

Տոբթ. Յակոբ Այնթապլեան
պրոֆ. Արտեմ Սարգսեան

Ա Ր Դ Ի

Հ Ա Յ Ե Ր Է Ն Ի

Հ Ա Մ Ա Պ Ա Ր Փ Ա Կ Բ Ա Ռ Ա Ր Ա Ն

Հ. Ա

ՀԱՄԱՌՕՏԱԳՐՈՒԹՅՒՆՆԵՐ

ախտաբ. – ախտաբանական
ած. – ածական
ածբ. – աստուածաբանական
անեգ. – անեգական
աշխարհ. – աշխարհագրական
ասաց. – ասացուած
աստղաբ. – աստղաբաշխական
արգ. – արգելական
արհամ. – արհամարհական
բ. – բայ
բժշկ. – բժշկական
բն. գիտ. – բնական գիտություն
բուս. – բուսաբանական
գ. – գոյական
գիտ. – գիտական
դ. – դէմք
դեր. – դերանուն
դերբ. – դերբայ
դից. – դիցաբանական
դիւ. – դիւանագիտական
եգ. – եգակի
եկեղ. – եկեղեցական
երած. – երածշտական
երկրաբ. – երկրաբանական
թ. – թուական
իգ – իգական
իրաբ. – իրաւաբանական
ծածկ. – ծածկաբանություն
կազմախ. – կազմախօսական
կենդ. – կենդանաբանական
կմ – կամ
կոչ. – կոչական
կրկն. – կրկնական
կրօն – կրօնական
հանք. – հանքաբանական
հաշուսպ. – հաշուսպահական

հեզն. – հեզնական
հաւաք. – հաւաքական
հկր. – հակառակը
հմմտ. – համեմատել
հոգեբ. – հոգեբանական
հրմ. – հրամայական
ձայնարկ. – ձայնարկություն
ճարտրպ. – ճարտարապետական
մաթ. – մաթեմատիկական
մարդակ. – մարդակազմական
միջ. – միջարկություն
մկ. – մակբայ
յոզն. – յոզնակի
նախդր. – նախադրություն
ներկ. – ներկայ
նման. – նմանութեամբ
նշ. – նշանակություն
նուագ. – նուագական
շղկ. – շղկապ
չ. – չեզոք
ռազմ. – ռազմագիտական
սաստկ. – սաստկական
սնոտ. – սնոտիապաշտական
վերաց. – վերացական
վիրաբ. – վիրաբուժական
տոմար. – տոմարական
տիեզեր. – տիեզերագիտական
տնտեսգ. – տնտեսագիտական
տրամ. – տրամաբանական
ցուց. – ցուցական
փաղաքշ. – փաղաքշական
փիլիս. – փիլիսոփայական
փխկ. – փոխանակ
փոխ. – փոխաբերաբար
քաղ. – քաղաքական
օր. – օրինակ

ՅԱՌԱՋԱԲԱՆ

Ժամանակակից հայոց լեզուի *համապարփակ* (արեւելահայ եւ արեւմտահայ գրական լեզուների ընդգրկուն) բառարանի պահանջը մանաւանդ *աւանդական* ուղղագրութեամբ վաղուց է հասունացել:

Մ.Արեղեանական ուղղագրութիւնը որդեգրելուց յետոյ միայն Ստ. Մալխասեանցի «Հայերէն բացատրական բառարան»ն է լոյս տեսել Մեսրոպեան ուղղագրութեամբ:

Արժէ նշել, սակայն, որ քառահատոր այդ արժէքաւոր բառարանի լոյսընծայումից անցել է գրեթէ ութ տասնամեակ: Այդ ժամանակաընթացքում հազարաւոր բառեր ենթարկուած են իմաստային փոփոխութիւնների, տասնեակ հազարաւոր բառեր անհարկի փորձել են «խցկուել» հայերէնի բառագանձի մէջ՝ տեղ գտնելով լոյս տեսած բացատրական, ոճաբանական, ուղղագրական-ուղղախօսական բառարաններում: Այդ ընթացքում նոյնքան (եթէ ոչ ւելի) բառեր հնացել են եւ գործածութիւնից դուրս մղուել: Վերջապէս, գրական լեզուն «ազատուել» է բարբառային մի շարք ձեւերից: Արժէ նշել նաեւ, որ անցած տասնամեակների ընթացքում կանոնարկուել են մի շարք քերականական ձեւեր (իրան-*իրեն*, ճնշումն-*ճնշում* եւ այլն): Մի շարք բառերի պարագային Մալխասեանցի բառարանում նշուած իմաստը ոչ միայն փոփոխուել է, այլեւ ներկայացուածը կարելի է դիտել իբրեւ զաւեշտալի նմուշ (օրինակ՝ *ագենտ* – գործակալ բառը տրուած է *վարչապետ* իմաստով, *անմեկնելի* բառը ներկայացուած է *բաժանելի* իմաստով...)

Հայագիտութեան մէջ այն կարծիքն է յայտնուել, որ փոխառութիւնների նկատմամբ լեզուի ունեցած դիրքորոշումով կարելի է որոշել լեզուի *կանոնարկուածութեան* աստիճանը:

Մեր կողմից քննութեան են առնուել ցայժմ լոյս տեսած մի շարք եզրաբանական, բացատրական, հոմանշային բառարաններ: Փրոֆ. Ն. Բարսեղեանի «Հայերէնի ուղղագրական, ուղղախօսական, տերմինաբանական բառարանում», Աշոտ Սուքիասեանի «Հոմանիշների բառարանում», Էդ. Աղայեանի «Արդի հայերէնի բացատրական բառարանում» եւ ՀՀ ԳԱԱ լեզուի հաստատութեան քառահատոր բառարանում անհարկի օտար բառերի քանակը ընդհանուր առմամբ անցնում է 30000-ը: Դա հսկայական եւ ոչ պիտանի բառաքանակ է, որից հարկ է ըստ հնարաւորին շուտ ազատուել:

Ճիշտ է, կանոնական մակարդակում անհարկի փոխառութիւնների տեսակարար կշիռը զգալիօրէն նուազում է: Այսպէս, օրինակ՝ Թ. Աւդալբէկեանի «Ռուս-հայերէն տնտեսագիտական տերմինների բառարանի» հինգ հազար փոխառեալ եզրոյթների քննութիւնից պարզ է դառնում, որ ւելի քան 20% զուտ փոխառեալ բառերի դիմաց կանոնական մակարդակում գործ ունենք լուրջ 11% փոխառեալ բառաշերտի հետ, այսինքն կանոնարկման գործընթա-

ցից յետոյ ըստ էութեան փոխառեալ երկու բառից մէկը իր տեղը զիջում է սեփական, հայեցի բառաձեւին, ըստ այդմ երկու անգամ նուագում է փոխառութեամբ տուեալ իմաստն արտայայտելու անհրաժեշտութիւնը: Հարկ է նշել նաեւ, որ նուագագոյն ճիգի սկզբունքը միշտ չէ, որ վճռական դեր ունի լեզուի մէջ, քանի որ բազմաթիւ օրինակներ վկայում են, որ թէեւ միջազգային (փոխառեալ) բառաձեւը աւելի կարճ է, քան սեփականը, այնուամենայնիւ նշուած եզրոյթների մրցակցութեան մէջ յաղթող է դառնում հայերէն համարժէքը: Այս մասին են վկայում Բ. Ղազարեանի «Ժամանակակից հայոց լեզուի յաճախականութեան բառարան»ից բերուող վիճակագրական տուալները. *վերլուծական-56, դասախօսութիւն-87, լեկցիա-6, յեղափոխութիւն-424, ռեւոլիցիա-66, մտաւորական-32, ինտելիգենտ-4* եւ այլն: Նշուած բառարանում ներկայացուած մինչեւ 3 յաճախականութիւն ունեցող 19 200 բառի շուրջ 0,8%-ն է փոխառեալ (շուրջ 300 բառ), բայց ահա ընդամենը 2-1 յաճախականութիւն ունեցող բառերի ցանկում փոխառեալ բառերի թիւն արդէն շատ է՝ 572 բառ (շուրջ 4%):

Փոխառեալ եւ սեփական բառերը մրցակցութեամբ XX դարի 60-70-ական թուականներին լայնօրէն կիրառում էին ինչպէս փոխառեալ եզրոյթները, այնպէս էլ սեփական, հայեցի բառաձեւերը՝ *արտարահել-վերացարկել, արտոյիւտ-բացարձակ, սիստեմ-համակարգ, ստրուկտուրա-կառուցուածք* եւ այլն: Գրական լեզուի կանոնարկման գործընթացով փոխառեալ ձեւերը աստիճանաբար սկսեցին տեղի տալ, կիրառութիւնից դուրս դրուել, եւ այժմ կարելի է ասել, որ գրական կանոնով յանձնարարելի ձեւերը լեզուի սեփական, ներքին միջոցներով արտայայտուածներն են: Կիրարկութեան մէջ, սակայն, տակաւին փոխառեալ ձեւերը հանդէս են գալիս ազատօրէն:

Հարկ է նշել նաեւ, որ արեւելահայերէնի կանոնի եւ կիրարկութեան վրայ նկատելիօրէն ազդել եւ ազդում է արեւմտահայերէնի գրական կանոնը: Եւ դա բնական է:

Ինչպէս վկայում են ուսումնասիրողները, ռուսերէնից փոխառնուած բառերի գերակշիռ մասը, այսպէս կոչուած, միջնորդական փոխառութիւններ են, որոնք ռուսերէնն իր հերթին փոխ է առել եւրոպական լեզուներից՝ *աւտոբուս, աւտոմոբիլ, գրամ, գեներալ, ռադիօ, ֆուտբոլ, ֆիլմ* եւ այլն:

Արեւմտահայերէնում նման եզրոյթների բացարձակ մեծամասնութիւնը ներկայացում է հայերէն համարժէքներով՝ *ինքնաշարժ, ձայնասփիւռ, հրասայլ, շարժանկար* եւ այլն:

Մրցակցութեան մէջ *սեփական-փոխառեալ* մրցավեճին առաւելութիւն տալիս հաշուի են առնում նաեւ այն իրողութիւնը, թէ արդեօք փոխառեալ բառն իր ձեւով շփոթ չի՞ ստեղծում սեփական բառաձեւի հետ: Օրինակ՝ *պարկ* (զբօսայգի) բառը թէեւ կարճ է եւ թուում է աւելի յանձնարարելի, բայց ահա

հայերէնի *պարկ* (տոպրակ) բառի հետ շփոթ է ստեղծում, այնպէս, ինչպէս *ցէխ-արտադրամասը* բուն *ցէխի* հետ:

Փոխառեալ բառ—սեփական համարժէք մրցակցութեան մէջ գերապատուութիւն տալու դէպքում գործել եւ գործում է ոչ թէ յախտուն մօտեցումը, այլ տրամաբանական կշռադատումը, իմաստային ճշգրտման սկզբունքը, հաշուի առնելով այն, թէ սեփական բառաձեւը ի վիճակի՞ է արդէօք արտայայտելու փոխատու լեզուի տուեալ բառի բովանդակած ողջ իմաստը:

Ներկայ ժամանակաշրջանում հրատապ է դարձել լեզուի մաքրագտման գործընթացը հետեւողականօրէն առաջ տանելը, ինչը կը նպաստի արդի գրական հայերէնի կանոնարկման գործընթացի արդիւնաւետութեան բարձրացմանը:

Սոյն բառարանը այդ ձգտումի իրականացման ճանապարհին մի քայլ է, վստահաբար *անհրաժեշտ* քայլ, որ դոյզն ինչ կը նպաստի մեր երկու ճիւղերի մերձեցմանը, հայերէնի մաքրագտման գործընթացին:

Սոյն եռահատոր բառարանի հեղինակներս նկատի ենք ունեցել ժամանակակից արեւելահայ եւ արեւմտահայ գրական լեզուների ըստ հնարաւորին *մաքրագտուած* բառապաշարը:

Բառարանը խարսխուած է հետեւեալ սկզբունքների վրայ:

Ա. Եռահատորը ներառում է արդի գրական հայերէնի գործածութեան ոլորտներում առկայ *կանոնական* բառապաշարը:

Բ. Անհրաժեշտ ճշգրտումներով ներառուած են գիտութեան, մշակոյթի, հասարակական կեանքի այլազան ոլորտներում հանրութեան կողմից լայն գործածութիւն ստացած *նորարանութիւնները*:

Գ. Բառարան ներմուծուած իւրաքանչիւր բառ ներկայացուած է իր *հիմնական* իմաստներով:

Դ. Իմաստային տարբերութիւններ ունեցող բառ-միաւորներն առանձնացուած են աստղանիշով:

Սոյն եռահատորեակում *չեն ընդգրկուել*.

Ա. Նեղ բարբառային բառերը.

Բ. Հնարանութիւնները.

Գ. Նեղ մասնագիտական եզրոյթները.

Դ. Հայհոյական եւ ոչ պատշաճ բառերը.

Ե. Որտեղացի (*գիւմրեցի, աշտարակցի* եւ այլն) բառերը.

Զ. *Ան-* ժխտականով կազմուած բառերը (*անտեսը, անմատիտ* եւ այլն, եթէ դրանք իմաստային այլ երանգաւորում չեն արտայայտում, իսկ, ասենք, *անխելք, անպատշաճ* եւ այլ ձեւերը տեղ գտել են բառարանում:

Է. *Ամենա-* եւ *-գոյն* ածանցներով բաղադրուած բառերը.

Ը. Օտար բառերը (եթէ անհարկի փոխառութիւններ չեն) մասնակիօրէն տեղ են գտել բառարանում, եթէ տուեալ բառը իր հայեցի համարժէքը տակաւին չունի հայերէնում:

«Նոր բառարան հայերեն լեզուի» երկհատոր արժեքավոր բառարանի հեղինակները սոյն բառարանի առաջաբանում գրել են. «Յարափոփոխ ու մշտանորոգ կեանքի հետ քայլ պահելով որդեգրած եւ մեր բառարանէն ներս հիւրընկալած ենք գիտական, փիլիսոփայական, գրական, երաժշտական եւ այլ *օտար* բառեր, որոնք... մուծուած են մեր բառագանձի մէջ»: Բերուած օրինակները՝ *աթում*, *հումանիզմ*, *հումանիստ* եւ այլն ըստ էութեան ընդունելի չեն, քանի որ *հիւլէ*, *մարդասէր*, *մարդասիրտիւն* եւ այլն եզրոյթները վաղուց իրենց մնայուն տեղն ապահովել են արդի հայերէնի բառագանձի մէջ:

Եռահատորեայ սոյն բառարանի առանձնահատկութիւններից մէկն էլ այն է, որ նախքան արանդական եղանակով տպագրութիւնը, կը դրուի համացանցի մէջ այն ակնկալութեամբ, որ կ'ունենանք հայ ընթերցողների կարծիքները, դիտողութիւններն ու ցանկութիւնները՝ լրացուած, ճշգրտուած եւ ամբողջացած ունենալով «Արդի հայերէնի համապարփակ բառարանը»:

Տոքթ. Յակոբ Այնթապլեան
20 նոյեմբեր 2018 թ.

փրոֆ. Արտեմ Սարգսեան

Ա Ր Դ Ի
Հ Ա Յ Ե Ր Է Ն Ի
Հ Ա Մ Ա Պ Ա Ր Փ Ա Կ Բ Ա Ռ Ա Ր Ա Ն
h.Ա

Ա, ա

Ա, ա, այր, գ. 1. Հայերեն այբուբենի առաջին տառը եւ առաջին ձայնատրը: Մէկ-առաջին:

2. **Ա**, միջ.1. Ջարմանքի եւ ուրախութեան բացազանչութիւն նոր դէպքի կամ լուրի առիթով: Ա, վերջապէս եկա ր:

2. Արհամարհանքի եւ սրտնեղութեան արտայայտութիւն՝ մի անսպասելի եւ անսխորժ եզրակացութեան հասնելիս:

* **ԱԱԼՈՒՄԱՆ**, Այալուսան, գ. Բժշկական խոտ, որ կը գործածուի կատաղութեան դէմ, վատվառուկ: Քարախոտ:

ԱԲԱ, գ. Խիտ գործուած բրդէ կտոր:

ԱԲԱՍԱՆՈՑ, գ. Արծաթէ դրամ մէկ արասի արժողութեամբ:

ԱԲԱՄԻ, գ. Պարսկական արծաթէ դրամ:

ԱԲԲԱՀԱՅՐ, հօր. գ. Կաթողիկէ վանքի վանահայր կամ մեծաւոր:

ԱԲԲԱՅ, գ. Կաթոլիկ վանքի վանահայր:

ԱԲԲԱՅԱԿԱՆ, ած. Աբբայի յատուկ՝ վերաբերեալ:

ԱԲԲԱՅԱՐԱՆ, գ. Աբբայի կացարան:

ԱԲԲԱՅՈՒՂԻ, գ. Մայրապետ կաթոլիկ կուսանաց վանքի:

ԱԲԹ, գ. Դիւրավար նիւթ մը:

ԱԲԹԱՍԱՆ, **ԱԲԹԱՐԱՆ**, գ. Աբեթը իր պարագաներով գրպանում պահելու աման:

ԱԲԹԱՍՈՒՆԿ, սնկի:

ԱԲԹԵՆԻ, գ. Մի տեսակ սունկ:

ԱԲԵՂԱՅ, գ. Կուսակրօն քահանայ:

ԱԲԵՂԱԹՈՂ, գ. Աբեղաների թողութիւն, արձակում վանական խիստ կեանքի կանոններից:

ԱԲԵՂԱԽՈՏ, գ. (բուս.) Շրթնածաղիկների ընտանիքին պատկանող բոյս:

ԱԲԵՂԱՁԱԳ, գ. Դաշտային երգեցիկ փոքր թռչուն:

ԱԲԵՂԱՃԱՇ, գ. Աբեղայի ճաշ: Պասուց հեղուկ կերակուր:

ԱԲԵՂԱՅԱԿԱՆ, (ղայ-ա) ած. Աբեղային յատուկ, վերաբերեալ:

ԱԲԵՂԱՅԱԿԵՂՊ, ած. Աբեղայի կերպարանք՝ տեսք ունեցող:

ԱԲԵՂԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Աբեղայ լինելը:

ԱԲԽԱԶԵՐԷՆ, գ. Աբխազների լեզուն:

ԱԲՈՒԶԱՍԲԱՂ, Տ. Ամբաղ-գամբաղ:

ԱԳԱՀ, ած. 1. Արծաթասեր: 2. Չափազանց շատ ուտող, անկուշտ:

ԱԳԱՀԱԲԱՐ, մկ. Ագահի պէս: Փոխ. Մեծ փափաքով:

ԱԳԱՀԱԿԱՆ, ած. Ագահին յատուկ:

ԱԳԱՀԱՄԻՏ ած. Ագահի ձգտումներ ունեցող, աչքածակ:

ԱԳԱՀԱՆԱԼ, ագայ, չր. Ագահ դառնալ:

ԱԳԱՀՈՒԹԻՒՆ, գ. Ագահ լինելը:

1. **ԱԳԱՏ** (ազի եւ ստ մասնիկ), ած. Պռչչունեցող, պոչատ:

<p>2. ԱԳԱՏ, գ. Կիսաթանկագին քար: ԱԳԱՏԷ, ած. Ագատից շինուած: ԱԳԱՐԱԿ, գ. Մշակուած կամ մշակելի հող, անդ, հանդ: Եղջերատր կենդանի պահելու տարածք: ԱԳԱՐԱԿԱԲԱՇԽ, ած. Ագարակները բաշխող՝ բաժանող: ԱԳԱՐԱԿԱԲՆԱԿ, գ. Ագարակի մէջ բնակող: ԱԳԱՐԱԿԱՅԻՆ, ած. Ագարակին յատուկ: ԱԳԱՐԱԿԱՆԱԼ, Ագարակ դառնալ, ագարակի վերածուել: * ԱԳԱՐԱԿԱՊԱՆ, գ. Ագարակ պահող: * ԱԳԱՐԱԿԱՊԵՏ, գ. Ագարակի պետը: ԱԳԱՐԱԿԱՏԵՂ, գ. Հողամաս ագարակ դառնալու: ԱԳԱՐԱԿԱՏԷՐ, գ. Ագարակ ունեցող: ԱԳԵԿԱԼ, S. Ագեփոկ: ԱԳԵՀԱՏ, գ. Մկրատաձեւ գործիք՝ կենդանիների ազին կտրելու համար: ԱԳԵՏԱԿ, գ. Ագիի տակի մասը: ԱԳԵՒՈՐ, ած. Ագի՝ պոչ ունեցող: ԱԳԵՎԱԶ, գ. Աւստրալիական չորքուտանի կենդանի: ԱԳԵՓՈԿ, գ. Չիու պոչի տակով անցնող փոկը: ԱԳԻ, գ. 1. Պոչ: 2. Կանանց զգեստի քղանցքը: ԱԳՈՅՑ, գ. 1. Երկար ձող: 2. Օղակը կամ ունկը: 3. Կապ, հանգոյց: ԱԳՈՒՑԱՆԵԼ, Բ. Հագցնել: Զողել: ԱԳՈՒՑԱՇՂԹԱՅ, գ. Պայուսակի՝ հագուստի եզրերը կցող՝ ագուցող շղթայ: ԱԳՈՒՑԻԿ, ած. Ագուցուած: ԱԳՈՒՑԻՉ, ած. գ. Ագուցանող: ԱԳՈՒՑՈՒԱԾՔ, գ. Ագուցման ձեւը: ԱԳՈՒՑՈՒՄ, գ. Ագուցանելը: Միացում: ԱԳՈ, գ. Մեղրի կմ շիրայի մրուր: ԱԳՈԱԻ, Թռչուն, գիշակեր: ԱԳՈԱԻԱԲՈՒՆ, գ. Ագռաւի բուն: ԱԳՈԱԻԱԴԵՄ, ած. Ագռաւակերպ, ագ-</p>	<p>ռաւանման: ԱԳՈԱԻԱԹՈՒՐ, գ. Թրաշուշան ԱԳՈԱԻԱԿԵՐՊ, ած. մկ. Ագռաւի նման: ԱԳՈԱԻԱԿՏՈՒՑ, ած. Ագռաւի կտուցի նման կտուցով: ԱԳՈԱԻԱՆԱԼ, չբ. Ագռաւ դառնալ, ագռաւի նմանուել: ԱԳՈԱԻՈՒԿ, գ. Մետաղէ գործիք՝ կտցանման կէտ ծայրով: ԱԳՈՍԷՋ, գ. Երկու ազդրերի մէջտեղը, միջերը: ԱԴ, գ. (արեւմտ.) Դա, այդ: ԱԴԱՍ, գ. Ըստ հին կտակարանի՝ առաջին մարդը: ԱԴԱՍԱԹՁԵՆԻ, Բանանի ծառ: ԱԴԱՍԱԹՈՒՋ, գ. Բանան: ԱԴԱՍԱԽՁՈՐ, գ. Վահանազեղծի միջեւ խրչափողի ցցուն մասը: ԱԴԱՍԱՄԵՐԿ, ած. մկ. Ադամի նման բոլորովին մերկ, մերկանդամ: ԱԴԱՍԱՆ, Սայիտակ եւ գունեղ կարծր թանկագին քար: Անգոյն՝ կապուտակ ադամանդ: ԱԴԱՍԱՆԱԲԵՐ, ած. Ադամանդ բերող: ԱԴԱՍԱՆԱԳՈՐԾ, գ. Արհեստաւոր, որ ադամանդից գարդեր է շինում: ԱԴԱՍԱՆԱԶԱՐԴ, ԱԴԱՍԱՆԱԿՈՒՌ, ած. Ադամանդներով զարդարում: ԱԴԱՍԱՆԱՇՈՐ, ած. Ադամանդի փայլ, շողք ունեցող: ԱԴԱՍԱՆԴԵԱՅ, ած. Ադամանդից շինուած: ԱԴԱՍԱՆԴԵՂԷՆ, ած. գ. Գոհարեղէն: ԱԴԱՍԱՆԴԷ, S. Ադամանդեայ: ԱԴԱՍՈՐԴԻ, գ. Ադամի որդի՝ սերունդ: ԱԶԱԶԱՆԱԼ, չբ. Ազազուն դառնալ, ազազել (եցայ): ԱԶԱԶԵԼ, չբ. Չորանալ: Նիհարել: ԱԶԱԶՈՒԿ, գ. (Բուս.) Մեխակազգիների կարգին պատկանող բույս:</p>
---	--

<p>ԱԶԱԶՈՒՆ, ան. Նիհար, վատոյժ: Վտիտ:</p> <p>ԱԶԱՊ, ան. գ. Չամուսնացած:</p> <p>ԱԶԱՊՈՒԹԻՒՆ, գ. Ազապ լինելը՝ ամուրի:</p> <p>ԱԶԱՏ, 1. Բարձր դասակարգի պատկանող անձ, ազնուական: 2. Չսահմանափակուած, չկաշկանդուած: 3. Պարտադիր զգացմունքներից զերծ: 4. Չգրաւուած, թափուր: 5. Համարձակ:</p> <p>ԱԶԱՏԱԲԱՆ, ան. Տ. Ազատախօս:</p> <p>ԱԶԱՏԱԲԱՐ, Տ. Ազատօրէն:</p> <p>ԱԶԱՏԱԲԱՐՈՅ, Ազնուականի բարքով:</p> <p>ԱԶԱՏԱԲԵՐԱՆ, ան. մկ. Աներկիւղ խօսող, ազատախօս:</p> <p>ԱԶԱՏԱԳԻՐ, ան. գ. Ազատութիւն ստացած:</p> <p>ԱԶԱՏԱԳՈՅՆ, գ. Աւելի ազատ:</p> <p>ԱԶԱՏԱԳՈՒՆՆԵՐ, գ. Ազատներից՝ ազնուականներից բաղկացած զունդ:</p> <p>ԱԶԱՏԱԳՐԵԼ, նբ. Ազատել քաղաքական ճնշումից եւ տնտեսական շահագործումից:</p> <p>ԱԶԱՏԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ազատագրելը, ազատագրուելը:</p> <p>ԱԶԱՏԱԳՐՈՒՄ, Տ. Ազատագրութիւն:</p> <p>ԱԶԱՏԱԶԱՐՄ, ԱԶԱՏԱԶԳԻ, ԱԶԱՏԱԶՆԵԱՅ, ան. Ազատ՝ ազնուական ծագում ունեցող:</p> <p>ԱԶԱՏԱԶՕՐՔ, յոզն. գ. Ազատների զօրք, ազատագունդ:</p> <p>ԱԶԱՏԱԽՈՂ, ան. Ազատամիտ, լայնամիտ:</p> <p>ԱԶԱՏԱԽՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Ազատ մտածելը:</p> <p>ԱԶԱՏԱԽՕՍ, ան. Նա որ խօսում է համարձակ:</p> <p>ԱԶԱՏԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Ազատախօս լինելը:</p> <p>ԱԶԱՏԱՄՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ազատածին լինելը, ազնուական ծագում ունենալը:</p>	<p>ԱԶԱՏԱԿԱՍ, ան. մկ. Ազատ կամքով կատարուած, յօժարակամ:</p> <p>ԱԶԱՏԱԿԱՆ, ան. Ազատներին՝ ազնուականների վերաբերեալ:</p> <p>ԱԶԱՏԱԿԱՆԱՑՈՒՄ, գ. Ազատական դարձնելը:</p> <p>ԱԶԱՏԱՄԱՐՏ, գ. Գոյամարտ:</p> <p>ԱԶԱՏԱՄԱՐՏ, գ. Ազատութեան համար մղուած մարտ, պայքար:</p> <p>ԱԶԱՏԱՄԱՐՏԵԼ, բ. Ազատամարտ մղել:</p> <p>ԱԶԱՏԱՄԻՏ, ան. Ազատ մտածող:</p> <p>ԱԶԱՏԱՄՈԼ, ան. գ. Ծայրայեղաբար ազատութեան ձգտող:</p> <p>ԱԶԱՏԱՄՈԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Ծայրայեղաբար ազատութեան ձգտելը:</p> <p>ԱԶԱՏԱՄՏԱԿԱՆ, ան. Ազատամիտ ուղղութեան վերաբերեալ:</p> <p>ԱԶԱՏԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, ան. Ազատամիտ լինելը:</p> <p>ԱԶԱՏԱՆԻ, գ. Ազատների՝ ազնուականների բազմութիւնը՝ դասակարգը:</p> <p>ԱԶԱՏԱՆՑ, գ. 1. Անցաթուղթ: 2. Մաքսատնից տրուած թուղթ:</p> <p>ԱԶԱՏԱՇՈՒՆՉ, ան. Ազատութիւն շնչող:</p> <p>ԱԶԱՏԱՊԷՍ, Տ. Ազատօրէն:</p> <p>ԱԶԱՏԱՍԷՐ, ան. Ազատութիւն սիրող:</p> <p>ԱԶԱՏԱՍԻՐԱԿԱՆ, ան. Ազատասերին եւ ազատասիրութեան յատուկ:</p> <p>ԱԶԱՏԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, ան. Ազատասեր լինելը:</p> <p>ԱԶԱՏԱՄՊԱՆ, ան. Ազատութիւնը ըստ պաննող:</p> <p>ԱԶԱՏԱՐԱՐ, ան. Ազատութիւն բերող, զերութիւնից ազատող:</p> <p>ԱԶԱՏԵԼ, նբ. Մի երկրի կամ ժողովրդի քաղաքական ազատութիւն տալ:</p> <p>ԱԶԱՏԻՉ, ան. Նա որ ազատում է, ազատող, ազատարար:</p> <p>ԱԶԱՏՈՐԴԻ, գ. ան. Ազատի՝ ազնուականի որդի՝ սերունդ:</p> <p>ԱԶԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Քաղաքական</p>
--	--

ագատություն: 2. Ագատ դասակարգի արտօնությունները: 3. Օտարի լծի տակից դուրս գալը:

ԱԶԱՏՔԵՂ, գ. Կարոս:

ԱԶԱՐ, գ. Տաւարի ժանտախտ:

ԱԶԱՐԻՈՆ, գ. Զամբիւղաւորների կարգին պատկանող բոյս:

ԱԶԲ, գ. Ոստայնանկութեան մէջ՝ շարժուն շրջանակ՝ սանրաձեւ թելերով:

ԱԶԲԵՍՏ, գ. Չհանգած կիր:

ԱԶԳ, գ. 1. Մի հորից ու մօրից ծնուած սերունդ, տոհմ: 2. Տեսակ: 3. Ծագումով, լեզուով, նոյն մշակոյթով ժողովուրդ:

ԱԶԳԱԲԱՆ, գ. Ազգաբանութեամբ զբաղուող անձ, տոհմագէտ:

ԱԶԳԱԲԱՆԱԿԱՆ, ան. Ազգաբանութեան վերաբերեալ:

ԱԶԳԱԲԱՆԵՆ, նբ. Որեւէ տոհմի կամ ազգի ճիւղագրութիւնը կազմել:

ԱԶԳԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Որեւէ նշանաւոր տոհմի ճիւղագրութիւնը:

ԱԶԳԱԲՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Երկրի կամ մի երկրամասի վրայ ապրող մարդկանց ամբողջութիւնը:

ԱԶԳԱԳՐԱԳԷՏ, գ. Ազգագրութեամբ զբաղուող, մասնագէտ ազգագրութեան:

ԱԶԳԱԳՐԱԿԱՆ, ան. Ազգագրութեան վերաբերեալ:

ԱԶԳԱԳՐԱՄՇԱԿՈՒԹԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ազգագրութիւնն ու մշակոյթը ուսումնասիրող գիտաճիւղ:

ԱԶԳԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Գիտութիւն, որ զբաղուում է ցեղերի եւ ազգերի նկարագրութեամբ:

ԱԶԳԱԴԱԻ, ան. գ. Իր ազգին դաւաճանող, հայրենադաւան:

ԱԶԳԱԴԱԻՈՒԹԻՒՆ, գ. Իր ազգին դաւաճանելը:

ԱԶԳԱԴՐՈՒԹ, Տ. Ազգադաւ, ազգուրաց:

ԱԶԳԱԶՆԱԳՈՒԱՄ, գ. Նոյն ազգին պատկանող մարդկանց ամբողջութիւնը:

ԱԶԳԱԹՔԱՆՔ, ան. գ. Ազգին թուք ու ամօթ բերող:

ԱԶԳԱԾՈՂՈՎ, գ. Ազգային ժողով:

ԱԶԳԱԽԱՌՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ազգախառն լինելը:

ԱԶԳԱԽՕՍ, Ազգախօսութիւն:

ԱԶԳԱԿԱԶՄԱԿԵՐՊԻՉ, ան. Ազգ կազմակերպող:

ԱԶԳԱԿԱԶՄԻՉ, ան. Ազգ կազմող:

ԱԶԳԱԿԱՆ, գ. Արինակից:

ԱԶԳԱԿԱՆԱԲԱՐ, մկ. Ազգական լինելով: Իբրեւ ազգական:

ԱԶԳԱԿԱՆԱԿԱՆ, ան. Ազգականին վերաբերեալ:

ԱԶԳԱԿԱՆԱՆԱԼ, չբ. 1. Ազգական դառնալ: 2. Ազգականների խումբը՝ տոհմը դառնալ:

ԱԶԳԱԿԱՆՈՒՂԻ, գ. Ազգական իգական սեռի:

ԱԶԳԱԿԵՐՏԻՉ, ան. Ազգ կերտող:

ԱԶԳԱԿԵՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Ազգի միասնական կեցութիւն:

ԱԶԳԱԿԻՑ, ան. գ. Միեւնոյն ազգից սերնած:

ԱԶԳԱԿՈՐՄԱՆ, ան. Ազգը կործանող, ազգի համար կորստաբեր:

ԱԶԳԱԿՑԱԲԱՐ, մկ. Իբրեւ ազգակից:

ԱԶԳԱԿՑԱԿԱՆ, ան. Ազգակցի վերաբերեալ:

ԱԶԳԱԿՑԵՆ, բ. Ազգակից դառնալ:

ԱԶԳԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Ազգակից լինելը, ազգականութիւն:

ԱԶԳԱՀԱՄԱՐ, գ. Որեւէ ազգ կազմող տոհմի ճիւղագրութիւնը:

ԱԶԳԱՀՈՅԼ, ան. Ազգը միաձուլող՝ միասնականացնող:

ԱԶԳԱՄԵՐԹ, ան. Ազգադրուծ:

ԱԶԳԱՄԻՁԵԱՆ, ան. Տարբեր ազգերի միջեւ եղած՝ կատարուող:

ԱԶԳԱՄՈՆ, ան. Չափազանց ազգասէր:

ԱԶԳԱՄՈՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ազգամոլ լինելը:

<p>ԱԶԳԱՄՈՌ, ան. Ազգը մոռացող՝ ուրացող:</p> <p>ԱԶԳԱՅԻՆ, ան. 1. Ազգին վերաբերող: 2. Նշուած ազգութեանը իւրայատուկ: 3. Ազգակից:</p> <p>ԱԶԳԱՅՆԱԿԱՆ, ան. գ. Ազգային քաղաքականութեան կողմնակից, ծայրայեղ ազգային, հակադրութեամբ՝ համամարդկային:</p> <p>ԱԶԳԱՅՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ծայրայեղ ազգային լինելը:</p> <p>ԱԶԳԱՅՆԱՍՈՒՄ, ան. գ. Չափազանցող ազգասէր:</p> <p>ԱԶԳԱՅՆԱՆԱՄ, չբ. Ազգային դառնալ:</p> <p>ԱԶԳԱՅՆԱՊԷՍ, մկ. Բրբեւ ազգային:</p> <p>ԱԶԳԱՅՆԱՅՈՒՄ, գ. Ազգային՝ պետական դարձնելը:</p> <p>ԱԶԳԱՅՈՅՑ, ան. Ազգին յուզող:</p> <p>ԱԶԳԱՆՇԱՆԱԿ, ան. Ազգի համար կարեւորութիւն ունեցող:</p> <p>ԱԶԳԱՆՈՒՄՆԱԿԱՆ, Ս. Ազգանուններին վերաբերող:</p> <p>ԱԶԳԱՆՈՒԲԵՐ, ան. Ազգին նուիրուած:</p> <p>ԱԶԳԱՆՈՒԻՐՈՒՄ, գ. Ազգին նուիրուելը:</p> <p>ԱԶԳԱՆՈՒՆ, գ. Ազգի՝ տոհմի անուն:</p> <p>ԱԶԳԱՇԱՀ, ան. Ազգի համար օգտակար:</p> <p>ԱԶԳԱՇԷՆ, ան. Ազգի բարգաւաճմանը նպաստող:</p> <p>ԱԶԳԱՊԱՇՏԱԿԱՆ, ան. Ազգը պաշտող:</p> <p>ԱԶԳԱՊԱՀՂԱՆՈՒՄ, գ. Ազգային ձուլումի դէմ միջոցառում:</p> <p>ԱԶԳԱՊԱՏՈՒՄ, գ. Ազգի համադրական պատմութիւնը:</p> <p>ԱԶԳԱՊԵՏ, գ. Մի ազգի պետ, նախնի:</p> <p>ԱԶԳԱՊԵՏԱԲԱՐ, մկ. Բրբեւ ազգապետ:</p> <p>ԱԶԳԱՊԵՏԱԿԱՆ, ան. Ազգապետի վերաբերեալ՝ յատուկ:</p> <p>ԱԶԳԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Ազգապետի պաշտօնը՝ կոչումը:</p> <p>ԱԶԳԱՊԻՂՍ, ան. գ. Նա որ ազգապըղ-</p>	<p>ծութիւն է կատարել:</p> <p>ԱԶԳԱՊԻՍԱԲԱՐ, մկ. Ազգապըղծութեամբ:</p> <p>ԱԶԳԱՊԻՍԱԿԱՆ, ան. Ազգապըղծութեան վերաբերեալ՝ յատուկ:</p> <p>ԱԶԳԱՊԻՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Օրէնքով չթոյլատրուած սեռական յարաբերութիւն մերձաւոր ազգականների միջեւ:</p> <p>ԱԶԳԱՊԻՍՕՐԷՆ, Ս. Ազգապըծարար:</p> <p>ԱԶԳԱՍԷՐ, ան. Նա որ սիրում է իր ազգը:</p> <p>ԱԶԳԱՍԻՐԱԲԱՐ, մկ. Բրբեւ ազգասէր, ազգի սիրուց:</p> <p>ԱԶԳԱՍԻՐԱԿԱՆ, ան. Այն, որի դրդիչ պատճառը կ'նպատակը ազգի սէրն է:</p> <p>ԱԶԳԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ազգասէր լինելը:</p> <p>ԱԶԳԱՍՆՈՒՑԻՉ, ան. Ազգ սնուցող:</p> <p>ԱԶԳԱՍՊԱՆ, ան. Ազգը սպաննող:</p> <p>ԱԶԳԱՎԱՃԱՌ, ան. Ազգադաւ, իր ազգը վաճառող:</p> <p>ԱԶԳԱՎՆԱՍՄ, ան. Ազգի համար վնասակար:</p> <p>ԱԶԳԱՏԵԱՅ, ան. գ. Իր ազգը ատող՝ արհամարհող:</p> <p>ԱԶԳԱՏԵԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Ազգատեաց լինելը:</p> <p>ԱԶԳԱՏՈՀՄ, գ. Մի ազգի ճիւղատրութիւնը:</p> <p>ԱԶԳԱՏՈՀՄԱՅԻՆ, ան. Ազգատոհմի վերաբերեալ:</p> <p>ԱԶԳԱՆՏԻՐ, ան. Ազգի կողմից ընտրուած:</p> <p>ԱԶԳԱՐՈՇ, ան. Ազգը որոշող:</p> <p>ԱԶԳԱՎԻՆ, մկ. Ամբողջ ազգով, ամբողջ տոհմով:</p> <p>ԱԶԳԱՈՒԹԻՒՆ, գ. Ազգ:</p> <p>ԱԶԳԱՈՒԿ, գ. Փոքր՝ չնչին՝ աննշան ազգ:</p> <p>ԱԶԳԱՈՒՏԱԿ, գ. Ազգը՝ տոհմը ամբողջապէս:</p> <p>ԱԶԳԱՈՒՐԱՅ, ան. գ. Իր ազգը ուրացող:</p>
--	---

<p>ԱԶԳՈՒՐԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Ազգուրաց լինելը:</p> <p>ԱԶԳՕԳՈՒՑ, ած. Ազգի համար օգտակար:</p> <p>ԱԶԳ, գ. Տեղեկություն: Յայտարարություն: Ծանուցում:</p> <p>ԱԶԳԱԳԻՐ, պատերին փակցուած գրություն:</p> <p>ԱԶԳԱԳՐԵԼ, նբ. Ազդագիր ուղարկել մեկին:</p> <p>ԱԶԳԱԼՈՂԱՆ, Լողան, որը ճուպանով խարսիկ օգնությամբ ամրացում է յատակին, որպեսզի նշի ջրում որոշակի տեղը:</p> <p>ԱԶԳԱՎ, գ. Գործուն:</p> <p>ԱԶԳԱՎԱՆ, ած. Ազդելու՝ ներգործելու յատկություն ունեցող:</p> <p>ԱԶԳԱՎԱՆՉԵԼ, բ. փխբ. Չայնել, ազդարարել:</p> <p>ԱԶԳԱՂԹԻՌ, գ. Ազդանշանի հրթիռ:</p> <p>ԱԶԳԱՆԻԹ, Գործուն, որն առաջ է բերում այս կամ այն երեւոյթը, գործընթացը եւն:</p> <p>ԱԶԳԱՆՇԱՆ, գ. Պայմանաւորուած նշան՝ մի բան ցոյց տալու:</p> <p>ԱԶԳԱՐԱՐ, ած. գ. Տեղեկացնող:</p> <p>ԱԶԳԱՐԱՐԱԿԱՆ, ած. Ազդարարող:</p> <p>ԱԶԳԱՐԱՐԵԼ, նբ. Հրապարակել տեղեկություն տալ:</p> <p>ԱԶԳԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ազդարարելը, իմաց տալը, յայտարարելը:</p> <p>ԱԶԳԵԼ, նբ. 1. Ազդ անել: 2. Դրդել, թելադրել: 3. Տպաւորություն թողնել:</p> <p>ԱԶԳԵՑԻՎ, ած. Նա որ ազդեցություն՝ հեղինակություն ունի:</p> <p>ԱԶԳԵՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Ազդելը:</p> <p>ԱԶԳՈՂԱՎԱՆ, ած. Ազդեցություն ունեցող:</p> <p>ԱԶԳՈՒ, ած. Ազդող, ներգործող: Կըտրուկ:</p> <p>ԱԶԳՈՒՄ, գ. 1. Ազդարարություն, լուր, զեկուցում: 2. Ազդեցություն, ներգործու-</p>	<p>թիւն:</p> <p>ԱԶԳՐ, գ. (Կազմախ.) Մարմնի մասը, սկսած կոնքից մինչեւ ծունկը:</p> <p>ԱԶԳՐԱԲԵՎ, ած. Ազդր կոտրած:</p> <p>ԱԶԳՐԱՅԻՆ, ած. Ազդրին յատուկ:</p> <p>ԱԶԳՐԱՇՈՐ, գ. Ազդրը՝ կոնքից մինչեւ ծունկը ծածկող շոր:</p> <p>ԱԶԳՐԱՑԱԻ, գ. Ազդրի ցաւ:</p> <p>ԱԶԳՐՈՍԿՐ, գ. Ազդրի երկար ոսկրը:</p> <p>ԱԶՆԻԻ, ած. Ընտիր ազգից՝ տոհմից սերնուած:</p> <p>ԱԶՆՈՒԱԲԱՐ, մկ. Ազնիւ՝ բարեխիղճ կերպով:</p> <p>ԱԶՆՈՒԱԲԱՐՈՅ, ած. Ազնիւ նկարագրի տէր:</p> <p>ԱԶՆՈՒԱԲՈՒԽ, ած. Մաքուր սկիզբ ունեցող:</p> <p>ԱԶՆՈՒԱԳՈՅՆ, բաղդ. աստ. Ազնիւիի, Աւելի ազնիւ:</p> <p>ԱԶՆՈՒԱԳՈՒԹ, ած. Ազնուարար գթացող, գթոտ:</p> <p>ԱԶՆՈՒԱԶԱՐՄ, ած. Ազնուական տոհմի սերունդ:</p> <p>ԱԶՆՈՒԱՎԱՆ, ած. Ազնիւ՝ նշանաւոր տոհմի պատկանող:</p> <p>ԱԶՆՈՒԱՎԱՆԱԳՈՅՆ, բաղդ. աստիճ. Ազնուականիի, Աւելի ազնուական:</p> <p>ԱԶՆՈՒԱՎԱՆՈՒԹԻՒՆ գ. Ազնուական լինելը:</p> <p>ԱԶՆՈՒԱՎԱՆՈՒՉԻ, գ. Ազնուական կին, ազնուականի կին:</p> <p>ԱԶՆՈՒԱՎԱՆՕՐԷՆ, մկ. Ազնուականի պէս:</p> <p>ԱԶՆՈՒԱՎԻՐԹ, ած. Բարեկիրթ:</p> <p>ԱԶՆՈՒԱՄԵԾԱՐ, ած. Շատ յարգուած՝ մեծարուած, յարգի:</p> <p>ԱԶՆՈՒԱՄԻՑ, ած. Ազնիւ մտքով:</p> <p>ԱԶՆՈՒԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Ազնուամիտ լինելը:</p> <p>ԱԶՆՈՒԱՆԱԼ, չբ. Ազնիւ՝ ընտիր դասնայ:</p> <p>ԱԶՆՈՒԱՇՈՒՔ, ած. Ազնուութեամբ կլ</p>
--	---

<p>ազնուականությամբ փայլող: ԱԶՆՈՒ-ԱՊԵՏԱԿԱՆ, ան. Ազնուապե- տության վերաբերեալ՝ յատուկ: ԱԶՆՈՒ-ԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Երկրի կառավարության ձև: ԱԶՆՈՒ-ԱՍԻՐՏ, ան. Բարեսիրտ: ԱԶՆՈՒ-ԱՍՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Ազնուա- սիրտ լինելը, ազնուասրտի գործը: ԱԶՆՈՒ-ԱՏՈՂՄ, ան. Ազնի՝ նշանաւոր տոհմից, տոհմով ազնուական: ԱԶՆՈՒ-ԱՏՈՂՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Ազնուա- տոհմ լինելը: ԱԶՆՈՒ-ԱՑԵՂ, ան. Ազնի՝ ընտիր ցե- ղից սերուած: ԱԶՆՈՒ-ԱՑՈՒՑԻՉ, ան. Ազնուացնող: ԱԶՆՈՒ-ԱՓՍՅԼ, ան. Ազնուությամբ փայլող: ԱԶՆՈՒՌԻԹԻՒՆ, գ. 1. Նշանաւոր ազնուական լինելը: 2. Ազնի յատկու- թիւններ ունենալը: 3. Յարգական տիտ- ղոս: ԱԶՆՈՒՕՐԷՆ, մկ. Ազնուությամբ, ազ- նուաբար: ԱԶՈՒՆ, գ. 1. Մէջը փուտ ընկոյգ: 2. Չհասած՝ խակ խաղող: ԱԶՈՒՆԱԶՈՒՐ, գ. Ազոյի թթուաշ ջուր, ժռատ: ԱԹԱԲԷԿ, (Տաճկ.) գ. Թագաւորահայր, մեծ հայր: ԱԹԱԲԷԿՈՒԹԻՒՆ, (Տաճկ.) գ. Աթաբե- կի իշխանութիւնը: ԱԹԱՐ, գ. Անասունների, տաւարի աղ- բից՝ արեւի տակ չորացրած վառելիք: ԱԹԼԱՍ, ԱԹԼԱԶ, գ. Մետաքսեայ կտոր: ԱԹՈՒ, գ. 1. Նստարան: 2. Աթոռ, որոշ պաշտօնեայի կմ իշխանաւորի: 3. Ա- թոռ՝ իբրեւ նշան պաշտօնի: ԱԹՈՒԱԲՈՒՐ, ան. Աթոռներով շքր- ջապատուած: ԱԹՈՒԱԳՈՐԾ, գ. Աթոռ շինող: ԱԹՈՒԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Աթոռագործ լինելը, աթոռ շինելը:</p>	<p>ԱԹՈՒԱԶՈՒՐԿ, ան. Աթոռագործի կաթողիկոս՝ եպիսկոպոս: ԱԹՈՒԱԺԱՌԱՆԳ, գ. Նա որ պէտք է ժառանգի իշխանական աթոռը: ԱԹՈՒԱԿ, գ. Փոքր աթոռ: ԱԹՈՒԱԿԱՆ, գ. (Եկեղ.) Նա որ ունի իշխանական աթոռը: ԱԹՈՒԱԿԱԼԵԼ, չբ. Իշխանական աթոռի նստել՝ գրաւել: ԱԹՈՒԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Աթոռակալ դատնալը: ԱԹՈՒԱԿԻՑ, գ. Մէկի աթոռին՝ իշխա- նության հաւասար աթոռ: ԱԹՈՒԱԿՈՒԻ, գ. Պաշտօնի համար մղուող կոչի: ԱԹՈՒԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. (Եկեղ.) Աթո- ռակից լինելը: ԱԹՈՒԱՀԱՍ, ան. (Եկեղ.) Աթոռի, յատկապէս Էջմիածնի հասոյթը: ԱԹՈՒԱՆԻՍ, ան. գ. Որտեղ հաս- տատուած է եպիսկոպոսական աթոռը: ԱԹՈՒԱՍԵՐ, ան. Իշխանութիւն սիրող, իշխանութեան փափաքող: ԱԹՈՒԱՄՈՐ, գ. (փխբ.) Աթոռ՝ պաշտօն ունեցող: ԱԺԱՆ, ան. մկ. Ոչ սուղ, մատչելի գին: ԱԺԻԱՀԱ, գ. Անձոռնի մեծության հրէշ, դէւ: ԱԺՄԷԱԿԱՆ, Տ. Այժմեական: ԱԼ, ան. Պայծառ կարմիր, վառ կարմիր: ԱԼ, (արեւմտ.) Էլ: ԱԼ, (արեւմտ.) շղ. Եւս, նաւե: ԱԼԱԲԱՍՏՐ, գ. (Հանք.) Մպիտակ, թափանցիկ գաճային քար: ԱԼԱԲԱՍՏՐԵԱՑ, ԱԼԱԲԱՍՏՐԷ, ան. Ալաբաստրից շին- ուած: +ԱԼԱՆ-ԹԱԼԱՆ, Կողոպուտ, գ. Աւա- րատութիւն: +1. ԱԼԱՆԻ, գ. Դեղձի չիր՝ մէջը ծեծած ընկոյզով լցրած ու տափակացրած: +2. ԱԼԱՆԻ, ան. փխկ. Անալի:</p>
---	---

<p>+1. ԱԼԱՐԵԼ, չբ. Ծուլանայ: ԱԼԱՖՐԱՆԿԱ, մկ. Ըստ ֆրանսիականի, ըստ եվրոպականի, նոր տարագրով: ԱԼԲԱՆԱԿԱՆ, ած. Այբանիայի վերաբերեալ: ԱԼԲԱՆԱՑԻ, Այբանիայի բնակիչ: ԱԼԲԱՆԵՐԷՆ, գ. Այբանների լեզուն: ԱԼԲԱՆՈՒՀԻ, գ. Այբանացի կին: ԱԼՔԻՈՆ, գ. Անգլիական ազգը: ԱԼԵԱԿ, գ. Փոքր թեթեւ ալիք: ԱԼԵՋԱՐԴ, ած. Ալիքով՝ սպիտակ մազերով զարդարում: ԱԼԵՋՈՒՄՊ, ած. Ալիքները զսպող: ԱԼԵՋԱՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Ալեզարդ լինելը: ԱԼԵՆԱՈՆ, ած. Սպիտակ մազեր: ԱԼԵՆՈՒՎ, ած. Փոթորկոտ, յուզում: ԱԼԵՍԱՍԱՆ, ած. Ծածանուող ալիքներով: ԱԼԵՍՈՒՓ, ած. Ծփացող ալիքներով: ԱԼԵԿՈՍ, ած. Ալիքներից ծեծում: ԱԼԵԿՈՍՈՒԹԻՒՆ, ԱԼԵԿՈՍՈՒՄ, գ. Ջրերի ալեկոծ լինելը: ԱԼԵԿՈՒՏԱԿ, ած. Ալիք-ալիք կուտակած: ԱԼԵՀԱԲԱՔ, գ. Ալիքներ հաւաքող սարք: ԱԼԵՀԵՐ, ած. Ճերմակած մազերով, ալեւորում: ԱԼԵՏԱՏԱՆ, ած. Ալիքներից տատանուող՝ երերացող: ԱԼԵՑԻՐ, Հաղորդող սարք: ԱԼԵՒՈՐ, ած. գ. Ալիքով սպիտակած (մօրուք): Ծերունի, սպիտակամազ: ԱԼԵՒՈՐԵԼ, չբ. Ալեւոր դառնայ: ԱԼԵՒՈՐԻԿ, ած. Փոքր ինչ ալեւորում, ալեխառն: ԱԼԵՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ալեւոր լինելը, մազերն սպիտակած լինելը: Ծերութիւն: ԱԼԵՒՈՐՈՒԿ, գ. Խաղողի մի տեսակ, սպիտակ եւ ընտիր:</p>	<p>ԱԼԵՆԱՈՆ, ԱԼԵԿՈՍ, Տ. Ալեխառն, Ալեկոծ եւն: ԱԼԷԼՈՒԻՒ, այի, գ. Գոհաբանական խօսք: ԱԼԻԻՐ, գ. Աղացած՝ փոշի դարձրած հացահատիկ: ԱԼԻԻՐԱԹԱԹԱՆ, ած. Ալիւրի մէջ թաթախում, ալիւրոտում: ԱԼԻԻՐԱԹԵՐԹ, գ. Ալիւրից պատրաստում խմորի բարակ՝ թերթի հաստութեամբ շերտ: ԱԼԻԻՐԱՆԱՈՆ, ած. Որի մէջ ալիւր կայ՝ խառնում: ԱԼԻԻՐԱՇԱՂԱՆ, ած. Ալիւրով շաղախում: ԱԼԻԻՐԱՊՈՒՐ, Տ. Ալրէ ճաշ: ԱԼԻԻՐԱՎԱՃԱՈՒ, գ. Ալիւր վաճառող: ԱԼԻԻՐԱՎԱՃԱՈՒԹԻՒՆ, գ. Ալիւրի առեւտուր: ԱԼԻԻՐՈՏ, ած. Վրան ալիւր քսում, ալիւրով թաթախում: ԱԼԻԻՐՈՏԵԼ, նբ. Ալիւրի մէջ թաթախել: 1. ԱԼԻՔ, գ. Կոհակ, յորձանք: 2. ԱԼԻՔ, գ. Մօրուքի սպիտակած մազերը: 3. ԱԼԻՔ, գ. Հեռարձակման միջոց: ԱԼԻՔԱՄԱՆ, ած. Ալիքի նման: ԱԼԻՔԱՉԱՓ, գ. Ալեչափ: ԱԼԻՔԵՉԻ, ած. Ալիքաւոր եզրերով: ԱԼԼԱՀ, գ. Աստծու անունը մահմեդական կրօնի մէջ: ԱԼՈՃ, գ. Ալոճի թփի պտուղը: Վայրի խնձոր: ԱԼՈՃԵՆԻ, Տ. Մնձնի: ԱԼՊԻԱԿԱՆ, ած. Ալպեան լեռների յատուկ: ԱԼՐԱՓՈՇՈՏ, ած. Ալրոտում: ԱԼՈՒԱՆ, գ. Գոյնզգոյն: ԱԼՈՒՉԱՅ, գ. Վայրի սաւրբի մի տեսակը: ԱՒ, միջ. Վշտի՝ ցաւի բացազանչութիւն:</p>
--	---

+ԱՒԼԱՆՔ, գ. Փոքր երկաթէ շղթայ, որով դուռը ախում (աղխում) են, կողպում են:
ԱՒՄԱՒ, (Արար., Տճկ.) ան. Տխմար, բան չհասկացող:
ԱՒՄԱՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Ախմախ լինելը:
ԱՒՍՅԵԱՆԱԲԱՐ, մկ. Իրբեւ ախոյեան՝ նախամարտիկ:
ԱՒՍՅԵԱՆԱԿԱՆ ան. Ախոյեանին յատուկ՝ վերաբերեալ:
ԱՒՍՅԵԱՆ, գ. Կռուի մէջ առաջին յարձակուող. Նախամարտիկ: Մրցնակակիր:
ԱՒՍՈՈ, գ. Եղջիւրաւոր անասունների, ձիերի կացարան:
ԱՒՍՈՈՍԱՂԱՆ, գ. Ախոռի վերահսկող:
ԱՒՍՈՈՍԱՊԵՏ, գ. Արքունական ախոռների գլխաւոր տեսուչ:
ԱՒՍՈՐԺ, ան. Ինչ որ ախորժելի է, հաճոյք է պատճառում:
ԱՒՍՈՐԺԱԲԱՆ, ան. Ախորժելի կերպով իսող:
ԱՒՍՈՐԺԱԲԱՐ, մկ. Ախորժելով:
ԱՒՍՈՐԺԱԲԵՐ, ան. Ախորժակ բաց անող:
ԱՒՍՈՐԺԱԳՈՅՆ, բաղդ. աստ. Աւելի ախորժ: Չափազանց ախորժակով:
ԱՒՍՈՐԺԱԼԻ,
ԱՒՍՈՐԺԱԼԻՐ, ան. Շատ ախորժելի, շատ դուրեկան:
ԱՒՍՈՐԺԱԼՈՒՐ, ան. Ինչ որ ախորժելի է լսելու:
ԱՒՍՈՐԺԱԿ, ան. Ախորժելի:
ԱՒՍՈՐԺԱՀԱՍՄ, ան. Ախորժելի համ ունեցող:
ԱՒՍՈՐԺԱՀԱՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Ախորժահամ լինելը, ախորժելի համ:
ԱՒՍՈՐԺԱՀԱՆՏ, ան. Ախորժելի հոտ ունեցող:
ԱՒՍՈՐԺԱՀԱՆՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Ախորժահոտ լինելը, ախորժելի հոտ:
ԱՒՍՈՐԺԱԶԱՅՆ, ան. Քաղցրաձայն:

ԱՒՍՈՐԺԱՆՔ, գ. Ախորժելը, բաւականութիւն, հաճոյք:
ԱՒՍՈՐԺԵԼԻ, ան. Ինչ որ մարդ ախորժում է, հաճելի, դուրեկան:
ԱՒՍՈՐԺՈՒԹԻՒՆ, գ. Ախորժ՝ ախորժելի լինելը:
+ ԱՒՍ ՈՒ ՎԱՒ, գ. Հասաչանք, հոգ:
ԱՒՍ ՈՒ ՎԻՇ, գ. Տ. Այս ու վախ:
ԱՒՍՎԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Այս ու վայ անելը, հասաչելը:
ԱՒՍՏ, գ. Հիւանդութիւն:
ԱՒՍԱԲԱՆ, գ. Նա որ մասնագէտ է ախտաբանութեան:
ԱՒՍԱԲԱՆԱԿԱՆ, ան. Ախտաբանութեան վերաբերեալ: Ախտագէտ:
ԱՒՍԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Բժշկագիտութեան այն մասը, որ ուսումնասիրում է հիւանդութիւնները:
ԱՒՍԱԲԵՎ, ան. Հիւանդութիւններից բեկուած՝ մաշուած:
ԱՒՍԱԲԵՐ, ան. Հիւանդութիւն բերող:
ԱՒՍԱԲՈՅՑ, ան. գ. Նա որ իր մէջ սնուցանում է ախտեր:
ԱՒՍԱԲՈՐԲՈՔ, ան. 1. Ախտեր՝ վատ ցանկութիւններ բորբոքող:
ԱՒՍԱԺԵՏ, ան. Վատառողջ:
ԱՒՍԱԼԻ(Յ), ան. Ախտերով լի:
ԱՒՍԱՄԻՆ, ան. Ախտ՝ հիւանդութիւն ծնող, առաջ բերող:
ԱՒՍԱԿԱՆ, ան. Ախտերի ենթակայ:
ԱՒՍԱԿԻՐ, ան. Իր մէջ ախտ կրող:
ԱՒՍԱԿԻՑ, ան. Միեւնոյն ախտով բռնուած:
ԱՒՍԱՀԱԼԱՄ, ան. Ախտերը՝ հիւանդութիւնները հալածող՝ փարատող:
ԱՒՍԱՀԱՆ, գ. Նա, որի մասնագիտութիւնն է ախտահանութիւնը:
ԱՒՍԱՀԱՆԱԿԱՆ, ան. Ախտահանութեան վերաբերեալ:
ԱՒՍԱՀԱՆԵԼ, նբ. Ախտահանութիւն կատարել:
ԱՒՍԱՀԱՆԻՉ, ան. Ախտածին մանրէ-

<p>ներքը ոչնչացնող: ԱՆՏԱՀԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Այստաձին մանրէների ոչնչացումը տարրաբանական միջոցներով: ԱՆՏԱՃԱՆԱՉԵԼ, նբ. Այստը՝ հիւանդութիւնը ճանաչել, ախտորոշել: ԱՆՏԱՍՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարոյական ախտերի անձնատուր լինելը: ԱՆՏԱՅԻՆ, ած. Ախտի վերաբերեալ, յատուկ: ԱՆՏԱՆԱԼ, ջբ. Ախտերով բռնուել՝ վարակուել: ԱՆՏԱՆԻՇ, գ. Հիւանդութեան նշան: ԱՆՏԱՆՇԱՆ, գ. (Բժշկ.) Ախտանիշ: ԱՆՏԱՍԷՐ, ԱՆՏԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, Տ. Հեշտասւեր, հեշտասիրութիւն: ԱՆՏԱՏԱՐԱՄ, ած. (Բժշկ.) Հիւանդութիւնը տարածող: ԱՆՏԱՐՄԱՐՄ, ած. Հեշտասիրութիւնը արծարծող՝ գրգռող: ԱՆՏԱՅԵԱԼ, ած. Ախտով բռնուած: ԱՆՏԱՅՈՅՅ, ած. Ախտելի՝ հիւանդութիւնը ցոյց տուող: ԱՆՏԱԻՐ, ած. Ախտերի՝ հիւանդութիւնների ենթակայ: ԱՆՏԱԻՐԵԼ, ջբ. Ախտաւոր դառնալ: ԱՆՏԱԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ֆիզիկայէս կմ բարոյապէս ախտաւոր լինելը: ԱՆՏԱՓՈԽՈՒԹԻՒՆ, գ. Ախտի՝ հիւանդութեան փոխադրուելը ուրիշի վրայ: ԱՆՏՈՐՈՇ, ած. (Բժշկ.) Ախտը՝ հիւանդութիւնը որոշող: ԱՆՏՈՐՈՇԵԼ, նբ. (Բժշկ.) Ախտը՝ հիւանդութիւնը որոշել: ԱՆՏՈՐՈՇՈՒՄ, գ. Ախտորոշելը: ԱՄԿԱՆ, գ. Խօսքի մաս: Գոյականի վիճակը ցոյց տուող բառ: ԱՄԿԱՆԱԲԱՐ, մկ. (Քրկն.) Իբրեւ ածական: ԱՄԿԱՆՕՐԵՆ, Տ. Ածականաբար: ԱՄԱՄԱՆ, գ. Հաւերի ձու ածելու աման: ԱՄԱՆ, ած. Շատ ձու ածող (հաւ):</p>	<p>ԱՄԱՆՑ, ած. գ. Ածանցուող: Բառի ծայրերը աւելցուած մասնիկ: ԱՄԱՆՑԱԿԱՆ, ած. (Քրկն.) Ածանցող: ԱՄԱՆՑԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. (Քրկն.) Ածանցուելու, ածանցական բառեր կագմելու յատկութիւն: ԱՄԱՆՑԵԼ, նբ. Մի առարկայից ուրիշի վրայ փոխադրել: ԱՄԱՆՑՈՒՄ, գ. (Քրկն.) Ածանցելը: ԱՄԵԼ, նբ. Ընդհանրապէս՝ մի բան շարժման մէջ դնել: Նուագել, ձու բերել: ԱՄԵԼԻ, գ. Շատ սուր բերանով դանակ, որով սափրում են երեսի եւ գլխի մագերը: ԱՄԻԼԵԼ, (ժող. Ածիլել), նբ. Ածելիով երեսը՝ գլուխը սափրել: ԱՄԻԿ, ած. Թրջուած (եւ ծլած) ցորենից պատրաստուած: ԱՄՈՒԲԵՐ, ած. Ածուխ բերող՝ պարունակող: ԱՄՈՒԳՈՐՄ, գ. Նա, որի արհեստն է փայտի ածուխ պատրաստելը: ԱՄՈՒԳՈՐՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Ածխագործի արհեստը, փայտի ածուխ պատրաստելը: ԱՄՈՒԹՈՒ, գ. (Քիմ.) Գագային մարմին, որ կ'առաջանայ բնածուխի կատարելապէս այրման ժամանակ: ԱՄՈՒՄԻՆ, Տ. Բնածուխ ստեղծուող: ԱՄՈՒՀԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Գետնի տակից քարածուխ կմ հանքածուխ հանելու գործը: ԱՄՈՒՀԱՆՔ, գ. Ստորերկրեայ շտեմարան հանքածուխի: ԱՄՈՒՀԱՆ, ած. գ. Ածխահանքում աշխատող բանուոր: ԱՄՈՒՀԱՐ, ած. Ածուխի հիւանդութեամբ վարակուած: ԱՄՈՒՀԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ածխահար լինելը, մրով վարակուելը: ԱՄՈՒՀԱՆՑ, գ. Վառուած ածուխի արձակած հոտը, գազ:</p>
--	---

ԱՐԻՍՏՈՐ, գ. Փոսք, որի մէջ փայտերը դարսում են, կրակ տալիս՝ ածուխ շինելու համար:

ԱՐԻՍՏՈՅՑ, ած. Ածխամատակարար:

ԱՐԻՍՏՐԵՐ, գ. Հանքածուխի մթերք՝ պահեստ:

ԱՐԻՍՏՐԻՆ, ած. Ածուխին յատուկ:

ԱՐԻՍՏՐԱՆ, չբ. Այրուելով ածուխ դառնալ:

ԱՐԻՍՏՐԱՆՈՒՄ, գ. Ածուխի առետուրանոց:

ԱՐԻՍՏՐՈՒՄ, գ. Ածխանալը, ածխացնելը:

ԱՐԻՍՏՐՈՇԻ, գ. Փոշի դարձած (կմ դարձրած) ածուխ, ածուխի մանրուք:

ԱՐՈՎԻ, ած. Բերած, ածած:

ԱՐՈՒ, գ. Բանջարանոցի կմ պարտեզի մաս, որ սահմանուած է բոսի սերմերն աճեցնելու:

ԱՐՈՒԽ, գ. Նիւթ, որ առաջանում է բուսական կմ կենդանական առարկաները բարձր տաքութեան ենթարկելուց, առանց օղի:

ԱՐՔ, յոզն. գ. Օտի բողբոջ:

ԱԿԱՍՅՑ, ած. Այն, որ հակառակ է իր կամքին, ոչ կամատր, բռնի:

ԱԿԱՍՅԱԲԱՐ, մկ. Ակամայ, յակամայից:

ԱԿԱՍՅՈՒԹԻՆ, գ. Իր կամքին հակառակ լինելը:

ԱԿԱՍՅՕՐԵՆ, Տ. Ակամայաբար:

1. **ԱԿԱՆ**, գ. Գաղտնի փորում փոս:

2. **ԱԿԱՆ**, գ. (Ռազմ.) Պայթուցիկ նիւթեր պարունակող սարք:

ԱԿԱՆԱԳՈՐՕՍ, Տ. Ակնագործ:

ԱԿԱՆԱԳՈՒԹԱՆ, Դանակաձեւ ալանագերծից, որը տեղադրում է գերազանցապէս զրահապատ մեքենաներում:

ԱԿԱՆԱՂԱՇՏ, գ. (Ռազմ.) Տարածութիւն, որի վրայ ալաններ են դրուած:

ԱԿԱՆԱՂԱՐՄԻՉ, Ռազմանաւ ալաններ տեղադրելու համար:

ԱԿԱՆԱՂԻՐ, Ռազմանաւ կամ օդանաւ՝ ալաններից արգելապատնէշներ ստեղծելու համար:

ԱԿԱՆԱԶԱՐ, ած. Ակներով զարդարուած, զոհարազարդ:

ԱԿԱՆԱԶԵՐՕՒՉ, Ալանների յայտնաբերման ու ոչնչացման յատուկ սարք:

ԱԿԱՆԱՌՈՅՐ, գ. Թանկագին քարերով զլիարկ խոր:

ԱԿԱՆԱԿԱՊ, ած. Ականակուտ, զոհարազարդ:

ԱԿԱՆԱԿԻՑ, ած. Վճիտ, մաքուր (ջրի մասին):

ԱԿԱՆԱԿԻՐ, գ. Ականանաւ, ռազմանաւ:

ԱԿԱՆԱԿՈՐՈՒՄ, գ. Ական արձակել:

* **ԱԿԱՆԱԿՈՅՑ**, ած. Գոհարներով լի:

ԱԿԱՆԱԿՈՒՌ, ած. Վրան թանկագին քարերով զարդարուած:

ԱԿԱՆԱՀԱՆ, գ. Ականագերծից:

ԱԿԱՆԱՀԱՍ, ած. գ. Ական փորող:

ԱԿԱՆԱՀՈՍ, ած. Ականով՝ փոսով հոսող:

ԱԿԱՆԱԶԻԳ, ած. գ. (Ռազմ.) 1. Ական արձակող: 2. Տ. Ականանետ:

ԱԿԱՆԱՅԻՆ, ած. Ականի վերաբերեալ, ալանի միջոցով կատարուող:

ԱԿԱՆԱՆԱԻ, գ. Փոքր նաւ, որ յատկապէս յարմարեցրած է՝ թշնամու նաւերի դէմ ինքնագնաց ալաններով կռուելու:

ԱԿԱՆԱՆԵՏ, գ. (Ռազմ.) Կարճ եւ լայնաբերան հրազէն, որով ալաններ են արձակում հակառակորդի վրայ:

ԱԿԱՆԱՆԵՏԱՅԻՆ, ած. (Ռազմ.) Ալանանետին յատուկ:

ԱԿԱՆԱՇԱՐ, ած. Վրան ալաններ շարուած, ալանակապ:

ԱԿԱՆԱՊԱՏ, ած. Ալաններով պատած:

ԱԿԱՆԱՊԱՏԵԼ, չբ. (Ռազմ.) Մի տեղի շուրջը ալաններ դնել:

<p>ԱԿԱՆԱՎՃԻՏ, ան. Վճիտ, ականակիտ: ԱԿԱՆԱՏ, ան. Ծուղակ, որոգայթ: ԱԿԱՆԱՏԵՍ, ան. Նա որ իր այքերով տեսել է, վկայ: ԱԿԱՆԱԻՈՐ, ան. Այքի ընկնող, նշանաւոր, մեծանուն: ԱԿԱՆԹ գ. Գեղեցկատերեւ խոտեղէն բոյս: ԱԿԱՆԻ, ան. Այք ունեցող, տեսնող, այքանի: + ԱԿԱՆԻ-ԱՆՈՒԱՆԻ, ան. Այքի ընկնող, անուն ունեցող: ԱԿԱՆՈՐԱՍ, Ականները յայտնաբերելու համար նախատեսուած սարք: ԱԿԱՆՈՐՄԻՉ, Մարտական նաւ, որ նախատեսուած է ականները յայտնաբերելու եւ ոչնչացնելու համար: ԱԿԱՆՁ, գ. Լսողութեան գործարան: ԱԿԱՆՁԱԲԱՆ, գ. Ականջաբանութեան մասնագետ: ԱԿԱՆՁԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Կազմախօսութեան մի մասը: Ականջի գիտութիւն: ԱԿԱՆՁԱԲՈՅԺ, գ. Բժիշկ, որի մասնագիտութիւնն է ականջի հիւանդութիւնների բժշկութիւնը: ԱԿԱՆՁԱԲՈՒԺԱԿԱՆ, ան. Ականջի բժշկութեան վերաբերեալ: ԱԿԱՆՁԱԲՈՒԺՈՒԹԻՒՆ, գ. Ականջի հիւանդութիւնների բժշկութեան մասնագիտութիւն: ԱԿԱՆՁԱԿԱՆ, գ. Ունկապանակ: ԱԿԱՆՁԱԼՈՒՐ, ան. Իր ականջով լսող, լսուած: ԱԿԱՆՁԱԿՈՒԹ, գ. Ականջի յետեւի կողմը, հոգետուն: ԱԿԱՆՁԱԿՈՒՔ, գ. Արտաքին ականջի փոս ընկած մասը: ԱԿԱՆՁԱՀԱՃՈՑ, ան. Լսելիքին հաճելի: ԱԿԱՆՁԱՍԷՁ, գ. Ականջի մէջը, ցրնցուղը: ԱԿԱՆՁԱՍՈՒՏ, գ. (Կենդ.) Փոքրիկ</p>	<p>երկայնաձեւ, ուղղաթեւ միջատ: ԱԿԱՆՁԱՅԻՆ, ան. Ականջին յատուկ՝ վերաբերեալ: ԱԿԱՆՁԱՊԱՇՏՊԱՆԻՉ, ան. գ. Ականջ պաշտպանող: ԱԿԱՆՁԱՍ, ան. Ականջը կտրած: ԱԿԱՆՁԱՑԱԻ, գ. Ականջի ցաւ: ԱԿԱՆՁԱՑՆՑՈՒՂ, գ. (Կազմախ.) Ականջի՝ լսողութեան ցնցուղը: + ԱԿԱՆՁԲՈՒՆՈՒԿ, գ. Աւետալից՝ ուրախ լուր բերողին տրուած նուէրը: + ԱԿԱՆՁԲՈՒՆՈՒԿԻ, գ. Պսակադրութիւնից յետոյ ժողովրդի մէջ ցրուած դրամը: + ԱԿԱՆՁԵԼ, նբ. Ականջդրել: Լսել: ԱԿԱՆՁԵՂ, ան. Խոշոր ականջներ ունեցող: * ԱԿԱՆՁՔՈՐՈՒՉ, գ. Ականջի մէջը քորելու ձողիկ, ականջփորիկ: + ԱԿԱՍ-ՄԱԿԱՍ (կրկն. ձեւ պակաս բառի), մկ. Դժգոհութեան արտայայտութիւն: ԱԿԱՍ, գ. Թանկագին քար: ԱԿԱՏԵԱՅ, ան. Ակատից շինուած: ԱԿԱՑԻԱ, գ. Ծառի տեսակ: ԱԿԻՇ, գ. Երկայթէ երկար ձող: ԱԿՍԲԱԿԻՑ, ան. Ակումբին մասնակցող: ԱԿՍԲԱԿՑԵԼ, չբ. Ակումբին մասնակից դառնալ: ԱԿՍԲԵԼ, չբ. Խմբուել: 1. ԱԿՆ, Ակն անել (ակն անծի), Այքը այս եւ այն կողմը դարձնել: 2. ԱԿՆ, գ. Գետնի մէջ ծակ, ճեղքուածք, որտեղից ջուր է բխում: 3. ԱԿՆ, գ. Թանկագին քար, գոհար: ԱԿՆԱԲՈՅԺ, գ. Այք բժշկող, այքի բժիշկ: ԱԿՆԱԲՈՒԺԱԿԱՆ, ան. Ակնաբուծութեան յատուկ՝ վերաբերեալ: ԱԿՆԱԲՈՒԺՈՒԹԻՒՆ, գ. Այքերի (հիւանդութեան) բժշկութիւն:</p>
---	--

<p>ԱԿՆԱԳՈՐԾ, գ. Արհեստատր, որ շինում է ակնեղէն զարդեր:</p> <p>ԱԿՆԱԴԻՍԱԿ, գ. Աչքերը ծածկող դիմակ:</p> <p>ԱԿՆԱԶՕՐ, գ. (Կազմախ.) Խշնային թանաթ, որ պատում է աչքի գունդը երեսի կողմից:</p> <p>ԱԿՆԱԽՏԻՂ</p> <p>ԱԿՆԱԽՏԻՏ, ան. Ակնածուրեամբ լի, յարգական:</p> <p>ԱԿՆԱՏԱՆՔ, գ. Պատկառանք:</p> <p>ԱԿՆԱՏԵԼ, չբ. Պատկառել, երկիւղ զգալ:</p> <p>ԱԿՆԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Ակնածելը:</p> <p>ԱԿՆԱՀԱՃՈՅ, ան. Աչքի համար հաճելի:</p> <p>ԱԿՆԱՂԲԻ, գ. Աղբիւր, ակունք:</p> <p>ԱԿՆԱՅԻՆ, ան. Աչքին յատուկ:</p> <p>ԱԿՆԱՊԱՆԱԿ, գ. Աչքերի պահպանակ:</p> <p>ԱԿՆԱՊԱՐԱՐ, ան. Աչքը պարարող՝ գուարճացնող, ակնահաճոյ:</p> <p>ԱԿՆԱՊԻՃ, գ. Աչքի ոսկրոտ փոսը:</p> <p>ԱԿՆԱՊԻՇ, ան. մկ. Պշած աչքերով, աչքերը յառած:</p> <p>ԱԿՆԱՊԻՇ, ան. մկ. Սեւեռուն:</p> <p>ԱԿՆԱՌՈՒ, S. Աչառու: Աչքառու: Նշանակալից:</p> <p>ԱԿՆԱՎԱՃԱՌ, գ. Նա որ թանկագին քարերի, մարգարտի առեստուր է անում:</p> <p>ԱԿՆԱՎԱՃԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Ակնեղէն վաճառելը:</p> <p>ԱԿՆԱՎՃԻՏ, ան. Վճիտ՝ մաքուր ակունքներ ունեցող:</p> <p>ԱԿՆԱՐԿ, գ. 1. Աչքով արուած նշան: 2. Սեղմ շարադրանք: 3. Նայուածք:</p> <p>ԱԿՆԱՐԿԵԼ, չբ. Աչքով ցոյց տալ: Կողմնակի մատնանշել:</p> <p>ԱԿՆԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Աչքով ցոյց տալը:</p> <p>ԱԿՆԲԱԽ, ան. Աչքի խփող, աչքի զարնող՝ ընկնող:</p> <p>ԱԿՆԴԷՏ, մկ. Աչքերը մի կողմ դարձ-</p>	<p>րած՝ դիտելով, մի բանի սպասելով:</p> <p>ԱԿՆԴԻ, գ. Աչքի աջ եւ ձախ անկիւնները:</p> <p>ԱԿՆԵՂԷՆ, ան., գ. Թանկագին քարերից բաղկացած:</p> <p>ԱԿՆԵՐԵԻ, ան. Աչքին պարզ երեւացող, ակնյայտնի:</p> <p>ԱԿՆԵՐԵՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Ակներէ լինելը:</p> <p>ԱԿՆԵՑԻ, գ. Ակն գաւառում ապրող:</p> <p>ԱԿՆԹԱՐԹ, գ. Աչքի կոպերի արագ-արագ բացուել, խփուելը:</p> <p>ԱԿՆԿԱԼ, ան. Ակնկարուող, սպասուող:</p> <p>ԱԿՆԿԱԼԵԼ, չբ. Աչք պահել, աչք ունենալ (մի բանի): Յուսալ:</p> <p>ԱԿՆԿԱԼԻՔ, գ. Սպասելիք, ակնկարութիւն:</p> <p>ԱԿՆԿԱԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Ակնկալելը, մի բանի յույսով սպասելը:</p> <p>ԱԿՆԿՈՐ, գ. Աչքը կախ ձգած՝ խոնարհեցրած:</p> <p>ԱԿՆՑԱՅՏ</p> <p>ԱԿՆՑԱՅՏՆԻ, S. Ակներէ: Ակնյայտնի ճշմարտութիւն:</p> <p>ԱԿՆՈՅ, գ. Աչքի տուեալ կարիքին համապատասխան որակի մի գոյգ ապակի, թեթեւ շրջանակի մէջ ազուցուած:</p> <p>ԱԿՆՈՅԱԳՈՐԾ, ան. Ակնոցներ շինող:</p> <p>ԱԿՆՈՅԱՎԱՃԱՌ, գ. Ակնոցներ վաճառող:</p> <p>ԱԿՆՈՅԱԴՈՐ, ան. Աչքերին ակնոց կրող:</p> <p>+ ԱԿՆ ՈՒ ԱՐԵԳԱԿ, ան. Չքնաղ, շատ զեղեցիկ:</p> <p>ԱԿՈՒԹ, գ. Կերակուր եփելու վառարան, օջախ:</p> <p>ԱԿՈՒՍԲ, գ. Հանդիսականների՝ հրաւիրեալների ժողով:</p> <p>ԱԿՈՒՍԲԱՅԻՆ, ան. Ակումբին յատուկ:</p> <p>ԱԿՈՒՍԲԱՄԷՐ, ան. Ակումբ յաճախելու սեր ունեցող:</p> <p>ԱԿՈՒՍԲԱՄԷՐ, գ. Ակումբի տնօրէն՝</p>
---	--

<p>տեր: + ԱԿՈՍԺԱԺԻԿ, գ. Նուէր, որ սկետուրը տալիս է հարսին առաջին անգամ ճաշի նստեցնելիս: ԱԿՈՍՅ, գ. Ստորին եւ վերին ծնօտների մէջ հաստատուած ոսկորներ, ատամ: ԱԿՈՍՓԵՌՍ, ան. Առաջի ատամն ընկած՝ պակաս: ԱԿՐՍ, գ. Թեթեւ նախաճաշ: ԱԿՈՒՐԲԱՄԵՐՁ, ան. Ակոււրին մօտ գտնուող: ԱԿՕՍ, գ. Արօրի կմ գութանի խոփի կտրած փոսը հողի մէջ: ԱԿՕՍԱԲԵԿ, ան. Ակօս-ակօս կտրրտուած, հերկուած: ԱԿՕՍԱԶԻԳ, ան. Ակօսը տանող: ԱԿՕՍԱՆՍԱՆ, ան. Ակօսի նման: ԱԿՕՍԱՂԱՍԱՌ, ան. Հողի մէջ ակօս բացող: ԱԿՕՍԱՏԱՐ, S. Ակօսաձիգ: ԱԿՕՍԵԼ, բ. Հողը ակօս-ակօս կտրտել: 1. ԱՂ, գ. 1. Երկիւղ: 2. Վտանգաւոր բան: 2. ԱՂ, միջ. Վշտի ցաւի բացազանչութիւն: ԱՂԱ, մկ. Յուցումն մի բանի վրայ: ԱՂԱԲԵԿ, ան. Ահի՛ սարսափի ենթարկող: Սարսափած: ԱՂԱԲԵԿԵԼ, եցի, նբ. Սարսափի ենթարկել: ԱՂԱԲԵԿԻՉ, ան. Ահ ու սարսափ տարածող: ԱՂԱԲԵԿՉԱԿԱՆ, ան. Ահաբեկիչին վերաբերող: ԱՂԱԲԵԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Ահաբեկ անելը՝ լինելը: ԱՂԱԲԵԿՈՒՄ, գ. Ահաբեկելը: ԱՂԱԳԻՆ, ան. 1. Ահ ազդող: 2. Քանակի՛ ծաւալի մեծութեամբ երկիւղ ազդող: 3. Շատ մեծ: ԱՂԱԳՆԱԳՈՉ, ան. Ահագին գոչիւն ունեցող: ԱՂԱԳՆԱԴՂՈՐ, ան. մկ. Ահագին</p>	<p>դրդիւն առաջացնող: ԱՂԱԳՆԱԹԱՓ, մկ. Մեծ թափ ունեցող: ԱՂԱԳՆԱԼՈՒՐ, ան. Լսելու համար ահռելի: ԱՂԱԳՆԱԿԵՐՊ, ան. մկ. Ահ՝ վախ ազդող կերպարանքով: ԱՂԱԳՆԱՀԱՅԵԱՅ, ան. Ահաւոր հայեացք ունեցող: ԱՂԱԳՆԱԶԱՅՆ, ան. Ահագին ձայնով, ահ ազդող ձայնով: ԱՂԱԳՆԱՆԱԼ, բ. Ահագին դառնալ: ԱՂԱԳՆԱՏԵՍԻԼ, ան. Ահաւոր դէմք ունեցող: ԱՂԱԳՆԱՑՈՒՄ, գ. Ահագնանալը՝ մեծանալը: ԱՂԱԳՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ահագին լինելը. ահաւորութիւն: ԱՂԱԶԱԳ, գ. Ժողովրդական աղէտի (հրդեհ, հեղեղ, թշնամու խուժում) ժամանակ զանգակի հնչիւնը: ԱՂԱԶԱԳԵԼ, չբ. Ահազանգ հնչեցնել, վտանգից զգուշացնել: ԱՂԱԶՂՈՒ, ան. Սարսափեցնող: + ԱՂԱԼԻ, ան. Որի մէջ ահ՝ երկիւղ կայ: ԱՂԱԿԱԵԼ, չբ. Ահից երկիւղից բռնուել, սարսափահար լինել: ԱՂԱԿՈՏՈՐ, S. Ահաբեկ: ԱՂԱՆԱԼ, չբ. Ահով բռնուել, զարհուրել: ԱՂԱՉՈՐ, ան. Ահից չորացած՝ սառած, սարսափահար: ԱՂԱՊԱՐԱՆՈՑ, Ահիպարանոց, ան. Ահեղ պարանոցով, խրոխտ: ԱՂԱՍԱՏՈՒՄ, գ. Ահաստտելը: ԱՂԱՍՓԻՒՆ, ան. Ահ սփռող: ԱՂԱՏԵՂ, գ. Ահ պատճառող բան, ահի տեղիք: ԱՂԱՐԿՈՒ, ան. Ահ ձգող, ահաբեկող: ԱՂԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Ահարկու լինելը: ԱՂԱՑՈՒՑԻՉ, ան. Ահացնող: ԱՂԱԻԱՄԻԿ, ԱՂԱԻԱԴԻԿ, ԱՂԱԻԱՆԻԿ, Ահա՛ այս: ԱՂԱԻՈՐ, ան. Ահալի: Սոսկալի:</p>
--	--

<p>ԱՆՄԻՈՐԱԳՈՅՆ, բաղդ. աստ. <i>Ահաւոր</i>՝ի, <i>Աւելի</i> <i>ահաւոր</i>: ԱՆՄԻՈՐԱԳՈՉ, ւծ. <i>Ահաւոր գոչիւն</i>՝ <i>ձայն արձակող</i>: *ԱՆՄԻՈՐԱՆԱԼ, չբ. <i>Ահաւոր դառնալ</i>: ԱՆՄԻՈՐԱՊԷՍ, մկ. <i>Ահաւոր կերպով</i>: ԱՆՄԻՈՐԱՏԵՍ, ԱՆՄԻՈՐԱՏԵՍԻԼ, ւծ. <i>Ահաւոր տեսք</i>՝ <i>կերպարանք ունեցող</i>: ԱՆՄԻՈՐԱՓԱՅԼ, ւծ. <i>Ահաւոր</i>՝ <i>ահեղ</i>՝ <i>մեծ փայլով</i>: ԱՆՄԻՈՐՈՒԹԻՒՆԸ, գ. <i>Ահաւոր լինելը</i>: ԱՆԵԱԿ, Տ. <i>Չախ</i>: <i>Չախ կողմ</i>: ԱՆԵՂ, ւծ. <i>Ահարկու, ահաւոր, սուկալի</i>: ԱՆԵՂԱԳՈՅՆ, բաղդ. աստ. <i>Ահեղ</i>՝ի, <i>Աւելի</i> <i>ահեղ</i>: ԱՆԵՂԱԳՈՉ, ւծ. մկ. <i>Ահեղ գոչիւն ունեցող</i>: ԱՆԵՂԱԳՈՉԵԼ, բ. <i>Ուժգին հնչել, ահազանգել</i>: ԱՆԵՂԱԴԷՍ, ւծ. <i>Ահեղ դէմք ունեցող</i>: ԱՆԵՂԱԴՂՈՐ, ւծ. <i>Ահեղ դղրդոց հանող</i>: ԱՆԵՂԱԶԱՐԿ, ւծ. <i>Զօրեղ զարկ</i>՝ <i>հարուած ունեցող</i>: ԱՆԵՂԱԿԵՐՊ, ւծ. <i>Ահեղ կերպարանք</i>՝ <i>ձեւ ունեցող</i>: ԱՆԵՂԱՀՈՍ, ւծ. <i>Ահեղ հոսանքով</i>: ԱՆԵՂԱՀՐԱՇ, ւծ. <i>Ահեղ եւ հրաշալի</i>: ԱՆԵՂԱՀՐԱՇՈՒԹԻՒՆ, ւծ. <i>Ահեղահրաշ լինելը</i>: ԱՆԵՂԱԶԱՅՆ, Տ. <i>Ահեղագոչ</i>: ԱՆԵՂԱԶԱՅՆԵԼ, բ. <i>Ահեղ ձայնով գոչել</i>: ԱՆԵՂԱՄԱՐՏ, գ. <i>Ահեղ մարտ</i>: ԱՆԵՂԱՄԵԾ, ւծ. <i>Ահեղ մեծութեամբ</i>: *ԱՆԵՂԱՆԱԼ, չբ. <i>Ահեղ</i>՝ <i>զարհուրելի դառնալ</i>: *ԱՆԵՂԱՆՄԱՆ, ւծ. <i>Ահեղ տեսք ունեցող</i>: *ԱՆԵՂԱՆՇԱՆ, ւծ. <i>Ահեղանման, ահաւոր, զարմանալի</i>:</p>	<p>*ԱՆԵՂԱՇՈՒՔ, ւծ. <i>Մեծաշուք, շատ փառահեղ</i>: ԱՆԵՂԱՏԵՍ, ԱՆԵՂԱՏԵՍԻԼ, Տ. <i>Ահեղակերպ</i>: ԱՆԵՂՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Ահեղ լինելը</i>: ԱՆԵՂՈՐԷՆ, մկ. <i>Ահեղ՝ ահարկու կերպով, սաստկապէս</i>: ԱՆԵՐԳ, գ. (Վերնագիր) <i>Ահի</i>՝ <i>վախի զգացումին նուիրուած երգ</i>: ԱՆ ՈՒ ԴՈՂ, գ. <i>Ահ ու մահ</i>: ԱՆՈՒԵԼԻ, ւծ. <i>Ահ ու սարսափ ազդող</i>: ԱՆՈՒԵԼԻՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Ահռելի լինելը</i>: ԱՆՈՒԵԼԻՕՐԷՆ, մկ. <i>Ահռելի կերպով</i>: ԱՂ, գ. (Հանք.) <i>Քիմիական բաղադրութիւն քլորի եւ նատրիումի (NaCl)</i>: *ԱՂԱԲԱՆ, գ. <i>Մասնագէտ քիմիագէտ, որ ուսումնասիրում է աղը</i>: *ԱՂԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Գիտութիւն աղի, ուսումնասիրութիւն աղերի մասին</i>: + ԱՂԱԲԼԻԹ, <i>Աղի բլիթ</i>: ԱՂԱԳՈՐԾ, գ. <i>Արհեստաւոր, որ աղ է հանում</i>: ԱՂԱԳՈՐԾԱՐԱՆ, գ. <i>Աղի ջրերից աղ հանելը</i>: ԱՂԱԹԱՍ, գ. <i>Աղի թաս</i>: ԱՂԱԹԹՈՒ, գ. <i>Աղի եւ թթուաշ բանջարեղէն</i>: ԱՂԱԼ, նբ. <i>Տորենի հատիկները ալիւր դարձնել</i>: ԱՂԱԼԻՑ, ւծ. <i>Աղով լիքը</i>: ԱՂԱԽԻՆ, գ. <i>Կին, որ տիրոջ մօտ ծառայում է</i>: ԱՂԱԽՆԱԾԻՆ, ւծ. <i>Աղախնից ծնուած</i>: ԱՂԱԽՆԱԿԱՆ, ւծ. <i>Աղախնի վերաբերեալ՝ յատուկ</i>: ԱՂԱԽՆՈՐԴԻ, գ. <i>Աղախնի որդի</i>: ԱՂԱԽՆՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Աղախնի լինելը</i>: ԱՂԱԾ, ԱՂԱԾՈՑ, ւծ. գ. <i>Աղած միս</i>: ԱՂԱԿՈՅՑ, գ. <i>Աղի կոյտ</i>: ԱՂԱՀԱՆՔ, գ. <i>Աղի հանք</i>:</p>
--	---

<p>ԱՂԱՀՄԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Հնայություն աղի վրայ կմ աղի միջոցով: ԱՂԱՂԱԿ, գ. Բնածայն բառ, պատե- րազմական ձայնարկություն, հուռա: Ահի՝ բարկություն աղաղակ: ԱՂԱՂԱԿԵԼ, չբ. Բարձր ձայն արձակել: ԱՂԱՂԱԿՈՂ, ան. Նա որ աղաղակում է: ԱՂԱՄԱՆ, գ. Աղի աման: ԱՂԱՅ (տաճկ. aga), գ. Գիւղատեր, կալուածատեր: + ԱՂԱՅԱԿԱՆ, ան. Աղայի վերաբե- րեալ: Աղայի յատուկ: ԱՂԱՅԱՎԱՐԻ, S. Աղավարի: ԱՂԱՅԻՆ, ան. Աղին յատուկ: + ԱՂԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Աղային յատուկ շնորհք: ԱՂԱՆԻ, գ. Կրօնական ուսում կամ թիւր վարդապետություն: ԱՂԱՆԻԱԲԱՆԵԼ, նբ. Աղանդաւոր բաներ անել: ԱՂԱՆԻԱԳՈՐԾ, ան. Աղանդ ստեղծող, աղանդահնար: ԱՂԱՆԻԱԴԻՐ, ան. Աղանդի հիմնադիր: ԱՂԱՆԻԱԿԱՆ, ան. Աղանդի վերա- բերեալ՝ յատուկ: ԱՂԱՆԻԱԿԻՑ, ան. Միեւնոյն աղանդին հետեւող: ԱՂԱՆԻԱԿԵՐՈՂ, ան. Աղանդի նման գործելակերպ ունեցող: ԱՂԱՆԻԱՀՆԱՐ, ան. Աղանդ հնարող: *ԱՂԱՆԻԱՄԱՐՏ, ան. Աղանդի դէմ մարտնչող՝ կռուող: ԱՂԱՆԻԱՄԻՏ, ան. Աղանդաւոր միտք՝ մտածողություն ունեցող: ԱՂԱՆԻԱՊԱՇՏ, S. Աղանդաւոր: ԱՂԱՆԻԱՊԱՇՏՊԱՆ, գ. Աղանդը պաշտպանող: ԱՂԱՆԻԱՊԵՏ, գ. Աղանդի գլխաւոր, առաջնորդ: ԱՂԱՆԻԱՊԵՏԱԿԱՆ, ան. Աղանդապե- տի վերաբերեալ, յատուկ: ԱՂԱՆԻԱԻՈՐ, ան. գ. Աղանդի հետե-</p>	<p>ւող, հերետիկոս: ԱՂԱՆԻԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Աղանդաւոր լինելը: ԱՂԱՆԻԵՐ, գ. Մրգեղէն կմ քաղցրեղէն, որ ուտում են ճաշին՝ կերակուրից յետոյ: ԱՂԱՆԻՈՒՍՈՅՑ, ան. գ. Աղանդ ուսու- ցանող: ԱՂԱՆՁ, գ. Տապակի մէջ բոհրած ցորեն, սիսեռ են: ԱՂԱՆՁԱՑՈՒ, ան. Աղանձելու յարմար: ԱՂԱՆՁԵԼ, նբ. Ցորենը եւ այլ ընդեղէն- ներ տապակի մէջ բոհրելով աղանձ դարձնել: ԱՂԱՇԵՐՏ, գ. Աղի նստուածքը: ԱՂԱՉԱԳԻՆ, մկ. Աղաչական կերպով: ԱՂԱՉԱԳԻՐ, գ. Աղերսագիր, խնդրա- գիր: ԱՂԱՉԱԼԻ, ԱՂԱՉԱԼԻՐ, ան. Աղաչանքով լի, խիստ աղաչական: ԱՂԱՉԱԿԱՆ, ան. մ. Պաղատական: ԱՂԱՉԱԿԻՑ, ան. Միասին աղաչող, աղաչանքի ընկեր: ԱՂԱՉԱՔ, գ. Խոնարի եւ թախանձա- գին խնդիր. աղերսանք: ԱՂԱՉԱԻՈՐ, ան. գ. 1. Աղօթող: 2. Աղա- չանք՝ խնդիր ունեցող: ԱՂԱՉԱՓ, գ. Գործիք, որով չափում են աղի լուծուածքի խտությունը: ԱՂԱՉԵԼ, նբ. Խոնարի եւ թախանձագին խնդրով դիմել մէկին: Աղերսել: ԱՂԱՉԵԼԻՔ, գ. Աղաչանքի առարկայ, աղաչանք: ԱՂԱՊԱՏԱՆՔ, գ. Գույթ, սեր, համակ- րություն: ԱՂԱՁՈՒՐ, գ. Ջուր, որի մէջ լուծուած է աղ: ԱՂԱՍԱԿԱԻ, ան. Աղը պակաս: ԱՂԱՍԷՐ, ան. Աղ սիրող: + ԱՂԱՎԱՐԻ, մկ. Աղայի պէս: ԱՂԱՏԵՍԱԿ, ան. Աղի տեսակ:</p>
--	---

<p>+ ԱՂԱՏ-ՊԱՂԱՏ, գ. Աղաչանք պաղատանք:</p> <p>ԱՂԱՐԻԿՈՆ, գ. Մի տեսակ սունկ:</p> <p>ԱՂԱՐՏԵԼ, բ. Ապականել, կեղտոտել:</p> <p>ԱՂԱՐՏԻՉ, ած. Կեղտոտող, ապականող, աղարտող:</p> <p>ԱՂԱՑՈՒՄ, գ. Աղալը, աղացուելը, մանրելը:</p> <p>ԱՂԱՑՔ, գ. Ընդհանուր անուն աղալու գործիքների:</p> <p>ԱՂԱԽԱՂ, ած. Այլալուած:</p> <p>ԱՂԱԽԱՂԻՉ, բ. Խաթարել:</p> <p>ԱՂԱԽԱՂԻՉ, ած. գ. Նա որ աղաւաղում է:</p> <p>ԱՂԱԽԱՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Այլալուած՝ աղճատուած խօսք:</p> <p>ԱՂԱԽԱՂՈՒՄ, գ. Աղաւաղելը, այլալելը: Եղծանում:</p> <p>ԱՂԱԽԱՔԵՐ, ած. Աղանու բերած:</p> <p>ԱՂԱԽԱՔՈՑ (ույ),</p> <p>ԱՂԱԽԱՔՈՒՆ գ. Աղանու բոյն:</p> <p>ԱՂԱԽԱՎԻՐ, գ. Ծածկագրի մի տեսակ:</p> <p>ԱՂԱԽԱՎԵՐՊ, ած. Աղանու կերպարանք ունեցող:</p> <p>ԱՂԱԽԱՁԱԳ, գ. Աղանու ձագ:</p> <p>ԱՂԱԽԱՄԱՆ, Տ. Աղանակերպ:</p> <p>ԱՂԱԽԱՉՔ, ած. (բնատ.): Աղանու աչքի նման:</p> <p>ԱՂԱԽԱՊԱՀ, գ. Աղանի պահող անձ:</p> <p>* ԱՂԱԽԱՊԷՍ, մկ. Աղանու պէս:</p> <p>ԱՂԱԽԱՍԷՐ, ած. Աղանի սիրող:</p> <p>ԱՂԱԽԱՎԱՃԱՆ, Տ. Աղանեվաճառ:</p> <p>ԱՂԱԽԱՏՈՒՆ, գ. Փոքրիկ շինություն, որտեղ պահում են աղանիներ:</p> <p>ԱՂԱԽՆԵԱԿ, գ. Փոքր աղանի:</p> <p>ԱՂԱԽՆՎԱՃԱՆ,</p> <p>ԱՂԱԽՆՎԱՃԱՆ, ած. գ. Աղանի վաճառող:</p> <p>ԱՂԱԽՆԵԾԻՐՏ, գ. Աղանիի աղբ:</p> <p>ԱՂԱԽՆՏՈՒՆ, գ. Աղանիի կացարան:</p> <p>ԱՂԱԽՆԻ, գ. (Կենդ.) Հաւերի ցեղին</p>	<p>պատկանող փոքր թռչուն:</p> <p>ԱՂԱԽՆՈՑ, գ. Աղանի պահելու տեղ:</p> <p>ԱՂԱՔԱՐ, գ. Քարաղի բեկոր:</p> <p>ԱՂԱՔԱՄԿ, գ. Տոպրակ, որի մէջ պահում են ծեծած աղը:</p> <p>ԱՂԲ, գ. 1. Քաք, կու, թրիք, ծիրտ: 2. Ընդհանրապէս՝ անպէտք, անելորդ իր:</p> <p>ԱՂԲԱՔՈՑ, գ. Աղբի բոյն:</p> <p>ԱՂԲԱՔՈՅՐ, ած. Որտեղից աղբի հոտ է գալիս:</p> <p>ԱՂԲԱԳՈՒՆԴ, գ. Աղբի գնդիկ:</p> <p>ԱՂԲԱՂԷՁ, գ. Աղբի դէզ:</p> <p>ԱՂԲԱԶԱՄԲԻՂ, գ. Աղբի զամբիւղ:</p> <p>ԱՂԲԱԼԻՑ, ած. Աղբով լի:</p> <p>ԱՂԲԱԽԱՆ, ած. Որի մէջ աղբ է խառնուած:</p> <p>ԱՂԲԱԽՈՏ, գ. Անորոշ տեսակի վայրի խոտ:</p> <p>* ԱՂԲԱԿԱՆ, գ. Աղբի արկղ:</p> <p>ԱՂԲԱԿԵՐ, ած. Աղբը՝ անմաքրութիւնը ուտող:</p> <p>ԱՂԲԱԿԵՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Աղբանցում ապրելը՝ բնակուելը:</p> <p>ԱՂԲԱԿՈՑ, գ. Կուտակուած աղբը:</p> <p>ԱՂԲԱԿՈՒՆ, գ. Աղբատար:</p> <p>ԱՂԲԱԿՈՒՏՈՑ, գ. Այն տեղը, ուր տան կմ ախտի աղբը հաւաքում են:</p> <p>ԱՂԲԱՀՈՂ, գ. Մէջը աղբ խառնած, աղբով պարարտացուած հող:</p> <p>ԱՂԲԱՄԱՆ, գ. Աղբարկղ:</p> <p>ԱՂԲԱՅՐԻՉ, ած. Աղբը այրող:</p> <p>ԱՂԲԱՆՈՑ, գ. Այն տեղը, ուր կիտում են աղբը:</p> <p>ԱՂԲԱՍԱՅԼ, գ. Աղբակիր սայլ:</p> <p>ԱՂԲԱՍԷՐ, ած. Աղբ՝ աղտեղութիւններ սիրող:</p> <p>ԱՂԲԱՍՆՈՒՆԴ, ած. Նա որ աղբով է սնուում:</p> <p>* ԱՂԲԱՏԵՂԻ, Տ. Աղբանց:</p> <p>ԱՂԲԱՑԱՆՑ, գ. Աղբանց, աղբի ցանց:</p> <p>ԱՂԲԱՔԱՐ, գ. (Հանք.) Թանձր ու հոծ նիւթեր:</p>
--	---

<p>ԱՂԲԵԼ, նբ. Աղբոսի հողը պարարտացնել:</p> <p>ԱՂԲԵՐԱՅՈՒ, գ. Բարեկամական կոչ, որով դիմում են անձանօթ մարդու:</p> <p>ԱՂԲԻՒՄ, գ. Աղբակոյտ եւ աղբահար, աղբանոց:</p> <p>ԱՂԲԻՒՍԱԿԻՐ, ան. Աղբիւս կրող:</p> <p>ԱՂԲԻՒՐ, գ. Ջուրը՝ գետնից բխելու տեղը: Ակ:</p> <p>ԱՂԲԻՒՐԱԲԱՐ, մկ. Աղբիւրի պէս:</p> <p>ԱՂԲԻՒՐԱԲՈՒ(Ղ)Խ, ան. Իբրեւ աղբիւր բխող:</p> <p>ԱՂԲԻՒՐԱԿ, գ. Փոքր աղբիւր:</p> <p>ԱՂԲԻՒՐԱԿՆ, գ. Աղբիւրի ակը:</p> <p>ԱՂԲԻՒՐԱՀՈՍ, ան. Իբրեւ աղբիւր հոսող:</p> <p>ԱՂԲԻՒՐԱՅԻՆ, ան. Աղբիւրին յատուկ:</p> <p>ԱՂԲԻՒՐԱՆԱԼ, չբ. Աղբիւր դառնալ:</p> <p>ԱՂԲԻՒՐԱՋՈՒՐ, գ. Աղբիւրի ջուր:</p> <p>ԱՂԲՈՏ, ան. Շատ աղբ պարունակող, անմաքուր:</p> <p>ԱՂԲՈՏԵԼ, նբ. Կեղտոտել:</p> <p>ԱՂԲՈՒՏ, ան. Պարարտացրած:</p> <p>ԱՂԲՈՐՄ, գ. Արհեստաւոր, որ աղիքները մշակում է:</p> <p>ԱՂԲՈՐՄԱՐԱՆ, գ. Աղեգործի աշխատանոցը:</p> <p>ԱՂԲՈՐՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Աղեգործի արհեստը:</p> <p>ԱՂԲՈՒՓ, ԱՂԲՈՒՓՈՒԹԻՒՆ, գ. (Բժշկ.) Հիւանդութիւն, որի ժամանակ աղիքներն իրենց տեղից խախտուելով՝ իջնում են ամորձիքի պարկի մէջ:</p> <p>ԱՂԵԼ, նբ. Աղ ցանել:</p> <p>ԱՂԵԼ-ՄԱՂԵԼ (Մաղելի կրկն.), Մաղել, մաղմղել:</p> <p>ԱՂԵՆԱՐՇ, ան. Աղիքները խարշող, կսկծեցնող:</p> <p>ԱՂԵՆՈՐՈՎ, ան. Նոյն՝ ինչ-որ Աղեխարշ:</p> <p>ԱՂԵԿ, ան. մ. (արեւմտ.) Լաւ:</p>	<p>ԱՂԵԿԷՋ, ան. Մրտաշաշարժ:</p> <p>ԱՂԵԿՆԱԼ, բ. (արեւմտ.) Լաւ դառնալ:</p> <p>ԱՂԵԿԱՊ, գ. Աղիքների կապ:</p> <p>ԱՂԵՀԱՍ, ան. Աղի համ ունեցող:</p> <p>ԱՂԵՀԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. (Բժշկ.) Աղիքը կտրելը:</p> <p>* ԱՂԵՂ, գ. Թանկագին քարի մի տեսակ. սարդիոն:</p> <p>ԱՂԵՂ(ՆԵՐԸ), գ. Նետը արձակելու զէնք, կամար:</p> <p>ԱՂԵՂՆԱԿԱՍԱՐ, ան. Աղեղնաձէ կամար ունեցող:</p> <p>ԱՂԵՂՆԱԿԱՊԱՐՃ, գ. Կապարձ, աման, որի մէջ պահում են աղեղի նետերը:</p> <p>ԱՂԵՂՆԱՋԱՅՆ, ան. Արձակուած աղեղի ձայն հանող:</p> <p>ԱՂԵՂՆԱՋԵՒ, ան. Աղեղի ձէւով:</p> <p>ԱՂԵՂՆԱՋԻԳ, ան. գ. Աղեղը ձգող:</p> <p>ԱՂԵՂՆԱՍԷՋ, գ. Շինութեան աղեղի՝ կամարի մէջտեղը:</p> <p>ԱՂԵՂՆԱՆՄԱՆ, ան. Աղեղի նման:</p> <p>ԱՂԵՂՆԱԽՈՐ, ան. Աղեղ ունեցող, աղեղով զինուած:</p> <p>* ԱՂԵՊՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Աղեպինդ լինելը, փորակապութիւն:</p> <p>ԱՂԵՏԱՊ, գ. Աղիքի բորբոքում:</p> <p>* ԱՂԵՐԵՍ, ան. Երեսանց՝ դրսից աղի:</p> <p>ԱՂԵՐՄ, գ. Սաստիկ՝ գթաշարժ աղաչանք: Խնդրանք: Կապ, առնչութիւն:</p> <p>ԱՂԵՐՄԱԳԻՆ, մկ. Աղերսական կերպով, պաղատագին:</p> <p>ԱՂԵՐՄԱԳԻՐ, գ. Խնդրագիր:</p> <p>ԱՂԵՐՄԱԳՈՉ, ան. մկ. Աղերսական գոչիւնով:</p> <p>ԱՂԵՐՄԱԳՈՐՈՎ, ան. Աղերսանքով, գորովալից:</p> <p>ԱՂԵՐՄԱԼԻ, ԱՂԵՐՄԱԼԻՑ, ան. մկ. Ինչ որ պարունակում է աղերս: Պաղատալից:</p> <p>ԱՂԵՐՄԱՆԱՌՆ, ան. Որի մէջ խառնուած է աղերս:</p>
--	--

ԱՂԵՐՄԱԿԱՆ, ան. Աղերսանք պարունակող, աղերսալի: Պաղատական:
ԱՂԵՐՄԱԿԻՑ, ան. Միասին աղերսող, աղերսանքին ընկեր, աղաչակից:
ԱՂԵՐՄԱՃԻՉ, ան. Աղերսագին ճիչ պարունակող:
ԱՂԵՐՄԱՆՔ, գ. Աղերսելը, աղաչելը, խնդրելը:
ԱՂԵՐՄԱՐԿՈՒ, ան. Աղերսանք մատուցող:
ԱՂԵՐՄԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Աղերսարկու լինելը:
ԱՂԵՐՄԱԲՈՐ, ան. գ. Աղաջող, խնդրող:
1. ԱՂԵՐՍԵԼ, նբ. Մաստիկ աղաչել, գուրջը շարժելով:
*** 2. ԱՂԵՐՍԵԼ**, չբ. Մեկի հետ աղերս հաստատել:
ԱՂԵՑԱԲՈՒԹԻՒՆ, գ. Աղիքների ցաւ, աղիքների հիւանդութիւն:
ԱՂԵՓՔԱՆՔ, գ. Աղիների փքուածութիւն:
ԱՂԷ, ԱՂԵԱՅ, ան. Որի նիւթը աղ է, աղից շինուած:
ԱՂԷԿ, (արեւմտ.) ան. մկ. Բարի, լաւ:
ԱՂԷՏ, գ. 1. Աղիքների գալարում, գուրջ, գորով: 2. Խիստ ծանր դժբախտութիւն: 3. Խիստ ծանր դժբախտութիւն, չարիք, որ հարուածում է հասարակութեանը:
ԱՂԷՏԱԲԵՐ, ան. Աղէտ բերող՝ պատճառող:
ԱՂԷՏԱԳՈՅՆ, ան. Շատ աղէտալի, աւելի աղէտալի բան:
ԱՂԷՏԱԼԻ, ան. Աղէտ պարունակող, սիրտ ճկող:
ԱՂԷՏԱԾԻՆ, ան. Աղէտի պատճառ դարձող:
*** ԱՂԷՏԱՆԱԼ**, չբ. Աղէտ կրել:
ԱՂԻ, ան. Շատ աղ պարունակող, աւելի աղած:
+ ԱՂԻ-ԼԵՂԻ, ան. Շատ աղի եւ դառնահամ:
ԱՂԻԱԿԱՍ(Ի), ան. Ինքնօրէն:

ԱՂԻ-ԿԾՈՒ, ան. Աղի եւ կծու, աղի-լեղի:
1. ԱՂԻՃ, գ. (Կազմախ.) Նուրբ աղիքների միջին մասը:
2. ԱՂԻՃ, ԱՂԻՉ, գ. 1. Կոյս աղջիկ (հնց.): 2. Պոռնիկ, բոգ:
ԱՂԻՈՂՈՐՄ, ան. մկ. Սրտաճնկիկ:
ԱՂԻՈՒԹԻՒՆ, գ. Աղի լինելը:
ԱՂԻՏԱԼԻ,
ԱՂԻՏԱԼԻՑ, Տ. Աղէտալի:
ԱՂԻԻՍ, գ. Որմնադրութեան մէջ քարը փոխարինող զանգուած:
ԱՂԻԻՍԱԳԻՐ, ան. 1. Աղիւսի վրայ գրուած, քանդակուած: 2. գ. Աղիւսի վրայ սեպագիր գրութիւն:
ԱՂԻԻՍԱԳՈՐԾ, գ. Արհեստաւոր, որ աղիւս է շինում:
ԱՂԻԻՍԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Աղիւս շինելու արհեստը:
ԱՂԻԻՍԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Աղիւսի վրայ գրելու՝ քանդակելու արուեստը:
ԱՂԻԻՍԱԿ, գ. 2. Փոքր աղիւս: 2. Որեւէ գիտելիք՝ դասաւորուած աղիւսակների մէջ որոշ համակարգով ու կարգով, այնպէս որ փնտռել գտնելը հեշտ լինի:
ԱՂԻԻՍԱԿԱՉԵՒ, ան. մկ. Աղիւսակի ձեւ ունեցող Աղիւսակի ձեւով:
ԱՂԻԻՍԱԿԱԲՈՐ, ան. Աղիւսակներ ունեցող:
ԱՂԻԻՍԱՉԵՒ, ան. Աղիւսի ձեւ ունեցող:
*** ԱՂԻԻՍԱՉՈՅԼ**, ան. Աղիւսով լցուած՝ շինուած:
ԱՂԻԻՍԱՇԱՐ,
ԱՂԻԻՍԱՇԷՆ, ան. Աղիւսից շինուած:
ԱՂԻԻՍԱՎԱՃԱՌ, գ. Աղիւսի առետուոր անող:
ԱՂԻԻՍԷ, ան. Աղիւսից շինուած:
ԱՂԻՔ, գ. 1. Երկայն, թաղանթեայ, խողովակաձեւ անցք կենդանիների փորում: 2. Նուագարանի լար: (Հմմտ. Տասնաղի):
ԱՂԻՔԱՅԻՆ, ան. Աղիքի վերաբերեալ, աղիքի:

<p>ԱՂԼԷԶ (Աղ եւ Լիզել), գ. Աղ լիզելը (անասունների):</p> <p>+ ԱՂԼՈՐ-ՏՂԼՈՐ, ած. մկ. Խառն ի խտուն, խառնափնդոր:</p> <p>+ ԱՂԿԵԿ (արեւնտ. լեզուով), ած. 1. Աղէկ, լաւ: 2. Գեղեցիկ: 3. մկ. Կարգին, ինչպէս հարկն է:</p> <p>ԱՂԿԵՐ, ած. Աղը կերած:</p> <p>ԱՂԿԻՈՆ, (յուն. alkion), գ. (Կենդ.) Մի տեսակ ծովային թռչուն:</p> <p>ԱՂՃԱՏ, ած. Աղճատուած, խեղաթիր- նուած:</p> <p>* ԱՂՃԱՏԱԲԱՆ, ած. Աղճատ կերպով՝ ծուռ ու մուռ կլմ յիմար-յիմար խօսող:</p> <p>* ԱՂՃԱՏԱԿԱՆ, ած. Ծուռ ու մուռ:</p> <p>ԱՂՃԱՏԱՆՔ (անագ, յոգն.), գ. Անմիտ խօսք:</p> <p>ԱՂՃԱՏԵԼ, նբ. Ջարդել, ծեծել: Աղաւա- ղել: Խեղաթիրել:</p> <p>ԱՂՃԱՏԻՉ, ած. Նախատող: Խեղաթիր- րող:</p> <p>ԱՂՃԱՏՈՒՄ, գ. Աղճատելը:</p> <p>ԱՂՄԿԱԼԻ, ԱՂՄԿԱԼԻՑ, ած. Որ լիքն է աղմուկով:</p> <p>ԱՂՄԿԱՅՈՑԶ, ած. Աղմուկ յարուցա- նող:</p> <p>ԱՂՄԿԱՍԵՐ, ած. Աղմուկ սիրող:</p> <p>ԱՂՄԿԱՐԱՐ, ած. գ. Աղմուկ յարուցա- նող:</p> <p>ԱՂՄԿԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Աղմկարար լինելը:</p> <p>ԱՂՄԿԵԼ, նբ. Յուզել, գրգռել:</p> <p>ԱՂՄԿԻՉ, S. Աղմկաբար:</p> <p>ԱՂՄԿՈՏ, S. Աղմկալի, աղմկայոյց:</p> <p>ԱՂՄՈՒԿ, գ. Գոռում-գոչում:</p> <p>ԱՂՇՈՌ, ԱՂՇՈՐ, ած. Մի քիչ աղի:</p> <p>1. ԱՂՈՒ, գ. Նորածին երեխաների սկզբնական թոթովանքը:</p> <p>2. ԱՂՈՒ, ած. Հեզ, բարեբարոյ: Աղուոր:</p> <p>3. ԱՂՈՒ (տաճկ. agu), գ. Թոյն:</p> <p>ԱՂՈՒԱԲԱՆ, ած. Քաղցր՝ անուշ լեզու</p>	<p>ունեցող:</p> <p>* ԱՂՈՒԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Աղուարան լինելը:</p> <p>ԱՂՈՒԱՄԱԶ, գ. Նուրբ՝ փափուկ մազ:</p> <p>ԱՂՈՒԱՄԱԶՈՏ, ած. Աղուամազ ունե- ցող:</p> <p>ԱՂՈՒԱՆԵՐԷՆ, ած. մկ. գ. Աղուանների լեզուով:</p> <p>ԱՂՈՒԱՇ, ած. Խելքը պակաս, խենթ:</p> <p>ԱՂՈՒԱՇԱՆԱԼ, չբ. Խենթ ձեւանալ:</p> <p>ԱՂՈՒԷՍ, գ. Վայրի չորքոտանի:</p> <p>ԱՂՈՒԷՍԱԲԱՐՈՅ, ած. Աղուէսի բարբ ունեցող: Խորամանկ:</p> <p>ԱՂՈՒԷՍԱԳԻՐՔ, գրքի, գ. Աղուէսի գիրք:</p> <p>* ԱՂՈՒԷՍԱԹԱԿԱՐ, գ. Աղուէս բռնելու թակարդ:</p> <p>ԱՂՈՒԷՍԱԿԵՐՊ, ած. մկ. Աղուէսի կերպարանք ունեցող:</p> <p>ԱՂՈՒԷՍԱԶԱԳ, գ. Աղուէսի ձագ:</p> <p>ԱՂՈՒԷՍԱՑԱԻ, գ. (Բժշկ.) Աղուէսի ցաւ:</p> <p>ԱՂՈՒԷՍ(Ա)ՔԱՐ, գ. Մի տեսակ պինդ կրաքար:</p> <p>+ ԱՂՈՒԷՍԱՔՈՒՆ, գ. Աղուէսի քուն: Թեթեւ՝ արթուն քուն:</p> <p>ԱՂՈՒԷՍԵՆԻ, գ. Աղուէսի մորթ:</p> <p>ԱՂՈՒԷՍՈՒԿ, գ. Փոքր աղուէս:</p> <p>* ԱՂՈՒԷՍՕՐԷՆ, մկ. Աղուէսի պէս:</p> <p>+ ԱՂՈՒԼԻ, ած. Աղու՝ թոյն պարունա- կող:</p> <p>ԱՂՈՒՀԱՅ, ԱՂՈՒՀԱՅՔ, գ. Աղ եւ հաց:</p> <p>* ԱՂՈՒՀԱՅԱՄՈՒՏ, գ. Աղուհաց՝ մեծ պաս մտնելը:</p> <p>ԱՂՈՒՀԱՅԿԵՐ, գ. Իրար հետ աղուհաց ուտող:</p> <p>ԱՂՈՒՆ, գ. Աղալու համար պատրաստ- ուած ցորեն:</p> <p>+ ԱՂՈՒՆԱԿ, + ԱՂՈՒՆԻԿ, գ. Աղաւնի: Աղունակի միս: Աղունակներ է պահում:</p> <p>ԱՂՈՒՆԵԼ, նբ. Յորենը մաղել:</p>
--	--

ԱՂՈՒՈՐ, Տ. Գեղեցիկ, սիրուն:
ԱՂՈՒՈՐԵՐԵՍ, ած. Աղուոր՝ լաւ երեւ-
 սով, գեղեցկադէմ:
ԱՂՈՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Աղու՝ քաղցր լինելը,
 քաղցր խօսքեր:
ԱՂՈՒՐԱ,
ԱՂՈՒՐԻ, գ. Որթի, ուռի եւ այլ ծառերի
 ճիւղ:
ԱՂՈՒՓՈՒՆ, ած. Աղուհացը փոխող՝
 մոռացող, բարեկամութեան ուխտը
 դրժող:
ԱՂԶՍՍՈՒԴՋ, գ. Մթնշաղ, մութնուլոյս:
ԱՂԶԻԿ, գ. Մարդու չգնացած՝ մանկա-
 մարդ՝ ջահել կին:
+ ԱՂԶԻԿԱՐՄԱՏ, գ. Կանացի սեռին
 պատկանող, աղջիկ:
+ ԱՂԶԻԿ-ԿԱՐՄՈՒՅՏ, գ. Կանացի՝
 թուլամորթ տղամարդ:
+ ԱՂԶԻԿ-ՊԱՐՈՆ, գ. Տիրուհի, օրիորդ:
+ ԱՂԶԻԿՏԵՍ, գ. Ըստ հին սովորութեան
 մէկի համար հարսնացու ընտրելու
 նպատակով գնալ աղջիկներ նայելը:
ԱՂԶԿԱԿԱՆ, ած. Աղջկա վերաբերեալ՝
 յատուկ:
+ ԱՂԶԿԱԿՈՒՆ, ած. Բազմաթիւ աղջիկ-
 ներով ծանրաբեռնուած:
+ ԱՂԶԿԱՀԱՅՐ, գ. Հարսի հայրը:
+ ԱՂԶԿ(Ա)ՄԱՅՐ, գ. Հարսի մայրը:
ԱՂԶԿԱՍԱՐԴ, գ. Երիտասարդ՝ ջահել
 կին:
+ ԱՂԶԿԱՎԱՐԻ, մկ. Աղջկայ պէս,
 ինչպէս վայել է աղջկան:
+ ԱՂԶԿԱՏԷՐ, գ. Աղջիկ ունե-
 ցող հայր կամ մայր:
+ ԱՂԶԿԱՏՈՒՆ, գ. Հարսի տունը:
+ ԱՂԶԿԱՅԵՂ
ԱՂԶԿԱՅՈՒ, գ. Մարդու կմ կնոջ խորթ
 աղջիկը:
ԱՂԶԿԻԿ, գ. Փոքրիկ աղջիկ:
ԱՂԶԿՕՐԷՆ, մկ. Աղջկայ պէս, ինչպէս
 աղջիկ:
ԱՂԶՆԱԿ, գ. Աղջիկ բառի նուազ.-փոքր2.:

Փոքր աղջիկ:
ԱՂՏ, գ. Տ. Կեղտ:
*** ԱՂՏԱԽԻՆՔ**, գ. Կեղտոտութիւններ,
 արատ:
+ ԱՂՏԱԿԱԼԵԼ, չբ. Վրան աղտ կապել,
 աղտ բռնել:
*** ԱՂՏԱՊԻՂՑ**, ած. Կեղտոտ գործերով
 պղծուած, պղծագործ:
+ ԱՂՏԱԶՈՒՐ, գ. Ջուր, որ կեղտոտուել
 է մէջը մի բան լուսարով:
ԱՂՏԵՂԱԲԱՆ, ած. Նա որ աղտեղի
 նիւթերի մասին է խօսում. Չագրախօս,
 կեղտոտ-բերան:
ԱՂՏԵՂԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Աղտեղի
 նիւթերի մասին խօսելը:
ԱՂՏԵՂԱԳՈՅՆ, բաղդ. աստ. Աւելի
 աղտեղի:
ԱՂՏԵՂԱԳՈՐԾ, ած. Աղտեղի բաներ
 գործող, զագրագործ:
ԱՂՏԵՂԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Աղտեղի
 բաներ գործելը:
ԱՂՏԵՂԱՆՈՒՐ, ած. Լսելու համար
 աղտեղի:
ԱՂՏԵՂԱՆԱԼ, չբ. Կեղտոտուել:
ԱՂՏԵՂԱՍԷՐ, ած. Աղտեղի՝ զագրելի
 բաներ սիրող:
ԱՂՏԵՂԵԼ, նբ. Կեղտոտել:
ԱՂՏԵՂԻ, ած. Աղտոտ, կեղտոտ (իր):
ԱՂՏԵՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Աղտեղի՝ զագրալի
 լինելը:
+ ԱՂՏԿՈՐՈՅՍ,
+ ԱՂՏԿՈՐՈՒՍՏ, ած. Աղտը կորցնող,
 որի վրայ աղտը պարզ չի նշմարուում:
ԱՂՏՈՐ, գ. 1. (Բուս.) Բոյս: 2. Այդ բոյսի
 փոշիացրած սերմը:
ԱՂՏԱՆ, ած. գ. Խաշած կմ հում բանջար
 կամ կանաչեղէն:
ԱՂՏԱՆԱՄԱՆ, գ. Աման, որով աղցանը
 դնում են սեղանի վրայ:
ԱՂՏԱՆԱՎԱՃԱՆՈ, գ. Աղցանացու բան-
 ջար վաճառող:
ԱՂՏԱՆԵԼ, չբ. Կանաչեղէնի վրայ աղ

ցանել:

ԱՂՓՈՒՆ, ած. Դողդոջուն, տկար:

ԱՂՔԱՏ, ած. գ. Նա որ գուրկ է ապրուստի անհրաժեշտ միջոցներից: Չքաւոր:

+ԱՂՔԱՏԱԲԱԺԻՆ, գ. Ուտելիքի ուտեստեղէնի այն մասը, որ պահոււմ է աղքատներին բաժին տալու համար:

ԱՂՔԱՏԱԲԱՐ, մկ. Աղքատի պէս:

ԱՂՔԱՏԱԲԱՐՈՅ, ած. Աղքատի բարք՝ սովորութիւն ունեցող. մուրացող, ծակաչք:

ԱՂՔԱՏԱԳՈՅՆ, բաղդ. աստ. Աւելի աղքատ:

ԱՂՔԱՏԱԶԳԵՍ, ած. Աղքատիկ՝ անշուք զգեստ ունեցող:

ԱՂՔԱՏԱԽՆԱՍ, ած. Աղքատներին խնամող՝ օգնող:

ԱՂՔԱՏԱԿԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Աղքատի՝ կմ աղքատին յատկացուած գոյքի յափըշտակութիւն:

ԱՂՔԱՏԱԿԵՐՊ, ած. Աղքատի կերպարանք՝ արտաքին ունեցող:

ԱՂՔԱՏԱՀԱՆՆԵՐԶ, ած. Աղքատի՝ հագուստ, հանդերձ հագած:

ԱՂՔԱՏԱՄԻՏ, ած. Մտքով աղքատ, տկարամիտ:

ԱՂՔԱՏԱՆԱԼ, չբ. Աղքատ դառնալ:

ԱՂՔԱՏԱՆՈՅ, գ. Հիմնարկութիւն, որտեղ ընդունում ու խնամում են աղքատները:

ԱՂՔԱՏԱՊԷՍ, մկ. Աղքատի նման:

ԱՂՔԱՏԱՄԷՐ, ած. Աղքատներ սիրող:

ԱՂՔԱՏ(Ա)ՄԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Աղքատասէր լինելը:

ԱՂՔԱՏԱՏԵԱՅ, ած. Աղքատներին ստող՝ չկարեկցող:

ԱՂՔԱՏԻԿ, գ. Խղճուկ աղքատ, փոքր աղքատ:

ԱՂՔԱՏԻՄԱՍՏ,

ԱՂՔԱՏԻՄԱՅ, ած. Իմաստով՝ մտքով՝ բովանդակութեամբ աղքատ:

ԱՂՔԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Աղքատ լինելը:

ԱՂՔԱՏՕՐԷՆ, մկ. Աղքատի կարգով, աղքատաբար:

ԱՂՕԹԱԳԻՐՔ, գ. Աղօթքի գիրք:

ԱՂՕԹԱԿԱՆ, ած. Աղօթքի վերաբերեալ՝ յատուկ:

ԱՂՕԹԱԿԻՑ, ած. Միասին աղօթող:

ԱՂՕԹԱԿՑԵԼ, չբ. Աղօթակից լինել:

ԱՂՕԹԱՄԷՐ, ած. Աղօթելու մէջ ջանասէր:

ԱՂՕԹԱՄԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Աղօթասէր լինելը:

ԱՂՕԹԱՏԵԱՅ, ած. Աղօթքը՝ աղօթելը ստող՝ չսիրող:

ԱՂՕԹԱՏՈՒՆ, գ. Շինութիւն, որ յատկացրած է աղօթելու:

ԱՂՕԹԱՐԱՐ, ած. (Եկեղ.) Աղօթք անող, աղօթող:

ԱՂՕԹԵԼ, չբ. 1. Աղօթք անել, աղաչանքով դիմել առ աստուած: 2. Բժշկել աղօթքի միջոցով:

+ ԱՂՕԹՈՂ, ած. գ. Աղօթքի միջոցով բժշկութիւն անող:

ԱՂՕԹՔ, գ. (Կրօն.) Աղաչանք մարդու առ Աստուած:

ԱՂՕՆԱԻՈՐ, ած. գ. Ջրադաջը աղուն տանող:

ԱՂՕՏ, ած. Թոյլ, նուազ, նսեմ:

ԱՂՕՏԱԲԱՐ, մկ. Աղօտ կերպով:

ԱՂՕՏԱԳՈՅՆ, բաղդ. աստ. Աւելի աղօտ:

ԱՂՕՏԱԼՈՅՍ, ած. Աղօտ լոյս ունեցող:

ԱՂՕՏԱԾԱԳ, ած. Որի ծագումը աղօտ է:

ԱՂՕՏԱԿԱՆ, ած. Յատկութեամբ աղօտ:

ԱՂՕՏԱԿԻ, մկ. Աղօտ կերպով:

ԱՂՕՏԱԶԱՅՆ, ած. Որի ձայնը աղօտ է:

ԱՂՕՏԱՃԱՃԱՆԶ, ած. Աղօտ ճաճանչ արձակող:

ԱՂՕՏԱՆԱԼ, ացայ, չբ. Աղօտ դառնալ, թուլանալ:

ԱՂՕՏԱՊԷՍ, մկ. Աղօտ կերպով:

ԱՂՕՏԱՓԱՅԼ, ած. Աղօտ փայլ արձա-

կողմ:

ԱՂՕՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Աղօտ՝ նուազ՝ թոյլ լինելը:

ԱՂՕՏՈՒԿ, գ. (Հանք.) Ընդհանուր անուն ծծումբի եւ մետաղի բաղադրութիւնների, որոնք մետաղի նման չեն փայլում:

ԱՂՕՐԵՊԱՆ, գ. Աղօրիքը բանեցնող վարպետ, ջրաղացպան:

ԱՂՕՐԵՊԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Աղօրեպան լինելը:

ԱՂՕՐԻ,

ԱՂՕՐԻՔ, գ. 1. Մարք, որով աղում՝ մանրացնում՝ փոշի են դարձնում ցորենը եւ այլ հացահատիկներ:

2. (Կազմախ.) Սեղանատամներ:

* **ԱՂՕՐԻՍԿԱՆ**, ան. Աղօրիքին յատուկ՝ վերաբերեալ:

ԱՂՕՐՀՆԷՔ, գ. (Եկեղ.) Աղօթք, որով օրհնում են աղը՝ մատաղացու անատունին տալու համար:

ԱՃ (արմ. Աճելի), գ. Յաւելում:

* **ԱՃԱՆ**, գ. (Բուս.) Թիթեռնածաղիկների կարգից բժշկական բոյս:

ԱՃԱԿԱՆ, ան. 1. Աճելու՝ մեծանալու՝ բազմանալու ընդունակ: 2. Քերականական եզր:

ԱՃԱԿԻՑ, ան. Միասին աճող:

ԱՃԱՊԱՐԱՆՔ, գ. Աճապարելը, շտապելը:

ԱՃԱՊԱՐԵԼ, չբ. Շտապել, փութալ:

ԱՃԱՊԱՐՈՒՄ, գ. Աճապարելը, շտապելը:

1. **ԱՃԱՌ**, գ. (Կազմախ.) Կոճիկ՝ առած-գական՝ կակուղ հիւստածք:

2. **ԱՃԱՌ**, Տ. Օճառ, Մապոն:

ԱՃԱՌԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Կազմախօտութեան այն մասը, որ ուսումնասիրում է աճառները:

ԱՃԱՌԱԳՈՐԾ, Տ. Օճառագործ, -ութիւն:

ԱՃԱՌԱՍՄԱՇԿ, գ. Աճառի մաշկը, կոճիկների թաղանթը:

ԱՃԱՌԱՊԱՏ, ան. Աճառով՝ կոճիկով կլմ ջլերով պատած:

ԱՃԱՌԱՊԻՆԴ, ան. Աճառով՝ ջլերով պնդուած՝ պրկուած:

ԱՃԵԼ, չբ. 1. Աւելի մեծ ծաւալ ստանալ, մեծանալ: 2. Աւելանալ:

ԱՃԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Աճելու՝ մեծանալու՝ բազմանալու ընդունակութիւն:

ԱՃԵՑՈՒՄ, ան. Աճում առած:

ԱՃԵՑՈՒՑԻՉ, ան. Նա որ աճեցնում է, աճեցնող:

ԱՃԻՆ, գ. 1. Փայտի եւ այլ նիւթերի այրուելուց յետոյ մնացորդը, մոխիր: 2. Դիակի մնացած մասունքը:

* **ԱՃԻՆԱԲՈՐԲՈՔ**, ան. Աճիւնից բորբոքուած, բոնկուած:

* **ԱՃԻՆԱԿԱՆ**, գ. Այրուած դիակից մնացած աճիւնը պահելու աման:

ԱՃԻՆԱՆԱՆ, չբ. Մոխիր դառնալ:

ԱՃԻՆԱՍՍՓՈՐ, գ. Այրած դիակի մոխիրը պահելու սափոր:

ԱՃՈՂԱԿԱՆ, ան. Աճելու վերաբերեալ, աճում առաջ բերող:

ԱՃՈՂԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Աճողական լինելը:

ԱՃՈՂՈՒԹԻՒՆ, Տ. Աճողականութիւն:

ԱՃՈՒԿ, գ. (Կազմախ.) Փորի ներքեի փոս ընկած մասը:

ԱՃՈՒՃ-ՄԱՃՈՒՃ,

ԱՃՈՒՃ-ՊԱՃՈՒՃ (կրկն. Աճուճից), գ. Առասպելական մարդկային ցեղ:

ԱՃՈՒՄՆ, գ. Աճելը:

ԱՃՈՒՆ, ան. Աճող, աճելու ընդունակ:

ԱՃՈՒՆԱՃԻՂ, ան. Մաղարթախիտ:

+ **ԱՃՈՒՌ**, (արար. aur), Վարունգի մի տեսակ:

ԱՃՈՒՐԴ, գ. 1. Հրապարակային վաճառք ունէ մէկի շարժուն եւ անշարժ գոյքի կլմ ապրանքի: 2. Հրապարակային մրցութիւն:

ԱՃՈՒՐՊԱՎԱՐ, գ. Աճուրդը վարող:

ԱՃՊԱՐԱՐ, ան. գ. Զարմանալի բաներ

անող, ձեռնածու. փոխ. Խաբեբայ:

ԱՃՊԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Աճպարար լինելը: 2. Ձեռնածութիւն, փոխ. ճարպիկ խաբեբայութիւն:

ԱՃՐԴԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Աճուրդ կատարելը:

ԱՃՈՒՐԴԱՅԻՆ, ած. Աճուրդի վերաբերելը:

ԱՃՈՒՐԴԱՌՈՒ, ած. գ. Նա որ աճուրդում մի բան է առնում:

ԱՃՐԿԱՏԵՂ(Ի), գ. Այն սրահը կամ տեղը, որտեղ կատարում է աճուրդը:

* **ԱՃՐԿԵԼ**, նբ. Աճուրդի հանել, աճուրդով վաճառել:

ԱՃՔ, գ. Յուրում, աճում:

ԱՍ, գ. Տ. Տարի: Ներկայումս գործ է ածում երբեմն տարեթուեր նշանակելու:

ԱՍԱԶՈՆՈՒՅԻ, գ. Առասպելական հին կանանց հասարակութիւն, որ ըստ անանդութեան բնակուելիս է եղել հարաւային Ռուսաստանում:

ԱՍԱԶՈՆԵԱՆ, ած. Ամազոնին յատուկ՝ վերաբերելը:

ԱՍԱՅԱԲԱԿ, ած. Ամայի տեղում ապրող:

ԱՍԱՅԱԿԱՆ, ած. Մենակ, վայրի:

ԱՍԱՅԱՆԱԼ, ագայ, չբ. Ամայի՝ անբնակ դառնալ:

ԱՍԱՅԻ, ած. Բնակութիւնից թափուր, անբնակ, անշէն:

ԱՍԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Ամայի՝ բնակչութիւնից թափուր՝ անբնակ լինելը:

ԱՍԱՆԱԹ (արաբ. amānat), գ. Աւանդ, պահեստի դրուած իր:

ԱՍԱՆԱԿ, 1. գ. Տ. Ժամանակ: 2. Քրկն.

Կարճ ժամանակամիջոց, որ հարկաւոր է մի վանկ արտասանելու:

ԱՍԱՆԵԼ, նբ. Ամանի մէջ ածել:

ԱՍԱՆԵՂԷՆ, գ. Ամանների հաւաքանոց:

+ **ԱՍԱՆԼՈՒԱՅ**, գ. Ամաններ լուանալը:

ԱՍԱՆՈՐ (Ամ եւ նոր, Նաւասարդ բառի հայերէնը), գ. Նոր տարի:

ԱՍԱՆՈՐԱԲԵՐ, ած. Նոր տարի բերող:

+ **ԱՍԱՆ-ՉԱՍԱՆ**, գ. (Աման եւ ոչ աման), Ամաններ եւ նման բաներ:

ԱՍԱՉԵԼ, եցի, չբ. Աւօթ զգալ:

+ **ԱՍԱՉԵՐԵՍ**, ած. Ամաչած երեսով, ամօթահար:

ԱՍԱՉԿՈՏ, ած. Ամաչող: Աւօթիւած:

ԱՍԱՉԿՈՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Ամաչկոտ լինելը:

ԱՍԱՌ,

ԱՍԱՌՆ, գ. Տարուայ եղանակ:

ԱՍԱՌՆԱԿԷՋ, ած. Ամառ ժամանակ կիզող:

ԱՍԱՌՆԱՍՈՒՏ, մտի, գ. Ամառուայ եղանակը մտնելու օրը:

ԱՍԱՌՆԱՅԻՆ, ած. Ամառուայ: Ամրան:

ԱՍԱՌՆԱԿԵՐՋ, գ. Ամառան վերջը:

ԱՍԱՐԿԵՐՋ, գ. (արեւմտ.) Ուսումնական տարուայ վերջը:

ԱՍԱՐ, **ԱՍԱՌ**, գ. Մի տեսակ ձուկ:

ԱՍԱՐԱԹ, (Արաբ.) Շէնք, գ. Պանդոկ, որտեղից կերակրում են աղքատները:

ԱՍԱՐԱՆՈՑ, գ. Հով տեղ, ուր գնում են մարդիկ ապրելու ամառուայ շոգ եղանակին:

+ **ԱՍԲԱՂ-ՉԱՍԲԱՂ**, մկ. Դարդակ-դարդակ, յիմարաբար, վայր ի վերոյ:

ԱՍԲԱՌՆԱԼ, նբ. Վերցնել, վեր բարձրացնել:

ԱՍԲԱՍՏԱՆԱԳԻՐ, գ. Ամբաստանութիւն պարունակող գրութիւն:

ԱՍԲԱՍՏԱՆԱԿԱՆ, ած. Ամբաստանութեան յատուկ:

ԱՍԲԱՍՏԱՆԱԿԻՑ, ած. գ. Միասին ամբաստանում:

ԱՍԲԱՍՏԱՆԱՃԱՌ, գ. Մեղադրական ճառ:

ԱՍԲԱՍՏԱՆԵԱԼ, ած. գ. Անբաստանում:

ԱՍԲԱՍՏԱՆԵԼ, նբ. Դատաւորի կմ

ատեանի առաջ մէկի վրայ որեւէ յան-
ցանք բարդել:

* **ԱՄԲԱՍՏԱՆԵԼԻ**, ած. Ինչ որ պէտք է
եւ

կարելի է ամբաստանել:

ԱՄԲԱՍՏԱՆԻՉ, գ. Ամբաստանութիւն
անող:

ԱՄԲԱՍՏԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ամբաստա-
նելը:

ԱՄԲԱՐ, գ. Շինուածք, որի մէջ պահում
են ընդդէմներ եւ ալիւր:

ԱՄԲԱՐԵԼ, նբ. Ամբարի մէջ ածել՝
տեղադրել:

ԱՄԲԱՐԻՇ, **ԱՍՊԱՐԻՇ**, հմմտ.
Անիրաւ, Անօրէն, Կռասպաշտ:

ԱՄԲԱՐՁԻՎ, ած. Ծանրութիւն վեր
բարձրացնող:

ԱՄԲԱՐՁՈՒՄ, գ. Վեր բարձրացնելը:

ԱՄԲԱՐՇԱԳՈՅՆ, բաղդ. աստ. Շատ
անբարիշտ:

ԱՄԲԱՐՇԱՊԷՍ, մկ. Ամբարշտի պէս,
ամբարշտաբար:

ԱՄԲԱՐՇԵԼ, չբ. Ամբարիշտ՝ անօրէն
լինել: Ամբարշտութիւն կատարել:

ԱՄԲԱՐՇՈՒԹԻՒՆ, գ. Ամբարիշտ՝
անիրաւ լինելը:

ԱՄԲԱՐՈՒՍ, գ. Ամբարելը, պահեստ
դնելը:

ԱՄԲԱՐՏԱԿ, գ. Բարձրաբերձ շինու-
թիւն, աշտարակ:

ԱՄԲԱՐՏԱԿԵԼ, նբ. Ամբարտակով
ամբացնել:

ԱՄԲԱՐՏԱՐ, Ամբարապետ:

ԱՄԲԱՐՏԱԻԱՆ, ած. Իրեն շատ բարձր
երեւակալող: Գոռոգ: Յոխորտացող:

ԱՄԲԱՐՏԱԻԱՆԱԿԱՆ, ած. Ամբարտա-
ւանին յատուկ:

ԱՄԲԱՐՏԱԻԱՆԵԼ, չբ. Ամբարտաւան
դառնալ:

ԱՄԲԱՐՏԱԻԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ամբար-
տաւան լինելը:

ԱՄԲԱՐՏԱԻԱՆՕՐԷՆ, մկ. Ամբարտա-

ւանի պէս:

ԱՄԲԻՈՆ, **ԱՍՊԻՈՆ**, գ. 1. (Եկեղ.)

Բարձր տեղ եկեղեցու մէջ, բեւ, որտե-
ղից քարոզ են խօսում: 2. Պատուան-
դան: 4. Բարձրագոյն դպրոցներում
որոշ առարկայի դասախօսութեան հա-
մար պաշտօն:

ԱՄԲՕԱԲԱՐ, մկ. Ամբիժ կերպով:

ԱՄԲՈՒ, գ. 1. Խոնուած, բազմութիւն
մարդկանց: 2. Ոչ գիտակից ժողովրդի
ամբողջութիւնը: Խուժան:

ԱՄԲՈՒԱԲԵՐ, ած. Ամբոյս՝ բազմու-
թիւն:

ԱՄԲՈՒԱԺՈՂՈՎ, գ. Ամբոյսի ժողով:

ԱՄԲՈՒԱԼԻՑ, ած. Ամբոյսով լի՝
խառնուած:

ԱՄԲՈՒԱԿԱՆ, Տ. Ամբոյսային:

ԱՄԲՈՒԱՀԱՃՈՒԹԻՒՆ, Իրենց գաղա-
փարական-քաղաքական բովանդակու-
թեամբ տարաբնոյթ հասարակական
շարժումներ եւ հոսանքներ, որոնք դի-
մում են լայն ժողովրդական զանգւած-
ներին եւ արտացոլում են զանգուժային
գիտակցութեան հակասականութիւնը:

ԱՄԲՈՒԱՅԻՆ, ած. Ամբոյսին յատուկ,
խառն:

ԱՄԲՈՒԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Կառավա-
րութեան ձեւ, որի մէջ իշխանութիւնը
ամբոյսի ձեռքին է:

ԱՄԲՈՒԱՍԷՐ, ած. Ամբոյսի խտովու-
թիւն սիրող:

ԱՄԲՈՒԱՎԱՅԵԼ, ած. Ամբոյսին վայել:

ԱՄԲՈՒԱՎԱՐ, գ. Ամբոյսի դեկավար:

ԱՄԲՈՒԱՎԱՐԱԿԱՆ, ած. Ամբոյսա-
վարին յատուկ:

ԱՄԲՈՒԱՎԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ամբոյսա-
վար լինելը:

ԱՄԲՈՒԱՐԱՐ, ած. Ամբոյս գրգռող:

ԱՄԲՈՂ, ած. Իր բոլոր մասերով, լրիւ,
ողջ:

ԱՄԲՈՂԱԿԱՆ, ած. Ամբողջի՝ ամբող-
ջութեան յատկութիւն ունեցող:

<p>ԱՄԲՈՂՋԱՆԱԼ, չբ. <i>Ամբողջ դառնալ:</i> ԱՄԲՈՂՋԱՊԷՄ, մկ. <i>Առանց պակասորդի՝ մնացորդի, լրիւ, լիովին:</i> ԱՄԲՈՂՋԱՅՈՒՄ, գ. <i>Ամբողջացնելը:</i> ԱՄԲՈՂՋԱՅՈՒՑԻՉ, ած. <i>Ամբողջացնող:</i> ԱՄԲՈՂՋՈՎԻՆ, մ. <i>Լիովին:</i> ԱՄԲՈՂՋՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Ամբողջ լինելը:</i> ԱՄԲՈՍԱԲՈՅՐ, ած. <i>Ամբոսիայի նման բուրոող, շատ դուրեկան բուրմունք ունեցող:</i> ԱՄԲՈՍԱԿԱՆ, ած. <i>Ամբոսիայի յատկութիւն ունեցող:</i> ԱՄԲՈՍԻԱ, գ. (Դից.) <i>Շատ քաղցր եւ անմահութիւն բերող կերակուր:</i> ԱՄԲՈՒՌ, գ. <i>Փոթորիկ, փոթորկալից օր:</i> ԱՄԵՀԱԲԱՆ, ած. <i>Ամեհի կերպով բախող:</i> ԱՄԵՀԱԲԱՐ, մկ. <i>Անզուսպ կերպով, վայրենաբար:</i> ԱՄԵՀԻ, ած. <i>Սանձի չընտելացած: Անզուսպ: Կատաղի:</i> ԱՄԵՀՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Ամեհի՝ անսանձ՝ կատաղի լինելը:</i> 1. ԱՄԷՆ, ԱՄԵՆԱՅՆ, ած. <i>Որքան որ կայ:</i> 2. ԱՄԵՆ... (ձայնաւորից առաջ), ԱՄԵՆԱ... (բաղաձայնից առաջ) <i>կազմում է բազմաթիւ բարդ (ածական) բառեր, զանազան նշանակութիւններով:</i> ԱՄԵՆ(Ա)ԱԶԳԵՑԻԿ, գերադր. աստ. <i>Ազգեցիկի՛:</i> ԱՄԵՆ(Ա)ԱԶԳՈՒ, գերադր. աստ. <i>Ազդու՛ի:</i> ԱՄԵՆԱԱԶՆԻԻ, գերադր. աստ. <i>Ազնիւի՛:</i> ԱՄԵՆԱԱԳՈՅՆ, Ս. <i>Ամենաէժան:</i> ԱՄԵՆԱԱԿԱՆԱԻՈՐ, գերադր. աստ. <i>Ականաւորի՛:</i> ԱՄԵՆԱԱԿԱՆԱԲԱՆ, գերադր. աստ. <i>Ակնբախի՛:</i> ԱՄԵՆԱԱՂՔԱՏ, գերադր. աստ.</p>	<p><i>Աղքատի՛:</i> ԱՄԵՆԱԱՃԵՑՈՒՆ, գերադր. աստ. <i>Աճեցունի՛:</i> ԱՄԵՆ(Ա)ԱՄԲԱՐԻՇՏ, գերադր. աստ. <i>Ամբարիշտի՛:</i> ԱՄԵՆԱԱՄԲԱՐՏԱԻԱՆ, գերադր. աստ. <i>Ամբարտաւանի՛:</i> ԱՄԵՆ(Ա)ԱՄԲԻԾ, գերադր. աստ. <i>Ամբիծի՛:</i> ԱՄԵՆԱԱՍՈՒՐ, գերադր. աստ. <i>Ամուրի՛:</i> ԱՄԵՆԱԱՍՕԹԱԼԻ, գերադր. աստ. <i>Ամօթալի՛:</i> ԱՄԵՆԱԱՅԼԱՂԱԿ, գերադր. աստ. <i>Այլանդակի՛:</i> ԱՄԵՆԱԱՆԱՍՕԹ, գերադր. աստ. <i>Անամօթի՛:</i> ԱՄԵՆԱԱՆԱՌԱԿ, գերադր. աստ. <i>Անառակի՛:</i> ԱՄԵՆ(Ա)ԱՆԱՐԱՏ, գերադր. աստ. <i>Անարատի՛:</i> ԱՄԵՆԱԱՆԱՐԳ, գերադր. աստ. <i>Անարգի՛:</i> ԱՄԵՆԱԱՆԱՐԺԱՆ, գերադր. աստ. <i>Անարժանի՛:</i> ԱՄԵՆԱԱՆԲՆԱԿԱՆ, գերադր. աստ. <i>Անբնականի՛:</i> ԱՄԵՆԱԱՆԸՂՈՒՆԱԿ, գերադր. աստ. <i>Անընդունակի՛:</i> ԱՄԵՆԱԱՆԽԱՍ, գերադր. աստ. <i>Անխնամի՛:</i> ԱՄԵՆԱԱՆԿԱՐԳ, գերադր. աստ. <i>Անկարգի՛:</i> ԱՄԵՆԱԱՆԿԵՂԾ, գերադր. աստ. <i>Անկեղծի՛:</i> ԱՄԵՆԱԱՆՀԱՄ, գերադր. աստ. <i>Անհամի՛:</i> ԱՄԵՆԱԱՆՀԵՈՒՍԵՍ, գերադր. աստ. <i>Անհեռատեսի՛:</i> ԱՄԵՆԱԱՆՄԵՂ, գերադր. աստ. <i>Անմեղի՛:</i> ԱՄԵՆԱԱՆՄԻՏ, գերադր. աստ.</p>
--	---

<i>Անսխտ'ի:</i>	ԱՄԵՆԱՄՐԺԱՆԱԻՈՐ , գերադր. աստ.
ԱՄԵՆԱՄՅԱԳ , գերադր. աստ.	<i>Արժանատր'ի:</i>
<i>Անյազ'ի:</i>	ԱՄԵՆ(Ա)ԱՐԻ , գերադր. աստ. <i>Արի'ի:</i>
ԱՄԵՆԱՄՅԱԶՈՂ , S. <i>Ամենից անյա-</i>	ԱՄԵՆԱՄԻՐԻՆԱՂԵՂ , գերադր. աստ.
<i>ջող:</i>	<i>Արինահեղ'ի:</i>
ԱՄԵՆԱՄԱՆՆՇԱՆ , գերադր. աստ. <i>Ան-</i>	ԱՄԵՆԱՄՐՏԱՍՈՒԵԼԻ , գերադր. աստ.
<i>նշան'ի:</i>	<i>Արտասուելի'ի:</i>
ԱՄԵՆԱՄԱՆՊԱՍՏ , գերադր. աստ.	ԱՄԵՆԱԲԱԶՄԱՊԻՄԻ , ւծ. <i>Շատ բազ-</i>
<i>Աննպաստ'ի:</i>	<i>մատեսակ, ամէն տեսակի:</i>
ԱՄԵՆԱՄԱՇՆՈՐՀՔ , գերադր. աստ.	ԱՄԵՆԱԲԱԽՏԱԻՈՐ , գերադր. աստ.
<i>Անշնորհք'ի:</i>	<i>Բախտատր'ի:</i>
ԱՄԵՆԱՄԱՆՈՅՇ ,	ԱՄԵՆԱԲԱՂՁ , ւծ. 1. <i>Ամենքին</i>
ԱՄԵՆԱՄԱՆՈՒՇ , գերադր. աստ. <i>Անյ-</i>	<i>բաղձալի: 2. S. Ամենաբաղձալի:</i>
<i>շ'ի, Անուշ'ի:</i>	ԱՄԵՆԱԲԱՂՁԱԼԻ , գերադր. աստ.
ԱՄԵՆԱՄԱՆՏԱՆԵԼԻ , գերադր. աստ.	<i>Բաղձալի'ի:</i>
<i>Անտանելի'ի:</i>	ԱՄԵՆԱԲԱՆԱԿԱՆ , գերադր. աստ.
ԱՄԵՆԱՄԱՆՏԱՐԲԵՐ , գերադր. աստ.	<i>Բանական'ի:</i>
<i>Անտարբեր'ի:</i>	ԱՄԵՆԱԲԱՆՈՒԿ , գերադր. աստ.
ԱՄԵՆԱՄԱՆՓԱՌՈՒՆԱԿ , գերադր.	<i>Բանուկ'ի:</i>
աստ. <i>Անփառունակ'ի:</i>	ԱՄԵՆԱԲԱՇԽ , ւծ. <i>Ամէն ինչ, կմ ամեն-</i>
ԱՄԵՆԱՄԱՆՓՈՐՁ , գերադր. աստ.	<i>քին բաշխող` պարզետող:</i>
<i>Անփորձ'ի:</i>	ԱՄԵՆԱԲԱՐԵԿԱՐԳ , գերադր. աստ.
ԱՄԵՆ(Ա)ԱՊՈՒԿԱՐ , գերադր. աստ.	<i>Բարեկարգ'ի:</i>
<i>Ապիկար'ի:</i>	ԱՄԵՆԱԲԱՐԵՁԵԻ , գերադր. աստ.
ԱՄԵՆԱՄԱՌԱԶԱՐԷՍ , գերադր. աստ.	<i>Բարեձեւ'ի:</i>
<i>Առաջադէմ'ի:</i>	ԱՄԵՆԱԲԱՐԵ(Յ)ԱԶՈՂ , գերադր. աստ.
ԱՄԵՆԱՄԱՌԱԶԻՆ , գերադր. աստ.	<i>Բարե(յ)աջող'ի:</i>
<i>Առաջին'ի:</i>	ԱՄԵՆԱԲԱՐԻ , գերադր. աստ. <i>Բարի'ի:</i>
ԱՄԵՆԱՄԱՌԱՍՏ , S. <i>Ամենառատ:</i>	ԱՄԵՆԱԲԱՐՁՐ , գերադր. աստ.
ԱՄԵՆԱՄԱՌԱՍԱԶԵՈՆ , գերադր. աստ.	<i>Բարձր'ի:</i>
<i>Առատաձեռն'ի:</i>	ԱՄԵՆԱԲԱՐՁՐԵԱԼ , գերադր. աստ.
ԱՄԵՆԱՄԱՌԱՔԻՆԻ , S. <i>Ամենառաքինի:</i>	<i>Բարձրեալ'ի:</i>
ԱՄԵՆԱՄԱՌԱՂՁ , գերադր. աստ.	ԱՄԵՆԱԲԱՐԻՈՔ , գերադր. աստ.
<i>Առողջ'ի:</i>	<i>Բարուք'ի:</i>
ԱՄԵՆԱՄԱՐԿ , գերադր. աստ. <i>Արագ'ի:</i>	ԱՄԵՆԱԲԱԻ , ւծ. <i>Ամէն բանի բառող,</i>
ԱՄԵՆ(Ա)ԱՐԴԱՐ , գերադր. աստ.	<i>կատարեալ, ամենազօր:</i>
<i>Արդար'ի:</i>	ԱՄԵՆԱԲԵՂՈՒՆ , գերադր. աստ.
ԱՄԵՆԱՄԱՐԿԱՐԿԱՏ , գերադր. աստ.	<i>Բեղուն'ի:</i>
<i>Արդարադատ'ի:</i>	ԱՄԵՆԱԲԵՐ , ւծ. 1. <i>Ամէն ինչ բերող,</i>
ԱՄԵՆԱՄԱՐԹՈՒՆ , գերադր. աստ.	<i>խիստ պտղաբեր, առատ: 2. Ամէն տե-</i>
<i>Արթուն'ի:</i>	<i>սակ` ամէն դժուարութիւն կրող:</i>

<p>ԱՄԵՆԱԲԵՐԿՐԵԱԼ, գերադր. աստ. <i>Բերկրեալ</i>ի:</p> <p>ԱՄԵՆԱԲԻԾ, ան. <i>Ամէն տեսակ բիծ</i>՝ արատ ունեցող:</p> <p>ԱՄԵՆԱԲԱԿԱՆ, գերադր. աստ. <i>Բնական</i>ի:</p> <p>ԱՄԵՆԱԲԱՆՈՐՈՇ, գերադր. աստ. <i>Բնորոշ</i>ի:</p> <p>ԱՄԵՆԱԲՈՒՆՈՐ, 1. Գերադր. աստ. <i>Բոլոր</i>ի: 2. <i>Բոլորովին, կատարելապէս</i>:</p> <p>ԱՄԵՆԱԲՈՅԺ, ան. <i>Ամէն ինչ (ցաւ, հիւանդութիւն) բուժող</i>:</p> <p>ԱՄԵՆԱԲՈՅԾ, ան. 1. <i>Ամենքին բուժանող՝ կերակրող</i>: 2. <i>Ամէն բանով սնուող</i>:</p> <p>ԱՄԵՆԱԲՈՅՍ, ան. 1. <i>Ամէն բոյս բուսցնող</i>:</p> <p>ԱՄԵՆԱԲՈՒ(Ղ)Խ, ան. <i>Ամէն (լաւ) բան բխող, առատաբեր</i>:</p> <p>ԱՄԵՆԱԲՈՒՈՆ, գերադր. աստ. <i>Բուռն</i>ի:</p> <p>ԱՄԵՆԱԲՈՒՐԵԱՆ, ան. <i>Ամէն անուշահոտութիւն բուրրող</i>:</p> <p>ԱՄԵՆԱԳԱՐՇ,</p> <p>ԱՄԵՆԱԳԱՐՇԵԼԻ, գերադր. աստ. <i>Չափազանց գարշելիի</i>:</p> <p>ԱՄԵՆԱԳԵՂ,</p> <p>ԱՄԵՆԱԳԵՂԵՑԻԿ, գերադր. աստ. <i>Գեղեցիկ</i>ի:</p> <p>ԱՄԵՆԱԳԷՏ, ան. <i>Ամէն բան զիտցող</i>:</p> <p>ԱՄԵՆԱԳԷՐ, գերադր. աստ. <i>Գէր</i>ի:</p> <p>ԱՄԵՆԱԳԹԱԾ, գերադր. աստ. <i>Գթած</i>ի, <i>Ամենագութ</i>:</p> <p>ԱՄԵՆԱԳԹՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. <i>Ամենագութ լինելը</i>: 2. <i>Մեծ գութ՝ ողորմութիւն</i>:</p> <p>ԱՄԵՆԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Ամէն ինչ խօսելը</i>:</p> <p>ԱՄԵՆԱԿԵՐ, ան. <i>Ամէն ինչ ուտող</i>:</p> <p>ԱՄԵՆԱԿՈՐԾԱՆ, ան. <i>Ամէն ինչ աւերող</i>:</p> <p>ԱՄԵՆԱԿԻՐԱՌԱԿԱՆ, <i>Ամենակիրառական</i>:</p> <p>ԱՄԵՆԱԿՈՒԼ, ան. <i>Ամէն ինչ եւ ամեն-</i></p>	<p><i>քին կլանող</i>:</p> <p>ԱՄԵՆԱՅԱՂԹ, ան. <i>Ամենքին յաղթող</i>:</p> <p>ԱՄԵՆԱԹՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Ամէն ինչ թույլատրուած լինելը</i>:</p> <p>ԱՄԵՆԱՏԳԷՏ, ան. <i>Ամէն բան չզիտցող</i>:</p> <p>ԱՄԵՐԻԿԱԲԱԿ, ան. գ. <i>Ամերիկա բնակող</i>:</p> <p>ԱՄԻՐԱՅ, գ. 1. <i>Արաբական իշխանութեան կողմից նշանակուած կուսակալ կմ կառավարիչ որեւէ նահանգի</i>: 2. Կ. <i>Պոլսում յարգական տիտղոս բարձրաստիճան հայերի, որոնք Ազգ. Սահմանդրութիւնից առաջ կարգադրում էին ազգի գործերը</i>:</p> <p>ԱՄԻՐԱՅԱԿԱՆ, ան. <i>Ամիրային պատկանող՝ յատուկ</i>:</p> <p>ԱՄԻՐԱՅԱՂԵՏ, Տ. <i>Ամիրապետ</i>:</p> <p>ԱՄԻՐԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Ամիրայ լինելը, ամիրայի իշխանութիւնը</i>:</p> <p>ԱՄԻՐԱՂԵՏ, գ. <i>Արաբական իշխանութեան միահեծան պետը</i>:</p> <p>ԱՄԻՐԱՂԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Ամիրապետ լինելը</i>:</p> <p>ԱՄՂԱԿԱՆ, ան. <i>Ամուլին յատուկ</i>:</p> <p>ԱՄՂԱՆԱԼ, ցայ, չբ. <i>Ամուլ դառնալ, չպտղաբերել</i>:</p> <p>ԱՄՂԻԿ, գ. 1. <i>Նորածին փոքրիկ գառնուկ</i>: 2. Փոխ. <i>Փոքրիկ խելօք երեխայ</i>:</p> <p>ԱՄՂՈՐԻ, գ. <i>Ամուլ ծնողից ծնած որդի, ամլածին</i>:</p> <p>ԱՄՂՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Ամուլ լինելը</i>:</p> <p>ԱՄՄԻԱԿ, գ. (Քիմ.) <i>Անգոյն գազ</i>:</p> <p>ԱՄՈՂ, գ. 1. <i>Մի գոյգ եզ կմ գոմէշ</i>: 2. Փոխ. <i>Մի գոյգ մարդ, որ կենակից՝ գործակից՝ ընկեր՝ մտերիմ են միմեանց, մանաւանդ ամուսիններ</i>:</p> <p>ԱՄՈՂԱԼՈՒԾ, գ. <i>Այն լուծը, որով լծում են ամոյները</i>:</p> <p>ԱՄՈՂԱԼՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Ամոլ լինելը</i>:</p> <p>+ ԱՄՈՂՎԱՐ } գ. <i>Այն հօտաղը, որ նըստում է ամոլի լծի վրայ ու վարում</i></p>
--	--

(քշում) է ամուր:

ԱՍՈՐՁԱՍՄԱՇԿ, գ. Այն մաշկը, որ պատում է ամորձիքը:

ԱՍՈՐՁԱՏ, Տ. Ներքինի:

ԱՍՈՐՁԻՔ, գ. Տղամարդկանց եւ արու կաթնասունների երկու ձուածեւ գեղձեր:

ԱՍՊԱՓԵՇՇԵՐ,

ԱՍՊՐՈՂԱԿԱՅՑԱԿԱՅԻՆ, ան. Ամպրոպին ու կայծակին բնորոշ՝ յատուկ վերաբերող:

ԱՍՐԱԳՕՏԻ, գ. Փոխադրամիջոցի նստարաններին ամրացուած անվտանգութեան գօտի:

ԱՍՐԱՌԱՐԻՄԻ, գ. Ամուր խարիսխ (ունեցող):

ԱՍՐԱՁԻԳ, ան. Ամուր եւ ձիգ:

ԱՍՈՒԼ, ան. 1. Օննդաբերելու անընդունակ. 2. Նման. Բերք չբերող կմ քիչ պտղաբեր:

ԱՍՈՒՄԻՆ, գ. Ամուսնացած գոյզից իրաքանչիւր մէկը:

ԱՍՈՒՄԱԲԱՐ, մկ. Իբրեւ ամուսին:

ԱՍՈՒՄԱԹՈՂ, ան. Ամուսնին թողած:

ԱՍՈՒՄԱԹՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Ամուսնաթող լինելը:

ԱՍՈՒՄԱԼՈՒԾԱԿԱՆ, ան. Ամուսնալուծութեան վերաբերեալ:

ԱՍՈՒՄԱԼՈՒԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Ամուսնութիւնը լուծելը:

ԱՍՈՒՄԱԼՈՒԾՈՒԹԵԼ, բ. Ամուսնութիւնը լուծել:

ԱՍՈՒՄԱԿԱՆ, ան. Ամուսնուն կմ ամուսինների վերաբերեալ:

ԱՍՈՒՄԱԿԻՑ, Տ. Ամուսին:

ԱՍՈՒՄԱՍՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Հիւանդութիւն, որով հիւանդացածը ցանկութիւն է զգում ամէն կնոջ հետ ամուսնանալու:

ԱՍՈՒՄԱՆԱԼ, բ. Տղամարդու ամուսնութիւն կնքելը կնկկմարդու հետ:

ԱՍՈՒՄԱՆԱԼԻ, ան. Ամուսնանալու յարմար, երբ կարելի է ամուսնանալ:

ԱՍՈՒՄԱՆՓՈՐՁ, ան. Ամուսնական կեանք չտեսած:

ԱՍՈՒՄԱՍԷՐ, ան. Ամուսնուն սիրող:

ԱՍՈՒՄԱԲՈՐ, ան. Ամուսին ունեցող, ամուսնացած:

ԱՍՈՒՄԱՅՈՒ, գ. Ամուսին դառնալու յարմար:

ԱՍՈՒՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Տղամարդու եւ կնկկմարդու օրինական միութիւն:

ԱՍՈՒՄՕՐԷՆ, մկ. Իբրեւ ամուսին կմ ամուսիններ:

ԱՍՈՒՐ, ան. Պինդ, ուժեղ:

ԱՍՈՒՐԻ, ան. գ. Չափահաս տղամարդ կմ կնկկմարդ, որ ամուսնացած չէ:

ԱՍՈՒՐԻԹԻՒՆ, գ. Ամուրի լինելը:

+ **ԱՍՈՒՐԿԵԿ**, **ԱՍՐԿԵԿ**, ան. մկ. Բաւական ամուր:

ԱՍՈՒՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Փորի ամուր՝ կապ լինելը. փորկապութիւն:

ԱՍՈՔ,

ԱՍՈՔԱՌԱՌՆ, ան. Մեղմ, բարեխառն, քաղցր: Սփոփանք:

ԱՍՈՔԱՐԱՐ, ան. Կերակուրը համեղացնող: Սփոփիչ:

ԱՍՈՔԵԼ, նբ. 1. Քաղցրացնել, համեղացնել: 2. Մեղմել: Վիշտը նուազեցնել:

ԱՍՈՔԻՉ, ան. Ամորող, մեղմացնող:

ԱՍՈՔՈՒՄ, գ. Մեղմացում: Մխիթարանք:

ԱՍՊ, գ. Մթնոլորտի մէջ խտացած գոլորշիների կոյտ:

ԱՍՊԱԲԵՐ, ան. Ամպ բերող:

ԱՍՊԱԳՈՒԳՈՒ, ան. Բարձր գոռացող, յոխորտացող:

ԱՍՊԱԳՈՅՆ, ան. Ամպի նման, մթնշաղ:

+ **ԱՍՊԱԺՈՒԵԼ**, չբ. Բաց կապտագոյն ամպերով ամպակալել:

ԱՍՊԱՌԱՂԱՑ, ան. մկ. Ամպերի մէջ խաղացող:

ԱՍՊԱՌԱՌՆ, ան. Մեծ մասամբ ամպերով ծածկուած:

ԱՄՊԱԽՐՈՒՄՏ, ան. *Ամպերի դեմ խրոխտացող:*
ԱՄՊԱԾԱԾՈՒԿ, ան. *Ամպով ծածկուած:*
ԱՄՊԱԾԻՆ, ան. *Ամպ ծնող՝ ամպաբեր:*
ԱՄՊԱԾՐԱՐ, ան. *Ամպի մէջ ծրարուած:*
ԱՄՊԱԿԱԼԵԼ, չբ. *Ամպով բռնուել՝ ծածկուել:*
ԱՄՊԱԿՈՅՑ, գ. *Ամպի կոյտ:*
ԱՄՊԱՀԱԼԱԾ, ան. *Ամպերը հալածող:*
ԱՄՊԱՀԱՐ, ան. *Ամպից՝ կայծակից զարկուած:*
ԱՄՊԱՀԱՐԵԼԻ, բ. *Ամպահար անել, շանթահարել:*
ԱՄՊԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ամպահար լինելը:*
ԱՄՊԱՁԵՒ, ան. մկ. *Ամպի ձեւով:*
ԱՄՊԱՍԱԾ, ան. *Ամպով ծածկուած՝ պատած:*
ԱՄՊԱՍԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ամպամած՝ ամպոտ լինելը:*
ԱՄՊԱՅԱՐԿ, ան. *Որի յարկը ամպից է:*
ԱՄՊԱՅԱՐՈՅՑ, ան. *Ամպ յարուցանող՝ բերող:*
ԱՄՊԱՅԻՆ, ան. *Ամպի վերաբերեալ:*
ԱՄՊԱՅՈՅՁ, ան. *Ամպերը յուզող՝ շարժող:*
ԱՄՊԱՆԱԼ, բ. *Ամպ դառնալ:*
ԱՄՊԱՆՄԱՆ, ան. *Ամպի նման:*
ԱՄՊԱՇՈՂ, ան. *Ամպի միջով անցած շողով տաքացած:*
ԱՄՊԱՉՈՒ, ան. *Ամպերի մէջ չուող:*
ԱՄՊԱՊԱՏ, ան. *Ամպերով պատած, ամպամած:*
ԱՄՊԱՎԱՐ, ան. *Ամպը վարող:*
ԱՄՊԱՏԵՍԻԼ, Տ. *Ամպանման:*
ԱՄՊԱՐԻՇՏ, **ԱՄՊԱՐՀԱԻԱՃ**, Տ. *Ամբարիշտ, Ամբարիաւած:*
ԱՄՊԱՅՈՂ, գ. *Ամպի ցող:*
ԱՄՊԱՓՈՇԵՒ, գ. *Փոշուց առաջացած ամպ, ամպ դարձած՝ ամպի վերածուած փոշի:*

ԱՄՊԵՂԷՆ, ան. *Ամպից բաղկացած, ամպային:*
ԱՄՊԵԼ, բ. *Ամպեր գոյանալ երկնքում:*
+ ԱՄՊ-ՉԱՄՊ, ԱՄՊՈՒՉԱՄՊ, գ. *Ամպերի կուտակուելը:*
ԱՄՊԷՐ, գ. (Ֆիզ.) *Գործնական միութիւն (չափ) էլեկտրական հոսանքի ոյժի:*
ԱՄՊԷՐՈՄԵՏՐ, գ. *Գործիք, որ չափում է էլեկտրական հոսանքի ոյժը:*
ԱՄՊԻԿ, գ. *Փոքր ամպ:*
ԱՄՊՂՈՎԱՆԻ, գ. *Փոքրիկ հովանոց, որը գործ են ածում արեւից կմ անձրեւից պաշտպանուելու համար:*
ԱՄՊՈՏ, ան. *Ամպ պարունակող, ամպակալած:*
ԱՄՊՈՏԵԼ,
ԱՄՊՈՏՈՒԵԼ, չբ. *Ամպով ծածկուել:*
ԱՄՊՈՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ամպոտ լինելը:*
ԱՄՊՈՐՈՏ, ան. *Ամպ եւ որոտում պարունակող:*
+ ԱՄՊՈՐՈՏԱԼ, չբ. *Ամպերի որոտալ, գոտալ:*
+ ԱՄՊՈՒՉԱՄՊ, Տ. *Ամպ-զամպ:*
ԱՄՊՐՈՂ, գ. *Մեւ ու մութ ամպ. Անձրեւաբեր՝ կարկտաբեր ամպ, փոթորիկ:*
ԱՄՊՐՈՂԱԲԵՐ, ան. *Ամպոտ պ բերող:*
ԱՄՊՐՈՂԱՅԻՆ, ան. *Ամպոտայի վերաբերեալ:*
ԱՄՊՐՈՂԱՅՈՅՁ, ան. *Ամպոտ պ յուզող, ամպոտ պաբեր:*
ԱՄՍԱԳԻՐ, գ. *Պարբերական հրատարակութիւն, որ լոյս է տեսնում ամիսը մի անգամ:*
ԱՄՍԱԳԼՈՒԽ, գ. *Ամսի սկիզբը:*
ԱՄՍԱԹԵՐԹ, Տ. *Ամսագիր:*
ԱՄՍԱԹԻՒ, գ. *Թիւ, որ ցոյց է տալիս ամսի քանիսը լինելը:*
ԱՄՍԱԹՈՇԱԿ, գ. *Ամսուայ ռոճիկ:*
ԱՄՍԱԿԱՆ, ան. 1. *Ամսի վերաբերեալ, ամսուայ:* 2. մկ. *Ամսէ ամիս կրկնուող:* 3. գ. *Մի ամսուայ ռոճիկ:* 4. *Կանանց*

դաշտանը:

ԱՄՍԱԿԱՆԱԻՈՐ, ան. Ամսական ունեցող:

ԱՄՍԱԿԷՍ, գ. Կէս ամիս:

ԱՄՍԱՀԱՇԻԻ, գ. Ամսուայ վերաբերեալ հաշի:

ԱՄՍԱՍՈՒՏ, գ. Տ. Ամսագլուխ:

ԱՄՍԱՆՈՐ, գ. Նոր ամիս:

+ **ԱՄՍԱՉԷՔ**, գ. Մի ամսուայ վարձ:

ԱՄՍԱՊԱԿԱՍ, ան. մկ. Ամիսը պակաս:

+ **ԱՄՍԱՎԱՐ**, ան. Մի ամսուայ ընթացքում վարելու քանակութեամբ (հող):

ԱՄՍԱՎԵՐՁ, գ. Ամսի վերջը:

ԱՄՍԱՎՃԱՐ, գ. Ամսէ ամիս վճարուող գումար:

ԱՄՍԱՏՕՆ, գ. Ամսագլխի տօն:

ԱՄՍԱՏԵՏՐ, գ. Ամսուայ հաշիները գրելու տեսք:

ԱՄՍԵԱՅ, ան. Մի ամսուայ, ամսական:

ԱՄՍՕՐԵԱՅ, ան. Մի ամսուայ, մի ամիս տեւող: Պարբերական հրատարակութիւն:

ԱՄՐԱԲԵՐՁ, ան. Ամուր եւ բարձր:

ԱՄՐԱԲԱԿ, ան. Ամրոցում կմ ամուր տեղում բնակուող:

ԱՄՐԱԳՈՑՆ, բաղդ. աստ. Ամուր՝ի, Աւելի ամուր:

ԱՄՐԱԳՈՐԾ, ան. Ամուր շինուած:

* **ԱՄՐԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ**, գ. Ամրոցներ շինելու արուեստը:

ԱՄՐԱԾԱԾՈՒԿ, ան. մկ. Ամուր ծածկող՝ եւ ծածկուած, ապահով:

ԱՄՐԱԿ, գ. Ամրացնող միջոց:

ԱՄՐԱԿԱՆ, ան. 1. Ամուր: 2. գ. Ամուր վայր: 3. Ամուր վայրերում բնակուող:

ԱՄՐԱԿԱՊ, ան. Ամուր՝ պինդ կապուած:

ԱՄՐԱԿԱՌՈՅՑ, ան. Ամուր կառուցուած:

ԱՄՐԱԿՈՂՄՆ, գ. Ամուր կողմը:

ԱՄՐԱԿՈՒՌ, ան. Ամուր կռանուած՝ շինուած, ծեծուած (մետաղ), պինդ:

ԱՄՐԱՁԵԻ, ան. Ամրոցի ձեւ ունեցող, ամրոցի նման:

ԱՄՐԱՆԱԼ, չբ. Ամուր՝ պինդ դառնալ, պնդանալ:

ԱՄՐԱՇԷՆ, ան. Ամուր շինուած:

ԱՄՐԱՇՐՁԱՆԱԿ, Սարք, որը նախատեսուած է օգտակար բեռ տեղադրելու համար:

ԱՄՐԱՊԱՏ, ան. Ամուր՝ պինդ պատող, եւ պատած:

ԱՄՐԱՊԱՏԵԼ, նբ. Ամուր՝ պինդ պատել:

ԱՄՐԱՊԱՐԻՄՊ, ան. Ամուր պարիսպ ունեցող:

ԱՄՐԱՊԷՍ, մկ. Ամուր՝ պինդ կերպով:

ԱՄՐԱՊԻՆՆ, ան. մկ. Ամուր եւ պինդ, ապահով:

ԱՄՐԱՊԻՆԵԼ, նբ. Ամուր եւ պինդ դարձնել:

ԱՄՐԱՊԻՆԻԹԻՒՆ, գ. Ամրապինդ՝ ամուր լինելը:

ԱՄՐԱՊԻՆԻՄ, գ. Ամրապնդելը:

ԱՄՐԱՓԱԿ, ան. մկ. 1. Ամուր փակուած: 2. Ամուր փակող:

ԱՄՐԱՓԱԿԵԼ, նբ. Ամուր՝ պինդ փակել:

* **ԱՄՐԿԵԼԻ**, գ. Անորոշ տեսակի թուփ:

ԱՄՐՈՍՏԱՆ, ան. Ամուր ոստեր ունեցող:

ԱՄՐՈՑ, գ. Ամուր տեղ, ամրութիւն:

ԱՄՐՈՑԱԲԱԿ, գ. ան. Ամրոցի բնակիչ:

ԱՄՐՈՑԱՄԵՐՁ, ան. Ամրոցին մօտ

գտնուող:

ԱՄՐՈՑԱՆԻ, յոգն. գ. Ամրոցներ (բոլորը միասին վերցրած):

ԱՄՐՈՑԱԻԱՆ, գ. Ամրոց ունեցող ասան, որպէս ամրոց ծառայող ասան:

ԱՄՐՈՑԻԿ, գ. Փոքր ամրոց:

ԱՄՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ամուր՝ պինդ լինելը:

ԱՄՓԻԹԱՏՐՈՆ, Տ. Ամֆիթատրոն:

ԱՄՓՈՓ, ան. մկ. Մի տեղ հավաքուած, խմբուած: Սեղմ:

<p>ԱՍՓՈՓԱԳԻՐ, գ. Անփոփ՝ կարճ գեկուցում որեւէ գործողութեան մասին:</p> <p>ԱՍՓՈՓԵԼ, նբ. Յրուած իրերը մի տեղ հաւաքել՝ համախմբել:</p> <p>ԱՍՓՈՓԻՉ, ած. գ. Անփոփելու յատկութիւն ունեցող:</p> <p>ԱՍՓՈՓՈՒԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Անփոփուած լինելը:</p> <p>ԱՍՓՈՓՈՒԹԻՒՆ, գ. Անփոփ լինելը:</p> <p>ԱՍՓՈՓՈՒՄ, ման, գ. Անփոփելը, անփոփուելը:</p> <p>ԱՍՕԹ, գ. Անչնայր: 1. Անպատուութիւն՝ նախատինք՝ ստորացում: 2. Անհաճոյ զգացմունք մերկութեան արարքից: 3. Փոխ. Սեռական գործարաններ, ամօթոյք: 4. Անոթխածութեան:</p> <p>ԱՍՕԹԱԲԵՐ, ած. Ամօթ բերող:</p> <p>ԱՍՕԹԱԳԵՂ, ած. Ամօթից գեղեցկացած:</p> <p>ԱՍՕԹԱԼԻ, ած. մկ. Ամօթ բերող, ամաչելու արժանի:</p> <p>ԱՍՕԹԱԼԻՑ, ած. մկ. Ամօթով լցուած, իսայտառակուած:</p> <p>ԱՍՕԹԱԼԻՔ, S. Ամօթալի, S. Ամօթոյք:</p> <p>ԱՍՕԹԱՏՈՒԿ, ած. Ամօթը՝ ամօթալիքը ծածկող:</p> <p>ԱՍՕԹԱՏՈՒ, ած. Ամօթ բերող:</p> <p>ԱՍՕԹԱԿԱՆ, ած. Ամօթալի, ամօթից առաջացած:</p> <p>ԱՍՕԹԱԿԻՑ, ած. Ամօթին մասնակից:</p> <p>ԱՍՕԹԱՀԱՐ, ած. մկ. Ամօթից զարկուած:</p> <p>ԱՍՕԹԱՀԱՐԵԼ,</p> <p>ԱՍՕԹԱՀԱՐՈՒԵԼ, չբ. Ամօթահար լինել:</p> <p>ԱՍՕԹԱՆԵ, գ. 1. Ամօթալի գործ: 2. Սեռական գործարան, ամօթոյք:</p> <p>ԱՍՕԹԱՊԱՐՏ,</p> <p>ԱՍՕԹԱՊԱՐՏԵԱԼ, ած. Ամօթ կրելու պարտաւոր:</p> <p>ԱՍՕԹԵՐԵՍ, ած. մկ. Երեսը ամօթով</p>	<p>բռնուած:</p> <p>ԱՍՕԹԻԱՏ, ած. Ազնիւ, պարկեշտ: Խպնող:</p> <p>ԱՍՕԹԻԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Ամօթխած լինելը:</p> <p>ԱՍՕԹՈՅՔ, յոգն. գ. Ամօթի անդամներ, սեռական գործարան:</p> <p>ԱՍՖԻԹԱՏՐՈՆ, գ. Ընդարձակ՝ շրջանաձեւ կմ ձուաձեւ թաղրոնի շինութիւն:</p> <p>ԱՅ, ԱՅ, միջ. Չայնարկութիւն. Կոչական բառերի մօտ:</p> <p>+ ԱՅ-ԱՅ կմ այ-ա՛յ, միջ. Չայնարկութիւն գոհունակութեան:</p> <p>+ ԱՅԱ,</p> <p>ԱՅԱՆ, գ. (Ընտ.) Մեծ մայր:</p> <p>ԱՅԲ, գ. Հայերէն այբուբենի առաջին տառի եւ առաջին ձայնաւորի անունը:</p> <p>ԱՅԲԲԵՆԱԿԱՆ, ած. Այբուբենի կարգով դասաւորուած:</p> <p>ԱՅԲԲԵՆԱՐԱՆ, գ. Գրքույկ, որ պարունակում է լեզուի այբուբենը եւ ընթերցանութեան տարերքը:</p> <p>ԱՅԲ(ՈՒ)ԲԵՆ, գ. Որեւէ լեզուի բոլոր գրերի ամբողջութիւնը:</p> <p>ԱՅԳ, գ. 1. Օրուայ ժամանակը առաւօտեան արշալոյսից յետոյ եւ արեւածագից առաջ: 2. Լուսեղէն երեւոյթ, որ նը-կատուում է բեւեռների մօտ: 3. Յաջորդ օրուայ առաւօտը, լուսաբացը, եւ ընդհանրապէս՝ յաջորդ օրը՝ էգուց:</p> <p>ԱՅԳԱԲԱՑ, գ. Լուսաբաց:</p> <p>ԱՅԳԱԶԳԵՍ, գ. Կանանց առաւօտեան զգեստ տեղից վեր կենայիս:</p> <p>ԱՅԳԱԼԱՑ, գ. Կրօնական արարողութիւն, որ կատարուում է ննջեցեալի գերեզմանի վրայ թաղման յաջորդ օրը:</p> <p>ԱՅԳԱՏԱՂԻԿ, գ. Անորոշ տեսակի ծաղիկ:</p> <p>ԱՅԳԱՆԱԼ, չբ. Այգը բացուել. Լուսանայ:</p> <p>* ԱՅԳԱՆՈՒԱԳ, գ. Լուսադէմին արուած</p>
--	--

նուագահանդէս մէկի դրան կմ պատու-
հանի առաջ: Հմմտ. Յայգանուագ:
ԱՅԳԵԲԱՆ, գ. Մասնագէտ այգեբանու-
թեան:
ԱՅԳԵԲԱՆԱԿԱՆ, ած. Այգեբանութեան
վերաբերեալ:
ԱՅԳԵԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Գիտութիւն եւ
ուսումնասիրութիւն այգիների, յատկա-
պէս խաղողի որթի:
ԱՅԳԵԲԱՑ, գ. Այգին բանալը, վագերը
հողի տակից հանելը:
ԱՅԳԵԲԵՆ, ած. Այգի բերող:
ԱՅԳԵԳՈՐԾ, գ. Այգի մշակող:
ԱՅԳԵԳՈՐԾԱԿԱՆ, ած. Այգեգործու-
թեան յատուկ:
ԱՅԳԵԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Այգեգործ լի-
նէլը:
ԱՅԳԵԶՈՒՐԿ, ած. Այգուց գրկուած:
ԱՅԳԵԹԱՂ, գ. Այգին թաղելը:
ԱՅԳԵԼԻՑ, ած. Այգիներով լի:
ԱՅԳԵԿՈՒԹ, գ. Այգի կթող, այգի քաղող:
ԱՅԳԵՄԷՋ,
ԱՅԳԵՄԷՋՔ, գ. Այգու մէջտեղերը:
ԱՅԳԵՊԱՆ, գ. Այգու պահապան:
ԱՅԳԵՊԱՆ, գ. Այգու պահապան:
ԱՅԳԵՊԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Այգեպանի
գործ՝ արհեստ:
ԱՅԳԵՊԱՐԱՆ, գ. ած. Պարանի գծով,
ուղիղ շարքով տնկուած այգի:
ԱՅԳԵՍՏԱՆ,
ԱՅԳԵՍՏԱՆԻ, գ. 1. Այգիներ (իբրեւ
ամբողջութիւն): 2. Յատուկ անուն Վանի
արուարձանի:
ԱՅԳԵՏԱՐԱԾՔ, գ. Այգիների տարածք:
ԱՅԳԵՏԵՂ, գ. Այգի տնկած տեղ:
ԱՅԳԵՏԵՐ, գ. Այգու սեփականատէր:
ԱՅԳԵՐԳ, գ. Առաւօտեան երգ:
ԱՅԳԵԻՏ, ած. Շատ այգիներ ունեցող:
ԱՅԳԵՔԱՂ, Տ. Այգեկիթ:
ԱՅԳԻ, գ. 1. Հող, որի վրայ տնկուած է
որթ, խաղողի վագ: 2. Ընդհանրապէս
պտղատու ծառեր:

ԱՅԳՈՒՆ, մկ. Վաղ լուսաբացին:
ԱՅԳԻՈՑ ԾԱՂԻԿ, Տ. Այգու մատնի,
Գինեծաղիկ:
ԱՅՂ, **ԱՅՂՊԷՍ**, Յուգ. դեր. Տ. Այս, Այս-
պէս:
ԱՅՂՏԵՂ, Յուգ. դեր. Տ. Այստեղ:
ԱՅԵՐ, (Չուն) գ. Երկրագունդը շրջա-
պատող օդը:
ԱՅԺՄ, մկ. 1. Այս ժամին, ներկայումս:
2. Ներկայ ժամանակները:
ԱՅԺՄԵԱՆ, ած. Ներկայ ժամանակի,
ներկայիս յատուկ:
ԱՅԺՄԷԱԿԱՆ, ած. Ներկայ ժամանա-
կին համապատասխան:
ԱՅԺՄԷՆ,
ԱՅԺՄԷՆ ԻՍԿ, մկ. Այժմեանից սկսած:
ԱՅԺՄԷՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ներկայ ժամանա-
կին համապատասխան յատկութիւն:
ԱՅԺՄՈՒ, Տ. Այժմեան:
1. **ԱՅԼ**, ած. Այն, որ չէ միեւնոյն անձը,
ուրիշ, տարբեր:
2. **ԱՅԼ**, շաղկ. Գործ է ածուում իբրեւ
կապ՝ երկու հակադրուող նախա-
դասութիւնների կմ նախադասութեան
անդամների մէջ:
ԱՅԼԱԲԱՆ, ած. գ. Այլ՝ օտարտի բա-
նէր խօսող, մոլար:
ԱՅԼԱԲԱՆԱԲԱՐ, մկ. Իբրեւ այլաբա-
նութիւն:
ԱՅԼԱԲԱՆԱԿԱՆ, ած. Այլաբանութեան
յատուկ:
ԱՅԼԱԲԱՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Այլա-
բանական լինելը:
ԱՅԼԱԲԱՆԵԼ, գ. Ոճի ձեւ, որտեղ խօսքի
արտաքին իմաստի տակ թաքնուած է
լինում ներքին այլ իմաստ:
ԱՅԼԱԲԱՐ, մկ. Այլ՝ ուրիշ կերպով:
ԱՅԼԱԲԱՐՈՑ, ած. Ուրիշ բարբեր՝
սովորութիւններ ունեցող:
ԱՅԼԱԲՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Տարբեր բնութիւն
ունեցող:
ԱՅԼԱԲՈՅԺ, գ. Բժիշկ, որ հետեւում է

այլաբուժության համակարգին:

ԱՅԼԱԲՈՒԺԱԿԱՆ, ան. Այլաբուժության յատուկ:

ԱՅԼԱԲՈՒԺՈՒԹԻՒՆ, գ. (Բժշկ.)

Բժշկության ոչ սովորական եղանակը:

ԱՅԼԱԲՈՒՆ, ան. Այլ՝ տարբեր բնութիւն ունեցող:

ԱՅԼԱԳՈՅՆ, ան. մկ. Ուրիշ գոյն ունեցող:

ԱՅԼԱԳՈՅՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Այլագոյ լինելը:

ԱՅԼԱԳՈՐԾ, ան. Այլ՝ օտարոտի բաներ գործող:

ԱՅԼԱԳՈՒՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Այլագոյն լինելը:

ԱՅԼԱՂԱԲԱՆ, ան. գ. (Կրօն.) Տիրապետող դաւանութիւնից տարբեր դաւանութիւն ունեցող:

ԱՅԼԱՂԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Այլադաւան լինելը:

ԱՅԼԱՂԷՄ, ան. Ուրիշ դէմք՝ ուրիշ կերպարանք ունեցող:

ԱՅԼԱԶԱՆ, ան. Այլ տեսակի՝ տարբեր:

ԱՅԼԱԶԱՆԵԼ, նբ. Այլազան դարձնել, փոփոխել:

ԱՅԼԱԶԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Այլազան լինելը, տարբեր լինելը:

ԱՅԼԱԶԳ, 1. ան. մկ. Ուրիշ տեսակ, ուրիշ կերպ: 2. գ. Այլազգի:

ԱՅԼԱԶԳԱԲԱՐ, մկ. Ուրիշ՝ տարբեր կերպով՝ այլազգ:

ԱՅԼԱԶԳԱԳՈՅՆ, բաղդ. աստ. Այլազգի, Աւելի այլազգ:

ԱՅԼԱԶԳԻ, ան. գ. Ուրիշ ազգի պատկանող, օտարազգի:

+ **ԱՅԼԱԶԳՆՈՑ**, գ. Այլազգիների բնական տեղ՝ թաղ:

ԱՅԼԱԶԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Այլազգ լինելը:

ԱՅԼԱԶԳՈՒՇԻ, հու. գ. Օտարազգի կին:

ԱՅԼԱԶԻՐԿ,

ԱՅԼԱԶՈՒՐԿ, ան. Ուրիշին զրկող:

ԱՅԼԱԶՆ,

ԱՅԼԱԶՆԵԱՅ, ան. Ուրիշ ազգի՝ տոհմի պատկանող անհատ:

ԱՅԼԱԶՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Ուրիշներին զրկելը:

ԱՅԼԱԼԵԶՈՒ, ան. 1. Ուրիշ լեզուով խօսող: 2. Փոխ. Այլազգի:

ԱՅԼԱՆՈՐՀ, ան. Ուրիշ կերպ կմ ուրիշ բան մտածող:

ԱՅԼԱՆՕՍ, ան. Ուրիշ կերպ կմ ուրիշ բան խօսող:

ԱՅԼԱՆՕՍԻԿ, ան. (փխբ.) Այլաբանական:

ԱՅԼԱՏԷՄ, ան. Ուրիշ ծէս ունեցող:

ԱՅԼԱՏԻՆ, ան. Այլ՝ մարդուց տարբեր ծնունդ ունեցող:

ԱՅԼԱՏՆՈՒԹԻՒՆ, գ. (Կազմախ.) Գործարանների՝ դիրքով, գոյնով կմ այլ բանով այլափոխութիւնը միեւնոյն անձի

վրայ:

ԱՅԼԱԿԱՐԾԻՔ, ան. Ուրիշ՝ տարբեր կարծիք ունեցող:

ԱՅԼԱԿԵՆԴՐՈՆ... S. Այլակենտրոն...

ԱՅԼԱԿԵՐՊ, ան. մկ. Ուրիշ կերպարանք ունեցող:

ԱՅԼԱԿԵՐՊՈՒԹԻՒՆ, գ. Այլակերպ լինելը:

ԱՅԼԱԿԵՐՊՈՒՄՆ, գ. Այլակերպ դառնալը:

ԱՅԼԱԿԵՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Կեցութեան այլ ձեւ:

ԱՅԼԱԿՐՈՆ, ան. գ. Ուրիշ կրօն կմ հաւատ ունեցող:

ԱՅԼԱԿՐՈՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Այլակրօն լինելը:

ԱՅԼԱՀԱՄԵԼ, չբ. Համը փոխել, համը կորցնել:

ԱՅԼԱՀԱՄԱՏ, S. Տարբեր հաւատ ունեցող:

ԱՅԼԱՀՆՉԻՒՆ, ան. Ուրիշ հնչիւն ունեցող:

ԱՅԼԱԶԱՅՆ, ան. Ուրիշ ձայն՝ հնչյուն ունեցող:

ԱՅԼԱԶԱՅՆԵԼ, չբ. Այլաձայն լինել, իմաստով տարբերուել:

ԱՅԼԱԶԵՒ, ան. Ուրիշ ձեռն ունեցող, անսովոր:

ԱՅԼԱԶԵՒԵԼ, նբ. Ուրիշ ձեռն՝ կերպարանք տալ:

ԱՅԼԱԶԵՒՈՒԹԻՒՆ, գ. (Բնախ.) Ներքին գործարանների ձեռի փոփոխությունը:

ԱՅԼԱՂԱՆԴ, ան. գ. Ուրիշ աղանդի հետեւող. այլադասան:

ԱՅԼԱՄԵՐԺ, ան. Ուրիշը կմ ուրիշինը մերժող՝ չընդունող:

ԱՅԼԱՄԵՐԺՈՒԹԻՒՆ, գ. Այլամերժ լինելը:

ԱՅԼԱՄԻՏ, ան. Ուրիշ միտք՝ դիտաւորություն ունեցող:

ԱՅԼԱՄՇԱԿՈՒԹԱՅԻՆ, ան. Այլ մշակոյթներին բնորոշ:

ԱՅԼԱՄՏԵԼ, նբ. Այլամիտ դարձնել:

ԱՅԼԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Այլամիտ լինելը:

ԱՅԼԱՅԼԱԳՈՅՆ, բաղդ. աստ. Այլայլ՝, Աւելի այլայլուած:

ԱՅԼԱՅԼԱՄԱՌՆ, ան. Այլեւայլ նիւթերից խառն:

ԱՅԼԱՅԼԱԿԱՆ, ան. Ընդունակ այլայլելու կմ այլայլուելու:

ԱՅԼԱՅԼԱՊԷՍ, մկ. Այլայլ՝ տարբեր կերպով. այլապէս:

ԱՅԼԱՅԼԵԼ, չբ. Ուրիշ ձեռն՝ գոյն տալ, փոփոխել:

ԱՅԼԱՅԼԵԼԻ, ան. Այլայլուելու ընդունակ:

ԱՅԼԱՅԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Այլայլուած լինելը:

ԱՅԼԱՅԼՈՒՄ, գ. Այլայլելը կմ այլայլուելը:

ԱՅԼԱՆԱԼ, Տ. Այլայլանալ, Այլայլուել:

ԱՅԼԱՆԴԱԿ, ան. Անսովոր, օտարոտի, անձոռնի: Արտառոց:

ԱՅԼԱՆԴԱԿԱԲԱՐ, մկ. Այլանդակ կերպով:

ԱՅԼԱՆԴԱԿԱԳՈՅՆ, բաղդ. աստ.

Այլանդակ՝ի, Աւելի այլանդակ:

ԱՅԼԱՆԴԱԿԱՊԷՍ, Տ. Այլանդակաբար:

ԱՅԼԱՆԴԱԿԱՏԵՍԻԼ, ան. Այլանդակ տեսք՝ կերպարանք ունեցող:

ԱՅԼԱՆԴԱԿԵԼ, ան. Այլանդակ դարձնել:

ԱՅԼԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Այլանդակ լինելը:

ԱՅԼԱՆԴԱԿՈՒՄ, գ. Այլանդակելը, այլանդակուելը:

ԱՅԼԱՆԴԱԿՕՐԷՆ, Տ. Այլանդակաբար:

ԱՅԼԱՆՄԱՆ, ան. Աննման, այլ կերպ, այլազգ:

ԱՅԼԱՆՇԱՆ, ան. 1. Այլանշան ունեցող, նորատեսիլ: 2. (Մաթ.) Տարբեր նշան ունեցող (քանակություն):

ԱՅԼԱՆՈՒՆ, գ. Ուրիշ կմ այլ անուն, որով մէկը հրատարակում է իր գրուածքը. Կեղծանուն:

ԱՅԼԱՇԱՐԺ, ան. Ուրիշից շարժուող:

ԱՅԼԱՇԱՐԺՈՒԹԻՒՆ, գ. Այլաշարժ:

ԱՅԼԱՇՈՒՐԹՆ, ան. Ուրիշ բերան ունեցող. փոխ. Որի խօսքը այլ է եւ սրտինը այլ:

ԱՅԼԱՇՐՋԵԼ, նբ. Այս, այն կողմը շրջել:

* **ԱՅԼԱՉԱՓ**, ան. Ուրիշ բան չափող:

* **ԱՅԼԱՉԱՓՈՒԹԻՒՆ**, Տ. Անչափակցութիւն:

ԱՅԼԱՉԵԱՅ, ան. Նա, որի աչքերը մէկը միւսից տարբեր գոյն ունին:

ԱՅԼԱՊԱՇՏ, ան. Օտարը՝ օտարինը չափից դուրս յարգող: Օտարապաշտ:

ԱՅԼԱՊԱՇՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Այլապաշտ լինելը:

ԱՅԼԱՊԷՍ, մկ. Ուրիշ կերպով:

ԱՅԼԱՊՏՈՒՂ, ան. (Բուս.) Տարբեր

պտուղներ բերող:

* **ԱՅԼԱՄԱՀՄԱՆ**, ան. Նա, որ ուրիշ իրեր է սահմանում:

ԱՅԼԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, Տ. Այլաբանություն:

ԱՅԼԱՄԵՌ, ան. Ուրիշ սեռի պատկա-

<p>նոդ:</p> <p>ԱՅԼԱՄԵՐ, ած. Ուրիշից սերուած:</p> <p>ԱՅԼԱՄԵՐԵԼ, եցի, նբ. Սերունդը՝ ցեղը փոփոխելի դէպի վատը:</p> <p>ԱՅԼԱՄԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Այլասերուած լինելը. այլասերուածի յատկութիւնը:</p> <p>ԱՅԼԱՄԵՐՈՒՄ, գ. Այլասերելը, այլասերուելը:</p> <p>ԱՅԼԱՄԷՐ, ած. գ. Դէպի ուրիշը սեր տածող:</p> <p>ԱՅԼԱՄԻՐԱԿԱՆ, ած. Այլասերին եւ այլասիրութեան յատուկ:</p> <p>ԱՅԼԱՄԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Այլասեր լինելը:</p> <p>ԱՅԼԱՍՆՈՒՆԵՐ, ած. Ուրիշ սնունդ ունեցող՝ ստացող:</p> <p>ԱՅԼԱՍԱՐԱԶ, ած. Ուրիշ տարագ ունեցող, տարբեր ձեւի՝ կերպարի, այլազան:</p> <p>ԱՅԼԱՍԱՐԱԶՈՒԹԻՒՆ, գ. Այլատարագ լինելը:</p> <p>ԱՅԼԱՍԱՐԸ, ած. Մի քանի տարբերից բաղկացած:</p> <p>ԱՅԼԱՏԵԱՅ, ած. Օտարը, օտարինը ստող, արհամարհող:</p> <p>* ԱՅԼԱՏԵՍ, ած. Ուրիշինը տեսնող:</p> <p>ԱՅԼԱՏԵՍԱԿ, ած. Ուրիշ տեսակ ունեցող:</p> <p>* ԱՅԼԱՏԵՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Այլատես լինելը:</p> <p>ԱՅԼԱՏՈՂՄ, ԱՅԼԱՏՈՂՄԻԿ, ած. 1. Ուրիշ տոհմից, օտար: 2. Զանազան տոհմերից:</p> <p>* ԱՅԼԱՑԱԻ, ած. Ուրիշ ցաւ ունեցող:</p> <p>ԱՅԼԱՑԵՂ, ած. 1. Ուրիշ ցեղից: 2. Փոխ. Օտարոտի:</p> <p>ԱՅԼԱՑԵՂԱՅԻՆ, 1. գ. Այլ՝ ուրիշ ցեղի պատկանող: 2. ած. Այլացեղին՝ այլացեղայնութեան յատուկ՝ վերաբերող, այլացեղի, այլացեղութեան:</p> <p>ԱՅԼԱՑԵՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Այլացեղ լինելը:</p> <p>ԱՅԼԱՓԱՌ, ած. Ուրիշ դաւանութեան պատկանող:</p>	<p>ԱՅԼԱՓԱՌԵԼ, չբ. Այլափառ դառնալ:</p> <p>ԱՅԼԱՓԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Այլափառ լինելը:</p> <p>ԱՅԼԱՓՈՒՍ, ած. մկ. Այլ կերպ փոխուած:</p> <p>ԱՅԼԱՓՈՒՅԵԼ, նբ. Այլափոխ դարձնել:</p> <p>ԱՅԼԱՓՈՒԽԿ, ած. Կերպ-կերպ փոփոխուող, փոփոխական:</p> <p>ԱՅԼԱՓՈՒՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Այլափոխուած լինելը:</p> <p>ԱՅԼԱՓՈՒՍՈՒՄ, ման, գ. Այլափոխելը եւ այլափոխուելը:</p> <p>ԱՅԼԱՓՈՓՈՒՍ, ԱՅԼԱՓՈՓՈՒՍՈՒԹԻՒՆ, S. Այլափոխ, Այլափոխութիւն:</p> <p>ԱՅԼԵՒԱՅԼ, ած. Ուրիշ-ուրիշ, տարբեր:</p> <p>ԱՅԼԵՒԱՅԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Այլեւայլ բաներ:</p> <p>ԱՅԼԸՆԿԱԼ, ած. Ուրիշից ընդունած, օտար:</p> <p>ԱՅԼԻՄԱՍՍ, ած. Ուրիշ իմաստ՝ պարունակութիւն ունեցող:</p> <p>+ ԱՅԼՈՒՆ-ՓՍՅԱԼՈՒՆ (կրկն. Փայլունի), ած. Փայլուն, լաւ փայլող:</p> <p>ԱՅԼՈՒՍՏ, մկ. Ուրիշ կողմից:</p> <p>ԱՅԼՈՒՐ, մկ. Մի ուրիշ տեղ, մի ուրիշ տեղում:</p> <p>ԱՅԼՈՒՐԿԱՅ, գ. (Իրարբ.) Ուրիշ տեղ լինելը:</p> <p>ԱՅԼԱՐԱԶՄԱՍԲ, S. Այլօրինակ:</p> <p>ԱՅԼՕՐԻՆԱԿ, ած. մկ. Ուրիշ կերպ, այլազգ:</p> <p>ԱՅՑ, գ. (Կենդ.) Կաթնասուն՝ որոճող կենդանի, երկճղականիների ցեղից:</p> <p>ԱՅՑԱԶԳԵՍՍ, ած. Այծի մորթ հագած:</p> <p>ԱՅՑԱԿԵՂՊ, ած. Այծի կերպարանքով՝ տեսքով:</p> <p>ԱՅՑԱՀՈՏ, ած. Այծի հոտ ունեցող:</p> <p>ԱՅՑԱՄԱԶ, գ. Այծի մազ:</p> <p>ԱՅՑԱՄԱՐԷ, գ. (Դից.) Երկրաբանական դիք: Այծի եւ մարդու կերպարանքով:</p> <p>ԱՅՑԱՄՈՐԹ, գ. Այծի մորթ:</p> <p>ԱՅՑԱՄՈՐԻ, գ. Այծին յատուկ:</p> <p>+ԱՅՑ-ԱՅՑ, գ. Մանկական խաղ:</p>
---	---

<p>ԱՅՏԱՏԵՍԱԿ, ան. Այծի տեսակ:</p> <p>ԱՅՏԱՏԵՐԵՒ, գ. (Բուս.) Այծատերեւագ- զինների պատկանող թուփ:</p> <p>ԱՅՏԱՏԵՐԵՒ-ԱԶԳԻՆԵՐ, գ. (Բուս.) Փողածաղիկների դասին պատկանող թուփերի կմ խոտերի կարգ:</p> <p>ԱՅՏԱՐԱՄ, ան. գ. Այծեր արածացնող, այծերի հովիւ:</p> <p>ԱՅՏԱՔԱՂ, S. Այծքաղ:</p> <p>ԱՅՏԵԱՍ, գ. (Կենդ.) Կաթնասուն որո- ճող կենդանի:</p> <p>ԱՅՏԵՂԷՆ, ան. Այծի մազից գործուած՝ հիւսուած:</p> <p>ԱՅՏԵՂՋԻՐ, գ. (Դից.) Առասպելական կենդանի՝ այծի եղջիւրներով:</p> <p>ԱՅՏԵՍԱՐՏ, գ. Այծի կռիւ:</p> <p>ԱՅՏԵՍԱԶԵՒ, ան. Այծեամի ձեւ՝ նմանութիւն ունեցող:</p> <p>ԱՅՏԵՍԻԿ, գ. Փոքրիկ այծեամ:</p> <p>ԱՅՏԵՍԱԳՈՐՄ, ան. գ. Այծի մազի արհեստաւոր:</p> <p>ԱՅՏԵՍԱԳՈՐՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Այծենա- գործի արհեստը:</p> <p>ԱՅՏԵՍԱԿԱՃ, գ. Այծի մազից շինուած կաճ, թաղիք:</p> <p>ԱՅՏԵՆԻ, S. Այծեայ:</p> <p>ԱՅՏԵՏՈՍԱՐ, գ. Այծերու մասին տո- մար:</p> <p>ԱՅՏԵՐԱՍԱԿ, գ. Այծերի երամակ, այծերի հօտ:</p> <p>ԱՅՏԽՈՏ, ԱՅՏԽՈՏԵԱՅՔ, S. Այծա- տերեւ, Այծատերեւագզիններ:</p> <p>ԱՅՏԿԻԹ, գ. (Կենդ.) Կարկաչող թռչուն- ների կարգին պատկանող թռչուն:</p> <p>ԱՅՏՄԻՐՈՒՔ, ԱՅՏՄՕՐՈՒՔ, գ. Յանցատ՝ թել-թել կախուած երկայն մօրուք:</p> <p>ԱՅՏՈՏՔ, ԱՅՏՈՏՆ, ան. Այծի ոտներ ունեցող:</p> <p>ԱՅՏՈՐԴ, գ. Այծ արածող, այծի հովիւ:</p> <p>+ ԱՅՏՈՒԿ, գ. Անորոշ տեսակի լեռ- նային ուտելի բանջար:</p>	<p>ԱՅՏՔԱՂ, գ. (Կենդ.) Կաթնասուն կենդանի:</p> <p>ԱՅՆ, ԱՅՆՊԷՍ, ԱՅՆՉԱՓ... S. Այս, այսպէս, այսչափ...</p> <p>ԱՅՆ ԻՆՉ, մկ. Հէնց նոր, հէնց այն է որ:</p> <p>ԱՅՈ, ԱՅՈ՛, մկ. Դրական պատասխան՝ տրուած հարցին:</p> <p>ԱՅՊ, գ. Պակասութիւն, թերութիւն:</p> <p>* ԱՅՊԱՆ, Այպանք: Անօթ, պախարա- կոււ:</p> <p>ԱՅՊԱՆԵԼ, Պախարակել, մաշրել:</p> <p>ԱՅՊԱՆՈՒՄ (նման), գ. Այպանելը:</p> <p>ԱՅՊՆ, գ. Ծաղր, կատակ, խայտառա- կութիւն:</p> <p>ԱՅՍ, ԱՅԴ, ԱՅՆ, Յուց. դեր. Դրուում է գոյականի (առարկայի) հետ, ցոյց տալու համար թէ որ առարկան է եւ այդ առարկայի մերձատրութիւնը:</p> <p>ԱՅՍԱԿԱՆ, ան. Դիւական: (Մտտ.) Այսական հնարքներ՝ գայթակղութիւն:</p> <p>ԱՅՍԱԿԻՐ, ան. (Մտտ.) Նա որ կրում է իր մէջ չար ոգի, որի մէջ բնակւում է դէւը:</p> <p>ԱՅՍԱՀԱԼԱՄ, ան. Դեւեր հալածող:</p> <p>* ԱՅՍԱՀԱԼԱՄԵԼ (եցի), նբ. (Մտտ.) Այսրը՝ դէւը հալածել:</p> <p>ԱՅՍԱՀԱՐ, ան. (Մտտ.) Այսաբեկ, դե- ւից զարկուած՝ բռնուած:</p> <p>ԱՅՍԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. (Մտտ.) Այսա- հարուած լինելը:</p> <p>ԱՅՍԱՀԱՐՈՒԵԼ, չբ. (Մտտ.) Այսից զարկուել, դիւահարուել:</p> <p>* ԱՅՍԱՅԱՐԱՆ, գ. (Եկեղ.) Դեւերի հանդիսարան:</p> <p>+ ԱՅՍ-ԱՅՆ, Յուց. դեր. գ. Սա ու նա:</p> <p>ԱՅՍ-ԱՆՈՒՆ, ԱՅՍ-ԻՆՉ, Յուց. դեր. Խօսքի դարձուածք, որ ցոյց է տալիս, թէ այդտեղ պէտք է յիշուի անձի կմ առարկայի անունը, որ բաց է թողնուած:</p> <p>ԱՅՍԳՈՅՆ, ԱՅԴԳՈՅՆ, ԱՅԿՈՅՆ, ԱՅՍԳՈՒՆԱԿ, ԱՅԴԳՈՒՆԱԿ, ԱՅՆ- ԳՈՒՆԱԿ, S. Այսպէս, Այդպէս, Այնպէս:</p>
---	--

<p>ԱՅՄԻՆՔՆ, ԱՅՆԻՆՔՆ, Տ. Այս է: ԱՅՍ-ՆԻՇ, ԱՅԴ-ՆԻՇ, ԱՅՆ-ՆԻՇ, ւած. <i>Այս-ինչ նշանը կրող, այս-ինչ յատկու- թեան:</i> * ԱՅՍՈՏԵԼ, Տ. Դիւահարուել: ԱՅՍՈՒ (այրու, այնու) հանդերձ, Տ. <i>Այսու... ամենայնիւ:</i> ԱՅՍՈՒ ԱՄԵՆԱՅՆԻ, ԱՅՐՈՒ-Ա- ՄԵՆԱՅՆԻ, ԱՅՆՈՒ ԱՄԵՆԱՅՆԻ, <i>Շաղկ.:</i> ԱՅՍՈՒՂԵՏԵՒ, ԱՅՆՈՒՂԵՏԵՒ, մկ. <i>Մրանից՝ նրանից յետոյ, սկսած այս՝ այն ժամանակից:</i> ԱՅՍՉԱՓ, ԱՅՐՉԱՓ, ԱՅՆՉԱՓ, Տ. <i>Այսքան...</i> Ա՛ՅՍՊԷՍ, Ա՛ՅԴՊԷՍ, Ա՛ՅՆՊԷՍ, մկ. <i>Այս՝ այդ՝ այն կերպով:</i> Ա՛ՅՍՊԷՍԻ, Ա՛ՅԴՊԷՍԻ, Ա՛ՅՆՊԷՍԻ, <i>ւած. Այս՝ այդ՝ այն կերպի՝ տեսակ:</i> ԱՅՍՏԵՂ, ԱՅՐՏԵՂ, ԱՅՆՏԵՂ, մկ. Այս՝ <i>այդ՝ այն տեղը:</i> ԱՅՍՏԵՂԱՅԻ, ԱՅՆՏԵՂԱՅԻ, ւած. գ. Այս՝ <i>այն տեղի բնիկ, բնակիչ:</i> ԱՅՍՏԵՂԻ, ԱՅՐՏԵՂԻ, ԱՅՆՏԵՂԻ, ւած. <i>Այս՝ այդ՝ այն տեղին պատկանող՝ յատուկ:</i> ԱՅՍՏԵՂԻՅ, ԱՅՐՏԵՂԻՅ, ԱՅՆՏԵՂԻՅ, <i>մկ. Այս՝ այդ՝ այն տեղից:</i> ԱՅՍՔԱՆ, ԱՅԴՔԱՆ, ԱՅՆՔԱՆ, դեր. Ած. <i>մկ. Այսպիսի՝ այդպիսի՝ այնպիսի քա- նակութեամբ:</i> ԱՅՍՕՐ, մկ. Այն օրը՝ երբ մարդ գոր- <i>ծածուս է այդ բառը. ներկայ օրս. այժմ:</i> ԱՅՍՕՐԻՆԱԿ, ԱՅՐՕՐԻՆԱԿ, ԱՅՆ- ՕՐԻՆԱԿ, ւած. Մրա, դրա՝ նրա նման: ԱՅՍՕՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Այսօրուայ օրը: ԱՅՏ, գ. Մարդու երեսի երկու կողմերից <i>խրաքանջիւրը, այտոսկրից մինչեւ ծնօտը:</i> ԱՅՏԱՅԻՆ } ւած. Այտին յատուկ՝ վե- * ԱՅՏԵՂԷՆ }</p>	<p><i>բարերեալ:</i> ԱՅՏՈՄԿՐ, Տ. Քունք, Քունքի ոսկր: ԱՅՏՈՅՑ, գ. Ուտեցք, պալար: * ԱՅՏՈՒՑԱՆՏ, * ԱՅՏՈՒՑԱՆՏՈՒԹԻՒՆ, Տ. Թոքախտ: ԱՅՐ, գ. 1. Չափահաս մարդ: 2. Փոխ. Ոյ- <i>ժը տեղը, առոյգ, քաջ:</i> ԱՅՐԱԲԱՐ, մկ. Այրապէս, տղամարդու <i>պէս:</i> ԱՅՐԱԲԱՐՈՅ, ւած. Տղամարդու բարք՝ <i>յատկութիւն ունեցող:</i> ԱՅՐԱԹԱՓԵԼ, բ. Տղամարդ բնակիչ- <i>ներից գրկել:</i> ԱՅՐԱԹՈՂ, ւած. Տղամարդ ամուսնուն <i>թողած:</i> ԱՅՐԱՄ, ւած. Այրուած: ԱՅՐԱԿԱՆ, ւած. Տղամարդուն յատուկ՝ <i>պատշաճ:</i> ԱՅՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Այրական լի- <i>նելը:</i> ԱՅՐԱԿԵՐՊ, ւած. մկ. Տղամարդու՝ <i>մարդու կերպարանք ունեցող:</i> ԱՅՐԱԿՈՐՈՅՍ, ւած. Ամուսին մարդուն <i>կորցրած. ամուսնու կորստեան պատ-</i> <i>ճառ դարձող:</i> ԱՅՐԱՆԱԼ, չբ. Տղամարդ դառնալ: ԱՅՐԱՆՄԱՆ, ւած. Տղամարդու՝ մարդու <i>նման:</i> ԱՅՐԱՊԱՏԿԵՐ, Տ. Առնապատկեր: ԱՅՐԱՊԷՍ, Տ. Այրաբար: ԱՅՐԱՄԵՐ, գ. Իր մարդուն՝ ամուսնուն <i>սիրող:</i> ԱՅՐԱՄԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Այրասէր լինելը: ԱՅՐԱՄԻՐՏ, ւած. Տղամարդու սիրտ ու- <i>նեցող:</i> ԱՅՐԱՄՊԱՆ, ւած. գ. Իր մարդուն սպա- <i>նող:</i> ԱՅՐԱՄՊԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Այրասպան <i>լինելը. այրասպանի յատկութիւնը:</i> ԱՅՐԱԻԱՆ, գ. Այրերի աւան՝ երբեմնի <i>բնակելի քարանձաւների ամբողջու-</i> <i>թիւնը:</i></p>
--	---

ԱՅՐԵԼ, եցի, նբ. 1. Կրակի միջոցով ոչնչացնել՝ սպառել: 2. Կրակի ազդեցութեան ենթարկել՝ առանց ոչնչացնելու, բռնել: 3. Թէժ կրակի ազդեցութեան ենթարկել (կերակուրը), առանց բաւական ջրի, խանձել:

ԱՅՐԵԼԻ, ած. 1. Այրող: 2. Տ. Վառելիք:

ԱՅՐԵԼԻՈՒԹԻՒՆ, գ. Ինչ որ կարելի է այրել:

ԱՅՐԵՅՈՂ, ած. Այրող, այրիչ:

ԱՅՐԵՅՈՂԱԿԱՆ, ած. Այրելու յատկութիւն՝ զօրութիւն ունեցող:

ԱՅՐԵՅՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Այրեցող լինելը, այրեցողի յատկութիւնը:

ԱՅՐԸՏԻՐ, ած. գ. Ընտրութեամբ ժողովուած զօրք:

ԱՅՐԻ, ած. գ. 1. Կին, որի ամուսինը մեռել է եւ որ նորից մարդու չի գնացել: 2. Երբեմն նաեւ՝ տղամարդ, որի կինը մեռել է եւ որ նորից չի ամուսնացել:

ԱՅՐԻԱՆԱ, ցայ, չբ. Այրի դառնալ, ամուսինը կորցնել:

ԱՅՐԻԿ, գ. (Փաղաքշ.) Տղամարդ ամուսին =էրիկ:

ԱՅՐԻՈՒԹԻՒՆ, գ. Այրի լինելը:

ԱՅՐԻՉ, ած. Այրելու բնական յատկութիւն ունեցող:

+ **ԱՅՐԿԻԿ**, գ. Այրի կին:

ԱՅՐՄԱՐԴ, Տ. Էրիկ մարդ:

ԱՅՐՈՅՔ, գ. Մարմնի սաստիկ ջերմութեան զգացումը:

ԱՅՐՈՒԱՏՔԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Բժշկութեան՝ այրուածքային հիւանդութիւններով եւ դրանց բուժմամբ զբաղուող բնագաւառ:

ԱՅՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Տղամարդու չափահասութիւն:

ԱՅՐՈՒԿ, գ. (Արիամ.) Փոքրիկ՝ խեղճ մարդ:

ԱՅՐՈՒՄ, գ. Այրելը եւ Այրուելը:

ԱՅՐՈՒՅՔ,

ԱՅՐՈՒՔ, գ. Այրուած նիւթերի մնա-

ցորդը:

ԱՅՅ, գ. Մեծաւորի տեսութիւնը փոքրին՝ դիտելու, քննելու նպատակով:

ԱՅՅԱԳԻՐ, գ. Որեւէ երկիր մուտք գործելու թոյլտուութիւն:

ԱՅՅԱՎՃԱՐ, գ. Դրամ, որ վճարուում է բժշկին ամէն մի այցի համար:

ԱՅՅԵՏՈՄՍ, գ. Տոմս, որի վրայ տպուած է տիրոջ անունը:

ԱՅՅԵՔԱՐՏ, Տ. Այցատոմս:

* **ԱՅՅԵԼԱՐԱՆ**, գ. Բնակարանում սեւեակ:

ԱՅՅԵԼԵԼ, նբ. Այցի գնալ:

ԱՅՅԵԼՈՒ, գ. Այցելող:

ԱՅՅԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Այցելելը, այցի գնալը, այց:

ԱՅՅԵԼՈՒՉԻ, գ. Այցելու իգական սեռի:

ԱՆ... Յուց. դեր. մասնիկ, որ դրուելով գոյական-

ների, բայարմատների, ածականների սկզբին՝ կազմում է բազմաթիւ ածականներ բացասական նշանակութեամբ: + **ԱՆԱԲՈՒՌ**, ած. Պատկառանք չունեցող:

ԱՆԱԳ, ի, գ. (Քիմ.) Պարզ մետաղական մարմին:

ԱՆԱԳԱԳՈՐՏ, Տ. Կլայեկիչ:

ԱՆԱԳԱԶՕՏ, Տ. Կլայեկ:

ԱՆԱԳԱՄԱՌՆ, ած. Մէջը անագ խառնուած:

ԱՆԱԳԱՀ, ած. Ոչ ազահ:

ԱՆԱԳԱՅԻՆ, ած. Անագին յատուկ:

ԱՆԱԳԱՊԴԻՆՁ, գ. Բաղադրեալ մետաղ: Բրոնզ:

ԱՆԱԳԱՊԴԻՆՁԵԼ, նբ. Անագապղնձով պատել:

ԱՆԱԳԱՊԴԻՆՁԵԱՅ } ած. Անագապղնձից շինուած:
ԱՆԱԳԱՊԴԻՆՁԷ }

ԱՆԱԳԱՔԱՐ, գ. (Հանք.) Մետաղ, որ բաղկացած է 78,6 տոկոս անագից եւ 21,4 տոկոս թթուածնից:

<p>ԱՆԱԳԵԱՅ, ԱՆԱԳԷ, ան. <i>Անագից շինում:</i> ԱՆԱԳԵՂԷՆ, ան. գ. <i>Անագից շինում:</i> ԱՆԱԳԻ, ան. <i>Ազի չունեցող, անպոչ:</i> ԱՆԱԳՈՐՈՅՆ, ան. <i>Գորով՝ գուրջ չունեցող:</i> ԱՆԱԶԱՏ, ան. մկ. <i>Ոչ ազատ:</i> ԱՆԱԶԱՏԱԿԱՆ, ան. <i>Ոչ ազատական, ծառայողական:</i> ԱՆԱԶԱՏԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Ոչ ազատական լինելը:</i> ԱՆԱԶԱՏԵԼԻ, ան. <i>Ինչից որ չի կարելի ազատունել:</i> ԱՆԱԶԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Անազատ լինելը:</i> ԱՆԱԶԳԱԲԱՐ, մկ. <i>Իբրև անազգի:</i> ԱՆԱԶԳԱԿԱՆ, մկ. <i>Ազգական չունեցող:</i> ԱՆԱԶԳԱՅԻՆ, ան. <i>Ազգը՝ ծագումը անյայտ:</i> ԱՆԱԶԳԻ, ան. <i>Հասարակ ծագում ունեցող:</i> ԱՆԱԶԴ, ան. <i>Չազդում, առանց ազդելու՝ իմացնելու:</i> ԱՆԱԶԴԱԿ, ան. <i>Որի վրայ ոչ մի խրատ կմ հնարք չի ազդում. անզգամ, չար:</i> ԱՆԱԶԴԱԿԱՆ, ան. <i>Որի վրայ ոչ մի բան չի ազդում:</i> ԱՆԱԶԴԵՑԻԿ, ան. <i>Ոչ ազդեցիկ, ազդեցութիւն չունեցող:</i> ԱՆԱԶՆԻ, ան. <i>Ոչ ազնիւ, ազնուութեան՝ պատուի հակառակ գործող:</i> ԱՆԱԶՆՈՒԱԲԱՐ, մկ. <i>Անազնիւ կերպով:</i> ԱՆԱԶՆՈՒԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Ազնուական չլինելը:</i> ԱՆԱԶՆՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Անազնիւ լինելը:</i> ԱՆԱԶՆՈՒՕՐԷՆ, Տ. <i>Անազնուաբար:</i> ԱՆԱԹՈՌ, ան. <i>Աթոռ չունեցող:</i> ԱՆԱԼԱՆԱԼ, չբ. <i>Անալի՝ անհամ դառնայ, աղիութիւնը կորցնել:</i> ԱՆԱԼԵԿՈՍՈՒՄ, ան. <i>Առանց պէկոծութեան:</i></p>	<p>ԱՆԱԼԻ, ան. <i>Չաղած կամ քիչ աղած, անլի:</i> ԱՆԱԽՈՐԺ, ան. <i>Ոչ ախորժեղի, անդուրեկան:</i> ԱՆԱԽՈՐԺԱԲԱՐ, մկ. <i>Անախորժ կերպով:</i> ԱՆԱԽՈՐԺԱԿ, 1. ան. Տ. <i>Անախորժ:</i> 2. մկ. <i>Առանց ախորժակի:</i> ԱՆԱԽՈՐԺԱԿԱՆ, Տ. <i>Անախորժ:</i> ԱՆԱԽՈՐԺԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Անախորժակ լինելը:</i> ԱՆԱԽՈՐԺԱՆԱԼ, ացայ, չբ. <i>Անախորժ դառնալ:</i> ԱՆԱԽՈՐԺԵԼԻ, ան. <i>Ոչ ախորժեղի, անախորժ:</i> ԱՆԱԽՈՐԺԵԼՈՒԹԻՒՆ } գ. <i>Անախորժեղի լինելը:</i> ԱՆԱԽՈՐԺՈՒԹԻՒՆ } ԱՆԱԽՏ, ան. մկ. <i>Ախտ չունեցող:</i> ԱՆԱԽՏԱԲԱՐ, մկ. <i>Առանց ախտի, առանց ապականութեան:</i> ԱՆԱԽՏԱԳՈՅՆ, բաղդ. աստ. <i>Աւելի անախտ:</i> ԱՆԱԽՏԱԿԱՆ, ան. <i>Անախտ:</i> ԱՆԱԽՏԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, Տ. <i>Անախտութիւն:</i> ԱՆԱԽՏԱԿԻՐ, ան. <i>Ախտեր չկրող:</i> ԱՆԱԽՏԱԿԻՑ, ան. <i>Ոչ ախտակից:</i> ԱՆԱԽՏԱՆԱԼ, ցայ, չբ. <i>Անախտ դառնալ:</i> ԱՆԱԽՏԱՆԱԼԻ, ան. <i>Ախտերի չենթարկուող:</i> * ԱՆԱԽՏԱՄԵՐ, ան. <i>Ոչ ախտասէր, ախտեր չսիրող:</i> ԱՆԱԽՏԱԻՈՐ, ան. <i>Ախտերից ազատ:</i> ԱՆԱԽՏԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ } գ. <i>Անախտ լինելը:</i> ԱՆԱԽՏՈՒԹԻՒՆ } ԱՆԱԿԱՆԻ, ան. <i>Աչք չունեցող:</i> ԱՆԱԿԱՆՁ, ան. <i>Ականջ չունեցող:</i> ԱՆԱԿՆԱԾ, ան. մկ. <i>Չակնածող, առանց ակնածանքի, առանց պատկառանքի:</i></p>
---	---

<p>ԱՆԱԿՆԱԾԱԲԱՐ } մկ. Առանց ակնա- ԱՆԱԿՆԱԾԱՊԷՍ } ծանրի: ԱՆԱԿՆԱԾԵԼԻ } ած. Չակնածող: ԱՆԱԿՆԱԾՈՂ } ԱՆԱԿՆԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Ակնածանք չունենալը: ԱՆԱԿՆԱՐԿԵԼԻ, ած. Որին չի կարելի ակնարկել: ԱՆԱԿՆԿԱԼ, ած. Չակնկալուած, չըս- պասուած: ԱՆԱԿՆԿԱԼԻ } ած. Ինչ որ չի կա- ԱՆԱԿՆԿԱԼԵԼԻ } րելի ակնկալել: ԱՆԱԿՆԿԱԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Անակնկալու- թեան բացակայութիւն: ԱՆԱԿՈՆՆ, գ. (Կենդ.) Անթոյն օձերի ցեղին պատկանող մեծ ջրային օձ: + ԱՆԱԿՌԵԱՅ } Տ. Անատամ: ԱՆԱԿՌԻՔ } ԱՆԱՀ } ած. մկ. Ահ՝ վախ չունեցող: ԱՆԱՀՈՒԹԻՒՆ, գ. Անահ լինելը: ԱՆԱՀՏԱԿԱՆ, ած. Անահիտ դիցուհու վերաբերեալ՝ պատկանող: ԱՆԱՂ, ած. մկ. Աղ չպարունակող: ԱՆԱՂԱՆՆ, ած. Աղանդ չպարունակող, ուղիղ: ԱՆԱՂԱԶԱԻՈՐ, ած. Ոչ աղաչատր: ԱՆԱՂԱՐՏԵԼ, բ. Անաղարտ դարձնել: ԱՆԱՂԱՐՏ } ած. Ինչ որ չի կարելի ԱՆԱՂԱՐՏԵԼԻ } աղարտել՝ արհամարհել, ասպականել: ԱՆԱՂԱՅ, ած. Չաղացած: * ԱՆԱՂԵԼԻ, ած. Չաղուած: ԱՆԱՂԵՐՄ, ած. մկ. Առանց աղերսի: ԱՆԱՂԵՐՄԵԼԻ, ած. Որին չի կարելի աղերսել: ԱՆԱՂԻ, ած. Տ. Անալի: ԱՆԱՂԻՔ, ած. գ. (Կենդ.) Աղիք չունե- ցող: ԱՆԱՂՄՈՒԿ, ած. մկ. Առանց աղմուկի: * ԱՆԱՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Անաղ լինելը:</p>	<p>+ ԱՆԱՂՈՒՀԱՅ, ած. Աղուհացը ճանա- չող: ԱՆԱՂՈՒՆ, ած. մկ. Աղուն՝ աղալու նիւթ չունեցող: ԱՆԱՂՋԱՄՈՒԴՋ, ած. Աղջամուղջ՝ մթնշաղ չունեցող: ԱՆԱՂՕԹՔ, ած. մկ. Չաղօթող: ԱՆԱՂՕՏ, ած. Չաղօտացող: ԱՆԱՃ ԱՆԱՃԱԿԱՆ ԱՆԱՃԵԼԻ } ած. Չաճող: ԱՆԱՃԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Աճելութիւն չունենալը: ԱՆԱՄԱԶ } ած. մկ. Չամաչող: ԱՆԱՄԱԶԵԼԻ } ԱՆԱՄՈՒՄԻՆ, ած. մկ. Ամուսին չունե- ցող: ԱՆԱՄՈՒՄՆԱԿԱՆ } ած. Չամուսնա- ԱՆԱՄՈՒՄՆԱՅԵԱԼ } ցած: ԱՆԱՄՈՒՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Անամուսին լինելը: ԱՆԱՄՈՔ } ած. Ինչ որ չի ամուսնա- ԱՆԱՄՈՔԵԼԻ } ցած: ԱՆԱՄՊ } ած. Ամպ չունեցող: ԱՆԱՄՊԱՄԱԾ } ԱՆԱՄՊԱՄԱԾՈՒԹԻՒՆ } գ. Անամպ՝ անամպամած լինելը: ԱՆԱՄՓՈՓ } ած. Ինչ որ չի կարելի ԱՆԱՄՓՈՓԵԼԻ } ամփոփել: ԱՆԱՄՕԹ, ած. մկ. Ամօթ չունեցող, չամչցող՝ առանց ամօթի: ԱՆԱՄՕԹԱԲԱՐ, մկ. Անամօթ կերպով, անամօթի պէս: ԱՆԱՄՕԹԱԳՈՅՆ, բաղդ. աստ. Անա- մօթի, Աւելի անամօթ: ԱՆԱՄՕԹԱՆԱԼ, չբ. Անամօթ դառնալ: ԱՆԱՄՕԹԱՊԷՍ, Տ. Անամօթաբար: ԱՆԱՄՕՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անամօթ լինելը: ԱՆԱՅԱԼԿԵՐՊՈՒԹԻՒՆ, գ. Այլակերպ չլինելը: ԱՆԱՅԼԱՅԼԵԼԻ, ած. Ինչ որ չի կարող այլայլուել՝ փոփոխուել, անփոփոխելի:</p>
---	---

<p>ԱՆԱՅԼԱԼԱՅ } ԱՆԱՅԼԱԼԱՅԼԱԿ } ւձ. Ինչ որ չի ԱՆԱՅԼԱԼԱՅԼԱԿԱՆ } այլայլում, չի փոփոխում: ԱՆԱՅԱԼԱՅԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Անայլայլ լինելը, անփոփոխություն, միօրինակ լի- նելը: ԱՆԱՅԱԼՓՈՒՄ, ւձ. Չայլափոխուող, չայլալուող, անփոփոխ: ԱՆԱՅՊԱՆԵԼԻ, ւձ. Ինչ որ չի կարելի այսպանել՝ ծաղրել՝ պախարակել: ԱՆԱՅՐ, ւձ. Այր (ամուսին) չունեցող, առանց ամուսին մնացած: ԱՆԱՅՐԵԼԻ, ւձ. Ինչ որ չի կարելի այրել, չայրուող: ԱՆԱՅՑ, ւձ. Չայցելուող, չայցելուած, առանց այցելության մնացած: ԱՆԱՅՅԵԼՈՒ, ւձ. Նա որ չունի այցելու: ԱՆԱՅՅԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Անայցելու լի- նելը: ԱՆԱՆԱՍ, գ. (Բուս.) Տ. Արքայախնձոր: ԱՆԱՆԳՈՍՆԵԼԻ, ւձ. Ինչ որ չի կա- րելի պախարակել, անմեղադրելի: ԱՆԱՆԴՈՐՐ, ւձ. Ոչ անդորր, ոչ խա- դաղ, անհանգիստ: ԱՆԱՆԴՈՐՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անդորր լինելը, անհանգստություն: + ԱՆԱՆԹԵՂ, ւձ. մկ. Չանթեղած, մոխ- րով չծածկած: ԱՆԱՆԻ, ւձ. մկ. Անիւ չունեցող, ա- ռանց անիւի: ԱՆԱՆԿ, Տ. Ասանկ: ԱՆԱՆԿՈՂԻՆ, ւձ. մկ. Անկողին չու- նեցող, անկողնից գուրկ: ԱՆԱՆՁ, ԱՆԱՆՁ, ւձ. մկ. Անձ չունեցող, կեն- դանական գոյացություն չունեցող, ան- հոգի: ԱՆԱՆՁԱՍԵՐ, ւձ. Ոչ անձնասէր, անձնասիրություն չունեցող: ԱՆԱՆՁԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անձնասէր չլինելը, անձնասիրութեան բացա-</p>	<p>կայություն: ԱՆԱՆՁՆԱԻՈՐ, ւձ. Ոչ անձնատր, անձ՝ դէմք չունեցող: ԱՆԱՆՁՆԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անձնա- տր չլինելը: * ԱՆԱՆՁՆԱԳՈՎՈՒԹԻՒՆ, գ. Անանձն- ազով լինելը. ինքն իրեն չգովելը: * ԱՆԱՆՁՆՅԱՐԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Իր անձը՝ ինքն իրեն չյարգելը: ԱՆԱՆՁՐԵՒ, ւձ. մկ. Որտեղ կմ երբ անձրեւ չի գալիս: ԱՆԱՆՈՒՄԱՆԵԼԻ, ւձ. Որին չի կարելի անուն դնել: ԱՆԱՆՈՒԹ, գ. (Բուս.) Շրթնածաղիկ- ների կարգին պատկանող խոտեղէն բոյս: ԱՆԱՆՈՒՆ, ւձ. Անուն չունեցող: ԱՆԱՆՈՒՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անանուն լի- նելը: ԱՆԱՆՋԱՍ, ւձ. Ինչ որ չի անջատում: ԱՆԱՆՋԱՍԱԲԱՐ } մկ. Անանջատ կեր- ԱՆԱՆՋԱՍԱԿԻ } պով: ԱՆԱՆՋԱՍԱԿԱՆ } ւձ. Ինչ որ չի կա- ԱՆԱՆՋԱՍԵԼԻ } րելի անջատել: ԱՆԱՆՋՐԴԵՍ, ւձ. Անջրպետ չունեցող, բաժանիչ միջոց՝ տարածություն չունե- ցող: ԱՆԱՆՏԱՌ, ւձ. Անտար չունեցող: ԱՆԱՆՑ } ւձ. Ինչ որ չի անցնում, ԱՆԱՆՏԱԿԱՆ } չի վերջանում: ԱՆԱՆՑԱԳԻՐ } ւձ. մկ. Անցագիր ԱՆԱՆՑԱԹՈՒՂԹ } կմ անցաթուղթ չունեցող: ԱՆԱՆՑԱՆԵԼԻ } ւձ. Տ. Անանց: ԱՆԱՆՑԱԻՈՐ } ԱՆԱՆՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Անանց լինելը, մշտնջենականություն: ԱՆԱՇԽԱՍ, ւձ. 1. Չյոզնող, չնեղուող: 2. Աշխատություն՝ նեղություն չպատճա- րող: 3. Առանց աշխատանքի:</p>
---	--

<p>ԱՆԱՇԽԱՏԱՄԷՐ, անծ. Ոչ աշխատատեղ: ԱՆԱՇԽԱՏԱՄԻՐՈՒԹՅՈՒՆ, գ. Անաշխատատեղ լինելը: ԱՆԱՇԽԱՏՈՒԹՅՈՒՆ, գ. Անաշխատ` հեշտ լինելը: ԱՆԱՇԽԱՐՀԻՎ, անծ. Ոչ նոյն աշխարհից` երկրից: ԱՆԱՉԱՌ, անծ. Անկողմնակալ: ԱՆԱՉԱՌԱՏԵՍ, անծ. Անաչառությամբ` արդարությամբ նայող: ԱՆԱՉԱՌՈՒԹՅՈՒՆ, գ. Անաչառ լինելը, արդարադատություն: + ԱՆԱՉՔ, անծ. մկ. Աչք չունեցող: ԱՆԱՊԱԿ, ի, Մաքուր անխառն, անծ. Ջուր չխառնած (գինու մասին): ԱՆԱՊԱԿԱՆ, անծ. Ինչ որ չի ապականում, չի փշանում: ԱՆԱՊԱԿԱՆԱԲԱՐ, մկ. Անապական գրություն: Անադարտօրեն: ԱՆԱՊԱԿԱՆԱԳՈՅՆ, բաղդ. աստ. Անապական`ի, աւելի անապական: * ԱՆԱՊԱԿԱՆԱԼ, չբ. Անապական դառնալ: ԱՆԱՊԱԿԱՆԱՑՈՒ } Ս. Անապական: ԱՆԱՊԱԿԱՆԵԼԻ } ԱՆԱՊԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆ, գ. Անապական լինելը, անադարտ: ԱՆԱՊԱՀՈՎ, անծ. Ինչ որ ապահով չէ, ենթակայ է փորձանքի: ԱՆԱՊԱՀՈՎՈՒԹՅՈՒՆ, գ. Անապահով լինելը. անապահով դրություն: ԱՆԱՊԱՇԽԱՐ, անծ. մկ. Նա որ չի ապաշխարում, առանց ապաշխարելու: ԱՆԱՊԱՇԽԱՐԵԼԻ, Ս. Անապաշխար: ԱՆԱՊԱՇԽԱՐՈՒԹՅՈՒՆ, գ. Անապաշխար լինելը: ԱՆԱՊԱՌԱՄԺ, անծ. Ապառաժներ չունեցող, ապառաժներից ազատ: ԱՆԱՊԱՍՏԱՆ, անծ. Ապաստանելու տեղ չունեցող, անապաստարան: ԱՆԱՊԱՍՏԱՆԱՐԱՆ, անծ. մկ. Առանց ապաստարանի:</p>	<p>ԱՆԱՊԱՏ, անծ. գ. Ոչ ազատ, ոչ շէն, անբնակ: * ԱՆԱՊԱՏԱԲԱՂՁ, Ս. Անապատատեղ: ԱՆԱՊԱՏԱԲԱՂՁՈՒԹՅՈՒՆ, գ. Անապատաբաղձ լինելը, անապատ` ճգնաւորական կեանք սիրելը: ԱՆԱՊԱՏԱԲՆԱԿ } անծ. Անապատում ԱՆԱՊԱՏԱԿԵԱՑ } բնակող` կեցող: ԱՆԱՊԱՏԱԲՆԱԿՈՒԹՅՈՒՆ, գ. Անապատաբնակ լինելը, անապատում բնակուելը: ԱՆԱՊԱՏԱԲՈՅՍ, անծ. Անապատում բուսած: ԱՆԱՊԱՏԱԳՈՅՆ, բաղդ. աստ. Անապատ`ի, Աւելի անապատ: ԱՆԱՊԱՏԱԳՈՐԾ, անծ. Անապատը մշակող: ԱՆԱՊԱՏԱԿԱՆ, անծ. Անապատին յատուկ` վերաբերեալ: ԱՆԱՊԱՏԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆ, Ս. Անապատաբնակություն: ԱՆԱՊԱՏԱԿԵԱՑ, Ս. Անապատաբնակ: ԱՆԱՊԱՏԱԿԵՑՈՒԹՅՈՒՆ, գ. Անապատակեաց` անապատական լինելը: ԱՆԱՊԱՏԱՅԻՆ, Ս. Անապատական: ԱՆԱՊԱՏԱՆԱԼ, չբ. Անապատ դառնալ: ԱՆԱՊԱՏԱՄԷՐ, անծ. Անապատ` առանձնացած կեանք սիրող: ԱՆԱՊԱՏՈՒԹՅՈՒՆ, գ. Անապատ` ամայի` անբնակ լինելը: ԱՆԱՊԱՏՈՅՑ, անծ. մկ. Առանց ապացոյցի: ԱՆԱՊԱՏՈՒՑԱՆԵԼԻ, անծ. Ինչ որ չի կարելի ապացուցել: ԱՆԱՊԱԻԲՆ, անծ. մկ. Ապաւեն չունեցող. անօգնական: ԱՆԱՊԵՍՏ, Ս. Շէշտողոր: * ԱՆԱՊԵԼԻ, անծ. Չապշող, պարզ, պայծառ: ԱՆԱՊՏԱԿ, անծ. Չապտակուած, առանց ապտակուելու:</p>
---	--

<p>ԱՆԱՌԱԳԱՍՏ, ան. Առագաստ չունեցող:</p> <p>ԱՆԱՌԱԿ, ան. Անբարոյական, շուայտ, զեղիս:</p> <p>ԱՆԱՌԱԿԱԲԱՐ, մկ. Անառակի պէս:</p> <p>ԱՆԱՌԱԿԱՆԱԼ, Տ. Անառակ դատնայ:</p> <p>ԱՆԱՌԱԿԱՆՈՑ, գ. 1. Որտեղ կատարւում են անառակ գործեր: 2. Բոզատուն:</p> <p>ԱՆԱՌԱԿԱՄԷՐ, ան. Անառակութիւն՝ անառակներին սիրող:</p> <p>ԱՆԱՌԱԿԱՏՈՒՆ, Տ. Բոզատուն:</p> <p>ԱՆԱՌԱԿԵԼ, չք. Անառակ դատնայ:</p> <p>ԱՆԱՌԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Անառակ լինելը:</p> <p>ԱՆԱՌԱԿՈՒՂԻ, գ. Անառակ՝ անբարոյական կին:</p> <p>ԱՆԱՌԱՋԱՐԴԵՄ, ան. Ոչ առաջադէմ, յետամնաց:</p> <p>ԱՆԱՌԱՋԱՐԻՄԱԿԱՆ, ան. Ոչ առաջադիմական:</p> <p>ԱՆԱՌԱՋԱՐԻՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Անառաջադէմ:</p> <p>ԱՆԱՌԱՋԱՆՈՐ, ան. Առաջնորդ չունեցող:</p> <p>ԱՆԱՌԱՋԱՆՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անառաջնորդ լինելը՝ մնալը:</p> <p>ԱՆԱՌԱՐԿԵԼԻ, ան. Ինչի դէմ չի կարելի առարկել, անվիճելի:</p> <p>ԱՆԱՌԱԲՕՏ, ան. Որ չունի առաւօտ, անըրյս:</p> <p>ԱՆԱՌԱՔԻՆԱԲԱՐ, մկ. Ոչ առաքինաբար:</p> <p>ԱՆԱՌԻԿ, ան. Ինչ որ չի կարելի առնել:</p> <p>ԱՆԱՌՈՂՁ, ան. Ոչ առողջ:</p> <p>ԱՆԱՌՈՂՁԱՊԱՀԱԿԱՆ, ան. Ոչ առողջապահական:</p> <p>ԱՆԱՌՈՂՁԱՐԱՐ, ան. Ոչ առողջարար:</p> <p>ԱՆԱՌՈՂՁՈՒԹԻՒՆ, գ. Ոչ առողջ լինելը:</p> <p>ԱՆԱՍԵԼԻ, ան. Տ. Անճառելի: Անպատմելի:</p> <p>ԱՆԱՍՆԱԲԱՐ, մկ. Անասունի պէս:</p>	<p>ԱՆԱՍՆԱԲԱՐՈՑ, ան. Անասունի բարք՝ յատկութիւն ունեցող, անասունի նման:</p> <p>ԱՆԱՍՆԱԲՈՅԺ, գ. Անասուններ բժշկող:</p> <p>ԱՆԱՍՆԱԲՈՅԾ, ան. Անասուններ բուծանող:</p> <p>ԱՆԱՍՆԱԲՈՒԺԱԿԱՆ, ան. Անասնաբուժութեան վերաբերեալ:</p> <p>ԱՆԱՍՆԱԲՈՒԺԱՐԱՆ, գ. Տեղ, ուր բերում են հիւանդ անասունները բժշկելու:</p> <p>ԱՆԱՍՆԱԲՈՒԺՈՒԹԻՒՆ, գ. Անասուններ բժշկելու գիտութիւն:</p> <p>ԱՆԱՍՆԱԲՈՒԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Անասուններ բուծելը:</p> <p>ԱՆԱՍՆԱԳԷՏ, ան. գ. Անասունների մասնագետ:</p> <p>ԱՆԱՍՆԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Անասնագէտ լինելը:</p> <p>ԱՆԱՍՆԱԳԻՐ, գ. Նա, որի արուեստը, մասնագիտութիւնն է նկարագրել անասունները:</p> <p>ԱՆԱՍՆԱԳՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Ուրիշի անասունը գողանալը:</p> <p>ԱՆԱՍՆԱԳՈՅՆ, բաղդ. աստ. Անասունի, Անասունից աւելի անբան:</p> <p>ԱՆԱՍՆԱԳՐԱԿԱՆ, ան. Անասնագրութեան վերաբերեալ:</p> <p>ԱՆԱՍՆԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անասնագիր լինելը:</p> <p>ԱՆԱՍՆԱԴԵՄ, ան. Անասունի դէմ՝ կերպարանք ունեցող:</p> <p>* ԱՆԱՍՆԱԶԵՆ, ան. Անասուն մորթող:</p> <p>ԱՆԱՍՆԱԶՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Անասուններ զոհաբերելը:</p> <p>ԱՆԱՍՆԱԽԱՆ, ան. Ինչի մէջ խառնուած է որեւէ անասնական յատկութիւն:</p> <p>ԱՆԱՍՆԱԽԱՍ, ան. Անասուններ խնամող:</p>
--	--

ԱՆԱՄՆԱԿԱՆ , ան. Անասունին յատուկ:	լա է սնուցանում: 2. Տ. Անասնաբուծարան:			
ԱՆԱՄՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ , գ. Անասնական լինելը:	ԱՆԱՄՆԱՎԱՃԱՌ , գ. Անասուններ վաճառող:			
ԱՆԱՄՆԱԿԵՆՑԱՂ , ան. Անասունի կենցաղ վարող:	ԱՆԱՄՆԱՎԱՃԱՌԱԿԱՆ , ան. Անասնավաճառության վերաբերեալ:			
<table border="0"> <tr> <td data-bbox="338 674 785 734">ԱՆԱՄՆԱԿԵՐՊ</td> <td rowspan="2">} ան. Անասունի կերպարանք՝ ձեռ ունեցող:</td> </tr> <tr> <td data-bbox="338 734 785 757">ԱՆԱՄՆԱՁԵՒ</td> </tr> </table>	ԱՆԱՄՆԱԿԵՐՊ	} ան. Անասունի կերպարանք՝ ձեռ ունեցող:	ԱՆԱՄՆԱՁԵՒ	ԱՆԱՄՆԱՎԱՃԱՌՈՒԹԻՒՆ , գ. Անասուններ վաճառելը:
ԱՆԱՄՆԱԿԵՐՊ	} ան. Անասունի կերպարանք՝ ձեռ ունեցող:			
ԱՆԱՄՆԱՁԵՒ				
ԱՆԱՄՆԱԿՈՏՈՐ , ան. Անասուններ կոտորող՝ սպանող:	ԱՆԱՄՆԱՎԱՅԵԼ , ան. Ինչ որ վայել է անասունին, անասնական:			
ԱՆԱՄՆԱՀԱՄԱՃԱՐԱԿԱԲԱՆԱԿԱՆ , ան. Անասունների համաճարակին վերաբերող:	ԱՆԱՄՆԱՐԱՄԾ , ան. գ. Անասուններ արածեցնող, հովիւ:			
ԱՆԱՄՆԱՀԱՄԱՃԱՐԱԿԱԿԱՅԻՆ , ան. Անասունների համաճարակին բնորոշ:	ԱՆԱՄՆԱՐԴԻՒՆԱԲԵՐՈՒԹԻՒՆ , գ. Անասուններով զբաղուող տնտեսության ճիւղ:			
ԱՆԱՄՆԱՄԻՏ , ան. Անասունի միտք ունեցող:	ԱՆԱՄՆԱՐՈՏ , գ. Անասուններ արածեցնելու յարմար արօտատեղ՝ խոտ:			
ԱՆԱՄՆԱՅԻՆ , Տ. Անասնական:	ԱՆԱՄՆԱՑԱԻ , գ. Տարափոխիկ ցաւ՝ հիւանդութիւն անասունների մէջ:			
ԱՆԱՄՆԱՆԱԼ , չբ. Անասուն դառնալ, անասնական բարք ու յատկութիւն ստանալ:	* ԱՆԱՄՆԱՅԵՂ , ան. Անասունի ցեղից, անասունի նման:			
ԱՆԱՄՆԱՆՈՑ , գ. Անասուններ պահելու տեղ. գոմ, ախոռ:	ԱՆԱՄՆԱՅՆԵԼ , ցրի, ցրո՛ւ, անց. ձեռ Անասնանալի, նոյն. նշ.:			
ԱՆԱՄՆԱՇԱՏ , ան. Որտեղ անասուն շատ կայ:	ԱՆԱՄՆԱՅՈՒՑԻՉ , ան. Նա որ անասնացնում է, անասնացնող:			
ԱՆԱՄՆԱՇԱՏՈՒԹԻՒՆ , գ. Անասնաշատ լինելը, անասուններ շատ ունենալը:	ԱՆԱՄՆԻԿ , գ. Փոքրիկ անասուն:			
ԱՆԱՄՆԱՊԱՀ , ան. գ. Նա որի գլխատր զբաղմունքն է անասուններ պահել-բազմացնելը:	ԱՆԱՄՆՈՒԹԻՒՆ , գ. Անասուն լինելը, անասունի բարք՝ յատկութիւն ունենալը:			
ԱՆԱՄՆԱՊԱՀԱԿԱՆ , ան. Անասնապահութեան վերաբերեալ, յատուկ:	ԱՆԱՄՆՕՐԲԵՆ , Տ. Անասնաբար:			
ԱՆԱՄՆԱՊԱՀՈՒԹԻՒՆ , գ. Անասնապահ լինելը:	ԱՆԱՄՈՒՆ , 1. Ած. Ոչ ասուն, չխօսող. հակադրութեամբ ասունի: 2. Փոխ. Մտատրտալէս չզարգացած, անբան:			
ԱՆԱՄՆԱՊԱՇՏ , ան. Անասուններ պաշտող, անասուններ աստուածացնող:	ԱՆԱՄՍԱՌ , ան. Աստառ չունեցող:			
ԱՆԱՄՆԱՊԱՇՏՈՒԹԻՒՆ , գ. Անասուններ պաշտելը:	ԱՆԱՄՏԻՃԱՆ , ան. Աստիճան չունեցող:			
ԱՆԱՄՆԱՆՈՑ , ան. 1. Որ անասուններ	ԱՆԱՄՏՂ , ան. Որտեղ աստղեր չկան:			
	ԱՆԱՄՏՈՒԱԾ , ան. 1. Աստուած չունեցող, աստուած չճանաչող: 2. Փոխ. Աստծու երկիւղը չունեցող, անխիղճ, անգութ:			
	ԱՆԱՄՏՈՒԱԾԱԲԱՐ , մկ. Անաստուածի նման, փոխ. անզբաբար:			

ԱՆԱՍՏՈՒԱԾԱԳՈՅՆ, բաղդ. աստ. Անաստուած'ի, Աւելի անաստուած:
ԱՆԱՍՏՈՒԱԾԱԿԱՆ, ած. Անաստուած- ութեան վարդապետութեան վերա- բերեալ:
ԱՆԱՍՏՈՒԱԾԱՄԷՐ, ած. Ոչ Աս- տուածասէր, Աստուած չսիրող:
ԱՆԱՍՏՈՒԱԾԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Աս- տուածագիտութիւն չունենալը:
ԱՆԱՍՏՈՒԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Վարդապե- տութիւն, որ մերժում է Աստծոյ գոյու- թիւնը:
ԱՆԱՍՏՈՒԱԾԱՊԱՇՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Աս- տուածապաշտ չլինելը:
*** ԱՆԱՏԱԿ**, ած. Ոչ ատակ, անկարող, տկար:
ԱՆԱՏԱՄ, ած. Ատամ չունեցող:
*** ԱՆԱՐԱԿԱՆ**, ած. փոխ. Բզացած, պիղծ:
ԱՆԱՐԱՀԵՏ, ած. Արահետ չունեցող:
ԱՆԱՐԱՆԱԼ, ագայ, չբ. Անարի դառնալ, թուլանալ:
ԱՆԱՐԱՆՑ, ած. Տղամարդ չունեցող, կոյս մնացած:
ԱՆԱՐԱՏ, ած. 1. Արատներից ազատ:
 2. Բարոյապէս զերծ է որեւէ արատից:
ԱՆԱՐԱՏԱԲԱՐ } մկ. Անարատ կեր-
ԱՆԱՐԱՏԱՊԷՍ } պով, մաքրութեամբ:
ԱՆԱՐԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Անարատ լինելը:
ԱՆԱՐԱՐ, ած. Ոչ արարեալ, չստեղծ- ուած:
ԱՆԱՐԱՐԱՍՏ } ած. Չստեղծուած,
ԱՆԱՐԱՐԱԿԱՆ } անգոյն:
ԱՆԱՐԱՐԻՉ, ած. Արարիչ՝ ստեղծող չունեցող:
ԱՆԱՐԲՈՒՆ, ած. Արբունքի չհասած:
ԱՆԱՐԲՈՒՆՔ, գ. Անչափահասութիւն. կազմախօսապէս հասունացած չլինելը:
ԱՆԱՐԳ, ած. Յարգ՝ արժէք չունեցող:
ԱՆԱՐԳԱԲԱՐ, մկ. Անարգ կերպով:
ԱՆԱՐԳԱԳՈՅՆ, բաղդ. աստ. Անարգ'ի,

նոյն. նշ.:
*** ԱՆԱՐԳԱԼՈՒՐ**, ած. Լսելու համար անարգ, վատահամբաւ:
*** ԱՆԱՐԳԱՆՈՂՈՒԹԻՒՆ**, գ. Անարգ մտածողութիւն:
ԱՆԱՐԳԱԿԱՆ, ած. Անարգանք հաս- ցնող:
ԱՆԱՐԳԱԿԵՆՑԱՂ, ած. Անարգ կեանք վարող:
ԱՆԱՐԳԱԿԵՐՊՈՒԹԻՒՆ, գ. Անարգ՝ ցած կերպարանք ունենալը:
ԱՆԱՐԳԱՀԱՏ, ած. Անգութ:
ԱՆԱՐԳԱՀԱՏԵԼԻ, ած. Ոչ արգահա- տելի, անողոքելի:
ԱՆԱՐԳԱՄԱՀ, ած. մկ. Անարգ մա- հուան դատապարտուած:
ԱՆԱՐԳԱՄԵԾԱՐ, ած. Անարգին մեծարող:
ԱՆԱՐԳԱՄԵԾԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անար- գամեծար լինելը:
ԱՆԱՐԳԱՄԻՏ, ած. Անարգ՝ ստոր մտքերով, ցածհոգի:
ԱՆԱՐԳԱՆԱԼ, չբ. Անարգ դառնալ, յարգը կորցել:
ԱՆԱՐԳԱՆՔ, քի, գ. Անարգ լինելը:
ԱՆԱՐԳԱՍԱՌՈՐ, ած. Արգասիք չու- նեցող:
ԱՆԱՐԳԱՍԱՌՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անար- գասատր լինելը, անարդիւնաւէտ:
ԱՆԱՐԳԱՍԻՔ, ած. Արգասիք չունեցող:
ԱՆԱՐԳԱՍԻՊ, ած. Անարգ տիպով:
1. ԱՆԱՐԳԵԼ, նբ. 1. Անարգանք հաս- ցնել մէկին: 2. Արհամարհել:
2. ԱՆԱՐԳԵԼ, Անարգելք, ած. մկ. 1. Ինչ որ արգելք չունի, ինչ որ կարելի է գործել առանց արգելքի, ազատ, թոյ- լատրելի: 2. Ինչ որ չի կարելի արգելել:
3. Փոխ. Անգուսպ, անժուժկալ:
ԱՆԱՐԳԵԼԱԲԱՐ,
ԱՆԱՐԳԵԼԱՊԷՍ, մկ. Անարգել կերպով, առանց արգելքի:
ԱՆԱՐԳԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Անարգելք լի-

<p>ները:</p> <p>ԱՆԱՐԳԵԼՔ, Տ. Անարգել:</p> <p>ԱՆԱՐԳԻԿ, ան. Անարգ եւ չնչին:</p> <p>ԱՆԱՐԳԻՉ, ան. գ. Նա որ անարգում է, անարգող:</p> <p>ԱՆԱՐԳՈՂԱԿԱՆ, Տ. Անարգական:</p> <p>ԱՆԱՐԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Անարգ լինելը:</p> <p>ԱՆԱՐԳՕՐԵՆ, Տ. Անարգաբար:</p> <p>ԱՆԱՐԴ, ան. Այն որ չի յարդարում. անգարդ:</p> <p>ԱՆԱՐԴԱՐԱՆԱՏ, ան. Ոչ արդարադատ, անիրաւ դատաստան անող:</p> <p>ԱՆԱՐԴԱՐԱՄԻՏ, ան. Ոչ արդարամիտ:</p> <p>ԱՆԱՐԴԱՐԱՆԱԼԻ, ան. Բնչ որ չի կարող արդարանալ:</p> <p>ԱՆԱՐԴԱՐԱՊԵՍ, մկ. Անարդար կերպով:</p> <p>ԱՆԱՐԴԱՐԱՑԻ, ան. Ոչ արդարացի:</p> <p>ԱՆԱՐԴԱՐԱՆԱԼԻՕՐԵՆ, ԱՆԱՐԴԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անարդար լինելը:</p> <p>ԱՆԱՐԴԻՆ, Տ. Ապարդին:</p> <p>ԱՆԱՐԴԻՆԱԲԵՐ, ան. Ոչ արդիւնաւոր:</p> <p>ԱՆԱՐԴԻՆԱԲԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անարդիւնաբեր լինելը:</p> <p>ԱՆԱՐԴՈՒԶԱՐԴ, ան. Առանց արդուգարդի, չպճնուած:</p> <p>ԱՆԱՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Անարդ լինելը, անկազմութիւն, անձեւութիւն:</p> <p>ԱՆԱՐԵԳԱԿ, ան. Արեգակ չունեցող:</p> <p>ԱՆԱՐԵԻ, ան. Արեւ չունեցող:</p> <p>ԱՆԱՐԺԱՆ, ան. Նա որ արժանի չէ:</p> <p>ԱՆԱՐԺԱՆԱԲԱՐ, մկ. Անարժան կերպով:</p> <p>ԱՆԱՐԺԱՆԱԳՈՅՆ, բաղդ. աստ. Անարժանի, Աւելի անարժան:</p> <p>ԱՆԱՐԺԱՆԱԳՈՐԾ, ան. Անարժան բաներ գործող:</p> <p>ԱՆԱՐԺԱՆԱՀԱԻՍ, ան. Անվստահելի:</p> <p>ԱՆԱՐԺԱՆԱՊԵՍ, Տ. Անարժանաբար:</p> <p>ԱՆԱՐԺԱՆԱԻՈՐ, Տ. Անարժան:</p>	<p>ԱՆԱՐԺԱՆԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ, Տ. Անարժանութիւն:</p> <p>ԱՆԱՐԺԷՔ, ան. Արժէք չունեցող, արժէքից զուրկ:</p> <p>1. ԱՆԱՐԻ, ան. Ոչ արի, երկչոտ:</p> <p>2. ԱՆԱՐԻ, ան. Ոչ արի, արիական ցեղին չպատկանող:</p> <p>ԱՆԱՐԻԱԲԱՐ, մկ. Ինչպէս անարի, երկչոտութեամբ:</p> <p>ԱՆԱՐԻՈՒԹԻՒՆ, գ. Անարի լինելը, անարիի յատկութիւնը:</p> <p>ԱՆԱՐԻՆ, ան. Արիւն չունեցող:</p> <p>ԱՆԱՐԻՆՈՒԹԻՒՆ, Տ. Սակաւարիւնութիւն:</p> <p>ԱՆԱՐՍԱԹ, ան. Արծաթ չպարունակող:</p> <p>ԱՆԱՐՍԱԹԱՄԷՐ, ան. Ոչ արծաթաւեր:</p> <p>ԱՆԱՐՍԱԹԱՄԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անարծաթաւեր լինելը:</p> <p>ԱՆԱՐՍԱՐՄԵԼԻ, Տ. Բնչ որ չի կարելի արծարծել՝ վառել:</p> <p>ԱՆԱՐՆԵՍՏ, ան. Արհեստ չունեցող:</p> <p>ԱՆԱՐՁԱԳԱՆԳ, ան. Որտեղ արձագանգ չկայ: ԱՆԱՐՁԱԿ } ան. Բնչ որ չի կարելի արձակել՝ ազատել: ԱՆԱՐՁԱԿԵԼԻ }</p> <p>ԱՆԱՐՍԱՏ, ան. 1. Արմատ չունեցող:</p> <p>ԱՆԱՐՇԱԼՈՅՍ, ան. Որտեղ արշալոյս չկայ, առանց արշալոյսի:</p> <p>ԱՆԱՐՈՒԵՍՏ, ան. Տ. Արուեստ չունեցող:</p> <p>ԱՆԱՐՈՒԵՍՏԱԲԱՐ, մկ. Անարուեստ կերպով, առանց ճարտարութեան:</p> <p>ԱՆԱՐՈՒԵՍՏԱԿԱՆ, ան. Անարուեստ:</p> <p>ԱՆԱՐՈՒԵՍՏԱՇԷՆ, ան. Ոչ մարդկային ձեռքով շինուած, աննիւթ, անարուեստ:</p> <p>ԱՆԱՐՈՒԵՍՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Անարուեստ լինելը:</p> <p>ԱՆԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Տ. Անարիութիւն: Ոչ քաջ:</p>
---	---

+ ԱՆԱՐՏԱԲԵՐԵԼԻ, ան. Ինչ որ չի կարելի արտաբերել:
ԱՆԱՐՏԱԴՐԱԿԱՆ, ան. Ոչ արտադրական, չարտադրող:
ԱՆԱՐՏԱՅԱՅՏ, ան. Ոչ արտայայտիչ:
ԱՆԱՐՏԱՍՈՒՔ, ան. մկ. Արտասուք՝ արցունք չունեցող:
*** ԱՆԱՐՏԱՔՄԵԱԼ**, ան. Չարտաքսուած, դուրս չքշուած:
ԱՆԱՐՏԵՒԱՆՈՒՆՔ, ան. Արտելանունք՝ թարթիչ չունեցող:
 ԱՆԱՐՏՈՒՐ } ան. Անարտասուք,
 +ԱՆԱՐՑՈՒՆՔ } ան. Անարտասուք, առանց արցունքի:
ԱՆԱՐՕՏ, ան. Արօտ չունեցող:
ԱՆԱՐՕՐ, ան. մկ. Արօր չունեցող, առանց արօրի:
ԱՆԱԻԱԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Անաւագ լինելը, խեղճութիւն, տկարութիւն:
ԱՆԱԻԱՐՏ, ան. Աւարտ՝ վերջ՝ սահման չունեցող:
ԱՆԱԻԱՐՏԵԼԻ, ան. Ինչ որ չի կարելի աւարտել:
 ԱՆԱԻԵԼԻ } ան. Ոչինչ աւերող բան
 ԱՆԱԻԵԼՈՐԴ } ան. Չաւերուած, շէն. առանց աւերուելու:
ԱՆԱԻԵԼՈՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Աւերող լինելը:
ԱՆԱԻԵՐ, ան. մկ. Չաւերուած, շէն. առանց աւերուելու:
ԱՆԱԺ, ան. Բաժին՝ մաս չունեցող:
 ԱՆԱԺԱԿ } ան. (Բու.) Բաժակ
 ԱՆԱԺԱԿԱԲՈՐ } ան. (Բու.) Բաժակ չունեցող:
ԱՆԱԺԱՆ, ան. Իրարից չբաժանուած, անբաժ:
ԱՆԱԺԱՆԱԿԱՆ, Տ. Անբաժանելի:
ԱՆԱԺԱՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անբաժանական լինելը. անբաժանելի յատկութիւնը:
ԱՆԱԺԱՆԱՊԷՍ, Տ. Անբաժանաբար:
ԱՆԱԺԱՆԵԼԻ, ան. Ինչ որ չի բաժանուում:

ԱՆԱԺԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անբաժանելի՝ անբաժան լինելը:
ԱՆԱԺԱՆՕՐԷՆ, Տ. Անբաժանաբար:
ԱՆԱԺԻՆ, ան. մկ. Բաժին չունեցող՝ չստացած, առանց բաժնի մնացած:
ԱՆԱԺԻՆՔ, ան. մկ. Բաժինք չունեցող:
ԱՆԱԽՏ, **ԱՆԱԽՏԱՆԱԼ...** Տ. Դըժբախտ, Դժբախտանալ...
 ԱՆԱԿԱԴՐԱԿԱՆ } ան. Չբաղա-
 ԱՆԱԿԱԴՐԵԱԼ } ան. Չբաղա-
 դրուած, պարզ, անբաղադրելի:
ԱՆԱԿԱԴՐԵԼԻ, ան. Ինչ որ չի կարելի բաղադրել:
 ԱՆԱԿՂԴԱՏ } ան. Ում կլ ինչ որ
 ԱՆԱԿՂԱՏԱԿԱՆ } ան. Ում կլ ինչ որ չի կարելի ուրիշի հետ բաղդատել. Աննման, անհամեմատ, անգուգական:
 ԱՆԱԿՂԱՏԱԲԱՐ } մկ. Առանց բաղ-
 ԱՆԱԿՂԱՏԱՊԷՍ } մկ. Առանց բաղդատելու, անհամեմատ կերպով:
 ԱՆԱԿՂԱՏԱԿԱՆ } Տ. Անբաղդատ:
 ԱՆԱԿՂԱՏԵԼԻ } Տ. Անբաղդատ:
ԱՆԱԿՂԵԼԻ, ան. Ոչ բաղձալի, ոչ ցանկալի:
ԱՆԱՍԲԱՍԵԼԻ, ան. Որին չի կարելի բամբասել:
ԱՆԱՍԲԱՍԱԲԱՐ, մկ. Անբամբաս կերպով, առանց զրպարտելու:
ԱՆԲԱՆ, ան. 1. Բան՝ բանականութիւն չունեցող: 2. Բթամիտ: 3. Բան՝ գործ չունեցող, անգործ: 4. Պարապ-սարապ, առանց գործ անելու:
ԱՆԲԱՆԱԲԱՐ, մկ. 1. Առանց բանականութեան, անխորհուրդ կերպով: 2. Անբանի՝ անասունի պէս:
ԱՆԲԱՆԱԼԻ, ան. Ինչ որ չի բացուում, չի կարող բացուել:
ԱՆԲԱՆԱԿԱՆ, ան. Ոչ բանական, անբան:
ԱՆԲԱՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անբանական լինելը. Բանականութիւնից զուրկ լինելը:
ԱՆԲԱՆԱՆԱԼ, ացայ, չբ. Անբան դառ-

նայ, բանականությունը կորցնել:

ԱՆԲԱՆԱՊԷՍ, S. Անբանաբար:

ԱՆԲԱՆԱՑՆԵԼ, անց. ձեւ, Անբանանալի, նոյն նշ.:

ԱՆԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անբան լինելը:

ԱՆԲԱՇՆԵԼԻ, անց. Ինչ որ չի կարելի բաշխել՝ բաժանել:

ԱՆԲԱՌ, անց. Բառեր չպարունակող:

ԱՆԲԱՌԱՉ, անց. Չբառացող, մունջ:

ԱՆԲԱՌՆԱԼԻ, անց. Ինչ որ չի կարելի բաժնալ՝ վերացնել՝ վեր բարձրացնել:

ԱՆԲԱՍԻՐ, անց. մկ. Բասրանքից գերծ, անխարդախ, որեւէ մեղադրանքից զատ: Մեղադրանք չունեցող:

ԱՆԲԱՍՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անբասիր՝ անպարսաւ լինելը:

ԱՆԲԱՐԲԱՌ, անց. մկ. Խօսք՝ լեզու չունեցող, չբարբառող:

ԱՆԲԱՐԲԱՌԱԲԱՐ, S. Անբարբառ:

ԱՆԲԱՐԲԱՌԵԼԻ, անց. Ինչ որ չի կարելի բարբառել՝ արտասանել:

ԱՆԲԱՐԲԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Անբարբառ

լինելը, անբարբառի յատկությունը:

ԱՆԲԱՐԳԱԻԱՃ, անց. Չբարգաւաճած, չգարգացած:

ԱՆԲԱՐԳԱԻԱՃԱԳՈՅՆ, բաղդ. աստ. Անբարգաւաճի, Աւելի անբարգաւաճ:

ԱՆԲԱՐԴԵԼԻ } անց. Ինչ որ չի կարելի բարդել՝ ամփոփել՝ ի մի հաւաքել:

ԱՆԲԱՐԵՑԱԿԱՍ, անց. Ոչ բարեացակամ, ոչ բարեկամաբար տրամադրուած:

ԱՆԲԱՐԵՑԱԿԱՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Անբարեացակամ լինելը:

ԱՆԲԱՐԵԲԱՐՈՅ, անց. Ոչ բարեբարոյ:

ԱՆԲԱՐԵԲԱՐՈՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Անբարեբարոյ լինելը:

ԱՆԲԱՐԵԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Անբարեգութ լինելը՝ բարեգթութեան բացակայութիւն:

ԱՆԲԱՐԵԳՈՒԹ, անց. Բարի գութ չունե-

ցող:

ԱՆԲԱՐԵԶԱՐՊ, անց. Ոչ բարեզարդ, անշուք, անկարգ:

ԱՆԲԱՐԵԶԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անբարեզարդ լինելը, անշքութիւն, անկարգութիւն:

ԱՆԲԱՐԵՆԱՌՆ, անց. Ոչ բարեխառն, ոչ չափաւոր:

ԱՆԲԱՐԵՆԱՌՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անբարեխառն լինելը:

ԱՆԲԱՐԵՆԻՊՃ, անց. Ոչ բարեխիղճ, ոչ պարտաճանաչ:

ԱՆԲԱՐԵՆԻՊՃՈՐԷՆ } մկ. Անբարե-
խիղճ կերպով:

ԱՆԲԱՐԵՆԻՊՃՈՒԹԻՒՆ, գ. Անբարե-
խիղճ լինելը, անբարեխիղճ գործ:

ԱՆԲԱՐԵՆՍՍ, անց. մկ. Բարեխօս չունեցող, անօգնական, անպաշտպան:

ԱՆԲԱՐԵԿԱՍ, անց. մկ. Բարեկամ չունեցող, առանց բարեկամի:

ԱՆԲԱՐԵԿԱՐԳ, անց. Ոչ բարեկարգ, անկարգ:

ԱՆԲԱՐԵԿԱՐԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Անբարե-
կարգ լինելը, անբարեկարգ դրութիւն:

ԱՆԲԱՐԵԿԵՆՂԱՆ, անց. Առանց բարե-
կենդանի:

ԱՆԲԱՐԵԿԻՐԹ, անց. Ոչ բարեկիրթ, անտաշ: Ոչ լաւ կրթուած:

ԱՆԲԱՐԵԿՐԹՈՒԹԻՒՆ, գ. Անբարե-
կիրթ լինելը:

ԱՆԲԱՐԵՀԱՍԲՈՅՐ, անց. Ոչ բարե-
համբոյր:

ԱՆԲԱՐԵՁԵՒ, անց. Ոչ բարեձեւ, վայել-
չութիւնից զուրկ:

ԱՆԲԱՐԵՁԵՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Ոչ բարեձեւ
լինելը:

ԱՆԲԱՐԵՄԻՏ, անց. Ոչ բարեմիտ:

ԱՆԲԱՐԵՍՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Անբարեմիտ
լինելը:

ԱՆԲԱՐԵՅԱԶՈՂ, անց. Ոչ բարեյաջող,
աննպաստ:

<p>ԱՆՔԱՐԵՑԱԶՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Անբարե- յաջող լինելը, անջրութիւն: ԱՆՔԱՐԵՅՈՅՍ, ան. Ոչ յուսալի: ԱՆՔԱՐԵՅՈՒՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Անբարե- յոյս լինելը: ԱՆՔԱՐԵՍԷՐ, ան. Ոչ բարեսէր, չարա- սէր: ԱՆՔԱՐԵՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անբարեսէր լինելը. անբարեսէր յատկութիւնը: ԱՆՔԱՐԵՎԱՅԵԼՈՒՉ, ան. Նա կմ ինչ որ հարկատր վայելչութիւնը չունի: ԱՆՔԱՐԵՎԱՅԵԼՉՈՒԹԻՒՆ, գ. Անբարե- վայելուչ լինելը: ԱՆՔԱՐԻ, ան. Ոչ բարի, բարութեան անմասն: Չար: ԱՆՔԱՐԻՇՏ, S. Անբարիշտ, Անբարըշ- տութիւն... Անիրաւ: ԱՆՔԱՐԻՈՒԹԻՒՆ, գ. Անբարի լինելը, բարի չլինելը: Չարութիւն: * ԱՆՔԱՐԿԱԿԱՆ } ան. Չբարկացող: ԱՆՔԱՐԿԱՆԱԼԻ } ԱՆՔԱՐՁ, ան. մկ. Բարձ չունեցող, ա- ռանց բարձի: ԱՆՔԱՐՈՅԱԿԱՆ, ան. Ոչ բարոյական, բարոյական օրէնքները խախտող: ԱՆՔԱՐՈՅԱԿԱՆԱՆԱԼ, չբ. Անբարոյա- կան դատնալ: ԱՆՔԱՐՈՅԱԿԱՆԱՅՆԵԼ, անց. ձեւ Ան- բարոյականալ ՚ի, նոյն. նշ.: ԱՆՔԱՐՈՅԱԿԱՆԱՅՈՒՍ, գ. Անբարո- յականանալը: ԱՆՔԱՐՈՅԱԿԱՆԱՅՈՒՑԻՉ, ան. Նա որ անբարոյականացում է: ԱՆՔԱՐՈՅԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անբարո- յական լինելը: * ԱՆՔԱՐՈՅԱՊԷՍ, մկ. Անբարոյական կերպով: ԱՆՔԱՐՈՒՆԱԿ, ան. Բարունակ չու- նեցող: Անշատաւիդ: ԱՆՔԱՑ, ան. Չբացում, չբացուող: ԱՆՔԱՑԱԿԱՅ, ան. Չբացակայող: ԱՆՔԱՑԱԿԱՅ, ան. Չհեռացող, չբա-</p>	<p>ժանուող: Ներկայ: ԱՆՔԱՅԱՅԱՅՏ, ան. Ոչ բացայայտ, մութ: ԱՆՔԱՅԱՏՐԵԼԻ, ան. Ինչ որ չի կարելի բացատրել՝ մեկնել: ԱՆՔԱԻ, մկ. Անսպառ, անսահման: ԱՆՔԱԻԱԲԱՐ, մկ. Անբաւ կերպով, անչափ: ԱՆՔԱԻԱԳՈՅՆ, բաղդ. աստ. Անբաւ ՚ի, Աւելի անբաւ: ԱՆՔԱԻԱԿԱՆ, ան. Ոչ բաւական, ան- կարող: ԱՆՔԱԻԱԿԱՆԱՆԱԼ, չբ. Անբաւական լինել: ԱՆՔԱԻԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անբաւա- կան լինելը: ԱՆՔԱԻԱՆԱԼ, չբ. Անբաւական՝ ան- կարող լինել: ԱՆՔԱԻԱՐԱՐ, ան. Ոչ բաւարար, բաւա- րարութիւն չտուող: ԱՆՔԱԻԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անբաւա- րար լինելը: ԱՆՔԱԻԵԼԻ, ան. Ինչ որ չի կարելի բո- վանդակել: ԱՆՔԱԻՈՒԹԻՒՆ, գ. Անբաւ՝ անսահ- ման լինելը: ԱՆՔԵՆ, ան. Բեխեր չունեցող: ԱՆՔԵԿ, ան. Չկոտրած, ողջ: ԱՆՔԵԿԱՆԵԼԻ, ան. Չբեկանուող, չկոտրուող: ԱՆՔԵԿԵԼԻ, ան. Չկոտրուող: ԱՆՔԵՂՄՆԱԻՈՐ } ան. Ոչ բեղմնատր, ԱՆՔԵՂՆԱԻՈՐ } ԱՆՔԵՂՈՒՆ } բեղմնատրուելու անընդունակ: ԱՆՔԵՌ, ան. Բեռ չունեցող: ԱՆՔԵՐ, ան. Բերք չբերող: ԱՆՔԵՐԱՆ, ան. Բերան չունեցող: ԱՆՔԵՐԵԼԻ, ան. Ինչ որ չի կարելի բերել: ԱՆՔԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անբեր լինելը: ԱՆՔԵՐՐԻ, ան. Ոչ բերրի, որի պտղա-</p>
--	--

<p>բերութիւնը առատ չէ: ԱՆԲԵՐՐԻՈՒԹԻՒՆ, գ. Անբերրի լինելը: ԱՆԲՍԿԱՆ } ԱՆԲՅԵԼԻ } ւժ. Ինչ որ չի բթացած: ԱՆԲԻՇԿ, ւժ. մկ. Բժիշկ չունեցող: ԱՆԲԻՇ, ւժ. Բիծ չունեցող: Անաղարտ: ԱՆԲԻՐԵՂ, ւժ. Առանց բիրեղի: ԱՆԲԻՐԵՂԱԿԱՆ, ւժ. Չբիրեղացող: ԱՆԲԼԹԱԿ, ւժ. Բլթակներ չունեցող: ԱՆԲՆԱԿ, ւժ. Որտեղ բնակութիւն չկայ: ԱՆԲՆԱԿԱԿԱՆ, ւժ. Անբնակ, ամայի: ԱՆԲՆԱԿԱՆ, ւժ. Ոչ բնական: ԱՆԲՆԱԿԱՆԱՊԷՍ, մկ. Անբնական կերպով: ԱՆԲՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անբնական լինելը: ԱՆԲՆԱԿԵԼԻ, ւժ. Որտեղ չի կարելի բնակուել: ԱՆԲՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Անբնակ լինելը, ամայութիւն: ԱՆԲՆԻԿ, ւժ. Ոչ բնիկ, օտար: * ԱՆԲՈՒՈՐԵԼԻ, ւժ. Ինչ որ չի կարելի բռնորել՝ մի տեղ ամփոփել: ԱՆԲՈՂԲՈՋ, ւժ. Չբողբոջող: ԱՆԲՈՂՈՔ, ւժ. մկ. Չբողբոջող, առանց բողբոջելու: ԱՆԲՈՅՍ, ւժ. Չբուսնող: ԱՆԲՈՅՐ, ւժ. Չբուրող: ԱՆԲՈՎԱՆՂԱԿ, ւժ. Ինչ որ չի կարելի բովանդակել: ԱՆԲՈՎԱՆՂԱԿԱԿԱՆ } ԱՆԲՈՎԱՆՂԱԿԵԼԻ } S. Անբովանդակ: ԱՆԲՈՎԱՆՂԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Անբովանդակ լինելը, անսահմանութիւն: ԱՆԲՈՐԲՈՍ, ւժ. մկ. Բորբոս չունեցող: ԱՆԲՈՐԲՈՔ, ւժ. մկ. Չբորբոքող: ԱՆԲՈՑ, ւժ. մկ. Բոց չունեցող: ԱՆԲՈՑԱԿԷՋ, ւժ. Չբոցակիզող: ԱՆԲՈՒԺ } ԱՆԲՈՒԺԱԿԱՆ } ԱՆԲՈՒԺԵԼԻ } ւժ. Չբժշկուող:</p>	<p>ԱՆԲՈՒԺԵԼԻՈՒԹԻՒՆ, գ. Անբուժելի լինելը: ԱՆԲՈՒԺՈՒԹԻՒՆ, գ. Անբուժելիութիւն: 1. ԱՆԲՈՒՆ, ւժ. Բուն չունեցող, ոչ բնական: 2. ԱՆԲՈՒՆ, ւժ. Բոյն չունեցող: ԱՆԲՈՒՍԱԿԱՆ, ւժ. Ոչ բուսական, չբուսնող: ԱՆԲՈՒՔ, ւժ. Որտեղ կմ երբ բուք չի լինում: ԱՆԲՈՆԱԲԱՐ, մկ. Առանց բոնութեան, կամովին: ԱՆԲՈՆԱԲԱՐԵԼԻ, ւժ. Ինչ որ չի կարելի բոնաբարել: ԱՆԲՈՆԱԲԱՐԵԼԻՈՒԹԻՒՆ, գ. Անբոնաբարելի լինելը: ԱՆԲՈՆԱԶԲՕՍ, ւժ. Չբոնազբօսում: + ԱՆԲՈՆԵԼ, ւժ. Առանց բոնելու: * ԱՆԲՈՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Բոնութեան չգոյութիւն: + ԱՆԳ, գ. Գործուածքի երկու կողմի ամբողջ: + 1. ԱՆԳԱՆ, ւժ. մկ. Անժամանակ: Առանց այրողի: + 2. ԱՆԳԱՆ, ւժ. մկ. Ազահաբար ուտող: Ազահ: ԱՆԳԱՂԱՓԱՐ, ւժ. Գաղափար չունեցող: ԱՆԳԱՂԱՓԱՐԱԿԱՆ, ւժ. Ոչ գաղափարական: * ԱՆԳԱՂԱՓԱՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անգաղափարական լինելը: ԱՆԳԱՂՏԱՊԱՆ, ւժ. Ոչ գաղտնապահ, գաղտնիք չպահող: ԱՆԳԱՂՏԱՊԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անգաղտնապահ լինելը: 1. ԱՆԳԱՍ, գ. Դրում է քանակութիւն նշանակող բառերից յետոյ եւ ցոյց է տալիս դէպքի կմ գործողութեան կրկնումը: Չկրկնուող՝ միակ գործողութիւն: Մի անգամ կ'ասեն:</p>
--	---

<p>2. ԱՆԳԱՍ, մկ. <i>Յոյց է տալիս սաստկութեան աստիճան: Յաճախ գործ է ածուով Մինչևի՛ի հետ:</i></p> <p>ԱՆԳԱՅԹ,</p> <p>* ԱՆԳԱՅԹԱԳՂ</p> <p>ԱՆԳԱՅԹԱԳՂԵԼԻ, ած. <i>Նա որ չի սայթաքում:</i></p> <p>ԱՆԳԱՅԹԱԳՂԱԲԱՐ, մկ. <i>Առանց գայթակղելու:</i></p> <p>ԱՆԳԱՅՑ, ած. <i>Նօսր, նուրբ:</i></p> <p>ԱՆԳԱՅՑԱԲԱՐ, մկ. <i>Անգայտություն:</i></p> <p>ԱՆԳԱՅՑԱԿԱՆ, ած. <i>Վերիվերոյ, թեթեւ, ոչ լուրջ:</i></p> <p>ԱՆԳԱՅՑԱՆԱԼ, չբ. <i>Նօսրանալ: Նրբանալ:</i></p> <p>* ԱՆԳԱՅՑԱՆԱԼԻ, ած. <i>Ինչ որ կարող է անգայտանալ:</i></p> <p>ԱՆԳԱՅՑԱՉԱՓ, գ. (Ֆիզ.) <i>Գործիք, որով չափում են զազերի եւ գոլորշիների ձնշման աստիճանը:</i></p> <p>ԱՆԳԱՅՑԱՅՈՒՄ, գ. <i>Անգայտանալ:</i></p> <p>ԱՆԳԱՅՑԱՅՈՒՑԻՉ, ած. <i>Նա, որ անգայտացնում է:</i></p> <p>ԱՆԳԱՅՑՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Անգայտ լինելը, անգայտի յատկություն:</i></p> <p>ԱՆԳԱՆԳԱՑ, ած. մկ. <i>Առանց գանգատի, անտրտունջ:</i></p> <p>ԱՆԳԱՆՁԵԼԻ, ած. <i>Ինչ որ չի կարելի գանձել:</i></p> <p>ԱՆԳԱՌԱԳԵՂ } ած. <i>Վանդակ չունեցող:</i></p> <p>ԱՆԳԱՌԱԳԻՂ }</p> <p>ԱՆԳԱՂ, գ. <i>Առջեից եւ կողքերից բաց ընդարձակ սրահ:</i></p> <p>ԱՆԳԱՂՇ, ած. <i>Չգարշող, չգանող:</i></p> <p>ԱՆԳԵՐԱԶԱՆՑԵԼԻ, ած. <i>Որից գերազանց չի կարելի լինել:</i></p> <p>ԱՆԳԵՐԱՆ, ած. <i>Գերան չունեցող:</i></p> <p>ԱՆԳԵՐԵԶՄԱՆ, ած. մկ. <i>Առանց գերեզմանի:</i></p> <p>ԱՆԳԵՐԵԼԻ, ած. <i>Չգերուող:</i></p> <p>ԱՆԳԷՍ, ած. <i>Երկար մազեր չունեցող:</i></p> <p>ԱՆԳԷՏ, ած. <i>Չգիտցող:</i></p>	<p>ԱՆԳԹԱԲԱՐ, մկ. <i>Առանց գույթ ունենալու:</i></p> <p>ԱՆԳԹԱՆԱԼ, չբ. <i>Անգույթ դառնալ:</i></p> <p>* ԱՆԳԹԱՍԷՐ, ած. <i>Ոչ գթասէր:</i></p> <p>ԱՆԳԹՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Անգույթ լինելը:</i></p> <p>ԱՆԳԹՕՐԷՆ, Տ. <i>Անգթաբար: Դաժանաբար:</i></p> <p>ԱՆԳԻԾ, ած. <i>Գիծ չունեցող:</i></p> <p>ԱՆԳԻՆ, ած. <i>Գին չունեցող, թանկ:</i></p> <p>ԱՆԳԻՆԻ, ած. մկ. <i>Որտեղ գինի չկայ:</i></p> <p>ԱՆԳԻՇԵՐ, ած. մկ. <i>Գիշեր չունեցող:</i></p> <p>ԱՆԳԻՏԱԲԱՐ, մկ. <i>Առանց գիտենալու:</i></p> <p>ԱՆԳԻՏԱԿ, ած. <i>Անտեղեակ:</i></p> <p>ԱՆԳԻՏԱԿԱՆ, ած. <i>Անգետին յատուկ:</i></p> <p>ԱՆԳԻՏԱԿԻՑ, ած. <i>Չգիտակցող:</i></p> <p>ԱՆԳԻՏԱԿՑԱԲԱՐ, մկ. <i>Առանց գիտակցելու:</i></p> <p>ԱՆԳԻՏԱԿՑԱԿԱՆ, ած. <i>Ոչ գիտակցական:</i></p> <p>ԱՆԳԻՏԱԿՑԱՂԷՍ, Տ. <i>Անգիտակցաբար:</i></p> <p>ԱՆԳԻՏԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Անգիտակից լինելը:</i></p> <p>ԱՆԳԻՏԱԿՑՕՐԷՆ, Տ. <i>Անգիտակցաբար:</i></p> <p>ԱՆԳԻՏԱՆԱԼ, նբ. <i>Անգետ լինել:</i></p> <p>ԱՆԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Անգետ՝ անտեղեակ լինելը:</i></p> <p>ԱՆԳԻՐ, ած. 1. <i>Գիր՝ այբուբեն չունեցող:</i></p> <p>2. Տ. <i>Բանաւոր գրականություն:</i> 3. <i>Յիշողություն:</i></p> <p>ԱՆԳԻՐԳ, ած. <i>Չփափկացող, բիրտ:</i></p> <p>ԱՆԳԻՐՏ, ած. <i>Չգտնուող, անգտանելի:</i></p> <p>ԱՆԳԼԻԱԲԱՆ, ած. <i>Անգլիաբանություն գործածող:</i></p> <p>ԱՆԳԼԻԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Անգլերեն լեզուին յատուկ քերականական ձեւ:</i></p> <p>ԱՆԳԼԻԱԲՆԱԿ, ած. <i>Անգլիայում բնակուող օտարական:</i></p> <p>ԱՆԳԼԻԱԳԷՏ, ած. գ. <i>Անգլերեն լեզուի եւ գրականության հմուտ:</i></p> <p>ԱՆԳԼԻԱԿԱՆ (արմ. Անգլիա), ած. <i>Անգլիային յատուկ:</i></p> <p>ԱՆԳԼԻԱՀԱՅ, ած. <i>Անգլիայում բնակող</i></p>
---	--

<p>հայ:</p> <p>ԱՆՔԼԻԱՆՊԱՏԱԿ, ան. Անգլիային հպատակ:</p> <p>ԱՆՔԼԻԱՄՈՒ, ան. գ. Չափազանցօրէն սիրող՝ կողմնակից այն ամենին, ինչ որ անգլիական է:</p> <p>ԱՆՔԼԻԱՄՈՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Անգլիամոլ լինելը:</p> <p>ԱՆՔԼԻԱՄԷՐ, ան. գ. Նա որ սիրում է Անգլիան:</p> <p>ԱՆՔԼԻԱՄԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անգլիասէր լինելը. անգլիասէրի յատկութիւնը:</p> <p>ԱՆՔԼԻԱՏԵԱՅ, Նա որ ատում է Անգլիան:</p> <p>ԱՆՔԼԻԱՏԵՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Անգլիատեսց լինելը:</p> <p>ԱՆՔԼԻԱՅԻ, ան. գ. Նա որ ծննդեամբ անգլիական ժողովրդին է պատկանում:</p> <p>ԱՆՔԼԵՐԷՆ, գ. ան. եւ մկ. Անգլիացու լեզուն:</p> <p>ԱՆՔԼԻԿԱՆ, ան. Անգլիայի պետական կամ տիրող դաւանութեան վերաբերեալ՝ յատուկ:</p> <p>ԱՆՔԼԻԱԳԻՐ, ան. Առանց զլխագրի:</p> <p>ԱՆՔԼԻԱՀԱՐԿ, ան. մկ. Գլխահարկ չունեցող:</p> <p>ԱՆՔԼԻԱԻՈՐ, ան. Գլխատր չունեցող:</p> <p>ԱՆՔԼՈՒԽ, ան. Գլուխ չունեցող, առանց գլխի:</p> <p>ԱՆՔԼՈՒՀԻ, Տ. Անգլիական ծագումով կին:</p> <p>ԱՆՔՍԱԳԻՐ, ան. Գծագիր՝ գծագրութիւն չունեցող:</p> <p>ԱՆՔՍԱԳՐԵԼԻ, ան. Ինչ որ չի կարելի գծագրել:</p> <p>1. ԱՆԳՂ, գ. Ընտանիք գիշակեր թռչունների:</p> <p>1. ԱՆԳՂ, Տ. Ունկ:</p> <p>ԱՆՔՂԱՔԻԹ, ան. Անգղի կտուցի նմանւող քթով:</p> <p>ԱՆՔՄԲԷԹ, ան. Գմբէթ չունեցող:</p> <p>ԱՆՔՆԱԼԻ, ան. Ինչ որ չի կարելի գնա-</p>	<p>հատել: Անգին:</p> <p>ԱՆՔՆԱՅՈՒՆ, ան. Ոչ գնայուն, չքայլող:</p> <p>ԱՆՔՈՂ, ան. Ոչ գոհ:</p> <p>ԱՆՔՈՂԱՅՈՂ, Տ. Անգոհ:</p> <p>ԱՆՔՈՂԱՅՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Անգոհացող՝ անգոհ լինելը:</p> <p>ԱՆՔՈՂԱՅՈՒՑԻՉ, ան. Չգոհացնող:</p> <p>ԱՆՔՈՂՈՒՆԱԿ, Տ. Անգոհացող:</p> <p>ԱՆՔՈՂԱՆԱԼԻ, ան. Ինչ որ չի կարելի գողանալ:</p> <p>ԱՆՔՈՅ, ան. Գոյութիւն չունեցող:</p> <p>ԱՆՔՈՅԱՆԱԼ, չբ. Անգոյ դառնալ: Չքանալ:</p> <p>ԱՆՔՈՅՆ, ան. Գոյն չունեցող:</p> <p>ԱՆՔՈՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Անգոյն լինելը:</p> <p>ԱՆՔՈՐՈՋԱՐԱՐ, մկ. Առանց գոռոգութեան: Համեստօրէն:</p> <p>ԱՆՔՈՐՈՋՈՒԹԻՒՆ, գ. Անգոռոգ՝ հեզ, համեստ լինելը:</p> <p>ԱՆՔՈՍՆԵԼ, նբ. Ականջ չդնել:</p> <p>ԱՆՔՈՍՆԵԼԻ, ան. Անգոսնելու արժանի, պախարակելի:</p> <p>ԱՆՔՈՎԵԼԻ, ան. Ոչ գովելի:</p> <p>ԱՆՔՈՐՄ, ան. Չգործող:</p> <p>ԱՆՔՈՐՄԱՐԵԼԻ, ան. Ինչ որ չի կարելի գործադրել:</p> <p>ԱՆՔՈՐՄԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Չգործադրելը, գործ չդնելը:</p> <p>+ ԱՆՔՈՐՄԱՍ, ան. Չգործուած:</p> <p>ԱՆՔՈՐՄԱՍԿԱՆ, ան. Չգործածուող:</p> <p>ԱՆՔՈՐՄԱՍԵԼԻ, ան. Ինչ որ չի կարելի գործածել:</p> <p>ԱՆՔՈՐՄԱՍԵԼԻՈՒԹԻՒՆ, գ. Անգործածելի լինելը:</p> <p>ԱՆՔՈՐՄԵԼ, չբ. Անգործ դառնալ:</p> <p>ԱՆՔՈՐՄԵԼԻ, ան. Չգործուող:</p> <p>ԱՆՔՈՐՄԻՔ, ան. Գործիք չունեցող:</p> <p>ԱՆՔՈՐՄՆԱԿԱՆ, ան. Ոչ գործնական:</p> <p>ԱՆՔՈՐՄՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անգործնական լինելը:</p> <p>ԱՆՔՈՐՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Անգործ լինելը՝ մնալը:</p>
---	---

ԱՆԳՈՐՄՈՒՆԵԱՅ, ած. Ոչ գործունեայ:
ԱՆԳՈՐՄՈՒՆԵՈՒԹԻՒՆ, գ. Անգոր-
ծունեայ լինելը:

ԱՆԳՈՐՈՎ, ած. Գորով՝ գուրջ չունեցող:
ԱՆԳՈՐՈՎՈՒԹԻՒՆ, գ. Անգորով լի-
նելը:

ԱՆԳՈՒԹ, ած. Գուրջ չունեցող:

ԱՆԳՈՒՆԱՆԱԼ, չբ. Անգոյն դառնալ:

ԱՆԳՈՒՆԱՏԵՍՈՒԹԻՒՆ, գ. (Բժշկ.)
Աչքի մի տեսակ հիւանդութիւն, երբ
մարդ անկարող է լինում գոյները զա-
նազանել:

ԱՆԳՈՒՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անգոյն լինելը:

ԱՆԳՈՒՇԱԿ, ած. մկ. Առանց գուշակի:

ԱՆԳՈՒՇԱԿԵԼԻ, ած. Ինչ որ չի կարելի
գուշակել:

* **ԱՆԳՈՒՊԱՐ**, ած. Կռուի մէջ չմտնող:
Կորսուած:

ԱՆԳՏԱՆԵԼԻ, Տ. Անգիտ:

ԱՆԳՐԱԳԷՏ, ած. Ոչ գրագէտ:

ԱՆԳՐԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Անգրագէտ լի-
նելը:

ԱՆԳՐԱՍՏ, ած. Գրաստ չունեցող:

ԱՆԳՐԱԲԵԼԻ, ած. Ինչ որ չի կարելի
գրաւել:

ԱՆԳՐԵԼԻ, ած. Ինչ որ չի կարելի գրի
առնել:

ԱՆԳՐԻՃԵԼ, Տ. Հանգրիճել: Կցկել՝ զգես-
տի քղանցքը ամփոփել:

ԱՆԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Գիր չունենալը:

ԱՆԳՕՏԻ, ած. մկ. Գօտի չունեցող:

1. **ԱՆՆ**, գ. Վարելահող, ցանած կմ չցա-
նած:

2. **ԱՆՆ**, Այնտեղ:

* **ԱՆՊԱԲԵՐ**, ած. Ընդարձակ վարելա-
հողեր՝ անդեր ունեցող: Չկանաչող:

ԱՆՊԱԼԱՐ, ած. Չղալարող:

ԱՆՊԱԼԱՐԱԲԵՐ, ած. Ոչ ղալարաբեր:

ԱՆՊԱՄ, գ. Կենդանի մարմնի որոշ
մասը:

ԱՆՊԱՄԱԲԱՆ, Տ. Կազմախօս, -ական,
-ութիւն:

ԱՆՊԱՄԱԳՐԵԼ, նբ. Մէկին անդամ գրել
որեւէ ընկերութեան:

ԱՆՊԱՄԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անդամ գրելը:

ԱՆՊԱՄԱԶՆԱԿԱՆ, Տ. Կազմախօս,
-ական, -ութիւն: Մարմնի անդամները
զննող:

ԱՆՊԱՄԱԼՈՅԾ, ած. գ. Անդամները
լուծուած՝ թուլացած. անդամալուծու-
թեամբ հիւանդ:

ԱՆՊԱՄԱԼՈՒԾԵԼ, նբ. Անդամալոյծ
դարձնել:

ԱՆՊԱՄԱԼՈՒԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Անդամ-
ների լուծուելը:

ԱՆՊԱՄԱԽԵՂ, ած. Նա որի որեւէ ան-
դամը խեղուած՝ վնասուած է:

ԱՆՊԱՄԱԽԵՂԵԼ, նբ. Իր կմ ուրիշի
անդամը խեղել:

ԱՆՊԱՄԱԽԵՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Անդամա-
խեղ լինել, խեղանդամութիւն:

ԱՆՊԱՄԱԿԱՆ, ած. Անդամին յատուկ:

ԱՆՊԱՄԱԿԻՑ, ած. Նոյն մարմնին կմ

ընկերութեան անդամ:

ԱՆՊԱՄԱԿՈՏՈՐ, ած. Անդամները կո-
տորած:

ԱՆՊԱՄԱԿՅԵԼ, չբ. Անդամակից կմ
անդամ դառնալ որեւէ ընկերութեան:

ԱՆՊԱՄԱԿՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Անդամակ-
ցելը:

ԱՆՊԱՄԱՀԱՏ, ած. Անդամը կմ ան-
դամները կտրած:

ԱՆՊԱՄԱՀԱՏԱԿԱՆ, Տ. Անդամահա-
տութեան վերաբերեալ:

ԱՆՊԱՄԱՀԱՏԵԼ, նբ. (Բժշկ.) Անդամա-
հատութիւն կատարել: Կտրտել:

ԱՆՊԱՄԱՀԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. (Բժշկ.)
Որեւէ անդամը կտրելը:

ԱՆՊԱՄԱՀԱՏՈՒՄ, գ. Անդամահա-
տելը:

ԱՆՊԱՄԱՀԵՐՁԵԼ, Տ. Անդամահատել:

ԱՆՊԱՄԱՎՃԱՐ, գ. Վճարք, տուրք,
իբրեւ անդամ որեւէ ընկերութեան:

ԱՆՊԱՄԱՏ, ած. Առանց որեւէ անդամի:

ԱՆՂԱՄԱՍԵԼ, նր. *Անդամները կտրատել:*
ԱՆՂԱՄԱՍԵՏՐ, գ. *Անդամակցութեան վկայական:*
ԱՆՂԱՄԱՍՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Անդամատելը:*
ԱՆՂԱՄԱՍՑՈՒ, ած. *Անդամ լինելու յարմար:*
ԱՆՂԱՄԱՍԱԼՈՅԾ, Տ. *Անդամալոյծ:*
ԱՆՂԱՄՈՒԹԻՒՆ, գ. *Անդամ լինելը:*
ԱՆՂԱՄՈՒՇԻ, գ. *Բզական սեռի անդամ, կին անդամ:*
ԱՆՂԱՆՂԱՂ, ած. *Չդանդադող:*
ԱՆՂԱՆՂԱՂՈՒԹԻՒՆ, գ. *Անդանդաղ լինելը:*
ԱՆՂԱՆՂԱՂԱԲԱՐ } մկ. Տ. *Անդանդաղ:*
ԱՆՂԱՆՂԱՂԱԿԱՆ }
ԱՆՂԱՆՈՐ, մկ. *Այնտեղ, այն ժամանակ:*
Առանց դաշինքի:
ԱՆՂԱՇՆ, ած. մկ. *Ոչ դաշն:*
ԱՆՂԱՉԱՓ, Տ. *Հողաչափ:*
ԱՆՂԱՊԱՀ } գ. *Անդերի, արտերի պա-*
ԱՆՂԱՊԱՆ } *հապան՝ հսկող:*
ԱՆՂԱՌՆԱԼ, չբ. *Չդառնալ, յամառել:*
ԱՆՂԱՌՆԱԼԻ, ած. *Որտեղից յետ դառնալ չի կարելի:*
ԱՆՂԱՌՆԱԼԻՓՐԵՆ, մկ. *Անդառնալի կերպով:*
ԱՆՂԱՄԱԿԱՐԳ, ած. *Որտեղ չկան դասակարգեր:*
ԱՆՂԱՄԱԿԻՑ, ած. *Ոչ դասակից:*
ԱՆՂԱՄԵԼԻ, ած. *Որին չի կարելի շարքի մէջ դասել:*
*** ԱՆՂԱՄՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Անդամ լինելը:*
ԱՆՂԱՄՍԱՆ, գ. 1. Տ. *Անդ, Հանդ:* 2. *Կրօնական ծէս:*
ԱՆՂԱՄՍԱՆՈՐՀՆԷՔ, Տ. *Անդամատան:*
ԱՆՂԱՄՍԻԱՐԱԿ, ած. մկ. *Դաստիարակ չունեցող, առանց դաստիարակի:*
Անկրթութիւն:
ԱՆՂԱՄՍԻԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. *Անդամատիարակ լինելը:*
+ ԱՆՂԱՏ, ած. *Դաստի՝ դասաստանի*

չենթարկուած:
ԱՆՂԱՍԱՊԱՐՏ, ած. *Նա որ դատապարտելի չէ:*
ԱՆՂԱՍԱՊԱՐՏԵԱԼ, Տ. *Անդատապարտ:*
ԱՆՂԱՍԱՍՍԱՆ, ած. մկ. 1. *Դատաստանից՝ իրաւունքից դուրս:* 2. *Որտեղ չկայ դատաստան:*
ԱՆՂԱՍԱԻՈՐ, ած. *Դատաւոր չունեցող:*
ԱՆՂԱՐԴ, ած. *Վիշտ չունեցող:* Փոխ. *Անհոգ:*
ԱՆՂԱՐՁ, ած. *Չդարձող, դարձի չեկող:*
ԱՆՂԱՐՁԱԲԱՐ } մկ. *Առանց դարձի,*
ԱՆՂԱՐՁԱՊԵՄ } *անդառնալի կերպով:*
ԱՆՂԱՐՁՈՒԹԻՒՆ, գ. *Անդարձ լինելը:*
ԱՆՂԱՐՄԱՆ, ած. մկ. *Չդարմանուող, անխնամ:*
ԱՆՂԱՐՄԱՆԵԼԻ, ած. *Ինչ որ չի կարելի դարմանել:*
ԱՆՂԱԻԱՃԱՆ, ած. *Չդաւաճանող, հաւատարիմ:*
ԱՆՂԱԻԱՃԱՆԵԼԻ, ած. *Որին չի կարելի դաւաճանել:*
+ ԱՆՂԱԻԱՐ, գ. *Բնակած տեղը, տուն ու տեղը:*
ԱՆՂԱԻԵԼԻ, ած. *Որին չի կարելի դաւնել:*
ԱՆՂԵՂԵԱՅ, գ. *Թոյնի ազդեցութիւնը ոչնչացնող դեղ:*
*** ԱՆՂԵՂԵԿ** } գ. *Անորոշ տեսակի*
*** ԱՆՂԵՂԻԿՈՆ** } *ազնիւ ծաղիկ, որ գործ է ածուով դեղերի մէջ:*
ԱՆՂԷՄ, ած. (Քրկն.) *Դէմք չունեցող:*
1. ԱՆՂԷՆ (արմ. անդ) մկ. *Հէնց այնտեղ:*
+ 2. ԱՆՂԷՆ, գ. *Այն կողմը:*
ԱՆՂԷՆԿԱՆ, ած. *Այն կողմի, այն աշխարհի:*
ԱՆՂԷՈՐԴ, գ. *Նախրապան:*
ԱՆՂԷՈՐԴԱԿԱՆ, ած. *Անդէորդին յատուկ՝ վերաբերեալ:*

<p>ԱՆԴՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անդերոդ լինելը:</p> <p>ԱՆԴՊ, ած. Ոչ ի դէպ, անտեղի:</p> <p>ԱՆԴՆԱԿ, ած. Ոչ խիստ:</p> <p>ԱՆԴՈՒԱՐԱՆԱԼԻ, ած. Ոչ դժուար, հեշտ, տանելի:</p> <p>1. ԱՆԴ, 1. Տ. Անդեայ: 2. Տ. Անտի:</p> <p>2. ԱՆԴ, ԱՆԴՆ, գ. Այն կողմը:</p> <p>ԱՆԴԱԿԱՆ, ած. Այն կողմի, այն աշխարհի: Հկո. Ասդիական:</p> <p>ԱՆԴՄԱՐԱՐՁ, ած. 1. Չդիմադարձող: 2. Տ. Անդիմադրելի:</p> <p>ԱՆԴՄԱՐԱՐՁՈՒԹԻՒՆ, գ. Անդիմադարձ լինելը:</p> <p>ԱՆԴՄԱՐԵԼԻ, ած. Որին չի կարելի դիմադրել:</p> <p>ԱՆԴՄԱԿ, ած. Դիմակ չունեցող:</p> <p>ԱՆԴՄԱԿԱՅ } ած. Որին չի կարելի ԱՆԴՄԱՀԱՐ } դիմադրել՝ դեմ կենալ:</p> <p>ԱՆԴՄԱՀԱՐԵԼԻ, ած. Որի դեմ չի կարելի ճառել՝ առարկել:</p> <p>ԱՆԴՄԱՍԱՐՏ, ած. Որի դեմ չի կարելի մարտնչել:</p> <p>ԱՆԴՊԱԲԱՐ, մկ. Անտեղի կերպով:</p> <p>ԱՆԴՏԵԼ, նբ. Չդիտել, աչքաթող անել:</p> <p>ԱՆԴՏԵԼԻ, ած. Ինչ որ չի կարելի դիտել՝ նկատել:</p> <p>ԱՆԴԻԱՆԱԳԵՏ, ած. Ոչ դիւանագէտ:</p> <p>ԱՆԴԻԱՆԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Անդիւանագէտ լինելը:</p> <p>ԱՆԴԻՐ } ած. 1. Ոչ դուրեկան, ԱՆԴԻՐԱԿԱՆ } անսխորժ: 2. Նեղող:</p> <p>ԱՆԴՐԴԵԼԻ, ած. Ինչ որ չի կարելի դրդել՝ շարժել:</p> <p>ԱՆԴՆԱԲԱԿ, ած. Անդունդում բնակող:</p> <p>ԱՆԴՆԱԼԻՐ, ած. մկ. Անդունդում բնակող:</p> <p>ԱՆԴՆԱԼԻՑ, ած. Անդունդը՝ խորքերը լցնող:</p>	<p>ԱՆԴՆԱԽՈՐ, ած. Անդունդի նման խոր:</p> <p>ԱՆԴՆԱԾԻՆ, ած. Անդունդում կմանդունդից ծնած:</p> <p>ԱՆԴՆԱԿՈՐՈՅՍ, ած. Անդունդում կորած:</p> <p>ԱՆԴՆԱԿՈՒԼ, ած. Իբրեւ անդունդ կլանող:</p> <p>ԱՆԴՆԱՀԵՐՁ, ած. Անդունդը ճղող:</p> <p>ԱՆԴՆԱՀՈԾ, ած. Անդունդի նման հոծ՝ լի:</p> <p>* ԱՆԴՆԱՁԻԳ, ած. Մինչեւ անդունդ ձգուած:</p> <p>ԱՆԴՆԱՍԱԾ, ած. Անդունդը մածող: Անդունդին կայչող:</p> <p>ԱՆԴՆԱՍՈՒԽ, ած. Անդունդի մէջ մխուղ:</p> <p>ԱՆԴՆԱՅԻՆ, ած. Անդունդի վերաբերեալ:</p> <p>ԱՆԴՆԱՇԱՐԺ, ած. Անդունդը շարժող:</p> <p>ԱՆԴՆԱՉՈՒ, ած. Անդունդի վրայից չուող:</p> <p>ԱՆԴՆԱՊՏՈՅ, ած. Անդունդի մէջ պտոյտներ կատարող:</p> <p>ԱՆԴՆԱՍՈՅՁ, ած. Անդունդի՝ ծովի մէջ սուզուած:</p> <p>ԱՆԴՆԱՓԱԿ, ած. Անդունդը փակող:</p> <p>ԱՆԴՆԱՔԱԿ, ած. Անդունդը քակող:</p> <p>ԱՆԴՈՀ, գ. Մտատանջութիւն:</p> <p>ԱՆԴՈՀԱԿԱՆ, ած. Երկիւղ՝ սարսափ ազդող:</p> <p>ԱՆԴՈՀԵԼ, չբ. Երկիւղ՝ սարսափ զգալ:</p> <p>ԱՆԴՈՂ, ած. Անվախ, անդրդուելի:</p> <p>ԱՆԴՈՂՈՑ, ած. Հաստատուն, անսասան:</p> <p>ԱՆԴՈՂՈՑՈՒՆ, ած. Չդողդողող:</p> <p>ԱՆԴՈՂՈՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Անդողդող՝ անսասան՝ հաստատուն լինելը:</p> <p>ԱՆԴՈՐ, գ. Տ. Անդորրութիւն: Խաղաղ:</p> <p>ԱՆԴՈՐԱԲԱՐ, մկ. Անդորր կերպով:</p> <p>ԱՆԴՈՐԱԳԻՐ, գ. Գրատր վկայութիւն:</p> <p>ԱՆԴՈՐԱԳՐԵԼ, նբ. Անդորրագիր</p>
--	--

տայ:

ԱՆՌՈՐՐԱՄԻՏ, ան. մկ. Միտքը անդորր՝ խաղաղ:

ԱՆՌՈՐՐԱՆԱԼ, չբ. Անդորր դառնալ, խաղաղուել:

ԱՆՌՈՐՐԱՏԵՏՐ, գ. Տետրակ, որի իւրաքանչիւր թերթը պարունակում է մի կտրոն:

ԱՆՌՈՐՐԱՅՈՒՑԻՉ, ան. գ. Բնչ որ անդորրացնում է:

ԱՆՌՈՐՐԱԻՏ, ան. Շատ անդորր, հանգիստ:

ԱՆՌՈՐՐԻԿ, ան. Հաճելի եւ անդորր (Փաղաք):

ԱՆՌՈՐՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անդորր լինելը:

ԱՆՌ ՈՒ ԱՆՌԱՍՏԱՆ, գ. Բոլոր

արտերը:

ԱՆՌՈՒ, ան. մկ. Դուլ՝ դադար չունեցող:

ԱՆՌՈՒԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Անդուլ՝ անդար լինելը:

ԱՆՌՈՒՆ, գ. 1. Անյատակ խորություն: 2. Օճվի յատակը:

ԱՆՌՈՒՌ, ան. Դուռ չունեցող:

ԱՆՌՈՒՐ, ան. Դպրություն չգիտցող:

ԱՆՌՍՐՈՎԵԼԻ, ան. Ոչ դարովելի:

ԱՆՌԱԳՈՅՆ, բաղդ. աստ. Աւելի այն կողմը:

ԱՆՌԱԴԱՌՆԱԼ, չբ. Երկից դառնալ նոյն կէտին:

ԱՆՌԱԴԱՐՁ, ան. Յետ դարձող:

1. (Քերկն.) Բայ, որի գործողությունը անցնում է ենթակայի վրայ: 2. (Երկրաչ.) Կէտ, որին հասնելով կոր գիծը՝ յետ է դառնում: 3. (Ռազմ.) Արձակուած զնդակի՝ պինդ առարկայի ընդհարուելուց հակառակ ուղղությամբ յետ դառնալը:

ԱՆՌԱԴԱՐՁԱՎԱՆ, ան. Անդրադարձույթեան վերաբերեալ:

ԱՆՌԱԴԱՐՁԵԱԼ, ան. Հակադրուած, հակառակ շուտ տրուած:

ԱՆՌԱԴԱՐՁԻՉ,

ԱՆՌԱԴԱՐՁՆԵԼ, նբ. Յետ դարձնել:

ԱՆՌԱԴԱՐՁՈՒԹԻՒՆ,

ԱՆՌԱԴԱՐՁՈՒՄ, գ. Յետ դառնալը:

ԱՆՌԱԼՊԵԱՆ, ան. Ալպեան լեռներից այն կողմը:

* **ԱՆՌԱԿԵՐՊ**, ան. Այլակերպ:

ԱՆՌԱՁԻԳ, ան. գ. (Երկրաչ.) Կոր գիծ, որ ստացում է, երբ կոնը հատենք մի մակարդակով, որ գուգահեռ է կոնի առանցքին:

ԱՆՌԱՍ, ան. մկ. Դրամ չունեցող:

ԱՆՌԱՍՍԱԳԼՈՒՄ, ան. մկ. Դրամագլուխ չունեցող:

ԱՆՌԱՆԻԿ, ան. գ. Օնողների առաջին զաւակը:

ԱՆՌԱՆԿԱՄԻՆ, ան. Անդրանիկ

զաւակը ծնող:

ԱՆՌԱՆԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անդրանիկ լինելը: 2. Փոխ. Առաջնություն, առաջինը:

ԱՆՌԱՇԽԱՐԶԻ, ան. Հանդերձեալ աշխարհի:

ԱՆՌԱՎԱՐՏԻՔ, գ. Տ. Փոխան, վարտիք:

ԱՆՌԱՍԼԱՏԵԱՆ, ան. Ատլանտեան ովկիանոսից այն կողմն ընկած:

ԱՆՌԳԵՐԵԶՄԱՆՅԻՆ, ան. Գերեզմանից այն կողմը գտնուող:

ԱՆՌԴՈՒԵԼԻ, ան. Բնչ որ չի կարելի դրդել՝ հաստատուն:

ԱՆՌԴՈՒԵԼԻՕՐԵՆ, մկ. Հաստատուն կերպով:

ԱՆՌԵՆ, մկ. Երկից դէպի այնտեղ:

ԱՆՌԺԵԼԻ, ան. 1. Ապահով: 2. Հաստատուն:

ԱՆՌԺԵԼԻՈՒԹԻՒՆ, գ. Անդրժելի լինելը:

ԱՆՌԻ, գ. Մարդկային պատկեր՝

ձուլուած կմ քանդակուած:

ԱՆՌԻԱԳՈՐՏ, գ. Տ. Արձանագործ:

ԱՆՌԻԱԳՈՐՏՈՒԹԻՒՆ, Տ. Արձանագործություն:

ԱՆԴՐԻՏԱԿ, գ. Համեմային եւ բժշկական բոյս:
ԱՆԴՐԼԵՌՆԱԿԱՆ, ած. Լեռներից այն կողմ ընկած:
ԱՆԴՐԼԵՌՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անդրլեռնական լինելը:
ԱՆԴՐԿԱՍՊԵԱՆ, ած. Կասպից ծովից այն կողմ ընկած:
ԱՆԴՐԿՈՎԿԱՍԵԱՆ, ած. Կովկասեան լեռներից այն կողմ ընկած:
ԱՆԴՐԿՈՎԿԱՍՑԻ, ած. գ. Անդրկովկասի բնիկ, բնակիչ:
ԱՆԴՐՇԻՐԻՄԵԱՆ, ած. Շիրիմից այն կողմը:
ԱՆԴՐՈՍԵՐ, գ. (Բուս.) Մշտադալար թուփ:
ԱՆԴՐՈՇՄ, ած. Դրոշմ՝ նշան չունեցող:
ԱՆԴՐՈՎԿԻԱՆԵԱՆ, ած. Ովկիանոսից այն կողմ ընկած:
ԱՆԴՐՈՒԱՏԵԼԻ, ած. Ինչ որ չի կարելի դրուատել՝ գովել:
ԱՆԴՐՊԱՍՄԱԿԱՆ, Տ. Նախապատմական:
ԱՆԴՋԸՆԵՂԵՂԵԱՆ, ած. 1. Ջրհեղեղից առաջ եղած: 2. Փոխ. Շատ հնացած:
ԱՆԴՍԻԲԻՐԵԱՆ, ած. Սիբիրի միջով կտրող անցնող:
ԱՆԴՏԱՐԱՍՍՈՒՐՁԱՆԱՅԻՆ, ած. Տարածաշրջանին հարակցուող:
ԱՆԵՁԱԿԱՆ, ած. (Քրկն.) Եզակի թիւ չունեցող:
ԱՆԵՁԸ, ած. Եզր՝ սահման չունեցող. անծայր:
ԱՆԵՁՐԱԿԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Եզրակացութեան բացակայութիւն:
ԱՆԵՁՐԱՆԱԼ, չբ. Անսահման դառնայ:
*** ԱՆԵՁՐԱՆԱԼԻ**, ած. Ինչ որ չի կարող եզր՝ սահման ունենայ:
ԱՆԵՁՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Եզր՝ սահման չունենալը:
1. ԱՆԵԼ, 1. Աշխատանք կատարել:
2. Ձեւակերպել: 3. Օգտագործել, պիտա-

նի դարձնել: 4. Կատարել: 5. Բան անել, աշխատել, ընթրիք անել, լուացք անել, խաղ անել (խաղալ), լացուկոծ անել (լալ), պաչ անել (պագնել), հաշիւ անել (հաշուել). միտք անել (մտածել). վնաս անել(վնասուել). քաղ անել (քաղել): 6. Բարութիւն կմ լաւութիւն անել (բարիք գործել). յիմարութիւն անել (յիմարի գործ կատարել). առաջարկութիւն անել (մէկի ձեռքը խնդրել). խօսքը մէկ անել (համաձայնութեան գալ). քիթ անել (խռովել). մտիկ անել (լսել). շնորհ անել (բարեհաճ լինել). ներս անել (ներս հաւաքել). շուտ անել (շտապել). տակով անել (թաքցնել). չեմ ու չում անել (չկամեցող ձեւանալ). տեղ անել (անկողին ձգել քնելու համար). աչքով անել, աչքով ունքով անել (աչքի շարժումով նշան տալ):
2. ԱՆԵԼ }
ԱՆԵԼԱԿԱՆ } ած. Որ տեղից ելք՝
ԱՆԵԼԱՆԵԼԻ }
 դուրս գալու հնարք չկայ:
ԱՆԵԼԻՔ, գ. Ինչ որ պէտք է արուի:
ԱՆԵԿ, ած. Չեկած:
ԱՆԵԿԱՍՈՒՑ, ած. Ոչ եկամուտ: Առանց եկամուտի:
ԱՆԵԿԱՍՏԱԲԱՐ, մկ. Եկամուտ չբերող:
ԱՆԵԿԱՍՏԱԲԵՐ, ած. Ոչ եկամտաբեր:
ԱՆԵՂ, ած. 1. Ինչ որ չէ եղած: 2. (Կրօն.) Մակդիր աստծու:
ԱՆԵՂՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Անեղծ՝ անարատ լինելը:
ԱՆԵՂՔԻՐ, ած. Եղջիր չունեցող:
ԱՆԵՊԵՐԵԼԻ, ած. Ինչ որ պարսաւելու բան չունի:
ԱՆԵՈՒԱՆ, ած. մկ. Եռանդ չունեցող:
ԱՆԵՈՒԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անեռանդ լինելը:
ԱՆԵՐ, գ. Կնոջ հայրը (փեսայի համար):
ԱՆԵՐԱԶԵԼԻ, ած. Ինչ որ չի կարելի երագել:

<p>ԱՆԵՐԱԺԻՇՏ, ան. Առանց երաժշտի, առանց երաժշտություն:</p> <p>ԱՆԵՐԱԺՇՏԱԿԱՆ, ան. Ոչ երաժշտական:</p> <p>ԱՆԵՐԱԺՇՏԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Աներաժշտական լինելը:</p> <p>ԱՆԵՐԱԺՇՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Երաժիշտ՝ երաժշտություն չունենալը:</p> <p>ԱՆԵՐԱՍՏԻՔ, ան. մկ. Երախտիքը չճանաչում:</p> <p>ԱՆԵՐԱՆԱԼ, չբ. Աներ դառնալ:</p> <p>ԱՆԵՐԱՆՔ, յոզն. գ. Աներոջ ընտանիքը:</p> <p>ԱՆԵՐԱՍԱՆ, ան. Երասան՝ սանձ չունեցող:</p> <p>ԱՆԵՐԳԵԼԻ, ան. Ինչ որ չի կարելի երգել:</p> <p>ԱՆԵՐԴԻՔ, ան. Երդիք չունեցող:</p> <p>ԱՆԵՐԴՈՒՄ, ան. Առանց երդման:</p> <p>ԱՆԵՐԿՈՅ, ան. Որտեղ երեկոյ չկայ:</p> <p>ԱՆԵՐԵՍ, ան. Երես չունեցող:</p> <p>ԱՆԵՐԵՍԱԲԱՐ, մկ. Աներեսի պես:</p> <p>ԱՆԵՐԵՍԱՆԱԼ, չբ. Աներես դառնալ:</p> <p>ԱՆԵՐԵՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Աներես լինելը:</p> <p>ԱՆԵՐԵՒԱԿԱՅԵԼԻ, ան. Ինչ որ չի կարելի երեսակայել:</p> <p>ԱՆԵՐԵՒԵԼԻ, ան. Փոխ. Աչքի չընկնող, հասարակ:</p> <p>ԱՆԵՐԵՒՈՅԹ, ան. Չերեւացող, աչքի տեսողութեան անմատչելի:</p> <p>ԱՆԵՐԵՒՈՒԹԱԲԱՐ, մկ. Աներեւոյթ կերպով:</p> <p>ԱՆԵՐԵՒՈՒԹԱՆԱԼ, չբ. Աներեւոյթ լինել:</p> <p>ԱՆԵՐԵՒՈՒԹԱՊԷՍ, Տ. Աներեւոյթաբար:</p> <p>ԱՆԵՐԵՒՈՒԹԱՑՈՒՄ, գ. Աներեւոյթ դառնալը:</p> <p>ԱՆԵՐԵՒՈՒԹՈՒԹԻՒՆ, գ. Աներեւոյթ լինելը:</p> <p>ԱՆԵՐԿ, ան. Երկ՝ աշխատանք չունեցող:</p> <p>ԱՆԵՐԿԱԹ, ան. Երկաթ չունեցող՝</p>	<p>չպարունակող:</p> <p>* ԱՆԵՐԿԱՏ, ան. մկ. Երկու մասի չբաժանում:</p> <p>ԱՆԵՐԿԲԱՅ, ան. Չերկբայող, կասկածի չգնացող:</p> <p>ԱՆԵՐԿԲԱՅԱՊԷՍ, մկ. Անկասկածելի կերպով:</p> <p>ԱՆԵՐԿԲԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Անկասկածելի լինելը:</p> <p>ԱՆԵՐԿԲԱՅՕՐԷՆ, Տ. Աներկբայաբար:</p> <p>ԱՆԵՐԿԻՂ, ան. մկ. Երկիւղ չունեցող:</p> <p>ԱՆԵՐԿԻՂԱԲԱՐ, մկ. Առանց երկիւղի:</p> <p>ԱՆԵՐԿԻՂԱԾ, ան. Ոչ երկիւղած:</p> <p>ԱՆԵՐԿԻՂԱՆԱԼ, չբ. Աներկիւղ դառնալ: Չվախնալ:</p> <p>ԱՆԵՐԿԻՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Աներկիւղ լինելը:</p> <p>ԱՆԵՐԿՄԻՏ, ան. Ոչ երկմիտ, ոչ կասկածոտ:</p> <p>ԱՆԵՐԿՄՏԱԲԱՐ, մկ. Առանց երկմտութեան:</p> <p>ԱՆԵՐԿՄՏԵԼԻ, ան. Որի մասին չի կարելի երկմտել:</p> <p>ԱՆԵՐԿՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Աներկմիտ՝ անկասկած:</p> <p>ԱՆԵՐԿՐԱԳՈՐԾԵԼԻ, ան. Երկրագործութեան համար անյարմար:</p> <p>* ԱՆԵՐԿՐԱԶԱՓ } ան. Ոչ երկրաչափական:</p> <p>* ԱՆԵՐԿՐԱԶԱՓԱԿԱՆ } ան. Ոչ երկրաչափական:</p> <p>ԱՆԵՐԿՐԱՍԷՐ, ան. Ոչ երկրասէր, երկրային կեանքը չսիրող:</p> <p>ԱՆԵՐԿՐԱՊԵԼԻ, ան. Որին չի կարելի՝ արժանի չէ երկրպագել:</p> <p>ԱՆԵՐԶԱԳ,</p> <p>ԱՆԵՐՈՐԴԻ, գ. Աներոջ որդին, կնոջ եղբայրը:</p> <p>ԱՆԵՐՁԱՆԻԿ, ան. Ոչ երջանիկ:</p> <p>+ ԱՆԵՓԵԼ, մկ. Չեփած:</p> <p>ԱՆՁԱՅՐՈՅԹ, ան. մկ. Զայրոյթ չունեցող:</p> <p>ԱՆՁԱՆԱԶԱՆ, ան. Չզանազանուող:</p>
---	--

<p>ԱՆՁԱՆԱԶԱՆԱԲԱՐ } մկ. Անփոփոխ ԱՆՁԱՆԱԶԱՆԱՊԷՍ } կերպով: ԱՆՁԱՆԱԶԱՆԵԼԻ, ան. Ինչ որ չի կարելի զանազանել: * ԱՆՁԱՆԱԶԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անզանա- զան՝ անխտիր՝ անտարբեր լինելը: * 1. ԱՆՁԱՆԳ, ան. Չզանգուած: 2. ԱՆՁԱՆԳ, ան. Չանգ չունեցող: ԱՆՁԱՏ, ան. Չգատուած: ԱՆՁԱՏԱԲԱՐ, մկ. Առանց գատուելու՝ բաժանուելու: ԱՆՁԱՏԵԼԻ, ան. Ինչ որ չի կարելի գատել: ԱՆՁԱՏԻԿ, ան. (Եկեղ.) Ջատիկ չունեցող: ԱՆՁԱՐԳԱՅԱԾ } ան. Չգարգացած: ԱՆՁԱՐԳԱՅԵԱԼ } ԱՆՁԱՐԳԱՅՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Անզարգա- ցած լինելը: ԱՆՁԱՐԴ, ան. 1. Զարդ՝ զարդարանք չունեցող: 2. (Ճարտրպ.) Պարզ: ԱՆՁԱՐԴԱԲԱՐ, մկ. Անզարդ՝ պարզ կերպով: ԱՆՁԱՐԴԱՆԱԼ, չբ. Անզարդ դառնալ: ԱՆՁԱՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Անզարդ լինելը: ԱՆՁԱՐԹ, ան. Չգարթնող: ԱՆՁԱՐՄ, ան. մկ. Զարմ՝ սերունդ չունեցող: ԱՆՁԱՐՄԱՆԱԼԻ, ան. Ոչ գարմանալի: ԱՆՁԱԻԱԿ, ան. մկ. 1. Զաւակ չունեցող: 2. Չծնող: ԱՆՁԱԻԱԿԱՆԱԼ, չբ. Անզաւակ դառ- նալ: ԱՆՁԱԻԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Անզաւակ լինելը: ԱՆՁԲԱՂ, ան. մկ. Զբաղմունքից ազատ, չգրադուած: ԱՆՁԲԱՂԱԲԱՐ, ԱՆՁԲԱՂԱՊԷՍ, մկ. Անզբաղ կերպով, առանց ուշադրութիւնը ցրուելու: ԱՆՁԲԱՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Անզբաղ լինելը:</p>	<p>ԱՆՁԲՈՍԱՆՔ, ան. մկ. Զբօսանքից զուրկ: ԱՆՁԲՈՍԱՍԷՐ, ան. Զբօսնել չսիրող: ԱՆՁԳԱԼԱԲԱՐ, մկ. Անզգալի կերպով: ԱՆՁԳԱԼԻ, ան. Չզգացող: ԱՆՁԳԱԼՕՐԷՆ, Տ. Անզգայարար: ԱՆՁԳԱՍ, ան. 1. Ընդհանրապէս՝ բա- րու զգացումը չունեցող: 2. Լիրբ: 3. Ան- պարկէշտ: ԱՆՁԳԱՍՏԱԲԱՐ, մկ. Անզգամի պէս: ԱՆՁԳԱՍՏԱԿԱՆ, ան. Անզգամին յատուկ: ԱՆՁԳԱՍՏԱՆԱԼ, չբ. Անզգամ դառնալ: * ԱՆՁԳԱՍԻՏ, ան. Չզգացող: ԱՆՁԳԱՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Անզգամ լինելը: ԱՆՁԳԱՅ, ան. Նա որ չի գգում: ԱՆՁԳԱՅԱԲԱՐ, մկ. Առանց գգալու: ԱՆՁԳԱՅԱԿԱՆ, ան. Անզգային յատուկ: ԱՆՁԳԱՅԱՆԱԼ, չբ. Անզգայ դառնալ: ԱՆՁԳԱՅԱՉԱԹ, գ. Գործիք, որով չափում են հիւանդի անզգայութեան աստիճանը: ԱՆՁԳԱՅԱՐԱՐ, Տ. Անզգայացուցիչ: ԱՆՁԳԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Անզգայ լինելը: ԱՆՁԳԱՅՈՒՆ, ան. Ոչ զգայուն, ան- զգայ: ԱՆՁԳԱՍՏ, ան. Նա որ ինքն իրեն չի զգում: ԱՆՁԳԱՅՄՈՒՆՔ, ան. Որտեղ չկայ զգացողութիւն, զգացումներ: ԱՆՁԳԱՍՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Անզգաստ լի- նելը: ԱՆՁԳԵՍՏ, ան. Զգեստ չունեցող: ԱՆՁԳԵՍՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Զգեստ չունե- նալը: ԱՆՁԳՈՅՇ, ան. Ոչ զգոյշ, ոչ ուշադիր, անհոգ: ԱՆՁԳՈՒՇԱԲԱՐ, մկ. Անզգոյշ կերպով, անուշադրութեամբ: ԱՆՁԳՈՒՇԱԳՈՅՆ, բաղդ. աստ. Ան- զգոյշի, Աւելի անզգոյշ: ԱՆՁԳՈՒՇՈՒԹԻՒՆ, գ. Անզգոյշ լինելը:</p>
---	---

<p>ԱՆԶԳՕՆ, ան. <i>Ոչ զգոն, ոչ խելօք:</i> * ԱՆԶԳՕՆԱՑԵԱԼ, ան. <i>Անզգոն դարձած:</i> ԱՆԶԳՕՆՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Անզգոն լինելը:</i> ԱՆԶԵԿՈՒՑԱՆԵԼԻ, ան. <i>Ինչ որ չի կարելի զեկուցել:</i> ԱՆԶԵՂԽ, ան. <i>Շուժկալ:</i> ԱՆԶԵՂՁ, ան. <i>Չզղջող, չսպաշառող:</i> ԱՆԶԵՆ, ան. <i>Առանց կրօնական ծիսակատարության մորթում:</i> ԱՆԶԵՆԵԼԻ, ան. <i>Ինչ որ չի կարելի զենել՝ զոհ մատուցանել:</i> ԱՆԶԵՐՄԱՆԵԼԻ, ան. <i>Ինչից չի կարելի զերծանել, ազատուել:</i> * ԱՆԶՈՒԵԼԻ, ան. <i>Որից չի կարելի զգուել:</i> ԱՆԶԷՆ, ան. <i>Զենք չունեցող:</i> ԱՆԶԷՆՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Անզեն լինելը:</i> ԱՆԶԻՆԱՀԱՐ, ան. <i>Զենքի հարուած չստացած:</i> ԱՆԶԻՋԱԲԱՐ, մկ. <i>Առանց զղջալու:</i> ԱՆԶՆԵԼԻ, ան. <i>Ինչ որ չի կարելի զննել՝ քննել:</i> ԱՆԶՈՂ, ան. <i>Ինչ որ չի կարելի զոհել:</i> ԱՆԶՈՅԳ, ան. 1. <i>Ձոյգ՝ ընկեր չունեցող:</i> 2. (Թուար.) <i>Թիւ, որ ամբողջապէս չի բաժանուով երկուսի վրայ՝ կենս:</i> ԱՆԶՈՎԱՆԱԼԻ, ան. <i>Ինչ որ չի կարելի զովացնել:</i> ԱՆԶՈՒԱՐԹ, ան. <i>Ոչ զուարթ:</i> ԱՆԶՈՒԱՐԹՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Անզուարթ լինելը:</i> ԱՆԶՈՒԳԱԿԱՆ, ան. <i>Ձոյգը՝ ընկեր չունեցող:</i> ԱՆԶՈՒԳԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Անզուգական՝ անհամեմատելի լինելը:</i> ԱՆԶՈՒԳԱԿԱՆՈՐԷՆ, մկ. <i>Անզուգական կերպով:</i> ԱՆԶՈՒԳԱԿԻՑ, ան. <i>Ձուգակից՝ ընկեր՝ հաւասարը չունեցող:</i> ԱՆԶՈՒԳԱՀԵՆ, ԱՆԶՈՒԳԱՍՍԱՑ, ան. (Կենդ.) <i>Որի մատ-</i></p>	<p><i>ներն անհաւասար են:</i> ԱՆԶՈՒԳԱՎԱՆԿ, ան. <i>Որի վանկերը հաւասար չեն:</i> ԱՆԶՈՒԳԱՎԱՐ, ան. <i>Ինչ որ չի կարելի միաժամանակ վարել:</i> ԱՆԶՈՒԳԱՎԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Անզուգավար լինելը:</i> ԱՆԶՈՒԳԵԼԻ, ան. <i>Ինչ որ չի կարելի զուզել:</i> ԱՆԶՈՒԳՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Անզոյգ լինելը:</i> ԱՆԶՈՒՍՊ, ան. <i>Չզսպուող, չզսպում:</i> ԱՆԶՈՒՑ, ան. <i>Ոչ զուտ, չզտում:</i> ԱՆԶՍՊԵԼԻ, ան. <i>Ինչ որ չի կարելի զսպել:</i> ԱՆԶՍՊԵԼԻՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Անզսպելի՝ անզուսպ լինելը:</i> ԱՆԶՐԱԽԱԿԱՆ, ան. <i>Ինչ որ չունի զրաւ՝ վերջ՝ վախճան:</i> ԱՆԶՐԻ, ան. <i>Առանց զօղի:</i> * ԱՆԶՕՇԱՔԱՐ, ան. <i>Չշահագրգռում:</i> ԱՆԶՕՐ, ան. <i>Զօրութիւն չունեցող:</i> ԱՆԶՕՐԱԳՈՅՆ, բարդ. աստ. <i>Աւելի անզօր:</i> ԱՆԶՕՐԱՆԱԼ, չբ. <i>Անզօր դառնալ:</i> ԱՆԶՕՐԵԼԻ, ան. <i>Ինչ որ չի կարելի զօրել՝ յաղթել:</i> ԱՆԶՕՐՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Անզօր լինելը:</i> ԱՆԶՕՐՔ, ան. մկ. <i>Զօրք չունեցող:</i> ԱՆԷ, գ. <i>Ոչ է, ոչ էակ:</i> ԱՆԷԱԿԱՆ, ան. <i>Ոչ էական, երկրորդական:</i> ԱՆԷԱԿԻՑ, ան. <i>Ոչ էակից, ինչ որ չի կարող միասին լինել:</i> ԱՆԷԱՆԱԼ, չբ. <i>Անէ դառնալ, ոչնչանալ:</i> ԱՆԷԾՔ, գ. <i>Մաղթանք, ցանկութիւն՝ որպէսզի մեկի վրայ չարիք՝ դժբախտութիւն գայ. նզովք:</i> + ԱՆԷԾՔԱԲԱՆ, ան. <i>Որի վրայ անէծքը բանում է:</i> + ԱՆԷԾՔ(Ա)ԲԵՐԱՆ, ան. <i>Բերանը անէծքի սովոր:</i> + ԱՆԷԾՔԱԶՈՐ, ան. <i>Անէծքից չորացած:</i></p>
--	---

<p>+ ԱՆԷՄՔԱՏՈՒ, ան. <i>Անեմք տուող.</i> <i>Շատ անիծող:</i> ԱՆԷՄՔԱՏՈՒՐ, ան. <i>Որին շատ անեմք է տրուած:</i> ԱՆԷՈՒԹԻՒՆ, գ. (Կրօն.), <i>Չգոյութիւն:</i> ԱՆԷՋ, ան. <i>Վար չիջնող:</i> ԱՆԴՁԱՆԱԼԻ, ան. <i>Ոչ ըղձալի:</i> ԱՆԸՄԲԵՐ, ան. <i>Չհամբերող:</i> ԱՆԸՄԲԵՐԵԼԻ, ան. <i>Անըմբեր, անտանելի:</i> ԱՆԸՄԲԵՐՈՒԹԻՒՆ, S. <i>Անհամբերութիւն:</i> ԱՆԸՄԲՈՆԵԼԻ, ան. <i>Ինչ որ չի կարելի բռնել, չբռնող:</i> ԱՆԸՄԲՈՆԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Անըմբռնելի լինելը:</i> ԱՆԸՄԲՈՆՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Անըմբռնելի լինելը:</i> ԱՆԸՄՊԵԼԻ, ան. <i>Ոչ ըմպելի:</i> ԱՆԸՆԴԻՄԱԲԱՆԵԼԻ, ան. <i>Որի դէմ չի կարելի ընդդիմաբանել:</i> ԱՆԸՆԴԻՄԱՐԵԼԻ, ան. <i>Որին չի կարելի դիմադրել:</i> ԱՆԸՆԴԻՄԱԿԱՆ, ան. <i>Որի դէմ՝ առաջն առնող չկայ:</i> ԱՆԸՆԴԻՄԱԿԱՑ, ԱՆԸՆԴԻՄԱԿԱՑ, ան. 1. <i>Որին դիմադրել չի կարելի:</i> 2. <i>Դիմադրելու անկարող, տկար:</i> ԱՆԸՆԴԻՄԱՀԱՐ, ան. <i>Որին չի կարելի դիմահար՝ ընդդիմադիր լինել:</i> ԱՆԸՆԴԻՄԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Անընդդիմահար լինելը:</i> ԱՆԸՆԴԻՄԱՃԱՌԵԼԻ, ան. <i>Որի դէմ չի կարելի ճառել:</i> * ԱՆԸՆԴԻՄԱՆԱԼԻ, ան. <i>Անդիմադրելի:</i> ԱՆԸՆԴԱՏ, ան. <i>Չընդհատող:</i> ԱՆԸՆԴԱՏԱԲԱՐ, S. <i>Անընդհատ:</i> ԱՆԸՆԴԱՏԵԼԻ, ան. <i>Ինչ որ չի կարելի Ընդհատել՝ դադարեցնել:</i> ԱՆԸՆԴԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Անընդհատ լի-</i></p>	<p><i>նելը:</i> ԱՆԸՆԴՄԷՋ, S. <i>Անմիջական:</i> ԱՆԸՆԴՄԷՋԱԲԱՐ, մկ. 1. <i>Առանց ընդմիջման:</i> 2. <i>Առանց ուրիշի միջամտութեան:</i> ԱՆԸՆԴՄԷՋԵԼԻ, ան. <i>Ինչ որ ընդմիջող չէ:</i> ԱՆԸՆԴՈՒՆԱԿ, ան. <i>Չընդունող, իր մէջ չկրող:</i> ԱՆԸՆԴՈՒՆԵԼԻ, ան. <i>Ինչ որ չի կարելի ընդունել:</i> ԱՆԸՆԴՈՒՆԵԼ(Ի)ՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Չընդունելը, չընդունուելը:</i> ԱՆԸՆԹԱՑ, ան. <i>Ընթանալ՝ վազել չկարողացող:</i> ԱՆԸՆԹԱՑՔ, ան. մկ. <i>Ընթացք չունեցող, չշարժող:</i> ԱՆԸՆԹԵՈՆԵԼԻ, ան. <i>Ոչ ընթեռնելի, ինչ որ կարողալ չի կարելի:</i> ԱՆԸՆԹԵՈՆԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Անընթեռնելի լինելը:</i> ԱՆԸՆԹԵՐՑԱԲԱՐ, մկ. <i>Անընթեռնի կերպով:</i> ԱՆԸՆԹԵՐՑԱՍԷՐ, ան. <i>Ոչ ընթերցասէր:</i> ԱՆԸՆԹԵՐՑՈՒԱԾ, ան. <i>(Եկեղեցական՝ աուր պատշաճի) ընթերցուածք չունեցող:</i> ԱՆԸՆԹԻՔ, ան. մկ. <i>Ընթրիք չանող, չարած:</i> ԱՆԸՆԾԱՑ, ան. մկ. (Կրօն.) <i>(Տաճարին) չընծայուած, չնուիրուած:</i> ԱՆԸՆԿԱՆ, ան. <i>Չընդունուած:</i> ԱՆԸՆԿԵՐ, ան. <i>Ընկեր չունեցող, միայնակ:</i> ԱՆԸՆԿԵՐԱԿԱՆ, ան. <i>Ոչ ընկերական:</i> ԱՆԸՆԿԵՐԱՍԷՐ, ան. <i>Ոչ ընկերասէր, ընկեր չսիրող:</i> ԱՆԸՆԿԵՑ, ան. մկ. <i>Չընկած:</i> ԱՆԸՆԿՂՄԵԼԻ, ան. մկ. <i>Ինչ որ չի կարող ընկղմուել:</i> ԱՆԸՆԿՃԵԼԻ, ան. մկ. <i>Ինչ որ չի ընկճուում:</i></p>
--	---

ԱՆԸՆՁԻՒՂ, ան. մկ. *Ընձիւղ չունեցող:*
ԱՆԸՆՁԱՍԷՐ, ան. *Ոչ ընչասէր, ոչ դրամասէր:*
ԱՆԸՆՁԱՍԻՐԱԲԱՐ, մկ. *Անընչասէր լինելով:*
ԱՆԸՆՁԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Անընչասէր լինելը:*
ԱՆԸՆՁԱԻՏ, ան. *Ոչ ընչաւէտ:*
ԱՆԸՆՁԵՐ, ան. *Ոչ հարուստ:*
ԱՆԸՆՁՈՒԹԻՒՆ, գ. *Անինչ՝ անստացուածք լինելը:*
ԱՆԸՆՏԱՆԵԲԱՐ } մկ. *Ոչ ընտանեբար:*
ԱՆԸՆՏԱՆԵՊԷՍ }
ԱՆԸՆՏԱՆԻ, ան. *Ոչ ընտանի:*
ԱՆԸՆՏԵԼ, ան. 1. *Ոչ ընտել:* 2. *Ինչ որ ընտելական չէ:*
ԱՆԸՆՏԵԼԱԿԱՆ, ան. *Ոչ ընտելական:*
ԱՆԸՆՏԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. *Անընտել լինելը:*
ԱՆԸՆՏԻՐ, ան. *Ոչ ընտիր, անպէտք:*
ԱՆԸՆՏՐԱԲԱՐ, մկ. *Առանց ընտրութիւն անելու:*
ԱՆԸՆՏՐԵԼԻ, ան. *Նա որ չի կարող ընտրուել:*
ԱՆԸՆՏՐԵԼԻՈՒԹԻՒՆ, գ. *Անընտրելի լինելը:*
ԱՆԸՆՏՐՈՂ, ան. *Ընտրութիւն չանող:*
ԱՆԸՆՏՐՈՂԱԲԱՐ } *Տ. Անընտրաբար:*
ԱՆԸՆՏՐՈՂԱՊԷՍ }
ԱՆԸՍԳԻՒՏ, ան. *Որի մէջ ստգտանելու բան չկայ, անպարսաւ, անթերի:*
ԱՆԸՍԳՏԱՆԵԼԻ, ան. *Ինչ որ չի կարելի ստգտանել:*
+ ԱՆԹ, գ. 1. *Տ. Անութ:* 2. *Գիրկ:*
ԱՆԹԱԳ, ան. մկ. *Թագ չունեցող:*
ԱՆԹԱԳԱԻՈՐ, ան. *Թագաւոր չունեցող:*
ԱՆԹԱԳԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Թագաւոր չունենալը:*
ԱՆԹԱՄԱՆՁ, ան. *Նա որ չի թախանձոււմ: Առանց պաղատանքի:*
*** ԱՆԹԱՄԱՆՁԵԼԻ**, Փոխ. *Անթախանձելի:*
ԱՆԹԱՄԻՐ, ան. *Նա որ թախիծ չունի:*

ԱՆԹԱՂ }
ԱՆԹԱՂՈՒՍ } ան. մկ. *Չթաղուած:*
ԱՆԹԱՍԲ, ան. մկ. *Թամբ չունեցող՝ չկրող:*
ԱՆԹԱՍԷՋ, գ. *Անութի մէջտեղը:*
ԱՆԹԱՅԻՆ, ան. *Անութի վերաբերեալ:*
*** ԱՆԹԱՆՈՑ**, գ. *Կանացի զարդ, որ ուսից ձգոււմ է մինչեւ անութի տակը:*
ԱՆԹԱՌԱՍ, ան. մկ. 1. *Չթառամող:* 2. *Չամբիւղաւորների կարգին պատկանող բոյս:*
ԱՆԹԱՌԱՍՈՒԹԻՒՆ, գ. *Անթառամ լինելը:*
ԱՆԹԱՍԱԿ, գ. *Անութի տակը:*
ԱՆԹԱՐԳԱՄԱՆ, ան. մկ. 1. *Թարգման չունեցող:* 2. *Թարգմանութիւն չունեցող:*
ԱՆԹԱՐԳԱՄԱՆԵԼԻ, ան. *Ինչ որ չի կարելի թարգմանել:*
ԱՆԹԱՐԹ, ան. մկ. *Չթարթող, անթրթիթ:*
1. ԱՆԹԱՐԹԱՓ, ան. *Անթարթ:*
2. ԱՆԹԱՐԹԱՓ, ան. *Արտեւանունք չունեցող:*
ԱՆԹԱՐԻ, գ. *Արեւելեան զգեստ կանանց եւ տղամարդկանց:*
ԱՆԹԱՐԵԱՍ, *Տ. Անթառամ:*
ԱՆԹԱՑ, ան. մկ. *Թաց չեղած:*
ԱՆԹԱՑՈՒՊ, գ. *Յուպ, որի վրայ մի կմ երկու անութով յենոււմ են կաղերը:*
1. ԱՆԹԱՓ, ան. 1. *Չթափած:* 2. *Չթափուած:*
+ 2. ԱՆԹԱՓ, ան. *Թափ՝ ոյժ չունեցող. թոյլ:*
ԱՆԹԱՓԱՆՑ }
ԱՆԹԱՓԱՆՑԵԼԻ } ան. 1. *Որի միջով չի կարելի անցնել:* 2. *Փոխ. Անհասկանալի:*
ԱՆԹԱՓԱՆՑԻԿ, ան. *Ոչ թափանցիկ:*
ԱՆԹԱՓԱՆՑԿՈՒԹԻՒՆ, գ. *Անթափանց լինելը:*
ԱՆԹԱՓՈՒՐ, ան. *Ոչ թափուր, դատարկ:*
ԱՆԹԱՔԱԲԱՐ, մկ. *Անթաքուն կերպով:*

<p>ԱՆԹԱՔՈՒՆ, ան. <i>Ոչ թաքուն:</i> ԱՆԹԱՔՈՒՍՏ ԱՆԹԱՔՉԵԼԻ } ան. <i>Որտեղ կմ ինչից</i> <i>չի կարելի պատասպարունել:</i> ԱՆԹԵԼ, ան. <i>Թել չունեցող:</i> ԱՆԹԵՂ, գ. <i>Մոխիր, յատկապես մոխիր,</i> <i>որով ծածկում են կրակը:</i> + ԱՆԹԵՂԵԼ, նբ. <i>Անթեղով կրակը</i> <i>ծածկել:</i> 1. ԱՆԹԵՄ, գ. (Բուս.) <i>Զամբիւղա-</i> <i>տրների կարգին պատկանող ծաղիկ:</i> 2. ԱՆԹԵՄ, ան. <i>Թեմ՝ վիճակ չունեցող:</i> ԱՆԹԵՐԱՀԱԻԱՏ, ան. մկ. <i>Ոչ թերահա-</i> <i>ւատ:</i> ԱՆԹԵՐԻՕՐԵՆ, մկ. <i>Անթերի կերպով:</i> ԱՆԹԵՐԹ, ան. (Բուս.) <i>Թերթ՝ ծաղկա-</i> <i>տերեւ չունեցող:</i> ԱՆԹԵՐԻ, ան. մկ. <i>Ուր որ թերութիւն</i> <i>չկայ:</i> ԱՆԹԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Անթերի լինելը:</i> ԱՆԹԵԻ, ան. <i>Թեւեր (մարմնի մաս) չու-</i> <i>նեցող:</i> ԱՆԹԵԻՈՒԿ, Տ. <i>Պինզվին: Բեւեռային</i> <i>թռչուն:</i> ԱՆԹԵՓ, ան. <i>Մարմնի վրայ թեփ, թե-</i> <i>փուկ չունեցող:</i> ԱՆԹԵՔ ԱՆԹԵՔԵԼԻ } ան. <i>Ինչ որ չի կարելի</i> <i>թեքել՝ ծռել:</i> ԱՆԹԵՔՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Անթեք լինելը,</i> <i>չծռուելը:</i> ԱՆԹԵՄՍՈՐ, ան. <i>Առանց թթխմորի:</i> ԱՆԹԻ ԱՆԹԻԱԿ } ան. մ. 1. <i>Թի, թիակ չունե-</i> <i>ցող:</i> 2. <i>Առանց նպատակի:</i> ԱՆԹԻԿՈՒՆՔ, ան. <i>Թիկունք չունեցող:</i> ԱՆԹԻԻ, ան. <i>Թիւ չունեցող, չհամարու-</i> <i>ւած, անհամար:</i> ԱՆԹԻԻՐ ԱՆԹԻՐԵԼԻ } ան. <i>Ինչ որ չի շեղում</i> <i>ուղիղ ճանապարհից:</i> ԱՆԹԼՓՍ, ան. 1. <i>Չթլփատում:</i> 2. <i>Այլ-</i> <i>ազգի:</i> 3. <i>Անհաւատ:</i></p>	<p>ԱՆԹԼՓՍՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Անթլփատ լի-</i> <i>նելը:</i> ԱՆԹՆԴԵԼԻ, ան. <i>Չթնդացող, տեղից</i> <i>չշարժուող:</i> ԱՆԹՆԱՄԱՆԵԼԻ, ան. <i>Որին չի</i> <i>կարելի թշնամանել:</i> ԱՆԹՈԿ, ան. <i>Թոկ չունեցող:</i> ԱՆԹՈՂԻ, ան. <i>Ինչ որ չի կարելի</i> <i>թողնել:</i> ԱՆԹՈՅԼ, ան. <i>Ոչ թոյլ պինդ:</i> ԱՆԹՈՅԼԱՏՐԵԼԻ, ան. <i>Ինչ որ չի կա-</i> <i>րելի թոյլատրել:</i> ԱՆԹՈՅՆ, ան. <i>Թոյն չունեցող:</i> ԱՆԹՈՇԱԿ, ան. 1. <i>Թոշակ չունեցող:</i> <i>2. Ուր որ թոշակ չկայ:</i> ԱՆԹՈՇԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Անթոշակ</i> <i>լինելը:</i> ԱՆԹՈՇՆԵԼԻ, ան. <i>Չթատմող, մշտա-</i> <i>թարմ:</i> ԱՆԹՈՌ, ան. <i>Թոռ չունեցող:</i> ԱՆԹՈՐԵԼԻ, ան. <i>Չթորուող:</i> ԱՆԹՈՒԱԿԱՆ, ան. <i>Թիւ չունեցող:</i> ԱՆԹՈՒԵԼԻ, ան. <i>Ինչ որ չի կարելի</i> <i>թուել:</i> ԱՆԹՈՒԱԲԱՐ, մկ. <i>Առանց թուլանա-</i> <i>լու:</i> ԱՆԹՈՒԱՆԱԼԻ, ան. <i>Ինչ որ չի կարող</i> <i>թուլանալ:</i> ԱՆԹՈՒԼՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Անթոյլ՝ անթու-</i> <i>լանալի լինելը:</i> ԱՆԹՈՒՐՕ, ան. <i>Չթրծած:</i> ԱՆԹՈՔ, ան. <i>Թոք չունեցող:</i> ԱՆԹՐՈՑ, գ. <i>Թոնրի կրակը խառնելու</i> <i>թիակ:</i> ԱՆԹՕԹԱՓԵԼԻ, ան. <i>Ինչ որ չի կարելի</i> <i>թօթափել:</i> + ԱՆԺԱԺ, Տ. <i>Անշարժ:</i> ԱՆԺԱՄ, ան. մկ. <i>Ժամանակից դուրս:</i> ԱՆԺԱՄԱԿԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Ժամանա-</i> <i>կից դուրս:</i> ԱՆԺԱՄԱՆ, ան. <i>Չժամանող. ժամա-</i> <i>նակին չհասնող:</i></p>
--	--

<p>ԱՆԺԱՍՄԱՆԱԿ, ան. մկ. 1. Որի համար ժամանակ չկայ: 2. Ժամանակից առաջ: ԱՆԺԱՍՄԱՆԱԿԱԲԱՐ } մկ. (Կրօն.) Ան- ԱՆԺԱՍՄԱՆԱԿԱՊԷՍ } մկ. (Կրօն.) Ան- ժամանակ կերպով:</p> <p>ԱՆԺԱՍԿԵՏ, ան. Ժամկետ չունեցող: ԱՆԺԱՆԳ } ան. Ժանգ չունեցող: ԱՆԺԱՆԿ } ան. Ժանգ չունեցող:</p> <p>ԱՆԺԱՌԱԳ, ան. մկ. Արու զուակ չունեցող:</p> <p>ԱՆԺԱՌԱԳԵԼ, նբ. Անժառանգ դարձնել:</p> <p>ԱՆԺԱՌԱԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Անժառանգ՝ անզուակ լինելը:</p> <p>+ ԱՆԺԸՄԻ, ան. գ. Անժամանակ պատրաստուած:</p> <p>ԱՆԺԽՏԱԿԱՆ, ԱՆԺԽՏԵԼԻ, ան. Ինչ որ չի կարելի ժխտել:</p> <p>ԱՆԺՈՂՈՎ, ան. մկ. Առանց ժողովի:</p> <p>ԱՆԺՈՂՈՎՈՒԴՆ, ան. (Եկեղ.) Ծխականներ՝ ծուխ չունեցող:</p> <p>ԱՆԺՈՂՈՎՐԱԿԱՆ, ան. Ոչ ժողովըրդական:</p> <p>ԱՆԺՈՂՈՎՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ան-ժողովրդական լինելը:</p> <p>ԱՆԺՈՅԺ, ան. 1. Նա որ չի կարող դիմադրել իր ցանկություններին: 2. Թոյլ:</p> <p>ԱՆԺՈՒԺԱԲԱՐ, մկ. Անժուժութեամբ:</p> <p>ԱՆԺՈՒԺԵԼԻ, ան. Ինչ որ բանի չի կարելի դիմանալ:</p> <p>ԱՆԺՈՒԺԿԱԼ, ան. Ոչ ժուժկալ: Ոչ չափառոր ապրող:</p> <p>ԱՆԺՈՒԺԿԱԼԱԲԱՐ, մկ. Անժուժկալութեամբ:</p> <p>ԱՆԺՈՒԺԿԱԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Անժուժկալ լինելը:</p> <p>ԱՆԺՈՒՐ, ան. Անհամ կերակուր:</p> <p>ԱՆԺՊԻՏ, ան. Ժպիտ չունեցող, խոժոռ:</p> <p>ԱՆԺՊԻՐՀ, ան. Ոչ ժպիրհ, պարկեշտ:</p> <p>ԱՆԺՏԵԼԻ, ան. Որին չի կարելի ժտել, խիստ:</p> <p>ԱՆԻԾ, գ. Ոջիլի երկարաձև ձուիկ:</p>	<p>ԱՆԻԾԱԲԱՆ, ան. Անէձքով խօսող:</p> <p>ԱՆԻԾԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անէձքով լի խօսք:</p> <p>ԱՆԻԾԱԲԵՐ, ան. Անէձք բերող:</p> <p>ԱՆԻԾԱԳԻՐ, ան. Անէձք գրող:</p> <p>ԱՆԻԾԱԽԱՌՆ, ան. Անէձքով խառնուած:</p> <p>ԱՆԻԾԱԾ, ան. Անց. դերբ. Անիծելի:</p> <p>ԱՆԻԾԱԿԱՆ, ան. Անէձք պարունակող:</p> <p>ԱՆԻԾԱՊԱՐՏ, ան. Անէձքի պարտական:</p> <p>ԱՆԻԾԵԱԼ, կր. անց. դերբ. Անծանելի, Անիծուած:</p> <p>ԱՆԻԾԵԼ, նբ. Անէձք արտասանել մէկի դէմ:</p> <p>ԱՆԻԿԱ, գ. (արեւմտ.) Նա, այն:</p> <p>ԱՆԻՄԱՅ, ան. 1. Չիմացող, տխմար: 2. մկ. Առանց իմանալու:</p> <p>ԱՆԻՄԱՆԱԼԻ, ան. Ինչ որ չի կարելի իմանալ:</p> <p>ԱՆԻՄԱՆԱԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Անիմանալի լինելը:</p> <p>ԱՆԻՄԱՍ, ան. Իմաստ՝ իմաստութիւն չունեցող:</p> <p>ԱՆԻՄԱՍԱԲԱՐ, մկ. Անիմաստ կերպով:</p> <p>ԱՆԻՄԱՍԱՍԵՐ, ան. Ոչ իմաստասէր:</p> <p>ԱՆԻՄԱՍԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անիմաստասէր լինելը:</p> <p>ԱՆԻՄԱՍԱՆԱԼ, չբ. Անիմաստ դառնալ, խելքը կորցնել:</p> <p>ԱՆԻՄԱՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Ոչ իմաստուն լինելը:</p> <p>ԱՆԻՄԱՅ, ան. Չիմացող, չհասկացող. չըմբռնող:</p> <p>ԱՆԻՆՔՆԱՍԵՐ, ան. Ոչ ինքնասէր:</p> <p>ԱՆԻՇԽԱՆ, ան. Նա որ իր գլխին իշխան չունի:</p> <p>ԱՆԻՇԽԱՆԱԿԱՆ, Տ. Ոչ իշխանական:</p> <p>ԱՆԻՇԽԱՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, Տ. Ոչ իշխանականութիւն:</p> <p>ԱՆԻՇԽԱՆԱՆԱԼ, չբ. Անիշխան դառ-</p>
---	--

նայ:	ԱՆԼԻԱՐԺԷՔ , ան. Ոչ լիարժեք:
ԱՆԻՇԽԱՆՈՒԹԻՒՆ , գ. Անիշխան լի- նելը:	ԱՆԼԻԱՐԺԷՔՈՒԹԻՒՆ , գ. Անլիարժեք լինելը:
ԱՆԻՇԽԵԼԻ , ան. Որին չի կարելի իշ- խել:	ԱՆԼԻՆԵԼԻ , ան. Ինչ որ չի կարող լինել:
ԱՆԻՄԿԱԿԱՆ , ան. Ոչ իսկական:	ԱՆԼԻԲ } ան. Ինչ որ չի կարելի լցնել: ԱՆԼԻՑ }
ԱՆԻՍՈՆ , գ. (Բուս.) Հովանոցաւորների կարգին պատկանող բոյս:	ԱՆԼԾԱԿԻՑ , ան. Լծակից՝ ընկեր չունե- ցող:
ԱՆԻՍՈՆԵԼ , նբ. Անիսոնով համեղաց- նել:	ԱՆԼԾՈՐԴ , ան. Տ. Անլծակից:
ԱՆԻՍՕՂԻ , գ. Անիսոնով շինած օղի:	ԱՆԼՈՅԾ , ան. Անլուծանելի:
ԱՆԻՐԱԳՈՐԾԵԼԻ , ան. Ինչ որ չի կարելի իրագործել:	ԱՆԼՈՅՍ , ան. Լոյս չունեցող, լոյս չար ձակող:
ԱՆԻՐԱԶԵԿ , ան. մկ. Ոչ իրազեկ, անտեղեակ:	ԱՆԼՈՒԱՅ , ան. մկ. 1. Չլուացած, չլուացում: 2. Անամօթ:
ԱՆԻՐԱԿԱՆ , ան. Ոչ իրական:	ԱՆԼՈՒԱՅՈՒԹԻՒՆ , գ. Անլուայ լինելը:
ԱՆԻՐԱԿԱՆ(ՆԱ)ԼԻ , Տ. Անիրագործելի:	ԱՆԼՈՒԱՆԱԼԻ , ան. Ինչ որ չի կարելի լուանալ:
ԱՆԻՐԱԻ , ան. Իրաւունքի՝ արդարու- թեան դէմ գործող:	ԱՆԼՈՒԾ , ան. մկ. Լուծ չկրող:
ԱՆԻՐԱԻԱԲԱՐ , մկ. Անիրաւ կերպով, իրաւունքի դէմ:	ԱՆԼՈՒԾԱԿԱՆ , ան. (Քիմ.) Չլուծուող:
ԱՆԻՐԱԻԱԳՈՅՆ , բաղդ. աստ. Անիրաւ- ւի, Աւելի անիրաւ:	ԱՆԼՈՒԾԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ , գ. Անլուծա- կան լինելը:
ԱՆԻՐԱԻԱՆԱԼ , չբ. Անիրաւ դատնալ:	ԱՆԼՈՒԾԱՆԵԼԻ } ան. Ինչ որ չի կարելի ԱՆԼՈՒԾԵԼԻ } լուծել:
ԱՆԻՐԱԻԱՑԻ , ան. մկ. Ոչ իրաւացի. անիրաւ կերպով:	ԱՆԼՈՒԾԵԼԻՈՒԹԻՒՆ , Տ. Անլուծու- թիւն:
ԱՆԻՐԱԻԵԼ , նբ. Անիրաւութեամբ գրկել:	ԱՆԼՈՒԾՈՒԹԻՒՆ , գ. Անլոյծ՝ անլու- ծելի լինելը:
ԱՆԻՐԱԻՈՒԹԻՒՆ , գ. Անիրաւ լինելը:	ԱՆԼՈՒԹ , ան. Չլրող, լուծ չմնացող:
ԱՆԻԻ , գ. Պարզ գործիք, որ ծառայում է կառքեր, սայլեր, ինքնաշարժեր, բեռնա- քարշներ շարժելու կմ այլ մեքենական աշխատանքների համար:	ԱՆԼՈՒՍԱԻՆՈՒԹԻՒՆ , գ. Անլոյս՝ անլուսատր լինելը:
* ԱՆԼԱՅՆ } ան. Լայնութիւն չու- * ԱՆԼԱՅՆԱԿԱՆ } նեցող:	ԱՆԼՈՒՍԻՆ , ան. Լուսնի լոյսից գրկում:
ԱՆԼԱԻ , ան. Ոչ լաւ, վատ:	ԱՆԼՈՒԲ , ան. Չլսող:
ԱՆԼԱԲ , ան. Առանց լարի:	ԱՆԼՈՒԲՁ , ան. Ոչ լուրջ:
ԱՆԼԱՑ , ան. մ. Չլացող:	ԱՆԼՈՒԵԼԻ , մկ. ան. Չլրող, անդադար:
ԱՆԼԵԶՈՒ , ան. Լեզու (գործարան) չունեցող:	ԱՆԼՈՒՈՒՄ , մկ. Առանց լռելու:
+ ԱՆԼԵՂԻ , ան. Լեղի չունեցող:	ԱՆԼՍԵԼԻ , ան. Ինչ որ չի կարելի լսել:
+ ԱՆԼԻ , Տ. Անալի:	ԱՆԼՍՈՂ , ան. Չլսող:
	ԱՆԼՍՈՂՈՒԹԻՒՆ , գ. Անլսող լինելը:
	ԱՆԼՔԱՆԵԼԻ , ան. Ինչ որ չի կարելի լքել:

<p>ԱՆՆԱԲ, ան. Չխարոդ:</p> <p>ԱՆՆԱԲԵԼԻ, ան. Չխարոդ:</p> <p>ԱՆՆԱԹԱՐ, ան. մ. Առանց փչանալու:</p> <p>ԱՆՆԱԹԱՐԵԼԻ, ան. Չխարոդ:</p> <p>ԱՆՆԱԽՈՒՏ } ան. մկ. Ոչ խախուտ: ԱՆՆԱԽՏ }</p> <p>ԱՆՆԱՆՏԵԼԻ, ան. մկ. Ինչ որ չի կարելի խախտել:</p> <p>ԱՆՆԱՆՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Անխախտ՝ անխախուտ լինելը:</p> <p>ԱՆՆԱՆՈՒՏ, ան. Ամուր:</p> <p>ԱՆՆԱՂԱՂԱՄԵՐ, ան. Ոչ խաղաղասեր խռովասեր:</p> <p>ԱՆՆԱՂԱՂԱՄԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անխաղաղասեր լինելը:</p> <p>ԱՆՆԱՂԱՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Անխաղաղ լինելը:</p> <p>ԱՆՆԱՂԱՑ, ան. Չխաղացող:</p> <p>ԱՆՆԱՍՐԵԼԻ, ան. Չխամրող:</p> <p>ԱՆՆԱՅՏԱՌԱԿԵԼԻ, ան. Չխայտանակուած:</p> <p>* ԱՆՆԱՅՐԻ, ան. Անպտուղ, ապերախտ:</p> <p>ԱՆՆԱՆԳԱՐ, ան. մկ. Չխանգարուած, անեղծ:</p> <p>ԱՆՆԱՆՁ, ան. մկ. Չխանձուած:</p> <p>ԱՆՆԱՉ, ան. մկ. (Կրօն.) Խաչ չունեցող:</p> <p>ԱՆՆԱՌՆ, ան. Չխառնուած:</p> <p>ԱՆՆԱՌՆԱԲԱՐ, մկ. Անխառն կերպով: ԱՆՆԱՌՆԱԿԱՆ } S. Անխառն, անշը- ԱՆՆԱՌՆԱԿԵԼԻ } փոթ:</p> <p>ԱՆՆԱՌՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Անխառնակ՝ անխառն լինելը:</p> <p>ԱՆՆԱՌՆԵԼԻ, ան. S. Անխառն:</p> <p>ԱՆՆԱՌՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անխառն՝ գուտ մաքուր լինելը:</p> <p>ԱՆՆԱՌՆՈՒՐ, ան. Որի մէջ խառնուրդ չկայ:</p> <p>ԱՆՆԱՐԴԱՆ, ան. 1. Ոչ խարդախ: 2. Մաքուր, գուտ:</p> <p>ԱՆՆԱՐԴԱՆԱԲԱՐ, մկ. Առանց խարդախութեան:</p>	<p>ԱՆՆԱՐԻՄԻ, ան. Խարիսխ չունեցող:</p> <p>ԱՆՆԱՐԻՄՓ, ան. մկ. Առանց խարիսփելու:</p> <p>ԱՆՆԱՐՇ, ան. մկ. Չխա(ր)շած:</p> <p>ԱՆՆԱՐԻ, ան. Խաչ չունեցող:</p> <p>ԱՆՆԱՐԱՐ, ան. Ոչ խաւար:</p> <p>ԱՆՆԱՓԱՆ, ան. մկ. Որտեղ չկայ խափանում:</p> <p>ԱՆՆԱՓԱՆԵԼԻ, ան. Ինչ որ չի կարելի խափանել:</p> <p>ԱՆՆԵԼԱՀԱՍ, ան. Ոչ խելահաս:</p> <p>ԱՆՆԵԼԱՍՈՒՏ, ան. Ոչ խելամուտ, ոչ բանիմաց:</p> <p>ԱՆՆԵԼԱՍՏԵԼԻ, ան. Ինչ որ չի կարող խելամուտ լինի:</p> <p>ԱՆՆԵԼՔ, ան. Խելք չունեցող:</p> <p>ԱՆՆԵԼՔԱԲԱՐ, մկ. Անխելքի պէս:</p> <p>ԱՆՆԵԼՔԱՆԱԼ, չբ. Անխելք դառնալ:</p> <p>ԱՆՆԵԼՔՈՒԹԻՒՆ, գ. Անխելք լինելը:</p> <p>ԱՆՆՁԵԼԻ, ան. 1. Ինչ որ չի խզուում: 2. Ինչ որ չի լուծուում:</p> <p>ԱՆՆՁԵԼԻՐԵՆ, մկ. Անխզելի կերպով:</p> <p>ԱՆՆԷԹ, ան. մկ. 1. Որտեղ չկայ կասկած: 2. Չխիթացող, միամիտ:</p> <p>+ ԱՆՆԵՐ, ան. Խեր չունեցող:</p> <p>ԱՆՆԻՂԸ, ան. մկ. Խղճի խայթ չունեցող:</p> <p>ԱՆՆԻՆԻ, ան. Անուրախ:</p> <p>* ԱՆՆԻՊ, ան. Չամաչող:</p> <p>ԱՆՆԻՏ, ան. Ոչ խիտ, նոսր:</p> <p>ԱՆՆԼԱԲԱՐ, ԱՆՆԼԱՆԱԼ, S. Չանխլաբար:</p> <p>ԱՆՆԼԻՐՏ, ան. Չխլրտող, առանց խռովութեան, իրարանցումի:</p> <p>ԱՆՆԼՐՏԱԲԱՐ, մկ. Առանց խլրտելու:</p> <p>ԱՆՆԼՐՏԵԼԻ, ան. Չխլրտող:</p> <p>ԱՆՆՓԹԵԼԻ, ան. Ինչ որ չի կարելի խծթել:</p> <p>ԱՆՆՂԱԲԱՐ, ան. Առանց խղճալու:</p> <p>ԱՆՆՂԱԳՈՅՆ, բաղդ. աստ. Անխիղճի:</p> <p>ԱՆՆՂԱԿԱՆ, S. Անխիղճ:</p> <p>ԱՆՆՂԱՍՏԱՆՔ, ան. Խղճմտանք չունե-</p>
---	--

<p>ցող:</p> <p>ԱՆԽՂՃՈՒԹԻՒՆ, գ. Անխիդճ:</p> <p>ԱՆԽՂՃՕՐԷՆ, մ. Առանց խղճալու:</p> <p>ԱՆԽՄՈՐ, ան. մկ. Խմոր չունեցող:</p> <p>ԱՆԽԱՍ, ան. Խնամք չունեցող:</p> <p>ԱՆԽԱՍՄԱԲԱՐ, մկ. Առանց խնամելու:</p> <p>ԱՆԽԱՍՄԱԿԱԼ } ան. մկ. Խնամա- ԱՆԽԱՍՄԱԿԱԼՈՒ } կալ՝ հոգացող չունեցող:</p> <p>ԱՆԽԱՍՄԱԿԱՆ, S. Անխնամ:</p> <p>ԱՆԽԱՍՄԱՐԿԵԼԻ, ան. Որին չի կարելի խնամք տանել:</p> <p>ԱՆԽԱՍՄԵԼԻ, ան. մկ. Առանց խնամելու:</p> <p>ԱՆԽԱՍՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Անխնամ լինելը:</p> <p>ԱՆԽԱՍՑ, ան. մկ. Չխնայող, առանց խնայելու:</p> <p>ԱՆԽԱՍՑԱԲԱՐ, մկ.</p> <p>ԱՆԽԱՍՑԱՊԷՍ, մկ.</p> <p>ԱՆԽԱՍՑՕՐԷՆ, մկ. Անխնայ կերպով:</p> <p>ԱՆԽԱՍՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Անխնայ՝ առատ լինելը:</p> <p>ԱՆԽՆԻՐ, ան. մկ. Չինտոռող:</p> <p>ԱՆԽՈՂՄԱԿԱՆ, ան. Ոչ խոհական:</p> <p>ԱՆԽՈՂՄԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Խոհականություն չունենալը:</p> <p>ԱՆԽՈՂՅԵՄ, ան. մկ. Ոչ խոհեմ, խոհեմություն:</p> <p>ԱՆԽՈՂՅԵՄԱԲԱՐ, մկ. Անխոհեմ կերպով:</p> <p>ԱՆԽՈՂՅԵՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Անխոհեմ լինելը:</p> <p>ԱՆԽՈՂՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անխորհուրդ:</p> <p>ԱՆԽՈՑՁ, ան. մկ. Չխուզարկող, անքննելի:</p> <p>ԱՆԽՈՆԱՐՀ, ան. Չխոնարհող, վիզ չծող:</p> <p>ԱՆԽՈՆԱՐՀԵԼԻ, ան. Չխոնարհող:</p> <p>ԱՆԽՈՆԱՐՀՈՒԹԻՒՆ, գ. Անխոնարհ լինելը:</p> <p>ԱՆԽՈՆԱԻ, ան. Ոչ խոնամ:</p>	<p>ԱՆԽՈՆՁ, ան. Չխոնջացող. յոզնածուրթին չիմացող:</p> <p>ԱՆԽՈՆՁԱԲԱՐ }</p> <p>ԱՆԽՈՆՁԱՊԷՍ } մկ. Անխոնջ կերպով:</p> <p>ԱՆԽՈՆՁԵԼԻ, ան. Որտեղ խոնջել չկայ, չյոզնող:</p> <p>ԱՆԽՈՆՁՈՒԹԻՒՆ, գ. Անխոնջ լինելը, չյոզնելը:</p> <p>ԱՆԽՈՇՏԱՆԳԵԼԻ, ան. Չխոշտանգող:</p> <p>ԱՆԽՈՉ, ան. Որտեղ խոչ ու խութ չկայ:</p> <p>ԱՆԽՈՉԸՆԴՈՏ, ան. մկ. Խոչընդոտ՝ արգելք՝ խանգարիչ չունեցող:</p> <p>ԱՆԽՈՌ, ան. մկ. (Եկեղ.) Ողջ, անարատ:</p> <p>ԱՆԽՈՍՏՈՎԱՆԵԼԻ, ան. (Եկեղ.) Ինչ որ չի կարելի խոստովանել:</p> <p>ԱՆԽՈՏԱՆ, ան. Ոչ խոտան, ոչ անպետք:</p> <p>ԱՆԽՈՏԵԼԻ, ան. Ինչ որ չի կարելի խոտել, շեղել:</p> <p>ԱՆԽՈՏՈՐ, ան. Չխոտորող, այս-այն կողմը չթեքող:</p> <p>ԱՆԽՈՏՈՐԱԲԱՐ } մկ. Առանց խոտորելու, չծողող:</p> <p>ԱՆԽՈՏՈՐԱՊԷՍ }</p> <p>ԱՆԽՈՏՈՐԵԼԻ, ան. Չխոտորող, անխոտոր, անջեղ:</p> <p>ԱՆԽՈՏՈՐՆԱԿ,</p> <p>ԱՆԽՈՏՈՐՆԱԿԻ, ան. մկ. Անխոտոր:</p> <p>ԱՆԽՈՏՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անխոտոր լինելը:</p> <p>ԱՆԽՈՐ, ան. Ծանծաղ:</p> <p>ԱՆԽՈՐԱՍՄԱԿ, ան. Ոչ խորամանկ:</p> <p>ԱՆԽՈՐԱՍՄԱԿԱԲԱՐ, մկ. Առանց խորամանկություն:</p> <p>ԱՆԽՈՐԱՍՈՑՁ, ան. Ոչ խորունկ:</p> <p>ԱՆԽՈՐՀՈՒՐԴ, ան. Խորհուրդը չհասկացող:</p> <p>ԱՆԽՈՐՀՐԴԱԲԱՐ, մկ. Առանց խորհելու:</p> <p>ԱՆԽՈՐՀՐԴԱՊԱՀ, ան. Ոչ խորհրդապահ:</p>
---	--

<p>ԱՆՆՈՐՀՐԴԱՊԱՀՈՒԹԻՒՆ, գ. Ան- խորհրդապահ լինելը: ԱՆՆՈՐՀՐԴԱՊԷՍ, Տ. Անխորհրդաբար: ԱՆՆՈՐՀՐԴԱՎԱՐԺ, ած. Միտքը ան- վարժ, խակ: ԱՆՆՈՐՀՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Անխորհուրդ լինելը: 1. ԱՆՆՈՐՇ, ած. Խորշ չունեցող, ծակ՝ ճեղքուածք չունեցող: 2. ԱՆՆՈՐՇ, ած. մկ. Չխորշող: ԱՆՆՈՐՇԱԲԱՐ, մկ. Առանց խորշելու: ԱՆՆՈՐՏԱԿԵԼԻ, ած. Ինչ որ չի կարելի խորտակել: ԱՆՆՈՐՏԱԿԵԼԻՈՒԹԻՒՆ, գ. Անխոր- տակելի լինելը: ԱՆՆՈՑ, ած. Խոց չունեցող: ԱՆՆՈՑԵԼԻ, ած. Չխոցուող: ԱՆՆՈՑԵԼԻՈՒԹԻՒՆ, գ. Անխոցելի լինելը: ԱՆՆՈՒԹ, ած. Առանց խուրթի: ԱՆՆՈՒՃԱՊ, ած. մկ. Չխուճապող, առանց իրարանցումի: ԱՆՆՈՒՃԱՊՈՒԹԻՒՆ, գ. Անխուճապ լինելը: ԱՆՆՈՒԿ, ած. մկ. Խունկ չունեցող: ԱՆՆՈՒՍԱՓԵԼԻ, ած. Ինչից որ չի կարելի խուսափել: ԱՆՆՈՒՍԱՓԵԼԻՓՈՐԷՆ, մկ. Անխուսա- փելի կերպով: ԱՆՆՈՒՎ, ած. Չխռովող, չուզուող: ԱՆՆՈՒՎԱԲԱՐ } մկ. Անխռով կերպով: ԱՆՆՈՒՎԱՊԷՍ } ԱՆՆՈՒՎԱՍԷՐ, ած. Խռովութիւն չսիրող: ԱՆՆՈՒՎԵԼԻ, ած. մկ. Որտեղ խռովու- թիւն չկայ: ԱՆՆՈՒՎՈՒԹԻՒՆ, գ. Անխռով լինելը: ԱՆՆՏԻՐ, ած. Խտրութիւն չանող: ԱՆՆՏՐԱԲԱՐ, ԱՆՆՏՐԱՊԷՍ, մկ. Առանց խտրելու, անխտիր կերպով: ԱՆՆՏՐԱԿԱՆ, ած. Խտրութիւն չանող:</p>	<p>ԱՆՆՏՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անխտրա- կան լինելը: ԱՆՆՏՐՈՂՈՒԹԻՒՆ, Տ. Անխտրութիւն: ԱՆՆՏՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անխտիր լինելը: ԱՆՆՐԱՆՈՑՍ, ած. Նա որ խրախոյս չի գտնում: ԱՆՆՐԱՆՈՒՍԵԼԻ, ած. Ինչ որ չի կա- րելի խրախուսել: Քաջալերել: ԱՆՆՐԱՍՄՏԵԼԻ, ած. Ինչ որ չի կարելի խրամատել: ԱՆՆՐԱՏ, ած. մկ. Չխրատուած, չկրթու ւած: ԱՆՆՐԱՏԱԲԱՐ } մկ. Անխրատ կերպով: ԱՆՆՐԱՏԱՊԷՍ } ԱՆՆՐԱՏԱԿԱՆ, Տ. Անխրատ: ԱՆՆՐԱՏԵԼԻ, ած. Չխրատուող, որին չի կարելի խրատել: ԱՆՆՐԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Անխրատ լինելը: ԱՆՆՈՍ, ած. Չխօսող, լուռ մնացող: ԱՆՆՈՍԱՆԱԼ, չբ. Անխօս դառնալ: ԱՆՆՈՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Անխօս լինելը: ԱՆՆՈՍՈՒՆ, ած. Ոչ խօսուն: ԱՆՏԱԳԵԼԻ, ած. Որտեղ լոյսի ծագում չկայ: ԱՆՏԱԼ } ած. Չծալած, ծալքեր չունե- ԱՆՏԱԼՔ } ցող: ԱՆՏԱԽ, ած. Ինչ որ չի ծախում: ԱՆՏԱԽԱԲԱՐ } մկ. Անծախ կերպով: ԱՆՏԱԽԱՊԷՍ } ԱՆՏԱԽԱԿԱՆ, ած. Անծախ: ԱՆՏԱԽԵԼԻ, ած. Ինչ որ չի կարող ծա- խուել: ԱՆՏԱՄԿ, ած. Ծածկ չունեցող: ԱՆՏԱՄԿԱԲԱՐ } մկ. Առանց ծածկելու: ԱՆՏԱՄԿԱՊԷՍ } ԱՆՏԱՄԿԵԼԻ, ած. Ինչ որ չի կարելի ծածկել: ԱՆՏԱՄԿՈՑԹ, ած. Ծածկոյթ չունեցող, մերկ: ԱՆՏԱՄՈՒԿ, ած. Ոչ ծածուկ: ԱՆՏԱԿ, ած. Ծակ չունեցող:</p>
---	---

<p>ԱՆՍԱՂԻԿ, ան. Ծաղիկ չունեցող: ԱՆՍԱՂԿԱԲԵՐ, ան. Ոչ ծաղկաբեր: ԱՆՍԱՂ, ան. Որ ծաղր չունի: 1. ԱՆՍԱՄ, ան. մկ. Չծամած: 2. ԱՆՍԱՄ, ան. մկ. Ծամեր՝ մագ, վարս չունեցող: ԱՆՍԱՅՐ, ան. Ծայր չունեցող: ԱՆՍԱՅՐԱԾԱԻԱԼ } ան. Անծայր կեր- ԱՆՍԱՅՐԱԾԻՐ } ան. Անծայր կեր- պով ծաւարած: ԱՆՍԱՅՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անծայր լինելը: ԱՆՍԱՆ, ան. Ոչ ծանր, թեթեւ: ԱՆՍԱՆՕԹ, ան. Նա որ ծանօթ չէ: ԱՆՍԱՆՕԹԱԲԱՐ } մկ. Իբրեւ ԱՆՍԱՆՕԹԱՊԷՍ } ան. Ինծանօթ անծանօթ: ԱՆՍԱՆՕԹԱՆԱԼ, չբ. Անծանօթ դառ- նալ: ԱՆՍԱՆՕԹՈՒԹԻՒՆ, գ. Անծանօթ՝ անտեղեակ: ԱՆՍԱՌԱՅ, ան. Ծառայ չունեցող: ԱՆՍԱՐԱԻԵԼԻ, ան. Ծարաւ չունեցող: ԱՆՍԱՐԱԻՈՒԹԻՒՆ, գ. Անծարաւ լի- նելը: ԱՆՏԵՂ, ԱՆՁԵՂ, գ. (Կենդ.) Ագռաւների ցեղին պատկանող թռչուն: Կաշաղակ: ԱՆՏԵՂԱԶԱԳ, գ. Անծեղի ձագ: ԱՆՏԵՐ } ԱՆՏԵՐԱԿԱՆ } ան. Չծերացող: ԱՆՏԵՐԱՆԱԼԻ } ԱՆՏԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Չծերանալը: ԱՆՏԻԾ, ան. Ծիծ՝ ծծեր չունեցող: ԱՆՏԻՆ, ան. Չծնող, զաւակ չբերող: ԱՆՏԻՐ, ան. Ծիր՝ ծայր չունեցող: ԱՆՏԻՐԵԼԻ, ան. Չծիրուող: ԱՆՏԻԵԼԻ, ան. Չծխացող: ԱՆՏՄԱԿ, ան. Ծառ չունեցող: ԱՆՏՄԱՆԵԼԻ, ան. Ծնունդ չունեցող: ԱՆՏԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. (Ածբ.) Անծին լի- նելը (ձոր աստծու մասին): ԱՆՏՆԴԿԱՆ, ան. Ոչ ծննդկան, չբեր: ԱՆՏՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անծնունդ լինելը:</p>	<p>ԱՆՏՆՈՒՆԴ, ան. Անծննդական, ծնունդ չունեցող: ԱՆՏՈՅԼ, ան. Ոչ ծոյլ, ժիր: ԱՆՏՈՐ } ԱՆՏՈՐԵԼԻ } ան. Չծորուող: ԱՆՏՈՒԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Անծոյլ լինելը: ԱՆՏՈՒԽ, ան. Ծուխ չունեցող: ԱՆՏՈՒՓ, ան. Չծփացող: + ԱՆՏՊՈՒՏ, մկ. Առանց ծպտուն հանելու: 1. ԱՆԿ, ան. Պատշաճաւոր, վայելուչ: 2. ԱՆԿ, գ. Մատի ոսկորների իրար կցում տեղերը. խաղ: ԱՆԿԱԶՈՒՐԱԿԱՆ, ան. Չկազդուրող: ԱՆԿԱԶՈՒՐԵԼԻ, ան. Ինչ որ չի կարող կազդուրուել: ԱՆԿԱԶՍ, ան. մկ. Ոչ կազմ, ոչ պատ- րաստ: ԱՆԿԱԶՍԱԿԵՐՊ, ան. Չկազմակերպու- ւած: ԱՆԿԱԶՍԱԿԵՐՊՈՒԹԻՒՆ, Տ. Ան- կազմութիւն: ԱՆԿԱԶՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Անկազմ լինելը: ԱՆԿԱԹ, ան. Կաթ չունեցող: ԱՆԿԱԼՈՒՍԾ, ԱՆԿԱԼՈՒՍԾԵ, ան. մկ. Կալուածք չու- նեցող: ԱՆԿԱՆ, ան. Նա որ կախում չունի ուրիշից: ԱՆԿԱՆԱԲԱՐ, Տ. Անկախօրէն: ԱՆԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անկախ լինելը. անկախի վիճակը: ԱՆԿԱՆՕՐԵՆ, մկ. Անկախ կերպով: ԱՆԿԱԿՂԱՆԱԼԻ, ան. Չկակղացող: ԱՆԿԱՀ, ան. Կահաւորութիւնից զուրկ: ԱՆԿԱՂԱՊԱՐ, ան. Կաղապարից ա- զատ: ԱՆԿԱՍ, ան. մկ. Ակամայ: ԱՆԿԱՍՄԱԲԱՐ, մկ. Առանց կամենալու: ԱՆԿԱՍՄԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Կամակից չլինելը:</p>
---	--

<p>1. ԱՆԿԱՐԵԼԻ, ած. Ինչ որ անհնար է իրագործել:</p> <p>2. ԱՆԿԱՐԵԼԻ, ած. Ինչ որ չի կարելի կարել:</p> <p>ԱՆԿԱՐԵԼԻՈՒԹԻՒՆ, գ. Անկարելի՝ անհնարին լինելը:</p> <p>ԱՆԿԱՐԵԿԻՐ } ած. մկ. Ուրիշի կարիքը ԱՆԿԱՐԵԿԻՑ }</p> <p>չգագող:</p> <p>ԱՆԿԱՐԵՎՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Անկարելից լինելը:</p> <p>ԱՆԿԱՐԵՒՈՐ, ած. Ոչ կարետը:</p> <p>ԱՆԿԱՐԵՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անկարետը լինելը:</p> <p>ԱՆԿԱՐԻՔ, ած. Կարիք չունեցող, անկարօտ:</p> <p>ԱՆԿԱՐԾԻՔ, ած. մկ. Առանց կարծիքի:</p> <p>ԱՆԿԱՐԿԱՍ, ած. մկ. Չկարկատուած, պատռուածքը չնորոգած:</p> <p>ԱՆԿԱՐԿԱՍԱՆ, ած. Որի վրայ կարկատան չկայ:</p> <p>ԱՆԿԱՐԿԱՍԵԼԻ, ած. Ինչ որ չի կարելի կարկատել:</p> <p>ԱՆԿԱՐՈՂ, ած. 1. Ոչ կարող: 2. (Բժշկ.) Մեռական կարողութիւնից զրկուած:</p> <p>ԱՆԿԱՐՈՂԱՆԱԼ, չբ. Անկարող դառնալ:</p> <p>ԱՆԿԱՐՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Անկարող լինելը:</p> <p>ԱՆԿԱՐՕՏ, ած. Նա որ կարօտ չէ:</p> <p>ԱՆԿԱՐՕՏԱԲԱՐ, մկ. Անկարօտ կերպով լիութեամբ:</p> <p>ԱՆԿԱՐՕՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Անկարօտ լինելը:</p> <p>ԱՆԿԵԱԼ, ած. Ընկած (բարոյապէս), անառակ վարքի տէր:</p> <p>ԱՆԿԵԼԱՆՈՑ, գ. Անկեալների կացարան:</p> <p>ԱՆԿԵՂ, ած. Կեղ՝ խոց չունեցող:</p> <p>ԱՆԿԵՂԵԻ, ած. Կեղէւ չունեցող:</p> <p>ԱՆԿԵՂԾ, ած. 1. Նա որ չի կեղծոււմ: 2. մկ. Առանց կեղծելու:</p>	<p>ԱՆԿԵՂԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Անկեղծ լինելը:</p> <p>ԱՆԿԵՂԾԱԲԱՐ } մկ. Անկեղծ կերպով: ԱՆԿԵՂԾԱՊԷՍ }</p> <p>ԱՆԿԵՂԾՕՐԵՆ, Տ. Անկեղծաբար:</p> <p>ԱՆԿԵՂՏ, ած. մկ. Կեղտ չունեցող, առանց կեղտի, մաքուր:</p> <p>ԱՆԿԵՆՂԱՆ, ած. Ոչ կենդանի:</p> <p>ԱՆԿԵՆՂԱՆԱԿԱՆ, ած. Կենդանութեան յատկանիշներ չունեցող:</p> <p>ԱՆԿԵՆՂԱՆԻ, ած. Ոչ կենդանի:</p> <p>ԱՆԿԵՆՂԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անկենդան լինելը:</p> <p>ԱՆԿԵՆՑԱՂ, ած. Կեանք չվայելող:</p> <p>+ ԱՆԿԵՆ, ած. Ոչ կեռ, ոչ ծուռ:</p> <p>* ԱՆԿԵՍՈՒՐ, ած. Կեսուր՝ սկեսուր չունեցող:</p> <p>ԱՆԿԵՐԱԿՈՒՐ, ած. մկ. Կեր՝ կերակուր չունեցող՝ առանց կերակրի:</p> <p>ԱՆԿԵՐԱԿՐԵԼԻ, ած. Ինչով չի կարելի կերակրուել:</p> <p>ԱՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անկեր լինելը, կերակուր չուտելը:</p> <p>ԱՆԿԵՐՊ, ած. Կերպ՝ ձեւ չունեցող:</p> <p>ԱՆԿԵՐՊԱՐԱՆ, ած. Տ. Անկերպ:</p> <p>ԱՆԿԵՐՊՈՒԹԻՒՆ, գ. Անկերպ, անկերպարան:</p> <p>+ ԱՆԿԵ, Տ. Ասկէ՛ի տակ:</p> <p>ԱՆԿԵԶ, ած. մկ. Ինչ որ չի կիզոււմ, չ'այրուող:</p> <p>ԱՆԿԵՏ, ած. կէտ՝ սահման՝ ժամանակակէտ չունեցող:</p> <p>* ԱՆԿԹԵԼԻ, ած. Ինչ որ չի կարելի կթել:</p> <p>ԱՆԿԻԶԱԲԱՐ, մկ. Առանց կիզելու:</p> <p>ԱՆԿԻԶԱԿԱՆ } ած. Չկիզող: ԱՆԿԻԶԱՅԻՆ }</p> <p>ԱՆԿԻԶԵԼԻ, Տ. Անկէզ, չ'այրուող:</p> <p>ԱՆԿԻԶՈՒԹԻՒՆ, գ. Անկէզ՝ անկիզելի լինելը:</p> <p>ԱՆԿԻՆ, ած. Կին չունեցող, չամուսնացած:</p> <p>1. ԱՆԿԻՐ, ած. Կիրք չունեցող, կրքից ազատ:</p> <p>2. ԱՆԿԻՐ, ած. Կիր չպարունակող:</p>
---	--

<p>ԱՆԿԻՐԹ, ան. Չկրթուած:</p> <p>ԱՆԿԻՑ, ան. Չկցուած:</p> <p>ԱՆԿԻՒՆ, գ. 1. Երկու ուղղագիծ մակերևոյթի իրար հանդիպած տեղը: 2. (Երկրաչ.) Հարթութեան մասը, որ ընկնում է երկու ուղիղ՝ իրար հանդիպող եւ հանդիպած կէտում ընդհատուող գծերի մէջ:</p> <p>ԱՆԿԻՒՆԱԳԻԾ, գ. (Երկրաչ.) Ուղիղ գիծ, որ կանոնաւոր քառանկիւնի եւ բազմանկիւնի ուղղագիծ ձեւերի մէջ միացնում է մի անկիւնը հակառակ կողմում գտնուող միւս անկիւնի հետ:</p> <p>ԱՆԿԻՒՆԱԳԾՕՐԷՆ, մկ. Անկիւնագծի նման:</p> <p>ԱՆԿԻՒՆԱԿԱՆ, ան. գ. Անկիւնը բռնող՝ պահող:</p> <p>ԱՆԿԻՒՆԱՅԻՆ, ան. Անկիւնի վերաբերեալ:</p> <p>+ ԱՆԿԻՒՆԱԿԱՅ, ան. Անկիւնում կանգնած՝ կեցած:</p> <p>ԱՆԿԻՒՆԱՉԱՓ, գ. (Ֆիզ.) Գործիք, որով չափում են երկանիստ բիւրեղների անկիւնները:</p> <p>ԱՆԿԻՒՆԱՉԱՓՈՒԹԻՒՆ, գ. Անկիւն կմ անկիւնները չափելը:</p> <p>ԱՆԿԻՒՆԱՌՈՐ, ան. Նա որ ունի կմ կազմում է անկիւններ:</p> <p>ԱՆԿԻՒՆԱՔԱՐ, գ. Անկիւնակալ քար:</p> <p>ԱՆԿԼԱՅԵԿ, ան. մկ. Չկլայեկած:</p> <p>ԱՆԿԼԱՆԵԼԻ, ան. Ինչ որ չի կարելի կլանել:</p> <p>ԱՆԿԼԼԵԼԻ, ան. Անկլանելի:</p> <p>ԱՆԿՃԵՊ, ան. Կճեպ չունեցող:</p> <p>+ ԱՆԿ-ՄԱՆԿ ԼԻՆԵԼ, չբ. Զարմանալ, ապշել:</p> <p>ԱՆԿՆԴՈՒԿ, ան. Առանց կնդրուկի:</p> <p>+ ԱՆԿՆԻԿ, ան. մկ. Կին չունեցող, ամուրի:</p> <p>ԱՆԿՆԻՔ, ան. Կնիք՝ դրոշմ չունեցող:</p> <p>ԱՆԿՆՃԻՌ, ան. Կնճիռ չունեցող:</p>	<p>ԱՆԿՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անկին լինելը:</p> <p>ԱՆԿՆՈՒ(Ն)Ք, ան. մկ. (Եկեղ.) Չկնքուած, չմկրտուած:</p> <p>ԱՆԿՇԻՌ, ան. Կշիռ՝ քաշ չունեցող:</p> <p>ԱՆԿՇՈՒԵԼԻ, ան. Ինչ որ չի կարելի կըշռել:</p> <p>ԱՆԿՇՈՒԵԼ(Ի)ՈՒԹԻՒՆ, գ. Անկշռելի լինելը:</p> <p>ԱՆԿՇՈՒԹԻՒՆ, գ. Կշիռ՝ քաշ չունենալը:</p> <p>ԱՆԿՇՏԱՄԲԵԼԻ, ան. Նա որին չի կարելի կշտամբել, անմեղադրելի:</p> <p>ԱՆԿՇՏՈՒԹԻՒՆ, ԱՆԿՇՏՈՒՄ, ԱՆԿՇՏՕՐԷՆ, Տ. Անյագութիւն, անյագ:</p> <p>ԱՆԿՈԹ, ան. Կոթ չունեցող:</p> <p>ԱՆԿՈԹՈՒՆ, ան. Կոթուն չունեցող:</p> <p>ԱՆԿՈՒՄ } ան. Որտեղ ոտք չի կո-</p> <p>ԱՆԿՈՒԽԵԼԻ } խած, չի կարելի ոտք դնել:</p> <p>ԱՆԿՈՑ, ան. 1. Խաղաղ: 2. Որտեղ լացուկոծ չկայ:</p> <p>ԱՆԿՈՂԻՆ, գ. Կազմուածք, որ բաղկացած է մահճակալից, ներքնակից, վերմակից:</p> <p>ԱՆԿՈՂՄԱԿԱՆ, ան. Նա որ ոչ մէկի կողմը չի պահում:</p> <p>ԱՆԿՈՂՄԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անկողմնապահ լինելը:</p> <p>ԱՆԿՈՂՄԱՊԱՆ, Տ. Անկողմնակալ:</p> <p>ԱՆԿՈՂՄԱՄԷՐ, ան. Ոչ կողմնասէր:</p> <p>ԱՆԿՈՂՄԱՄԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անկողմնասէր լինելը:</p> <p>ԱՆԿՈՂՆԱԳՈՐԳ, գ. Անկողնու վրայ որպէս ծածկոց գցուող գորգ:</p> <p>ԱՆԿՈՂՆԱԳՈՐԾ, ան. գ. Անկողիններ շինող արհեստաւոր:</p> <p>ԱՆԿՈՂՆԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Անկողիններ շինելը:</p> <p>ԱՆԿՈՂՆԱԽՈՐՇ, գ. Սենեակի մէջ խորշ:</p> <p>ԱՆԿՈՂՆԱԿԱՆ, Տ. Մահճակալ:</p> <p>ԱՆԿՈՂՆԱԿԻՑ, գ. Անկողնի ընկեր:</p>
--	---

<p>ԱՆԿՈՂՆԱԿՑԵԼ, չբ. Անկողնակից լինելը:</p> <p>ԱՆԿՈՂՆԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Անկողնակից լինելը:</p> <p>ԱՆԿՈՂՆԱՀԱՐԿ, գ. Անկողնու հարկ:</p> <p>ԱՆԿՈՂՈՊՈՒՄ ԱՆԿՈՂՈՍԵԼԻ } ան. Ինչ որ չի կարելի կողոպտել:</p> <p>ԱՆԿՈՃԱԿ, ան. Կոճակ չունեցող:</p> <p>* ԱՆԿՈՅՍ, ան. Ոչ կոյս:</p> <p>ԱՆԿՈՉ, ան. մկ. Չկանչում, չհրաւիրում:</p> <p>ԱՆԿՈՏՈՐ, ան. Չկոտորուող:</p> <p>+ ԱՆԿՈՏՐՈՒՄ, ան. Չկոտորուող:</p> <p>ԱՆԿՈՐԱՆԱԼԻ, ան. Ինչ որ չի կորանում՝ ծուում:</p> <p>ԱՆԿՈՐՄԱՆ } ան. Չկործանում:</p> <p>ԱՆԿՈՐՄԱՆԵԼԻ }</p> <p>ԱՆԿՈՐՆՉԵԼԻ, Տ. Անկորուստ:</p> <p>ԱՆԿՈՐՈՒՍՏ, ան. մկ. Չկորսուող:</p> <p>ԱՆԿՈՐՍՏԱԿԱՆ, ան. Ոչ կորստական:</p> <p>ԱՆԿՈՐՍՏԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անկորստական լինելը:</p> <p>ԱՆԿ ՈՒ ԿՈՒՑ, ան. Անդամալոյծ:</p> <p>ԱՆԿՈՒՄ, գ. Ընկնելը: 1. Փոխ. Ստորանալը: 2. Անասունների կոտորածը: 3. (Ֆիզ.) Այն ուղղությւնը, որով լոյսի ճառագայթը կմ այլ մարմնի իջնում հասնում է մակարդակին: 4. (Բժշկ.) Աղեթափութիւն:</p> <p>ԱՆԿՈՒՇՆԵԼ, նբ. Անգոսնել, արհամարհել:</p> <p>ԱՆԿՈՒՍԱԿՑԱԿԱՆ, ան. Նա որ ոչ մի կուսակցութեան չի յարում:</p> <p>ԱՆԿՈՒՍԱԿՑԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Կուսակցական չլինելը:</p> <p>ԱՆԿՈՒՑ, ան. 1. Կուտ չունեցող:</p> <p>+ 2. Փոխ. Դրամ չունեցող:</p> <p>+ ԱՆԿՈՒՑԻ, ան. Անկուտ, դրամ չունեցող, աղքատ:</p> <p>ԱՆԿՈՒՑԻՈՒԹԻՒՆ, գ. Անկուտի՝ անդրամ լինելը:</p>	<p>+ ԱՆԿ ՈՒ ՏՆԱՆԿ, ան. Դառն աղքատ:</p> <p>ԱՆԿՈՓ, ան. Չկոփում:</p> <p>ԱՆԿՈՒՉ, ան. Չկոնչող:</p> <p>ԱՆԿՈՒԻ, ան. մկ. Որտեղ կռիւ չկայ:</p> <p>ԱՆԿՈՒԵԼԻ, ան. Որի դէմ կռուել չի կարելի:</p> <p>ԱՆԿՏԱԿ, ան. Որի մասին կտակ չի արում:</p> <p>ԱՆԿ-ՏՆԱՆԿ, Տ. Անկ ու տնանկ:</p> <p>ԱՆԿՏՐԵԼԻ, ան. Չկտրուող:</p> <p>+ ԱՆԿՏՐՈՒՄ, մկ. Անընդհատ, անդադար:</p> <p>+ ԱՆԿՐԱԿ, ան. մկ. Առանց կրակի:</p> <p>ԱՆԿՐԵԼԻ, ան. Ինչ որ չի կարելի կրել:</p> <p>ԱՆԿՐԹԱԲԱՐ, մկ. Անկիրթի պէս:</p> <p>ԱՆԿՐԹՈՒԹԻՒՆ, գ. Անկիրթ լինելը:</p> <p>ԱՆԿՐԿԵԼԻ, ան. Ինչ որ չի կրկնում:</p> <p>+ ԱՆԿՐՄԱՀ, գ. Յանկարծական մահ, յանկարծամահ:</p> <p>ԱՆԿՐՈՒՆԿ, ան. Կրունկ չունեցող:</p> <p>ԱՆԿՐՕՆ, ան. Կրօն չունեցող, անհաւատ:</p> <p>ԱՆԿՐՕՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անկրօն լինելը:</p> <p>ԱՆԿՑՈՂ, ան. Ոչ կցորդ, ոչ մասնակից:</p> <p>ԱՆԿՑՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Անկցորդ լինելը:</p> <p>ԱՆԿՔԵԼԻ, ան. Ինչ որ չի կարելի կքել՝ ծռել:</p> <p>ԱՆԿՕՇԻԿ, ան. մկ. Կօշիկ չունեցող:</p> <p>ԱՆՀԱԳԱԳ, ան. 1. Հագագ՝ խոչափող, շունչ չունեցող: 2. (Քրկն.) Սկզբից հագագ չունեցող:</p> <p>ԱՆՀԱԼ, ան. Չհալում:</p> <p>+ ԱՆՀԱԼԱԻ, ան. մկ. Հալու՝ զգեստ չունեցող:</p> <p>ԱՆՀԱԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Անհալ՝ անհալելի լինելը:</p> <p>ԱՆՀԱԿԱԿՇՈՒ, ան. Հակակշիռ չունեցող:</p> <p>ԱՆՀԱԿԱԿՇՈՒԹԻՒՆ, ան. Որի դէմ չի կարելի հակաճառել:</p> <p>ԱՆՀԱԿԱԿՇՈՒԹԻՒՆ, գ. Չհակաճա-</p>
--	--

րելը:

ԱՆՀԱԿԱՄԷՏ, անծ. Չհակամիտող:
ԱՆՀԱԿԱՄԻՏԱԲԱՐ, մկ. Առանց հակա-
միտելու:

ԱՆՀԱԿԱՇՐՋԵԼԻ, անծ. Անդառնալի,
անշրջելի:

ԱՆՀԱԿԱՌԱԿ, անծ. Ոչ հակառակ:

ԱՆՀԱԿԱՌԱԿԱԲԱՆ, անծ. Որի դեմ
հակառակն իսուել:

ԱՆՀԱԿԱՌԱԿԱԲԱՐ, մկ. Առանց հա-
կառակելու:

ԱՆՀԱԿԱՌԱԿԵԼԻ, անծ. Որին չի կարելի
հակառակել:

ԱՆՀԱԿԱՌԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Չհակառա-
կելը:

ԱՆՀԱՂՈՐԴ, անծ. մկ. Ոչ հաղորդ, ոչ
մասնակից:

ԱՆՀԱՂՈՐԴԱԿԱՆ } անծ. Ինչ որ չի հա-
ԱՆՀԱՂՈՐԴԵԼԻ } ղորդուում:

ԱՆՀԱՂՈՐԴԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ,

ԱՆՀԱՂՈՐԴԻՉ, անծ. (Ֆիզ.) Ոչ հաղոր-
դիչ:

ԱՆՀԱՂՈՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Անհաղորդ՝
անմասնակից լինելը:

ԱՆՀԱՃԵԼԻ } անծ. Ինչ որ հաճելի չէ:
ԱՆՀԱՃՈՅ }

ԱՆՀԱՃՈՅԱՆԱԼ, չբ. Անհաճոյ՝ անա-
խորժ՝ անսիրելի դառնալ:

ԱՆՀԱՃՈՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Անհաճոյ՝
անդուրեկան՝ անսիրտ լինելը:

ԱՆՀԱՄ, անծ. Համ չունեցող:

ԱՆՀԱՄԱԿՐԵԼԻ, անծ. Ոչ համակրելի:

ԱՆՀԱՄԱԶԱՅՆ, անծ. 1. Ոչ համաձայն:
2. (Քրկն.) Կառավարող բառի ձեւը չըն-
դունող:

ԱՆՀԱՄԱԶԱՅՆԵԼԻ, անծ. Ինչ որ չի կա-
րելի համաձայնեցնել:

ԱՆՀԱՄԱԶԱՅՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անհամա-
ձայն լինելը:

ԱՆՀԱՄԱՄԻՏ, Տ. Անհամաձայն:

ԱՆՀԱՄԱՆԱԼ, չբ. Անհամ դառնալ:

ԱՆՀԱՄԱԶԱՓ, անծ. մկ. Ոչ համաչափ:

ԱՆՀԱՄԱԶԱՓՈՒԹԻՒՆ, գ. Անհամա-
չափ լինելը:

ԱՆՀԱՄԱՊԱՏԱՄԽԱՆ, անծ. Ոչ համա-
պատասխան:

ԱՆՀԱՄԱՊԱՏԱՄԽԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ան-
համապատասխան լինելը:

ԱՆՀԱՄԱՌՕՏԵԼԻ, անծ. Ինչ որ չի կա-
րելի համառոտել:

ԱՆՀԱՄԱՏԵՂԵԼԻ, անծ. Ինչ որ չի կարող
մի ուրիշի հետ համատեղ լինել:

ԱՆՀԱՄԱՐ, անծ. 1. Ինչ որ համար՝ հա-
ջիւ չունի: 2. Համար չկրող՝ չունեցող:
Անթիւ:

ԱՆՀԱՄԱՐՁԱԿ, անծ. Ոչ համարձակ:

ԱՆՀԱՄԱՐՁԱԿԵԼԻ, անծ. մկ. Տ. Անհա-
մարձակ:

ԱՆՀԱՄԱՐՁԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Անհա-
մարձակ լինելը:

ԱՆՀԱՄԱՑՆԵԼ, անց. ձեւ. Անհամանալ՝ի,
Անհամ դարձնել:

ԱՆՀԱՄԲԱԻ, անծ. Համբաւ՝ հոշակ՝ լուր
չունեցող:

ԱՆՀԱՄԲԵՐ, անծ. Չհամբերող:

ԱՆՀԱՄԲԵՐԱԲԱՐ, մկ. Անհամբեր
կերպով:

ԱՆՀԱՄԲԵՐԱՏԱՐ, Տ. Անհամբեր:

ԱՆՀԱՄԲԵՐԵԼԻ, անծ. Ինչ բանի չի
կարելի համբերել:

ԱՆՀԱՄԲԵՐՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Անհամբե-
րող լինելը:

ԱՆՀԱՄԲԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անհամբեր
լինելը:

ԱՆՀԱՄԲՈՅՐ, անծ. Ոչ համբոյր: Առանց
համբոյրի:

ԱՆՀԱՄԲՈՒՐԵԼԻ, անծ. Անհամբոյր:

ԱՆՀԱՄԵԱԼ, անծ. Անհամացած:

ԱՆՀԱՄԵԼ, անծ. Անհամանալ:

ԱՆՀԱՄԵՄ, անծ. Համեմ չունեցող:

ԱՆՀԱՄԵՄԱՏ, անծ. 1. Իր նմանը չունե-
ցող: 2. մկ. Բարձր որեւէ համեմատու-
թիւնից:

<p>ԱՆՀԱՄԵՄԱՏԵԼԻ, ան. <i>Ինչ որ չի կարելի համեմատել՝ բաղդատել ուրիշի հետ:</i> ԱՆՀԱՄԵՄԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Անհամեմատ լինելը:</i> ԱՆՀԱՄԵՄԱՏՕՐԷՆ, մկ. <i>Անհամեմատ կերպով:</i> ԱՆՀԱՄԵՍ, ան. <i>Ոչ համեստ:</i> ԱՆՀԱՄԵՍԱԲԱՐ, մկ. <i>Անհամեստ կերպով:</i> ԱՆՀԱՄԵՍՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Անհամեստ լինելը:</i> ԱՆՀԱՄԵՍՕՐԷՆ, Տ. <i>Անհամեստաբար:</i> ԱՆՀԱՄԵՐԱՇԽ, ան. <i>Ոչ համերաշխ:</i> ԱՆՀԱՄԵՐԱՇԽՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Անհամերաշխ լինելը:</i> ԱՆՀԱՄՈԶԵԼԻ, ան. <i>Որին չի կարելի համոզել:</i> ԱՆՀԱՄՈԶԵՑՈՒՑԻՉ } ան. <i>Ոչ համոզիչ,</i> ԱՆՀԱՄՈԶԻՉ } <i>չհամոզող:</i> ԱՆՀԱՄՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Անհամ լինելը:</i> ԱՆՀԱՄՑՆԵԼ, Տ. <i>Անհամացնել:</i> * ԱՆՀԱՅՆՈՑԱԲԱՐ, ան. մկ. <i>Չհայհոյող:</i> ԱՆՀԱՅՐ, ան. <i>Հայր չունեցող:</i> ԱՆՀԱՅՐԵՆԱՄԷՐ, ան. <i>Ոչ հայրենասեր:</i> ԱՆՀԱՅՐԵՆԱՄԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Անհայրենասեր լինելը:</i> ԱՆՀԱՅՐԵՆԻՔ, ան. <i>Հայրենիք չունեցող:</i> ԱՆՀԱՅՐՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Անհայր լինելը:</i> ԱՆՀԱԳԻՍՏ, ան. 1. <i>Դադար չունեցող:</i> <i>Անհանդարտ:</i> 2. <i>Շարունակ շարժուող:</i> 3. մկ. <i>Անդադար:</i> ԱՆՀԱԳՈՒՆԱԿ, ան. <i>Հանգոյնը՝ նմանը չունեցող:</i> ԱՆՀԱԳՍԱՆԱԼ, չբ. <i>Անհանգիստ՝ անտրամադիր լինել:</i> ԱՆՀԱԳՍԱՑՆԵԼ, անց. ձև. <i>Հանգիստը խանգարել:</i> ԱՆՀԱԳՍՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Անհանգիստ լինելը:</i> ԱՆՀԱՆԴԵՐՁ, ան. <i>Մերկ:</i> ԱՆՀԱՆԴԷՍ, ան. <i>Հանդես չբերում:</i></p>	<p>ԱՆՀԱՆԴՈՒՐԾԵԼԻ, ան. <i>Որին չի կարելի հանդուրժել:</i> ԱՆՀԱՆՃԱՐ, ան. մկ. <i>Ոչ հանճարեղ:</i> ԱՆՀԱՆՃԱՐԱԲԱՐ, մկ. <i>Անհանճար կերպով:</i> ԱՆՀԱՆՃԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Անհանճար լինելը:</i> ԱՆՀԱՇԻՐ, ան. <i>Հաշուի չենթարկուող:</i> ԱՆՀԱՇՈՒԵԼԻ, Տ. <i>Անհաշի:</i> ԱՆՀԱՇՏ, ան. <i>Չհաշտուող:</i> ԱՆՀԱՇՏԵԼԻ, ան. <i>Որին կմ ինչ որ չի կարելի հաշտեցնել:</i> ԱՆՀԱՇՏՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Անհաշտ լինելը:</i> ԱՆՀԱՍ, ան. <i>Որին չի կարելի հասնել:</i> ԱՆՀԱՍԱԿ, ան. <i>Հասակ չունեցող:</i> ԱՆՀԱՍԱՆԵԼԻ, ան. <i>Որին չի կարելի հասնել:</i> ԱՆՀԱՍԿԱՆԱԼԻ, ան. <i>Ինչ որ չի կարելի հասկանալ:</i> ԱՆՀԱՍԿԱՑՈՂ, ան. <i>Չհասկացող:</i> ԱՆՀԱՍԿԱՑՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Անհասկացող լինելը:</i> ԱՆՀԱՍՈՑԹ, ան. <i>Հասոյթ չունեցող:</i> ԱՆՀԱՍՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Անհասանելի՝ անըմբռնելի լինելը:</i> + ԱՆՀԱՍՈՒԿ, Տ. <i>Չհաս:</i> ԱՆՀԱՍՈՒՆՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Ոչ հասուն լինելը:</i> ԱՆՀԱՍՍԱՏ, ան. <i>Ոչ հաստատ:</i> ԱՆՀԱՍՍԱՏԱԿԱՍ, ան. <i>Ոչ հաստատակամ:</i> ԱՆՀԱՍՍԱՏԱԿԱՍՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Անհաստատակամ լինելը:</i> ԱՆՀԱՍՍԱՏԱՊԷՍ, մկ. <i>Անհաստատ լինելը:</i> ԱՆՀԱՍՍԱՏԵԼԻ, ան. <i>Ինչ որ չի կարող հաստատունել:</i> ԱՆՀԱՍՍԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Անհաստատ՝ խախուտ լինելը:</i> ԱՆՀԱՍՍԱՏՈՒՆ, Տ. <i>Անհաստատ:</i> ԱՆՀԱՏ, ան. 1. <i>Չկտրուող:</i> 2. մկ. <i>Անհատնում կերպով:</i> <i>Անձ:</i> <i>Առանձին:</i></p>
--	--

ԱՆՀՍՏԱԲԱՐ, մկ. Առանց ընդհատ-
ուելքու: Անձնական:
ԱՆՀՍՏԱԿԱՆ, ած. Չկտրուող, չընդ-
հատուող:
ԱՆՀՍՏԱԿԱՆԱՊԷՍ, Տ. Անհատաբար:
ԱՆՀՍՏԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Առանձին
յատկություն:
ԱՆՀՍՏԱՆԱԼ, չբ. Անհատ դառնալ:
ԱՆՀՍՏԱՊԱՇՏ, ած. Անհատի կողմ ե-
ղող:
ԱՆՀՍՏԵԼ, նբ. Անհատ դարձնել:
ԱՆՀՍՏԵԱԼ,
ԱՆՀՍՏԵԼԻ,
ԱՆՀՍՏՈՒՄ,
ԱՆՀՍՏՈՅՑ, ած. Տ. Անպատ:
ԱՆՀՍՏՈՒԱԾ } ած. Չբաժանուող:
ԱՆՀՍՏՈՒԱԾԵԼԻ }
ԱՆՀՍՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Մի անհատ՝ եզա-
կի լինելը: Բարաբանչիւր անձ:
ԱՆՀՍՏՈՒՑԱՆԵԼԻ, ած. Բնչ որ չի կա-
րելի հատուցել:
ԱՆՀԱՐԱԶԱՍ, ած. Ոչ հարազատ:
ԱՆՀԱՐԱԶԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Անհարա-
զատ լինելը: Խորթություն:
ԱՆՀԱՐԹ, ած. Ոչ հարթ, խորտ ու բորտ:
ԱՆՀԱՐԹԵԼԻ, ած. Բնչ որ չի կարելի
հարթել:
ԱՆՀԱՐԹՈՒԹԻՒՆ, գ. Անհարթ լինելը:
ԱՆՀԱՐԿ, ած. մկ. Հարկից ազատ:
ԱՆՀԱՐԿԱԻՈՐ, ած. Անհարկելի:
ԱՆՀԱՐԿԻ, ած. մկ. Անտեղի, իզուր:
ԱՆՀԱՐՈՒԱԾ, ած. Հարուած չստացած:
ԱՆՀԱՐՈՒԱԾԵԼԻ, ած. Որին չի կարելի
հարուած հասցնել:
ԱՆՀԱՐՄ, ած. Հարս չունեցող:
ԱՆՀԱՐՑ, ած. մկ. Առանց հարցի.
չհարցուած:
ԱՆՀԱՑ, ած. Հաց չունեցող:
ԱՆՀԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Հացի սով:
ԱՆՀԱԻԱՆ, ած. Չհաւանող:
ԱՆՀԱԻԱՆԱԿԱՆ, ած. Աներեւակայելի,
ոչ ստոյգ, ինչ բանի չի կարելի հաւանել:

ԱՆՀԱԻԱՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անհաւա-
նական լինելը:
ԱՆՀԱԻԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Չհաւանելը:
ԱՆՀԱԻԱՍԱՐ, ած. Ոչ հաւասար:
ԱՆՀԱԻԱՍԱՐԱՊԷՍ, մկ. Ոչ հաւասար
կերպով:
ԱՆՀԱԻԱՍԱՐԱԿՇԻՈՒ, ած. Չհաւասա-
րակշռուած:
ԱՆՀԱԻԱՍԱՐԱԿՇՈՒԹԻՒՆ, գ. Ան-
հաւասարակշիռ լինելը:
ԱՆՀԱԻԱՍԱՐԱԿՈՂՄ, ած. (Երկրաչ.)
Ոչ հաւասարակողմ:
ԱՆՀԱԻԱՍԱՐԱՆԿԻՒՆ, ած. Ոչ հաւա-
սար անկլինով:
ԱՆՀԱԻԱՍԱՐԱՉԱՓ, ած. Ոչ հաւասա-
րաչափ:
ԱՆՀԱԻԱՍԱՐԱՊԷՍ, Տ. Անհաւասա-
րաբար:
ԱՆՀԱԻԱՍԱՐԵԼԻ, ած. Որին չի կարելի
հաւասարուել:
ԱՆՀԱԻԱՍԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անհաւա-
սար: 2. (Մաթ.) Հանրահաշուական ար-
տայայտություն:
ԱՆՀԱԻԱՍՏԱԲԱՐ, մկ. Անհաւաստի
կերպով:
ԱՆՀԱԻԱՍՏԻ, ած. Ոչ հաւաստի:
ԱՆՀԱԻԱՍՏ(Ի)ՈՒԹԻՒՆ, գ. Անհաւա-
ստի՝ անվստահ լինելը:
ԱՆՀԱԻԱՍ, ած. Հաւատ չունեցող:
ԱՆՀԱԻԱՍԱԳՈՅՆ, բաղդ. աստ. Աւելի
անհաւատ:
ԱՆՀԱԻԱՍԱԼԻ, ած. Բնչ բանի չի
կարելի հաւատալ:
ԱՆՀԱԻԱՍԱԼԻՈՒԹԻՒՆ, գ. Անհաւա-
տալի լինելը:
ԱՆՀԱԻԱՍԱԼԻՕՐԷՆ, մկ. Անհաւատալի
կերպով:
ԱՆՀԱԻԱՍԱՐՄԱԲԱՐ, մկ. Անհաւատա-
րիմ կերպով:
ԱՆՀԱԻԱՍԱՐՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Անհաւա-
տարիմ լինելը:
ԱՆՀԱԻԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Անհաւատ լի-

<p>նելը:</p> <p>ԱՆՀԱՏԱԿԵՆՏՐՈՆ, ած. Անհատին գերակայ արժեք՝ կենտրոն համարող:</p> <p>ԱՆՀԵԹԵԹ, ած. Անճոռնի, այլանդակ:</p> <p>ԱՆՀԵԹԵԹԱԲԱՐ, մկ. Անհեթեթ՝ այլանդակ կերպով:</p> <p>ԱՆՀԵԹԵԹՈՒԹԻՒՆ, գ. Անհեթեթ լինելը:</p> <p>ԱՆՀԵՂԳ, ած. Ոչ ծոլ:</p> <p>ԱՆՀԵՂԳԱԲԱՐ, մկ. Առանց ծուլանալու:</p> <p>ԱՆՀԵՇՏ, ած. Ոչ հեշտ, դժուարին:</p> <p>ԱՆՀԵՌԱՆԱԼԻ, ած. Նա որ չի հեռանում:</p> <p>ԱՆՀԵՌԱՏԵՍ, ած. Ոչ հեռատես, կարճատես:</p> <p>ԱՆՀԵՌԱՏԵՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Անհեռատես լինելը:</p> <p>ԱՆՀԵՏ, ած. Հետք չունեցող:</p> <p>ԱՆՀԵՏԱԶՈՏ, ած. Չհետազոտուած:</p> <p>ԱՆՀԵՏԱԶՈՏԵԼԻ, ած. Ինչ որ չի կարելի հետազոտել:</p> <p>ԱՆՀԵՏԱՄՈՒՏ,</p> <p>ԱՆՀԵՏԱՆԱԼ, չբ. Կորչել առանց հետք թողնելու:</p> <p>ԱՆՀԵՏԱՔՔԻՐ, ած. Նա որ չի հետաքրքրուում: Ոչ հետաքրքիր:</p> <p>ԱՆՀԵՏԱՔՔՐԱԿԱՆ, ած. Ինչ որ հետաքրքրություն չի շարժում:</p> <p>ԱՆՀԵՏԵՒԱՆՔ, ած. Հետեւանք չունեցող:</p> <p>ԱՆՀԵՏԵՒՈՂԱԲԱՐ, մկ. Ոչ հետեւողաբար:</p> <p>ԱՆՀԵՏԵՒՈՂԱԿԱՆ, ած. Ոչ հետեւողական:</p> <p>ԱՆՀԵՏԵՒՈՂԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ } գ. Անհետեւողական լինելը:</p> <p>ԱՆՀԵՐ, ած. (Գլխի) մազ չունեցող կունդ:</p> <p>ԱՆՀԵՐԿ, ած. Հերկ չունեցող: Չհերկըւած:</p>	<p>ԱՆՀԵՐԶՈՒԱԾ, ած. Որտեղ չկայ հերձուած: Անաղանդ:</p> <p>ԱՆՀԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Գլխի մազ չունենալը:</p> <p>ԱՆՀԵՐՔԵԼԻ, ած. Ինչ որ չի կարելի հերքել: Անժխտելի:</p> <p>ԱՆՀԻՄՆ, ած. Հիմք չունեցող:</p> <p>ԱՆՀԻԹ, ած. Հիւթ չունեցող:</p> <p>ԱՆՀԻԹՈՒԹԻՒՆ, գ. Անհիւթ:</p> <p>ԱՆՀԻԻՐԱՄԷՐ, ած. Հիւրեր չսիրող:</p> <p>ԱՆՀԻԻՐԱՄԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անհիւրասեր լինելը:</p> <p>ԱՆՀԻԻՐԸՆԿԱԼ, ած. Հիւր չընդունող:</p> <p>ԱՆՀԻԻՐԸՆԿԱԼՈՒԹԻՒՆ, Տ. Անհիւրասիրություն:</p> <p>ԱՆՀՄՈՒՏ, ած. Ոչ հմուտ, անվարժ:</p> <p>ԱՆՀՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Անհմուտ լինելը:</p> <p>ԱՆՀՄՏՐԷՆ, Տ. Անհմտաբար:</p> <p>ԱՆՀՆԱԶԱՆԴ, ած. Ոչ հնազանդ:</p> <p>ԱՆՀՆԱԶԱՆԵԼ, չբ. Անհնազանդ գրտնուել:</p> <p>ԱՆՀՆԱԶԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անհնազանդ լինելը:</p> <p>ԱՆՀՆԱՆԱԼԻ, ած. Ինչ որ չի հնանում:</p> <p>ԱՆՀՆԱՐ, ած. Ոչ հնարաւոր, անկարելի:</p> <p>ԱՆՀՆԱՐԱԳՈՅՆ, բաղդ. աստ. Անհնարի:</p> <p>ԱՆՀՆԱՐԱՆԱԼ, չբ. Անհնարին դառնալ:</p> <p>ԱՆՀՆԱՐԻՆ, ած. Ոչ հնարաւոր, անկարելի:</p> <p>ԱՆՀՆԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անհնար՝ անկարելի լինելը:</p> <p>ԱՆՀՈԳ, ած. Հոգւերից ազատ: Անփոյթ:</p> <p>ԱՆՀՈԳԱԲԱՐ, մկ. Անհոգ կերպով:</p> <p>ԱՆՀՈԳԱԲԱՐԶ, ած. Հոգաբարձու՝ խնամող չունեցող:</p> <p>ԱՆՀՈԳԱԼԻ, ած. Չնչին, աննշան:</p> <p>ԱՆՀՈԳԱՆԱԼ, չբ. Հոգւերից ազատուել:</p> <p>ԱՆՀՈԳԱՑՈՂ, ած. Հոգացող խնամող չունեցող:</p> <p>ԱՆՀՈԳԱՑՈՂՈՒԹԻՒՆ, Տ. Անհոգութիւն:</p>
---	--

ԱՆՀՈԳԻ, ան. Հոգի չունեցող: 1. Փոխ. *Խիղճ՝ գույթ չունեցող*: 2. Անսիրտ:

ԱՆՀՈԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Անհոգ՝ ապահով չլինելը: Անտարբերություն:

ԱՆՀՈՒՈՎ, ան. 1. Տ. Անհոլովելի: 2. (Քրկն.) Հոլով չունեցող:

ԱՆՀՈՒՈՎԵԼԻ, ան. Ինչ որ չի կարելի հոլովել:

ԱՆՀՈՂ, ան. 1. Հող չունեցող, հողագուրկ: 2. Որ հողով ծածկուած չէ:

ԱՆՀՈՂՄ, ան. Որտեղ հողով՝ քամի չկայ:

ԱՆՀՈՂՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Հողով՝ քամի չլինելը:

ԱՆՀՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Անհող՝ հողագուրկ լինելը:

ԱՆՀՈՍ } ան. Չհոսող, հոսանք չունեցող:

ԱՆՀՈՍԱՆՔ }

ԱՆՀՈՍԵԼԻ, ան. Չհոսող, չտապալրող:

ԱՆՀՈՎԱՆԱԼԻ, ան. Որտեղ չի կարելի հովանալ:

ԱՆՀՈՎԻՒ, ան. Հովի՝ արածեցնող չունեցող:

ԱՆՀՈՎՈՒՈՒԹԻՒՆ, գ. (Եկեղ.) Անհովի՝ անառաջնորդ լինելը:

ԱՆՀՈՏ, ան. Հոտ չունեցող:

ԱՆՀՈՏԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Առանց հոտառության լինելը:

ԱՆՀՈՏԱԻԷՏ, ան. Ոչ հոտաւէտ, հոտ չբուրող:

ԱՆՀՈՒՆ, ան. Հուն՝ անցք չունեցող:

ԱՆՀՈՒՆԱՏԱԻԱԼ, ան. Անհունապէս ծաւարուած:

ԱՆՀՈՒՆԱՊԷՍ, մկ. Անհուն՝ անսահման կերպով:

ԱՆՀՈՒՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անհուն լինելը:

ԱՆՀՈՒՐ, ան. Կրակ չունեցող:

ԱՆՀՈՍՏԱԿ, ան. Չհպատակող:

ԱՆՀՈՍՏԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Չհպատակելը:

ԱՆՀՈՍՐՏ, ան. Ոչ հպարտ: Խոնարհ:

ԱՆՀՈՍՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Անհպարտ՝ խոնարհ լինելը:

ԱՆՀՊԱԻՈՂ, ան. Ոչ հպատր, ոչ մերձատր:

ԱՆՀՊԵԼԻ, ան. Որին չի կարելի հպել, հուպ լինել: Դպչիլ:

ԱՆՀՐԱԺԱՐԱԿԱՆ, ան. Տ. Անհրաժարելի:

ԱՆՀՐԱԺԱՐԵԼԻ, ան. Ինչից որ չի կարելի հրաժարուել:

ԱՆՀՐԱԺԵՇՏԱԲԱՐ } մկ. Հարկաւորա-

ԱՆՀՐԱԺԵՇՏԱՊԷՍ }

ԱՆՀՐԱԺԵՇՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Անհրաժեշտ՝ անխուսափելի լինելը, կենսական կարիք:

ԱՆՀՐԱՀԱՆԳ, ան. Հրահանգ՝ կրթություն չունեցող: Անվարժ:

ԱՆՀՐԱՀԱՆԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Հրահանգ՝ անկիրթ լինելը:

ԱՆՀՐԱՄԱՅԵԼԻ, ան. Որին չի կարելի հրամայել:

ԱՆՀՐԱՄԱՆ, ան. մկ. Առանց հրամանի:

ԱՆՀՐԱՄԱՆԱՏԱՐ, ան. Հրամանատար չունեցող:

ԱՆՀՐԱՊԱՐԱԿԵԱԼ } ան. Ինչ որ չի

ԱՆՀՐԱՊԱՐԱԿԵԼԻ }

կարելի հրապարակ հանել՝ գաղտնի:

ԱՆՀՐԱՊՈՅՐ, ան. Չհրապուրող, չգրաւորող:

ԱՆՀՐԱՊՈՒՐԵԼԻ, ան. Որին չի կարելի հրապուրել ղիւթել:

ԱՆՀՐԱՊՈՒՐԻՉ, ան. Ոչ գրաւիչ, չհրապուրող:

ԱՆՀՐԱԻԷՐ, ան. մկ. Չհրաւիրուած, անկոչ:

ԱՆՀՕՏ, ան. Հոտ չունեցող:

ԱՆԶ, գ. Անհատ, անձնատրություն:

ԱՆՁԱՄԲ, մկ. Անձնապէս:

ԱՆՁԱՅՆ, ան. 1. Չայն չունեցող: 2. (Քրկն.) (Գիր), որ չի հնչում:

ԱՆՁԱՅՆԱԳՈՅՆ, բաղդ. աստ. Անձայնի:

ԱՆՁԱՅՆԱԿԻՑ, ան. Ոչ ձայնակից:

<p>ԱՆՁԱՅՆԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Անձայնակից՝ անմիաբան լինելը: ԱՆՁԱՅՆԱԻՈՐ, ան. Ոչ ձայնաւոր: ԱՆՁԱՅՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անձայն լինելը: ԱՆՁԱՆՁԻՐ, Տ. Անձանձրոյթ: ԱՆՁԱՆՁՐԱԼԻ } ան. Ինչից չի կարելի ձանձրանալ: ԱՆՁԱՆՁՐԱՆԱԼԻ } ԱՆՁԱՆՁՐՈՅԹ, ան. մկ. Չձանձրացող: ԱՆՁԱՆՁՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անձանձրոյթ լինելը: ԱՆՁԱՐ, գ. Հողի մէջ, դատարկութիւն, քարայր, քարանձաւ: ԱՆՁԱՐԱԲՆԱԿ, ան. Անձաւում բնակուող: ԱՆՁԱՐԱԽԻՏ, ան. Որտեղ խիտ ան խիտ անձաւներ կան: ԱՆՁԱՐԱԿԵԱՑ, Տ. Անձաւարնակ: ԱՆՁԱՐԱՄՈՒՏ, ան. Անձաւ մտնող: ԱՆՁԱՐԱՆՄԱՆ, ան. Անձաւի նմանուող: * ԱՆՁԵՐ, գ. Երկրորդ ձայնին (ԲՁ) պատկանող մի եղանակի անուն: ԱՆՁԵՂՈՒՆ, ան. Ձեղուն՝ ծածկ չունեցող: ԱՆՁԵՈՒԱԳՈՐԾ, ան. Ոչ ձեռագործ, ձեռքով չշինուած: ԱՆՁԵՈՒԱԿԵՐՏ, Տ. Անձեռագործ: * ԱՆՁԵՈՒՆ, Անձեռք, ան. Ձեռք չունեցող: ԱՆՁԵՈՒՆԱՄԵԼԻ, Տ. Անձեռնմխելի: ԱՆՁԵՈՒՆԱՄՈՒԻՆ, ան. մկ. Ձեռնամուխ չեղող: ԱՆՁԵՈՒՆԱՐԿԵԼԻ, ան. Ինչ որ չի կարելի ձեռնարկել: ԱՆՁԵՈՒՆՆԱՍԵԼ, ան. Ոչ ձեռնասուն: + ԱՆՁԵՈՒՆՀԱՍ, ան. Անմատչելի: ԱՆՁԵՈՒՆՀԱՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Անձեռնհաս լինելը: ԱՆՁԵՈՒՆՄԵԼԻ, ան. Ինչ բանի չի կարելի ձեռք տալ: ԱՆՁԵՈՒՄԵԼԻՈՒԹԻՒՆ, գ. Անձեռմը-</p>	<p>խելի լինելը: ԱՆՁԵՈՒՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անձեռն լինելը: ԱՆՁԵՈՒՆՈՒ, ան. Ոչ ձեռնտու: ԱՆՁԵՈՈՑ, ԱՆՁԵՈՈՑՔ, գ. Ձեռքը, բերանը սրբելու. սրբիչ, սրբուելիք: ԱՆՁԵՈՈՑԻԿ, գ. Փոքր անձեռոց: ԱՆՁԵՏ, ան. Ձետ՝ պոչ չունեցող: ԱՆՁԵԻ, ան. Ձեւ, կերպարանք չունեցող: ԱՆՁԵԻՈՒԹԻՒՆ, գ. Անձեւ լինելը: ԱՆՁԷԹ, ան. Ձէթ չունեցող: * ԱՆՁԻՆՔ, ԱՆՁԵՐ, 1. Անձնի գրք. յոգն. ուղղ. հոլ.: 2. Այբբենական կարգով յօրինուած շարական: ԱՆՁԽՈՑ, գ. (Բուս.) Ծխաբոյսերի կարգին պատկանող տարեկան բոյս: ԱՆՁԿԱԲԵԿ, ան. Կարօտից բեկուած: ԱՆՁԿԱԼԻ, ան. Կարօտով փափագելի: ԱՆՁԿԱԼԻՑ, ան. Անձուկով՝ կարօտով՝ փափագով լի: ԱՆՁԿԱՆԱԼ, չբ. Անձուկ՝ կարօտ զգալ: ԱՆՁԿԱՆՔ, գ. Խիստ կարօտ, տենչանք: ԱՆՁԿՈՑ, ան. Կարօտած, կարօտ քաշող: + ԱՆՁԿՈՑՈՐ, ան. Կոտրատուող, նազանքով քայլող: ԱՆՁԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անձուկ՝ նեղ լինելը: 2. Բժշկ.) Մարմնի որեւէ խողովակի նեղանալը: Մրտնեղութիւն: + ԱՆՁՂԱԿՈՑ, գ. Կիսայրեաց կմ ծայրը այրուած վառելիքի պայտ: ԱՆՁՄԵՈ, ան. մկ. Ձմեռ չկայ: ԱՆՁ, գ. Մարդ՝ արական կմ իգական սեռի: ԱՆՁՆԱԳԵՐ, ան. Գեղեցիկ անձ ունեցող: ԱՆՁՆԱԳԻՐ, Տ. Ինքնութեան թուղթ: ԱՆՁՆԱԳՈՎ, ան. Ինքն իրեն գովող, ինքնագով: ԱՆՁՆԱԳՈՎՈՒԹԻՒՆ, գ. Անձնագով լինելը: ԱՆՁՆԱԴԱՏ, ան. Ինքն իրեն դատա-</p>
--	---

<p>պարտող մեղադրող:</p> <p>ԱՆՁՆԱԴԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Անձնադատ լինելը:</p> <p>ԱՆՁՆԱԴԱԻ, ած. Բնքը իրեն դաւաճանող, դաւաճան:</p> <p>ԱՆՁՆԱԴԻՐ, ած. Բնքն իրեն մի գործի մէջ դնող:</p> <p>ԱՆՁՆԱՁՆ, ած. Եր անձը գոհող:</p> <p>ԱՆՁՆԱՁՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անձնագոհ լինելը:</p> <p>ԱՆՁՆԱՁՕՐ, ած. Անձով զօրաւոր: Հպարտ:</p> <p>ԱՆՁՆԱԽՐՈՒՄՏ, ած. Խրոխտ:</p> <p>ԱՆՁՆԱԿԱԶՄ, գ. Մարդկանց կազմը կմ խումբը:</p> <p>ԱՆՁՆԱԿԱՍ, ած. մկ. Բնքն իր կամքի տէր:</p> <p>ԱՆՁՆԱԿԱՆ, ած. 1. Հոգեկան, բանական, իմանալի: 2. Միայն իրեն պատկանող:</p> <p>ԱՆՁՆԱԿԱՆԱՊԵՍ, մկ. Բնքն իրեն անձ, ինքն անձամբ: Անհատապէս:</p> <p>ԱՆՁՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անձնական հանգամանք: Անհատակնութիւն:</p> <p>ԱՆՁՆԱԿՈՐԾԱՆ, ած. Բնքն իրեն կործանող:</p> <p>ԱՆՁՆԱԿՈՐՈՅՍ, ած. Բնքն իրեն կորցնող:</p> <p>ԱՆՁՆԱՀԱՃ, ած. Եր հաճոյքի համաձայն գործող:</p> <p>ԱՆՁՆԱՀԱՃԱԿԱՆ, ած. Անձնահաճ:</p> <p>ԱՆՁՆԱՀԱՃՈՅ, S. Անձնահաճ:</p> <p>ԱՆՁՆԱՀԱՃՈՒԹԻՒՆ, գ. Անձնահաճ՝ ինքնահաճոյ լինելը:</p> <p>* ԱՆՁՆԱՄԱՏՈՅՑ, ած. Բնքն իր անձը մատուցանող:</p> <p>ԱՆՁՆԱՄԱՐՏ, ած. Բնքն իր հետ կռուող:</p> <p>* ԱՆՁՆԱՄԵՂ, ած. Բնքն իր անձի դէմ մեղանշող:</p> <p>ԱՆՁՆԱՄՈՒ, S. Եսամոլ:</p> <p>ԱՆՁՆԱՅԱՏՈՒԿ, ած. Որոշ անձի յատուկ սեփական:</p>	<p>ԱՆՁՆԱՅՈՐԴՈՐ, S. Բնքնայորդոր:</p> <p>* ԱՆՁՆԱՆԱԽԱՏ, ած. Բնքն իրեն նախատող:</p> <p>ԱՆՁՆԱՆՈՒԷՐ, ած. Բնքն իրեն նուիրող:</p> <p>ԱՆՁՆԱՆՈՒԻՐԱԲԱՐ, մկ. Անձնանուէր կերպով:</p> <p>ԱՆՁՆԱՆՈՒԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անձնուէր լինելը:</p> <p>ԱՆՁՆԱՊԱՀ, ած. Բնքը իրեն պահող:</p> <p>ԱՆՁՆԱՊԱՀԱՊԵՏ, ած. գ. Անձնապահների թիկնապահների պետ:</p> <p>ԱՆՁՆԱՊԱՆՍ, ած. Բնքն իրենով պանծացող:</p> <p>ԱՆՁՆԱՊԱՆՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Անձնապանծ լինելը:</p> <p>ԱՆՁՆԱՊԱՄՏ, ած. Բնքն իրեն պաշտող:</p> <p>ԱՆՁՆԱՊԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Անձնապաշտ լինելը:</p> <p>ԱՆՁՆԱՊԱՄՏՊԱՆՈՒԹԻՒՆ, S. Բնքնապաշտպանութիւն:</p> <p>ԱՆՁՆԱՊԱՐԱՐ, ած. Բնքն իրեն պարարող, սփոփող, կշտացնող:</p> <p>ԱՆՁՆԱՊԱՐՏ, ած. Եր անձով պարտական:</p> <p>ԱՆՁՆԱՊԵՍ, մկ. Եր անձով, ինքը:</p> <p>ԱՆՁՆԱՊՈՒՐԾ, ած. Բնքն իրեն փրկող:</p> <p>ԱՆՁՆԱՍԷՐ, ած. Բնքն իրեն անչափ սիրող:</p> <p>ԱՆՁՆԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անձնասէր լինելը:</p> <p>ԱՆՁՆԱՍՊԱՆ, ած. գ. Բնքն իրեն սպանող կեանքից զրկող:</p> <p>ԱՆՁՆԱՍՊԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անձնասպան լինելը:</p> <p>ԱՆՁՆԱՎԱՃԱՌ, ած. Բնքն իրեն վաճառող:</p> <p>ԱՆՁՆԱՎԱՍՏԱՀ, ած. Բնքն իրեն վստահող:</p> <p>ԱՆՁՆԱՎԱՍՏԱՀՈՒԹԻՒՆ, գ. Անձնավստահ լինելը:</p> <p>ԱՆՁՆԱՏԵԱՑ, ած. Բնքն իրեն ատող:</p>
--	---

ԱՆՁՆԱՏՈՂՈՐ, ած. Բնքն իրեն տոչո-
րոող, այրող, բորբոքող:

ԱՆՁՆԱՏՈՒ, ած. Նա որ ինքն իրեն
ուրիշի ձեռքն է տալիս կամաւոր կեր-
պով:

ԱՆՁՆԱՏՈՒՐ, ած. Բնքը իրեն տալ՝
յանձնել:

ԱՆՁՆԱՒՈՐ, ած. Անձ ունեցող:

ԱՆՁՆԱՒՈՐԱԿԱՆ, ած. Բնչ որ յատուկ
է անձին:

ԱՆՁՆԱՒՈՐԱՊԷՍ, մկ. Իր անձով,
անձամբ:

ԱՆՁՆԱՒՈՐԵԼ, նբ. Իբրեւ անձ ներ-
կայացնել անշունչ արարածները:

ԱՆՁՆԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անձն՝ իբրեւ
խորհող անհատ:

ԱՆՁՆԱՓՈՒՍԱՆՈՐ, գ. Մէկի անձը
փոխարինող:

ԱՆՁՆԴԻՐ, ած. Իր դիրութիւնը՝ հան-
գիստը փնտրող:

ԱՆՁՆԵԱՑ,

ԱՆՁՆԵՂ, ած. Լաւ զարգացած մարմ-
նով, փարթամ հասակով:

ԱՆՁՆԸՆԻՐ, ած. Իր ընտրութեամբ՝ իր
կամքով վարուող:

ԱՆՁՆԻՇՆԱՆ, ած. Բնքն իր գլխի տէր:

ԱՆՁՆԻՇՆԱՆԱԲԱՐ, մկ. Անձնիշխան
կերպով: **ԱՆՁՆԻՇՆԱՆԱԿԱՍՈՒԹԻՒՆ**,

գ. Անձնիշխան կամք ունենալը:

ԱՆՁՆԻՇՆԱՆԱԿԱՆ, ած. Անձնիշխա-
նին յատուկ:

ԱՆՁՆԻՇՆԱՆԱՊԷՍ, Տ. Անձնիշխանա-
բար:

ԱՆՁՆԻՇՆԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անձնիշխան
լինելը:

ԱՆՁՆՅԱՐԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Բնքն իրեն
յարգելը:

1. **ԱՆՁՈՒԿ**, ած. 1. Նեղ, նեղուածք:
2. Փոխ. Սրտի նեղութիւն՝ սաստիկ
կարօտից:

2. **ԱՆՁՈՒԿ**, ած. Ձուկ չպարուակող՝
չունեցող:

ԱՆՁՐԵՒ, գ. Մթնոլորտային տեղում, որ
կաթիլներով թափուում է մթնոլորտից
թօն:

ԱՆՁՐԵՒԱԲԵՐ, ած. Անձրեւ բերող:

ԱՆՁՐԵՒԱԲԵՐՈՒՄ, գ. Անձրեւի տեղա-
լուն նպաստելը:

ԱՆՁՐԵՒԱԹԱՑ, ած. Անձրեւից
թրջուած:

ԱՆՁՐԵՒԱԹԱՓ, ած. Անձրեւ թափող,
տեղացող:

ԱՆՁՐԵՒԱԼԻ, ած. Անձրեւով լի:

ԱՆՁՐԵՒԱՆԱՌՆ, ած. Անձրեւի հետ

խառն:

ԱՆՁՐԵՒԱՆԱՓԱՆ, ած. Անձրեւը խա-
փանող:

ԱՆՁՐԵՒԱՏՈՒՆ, ած. Անձրեւ ծնող:

ԱՆՁՐԵՒԱԿԱՆ, գ. Անձրեւից պաշտ-
պանուելու գործիք:

* **ԱՆՁՐԵՒԱԿՈՒՆ**, ած. Անձրեւ
կլանող:

ԱՆՁՐԵՒԱՀԱՐ, ած. մկ. Անձրեւից ծեծ-
ուած:

ԱՆՁՐԵՒԱՀԱՐՅՑ, ած. գ. Անձրեւ հա-
րուցող՝ առաջացնող:

ԱՆՁՐԵՒԱՀԵՂԵՂ, գ. Վարար, հորդ
անձրեւ:

ԱՆՁՐԵՒԱՀՈՍ, ած. Անձրեւ հոսեցնող՝
բերող:

ԱՆՁՐԵՒԱՁԵՒ, ած. Անձրեւի նմանու-
թիւն ունեցող:

ԱՆՁՐԵՒԱՅԻՆ, ած. Անձրեւ բերող:

ԱՆՁՐԵՒԱՆՄԱՆ, ած. մկ. Անձրեւի
նման, ինչպէս անձրեւ:

ԱՆՁՐԵՒԱՇԱՏ, ած. Որտեղ անձրեւ
շատ է գալիս:

ԱՆՁՐԵՒԱՇԱՐ, ած. գ. Անձրեւի կաթիլ-
ների նման շարուած:

ԱՆՁՐԵՒԱՇԻԹ, գ. Անձրեւի կաթիլ:

ԱՆՁՐԵՒԱՉԱՓ, գ. Գործիք, որով չա-
փում են մթնոլորտից տեղացած ջրի

քանակութիւնը:

ԱՆՁՐԵՒԱՁՈՒՐ, գ. Անձրեւի ջուր:

<p>ԱՆՋՐԵՒԵԼ, նբ. <i>Իբրեւ անձրեւ տեղայ:</i> ԱՆՋՐԵՒԻԿ, գ. <i>Թեթեւ կարճատեւ անձրեւ:</i> ԱՆՋՐԵՒՈՏ, ած. <i>Երբ անձրեւ կայ, անձրեւային:</i> ԱՆՋՐԵՒՈՏԵԼ, նբ. <i>Անձրեւով թրջել:</i> ԱՆՋՐԵՒՈՑ, գ. <i>Անձրեւից պաշտպանուելու հովանոց:</i> ԱՆՋՐՈՒԹ, գ. (Բուս.) <i>Խէժ:</i> ԱՆՋՐՈՒԿ, գ. (Կենդ.) <i>Մանր ձուկ:</i> ԱՆՂԵԿ, ած. մկ. <i>Ղեկ չունեցող:</i> ԱՆՂԵԿԱՎԱՐ, ած. <i>Ղեկավար՝ առաջնորդ չունեցող:</i> ԱՆՃԱՀ, ած. մկ. <i>Անպատշաճ, անտեղի:</i> ԱՆՃԱՃԱՆՉ, ած. <i>Ճաճանչ չունեցող:</i> ԱՆՃԱՅԹ } ած. <i>Ճայթին</i> ԱՆՃԱՅԹԵԼԻ } <i>չհանող:</i> ԱՆՃԱՆԱԶՄԱԿԱՆ, ած. <i>Ճանաչելու կարողութիւնից զուրկ:</i> ԱՆՃԱՆԱԶԵԼԻ, ած. <i>Ինչ որ չի կարելի ճանաչել:</i> ԱՆՃԱՆԱԶՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Ճանաչելու ընդունակութիւն չունենալը. մարդ չճանաչելը:</i> ԱՆՃԱՆԱՊԱՐՀ, ած. <i>Որտեղ ճանապարհ չկայ:</i> ԱՆՃԱՆԱՊԱՐՀՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Ճանապարհ չունենալը:</i> ԱՆՃԱՇ, ած. մկ. <i>Ճաշ չունեցող:</i> ԱՆՃԱՇԱԿ, ած. 1. <i>Ոչինչ չճաշակած, անսուտ:</i> 2. Փոխ. <i>Ճաշակ չունեցող, համը հոտը չհասկացող:</i> ԱՆՃԱՇԱԿԵԼԻ, ած. <i>Ինչ որ չի կարելի ճաշակել, ուտել:</i> ԱՆՃԱՇԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Գեղազիտական ճաշակ չունենալը:</i> ԱՆՃԱՌ, ած. <i>Ինչ որ չի կարելի ճառել:</i> ԱՆՃԱՌԱԳԱՅԹ, ած. <i>Ճառագայթ չունեցող:</i> * ԱՆՃԱՌԱԳԱՅԹԱԶԵՐ, ած. <i>Ճառագայթ չարձակող ձեւ ունեցող:</i> ԱՆՃԱՌԱՒՈՍ, ած. <i>Ոչ ճառախօս:</i></p>	<p>* ԱՆՃԱՌԱԿԱՆ, ած. 1. <i>Տ. Անճառելի:</i> 2. գ. <i>Չխօսող:</i> ԱՆՃԱՌԱՀՐԱՇ, ած. <i>Անճառելի հրաշքով:</i> ԱՆՃԱՌԱՓՈՅԼ, ած. <i>Անճառելի՝ սքանչելի փայլ ունեցող:</i> * ԱՆՃԱՌԵԼ, նբ. <i>Ժխտել:</i> ԱՆՃԱՌԵԼԻ, ած. <i>Ինչ որ չի կարելի ճառել:</i> ԱՆՃԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Անճառ՝ անճառելի լինելը:</i> + ԱՆՃԱՐ, ած. <i>Ճար չունեցող:</i> 1. ԱՆՃԱՐԱԿ, ած. <i>Անճար, տկար, անկեալ:</i> Անճարակ մարդ: 2. ԱՆՃԱՐԱԿ, (Բուս.) <i>Տ. Մկնականջ:</i> ԱՆՃԱՐԱԿԵԼ, չբ. <i>Անճարակ դառնալ:</i> ԱՆՃԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Ճարը կտրած լինելը:</i> ԱՆՃԱՐԱՆԱԼ, չբ. <i>Ճարը կտրել:</i> + ԱՆՃԱՐԵԼԻ, ած. <i>Չճարուող:</i> ԱՆՃԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Անճար՝ անօգնական դրութիւն:</i> ԱՆՃԱՐՊ, ած. <i>Ճարպ չունեցող:</i> ԱՆՃԱՐՏԱՐ, ած. <i>Ոչ ճարտար:</i> + ԱՆՃԵՂՔ, ած. <i>Ճեղք՝ ձեղքուածք չունեցող:</i> + ԱՆՃԵՂՔԵԼԻ, ած. <i>Ինչ որ չի կարելի ձեղքել:</i> ԱՆՃԵՏ, ած. <i>Ճետ՝ զաւակ՝ սերունդ չունեցող:</i> ԱՆՃԵՏԱՆ, գ. (Բուս.) <i>Հովանոցաւորների կարգին պատկանող բոյս:</i> ԱՆՃԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Չաւակից՝ սերունդից զուրկ լինելը:</i> ԱՆՃԻՇՏ, ած. <i>Ոչ ճիշտ, սխալ:</i> ԱՆՃԻՏԵԼ, նբ. <i>Անճետ անել:</i> <i>Բնաջնջել:</i> * ԱՆՃԻՐԻՏԱՄ, գ. (Բուս.) <i>Հնդկաստանում բուսնող մի ծառի կարմիր միրգ:</i> ԱՆՃԿՈՒՆ, ած. <i>Ոչ ձկուն:</i> ԱՆՃՄԼԵԼԻ, ած. <i>Ինչ որ չի կարելի ձմկել:</i> ԱՆՃՆՇԵԼԻ, ած. <i>Ինչ որ չի կարելի</i></p>
--	--

ճնշել:
 ԱՆՃՆՇԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ } Գ. Անճնշելի:
 ԱՆՃՆՇԵԼԻՈՒԹԻՒՆ }
ԱՆՃՇԳՐՏԵԼԻ, ան. Ինչ որ չի կարելի ճշգրտել:
ԱՆՃՇՄԱՐԻՏ, ան. Ոչ ճշմարիտ. սուտ:
ԱՆՃՇՄԱՐՏԱՆՍԱՆ, ան. Ոչ ճշմարտանման:
ԱՆՃՇՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, Գ. Անճշմարիտ լինելը:
ԱՆՃՇՏԱՊԱՀ, ան. Ճշտութիւն չպահպանող:
ԱՆՃՇՏԱՊԱՀՈՒԹԻՒՆ, Գ. Անճշտապահ լինելը:
ԱՆՃՇՏՈՒԹԻՒՆ, Գ. Անճիշտ լինելը:
 * **ԱՆՃՈՒՈՒԹԻՒՆ**, Գ. Չճոխանայը:
ԱՆՃՈՂՈՂՐԵԼԻ, ան. Ինչից կմ որից չի կարելի ճողոպրել, ազատիլ:
ԱՆՃՈՌՆԻ, ան. Այլանդակ:
ԱՆՃՈՌՆԻՈՒԹԻՒՆ } Գ. Անճոռնի լինելը:
ԱՆՃՈՌՆՈՒԹԻՒՆ }
 * **ԱՆՃՈՒԿ**, Գ. (Կենդ.) Մարդակերպ կապիկների մի ցեղ:
ԱՆՃՈՒՊԱՐ, Գ. (Բուս.) Մի տեսակ բոյս:
ԱՆՃՈՒՆՉ, ան. մկ. Ճոհնչ չարձակող:
ԱՆՃՐԱԳ, ան. մկ. Ճրագից գուրկ:
 + **ԱՆՃՐԿԱԾ**, ան. Շուարուած:
ԱՆՃՐԿԵԼ, չբ. Դժուարութեան առաջ շուարել:
 + **ԱՆՃՐԿՈՏԵԼ**, չբ. Ծուլանալ:
 + **ԱՆՃՐԿՈՒԿ**, Տ. Անճրկած:
ԱՆՄԱԶ, ան. Մազ չունեցող:
ԱՆՄԱԶՍՁՈՒԿ, ան. (Բուս.) Արմատի բարակ թելեր:
ԱՆՄԱԼ } ան. Ինչ որ չի կարելի
ԱՆՄԱԼԵԼԻ } ան. Ինչ որ չի կարելի փշրել:
ԱՆՄԱԽԱՂ, ան. մկ. Մախաղ չունեցող:
 * **ԱՆՄԱԿԱՍՏԱԾԱԿԱՆ**, ան. Չմտածուած, անմիտ:
 * **ԱՆՄԱԿԱՍՏԱԾՈՒԹԻՒՆ**, Գ. Չմտածելը:

ԱՆՄԱԿԱՐ, ան. Առանց մակարդի, կաճառի:
ԱՆՄԱՀ, ան. 1. Մահ չունեցող: 2. (Ընտ.) Ֆրանսիական Ակադեմիայի անդամ:
ԱՆՄԱՀԱԲԱՐ, մկ. Անմահ կերպով:
ԱՆՄԱՀԱԿԱՆ, ան. Անմահ:
ԱՆՄԱՀԱՀՈՏ, ան. Անմահական հոտ բուրոող, ախորժելի:
ԱՆՄԱՀԱՃԱՇԱԿ, ան. Անմահական ճաշակ ունեցող:
ԱՆՄԱՀԱՆԱԼ, չբ. Անմահ դառնալ:
ԱՆՄԱՀԱՆՈՒՆ, ան. Որի անունն անմահ է:
ԱՆՄԱՀԱՊԵՍ, Տ. Անմահաբար:
ԱՆՄԱՀԱՐԱՐ, ան. Անմահացնող:
ԱՆՄԱՀԱՐՁԱՆ, ան. Մահարձան արձաններ չունեցող:
ԱՆՄԱՀԱՅՈՒ, ան. Անմահութիւն բերող:
ԱՆՄԱՀԱՅՈՒՄ, Գ. Անմահանայը:
ԱՆՄԱՀԱՅՈՒՑԻՉ, ան. Նա որ անմահացնում է:
ԱՆՄԱՀԿԱՆԱՅՈՒ, ան. Ոչ մահկանացու:
ԱՆՄԱՀՈՒԹԻՒՆ, Գ. Անմահ լինելը:
 + **ԱՆՄԱՂԵԼ**, ան. մկ. Չմաղած:
 + **ԱՆՄԱՄ**, ան. մկ. Մամ կմ մայր չունեցող:
ԱՆՄԱՅՐ, ան. մկ. (Կրօն.) Մայր չունեցող:
ԱՆՄԱՇ, ան. Չմաշուող:
ԱՆՄԱՇԵԼ, ան. Ինչ որ չի կարող մաշուել:
ԱՆՄԱՌԱՆՈՒՂ, ան. Մառախուղ չպարունակող:
ԱՆՄԱՄ, ան. 1. Մասեր չունեցող: 2. (Եկեղ.) Չհաղորդուած, առանց հաղորդի:
ԱՆՄԱՄԱԿԻՑ, ան. մկ. Ոչ մասնակից:
ԱՆՄԱՄԻԿ, ան. Մասեր չունեցող:
ԱՆՄԱՄՈՒԹԻՒՆ, Գ. Բաժանելի մասեր չունենալը:

ԱՆՄԱՏՈՅՑ, ան. Որին չի կարելի մօտենալ:
 ԱՆՄԱՏՉԵԼԻ, ան. Անատոյց:
 ԱՆՄԱՏՉԵԼԻՈՒԹԻՒՆ, գ. Անատչելի լինելը:
 ԱՆՄԱՐ, ան. Տ. Անարդարնակ:
 ԱՆՄԱՐԴԱԲՆԱԿ, ան. Անշէն. անբնակ:
 ԱՆՄԱՐԿԱԿՈՒՄ, ան. Որտեղ մարդու ոտքը չի կոխել:
 ԱՆՄԱՐԱՁԱՅՆ, ան. Որտեղ մարդու ձայն չի լսուում:
 ԱՆՄԱՐԱՆԱԼ, չբ. Անարդ դառնալ:
 ԱՆՄԱՐԱՍԷՐ, ան. Ոչ մարդասէր:
 ԱՆՄԱՐԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անարդասէր լինելը:
 ԱՆՄԱՐԱՎԱՅՅԵԼ, ան. Ոչ մարդավայել:
 ԱՆՄԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Տ. Տխարդութիւն:
 ԱՆՄԱՐԵԼԻ, ան. Չմարտող:
 ԱՆՄԱՐԹ, ան. Անկարելի, անպատեհ:
 ԱՆՄԱՐԹՈՒԹԻՒՆ, գ. Անկարելիութիւն, անտեղութիւն:
 ԱՆՄԱՐՄԻՆ, ան. Մարմին չունեցող:
 ԱՆՄԱՐՄՆԱԿԱՆ } ան. Անարմնին
 ԱՆՄԱՐՄՆԱՅԻՆ } յատուկ:
 ԱՆՄԱՐՄՆԱՆԱԼ, չբ. Անարմին դառնալ:
 ԱՆՄԱՐՄՆԱՍԵՐ, ան. Անարմիններից սերուած:
 ԱՆՄԱՐՄՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անարմին լինելը:
 ԱՆՄԱՐՄ, մկ. Առանց մարսելու:
 ԱՆՄԱՐՄԱԿԱՆ } ան. Ինչ որ չի կարելի
 ԱՆՄԱՐՄԵԼԻ } մարսել:
 ԱՆՄԱՐՍՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Մարսելու անկարողութիւն:
 ԱՆՄԱՐՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Անարսելի լինելը:
 ԱՆՄԱՐՏ }
 ԱՆՄԱՐՏԱԿԱՆ } Տ. Անարտնչելի:

ԱՆՄԱՐՏԱԿԻՑ, ան. մկ. Մարտակից չունեցող:
 ԱՆՄԱՐՏՆՉԵԼԻ,
 ԱՆՄԱՐՏՈՒՑԵԱԼ, ան. Որի դէմ չի կարելի մարտնչել:
 ԱՆՄԱՔՈՒՐ, ան. Ոչ մարդ, կեղտոտ:
 ԱՆՄԱՔՐԱՊԷՍ, մկ. Անմարդ կերպով:
 ԱՆՄԱՔՐԱՍԷՐ, ան. Ոչ մարքասէր:
 ԱՆՄԱՔՐԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անմարքասէր լինելը:
 ԱՆՄԱՔՐԵԼԻ, ան. Ինչ որ չի կարելի մարքել:
 ԱՆՄԱՔՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անմարդ լինելը:
 ԱՆՄԵԾԱՐԱՆՔ, գ. Անպատուութիւն:
 ԱՆՄԵԾԱՐԳԻ, ան. Ոչ մեծարգի: Հասարակ, անշուք:
 ԱՆՄԵԾԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Չմեծարելը:
 ԱՆՄԵԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Մեծութիւն քանակ չունենալը:
 ԱՆՄԵԿԻՆ, ան. մկ. Ինչ որ չի կարելի մեկնել րաժանել:
 ԱՆՄԵԿՆԵԼԻ, ան. մկ. Ինչ որ չի կարելի բացատրել:
 ԱՆՄԵՂ, ան. 1. Մեղք չունեցող: 2. Մաքուր, անարատ, կուսական:
 ԱՆՄԵՂԱԲԱՐ, մկ. Անմեղ կերպով, միամտաբար:
 ԱՆՄԵՂԱԴԻՐ, ան. Տ. Անմեղադրելի:
 * ԱՆՄԵՂԱԴԻՐԵԼ, նբ. Մեղադրանքից ազատ արձակել:
 ԱՆՄԵՂԱԴԻՐԵԼԻ, ան. Ինչ կմ ում որ չի կարելի մեղադրել:
 ԱՆՄԵՂԱԴԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Մեղադրելի չլինելը:
 ԱՆՄԵՂԱԿԱՆ, ան. Անմեղին յատուկ:
 ԱՆՄԵՂԱՆԱԼ, չբ. Անմեղ դառնալ:
 ԱՆՄԵՂԱՆՉԱԿԱՆ,
 ԱՆՄԵՂԱՆՉԵԼԻ, ան. Չմեղանչող, անվնաս:
 ԱՆՄԵՂԱՆՉԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անմե-

<p>դանչական լինելը: ԱՆՍԵՂԱՊԱՐՏԵԼԻ, <i>S. Անմեղադրելի:</i> ԱՆՍԵՂԿԵԼԻ, <i>ած. Ինչ որ չի կարելի մեղկացնել՝ մեղմացնել:</i> ԱՆՍԵՂՍԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, <i>գ. Մեղսակից չլինելը:</i> ԱՆՍԵՂՈՒԹԻՒՆ, <i>գ. Անմեղ լինելը:</i> ԱՆՍԵՂՈՒԿ, <i>ած. Անմեղ, հեզ (փառաքշ.) Անմեղուկ գառն:</i> ԱՆՍԵՂՈՒՆԱԿ, ԱՆՍԵՂՕՐԷՆ, <i>մկ. Անմեղութեամբ:</i> ԱՆՍԵՔԵՆԱՅ, <i>ած. Ինչ որ չի կարելի մեքենայել:</i> ԱՆՍԵՌ, <i>ած. Չմեռնող, անմահ:</i> ԱՆՍԵՌՈՒԿ, (<i>Բուս.</i>) Խոպուպաւորների կարգին պատկանող բոյս: ԱՆՍԵՐԺԵԼԻ, <i>ած. Ինչ որ չի կարելի մերժել:</i> ԱՆՍԵՐԿԱՆԱԼԻ, <i>ած. Ինչ որ չի կարելի մերկացնել:</i> ԱՆՍԵՐՁԱԿԱՅ, <i>ած. Որին մօտ կանգնել՝ մօտենալ չի կարելի:</i> ԱՆՍԵՐՁԱՆԱԼԻ, <i>S. Անմօտենալի:</i> * ԱՆՍԵՐՁԱՒՈՐ, <i>ած. Ոչ մերձաւոր, հեռաւոր:</i> * ԱՆՍԵՐՁԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, <i>գ. Անմերձաւոր լինելը:</i> ԱՆՍԵՐՁԵՆԱԼԻ, <i>ած. Որին չի կարելի մերձենալ, մօտենալ:</i> ԱՆՍԵՔԵՆԱՅ, <i>ած. մկ. Մեքենայ չունեցող: Անհիքնաշարժ:</i> * ԱՆՍԹԵՐ, <i>ած. մկ. Առանց մթերելու:</i> ԱՆՍԹԵՐՔ, <i>գ. Անպաշար:</i> ԱՆՍԻԱԲԱՆ, <i>ած. Ոչ միաբան:</i> ԱՆՍԻԱԲԱՆԵԼ, <i>չբ. Անմիաբան գտնուել:</i> ԱՆՍԻԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, <i>գ. Անմիաբան լինելը:</i> ԱՆՍԻԱՒՈՐԵԼԻ, <i>ած. Ինչ որ չի կարելի միաւորել:</i> ԱՆՍԻՋԱԲԱՐ, <i>S. Անընդմիջաբար:</i> ԱՆՍԻՋԱԿԱՆ, <i>ած. 1. Առանց միջնորդի:</i></p>	<p><i>2. Անմիջապէս:</i> ԱՆՍԻՋԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, <i>գ. Անմիջական լինելը:</i> ԱՆՍԻՋԱԿԱՆՕՐԷՆ, <i>մկ. Անմիջական կերպով:</i> ԱՆՍԻՋԱՍՏՈՒԹԻՒՆ, <i>գ. Չմիջամտելը, չէզոք մնալը:</i> ԱՆՍԻՋԱՊԷՍ, <i>մկ. Անմիջաբար, առանց միջոց տալու:</i> ԱՆՍԻՋՆՈՐ, <i>ած. մկ. Միջնորդ չունեցող:</i> ԱՆՍԻՋՆՈՐԱԲԱՐ, ԱՆՍԻՋՆՈՐԱԿԱՆ, <i>S. Անմիջաբար:</i> ԱՆՍԻՋՈՑ, <i>ած. Անմիջական:</i> ԱՆՍԻՍ, <i>ած. 1. Միս չունեցող: 2. մկ. Առանց մսի: Անմիս մնալ՝ ապրել:</i> ԱՆՍԻՏ, <i>ած. 1. Միտք չունեցող: 2. Անիմաստ, անհասկանալի:</i> ԱՆՍԻՏԵԼԻ, <i>ած. Նա որ չի միտում այս ու այն կողմը:</i> ԱՆՍԻՕՐԿԱԿՈՒԹԻՒՆ, <i>գ. Միօրինակ չլինելը:</i> ԱՆՍԻԽԹԱՐ, <i>ած. մկ. Մխիթարող՝ մխիթարութիւն չունեցող:</i> ԱՆՍԻԽԹԱՐՈՒԹԻՒՆ, <i>գ. Անմխիթար լինելը:</i> ԱՆՍՆԱՑԱԿԱՆ, <i>ած. Ինչ որ մնացական չէ:</i> ԱՆՍՆԱՑՈՐ, <i>ած. մկ. Մնացորդ չունեցող:</i> ԱՆՍՇԱԿ, <i>ած. 1. Չմշակուած: 2. Չհետազօտուած: 3. մկ. Առանց մշակի:</i> ԱՆՍՇԱԿԵԼԻ, <i>ած. Ինչ որ չի կարելի մշակել:</i> ԱՆՍՇԱԿՈՒԹԻՒՆ, <i>գ. Անմշակ լինելը:</i> ԱՆՍՈՒԱՐ, <i>ած. Չմոլորուող:</i> ԱՆՍՈՒԱՐԱԲԱՐ } մկ. Առանց մոլորուելու: ԱՆՍՈՒԱՐԱՊԷՍ } ԱՆՍՈՒԱՐԱԳՈՑՆ, <i>բաղդ. աստ. Անմոլար՛ի, Աւելի անմոլար:</i> ԱՆՍՈՒԱՐՈՒԹԻՒՆ, <i>գ. Անմոլար կլմ</i></p>
--	--

<p>անմոռոր լինելը: ԱՆՄՈՆԻ, գ. (Բուս.) Հնդկական հոտա- ւէտ փոքր թուփ : ԱՆՄՈՌԱՆԱԼԻ, ան. մկ. Ինչ որ չի կարելի մոռանալ: ԱՆՄՈՌԱՅ, ան. մկ. Անմոռանալի: ԱՆՄՈՌԱՅԱԲԱՐ, մկ. Առանց մոռա- նալու: ԱՆՄՈՌԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Անմոռաց լի- նելը: ԱՆՄՈՌՈՒԿ, գ. (Բուս.) Կապոյտ-սպի- տակ փոքր ծաղիկներով խոտատերե- ների կարգից մկնականջների գեղին պատկանող կարճ զարդաբոյս: ԱՆՄՈՌՈՒԿԱՅԻՆ, ան. Անմոռուկին՝ ցեղասպանութեան 100-ամեակի խոր- հրրդանիշին, առնչուող՝ վերաբերող: ԱՆՄՈՒԹ, ան. Չմթնող: 1. ԱՆՄՈՒԻՍ, ան. Որի մէջ չի կարելի մխուել: 2. ԱՆՄՈՒԻՍ, ան. մկ. Մուխ՝ ծուխ չունեցող: + 3. ԱՆՄՈՒԻՍ, ան. 1. Չափազանց հա- րուստ: 2. Շլատ, կծծի: ԱՆՄՈՒՂ, ան. Չսանձուած, չվարժեց- րած: ԱՆՄՈՒՏ, ան. Որտեղ մտնել չի կա- րելի: ԱՆՄՈՒՏՔ, ան. Մուտք՝ մտնելու ճանա- պարի չունեցող: ԱՆՄՈՒՐՅ, ան. մկ. Առանց մրցելու: ԱՆՄՈՒՆՆՉ, ան. մկ. Չմոնչող, ձայն ծպտուն չհանող: ԱՆՄՏԱԲԱՆԵԼ, չբ. Անմիտ կերպով խօսել: ԱՆՄՏԱԲԱՐ, մկ. Անմիտ կերպով. առանց մտածելու: ԱՆՄՏԱԲԱՐՈՅ, Տ. Անմիտ: + ԱՆՄՏԱԾԵԼ, ան. մկ. Առանց մտածե- լու: ԱՆՄՏԱԾԵԼԻ, ան. Ինչ որ չի կարելի մտածել:</p>	<p>ԱՆՄՏԱԾՄՈՒՆՔ, ան. Չմտածուած: ԱՆՄՏԱՆԱԼ, չբ. Անմիտ դատնալ: ԱՆՄՏԱՆԵԼԻ, ան. Ուր չի կարելի մըտ- նել, անմատչելի: ԱՆՄՏԱՅԻ, ան. Ոչ մտացի: ԱՆՄՏԱԻՈՐ, ան. Ոչ մտաւոր: ԱՆՄՏԵՐԻՄ, ան. Ոչ մտերիմ: ԱՆՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Անմիտ լինելը: ԱՆՄՏՕՐԷՆ, Տ. Անմտաբար: ԱՆՄՐՈՒՐ, ան. Մրուր դիրտ չունեցող: ԱՆՄՐՑԱԿԻՑ, ան. Մրցակից՝ հետը մրցող չունեցող: ԱՆՄՐՑԵԼԻ, ան. Որի հետ չի կարելի մրցել: ԱՆՄՕՐՈՒՄ } ան. Մօրուք չունեցող: ԱՆՄՕՐՈՒՔ } ԱՆՅԱԳ, ան. մկ. Չյագեցող, անկուշտ: ԱՆՅԱԳԱՊԷՍ, Տ. Անյագաբար: ԱՆՅԱԳԵԼԻ, ան. Ինչ որ չի կարելի յա- գեցնել: ԱՆՅԱԳԵՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Յագեցած չլի- նելը: ԱՆՅԱԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Անյագ լինելը: ԱՆՅԱԳՈՒՐՂ, ան. Անյագ: ԱՆՅԱԳՕՐԷՆ, Տ. Անյագաբար: ԱՆՅԱԾ, ան. Չյածող, չպտտող: ԱՆՅԱՂԹ } ան. Չյաղթուող: ԱՆՅԱՂԹԱԿԱՆ } ԱՆՅԱՂԹԵԼԻ } ԱՆՅԱՂԹՈՒԹԻՒՆ, գ. Անյաղթ լինելը: ԱՆՅԱՅՏ, ան. Ոչ յայտնի, թաքուն: ԱՆՅԱՅՏԱԲԱՐ, մկ. Անյայտ կերպով, ծածկապէս: ԱՆՅԱՅՏԱԳՈՅՆ, բաղդ. աստ. Անյայտի: ԱՆՅԱՅՏԱՆԱԼ, չբ. Անյայտ լինելը: ԱՆՅԱՅՏՆԵԼԻ, ան. Ինչ որ չի կարելի յայտնել: ԱՆՅԱՅՏՆԻ, ան. Ոչ յայտնի: ԱՆՅԱՅՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Անյայտ լինելը: ԱՆՅԱՆԳ, ան. Յանգ՝ վերջ վերջաւորու- թիւն չունեցող: ԱՆՅԱՆԳԱՊԷՍ, մկ. Առանց յանգելու:</p>
---	--

ԱՆՅԱՆԴԳՆԵԼԻ, անծ. *Ինչ բան չի կարելի յանդգնել:*
*** ԱՆՅԱՆՁՆԱՌՈՂ**, անծ. *Ոչ յանձն առնող:*
ԱՆՅԱՆՅԱԻՈՐ, անծ. *Յանցանք չունեցող:*
ԱՆՅԱՆՑՈՒԹԻՒՆ, գ. *Անյանց՝ անյանցաւոր լինելը:*
ԱՆՅԱՇՏ, Տ. *Անյազ:*
ԱՆՅԱՊԱՐ, անծ. *Չյապաղող:*
ԱՆՅԱՊԱՐԱԲԱՐ } Տ. *Անյապաղ:*
ԱՆՅԱՊԱՐԱՊԷՍ }
ԱՆՅԱՊԱՐԵԼԻ, անծ. *Ինչ որ չի կարելի յապաղել:*
ԱՆՅԱՊԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Անյապաղ՝ անդանդաղ լինելը: Անուշացութիւն:*
ԱՆՅԱՊԱԻԵԼԻ, անծ. *Ինչ որ չի կարելի կրճատել՝ զեղչել, յապաւել:*
ԱՆ(Յ)ԱՋՈՂ,
ԱՆ(Յ)ԱՋՈՂԱԿ, անծ. մկ. *Ոչ յաջող:*
ԱՆՅԱՋՈՂԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. *Անյաջողակ լինելը:*
ԱՆ(Յ)ԱՋՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. *Անյաջող լինելը:*
ԱՆՅԱՋՈՂԻ, անծ. *Յաջողը՝ շարունակող չունեցող:*
ԱՆՅԱՏԱԿ, անծ. *Յատակ չունեցող:*
ԱՆՅԱՐ, անծ. *Չյարող, չկցող:*
ԱՆՅԱՐԱԿԻՑ, անծ. *Չյարակցող:*
ԱՆՅԱՐԱՏԵՐ, անծ. *Ոչ յարատեւ:*
ԱՆՅԱՐԱՏԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Անյարատեւ լինելը:*
ԱՆՅԱՐԱՑՈՅՑ, անծ. *Յարացոյց՝ օրինակ չունեցող:*
ԱՆՅԱՐԴԱՐ, անծ. *Չյարդարում:*
ԱՆՅԱՐԴԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Անյարդար՝ անզարդ:*
ԱՆՅԱՐԻՐ, անծ. 1. *Ինչ որ չի կարող վեր կենայ:* 2. *Անյարմար:*
ԱՆՅԱՐԿ, անծ. *Յարկ՝ ծածկ՝ կտուր չունեցող:*
ԱՆՅԱՐՄԱՐ, անծ. *Ոչ յարմար:*

ԱՆՅԱՐՄԱՐԱԳԻՐ, անծ. *Անյարմար կերպով գրող կմ գրում:*
ԱՆՅԱՐՄԱՐԱԳՈՅՆ, բաղդ. աստ. *Անյարմարի:*
ԱՆՅԱՐՄԱՐԵԼԻ, անծ. *Ինչ որ չի կարելի յարմարացնել:*
ԱՆՅԱՐՄԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Անյարմար լինելը:*
ԱՆՅԱԻԵԼՈՒԱԾ, անծ. *Ինչ որ յաւելում չունի:*
ԱՆՅԱՓՇՏԱԿԵԼԻ, անծ. *Ինչ որ չի կարելի յափշտակել:*
*** ԱՆՅԱՓՇՏԱԿՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Անյափշտակելի լինելը:*
ԱՆՅԵՂ, անծ. մկ. *Չյեղյեղուող, չփոփոխուող:*
ԱՆՅԵՂԱԳՈՅՆ, բաղդ. աստ. *Անյեղի:*
ԱՆՅԵՂԱՇԸՆԵԼԻ, անծ. մկ. *Չփոփոխուող:*
ԱՆՅԵՂԱՓՈՒՆ, անծ. *Չփոփոխում:*
ԱՆՅԵՂԱՓՈՒՆԱԿԱՆ, անծ. *Ոչ յեղափոխական:*
ԱՆՅԵՂԱՓՈՒՆԵԼԻ, անծ. *Ինչ որ չի կարելի յեղափոխել:* *Չփոփոխուող:*
ԱՆՅԵՂԵՂՈՒԿ } անծ. մկ. *Ոչ յեղեղուկ:*
ԱՆՅԵՂՅԵՂՈՒԿ } *Ոչ փոփոխական:*
ԱՆՅԵՂԼԻ, անծ. *Ինչ որ չի կարելի յեղյեղել, փոփոխել:*
ԱՆՅԵՆԱՐԱՆ, անծ. *Յենարան չունեցող:*
ԱՆՅԵՏԱՀԱՅԵԱՅ, անծ. *Յետ չնայող:*
ԱՆՅԵՏԱԶԳԵԼԻ, անծ. *Ինչ որ չի կարելի յետաձգել:*
ԱՆՅԵՏԱԶԳԵԼԻՈՒԹԻՒՆ } գ. *Անյետաձգելի լինելը:*
ԱՆՅԵՐԿՈՒԱՆԱԼԻ, անծ. մկ. *Ինչից չի կարելի կասկածել:*
ԱՆՅԻՇԱԶԱՐ, անծ. *Նա որ չի յիշում իր դէմ գործած չարիքը:*
ԱՆՅԻՇԱԶԱՐԱԲԱՐ } մկ. *Անյիշաչար*
ԱՆՅԻՇԱԶԱՐԱՊԷՍ } *կերպով:*

ԱՆՅԻՇԱՉԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անյիշաչար լինելը:
ԱՆՅԻՇԱՏԱԿ, ած. Յիշատակ չունեցող:
ԱՆՅԻՇԱՏԱԿԵԼԻ, ած. Ինչ որ չի կարելի յիշատակել:
ԱՆՅԻՇԱՏԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Անյիշատակ լինելը:
ԱՆՅԻՇԵԼԻ, ած. մկ. Ինչ որ յիշելու չէ:
ԱՆՅՂԿԵԼԻ, ած. Ինչ որ չի կարելի յղկել:
ԱՆՅՈՂԴՈՂԴ, ած. մկ. Ոչ յողորդող: Անսասան:
ԱՆՅՈՅՁ, ած. Ինչ որ չի կարելի յուզել:
ԱՆՅՈՅՍ, ած. Յոյս չունեցող:
ԱՆՅՈՐԴՈՐ, ած. Առանց իրատի՛ յորդորի:
ԱՆՅՈՒՇ, ած. Չյիշող:
ԱՆՅՈՒՍԱԲԱՐ, մկ. Անյոյս կերպով:
ԱՆՅՈՒՍԱԳՈՅՆ, բաղդ. աստ. Անյոյս՛ի, Աւելի անյոյս:
ԱՆՅՈՒՍԱՐԵԼԻ, ած. Որին չի կարելի յուսադրել:
ԱՆՅՈՒՍԱՐԻ, ած. Չյուսացուած:
ԱՆՅՈՒՍԱՐԻՑ, ած. մկ. Անյուսութեամբ լցուած:
ԱՆՅՈՒՍԱՆԱԼ, չբ. Անյոյս դատնալ:
ԱՆՅՈՒՍԱՐԱՐ, ած. մկ. Անյոյս դարձնող:
ԱՆՅՈՒՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Անյոյս լինելը:
ԱՆՅՕՂ, ած. Յող չունեցող:
ԱՆՅՕՂԱԲԱՐ, մկ. Առանց յողի:
ԱՆՅՕՂԱԿԱՊ, Տ. Անյող:
ԱՆՅՕՂԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անյողատր՛ անյող լինելը:
ԱՆՅՕԺԱՐ, ած. մկ. Ոչ յօժար:
ԱՆՅՕԺԱՐԱԲԱՐ,
ԱՆՅՕԺԱՐԱՊԷՍ, մկ. Առանց յօժարութեան:
ԱՆՅՕԺԱՐԱԿԱՆ, ած. Ոչ յօժարական:
ԱՆՅՕԺԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անյօժար լինելը:
ԱՆՅՕՇԵԼԻ, ած. Ինչ որ չի կարելի կըտորկտոր անել:

***ԱՆՅՕՐԻՆԱԲԱՐ**, մկ. Առանց յօրինուածութեան: Բզկտել:
*** ԱՆՆԱԽԱԴԵԼԻ**, ած. Ինչ որ չի կարելի սկզբում դնել:
ԱՆՆԱԽԱՁ, ած. Նախանձ չունեցող:
ԱՆՆԱԽԱՆՁԱԲԱՐ } մկ. Աննախանձ
ԱՆՆԱԽԱՆՁԱՊԷՍ } կերպով:
ԱՆՆԱԽԱՆՁԵԼԻ, ած. Աննախանձ:
ԱՆՆԱԽԱՆՁՈՏ, ած. Ոչ նախանձոտ:
ԱՆՆԱԽԱՆՁՈՒԹԻՒՆ, գ. Աննախանձ լինելը:
ԱՆՆԱԽԱՆՁՕՐԷՆ, Տ. Աննախանձաբար:
ԱՆՆԱԽԱՊԱՇԱՐ, ած. Չնախապաշարուած:
ԱՆՆԱԽԱՊԱՏՐԱՍՏ, ած. մկ. Ոչ նախապատրաստ:
ԱՆՆԱԽԱՊԱՏՐԱՍՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Աննախապատրաստ լինելը:
ԱՆՆԱԽԱՏԵՍ, ած. Չնախատեսող:
ԱՆՆԱԽԱՏԵՍԵԼԻ, ած. Ինչ որ չի կարելի նախատեսել:
ԱՆՆԱԽԱՏԵՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Չնախատեսելը:
ԱՆՆԱԽԸԹԱՅ, ած. Իր նախընթացը չունեցող:
ԱՆՆԱՀԱՆՁ, ած. Յետ չնահանջող:
ԱՆՆԱՀԱՆՁԵԼԻ, ած. Որին չի կարելի յետ մղել:
ԱՆՆԱԻԱՐԿԵԼԻ } Տ. Աննաւագնաց:
*** ԱՆՆԱԻԵԼԻ** }
ԱՆՆԵՆ, ած. մկ. Չնեխուած:
ԱՆՆԵՆԱԿԱՆ, ած. (Բժշկ.) Նեխութեան առաջն ասնող:
ԱՆՆԵՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Աննեխ լինելը:
ԱՆՆԵՆԳ, ած. մկ. Ոչ նենգ, ոչ խաբէբայ:
ԱՆՆԵՆԳԵԼԻ, ած. Որին չի կարելի նենգել:
ԱՆՆԵՆԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Աննենգ լինելը:
ԱՆՆԵՐԳՈՐՄԱԿԱՆ, ած. Չներգործող:

ԱՆՆԵՐԳՈՐԾԵԼԻ, ան. Որի վրայ չի կարելի ներգործել:
ԱՆՆԵՐԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Աններգործական լինելը:
ԱՆՆԵՐԴԱՇՆԱԿ, ան. Ոչ ներդաշնակ:
ԱՆՆԵՐԴԱՇՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Աններդաշնակ լինելը:
ԱՆՆԵՐԵԼԻ, ան. Ինչ որ չի կարելի ներել:
ԱՆՆԵՐԿ, ան. Չներկուած:
ԱՆՆԵՐՀԱԿ, ան. մկ. Ներհակ՝ հակառակորդ չունեցող:
ԱՆՆԵՐՈՂԱՍԻՏ, ան. Ոչ ներողամիտ:
ԱՆՆԵՐՈՂԱՍՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Աններողամիտ լինելը:
ԱՆՆԵՑՈՒԿ, ան. մկ. Նեցուկ՝ յենարան չունեցող:
ԱՆՆԻՉԱՐ, ան. Չնիհարող:
ԱՆՆԻՋ, ան. մկ. Չննջող:
ԱՆՆԻՇ, ան. Նիշ չունեցող:
ԱՆՆԻՐՉ } ան. մկ. Չնիրհող, չքնող:
ԱՆՆԻՐՉԵԼԻ }
ԱՆՆԻԻԹ, ան. (Կրօն.) Նիւթ չունեցող:
ԱՆՆԻԹԱԲԱՐ, մկ. Առանց նիւթի:
ԱՆՆԻԹԱԿԱՆ, ան. Նիւթից չբաղկացած:
ԱՆՆԻԹԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, Տ. Աննիւթութիւն:
ԱՆՆԻԹՈՒԹԻՒՆ, գ. Աննիւթ լինելը:
ԱՆՆԿԱՏ, ան. մկ. Չնկատուած, աննըշմար:
ԱՆՆԿԱՏԱԲԱՐ, մկ. Առանց նկատելու:
ԱՆՆԿԱՏԵԼԻ, ան. մկ. Ինչ որ չի կարելի նկատել՝ տեսնել:
ԱՆՆԿԱՐ, ան. Նկար չունեցող:
ԱՆՆԿԱՐԱԳԻՐ, ան. Նկարագիր չունեցող:
ԱՆՆԿԱՐԱԳՐԵԼԻ, ան. Ինչ որ չի կարելի նկարագրել:
ԱՆՆԿՈՒՆ, ան. Ոչ նկուն, չընկճող:
ԱՆՆԿՈՒՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Աննկուն լինելը:

ԱՆՆՄԱՆ, ան. Ոչ նման, նմանը չունեցող:
ԱՆՆՄԱՆԱԲԱՐ, մկ. Աննման կերպով:
ԱՆՆՄԱՆԱԿԵՐՊ, ան. Ոչ նմանակերպ:
ԱՆՆՄԱՆԵԼԻ, ան. Որին չի կարելի նմանել:
ԱՆՆՄԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Աննման լինելը:
ԱՆՆՇԱՆ, ան. 1. Նշան չունեցող: 2. Ոչ նշանաւոր:
ԱՆՆՇԱՆԱԿ, ան. Նշանակութիւն չունեցող:
ԱՆՆՇԱՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. (Քրկն.) Աննշանակ լինելը:
ԱՆՆՇԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Աննշան լինելը:
ԱՆՆՇՄԱՐ, ան. մկ. Չնշմարուած:
ԱՆՆՇՄԱՐԵԼԻ, ան. Ինչ որ չի կարելի նշմարել, նկատել:
ԱՆՆՇՈՅԼ, ան. Որտեղ նշոյլ չոյսի ճառագայթ չկայ:
ԱՆՆՈՐՈԳԵԼԻ, ան. Ինչ որ չի կարելի նորոգել:
ԱՆՆՈՒԱԳ, ան. Որտեղ նուազ՝ երաժշտութիւն չկայ:
ԱՆՆՈՒԱԳԱՌՈՐ, ան. Ոչ երաժշտական, աններդաշնակ:
ԱՆՆՈՒԱԶ, ան. մկ. Չնուագող, չպակասող:
ԱՆՆՈՒԱԶԱԲԱՐ, մկ. Աննուագ կերպով:
ԱՆՆՈՒԱԶԵԼԻ, ան. մկ. Աննուագ, չնուագող:
ԱՆՆՈՒԱԶՈՒԹԻՒՆ, գ. Աննուագ լինելը:
ԱՆՆՈՒԱՂԵԼԻ, ան. Չնուաղող, չմարող:
ԱՆՆՈՒԱՃ,
ԱՆՆՈՒԱՃԵԼԻ, ան. Չնուաճող: Չենթարկող:
*** ԱՆՆՈՒԱՏԱԿԱՆ**, ան. Ոչ նուաստ:
ԱՆՆՈՒԷՐ, ան. մկ. Չնուիրող:
ԱՆՆՈՒԻՐԱԿԱՆ, ան. Ինչ որ նուիրական չէ:
ԱՆՆՈՒԻՐԵԼԻ, ան. Ինչ որ չի կարելի

<p>նուիրել:</p> <p>ԱՆՆՊԱՍՏ, ան. մկ. Ոչ նպաստաւոր:</p> <p>ԱՆՆՊԱՍՏԱԲԱՐ, մկ. Աննպաստ կերպով:</p> <p>ԱՆՆՊԱՍՏԱԻՈՐ, ան. Ոչ նպաստաւոր:</p> <p>ԱՆՆՊԱՍՏԱԿ, ան. մկ. Նպատակ՝ դիտաւորութիւն չունեցող:</p> <p>ԱՆՆՊԱՍՏԱԿԱՅԱՐՄԱՐ, ան. Ոչ նպատակայարմար, նպատակին չծառայող:</p> <p>ԱՆՆՊԱՍՏԱԿԱՅԱՐՄԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Աննպատակայարմար լինելը:</p> <p>ԱՆՇԱՀ, ան. Շահ՝ օգուտ՝ վաստակ չունեցող:</p> <p>ԱՆՇԱՀԱԲԱՐ, մկ. Առանց շահի:</p> <p>ԱՆՇԱՀԱԲԵՐ, ան. Ոչ շահաբեր:</p> <p>ԱՆՇԱՀԱԲԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անշահաբեր լինելը:</p> <p>ԱՆՇԱՀԱԳՈՐԾ, ան. Չշահագործուող:</p> <p>ԱՆՇԱՀԱԳՐԳԻՈ, ան. Չշահագրքոգրուած:</p> <p>ԱՆՇԱՀԱՄԼԻՐ, S. Անշահասէր:</p> <p>ԱՆՇԱՀԱՄԵՐ, ան. Ոչ շահասէր:</p> <p>ԱՆՇԱՀԱՄԻՐԱԲԱՐ, մկ. Անշահասէր կերպով:</p> <p>ԱՆՇԱՀԱՄԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անշահասէր լինելը:</p> <p>ԱՆՇԱՀԱԻԷՏ } ան. Ոչ շահաւէտ, շահ՝</p> <p>ԱՆՇԱՀԱԻՈՐ } օգուտ չբերող:</p> <p>ԱՆՇԱՂԱԽ, ան. մկ. Չշաղախուած:</p> <p>ԱՆՇԱՀԵԿԱՆՈՒԹԻՒՆ } գ. Անշահեկան՝</p> <p>ԱՆՇԱՀՈՒԹԻՒՆ } անշահ լինելը:</p> <p>ԱՆՇԱՂԿԱՊ, ան. (Քրկն.) Շաղկապ չունեցող:</p> <p>+ ԱՆՇԱՈ, ան. Շառ չձգող:</p> <p>ԱՆՇԱՐԱՂԵԼԻ, ան. Չբաղադրուած:</p> <p>*ԱՆՇԱՐԱԿԱՐԳ, ան. Չարակարգուող:</p> <p>ԱՆՇԱՐԺ, ան. մկ. Չշարժուող:</p> <p>ԱՆՇԱՐԺԱԲԱՐ } մկ. Անշարժ կերպով:</p> <p>ԱՆՇԱՐԺԱՊԷՍ }</p> <p>ԱՆՇԱՐԺԱԿԱՆ, ան. Ոչ շարժական, անշարժ:</p>	<p>ԱՆՇԱՐԺԱՆԱԼ, չբ. Անշարժ դատնայ:</p> <p>ԱՆՇԱՐԺԱՑՈՒՄ, գ. Անշարժանալը:</p> <p>ԱՆՇԱՐԺԵԼԻ, ան. Ինչ որ չի կարելի շարժել:</p> <p>ԱՆՇԱՐԺՈՒԹԻՒՆ, գ. Անշարժ լինելը:</p> <p>ԱՆՇԱՐԺՈՒՆ, ան. Ոչ շարժուն:</p> <p>ԱՆՇԱՐԺՕՐԷՆ, S. Անշարժաբար:</p> <p>ԱՆՇԱԻՂ, ան. Շաիղ՝ ճանապարհ չունեցող:</p> <p>ԱՆՇԵՂ, ան. մկ. Ինչ որ չի շեղուում:</p> <p>ԱՆՇԵՂԱԲԱՐ, մկ. Առանց շեղուելու:</p> <p>ԱՆՇԵՂԵԼԻ } ան. Ինչ որ չի կարելի շեղել:</p> <p>ԱՆՇԵՂԼԻ }</p> <p>ԱՆՇԵՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Անշեղ լինելը:</p> <p>ԱՆՇԵՂՕՐԷՆ, մկ. Առանց շեղուելու:</p> <p>ԱՆՇԵՇՏ, ան. (Քրկն. Երած.) Շեշտ չունեցող:</p> <p>ԱՆՇԷՆ, ան. Որտեղ չկայ շէնք:</p> <p>ԱՆՇԷՆՔ, ան. Անկառոյց</p> <p>ԱՆՇԷՁ, ան. մկ. Չշիջանող, չմարող:</p> <p>ԱՆՇԻՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անշէն լինելը:</p> <p>ԱՆՇԻՋԱԲԱՐ, մկ. Անշէջ կերպով:</p> <p>ԱՆՇԻՋԱՆԵԼԻ, ան. Անշէջի յատկութիւն ունեցող:</p> <p>ԱՆՇԻՋՈՂ, ան. Չմարող:</p> <p>ԱՆՇԻՐԻՄ, ան. Շիրիմ չունեցող:</p> <p>ԱՆՇՂԹԱՅ, ան. Առանց շղթայի:</p> <p>ԱՆՇՆՆՈՐՀ, ան. Շնորհք չունեցող:</p> <p>ԱՆՇՆՈՐՀԱԼԻ, ան. Ոչ շնորհալի:</p> <p>ԱՆՇՆՈՐՀԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անշնորհակալ լինելը:</p> <p>ԱՆՇՆՈՐՀԵԼԻ, ան. Ինչ որ չի կարելի շնորհել:</p> <p>+ ԱՆՇՆՈՐՀՔ, ան. մկ. Շնորհքից զուրկ:</p> <p>+ ԱՆՇՆՈՐՀՔՈՒԹԻՒՆ, գ. Անշնորհք լինելը:</p> <p>ԱՆՇՆՉԱԲԱՐ } մկ. Իբրեւ անշունչ, ա-</p> <p>ԱՆՇՆՉԱՊԷՍ } նանց չնչելու:</p> <p>ԱՆՇՆՉԱԿԱՆ, ան. Անշունչին յատուկ:</p> <p>ԱՆՇՆՉԱՆԱԼ, չբ. Շունչը կտրուել:</p>
--	--

ԱՆՇՆՉԱՑՆԵԼ, անց. ձեռն Անշնչանալի:
 ԱՆՇՆՉԱԻՈՐ, անց. Ոչ շնչաւոր:
 ԱՆՇՆՉԵԼԻ, անց. Ինչ որ չի կարելի շնչել:
 ԱՆՇՆՉՈՒԹԻՒՆ, գ. Անշունչ լինելը:
 ԱՆՇՇՈՒԿ, անց. մկ. Շշուկ չհանող:
 ԱՆՇՇՈՒՋ, անց. մկ. Շշունջ չհանող:
 ԱՆՇՈՂ, անց. Որտեղ շող չկայ:
 ԱՆՇՈՂՈՔՈՐԹԵԼԻ, անց. Որին չի կարելի շողորթթել:
 + ԱՆՇՈՐԱՀԱՆ, մկ. Շորերը չհանած:
 ԱՆՇՐԱՍՏԵԼԻՈՒԹԻՒՆ, գ. Անխուսափելիություն:
 ԱՆՇՈՒՆՉ, անց. Շունչ չունեցող:
 ԱՆՇՈՒՇՏ, անց. Անկասկածելի: Հարկաւ:
 ԱՆՇՈՒՔ, անց. մկ. Շուք շքեղութիւն չունեցող:
 ԱՆՇՈՒՆԴ, անց. Շոինդ չհանող:
 ԱՆՇԱՊՈՂԱԿԱՆ, անց. Ոչ շտապողական:
 ԱՆՇՏԵՄԱՐԱՆ, անց. Շտեմարան չունեցող:
 ԱՆՇՐԱՍԳԱՅ, անց. Չըջապայող:
 ԱՆՇՐԱՆՍՅԵԱՅ, անց. Ոչ շըջահայեաց:
 ԱՆՇՐԱՆՍՅԵՅ(ՈՂ)ՈՒԹԻՒՆ, գ. Անշըջահայեաց լինելը:
 ԱՆՇՐԱԵԼԻ, անց. Ինչ չի կարելի շըջել:
 ԱՆՇՓՈԹ, անց. մկ. Չշփոթուած:
 ԱՆՇՓՈԹԱԲԱՐ } մկ. Անշփոթ կերպով:
 ԱՆՇՓՈԹԱՊԷՍ }
 ԱՆՇՓՈԹԵԼԻ, անց. Ինչ որ չի կարելի շփոթել:
 ԱՆՇՓՈԹՈՒԹԻՒՆ, գ. Անշփոթ լինելը:
 ԱՆՇՔԱՆԱԼ, չք. Անշուք դառնալ:
 ԱՆՇՔԱԲԱՐ } մկ. Անշուք կերպով,
 ԱՆՇՔԱՊԷՍ } պարզ հասարակ կերպով:
 ԱՆՇՔՈՒԹԻՒՆ, գ. Անշուք լինելը:
 ԱՆՇՕՇԱՓԵԼԻ, անց. Ինչ որ չի կարելի շօշափել:
 ԱՆՈԳԻ, անց. Ոգի շունչ չունեցող:
 ԱՆՈԳՈՐԵԼԻ, անց. Որի դէմ չի կարելի ոգորել պայքարել:

ԱՆՈՂ, գ. (Ֆիզ.) Ելեկտրական մարտկոցի դրական բեւերը:
 ԱՆՈՒՍԱԿԱԼ, անց. Ոչ յիսակալ:
 ԱՆՈՒՍԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆ,
 ԱՆՈՒՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Անոյակալ լինելը:
 ԱՆՈՂԱՀԱՐ, Տ. Անողնաշար:
 ԱՆՈՂՈՐԿ, անց. Ոչ ողորկ:
 ԱՆՈՂԱՍՏԱՐ } գ. Անոյակալ լինելը:
 ԱՆՈՂԱՍՏԱՐԱՐՈՐ }
 ԱՆՈՂՈՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Անողորկ լինելը:
 ԱՆՈՂՈՐՄ, անց. Նա որ չի ողորմում:
 ԱՆՈՂՈՐՄԱՍ, անց. Ոչ ողորմած:
 ԱՆՈՂՈՂՈՐՄԱՍՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Անողորմած լինելը:
 ԱՆՈՂՈՐՄԵԼԻ, անց. Ոչ արժանի ողորմութեան:
 ԱՆՈՂՈՐՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Անողորմ լինելը. չողորմելը:
 ԱՆՈՂՈՔ, անց. Դաժան:
 ԱՆՈՂՈՔԵԼԻ, անց. Որ չի ողորմում:
 ԱՆՈՂՈՔԱԲԱՐ, մկ. Անողոր կերպով:
 ԱՆՈՂՈՔՈՒԹԻՒՆ, գ. Անողոր լինելը:
 ԱՆՈՂԱԽՈՂ, անց. Ոչ ողջախոհ:
 ԱՆՈՂԱԽՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Անողջախոհ պարկեշտ լինելը:
 ԱՆՈՂԱՄԻՏ, անց. Ոչ ողջամիտ:
 ԱՆՈՃ, անց. մկ. Ոճից գուրկ:
 ԱՆՈՅԺ, անց. Ոյժ չունեցող:
 ԱՆՈՅՇ, Տ. Անուշ:
 ԱՆՈՊԱՅ, անց. մկ. Կոպիտ, բիրտ:
 ԱՆՈՊԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Անուպայ լինելը:
 + ԱՆՈՌ, անց. Ոռ չունեցող:
 + ԱՆՈՌ ԱՆԳԼՈՒԽ, անց. մկ. Ծայր վերջ չունեցող:
 ԱՆՈՍԿՈՐ, անց. Ոսկոր չպարունակող:
 ԱՆՈՍԿՐ, անց. Ոսկոր չունեցող:
 ԱՆՈՍՏ, անց. Ոստ ճիւղ չունեցող:
 ԱՆՈՏՔ, անց. մկ. Ոտք չունեցող:
 ԱՆՈՏՆ, անց. Տ. Անտո:
 ԱՆՈՏՆԱԼՈՒԱՅ, անց. մկ. Նա որ ոտնե-

րը չի լուսնում:
ԱՆՈՏԱՁԱՅՆ, ան. մկ. Առանց
 ոտնաձայնի:
ԱՆՈՐԱԿ, ան. Որակ՝ որպիսութիւն
 չունեցող:
ԱՆՈՐԱԿԵԼԻ, ան. Ինչ որ չի կարելի
 որակել:
ԱՆՈՐԴ, ան. Որդ չունեցող:
ԱՆՈՐԴԻ, ան. մկ. Որդի չունեցող:
ԱՆՈՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Անորդի լինելը:
ԱՆՈՐՄ, ան. Որմ՝ պատ չունեցող:
ԱՆՈՐՈՇ, ան. մկ. Չորոշում:
ԱՆՈՐՈՇԵԼԻ, ան. Ինչ որ չի կարելի
 որոշել:
ԱՆՈՐՈՇՈՒԹԻՒՆ, գ. Անորոշ լինելը:
ԱՆՈՐՍԱԼԻ, ան. Որին չի կարելի
 որսալ:
ԱՆՈՒԱՍՏԱՐԻԿ, գ. (Բուս.) Դրմագգի-
 ների կարգին պատկանող ծաղիկների
 սեռ:
ԱՆՈՒԱԿ, գ. Փոքր անիւ:
ԱՆՈՒԱԿԱՆ, ան. գ. Անիւր բռնող:
ԱՆՈՒԱՀԵՏՏՔ, գ. Անիւի թողած փոս-
 ցրած հետքը:
ԱՆՈՒԱՆԱԳԻՐ, գ. Յատուկ անունների
 սկզբնագրերը՝ իրար հետ հիւսում:
ԱՆՈՒԱՆԱԴԻՐ, ան. Անուն դնող:
ԱՆՈՒԱՆԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անուն դնելը:
ԱՆՈՒԱՆԱԿԱՆ, ան. Անուանը յատուկ:
ԱՆՈՒԱՆԱԿԱՐԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Մի
 արուեստի կմ գիտութեան վերաբերեալ
 բառերի ցանկ:
ԱՆՈՒԱՆԱԿԻՐ, ան. Միեւնոյն անունը
 կրող:
ԱՆՈՒԱՆԱԿԻՑ, ան. գ. Միեւնոյն ա-
 նունը կրող:
ԱՆՈՒԱՆԱԿՈՉԵԼ, նբ. Անուն դնել:
ԱՆՈՒԱՆԱԿՈՉՈՒԹԻՒՆ, գ. Անուն
 դնելը:
ԱՆՈՒԱՆԱԿՐՈՒԹԻՒՆ, Տ. Անուանակ-
 ցութիւն:
ԱՆՈՒԱՆԱՆՇԵԼ, բ. Անունով նշել,

առանձնացնել:
ԱՆՈՒԱՆԱՇԱՏ, ան. Շատ անուններ
 ունեցող:
ԱՆՈՒԱՆԱՊԵՍ, մկ. Միայն անունով,
 ոչ իրապէս:
ԱՆՈՒԱՆԱՍՏԵՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Բառեր
 անուններ ստեղծելը:
ԱՆՈՒԱՆԱՐԿԵԼ, նբ. Մէկի անունը
 կոտրել: Պախարակել:
ԱՆՈՒԱՆԱՐԿԻՉ, ան. Անուանարկող:
ԱՆՈՒԱՆԱՐԿՈՒ, ան. գ. Նա որ ուրիշի
 անունը կոտրում է:
ԱՆՈՒԱՆԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Անուա
 նարկ՝ անունը կոտրած՝ վարկաբեկ-
 ուած լինելը:
 ԱՆՈՒԱՆԱՅԱՆԿ } գ. Յուցակ, որի
 ԱՆՈՒԱՆԱՅՈՒՑԱԿ }
 մէջ նշանակուած են յատուկ անուններ:
ԱՆՈՒԱՆԱՓՈԽՈՒԹԻՒՆ, գ. Անունը
 փոխելը:
ԱՆՈՒԱՆԵԼ, նբ. Անուն դնել:
ԱՆՈՒԱՆԻ, ան. Անուն հանած, նշա-
 նատր:
ԱՆՈՒԱՆՈՒՄ, գ. Անուն դնելը:
ԱՆՈՒԱՇԸԳԻԿ, ան. Անիւի նման շրջող:
ԱՆՈՒԱՐԳԵԼ, Տ. Արգելակ:
ԱՆՈՒԹ, գ. Թեւի տակը:
ԱՆՈՒԺԳԻՆ, ան. Ոչ ուժգին, թոյլ:
ԱՆՈՒԺՈՒԹԻՒՆ, գ. Անոյժ լինելը:
ԱՆՈՒՂԵՂ, ան. Ուղեղ չունեցող:
ԱՆՈՒՂԻ, Տ. Անճանապարհ:
ԱՆՈՒՂԻՂ, ան. Ոչ ուղիղ. ծուռ:
 ԱՆՈՒՂԱԲԱՐ } մկ. Անուղիղ կերպով:
 ԱՆՈՒՂԱՊԵՍ }
ԱՆՈՒՂԱԿԻ, ան. մկ. Ոչ ուղղակի, ոչ
 անմիջական:
ԱՆՈՒՂԱՑ, ան. Ուղղութեան չեկող:
ԱՆՈՒՂԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Անուղղայ
 լինելը:
 * **ԱՆՈՒՂԱՎԱՐՔ**, գ. ան. Անուղղայ
 վարք:
ԱՆՈՒՂԵԼԻ, ան. Ինչ որ չի կարելի
 ուղղել:

ԱՆՈՒՆ, գ. *Բառ, որով նշանակուում է մի անձ, որով ճանաչուում է նա: 2. Փոխ. Համբա:*

ԱՆՈՒՆԱԻՈՐ, ած. *Անուն հանած:*

ԱՆՈՒՆԿՆԴԻՐ, ած. *Ոչ ունկնդիր:*

+ **ԱՆՈՒՆՈՒՈՐ**, ած. *Անուն ունեցող:*

ԱՆՈՒՆՋ, ած. *Ունջ՝ յատակ չունեցող:*

ԱՆՈՒՇ, ած. *Դուրեկան, ախորժելի, քաղցր:*

+ **ԱՆՈՒՇ ԱՆԵԼ**, նբ. *Հաճութեամբ ուտել կլ խմել:*

ԱՆՈՒՇԱԲԱՐԲԱՌ, ած. *Անուշ ձայն ու խօսք ունեցող:*

ԱՆՈՒՇԱԲՈՅՐ, ած. *Անուշ բուրմունք ունեցող:*

ԱՆՈՒՇԱԳՈՐԾ, ած. գ. *Անուշեղէն պատրաստող:*

ԱՆՈՒՇԱԴԻՐ, ած. *Նա որ ուշադիր չէ:*

ԱՆՈՒՇԱԴԻՐ, գ. (Քիմ.) *Նիւթ սպիտակ, գովացուցիչ, սուր համով:*

ԱՆՈՒՇԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Անուշադիր լինելը:*

ԱՆՈՒՇԱԽՕՍ, ած. *Անուշ խօսող:*

ԱՆՈՒՇԱԿԱԶՍ, ած. *Անուշ նիւթերից կազմուած:*

ԱՆՈՒՇԱՀԱՍՍ, ած. *Անուշ համ ունեցող:*

ԱՆՈՒՇԱՀԱՍՈՒԹԻՒՆ, գ. *Անուշահամ լինելը:*

ԱՆՈՒՇԱՀՈՏ, ած. *Անուշ հոտ ունեցող:*

ԱՆՈՒՇԱՀՈՏԵԼ, նբ. *Անուշահոտ դարձնել:*

ԱՆՈՒՇԱՀՈՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Անուշահոտ լինելը:*

ԱՆՈՒՇԱՃԱՇԱԿ, ած. *Անուշ ճաշակ՝ համ ունեցող:*

ԱՆՈՒՇԱՆԱԼ, չբ. *Անուշ՝ քաղցր դառնալ:*

+ **ԱՆՈՒՇԱՊՈՒՐ**, գ. *Քաղցր խնորեղէն:*

ԱՆՈՒՇԱՍԱՑ, ած. *Քաղցրաձայն:*

ԱՆՈՒՇԱՐԱՆ, գ. *Խանութ, որտեղ անուշեղէն են ծախուում:*

ԱՆՈՒՇԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Անուշարար*

լինելը:

ԱՆՈՒՇԵՂԷՆ, ած. գ. *Քաղցր ուտելիք:*

ԱՆՈՒՇԻԿ, ած. մկ. *Անուշ: Սիրունիկ:*

+ **ԱՆՈՒՇԿԵԿ**, ած. *Բաւական անուշ:*

ԱՆՈՒՇՈՒԹԻՒՆ, գ. *Անուշ լինելը:*

ԱՆՈՒՍ, Տ. *Անուսում:*

ԱՆՈՒՍԱՆԵԼԻ, ած. *Ինչ որ չի կարելի ուսանել:*

ԱՆՈՒՍՈՒԹԻՒՆ, Տ. *Անուսումութիւն:*

ԱՆՈՒՍՈՒՍ, ած. *Առանց ուսումի:*

ԱՆՈՒՍՈՒՍ, ած. *Ուսում չունեցող:*

ԱՆՈՒՍՈՒՄՆԱԲԱՐ, մկ. *Անուսումի պէս:*

ԱՆՈՒՍՈՒՄՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Անուսում՝ տղէտ լինելը:*

1. **ԱՆՈՒՐ**, գ. *Փայտէ կլ երկաթէ օղակ:*

2. **ԱՆՈՒՐ**, ած. *Որի ուր լինելը յայտնի չէ:*

ԱՆՈՒՐԱՆ, ած. *Ոչ ուրախ:*

ԱՆՈՒՐԱՆԱԼԻ, ած. *Ինչ որ չի կարելի ուրանալ:*

ԱՆՈՒՐԵՔ, ած. *Տեղ՝ տունտեղ չունեցող:*

ԱՆՈՒՐՋ, գ. *Երագ:*

ԱՆՈՒՐՈՒԱԳԻԾ, ած. *Ուրուագիծ չունեցող:*

ԱՆՈՔ, ած. *Ոչ ոք չունեցող:*

ԱՆՉԱՐ, ած. *Նա որ չար չէ:*

ԱՆՉԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Անչար լինելը:*

ԱՆՉԱՐՉԱՐ, ած. *Նա որ ենթակայ չէ չարչարանքի:*

ԱՆՉԱՐՉԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. (Կրօն.) *Անչարչար՝ անչարչարելի լինելը:*

ԱՆՉԱՓ, ած. *Չափ չունեցող:*

ԱՆՉԱՓԱԲԱՐ, մկ. *Անչափ կերպով:**

ԱՆՉԱՓԱԿԱՆ, ած. *Անչափելի:*

ԱՆՉԱՓԱԿԻՑ, ած. (Մաթ.) *Ընդհանուր չափ չունեցող:*

ԱՆՉԱՓԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. (Մաթ.) *Անչափակից լինելը:*

ԱՆՉԱՓԱՀԱՍ, ած. գ. *Ոչ չափահաս:*

ԱՆՉԱՓԱՀԱՍՈՒԹԻՒՆ, գ. *Անչափահաս լինելը:*

<p>ԱՆՉԱՓԱՆԱԼ, չք. Չափից դուրս գալ: ԱՆՉԱՓԱՊԷՍ, մկ. Անչափ: ԱՆՉԱՓԱՏԵՍ, ած. Նա որի տեսողութիւնը կանոնաւոր չէ: ԱՆՉԱՓԱՏԵՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Անչափատես լինելը: ԱՆՉԱՓԱԻՈՐ, ած. Ոչ չափաւոր: ԱՆՉԱՓԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անչափաւոր լինելը: ԱՆՉԱՓԵԼԻ, ած. Բնչ որ չի կարելի չափել: ԱՆՉԱՓՈՒԹԻՒՆ, ԱՆՉԱՓՕՐԷՆ, գ. Անչափ լինելը, չափ չունենալը: ԱՆՉՈՐ, ած. Ոչ չոր, թաց: + ԱՆՉՈՒՄՆ, ած. մկ. Չուն չունեցող: ԱՆՊԱՌԱՐԱԿԵԼԻ, ած. Բնչ որ չի կարելի պահարակել: ԱՆՊԱԿԱՍ, ած. Չպակասող: ԱՆՊԱԿԱՍԱԲԱՐ, մկ. Անպակաս կերպով: ԱՆՊԱԿԱՍԵԼԻ, ած. Բնչ որ չի կարող պակասել: ԱՆՊԱԿԱՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Անպակաս լինելը: ԱՆՊԱՀ, մկ. Անժամանակ: ԱՆՊԱՀԱՆՁ, ած. մկ. Չպահանջուած: ԱՆՊԱՀԱՊԱՆ, ած. Պահապան չունեցող: ԱՆՊԱՀԵԼԻ, ած. Չպահպանուած: ԱՆՊԱՀԵՍՏ, ած. Առանց պահպանութեան: Անմթերք: ԱՆՊԱՀԵՑՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Պահեցողութիւն չունենալը: ԱՆՊԱՀՈՒԹԻՒՆ, Տ. Անպահպանութիւն: ԱՆՊԱՀՊԱՆ, ած. Պահպանութիւն չունեցող: ԱՆՊԱՀՊԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անպահպան լինելը: ԱՆՊԱՃՈՅՃ, ած. Պաճուճանք չունեցող: ԱՆՊԱՃՈՒՃԱԲԱՐ, մկ. Անպաճոյճ</p>	<p>կերպով, անզարդ կերպով: ԱՆՊԱՃՈՒՃԵԼԻ, Տ. Անպաճոյճ: ԱՆՊԱՅԱԶԱՏ, ած. մկ. Պայագատ չունեցող, իշխանական ժողովուրդ չունեցող: ԱՆՊԱՅԹԵԼԻ, ած. Չպայթող: ԱՆՊԱՅԾԱՌ, ած. Ոչ պայծառ, ոչ ջինջ: ԱՆՊԱՅՄԱՆ, ած. Պայման չունեցող: ԱՆՊԱՅՄԱՆՕՐԷՆ, մկ. Անպայման կերպով: ԱՆՊԱՅՔԱՐ } ած. Անվիճելի, անտարակուսելի, առանց կոշիւի: ԱՆՊԱՅՔԱՐԵԼԻ } 1. ԱՆՊԱՇԱՐ, ած. մկ. Պաշար չունեցող: + 2. ԱՆՊԱՇԱՐ, ած. Բան չպաշարող: ԱՆՊԱՇԱՐԵԼԻ, ած. Բնչ որ չի կարելի պաշարել: ԱՆՊԱՇՏԵԼԻ, ած. Բնչ որ պաշտելու չէ: ԱՆՊԱՇՏՊԱՆ, ած. Պաշտպան չունեցող: ԱՆՊԱՇՏՊԱՆԵԼԻ, ած. Բնչ որ չի կարելի պաշտպանել: ԱՆՊԱՇՏՊԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անպաշտպան լինելը: ԱՆՊԱՇՏՏՈՆ, ած. մկ. Պաշտօն չունեցող: ԱՆՊԱՇՏՏՈՆԱԿԱՆ, ած. Ոչ պաշտօնական: ԱՆՊԱՏԱՀԱՐ, ած. մկ. Պատահարի՝ փորձանքի չհանդիպած: ԱՆՊԱՏԱՆՔ, ած. մկ. Պատանք չունեցող: ԱՆՊԱՏԱՌԵԼԻ, ած. Բնչ որ չի կարելի պատահել: ԱՆՊԱՏԱՄԱՆ, ած. Պատասխան չունեցող: ԱՆՊԱՏԱՄԱՆԱՏՈՒ, ած. Ոչ պատասխանատու: ԱՆՊԱՏԱՄԱՆԱՏՈՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Պատասխան չտալը: ԱՆՊԱՏԱՄԱՆԵԼԻ, ած. Որին չի կարելի պատասխանել: ԱՆՊԱՏԱՐԱԳ, ած. (Եկեղ.) Երբ պատա-</p>
---	--

րագ չի լինում:

ԱՆՊԱՏԱՐԱԳԵԼԻ, ան. Ինչ որ չի կարելի պատարագել:

ԱՆՊԱՏԵՆ, ան. Ոչ պատեհ, անյարմար:

ԱՆՊԱՏԵՆԱԲԱՐ, մկ. Անպատեհ կերպով:

ԱՆՊԱՏԵՆԱԿԻՑ, ան. Մէկը միւսին ոչ պատեհ:

ԱՆՊԱՏԵՆԱՊԷՍ, Տ. Անպատեհաբար:

ԱՆՊԱՏԵՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անպատեհ լինելը:

ԱՆՊԱՏԵՐԱԶՍ, ան. Պատերազմից ազատ:

ԱՆՊԱՏԵՐԱԶՍԱՄԷՐ, ան. Ոչ պատերազմասէր:

ԱՆՊԱՏԺԵԼԻ, ան. Ոչ պատժելի:

ԱՆՊԱՏԺԱՊԱՐՏ, ան. Ոչ պատժապարտ:

ԱՆՊԱՏԻԺ, ան. մկ. Չպատժուող. Չպատժուած:

ԱՆՊԱՏԻՈՒԹԻՒՆ, գ. Անպատիժ լինելը:

ԱՆՊԱՏԻՐ, ան. Չպատրուող: Ոչ խաբէական:

ԱՆՊԱՏԻՔ, ան. Պատիւ չունեցող:

ԱՆՊԱՏԿԱՆ } ան. Ոչ պատկանաւոր:

ԱՆՊԱՏԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, ան. մկ. Պատկառանք՝ ամօթ չունեցող:

ԱՆՊԱՏԿԱՆՈՒԲԱՐ } մկ. Առանց պատկառելու:

ԱՆՊԱՏԿԱՆԵԼԻ, Տ. Անպատկառ:

ԱՆՊԱՏԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Պատկառանք՝ ամօթ չունենալը: Անամօթութիւն:

* **ԱՆՊԱՏԿԵՐ**, ան. Պատկեր՝ կերպարանք՝ ձեւ չունեցող:

ԱՆՊԱՏՃԱՆ, ան. Պատճառ չունեցող:

ԱՆՊԱՏՄԵԼԻ, ան. Ինչ որ չի կարելի պատմել:

ԱՆՊԱՏՄՈՒՃԱՆ, ան. մկ. Պատմուճան չունեցող:

ԱՆՊԱՏՇԱՃ, ան. Ոչ պատշաճ:

ԱՆՊԱՏՇԱՃԱԲԱՐ, մկ. Անպատշաճ՝ անտեղի կերպով:

ԱՆՊԱՏՇԱՃԱԳՈՅՆ, բաղդ. աստ. Անպատշաճի, Աւելի անպատշաճ:

ԱՆՊԱՏՇԱՃՈՒԹԻՒՆ, գ. Անպատշաճ լինելը:

ԱՆՊԱՏՈՒԱԲԱՐ, մկ. Անպատիւ կերպով:

ԱՆՊԱՏՈՒԱԲԵՐ, ան. Պատիւ չբերող, ամօթալի:

ԱՆՊԱՏՈՒԱՃԱՆԱԶ, ան. Իր պատիւը չճանաչող:

ԱՆՊԱՏՈՒԱՍՏ, ան. մկ. Պատուաստ չունեցող:

ԱՆՊԱՏՈՒԱՍՏԵԼԻ, ան. մկ. Ինչ որ չի կարելի պատուաստել:

ԱՆՊԱՏՈՒԱՐ, ան. Պատուար չունեցող:

ԱՆՊԱՏՈՒԵԼ, նբ. Անպատուութիւն հասցնել խօսքով:

ԱՆՊԱՏՈՒԹԻՒՆ, Միալ գրութիւն փոխ. Անպատուութիւն:

ԱՆՊԱՏՈՒՇԱՆ, ան. Պատուիան չունեցող:

ԱՆՊԱՏՈՒՇԱՍ, ան. մկ. Պատուիասի՝ պատժի, փորձանքի չենթարկուած:

ԱՆՊԱՏՈՒՄ, ան. Անպատմելի, անճանելի:

ԱՆՊԱՏՈՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Պատիւը վիրատրող խօսք կը գործ:

ԱՆՊԱՏՄՊԱՐ, ան. մկ. Չպատսպարուած:

ԱՆՊԱՏՄՊԱՐԱՆ, ան. մկ. Պատսպարանից գուրկ:

ԱՆՊԱՏՐԱՍՏ, ան. Ոչ պատրաստ:

ԱՆՊԱՏՐԱՍՏԱԲԱՐ, մկ. Առանց պատրաստութեան:

ԱՆՊԱՏՐԱՍՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Անպատրաստ լինելը:

ԱՆՊԱՏՐԵԼԻ, ան. Չպատրուող, որին չի կարելի խաբել:

ԱՆՊԱՏՐՈՒԱԿ, ան. մկ. Պատրուակ

<p>չունեցող: ԱՆՊԱՐԱՆ, ան. մկ. Չուան չունեցող. <i>առանց պարանի:</i> ԱՆՊԱՐԱՊ, ան. մկ. Ոչ պարապ, <i>պարապ չմնացող:</i> * ԱՆՊԱՐԱՊԱՆԱԼ, չբ. Անպարապ <i>լինել:</i> ԱՆՊԱՐԱՊՈՒԹԻՒՆ, գ. Անպարապ <i>լինելը:</i> ԱՆՊԱՐՁ, ան. Ոչ պարզ: ԱՆՊԱՐՁԵԼԻ, ան. Ինչ որ չի կարելի <i>պարզել:</i> ԱՆՊԱՐՁԵԼԻՈՒԹԻՒՆ, գ. Անպարզելի <i>լինելը:</i> ԱՆՊԱՐԻՍՊ, ան. Պարիսպ չունեցող: ԱՆՊԱՐՄԵԼԻ, ան. Ինչով չի կարելի <i>պարծենալ:</i> ԱՆՊԱՐՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Չպարծենալը: ԱՆՊԱՐԿԵՇՏ, ան. Ոչ պարկեշտ. ան- <i>վայելուչ: Անպատի:</i> ԱՆՊԱՐԿԵՇՏԱԲԱՐ, մկ. Անպարկեշտ <i>կերպով:</i> ԱՆՊԱՐԿԵՇՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Անպարկեշտ <i>լինելը:</i> ԱՆՊԱՐՈՒՆԱԿ, ան. Ինչ որ չի կարող <i>պարունակուել:</i> ԱՆՊԱՐՊԵԼԻ, ան. մկ. Չպարպող: ԱՆՊԱՐՍԱԻ, ան. Պարսաւանքից ա- <i>զատ, առանց մեղադրանքի:</i> ԱՆՊԱՐՏ, ան. Ոչ պարտաւոր: * ԱՆՊԱՐՏԱԳԻՐ, գ. Անպարտութեան <i>գիր:</i> ԱՆՊԱՐՏԱԴԻՐ, ան. Ոչ պարտադիր, <i>կամաւոր:</i> ԱՆՊԱՐՏԱԿԵԼԻ, ան. Ինչ որ չի կարելի <i>պարտակել թաքցնել:</i> ԱՆՊԱՐՏԱԿԻՐ, ան. Անպարտ՝ անմեղ <i>տեղը կրած:</i> ԱՆՊԱՐՏԱՃԱՆԱՉ, ան. Ոչ պարտա- <i>ճանաչ:</i> ԱՆՊԱՐՏԱՃԱՆԱՉՈՒԹԻՒՆ, գ. Ան- <i>պարտաճանաչ լինելը:</i></p>	<p>ԱՆՊԱՐՏԵԼԻ, ան. Չպարտուող: ԱՆՊԱՐՏԵԼԻՈՒԹԻՒՆ, գ. Անպարտելի՝ <i>անյաղթ լինելը:</i> ԱՆՊԱՐՏՔ, ան. մկ. Պարտք չունեցող: ԱՆՊԱՐՓԱԿ } ան. Չպարփակուող: ԱՆՊԱՐՓԱԿԵԼԻ } ԱՆՊԵՐՃԱՍԷՐ, ան. Ոչ պերճասեր: ԱՆՊԵՐՃՈՒԹԻՒՆ, գ. Անպերճ լինելը: ԱՆՊԷՏ, ան. Ոչ պիտանի: ԱՆՊԷՏՔ, ան. Ինչ որ պէտք չէ, ոչ <i>պէտքական:</i> ԱՆՊԷՏՔԱՆԱԼ, չբ. Անպէտք դառնալ: ԱՆՊԷՏՔՈՒԹԻՒՆ, գ. Անպէտք լինելը: ԱՆՊԻՂՄ, ան. Ոչ պիղծ, չպղծուած: ԱՆՊԻՏԱՆ, ան. Ոչ պիտանի: ԱՆՊԻՏԱՆԱԲԱՆ, ան. Անպիտան բա- <i>նէր խօսող:</i> ԱՆՊԻՏԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անպիտան <i>լինելը:</i> ԱՆՊՂԻՆՁ, ան. մկ. Պղինձ չպարունա- <i>կող:</i> ԱՆՊՂՄԵԼԻ, ան. Չպղծուած: ԱՆՊՂՏՈՐ, ան. Ոչ պղտոր: ԱՆՊՃԵՂ, ան. Պճեղ չունեցող: ԱՆՊՃԱՍԷՐ, ան. Ոչ պճնասեր: ԱՆՊՆԴԱԿԱԶՄ, ան. Ոչ պինդ <i>կազմուածքով:</i> ԱՆՊՆԴԱԿԱԶՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Անպինդա- <i>կազմ լինելը:</i> ԱՆՊՆԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Պինդ՝ ամուր՝ <i>դիմացկուն չլինելը:</i> + ԱՆՊՈԶ, ան. Պոզ՝ եղջիր չունեցող. <i>անեղջիր:</i> ԱՆՊՈՉ, ան. Պոչ չունեցող: ԱՆՊՈՈՅԳ, ան. Պոռոյգ՝ օժիտ չունեցող: ԱՆՊՍԱԿ, ան. մկ. Յաղթութեան պսակ <i>չստացած:</i> ԱՆՊՏՂԱԲԵՐ, ան. Ոչ պտղաբեր: ԱՆՊՏՂԱԲԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անպտղաբեր <i>լինելը:</i> ԱՆՊՏՂԱՏՈՒ, S. Անպտղաբեր: ԱՆՊՏՂԱՏՈՒՈՒԹԻՒՆ, գ. S. Անպտղա-</p>
---	--

<p><i>բերութիւն:</i> ԱՆՊՏՂՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Անպտուղ լինելը:</i> ԱՆՊՏՈՒՂ, ած. <i>Պտուղ չունեցող:</i> ԱՆՋԱՆ, ած. մկ. <i>Ջանք չթափող:</i> + ԱՆՋԱՆՔ, ած. <i>Չջանացող:</i> ԱՆՋԱՏ, մկ. <i>Իրարից բաժանուած:</i> ԱՆՋԱՏԱԲԱՐ, մկ. <i>Անջատ կերպով:</i> ԱՆՋԱՏԱԿԱՆ, ած. գ. <i>Ինչ որ կարող է անջատուել:</i> ԱՆՋԱՏԵԼ, նբ. <i>Չատել: Բաժանել:</i> ԱՆՋԱՏԻՉ, ած. գ. <i>Անջատող: (Բժշկ.) Անջատիչ ձողեր:</i> ԱՆՋԱՏՈՂ, ած. գ. <i>Նա որ անջատում է:</i> ԱՆՋԱՏՈՂԱԿԱՆ, ած. <i>Անջատելու վերաբերեալ:</i> ԱՆՋԱՏՈՂԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Անջատողական լինելը:</i> ԱՆՋԱՏՈՒՄ, գ. <i>Անջատելը, բաժանումը:</i> ԱՆՋԻԼ, ած. <i>Ջլերից գուրկ:</i> ԱՆՋԻՆՋ, ած. <i>Ինչ որ չի ջնջուում:</i> ԱՆՋԻՋԵԼԻ, ած. <i>Չջնջուող, ինչ որ չի կարելի ջնջել:</i> ԱՆՋՈՒՐ, ած. <i>Ջուր չունեցող:</i> ԱՆՋՐԱՄԱՌ, ած. մկ. <i>Ջուր չխառնած, անջուր:</i> ԱՆՋՐԻ, ած. <i>Անջուր, չոռոգուող:</i> ԱՆՋՐԻՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Անջրդի լինելը:</i> ԱՆՋՐՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Անջուր լինելը:</i> ԱՆՋՐՈՒՑ, գ. (Քիմ.) <i>Ջրուտ, որից ջուրը հանուած է:</i> ԱՆՋՐՊԵՏ, գ. 1. <i>Ինչ որ երկու առարկայի մէջ ընկնելով՝ նրանց իրարից բաժանում է:</i> 2. (Ֆիզ.) <i>Միջոց՝ տարածութիւն մարմնի մասնիկների մէջ:</i> 3. (Երաժ.) <i>Չայների բարձրութեան զանազանութիւնը:</i> ԱՆՋՐՊԵՏԵԼ, նբ. <i>Մի առարկայ միւսից անջրպետով բաժանել:</i> + ԱՆՄԱԶ, ած. <i>Չսագող: Անյարմար:</i> ԱՆՄԱԼ, չբ. <i>Լսել մէկի խօսքին:</i> ԱՆՄԱԼԱՐԿ, ած. <i>Չսալարկուած:</i></p>	<p>* ԱՆՄԱԿ } ած. <i>Սակ՝ պայման չունեցող:</i> * ԱՆՄԱԿԻ } ԱՆՄԱԿԱՐԿՕՐԷՆ, ած. <i>Առանց սակարկութեան:</i> * ԱՆՄԱՀ, ած. <i>Չսահող:</i> * ԱՆՄԱՀԵԼԻ, ած. <i>Չսահող:</i> ԱՆՄԱՀՄԱՆ, ած. <i>Մահման չունեցող:</i> ԱՆՄԱՀՄԱՆԱԲԱՐ, մկ. <i>Անսահման կերպով:</i> ԱՆՄԱՀՄԱՆՓԱԿ, ած. <i>Չսահմանափակուած:</i> ԱՆՄԱՀՄԱՆԵԼԻ, ած. <i>Որին չի կարելի սահման դնել:</i> ԱՆՄԱՀՄԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Անսահման լինելը:</i> ԱՆՄԱՂԱՐԹ, ած. <i>Սաղարթ՝ տերեւ չունեցող:</i> ԱՆՄԱՅԹԱՔ, ած. մկ. <i>Չսայթաքող, անանկում:</i> * ԱՆՄԱՅԹԱՔԱԲԱՐ, մկ. <i>Առանց սայթաքելու:</i> ԱՆՄԱՅԹԱՔԵԼԻ, ած. <i>Չսայթաքելու:</i> ԱՆՄԱՅԹԱՔՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Անսայթաք լինելը:</i> ԱՆՄԱՆՁ, ած. <i>Մանձ չունեցող:</i> ԱՆՄԱՆՁԵԼԻ, ած. <i>Ինչ որ չի կարելի սանձել՝ զսպել:</i> ԱՆՄԱՆՁՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Անսանձ՝ անզուսպ լինելը:</i> ԱՆՄԱՍԱՆ, ած. մկ. <i>Չսասանող: Անխախտ:</i> ԱՆՄԱՍԱՆԵԼԻ, S. <i>Անսասան:</i> ԱՆՄԱՍԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Անսասան լինելը:</i> ԱՆՄԱՍՏ, ած. <i>Չսաստուած, անզուսպ:</i> ԱՆՄԱՍՏԵԼԻ, ած. <i>Որին չի կարելի սաստել:</i> ԱՆՄԱՍՏՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Անսաստ լինելը:</i> ԱՆՄԱՍԱՐ, ած. <i>Մատար՝ օգնութիւն չունեցող:</i></p>
---	---

* ԱՆՍԱՐՄԱՓԵԼԻ, ան. Որին չի կարելի սարսափեցնել:
 + ԱՆՍԱՐՔ, ան. Չսարքած:
 ԱՆՍԵԹԵԻԵԹ, ան. Առանց սեթեւեթի:
 ԱՆՍԵՂԱՆ, ան. Սեղան՝ կերակուր չունեցող:
 ԱՆՍԵՐ, ան. Սերելու՝ ծնունդ ունենալու անկարող:
 ԱՆՍԵՐՄԱՆԵԼԻ, ան. Ինչ որ չի սերմանում:
 ԱՆՍԵՐՈՒՆԴ, ան. Սերունդ չունեցող:
 ԱՆՍԷՐ, ան. մկ. Որտեղ չկայ սեր, առանց սիրոյ:
 ԱՆՍԹԱՓԵԼԻ, ան. Ինչից չի կարելի սթափուել, անզգաստ:
 ԱՆՍԻՐԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Սէր չունենալը:
 ԱՆՍԻՐՏ, ան. մկ. Սիրտ չունեցող:
 ԱՆՍԻՒՆ, ան. Սին չունեցող:
 ԱՆՍԻԱՆ, ան. մկ. Որտեղ սխալ չկայ:
 ԱՆՍԻԱԼԱԿԱՆ, ան. Ոչ սխալական, չսխալուող:
 ԱՆՍԻԱԼԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անսխալական լինելը:
 ԱՆՍԻԱԼԱՊԵՍ, մկ. Անսխալ կերպով, առանց սխալի:
 ԱՆՍԻԱԼԸՆԹԱՅ, ան. Անսխալ ընթացք ունեցող:
 ԱՆՍԻԱԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Անսխալ լինելը, չսխալուելը:
 ԱՆՍԿՁԲԱՊԵՍ, մկ. Առանց սկիզբ ունենալու:
 ԱՆՍԿՁԲԱԳՈՑ, ան. Սկիզբ չունեցող:
 ԱՆՍԿՁԲԱԿԱՆ, ան. Սկիզբ չունեցող:
 ԱՆՍԿՁԲԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անըսկզբնական լինելը:
 ԱՆՍԿՁԲԱԿԻՑ, ան. Նա որ ուրիշի հետ անսկիզբ է:
 ԱՆՍԿՁԲՈՒՆՔ, ան. Սկզբունք չունեցող:
 ԱՆՍԿԻՁԲ, ան. Սկիզբ չունեցող:
 * ԱՆՍԱՐ, ան. Գլխի տակ դնելու բարձ չունեցող:

ԱՆՍՆԴԱՐԱՐ, ան. Ոչ սննդարար:
 ԱՆՍՆՈՒՆԴ, ան. Մնունդ չունեցող:
 ԱՆՍՈՎՈՐ, ան. Չսովորած: Ոչ սովորական:
 ԱՆՍՈՎՈՐԱԲԱՐ, մկ. Անսովոր կերպով:
 ԱՆՍՈՎՈՐԱԿԱՆ, ան. Ոչ սովորական:
 1. ԱՆՍՈՒՄԱՂ, ան. մկ. Ոչինչ չկերած:
 + 2. ԱՆՍՈՒՄԱՂ, ան. Չսուտած, չծեփած:
 ԱՆՍՈՒԱՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Անսուտ լինելը, ոչինչ կերած չլինելը:
 ԱՆՍՈՒԳ, ան. մկ. Որի համար սուգ չի լինում:
 ԱՆՍՈՒՏ, ան. Չստոյ, սուտ չիստոյ:
 ԱՆՍՈՒԲԲ, ան. Ոչ սուրբ:
 ԱՆՍՊԱՌ, ան. մկ. Չսպառուող:
 ԱՆՍՊԱՌԵԼԻ, ան. Սպառում չունեցող:
 ԱՆՍՊԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Անսպառ լինելը:
 ԱՆՍՊԱՍԱԻՈՐ, ան. մկ. Սպասաւոր ծառայ չունեցող:
 ԱՆՍՊԱՍԵԼԻ, ան. Չսպասուող:
 ԱՆՍՊԱՍԵԼԻՈՒԹԻՒՆ, գ. Անսպասելի լինելը:
 ԱՆՍՊԻ, ան. Սպի՝ վերքի հետք չունեցող:
 ԱՆՍՏԳԻՏ, ան. Չքնայ:
 ԱՆՍՏԵԼԻ, ան. Որին կմ ինչ որ չի կարելի սուտ հանել ստել:
 ԱՆՍՏԵՂԾ, ան. Ոչ որից չստեղծուած:
 ԱՆՍՏԻՆՔ, ան. Ստինք՝ ծիծ չունեցող:
 ԱՆՍՏՈՅԳ, ան. Ոչ ստոյգ: Անսպաւորով:
 ԱՆՍՏՈՒԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Անստոյգ լինելը:
 ԱՆՍՏՈՒԵՐ, ան. Ստուեր՝ շուտ չունեցող:
 ԱՆՍՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Անսուտ՝ ճշմարիտ լինելը:
 ԱՆՍՐԲԱԲԱՐ, մկ. Անսուրբ՝ անմաքուր կերպով:
 * ԱՆՍՐԲԱԶԱԲԱՐ, մկ. Անսուրբ կերպով:
 ԱՆՍՐԲՈՒԹԻՒՆ, գ. Անսուրբ՝ պիղծ

լինելը:
ԱՆՏՐՈՒՆՔ, ած. մկ. Մրունք չունեցող:
ԱՆՏՐՏԱՑԱԻ, ած. Ոչ սրտացու:
ԱՆՏՐՏԱՑԱԻԱԲԱՐ, մկ. Անսրտացու կերպով:
ԱՆՏՐՏԱՑԱԻՈՒԹԻՒՆ, գ. Անսրտացու լինելը:
ԱՆՏՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Անսիրտ լինելը:
ԱՆՏՐՏՅԱԻ, S. Անսրտացու:
ԱՆՄՈՓ, ած. մկ. Միոփանք՝ միսիթա-րութին չունեցող:
ԱՆՄՈՓՈՇԷԼԻ, ած. Որ չի կարող սփոփ-փել:
ԱՆՄՔՈՂ, **ԱՆՄՔՕՂ**, ած. Չսքողուած. քող չունեցող:
ԱՆՎԱԽ, ած. մկ. Վախ՝ երկիւղ չունե-ցող:
ԱՆՎԱԽՃԱՆ, ած. մկ. Վախճան՝ վերջ՝ կատարած չունեցող:
ԱՆՎԱԽՃԱՆԱԲԱՐ, մկ. Անվախճան կերպով:
ԱՆՎԱԽՃԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Վախճան չունենալը:
ԱՆՎԱԽՈՒԹԻՒՆ, գ. Անվախ լինելը:
ԱՆՎԱՀԱՆ, ած. մկ. Վահան չունեցող:
ԱՆՎԱՃԱՌ, ած. Չվաճառուող:
ԱՆՎԱՃԱՌԵԼԻ, ած. Ինչ որ չի կարելի վաճառել:
ԱՆՎԱՄԷՁ, Փոխադրամիջոցի առջեւի եւ յետեւի անխնեքների միջեւ եղած երկայնական հեռավորութիւնը:
ԱՆՎԱՅԵԼ, ած. Ինչ որ վայել՝ վայելուչ չէ:
ԱՆՎԱՅԵԼՈՒՉ, ած. մկ. Ոչ վայելուչ:
ԱՆՎԱՅԵԼՉԱԲԱՐ, մկ. Անվայել կեր-պով:
ԱՆՎԱՅԵԼՉՈՒԹԻՒՆ, գ. Անվայելուչ՝ անպատշաճ լինելը:
*** ԱՆՎԱՅՐԵՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Վայրենի չլինելը:
ԱՆՎԱՅՐԷՁՔ, ած. Առանց վայրէջք կա-տարելու:

ԱՆՎԱՆԵԼԻ, ած. մկ. Ինչ որ չի կարելի վանել:
ԱՆՎԱՇԽ, ած. մկ. Վաշխ՝ ապօրէն տոկոս չունեցող:
ԱՆԻԱՇՂԹԱՅ, գ. Ինքնաշարժի անիւ-ների սահքը կանխելու համար օգտա-գործող շղթայ:
ԱՆԻԱՍԱՅԼԱԿ, գ. Տարբեր նպատակ-ներով գործածող անիւաւոր սայլակ:
ԱՆՎԱՏՆԵԼԻ, ած. Ինչ որ չի կարելի վատնել:
1. ԱՆՎԱՐ, ած. մկ. Չվարած:
ԱՆՎԱՐԱԳՈՅՐ, ած. Վարագոյր չունե-ցող:
ԱՆՎԱՐԱԿ, ած. Վարակ չպարունակող:
ԱՆՎԱՐԱԿԵԼԻ, ած. Չվարակուող:
ԱՆՎԱՐԺ, ած. Վարժութիւն չունեցող:
ԱՆՎԱՐԺՈՒԹԻՒՆ, գ. Անվարժ լինելը:
ԱՆՎԱՐՁ, ած. մկ. Վարձ չունեցող:
ԱՆՎԱՐՁԱՀԱՏ, ած. մկ. Վարձը չկրտ-րած:
ԱՆՎԱՐՁԱՏՐԵԼԻ, ած. Ինչ որ չի կարելի վարձատրել:
+ ԱՆՎԱՐՏԻՔ, ած. Վարտիք չհագած:
ԱՆՎԵՀԱՆՁՆ, ած. Ոչ վեհանձն:
ԱՆՎԱԻԵՐ } ած. Ոչ վաւերական:
ԱՆՎԱԻԵՐԱԿԱՆ }
ԱՆՎԵՀԵՐ, ած. մկ. Չվեհերող: Անվախ:
ԱՆՎԵՀԵՐԱԲԱՐ, մկ. Անվեհեր կերպով:
ԱՆՎԵՀԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անվեհեր լինելը:
ԱՆՎԵՐԱԿԱՑՈՒ, ած. մկ. Վերակացու չունեցող:
ԱՆՎԵՐԱԿԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Անվերակա-ցու լինելը:
ԱՆՎԵՐԱՀՍԿԵԼԻ, ած. Չվերահսկուող:
ԱՆՎԵՐԱՊԱՀ, ած. Առանց վերապա-հուրեան:
ԱՆՎԵՐԱՊԱՀՈՒԹԻՒՆ, գ. Անվերա-պահ լինելը:
ԱՆՎԵՐԱՐԿՈՒ, ած. մկ. Վերարկու չունեցող:
ԱՆՎԵՐՕՄԱՆԵԼԻ, ած. Ինչ որ չի կարելի

վերծանել:
ԱՆՎԵՐՆԱԳԻՐ, ան. վերնագիր չունեցող:
 ԱՆՎԵՐՁ } ան. մկ. վերջ չունեցող:
 ԱՆՎԵՐՁԱՆԱԼԻ }
ԱՆՎԵՐՁՈՒԹԻՒՆ, գ. Անվերջ լինելը:
ԱՆՎԵՐՁՕՐԷՆ, մկ. Անվերջ կերպով:
ԱՆՎԷՃ, ան. մկ. Որտեղ վեճ չկայ:
ԱՆՎԷՐՔ, ան. վերջ չունեցող:
ԱՆՎԹԱՐ, ան. մկ. Անվնաս:
ԱՆՎԹԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անվթար լինելը:
ԱՆՎԻՃԱԿ, ան. Վիճակ՝ թեմ չունեցող (եպիսկոպոս):
ԱՆՎԻՃԵԼԻ, ան. Որի մասին չի կարելի վիճել:
ԱՆՎԻՇՏ, ան. մկ. Վիշտ չունեցող:
ԱՆՎԻՐԱՀԱՏԵԼԻ, ան. Վիրահատությունն ոչ ենթակայ:
ԱՆՎԻՐԱԻՈՐԵԼԻ, ան. Որ ենթակայ չէ վիրատորություն:
ԱՆՎԿԱՅ, ան. մկ. Վկայ չունեցող:
ԱՆՎԿԱՆՆ, ան. Անխորտակելի, անպարտելի:
ԱՆՎՀԱՏ, ան. մկ. Չվիատող. առանց վիատելու, չուստահատող:
ԱՆՎՀԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Անվիատ լինելը:
ԱՆՎՃԱՐ, ան. Վճար՝ վերջ՝ վախճան չունեցող: Չվճարում:
ԱՆՎՃԻՌ, ան. մկ. Վճիռ չունեցող:
ԱՆՎՃՈՒԿԱՆ, ան. Ոչ վճռական:
ԱՆՎՃՈՒԲԱՐ, մկ. Անվճռական կերպով:
ԱՆՎՃՈՒԵԼԻ, ան. Ինչ որ չի կարելի վճռել:
ԱՆՎՆԱՍ, ան. մկ. Վնաս չունեցող:
ԱՆՎՆԱՍԱԲԱՐ, մկ. Առանց վնասուելու:
ԱՆՎՆԱՍԱԲԵՐ, ան. Վնաս չբերող:
ԱՆՎՆԱՍԱԿԱՐ, ան. Ոչ վնասակար:
ԱՆՎՆԱՍԱԿԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անվնասակար լինելը:

ԱՆՎՆԱՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Անվնաս լինելը:
ԱՆՎՇՏԱԿԻՑ, ան. Չվշտակցող:
ԱՆՎՇՏԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Չվշտակցելը:
ԱՆՎՇՏԱՆԱԼԻ, Տ. Անվիշտ:
ԱՆՎՇՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Անվիշտ լինելը:
ԱՆՎՍՍԱՀ, ան. մկ. Ոչ վստահ:
ԱՆՎՍՍԱՀԵԼԻ, ան. Որին չի կարելի վստահել:
ԱՆՎՍՍԱՀՈՒԹԻՒՆ, գ. Անվստահելի լինելը:
ԱՆՎՏԱՆԳ, ան. Չվտանգող:
ԱՆՎՏԱՆԳԵԼԻ, ան. Անվտանգ, առանց վտանգի:
ԱՆՎՏԱՆԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Անվտանգ լինելը:
*** ԱՆՎՏԱՐԱՆԻ**, ան. Ոչ վտարանդի: Ոչ տարադիր:
ԱՆՎՏԻՏ, ան. մկ. Ոչ վտիտ: Ոչ նիհար:
ԱՆՎՐԴՈՎ, ան. մկ. Չվրդովում:
ԱՆՎՐԷՊ, ան. Չվրկող:
ԱՆՎՐԷՊԱԿ, ան. մկ. Որտեղ վրկակ չկայ:
ԱՆՎՐԷՊԵԼԻ, ան. Ինչ որ չի կարող վրկակել:
ԱՆՎՐԷՊՈՒԹԻՒՆ, գ. Անվրեպ լինելը:
ԱՆՏԱԳՆԱՊ, ան. մկ. Ուր որ չկայ տագնապ:
ԱՆՏԱԿ, ան. Տակ՝ յատակ չունեցող:
ԱՆՏԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Անտակ՝ անյատակ լինելը:
ԱՆՏԱՂԱՆՆ, ան. Տաղանդ՝ շնորհք չունեցող:
ԱՆՏԱՂԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անտաղանդ լինելը:
ԱՆՏԱՂՏԿԱԼԻ, ան. Ոչ տաղտկալի:
ԱՆՏԱՂՏՈՒԿ, ան. մկ. Տաղտկութիւն՝ ձանձրոյթ չպատճառող:
ԱՆՏԱՆԵԼԻ, ան. Ինչ որ չի կարելի տանել իր վրայ: Անհանդուրժելի:
ԱՆՏԱՆԵԼԻՈՒԹԻՒՆ, գ. Անտանելի լինելը:
ԱՆՏԱՇ, ան. Չտաշած:

ԱՆՏԱՇՈՒԹԻՒՆ, գ. Անտաշ լինելը:
ԱՆՏԱՊԱԼԵԼԻ, ած. Ինչ որ չի կարելի տապալել:
ԱՆՏԱՌ, գ. Երկրի այն տարածությունները, որոնց վրայ բուսած են եւ բուսնում են ծառեր:
ԱՆՏԱՌԱԲԱՆ, ած. գ. Անտառաբանութեան մասնագէտ:
ԱՆՏԱՌԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Գիտություն, որ զբաղուում է անտառներով:
ԱՆՏԱՌԱԲԱՆԱԿ, ած. Անտառում բնակող:
ԱՆՏԱՌԱԶՈՒՐԿ, ած. Անտառներից զրկուած:
ԱՆՏԱՌԱԹԵՓ, գ. (Բուս.) Մի տեսակ մակարոյս:
ԱՆՏԱՌԱՄԱՆՈՒՄ, գ. (դիպվ.): Անտառի մասին օրէնքները խախտելը:
ԱՆՏԱՌԱՄՔՏ, ած. Խիտ անտառ ունեցող:
ԱՆՏԱՌԱԿ, գ. Փոքր անտառ:
ԱՆՏԱՌԱՀԱՏ, գ. Անտառ կտրող մարդ:
ԱՆՏԱՌԱՀԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Գիտություն, որ ասանդում է կանտնները՝ անտառ (փայտ) կտրելու ժամանակի եւ եղանակի մասին:
ԱՆՏԱՌԱՀԱՏՔ, գ. Անտառի կտիղներ:
ԱՆՏԱՌԱՃՈՒՄ, գ. Անտառի ծառերի աճը:
ԱՆՏԱՌԱՅԻՆ, ած. Անտառին յատուկ:
ԱՆՏԱՌԱՇԱՏ, ած. Որտեղ շատ անտառ կայ:
ԱՆՏԱՌԱՊԱՀ, ած. գ. Անտառը պահպանող:
ԱՆՏԱՌԱՊԱՀՈՒԹԻՒՆ, գ. Անտառի պահպանություն:
ԱՆՏԱՌԱՊԱՏ, ած. Անտառով պատած:
ԱՆՏԱՌԱՊԵՏ, գ. Պաշտօնեայ, որի տեսչութեանն է յանձնուած որոշ շրջանի անտառների կառավարությունը:
ԱՆՏԱՌԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Անտառապետի պաշտօնը:

ԱՆՏԱՌԱԶԱՐԴ, գ. Անտառների անխնայ հատում:
ԱՆՏԱՌԱՎԵՐԱԿԱՆԳՆՈՂԱԿԱՆ, ած. Անտառը վերականգնելուն ուղղուած, անտառավերականգնման:
ԱՆՏԱՌՈՒՂԻ, գ. Անտառի մէջ ուղի:
ԱՆՏԱՌՈՒՏ, գ. Անտառով ծածկուած տեղ:
ԱՆՏԱՏԱՆ, ած. մկ. Չտատանտող, աներեր: Անխախտ:
ԱՆՏԱՐԱԾ, ած. Տարածություն չունեցող:
ԱՆՏԱՐԱԿՈՅՄ, ած. մկ. Ոչ տարակուսական:
ԱՆՏԱՐԱԿՈՒՄԵԼԻ, Տ. Անտարակոյս:
ԱՆՏԱՐԱՓՈՒԽԵԼԻ } ած. Ուրիշին չփոխադրող:
ԱՆՏԱՐԱՓՈՒԽԻԿ }
*** ԱՆՏԱՐԲԱՂԱՂԵԼԻ**, ած. (Քիմ.) Չտարրաբաշխող, չլուծող:
ԱՆՏԱՐԲԵՐ, ած. Տարբերություն չունեցող:
ԱՆՏԱՐԲԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անտարբեր լինելը:
ԱՆՏԱՐՈՐՈՇ, ած. Չտարրորոշուած:
*** ԱՆՏԱՐՏԱՄ**, ած. Ոչ տարտամ:
ԱՆՏԱՐՐԱԿԱՆ, ած. Տարր չունեցող:
ԱՆՏԱՐՐԱՓԱԿ, ած. Որ փակուած չէ տարերքներով:
ԱՆՏԵՂ, ած. մկ. Տեղ չունեցող:
ԱՆՏԵՂԵԱԿ, ած. Ոչ տեղեակ:
ԱՆՏԵՂԵԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Անտեղեակ լինելը:
ԱՆՏԵՂԻ, 1. Նա որ տեղ չունի: 2. Ոչ տեղին: 3. Անյարմար:
ԱՆՏԵՂՓՈՒՄ, ած. մկ. Առանց տեղը փոխելու:
ԱՆՏԵՄ, ած. Չտեսնող:
+ ԱՆՏԵՄ-ԱՆՃԱՆԱԶ, ած. Որին չեն տեսել:
ԱՆՏԵՄԱՆԵԼԻ, ած. Ինչ որ չի կարելի տեսնել:

<p>ԱՆՏԵՍԵԼ, նբ. <i>Անտես անել</i>: *ԱՆՏԵՍԻԼ, ած. 1. <i>Անտես</i>: 2. <i>Չտես-նրուած, նոր</i>: ԱՆՏԵՍՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Անտես լինելը, չտեսնելը</i>: ԱՆՏԵՍՈՒՉ, ած. մկ. <i>Տեսուչ՝ վերահրս-կող խնամող չունեցող</i>: ԱՆՏԵՍՉՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Անտեսուչ լինելը</i>: ԱՆՏԵՐՆՉՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Տէր՝ իշխան չու-նենալը</i>: ԱՆՏԵՐՈՒՆՉ, ած. Իր գլխին տէր՝ իշխան չունեցող: ԱՆՏԵՒԱԿԱՆ, ած. <i>Ոչ տեսական</i>: ԱՆՏԷՐ, ած. <i>Տէր չունեցող</i>: ԱՆՏԷՐՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Անտէր լինելը</i>: ԱՆՏԻ, մկ. ած. Տ. <i>Աստի</i>: ԱՆՏԻԱԿԱՆ, ած. <i>Դեռահաս</i>: ԱՆՏԻՊ, ած. <i>Տիպ՝ ձեւ չունեցող</i>: <i>Չտարած</i>: * ԱՆՏԻՐԱԳԼՈՒԻՄ, ած. <i>Տիրազուլի չունեցող</i>: ԱՆՏԻՐԱԿԱՆ, ած. <i>Տէր՝ տիրական չունե-ցող</i>: ԱՆՏԻՐԱՆԱԼ, չբ. <i>Անտէր մնալ</i>: <i>Ոչ անձեւ (մարմին)</i>: ԱՆՏԵՆՂՕ, ած. <i>Անարատ</i>: ԱՆՏՂԱՍԱՐԴ, ած. <i>Որտեղ չկայ տղա-մարդ</i>: ԱՆՏՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Անտուն՝ անյարկ լինելը</i>: * ԱՆՏՈՐԻՆԵԼԻ, ած. <i>Ինչ որ չի կարելի տնօրինել</i>: ԱՆՏՈԿՈՍ, ած. <i>Տոկոս չունեցող</i>: ԱՆՏՈԿՈՍԱԲԵՐ, ած. <i>Տոկոս չբերող, անտոկոս</i>: <i>Անշահող</i>: ԱՆՏՈՂՄ, ած. <i>Որի տոհմը անյայտ է կմ հասարակ է</i>: ԱՆՏՈՂՄՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Անտոհմ լինելը</i>: * ԱՆՏՈՉՈՐԵԼԻ, ած. <i>Չտոչորուող, ան-բորբոքելի</i>: ԱՆՏՈՒՆ, ած. <i>Տուն՝ բնակարան՝ օթեւան չունեցող</i>:</p>	<p>+ ԱՆՏՈՒՆԻ, գ. <i>Ժողովրդական հին եղանակաւոր երգի մի տեսակ</i>: + ԱՆՏՈՒՑ, ած. <i>Տուտ չունեցող, անպոչ</i>: ԱՆՏՈՓԵԼԻ, ած. <i>Ոչ տարփալի</i>: ԱՆՏՐԱՍԱԲԱՆ, ԱՆՏՐԱՍԱԲԱՆԱԿԱՆ, ած. <i>Ոչ տրամա-բան, տրամաբանութեան հակառակ</i>: ԱՆՏՐԱՍԱՂԻՐ, ած. <i>Ոչ տրամաղիր</i>: ԱՆՏՐԱՍԱՂԻՐԵԼԻ, ած. <i>Ոչ տրամաղրե-լի</i>: ԱՆՏՐՈՂԵԼԻ, Տ. <i>Անբաժան</i>: ԱՆՏՐՏԱԵԼԻ, ած. <i>Որտեղ չի կարելի Տրտմել՝ տխրել</i>: ԱՆՏՐՏԱՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Անտրտում լի-նելը</i>: ԱՆՏՐՏՈՒՄ, ած. <i>Նա որ տրտում չէ</i>: ԱՆՏՐՏՈՒՆՁ, ած. մկ. <i>Չտրտնջացող</i>: ԱՆՏՕՆԵԼԻ, ած. <i>Չտօնուելու</i>: ԱՆՐԱԿ, գ. (Կազմախ.) <i>Երկարաձեւ բարակ ոսկր Տ ձեւով</i>: ԱՆՐԱԿԱՅԻՆ, ած. <i>Անրակին յատուկ</i>: ԱՆՐԱԿԱԽՈՐ, ած. <i>Անրակ ունեցող</i>: ԱՆՐՁԱԽՑ, ած. <i>Անուրջներով լի</i>: ԱՆՑ, չբ. 1. <i>Անցած</i>: 2. գ. <i>Անցնելը</i>: ԱՆՑԱԳԻՆ, գ. <i>Մի տեղով անցնելու իրաւունքի համար վճարուած գումարը</i>: ԱՆՑԱԳԻՐ, գ. <i>Երկրէ երկիր սահմանը անցնելու վկայագիր՝ արտօնագիր</i>: ԱՆՑԱԳՐԱՏՈՒՆ, գ. <i>Պաշտօնատուն</i>: <i>Անցագրի տուն</i>: ԱՆՑԱԹՈՒՂԹ, գ. <i>Տոմսակ, որ կրողին իրաւունք է տալիս անցնել մի տեղով</i>: ԱՆՑԱՄ, ած. <i>Ինչ որ անցել է</i>: ԱՆՑԱԿԱՆ, ած. <i>Անցող</i>: ԱՆՑԱՍԱՔԵԼԻ, ած. <i>Ինչ որ չի կարող ջամաքել</i>: ԱՆՑԱՆԱԻ, գ. <i>Փոքր նաւ կմ նաւակ</i>: ԱՆՑԱՆԵԼԻ, ած. <i>Որտեղով կարելի է անցնել</i>: ԱՆՑԱՍՈՒՄ, ած. <i>Ցատում գայրոյթ չունեցող</i>: ԱՆՑԱՐԱՆ, գ. <i>Տեղ, որով անցնում են</i>:</p>
--	--

ԱՆՑԱՐԳԵԼՆԵՐ, գ. Անցնելու արգելակներ:
ԱՆՑԱԻ, ան. մկ. Որտեղ ցաւ չկայ, առանց ցաւի:
ԱՆՑԱԻԱԿԻՑ, ան. Ցաւակից՝ վշտակից չունեցող:
ԱՆՑԱԻԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Անցաւակից լինելը:
ԱՆՑԱԻԵԼԻ, ան. Նա որ չի կարող ցաւ զգալ:
ԱՆՑԱԻՈՐ, ան. Անցնող, զնացող:
ԱՆՑԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անցաւոր լինելը:
ԱՆՑԱԻՈՒԹԻՒՆ, գ. Անցաւ լինելը:
ԱՆՇՆԵԼ, S. Անց կացնել: Իրար անցնել, Իրար խառնել:
ԱՆՇՆԵԼԻ, ան. Ինչ որ չի կարող ճնդել:
ԱՆՇՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անցնդելի լինելը:
ԱՆՏՈՂԱԲԱՐ, մկ. Ի միջի այլոց:
ԱՆՏՈՂԱԿԱՆ, ան. Շուտով անցնող:
ԱՆՏՈՂԱԿԻ, ան. մկ. Հարեւանցի:
ԱՆՏՈՂ, գ. Անց ու դարձ անող:
ԱՆՏՈՂՈՒՂԻ, գ. Անցորդ կին:
ԱՆՏՈՂԱՐՁ, գ. Մի տեղով անցնելն ու յետ դառնալը:
ԱՆՅՈՒՈՐ, ան. գ. Անցաւոր:
ԱՆՅՈՒՈՐԱԿԱՆ, ան. գ. Անցուոր, անցորդ:
ԱՆՅՈՒՊ, ան. մկ. Ցուպ՝ գաւազան չունեցող:
ԱՆՅՈՒՐՏ, ան. Որտեղ ցուրտ չկայ:
ԱՆՅՔ, գ. Տեղ, որտեղով կարելի է անցնել:
ԱՆՅՕՂ, ան. Որտեղ ցօղ չկայ:
ԱՆՈՒԱԿՈՒՆ, ան. Անհուներից տրորուած, կոխկոտտուած:
ԱՆՈՒԱՆԱԻԱԿ, ան. Անհուաւոր՝ անհուներ ունեցող նաւակ:
ԱՆՈՒԱՆՈՒՄԱՅԻՆ, ան. Անուանմանը յատուկ՝ վերաբերող, անուանմանը տըր-

ւող:
ԱՆՓԱԽՈՒՍՏ, ան. Ինչից չի կարելի փախչել:
ԱՆՓԱԿ, ան. Չփակուած, չփակուող:
ԱՆՓԱԿԵԼԻ, ան. Ինչ որ չի կարելի փակել:
ԱՆՓԱՅԼ, ան. Փայլ չունեցող:
ԱՆՓԱՅՏ, ան. Որտեղ փայտ՝ անտառ չկայ:
ԱՆՓԱՅՏԱԿԵՐՏ, ան. Առանց փայտի շինուած:
ԱՆՓԱՊ, ան. Փապար չունեցող, ճեղք չունեցող:
ԱՆՓԱՌԱՍԷՐ, ան. Ոչ փառասեր:
ԱՆՓԱՌԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անփառասեր լինելը:
ԱՆՓԱՌԱԻՈՐ, ան. Ոչ փառաւոր:
ԱՆՓԱՌԱԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անփառաւոր լինելը:
ԱՆՓԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Անփառ՝ անշուք՝ նուաստ լինելը:
ԱՆՓԱՌՈՒՆԱԿ, ան. Փառքից զուրկ:
ԱՆՓԱՍՍ, ան. Ինչ որ պատճառ չէ: Անսպացոյց:
ԱՆՓԱՐԱՆ, ան. Փարախ չունեցող, առանց գոմի:
ԱՆՓԱՐԱՏ, ան. Չփարատուող:
ԱՆՓԱՐԱՏԵԼԻ, ան. Ինչ որ չի կարելի փարատել:
*** ԱՆՓԱՐԵԼԻ**, ան. Անսիրելի:
ԱՆՓԱՐԹԱՄ, ան. Ոչ փարթամ՝ ոչ ճոխ:
ԱՆՓԱՓՈՒԳ } ան. մկ. Փափագ՝ ցանկութիւն չունեցող:
ԱՆՓԱՓՈՒՔ }
ԱՆՓԱՓՈՒԿԵԼԻ, ան. Չփափագող:
ԱՆՓԱՓՈՒԿ, ան. Ոչ փափուկ, չոր:
ԱՆՓԱՓՈՒԹԻՒՆ, գ. Անփափուկ լինելը:
ԱՆՓԵՏՈՒՐ, ան. Փետուր չունեցող:
ԱՆՓՇԱՐԵՐ, ան. Ոչ փշաբեր:
ԱՆՓՈԹ, ան. Փոթ չունեցող, անծայր:
ԱՆՓՈՒՍԱՐԿԱԿԱՆ, ան. S. Անփոխա-

<p>դրելի:</p> <p>ԱՆՓՈՒՍԱՂԻՇԼԻ, ան. <i>Ինչ որ չի կարելի փոխադրել:</i></p> <p>1. ԱՆՓՈՒՍԱՆ, S. <i>Անփոխանակելի:</i></p> <p>2. ԱՆՓՈՒՍԱՆ, ան. <i>Փոխան՝ վարտիք չունեցող:</i></p> <p>ԱՆՓՈՒՍԱՆԱԿԵԼԻ, ան. <i>Ինչ որ չի կարելի փոխանակել ուրիշ բանի հետ:</i></p> <p>ԱՆՓՈՒՍԱՆՈՐ, ան. <i>Անփոփոխելի:</i></p> <p>ԱՆՓՈՒՍԱՑԵԼԻ, ան. <i>Ինչ որ չի կարելի փոխանցել:</i></p> <p>ԱՆՓՈՒՍԱՐԻՆԵԼԻ, ան. <i>Ինչ որ չի կարելի փոխարինել ուրիշ բանով:</i></p> <p>ԱՆՓՈՒՍԱՐԿԵԼԻ, ան. <i>Անփոփոխելի:</i></p> <p>ԱՆՓՈՂ, ան. <i>Փող դրամ չունեցող:</i></p> <p>ԱՆՓՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Փող չունենալը:</i></p> <p>ԱՆՓՈՂՊԱՍ, ան. մկ. <i>Փողպատ՝ փողկապ չունեցող:</i></p> <p>ԱՆՓՈՅԹ, ան. <i>Փոյթ՝ փութաջանութիւն չունեցող:</i></p> <p>ԱՆՓՈՂՁ, ան. <i>Փորձառութիւն չունեցող:</i></p> <p>ԱՆՓՈՂՁԵԼԻ, ան. <i>Որին չի կարելի փորձել:</i></p> <p>ԱՆՓՈՂՁՈՒԹԻՒՆ, ան. <i>Անփորձ լինելը:</i></p> <p>ԱՆՓՈՒԹՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Անփոյթ լինելը:</i></p> <p>ԱՆՓՈՒՆՁ, ան. <i>Որտեղ փունջ չկայ:</i></p> <p>ԱՆՓՈՒՇ, ան. <i>Փուշ չունեցող:</i></p> <p>ԱՆՓՈՒՏ, ան. <i>Չփտող, դիմացկուն:</i></p> <p>ԱՆՓՈՓՈՒՍ, ան. մկ. <i>Չփոփոխուող:</i></p> <p>ԱՆՓՈՓՈՒՍԱՊԷՍ, մկ. <i>Առանց փոփոխուելու:</i></p> <p>ԱՆՓՈՓՈՒՍԵԼԻ, ան. <i>Ինչ որ չի կարելի փոփոխել:</i></p> <p>+ ԱՆՓՉԵԼ, մկ. <i>Առանց փչելու:</i></p> <p>ԱՆՓՏԱԿԱՆ, ան. <i>Ինչ որ ենթակայ չէ փտելու:</i></p> <p>ԱՆՓՏԵԼԻ, ան. <i>Ինչ որ չի կարող փտել:</i></p> <p>ԱՆՓՏՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Անփուտ լինելը:</i></p> <p>ԱՆՓՐԿԱԿԱՆ, S. <i>Անփրկելի:</i></p> <p>ԱՆՓՐԿԵԼԻ, ան. <i>Որին չի կարելի փրկել:</i></p> <p>ԱՆՔԱԿ, ան. մկ. <i>Չքակուող, չլուծուող:</i></p>	<p>ԱՆՔԱԿԵԼԻ, S. <i>Անքակտելի:</i></p> <p>ԱՆՔԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Անքակ՝ անքակտելի լինելը:</i></p> <p>ԱՆՔԱԿՏԵԼԻ, ան. <i>Ինչ որ չի կարելի քակել:</i></p> <p>ԱՆՔԱԿՏԵԼԻՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Անքակտելի լինելը:</i></p> <p>ԱՆՔԱՀԱՆԱՅԱԿԱՆ, ան. (Եկեղ.) <i>(Աղանդ) որ չի ընդունում քահանայութիւնը:</i></p> <p>ԱՆՔԱՂԱՔ, ան. <i>Քաղաք չունեցող:</i></p> <p>ԱՆՔԱՂԱՔԱԿԻՐԹ, ան. <i>Ոչ քաղաքակիրթ:</i></p> <p>ԱՆՔԱՂԱՔԱԿՐԹՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Անքաղաքակիրթ լինելը:</i></p> <p>ԱՆՔԱՂԱՔԱՎԱՐ(Ի), ան. <i>Ոչ քաղաքավար(ի), անկիրթ:</i></p> <p>ԱՆՔԱՂԱՔԱՎԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Անքաղաքավար լինելը:</i></p> <p>ԱՆՔԱՂԱՔԱՎԱՐՈՐԷՆ, մկ. <i>Անքաղաքավար կերպով:</i></p> <p>ԱՆՔԱՅԼ, ան. մկ. <i>Որտեղ քայլել չկայ, առանց քայլելու:</i></p> <p>ԱՆՔԱՅՔԱՅԵԼԻ, ան. <i>Չքայքայուող:</i></p> <p>ԱՆՔԱՆԱԿ, ան. <i>Անչափ, անհաշիւ:</i></p> <p>ԱՆՔԱՇ, ան. <i>Երեսի սերը չբաշած (կաթ), անարատ:</i></p> <p>ԱՆՔԱՉԱԼԵՐ, ան. <i>Նա որ չունի քաջալերութիւն:</i></p> <p>ԱՆՔԱՐՈՉ, ան. <i>Չքարոզուած:</i></p> <p>ԱՆՔԱԻԵԼԻ, ան. <i>Ինչ որ չի կարելի քաւել:</i></p> <p>ԱՆՔԷՆ, ան. <i>Քէն չունեցող:</i></p> <p>ԱՆՔԹԹԵԼ, գ. <i>Աչքը չթարթելը, բաց ու խուփ չանելը:</i></p> <p>ԱՆՔԹԹ, ան. մկ. <i>Աչքը չթարթող:</i></p> <p>ԱՆՔԻԹ, ան. <i>Քիթ չունեցող:</i></p> <p>ԱՆՔԻՆԱՀԱՆ, ան. <i>Քէնը չհանող:</i></p> <p>ԱՆՔԻՍՏ, ան. <i>Քիս կմ քիստ չունեցող:</i></p> <p>ԱՆՔԻՆ, ան. <i>Քննութեան չենթարկուող:</i></p> <p>ԱՆՔՆԱԲԱՐ, մկ. <i>Անքննելի՝ անըմբռ-</i></p>
---	--

<p>նելի կերպով: ԱՆՔՆԱՂԱՍՏ, ած. մկ. Չքննադատուող: ԱՆՔՆԱՂԱՍՏԵԼԻ, ած. Ինչ որ չի կարելի քննադատել: ԱՆՔՆԱԿԱՆ, S. Անքննելի: ԱՆՔՆԱՍԵՐ, ած. Ոչ քննասեր: ԱՆՔՆԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անքննասեր լինելը: ԱՆՔՆԵԼԻ, ած. Ինչ որ չի կարելի քննել: ԱՆՔՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անքննելի լինելը: ԱՆՔՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Քննած չլինելը կմ քիչ քննած լինելը: ԱՆՔՈՅԹ, ած. Ապահով, անվրդով: ԱՆՔՈՒՆ, ած. մկ. Քուն չունեցող: ԱՆՔՕՂ, ած. մկ. Քող չունեցող: ԱՆՕԳՆԱԿԱՆ, ած. Օգնական՝ օգնող չունեցող: ԱՆՕԳՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անօգնական լինելը: ԱՆՕՂՈՒՑ, ած. Օգուտ չբերող: ԱՆՕՏԱԲԵՐ, ած. Ոչ օգտաբեր: ԱՆՕՏԱԿԱՐ, ած. Ոչ օգտակար, անօգուտ: ԱՆՕՏԱԿԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անօգտակար լինելը: ԱՆՕՏԱԻՏ, S. Անօգտակար: ԱՆՕՂ, ած. մկ. Որտեղ օղ չկայ: ԱՆՕԹ, գ. Ընդհանրապես՝ որեւէ շինուածք կաւից եւ այլն. աման: ԱՆՕԹԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Կազմախօսույթեան այն մասը, որ վերաբերում է կազմուածքի անօթներին: ԱՆՕԹԱԲԵՐ, ած. Անօթներ կրող՝ բերող: ԱՆՕԹԱԿԱՆ, ած. Կազմուածքի անօթների վերաբերեալ: ԱՆՕԹԱՄԱՇԿ, գ. (Կազմախ.) Կազմընուածքի անօթները պատող մաշկը: ԱՆՕԹԱՑԱՆՑ, գ. Անօթների ցանց: + ԱՆՕԹԵՆԱԼ, չբ. Անօթութիւն զգալու տեղում կարիք զգալ:</p>	<p>ԱՆՕԹԻ, ած. Դեռ ոչինչ չկերած: ԱՆՕԹՈՒԹԻՒՆ, գ. Անօթի լինելը: ԱՆՕԹՈՒՑ, մկ. Անօթի փորով: ԱՆՕԹԻՑ, ած. Օժիտ չունեցող: ԱՆՕՍՐ, ած. Որի բաղկացուցիչ մասունիկները իրարից հեռու են: Ցանցառ: * ԱՆՕՍՐԱԲԱՐ, մկ. Թեթեւ՝ անզգալի կերպով: ԱՆՕՍՐԱԹԵՒ, ած. Անօսր՝ նուրբ՝ բարակ թելերով: ԱՆՕՍՐԱՀՈՂ, ած. Քիչ հող ունեցող: ԱՆՕՍՐԱՄԱՐՄԻՆ, ած. Որի մարմինը անօսր՝ նուրբ է: ԱՆՕՍՐԱՆԱԼ, չբ. Անօսր դառնալ: ԱՆՕՍՐԱՉՍՓ, գ. (Ֆիզ.) Գործիք, որով չափում են զազերի եւ գոլորշիների ճնշումը: ԱՆՕՍՐԱՑՈՒՄ, գ. Անօսրանալը: ԱՆՕՍՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անօսր լինելը: ԱՆՕՏԱՐ, ած. Ոչ օտար, ընտանի: ԱՆՕՏԱՐԱՆԱԼԻ, ած. Ինչ որ չի կարելի օտարացնել: * ԱՆՕՏԱՐԱՑՈՒՄ } ած. (Իրար.) Ինչ որ ԱՆՕՏԱՐԵԼԻ } } օրէնքով արգելում է օտարացնել: ԱՆՕՐԷՆ, ած. 1. Օրէնք չունեցող: 2. Օրէնքի հակառակ գործող: ԱՆՕՐԷՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անօրէն լինելը: ԱՆՕՐԷՆՔ, գ. S. Անօրէնութիւն: ԱՆՕՐԻՆԱԲԱՐ, մկ. Անօրէն կերպով իբրեւ անօրէն: * ԱՆՕՐԻՆԱՍՈՐՀՈՒՐՂ, ած. Անօրէն խորհուրդ ունեցող: ԱՆՕՐԻՆԱՄԻՆ, ած. Նա որ ծնում է անօրէնութիւն: ԱՆՕՐԻՆԱԿ, ած. Օրինակը՝ նմանը չունեցող: ԱՆՕՐԻՆԱԿԵԼԻ, ած. S. Անօրինակ: + ԱՆՕՐՀՆԷՔ, ած. Չօրհնուած: ԱՇԱԿԵՐՑ, գ. Նա որ ուսում՝ դաս է առնում մէկի մօտ: ԱՇԱԿԵՐՏԱԲԱՐ, մկ. Իբրեւ աշակերտ:</p>
--	--

ԱՇԱԿԵՐՏԱԿԱՆ, ան. Աշակերտին
 յատուկ:
ԱՇԱԿԵՐՏԱՍԷՐ, ան. Աշակերտ սիրող:
ԱՇԱԿԵՐՏԱՎԱՅԵԼ, ան. Աշակերտին
 վայել:
ԱՇԱԿԵՐՏԵԼ, նբ. Աշակերտ պահել:
ԱՇԱԿԵՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Աշակերտ
 լինելը:
ԱՇԱԿԵՐՏՈՒՂԻ, գ. Աշակերտ իգական
 սեռի:
ԱՇԱՐԱՅ, գ. Նոր կանաչած գորեն:
ԱՇԵԼ, նբ. Դիտել, ակնարկը ուղղել:
+ ԱՇԻՐԷԹ, գ. (Արար.) Քրտական ցեղ:
ԱՇԽԱՂՈՒԼ, գ. (Բուս.) Հովանոցա-
 տրների ընտանիքից, հոտաւէտ ուտելի
 խոտ:
ԱՇԽԱՏԱԲԱՐ, մկ. Յոգնելով: Աշխատո-
 րէն:
*** ԱՇԽԱՏԱԳՈՐԾ**, ան. Դժուարութեամբ՝
 աշխատանքով շինուած:
ԱՇԽԱՏԱԳՈՐԾՆԹԱՅ, գ. Աշխատան-
 քային՝ աշխատանքների գործընթաց:
ԱՇԽԱՏԱԶՈՒՐԿ, Տ. Գործազուրկ:
ԱՇԽԱՏԱԺՈՂՈՎ, գ. Աշխատանքային
 ժողով:
ԱՇԽԱՏԱԼԻ, ան. Շատ աշխատանք
 պահանջող:
ԱՇԽԱՏԱՆՈՒՋ, ան. Աշխատանքից
 յոգնած:
ԱՇԽԱՏԱՆՈՒՑ, գ. Փոքր աշխատասեւե-
 ւակ:
ԱՇԽԱՏԱՄ, ան. Յոգնած: Գործած:
ԱՇԽԱՏԱԿԻՑ, ան. գ. Ուրիշի հետ միա-
 սին աշխատող, աշխատանքի ընկեր:
 Գործակից:
ԱՇԽԱՏԱԿՑԵԼ, չբ. Աշխատակից լինել
 մէկին: Գործակցել
ԱՇԽԱՏԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Աշխատակից
 լինելը:
ԱՇԽԱՏԱԿՑՈՒՂԻ, գ. Իգական սեռի
 աշխատակից:
ԱՇԽԱՏԱՃԻՂ, գ. Աշխատանքի բնա-

գաւառ՝ ճիւղ:
ԱՇԽԱՏԱՆՈՑ, գ. Արհեստանոց:
ԱՇԽԱՏԱՆՔ, գ. 1. Ճիգ: 2. Գործունէու-
 թիւն:
ԱՇԽԱՏԱՄԵՆԵԱԿ, գ. Աշխատանքի՝
 յատկապէս մտատրական աշխատան-
 քի սենեակ:
ԱՇԽԱՏԱՄԷՐ, ան. Աշխատել սիրող:
ԱՇԽԱՏԱՄԻՐԵԼ, չբ. 1. Միրով աշխա-
 տել: 2. նբ. Մի գործ անել:
ԱՇԽԱՏԱՄԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Աշխատա-
 սեր լինելը: 2. Երկասիրութիւն:
*** ԱՇԽԱՏԱՄՐԱՆ**, գ. Աշխատանքի,
 յատկապէս նկարչի, քանդակագործի
 աշխատանքի սրահ:
ԱՇԽԱՏԱՎԱՐՁ, գ. Աշխատանքի հա-
 մար վճարողը վարձ:
ԱՇԽԱՏԱԻՈՐ, գ. Աշխատող ոյժ, աշ-
 խատող ձեռք:
ԱՇԽԱՏԱԻՈՐԱԿԱՆ, ան. Աշխատա-
 տրին յատուկ՝ վերաբերեալ:
ԱՇԽԱՏԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Աշխատա-
 տրների ամբողջութիւնը:
ԱՇԽԱՏԵԼ, չբ. Գործել: Յոգնել, վաստա-
 կել, խնջել:
ԱՇԽԱՏԵՑՆԵԼ, անց. ձեւ. Աշխատելի:
ԱՇԽԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Նեղութիւն, խոն-
 ջանք: 2. Աշխատասիրութիւն, երկ (գրա-
 տոր): Գործ:
ԱՇԽԱՏՈՒՆԱԿ, ան. Աշխատելու ըն-
 դունակ:
ԱՇԽԱՏՈՒՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Աշխատու-
 նակ լինելը:
ԱՇԽԱՐ, գ. Լաց ու կոծ: Ողբ:
ԱՇԽԱՐՁ, գ. 1. Տիեզերք, երկինք եւ
 երկիր եւ նրանց մէջ եղածը: 2. Երկրա-
 մաս երկիր: 3. Հանդերձեալ աշխարհ,
 Ըստ քրիստոնէական կամ այլ կրօն-
 ների՝ մահից յետոյ սկստող յաւիտենա-
 կան կեանք:
ԱՇԽԱՐՀԱԲԱՐ, մկ. 1. Աշխարհիկ կար-
 գով: 2. ան. գ. Աշխարհիկ՝ ժողովրդա-

<p>կան լեզու: ԱՇԽԱՐՀԱԲԱՐԱՑՆԵԼ, նբ. Աշխարհա- բար լեզուի վերածել: ԱՇԽԱՐՀԱԲԱՐԵԱՆ, ած. գ. Կողմնակից աշխարհաբար լեզուի գործածության իբրև գրական լեզու: Հկո. Գրաբարեան: ԱՇԽԱՐՀԱԲՆԱԿ, ած. Աշխարհում բնակուող: ԱՇԽԱՐՀԱԳԷՏ, Աշխարհը գիտցող՝ ճանաչող: ԱՇԽԱՐՀԱԳԻՐ, գ. Աշխարհի (պետու- թեան) ազգաբնակչության ցուցակա- գրություն: ԱՇԽԱՐՀԱԳՈՒՍԱՐ, ած. Ամբողջ աշխարհը միասին գումարում: ԱՇԽԱՐՀԱԳՈՒՆՆ, գ. Գունը, որ ներ- կայացնում է աշխարհը: ԱՇԽԱՐՀԱԳՐԱԳԷՏ, ած. գ. Աշխարհա- գրության մասնագետ: ԱՇԽԱՐՀԱԳՐԱԿԱՆ, ած. Աշխարհա- գրության վերաբերեալ: ԱՇԽԱՐՀԱԳՐԵԼ, նբ. Մարդահամար կազմել: ԱՇԽԱՐՀԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Տ. Աշխար- հագիր: * ԱՇԽԱՐՀԱԴԷՏ, ած. գ. Աշխարհը դի- տող: ԱՇԽԱՐՀԱԶԱՐԴ, ած. Աշխարհը զար- դարող: ԱՇԽԱՐՀԱԶՕՐ, ած. Աշխարհի զորու- թիւնը կազմող: ԱՇԽԱՐՀԱԶՕՐԱԿԱՆ, ած. Աշխարհա- զորին մասնակցող մարտիկ: ԱՇԽԱՐՀԱԹԱՂ, գ. (Եկեղ.) Աշխարհա- կանի թաղման կարգ: ԱՇԽԱՐՀԱԺՈՂՈՎ, ած. գ. Աշխարհի ներկայացուցիչներու ժողով: ԱՇԽԱՐՀԱԼՈՒՐ, ած. Աշխարհին լսելի: ԱՇԽԱՐՀԱՆՈՒՍԲ, ած. Որտեղ խըմբ- ւած են ամբողջ աշխարհի ներկայացու- ցիչները: ԱՇԽԱՐՀԱՄՍԱՆՕԹ, ած. Աշխարհին</p>	<p>ծանօթ: ԱՇԽԱՐՀԱԾԱԻԱԼ, ած. Աշխարհում ծաւալում: ԱՇԽԱՐՀԱԾՆՈՒԹԻՒՆ, Տ. Աշխարհի մէջ ծնուածներու գիտությունը: ԱՇԽԱՐՀԱԿԱԶՍ, ած. Աշխարհ կազ- մող: ԱՇԽԱՐՀԱԿԱԼ, ած. գ. Աշխարհը բըռ- նող՝ գրաւող: ԱՇԽԱՐՀԱԿԱԼԱԿԱՆ, ած. 1. Աշ- խարհակալին յատուկ: 2. Նուաճողա- կան: ԱՇԽԱՐՀԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Աշխարհա- կալ լինելը: ԱՇԽԱՐՀԱԿԱՆ, ած. 1. Համաշխար- հային, ամբողջ աշխարհի վերաբերեալ: 2. Ոչ հոգեւորական: Աշխարհի մէջ ապ- րող: ԱՇԽԱՐՀԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Աշխար- հական լինելը: ԱՇԽԱՐՀԱԿԱՆՕՐԷՆ, մկ. Աշխարհա- կանի պէս: ԱՇԽԱՐՀԱԿԱՐԳ, գ. Աշխարհում կմ մի երկրում տիրող կարգ: ԱՇԽԱՐՀԱԿԵՐ, ած. Աշխարհը ուտող՝ կեղեքող: ԱՇԽԱՐՀԱԿԷԶ, ած. Աշխարհը կիզող՝ այրող: ԱՇԽԱՐՀԱԿԵՒՈ, ած. Աշխարհի չափ կշռող, փոխ. չափազանց ծանր՝ մեծ: ԱՇԽԱՐՀԱԿՈՐԾԱՆ, ած. Աշխարհը կործանող: ԱՇԽԱՐՀԱԿՈՒԼ, ած. 1. Աշխարհը կլա- նող՝ կուլ տուող: 2. Կեղեքիչ: ԱՇԽԱՐՀԱՀԱԼԱՍ, ած. Աշխարհից՝ բոլորի կողմից հալածում: ԱՇԽԱՐՀԱՀԱՅԵԱՑՔ, ԱՇԽԱՐՀԱՀԱՅԵՑՈՂՈՒԹԻՒՆ, Տ. Աշ- խարհայեացք: ԱՇԽԱՐՀԱՀԱՆԴԵՍ, Տ. Յուցահանդէս համաշխարհային: ԱՇԽԱՐՀԱՀՈՉԱԿ, ած. Աշխարհում</p>
--	--

հոչակուած: Աշխարհաճանաչ:
ԱՇԽԱՐՀԱՍԱԾ, ւած. Աշխարհը պատող ընդգրկող:
ԱՇԽԱՐՀԱՍԱՐՏ, գ. (արեւմտ.) Համաշխարհային պատերազմ:
ԱՇԽԱՐՀԱՍՈՒ, ւած. Աշխարհը չափից դուրս սիրող:
ԱՇԽԱՐՀԱՍՏՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Աշխարհայացք, աշխարհընկալում:
ԱՇԽԱՐՀԱՅԵԱՑՔ, գ. Գումար հայեացքների եւ հասկացողութիւնների:
ԱՇԽԱՐՀԱՅԻՆ, ւած. Աշխարհին յատուկ:
ԱՇԽԱՐՀԱՆՈՐՈՎ, ւած. Աշխարհը նորոգող:
ԱՇԽԱՐՀԱՇԱՐԺ, ւած. Աշխարհը շարժող:
ԱՇԽԱՐՀԱՇԷՆ, ւած. Աշխարհը շինող՝ բարեկարգող:
ԱՇԽԱՐՀԱՇԵՐԻՎ, ւած. գ. Նա որ իր բաւականութեան համար շրջում է աշխարհներ:
ԱՇԽԱՐՀԱՊԱՆՆ, ւած. Աշխարհը պահպանող՝ պաշտպանող:
ԱՇԽԱՐՀԱՊԱՏԿԵՐՈՒՄ, գ. Աշխարհընկալում:
ԱՇԽԱՐՀԱՊԱՏՈՒՄ, ւած. Աշխարհի պատմութիւնը պարունակող:
ԱՇԽԱՐՀԱՌԱՉՄԱԳԻՏԱԿԱՆ, ւած. Աշխարհագրական եւ ռազմական:
ԱՇԽԱՐՀԱՌԱՉՄԱՎԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Տարածաքաղական գործունէութեան ծրագիր:
ԱՇԽԱՐՀԱՍՏԵՂԾ, ւած. Աշխարհն ստեղծող:
ԱՇԽԱՐՀԱՍՓԻՒՌ, ւած. Աշխարհի վրայ սփռում:
ԱՇԽԱՐՀԱՎԱՐ, ւած. Ինչով վարում եւն աշխարհում:
ԱՇԽԱՐՀԱՎԱՐԱԿԱՆ, Տ. Քաղաքագիտական:
ԱՇԽԱՐՀԱՍԱԾ, ւած. Աշխարհը խնամող:

ԱՇԽԱՐՀԱՍԱՐԱԾ, ւած. Աշխարհում տարածում:
ԱՇԽԱՐՀԱՍԱՐԱԾՈՒԹԻՒՆ, Աշխարհագրական թաղանթի սահմաններում աշխարհագրական կառոյցներու ու երեւոյթների գոյութեան ձեւ:
ԱՇԽԱՐՀԱՍԵԱՑ, ւած. Աշխարհը՝ կեանքը ատող:
ԱՇԽԱՐՀԱՍԵՄ, ւած. Աշխարհը նայող, աշխարհը խնամող: Աշխարհը տեսած:
ԱՇԽԱՐՀԱՍԵՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Աշխարհատեսց լինելը:
ԱՇԽԱՐՀԱՐԱՐՈՒՄ, գ. Աշխարհի ստեղծումը:
*** ԱՇԽԱՐՀԱՐՁԱԿ**, ւած. Աշխարհի վրայ արձակում:
ԱՇԽԱՐՀԱՑԻՐ, ւած. Աշխարհասփիւռ:
ԱՇԽԱՐՀԱՑՈՅՑ, ւած. գ. Աշխարհը ցոյց տուող: Քարտեզ:
ԱՇԽԱՐՀԱՑՈՒՆՑ, ւած. Աշխարհասասան:
ԱՇԽԱՐՀԱՑՐՈՒԵՆ, բ. Աշխարհագրի լինել, աշխարհով մէկ ցրուել:
ԱՇԽԱՐՀԱԻԵՐ, ւած. Աշխարհն աւերող:
ԱՇԽԱՐՀԱՓՍՅԼ, ւած. Ամբողջ աշխարհում փայլող:
ԱՇԽԱՐՀԱՔԱՂԱՔԱՑԻ, ւած. գ. 1. Աշխարհի քաղաքացի: 2. Նա որ իրեն հայրենիք է համարում ամբողջ աշխարհը:
ԱՇԽԱՐՀԱՔԱՂԱՔԱՑԻԱԿԱՆ, ւած. Աշխարհաքաղաքացուն յատուկ:
ԱՇԽԱՐՀԱՔԱՂԱՔԱՑ(Ի)ՈՒԹԻՒՆ, գ. Աշխարհաքաղաքացի լինելը:
ԱՇԽԱՐՀԱՔԱՐՈՉ, ւած. Աշխարհում քարոզում:
ԱՇԽԱՐՀՐՄԲՈՆՈՒՄ, գ. Հայեացքների եւ հասկացութիւնների ամբողջութիւն՝ աշխարհի ըմբռնման մասին:
ԱՇԽԱՐՀՐԿԱԼՈՒՆԱԿ, ւած. Աշխարհը ընկալելու ունակ:
ԱՇԽԱՐՀԻՎ, ւած. գ. Աշխարհական:

ԱՇԽԱՐՀՈՎԻ, ան. մկ. *Բոլոր աշխարհի, բոլորի համար:*
ԱՇԽԱՐՀՕՐԴԵՆ, մկ. *Աշխարհային՝ աշխարհիկ կարգով:*
+ ԱՇԽԵՆ, չբ. *Համը փոխել, թթուել:*
ԱՇԽԷՏ, ան. *Դեղնատուն կարմիր գոյնով, թուրունջի:*
ԱՇԽԷՏԱՆԱԼ, չբ. *Աշխտ դառնալ:*
ԱՇԽՈՅԺ, ան. *Կայտառ, եռանդուն, բուն:*
ԱՇԽՈՒԺԱՆԱԼ, չբ. *Աշխոյժ դառնալ:*
ԱՇԽՈՒԺՈՒԹԻՒՆ, գ. *Աշխոյժ լինելը:*
Կայտառորեն:
ԱՇԽՈՒԺՕՐԴԵՆ, մկ. *Աշխոյժով:*
+ ԱՇԿԵՐՏ, գ. *Արհեստաւորի աշակերտ:*
+ ԱՇԿԵՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Աշակերտ լինելը:*
ԱՇԿԵՐՏՈՒՂԻ, գ. *Իգական սեռի աշակերտ:*
ԱՇՆԱՆԱԹՈՅՐ, ան. (բնստ.) *Աշնան գոյներ ունեցող:*
ԱՇՆԱՆԱԾՄԱՐԻՎ, Տ. *Կռճղիզով:*
ԱՇՆԱՆԱՄՈՒՏ, գ. *Աշնան սկիզբը:*
ԱՇՆԱՆԱՅԻՆ, ան. *Աշնան յատուկ:*
ԱՇՆԱՆԱՎԱՐ, ան. գ. *Աշնանը վարած:*
ԱՇՆԱՆԱՑԱՆ, ան. գ. *Աշնանը ցանելը:*
ԱՇՆԱՆԱԾՄԱՐԻՎ, գ. *Աշնանը ծաղկող ծաղիկ:*
ԱՇՈՐԵԱՑ, ան. *Աշորայից պատրաստուած:*
+ ԱՇՈՐԴ, գ. *Ժողովրդական բանաստեղծ-երգիչ-նուագիչ:*
ԱՇՈՐԴԱԿԱՆ } ան. *Աշուղին յատուկ:*
ԱՇՈՐԴԱՅԻՆ } *Աշուղի վերաբերեալ:*
ԱՇՈՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. *Աշուղ լինելը:*
ԱՇՈՐԻՆ, գ. *Տարուան երրորդ եղանակը:*
ԱՇՈՐԻՆՔ, գ. *Տարուայ եղանակ:*
+ ԱՇՈՐԻՆՔԱՃՈՒՏ, գ. *Աշնան ելած ճուտ. փոխ. նիհար, վատոյժ:*
ԱՇՈՐԻՆՔԱՆԱԼ, չբ. *Աշուն դառնալ:*
+ ԱՇՈՐԻՆՔԱՏԱՆՁ, գ. *Աշնանը հասնող տանձ:*

ԱՇՏԱՆԱԿ, գ. *Մետաղեայ կմ փայտեայ անօթ, որի վերեւի փոստրակում հազցընում են մումը:*
ԱՇՏԱՆԱԿԱԶԱՐԴ, ան. *Աշտանակներով զարդարուած:*
ԱՇՏԱՆԱԿԱԿԻՐ, ան. *Իր վրայ աշտանակ կրող:*
ԱՇՏԱՆԱԿԵՆ, չբ. *Ոստիւնով ձիու վրայ բարձրանալ:*
ԱՇՏԱՐԱԿ, գ. *Խիստ բարձր փայտե կամ քարե կառուցուածք:*
*** ԱՇՏԱՐԱԿԱԲԱՐ**, մկ. *Իբրեւ աշտարակ:*
ԱՇՏԱՐԱԿԱԶԱՐԴ, ան. մկ. *Աշտարակներով զարդարուած:*
ԱՇՏԱՐԱԿԱՁԵՒ, ան. մկ. *Աշտարակի ձեւ ունեցող:*
ԱՇՏԱՐԱԿԱՇԵՆ, ան. *Աշտարակ շինող:*
ԱՇՏԱՐԱԿԱՇԻՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Աշտարակ շինելը:*
ԱՇՏԱՐԱԿԵԱԼ, ան. *Աշտարակում, աշտարակներով ամրացրած կմ զարդարուած:*
ԱՇՏԱՐԱԿԵՑԻ, ան. *Աշտարակ գիւղում ծնուած:*
ԱՇՏԷ, գ. *Նիզակ երկար կոթով:*
ԱՇՏԷՆԱԻՈՐ, ան. *Աշտե կրող:*
ԱՇՏՈՒՃ, ան. *Չոր-ցամաք:*
ԱՉԱԲԱՑ, ան. մկ. *Բաց աչքով, աչքը բաց:*
ԱՉԱԳԱՐ, ան. *Աչքերով հիւանդ:*
ԱՉԱԳԵՆ, ան. *Գեղեցիկ աչքեր ունեցող:*
ԱՉԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. (Կազմախ.) *Աչքի գիտական նկարագրութիւնը:*
ԱՉԱԶՈՒՐԿ, ան. *Աչքից գուրկ:*
ԱՉԱԼՈՒՐՁ, ան. *Պարզերես, վստահ: Արթուն, ուշադիր:*
ԱՉԱԼՁՈՒԹԻՒՆ, գ. *Աչալուրջ լինելը:*
ԱՉԱՄԷՁՔ, յոգն. գ. *Երկու աչքի մէջտեղը:*
+ ԱՉԱՌ, գ. *Երեք տարեկան որձ հորթ:*
ԱՉԱՌԵՆ, չբ. *Ակնածել, պատկառել:*

ԱՉԱՌՈՒ, ան. Նա որ աչառում է, երեսսպաշտ:
 ԱՉԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Աչառու լինելը:
 ԱՉԱՑԱԻ, ան. Որի աչքը ցառում է:
 ԱՉԱՑ ՈՒԼՈՒՆՔ, գ. Կապոյտ ուլունք:
 ԱՉԵԼ, չք. Հայեացք ձգել:
 ԱՉԵՂ, ան. Խոշոր՝ գեղեցիկ աչքերով:
 1. ԱՉԻԿ, գ. (Փաղաքը.) Աչք, փոքր աչք:
 2. ԱՉԻԿ, գ. (Փաղաքը.) Աղջիկ:
 + ԱՉԻՑԵՂՈՒԿ, ան. Չար աչքից եղած:
 ԱՉԿԱՊՈՒԿ, ԱՉԿՈՒՆՔ, յոգն. գ. Աչքեր, գոյգ աչքեր (հին ժող. ձև):
 ԱՉՔ, գ. 1. Տեսողության գործարան:
 2. Հայեացք, նայում: 3. Առարկաների առանձին բաժանմունք՝ միւսից կտրրուած:
 ԱՉՔԱԲԱՑ, ան. Աչքը բաց, արթուն, շրջահայեաց:
 ԱՉՔԱԲԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Աչքաբաց լինելը:
 ԱՉՔԱԹՈՂ, Աչքից բաց թողած:
 ԱՉՔԱԾԱԿ, ան. Ծակաչք, անկուշտ:
 ԱՉՔԱԾԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Աչքածակ լինելը:
 ԱՉՔԱԿԱՊ, ան. գ. Աչք կապող:
 + ԱՉՔԱԿԱՊՈՒԿ, գ. Մանկական խաղ:
 ԱՉՔԱԿԱՊՈՒԹԻՒՆ, գ. Աչքակապ լինելը:
 ԱՉՔԱԿԱՊՈՒԿ, ան. Աչք կապող:
 ԱՉՔԱՆԻ, ան. Աչքեր ունեցող:
 + ԱՉՔԱՌՈՒ, ան. Աչք գրատող:
 + ԱՉՔԱՏԱԿ, գ. Աչքի տակը:
 ԱՉՔԱՏԱԻ, գ. Աչքի ցաւ:
 + ԱՉՔԻՆՈՒՓ, ան. մկ. Աչքը խուփ:
 + ԱՉՕՆ, գ. (Փաղաքը.) Միրուն աղջիկ, աչիկ:
 ԱՊ, Նախդիր բացասականի կազմիչ:
 ԱՊԱ, ան. գ. Յետոյ լինելիք:
 ԱՊԱԲԱՆՏ, Տ. Անբախտություն:
 ԱՊԱԲԱՆ, ան. Առանց բանի:
 ԱՊԱԳԱՑ, ան. Ապա գալիք, ինչ որ

այսուհետեւ պիտի գայ:
 ԱՊԱԳՈՎԵԼ, նբ. Հակազուգել:
 ԱՊԱԶԷՆ, ան. Ձենքից զուրկ:
 * ԱՊԱԶԻՆԵԼ, նբ. Ձինաթափ անել:
 ԱՊԱԹԱՐՅ, Փխկ. Ապադարձ:
 * ԱՊԱԹՈՑՆ, ան. Թոյնից զուրկ:
 ԱՊԱԺՈՒԺ, գ. Դուրս հոսած արիւն:
 ԱՊԱԽՈՇՈՐԱՑՈՒՄ, գ. Խոշոր եւ բարդ հիմնարկությունը մի քանի բաժանմունքների վերածելով փոքրացնելը:
 ԱՊԱԽՏ, ան. 1. Պիղծ, խոտելի: 2. Կեղծ, խարդախ:
 ԱՊԱԾԱԻԱԼՈՒՄ, գ. Չտարածում:
 * ԱՊԱԿԱՆ, ան. Ապականում:
 ԱՊԱԿԱՆԱԲԵՐ, ան. Ապականություն բերող, կեղտոտացնող, փչացնող:
 * ԱՊԱԿԱՆԱԳԻՐ, ան. Ապականում գիր՝ գրականություն պարունակող:
 * ԱՊԱԿԱՆԱՄԻՏ, ան. Միտքը ապականում:
 ԱՊԱԿԱՆԱՑՈՒ, ան. Ինչ որ կարող է ապականուել:
 * ԱՊԱԿԱՆԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Ապականացու լինելը:
 1. ԱՊԱԿԱՆԵԼ, նբ. 1. Կեղտոտ՝ զգուելի բանի մէջ թաթախել: 2. Փչացնել, աւերել, քայքայել: :
 ԱՊԱԿԱՆԻՉ, ան. Այն ինչ յատկություն ունի ապականելու:
 ԱՊԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ապականելու եւ ապականուելու արդիւնքը փոխ. նշ. Կեղտոտություն:
 ԱՊԱԿԱՆՈՒՄ, գ. Ապականուելը:
 ԱՊԱԿԱՌՈՒՑՈՂԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Կառուցողականությունը խաթարող:
 * ԱՊԱԿԱՐԳ, ան. Կարգից դուրս:
 ԱՊԱԿԵԱՑ, ԱՊԱԿԷ, ան. Ապակուց շինում:
 ԱՊԱԿԵԳՈՐԾ, ան. գ. Ապակի շինող:
 ԱՊԱԿԵԳՈՐԾԱՐԱՆ, գ. Ապակեղէնի գործարան:
 ԱՊԱԿԵԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Ապակեգործ

<p>լինելը: ԱՊԱԿԵՂԱՐԱՆ, գ. Ապակիէ դարան: ԱՊԱԿԵԶԱՐԴ, ած. Ապակիով զարդար- ուած: ԱՊԱԿԵԶՈՒՐԿ, ած. Ապակիներից գուրկ: ԱՊԱԿԵԶՕՕԾ, ած. Հեղուկ ապակիով օծած: ԱՊԱԿԵԼ, Վրան ապակի քաշել: ԱՊԱԿԵԾԱԾԿ, ած. Ապակիներով ծածկուած: ԱՊԱԿԵՂԷՆ, ած. Ապակուց շինած: ԱՊԱԿԵՆԿԱՐ, ած. Նկարուած ապակի- ներ ունեցող: ԱՊԱԿԵՆԿԱՐԶՈՒԹԵԱՄԲ, գ. Ապակիէ նկարչութիւն: ԱՊԱԿԵՆՏՐՈՆԱԿԱՆ, S. Կենտրոնա- խոյս: ԱՊԱԿԵՆՏՐՈՆԱՑՈՒՄ, գ. Կենտրո- նացումից հանելը: ԱՊԱԿԵՊԱՍ, ած. Ապակիներով պա- տած: ԱՊԱԿԵՎԱՃԱՌ, գ. Ապակի եւ ապակե- դէն փաճառող: ԱՊԱԿԵՎԱՃԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Ապակե- վաճառ լինելը: ԱՊԱԿԵՏԻՊ, ած. գ. Վիմագրութեան պարզ ձեւ: ԱՊԱԿԵՏՈՒՓ, գ. Ապակեայ տուփ: ԱՊԱԿԵՓԱԿ, ած. Ապակիով փակած: ԱՊԱԿԵՓԱՅԼ, ած. Ապակու փայլ ունե- ցող: ԱՊԱԿԵՓԵՂԿ, գ. Ապակեպատ ցուցա- դրութեան դարան: ԱՊԱԿԻ, գ. Կարծր թափանցիկ՝ բեկա- նուտ մարմին: ԱՊԱԿՈՂՄՈՐՈՇԻԶ, ած. Ապակողմ- նորոշող: ԱՊԱՀԱՇՈՒԱՐԿ, գ. Հաշուարկին հա- կադիր իրադրութիւն: ԱՊԱՀԱՐԶԱՆ, գ. 1. Հրէական օրէնքով՝ մարդու իր կինն արձակելը: 2. Ամուս-</p>	<p>նական կապի լուծումն օրինական իշ- խանութեան ձեռքով: ԱՊԱՀԱՐԿԵԼ, նբ. Հարկերից ազատ կացուցանել: ԱՊԱՀՈՎ, ած. մկ. Վտանգներից զերծ՝ անկասկած: ԱՊԱՀՈՎԱԲԱՐ, մկ. Ապահով կերպով, առանց վտանգի: ԱՊԱՀՈՎԱԳԻՆ, գ. Ապահովագրու- թեան գինը: ԱՊԱՀՈՎԱԳԻՐ, գ. Ապահովագրու- թեան թուղթ: ԱՊԱՀՈՎԱԳՐԱԿԱՆ, ած. Ապահովա- գրութեան վերաբերեալ: ԱՊԱՀՈՎԱԳՐԱՏԵՍԱԿ, գ. Ապահովա- գրութեան տեսակ: ԱՊԱՀՈՎԱԳՐԱՏԷՐ, գ. Ապահովագրու- թեան տէր: ԱՊԱՀՈՎԱԳՐԵԼ, նբ. Կնքել պայման: ԱՊԱՀՈՎԱԳՐԵԼԻ, ած. Ինչ որ պէտք է կմ կարելի է ապահովագրել: ԱՊԱՀՈՎԱԳՐԻԶ, ած. գ. Ապահովա- գրող: ԱՊԱՀՈՎԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ապահովա- գրելու գործը: ԱՊԱՀՈՎԱՊԷՍ, S. Ապահովաբար: ԱՊԱՀՈՎԵԼ, նբ. Ապահովացնել: ԱՊԱՀՈՎԻԶ, ած. Նա որ ապահովում է: ԱՊԱՀՈՎՈՒԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Ապա- հովում լինելը: ԱՊԱՀՈՎՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ապահով լինե- լը: 2. Հաստատիք, երաշխատրութիւն: ԱՊԱՀՈՎՈՒՄ, գ. Ապահովելը: ԱՊԱՃ, գ. Հետած: * ԱՊԱՍԱՀ, ած. Մահից յետոյ եղած: ԱՊԱՍԱՐԴԱՅՆԱՑՆԵԼ, բ. Մարդկա- յին բնոյթին խորթացնել: ԱՊԱՍԵԿՈՒՄԱՑՈՒՄ, գ. Մեկուսաց- ման դադարեցում՝ վերացում: ԱՊԱՆԵՌԱԿԱՆ, ած. Նեխութիւն չպա- րունակող: ԱՊԱՆԵՌԵԼ, նբ. Ապանեխութեան</p>
---	--

<p>ենթարկել:</p> <p>ԱՊԱՆԵՆՈՒԹԻՒՆ, գ. (Բժշկ.) Վերքերը բժշկելու եղանակ:</p> <p>ԱՊԱՊԱՇԱՐՈՒՄ, գ. Պաշարումը վերացնել:</p> <p>ԱՊԱՇԱԻ, գ. Ձղջուր, արհեստանք:</p> <p>ԱՊԱՇԱԻԱՆՔ, գ. Ձղջուր, արհեստանք:</p> <p>ԱՊԱՇԽԱՐԱԿԱՆ, ան. Ապաշխարութեան վերաբերեալ:</p> <p>ԱՊԱՇԽԱՐԱՆՑ, գ. Ապաշխարելու տեղ:</p> <p>ԱՊԱՇԽԱՐԱՆՔ, գ. (Եկեղ.) Ապաշխարութիւն:</p> <p>ԱՊԱՇԽԱՐԵՆ, նբ. (Կրօն.) Ձղջալ իր գործած յանցանքի՝ սխալմունքի համար:</p> <p>ԱՊԱՇԽԱՐՈՂՈՒՅԻ, գ. Ապաշխարող կին:</p> <p>ԱՊԱՇԽԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. (Եկեղ.) Ապաշխարելը:</p> <p>ԱՊԱՇԸՈՐՀ, ան. 1. Անշնորհակալ: 2. Շնորհագորակ:</p> <p>ԱՊԱՇԸՈՐՀՈՒԹԻՒՆ, գ. Ապաշնորհ լինելը:</p> <p>ԱՊԱ ՈՒՐԵՄՆ, շղկ. 1. Տ. Ուրեմն: 2. Վերջիվերջոյ:</p> <p>ԱՊԱՌԱՋՄԱԿԱՆ, ան. Ոչ-ռազմական:</p> <p>ԱՊԱՌԱՃ, գ. Ժայռ:</p> <p>ԱՊԱՌԱՃՈՒՑ, ան. Ապառաժով ծածկուած:</p> <p>ԱՊԱՌԻԿ, ան. Կանխիկ չվճարուած:</p> <p>ԱՊԱՌԻԿԱՑԻՆ, ան. Ապարիկ մնացած:</p> <p>ԱՊԱՌԻԻ, ան. Յետոյ լինելիք:</p> <p>* ԱՊԱՌՈՂՁ, ան. Առողջութիւնը խանգարուած:</p> <p>+ ԱՊԱՌՈՇ, ան. Մազերը թափած եւ քոտտ (գլխի մասին):</p> <p>ԱՊԱՌՔ, գ. Ժամանակին հարկի չվճարուած մասը:</p> <p>ԱՊԱՍԱՐՈՒՄ, գ. Հալիլ:</p> <p>ԱՊԱՍԵՐԵՆ, Տ. Այլատերել:</p> <p>ԱՊԱՍՏԱՆ, գ. Օթեւան, պատուարան:</p>	<p>ԱՊԱՍՏԱՆԱՐԱՆ, գ. Ապաստանելու՝ ամրանալու տեղ:</p> <p>1. ԱՊԱՍՏԱՆԵՆ, նբ. Վստահանալով մէկին յանձնել:</p> <p>2. ԱՊԱՍՏԱՆԵՆ, չբ. Մէկի մօտ կմ մի տեղ ապաստան գտնել:</p> <p>ԱՊԱՍՏԱՆԵԼԻՔ, ան. Որտեղ կարելի է ապաստանել:</p> <p>ԱՊԱՍՏԻՃԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարձր աստիճանից ստորին աստիճանի իջնելը:</p> <p>ԱՊԱՎԻԺԵՆ, չբ. Դուրս վիժել:</p> <p>ԱՊԱՎԻԺԵԼԻ, ան. Ինչ որ պէտք է ապավիժուի՝ դուրս թափուի փորից:</p> <p>ԱՊԱՍ, ան. Շէն, բնակուած մշակուած:</p> <p>ԱՊԱՏԵՂԵԿԱՑՆԵՆ, բ. Միայլ տեղեկութիւն հաղորդել, մոլորեցնել:</p> <p>ԱՊԱՏԵՂԵԿԱՑԹ, Տարածուղ կեղծ տեղեկոյթ:</p> <p>ԱՊԱՏՈՂՄ, ան. Տ. Անտոհմ:</p> <p>ԱՊԱՐ, գ. Օգտակար հանքաշերտի քարանիւթ:</p> <p>ԱՊԱՐԱՆԱՋԱՐԴ, ան. Ապարանքներով կմ ապարանքի պէս զարդարուած:</p> <p>ԱՊԱՐԱՆԱՊԱՇ, գ. ան. Ապարանք պահող՝ հսկող:</p> <p>ԱՊԱՐԱՆՔ, գ. Իշխանական կմ արքայական պալատ:</p> <p>ԱՊԱՐԱՆՁԱՆ, գ. Դաստակի զարդ:</p> <p>ԱՊԱՐԴԻՆ, ան. Արդիւնք չբերող չունեցող:</p> <p>ԱՊԱՐԴԻՆԱԲԱՐ, մկ. Ապարդին կերպով:</p> <p>ԱՊԱՐՈՇ, գ. Տղամարդկանց եւ կանանց գլխի փայտոյթ: Վարսակալ:</p> <p>ԱՊԱՑՈՅՑ, գ. Ինչ որ բերում է՝ որեւէ բանի ճշմարտութիւնը հաստատելու համար:</p> <p>ԱՊԱՑՈՒՑԱԿԱՆ, ան. Ապացուցանելու ծառայող:</p> <p>ԱՊԱՑՈՒՑԵՆ, նբ. Անկասկածելի փաստերով մի բան հաստատել:</p> <p>ԱՊԱՑՈՒՑ(ԱՆ)ԵԼԻ, ան. Ինչ որ պէտք է</p>
---	---

<p>կմ կարելի է ապացուցանել: ԱՊԱԻԱՌ, գ. Աղբ, կղկղանք: ԱՊԱԻԷՆ, գ. Այն անձը կմ իրը, որի պաշտպանութեան կմ հովանիի տակ է մտնում մէկը՝ վերահաս վտանգից խուսափելու համար: ԱՊԱԻՆԵԼ, չբ. Մի անձի կմ իրի հովանու տակ մտնել: ԱՊԱԻՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ապաւէն լինելը: ԱՊԱՓՈՒԼԱՅՆԱՑՈՒՄ, Փուլայնութեան խախտում: ԱՊԱՔԷՆ, մկ. շղկ. Արդարեւ: ԱՊԱՔԻՆԵԼ, նբ. Բժշկել, բուժել: ԱՊԱՔԻՆՈՒԵԼ, չբ. Հիւանդութիւնը դէպի լաւը դառնալ: ԱՊԱՔԻՆԻՉ, ած. Բժշկող: ԱՊԱՔՐԻՍՏՈՆԷԱՑՈՒՄ, գ. Քրիստոնեագերծում: ԱՊԱՔՕՂԱՐԿՈՒՄ, գ. Քօղազերծելը: + ԱՊԵՐ, ԱՊԷՐ, գ. Եղբայր: ԱՊԵՐԱՄՏ, ած. Երախտիքը չճանաչող: ԱՊԵՐԱՄՏԱԲԱՐ, մկ. Ապերախտ գտնուելով: * ԱՊԵՐԱՄՏԵԼ, չբ. Ապերախտ գտնուել: ԱՊԵՐԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Ապերախտ լինելը: ԱՊԵՐԱՄԱՆ, ած. Երասան՝ սանձ չունեցող: ԱՊԵՐԱՄԱՆԱԲԱՐ, մկ. Ապերասան կերպով: ԱՊԵՐԱՄԱՆԵԼ, չբ. Ապերասան դառնալ: ԱՊԵՐԱՄԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ապերասան լինելը: ԱՊԵՐՋԱՆԻԿ, ած. Երջանկութիւնից զուրկ: * ԱՊԵՐՋԱՆԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Ապերջանիկ լինելը: + ԱՊԻ, ԱՊԻՆ, գ. Մեծ եղբայր: ԱՊԻԿԱՐ, ած. Անկարող, անձեռնհաս: ԱՊԻԿԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ապիկար լինելը: ԱՊԻՐԱՏ, ած. Անիրաւ, չար:</p>	<p>* ԱՊԻՐԱՏԱԽՕՍ, ած. Ապիրատ խօսող, չարալեզու: ԱՊԻՐԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Ապիրատ լինելը: ԱՊԼԱՊՃԻԿ} ԱՊԼԱՊՈՒՋ} գ. Գլխկոնծի տալով նետուելը: ԱՊԽՏԱԳՈՐՄ, ած. գ. Ապուխտ շինող: ԱՊԽՏԱԳՈՐՄԱՆՑ, գ. Ապուխտ պատրաստելու գործարան: ԱՊԽՏԱԳՈՐՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Ապխտագործ լինելը: ԱՊԽՏԱՎԱՃԱՌ, ած. գ. Ապուխտ վաճառող: ԱՊԽՏԱՎԱՃԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Ապխտավաճառ լինելը: ԱՊԽՏԵԼ, նբ. Ապուխտ դարձնել: ԱՊՇԱՀԱՐ, ած. Ապշութիւնից զարկուած: ԱՊՇԱՄԻՏ, ած. Տկարամիտ, թուլամիտ: ԱՊՇԵԼ, 1. Ապուշ դառնալ ուշքը կորցրնել: 2. Սաստիկ զարմանալ: ԱՊՇԱՆՔ, Տ. Ապշութիւն: ԱՊՇԵՑՈՒՑԻՉ, ած. Ինչ որ ապշեցնում է: ԱՊՇՈՊ, գ. Իրարանցում, շփոթ: * 1. ԱՊՇՈՊԵԼ, նբ. Շորթել, խլել: ԱՊՇՈՒԹԻՒՆ, գ. Ապուշ լինելը: ԱՊՈՒԻՏ, գ. Երկար շերտերով կտրած տափակ միս: ԱՊՈՒՇ, ած. գ. Ուշքից զուրկ, անուշ, անզգայ: Խելքից պակաս: ԱՊՈՒՇԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անհեթեթ գաղափարաբանութիւն: ԱՊՈՒՇԱՆԱԼ, չբ. Ապուշ դառնալ: ԱՊՈՒՇԱՆՑ, գ. Յիմարանոց: ԱՊՈՒՇՈՒԹԻՒՆ, գ. Ապուշ լինելը: 1. ԱՊՈՒՌ, գ. Աւար, կողոպուտ, թալան: * 2. ԱՊՈՒՌ, գ. Ձուկ որսալու կարթ: + 3. ԱՊՈՒՌ, գ. Անասունների կեր: + ԱՊՈՒՌ-ՃՈՒՊՈՒՌ, ած. Թափթափած: * ԱՊՈՒՍՏ, ած. Անտեղի անհիմն, սուտ:</p>
--	--

1. **ԱՊՈՒՐ**, գ. Ապրուստ, ջրալի կերակուր:

* **3. ԱՊՈՒՐ**, գ. Հարկ:

ԱՊՍՊՐԱՆՔ, գ. Յանձնարարություն:

ԱՊՍՊՐԵԼ, բ. Պատուիրել:

ԱՊՍՍԱՄԲ, ան. գ. Ստամբակելով հեռացած՝ հետսած:

ԱՊՍՍԱՄԲԱԿԱՆ, ան. Ապստամբին յատուկ:

ԱՊՍՍԱՄԲԵԼ, չբ. Ապստամբ դառնալ:

ԱՊՍՍԱՄԲՈՒԹԻՒՆ, գ. Ապստամբ ըմբոստ լինելը:

ԱՊՏԱԿ, գ. 1. Ափով դեմքին հարուած: 2. Փոխ. Նախատինք:

* **ԱՊՏԱԿԱԿՈՍ**, նբ. Ապտակելով ծեծել:

ԱՊՏԱԿԱՀԱՐ, ան. գ. Ապտակ զարնող:

ԱՊՏԱԿԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ապտակ տալը:

ԱՊՏԱԿԱՏՈՒ, ան. Ապտակող:

ԱՊՏԱԿԵԼ, նբ. Ապտակ տալ:

ԱՊՐԱՆՔ, գ. 1. Աշխատանքի արդյունքը: 2. Ապրուստի միջոց, պարէն: Վաճառանիւթ:

ԱՊՐԱՆՔԱԳԻՐ, գ. Ապրանքի գիր:

ԱՊՐԱՆՔԱՅԻՆ, ան. Ապրանքի վերաբերեալ յատուկ:

ԱՊՐԱՆՔԱՇՐՋԱՆԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Ապրանքների շրջանառություն, մի տեղ ապրանք փոխադրելը:

ԱՊՐԱՆՔՍԱՐ, ան. Ապրանք տանող, կրող:

ԱՊՐԱՆՔՍԵՒՐ, գ. Ապրանքի տէր:

ԱՊՐԵԼ, չբ. Փրկուել: Կեանք ունենալ:

ԱՊՐԵՇՈՒՄ, Ապրիշում, Ապրշում... Տ. Մետաքս...

ԱՊՐԻԼ, գ. Տարուայ չորրորդ ամիսը:

+ **ԱՊՐԻՄ-ՄԵՌԻՄ**, գ. (Բուս.) Չամբիւղատրների կարգի խոպոպատրների սեռին պատկանող բոյս:

ԱՊՐՈՒՍՏ, գ. 1. Ապրելակերպ: 2. Կենցաղավարություն:

ԱՊՐՈՐԷՆ, ան. Օրենքի հակառակ վարուող:

ԱՊՐՈՐԻՆԱԲԱՐ } մկ. Ապօրինի կերպով:
ԱՊՐՈՐԻՆԱՊԷՍ }

ԱՊՐՈՐԻՆԻ, ան. Ոչ օրինական, օրենքի հակառակ:

ԱՊՐՈՐԻՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ապօրինի՝ օրենքի հակառակ:

ԱՋ, ան. Այն կողմը, որ սրտի բարախինը լսուած կողմի հակառակն է:

* **ԱՋԱԴԱՍ**, գ. Աջակողմեան դասը (եկեղեցում):

ԱՋԱԿԻՑ, ան. գ. Իր աջը ուրիշի աջին միացնող: Օգնական, գործակից:

ԱՋԱԿՈՂՄ, 1. ան. Տ. Աջակողմեան:

ԱՋԱԿՑԵԼ, չբ. Աջակից լինել:

ԱՋԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Աջակից լինելը:

ԱՋԱԿՑՈՒՄ, գ. Աջակցելը, օգնելը:

ԱՋԱՀԱՄԲՈՅՐ, գ. (Եկեղ.) Աջը համբուրելը:

ԱՋԱՁԵՌՆԵԱՅ, ան. Աջ ձեռքով գործ անող:

* **ԱՋԱԻՈՐԵԼ**, չբ. Աջ ձեռքը վարժ գործ անել:

ԱՋԱՓՆԵԱՅ, ան. (Գետի) աջ ափի վրայ գտնուող: Աջափնեայ հարթություն:

ԱՋԵԼ, նբ. Աջով փայփայել՝ մեծարել:

ԱՋԼԻԿ, Կազմուած Ձախլիկ բառի նմանութեամբ: Աջ ջուխտը գործածող:

ԱՋՈՂ, ան. Աջ ձեռքին յատուկ, աջ ձեռքով եղած:

ԱՋՈՂԱԳՈՅՆ, բաղդ. աստ. Աջողի, Աւելի յաջող:

ԱՋՈՂԱԿ, ան. Աջող (բուրդ նշ.):

ԱՋՈՂԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Յաջողակ լինելը:

ԱՋՈՂԱՁԵՌՆ, ան. Ձեռքը աջող, ճարպիկ:

ԱՋՈՂԱՑՆԵԼ, անց. ձեւ Գլուխ բերել:

ԱՋՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Աջող նպաստաւոր լինելը:

* **ԱՋՈՂՈՒՄ**, Տ. Աջողություն:

ԱՋՈՒՉԱԽ, մկ. Մէկը դէպի աջ դարձած, միւսը դէպի ձախ:

1. ԱՌ, գ. 1. Առնելը: 2. Յափշտակելը:

2. ԱՌ, նախադր. Կը գործածուի այլեւայլ հոլովների հետ:

ԱՌԱԳԱՍՏ, գ. 1. Վարագոյր: 2. Նախ կայմին ամրացուած, կտոր գործուածք:

ԱՌԱԳԱՍՏԱԳՆԱՑ, ած. Առագաստներով ընթացող:

ԱՌԱԳԱՍՏԱԳՆԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Առագաստների օգնութեամբ նաւարկութիւն:

ԱՌԱԳԱՍՏԱԳՈՐԾ, ած. գ. Արհեստաւոր, որ նախ առագաստներ է գործում:

ԱՌԱԳԱՍՏԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Առագաստագործ լինելը:

ԱՌԱԳԱՍՏԱԿԱԼ, ած. գ. Առագաստը պահող:

ԱՌԱԳԱՍՏԱԿՏԱԻ, գ. Առագաստ պատրաստելու կտաւ:

ԱՌԱԳԱՍՏԱՁԵԻ, ած. մկ. Առագաստի ձեւ ունեցող:

ԱՌԱԳԱՍՏԱՆԱԻ, գ. Առագաստ ունեցող նաւ:

* **ԱՌԱԳԱՍՏԱՍԵՆԵԱԿ**, գ. Առագաստի սենեակ, փեսայի եւ հարսի ննջարան:

ԱՌԱԳԱՍՏԵԱՅ, ած. Առագաստից շինած:

ԱՌԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Գրութեան վրայ յաւերած:

ԱՌԱԴՐԵԼ, նբ. Մօտը դնել, աւելացնել:

ԱՌԱԹՈՒՐ, մկ. Ոտքի տակ, ոտնատակ տալով:

ԱՌԱԾ, 1.(Կրօն.) Աստուածային պատգամ՝ յայտնութիւն: 2. Խրատական զրրուածք: Ժողովրդային իմաստուն ասոյթ:

ԱՌԱԾԱԽՕՍ, ած. Առածներ խօսող:

ԱՌԱԾԱԽՕՍԵԼ, բ. Առածներով խօսել:

ԱՌԱԾԱՍԱՑ, գ. Առած ասող:

ԱՌԱԾԵԼ, չբ. Ինքը իր վրայ շուռ գալ՝ պտոյտ գալ:

* **ԱՌԱԾՈՒԹԻՒՆ**, գ. Առածելը, պտոյտ գալը:

1. ԱՌԱԿ, գ. 1. Համարտո՝ հանելուկային պատմուածք: 2. Մութ՝ դժուարիմաց այլաբանութիւն:

ԱՌԱԿԱԲԱՆ, գ. Տ. Առակախօս:

ԱՌԱԿԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Առակներով խօսելը:

ԱՌԱԿԱԳԻՐ, գ. Առակներ գրող:

ԱՌԱԿԱԳԻՐՔ, գ. Առակներ պարունակող գիրք:

ԱՌԱԿԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Առակագիր լինելը:

ԱՌԱԿԱԽՕՍ, գ. Առակ պատմող:

ԱՌԱԿԱԽՕՍԵԼ, նբ. Առակ խօսել՝ ասել:

ԱՌԱԿԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Առակ խօսելը:

ԱՌԱԿԱՆՔ, գ. Ամօթ, խայտառակութիւն:

ԱՌԱԿԱՊԱՏՈՒՄ, ած. Առակ պատմող, առակախօս:

ԱՌԱԿԱՌՈՐ, ած. Առակի ձեւ ունեցող:

ԱՌԱԿԵԼ, նբ. Առակ ասել:

ԱՌԱԿՈՒՄ, գ. Առակելը:

+**ԱՌԱԿՊԱՌԱԿ**, ած. Խաղը ու խայտառակ:

* **ԱՌԱԿՕՐԻՆԱԿ**, ած. Առակաւոր:

ԱՌԱՁԳԱԿԱՆ, ած. Առաձգութիւն ունեցող: Ճկուն, դիւրաթեք:

ԱՌԱՁԳԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. (Ֆիզ.) Որոշ մարմինների այն յատկութիւնը, որով նրանք վերստանում են իրենց նախկին ձեւը:

ԱՌԱՆՁԻՆ, մկ. Իր անձի համար: Անջատ:

ԱՌԱՆՁՆԱԲԱՐ, մկ. Առանձին կերպով:

ԱՌԱՆՁՆԱԿԵՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Առանձնակեաց լինելը:

ԱՌԱՆՁՆԱՅԱՏՈՒԿ, ած. Իրեն յատուկ, միայն իրեն սեփական:

ԱՌԱՆՁՆԱՆԱԼ, չբ. Բաժանուել:

ԱՌԱՆՁՆԱՆՈՅ, Տ. Առանձնարան:

ԱՌԱՆՁՆԱՇՈՐՀԵԱԼ, ած. Առանձնա-

շընորհուած:
ԱՌԱՆՁՆԱՇՆՈՐՀԵԼ, նբ. Առանձնաշնորհութիւն տայ:
ԱՌԱՆՁՆԱՇՆՈՐՀՈՒԹԻՒՆ } Գ. Շնորհք
ԱՌԱՆՁՆԱՇՆՈՐՀՈՒՄ } կմ բարիք:
ԱՌԱՆՁՆԱՊԵՍ, մ. Յատկապէս, առանձին կերպով:
ԱՌԱՆՁՆԱՍԵՆԵԱԿ, գ. Մենեակ, որ յատկացուած է առանձնապէս մի մարդու:
ԱՌԱՆՁՆԱՄԵՐ, ած. Մենակութիւն սիրող:
ԱՌԱՆՁՆԱՏԵՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Երկու մարդու առանձին տեսակցութիւն:
ԱՌԱՆՁՆԱՏԻՊ, գ. Գրքոյկի ձեւով կազմուած յօդուած, որ նախապէս տպագրուած է:
ԱՌԱՆՁՆԵԼ, նբ. Իր վրայ վերցնել՝ ստանձնել:
ԱՌԱՆՁՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Առանձին՝ մենակ լինելը:
ԱՌԱՆՑ, նախդր. Յոյց է տալիս բացակայութիւն, չգոյութիւն:
ԱՌԱՆՑՔ, գ. Անցք, անցնելու համար թողած պարապ տեղ:
ԱՌԱՆՑՔԱԿԱԼ, գ. Ինքնաշարժի մաս:
ԱՌԱՆՑՔԱՅԻՆ, ած. Առանցքի, հիմնական:
ԱՌԱՊԱՐ, ած. գ. Քարքարոտ՝ խիճով ծածկուած (տեղ):
ԱՌԱՋ, գ. Այն կողմը կմ ուղղութիւնը, որ գտնուում է մարդու երեսի հանդէպ:
ԱՌԱՋԱԲԱՆ, գ. Գրքի բուն սկզբում դրուած գրութիւն:
*** ԱՌԱՋԱԲԱՆԵԼ**, ն. չբ. Առաջաբան՝ առաջին խօսող լինելը:
ԱՌԱՋԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Տ. Առաջաբան:
ԱՌԱՋԱԳԱՆ, ած. գ. Առաջին գահը:
ԱՌԱՋԱԳԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. (Եկեղ.) Առաջագահ լինելը:

ԱՌԱՋԱԳԷՏ, ած. Առաջուց գիտցող:
ԱՌԱՋԱԳԻՏ, ած. Առաջուց՝ առաջ գտնուած:
ԱՌԱՋԱԳՆԱՑ, ած. Առաջ գացող, դէպի առաջ ուղղուած:
ԱՌԱՋԱԳՆԱՑ, ած. Առջեւից գնացող:
ԱՌԱՋԱԳՈՅՆ, բարդ. աստ. Առաջի, ած. Աւելի առաջ եղած:
ԱՌԱՋԱԳՐԵԼ, ած. Կանխող, նախագորշական:
ԱՌԱՋԱԳՈՒՆՏ, գ. Առաջապահ գունդ:
ԱՌԱՋԱԳՈՒՇԱԿ, ած. Առաջուց գուշակող:
ԱՌԱՋԱԴԱՍ, ած. Առաջին տեղը դասուած:
ԱՌԱՋԱԴԱՍԵԼ, նբ. Առաջ դասել:
ԱՌԱՋԱԴԵՄ, ած. Առաջ դիմող, առաջ գնացող:
ԱՌԱՋԱԴԷՏ, Նաւաստի, որը հերթափոխի ժամանակ գտնուում է կայմի ամենավերին հատուածում սարքուած հարթակին կամ քթամասում եւ դիտուում է նաւի առջեւում սփռուող տարածութիւնը:
ԱՌԱՋԱԴԻՄԱԿԱՆ, ած. Առաջադէմին յատուկ՝ վերաբերեալ:
ԱՌԱՋԱԴԻՄԵԼ, չբ. Առաջադէմ գտնուել:
ԱՌԱՋ(Ա)ԴԻՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Դէպի առաջ դիմելը:
ԱՌԱՋԱԴԻՐ, ած. Առաջուց դրուած:
ԱՌԱՋԱԴԻՐԱՆՔ, գ. Ինչ որ պետք առաջադրում՝ որոշում է ստորադրեալին:
ԱՌԱՋԱԴԻՐԵԼ, նբ. (Իրարբ.) Առաջը դնել: Առաջարկել:
ԱՌԱՋԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Առաջադրելը:
ԱՌԱՋԱԹԵՒ, գ. Շարքի առջեւի մասը՝ թելը:
ԱՌԱՋԱԽԱՂ, ած. Առաջ խաղացող:
ԱՌԱՋԱԽՆԱՍ, Առաջախնամել:
ԱՌԱՋԱԽՈՆ, ած. Առաջուց խորհող:
ԱՌԱՋԱԽՈՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Առաջախոհ

լինելը:
ԱՌԱՋԱԽՈՍ, ան. Նա որ խօսել է առաջուց:
ԱՌԱՋԱԽՈՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Առաջախօս
 լինելը:
ԱՌԱՋԱՍԱԼՈԹ, ան. Առաջուց ծանօթ:
ԱՌԱՋԱՍԻՆ, ան. Առաջին անգամ ծնող:
ԱՌԱՋԱԿԱՍ, ան. Յօժարակամ, նախաջօժար:
ԱՌԱՋԱԿԱՆ, գ. ա. Առաջապահ:
ԱՌԱՋԱԿԱՆ, Ստորաբաժանում, որը յատկացուած է ծածկապաշտպանելու համար:
ԱՌԱՋԱԿԱՐԳ, ան. Առաջ՝ սկզբից կարգուած:
ԱՌԱՋԱԿԱՐԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Առաջ՝ սկզբից կարգուած:
ԱՌԱՋԱԿԱՑ, ան. Առաջը կեցող, առաջը կանգնող:
ԱՌԱՋԱԿՈՂՄ, գ. Առջեւի կողմը, առջեւի մասը:
ԱՌԱՋԱԿՈՂՄԵԱՆ, ան. Առաջակողմում եղող:
ԱՌԱՋԱՀԱՍ, ան. մկ. Առաջուց հասած:
ԱՌԱՋԱՋԱՅՆ, ան. Առաջուց ձայն արձակող:
ԱՌԱՋԱՋԻԳ, ան. Դէպի առաջ ձգուած: Առաջակողմ:
ԱՌԱՋԱՍՄԱՍ, ան. Առաջին մասը ունեցող:
ԱՌԱՋԱՍՄԱՏՅՅ, ան. Առաջ մատուցում:
 ԱՌԱՋԱՍՄԱՐՏ } ան. Առջեւում կրոնող:
 ԱՌԱՋԱՍՄԱՐՏԻԿ }
ԱՌԱՋԱՍՈՒԽ, ան. Դէպի առաջ մըխնող:
ԱՌԱՋԱՆԱՆ, չբ. Դէպի առաջ շարժուել:
 ԱՌԱՋԱՆՅԻԿ } (Թարգմանութիւն
 ԱՌԱՋԱՆՅՈՒԹԻՒՆ } (Թարգմանութիւն պատեք բառի), գ. Առաջ անցնելը:
*** ԱՌԱՋԱՉԱՓ**, ան. Առաջին չափ:

ԱՌԱՋԱՊԱՏՈՒՄ, ան. Առաջուց պատմած:
*** ԱՌԱՋԱՊԱՏՈՒՂՔ**, յոգն. գ. Առաջին պտուղները, երախալրիք:
*** ԱՌԱՋԱՌԱՔՈՂ**, ան. (Կրօն.) Արտաբերող, բխող:
ԱՌԱՋԱՍՍՅԱԿ, գ. Հրետասայլի առաջին մասը:
ԱՌԱՋԱՍԱՐ, ան. Որեւէ աշխատանքի՝ գործի մէջ առջեւից գնացող:
ԱՌԱՋԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. (Մաթ.) Թուերի շարք, այնպէս դասաւորուած, որ իւրաքանչիւր անգամ նախորդ անդամից աւելի կամ պակաս է միեւնոյն քանակով:
ԱՌԱՋԱՏՈՆԱԿ, Տ. Նախատօնակ:
ԱՌԱՋԱՐԿ, Տ. Առաջարկութիւն:
ԱՌԱՋԱՐԿԵԼ, նբ. Առաջը դնել:
ԱՌԱՋԱՐԿԵԼԻ, ան. Ինչ որ կարելի է կամ պէտք է առաջարկել:
ԱՌԱՋԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Առաջարկելը:
ԱՌԱՋԱԻՈՐ, ան. Առաջին տեղը գրուող:
*** ԱՌԱՋԳՈՒՇԱԿՈՒՄ**, գ. Առաջուց գուշակելը:
ԱՌԱՋԲԵՐՈՒՄ, գ. Արտաբերում, գրութեան մէջբերում:
ԱՌԱՋԵԼ, չբ. Առաջ անցնել:
ԱՌԱՋԸՆԹԱՑ, ան. գ. Առջեւից ընթացող:
*** ԱՌԱՋԸՆԹԱՑՈՒԹԻՒՆ**, գ. Առաջընթաց լինելը:
*** ԱՌԱՋԸՆՏՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Բարի ցանկութիւն:
ԱՌԱՋԻ, նախորդ. սեռ. խնդրով, Դէմ ու դէմը: Նախորդ:
ԱՌԱՋԻԿԱՅ, ան. Ինչ որ մեր առաջ կայ:
ԱՌԱՋԻՄԱՅ, ան. Առաջուց իմացող:
ԱՌԱՋԻՄԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Առաջիմաց լինելը:
ԱՌԱՋԻՆ, ան. Համրանքի մէջ՝ սկզբինը:
ԱՌԱՋԻՆԱՂԱՅՈՒՄ, գ. Առաջ շարժ-

<p><i>ուելը:</i> ԱՌԱՋԿՏՐՈՒԿ, գ. Մէկից առաջ անց- նելով նրա ճանապարհը կտրելը: ԱՌԱՋՆԱԲԵՐՔ, գ. Առաջին բերք: ԱՌԱՋՆԱԳԻԾ, գ. Հակամարտ ուժերի անմիջական շարժման, շփման գիծ: ԱՌԱՋՆԱԳՈՒՇԱԿ, Տ. Նախագուշակ: ԱՌԱՋՆԱԾԻՆ, ւած. Անդրանիկ զուակ բերող: ԱՌԱՋՆԱԿԱՐԳ, ւած. Առաջին կարգին պատկանող: ԱՌԱՋՆԱՀԵՐԹ, ւած. Առաջին հերթին: ԱՌԱՋՆԱՄԱՐՏԻԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Առաջին զծի վրայ կռուող: ԱՌԱՋՆԱՊԱՏԻԻ, Տ. Նախապատիւ: ԱՌԱՋՆԱՊԵՍ, Տ. Նախապէս: ԱՌԱՋՆԱՊՏՈՒՂ, գ. Առաջին պտուղ: ԱՌԱՋՆԱՓԱՅԼ, ւած. Առաջին անգամ փայլած: 1. ԱՌԱՋՆՈՐ, ւած. Առաջին, մէկե- րորդ: 2. ԱՌԱՋՆՈՐ, գ. Առջեւից գնացող: ԱՌԱՋՆՈՐԱԿԱՆ, ւած. Առաջնորդին յատուկ վերաբերեալ: ԱՌԱՋՆՈՐԱՆԻՍՏ, ւած. (Քաղաք.) որ- տեղ առաջնորդ է նստում: ԱՌԱՋՆՈՐԱՐԱՆ, գ. Առաջնորդի բնակարան: ԱՌԱՋՆՈՐԵԼ, չբ. Առաջնորդ՝ ուղե- ցոյց լինելի: ԱՌԱՋՆՈՐՈՂ, ւած. գ. Նա որ առաջ- նորդում է, առաջնորդ: ԱՌԱՋՆՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Առաջնորդ լինելը: ԱՌԱՋՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Առաջինը լինելը՝ յաջողութեամբ: ԱՌԱՋՇԱՐԺԻՉ, ւած. գ. Առաջմղիչ: ԱՌԱՋՈՎ, մկ. Առջեւից, առջելը: ԱՌԱՋՈՒՍՅ } ւած. գ. Առաջ՝ հին ժամա- ԱՌԱՋՈՒՍԱՆ } նակ եղած: ԱՌԱՋՈՒՑ, մկ. Մի բան դէռ չեղած:</p>	<p>ԱՌԱՍԱՆ, գ. Թոկ, չուան: ԱՌԱՍԵԼ, նբ. Անուն տալ, անուանել: ԱՌԱՍՊԵԼ, գ. Ժողովրդական զրոյց: ԱՌԱՍՊԵԼԱԲԱՆ, ւած. Առասպել պատ- մող կմ գրող: ԱՌԱՍՊԵԼԱԲԱՆԵԼ, չբ. Առասպելներ պատմել կմ գրել: ԱՌԱՍՊԵԼԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Առա- սպելաբան լինելը: ԱՌԱՍՊԵԼԱԲԱՐ, մկ. Առասպելի պէս, ինչպէս առասպել: Առասպելաբար գրել: ԱՌԱՍՊԵԼԱԳԻՐ, ւած. Առասպելներ գրող: ԱՌԱՍՊԵԼԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Առա- սպելներ շինելը: ԱՌԱՍՊԵԼԱԽԱՌՆ, ւած. Որի մէջ ա- ռասպելներ խառնուած են: ԱՌԱՍՊԵԼԱԽՕՍ, ւած. գ. Առասպելներ պատմող: ԱՌԱՍՊԵԼԱԾԻՍԱԿԱՆ, ւած. (գրկն.) Առասպելական եւ ծիսային: ԱՌԱՍՊԵԼԱԿԱՆ, ւած. Առասպելի յատկութիւն ունեցող, ստայօր: ԱՌԱՍՊԵԼԱՀՈՉԱԿ, ւած. Առասպելա- կան հոչակ պատած: ԱՌԱՍՊԵԼԱՄՇՆԱԿՈՒԹԱԲԱՆԱԿԱՆ, ւած. (գրկն.) Առասպելի մէջ առկայ մշա- կութաբանական տուեալներն օգտա- գործող: * ԱՌԱՍՊԵԼԱՆՈՒՆ, ւած. Հնարովի ա- նուն, ստայօղ անուն: ԱՌԱՍՊԵԼԱՏԻԵՁԵՐԱԲԱՆԱԿԱՆ, ւած. (գրկն.) Առասպելների մէջ առկա տիե- զերքին վերաբերող տեղեկութիւնները օգտագործող: ԱՌԱՍՊԵԼԱՊԱՏՈՒՄ, ւած. Առասպել- ներ պատմող: ԱՌԱՍՏԱՂ, գ. Շինութեան ծածկի ներքեւի մասը: ԱՌԱՍ, ւած. Ինչ որ կայ լիովին քանա- կութեամբ: Յորդ, ճոխ: ԱՌԱՍԱԲԱՆ, ւած. Խօսքով առատ:</p>
---	---

ԱՌԱՏԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Առատաբան լինելը:
ԱՌԱՏԱԲԱՇԽՈՒԹԻՒՆ, գ. Առատաբաշխ լինելը:
 ԱՌԱՏԱԲԱՇԽ }
 ԱՌԱՏԱԲԱՇԽՈՂ } ւձ. Առատ՝ առատօրէն բաշխող:
ԱՌԱՏԱԲԵՐ, ւձ. Առատ բերք բերող, բերրի:
ԱՌԱՏԱԲԵՐԵԼ, ն. չբ. Առատութեամբ բերել:
ԱՌԱՏԱԲԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Առատաբեր լինելը:
ԱՌԱՏԱԲՈՒՄ, ւձ. Առատութեամբ բխող:
ԱՌԱՏԱԲՈՒՌ, ւձ. Լիաբուն:
ԱՌԱՏԱԳԻՏ, ւձ. Ինչ որ առատ է գրտնուում, առատ է:
ԱՌԱՏԱԳՈՒԹ, ւձ. Գթառատ:
ԱՌԱՏԱԶՈՒԱՐԹ, ւձ. մկ. Առատ եւ գուարթ:
ԱՌԱՏԱԼԻՐ, ւձ. Լիուլի:
ԱՌԱՏԱԼՈՅՍ, ւձ. Լոյսը առատ:
ԱՌԱՏԱՀՈՍ, ւձ. Առատութեամբ հոսող:
ԱՌԱՏԱՁԵՌՆ, ւձ. Ձեռքը առատ:
ԱՌԱՏԱՁԵՌՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Առատաձեռն լինել:
ԱՌԱՏԱՁԵՌՆՈՐԵՆ, մկ. Առատաձեռն կերպով:
 + **ԱՌԱՏԱՍ**, գ. Գութանի եւ արօրի ներքին հաստ ձողը:
ԱՌԱՏԱՍԱԶ, ւձ. Խիտ՝ առատ մագեր ունեցող:
ԱՌԱՏԱՍԻՏ, ւձ. Միտքը առատ:
ԱՌԱՏԱՆԱԼ, չբ. Առատ լինել, շատանալ:
ԱՌԱՏԱՇԱՈՐՀ, ւձ. Որ առատ շնորհում է:
ԱՌԱՏԱՊԱՐԳԵԻ, ւձ. Որ առատ պարգևում է:
ԱՌԱՏԱՊԷՍ, մկ. Առատ կերպով:

ԱՌԱՏԱՄԻՐՏ, ւձ. Միրտը առատ, առատաձեռն:
 * **ԱՌԱՏԱՏՈՒՈՂ**, ւձ. Առատութեամբ տուող:
 * **ԱՌԱՏԱՑՈՒՑԻՉ**, ւձ. Առատացնող:
ԱՌԱՏԱՅՕՂ, ւձ. Յողաշատ, ցողառատ:
ԱՌԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Առատ լինելը, լիուլի քանակութեամբ:
ԱՌԱՏՕՐԵՆ, մկ. Առատ կերպով:
 * **ԱՌԱՐԿ**, գ. Առարկուած:
ԱՌԱՐԿԱՅ, գ. 1. Ինչ որ երեսում է աչքին:
 2. Ուսանելի գիտութիւն: 3. Բուն նիւթը:
ԱՌԱՐԿԱՅԱԶՈՒՐԿ, ւձ. Բովանդակագորկ:
ԱՌԱՐԿԱՅԱՆՈՒՄԲ, գ. Դասաւանդող առարկաների խումբը:
ԱՌԱՐԿԱՅԱԿԱՆ, ւձ. Առարկային վերաբերեալ:
ԱՌԱՐԿԱՅԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Առարկայականի վերաբերող:
ԱՌԱՐԿԵԼ, նբ. Մէկի առաջը ձգել: Հակաճառել:
ԱՌԱՐԿՈՒ, գ. Նա որ առարկում է:
ԱՌԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Առարկելը: Հակաճառել: 2. Առաջարկութիւն: 3. Ընդդիմախօսութիւն: Հակաճառութիւն:
 1. **ԱՌԱԻԵԼ**, ւձ. Աւելի, աւելի շատ:
 + 2. **ԱՌԱԻԵԼ**, գ. Արտի երկու ծայրերը, որոնք մնում են առանց վարելու:
ԱՌԱԻԵԼԱԳՈՅՆ, բաղդ. աստ. Առաւելի:
 * **ԱՌԱԻԵԼԱԾԱՆ**, ւձ. Աւելի ծախս պահանջող, թանկարժէք:
ԱՌԱԻԵԼԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Առաւելական լինելը:
ԱՌԱԻԵԼԱԿՇԻՌ, ւձ. Ամենից մեծ կշիռ ունեցող:
 * **ԱՌԱԻԵԼԱՆՔ**, գ. Լիութիւն, ճիտութիւն:
ԱՌԱԻԵԼԱՊԱՇՏ, գ. Միշտ առաւելագոյնին ձգտող:

ԱՌԱԻՇԼԱՊԱՏԻԿ, ած. մկ. Շատ անգամ աւելի:
ԱՌԱԻՇԼԱՊԵՍ, մկ. Աւելի շատ, աւելի մեծ չափով:
 * **ԱՌԱԻՇԼԱՍՔԱԼՉ**, ած. Աւելի սքանչելի:
ԱՌԱԻՇԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Շատ լինելը:
 + **ԱՌԱԻՓԱԽԱԻ**, ած. գ. Նա որ առնում փախչում է, խաբէութեամբ դրամ գողացող:
ԱՌԱԻՕՏ, գ. Օրուայ այն ժամանակը, երբ արեգակը ծագում է:
 + **ԱՌԱԻՕՏԱՀԱՆ**, մկ. Առաւօտ կանուխ:
ԱՌԱԻՕՏԵԱՆ, ած. Առաւօտին յատուկ:
ԱՌԱՔԱԿԱՆ, ած. Ինչ որ կարող է առաքուել:
ԱՌԱՔԱՎՃԱՐ, գ. Առաքման վճար:
ԱՌԱՔԵԱԼ, 1. ած. Առաքուած, ուղարկուած: 2. գ. (Կրօն.) Ընդհանուր անուն Քրիստոսի տասներկու, ինչպէս եւ եօթանասուն երկու աշակերտների:
ԱՌԱՔԵԼԱԲԱՐ, մկ. (Եկեղ.) Ինչպէս առաքեալ:
 * **ԱՌԱՔԵԼԱԳԵՏ**, ած. (Եկեղ.) Առաքելական թղթերին հմուտ:
ԱՌԱՔԵԼԱԳՈՐԾ, ած. (Եկեղ.) Առաքելների պէս գործող:
ԱՌԱՔԵԼԱԴԱԻԱՆ, ած. (Եկեղ.) Առաքելներին դաւանած:
ԱՌԱՔԵԼԱԽՕՍ, ած. (Եկեղ.) Առաքելների խօսած:
ԱՌԱՔԵԼԱԿԱՆ, ած. (Եկեղ.) Առաքելների յատուկ:
ԱՌԱՔԵԼԱԿԵՐՊ, ած. Առաքելայի կերպարանքով:
ԱՌԱՔԵԼԱՀԱՍՏԱՏ, ած. (Եկեղ.) Առաքելներից հաստատուած՝ սահմանուած:
ԱՌԱՔԵԼԱՀԻՄՆ, ած. (Եկեղ.) Առաքելներից հիմնուած՝ հաստատուած:
ԱՌԱՔԵԼԱՇԵՆ, ած. (Եկեղ.) Առաքելներից շինուած:

ԱՌԱՔԵԼԱՇՆՈՐՀ, ած. (Եկեղ.) Առաքելայի շնորհ ունեցող:
ԱՌԱՔԵԼԱՊԵՏ, գ. (Եկեղ.) Առաքելների մէջ զլխաւոր:
 * **ԱՌԱՔԵԼԱԶԱՆ**, ած. (Եկեղ.) Առաքելների նման ջանացող:
ԱՌԱՔԵԼԱՍՊԱՆ, ած. (Եկեղ.) Առաքել(ներ) սպաննող:
ԱՌԱՔԵԼԱԻԱՆԴ, ած. (Եկեղ.) Առաքելներից աւանդուած:
ԱՌԱՔԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Ուղարկուած լինելը:
ԱՌԱՔԻՆԱԲԱՐ, մկ. Իբրեւ առաքինի, առաքինու պէս:
ԱՌԱՔԻՆԱԿԱՆ, ած. Առաքինի:
ԱՌԱՔԻՆԱՊԵՍ, S. Առաքինաբար:
ԱՌԱՔԻՆԱՍԷՐ, ած. Առաքինութիւն սիրող:
ԱՌԱՔԻՆԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Առաքինասեր լինելը:
 * **ԱՌԱՔԻՆԱՎԱՍՏԱԿ**, ած. Առաքինութեամբ վաստակող:
ԱՌԱՔԻՆԻ, ած. Ազնիւ, բարոյական:
ԱՌԱՔԻՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Առաքինի լինելը:
ԱՌԱՔՈՒՄ, գ. Առաքելը, ուղարկելը:
ԱՌԲԵՐՈՒՄ, Փոխադրելով տեղ հասցընել:
ԱՌԳԻՆ, ած. գ. Ծախուելիք սպրանքի նմուշ:
 * **ԱՌԳՐԵԼ**, նբ. Դասել, համարել մի շարքում:
ԱՌԴԻՐ, գ. Մի բանի հետ դրուած:
ԱՌԴՐԵԼ, նբ. Մի բանի հետ դնել:
ԱՌԵՂԾՈՒԱԾ, գ. Մի առարկայի նկարագրութիւն մութ՝ այլաբանական խօսքերով: Հանելուկ:
ԱՌԵՂԾՈՒԱԾԱԿԱՆ,
ԱՌԵՂԾՈՒԱԾԱՅԻՆ, ած. Առեղծուածի յատկութիւն ունեցող:
ԱՌԵՂԾՈՒԱԾԱՊԱՐՈՒՐ, ած. Առեղծուածներով պարուրուած:
ԱՌԵՐԵՍ, մ. Արտաքուստ, երեսանց:

ԱՌԵՐԵՍԵԼ, նբ. Երես առ երես՝ դեմ առ դեմ հանելը:

ԱՌԵՐԵՍՈՒՄ, գ. (Իրավաբ.) Առե-րեսելը, երես առ երես կանգնեցնելը:

ԱՌԵՐԵՒՈՅԹ, ած. մկ. Արտաքին երե-ւոյթ ունեցող:

ԱՌԵՐԵՒՈՒԹԱՊԷՍ, մ. Առերեւոյթ կեր-պով:

ԱՌԵՒԱՆԳԵԼ, նբ. Կին կմ աղջիկ փախցնել

ԱՌԵՒԱՆԳԻՉ, ած. գ. Նա որ առեւան-գում է:

ԱՌԵՒԱՆԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Առեւանգելը:

ԱՌԵՒՏՈՒՐ, գ. Առնելն ու տալը:

ԱՌԵՒՏՐԱԺԱՍՄԱՆՑԱՅԻՆ, ած. Առեւ-տրական էւ ժամանցային:

ԱՌԵՒՏՐԱԿԱՆ, ած. Առեւտրին յատուկ:

ԱՌԵՒՏՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Տ. Առեւ-տուր:

ԱՌԵՒՏՐԱՇՐՋԱՆԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Առեւտրի շրջանառութիւն:

ԱՌԵՒՏՐԱՍՏՏՕՐԷՆ, բ. Առեւտուրը պաշտելով:

ԱՌԵՒՏՐԱՏՆՏԵՍԱԿԱՆ, ած. Առեւ-տրային էւ տնտեսական:

ԱՌԷՁ, գ. 1. Ոստայնանկութեան մէջ՝ ոստայնի երկայնութեամբ ձգուող թելե-րի շարքը: 2. (Բուս.) Յայտնասեր ծա-ղիկների արական գործարանը:

* 1. **ԱՌԷՁՔ**, գ. Կողովի՝ փսիայթի հիմ-նական հաստ ձիւղերը:

+ 2. **ԱՌԷՁՔ**, գ. Գութանի լուծքի առջեւի մասը:

+ **ԱՌԷՔ**, գ. Փողոցներում մանր ապ-րանք շրջեցնելով ծախող փերեզակ:

ԱՌԸԼԹԵՐ, ած. Մօտը՝ հետը, կողքին եղածը, մերձակայ:

ԱՌԸԼԹԵՐԱԳՈՅՆ, բաղդ. աստ. Առըն-թերի:

ԱՌԸԼԹԵՐԱԴՐՈՒՄ, գ. Կցելը, յարելը:

ԱՌԸԼԹԵՐԱԿԱՅ } Տ. Ընթերակայ:
ԱՌԸԼԹԵՐԱԿԻՅ }

ԱՌԸԼԹԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Առընթեր՝ մօտ լինելը:

ԱՌԹԵԼ, նբ. 1. Առիթ՝ միջնորդ լինել հարսնախօսութեան ժամանակ: 2. Ա-ռիթ՝ պատճառ լինել մի բանի, պատ-ճառել:

ԱՌԺԱՍ, մ. Որոշ ժամանակ:

ԱՌԺԱՄԱՅՆ, մկ. Իսկոյն էւ եթ:

ԱՌԺԱՄԱՆԱԿ, մկ. Ժամանակաւոր կերպով:

ԱՌԺԱՄԱՆԱԿԵԱՅ, Ժամանակաւոր, կարճ ժամանակ տեւող:

ԱՌԺԱՄԱՊԷՍ, մկ. Առժամանակ:

ԱՌԺԱՄԵԱՅ

ԱՌԺԱՄԵԱՆ } մկ. 1. Տ. Առժամայն:
 2. ած. Ժամանակաւոր:

+ **ԱՌԺԱՄ-ՏԱՐԺԱՄ**, մկ. Յարմար կմ անյարմար ժամանակ:

+ **ԱՌԻԳԱՍ**, գ. Մերկ մարմնի վրայ ձգում: Գոգնոց:

ԱՌԻԹ, գ. Հարսնախօսութեան միջ-նորդ: Յարմար պահ:

ԱՌԻՆՔՆԵԼ, բ. Հրապուրել:

ԱՌԻԻԾ, գ. (Կենդ.) Գիշակեր գազան:

ԱՌԻԻՍԱԲԱՐ, մկ. Առիւծի պէս:

ԱՌԻԻՍԱԲԵՐԱՆ, գ. (Բուս.) Կնճիթա-կերպների կարգին պատկանող բոյս:

ԱՌԻԻՍԱԳՈՅՆ, ած. Աւելի կատաղի:

ԱՌԻԻՍԱԳՈՉ, ած. Առիւծի նման գոչող:

ԱՌԻԻՍԱԴԷՍ, ած. Առիւծի դեմք ունե-ցող, ահարկու:

ԱՌԻԻՍԱԽՈՏ, գ. (Բուս.) Մակաբոյս-ների (oberancheae) կարգին պատկանող խոտ:

ԱՌԻԻՍԱԿԵՐՊ, ած. Առիւծի կերպա-րանք ունեցող:

ԱՌԻԻՍԱՁԵՒ, ած. մկ. Առիւծի ձեւով՝ նման:

ԱՌԻԻՍԱՅԻՆ, ած. Առիւծին յատուկ:

ԱՌԻԻՍԱՆՄԱՆ, ած. մկ. Առիւծի նման:

ԱՌԻԻՍԱՆՈՅ, գ. Առիւծները պահելու տեղ:

ԱՌԻԾԱՍԻՐՏ, ան. Առիւծի նման սրտոտ, քաջարի:
ԱՌԻԾԱՍՊԱՆ, ան. Առիւծ սպանող:
ԱՌԻԾԵՆԻ, գ. Առիւծի մորթ:
*** ԱՌԻԾՈՍԿՐ**, գ. Առիւծի ոսկոր:
ԱՌԻՔ, գ. Շինութեան ծածկի ներքեւի մասը: Առաստաղ:
ԱՌԼԵԶ, գ. Առասպելական շնակերպ կենդանի:
ԱՌԼԵՓ, գ. Ջառիվայր:
ԱՌԼԻ, ան. Լեփլեցուն, լիքը:
ԱՌԼՆՈՒԼ, նբ. Լիքը լցնել:
ԱՌԿԱՆ, ան. Անորոշ, անկատար մնացած:
ԱՌԿԱՆԵԱԼ, ան. Կախում, կախ ձգում:
ԱՌԿԱՆԵԼ, Կախել, կախ ձգել:
ԱՌԿԱՅ, ան. Մօտը՝ ներկայ եղող, աչքի առաջ:
ԱՌԿԱՅԵԼ, նբ. Հաստատել:
 * ԱՌԿԱՅԾ } ան. Վերջին կայծը մնացած:
ԱՌԿԱՅԾԵԱԼ }
ԱՌԿԱՅԾԵԼ, չբ. Հազիւ վառուել:
ԱՌԿԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Առկայ լինելը:
ԱՌԿԱՅՈՒՆ, ան. Հաստատ՝ անշարժ կանգնած:
ԱՌԿՈՂ, ան. գ. Առապար՝ քարքարոտ տեղ:
ԱՌՀԱԶԱՐ, գ. Հազարի վրայ:
ԱՌՀԱՍԱՐԱԿ, մկ. Բոլորը միասին՝ ընդհանրապէս առնուած, բոլորը:
ԱՌՀԱՐԿԻ, մկ. Հարկից ստիպում:
ԱՌՀԱԻԱՏՉԵԱՅ, գ. Դրամ կմ այլ արժէքատր իր, որ մէկը տալիս է ուրիշին իբրեւ գրաւական:
ԱՌՁԵՌՆ, ան. Ձեռքի տակ եղած, կանխիկ:
ԱՌՃԱԿԱՏԵԼ, չբ. Դէմ առ դէմ ճակատել:
ԱՌՆԱԲԱՐ, մկ. Տղամարդու պէս:
ԱՌՆԱԳՈՅՆ, ան. Տղամարդուն վայել:

ԱՌՆԱԶԳԵՍ, գ. Տղամարդու զգեստ:
+ ԱՌՆԱԿ, գ. Երեւակայական ոգի:
ԱՌՆԱԿԱՆ, ան. Տղամարդուն պատշաճ:
ԱՌՆԱԿԵՂ, ան. Տղամարդու կերպարանք ունեցող:
ԱՌՆԱԿԻՆ, ան. գ. Ամուսնացած (կին):
ԱՌՆԱՅԻՆ, ան. Առնական:
ԱՌՆԱՆԴԱՄ, գ. Տղամարդու սեռական անդամը:
ԱՌՆԱՆՄԱՆ, ան. Տղամարդու նման, մարդանման:
ԱՌՆԱՉԱՓ, ան. Մարդաչափ:
+ ԱՌՆԱԻՈՒՏ, ան. գ. 1. Ալբանիայի ժողովուրդը: 2. ան. Նման. Յաղթանդամ, վիթխարի:
1. ԱՌՆԵԼ, Տ. Անել:
2. ԱՌՆԵԼ, նբ. Ձեռք բերել:
ԱՌՆԵԼԱՅՈՒԿ, գ. Նա որ պիտի առնէ՝ ստանայ:
ԱՌՆԵԼԻՔ, գ. Ինչ որ մէկը ուրիշից պէտք է ստանայ իբրեւ պահանջ:
ԱՌՆԵԼԻՔ-ՏԱԼԻՔ, գ. Պահանջք եւ պարտք:
ԱՌՆԵՏԱՎԱԶՔ, գ. (փխբ., քղբ.) Աննը-պաստ հեռանկարի դէպքում իւրայինների շարքերը աճապարանքով լքելը:
ԱՌՆԵՏ, գ. (Վենդ.) Փոքրիկ չորքոտանի կրծող:
ԱՌՆԻ, ան. Այրական, տղամարդուն յատուկ անդամ:
ԱՌՆՄԱՆԵԼ, Տ. Նմանել, Նշանակել:
ԱՌՆՄԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Հնչիւնափոխական երեւոյթ:
ԱՌՆՈՎԻ, ան. մկ. Փողով առնում:
ԱՌՆՉԱԲԱՐ, մկ. Առնչութեամբ: Կապակցաբար:
ԱՌՆՉԱԿԻՑ, ան. Առնչութիւն ունեցող:
ԱՌՆՉՈՒԹԻՒՆ, գ. Ներքին բնական կապ երկու՝ միասին դիտուած առարկայի՝ գաղափարի մէջ: Կապակցութիւն:
ԱՌՆՉԵԼ, բ. Կապել:

ԱՌՆՈՒԵԼ, չբ. Ծանր խօսքից վիրավորուելի:
ԱՌՈԳԱՆԵԼ,
ԱՌՈԳԵԼ, նբ. Բառը արտասանել կանոնաւոր կերպով:
ԱՌՈԳԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Բառը կանոնաւոր կերպով արտասանելը՝ առոգանելը: (Քրկն.) Առոգանութեան նշաններն են՝ շեշտ, ոլորակ, բույթ, պարոյկ:
ԱՌՈՂՋ, ած. Նա որի կազմուածքը ոչ մի հիւանդութեան ենթարկուած չէ:
ԱՌՈՂՋԱԲԱՆ, գ. Այն մարդը, որի մասնագիտութիւնն է առողջաբանութիւնը:
ԱՌՈՂՋԱԲԱՆԱԿԱՆ, ած. Առողջաբանութեան վերաբերեալ:
ԱՌՈՂՋԱԽՈՐՀՈՒՐԴ, ած. Ողջամիտ, իւելացի:
ԱՌՈՂՋԱԿԱՍՏ, ած. Առողջ՝ պինդ կազմուածքով:
ԱՌՈՂՋԱԿԱՆ, ած. Առողջութեան վերաբերեալ:
ԱՌՈՂՋԱՍԻՏ, ած. Ողջամիտ:
ԱՌՈՂՋԱՆԱԼ, չբ. Հիւանդութիւնից ազատուելի:
ԱՌՈՂՋԱՊԱՀ, Առողջապահութեան մասնագէտ:
ԱՌՈՂՋԱՊԱՀԱԿԱՆ, ած. Առողջապահութեան վերաբերեալ:
ԱՌՈՂՋԱՊԱՀՈՒԹԻՒՆ, գ. Բժշկական գիտութեան մի ճիւղը:
ԱՌՈՂՋԱՏԵՍ, ած. Առողջ տեսք ունեցող, առողջ տեսքով:
*** ԱՌՈՂՋԱՐԱՐԱԿԱՆ**, ած. Առողջութիւն բերող:
ԱՌՈՂՋԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Առողջարար լինելը:
ԱՌՈՂՋԱՅՈՒՑԻՉ, ած. Առողջացնող, բժշկող:
ԱՌՈՂՋՈՒԹԻՒՆ, գ. Առողջ լինելը: Կայտատ լինելը:
ԱՌՈՅԳ, ած. Ոյժը տեղը:

ԱՌՈՅԳԱՆԱԼ, չբ. Առոյգ դառնալ:
ԱՌՈՅԳԱՆՁՆ, ած. Անձով առոյգ:
ԱՌՈՅԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Առոյգ լինելը:
ԱՌՅԱՆՑ, մկ. ած. Համակարգչային եզրոյթ, օնլայն (on line):
ԱՌՈՒ, գ. Հոսող ջուր:
ԱՌՈՒԱԿ, գ. Փոքր առու:
ԱՌՈՒԱՄԷՋ, գ. Երկու առուի մէջ եղած տարածութիւնը:
ԱՌՈՒԱՆԱԼ, չբ. Առու դառնալ:
ԱՌՈՒԱՏԵՂ, գ. Այն տեղը, որով առուն անցնում է:
ԱՌՈՒԳԱՆԱԼ, Տ. Առոյգանալ:
ԱՌՈՒԻ ՇԱՀՊՐԱԿ, գ. (Բուս.) Խոտ՝ գեղեցիկ մանր ծաղիկներով:
ԱՌՈՒԾԱԽՍ } Տ. Առետուր:
ԱՌՈՒԾԱԽՍՍ }
ԱՌՈՒԿՈՒԼ, գ. Առնել եւ կոյլ տալը, յափշտակութիւն:
+ ԱՌՈՒԿ-ՓԱՌՈՒԿ, Տ. Առօք-փառօք:
ԱՌՈՒՍ, գ. Առնելը, վերցնելը:
ԱՌՈՒՆԿՆՃԱՌ, գ. Մէկի ականջին ճառելը:
ԱՌՈՒՈՅՑ, գ. Թիթեռնածաղիկների կարգին պատկանող բոյս:
ԱՌՈՒՏՈՒՐ, Տ. Առետուր:
ԱՌՈՒՓԱԽ, գ. Առնել-փախցնելը, աղջիկ փախցնելը:
ԱՌՋԵՒ, Տ. Առաջ:
+ ԱՌՋԻ ԲԵՐԱՆ, մկ. Առաջին անգամ:
+ ԱՌՋԻՆԵԿ, **ԱՌՋ(Ի)ՆԱԿ**, **ԱՌՋՆԵԿ**, ած. Առաջին եկածը, առաջին ծնումը:
ԱՌՈՒԻ, ած. մկ. Բոլորովին, ամենա, էն... Առոյի մեծը – է՛ն մեծը:
+ ԱՌՍԵԼ, չբ. (Տաճ.) Չայրանալ:
ԱՌՏԵՆ, ած. մկ. Տնային:
ԱՌՔ, գ. Առնելը, գնելը:
+ ԱՌՔՈՎ-ՓԱՌՔՈՎ, Տ. Առօք-փառօք: Փառաւորապէս:
ԱՌՕՐԵՍՑ, ած. Նոյն օրուայ, մէկ օրուայ, նոյն օրը կատարուող:
ԱՌՕՐԷԱԿԱՆ, ած. Բնչ որ առօրեայ է:

ԱՌՕՔ-ՓԱՌՕՔ, մկ. Մեծ փառքով:
ԱՍԱԾ, ած. գ. Ինչ որ մէկը ասել է:
ԱՍ, (արեւմտ.) դ. Այս, սա:
ԱՍԱՆԿ, ած. մկ. (արեւմտ, բարբ.)
 Այսպիսի, էսէնց, այս կերպով:
*** ԱՍԱՑԱԿԱՆ**, ած. Ասուելու ընդունակ:
ԱՍԱՑՈՒԱԾ, գ. 1. Ասուած խօսք:
 2. (Քրկն.) Նախադասութեան ստորո-
 գեալը:
+ ԱՍՐԷՆԱԿԱՆ, ած. Որին վիճակուած
 է այստեղ, այս աշխարհում մնալ:
ԱՍԱՑՈՒԱԾՔ, գ. Նոյնն է **ԱՍԱՑ-
 ՈՒԱԾՔ**:
+ ԱՍՐԻ, ԱՐԻԻ, ԱՆԻԻ, գ. Այս՝ այդ՝ այն
 կողմը:
ԱՍՐԻԱԿԱՆ, ած. Այս կողմի, այս
 աշխարհի (կէանքը):
ԱՍԵՆ, Միտքը արտայայտել խօսքերով
 (կ' գրով):
ԱՍԵՆ, գ. Կարելու գործիք:
ԱՍԵՆԱԳՈՐԾ, ած. Ասեղով գործուած:
ԱՍԵՆԱԳՈՐԾԵՆ, նբ. Ասեղով զանա-
 զան նախշեր զարդարել:
ԱՍԵՆԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Ասեղնա-
 գործելու արուեստը:
ԱՍԵՆԱՊԱՏԿԵՐ, գ. Ասեղնագործ-
 ուած պատկեր:
ԱՍԷ-ԿՕՍԷ, Բամբասել, գ. Բամբասանք:
ԱՍԻԱԾԻՆ, ած. Ասիայում ծնած:
ԱՍԻԱԿԱՆ, ած. Ասիային յատուկ:
ԱՍԻԱՑԻ, ած. գ. Ասիայի բնիկ:
ԱՍԻԱՑԻՈՒԹԻՒՆ, գ. Ասիացի լինելը,
 փոխ. Կոպտություն:
ԱՍԼԱՆՃ, գ. (Բուս.) Երկայն դեղին
 խոտ:
+ ԱՍԿԷ, ԱՐԿԷ, ԱՆԿԷ (արեւմտ.):
ԱՍԿԻՑ, ԱՐԿԻՑ, ԱՆԿԻՑ, մկ. Այս (այդ,
 այն) տեղից:
ԱՍԿՈՐԴՈՆ, գ. (Բուս.) Վայրի սըխ-
 տոր:
*** ԱՍՂԱԿՏՈՒՑ**, գ. Անորոշ տեսակի
 թռչուն սուր կտուցով:

+ ԱՍՂՏԵՆ, նբ. Ասեղով ծակծկել:
ԱՍՍԱԶՈՒՆ, ած. Երկնագոյն:
+ ԱՍՍՈՒՆՔ, գ. Ասուածք, ասուած
 խօսք:
ԱՍՍՈՒՆՔԱՑԻՆ, ած. Ասմունքին յա-
 տուկ:
1. ԱՍՈՂ, գ. Նա որ ասել է:
+ 2. ԱՍՈՂ, գ. Արօրի մածը:
ԱՍՈՂԻԿ, գ. Լաւ հմուտ երգիչ եկեղե-
 ցական երգերի:
ԱՍՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Ասող լինելը:
ԱՍՈՐԱԲԱՆ, գ. Նա որ ուսումնասի-
 րում է ասորական լեզուն:
ԱՍՈՐԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ասորական
 լեզուի (ասորերէնի) յատկաբանութիւն:
ԱՍՈՐԱԳԷՏ, գ. Նա որ հմուտ է եւ
 ուսումնասիրում է ասորերէն լեզուն ու
 գրականութիւնը:
ԱՍՈՐԱԳԷՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Ասորերէն
 լեզուի ու գրականութեան գիտութիւն:
ԱՍՈՐԱԿԱՆ, ած. Ասորիքին յատուկ՝
 վերաբերեալ:
ԱՍՈՐԵԱԿ } (Բուս.) Խաչակերպների
ԱՍՈՐԵԿ }
 ցեղին պատկանող բոյս:
ԱՍՈՐԵՍԱՆԵԱՆ, ած. Ասորեստանի
 վերաբերեալ:
ԱՍՈՐԵՐԷՆ, մկ. Ասորիների լեզուով:
ԱՍՈՐԻ, գ. Ասորիքի բնիկ ժողովուրդ:
ԱՍՈՒԱԾՔ, գ. Ասելու ձեւը՝ եղանակը:
ԱՍՈՒԵԱՑ, ած. Բրդից պատրաստած,
 ասուի:
*** ԱՍՈՒԵԳՈՐԾ**, ած. գ. Բրդից կտորներ
 գործող արհեստատր:
ԱՍՈՒԵԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Ասուեգործ
 լինելը:
*** ԱՍՈՒԵՂ**, ած. Բրդոտ:
ԱՍՈՒԵՂԷՆ, ած. գ. Բրդից պատրաստ-
 ուած որեւէ կտոր:
ԱՍՈՒԵՎԱՃԱՌ, ած. գ. Ասուեղէնի
 վաճառական:
ԱՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Բառ, խօսքի ձեւ:

ԱՍՈՒԼԻՄ, գ. *Խօսքի տուրեւառ: Ջրոյց, հարցազրոյց:*
ԱՍՈՒՆ, ած. գ. *Ասելու՝ բառ արտասանելու ընդունակ:*
ԱՍՈՒՊ, գ. *Երկնային մանր մարմիններ:*
ԱՍՈՒՐԱԿԱՆ, ած. *Ասորեստանեան, սեպագիր արձանագրութիւնների լեզունով:*
ԱՍՈՒՐԱՌԻՐԱՐՏԱԿԱՆ, ած. *Ասորական եւ ուրարտական:*
ԱՍՈՒՐԵՐԷՆ, ած. գ. *Ասորեստանեան սեպագիր արձանագրութիւնների լեզունով:*
ԱՍՊ, գ. *Ձի:*
ԱՍՊԱԶԷՆ, գ. *Ձիու զէնք եւ զարդ:*
ԱՍՊԱԶԻՆԵՆ, նբ. *Ձին զինել:*
ԱՍՊԱՄԱՂ, գ. *Ձիախաղ:*
ԱՍՊԱՄՈՒՄԲ, գ. *Հեծեալների խումբ:*
ԱՍՊԱԿԱՆԻ, գ. *Ձիաւոր որսորդ:*
ԱՍՊԱՆԱԿ, գ. *Ձիու թամբի երկու կողմից կախուած ոտնատեղ:*
ԱՍՊԱՆԱԿԵՆ, նբ. *Ասպանդակներով ձիու կողքը խթել:*
ԱՍՊԱՍՏ, գ. (Բուս.) *Թիթեռնածաղիկների կարգին պատկանող բոյս:*
ԱՍՊԱՍՏԱՆ, գ. *Ձիու ախոռ:*
ԱՍՊԱՍԱԿ, գ. *Ձիաւոր խումբ: Արշաւոր:*
ԱՍՊԱՍԱԿԱՄՈՒՄԲ, գ. *Ասպատակութիւն՝ արշաւանք կատարող խումբ:*
ԱՍՊԱՍԱԿԵՆ, չբ. *Ասպատակութիւն անել կողոպուտի ենթարկելու համար՝ կողոպուտելու համար:*
ԱՍՊԱՍԱԿԻՉ, ած. գ. *Նա որ ասպատակում է:*
ԱՍՊԱՍԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ասպատակի կատարած գործը:*
1. ԱՍՊԱՐ, գ. *Մետաղից եւ այլ նիւթերից զանազան ձևի եւ մեծութեան պաշտպանութեան զէնք: Վահան:*
+ 2. ԱՍՊԱՐ, գ. *Կեղեւ դեռ չկազմած, դեռ կեղեւը չպնդացած ձու:*

ԱՍՊԱՐԱԶԷՆ, ած. *Վահանակիր:*
ԱՍՊԱՐԱԿԻՐ, ած. *Ասպար կրող, ասպարազէն:*
ԱՍՊԱՐԷՉ, գ. *Հրապարակ, արձակ տեղ: Գործունէութեան ոլորտ:*
ԱՍՊԵՏ, գ. *Հեծեալ իշխանաւոր:*
ԱՍՊԵՏԱԲԱՐ, մկ. *Ասպետի պէս, ազնուաբար:*
ԱՍՊԵՏԱԲԱՐՈՅ, ած. *Ասպետի բարք՝ բնատրութիւն ունեցող:*
ԱՍՊԵՏԱԿԱՆ, ած. *Ասպետին յատուկ:*
*** ԱՍՊԵՏԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Ասպետական լինելը:*
ԱՍՊԵՏԱՎԱՐԻ, ած. *Ասպետի նման:*
ԱՍՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ասպետ լինելը, ասպետի յատկութիւնը:*
ԱՍՊԻՐԱԿ, գ. (Բուս.) *Վարդածաղիկների կարգին պատկանող թփերի եւ խոտերի ցեղ:*
ԱՍՊԱՋԱԿԱՆ, ած. *Հիրընկալ:*
ԱՍՊԱՋԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ասպնջական լինելը, հիրընկալութիւն:*
ԱՍՊՈՒԶԱՆ, գ. (Բուս.) *Գարնանածաղիկների կարգին պատկանող լեռնային բոյս:*
ԱՍՊՈՒԶԱՆՈՒԿ, գ. (Բուս.) *Զամբիւղատրների կարգից կարմիր գնդածաղկով բոյս:*
ԱՍՊՈՒՃԱԿ, գ. (Կենդ.) *Բուն երգեցիկների ցեղին պատկանող թռչուն՝ սոխակի նման:*
ԱՍՊՈՒՌ }
ԱՍՊՈՒՐ } գ. (Բուս.) *Զամբիւղատրների կարգին եւ խողովակաձեւների սեռին պատկանող բոյս:*
ԱՍՏ, ԱՅՐԸ, ԱՆՂ, մկ. *Այստեղում, այդտեղում, այնտեղում:*
ԱՍՏԱՆՂԱԿԱՆ, ած. մկ. *Այս ու այն կողմ ընկած, թափառական:*
ԱՍՏԱՆՂՈՒԹԻՒՆ, գ. *Աստանդական լինելը:*

ԱՍՏԱՆՈՐ, ԱՅՐԱՆՈՐ, ԱՆՂԱՆՈՐ, մկ. Նոյն են ինչ որ աստ, այդր, անդ:
ԱՍՏԱՌ, գ. 1. Ջգեստի երեսի տակը կարուած երկրորդ շերտը: 2. Փոխ. Գործի ներքին՝ գաղտնի հանգամանքը:
ԱՍՏԱՌԱՅԻՆ, ւծ. Աստառին վերաբերող:
ԱՍՏԱՌԱՅՈՒ, ւծ. գ. Աստառ լինելու յարմար:
ԱՍՏԱՌԵԼ, նբ. Ջգեստին աստառ դնել:
ԱՍՏԵՂԱԲԱՆԱԿԱՆ, ւծ. Աստեղաբանին եւ աստեղաբանութեան յատուկ:
ԱՍՏԵՂԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Երկնային մարմինների շարժումներն ու յատկութիւններն ուսումնասիրելը եւ նրանց հիման վրայ գուշակութիւն անելը:
ԱՍՏԵՂԱԲԱՇԽ, Տ. Աստղաբաշխ:
ԱՍՏԵՂԱԲՈՅԼ, գ. Աստղաբոյլ:
*** ԱՍՏԵՂԱԲՈՐԲՈՔՈՒՄ**, գ. Աստղի բոցավառումը:
ԱՍՏԵՂԱԳԵՂ, ւծ. Աստղերով գեղեցկացած:
*** ԱՍՏԵՂԱԳՈՒՆՂ**, ւծ. Աստղերի պէս գունդ կազմող, անհամար:
ԱՍՏԵՂԱԶԱՐԴ, ւծ. Աստղերով զարդարուած:
ԱՍՏՂԱԼՈՅՍ, գ. Աստղի շող, լոյս:
*** ԱՍՏԵՂԱՀԱՃ**, ւծ. մկ. Աստղերը հաճող, աստղաբնայ:
ԱՍՏԵՂԱԶԵՒ, ւծ. Աստղի ձեւ ունեցող, աստղաձեւ:
ԱՍՏԵՂԱՅԻՆ, ւծ. Աստղերի վերաբերեալ: Աստեղային տարին ունի 365 օր, 6 ժամ, 9 րոպէ եւ 10 վայրկեան:
ԱՍՏԵՂԱՏՈՒՆ, Տ. Համաստեղութիւն:
ԱՍՏԵՂԱՓՍՅԼ, ւծ. Աստղի պէս փայլող:
ԱՍՏԷՆ, ԱՅՐԻՔՆ, ԱՆՂԻՔՆ, մկ. Աստ, այդր, անդ (բոլոր նշ.), աւելի սաստկացրած:
1. ԱՍՏԻ, ԱՅՏԻ, ԱՆՏԻ, մկ. Այստեղից, այդտեղից, այնտեղից:

2. ԱՍՏԻ, ւծ. Ուժեղ, հաստատուն:
ԱՍՏԻՃԱՆ, գ. 1. Սանդուխի ամէն մի ոտքը: 2. Աւագութեան: 3. (Քրկն.) Որակական ածականի յատկութեան համեմատական ուժեղութիւնը: Գերադրական աստիճան: 4. (Մաթ.) Մի թուի՝ քանի անգամ ինքն իր վրայ բազմապատկուած լինելը: 5. (Երած.) Չայնի որոշ չափով բարձրացումը կմ ցածրացումը:
ԱՍՏԻՃԱՆԱԲԱՐ, մկ. Մէկ-մէկ աստիճան:
ԱՍՏԻՃԱՆԱԶՈՒՐԿ, ւծ. Աստիճանից զրկուած:
ԱՍՏԻՃԱՆԱԶՐԿԵԼ, բ. Ունեցած աստիճանից զրկել:
ԱՍՏԻՃԱՆԱԿԱՆ, ւծ. Աստիճանաբար կատարուող:
ԱՍՏԻՃԱՆԱԿԱՐԳՈՒԹԻՒՆ, Տարրերի համախմբի դասաւորութիւն՝ բարձրից դէպի ստորինը:
ԱՍՏԻՃԱՆԱԿԻՑ, ւծ. գ. Նոյն աստիճանն ունեցող:
ԱՍՏԻՃԱՆԱԶԵՒ, ւծ. մկ. Աստիճանի ձեւ ունեցող:
ԱՍՏԻՃԱՆԱՅԻՆ, ւծ. Աստիճանի վերաբերեալ:
ԱՍՏԻՃԱՆԱՇԱՐՔ, գ. Իրար յաջորդող աստիճանների ամբողջութիւնը:
ԱՍՏԻՃԱՆԱՇՆՈՐՀՈՒՄ, գ. Աստիճանների, կոչումների շնորհում:
ԱՍՏԻՃԱՆԱՅՈՅՑ, ւծ. գ. Աստիճանը ցոյց տուող:
ԱՍՏԻՃԱՆԱԻՈՐ, ւծ. Աստիճաններ ունեցող:
ԱՍՏԻՃԱՆՈՐԷՆ, Տ. Աստիճանաբար:
ԱՍՏՂ, գ. 1. Երկնային մարմին: Նման. Շնորհքով՝ գեղեցկութեամբ փայլող:
ԱՍՏՂԱԲԱՇԽ, գ. Նա որ մասնագէտ է աստղաբաշխութեան:
ԱՍՏՂԱԲԱՇԽԱԿԱՆ, ւծ. Աստղաբաշխութեանը յատուկ:

ԱՍՏՂԱԲՆԱԿ, ան. Աստղերի մեջ բնակուող:
ԱՍՏՂԱԲԱՇԽՈՒԹԻՒՆ, գ. Երկնային մարմինները ուսումնասիրող գիտություն:
ԱՍՏՂԱԳԷՏ, գ. Նա որ պարապում է աստղագիտությամբ:
ԱՍՏՂԱԳԻՏԱԿԱՆ, ան. Աստղագետին յատուկ:
ԱՍՏՂԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Աստղաբաշխություն սկզբնական շրջանում:
ԱՍՏՂԱԳՈՒՇԱԿ, ան. գ. Աստղերով գուշակություն անող:
*** ԱՍՏՂԱԴԻՏԱԿ**, Տ. Հեռադիտակ: Աստղերու դիտակ:
ԱՍՏՂԱԴԻՏԱՐԱՆ, գ. Աստղերը դիտելու տեղ:
ԱՍՏՂԱԶԱՐԴ, ան. Աստղերով զարդարում:
ԱՍՏՂԱԼԻՑ, ան. Աստղերով լի:
ԱՍՏՂԱՀԱՆԴԷՍ, գ. (բնաստ.) Աստղերի հանդէս:
ԱՍՏՂԱՀՄԱՅ, ան. Աստղերով հմայություն անող:
ԱՍՏՂԱՆԱԻՈՐԴ, գ. Աստղից աստղ թռչող օդանավոր:
ԱՍՏՂԱՆԻՇ, գ. Տպարանական նշան աստղի ձևով (*):
ԱՍՏՂԱՆԿԱՐ, ան. Որտեղ աստղեր են նկարում:
ԱՍՏՂԱՆՄԱՆ, ան. մկ. Աստղի նման:
ԱՍՏՂԱՇՈՒՇԱՆ ՃԵՐՄԱԿ, գ. (Բուս.) Շուշանագիներին պատկանող բոյս:
ԱՍՏՂԱՇՐՋԱՆԱԿ, գ. Աստղաձեւ շրջանակ:
ԱՍՏՂԱՊԱՇՏ, ան. գ. Աստղերը պաշտող:
ԱՍՏՂԱՊԱՍԿ, ան. Աստղերով պսակում:
+ ԱՍՏՂԱՓՈՒՇ, գ. (Բուս.) Անորոշ տեսակի բոյս մոխրագոյն փշոտ տերեւներով:

ԱՍՏՂԱՔԱՐՏԷԶ, գ. Երկնային լուսատուների քարտեզ:
ԱՍՏՂԻԿ, գ. (Փաղաքը.) Փոքրիկ աստղ:
ԱՍՏՂՈՐԴԻ, գ. (դիպվ.) Աստղից սերունւ, աստղի որդի:
ԱՍՏՈՒԱՍ, գ. 1. (Փիլիս.) Մշտջենաւոր տիեզերական զորություն: 2. Միասունաձեւան կրօններում՝ գերագոյն էակ:
ԱՍՏՈՒԱՍԱԲԱՆ, ան. գ. (Կրօն.) Նա որ խօսում կլ գրում է Աստծու մասին:
ԱՍՏՈՒԱՍԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. (Կրօն.) Աստծու եւ կրօնի մասին գիտություն:
ԱՍՏՈՒԱՍԱԲԱՆՕՐԷՆ, մկ. (Կրօն.) Իբրեւ աստուածաբան:
*** ԱՍՏՈՒԱՍԱԲԵՐԱՆ**, ան. (Կրօն.) Իբրեւ Աստծու բերանից խօսող:
ԱՍՏՈՒԱՍԱԳՈՐԾԱԿԱՆ, ան. (Կրօն.) Աստուածագործութեան վերաբերեալ:
ԱՍՏՈՒԱՍԱՐԱԻԱՆ, ան. (Կրօն.) Աստուած դաւանող:
ԱՍՏՈՒԱՍԱՐԱԻԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. (Կրօն.) Աստուածադաւան լինելը:
*** ԱՍՏՈՒԱՍԱԹՈՂ**, ան. (Կրօն.) Աստծուն ուրացած:
ԱՍՏՈՒԱՍԱԽԱՍ, ան. Աստուածային խնամքով կատարում:
ԱՍՏՈՒԱՍԱԽՕՍ, ան. (Կրօն.) Աստծու հետ խօսող:
ԱՍՏՈՒԱՍԱՄԱՆՕԹ, ան. (Կրօն.) Աստծուն ճանաչող:
ԱՍՏՈՒԱՍԱԾԻՆ, (Կրօն.) ան. Աստծուն ծնող, աստուածամայր:
ԱՍՏՈՒԱՍԱԿԱՆ, ան. (Կրօն.) Աստծու յատուկ:
ԱՍՏՈՒԱՍԱԿԵՐՊ, ան. (Կրօն.) Աստծու, աստուածների կերպի:
ԱՍՏՈՒԱՍԱԿԵՐՊՈՒԹԻՒՆ, Տ. Աստուածանմանություն:
ԱՍՏՈՒԱՍԱԿԵՐՏ, ան. Աստծուց շինում:
ԱՍՏՈՒԱՍԱԿՈՉ, ան. (Կրօն.) Աստծու կանչած, աստծուց հրաւիրում:

ԱՍՏՈՒՄՍԱԶՆԱԿՈՑ, ան. (Կրօն.) *Աստծուն հաճելի:*
ԱՍՏՈՒՄՍԱԶՆԱՅՐ, գ. (Կրօն.) *Աստծու (Քրիստոսի) հայր:*
ԱՍՏՈՒՄՍԱՀՐԱՇ, ան. (Կրօն.) *Գերահրաշ:*
ԱՍՏՈՒՄՍԱՀՈՒՆՉ, ան. *Աստուածային հնչողութիւն ունեցող:*
ԱՍՏՈՒՄՍԱՄԱՅՐ, գ. (Կրօն.) *Աստծու մայրը:*
ԱՍՏՈՒՄՍԱՄԱՐՏ, ան. (Կրօն.) *Աստծու, աստուածների դէմ մարտնչող կրուող:*
ԱՍՏՈՒՄՍԱՅԱՅՏՆՈՒԹԻՒՆ, գ. (Եկեղ.) *Աստծու յայտնուելը մարդկանց: Ծննդեան տուն:*
ԱՍՏՈՒՄՍԱՅԻՆ, ան. (Կրօն.) *Աստծու վերաբերեալ յատուկ:*
ԱՍՏՈՒՄՍԱՇՆՈՐՀ, ան. 1. (Կրօն.) *Աստծուց, աստուածներից շնորհուած:*
ԱՍՏՈՒՄՍԱՇՈՒՆՉ, ան. 1. (Կրօն.) *Աստծուց ներշնչուած: 2. Կտակարան:*
ԱՍՏՈՒՄՍԱՊԱՀ, ան. *Աստծոյ պահած:*
ԱՍՏՈՒՄՍԱՊԱՇՏ, ան. *Բարեպաշտ:*
ԱՍՏՈՒՄՍԱՊԱՏԻ, ան. (Եկեղ.) *Աստծուց պատիւ գտած:*
ԱՍՏՈՒՄՍԱՊԱՐԳԵԻ, ան. *Աստծուց շնորհուած:*
ԱՍՏՈՒՄՍԱՌԱՔ, ան. (Կրօն.) *Աստծուց ուղարկուած:*
ԱՍՏՈՒՄՍԱՍԱՏՏ, ան. (Կրօն.) *Աստծու սաստը՝ բարկութիւնը:*
ԱՍՏՈՒՄՍԱՍԷՐ, ան. *Աստծուն սիրող:*
ԱՍՏՈՒՄՍԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Աստուածասէր լինելը:*
ԱՍՏՈՒՄՍԱՍՊԱՆ, ան. (Կրօն.) *Աստծուն սպաննող:*
ԱՍՏՈՒՄՍԱՍՏԵՂԾ, ան. (Կրօն.) *Աստծուց ստեղծուած:*
ԱՍՏՈՒՄՍԱՎԱԽ, ան. (Կրօն.) *Աստծուց վախեցող:*
ԱՍՏՈՒՄՍԱՎԱԽՈՒԹԻՒՆ, գ. (Կրօն.)

Աստուածավախ լինելը:
ԱՍՏՈՒՄՍԱՎԱՅԵԼ, ան. *Աստծուն վայել, արժանավայել:*
ԱՍՏՈՒՄՍԱՏԻՊ, ան. (Կրօն.) *Աստուածային տիպ ունեցող:*
ԱՍՏՈՒՄՍԱՏՈՒՐ, ան. (Կրօն.) *Աստծուց տրուած՝ պարգևուած:*
ԱՍՏՈՒՄՍԱՑՈՒՄ, գ. 1. (Կրօն.) *Աստուած դատնալը: 2. Մէկին փառաւորութիւն ընծայելը կենդանութեան ժամանակ:*
ԱՍՏՈՒՄՍԱՑՈՒՑՈՒՄ, գ. *Աստուած դարձնելը:*
ԱՍՏՈՒՄՍԱՓԱՅԼ, ան. (Կրօն.) *Աստուածային փայլ ունեցող:*
*** ԱՍՏՈՒՄՍԱՓԱՌ**, ան. (կրօն.) *Աստծուց փառաւորուած:*
ԱՍՏՈՒՄՍՊԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. (Կրօն.) *Աստծուն գիտենալը:*
ԱՍՏՈՒՄՍՈՐԿԱԼ, ան. (Կրօն.) *Աստծուն ընդունող:*
ԱՍՏՈՒՄՍՈՐՏԻՐ
ԱՍՏՈՒՄՍՈՐՏԻՄԱԼ ան. (Կրօն.) *Աստծուց ընտրուած:*
*** ԱՍՏՈՒՄՍՈՒՎՈՒԹԻՒՆ**, գ. (Կրօն.) *Աստծու մասին խոկալը:*
ԱՍՏՈՒՄՍՈՒՍՈՒԹԻՒՆ, գ. (Կրօն.) *Աստծու խօսելը մարդկանց հետ:*
ԱՍՏՈՒՄՍՈՐԴԻ, գ. (Կրօն.) *Աստուծոյ որդի, Քրիստոս:*
ԱՍՏՈՒՄՍՈՒԹԻՒՆ, գ. (Կրօն.) *Աստուած լինելը:*
ԱՍՏՈՒՄՍՈՒՐԱՑ, ան. (Կրօն.) *Աստծուն ուրացող:*
ԱՍՏՈՒՄՍՊԱՇՏՈՒԹԻՒՆ, գ. (Կրօն.) *Աստուածասպաշտ լինելը:*
ԱՍՏՈՒՄՍՈՐԶՆՈՒԹԻՒՆ, գ. (Կրօն.) *Աստծուն օրհնելը:*
ԱՍՏՈՒՍՏ, ԱՅՏՈՒՍՏ, ԱՆԴՈՒՍՏ, մկ. *Այստեղից, այդտեղից, այնտեղից:*
ԱՍՐ, գ. *Ոչխարի բուրդ:*
ԱՍՐԱԲԵՐ, ան. *Ասր բերող:*

ԱՍՐԱԳՈՐԾ, գ. Բրդից գործող, բրդեղենի արհեստատր:
ԱՍՐԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. Ասրից կտոր գործել:
ԱՍՐԱՎԱՃԱՌ, գ. Ասր կմ ասուեղեն վաճառող:
ԱՍՐԵԱՅ, ան. Բրդե:
ԱՍՈՒԼԻՄ, գ. Ջրոյց, խօսակցութիւն:
ԱՍՔ, գ. Աւանդապատում:
ԱՍԱԿ, ան. Կարող, ընդունակ:
ԱՍԱԿԵԼ, չբ. Ձեռնհաս լինել:
ԱՍԱՂՁ, գ. Փայտեղեն նիւթ:
ԱՍԱՂՁԱԳՈՐԾ, գ. Արհեստատր, որ ատաղձի վրայ է աշխատում:
ԱՍԱՂՁԱԳՈՐԾԱԿԱՆ, ան. Ատաղձագործին կմ ատաղձագործութեան յատուկ:
ԱՍԱՂՁԱԳՈՐԾԱՐԱՆ, գ. Ծածկած կմ բաց տեղ, որտեղ պարապում են ատաղձագործութեամբ:
ԱՍԱՂՁԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Ատաղձագործի արհեստը:
ԱՍԱՂՁԱՎԱՃԱՌ, ան. գ. Ատաղձի առեստուր անող:
ԱՍԱՍ, գ. Ակրայ:
ԱՍԱՄԱՀԱՆ, գ. Ատամ հանելու՝ քաշելու գործիք՝ ատամի արցան:
ԱՍԱՄԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Մարդակազմութեան մասը: Ատամի գիտութիւն:
ԱՍԱՄԱԲՈՅԺ, գ. Ատամի բժիշկ:
ԱՍԱՄԱԲՈՒԺԱԿԱՆ, ան. Ատամնաբուժութեան յատուկ:
ԱՍԱՄԱԲՈՒԺԱՐԱՆ, գ. Հիւանդանոց, որտեղ բուժում են ատամները:
ԱՍԱՄԱԲՈՒԺՈՒԹԻՒՆ, գ. Ատամնաբոյժի արհեստը:
ԱՍԱՄԱԵԶՐ, ան. Ատամնաձեւ եզրերով:
ԱՍԱՄԱԶՈՒՐԿ, ան. Անատամ:
ԱՍԱՄԱԹՎ, գ. Ատամները թափուել:
ԱՍԱՄԱԽԻԼ, գ. Ատամ քաղելու ար-

ցան:
ԱՏԱՄՆԱԿՏՈՒՑ, ան. (Կենդ.) Որի վերի կտուցը ատամի ձեւով կտրուածք ունի:
+ ԱՏԱՄՆԱԿՐԿԻՏ, գ. Փոքրիկ գործիք ատամները քրքրելու մաքրելու:
ԱՏԱՄՆԱՁԵԻ, ան. Ատամի ձեւ ունեցող:
ԱՏԱՄՆԱԿՐՃՏՈՒՄ, գ. Ատամների կրճտում:
ԱՏԱՄՆԱՅԻՆ, ան. Ատամներին յատուկ:
ԱՏԱՄՆԱՆԻԻ, գ. Ատամնատր անիւ:
ԱՏԱՄՆԱՇԱՊԻԿ, գ. Ատամի վրայ դրող շապիկ:
ԱՏԱՄՆԱՇԱՐ, գ. Ատամների շարք:
ԱՏԱՄՆԱՊԱՐԻՄՊ, գ. Ատամնատր պարիսպ:
ԱՏԱՄՆԱՍԻՒՆ, գ. Ատամնաձեւ սին:
ԱՏԱՄՆԱՑԱԻ, Ատամի ցու:
ԱՏԱՄՆԱԽՈՐ, ան. Ատամ՝ ակրայ ունեցող:
ԱՏԱՄՆԱՍ, ան. Անատամ:
ԱՏԱՄՆԱՓՈՇԻ, գ. Ատամի փոշի:
ԱՏԱՆԿ, Երկրորդ դէմք Ասանկի՝ Այդպէս:
+ ԱՏԱՏՈՐԵԼ, նբ. Լաւ նշան բռնել արձակելուց՝ նետելուց առաջ:
ԱՏԵԱՆ, գ. 1.Տեղ, շինութիւն: 2. Դատական նիստ:
ԱՏԵԼ, նբ. Մէկի վերաբերմամբ ոչ սիրոյ զգացումնք ունենալ՝ չհամակրել:
ԱՏԵԼԱԲԱՐ, մկ. Ատելութեամբ:
ԱՏԵԼԱՎԱՌ, ան. Ատելութեամբ բորբոսած:
ԱՏԵԼԻ, գ. Ատող, ատեցող, թշնամի:
ԱՏԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Ատելու զգացումնքը:
ԱՏԵՆ, գ. Ժամանակ (արեւմտ. բարբառներում եւ գրական լեզուում):
ԱՏԵՆԱԲԱՆ, գ. Ատեանում ճառող:
ԱՏԵՆԱԲԱՆԱԿԱՆ, ան. Ատենաբանին յատուկ:
ԱՏԵՆԱԲԱՆԵԼ, չբ. Ատեանում հասա-

րակութեան առաջ ճառել մի հարցի մասին:
ԱՏԵՆԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ատենաբանելը:
ԱՏԵՆԱԳԻՐ }
ԱՏԵՆԱԳՐՈՂ } գ. Նա որ գրում է ատենանում խօսուածը:
ԱՏԵՆԱԳՈՐԾ, գ. Ատենան գործող:
ԱՏԵՆԱԳՐԵԼ, նբ. Գրի առնել ատենանում խօսուածը:
ԱՏԵՆԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ատենանում խօսուածների եւ ատենանի վճիռների բովանդակութիւնը:
ԱՏԵՆԱԴՊԻՐ, գ. Պաշտօնէայ, որ ատենանում գրի է առնում խօսուածները:
ԱՏԵՆԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ատենադպիրի պաշտօնը: Նա մի քանի տարի ատենադպրութիւն էր անում:
ԱՏԵՆԱԽՕՍ, գ. Ատենաբան:
ԱՏԵՆԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Աւարտաճառ:
ԱՏԵՆԱԿԱԼ, գ. Ատենան նստող:
ԱՏԵՆԱԿԱԼՈՒՂԻ, գ. Ատենակալ իգական սեռի:
ԱՏԵՆԱԿԱՆ, ած. Ատենանին յատուկ:
ԱՏԵՆԱՊԵՏ, գ. Ատենակալներից ւազր:
ԱՏԵՆԱՊԵՏԱԿԱՆ, ած. Ատենապետին յատուկ:
ԱՏԵՆԱՊԵՏԵԼ, չբ. Ատենապետութիւն անել:
ԱՏԵՆԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Ատենապետ լինելը:
ԱՏԵՆԱՊԵՏՈՒՂԻ, գ. Բզական սեռի ատենապետ:
 + **ԱՏԵՆՕՔ**, մկ. Ժամանակով:
 + **ԱՏԻՏՈՏԻ**, գ. (Մանկ.) Նոր ոտք էլնող երեխային երկու ձեռքից բռնելով մանածելը:
ԱՏԼԱՍ, (Յուն.) գ. Ժողովածու աշխարհագրական քարտէսների:
ԱՏՈՍ, (Յուն.) գ. (Քիւմ.) Հիւլէ: Մարմին անբաժանելի նկատուած փոքրութեան պատճառով:

ԱՏՈՔ, ած. Լաւ լցուած:
ԱՏՈՔՈՒԹԻՒՆ, գ. Լիք լինելը (ցորենի):
ԱՏՏԻԿԱԿԱՆ, ած. Ատտիկային յատուկ:
ԱՏՏԻԿԵԱՆ, ած. Ատտիկային յատուկ:
ԱՏՐԱՇԷԿ, ած. Կրակի մէջ շիկացած:
ԱՏՐՃԱՆԱԿ, գ. Ձեռքի փոքր հրազէն:
ԱՏՐՈՒՇԱՆ, գ. Հին պարսիկ կրակապաշտների կրօնական պաշտամունքի տեղը:
ԱՐԱԲ, **ԱՐԱՊ**, գ. Արաբիայի բնիկ:
ԱՐԱԲԱԳԷՏ, գ. Մասնագէտ արաբական լեզուի:
ԱՐԱԲԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Արաբական լեզուի, գրականութեան գիտութիւն:
ԱՐԱԲԱԿԱՆ, ած. Արաբին եւ Արաբիային յատուկ:
ԱՐԱԲԱԿԱՆԱՅՈՒՄ, գ. Արաբական դարձնելը, վերածելը:
ԱՐԱԲԱՊԱՏԿԱՆ, ած. Արաբների պատկանող:
ԱՐԱԲԱՅԻ, ած. գ. Արաբիայի բնակիչ:
ԱՐԱԲԵՐԷՆ, ած. գ. մկ. Արաբների լեզուն:
ԱՐԱԳ, ած. մկ. 1. Կարճ ժամանակում՝ շուտ. փութով կատարող: 2. Ճկուն:
ԱՐԱԳԱԲԱՆ, ած. Արագ բաբախող:
ԱՐԱԳԱԲԱՆ, Տ. Արագախօս:
ԱՐԱԳԱԲՈՅՍ, ած. Արագ բուսնող:
ԱՐԱԳԱԳԻՐ, ած. Արագ գրող:
ԱՐԱԳԱԳՆԱՅ, ած. Արագ գնացող, ճեպընթաց:
ԱՐԱԳԱԳՆԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Արագագնաց լինելը:
ԱՐԱԳԱԳՈՐԾ, ած. Արագ գործ անող:
ԱՐԱԳԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Արագ գրելը:
ԱՐԱԳԱԶԱՐԿ, ած. Արագ կրակող:
ԱՐԱԳԱԹԱՓ, ած. Արագ թափող:
ԱՐԱԳԱԹԵՐ, ած. Արագ թելեր ունեցող:
 * **ԱՐԱԳԱԹՈՂ**, ած. Շուտով թողնուող ներուող: Ներելի:
ԱՐԱԳԱԹՈՒՂ, ած. Արագ թռչող:
ԱՐԱԳԱԼԵԶՈՒ, ած. Արագ լեզու ունե-

<p>ցող: ԱՐԱԳԱԽՕՍ, ան. Արագ-արագ խօսող. փոխ. ճարտարալեզու: ԱՐԱԳԱԽՕՍԵԼ, բ. Արագ խօսել: ԱՐԱԳԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Արագախօս լինելը: ԱՐԱԳԱԾԱՀԱՅԵԱՑ, ան. Արագածին նայող: ԱՐԱԳԱԿԱՏԱՐ, ան. Արագ կատարող: ԱՐԱԳԱՀԱՍ, ան. Շուտ հասնող, շուտ վրայ հասնող: ԱՐԱԳԱՀԱՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Արագահաս լինելը: ԱՐԱԳԱՀԱՏ, ան. Արագ կտրող: ԱՐԱԳԱՀԱՐՈՒԱԾ, գ. Արագ փամ- փուշտ արձակող զենք: ԱՐԱԳԱՀՈՍ, ան. Արագ հոսող: ԱՐԱԳԱՋԵՈՆ, ան. Արագ ձեռք ունե- ցող: ԱՐԱԳԱՋԻԳ, ան. Արագ-արագ, շուտ- շուտ արձակող: ԱՐԱԳԱՃԵՊ, մ. Արագընթաց: ԱՐԱԳԱՍԱՀ, ան. մկ. Շուտ մեռած: ԱՐԱԳԱՍԱՇ, ան. Շուտ մաշող: ԱՐԱԳԱՍԻՏ, ան. Արագ մտածող: ԱՐԱԳԱՍՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Արագամիտ լի- նելը: ԱՐԱԳԱՅԱՂԹ, ան. Շուտ յաղթող: ԱՐԱԳԱՆԱԼ, չբ. Արագութիւնն աւելա- նայ: ԱՐԱԳԱՆՑՈՒԿ, ան. Շուտ անցնող: ԱՐԱԳԱՇԱՐ, Արագ շարող: ԱՐԱԳԱՇԱՐԺ, ան. Արագ-արագ շարժող: ԱՐԱԳԱՇԱՐԺՈՒԹԻՒՆ, գ. Արագա- շարժ լինելը: ԱՐԱԳԱՉԱՓ, գ. Շարժման արագու- թիւնը չափող գործիք: ԱՐԱԳԱՊԷՍ, մկ. Արագ կերպով: ԱՐԱԳԱՊՏՈՅՑ, ան. Արագ-արագ պտտ- ուող: ԱՐԱԳԱՍԱՀ, ան. Արագ սահող:</p>	<p>ԱՐԱԳԱՍԼԱՑ, ան. Արագ սլացող: ԱՐԱԳԱՍՈՅՐ, ան. Արագ սրընթացող: ԱՐԱԳԱՎԱԶ, ան. Արագ ընթացող: ԱՐԱԳԱՎԱԽՃԱՆ, ան. Շուտ մեռնող, շուտով անցնող: ԱՐԱԳԱՏԵՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Արագատես լինելը: Շուտ տեսնող: ԱՐԱԳԱՏԻՊ, ան. գ. Արագ տպող: ԱՐԱԳԱՑՆԵԼ, անց. ձեռ. Արագանալի: ԱՐԱԳԱՑՈՒՄ, գ. Արագացնելը: ԱՐԱԳԱՓՈՒՅ ԱՐԱԳԱՓՈՓՈՒՅ ան. Շուտ-շուտ փո- փոխող: ԱՐԱԳԱՔԱՅԼ, ան. մկ. Արագ քայլող: ԱՐԱԳԸԼԹԱՑ, ան. մկ. Արագ ընթացող: ԱՐԱԳԸԼԹԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Արագընթաց լինելը: ԱՐԱԳԻԼ, գ. (Կենդ.) Արագիլների ըն- տանիքին պատկանող չուող թռչուն: ԱՐԱԳՈՏԵՆ, ան. Արագ ոտներ ունեցող, արագ քայլող: ԱՐԱԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Շարժման կմ գոր- ծողութեան արագ լինելը: ԱՐԱԳՈՒՍՈՒՄ, ան. Ուշիմ, ընդունակ: ԱՐԱԳՕՐԷՆ, մկ. Արագութեամբ: ԱՐԱԽՉԻՆ, (Պարսկ.) գ. Թեթեւ գլխարկ, թասակ: ԱՐԱԾԵԼ, նբ. Տ. Արածեցնել: ԱՐԱԾԵՑՆԵԼ, անց. ձեռ. Արածելի: ԱՐԱԿԱՆ, ան. Արուին յատուկ: ԱՐԱՀԵՏ, գ. Նեղ ճանապարհ: * ԱՐԱՀԵՏԵԼ, չբ. Արահետով գնալ: * ԱՐԱՄԲԵԼ, նբ. Արամբի դարձնել, աղջիկը մարդու տալ: ԱՐԱՄԲԻ, ան. Մարդու գնացած, ամուսնացած: ԱՐԱՄԵԱՆ, ան. Արամ նահապետից ծագած: ԱՐԱՄԷԱԿԱՆ, ան. Հին ասորական: ԱՐԱՄԷԱՏԱՌ, ան. Արամէական տա- ներով գրուած: ԱՐԱՄԵԱՆ, ան. Հայկական:</p>
---	--

+ **ԱՐԱՄ-ՏԱՐԱՄ**, ան. մկ. *Խառնա-
փնդոր*:
ԱՐԱՆ, ան. գ. *Դաշտավայր, տաք տեղ*:
 + **ԱՐԱՆ-ՇԱՐԱՆ**, մկ. *Շարք-շարք*:
 + **ԱՐԱՆՔ**, գ. *Տղամարդու սեռական
անդամները*:
ԱՐԱՆՔ, գ. *Մէջտեղը*:
ԱՐԱՏ, գ. *Որեւէ պակասութիւն մարմնի
գործարանների մէջ: կեղտ, բիծ*:
ԱՐԱՏԱԴԻՏՈՒՄ, Պատրաստուածք-
ների ստուգման համախմբում:
ԱՐԱՏԱԻՈՐ, ան. *Արատ ունեցող*:
ԱՐԱՏԱԻՈՐԵԼ, նբ. *Արատ դնել, արատ
բերել: Կեղտոտել*:
ԱՐԱՏԱԻՈՐԻՉ, ան. *Բնչ որ արատա-
ւորում է*:
ԱՐԱՏԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Արատաւոր
լինելը*:
ԱՐԱՏՈՐՈՇՈՒՄ, Որեւէ կառոյցի կամ
բարդ համակարգի յատկանիշների ու-
սումնասիրութիւն:
ԱՐԱՅ, գ. *Հայկական Զ ամիսը: Յուն-
ուար*:
ԱՐԱՐ, գ. 1. *Շէնք, շինուածք*: 2.Տ. *Արար-
ուած*:
ԱՐԱՐԱԳՈՐԾ, ան. գ. *Բնչ որ արուած
շինուած*:
ԱՐԱՐԱԾԱԿԱՆ, ան. *Արարածին յա-
տուկ*:
ԱՐԱՐԻՉ, ան.գ. (Կրօն.) *Նա որ ստեղ-
ծում է*:
ԱՐԱՐՄՈՒՆՔ, գ. *Որեւէ մէկի արածը*:
ԱՐԱՐՈՂ, ներկ. դերբ. *Անող, շինող*:
ԱՐԱՐՈՂԱԿԱՆ, ան. *Արարողին յա-
տուկ*:
ԱՐԱՐՈՂԱԿԱՐԳ, գ. *Արարողութիւն-
ների կարգ*:
ԱՐԱՐՈՂԱԿԱՐԳԱՅԻՆ, ան. *Արարող-
ականարգին վերաբերող*:
ԱՐԱՐՈՂԱՊԵՏ, գ. *Պաշտօնէայ, որին
յանձնուում է հսկել արարողութիւն-
ների կատարման վրայ*:

ԱՐԱՐՈՂԱՄԷՐ, ան. *Արարողութիւն
սիրող*:
ԱՐԱՐՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. *Որեւէ բան
կատարելու կարգը*: 2. (եկեղ.) *Ծիսակա-
տարութիւնների կարգը*:
ԱՐԱՐՈՒԱԾ, գ. *Բնչ որ արուում է՝ կա-
տարուում է*:
ԱՐԱՐՉԱԲԱՐ, մկ. (Կրօն.) *Իբրեւ արա-
րիչ*:
ԱՐԱՐՉԱԳՈՐԾ, ան. գ. (Կրօն.) *Արար-
չական գործ կատարող*:
ԱՐԱՐՉԱԳՈՐԾԱԿԱՆ, ան. (Կրօն.)
Արարչագործին յատուկ:
ԱՐԱՐՉԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. (Կրօն.) *Իբրեւ
արարիչ գործել*:
ԱՐԱՐՉԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. (Կրօն.)
Արարչագործ լինելը:
ԱՐԱՐՉԱԴԻՐ, ան. (Կրօն.) *Արարչից
տրուած՝ սահմանուած*:
ԱՐԱՐՉԱԿԱՆ, ան. (Կրօն.) *Արարչին՝
Աստծուն յատուկ*:
ԱՐԱՐՉԱԿԻՑ, ան. (Կրօն.) *Միասին
ստեղծող*:
ԱՐԱՐՉՈՒԹԻՒՆ, գ. (Կրօն.) *Արարիչ
լինելը*:
ԱՐԱՐՉՈՒՂԻ, գ. *Աստուածուկի*:
ԱՐԱՐՈՒԱԾ, գ. (թատր.) *Թատերական
ներկայացման աւարտուն մաս*:
ԱՐԱՐՔ, գ. *Արած գործերը, վարմունք*:
ԱՐԱՅ, գ. *Հայկական տոմարի վեցերորդ
ամիսը*:
 * **ԱՐԱՔ**, գ. (Բուս.) *Մի անորոշ ծառ*:
ԱՐԲԱՆԵԱԿ, գ. 1. *Սպասաւոր, ծառայ*:
 2. *Մոլորակի շուրջը պտտուող երկնա-
յին մարմին*: 3. *Կամակատար*:
 * **ԱՐԲԱՆԵԿԱԿԻՑ**, գ. *Ծառայակից*:
ԱՐԲԱՆԵԿՈՒԹԻՒՆ, գ. *Արբանեակ
լինելը*:
ԱՐԲԵՆԱԼ, բ. *Հարբել*:
ԱՐԲՇԻՈ, ան. *Հարբած, հարբող*:
ԱՐԲՇՈՒԹԻՒՆ, ան. *Հարբածութիւն*:
ԱՐԲՈՒՆ, ան. *Խմելու պիտանի*:

ԱՐԲՈՒՆՔ, գ. Տարիքի հասունություն:
ԱՐԳ, արմ. Արգոյ, Յարգ:
ԱՐԳԱՀԱՏԱՆՔ, Տ. Արգահատություն:
 Գութ:
ԱՐԳԱՀԱՏԵԼ, չբ. Գթալ: Կարեկցել:
ԱՐԳԱՀԱՏԵԼԻ, ան. Գութ շարժող,
 խղճալի:
ԱՐԳԱՀԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Արգահատելը,
 գթություն, կարեկցություն:
ԱՐԳԱՆԱԿ, գ. Ջուր, որի մէջ եփած է
 միս:
ԱՐԳԱՆԻ, գ. Կանանց այն գործարանը,
 որի մէջ սաղմը բեղմնատրուում, սնում
 է: աճում է մինչեւ ծնունդը:
ԱՐԳԱՆԻԱԲՈՐԲ, ան. Արգանդի բոր-
 բորում:
ԱՐԳԱՆԻԱՍԵՂԴ, գ. (Ախտաբ.) Ջղային
 հիւանդություն:
ԱՐԳԱՆԻԱԿԻՑ, ան. Միեւնոյն արգան-
 դից:
ԱՐԳԱՆԻԱՀԱՏՈՒԹԻՒՆ, (Բժշկ.) Ար-
 գանդը կտրելու բժշկական գործողու-
 թիւն:
ԱՐԳԱՆԻԱՅԻՆ, ան. Արգանդին յա-
 տուկ:
ԱՐԳԱՆԻԱՑԱԻ, գ. Արգանդի ցաւ:
ԱՐԳԱՆԻԱՔԱՐ, գ. (Ախտաբ.) Արգանդի
 ներսի կողմում գոյացող կրային կմ
 ֆոսֆորային մրուր:
ԱՐԳԱՍԱԲԵՐ, ան. Բերրի, պտղաբեր:
ԱՐԳԱՍԱԼԻՐ}
ԱՐԳԱՍԱԼԻՑ}
ԱՐԳԱՍԱԽՈՐ} ան. Արգասիքով լի, ար-
 գասիք բերող, արդիւնատր:
ԱՐԳԱՍԱԽՈՐԻՉ, ան. Արգասատրող:
ԱՐԳԱՍԱԽՈՐԵԼ, բ. Արգասատր
 դարձնել:
ԱՐԳԱՍԱԽՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Արգասա-
 տր արդիւնաբեր լինելը:
ԱՐԳԱՍԻՔ, գ. Հետեւանք աշխատանքի:
ԱՐԳԱԻԱՆԻ, ան. Առատ բերք բերող,
 բերրի: Բնակավայրի անուն:

ԱՐԳԱԻԱՆԻԱՀՈՂ, ան. Որի հողը
 արգաւանդ է:
ԱՐԳԱԻԱՆԻԱՍԻՑ, ան. Արգաւանդ
 միտք ունեցող:
ԱՐԳԱԻԱՆԻԱՊՏՈՒՂ, ան. Առատ
 պտղաբերող, բերրի:
ԱՐԳԱԻԱՆԻՊԻԹԻՒՆ, գ. Արգաւանդ
 լինելը:
ԱՐԳԵԼԱԿԻՑ, գ. Անցումն արգելող գիծ:
ԱՐԳԵԼԱԳՕՏԻ, Արգելուած գօտի:
ԱՐԳԵԼԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. (Իրաւբ.) Ար-
 գելք, որ աւագ նոտարը դնում է պարտ-
 քի տակ գտնուող անշարժական կայքի
 վրայ:
ԱՐԳԵԼԱԿ, գ. Յարմարանք՝ ընթացող
 կառքի անիւների արագությունը դան-
 դաղեցնելու, կամ շարժումը դադարեց-
 նելու:
ԱՐԳԵԼԱԿԱԼԱՆՔ, գ. Գոյքի ժամանա-
 կատր բնագրաւում:
ԱՐԳԵԼԱԿԱՆ, ան. 1. Արգելք պարու-
 նակող: 2. (Քրկն.) Բայի ձեւ:
ԱՐԳԵԼԱԿԱԽՈՐ, ան. Արգելակ ունե-
 ցող:
ԱՐԳԵԼԱԿԵԼ, նբ. Արգելակի միջոցով
 գնացքը՝ կառքը կանգնեցնել:
ԱՐԳԵԼԱՆՔ, Տ. 1. Արգելան: 2. (Իրաւբ.)
 Արգելք:
ԱՐԳԵԼԱՇՈՒՆՉ, Տ. Շնչարգել:
ԱՐԳԵԼԱՌԻԹ, գ. Արգելքի առիթ:
ԱՐԳԵԼԱՎԱՋՔ, գ. Մարգաձեւ:
ԱՐԳԵԼԱՐԱՆ, գ. Կալանատուն:
ԱՐԳԵԼԱՐՇԱԻ, գ. Արգելքների վրայով
 ոստներով վազք:
ԱՐԳԵԼԱՑԱՆՑ, գ. Արգելող (երթելե-
 կությունը) ցանց:
ԱՐԳԵԼԱՓԱԿ, ան. Մեկուսացած, փակ-
 ուած:
ԱՐԳԵԼԱՓԱԿՈՑ, գ. Լարափակոց:
ԱՐԳԵԼԵԼ, նբ. Մի բանի խոչընդոտ լի-
 նել:
ԱՐԳԵԼԻՉ, ան. Արգելող, արգելք եղող:

ԱՐԳԵԼՈՑ, գ. Վայր, որտեղ արգելուած է որսը:
ԱՐԳԵԼՈՒՄ, գ. Արգելէլը:
ԱՐԳԵԼՔ, գ. Արգելը հանգամանք:
ԱՐԳՈՑ, ան. Յարգ՝ արժէք ունեցող:
ԱՐԳՈՆԱԻՈՂՆԵՐ, գ. Յունական դի-
 ցաբանութեան մէջ՝ հերոսներ:
1. ԱՐԴ, գ. Ջարդ, յարդարում:
2. ԱՐԴ, մկ. Այժմ, ներկայումս:
*** ԱՐԴՄԾԻՆ**, ան. Այժմ ծնուած:
ԱՐԴԱԿԵԼ, նբ. Հարթել:
ԱՐԴԱՐ, ան. Նա որ դատում կմ գոր-
 ծում է արդարութեան եւ օրէնքի համա-
 ձայն:
ԱՐԴԱՐԱԲԱՆ, ան. Արդարը՝ ճշմար-
 րիտը պատմող:
ԱՐԴԱՐԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Արդարա-
 բան լինելը:
ԱՐԴԱՐԱԲԱՇԽ, ան. Արդարութեամբ
 բաշխող բաժանող:
ԱՐԴԱՐԱԲԱՐ, մկ. Արդարապէս:
ԱՐԴԱՐԱԳՈՐԾ, ան. Արդար գործ
 կատարող:
ԱՐԴԱՐԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Արդարա-
 գործ լինելը:
ԱՐԴԱՐԱԴԱՏ, ան. Անաչառ, արդար
 դատող:
*** ԱՐԴԱՐԱԴԱՏՈՒԹԻՒՆ**, գ. Արդարա-
 դատ լինելը:
ԱՐԴԱՐԱԽՆԻՐ, ան. Արդարութիւն եւ
 իրաւունք փնտռող:
ԱՐԴԱՐԱԽՈՂ, ան. Արդարամիտ:
ԱՐԴԱՐԱԽՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Արդարա-
 խոն լինելը:
ԱՐԴԱՐԱԽՕՍ, ան. Արդարը խօսող,
 ուղղախօս:
*** ԱՐԴԱՐԱՄԵՆՈՒՆԴ**, ան. Բարի ժա-
 րանգ:
ԱՐԴԱՐԱԿԵՒՈՒՆ, ան. Իրաւախոն:
ԱՐԴԱՐԱԿԵՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Արդարա-
 կշիռ լինելը:
ԱՐԴԱՐԱԿՈՐՈՎ, ան. Ուղղամիտ:

ԱՐԴԱՐԱՀԱՅԵԱՑ, ան. Արդարութեամբ
 քննող:
ԱՐԴԱՐԱՀԵՆՔ, ան. Արդար հենք՝ հիմք
 ունեցող:
ԱՐԴԱՐԱԶԱՅՆ, ան. Ճշմարիտ:
ԱՐԴԱՐԱՄԱՐՏԻԿ, գ. Արդարութեան
 համար մարտնչող մարտիկ:
ԱՐԴԱՐԱՄԻՏ, ան. Արդարը մտածող:
ԱՐԴԱՐԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Արդարամիտ
 լինելը:
ԱՐԴԱՐԱՆԱԼ, չբ. 1. Արդար դուրս գալ՝
 լինել: 2. Արդար ձեւանալ՝ երեւալ:
ԱՐԴԱՐԱՆԱԼԻ, ան. Ինչ որ կարող է
 արդարանալ:
ԱՐԴԱՐԱՆՄԱՆ, ան. Արդարի՝ ճշմար-
 տի նմանութիւն ունեցող:
ԱՐԴԱՐԱՊԱՏՈՒՄ, ան. Արդարը պատ-
 մող:
ԱՐԴԱՐԱՄԵՐ, ան. Արդարը՝ արդար-
 ութիւնը սիրող:
ԱՐԴԱՐԱՄԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Արդարասէր
 լինելը:
ԱՐԴԱՐԱՎՃԻՈՒՆ, ան. Արդարութեամբ
 վճռուած:
ԱՐԴԱՐԱՏԵԼՁ, ան. Արդարութիւն
 տենչացող:
ԱՐԴԱՐԱՑԻ, ան. մկ. Արդարութեան
 համաձայն եղած, իրաւացի կատար-
 ւած:
ԱՐԴԱՐԱՑԻՕՐԵՆ, մկ. Արդարացի կեր-
 պով:
ԱՐԴԱՐԱՑՆԵԼ, բ. Անմեղ ճանաչել:
ԱՐԴԱՐԱՑՈՒՄ, գ. Արդարանալը, ան-
 մեղ ճանաչուելը:
ԱՐԴԱՐԱՑՈՒՑԻՁ, ան. Արդարացնող,
 անմեղ հրչակող:
ԱՐԴԱՐԱՔՆԻՆ, ան. Արդարութեամբ
 քննող:
ԱՐԴԱՐԵՒ, մկ. Ստուգի՛ւ, իրօք, ճիշտ
 որ:
*** ԱՐԴԱՐԸՆԿԱԼ**, ան. Արդարութիւն
 ընդունող:

ԱՐԴԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Արդար լինելը:
*** ԱՐԴԵԼ**, բ. Կռկել:
ԱՐԴԵՕՔ, մկ. Հաւանօրէն: Միթէ:
 ԱՐԴԷԼ } մկ. Արնուելիք մի բան
 ԱՐԴԷՆ ԻՍԿ } մկ. Արնուելիք մի բան
 կատարուած է: Նախքան ասելը:
ԱՐԻ, ած. Այժմեան, ներկայ:
*** ԱՐԻԱԿԱՆ**, ած. Նա որ կողմնակից է նորին:
*** ԱՐԻԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Արդիական լինելը:
ԱՐԻԱՍԵՐ, ած. Նորութիւնների հետեւող:
ԱՐԻԻՆԱԲԵՐ, ած. Արդիւնք բերող:
ԱՐԻԻՆԱԲԵՐԱԿԱՆ, ած. Արդիւնաբերութեան վերաբերեալ:
ԱՐԻԻՆԱԲԵՐՈՂ, ած. Նա որ արդիւնաբերում է:
ԱՐԻԻՆԱԲԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Տնտեսութեան ճիւղ: Արտադրութիւնը:
*** ԱՐԻԻՆԱԲՈՒՅՆ**, ած. Արդիւնք բխող բխեցնող:
ԱՐԻԻՆԱԳՈՐԾ, ած. Արդիւնք բերող:
ԱՐԻԻՆԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. Արդիւնք բերել:
ԱՐԻԻՆԱԼԻՑ, ած. Շատ արդիւնատր:
ԱՐԻԻՆԱՀԱՆԵԼ, նբ. Արդիւնահանութեամբ պարապել:
ԱՐԻԻՆԱՀԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Տեղական արտադրանքը օտար երկրներ տանելը:
ԱՐԻԻՆԱՇԱՏ, ած. Շատ արդիւնք բերող:
ԱՐԻԻՆԱՐԱՐ, ած. Երկիրը մշակող, հողագործ: Արդիւնք տուող:
 ԱՐԻԻՆԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ } գ. Արդիւնարար լինելը:
*** ԱՐԻԻՆԱՐԿՈՒԹԻՒՆ** }
ԱՐԻԻՆԱՐԿԱՆ, ած. Շատ արդիւնատր:
ԱՐԻԻՆԱՐՈՐ, ած. Արդիւնք բերող:
ԱՐԻԻՆԱՐՈՐԵԼ, նբ. Արդիւնք առաջ բերել:
ԱՐԻԻՆԱՐՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Արդիւնատր լինելը:
ԱՐԻԻՆՔ, գ. 1. Երկրի բերք՝ մշակու-

թեամբ ստացուած: 2. Օգուտ, շահ: 3. Հետեւանք, եզրակացութիւն:
ԱՐԻՆԸՆԿԵՑ, ած. Գեղարդ նետող:
1. ԱՐՈՒ, գ. Այլիւրի եւ ընդդէմների հին չափ:
*** 2. ԱՐՈՒ**, ած. Արդի:
ԱՐՈՒՉԱՐ, գ. Մարմնի մաքրութեան եւ գեղեցկութեան համար տարուած խնամքը:
ԱՐՈՒՉԱՐՈՒԱՑ, ած. Արդուզարդն արած:
ԱՐՈՒԿ, գ. Արդուկելու երկաթէ կմ չուգունէ գործիք:
ԱՐՈՒԿԱԳՈՐԾ, գ. Արդուկ պատրաստող վարպետ:
ԱՐՈՒԿԱՐԱՐ, գ. ած. Արդուկ անող (անձ):
ԱՐՈՒԿԵԼ, նբ. Արդուկով սպիտակեղէնը կմ շորը կռկել:
1. ԱՐԵԳ, արմ. Արեգակնի, գ. Հայկական տոմարի ութերորդ ամիսը:
ԱՐԵԳԱԿ, գ. Արփի:
ԱՐԵԳԱԿՆ, գ. Երկնային մեծ լուսատու մարմին:
ԱՐԵԳԱԿՆԱԲԱՐ, մկ. Արեգակի նման:
*** ԱՐԵԳԱԿՆԱԾԱԳ**, ած. Որտեղից արեգակը ծագում է: Արեւածագ:
ԱՐԵԳԱԿՆԱԿԱՆ, Տ. Արեգակնային:
ԱՐԵԳԱԿՆԱԿԵՐՊ, ած. Արեգակի պէս:
ԱՐԵԳԱԿՆԱԿԵԶ, ած. Երբ արեգակը կիզող՝ տոչորող է:
ԱՐԵԳՆԱՃԱՌԱԳ, ած. Արեւից ճառագայթող:
ԱՐԵԳԱԿՆԱՅԻՆ, ած. Արեգակին յատուկ:
ԱՐԵԳԱԿՆԱՄԱՆ, ած. մկ. Արեգակի նման:
*** ԱՐԵԳԱԿՆԱՇԵՆ**, գ. Արեգակի պատուին շինած (քաղաք):
ԱՐԵԳԱԿՆԱՓՈՅԸ, ած. մկ. Արեգակի նման փայլող: Արեւաշող:
ԱՐԵՆԱԳՈՅՆ, գ. Արեւան գոյն:

ԱՐԵՆԱՊԾՈՒՄ, գ. Արինապղծութիւն:
+ ԱՐԵՆԿՈԼՈԼ, ԱՐՆԱԿՈԼՈԼ, ան.
 Արինաթաթախ:
ԱՐԵԻ, գ. Արեգակ:
ԱՐԵԻ-ԱԱԶԳԱՆՇԱՆԻՉ, ան. գ. Արեւով ազդանշան տալը:
ԱՐԵԻ-ԱԲԱՂՁ, ան. Արեւ տենչացող:
ԱՐԵԻ-ԱԲԱՇ, ան. Արեւի պէս փայլուն բաշ ունեցող:
ԱՐԵԻ-ԱԲԱՐԿ, ան. Բարկ արեւ ունեցող:
ԱՐԵԻ-ԱԲՈՒԺԱՐԱՆ, գ. Բուժարան, որտեղ բուժում են արեւի ճառագայթներով:
ԱՐԵԻ-ԱԲՈՒԺՈՒԹԻՒՆ, գ. Արեւի միջոցով բուժելու եղանակ:
ԱՐԵԻ-ԱԳԱԼ, գ. Արեւի ծագելու ժամանակը:
ԱՐԵԻ-ԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Արեգակի նկարագրութիւնը:
ԱՐԵԻ-ԱԳՕՏԻ, գ. (բնաս.) Արեւի գօտի:
ԱՐԵԻ-ԱՂԱՐՁ, գ. (Աշխարհ.) Երկրագնդի երկու շրջանակ:
ԱՐԵԻ-ԱՂԱՐՁԱԿԱՆ } ան. Արեւադար-
ԱՐԵԻ-ԱՂԱՐՁԱՅԻՆ } ձին յատուկ:
ԱՐԵԻ-ԱՂԷՄ, ան. Արեւակողմ:
ԱՐԵԻ-ԱՂԷՏ, ան. Արեւը դիտող անձ:
ԱՐԵԻ-ԱԶՈՒՐԿ, ան. Անարեւ:
ԱՐԵԻ-ԱՆԱՆՁ, ան. Արեւից խանձում:
ԱՐԵԻ-ԱՍՏԱԳ, գ. Արեւի ծագելու ժամանակը:
ԱՐԵԻ-ԱՍՏԱՂԻԿ, գ. Գնդաձաղիկների կարգից բարձր բոյս:
ԱՐԵԻ-ԱԿԵՆՏՐՈՆԱԿԱՆ, ան. (Աշխարհայեացք), որ դիտում է արեգակը իբրեւ տիեզերքի կենտրոն:
ԱՐԵԻ-ԱԿԵՂԵՒ, գ. (բնաս., փխբ.) Արեւի կեղեւը:
ԱՐԵԻ-ԱԿԷԶ, ան. Արեւից կիզում:
ԱՐԵԻ-ԱԿՈՂ, Տ. Արեւկող:
ԱՐԵԻ-ԱՀԱՏ, ան. (փխբ., բնաս.): Միշտ

արեւոտ, արեւառատ:
ԱՐԵԻ-ԱՀԱՄ, գ. Այն համը, որ առարկան ստանում է արեւի տակ մնալուց:
ԱՐԵԻ-ԱՀԱՅԵԱՑ, ան. Արեւին նայող:
ԱՐԵԻ-ԱՀԱՄ, ան. Արեւի տակ հասունացած:
ԱՐԵԻ-ԱՀԱՐ, ան. Արեւահարութեան ենթարկում: Արեւի շղէն վնասում:
ԱՐԵԻ-ԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Գլխի հիւանդութիւն, որ առաջ է գալիս կիզիչ արեւի ազդեցութեան ենթարկուելուց:
ԱՐԵԻ-ԱՍԵՐՁ, ան. Արեգակին մօտ:
ԱՐԵԻ-ԱՍՈՒՏ, գ. Արեգակի մայր մըտնելը: Մայրամուտ
ԱՐԵԻ-ԱՆՍԱՆ, ան. Արեգակի նման:
ԱՐԵԻ-ԱՆՍԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Արեւանման լինելը:
ԱՐԵԻ-ԱՇՈՂ, ան. Արեւի շողերով ողողում:
ԱՐԵԻ-ԱՉԱՓ, գ. (Աստղաբ.) Դիտակ, որ կը գործածուի արեգակի եւ մոլորակների առերեւոյթ տրամագիծը չափելու:
ԱՐԵԻ-ԱՊԱՇՏ, ան. գ. Արեգակը պաշտող:
ԱՐԵԻ-ԱՊԱՇՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Արեգակն իբրեւ աստուած պաշտելը:
ԱՐԵԻ-ԱՍԷՐ, ան. Արեւ տարեգակ սիրող:
ԱՐԵԻ-ԱՍՈՒՆ, ան. Արեւով սնում:
ԱՐԵԻ-ԱՐԳԵԼ, ան. Արեւը արգիլող:
ԱՐԵԻ-ԱՓԱՌ, ան. Արեւի նման փայլուն:
+ ԱՐԵԻ-ԲԱՐԵԻ, ան. Տաքուկ, արեւոտ:
ԱՐԵԻ-ԳՈԼ, ան. Արեւի ջերմութեամբ տաքացած:
ԱՐԵԻ-ԵԼԱԲՆԱԿ, ան. Արեւելքում բնակող:
ԱՐԵԻ-ԵԼԱԳԷՏ, գ. Արեւելագիտութեամբ պարապող մարդ:
ԱՐԵԻ-ԵԼԱԳԻՏԱԿԱՆ, ան. Արեւելագիտութեան վերաբերեալ:
ԱՐԵԻ-ԵԼԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Գիտութիւն, որի առարկան է արեւելեան ազգերի լեզուների, պատմութեան եւն ուսում-

<p>նասիրությունը: ԱՐԵՒԵԼԱԿՈՂՄ, գ. Արեւելեան կողմը: ԱՐԵՒԵԼԱՀԱՅ, գ. Արեւելեան հայաստանցի: ԱՐԵՒԵԼԱ-ՀԱՐԱԻԱՅԻՆ, ւած. Դէպի արեւելահարաւ ընկած: ԱՐԵՒԵԼԱ-ՀԻՒՄԻՍԱՅԻՆ, ւած. Դէպի արեւելահիւսիս ընկած: ԱՐԵՒԵԼԱՏԻՊ, ւած. գ. Արեւելեան տիպ ունեցող: ԱՐԵՒԵԼԵԱՆ, ւած. Դէպի արեւելք ընկած: ԱՐԵՒԵԼՅԻ, ւած. գ. Արեւելեան երկրընների բնիկ: ԱՐԵՒԵԼՔ, գ. Այն կէտը երկնքում, որտեղից արեգակը ծագում է: ԱՐԵՒԻԿ, գ. (Փաղաքշ.) Միբուն արեւ: + ԱՐԵՒ-ԼՈՒՄԻՆ, գ. Լրացած լուսին: ԱՐԵՒԽՈՇ, ւած. Արեւից խաշում: ԱՐԵՒԽՈՑ, գ. Արեւից առաջացած խոց: ԱՐԵՒԿԱՅ, ւած. Արեւոտ: ԱՐԵՒԿՈՂ, ւած. Դէպի արեւի կողմը դարձած թեքություն: ԱՐԵՒՄԱՂ, ւած. գ. Արեւ ժամանակ եկած կարճատեւ թեթեւ անձրեւ: * ԱՐԵՒՄԱՅՐ, գ. Արեւի մայր մտնելու ժամանակը: ԱՐԵՒՄՈՒՏՔ, գ. Այն կէտը երկնքում, ուր արեւը ծածկում է հորիզոնի տակ: ԱՐԵՒՄՏԱԿԱՆ, Տ. Արեւմտեան: ԱՐԵՒՄՏԱ-ՀԱՐԱԻԱՅԻՆ, ւած. Դէպի արեւմտա-հարաւ ընկած: ԱՐԵՒՄՏԱ-ՀԻՒՄԻՍԱՅԻՆ, ւած. Դէպի արեւմտա-հիւսիս ընկած: ԱՐԵՒՄՏԵԱՆ, ւած. Դէպի արեւմուտք ընկած: Արեւմուտքի: ԱՐԵՒՇԱՏ, ւած. Երկարակեաց: ԱՐԵՒՇԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Երկայնարեւ լինելը: ԱՐԵՒՇՈՂ, ւած. Արեւի տակ շողացող:</p>	<p>* ԱՐԵՒՈՐԴԻ, գ. Արեւի որդի(ք): + ԱՐՁԱԿԱՆ, գ. Խնայողություն: * ԱՐՁՆ, Տ. Պաղէղ (հանքային մարմին): ԱՐԷՍ, գ. Տ. Հրատ: ԱՐԹՄՆԻ, մկ. Արթուն վիճակում: ԱՐԹՆԱՄԻՏ, ւած. Միտքը արթուն: ԱՐԹՆԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Արթնամիտ լինելը: Չարթնիլ: ԱՐԹՆԱՆԱԼ, չբ. Քնած դրությունից դուրս գալ: ԱՐԹՆԱՆԱԼ, Տ. Արթնանալ: ԱՐԹՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Արթուն լինելը: ԱՐԹՈՒՆ, ւած. Չքնած, աչքը բաց: + ԱՐԺ, ւած. Արժող, արժանի: ԱՐԺԱՆ, ւած. Նա որին ըստ արդարութեան եւ իրատունքի վայելում է մի բան: ԱՐԺԱՆԱԲԱՐ, մկ. Արժանատր կերպով: ԱՐԺԱՆԱԳՈՅՆ, բաղդ. աստ. Արժանատրագոյն: ԱՐԺԱՆԱԼՈՒՐ, ւած. Լսելու արժանի: ԱՐԺԱՆԱՀԱՍՄ, ւած. Արժանապէս վրայ հասած: ԱՐԺԱՆԱՀԱՏՈՅՑ, ւած. Ըստ արժանւոյն՝ արժանապէս հատուցանող կմ հատուցում: ԱՐԺԱՆԱՀԱԻԱՏԱԼԻ, Տ. Արժանահաւատ: ԱՐԺԱՆԱՀԱԻԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Արժանահաւատ լինելը: * ԱՐԺԱՆԱՀՐԱՇ, ւած. Հրաշալի: * ԱՐԺԱՆԱՅԱՂԹ, ւած. Արժանապէս յաղթող: ԱՐԺԱՆԱՅԱՐԳ, ւած. Յարգանքի արժանի: ԱՐԺԱՆԱՅԻՇԱՏԱԿ, ւած. Ով կմ ինչ որ արժանի է յիշուելու: ԱՐԺԱՆԱՆԱԼ, չբ. Արժանի դառնալ մի բանի: ԱՐԺԱՆԱՊԱՏԻՒ, ւած. Պատուի արժանի: * ԱՐԺԱՆԱՊԱՏՈՒԵԼԻ, ւած. Նա՝ որին</p>
--	---

արժանի է պատիւ մատուցանել:
ԱՐԺԱՆԱՊԱՏՈՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Իր պատուի ճանաչումը:
ԱՐԺԱՆԱՊԱՐՏ, ած. Ըստ արժանտույն մեղադրուած՝ պատուաւորուած:
ԱՐԺԱՆԱՊԷՍ, Տ. Արժանաբար:
ԱՐԺԱՆԱՎԱՅԵԼ, ած. Արժան եւ վայելուչ, պատշաճ:
ԱՐԺԱՆԱՏԱՆՁ, ած. Տանջանքի արժանի:
ԱՐԺԱՆԱՏԵՍ, ած. Տեսնելու արժանի, ինչ որ արժէ տեսնել:
ԱՐԺԱՆԱԻՈՐ, ած. գ. Նա որ արժանի է մի բանի:
ԱՐԺԱՆԱԻՈՐԱԳՈՅՆ, բաղդ. աստ. Արժանաւոր՝ի:
ԱՐԺԱՆԱԻՈՐԱՊԷՍ, մկ. Արժանաւոր կերպով:
ԱՐԺԱՆԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Արժանաւոր լինելը:
 * **ԱՐԺԱՆԱՓԱԿ**, ած. Լաւ փակում:
 * **ԱՐԺԱՆԱՓԱՌ**, ած. Փառաւորելու արժանի:
ԱՐԺԱՆԸՆԴՈՒՆԱԿ, ած. Ընդունելու արժանի, ընդունելի:
ԱՐԺԱՆԸՆԻՐ, ած. Արժանաւորապէս ընտրուած:
ԱՐԺԱՆԻ, ած. 1. Արժան, արժանաւոր: 2. Յարմար: 3. Արժեցող:
ԱՐԺԱՆԻՔ, գ. Արժանաւորութիւն. օգտակար գործ:
 * **ԱՐԺԱՆՈՒՆԱԿ**, ած. Արժանաւոր:
 ԱՐԺԵԼ } նբ. Գնով կլ արժէքով հաւասարել մի բանի:
ԱՐԺԵՂԿԵԼ, բ. Արժէքից զրկել:
ԱՐԺԵՂԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Արժեզրկուած լինելը:
ԱՐԺԵՂԹԱԻՈՐՈՒՄ, գ. Արժեթղթերով արտայայտելը:
ԱՐԺԵԹՈՒՂԹ, գ. Պետութեան կլ գանազան հիմնարկների բաց թողած ստացուածքային փաստաթուղթ:

ԱՐԺԵՏԱՐԱԾՔ, գ. Համանման արժէ-համակարգերի գործողութեան ոլորտ:
ԱՐԺԵԲԱՆԱԿԱՆ, ած. Արժէքաբանական, երեւոյթների գնահատողական մեկնաբանութեանը վերաբերող՝ բնորոշ:
ԱՐԺԵԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Արժէքների համակարգի ընկալում:
ԱՐԺԵԿԱՐԳ, գ. Արժէքների համակարգ:
ԱՐԺԵՀԱՍՄԱԿԱՐԳ, գ. Արժէքների համակարգ:
ԱՐԺԵՀԱՍՄԱԿԱՐԳԱՅԻՆ, ած. Արժեհամակարգին վերաբերող, հասարակութեան արժեհամակարգը վերանայող:
ԱՐԺԷՔ, գ. 1. Ինչ որ արժէ մի բան կլ մէկը: 2. Արժանիք: 3. Նշանակութիւն:
ԱՐԺԵՁԿԵԼ, բ. Արժեզուրկ դարձնել:
ԱՐԺԵՁԿՈՒՄ, գ. Արժեզրկելը, արժեզրկուելը: Արժէքը պակասեցնել:
ԱՐԺԵՁՈՒՐԿ, ած. Արժէքից զուրկ:
ԱՐԺԷՔԱԻՈՐ, ած. Արժէք ունեցող:
ԱՐԺԷՔԱԻՈՐԵԼ, նբ. Մի բանի արժէքը երեւան հանել:
ԱՐԺՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Ինչ որ մի բան արժու է կլ արժենում է:
ԱՐԺՈՅԹ, գ. Որեւէ երկրի դրամական միաւորը:
ԱՐԺՈՒԹԱՅԻՆ, ած. Արժոյթին վերաբերող:
ԱՐԺՈՒԹԱՊԱՆԱԿ, գ. Դրամապանակ:
 + **ԱՐԺՈՒՄ-ՉԱՐԺՈՒՄ**, ած. Արժէքաւոր եւ անարժէք:
 1. **ԱՐԻ**, գ. Այն անունը, որ հին հայերը տալիս էին պարսիկներին:
 2. **ԱՐԻ**, ած. Մրտոտ, աներկիւղ:
 3. **ԱՐԻ**, չբ. Վե՛ր կաց:
ԱՐԻԱԲԱՆ, ած. Արիաբար խօսող:
ԱՐԻԱԲԱՐ, մկ. Արի կերպով:
ԱՐԻԱԿԱՍ, ած. Անուր կամք ունեցող:
ԱՐԻԱԿԱՆ, ած. Տ. Հնդերոպական:
ԱՐԻԱՆԱԼ, չբ. Արի դառնալ:
ԱՐԻԱՋԱՆ, ած. Արի եւ ջանասէր:

ԱՐԻԱՍԻՐՏ, ան. *Սրտով արի: Քաջա- սիրտ:*
ԱՐԻԱՍՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Արիասիրտ լի- նեղը:*
ԱՐԻԱՑԻ, ան. գ. *Արիական ցեղին պատ- կանող:*
ԱՐԻԱՑՈՒՑԻՉ, ան. *Արիացնող:*
ԱՐԻԱՔԱՅԼ, ան. մկ. *Արի՝ կտրիճ՝ համարձակ քայլող:*
ԱՐԻՄԱՐԴ, գ. *Կտրիճ մարդ:*
ԱՐԻՆՃ, գ. (Բուս.) *Մատիտեղի մի տե- սակը:*
 ԱՐԻՇ }
 + ԱՐԻՇԻ } գ. *Խեչակ, նեցուկ:*
ԱՐԻՈՍԱԿԱՆ, ան. (Կրօն.) *Արիոսին պատկանող յատուկ:*
*** ԱՐԻՈՍՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Արիոսի քարոզած դաւանություն:*
ԱՐԻՈՒԹԻՒՆ, գ. *Արի լինելը: Քաջու- թիւն:*
ԱՐԻՒՆ, գ. 1. *Հեղուկ, որ շրջապայում է կենդանիների երակների մէջ: 2. Սպա- նություն, մահ:*
*** ԱՐԻՒՆԱԲԵՐ**, ան. *Արիւն տարածող:*
ԱՐԻՒՆԱԳՈՅՆ, ան. *Արիւնի գոյն ունե- ցող:*
ԱՐԻՒՆԱԵՐԱՍ, ան. *Արիւնտ երախ ունեցող:*
ԱՐԻՒՆԱԶԱՆԳ, ան. *Արիւնով զանգ- ուած:*
ԱՐԻՒՆԱԶԱՐԴ,
ԱՐԻՒՆԱԹԱԹԱՍ, ան. *Արիւնի մէջ թաթախուած:*
ԱՐԻՒՆԱԹՈՐ, ան. *Արիւն թորող:*
ԱՐԻՒՆԱԹՂՈՒԹԻՒՆ, գ. *Արիւն թթելը:*
 ԱՐԻՒՆԱԼԻ }
 ԱՐԻՒՆԱԼԻՅ } ան. *Արիւնով լցուած:*
ԱՐԻՒՆԱՍԱՆՁ, ան. *Արեան ծարախ:*
ԱՐԻՒՆԱՍԱՌՆ, ան. *Որի մէջ խառնը- ուած է արիւն:*
ԱՐԻՒՆԱՍՏԱԾԿ, ան. *Արիւնով ծածկը- ուած:*
ԱՐԻՒՆԱՏՈՒԾ, ան. *Արիւն ծծող:*

ԱՐԻՒՆԱԿԱԼԵԼ, չբ. *Արիւնով լցուել՝ բռնուել:*
ԱՐԻՒՆԱԿԵՐ, ան. *Արիւն ուտող:*
ԱՐԻՒՆԱԿԵՐՊ, ան. մկ. *Արիւնի նման:*
ԱՐԻՒՆԱԿԻՑ, ան. *Նոյն արիւնից սեր- ուած:*
ԱՐԻՒՆԱԿՈՒՍ, ան. *Արիւնը կոխած:*
ԱՐԻՒՆԱԿՈՒՃ, գ. (Հանք.) *Արիւնի գոյնով մարմարիոն:*
ԱՐԻՒՆԱԿՑԱԿԱՆ, ան. *Արիւնակցին յատուկ:*
ԱՐԻՒՆԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. *Արիւնակից լինելը:*
ԱՐԻՒՆԱՀԵՂ, ան. *Արիւն թափող, մարդասպան:*
ԱՐԻՒՆԱՀԵՂՈՒԹԻՒՆ, գ. *Արիւնահեղ լինելը: Արիւնը թափելը:*
ԱՐԻՒՆԱՀԵՂՑ, ան. *Արիւնաշատ:*
ԱՐԻՒՆԱՀՈՍ, ան. *Արիւն հոսեցնող:*
ԱՐԻՒՆԱՀՈՍՈՒԹԻՒՆ, գ. *Արիւն հոսելը մարմնից որեւէ պատճառով:*
ԱՐԻՒՆԱՄԵՐՉ, ան. *Արիւնակից:*
ԱՐԻՒՆԱՄԻԶՈՒԹԻՒՆ, գ. (Ախտաբ.) *Արիւն միգելը, միգուկից արիւն գալը մէզի հետ:*
ԱՐԻՒՆԱՅԵՂՑ, ան. *Սովորականից ա- լելի արիւն ունեցող:*
ԱՐԻՒՆԱՅԻՆ, ան. *Արիւնին յատուկ:*
ԱՐԻՒՆԱՆԵՐԿ, ան. *Արիւնով ներ- կուած:*
ԱՐԻՒՆԱՆՄԱՆ, ան. *Արիւնի նման:*
ԱՐԻՒՆԱՇԱՂԱՍ, ան. *Արիւնի մէջ շա- դախուած՝ թաթախուած:*
ԱՐԻՒՆԱՇԱՍ, ան. *Արիւնը բաւական առատ, առոյգ:*
ԱՐԻՒՆԱՊԱՐՏ, ան. *Արիւնի պարտա- կան, մարդասպանութեան յանցանք գործած:*
ԱՐԻՒՆԱՍԱԿԱՒ, Տ. *Սակաւարիւն:*
ԱՐԻՒՆԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Արիւնասէր լինելը:*
ԱՐԻՒՆԱՏԱՐ, ան. (Կազմախ.) *Արիւնը*

մարմնի զանազան մասերը տանող:
ԱՐԻՒՆԱՐԲՈՒ, ան. Արիւն խմող:
ԱՐԻՒՆԱՐԲՈՒԹԻՒՆ, գ. Արիւնարբու
 լինելը:
ԱՐԻՒՆԱՐՏԱՍՈՒՔ }
ԱՐԻՒՆ-ԱՐՑՈՒՆՔ } գ. Դառն արտա-
 սուք:
ԱՐԻՒՆԱԻՈՐ, ան. Արիւն ունեցող:
ԱՐԻՒՆԱՔԱՍ, ան. Արիւնը քամուած:
ԱՐԻՒՆԱՔԱՐ, գ. (Հանք.) Արիւնագոյն
 կարմիր քարի մի տեսակ:
ԱՐԻՒՆԲԵՐ, ան. Արիւն բերող:
+ ԱՐԻՒՆ-ԲԵՐԱՆ, ան. Բերանը արիւ-
 նոտ, արիւնկզակ:
+ ԱՐԻՒՆ-ԲՐՊՈՒՃ, ան. Ջարդած:
ԱՐԻՒՆԵՐԱԼԳ, ան. Արիւնի գոյնով:
ԱՐԻՒՆԵՐԵՍ, ան. Երեսը արիւնով
 լցուած: փոխ. Կատաղի դեմքով:
ԱՐԻՒՆԸՈՒՈՒՇՏ, ան. Արիւնոտ, արիւ-
 նակալած:
+ ԱՐԻՒՆԼՈՒԱՅ, ան. Արիւնի մէջ լուա-
 ցած:
ԱՐԻՒՆԿԵՐ } ան. Արիւնարբու:
ԱՐԻՒՆԿԶԱԿ }
ԱՐԻՒՆՈՏ, ան. Արիւնոտած:
ԱՐԻՒՆՈՏԵԼ, նր. Արիւնով պլշկել:
ԱՐԻՒՆՏԵՐ, S. Արնատէր:
+ԱՐԻՒՆ-ՔՐՏԻՆՔ, գ. Արիւն եւ քրտինք,
 իբրեւ հետեւանք ծանր աշխատանքի:
ԱՐԻԱԼՈՒՂ, գ. Տղամարդկանց եւ կա-
 նանց զգեստ մինչեւ ծնկները:
ԱՐՄԱԹ, գ. 1. Պարզ մետաղ սպիտակ
 գոյնի: 2. Արծաթի դրամ:
ԱՐՄԱԹԱԲԱՇ, ան. Ճերմակ մազեր
 ունեցող:
ԱՐՄԱԹԱԲԵՐ, ան. Արծաթ բերող:
ԱՐՄԱԹԱԳԻՆ, ան. Դրամով գնուած:
ԱՐՄԱԹԱԳԻՐ,
ԱՐՄԱԹԱԳՈՅՆ, ան. Արծաթի գոյն
 ունեցող:
ԱՐՄԱԹԱԳՈՐՏ, գ. Արհեստատր, որ
 արծաթից իրեր է շինում:

ԱՐՄԱԹԱԳՈՐՏԱԿԱՆ, ան. Արծաթա-
 գործի յատուկ:
ԱՐՄԱԹԱԳՈՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Արծաթա-
 գործի արհեստը:
ԱՐՄԱԹԱԶԱՐ, ան. Արծաթով զար-
 դարուած:
ԱՐՄԱԹԱԶՕՏ, ան. Արծաթով օծած:
ԱՐՄԱԹԱԶՕՏԵԼ, նր. Արծաթով օծել:
ԱՐՄԱԹԱԶՕՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Արծաթով
 օծելը:
ԱՐՄԱԹԱԼԱՐ, գ. Արծաթի լար:
*** ԱՐՄԱԹԱՍԱՌԱՅ**, գ. Փողի գերի,
 արծաթապաշտ:
ԱՐՄԱԹԱԿԱԶՍ, ան. Որի կազմը
 արծաթից է:
ԱՐՄԱԹԱԿԱՆ, ան. Արծաթին յատուկ:
ԱՐՄԱԹԱԿԱՐ, ան. Արծաթի թելերով
 կարած:
ԱՐՄԱԹԱԿԵՐՏ, ան. Արծաթից կերտը-
 նած:
ԱՐՄԱԹԱԿՈՒՌ, ան. Արծաթից կրած՝
 շինած:
ԱՐՄԱԹԱՀԱԼ, ան. Արծաթ հալեցնող,
 արծաթ հալելու յարմարեցրած:
ԱՐՄԱԹԱՀԱԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Արծաթ
 հալեցնելը:
ԱՐՄԱԹԱՀԱՆՔ, գ. Հանք կմ բով,
 որտեղից արծաթ է հանում:
ԱՐՄԱԹԱՀԵՐ, ան. Սպիտակ մազեր
 ունեցող:
ԱՐՄԱԹԱԶԱՅՆ, ան. մկ. Արծաթի պէս
 զրնգուն ձայն ունեցող:
ԱՐՄԱԹԱԶՈՅԼ, ան. Արծաթ ձուլող՝
 հալեցնող:
ԱՐՄԱԹԱՄՈԼ, ան. Արծաթապաշտ:
ԱՐՄԱԹԱՄՈԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Արծաթամոլ
 լինելը:
ԱՐՄԱԹԱՆՄԱՆ, ան. Արծաթի նման:
ԱՐՄԱԹԱՊԱՇՏ, S. Արծաթամոլ:
ԱՐՄԱԹԱՊԱՏ, ան. Արծաթով պատած:
ԱՐՄԱԹԱՊԱՏԵԼ, նր. Արծաթով պատել:
ԱՐՄԱԹԱԶՈՒՐ, ան. Արծաթաջրած:

ԱՐՄԱԹԱՋՐԵԼ, S. Արծաթագոծել:
ԱՐՄԱԹԱՍԱՆՁ, ած. Արծաթի սանձ
 ունեցող:
ԱՐՄԱԹԱՍԷՐ, ած. Արծաթ՝ դրամ՝ փող
 սիրող:
ԱՐՄԱԹԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, S. Արծաթ-
 սիրություն:
ԱՐՄԱԹԱՎԱՃԱՌ, գ. Արծաթ վաճառող:
ԱՐՄԱԹԱՏԵԱՑ, ած. Փող չսիրող, անըն-
 չասէր:
ԱՐՄԱԹԱՓՍՅԼ, ած. Արծաթի փայլ
 ունեցող:
ԱՐՄԱԹԱՓՈՇՈՏ, ած. Արծաթափռչու
 ձերմակ գոյն ունեցող:
ԱՐՄԱԹԱՔԱՆԴԱԿ, ած. Արծաթից
 քանդակուած:
ԱՐՄԱԹԱՔԱՐ, գ. Կարծր ողորկ քար:
ԱՐՄԱԹԵԼ, S. Արծաթագոծել:
ԱՐՄԱԹԵՂԵՆ, ած. Արծաթից շինուած:
ԱՐՄԱԹԵ,
ԱՐՄԱԹԻ, ած. Արծաթից շինուած:
ԱՐՄԱԹՇՈՂԻԿ, գ. (Կենդ.) Թիթեռների
 մի տեսակ:
ԱՐՄԱԹՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Արծաթասէր
 լինելը:
ԱՐՄԱՐՇԵԼ, նբ. Բոցավառել, հրահրել:
 Փխբ. Հրահրել, զարգացնել:
ԱՐՄԱՐՇԵԼԻ, ած. Բնչ որ պէտք է
 արծարծել:
ԱՐՄԱՐՇԻՉ, ած. Նա որ արծարծում է,
 արծարծող:
ԱՐՄԱՐՇՈՒՄ, գ. Արծարծելը:
ԱՐՄԹԻԿ, գ. Անորոշ տեսակի բոյս:
ԱՐՄԻՆ, գ. (Բուս.) Մի բոյս՝ երկու ձուս-
 նման կոճղէզով:
ԱՐՄԻԻ, գ. (Կենդ.) 1. Մեծ՝ զիշատիչ՝ յա-
 փշտակող թռչուն բազէների ցեղից:
 5.Փղխ. Ոյժի սրատեսութեան մարմնա-
 ցում:
ԱՐՄՆԱՊԱԿԵԱՑ, ած. Արծնապակով
 ծածկած:
ԱՐՄՆԱՊԱԿԻ, գ. Ապակեղէն անթա-

փանցիկ կամ թափանցիկ զանազան
 գոյնի: Նիւթ մետաղի կամ պղնձի, ար-
 ծաթի, ոսկիի երեսապատելու զարժ
 պատրաստելու համար:
ԱՐՄՆԱՊԱԿԵ, ած. Արծնապակեայ:
ԱՐՄՈՒԱԲԱՐ, մկ. Արծուի պէս:
ԱՐՄՈՒԱԲԱՐՈՅ, մկ. Արծուի նման,
 քաջարար:
ԱՐՄՈՒԱԹՈՒՉ, ած. մկ. Արծուի թռիչք
 ունեցող:
ԱՐՄՈՒԱԿԵՐՊ, ած. Արծուի նման:
ԱՐՄՈՒԱՃԱՆԿ, գ. Բոյս:
ԱՐՄՈՒԱՅԻՆ, ած. Արծուին յատուկ:
ԱՐՄՈՒԱՆՍԱՆ, ած. Արծուի նման:
ԱՐՄՈՒԱՔԻԹ, ած. Նա որի քիթը կեռ է
 արծուի կտուցի նման:
ԱՐՄՈՒԷԿԻՐ, ած. Արծիւ կրող:
ԱՐՄՈՒԻԿ, գ. Փոքր արծիւ:
ԱՐՄՊԱՑ, գ. Մի տեսակ բոյս:
 1. **ԱՐԿ**, գ. Չգուածք:
 2. **ԱՐԿ**, գ. (Ռեզմ.) Պայթուցիկ նիւթով
 լցրած ռումբ:
ԱՐԿԱՇ, գ. Բնչ որ ընկնում է՝ վրայ է
 գալիս՝ վրայ է թափուում: Պատահար:
ԱՐԿԱՇՄԱԲԵՐ } ած. Արկածներով՝ անա-
ԱՐԿԱՇՄԱԼԻ }
 կնկալներով՝ փորձանքներով լի:
ԱՐԿԱՇՄԽԼԻՐ, ած. Արկածներ
 փնտրող՝ սիրող:
ԱՐԿԱՇՄԽԼԻՐԱԿԱՆ, ած. Արկածա-
 խնդրին յատուկ:
ԱՐԿԱՇՄԽԼԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Արկածա-
 խնդիր լինելը:
ԱՐԿԱՇՄԱԷՐ, ած. Արկածներ փնտրող:
ԱՐԿԱՇՄԱԻՈՐ } ած. Որին մի արկած է
ԱՐԿԱՇՄԱԼ }
 պատահել:
ԱՐԿԱԿՈՇՈՒՄ, գ. Արկերով հրանոթից
 կրակ բաց անելը, հարուածելը, կրա-
 կելը, արկակոծություն, արկահարում:
ԱՐԿՂ, գ. 1. Տախտակներից մեխերով
 շինուած աման մէջը բան պահելու հա-

մար: 2. Տապան: 3. Գանձանակ:
ԱՐԿՂԱԳՈՐՑ, գ. Արհեստաւոր, որ արկղեր է շինում:
ԱՐԿՂԱԳՈՐՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Արկղա- գործի արհեստը:
ԱՐԿՂԱԿԱՆ, գ. Արկղը՝ դրամարկղը պահող:
ԱՐԿՂԵԼ, նբ. Արկղի մէջ դնել, գանձել:
ԱՐԿՈՏ, ած. Արկ՝ պէպէն ունեցող:
ԱՐԿՏԻԿԱ, (Յուն.) գ. Հիւսիսային բեւեռի գաւառում գտնուող տարածութիւնը:
ԱՐԿՏԻԿԱԿԱՆ, ած. Արկտիկային յատուկ:
ԱՐՀԱՍԱՐՀԱԲԱՐ, մկ. Արհամարհելով, արհամարհութեամբ:
ԱՐՀԱՍԱՐՀԱԿԱՆ, ած. Արհամարհանք պարունակող:
ԱՐՀԱՍԱՐՀԱՆՔ, գ. Արհամարհելը:
ԱՐՀԱՍԱՐՀԵԼ, նբ. Բանի տեղ չընել:
ԱՐՀԱՍԱՐՀԵԼԻ, ած. Ինչ որ արժան է արհամարհանքի, անարգանքի:
*** ԱՐՀԱՍԱՐՀԵԼՈՒԹԻՒՆ**, գ. Արհամարհելի լինելը:
ԱՐՀԱՍԱՐՀԻՉ, ած. Նա որ արհամարհում է:
ԱՐՀԱՍԱՐՀՈՏ, ած. Նա որ արհամարհանքով է նայում ամէն բանի:
*** ԱՐՀԱՍԱՐՀՈՏՈՒԹԻՒՆ**, գ. Արհամարհոտ լինելը:
ԱՐՀԱԻՐՔ, գ. Սաստիկ ահ եւ երկիւղ, աղէտ:
ԱՐՀԱԻՐԱԼԻՑ, ած. Արհաւիրքներով լի:
ԱՐՀԵՍՏ, գ. 1. Ձեռքով եւ մանր գործիքներով կատարուող աշխատանք: 2. Նման. Պարապմունք:
ԱՐՀԵՍՏԱԳԷՏ, գ. Արհեստաւոր:
ԱՐՀԵՍՏԱԳԻՏԱԿԱՆ, ած. Արհեստագէտին յատուկ:
ԱՐՀԵՍՏԱԿԻՑ, գ. Նոյն արհեստն ունեցող:

ԱՐՀԵՍՏԱԿՑԱԿԱՆ, ած. Արհեստակիցներին յատուկ:
ԱՐՀԵՍՏԱՆՈՑ, գ. Գործատուն:
ԱՐՀԵՍՏԱՊԵՏ, գ. Որոշ արհեստի համաքարութեան պէտ:
ԱՐՀԵՍՏԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Արհեստապէտ լինելը:
ԱՐՀԵՍՏԱՄԷՐ, ած. Արհեստը՝ արհեստներ սիրող:
*** ԱՐՀԵՍՏԱՎԱՐԺ**, ած. Արհեստի մէջ վարժ:
ԱՐՀԵՍՏԱԻՈՐ, գ. Նա որ զբաղուում է արհեստով:
ԱՐՀԻ, (Յուն.) ած. գ. (Եկեղ.) Պետ, գլխաւոր՝ բարձր եկեղացական՝ արհիեպիսկոպոս,
ԱՐՁԱԳԱՆԳԵԼ, ն. եւ չբ. Արձագանգ տալ:
ԱՐՁԱԳԱՆԳ,
ԱՐՁԱԳԱՆՔ, փիլկ. գ. Չայնի որոշակի կրկնութիւն:
ԱՐՁԱԿ, ած. 1. Չկապակցուած, չկաշկանդուած: 2. Պարզ, հասարակ, անպաճոյճ (լեզու): 3. մկ. Առանց կապանքի:
ԱՐՁԱԿԱԲԱՆ, ած. Արձակ լեզուով գրող:
*** ԱՐՁԱԿԱԳԻՐ**, գ. 1. Արձակ ստեղծագործող: 2. Գիր կլ վկայական այն մասին, թէ այսինչը պարտքերից ազատ է:
ԱՐՁԱԿԱԶԵՆ, գ. Կամաւոր զինուոր, ֆէտայի:
ԱՐՁԱԿԱՆԱԼ, չբ. Լայնանայ, ազատուիլ:
ԱՐՁԱԿԵԼ, նբ. 1. Մէկի ազատութիւնը: 2. Ազատութիւն տալ: 3. (Ներսից) մի բան դուրս հանել:
ԱՐՁԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Արձակ լինելը:
ԱՐՁԱԿՈՒՄ, գ. Արձակելը:
ԱՐՁԱԿՈՒՐ, գ. 1. Տ. Արձակում: 2. Դպրոցներում պարապմունքների ընդհատումը:

ԱՐՉԱՆ, գ. Քարի՝ աղի կմ մետաղի մեծ կանգուն բեկոր, կոթող:
ԱՐՉԱՆԱԳԻՐ, գ. Արձան, որի վրայ գրություն կայ:
ԱՐՉԱՆԱԳՈՐՄ, գ. Արձաններ կերտող անձ:
ԱՐՉԱՆԱԳՈՐՄԱԿԱՆ, ան. Արձանագործի եւ արձանագործութեան յատուկ:
ԱՐՉԱՆԱԳՈՐՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Արձանագործի արուեստը:
ԱՐՉԱՆԱԳՐԱԿԱՆ, ան. Արձանագրությունների վերաբերեալ:
ԱՐՉԱՆԱԳՐԵԼ, նբ. Արձանի վրայ գրել՝ փորագրել: Պաշտօնական գրանցում:
ԱՐՉԱՆԱԳՐԻՉ, գ. Արձանագրություն:
ԱՐՉԱՆԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ինչ որ գրուած է արձանի վրայ: 2. Գրանցում ժողովում՝ աստեանում: Սղագրական արձանագրություն: Փորագրություն:
ԱՐՉԱՆԱԶԱՐԴ, ան. Արձաններով զարդարուած:
ԱՐՉԱՆԱՆՈՒՄԲ, գ. Մի քանի արձաններ, որ միասին խմբուած մի ամբողջություն են կազմում:
ԱՐՉԱՆԱՆԱԼ, չբ. 1. Արձան դառնալ: 2. Փոխ. Հաստատ մնալ:
ԱՐՉԱՆԱԿԵՐՊ, ան. Արձանի տեսք ունեցող:
ԱՐՉԱՆԱՇԱՐ, ան. Որտեղ շարքով դրուած կմ կանգնած են արձաններ:
ԱՐՉԱՆԱՊԱՇՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Արձաններ կուռքեր պաշտելը:
ԱՐՉԱՆԱԻՈՐ, ան. Արձան ունեցող:
ԱՐՉԱՆԱՔԱՆՆ, ան. Արձան քանդող:
*** ԱՐՉԱՆԱՔԱՆՆԱԿ**, գ. Արձանի վրայ եղած քանդակ:
ԱՐՉԱՆԻԿ, գ. Փոքրիկ արձան:
ԱՐՃԻՃ, գ. (Հանք.) Պարզ մետաղական մարմին, կապար:
ԱՐՃԻՃԱՊԱՏ, ան. Արճիճով պատած:
ԱՐՃԻՃԱՓԱՅԼ, ան. Կապարափայլ:
ԱՐՃՃԷ, ան. Արճիճից շինուած:

ԱՐՄ, **ԱՐՄԸ**, գ. Ծառի բունի ստորին մասը:
ԱՐՄԱՂԱՆ, գ. Նուէր:
ԱՐՄԱՆ, գ. Խոշոր ալիւր:
ԱՐՄԱՆԱԼ-ԶԱՐՄԱՆԱԼ, բ. Խիստ զարմանալ:
ԱՐՄԱՏ, գ. Բոյսի այն մասը, որով նստած է հողի մէջ: 2. Փոխ. Նախահայր, սկիզբ: 8. (Մաթ.) Այն թիւը կմ քանակը, որ ինքն իր վրայ բազմապատկուելով՝ տալիս է աստիճաններ: Կինարմատ:
ԱՐՄԱՏԱՆՈՒՆ, ան. Արմատից՝ արմատով հողից խլած՝ դուրս պոկած: 1. Փոխ. Բոլորովին ոչնչացնել:
ԱՐՄԱՏԱԿԱԶՄ, գ. Բառախմբի արմատների ամբողջություն:
ԱՐՄԱՏԱԿԱԵԼ, չբ. Արմատ ձգել:
ԱՐՄԱՏԱԿԱՆ, ան. Արմատի վերաբերեալ:
ԱՐՄԱՏԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Արմատական լինելը:
ԱՐՄԱՏԱԿԱՆՈՐԷՆ, մկ. Արմատական կերպով:
ԱՐՄԱՏԱԿԵՐ, ան. Արմատ ուտող՝ կրծող:
ԱՐՄԱՆԱՆ, ան. Արմատը հանող:
ԱՐՄԱՏԱՀԱՏ, ան. Արմատը կմ արմատից կտրած:
ԱՐՄԱՏԱՆԱԼ, չբ. 1. Արմատ բռնել: 2. Նման. Հիմնաւորուել:
ԱՐՄԱՏԱՍՓԻՒՆ, ան. Արմատները սփռած՝ տարբեր կողմեր տարածած:
ԱՐՄԱՏԱԻՈՐ, ան. Արմատ ունեցող:
ԱՐՄԱՏԱԻՈՐՈՒՄ, գ. Արմատաւորուելը:
ԱՐՄԱՏԱՓՈՇԻ, գ. Բոյսի մանրացրած արմատներից ստացուած փոշի:
ԱՐՄԱՏԵՂԷՆ, գ. Ինչ որ արմատ է՝ արմատի յատկություն ունի:
ԱՐՄԱԻ, գ. Արմաւենու պտուղը:
ԱՐՄԱԻԱԳԻՆԻ, գ. Արմաւից ստացուող գինի:

ԱՐՄԱԻԱՍՏԱՆ, գ. Արմաւենու պարտեզ:

ԱՐՄԱԻԱՎԱՃԱՆ, ան. գ. Արմաւ ծախտոյ:

ԱՐՄԱԻԵՆԻ, գ. Արմաւենեաց (*Palmae*) ընտանիքին պատկանող ծառ: (Կրօն.) Ծաղկազարդի օրը, երբ տօնում է եկեղեցիներում Քրիստոսի վերջին հանդիսաւոր մուտքն Երուսաղէմ ժողովուրդի մասնակցութեամբ արմաւենի ճիւղեր բռնած:

ԱՐՄԵՆ, **ԱՐՄԷՆ**, ան. գ. Անուն, որով օտարազգիները կոչում են հայերին:

ԱՐՄԵՆԱԿԱՆ, ան. Հայկական:

ԱՐՄԵՆՈՒՂԻ, գ. Հայուհի:

ԱՐՄՆԱՎԱՅԱՐՈՒԱՑ, գ. Արմունկի հարուած:

ԱՐՄՆԱՎԱՋԵՆ, ան. մկ. Արմունկի ձեռնեցող:

ԱՐՄՆԱՎԱՅԻՆ, ան. Արմունկի, արմունկին վերաբերեալ:

ԱՐՄՆԱՎԱՅԱԻ, գ. Արմունկի ցաւ:

ԱՐՄՆԱԿԵՆ, նբ. Արմունկով խփել:

ԱՐՄՆԱԿՈՍԿ, գ. Արմունկի ոսկոր:

ԱՐՄՈՒՆԿ, գ. Բազկի՝ ձեռքի դուրս ցցուած մասը: Արմուկ:

ԱՐՄՏԱԼԻՑ } ան. Որտեղ արմտիք շատ
ԱՐՄՏԱՇԱՏ }

ԱՐՄՏԻՔ, գ. Միգային բոյսերի սերմեր:

ԱՐՄՏԻՔԱՎԱՃԱՆ, գ. Արմտիք վաճառող:

+ **ԱՐՆԱԹԱԹԱՆ**, Տ. Արիւնաթաթախ:

+ **ԱՐՆԱՍՈՒՄ**, ան. Արիւն խմող:

ԱՐՆԱՍՈՐԵՆ, բ. Արիւն ծորել՝ հոսիլ:

+ **ԱՐՆ(Ա)ԿՈՂՈՂ**, ան. Արիւնի մէջ կոլորում: Արիւնաշաղախ:

ԱՐՇԱԼՈՅՍ, գ. 1. Օրուայ այն ժամանակը, երբ գիշերուայ խաւարից յետոյ լոյսը նոր սկսում է բացուել: 2. Փոխ. Սկիզբ (մի լաւ բանի):

ԱՐՇԱԼՈՒՍԵՆ, բ. Լոյսը բացուել:

ԱՐՇԱԿՈՒՆԻ, ան. Արշակունիների ցեղից:

+ **ԱՐՇԱՅ ԸՆԿՆԵՆ**, Լոյս ընկնել, յայտնուել:

ԱՐՇԱԻ, գ. Արշաւելու գործողութիւնը:

ԱՐՇԱԻԱԶՕՐ, գ. Արշաւող գօրամաս:

ԱՐՇԱԻԱՍՈՒՄԲ, գ. Արշաւանք կատարող խումբ:

ԱՐՇԱԻԱԿԻՑ, ան. Արշաիւն՝ գրոհին մասնակցող: Ասպատակող:

ԱՐՇԱԻԱՎԱՆՈՒՄ, ան. Հանդէտում՝ հրապարակում արշաւող:

ԱՐՇԱԻԱՍՐՅՈՒՄ, գ. Մրցում՝ արշաւով՝ արագ վազքով:

ԱՐՇԱԻԱՆՔ, գ. Արշաւելու գործողութիւնը:

ԱՐՇԱԻԱՍՈՅՐ, ան. մկ. Մրարշաւ:

ԱՐՇԱԻԱՏԵՂ, գ. Այն տեղը, ուր կատարում են արշաւներ:

ԱՐՇԱԻԵՆ, չբ. 1. Վազել, շտապ ընթացքով գնալ: 2. Յարձակուել, վրայ թափուել:

ԱՐՇԱԻԸՆԹԱՅ, ան. Մրարշաւ՝ արագ ընթացող:

ԱՐՇԻ, (Յուն.) գ. Պետ, մակդիր: Արքի:

ԱՐՇԻՆ, գ. Ռուսական երկայնութեան չափ:

ԱՐՇԻՆԱՆՈՅ, ան. Մի արշին երկայնութիւն ունեցող:

+ **ԱՐՈՃ ԱՆԵՆ** } Տ. Որոճալ:
+ **ԱՐՈՃԱՆ** }

ԱՐՈՅՐ, գ. Մետաղական խառնուրդ:

ԱՐՈՅՐԵ, ան. Արոյրից պատրաստուած:

ԱՐՈՍ, գ. Արտ, որ մի քանի տարի վարած ջլինելով՝ խոպանացել է:

ԱՐՈՒ, գ. Արական սեռին պատկանող որձ, մանչ:

ԱՐՈՒԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Հակաբնական սեռական խառնակութիւն երկու արունների միջեւ:

ԱՐՈՒԱԿԱՆ, ան. Արուին յատուկ:

ԱՐՈՒԱՐՁԱԿԱՆ, ան. Մահմանականից:
ԱՐՈՒԱՐՁԱՆ, գ. Քաղաքին մերձակայ
 փայր:
 * **ԱՐՈՒԱՐՁԱՆԱԿԱՆ**, ան. Արուարձա-
 նին յատուկ:
ԱՐՈՒԵՍՏ, գ. 1. Հին լեզուով համա-
 նշանակ Արհեստի: 2. Ճարտարաբան:
ԱՐՈՒԵՍՏԱԲԱՆ, ան. Ճարտարաբան:
ԱՐՈՒԵՍՏԱԲԱՆԱԿԱՆ, ան. Արուես-
 տաբանության յատուկ:
ԱՐՈՒԵՍՏԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Արուես-
 տաբան լինելը:
ԱՐՈՒԵՍՏԱԲԱՐ, մկ. Արուեստի մի-
 ջոցով:
ԱՐՈՒԵՍՏԱԳԷՏ, գ. ան. Արուեստ գիտ-
 ցող:
ԱՐՈՒԵՍՏԱԳԻՏԱԿԱՆ, ան. Արուես-
 տագիտին յատուկ:
ԱՐՈՒԵՍՏԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Արուես-
 տագիտ լինելը:
ԱՐՈՒԵՍՏԱԳԻՏՈՐԷՆ, մկ. Իբրև ար-
 ուեստագետ:
ԱՐՈՒԵՍՏԱԳՈՐԾ, ան. Արուեստի գործ
 կատարող:
ԱՐՈՒԵՍՏԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Արուես-
 տագործ լինելը:
 * **ԱՐՈՒԵՍՏԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ**, գ. Ճար-
 տարախօսության:
ԱՐՈՒԵՍՏԱԾԱՐԱԻ, ան. Արուեստի
 նկատմամբ ծարառ ունեցող:
ԱՐՈՒԵՍՏԱԿԱՆ, ան. Արուեստին
 արուեստաւորին յատուկ:
ԱՐՈՒԵՍՏԱԿԵԱՆ, ան. Ոչ բնական,
 անսովորութեամբ աչքի ընկնող:
ԱՐՈՒԵՍՏԱԿԵԼ, նբ. Ճարտարել:
ԱՐՈՒԵՍՏԱԿԻՑ, ան. Նոյն արուեստը
 ունեցող:
ԱՐՈՒԵՍՏԱՀԱՆՆԵՍ, գ. Յուցահանդէս:
ԱՐՈՒԵՍՏԱՆՈՑ, գ. Շինություն, որտեղ
 արուեստագետն աշխատում է:
ԱՐՈՒԵՍՏԱՇԷՆ, ան. Արուեստով
 շինում:

ԱՐՈՒԵՍՏԱՊԱՇՏ, ան. Արուեստ պաշ-
 տող:
ԱՐՈՒԵՍՏԱՊԵՏ, գ. Գլխաւոր արուես-
 տագետ:
ԱՐՈՒԵՍՏԱՍԷՐ, գ. Արուեստ սիրող:
ԱՐՈՒԵՍՏԱՍԻՐԱԿԱՆ, ան. Արուես-
 տասէրին յատուկ:
ԱՐՈՒԵՍՏԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Արուես-
 տասէր լինելը:
ԱՐՈՒԵՍՏՈՐԷՆ, Տ. Արուեստաբար:
ԱՐՈՒԷՔ, ան. գ. Անհատ, որ ունի թէ՛
 արական եւ թէ՛ իգական սեռական գոր-
 ծարաններ:
ԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Արու լինելը:
ԱՐՈՒՆ-ԳԱՐՈՒՆՔ, գ. Գարնանային
 օրեր:
 * **ԱՐՈՒՍ**, գ. Խիստ հոտաւէտ խնկա-
 նման խէժ:
ԱՐՈՒՍԵԱԿ, գ. Արեգակի մոլորակ-
 ներից մէկը:
ԱՐՁ, գ. 1. (Կենդ.) Կաթնասուն գիշակեր
 զագան: 2. Փոխ. Անտաշ անձոնի:
 5. (Աստղաբ.) Մեծ Արջ:
 ԱՐՁԱԲՈՅՆ }
 ԱՐՁԱԲՈՒՆ } գ. Արջի բոյն, որջ:
 * **ԱՐՁԱԳԻ**, գ. (Աստղաբ.) Առաջին
 կարգի աստղ Եզոդ համաստեղութեան
 մէջ:
ԱՐՁԱԿԱՆՁ, գ. Գարնանաձաղիկների
 կարգին պատկանող բոյս:
 + **ԱՐՁԱԿԱՏՈՒ**, գ. Խոշոր կատու:
ԱՐՁԱԿԵՐՊ, ան. Արջի նման, անտաշ:
ԱՐՁԱԿՈՐԻՆ, գ. Արջի կորիւն:
ԱՐՁԱՄԱԳԻԼ, գ. (Բուս.) Հովանո-
 ցաւորների կարգին պատկանող խոտ:
ԱՐՁԱՄԻՍ, գ. Արջի միս:
ԱՐՁԱՄՈՒԿ, գ. (Կենդ.) Կաթնասուն
 կրծող կենդանի սկիւտների ցեղից:
ԱՐՁԱՅԻՆ, ան. Արջին յատուկ:
ԱՐՁԱՊԱՆ, գ. Արջ պահող:
 + **ԱՐՁԱՊԱՐ**, գ. Արջի պար:
ԱՐՁԱՈՐՍ, գ. Արջ որսալը:

ԱՐՋԱՌ, գ. *Խոշոր եղջերատր անասուն:*
*** ԱՐՋԱՌԱԲԱՐ**, մկ. *Արջառի պէս:*
ԱՐՋԱՌԱԲՈՅԾ, ած. գ. *Արջառներ պահող սնուցանող:*
ԱՐՋԱՌԱԲՈՒԾՈՒԹԻՒՆ, գ. *Արջառաբոյծ լինելը:*
ԱՐՋԱՌԱՍԱՀ, գ. *Տաւարի ցաւ:*
*** ԱՐՋԱՌՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Արջառ լինելը:*
ԱՐՋԱՍՊ, գ. (Քիմ.) *Մետաղական աղ:*
ԱՐՋԱՍՊԱԽԱՌՆ, ած. *Որի մէջ արջասպ է խառնուած:*
ԱՐՋԱՍՊԱՆ, ած. *Արջ սպանող:*
*** ԱՐՋԱՍՊԱՋՈՒՐ**, գ. *Արջասպի ջուր:*
ԱՐՋԱՏՕՆ, գ. *Արջի տօն:*
ԱՐՋԱՓՈՍ, գ. *Արջերը զագանանոցում պահելու համար պատրաստուած փոս:*
ԱՐՋԱՔՈԹՈՑ, գ. *Արջի քոթոթ՝ ձագ:*
+ ԱՐՋԱՔՈՒՆ, գ. *Արջի ձմեռնային բունը:*
ԱՐՋԵՆԻ, գ. *Արջի մորթի:*
ԱՐՋԸՆԿՈՅՁ, գ. *Փշախնձոր:*
ԱՐՋԻ ԽՆԴԵՂՆԻ, գ. (Բուս.) *Կարճ գեղեցիկ ծառ:*
+ ԱՐՋԽՆԴԵՂՆԻ, գ. *Անորոշ տեսակի լեռնային թուփ:*
*** ԱՐՋՄԵՂՈՒ**, գ. *Մի տեսակ չար եւ վայրենի մեղու:*
ԱՐՋՆ, ած. *Մութ սեւ:*
ԱՐՋՆԱԳՈՐՏ, գ. (Կենդ.) *Գորտերի մի տեսակը:*
*** ԱՐՋՆԱՆԱԼ**, չբ. *Մեւանալ:*
ԱՐՋՆԱՏԵՍ
ԱՐՋՆԱՏԵՍԱԿ } ած. *Մեւ կերպարանքով:*
ԱՐՋՆԴԵՂ, գ. (Բուս.) *Մեխակենիների կարգին պատկանող բոյս:*
ԱՐՋՆԵԼ, բ. *Մետաղին փայլուն սեւ գոյն տալ:*
ԱՐՋՈՐՄ, գ. *Արջ որսացող:*
ԱՐՋՈՒԿ, գ. *Արջի ձագ:*
ԱՐՋՏԱԿ, գ. (Բուս.) *Գարնանածաղիկ-*

ների կարգին պատկանող բոյս:
ԱՐՋՈՒԹԻՒՆ, գ. *Արջի յատկութիւն, կոպտութիւն:*
1. ԱՐՏ, գ. *Մշակելի հող:*
+ 2. ԱՐՏ, ԱՐՏԱ, Նախադիր, ,դուրս», «ի բաց» նշանակութիւններ:
ԱՐՏԱԲՄԺԱՆ, ած. *Արտերը իրարից բաժանող:*
*** ԱՐՏԱԲԱՆԱԼ**, չբ. *Դուրս բացուել:*
ԱՐՏԱԲԵՐԱԿԱՆ, ած. *Արտասանական:*
ԱՐՏԱԲԽԵԼ, բ. *Դուրս բխել:*
ԱՐՏԱԲԵՐԵԼ, նբ. *Դուրս բերել:* *Արտասանել:*
ԱՐՏԱԲԵՐՈՒՄ, գ. *Արտաբերելը:*
ԱՐՏԱԲՆԱԿ, ած. *Դուրսը՝ հայրենիքից դուրս բնակող:*
ԱՐՏԱԲՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. *Արտաբնակ լինելը:*
ԱՐՏԱԳԱՂԹ
ԱՐՏԱԳԱՂԹՈՒԹԻՒՆ } գ. *Իր հայրենիքից հեռանալը, ուրիշ երկրում բնակութիւն հաստատելու համար. գաղթում հայրենիքից:*
ԱՐՏԱԳԱՂԹԱՅԱԻ, գ. (դիպվ.) *Արտագաղթի հիւանդագին մոլուցք:*
ԱՐՏԱԳԱՂԹԵԼ, չբ. *Հայրենիքից գաղթել:*
ԱՐՏԱԳԱՂԹՈՒՄ, գ. *Արտագաղթելը:*
ԱՐՏԱԳԾԵԼ, նբ. *Փորագրութեամբ գծագրել:*
*** ԱՐՏԱԳՆԱԼ**, չբ. *Դուրս գնալ:*
ԱՐՏԱԳՐԵԼ, նբ. *Դուրս գրել:* *Ընդօրինակել:*
ԱՐՏԱԳՆԱՅ, գ. ած. *Բուն վայրից այլ տեղ գնալը:*
ԱՐՏԱԳՐԻՉ, գ. ած. *Նա որ արտագրում է:*
ԱՐՏԱԳՐՈՂ, *Պաշարուած կայազօրի ուժերի մի մասի յանկարծակի յարձակումը պաշարող զօրքերի վրա:*
ԱՐՏԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Արտագրելու գործողութիւնը:*

ԱՐՏԱԴԱՍԱՐԱՆԱԿԱՆ } Գ Ղասարա-
 ԱՐՏԱԴԱՍԱՐԱՆԱՅԻՆ } Գ Ղասարա-
 նից (ղասերից) դուրս աւանդուող:
 ԱՐՏԱՏԻՏՈՒՄ, Գ Ղուրս դիտելը:
 ԱՐՏԱԴՈՐՈՑԱԿԱՆ, ԿՁ. Ղարոցից
 դուրս կատարուող:
 ԱՐՏԱԴՐԱԳԻՆ, Գ Ապրանքի ար-
 տադրութեան գինը:
 ԱՐՏԱԴՐԱԿԱՆ, Կ Արտադրութեան
 վերաբերեալ:
 ԱՐՏԱԴՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ } Գ Ար-
 տադրելու կարողութիւն:
 ԱՐՏԱԴՐԱՔ, Գ Արտադրուած առար-
 կան:
 ԱՐՏԱԴՐԱՐԱՆ, Գ Արտադրութեան
 գործընթացի սրահը:
 ԱՐՏԱԴՐԵԱԼ, Գ (Մաթ.) Արտադրուած
 թիւ:
 ԱՐՏԱԴՐԵԼ, ԿՁ. Ղուրս դնել: Արդիւնա-
 բերել:
 ԱՐՏԱԴՐԻՉ, Գ Նա որ արտադրում է:
 (Մաթ.) Այն թիւք, որ իբրեւ բազմա-
 պատկիչ մտնում է ուրիշ թուի մէջ:
 ԱՐՏԱԴՐՈՂԱԿԱՆ, ԿՁ. Արտադրանք
 տուող, արդիւնաւէտ:
 ԱՐՏԱԴՐՈՂԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, Գ Ար-
 տադրելու կարողունակութիւն:
 ԱՐՏԱԴՐՈՑԹ, Գ (Մեք.) Այն ոյժը, որ
 ստացուում է մի քանի ոյժերի միեւնոյն
 կէտի վրայ ազդելուց:
 ԱՐՏԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, Գ Արտադրելը:
 * ԱՐՏԱԶԱՏԵԼ, ԿՁ. Զատել, ջոկել, բաժա-
 նել:
 ԱՐՏԱԶԱՏԻՉ, ԿՁ. (կզմխս.) Արտազա-
 տուող:
 ԱՐՏԱԶԱՏՈՒՄ, Գ Արտազատելը:
 * ԱՐՏԱԹՈՒՄ, ԿՁ. Ղուրս թափուել:
 * ԱՐՏԱԹՈՐ, ԿՁ. Արտաթորուած:
 ԱՐՏԱԹՈՐԱԿԱՆ, ԿՁ. Արտաթորելու
 յատուկ:
 ԱՐՏԱԹՈՐԱՔ, Տ. Արտաթորութիւն:
 ԱՐՏԱԹՈՐԵԼ, ԿՁ. Ղուրս հոսեցնել:

ԱՐՏԱԹՈՐԻՉ, ԿՁ. Նա որ արտաթորում
 է:
 ԱՐՏԱԹՈՐՈՒԹԻՒՆ, Գ Տ. Արտաթո-
 րում: Արտահոսք:
 ԱՐՏԱԹՈՐՈՒՄ, Գ Արտաթորուելը:
 ԱՐՏԱԹՈՒՉՔ, Առաջադրանքի կատար-
 մամբ իրագործուած թոյլը:
 ԱՐՏԱԺԱՍԵԱՅ, ԿՁ. Աշխատանքի հա-
 մար սահմանուած ժամանակից դուրս:
 ԱՐՏԱԺԱՅԹՈՒՄ, Գ Արտաժայթելը:
 ԱՐՏԱԽՈՐՀՐԱՐԱՆԱԿԱՆ, ԿՁ. Խոր-
 հրդարանում ներկայացուցիչներ չու-
 նեցող: Խորհրդարանէն դուրս:
 ԱՐՏԱԾԱԿԱՆ, ԿՁ. Արտածելու յար-
 մար:
 ԱՐՏԱԾԵԼ, ԿՁ. (Ապրանքը) երկրից
 օտար երկիր կմ արտասահման տանել
 վաճառելու, արտահանել:
 ԱՐՏԱԾԵԼԻ, ԿՁ. Ինչ որ կարելի է ար-
 տածել:
 ԱՐՏԱԾԻՉ, Գ Նա որ արտածում է:
 ԱՐՏԱԾՈՐԵԼ, ԿՁ. Ղուրս հոսեցնել:
 ԱՐՏԱԾՈՒԹԻՒՆ, Գ (Տրամ.) Քննութեան
 կմ դատողութեան մեթոդ: Հկո. Մակա-
 ծութիւն:
 ԱՐՏԱԾՈՐՈՂ, ԿՁ. Ղուրս ծորող:
 ԱՐՏԱԾՈՒՄ, Գ Արտածելը:
 ԱՐՏԱԿԱՐԳ, ԿՁ. Արտաքոյ կարգի: Ան-
 սովոր:
 * ԱՐՏԱԿԱՐԳԵԼ, ԿՁ. Իրարից ջոկ-ջոկ
 դասել: Զատել:
 ԱՐՏԱԿԱՐԳՈՒԹԻՒՆ, Գ Արտակարգ
 հերթից դուրս լինելը:
 ԱՐՏԱԿԵՆԴՐՈՆ } ԿՁ. Կենտրոնից
 ԱՐՏԱԿԵՆՏՐՈՆ } ԿՁ. Կենտրոնից
 դուրս գտնուող:
 ԱՐՏԱԿԵՆՏՐՈՆՈՒԹԻՒՆ, Գ Արտա-
 կենտրոն լինելը:
 ԱՐՏԱՀԱԼԱԾ, ԿՁ. Ղուրս հալածուած,
 հալածական:
 ԱՐՏԱՀԱԼԱԾԵԼ, ԿՁ. Ղուրս հալածել:
 ԱՐՏԱՀԱԼԵԼԻ, ԿՁ. Ինչ որ կարելի է կմ

պէտք է արտահանել:
ԱՐՏԱՀԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Դուրս հանելը:
ԱՐՏԱՀԱՆՈՒՄ, գ. Արտահանություն:
ԱՐՏԱՀԵՐԹ, ան. Հերթից դուրս կատար-
 ուող:
ԱՐՏԱՀՈՍԵԼ, նբ. Դուրս հոսեցնել:
ԱՐՏԱՀՈՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Դուրս հոսելը:
ԱՐՏԱՀՈՍՔ, գ. Բնակության վայրը
 փոխելը, երկրից դուրս բնակուելը:
ԱՐՏԱՀՈՒՆՁ, գ. Արտերի հունձը:
 + **ԱՐՏԱՄԵՏ**, գ. Մի տեսակ ազնիւ
 ինձոր: Արտամետ գիւղի անունով:
ԱՐՏԱՄԵՐԺԵԼ, նբ. Դուրս մերժել:
ԱՐՏԱՄԻՏԵԼ, չբ. Շեղուել:
ԱՐՏԱՄՂԱՆՔ, գ. Դուրսմղանք:
ԱՐՏԱՄՂՈՒՄ, գ. (Ֆիզ.) Դուրս մղուելը:
ԱՐՏԱՅԱՅՏԵԼ, նբ. Խօսքով կմ նշան-
 ներով յայտնի դարձնել:
ԱՐՏԱՅԱՅԻՉ, ան. Լաւ արտայայտող:
ԱՐՏԱՅԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Արտայայ-
 տելը: 2. (Մաթ.) Թուերից եւ գրերից
 բաղկացած բանաձեւ:
ԱՐՏԱՅԱՅՉԱԵՂԱՆԱԿ, գ. Իրակա-
 նութիւնը պատկերելու, վերարտադրե-
 լու ձեւ, արտայայտուելու եղանակ:
ԱՐՏԱՅԱՅՉԱԼԵՁՈՒ, գ. Արուեստում
 իրականութիւնը վերարտադրելու,
 պատկերելու գեղարուեստական միջոց,
 արտայայտուելու կերպ՝ ձեւ:
ԱՐՏԱՅԱՅՉԱԿԱՆ, ան. Արտայայտող:
ԱՐՏԱՅԱՆՉՆՈՒՄ, գ. (քղբ.) Այլ երկրի
 կամ պետութեան յանձնելը:
ԱՐՏԱՆԵՏՈՒՄՕՔ, 1. Արտադրական
 գործընթացների ընթացքում զագերի եւ
 այլ թռչող չափամասերի բացթողում
 մթնոլորտ: 2. Բնքնաշարժի/շարժիչի
 արտանետած զագերը:
ԱՐՏԱՆԿԱՐ, գ. Նկարի պատճէնը:
ԱՐՏԱՆԿԱՐԵԼ, նբ. Նկարի պատճէնը:
ԱՐՏԱՇԽԱՐՀ, գ. Դրսի կեանք:
ԱՐՏԱՇՆԱԿԱՆ, ան. Շունչը փչող.
 մեղցնող:

ԱՐՏԱՇՆՉԵԼ, նբ. Օղը թոքերից դուրս
 մղել:
ԱՐՏԱՇՆՉԵԼԻ, ան. Բնչ որ կարելի է կմ
 պէտք է արտաշնչել:
ԱՐՏԱՇՆՉԻՉ, ան. Նա որ արտաշնչում
 է:
ԱՐՏԱՉԱՓ, գ. Արտաչափող:
ԱՐՏԱՉԱՓԵԼ, նբ. Արտերը՝ հողերը
 չափել:
ԱՐՏԱՉԱՓՈՒԹԻՒՆ, գ. Արտերը չա-
 փելը:
ԱՐՏԱՊԱՏԿԵՐ, գ. Արտացոլածը:
ԱՐՏԱՊԱՏՃԱՌԱՅԻՆ, ան. Պատճառ-
 ներից դուրս:
 * **ԱՐՏԱՊԱՏՍՈՒԹԻՒՆ**, գ. Արտապատ-
 մելը:
ԱՐՏԱՌՈՑ, ան. Տարօրինակ:
 * **ԱՐՏԱՌՈՑՈՒԹԻՒՆ**, գ. Արտառոց՝
 այլանդակ լինելը:
ԱՐՏԱՌՈՑՕՐԵՆ, բ. Արտառոց կերպով:
ԱՐՏԱՄԱՀՄԱՆ, ան. Մահմանից՝ չա-
 փից դուրս: Երկրէն դուրս:
ԱՐՏԱՄԱՀՄԱՆԵԱՆ, ան. Արտասահ-
 մանին յատուկ:
ԱՐՏԱՄԱՀՄԱՆՑԻ, ան. գ. Արտասահ-
 մանի բնակիչ օտարերկրացի:
ԱՐՏԱՄԱՆԱԿԱՆ, ան. Արտասանու-
 թեան վերաբերող:
ԱՐՏԱՄԱՆՂՈՒՂՔ, գ. Շէնքի մուտքի
 սանդուղքը:
ԱՐՏԱՄԱՆԵԼ, նբ. Մտքում եղածը դուրս
 ասել: Ասմունքել:
ԱՐՏԱՄԱՆԵԼԻ, ան. Բնչ որ կարելի է
 արտասանել:
ԱՐՏԱՄԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Արտասանելը:
ԱՐՏԱՍՈՎՈՐ, ան. 1. Սովորականից
 դուրս: 2. Ոչ սովորական:
 * **ԱՐՏԱՍՈՐԵԼ**, չբ. Դուրս հոսել:
ԱՐՏԱՍՈՒԱԲԵՐ, ան. Արտասուք՝
 արցունք բերող:
ԱՐՏԱՍՈՒԱԲՈՒԽ, ան. Որից արտա-
 սուք է բխում:

ԱՐՏԱՍՈՒԱԳԻՆ, ան. մկ. Արտասու-
նուալից:
ԱՐՏԱՍՈՒԱԳՈՉ, ան. մկ. Արտասուա-
խառն գոչումով:
ԱՐՏԱՍՈՒԱԹՈՐ, ան. Արտասուք թո-
րոդ:
ԱՐՏԱՍՈՒԱԼԻՐ } ան. Արտասուքով
ԱՐՏԱՍՈՒԱԼԻՑ }
 լցում:
ԱՐՏԱՍՈՒԱԽԱՌՆ, ան. Որի մեջ ար-
տասուք է խառնում:
ԱՐՏԱՍՈՒԱԿԱԼԱԾ, ան. Արտասուքով
լցում:
ԱՐՏԱՍՈՒԱԿԱՆ, ան. մկ. Արտասուք
թափող:
ԱՐՏԱՍՈՒԱՀՈՍ, ան. Արտասուք հո-
սեցնող:
ԱՐՏԱՍՈՒԵԼ, չբ. Արտասուք թափել,
լալ:
ԱՐՏԱՍՈՒՔ, գ. Հեղուկ, որ գոյանում է
աչքի մի քանի գեղձերում: Արցունք:
ԱՐՏԱՎԱՐ, գ. Վարած եւ ցանած արտ:
ԱՐՏԱՎԱՐԵԼ, նբ. Արտը վարել մշակել:
ԱՐՏԱՎԻԺԵԼ, նբ. Դուրս վիժել:
ԱՐՏԱՎԻԺՈՒՄ, գ. Արտավիժել:
ԱՐՏԱՐԱՐԱՇԱՐՁԱՆԱՅԻՆ, ան. Տա-
րածաշրջանից դուրս երոդ:
ԱՐՏԱՏԵՂ, գ. Արտի տեղը:
ԱՐՏԱՏԵՐ, գ. Արտի տերը:
ԱՐՏԱՏՐՊ, գ. Կնիքից ստացուած
դրոշմը:
ԱՐՏԱՏՊԵԼ, նբ. Մի տպագրուած բանից
նոր տպագրութիւն անել:
ԱՐՏԱՏՊՈՒԹԻՒՆ, գ. Արտատպել:
ԱՐՏԱՐԺՈՅԹԱՅԻՆ, ան. Արտարժոյթով
արտայայտուած:
ԱՐՏԱՅՈՒԱՆՔ, գ. Արտացոլք:
ԱՐՏԱՅՈՒԵԼ, նբ. Լոյսը՝ առարկայի
պատկերը անդրադարձնել:
ԱՐՏԱՅՈՒՄ } գ. Արտացոլել:
ԱՐՏԱՅՈՒՔ }
*** ԱՐՏԱՓԱԿԵԼ**, նբ. Դրսից փակել:
ԱՐՏԱՓԱՅԼ, գ. Արտացոլք:

ԱՐՏԱՓԱՅԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Արտացոլք
ունենալը:
ԱՐՏԱՓԱՅԼՈՒՄ, գ. Փայլ արձակելը:
ԱՐՏԱՔԱՂԱՔԱՅԻՆ, ան. Քաղաքից
դուրս:
ԱՐՏԱՔԻՆ, ան. Դրսի, դէպի դուրս
դարձած:
ԱՐՏԱՔՆԱՊԷՍ, մկ. Դրսից դիտելով
ԱՐՏԱՔՆՈՑ, գ. Դուրս գալու՝ բնական
կարիքի տեղ: Պէտքարան:
ԱՐՏԱՔՈՅ, նախոր. Դուրս (մի բանից):
ԱՐՏԱՔՈՒՍՏ, մկ. Դրսից:
ԱՐՏԱՔՍ, մկ. Դուրս:
ԱՐՏԱՔՍԵԼ, նբ. Դուրս անել, վնտել:
ԱՐՏԱՔՍՈՒՄ, գ. Արտաքսելը:
ԱՐՏԵԼ, գ. Ընկերակցութիւն բանուոր-
ների, ծառայողների:
ԱՐՏԵՐԿՐԱՅԻՆ, ան. Երկրից դուրս
գտնուող:
*** ԱՐՏԵՐԵՒՈՒԹԱՆԱԼ**, չբ. Երեւել, երե-
ւութանալ:
*** ԱՐՏԵՒԱՆ**, գ. Աչքի թարթիչի մի մազը:
ԱՐՏԵՒԱՆՈՒՆՔ, գ. Աչքի թարթիչները:
ԱՐՏԻԿ, գ. (կենդ.) Վայրի ոչխարի էգը:
ԱՐՏԻՃ, գ. (Բուս.) Թիթեռնածաղիկների
կարգին պատկանող բոյս:
ԱՐՏԻՃՈՒԿ, գ. (Բուս.) Չամբիւղա-
տրների կարգին պատկանող բոյս:
*** ԱՐՏԻՇԱՆ**, գ. Կոճ, կոճի:
ԱՐՏՈՅՑ, գ. (կենդ.) Երգեցիկ թռչունների
կարգին պատկանող թռչունների ցեղ:
ԱՐՏՈՐԱԼ, Տ. Շտապել: Աճապարել:
+ ԱՐՏՈՐՆՕՔ, մկ. Արտորալով, շտա-
պով:
ԱՐՏՈՐՈՇԵԼ, նբ. Ջոկելով բաժանել:
*** ԱՐՏՈՒՃ**, գ. (Բուս.) Անձանօթ բոյսի
անուն:
+ ԱՐՏՈՒՈՐ, ան. գ. Արտում աշխա-
տողների խումբ:
ԱՐՏՈՒՏԻԿ, գ. Փոքր արտոյտ:
ԱՐՏՕՆԱԳԻՐ, գ. Արտօնութեան թուղթ:
ԱՐՏՕՆԱԳՐԵԼ, նբ. Արտօնագիր տալ

<p><i>մէկին:</i> ԱՐՏՕՆԱԹՈՒԴԹ, գ. Արտօնագիր: ԱՐՏՕՆԱՏԷՐ, գ. Արտօնութիւն ստացող: ԱՐՏՕՆԵԱԼ, ած. Արտօնութիւն ստացած: ԱՐՏՕՆԵԼ, նբ. Իրաւունք տալ (մէկին մի բան անելու): ԱՐՏՕՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Արտօնելը, իրաւունք տալը: ԱՐՏՕՍՐ, գ. Արտասուք: ԱՐՏՕՍՐԱԲԵՐ, ած. Արտասուաբեր: + ԱՐՑ, գ. Հիւսուածքի կմ գործուածքի սկսուածքը: ԱՐՑԱՆԱԲՆԱԿ, ած. Արցախում բնակուող: + ԱՐՑԵԼ, նբ. Հիւսելու գործողութիւնն սկսել: ԱՐՑՈՒՆՔ, S. Արտասուք: ԱՐՑՈՒՆՔԱԲԵՐ, ած. Արտասուաբեր: ԱՐՑՈՒՆՔԱՄԱՌՆ, ած. Արցունքով իստնուած: ԱՐՑՈՒՆՔԱՄԵՐ, ած. (բնստ.) Արցունք ծնող: ԱՐՑՈՒՆՔԱԶԵՂ, ած. Արցունքներից հեղձուող՝ խեղդուող: ԱՐՓԱԳԱՂ, S. Արեւի գաղջութիւն ունեցող: ԱՐՓԱԳԵՂ, ած. Արփիի գեղեցկութիւն ունեցող: * ԱՐՓԱԻՏ, ած. Արեգակի ճառագայթներով առատ լուսաւորուած: ԱՐՓԻ, գ. Երկնային գօտի: Արեւ: * ԱՐՓԻԱԲԱՇԽ, ած. Արփի՝ արեգակի լոյս բաշխող: ԱՐՓԻԱԳԵՂ, ած. Արեգակի նման գեղեցիկ: ԱՐՓԻԱԿԱՆ, ած. Արփիին յատուկ: * ԱՐՓԻԱԿԵՐՊ, ած. Լուսեղէն կերպարանքով: ԱՐՓԻԱՀՐԱՇ, ած. Արփիի նման հրաշալի: * ԱՐՓԻԱՏԱՐՐ, ած. Լոյսի տարր ունե-</p>	<p><i>ցող:</i> * ԱՐՓԻԱՓՈՅԼ, ած. Արեգակի նման փայլող: + 1. ԱՐՔ, գ. Յարգ, որ մէկը վայելում է ուրիշներից: 2. ԱՐՔ..., S. Արհի: ԱՐՔԱՅ, գ. Թագաւոր: ԱՐՔԱՅԱԲԱՐ, մկ. Արքայի պէս: ԱՐՔԱՅԱԳՈՒՆԵ, գ. Թագաւորի զօրքի գունդ: ԱՐՔԱՅԱԶԱՐՄ, ած. Արքայագուն: ԱՐՔԱՅԱԶՈՒՆ, ած. գ. Արքայի տոհմից առաջ եկած: ԱՐՔԱՅԱԺԱՌԱՆԳ, գ. Թագաւորի ժառանգ, արքայաժառանգ: * ԱՐՔԱՅԱՄՆԱՉՈՐ, գ. (Բուս.) Թրատերենների կարգին պատկանող արեւադարձային բոյս: Անանաս: ԱՐՔԱՅԱՄԱՐԿ, գ. (Բուս.) Շուշանագինների կարգին պատկանող բոյս: ԱՐՔԱՅԱՄԵՆ, ած. Արքայ հօրից ծնունած: * ԱՐՔԱՅԱԿԱՂԻՆ, S. Ընկուզենի: ԱՐՔԱՅԱԿԱՆ, ած. Արքային յատուկ, վերաբերեալ: ԱՐՔԱՅԱԿԻՆ, գ. Թագուհի, թագաւորի կին: ԱՐՔԱՅԱԿԵՐՊ, ած. մկ. Արքայի կերպարանք: * ԱՐՔԱՅԱՃԵՄ, ած. Որտեղ արքան ճեմում է: ԱՐՔԱՅԱՍԱՅՐ, գ. Արքայի՝ թագաւորի մայրը: ԱՐՔԱՅԱՆԱԼ, չբ. Արքայ՝ թագաւոր դառնալ: * ԱՐՔԱՅԱՇՆՈՐՀ, ած. Արքայից շնորհունած: ԱՐՔԱՅԱՇՈՒՔ, ած. Արքայական փառաւորութիւն ունեցող: ԱՐՔԱՅԱՊԱՏԻՒ, ած. Արքայական պատիւ վայելող: ԱՐՔԱՅԱԶՈՒՐ, գ. (Քիմ.) Բորակական</p>
---	---

թթուուտի եւ ջրածնական քլորուտի բա-
ղադրութիւն:

ԱՐՔԱՅԱՍՈՒՆՎ, գ. (Բուս.) Համեղ
սունկ՝ գլխի վրայ քրքումի գոյնի մեծ
բշտիկներով:

ԱՐՔԱՅԱՎԱՅԵԼ, ան. Ինչ որ վայելում է
արքային:

ԱՐՔԱՅԱՏԱՆՁ, գ. Ընտիր տանձի մի
տեսակ, քաղցր, ջրայի, փափուկ:

ԱՐՔԱՅԱՐԱՆ, գ. Արքայի բնակած տե-
ղը:

ԱՐՔԱՅԱՑԱՆՎ, գ. Արքայացուցակ,
արքաների ցուցակ:

ԱՐՔԱՅԵՂԲԱՅՐ, գ. Թագաւորի եղ-
բայրը:

* **ԱՐՔԱՅԱԶՕՐ**, գ. Արքայի զօրք, արքա-
յագունդ:

ԱՐՔԱՅԿԱՂՆԻ, Տ. Ընկուզենի:

ԱՐՔԱՅՈՐԴԻ, գ. Թագաւորի որդի:

ԱՐՔԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Տ. Թագաւորու-
թիւն: 2. Երանաւետ կեանք:

ԱՐՔԱՅՕՁԻՎ, Տ. Արքայիկ օձ:

+ **ԱՐՔԱՏ**, գ. Վագերից յօտած մատները
(ճիւղերը):

+ **ԱՐՔԵՆԻ**, ան. Արքայական, Յաղթան-
դամ:

ԱՐՔԵՊԻՄԿՈՂՈՍ, գ. (Եկեղ.) Եպիս-
կոպոսների պետը:

ԱՐՔԵՊԻՄԿՈՂՈՍԱԿԱՆ, ան. Արքե-
պիսկոպոսին յատուկ:

ԱՐՔԵՊԻՄԿՈՂՈՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Արքե-
պիսկոպոսի աստիճանը:

* **ԱՐՔԻՂՈՒՔՍ**, գ. Մեծ դուքս:

* **ԱՐՔԻՍԱՆԴՐԵՏ**, (Կրօն.) Տ. Վանա-
հայր:

ԱՐՔԻՊԵԼԱԳՈՍ, գ. Յատուկ անուն:
Ովկիանոսի մէջ կղզիներու խումբ:

ԱՐՔՈՒԹԻՒՆ, գ. Կրճատ արտայայ-
տութիւն՝ փխկ. Արքեպիսկոպոսութիւն:

ԱՐՔՈՒՆԱԿԱՆ, ան. Արքային պատ-
կանող:

ԱՐՔՈՒՆԱՊԵՏ, գ. Արքունիքի պետ:

ԱՐՔՈՒՆԻ, ան. Արքային պատկանող:

ԱՐՔՈՒՆԻՔ, գ. Արքայի բնակած
պալատը:

ԱՐՕՍ, գ. (Կենդ.) Բարձրասրունքների
ցեղից մեծ թռչուն:

* **ԱՐՕՍԱԽՈՏ**, գ. Մի անձանօթ բժշկա-
կան խոտ:

ԱՐՕՍԻ, գ. (Բուս.) Մրգաւորների կար-
գին պատկանող մեծ ծառ:

ԱՐՕՏ, գ. Բուսնող կանաչ խոտ: Արածե-
լու վայր:

ԱՐՕՏԱԿԱՆ, ան. Արօտով կերակրուող՝
արածող:

ԱՐՕՏԱՇԱՏ, ան. Շատ արօտ ունեցող:

ԱՐՕՏԱՎԱՅՐ, գ. Արածելու տեղ:

ԱՐՕՏԱՏԵՂ } գ. Արօտի տեղ:
ԱՐՕՏԱՏԵՂԻ }

ԱՐՕՐ, գ. Երկրագործական գործիք:

* **ԱՐՕՐԱԲԵՎ**, ան. Արօրով բեկուած:

ԱՐՕՐԱՎ, գ. (Կենդ.) Թութակների
ցեղին պատկանող մեծ թութակ:

ԱՐՕՐԱՁԻՎ, ան. Արօրը ձգող:

ԱՐՕՐԱՎԱՐ, ան. Արօրով վարած:

ԱՐՕՐԵԼ, նբ. Արօրով վարել:

ԱՐՕՐԻՎ, գ. (Կենդ.) Ջրային թռչուն:

+ **ԱՅԱԼԻՎ-ՄԱՅԱԼԻՎ**, մկ. Խենթ ու
մենթ, յիմարաբար:

ԱԻԱԳ, Առաջինը, գլխաւորը:

ԱԻԱԳԱԲԱՐ, մկ. Ինչպէս աւագ:

ԱԻԱԳԱԳՈՅՆ, բաղդ. աստ. Աւագի:

ԱԻԱԳԱԺՈՂՈՎ, ան. Վեհածողով:

ԱԻԱԳԱՆԱԼ, չբ. Աւագ՝ մեծ դատնայ:

ԱԻԱԳԱՆԻ, գ. Աւագների խումբը:

* **ԱԻԱԳԱՇՈՒՔ**, ան. Մեծապատիւ:

ԱԻԱԳԵՐԷՅ, գ. Աւագ քահանայ:

ԱԻԱԳԵՐԻՑՈՒԹԻՒՆ, գ. (Եկեղ.) Աւա-
գերէց լինելը:

+ **ԱԻԱԳ-ԿԱՏԻՎ**, գ. (Եկեղ.) Չատկի
թայթախման երեկոն:

ԱԻԱԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Աւագ լինելը:

* **ԱԻԱԳՕՐԷՆ**, մկ. Աւագի պէս:

ԱԻԱՁ, գ. Հանքային նիւթ, փռշիացած
խիճ:

<p>ԱՒԱԶԱԲԼԸՄԿ, գ. Աւագից գոյացած բլրակ:</p> <p>ԱՒԱԶԱԲԼՈՒՐ, գ. Աւագից ձեւացած բլուր:</p> <p>ԱՒԱԶԱԲՆԱԿ, ան. Աւագում՝ աւագոտ տեղերում բնակող:</p> <p>ԱՒԱԶԱԳՈՅՆ, ան. Աւագի գոյն ունեցող:</p> <p>ԱՒԱԶԱԼԻՑ, ան. Աւագով լցուած:</p> <p>ԱՒԱԶԱԽԱՌՆ, ան. Որի մէջ աւագ է խառնուած:</p> <p>ԱՒԱԶԱԽՏ, գ. Աւագի հիւանդութիւն:</p> <p>ԱՒԱԶԱԽՐՈՒՄ, գ. Աւագի մէջ խրուիլը:</p> <p>* ԱՒԱԶԱԾԻՆ, ան. Աւագում ծնուած:</p> <p>ԱՒԱԶԱԿ, գ. ան. Նա որ աւագակութիւն է անում, կողոպտող:</p> <p>ԱՒԱԶԱԿԱԲԱՐ, մկ. Աւագակի պէս:</p> <p>ԱՒԱԶԱԿԱԲԱՐՈՅ, ան. Աւագակի բարք ունեցող:</p> <p>ԱՒԱԶԱԿԱԲՆԱԿ, ան. Որտեղ աւագակներ են բնակում:</p> <p>ԱՒԱԶԱԿԱԲՈՅՆ, գ. Աւագակների բոյն:</p> <p>ԱՒԱԶԱԿԱԽՈՒՄԲ, գ. Աւագակների կազմակերպում խումբ:</p> <p>ԱՒԱԶԱԿԱՎՈՒՐ, ան. Աւագակի կերակուր:</p> <p>ԱՒԱԶԱԿԱՅԻՆ, ան. Աւագակին յատուկ:</p> <p>ԱՒԱԶԱԿԱՆՈՅ, գ. Աւագակների կեցած տեղ:</p> <p>ԱՒԱԶԱԿԱՈՐՁ, գ. Աւագակների որջ:</p> <p>ԱՒԱԶԱԿԱՊԵՏ, գ. Աւագակախմբի պետը:</p> <p>ԱՒԱԶԱԿԱՍՊԱՆ, ան. գ. Աւագակ սպանող:</p> <p>ԱՒԱԶԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Յափշտակութիւն:</p> <p>ԱՒԱԶԱՀԱՆՔ, գ. Գետին, որտեղից փորելով աւագ են հանում:</p> <p>ԱՒԱԶԱՀՈՂ, գ. Աւագից եւ հողից կազմուած գետին:</p> <p>ԱՒԱԶԱՍԱՆ, գ. Աման՝ մէջը աւագ լցրած:</p>	<p>ԱՒԱԶԱՅԻՆ, ան. Աւագի յատկութիւն ունեցող:</p> <p>ԱՒԱԶԱՆ, գ. Որեւէ նիւթից շինած աման՝ մէջը ջուր հաւաքելու կմ պահելու համար:</p> <p>* ԱՒԱԶԱՆԱԶԱՐ, ան. (Եկեղ.) Աւագանում մկրտուած:</p> <p>ԱՒԱԶԱՆԱԶԵԻ, ան. Աւագանի ձեւ ունեցող:</p> <p>ԱՒԱԶԱՆԱՉԱՓ, ան. Աւագանի չափ:</p> <p>* ԱՒԱԶԱՆ-ԵՂԲԱՅՐ, գ. (Եկեղ.) Աւագանով մկրտութեամբ եղբայր:</p> <p>ԱՒԱԶԱՆԻԿ, գ. Փոքր աւագան:</p> <p>ԱՒԱԶԱՆՕՐՀՆԷՔ, գ. (Եկեղ.) Կրօնական ծէս:</p> <p>ԱՒԱԶԱՇԱՏ, ան. Շատ աւագ պարունակող:</p> <p>ԱՒԱԶԱՇԽԱՐՀ, գ. Աւագի աշխարհ:</p> <p>* ԱՒԱԶԱՍՈՅՁ, ան. Աւագի պէս սուգունող:</p> <p>ԱՒԱԶԱՎԱՃԱՌ, ան. գ. Աւագ վաճառող:</p> <p>ԱՒԱԶԱՅՈՅՑ, գ. Աւագի ժամացոյց:</p> <p>ԱՒԱԶԱՓՈՐ, ան. (իւ. նորբ.) Աւագի մէջ փորած:</p> <p>ԱՒԱԶԱՔԱՐ, գ. (Երկրաբ.) Ապառաժ՝ գոյացած աւագի հատիկների իրար հետ պինդ գանգուելուց որեւէ միացուցիչ նիւթի օգնութեամբ:</p> <p>ԱՒԱԶԱՔԱՐԷ, ան. Աւագաքարով ծածկուած պատուած:</p> <p>ԱՒԱԶԵԱՅ, ան. Աւագից շինուած:</p> <p>ԱՒԱԶԻ, ան. Աւագոտ:</p> <p>+ ԱՒԱԶՆՈՅ, գ. Որտեղ կուտակուած է աւագ:</p> <p>ԱՒԱԶՈՒՏ, ան. Աւագոտ, աւագով լի վայր:</p> <p>ԱՒԱՂ, Միջարկութիւն, բացազանչութիւն, որով արտայայտում է վիշտ, ցաւակցութիւն:</p> <p>ԱՒԱՂԱԿԱՆ, ան. Աւաղ պարունակող:</p> <p>* ԱՒԱՂԱԶԱՅՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Աւաղի</p>
---	--

ձայն արձակելը:

ԱԻԱՂԵԼ, նբ. Աւաղ սասել, վիշտ՝ ցաւ արտայայտել: Ափսոսալ, ողբալ:

ԱԻԱՂԵԼԻ, ած. Ինչ բան որ արժանի է աւաղելու: Ափսոսալու:

ԱԻԱՆ, գ. 1. Չպարսպուած բնակուած տեղ: 2. Գիւղաքաղաք:

ԱԻԱՆԱԿ, գ. Իշու քուռակ:

ԱԻԱՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Տիւնարութիւն:

ԱԻԱՆԴ, գ. Դրամ կմ այլ իր, որ յանձնոււմ են ուրիշին պահելու ցպահանջ:

ԱԻԱՆԴԱԲԱՐ, մկ. Իբրեւ աւանդութիւն:

* **ԱԻԱՆԴԱԳԻՐՔ**, գ. Աւանդութիւնների պատմութիւնների գիրք:

ԱԻԱՆԴԱԴՐԱՍ, գ. Աւանդ դրուած դրամ:

ԱԻԱՆԴԱԿԱՆ, ած. Աւանդութեամբ հասած:

ԱԻԱՆԴԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Աւանդական լինելը:

ԱԻԱՆԴԱԿԵՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Աւանդութեամբ, աւանդով ապրող:

ԱԻԱՆԴԱԿՈՐՈՅՍ, ած. գ. Աւանդը կորցնող:

ԱԻԱՆԴԱՍՈՒ, ած. Մոլորութեան աստիճանի աւանդութեան հետ կապուած:

ԱԻԱՆԴԱՊԱՀ, ած. Աւանդութիւնը պահող:

ԱԻԱՆԴԱՊԱՀՈՒԹԻՒՆ, գ. Աւանդական լինելը:

ԱԻԱՆԴԱՏՈՒ, ած. գ. Նա որ աւանդ տալիս է պահելու, աւանդի տէրը:

ԱԻԱՆԴԱՏՈՒՆ, գ. (Եկեղ.) Եկեղեցում պահարան կմ սենեակ, որտեղ պահում են եկեղեցական զգեստները կմ անօթները:

ԱԻԱՆԴԵԼ, նբ. 1. Պատուէր, խրատ տալ: 2. Դաս տալ:

ԱԻԱՆԴԵԼԻ, ած. Ինչ որ պէտք է կմ կարելի է աւանդել:

ԱԻԱՆԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Ինչ որ աւանդուած է իբրեւ պատուէր:

ԱԻԱՆԴՈՒՄ, գ. Աւանդելը, հոգին աւանդելը:

+ **ԱԻԱՆ-ՉԱԻԱՆ**, գ. Թամադա:

+ 1. **ԱԻԱՉ**, գ. Ուրիշի նմանողութեամբ շարժուել, խօսել:

2. **ԱԻԱՉ**, գ. Չայն՝ խօսուածքի, արտասանութեան, երգի. մրմունջ:

ԱԻԱՉԵԼ, ն. չբ. Երգել:

Ա՛ԻԱՍԻԿ, **Ա՛ԻԱՂԻԿ**, **Ա՛ԻԱՆԻԿ**, մկ. Որոնցից առաջ են եկած՝ Ահա՛ւասիկ, Ահա՛ւաղիկ, Ահա՛ւանիկ:

ԱԻԱՍ, գ. Հողամաս կմ կալուած: Միջին դարուն ճորտին յանձնուած հողային կալուած:

ԱԻԱՍԱԿԱՆ, ած. Աւատի վերաբերեալ:

ԱԻԱՍԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Պետական կարգ միջին դարերում մեծ կալուածատէր Արեւմտեան Եւրոպայում:

ԱԻԱՍԱՊԵՏ, գ. Աւատ՝ ունեցող կմ տուողը:

ԱԻԱՍԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Աւատապետ լինելը:

ԱԻԱՍԱԻՈՐ, ած. Աւատ ունեցող:

ԱԻԱՐ, գ. Պատերազմի ժամանակ թշնամուց խլուած իրեր:

ԱԻԱՐԱՍԱՍ, գ. Աւարի բաժինը:

ԱԻԱՐԱՌՈՒ, ած. գ. Աւար առնողը:

ԱԻԱՐԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Աւարառու լինելը:

ԱԻԱՐԵԼ, նբ. Աւար առնել:

ԱԻԱՐՈՒԱԾ, ած. Աւարի ենթարկուած:

ԱԻԱՐՏ, գ. Վերջ:

* **ԱԻԱՐՏԱԲԱՆ**, ած. Խօսքը աւարտող՝ վերջացնող:

* **ԱԻԱՐՏԱԲԱՆԵԼ**, նբ. Խօսքը՝ գրուածքը մինչեւ վերջ հասցնել:

* **ԱԻԱՐՏԱԲԱՐ**, մկ. Աւարտելով:

ԱԻԱՐՏԱԿԱՆ, ած. Աւարտին ու աւարտմանը վերաբերեալ:

* **ԱԻԱՐՏԱԿԵՏ**, գ. Խօսքի աւարտը ցոյց տուող կէտ:

* **ԱԻԱՐՏԱՃԱՌ**, գ. Ճառ որեւէ նիւթի

մասին, որ բարձրագույն դպրոցն աւարտողը արտասանում է հրապարակով եւ պաշտպանում:

ԱԻԱՐՏԵԼ, նբ. Վերջացնել:

ԱԻԱՐՏՈՒՄ, գ. Աւարտելը:

ԱԻԱՐՏՈՒՆ, ած. Աւարտուած, կատարեալ:

* **ԱԻԱՔՈՒՄ**, գ. Ապաքինութիւն, բժշկութիւն:

ԱԻԵԼ, գ. Ծառերի ճիւղերից կմ բոյսերի երկար ցողուններից կապած խրճակ:

ԱԻԵԼԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, Տ. Աւելորդաբանութիւն:

ԱԻԵԼԱՂԻԵԼ, նբ. Մի բան աւելի դնել:

ԱԻԵԼԱՂՈՒԹԻՒՆ, գ. (Քրկն.) Խօսքի մէջ աւելորդ գործածուած բառ:

* **ԱԻԵԼԱԶԱՆՑ**, ած. Չափը անց կացրած, չափազանց:

ԱԻԵԼԱՄԵՆԻՐ, ած. Աւելորդ բաների յետեւից ընկնող:

ԱԻԵԼԱՄՕՍ, ած. Աւելորդ բաներ խօսող, շատախօս:

ԱԻԵԼԱՍՈՒ, ած. գ. Աւելով մաքրող:

* **ԱԻԵԼԱՍՈՒԹԻՒՆ**, գ. Աւել ածելը:

ԱԻԵԼԱԿԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Աւելի քան հարկն է ուտելը:

+ **ԱԻԵԼԱՄԻՍ**, գ. Աւելորդ միս:

ԱԻԵԼԱՆԱԼ, չբ. Աւելի լինել:

ԱԻԱԼԱՆՈՒՆ, գ. Բուն անուան վրայ աւելացած նոր անուն, մականուն, մակդիր:

+ 1. **ԱԻԵԼԻ**, գ. Անորոշ տեսակի լեռնային թուփ:

2. **ԱԻԵԼԻ**, ած. Հարկատր կմ սահմանուած չափից շատ:

ԱԻԵԼԽՈՏ ԿԱՐՄԻՐ, գ. (Բուս.), Բոյս. Կոչում է նաեւ Ծաղկաւելի:

ԱԻԵԼՈՐ, ած. Ինչ որ աւելանում է կմ աւելացած է մի բանից:

ԱԻԵԼՈՐԱԲԱՆ, ած. Աւելորդ խօսքեր գործածող:

ԱԻԵԼՈՐԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Աւելորդ

խօսքեր գործածելը:

ԱԻԵԼՈՐԱՆԱԼ, չբ. Աւելորդ դառնալ:

ԱԻԵԼՈՐԱՊԱՇՏ, ած. Նա որ ունի աւելորդապաշտութիւն:

ԱԻԵԼՈՐԱՊԱՏՈՒՄ, ած. գ. Աւելորդ պատմութիւններ անող:

ԱԻԵԼՈՒԿ, գ. Թրթնջուկի կարգին պատկանող բանջար:

ԱԻԵԼՑՆԵԼ, անց. ձեւ Աւելի դարձնել: Շատացնել: Հկր. Պակասեցնել:

ԱԻԵԼՑՈՒԿ, գ. Ուտելիքից, ըմպելիքից աւելացածը՝ մնացորդը:

ԱԻԵՏԱԲԵՐ, ած. Աւետիք բերող:

ԱԻԵՏԱԼԻ, ած. Աւետաւոր լուր պարունակող:

ԱԻԵՏԱՊԱՐԳԵՒ, ած. Աւետիք պարզելող:

ԱԻԵՏԱՐԱՆ, Բարի լուր պարունակող գիրք: գ. (կրօն.) Քրիստոսի վարդապետութեան գիրքը:

* **ԱԻԵՏԱՐԱՆԱԲԱՐ**, մկ. Ըստ աւետարանի:

ԱԻԵՏԱՐԱՆԱԳԻՐ, ած. գ. (Կրօն.) Աւետարանը գրող:

ԱԻԵՏԱՐԱՆԱԿԱՆ, ած. (Կրօն.) Աւետարանի վերաբերեալ:

ԱԻԵՏԱՐԱՆԱԿԱՆԱՑՈՒՄ, գ. Աւետարանական դառնալը՝ դարձնելը:

* **ԱԻԵՏԱՐԱՆԱՇԱՀ**, ած. Աւետարանը շահագործող:

ԱԻԵՏԱՐԱՆԵԼ, նբ. (Կրօն.) Աւետարանի վարդապետութիւնը քարոզել:

ԱԻԵՏԱՐԱՆԻՉ, ած. գ. (Կրօն.) Աւետարանող, Աւետարան քարոզող:

ԱԻԵՏԱՐԱՆՉԱԿԱՆ, ած. (կրօն.) Աւետարանչի վերաբերեալ:

ԱԻԵՏԱԻՈՐ, ած. Աւետիք պարունակող, ուրախալի:

ԱԻԵՏԵԼ, նբ. Աւետիք՝ բարի լուր տալ:

ԱԻԵՏԻՍ, գ. Աւետիք բառի յոգն. հայց. որ գործ է ածուում մի քանի դարձուածքներում –աւետիս տալ, աւետիս եմ

<p>բերել:</p> <p>ԱԻԵՏԻՔ, գ. 1. Ուրախալի նոր լուր:</p> <p>2. Տղամարդու յատուկ անուն:</p> <p>ԱԻԵՏՈՒՄ, գ. 1. (Կրօն.) Աւետելը, աւետիս տալը:</p> <p>ԱԻԵՏՉԷՔ, գ. Աւետիքի լուր բերողին տրուած պարգևը:</p> <p>ԱԻԵՐ, ած. 1. Աւերուած, քարուքանդ եղած: 2. գ. Աւերմունք, կործանում:</p> <p>ԱԻԵՐԱՍԾ, 1. գ. Աւեր, աւերմունք: 2. ած. Աւեր, աւերուած:</p> <p>ԱԻԵՐԱՍԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Աւեր, աւերած լինելը:</p> <p>ԱԻԵՐԱԿ, 1. ած. Աւերուած, քանդուած: 2. Փոխ. Քայքայուած:</p> <p>ԱԻԵՐԱԿԱՅԻՆ, ած. Աւերակներին յատուկ:</p> <p>ԱԻԵՐԱԿՈՒՈՂ, ած. Աւերակի վերածուող:</p> <p>ԱԻԵՐԱԿԱՅՐ, գ. Այն տեղը, որտեղ աւերակներ կան:</p> <p>ԱԻԵՐԵԼ, նբ. 1. Կործանել, քանդել: 2. Փշացնել:</p> <p>ԱԻԵՐԻՉ, ած. գ. Նա որ աւերում է, աւերելու յատկութիւն ունեցող:</p> <p>ԱԻԵՐՈՒՄ, գ. Աւերելը:</p> <p>ԱԻԻՇ, գ. Հեղուկ նիւթեր, որ դուրս են հոսում մարմնից:</p> <p>ԱԻԻՆ, գ. Ցանկական կիրք, մոլեգին բաղձանք, խանդ:</p> <p>ԱԻԻՆՈՏ, ած. Աւին շատ ունեցող:</p> <p>* ԱԻՆ, գ. Սեփականութիւն, ինչ որ իրեն է պատկանում:</p> <p>ԱԻՇԱԼԻ, ած. Աւիշով լի, աւշառատ, աւշաշատ:</p> <p>ԱԻՇԱԿ, գ. (Բոս.) Ռենտային խէժ:</p> <p>ԱԻՇԱՅԻՆ, ած. Աւիշին վերաբերեալ:</p> <p>+ ԱԻՈՒՐՉԷՔ, գ. Օրավարձ:</p> <p>+ ԱԻՉԵԼ, նբ. Երգել:</p> <p>ԱԻՍՏՐԱԼԻԱԿԱՆ, ած. Աւստրալիային եւ աւստրալիացուն յատուկ:</p> <p>ԱԻՍՏՐԱԼԻԱՅԻ, ած. գ. Աւստրալիայի</p>	<p>բնիկ՝ բնակիչ:</p> <p>ԱԻՍՏՐԱՀԱՅ, գ. Աւստրիայում ապրող՝ ապրած հայ:</p> <p>ԱԻՍՏՐԻԱԿԱՆ, ած. Աւստրիային եւ աւստրիացուն յատուկ:</p> <p>ԱԻՍՏՐԻԱՅԻ, ած. գ. Աւստրիայի բնակիչ:</p> <p>+ ԱԻՐԵԼ, նբ. 1. Տ. Աւերել: 2. (Եկեղ.) Պասը կը ծուր լուծել՝ խախտել:</p> <p>ԱԻՐՇԿԵԼ, (արեւմտ լեզ.), նբ. Այս եւ այնտեղ՝ բոլորը բոլորովին աւերել:</p> <p>1. ԱՓ, գ. Ձեռքի ներսի կողմը, բուռ:</p> <p>2. ԱՓ, գ. Ցամաքի այն շերտը, որ սահման է կազմում հոսող կամ կանգնած ջրին:</p> <p>ԱՓԱԳԻԾ, գ. Սահմանագիծ:</p> <p>+ ԱՓԱԼ-ԹԱՓԱԼ, մկ. Շտապով:</p> <p>+ ԱՓԱԽԱՐ, ած. Խիստ մութ:</p> <p>ԱՓԱԿՈՐՄԱՆ, ած. Ափերը կործանող, քանդող:</p> <p>ԱՓԱՀԱՐԵԼ, նբ. Ափով խփել:</p> <p>ԱՓԱՄԵՐՁ, ած. Ափին մօտ գտնուող:</p> <p>ԱՓԱՄԷՁ, գ. Ափի մէջը:</p> <p>ԱՓԱՍՕՏ, ած. Առափնեայ:</p> <p>+ ԱՓԱՉԱՓ, ած. Մի ափի չափով:</p> <p>ԱՓԱՐՓԻ, գ. Ռետին, որ ստացում է կաղնչան բոյսի կաթնային հիւթից:</p> <p>ԱՓԱՓԱՅ, գ. Ժայռոտ: Ապառաժոտ տեղ:</p> <p>ԱՓԵՁԵՐՔ, գ. Ափեզր, ափի եզրը, եզրի շերտ:</p> <p>+ ԱՓԵԼ, նբ. Ափը ձգել: Յափշտակել:</p> <p>ԱՓԵՂՅՓԵՂ, ած. մկ. Վայրիվերոյ:</p> <p>+ ԱՓԻ, գ. Ընտանեկան անուն:</p> <p>ԱՓԻԲԵՐԱՆ, մկ. Ձեռքը բերանին դրած փոխ. Ապշած:</p> <p>ԱՓԻԲԵՐԱՆԵԼ, նբ. Ափիբերան անել, պապանձեցնել:</p> <p>ԱՓԻԿ, գ. Փոքր ափ:</p> <p>ԱՓԻՈՆ, գ. Քնաբեր խաշխաշից:</p> <p>ԱՓԻՈՆԱԽԱՈՆ, ած. Որի մէջ ափիոն է խառնած:</p>
---	---

ԱՓԻՈՆԱՍՈՒՆ, ան. գ. *Ափիոնն ծխելու ախտին անձնատուր եղած:*
ԱՓԻՈՆԱՎԱՃԱՌ, ան. գ. *Ափիոնն վաճառող:*
ԱՓԻՈՆԱՎԱՃԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ափիոնն վաճառելը:*
ԱՓԼԱՓՈՒՄ, գ. *Խարխափում:*
ԱՓԼԱՓԵԼ, ք. *Շրջակայքը շօշափելով ընթանալ:*
ԱՓՎԻՑ, գ. *Միացրած երկու ափ:*
ԱՓՉԱՆԻՉ, ան. *Ափ հանող:*
ԱՓՉԱՆՈՒՄ, գ. *Ափ հանելը:*
ԱՓՆՈՐԴ, գ. *Գետի ծովի լճի ափին բնակող:*
ԱՓՈՒԽՈՒՓ, ան. *Յանկարծամահ:*
ԱՓՈՒՂԻ, գ. *Ջրի ափով անց կացրած ճանապարհ:*
+ ԱՓՈՒՃՈՂ, գ. *Մանկական խաղ*
+ ԱՓՈՒՉԻՔ ԼԻՆԵԼ, չք. *Ափուխուփ լինել:*
+ ԱՓՈՌՈՒՄ-ԱՓՈՌՈՒՄ, ան. *Պատառուտած:*
ԱՓՍԵԱԿ, գ. *Փոքր ափս:*
ԱՓՍԻԹԵՐՍ, S. *Յափսիթերս:*
ԱՓՍԻԹ, գ. (Բուս.) *Խոպուպատրների խմբին պատկանող տունկ:*
ԱՓՍՈՒՄ, Միջ. *Որով ցաւ են յայտնում մի եղելութեան մասին*
ԱՓՍՈՍԱԼ, նբ. *Յաւ արտայայտել մի եղելութեան գլուխ չգալու մասին:*
ԱՓՍՈՍԱԼԻ, ան. *Ինչ բանի պէտք է ափսոսալ:*
ԱՓՍՈՍԱՆՔ, գ. *Ափսոսալը:*
ԱՓՐԻԿԱՅԻՆ
ԱՓՐԻԿԵԱՆ } ան. *Աֆրիկային յատուկ, վերաբերեալ:*
ԱՓՐԻԿԵՑԻ, ան. գ. *Աֆրիկայի բնիկ:*
ԱՓՐԻԿՈՒՇԻ, ան. գ. *Աֆրիկացի իգական սեռի:*
ԱՓՐՈՂԻՏԱԿԱՆ, ան. *Ափրոդիտէ աստուածուհուն՝ Վեներային յատուկ:*
ԱՓՑԻ, մկ. *Ափով:*

ԱՔԱՂԱՂ, գ. *Ընտանի հաւի արուն, արլոր:*
*** ԱՔԱՂԱՂՕՐԷՆ**, մկ. *Աքաղաղի պէս:*
+ ԱՔԱՆ ԱՆԵԼ, նբ. *Ուրիշի փողերն ուտել:*
+ ԱՔԱՆ-ՑԱՔԱՆ, ան. մկ. *Ցիրուցան, թափթփած:*
+ ԱՔԱՇ, գ. *Կաւէ լայնափոր աման:*
ԱՔԱՐ, գ. (Կենդ.) *Անտառահաւերի ցեղին պատկանող թռչուն մեծ կաքաւի նման:*
*** ԱՔԱՐՏԵԼ**, նբ. *Մեղաղբել:*
ԱՔԱՑԵԼ, ն. չք. *Աքացի տալ, խփել:*
ԱՔԱՑԻ, մկ. *Ոտքով զարնել, կից:*
+ ԱՔԵԼ, նբ. *Ուղարկել:*
ԱՔԵՄԵՆԵԱՆ, ան. *Աքեմենէսից սերած:*
+ ԱՔԻՍՏ, գ. (Կենդ.) *Կզաքիսների ցեղին պատկանող մսակեր կենդանի:*
+ ԱՔԼԱՊՈՊՈԶ, **ԱՔԼԱՊՈՒԶ**, S. *Գլխկոնձի:*
+ ԱՔԼՈՐ, **ԱՔԼԱՐ**, գ. *Աքաղաղ:*
+ ԱՔԼՈՐԱԹՈՒՓ, գ. *Խաղողի որթի մի տեսակ:*
ԱՔԼՈՐԱԽԵՂՆ, գ. *Խրուկ, խորոզակ:*
+ ԱՔԼՈՐԱԿԱՆՉ, գ. *Լուսաղէմին արլորի կանչելը, եւ կանչելու ժամանակը:*
+ ԱՔԼՈՐԱԿՈՒԻ, գ. *Աքլորների կոխ:*
+ ԱՔԼՈՐԱՃՈՒՑ, գ. *Ճուտ-արլոր:*
ԱՔԼՈՐԻ ԿՏՈՒՑ, գ. (Բուս.) *Ուտելի խոտ:*
ԱՔԼՈՐԱՆԱԼ, ք. *Գոռոզանալ, սնապարծել:*
ԱՔԼՈՐՈՒԿ, գ. *Անորոշ տեսակի բանջար:*
*** ԱՔՈՍԷԶ**, գ. *Մարմնի մասը երկու ազդրերի միջեւ:*
ԱՔՍՈՐ, գ. *Դատարանի վճռով կմ վարչակազմի կարգադրութեամբ բնակութեան տեղից իբրեւ պատիժ ուրիշ տեղ ջշելը:*
ԱՔՍՈՐԱԿԱՆ, ան. *Աքսորին յատուկ:*

<p>ԱՔՍՈՐԱՃԱՆԱՊԱՐՀ, գ. <i>Աքսոր տանող ճանապարհ, արտորաճամբայ:</i></p> <p>ԱՔՍՈՐԱՆՔ, գ. <i>Աքսորուելը:</i></p> <p>ԱՔՍՈՐԱՎԱՅՐ</p> <p>ԱՔՍՈՐԱՏԵՂԻ գ. <i>Այն տեղը, ուր մեկը արտորում է:</i></p> <p>ԱՔՍՈՐԵԱԼ, ան. <i>Աքսորուած:</i></p>	<p>ԱՔՍՈՐԵԼ, նբ. <i>Աքսոր ուղարկել:</i></p> <p>1. ԱՔՑԱՆ, գ. <i>Գամ բռնելու՝ քաշելու երկաթե գործիք:</i></p> <p>+ 2. ԱՔՑԱՆ, գ. <i>Ուտքով հարուած:</i></p> <p>ԱՔՑԱՆԵԼ, բ. <i>Աքցանով բռնել:</i></p> <p>+ ԱՔՑԱՏՐԱՔ, ան. <i>Աքացի հարուածներով տրաքուած:</i></p>
--	---

Բ, Բ

Բ. բ. Բեն, 1. *Հայերեն այբուբենի երկրորդ տառը:* 2. *Շրթնային փակ նուրբ բաղաձայն:* 3. *Թուարկութեան մէջ՝ երկրորդ:*

ԲԱ, շղկ. 1. *Արդարեւ, անշուշտ:* 2. *Միջ. փխկ. Ջարմանքի արտայայտութիւն:*

ԲԱԲ, գ. *Անձանօթ բոյսի անուն:*

ԲԱԲԱՆ, գ. *Բաբախոց: Սրտի տրոփում:*

ԲԱԲԱՆԱԳԻՐ, գ. *Սրտագիր:*

ԲԱԲԱՆԵԼ, նբ. *Սրտի յաճախակի գարնել:*

ԲԱԲԱՆԻՒՆ } գ. *Բաբախելը բաբախելու գործողութիւնը:*

ԲԱԲԱՆՈՒՄ }

ԲԱԲԱՆՈՒՆ, ան. *Բաբախող:*

ԲԱԲԱՆ, գ. *Հին ժամանակուայ պատերազմական գործիք:*

ԲԱԲԵԼԱԿԱՆ, ան. *Բաբելոնին յատուկ վերաբերեալ:*

ԲԱԲԵԼԱՑԻ,

ԲԱԲԵԼՈՆԱՑԻ, ան. գ. *Բաբելոնի բնակիչ՝ ժողովուրդ:*

ԲԱԲԵԼՈՆԵԱՆ, ան. *Բաբելական:*

ԲԱ՛ԲԵ, Միջ. *Որ արտայայտում է գարմանք:*

ԲԱ՛ԲՕ, Միջ. *Բա՛բէ, ափսո՛ւ, աւա՛ղ. ցաւի եւ շուարմունքի բացազանչութիւն:*

* **1. ԲԱԳ**, գ. *Բաժին, մասն:*

* **2. ԲԱԳ**, ան. *Կից, միասին հաւաքուած:*

* **ԲԱԳԱՄԻՏ**, ան. *Փոփոխամիտ:*

ԲԱԳԱՐԱՆ, գ. (Կրօն.) *Բագերի՝ Աստուածների կացարան: Մեհեան:*

ԲԱԳԻՆ, գ. *Ձոնի սեղան, զոհարան:*

* **ԲԱԳԱՍԵԼ**, ան. *Բագիններ սիրող:*

ԲԱ՛Դ, գ. (Կենդ.) 1. *Մաշկոտն: Ջրային հաւ:* 2. *Փոխ. Հետաքրքրութիւն շարժող սուտ լուր:*

+ ԲԱ՛ԴԱԵԼ, գ. *Բադի նման լող տալը:*

ԲԱ՛ԴԱԿ, գ. *Թթի՝ խաղողի եւ այլ պտուղների հիւթ:*

ԲԱ՛ԴԻԿ, գ. *Փոքր բադ:*

+ ԲԱՉԱԶ, (Արաբ.) գ. *Կտաւեղենի՝ գործուածքների վաճառական:*

ԲԱՉԱԶՆՈՑ, գ. *Այն փողոցը կմ շուկայի այն մասը, որտեղ խմբուած են բազագների խանութները:*

ԲԱՉԱԶՈՒԹԻՒՆ, գ. *Բազագ լինելը:*

ԲԱՉԱԼ՛Տ, գ. (Լատ.-ֆրն.) (Հանք.) *Չանազան հանքերից խառնուած խիստ կարծր եւ ծանր երկաթաքար՝ բասանաքար:*

ԲԱՉԱԼ՛ՏԱՑԻՆ, ան. *Բազալ՝տին յատուկ: Երկաթաքարային:*

ԲԱՉԵ, գ. (Կենդ.) *Գիշատիչ թռչունների կարգին եւ բազէների ճեղից (Falconidae) թռչուն:*

ԲԱՉԷԿԻՐ, ան. գ. *Նա որ որսի ժամանակ բազէ է կրում ձեռքերի վրայ:*

ԲԱԶԻԼԻԿ, գ. (Յուն.) (Ճարտրպ.) Քրիստոնեական սինագարդ տաճար:
+ ԲԱԶԿԱԹԱՆ, գ. Ուտելիք, որ պատրաստուում է (թթուեցրած) թանից:
ԲԱԶԿԱԹՈՒՒ, գ. Բազկի ցողուններից թթու:
ԲԱԶԿԱԹՈՒ, գ. Աթոռ, որ բացի թիկունքի յենարանից ունի նաև երկու կողմից յենարաններ բազուկների (ձեռքերի) համար:
ԲԱԶԿԱԿԱՆ, ած. գ. Կտորեղենից շինուած կապ:
ԲԱԶԿԱԿԱՆՊ, գ. Բազպան:
*** ԲԱԶԿԱՍՐՅՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մրցութիւն բազուկներով:
ԲԱԶԿԱՅԻՆ, ած. Բազուկներին յատուկ:
*** ԲԱԶԿԱՇԱՐԺ**, գ. Բազուկները շարժելը (լողալիս):
+ ԲԱԶԿԱՊ, գ. Բազուկների կապ:
ԲԱԶԿԱՊԱՆԱԿ, գ. Բազպան:
ԲԱԶԿԱՏԱՐԱԾ, ած. մկ. Բազուկները տարածած:
ԲԱԶԿԱՐԶԱԿ, ած. Բազուկներ՝ ճիւղեր արձակած:
ԲԱԶԿԱՏԵՂ, գ. Բազուկները հենելու տեղ:
ԲԱԶԿԱՑԻ, մկ. Բազուկով, թելով:
ԲԱԶԿԵՐԱԿ, գ. Զարկերակի կմ շնչերակի հարուածը՝ զարկը:
ԲԱԶԿԻԿ, **ԲԱԶԿՈՒԿ**, գ. Վայրի բազուկ:
ԲԱԶԿՈՍԿԻ, գ. (Կազմախ.) Բազուկի երկայն ու հաստ ոսկրը:
ԲԱԶԿՈՒՐԱՐ, գ. (Եկեղ.) Ուրար:
ԲԱԶՄԱՍՅՐ, ած. Շատ այրեր՝ քարանձաւներ ունեցող:
ԲԱԶՄԱԲԱԺԻՆ, ած. Շատ մասերի բաժանուած:
ԲԱԶՄԱԲԱՐՁ, ած. Շատ բաղձալի:
ԲԱԶՄԱԲԱՆ, ած. Շատախօս:
ԲԱԶՄԱԲԱՆԵԼ, չբ. Շատ խօսել, երկարաբանել:

ԲԱԶՄԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Բազմաբան լինելը:
ԲԱԶՄԱԲԱՆՈՒԿ, ած. Շատ բանուկ:
ԲԱԶՄԱԲԱՇԽ, ած. 1. Շատ տեղ կմ շատերին բաշխուած: 2. ած. գ. (Մաթ.) Քանակ՝ բաղկացած շատ անդամներից:
ԲԱԶՄԱԲԱՆ, ած. Որտեղ բառեր շատ կան:
ԲԱԶՄԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Բազմաբան լինելը:
ԲԱԶՄԱԲԱՐԲԱՆ, ած. Շատ բարբառներ ունեցող:
ԲԱԶՄԱԲԱՐԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Բազմաբարբառ լինելը:
ԲԱԶՄԱԲԱՐՈՅ, ած. Զանազան բարքերի՝ բնատրույթեան տեր:
*** ԲԱԶՄԱԲԵՈՆ**, ած. Բեռը շատ:
ԲԱԶՄԱԲԵՐ, ած. Բազմաբեղուն:
ԲԱԶՄԱԲԵՐԱՆ, ած. Շատ բերաններ ունեցող:
ԲԱԶՄԱԲԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Բազմաբեր լինելը:
ԲԱԶՄԱԲԻԾ, ած Շատ բծեր ունեցող:
ԲԱԶՄԱԲԻՐ, ած. Շատ բիրաւորներով, բազմաթիւ:
ԲԱԶՄԱԲԱԿ, ած. Շատ բնակչութիւն ունեցող:
ԲԱԶՄԱԲԱԿԱՆ, ած. Շատ բնակարաններ ունեցող:
*** ԲԱԶՄԱԲՈՂԲՈՋ**, ած. Շատ բողբոջներ ունեցող:
ԲԱԶՄԱԲՈՅԼ, ած. Շատ բոյլեր՝ խումբեր ունեցող:
*** ԲԱԶՄԱԲՈՅԾ**, ած. Շատ սնուող:
ԲԱԶՄԱԲՈՅՍ, ած. Որտեղ շատ բոյսեր կան:
ԲԱԶՄԱԲՈՅՐ, ած. Շատ հոտաւէտ:
*** ԲԱԶՄԱԲՈՐԲՈՔ**, ած. Շատ բորբոքուած:
ԲԱԶՄԱԲՈՅ, ած. Շատ բոց ունեցող:
ԲԱԶՄԱԲՈՒՆ, ած. Առատ բխող:

ԲԱԶՄԱԲՁԻՋ, ան. Շատ բջիջներ ունեցող:

* **ԲԱԶՄԱԲՈՒՐԵԱՆ**, ան. Շատ տեսակ բուրմունքներ ունեցող, շատ հոտաւէտ, բազմաբոյր:

ԲԱԶՄԱԳԱԳԱԹ, ան. Շատ զագաթներ ունեցող:

* **ԲԱԶՄԱԳԱՀՈՒԹԻՒՆ**, գ. Անչափ ա-գահութիւն, անյագութիւն:

ԲԱԶՄԱԳԱՆՁ, ան. Շատ գանձ ունեցող:

ԲԱԶՄԱԳԱՒԱՌ, ան. Շատ գաւառներ ունեցող:

ԲԱԶՄԱԳԵՂ, ան. Շատ զեղեցիկ:

ԲԱԶՄԱԳԷՏ, ան. Շատ բան գիտցող:

ԲԱԶՄԱԳԹՈՒԹԻՒՆ, գ. Բազմազոյթ լինելը:

ԲԱԶՄԱԳԻՆ,
ԲԱԶՄԱԳՆԻ, ան. Մեծ գին ունեցող, թանկագին:

* **ԲԱԶՄԱԳԻՐ**, ան. Շատ գրող:

ԲԱԶՄԱԳԻՏԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Բազմա-գիտակ լինելը, շատ գիտելիքներ ունե-նալը:

ԲԱԶՄԱԳԻՏ, ան. Ինչ որ շատ է գտնը-տում:

ԲԱԶՄԱԳԼԽԱՆԻ } ան. Շատ գլուխներ
ԲԱԶՄԱԳԼՈՒՒՆ } ունեցող:

ԲԱԶՄԱԳՆԱՅ, ան. Որտեղով շատ գնացող եկող կայ, բանուկ:

ԲԱԶՄԱԳՈՅՆ, ան. Շատ գոյներ ունե-ցող:

ԲԱԶՄԱԳՈՉ, ան. Մեծ գոչիւնով:

* **ԲԱԶՄԱԳՈՎԵՍՏ**, ան. Շատ գովուած՝ հռչակուած:

* **ԲԱԶՄԱԳՈՐԾ**, ան. Շատ գործ կատա-րող:

ԲԱԶՄԱԳՈՐԾԱՌՈՒԹԱՅԻՆ, Բազմա-գործառոյթի ծառայող:

ԲԱԶՄԱԳՈՐՈՎ, ան. Շատ գորով՝ սէր ունեցող:

ԲԱԶՄԱԳՈՒԹ, ան. Գուրջ շատ, զթա-ռատ:

ԲԱԶՄԱԳՈՒՄԱՐ, ան. Որտեղ գու-մարուած է բազմութիւն:

ԲԱԶՄԱԳՈՒՆԱԿ, ան. Բազմագոյն:

ԲԱԶՄԱԳՈՒՆԴ, ան. Մեծ գունդ կազմող:

ԲԱԶՄԱԳՈՒՆԻ, ան. Բազմատեսակ, զանազան, պէսպէս:

ԲԱԶՄԱՂԱՐԵԱՅ,
ԲԱԶՄԱՂԵԱՆ, ան. Շատ դարեր գոյութիւն ունեցող:

* **ԲԱԶՄԱՂԱՂՈՒԹԻՒՆ**, գ. Բազմա-դարձ լինելը:

ԲԱԶՄԱՂԷՋ, ան. Շատ դիզուած:

ԲԱԶՄԱՂԷՄ, ան. Շատ դէմքեր ունեցող:

* **ԲԱԶՄԱՂԻՄԱԿ** } ան. մկ. Զանազան
ԲԱԶՄԱՂԻՄԻ } կերպ:

ԲԱԶՄԱՂԻՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Բազմադէմ եւ բազմադիմի լինելը:

ԲԱԶՄԱՂՈՒՌ, ան. Շատ դրներ ունե-ցող:

ԲԱԶՄԱՂՈՒՍԳ, ան. Շատ դրուագներ ունեցող:

ԲԱԶՄԱՁԱՆ, ան. Զանազան տեսակ:

ԲԱԶՄԱՁԱՆԵԼ, նբ. Բազմազան դարձ-նել:

ԲԱԶՄԱՁԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Բազմազան լինելը:

ԲԱԶՄԱՁԱՂ, ան. Շատ զարդարուն՝ շքեղ:

ԲԱԶՄԱՁԱՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Բազմա-զարդ լինելը:

ԲԱԶՄԱՁԱԻԱԿ, ան. Շատ զուակ ունե-ցող:

ԲԱԶՄԱՁԱԻԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Բազմա-զուակ լինելը:

ԲԱԶՄԱՁԲԱՂ, ան. Շատ զբաղեցուած:

ԲԱԶՄԱՁԲԱՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Բազմազբաղ լինելը:

ԲԱԶՄԱՁԳ, ան. Շատ ազգեր պարունա-կող:

* **ԲԱԶՄԱՁԳԵԱՆ**, ան. Շատ ազգերի

<p>վերաբերեալ: ԲԱԶՄԱԶԳԻ, ան. Տեսակ-տեսակ: ԲԱԶՄԱԶԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Շատ ազգեր պարունակելը: ԲԱԶՄԱԶԵՂ ԲԱԶՄԱԶԵՂՈՒՆ } ան. Յորդանաստ, լիուլի: ԲԱԶՄԱԶԻՆՈՒՈՐ, ան. Մեծաթի զին- ուորներով: ԲԱԶՄԱԶՆ, ան. Բազմազգի: ԲԱԶՄԱԶՈՒԱՐՃ, ան. Շատ գուարճալի: * ԲԱԶՄԱԹԱՄԱՆԱԶ, ան. Շատ հոգս պատճառող: ԲԱԶՄԱԹՓՈՒԱԾ, ան. Շատ թափ- ուած: ԲԱԶՄԱԹԵԼ, ան. Բազմալար: ԲԱԶՄԱԹԵՄԱՅԻՆ, ան. Շատ թեմա- ներից կազմուած: ԲԱԶՄԱԹԵՐԹ, ան. 1. Շատ թերթերից բաղկացած: 2. (Բուս.) Շատ թերթիկներ ունեցող: ԲԱԶՄԱԹԻԻ, ան. Թուով շատ: ԲԱԶՄԱԹԻՐ, ան. Շատ սխալ: * ԲԱԶՄԱԹՈՅՆ, ան. Շատ թոյն ունե- ցող: ԲԱԶՄԱՏԱՄԱՆԱԿԵԱՅ, ան. Երկար ժամանակ ապրող: ԲԱԶՄԱՏԱՆՔ, ան. Բազում ժանիք ունեցող: ԲԱԶՄԱՏԱՈՒՆԱԳ, ան. Շատ ժառանգ- ներ ունեցող: ԲԱԶՄԱՏԻՐ, ան. Աշխոյժ: ԲԱԶՄԱՏԻՈՐ, ան. Որտեղ շատ ժխոր ` աղմուկ կայ: ԲԱԶՄԱՏՈՂՈՎ, ան. Որտեղ մեծ բազմութիւն է ժողովուած: ԲԱԶՄԱՏՈՂՈՎՈՒՐ, ան. Շատ ազ- գեր ունեցող: ԲԱԶՄԱՆԱՐ, ան. Շատ լարեր ունեցող: ԲԱԶՄԱԼԵԶՈՒ, ան. Որտեղ շատ լե- գուներ կան կմ խօսուում են:</p>	<p>ԲԱԶՄԱԼԵԶՈՒԵԱՆ, ան. Բազմալեզու: ԲԱԶՄԱԼԵԶՈՒԹԻՒՆ, գ. Բազմալեզու լինելը: ԲԱԶՄԱԼԻ, ան. Որտեղ շատ ալիքներ կան: ԲԱԶՄԱԼՈՅՍ, ան. Լոյսը առատ: ԲԱԶՄԱԼՈՒՐ, ան. Շատ բան լսող: * ԲԱԶՄԱՄԱԶ, ան. Երածշտական շատ խազեր պարունակող: ԲԱԶՄԱՄԱՂ, ան. Որտեղ շատ խաղեր են կատարուում: ԲԱԶՄԱՄԱՈՒՆ, ան. Բազմազան: ԲԱԶՄԱՄԱՐԱՄ, ան. Շատ խարդախ: ԲԱԶՄԱՄԻՏ, ան. Շատ եւ խիտ: ԲԱԶՄԱՄԼԱՄ, ան. Շատ խնամք ունե- ցող: ԲԱԶՄԱՄՈՂԵՄ, ան. Շատ խոհեմ: ԲԱԶՄԱՄՈՂԽՈՂ, ան. Սպանիչ, ջարդ տուող: ԲԱԶՄԱՄՈՂՈՎԱԿ, ան. Շատ խողո- վակներ ունեցող: ԲԱԶՄԱՄՈՅՁ, ան. Շատ խուզարկող: ԲԱԶՄԱՄՈՏ, ան. Որտեղ խոտը առատ է: ԲԱԶՄԱՄՈՐԱՆ, ան. Շատ խորաններ ունեցող: ԲԱԶՄԱՄՈՐՀՈՒՐ, ան. Մեծախոր- հուրդ: ԲԱԶՄԱՄՈՐՇ, ան. Շատ խորշեր ունե- ցող: ԲԱԶՄԱՄՈՐՇԱԿ, ան. Շատ խորշակ բերող: ԲԱԶՄԱՄՈՐՏԻԿ, ան. Առատ կերա- կուր, ճոխ: ԲԱԶՄԱՄՈՑ, ան. Շատ խոցոտող: * ԲԱԶՄԱՄՈՒՎ, ան. Շատ յուզուած: ԲԱԶՄԱՄՕՍ, S. Շատախօս: ԲԱԶՄԱՄՕՍՈՒՆ, ան. Շատ բան ասող, բազմաբովանդակ: ԲԱԶՄԱՄԱԼ, ան. Շատ ծալքեր ունեցող: ԲԱԶՄԱՄԱՄ,</p>
---	--

ԲԱԶՄԱԾԱԽՍ, ան. Շատ ծախս պահանջող:

* **ԲԱԶՄԱԾԱԽՈՒԹԻՒՆ**, գ. Բազմա-ծախս լինելը:

ԲԱԶՄԱԾԱՂԻԿ, ան. Շատ ծաղիկ ունեցող:

ԲԱԶՄԱԾԱՌԱՅ, ան. Շատ ծառաներ ունեցող:

* **ԲԱԶՄԱԾԱԻԱԼ**, ան. Շատ ծառայում սփռում:

ԲԱԶՄԱԾԻՆ, ան. գ. Շատ երեխայ ծնող:

* **ԲԱԶՄԱԾԻՐ**, ան. Մեծ ծիր՝ շրջան կատարող:

ԲԱԶՄԱՇՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Բազմածին լինելը:

ԲԱԶՄԱՇՆՈՒՆՂ, ան. Բազմածին:

ԲԱԶՄԱԿԱԼ, գ. Մոմի քիթն առնելու մկրատ:

* **ԲԱԶՄԱԿԱՍ**, ան. Շատ բան կամեցող:

ԲԱԶՄԱԿԱՄԱՐ, ան. Շատ կամարներ ունեցող:

ԲԱԶՄԱԿԱՆ, գ. Խրախճան:

* **ԲԱԶՄԱԿԱՆԱԿԻՑ**, ան. գ. Բազմակած մասնակից՝ սեղանակից:

* **ԲԱԶՄԱԿԱՊ**, ան. Շատ կապեր ունեցող:

ԲԱԶՄԱԿԱՌՅՅ, ան. Շատ կառոյցներ ունեցող:

ԲԱԶՄԱԿԱՍԱՐ, ան. Ամէն բանով կատարելալ:

ԲԱԶՄԱԿԱՐՇ, ան. Շատ կարծիքներ ունեցող:

ԲԱԶՄԱԿԱՐՕՏ, ան. Շատ բանի կարօտ:

ԲԱԶՄԱԿԵԱՅ, Տ. Երկայնակեաց:

ԲԱԶՄԱԿԵՆՏՐՈՆ, ան. Շատ կենտրոններ ունեցող:

ԲԱԶՄԱԿԵՆՑԱՂ, ան. Տարբեր կեանք վարող:

ԲԱԶՄԱԿԵՐ, Տ. Շատակեր:

ԲԱԶՄԱԿԵՐՊ, ան. Չանազան կերպի:

ԲԱԶՄԱԿԵՐՊԱՐԱՆ, ան. Տ. Բազմա-

կերպ:

ԲԱԶՄԱԿԵՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Շատ կերտը-ումածք ունեցող:

* **ԲԱԶՄԱԿԵՑԻԿ**, ան. Շատ ապրող, երկայնակեաց:

ԲԱԶՄԱԿԷՏ, գ. Երեք կմ աւելի միջակէտ գրուածքի կմ տպագրութեան մէջ:

ԲԱԶՄԱԿԻ } ան. Շատ անգամ՝ յա-
1. **ԲԱԶՄԱԿԻՆ** } ան. Շատ անգամ՝ յա-
ճախակի:

2. ԲԱԶՄԱԿԻՆ, ան. Մի քանի կին ունեցող:

ԲԱԶՄԱԿԻՐՃ, ան. Բազմաթիւ կիրճեր ունեցող:

ԲԱԶՄԱԿՂՁԻ, ան. Շատ կղզիներ ունեցող:

ԲԱԶՄԱԿՆՃԻՌ, ան. Շատ կնճիռներ ունեցող:

* **1. ԲԱԶՄԱԿՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Շատ աչքեր ունենալը:

2. ԲԱԶՄԱԿՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Բազմակին լինելը:

* **ԲԱԶՄԱԿՇԻՌ**, ան. Ծանրակշիռ:

ԲԱԶՄԱԿՈՂՄ, ան. (Երկրաչ.) Շատ (4-ից աւելի) կողմ եւ անկիւն ունեցող:

ԲԱԶՄԱԿՈՂՄԱՆԻ, ան. Շատ կողմերից:

ԲԱԶՄԱԿՈՅՏ, ան. Շատ կուտակում:

ԲԱԶՄԱԿՈՒՄԱԿՑԱԿԱՆ, ան. Բազմաթիւ կուտակութիւններ ունեցող:

ԲԱԶՄԱՀԱԶԱՐ, ան. Շատ հազարաւորներից բաղկացած:

ԲԱԶՄԱՀԱՃՈՅ, ան. Շատ հաճելի:

ԲԱԶՄԱՀԱՍ, ան. Շատ համեր ունեցող:

ԲԱԶՄԱՀԱՍԱՐ, ան. Բազմաթիւ, բազմատեսակ:

ԲԱԶՄԱՀԱՍԲԱՐ, ան. Մեծ պաշար պարունակող:

ԲԱԶՄԱՀԱՍԲԱԻ, ան. Շատ համբաւում:

ԲԱԶՄԱՀԱՍԲԵՐ, ան. Շատ համբերող:

ԲԱԶՄԱՀԱՆՂԵՍ, ան. Շատ հանդիսա-

ցած:
ԲԱԶՄԱՀԱՆՃԱՐ, ան. Շատ հանճարեղ:
ԲԱԶՄԱՀԱՏՈՐ, ան. Շատ հատորներինց
 բաղկացած:
ԲԱԶՄԱՀԱՐԻՐ, ան. Հարիւրաւոր:
ԲԱԶՄԱՀԱՐԿԻ, ան. Շատ մեծարան-
 քով:
ԲԱԶՄԱՀԱՐՈՒՍՏ, ան. Շատ փարթաւ,
 շատ հարուստ:
ԲԱԶՄԱՀԱՒԱՔ, ան. Շատ քան հաւա-
 քող ղիզող:
ԲԱԶՄԱՀԵՐ, ան. Գլխին շատ մազեր
 ունեցող:
ԲԱԶՄԱՀԵՐԹ, ան. Մի քանի հերթի:
ԲԱԶՄԱՀԻՒՍ, ան. Շատ հիւսուած:
ԲԱԶՄԱՀՍՈՒՏ, ան. Շատ հմուտ:
ԲԱԶՄԱՀՍՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Բազմահմուտ
 լինելը:
ԲԱԶՄԱՀՆԱՐ, ան. Շատ հնարագէտ:
ԲԱԶՄԱՀՆՁԻՒՆ, ան. Շատ հնչիւններ
 ունեցող:
 ԲԱԶՄԱՀՈԳ } ան. Շատ հոգսեր ունե-
 ԲԱԶՄԱՀՈԳՍ } ցող:
ԲԱԶՄԱՀՈԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Բազմահոգս
 լինելը:
ԲԱԶՄԱՀՈՂՈՎ, ան. Շատ հողովուղ:
 Բազմափոփոխ:
ԲԱԶՄԱՀՈՇ, ան. Խիստ հոծ:
ԲԱԶՄԱՀՈՅԼ, ան. Մեծ խումբ կազմող:
*** ԲԱԶՄԱՀՈՒԺԿՈՒ**, ան. Շատ հուժկու:
ԲԱԶՄԱՀՈՒՋ, ան. Առատ հունձք
 ունեցող:
*** ԲԱԶՄԱՀՈՒՋ**, ան. Շատ հնչող:
ԲԱԶՄԱՀՈՉԱԿ, ան. Շատ հոչակուած:
ԲԱԶՄԱՀԱՅՆ, ան. 1. Մեծ ձայնով:
 2. (Երաժ.) Մի քանի տարբեր ձայներով
 երգուող:
ԲԱԶՄԱՀԱՅՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Բազմաձայն
 լինելը:
ԲԱԶՄԱՀԵԻ, ան. Շատ ձեւեր ունեցող:
ԲԱԶՄԱՀԻՐ(Ք), ան. Շատ ձիրքեր ունե-
 ցող

ԲԱԶՄԱՂԱՂԱԿ, ան. Աղմկալի, բազմա-
 ժխոր:
ԲԱԶՄԱՂԵՏ, ան. Շատ աղէտներ կրող:
ԲԱԶՄԱՂԻ, ան. Բազմալար:
ԲԱԶՄԱՃԱՃԱՆՉ, ան. Շատ ճաճանչա-
 տը
*** ԲԱԶՄԱՃԱՌ**, ան. Շատ ճառող:
ԲԱԶՄԱՃԱՌԱԳԱՅԹ, ան. Շատ ճառա-
 զայթ ունեցող:
*** ԲԱԶՄԱՃԻՂ**, ան. Շատ ճիւղեր ունե-
 ցող:
ԲԱԶՄԱՃՈՒՅ, ան. Շատ ճոխ:
*** ԲԱԶՄԱՍԱԳԻԼ**, ան. Շատ մագիլներ
 ունեցող:
*** ԲԱԶՄԱՍԱՆԿ**, ան. Շատ խորամանկ:
ԲԱԶՄԱՍԱՆՈՒԿ, ան. Շատ մանուկներ
 ունեցող:
ԲԱԶՄԱՍԱՍԼ, ան. Շատ մասեր ունե-
 ցող:
 ԲԱԶՄԱՍԱՍՆԱԲԱՐ } մկ. Շատ մասե-
 ԲԱԶՄԱՍԱՍՆԱՊԷՍ } րով:
ԲԱԶՄԱՍԱՍՆԵԱՅ, ան. Բազմամասն:
ԲԱԶՄԱՍԱՍՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Բազմա-
 մասն լինելը:
ԲԱԶՄԱՍԱՐԴ, ան. Որտեղ շատ մարդ
 կայ:
*** ԲԱԶՄԱՍԱՐՏ**, ան. 1. Շատ պա-
 տերազմներ մղող: 2. Մի շարք ձեւերից
 մարզական մրցում:
ԲԱԶՄԱՍԱՐՏԱՀՐԱԲԵՐ, ան. Բազում
 մարտափառներ ունեցող:
ԲԱԶՄԱՍԲՈՒՅ, ան. Որտեղ մեծ ամբոյս՝
 բազմութիւն կայ:
ԲԱԶՄԱՍԵՇԱՐ, ան. Շատ պատուի
 արժանի:
ԲԱԶՄԱՍԵՂ, ան. Շատ մեղաւոր:
ԲԱԶՄԱՍԹԵՐ(Ք), ան. Շատ մթերք
 ունեցող:
ԲԱԶՄԱՍԻԼԻՈՆ, ան. Շատ միլիոններ:
ԲԱԶՄԱՍԻՍ, ան. Միսը շատ:
ԲԱԶՄԱՍԻՏ, ան. Շատ մտացի:
ԲԱԶՄԱՍՂՈՆ, ան. Շատ մղոններ ընդ-

<p>գրկող: ԲԱԶՄԱՍՇԱԿՈՒԹԱՅՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Բազմամշակող լինելը: ԲԱԶՄԱՍՈՒՄԻՆ, ած. Շատ ամուսին ունեցող: ԲԱԶՄԱՍՈՒՄՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Շատ անգամ ամուսնանալը: ԲԱԶՄԱՅԱՂԹ, ած. Շատ յաղթութիւններ տարած: ԲԱԶՄԱՅԱՂԱՐ, ած. Շատ զարդարած: ԲԱԶՄԱՅԱՐԿ, ած. Շատ յարկեր ունեցող: ԲԱԶՄԱՅԱՐՄԱՐ, ած. Շատ յարմարութիւններ ունեցող: ԲԱԶՄԱԵՂԱՆԱԿ, ած. Շատ կերպ, տարբեր եղանակ ունեցող: ԲԱԶՄԱՀՈՒՄ, ած. Շատ եւ զանազան: ԲԱԶՄԱՅՕՂ, ած. Շատ յօդեր՝ խաղեր ունեցող: ԲԱԶՄԱՆԱԼ, չբ. Շատանայ, թուով աւելանայ: ԲԱԶՄԱՆԱՄՍ, ած. Շատ նախատելի: ԲԱԶՄԱՆԳԱՄԵՍՑ, ած. Մէկից աւելի անգամ գործածութեան համար նախատեսած: ԲԱԶՄԱՆԴԱՄ, ած. Շատ անդամներ ունեցող: ԲԱԶՄԱՆԴԱՍՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Բազմանդամ լինելը: 2. (Մաթ.) Քանակի բազմանդամ լինալը: ԲԱԶՄԱՆԻՇ, ած. Շատ թուանշաններից կազմուած: ԲԱԶՄԱՆԻՍ, ած. (Երկրաչ.) Հաստատուն մարմին: ԲԱԶՄԱՆԿԱՐ, ած. Շատ նկարներով: ԲԱԶՄԱՆԿԻՆ, ած. Շատ անկիւններ ունեցող: ԲԱԶՄԱՆԿԻՆԻ, գ. (Երկրաչ.) Շատ (սովորաբար 4-ից աւելի) անկիւն ունեցող: ԲԱԶՄԱՆՇԱՆ, ած. 1. Շատ նշաններ</p>	<p>ունեցող: 2. (Մաթ.) Մի քանի նշան ունեցող: ԲԱԶՄԱՆՇԱՆԱԿ, ած. Շատ բան նշանակող: ԲԱԶՄԱՆՇԱՆԱԿԷՏ, ած. Շատ նշանակէտեր ունեցող: ԲԱԶՄԱՆՈՒԱԳ, ած. Շատ նուագներ պարունակող: * ԲԱԶՄԱՆՈՒԱՃ, ած. Շատերին նուաճող: * ԲԱԶՄԱՆՈՒԷՐ, ած. Շատ նուէրներ պարունակող: ԲԱԶՄԱՆՈՒՆ, ած. Շատ անուններ ունեցող: ԲԱԶՄԱՆՈՒՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Բազմանուն լինելը: ԲԱԶՄԱՇԱՀ, ած. Որտեղ շահ՝ օգուտ շատ կայ: ԲԱԶՄԱՇԱՂԱՓ } ած. Շատ շա- ԲԱԶՄԱՇԱՂԱՓԱՆԻ } դափներ ունեցող: ԲԱԶՄԱՇԱՌԱԻՂ, ած. Շատ շատաւիղներ ունեցող: * ԲԱԶՄԱՇԱՐ, ած. Շատ շարքեր ունեցող: ԲԱԶՄԱՇԱՐԱԻ, ած. Շարաւր՝ թարախը շատ: ԲԱԶՄԱՇԱՐԺ, ած. Շատ շարժուող: * ԲԱԶՄԱՇԱԻՂ, ած. Շատ շաւիղներ ունեցող: ԲԱԶՄԱՇԵՇՏ, ած. Շատ շէշտեր ունեցող: ԲԱԶՄԱՇԽԱՏ, ած. Շատ աշխատանք պահանջող: ԲԱԶՄԱՇԱՈՂՀ, ած. Շատ շնորհող, շնորհատու: Շատ շնորհներ ունեցող: ԲԱԶՄԱՇՈՂ, ած. Շատ շողշողուն: * ԲԱԶՄԱՇՈՒՐԹՆ, ած. Բազմալեզու: * ԲԱԶՄԱՇՈՒՔ, ած. Մեծաշուք: ԲԱԶՄԱՇՐԶԻԿ, ած. Շատ տեղ շրջած: ԲԱԶՄԱՇՓՈԹ, ած. Շատ շփոթ, խառն: ԲԱԶՄԱՈՒՈՐՏ, ած. Շատ ոլորտներ ունեցող:</p>
--	---

ԲԱԶՄԱԶԱՐ, ան. Շատ չարիքներ բերող:

ԲԱԶՄԱԶԱՐԶԱՐ, ան. Շատ չարչարուած չարչարանքներ կրած:

* **ԲԱԶՄԱԶՍՓ**, ան. Մեծ չափով:
ԲԱԶՄԱԶԵԱՅ } ան. Շատ աչքեր ունեցող:
ԲԱԶՄԱԶԵԱՆ }

* **ԲԱԶՄԱՊԱՀԱՆՋ**, ան. Շատ պահանջող:

ԲԱԶՄԱՊԱՃՈՅՃ, ան. Շատ պաճուճուած՝ զարդարուած:

ԲԱԶՄԱՊԱՏԵԱՆ, ան. Շատ պատեաններ ունեցող:

* **ԲԱԶՄԱՊԱՏԻԺ**, ան. Շատ պատժի արժանի:

ԲԱԶՄԱՊԱՏԻԿ, ան. 1. Բազմադիմի: 2. գ. (Թուաբ.) Մի թիւ, որ իր մէջ պարունակում է մի ուրիշ թիւ մի քանի անգամ առանց մնացորդի:

ԲԱԶՄԱՊԱՏԻՐ, ան. Շատ պատիր, խարուսիկ:

ԲԱԶՄԱՊԱՏԻԻ, ան. Մեծապատիւ:

* **ԲԱԶՄԱՊԱՏԿԱՌ**, ան. Շատ պատկառած, ակնածանքի արժանի::

ԲԱԶՄԱՊԱՏԿԵԼ, նբ. 1. Աւելացնել, շատացնել: 2. (Թուաբ.) Երկու տուեալ թուերից մէկը կրկնել այնքան անգամ՝ որքան միաւոր կայ միւսի մէջ:

ԲԱԶՄԱՊԱՏԿԵԼԻ, ան. Ինչ որ պէտք է բազմապատկուի:

ԲԱԶՄԱՊԱՏԿԻՉ, ան. Նա որ բազմապատկում՝ շատացնում՝ կրկնում է:

ԲԱԶՄԱՊԱՏԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Բազմապատիկ լինելը:

ԲԱԶՄԱՊԱՏՈՒՄ, ան. Շատ բան պատմող:

ԲԱԶՄԱՊԱՐԳԵԻ, ան. Առատաշնորհ:

ԲԱԶՄԱՊԱՐԻՄՊ, ան. Շատ պարիսպներ ունեցող:

ԲԱԶՄԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Ռամկապետտութիւն, ռամկավարութիւն: Հկր. Մալաւապետտութիւն:

ԲԱԶՄԱՊԻՄԻ, ան. Շատ տեսակ:

ԲԱԶՄԱՊԻՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Բազմապիսի լինելը:

ԲԱԶՄԱՊՏՈՅՏ, ան. Շատ պտոյտներ ունեցող:

ԲԱԶՄԱՊԱՆ, ան. Որտեղ շատ ջանք է գործ դրում:

ԲԱԶՄԱՌԱՏ, ան. Շատ առատ:

* **ԲԱԶՄԱՍԱՀ**, ան. Լպրծուն:

ԲԱԶՄԱՍԵՆԵԱԿ, ան. Շատ սենեակներ ունեցող:

ԲԱԶՄԱՍԵՐ, ան. Շատ սերով:

ԲԱԶՄԱՍԵՐՄ, ան. Շատ սերմեր ունեցող:

ԲԱԶՄԱՍԻՒՆ, ան. Շատ սիւներ ունեցող:

ԲԱԶՄԱՍԽԱԼ, ան. Շատ սխալուող:

ԲԱԶՄԱՍՆՈՒՆԿ, ան. Առատ սնունդ ունեցող:

ԲԱԶՄԱՍՊԻ, ան. Շատ սպիներ ունեցող:

ԲԱԶՄԱՍՏԵՂԵԱՆ, ան. Շատ ստեղներ ունեցող:

ԲԱԶՄԱՍՏԻՃԱՆ, ան. Շատ աստիճաններով:

ԲԱԶՄԱՍՏԻՆ, ան. Շատ ստինքներ ունեցող:

ԲԱԶՄԱՍՏՈՐԱԳԻՐ, ան. Շատ ստորագրութիւններ կրող:

ԲԱԶՄԱՍՏՈՒԱԾ, ան. Այն մարդը կմ այն կրօնը, որ ընդունում է շատ աստուածներ:

ԲԱԶՄԱՍՏՈՒԱԾԵԱՆ, ան. Շատ աստուածների գոյութիւնը ընդունող:

ԲԱԶՄԱՍՏՈՒԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Կրօն, որ ընդունում է շատ աստուածների գոյութիւն:

ԲԱԶՄԱՍՓԻՌ, ան. Շատ տեղ սփռուած:

ԲԱԶՄԱՍՔԱՆՉ, ան. Շատ սքանչելի:

* **ԲԱԶՄԱՎԱՃԱՌ**, ան. Որտեղ վաճառականութիւնը զարգացած է շատ:

<p>ԲԱԶՄԱՎԱՆԿ, ԲԱԶՄԱՎԱՆԿԱՅԻՆ, ած. Մի քանի վանկից բաղկացած: Հկո. Միավանկ: ԲԱԶՄԱՎԱՍՏԱԿ, ած. Շատ յոգնեցնող, շատ աշխատանք պահանջող: Մեծ վաստակ ունեցող: ԲԱԶՄԱՎԷՊ, ած. 1. Շատ վեպեր պարունակող: 2. գ. Անուն անագրի: ԲԱԶՄԱՎԷՐ, ած. Շատ վերքեր ունեցող: ԲԱԶՄԱՎԻՇՏ, ած. Շատ վշտեր կրած: * ԲԱԶՄԱՎՆԱՍ, ած. Շատ վնասակար: ԲԱԶՄԱՎՏԱՆԳ, ած. Շատ վտանգներ պարունակող: ԲԱԶՄԱՎՐՈՎ, ած. Շատ վրդովուած: * ԲԱԶՄԱՎՐԷՊ, ած. Շատ վրիպող սխալուող: ԲԱԶՄԱՏԱԳՆԱՊ, ած, Շատ տազնապած: ԲԱԶՄԱՏԱՆՁ, ած. Շատ տանջուած: ԲԱԶՄԱՏԱՆԵԱԿ, ած. Շատ տասնեակներով: ԲԱԶՄԱՏԱՐ, ած. Շատ բան իր մէջ տանող: ԲԱԶՄԱՏԱՐԱԾ, ած. Շատ տարածուած: ԲԱԶՄԱՏԱՐՐ, ած. Շատ տարրերից բաղկացած: ԲԱԶՄԱՏԵՂԵԱԿ, ած. Շատ բանի տեղեակ: ԲԱԶՄԱՏԵՍ, ած. Շատ բան տեսնող, շատ բան տեսած: 2. Բազմաչեայ: ԲԱԶՄԱՏԵՍԱԿ, ած. Շատ տեսակներ ունեցող: ԲԱԶՄԱՏԵՍԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Բազմատեսակ լինելը: ԲԱԶՄԱՏԵՍԻՆ, Բազմատես: ԲԱԶՄԱՏԵՐԵՒ, ած. Շատ տերեւներ ունեցող: ԲԱԶՄԱՏԷՐ, ած. Շատ տերեր ունեցող: * ԲԱԶՄԱՏԻ, ած. Շատ ծեր: Տարիքոտ: ԲԱԶՄԱՏՈՂ, ած. Շատ տողեր ունեցող: ԲԱԶՄԱՏՈՒՆԿ, ած. Որտեղ շատ տունկեր կան:</p>	<p>* ԲԱԶՄԱՐԱՐ, ած. Շատ բան անող: ԲԱԶՄԱՐԴԻՒՆ, ած. Շատ արդիւնք բերող: ԲԱԶՄԱՐԺԱՆ, ԲԱԶՄԱՐԺԱՆԻ, ած. Շատ արժանիք ունեցող: ԲԱԶՄԱՐԺԷՔ, ած. Մեծ արժէք ունեցող: ԲԱԶՄԱՐՄԱՏ, ած. Շատ արմատներ ունեցող: ԲԱԶՄԱՐՈՒԵՍՏ, ած. Շատ արուեստներ զիտցող: ԲԱԶՄԱՐՈՒԵՍՏԵԱՆ, ած. Բազմարուեստի վերաբերեալ: * ԲԱԶՄԱՐՏՕՍՐ, ած. Շատ արտաստուող: ԲԱԶՄԱՅԵՂ, ած. Շատ ցեղերի բաժանուած: ԲԱԶՄԱՅԵՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Բազմացեղ լինելը: ԲԱԶՄԱՅՈՒՄ, գ. Բազմանայր: ԲԱԶՄԱՅՐԻՒ, ած. Շատ տարածուած, ցրիւ եկած: ԲԱԶՄԱՅՕՂՈՒՆ, ած. Շատ ցօղուններ ունեցող: ԲԱԶՄԱՓԱՅԼ, ած. Շատ փայլուն: ԲԱԶՄԱՓԱՌ, ած. Շատ փառքով: ԲԱԶՄԱՓԱՐԹԱՍ, ած. Շատ փարթամ: ԲԱԶՄԱՓԷՇ, ած. Բազում փէշեր ունեցող: ԲԱԶՄԱՓԹԻԹ, ած. Առատութեամբ փթթող: * ԲԱԶՄԱՓՈՅԹ, ած. Հոգսերով լի: ԲԱԶՄԱՓՈՐՁ, ած. Շատ փորձառու: ԲԱԶՄԱՓՈՐՁՈՒԹԻՒՆ, գ. Բազմափորձ լինելը: ԲԱԶՄԱՔԱՅԼ, ած. Շատ քայլեր ունեցող: ԲԱԶՄԱՔԱՆԱԿ, ած. Անթիւ, մեծաքանակ: ԲԱԶՄԱՔԱՆՂԱԿ, ած. Շատ քանդակներ ունեցող: ԲԱԶՄԱՔԱՆՔԱՐ, ած. Շատ քանքար:</p>
--	--

<p>ների տեր, բազմատաղանդ: ԲԱԶՄԱՔԻՐՏՆ, ան. Շատ քրտնեցնող: ԲԱԶՄԱՔՆԻՆ} *ԲԱԶՄԱՔՆԻՆ} ան. Շատ քննող: ԲԱԶՄԱՔՆՆՈՂԱԳՈՑՆ, բաղդ. աստ. <i>* Բազմաքննողի:</i> * ԲԱԶՄԱՔՆՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Բազմաքնին լինելը: ԲԱԶՄԵԼ, չբ. 1. Սեղան նստել: 2. Հանդիսապէս նստել: ԲԱԶՄԵՌԱՆՆ, ան. Շատ եռանդով: ԲԱԶՄԵՐԱՆՍ, ան. Շատ երախտիք ունեցող: ԲԱԶՄԵՐԱՆՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Բազմերախտ լինելը: ԲԱԶՄԵՐԱՄ, ան. Մեծ երամ: ԲԱԶՄԵՐԱՆԳ, ան. Շատ երանգներ ունեցող, երկներանգ: Գոյնզգոյն: * ԲԱԶՄԵՐՈՒՄ, ան. Շատ յաճախակի երդող: ԲԱԶՄԵՐԵՄԱՆԻ, ան. Շատ երեսներ ունեցող, բազմերես: ԲԱԶՄԵՐԶԱՆԻՎ, ան. Շատ երջանիկ: * ԲԱԶՄԸՇԱՅ, ան. Շատ ընծաներ բերող: ԲԱԶՄԻՄԱՍՏ, ան. Շատ իմաստուն, շատ իմաստ ունեցող: ԲԱԶՄԻՄԱՍՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Բազմիմաստ լինելը: * ԲԱԶՄԻՇՆԱՆ, ան. Շատ իշխաններ ունեցող: ԲԱԶՄԻՇՆԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Կառուարողութեան ձեւը: ԲԱԶՄԻՑՍ, մկ. Յաճախ: * ԲԱԶՄՈԼՈՐ, ան. Շատ ոլորում: ԲԱԶՄՈՂԿՈՑԶ, ան. Շատ ողկոյզներ ունեցող: ԲԱԶՄՈՅԹ, գ. Մեծ Արջ համաստեղութիւնը: ԲԱԶՄՈՍ, Տ. Բազմաճիւղ: ԲԱԶՄՈՏԱՆԻ, ան. Շատ ոտքեր ունեցող:</p>	<p>ԲԱԶՄՈՐԱԿ, ան. Բազմաթիւ որակներով: ԲԱԶՄՈՐԴԻ, Տ. Բազմազուակ: ԲԱԶՄՈՑ, գ. Նստելու տեղ: ԲԱԶՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Բազում՝ շատ լինելը: * ԲԱԶՄՈՒՍՈՑՅ, ան. Շատ բան սովորեցնող: ԲԱԶՄՈՒՍՈՒՄ, ան. Շատ ուսեալ: * ԲԱԶՄՈՒՍՈՒՄՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Շատ գիտուն լինելը: ԲԱԶՄՈՒՐԱՆ, ան. մկ. Շատ ուրախ: ԲԱԶՄՕԳՈՒՏ, ան. Շատ օգտակար: ԲԱԶՄՕՐԵԱՅ, ան. Շատ օրեր տեւող: ԲԱԶՄՕՐԻՆԱԿ, ան. Շատ տեսակ: ԲԱԶՄՕՐՆԵԱԼ, ան. Շատ օրհնեալ: ԲԱԶՈՒԿ, գ. Ձեռք, թել: ԲԱԶՈՒՄ, ան. Շատ: + ԲԱԶՈՒՄՔ, գ. (Սստղաբ.) Համաստեղութիւն հիւսիսային երկնագնդում: ԲԱԶՊԱՆ, գ. Եկեղեցական զգեստաւորութեան բազուկի մաս: ԲԱԶՐԻՔ, գ. Բազկայթոռի երկու կողմի յենարանները բազուկների համար: ԲԱԺ, գ. Բաժին, մասն: Հարկ, տուրք: * ԲԱԺԱԳԻՐ, գ. Անորոքագիր բաժը՝ հարկը վճարած լինելու: ԲԱԺԱԿ, գ. Գաւաթ: ԲԱԺԱԿԱԳՈՂ, գ. Բաժակ գողացող: ԲԱԺԱԿԱՌՕՍՈՒԹԻՒՆ, Տ. Բաժակաճառ: ԲԱԺԱԿԱՃԱՌ, գ. Համաբօտ ճառ: <i>Կենաց խօսք, զովասանք:</i> ԲԱԺԱԿԱՃԱՌԵԼ, բ. Բաժակաճառ ասել: ԲԱԺԱԿԱՎԱՃԱՌ, ան. Բաժակներ վաճառող: ԲԱԺԱԿԻՑ, Տ. Բաժանորդ: ԲԱԺԱՆ, ան. Իրարից բաժանում: ԲԱԺԱՆԱԲԱՐ, մկ. Բաժանում: ԲԱԺԱՆԱԳԻՐ, գ. Բաժանման գիր: ԲԱԺԱՆԱԿԱՆ, ան. Ինչ որ կարող է մա-</p>
--	---

<p>սերի բաժանուել:</p> <p>ԲԱԺԱՆԱՎԻՑ, ան. գ. Մասն եւ բաժին ունեցող:</p> <p>ԲԱԺԱՆԱՍԷՐ, ան. Բաժանել սիրող:</p> <p>ԲԱԺԱՆԱՐԱՐ, ան. գ. Նա որ բաժանում է:</p> <p>ԲԱԺԱՆԱՔԱՐ, գ. Բաժանող քար:</p> <p>ԲԱԺԱՆԵԼ, նբ. Կտոր կտոր անել:</p> <p>ԲԱԺԱՆԵԼԻ, գ. (Թուաբ.) Այն թիւը, որ բաժանուելու է բաժանարարով:</p> <p>ԲԱԺԱՆԵԼԻՈՒԹԻՒՆ, գ. Իրի բաղադրիչ մասերի բաժանուելու յատկութիւնը:</p> <p>ԲԱԺԱՆԻՉ, ան. Բաժանում կատարող:</p> <p>ԲԱԺԱՆՍՈՒՆՔ, գ. Մի մեծ ամբողջից բաժանուած մաս:</p> <p>ԲԱԺԱՆՈՎԻ, ան. մկ. Ինչ որ բաժանուած է:</p> <p>ԲԱԺԱՆՈՐ, գ. Մասնակից, կցորդ, բաժին ունեցող:</p> <p>ԲԱԺԱՆՈՐԱԳԻՆ, գ. Այն գումարը, որ մի անձ վճարում է բաժանորդ դառնալու համար:</p> <p>ԲԱԺԱՆՈՐԱԳԻՐ, գ. Բաժանորդագրութեան անդորրագիր:</p> <p>ԲԱԺԱՆՈՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Բաժանորդ գրելը:</p> <p>ԲԱԺԱՆՈՐԱԳՐՈՒԵԼ, չբ. Բաժանորդ գրուել:</p> <p>ԲԱԺԱՆՈՐԱԹԵՐԹ, գ. Թերթ, որի մէջ գրում են բաժանորդ լինել ցանկացողների անունները:</p> <p>ԲԱԺԱՆՈՐԱՎՃԱՐ, Տ. Բաժանորդագին:</p> <p>ԲԱԺԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Իրարից բաժան լինելը:</p> <p>ԲԱԺԱՆՈՒՄ, գ. Բաժանելը:</p> <p>+ ԲԱԺԱՆՔ, գ. Իրարից բաժանուելը:</p> <p>* ԲԱԺԱՌՈՒ, ան. գ. Բաժ առնող: Հարկ վերցնող:</p> <p>ԲԱԺԻՆ, գ. 1. Բաժանուած ամբողջի ա-</p>	<p>մէն մի մասը: 2. Առիւծի բաժին, Ամենամեծ բաժին:</p> <p>ԲԱԺԻՆՔ, Տ. Օժիտ:</p> <p>ԲԱԺՆԵԳԻՆ, Տ. Բաժանորդագին:</p> <p>ԲԱԺՆԵԹՈՒՂԹ, գ. Տոկոսաբեր թուղթ:</p> <p>ԲԱԺՆԵՎԻՑ, ան. գ. Բաժանակից:</p> <p>ԲԱԺՆԵՏԷՐ, գ. Նա որ բաժին ունի:</p> <p>ԲԱԺՆԵՏԻՐԱԿԱՆ, ան. Բաժնետերերից բաղկացած:</p> <p>1. ԲԱԼ, գ. 1. Մէգ: 2. ան. Մթնեցնող:</p> <p>2. ԲԱԼ, գ. Բալենիի պտուղը:</p> <p>ԲԱԼԱԳԱՆ, գ. Թէթեւ փայտէ կառուցուածք: Տոնավաճառի կրպակ:</p> <p>+ ԲԱԼԱԼՈՒՎ, գ. Անորոշ տեսակի թուփ:</p> <p>ԲԱԼԱԽ, գ. (Բուս.) Ճահճային անպիտան խոտ:</p> <p>+ ԲԱԼԱԽՈՏԻ, գ. Բոյսի հաստ արմատ:</p> <p>ԲԱԼԱՉԻԳ, ան. Մշուշ բերող:</p> <p>+ ԲԱԼԱՅ, գ. Որդեակ, որդի:</p> <p>ԲԱԼԱՍԱՆ, գ. Անուշահոտ ծաղիկ: Սպեղանի:</p> <p>ԲԱԼԱՍՄԱՆԱԿԱՆ, ան. Բալասանի:</p> <p>ԲԱԼԵՆԻ, գ. (Բուս.) Կորիզապտուղների կարգին պատկանող ծառ:</p> <p>ԲԱԼԻ, Տ. Բալենի:</p> <p>1. ԲԱԼԻՇ, գ. Թաթարական դրամ:</p> <p>+ 2. ԲԱԼԻՇ, գ. Բարձ:</p> <p>+ ԲԱԼՆՈՒՏ, գ. Բալենիների անտառ:</p> <p>* ԲԱԼՈՒՏ, ան. Միգապատ, մշուշապատ:</p> <p>ԲԱԼՕՂԻ, գ. Բալով շինած օղի:</p> <p>ԲԱԽԱՍ, ան. Խելքից զարկուած:</p> <p>ԲԱԽԱՐԳԵԼ, Տարածք (գօտի)՝ բախումը կանխելու համար:</p> <p>ԲԱԽԵԼ, նբ. Հարուած տայ:</p> <p>ԲԱԽԻՆ, գ. Բախելուց առաջացած հարուածը:</p> <p>ԲԱԽՈՒՄ, գ. Բախելը:</p> <p>ԲԱԽՉԱ, (բրբ.) (Պարս.) Փոքր պարտէզ:</p> <p>ԲԱԽՏ, գ. Ինչ որ բաժին է ընկած մէկին:</p>
---	---

* **ԲԱԽՏԱԲԱՇԽ**, ան. *Բախտ բաշխող՝ բաժանող:*
ԲԱԽՏԱԲԵՐ, ան. *Բախտ բերող:*
ԲԱԽՏԱԳԻԾ, գ. (բնստ.), փխբ. *Բախտի գիծ, ճակատագիր:*
ԲԱԽՏԱԳՈՒՇԱԿ, ան. գ. *Բախտ գուշակող:*
ԲԱԽՏԱԳՈՒՇԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. *Բախտ գուշակելը:*
 * **ԲԱԽՏԱԳՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Ճակատագիր:*
ԲԱԽՏԱՆԱՐ, գ. *Թղթախաղի այն տեսակը, որի մեջ ոչինչ կախուած չէ խաղացողի հմտութիւնից:*
ԲԱԽՏԱՆՆԻՐ, ան. գ. *Բախտ փնտրող:*
ԲԱԽՏԱԿ, գ. *Սեւանայ լճի ձկներից մի տեսակը:*
ԲԱԽՏԱԿԻՑ, կցի, ան. *Միեւնոյն բախտն ունեցող:*
 + **ԲԱԽՏԱՎԱՐ**, գ. *Բախտ բերող:*
ԲԱԽՏԱՏՈՄՍ, գ. *Վիճակահանութեան տոմս:*
 * **ԲԱԽՏԱՅԻ**, մկ. *Պատահաբար:*
ԲԱԽՏԱԻՈՐ, ան. *Բախտ յաջողութիւն ունեցող:*
 + **ԲԱԽՏԱԻՈՐԵԼ**, նբ. *Բախտատր դարձնել:*
ԲԱԽՏԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Բախտատր լինելը:*
 + **ԲԱԽՏՈՎԻ**, ան. *Ըստ բախտի:*
ԲԱԽՏՈՐՈՇ, ան. *Ճակատագրական:*
 + **ԲԱԽՏՓՈՐՁՈՒՄ**, գ. *Վիճակ հանելը:*
 * **ԲԱԾԻՆ**, գ. *Մի տեսակ աղած ձուկ:*
 1. **ԲԱԿ**, գ. 1. *Տան կողքին բաց տեղ:*
 2. *Շրջանակ, շրջան:*
 2. **ԲԱԿ**, գ. *Մետաղեայ անօթ:*
ԲԱԿԱՌԱԿԱՆ, ան. (Քրկն.) *Հաւաքական:*
ԲԱԿԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. (Քրկն.) *Ոճի ձեւ:*
ԲԱԿԼԱՅ, գ. (Բուս.) *Թիթեռնածաղիկ ների կարգին պատկանող բոյս:*
 1. **ԲԱՀ**, գ. *Ձեռքի հողագործական գործիք:*

+ 2. **ԲԱՀ**, գ. *Հոսող ջրի քանակութեան չափ:*
 3. **ԲԱՀ**, միջ. *Զարմանքի բացազանչութիւն:*
ԲԱՀԱԿՈԹ, գ. *Բահի կոթ:*
 + **ԲԱՀԱՓՈՐ**, ան. *Բահով փորում:*
ԲԱՀԵԼ, նբ. *Բահով փորել:*
ԲԱՂ, *Բաղադրական մասնիկ:*
ԲԱՂԱՂԲԱԿԱՆ, ան. 1. *Հետը՝ կից՝ միասին դրում:* 2. (Քրկն.) *Սկզբից բաղադրական մասնիկ ունեցող (բառ):*
ԲԱՂԱՂԲԱՏՈՄՍ, գ. *Բաղադրիչների չափը նշող տոմս:*
ԲԱՂԱՂԵԱԼ, ան. *Մի քանի մասից կմ կտորից բաղկացած:* (Քիմ.) *Բաղադրեալ մարմին:*
ԲԱՂԱՂԵԼ, նբ. *Առանձին մասերից կազմել մի ամբողջութիւն:*
ԲԱՂԱՂԻՉ, գ. *Բարդ նիւթի ամէն՝ մի մասը:*
ԲԱՂԱՂՈՒԹԻՒՆ, գ. *Բաղադրելը, բաղադրելու գործողութիւնը:*
 * **ԲԱՂԱԿՑԵԼ**, նբ. *Իրար կցել, շարակցել, իրար հետ յօղել, բաղադրել:*
 * **ԲԱՂԱԿՑՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Բաղակցելը:*
ԲԱՂԱՁԱՅՆ, ան. գ. (Քրկն.) *Չայնատրի հետ կցուող:*
ԲԱՂԱՁԱՅՆԱԿԱՆ, ան. *Չայների միութեամբ:*
 * **ԲԱՂԱՁԱՅՆԱԿԻ**, մկ. *Չայնակցութեամբ:*
 * **ԲԱՂԱՁԱՅՆԵԼ**, չբ. *Չայնակից լինել:*
ԲԱՂԱՄ, գ. (Բուս.) *Մի տեսակ ներկատու ծառ:*
ԲԱՂԱՆԵԿԱՆ, ան. *Բաղնիքին յատուկ:*
ԲԱՂԱՆԻՔ, (անեգ.), գ. *Շէնք, որի մեջ տաք ջրով կը լոզնան:*
 * **ԲԱՂԱՆՈՒՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Միեւնոյն անունը կրելը:*
 + **ԲԱՂԱՋ**, **ԲԱՂԱՃ**, գ. *Կլոր հաց պինդ խմորից:*
 * **ԲԱՂԱՍԻՈՆ**, գ. *Վայրի նուան ծաղիկ:*

ԲԱՂԱՐՋ, գ. ան. *Անթթիսնոր (առանց խաշի) հաց:*
ԲԱՂԱՐՋԱԿԵՆ, ան. *Բաղարջ ուտող:*
ԲԱՂԱՂԱՐՋԱԿԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Բաղարջ ուտելը:*
ԲԱՂԱՓՈՒՇՏ, Տ. *Միզափամփուշտ:*
ԲԱՂԲԱՋԱՆՔ, Տ. *Բաջաղանք: Ցնդաբանություն:*
ԲԱՂԴԱՇԻ ԶՈՂ, գ. (Բուս.) *Խաչածաղիկների ընտանիքից, բանջար:*
ԲԱՂԴԱՍՈՒԹԻՒՆ, Շարադասություն:
ԲԱՂԴԱՏԱԲԱՐ, մկ. *Բաղդատություն:*
ԲԱՂԴԱՏԱԿԱՆ, ան. *Բաղդատություն կատարող:*
ԲԱՂԴԱՏԵԼ, նբ. *Առարկաների միջեւ յարաբերությունը որոշել:*
ԲԱՂԴԱՏԻ, գ. *Բարակ պատ:*
ԲԱՂԴԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Բաղդատելը:*
ԲԱՂԵՂ, գ. (Բուս.) *Բաղեղագգիներին պատկանող մշտականաչ բոյս:*
*** ԲԱՂԿԱՑՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Բաղկանալը:*
ԲԱՂԿԱՑՈՒՑԻՉ, ան. *Բաղկացնող, մաս կազմող:*
ԲԱՂԶԻՄԱԿԱՆ, ան. *Իրար հետ հիստող:*
ԲԱՂԶԻՄՈՒԹԻՒՆ, գ. *Իրար հետ կապակցում լինելը:*
ԲԱՂՁԱԼ, ն. չբ. 1. *Ցանկանալ:* 2. *Կամենալ: Փափագիլ:*
ԲԱՂՁԱԼԻ, ան. *Ինչ որ մարդ կը բաղձայ:*
ԲԱՂՁԱՆՏԱՒՈՐ, ան. *Բաղձանքով տառապող:*
ԲԱՂՁԱԿԱՆ, ան. *Բաղձալի:*
ԲԱՂՁԱՆՔ, գ. *Բաղձալը, ցանկություն:*
ԲԱՂՆԵԶԳԵՍՏ, գ. *Բաղնիքում կմ լողանալու ժամանակ գործածող զգեստ:*
ԲԱՂՆԵԿԱՆ, ան. *Բաղնիքին յատուկ:*
ԲԱՂՆԵՊԱՆ, **ԲԱՂՆԷՊԱՆ**, գ. *Բաղնիք պահող*
ԲԱՂՆԻՔ, Տ. *Բաղանիք: Լոգնալու շէնք:*
ԲԱՂՍԱՍՈՒԿ ՊԱՐՏԷԶԻ, գ. (Բուս.)

Հինաճաղկի մի ընտանի տեսակը:
*** ԲԱՂՏԻ**, ան. *Չարաբախտ:*
ԲԱՂԴՁՈՒԿ, **ԲԱՂԱՐՋՈՒԿ**, գ. (Բուս.) *Մոլոշների կարգին պատկանող բոյս:*
ԲԱՃԿՈՆ, գ. *Վերարկու կմ վերարկուի տակ հագնող զգեստ:*
ԲԱՃԿՈՆԱԿ, գ. *Փոքր բաձկոն:*
ԲԱՃԿՈՆԱՑՈՒ, գ. *Բաձկոնի հասկացող կտոր:*
ԲԱՃԿՈՆԱԽՈՐ, գ. *Բաձկոն հագածը:*
ԲԱՄ, միջ. *Նմանաձայնություն բնութեան ուժեղ դրդողի:*
 + 1. **ԲԱՄԲ**, գ. *Ձեռքի բաց թայթ:*
 2. **ԲԱՄԲ**, գ. *Նուագարանի հաստ լարի ցած խուլ հնչիւնը: Թաւ ձայն:*
ԲԱՄԲԱԿ, գ. *Բարակ՝ սպիտակ՝ երկայն՝ առաձգական՝ բուսական մազ:*
ԲԱՄԲԱԿԱԲԱՃԿՈՆ, գ. *Բամբակէ բաձկոն:*
ԲԱՄԲԱԿԱԲՈՅՑ, Տ. *Բամբակագործ:*
ԲԱՄԲԱԿԱԳՈՑՆ, (ույ), ան. *Բամբակի գոյն ու տեսք ունեցող:*
ԲԱՄԲԱԿԱԳՈՐՑ, գ. *Նա ուլ զբաղում է բամբակի բոյսի մշակութեամբ:*
ԲԱՄԲԱԿԱԳՈՐՑՈՒԹԻՒՆ, գ. *Բամբակագործի արհեստը:*
ԲԱՄԲԱԿԱԶՏԻՉ, ան. *Բամբակը գտող:*
ԲԱՄԲԱԿԱԹԵԼ, գ. *Բամբակեայ թել:*
ԲԱՄԲԱԿԱՍՕՐՈՒՄ, ան. *Բամբակե մօրուս կրող:*
ԲԱՄԲԱԿԱՎԱՃԱՌ, գ. *Բամբակի վաճառական:*
ԲԱՄԲԱԿԱՔԱՂ, գ. *Բամբակի քաղելու գործողությունը:*
ԲԱՄԲԱԿԷ, ան. *Բամբակից պատրաստուած:*
ԲԱՄԲԱԿԵՂԷՆ, ան. գ. *Բամբակից պատրաստուած գործուածք:*
ԲԱՄԲԱՍԱԿԱՆ, ան. *Բամբասանք՝ չարախօսություն պարունակող:*
ԲԱՄԲԱՍԱՆՔ, գ. *Բամբասելը, բամբասելու գործողությունը, զրպարտանք:*

ԲԱՄԲԱՍԱՍԷՐ, ան. Բամբասել սիրող:
ԲԱՄԲԱՍԵԼ, նբ. Մէկի մասին վատ, ոչ ճշմարիտ, բան սակել:
ԲԱՄԲԱՍՈՂ, ան. գ. Բամբասանքներով, գրպարտություններով զբաղուող:
+ ԲԱՄԲԱՐԱԿ, ան. Թոյլ անճարակ՝ բանուգործ չունեցող մարդ:
ԲԱՄԲԻՇ, գ. Թագուհի, տիկնաց տիկին:
ԲԱՄԲՈՒԿ,
ԲԱՄԲՈՒՍ, S. Հնդեղեգ:
ԲԱՄԻԱ, գ. (Արաբ.) (Բուս.) Ընդարեր բոյս:
ԲԱՄԻԱՎԱՃԱՌ, գ. Բամիա՝ կուտատուկ վաճառող, բամիայի վաճառքով զբաղուող:
ԲԱՄՓԵԼ, գ. Բամփով՝ թաթով խփել:
ԲԱՅ, գ. Գործողություն ցույց տուող բառ:
ԲԱՅԱՍՏԱԿԱՆ, գ. (Քրկն.) Ածական անուն, որ առաջ է եկել բայարմատից:
ԲԱՅԱԿԱՆ, ան. Բային յատուկ:
ԲԱՅԱՆՈՒՆ, գ. (Քրկն.) Գոյական անուն:
ԲԱՅԱՄՄԱՍ, գ. (Քրկն.) Բառի հիմնական մասն:
ԲԱՅԵԼ, բ. Մայել:
ԲԱՅՅ, Շաղկապ, որ կապում է երկու այնպիսի մտքեր, որոնցից երկրորդը հակառակ է առաջինին:
1. ԲԱՆ, գ. Մտաւոր կարողություն՝ ճանաչելու. դատելու, կշռելու. խոհակաւնություն:
2. ԲԱՆ, գ. (Բուս.) Տաք գօտիներում բուսնող ծառ:
ԲԱՆԱԳԷՏ, ան. Բանիմաց:
ԲԱՆԱԳԻՏԱԿԱՆ, ան. Բանագէտի:
ԲԱՆԱԳՆԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Բանագնաց լինելը:
ԲԱՆԱԳՈՂ, ան. գ. Հեղինակ, որ ուրիշ հեղինակներից քաղած հաւաքածո ներկայացնում է իբրեւ իրենը:
ԲԱՆԱԳՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Բանագող լինելը:

ԲԱՆԱԴՐԱՆՔ, գ. Խօսք դնելը: Եկեղեցական անէծք, նզովք:
ԲԱՆԱԴՐԵԼ, նբ. Դաւանող անձ մը՝ նզովիչ:
ԲԱՆԱԼ, նբ. Բաց անել:
ԲԱՆԱԼԻ,
ԲԱՆԱԼԻՔ, գ. Մետաղէ գործիք, որով կողպէքը բաց են անում կմ փակում:
ԲԱՆԱԽՓԱՆ, ան. Բանը խօսքը աշխատանքը խափանող:
*** ԲԱՆԱԽՈՅՁ**, ան. Խօսքը խուզարկող՝ քննող:
ԲԱՆԱԽՕՍ, գ. Ճառախօս:
ԲԱՆԱԽՕՍԵԼ, չբ. Ատենախօսել, ճառախօսել:
ԲԱՆԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Ատենամ խօսելը, ատենախօսություն: Դասախօսություն:
ԲԱՆԱԾ, ան. Ասեղնագործած: Աշխատուած:
ԲԱՆԱԿ, գ. 1. Մարդկանց բազմություն, որ համախմբուած է ճանապարհ գնալու: 2. Ձօրքի գունդ:
ԲԱՆԱԿԱԿԻՑ, ան. Նոյն բանակից եղող:
ԲԱՆԱԿԱՍԷՁ, գ. Բանակի միջավայրը:
ԲԱՆԱԿԱՅԻՆ, ան. գ. Բանակին յատուկ:
ԲԱՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Բանական լինելը:
ԲԱՆԱԿԱՇԻՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Բանակ կազմելը:
ԲԱՆԱԿԱՏԷՐ, գ. Բանակի տէր:
ԲԱՆԱԿԱՏԵՂ }
ԲԱՆԱԿԱՏԵՂԻ } գ. Ձօրքի կայան, բանակի գօրանոց:
ԲԱՆԱԿԵԼ, չբ. Իջեւանել: Դիրք գրաւել:
*** ԲԱՆԱԿՈՇԵԼ**, նբ. Խօսքերով մէկին քարկոծել:
ԲԱՆԱԿՈՒԻ, գ. Խօսքով կմ գրով կռիւ:
ԲԱՆԱԿՈՒՄԱԿԱՆ, ան. Բանակումին յատուկ:
ԲԱՆԱԿՈՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Բանակորի վարելը:
*** ԲԱՆԱԿՐԿԻՏ**, ան. 1. Բծախնդիր: 2.

Խօսք քաշքշող:

ԲԱՆԱԿՑԱԳՈՐԾԸՆԹԱՑ, գ. Բանակցութեան ղեկավարի գործընթաց:

ԲԱՆԱԿՑԵԼ, չք. Մէկի հետ Բանակցութիւն վարել:

ԲԱՆԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Մէկի հետ խօսելը: Կարծիքների փոխանակութիւն:

ԲԱՆԱԶԵԻ, գ. Խօսքի խօսելու ձև:

ԲԱՆԱԶԵԻՅԵԼ, նք. Խօսքի կամ գրառման ճիշտ ու որոշ ձևակերպել:

ԲԱՆԱՍՍԱՑ, գ. ած. Ժողովրդական ստեղծագործութիւններ պատմող եւ երգող անձ:

ԲԱՆԱՍԷՐ, ած. Բան խօսք՝ գրականութիւն սիրող:

ԲԱՆԱՍԻՐԱԲԱՐ, մկ. Իբրեւ Բանասէր:

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ, ած. Բանասիրութեան յատուկ:

ԲԱՆԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Լեզուի, գրական մշակոյթի ուսումնասիրութեամբ զբաղուող գիտութիւն:

ԲԱՆԱՍՏԵՂԾ, գ. Չափածոյ, խօսքով ստեղծագործող:

ԲԱՆԱՍՏԵՂԾԱԿԱՆ, ած. Բանաստեղծին յատուկ:

ԲԱՆԱՍՏԵՂԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Ստեղծագործութիւն խօսքի միջոցով:

ԲԱՆԱՍՏԵՂԾՕՐԷՆ, մկ. Բանաստեղծի նման:

ԲԱՆԱՎԷՃ, գ. Բանակոյն: Քննարկում:

ԲԱՆԱՎԻՃԱԿԱՆ, ած. գ. Խօսքի վիճակը

ԲԱՆԱՏՈՂԵՐ, գ. Խօսքի տողեր:

ԲԱՆԱՐԱՐ, ած. Բանաստեղծ:

ԲԱՆԱՐԱՐ, ած. Գործարար, գործունէակ:

ԲԱՆԱՐՈՒԵՍ, գ. Բանատր արուեստ:

ԲԱՆԱԻՈՐ, ած. 1. Բանականութիւն ունեցող: 2. Բերանացի: Հկր. Գրատր:

ԲԱՆԱՔԱՂ, ած. Այստեղից այնտեղից խօսքեր՝ գրուածք քաղող:

ԲԱՆԱՔԱՂԵԼ, նք. Ուրիշների գրուածքներից քաղուածքներ անել:

ԲԱՆԱՔԱՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Բանաքաղելը:

ԲԱՆԲԵՐ, գ. Լրաբեր, համբաւաբեր:

ԲԱՆԳ, գ. (Բուս.) Սորմազգիների կարգին պատկանող բոյս:

ԲԱՆԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Բանազէտ լինելը:

ԲԱՆԴԱԳՈՒՇԱՆՔ, գ. Յնորք, պատրանք:

1. **ԲԱՆԴԱԳՈՒՇԵԼ**, նք. Սոյոքեցնել:

2. **ԲԱՆԴԱԳՈՒՇԵԼ**, չք. Յնորուել:

ԲԱՆԵԼ, չք. Աշխատանք կատարել:

ԲԱՆԵԼԱԿԱՐԳ, գ. Աշխատանքի կարգը, ոճը:

ԲԱՆԵՂ, ած. Լեզուանի, ճարտարախօս: + **ԲԱՆԹՈՂ** գ. Գործը՝ աշխատանքը թողնելը:

ԲԱՆԻԲՈՒՆ, ած. Խօսելու մէջ հմուտ:

ԲԱՆԻՄԱՑ, ած. Բան հասկացող:

ԲԱՆԻՄԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Խելացիութիւն: + **ԲԱՆԿԱԼ**, գ. Եկեղեցիներին մօտ փոքրիկ սենեակ, որտեղ մտն են ծախում:

+ **ԲԱՆՀՈԳԻ**, ած. Յանկարծակի՝ տեղնուտեղը մեռած:

ԲԱՆՇՈՐ, գ. Այն շորը, որ բանտորը հագնում է աշխատանքի ժամանակ:

ԲԱՆՈՂԶԷՔ, գ. Օրական աշխատավարձ:

ԲԱՆՈՒԱԾՔ, գ. Բանելու՝ գործելու՝ աշխատելու կերպը:

ԲԱՆՈՒԶԱՆՔ, գ. Փոխ վերցնելը:

ԲԱՆՈՒԶՈՎԻ, ած. Բանեցնելու համար փոխ վերցրած (իր):

ԲԱՆՈՒԿ, ած. 1. Աշխատասէր: 2. Շատ երթելու կերպի, գործադրութեան մէջ եղող:

ԲԱՆՈՒՈՐ, ած. գ. Նա որ ուրիշի մօտ վարձով աշխատում է:

ԲԱՆՈՒՈՐԱԿԱՆ, ած. Բանտորի վերաբերեալ, յատուկ:

ԲԱՆՈՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Բանտոր լինելը:

ԲԱՆԶԱՐ, գ. Մարդկանց եւ անասունների համար ուտելի կանաչեղէն:

ԲԱՆԶԱՐ, փխկ. Եղինճքանջարի:

ԲԱՆՋԱՐ ԿԱՐՄԻՐ, գ. (Բուս.) Ուտեղի մի մոլայտտո:
ԲԱՆՋԱՐԱԲՈՅԾ, ած. գ. Բանջարեղեն մշակող:
ԲԱՆՋԱՐԱԲՈՒԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Բանջարաբոյժի պարապմունքը: Գիւղատնտեսութեան ճիւղ:
ԲԱՆՋԱՐԱԹԱՆ, գ. Մտով ապուր:
ԲԱՆՋԱՐԱՍԾԱԽ, S. Բանջարավաճառ:
ԲԱՆՋԱՐԱԿԵՐ, ած. Բանջար ուտող:
ԲԱՆՋԱՐԱՃԱՇԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Բանջար ուտելը:
ԲԱՆՋԱՐԱՅԻՆ, ած. Բանջարեղեն:
ԲԱՆՋԱՐԱՆՈՑ, գ. Արտ, որտեղ ցանում ու մշակում են բանջար:
ԲԱՆՋԱՐԱՎԱՃԱՌ, գ. Խանութպան, որ բանջարեղեն է ծախում:
ԲԱՆՋԱՐԱՔԱՐ, ած. Բանջար քաղող:
ԲԱՆՋԱՐԵՂԷՆ, ած. Բանջար պարունակող:
ԲԱՆՋՐՈՒՌ, ած. գ. Բանջար քաղող:
ԲԱՆՄԱՐԿԵԼ, նբ. Խօսք խառնել. Քսութիւն անել:
ԲԱՆՄԱՐԿՈՒ, ած. գ. Խօսք խառնող:
ԲԱՆՄԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Բանսարկու լինելը:
ԲԱՆՍԵԼՈՒ } ած. Ուրիշի ասածին
ԲԱՆՍԵՐԹՈՒԿ } հետեւող:
ԲԱՆՏ, գ. Շինութիւն՝ տեղ, որտեղ արգելքի տակ պահում են յանցաւորներին:
ԲԱՆՏԱՆՑԻԿ, գ. Փոքրիկ բանտայտուց:
ԲԱՆՏԱՆՈՒՑ, գ. Բանտային խուց:
*** ԲԱՆՏԱՄՈՒՑ**, ած. Բանտ մտած:
ԲԱՆՏԱՊԱՇ, ած. գ. S. Բանտապան:
ԲԱՆՏԱՊԱՆ, գ. Բանտի մէջ վերակացու:
ԲԱՆՏԱՊԵՏ, գ. Բանտի կառավարիչ՝ պետ:
ԲԱՆՏԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Բանտապետ լինելը:
ԲԱՆՏԱՐԳԵԼ, ած. Բանտում արգելում:

ԲԱՆՏԱՐԳԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Բանտում արգելում լինելը:
ԲԱՆՏԱՐԿԵԱԼ, ած. գ. Բանտ ձգուած, բանտ դրուած:
ԲԱՆՏԱՐԿԵԼ, նբ. Բանտը դնել:
ԲԱՆՏԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Բանտ ձգուելը:
ԲԱՆՏԱՐԿՈՒՄ, գ. Բանտարկելը:
ԲԱՆՏԵԼ, բ. Արգելափակել, բանտարկել:
ԲԱՆՈՒԿ, ած. Երթելակելի:
ԲԱՇ, գ. Ձիու, առիւծի վզի ողնաշարի վրայ բուսած երկայն՝ հաստ մազը:
ԲԱՇԱՐՁԱԿ, ած. մկ. Բաշը արձակ ազատ:
1. ԲԱՇԽ, գ. Ինչ որ մարդու բաժին է ընկած:
2. ԲԱՇԽ, ԲԱՇԽԵՐ, գ. (Կենդ.) Մարդագիւնների դասին պատկանող ստորին կենդանիների կարգ:
ԲԱՇԽԱԿԱՆ, ած. Բաշխան վերաբերեալ:
ԲԱՇԽԵԼ, նբ. Բաժին-բաժին անել:
ԲԱՇԽԻՉ, ած. Բաշխող, մասնատրող:
ԲԱՇԽՈՂԱԿԱՆ, ած. Բաշխուելուն վերաբերող:
ԲԱՇԽՈՒՄ, գ. Բաշխելը:
ԲԱՇՈՏ, գ. (Կենդ.) Թռչուն բազէների ընտանիքից:
ԲԱՌԲԱՐ, գ. (Բուս.) Հսկայ ծառ, մոլորների կարգից:
ԲԱՉԻՒՆ, գ. Անասունների ձայնը:
ԲԱՋԱՂԱՆՔ, գ. Յիմար-յիմար դուրս տալը:
ԲԱՋԱՂԵԼ, չբ. Յիմար-յիմար դուրս տալ:
*** ԲԱՋԱՂԿՈՏ**, ած. Յիմար-յիմար դուրս տուող:
ԲԱՌ, գ. Մարդկային ձայնի մի հնչիւն կամ հնչիւններից յօդուած խումբ: Խօսքի մի մասնիկը:
ԲԱՌԱԲԱՐՈՒԹԻՒՆ }
ԲԱՌԱԲԱՐՈՒՄ } գ. Բառերի բար-

<p>դոււմը:</p> <p>ԲԱՌԱԳԱՆՁ, S. Բառամթերք:</p> <p>ԲԱՌԱԳԷՏ, ած. գ. Բառագիտութեամբ պարապող:</p> <p>ԲԱՌԱԳԻՏԱԿԱՆ, ած. Բառագիտութեան վերաբերեալ:</p> <p>ԲԱՌԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Լեզուի բառերի գիտութիւն: Լեզուաբանութեան ճիւղ:</p> <p>ԲԱՌԱԳԻՐ, S. Բառարանագիր:</p> <p>ԲԱՌԱԳԻՐՔ, S. Բառգիրք:</p> <p>ԲԱՌԱԳՈՐԾԱԾՈՒՄ, գ. (լեզվբ.) Բառի գործածութիւն, կիրառութիւն:</p> <p>ԲԱՌԱԶԳԱՅ, ած. Բառի ճիշտ իմաստը ըմբռնող:</p> <p>ԲԱՌԱԶՆՆԱԿԱՆ, ած. Բառագննութեան վերաբերեալ:</p> <p>ԲԱՌԱԶՆՆՈՒԹԻՒՆ, գ. (Քրկն.) Քերականութեան մասը:</p> <p>ԲԱՌԱԶՈՅԳ, գ. Միմիեանց հետ որոշակի կապի մէջ գտնուող բառերի զոյգ:</p> <p>* ԲԱՌԱՆՈՅԾ, ած. Դժուար բառերը մեկնող:</p> <p>ԲԱՌԱՌԱՂ, գ. Մրամխտ խօսք:</p> <p>ԲԱՌԱՌԱՂԱՅԻՆ, ած. Բառախաղին վերաբերող:</p> <p>ԲԱՌԱԿԱԶՄԱԳԻՏԱԿԱՆ, ած. (լեզվբ.): Բառակազմագիտութեանը վերաբերող:</p> <p>ԲԱՌԱԿԱԶՄԱԳԻՏՈՒԹՅՈՒՆ, գ. (լեզվբ.) Բառագիտութեան ենթաբաժին, որն ուսումնասիրում է բառակազմութեան օրինաչափութիւնները:</p> <p>ԲԱՌԱԿԱԶՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Բառեր կազմելը:</p> <p>ԲԱՌԱԿՈՅՏ, գ. Բառերի խումբ:</p> <p>ԲԱՌԱԿՈՒՏԱԿ, ած. Բառերի անիմաստ կուտակում ունեցող:</p> <p>ԲԱՌԱԿՈՒՏԱԿՈՒՄ, գ. Բառերի կուտակում, իրար հետեւից ասված՝ շարված բառերի անիմաստ կոյտ:</p> <p>ԲԱՌԱՀՆՉԻՒՆԱՅԻՆ, ած. Բառային եւ հնչիւնային, հնչարարին վերաբերող:</p> <p>ԲԱՌԱՄԹԵՐՔ, գ. Բառերի ամբողջ քա-</p>	<p>նակը:</p> <p>ԲԱՌԱՆՇԱՆԱՅԻՆ, ած. Բառերով եւ նշաններով արտայայտուող:</p> <p>ԲԱՌԱՇԻՆԱՐԱՐ, գ. Բառաստեղծ, նոր բառեր ստեղծող:</p> <p>ԲԱՌԱՇԻՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Բառ ստեղծելը:</p> <p>ԲԱՌԱՉ, գ. Կովի արձակած ձայնը:</p> <p>ԲԱՌԱ(Ն)ՉԵԼ, չբ. Բառաչ արձակել: ԲԱՌԱՉԻՒՆ } գ. Բառաչի ձայնը: ԲԱՌԱՉՈՒՄ }</p> <p>ԲԱՌԱՐԱՆ, գ. Գիրք, որի մէջ ամփոփուած են լեզուի բառերը:</p> <p>ԲԱՌԱՐԱՆԱԳԻՐ, ած. գ. Բառարան գրող՝ կազմող:</p> <p>ԲԱՌԱՐԱՆԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Բառարանագիր լինելը:</p> <p>ԲԱՌԱՐԱՆԱԳՐՈՒՄ, գ. Բառարանագրելը:</p> <p>ԲԱՌԱՐԱՆԱԿԱՆ, ած. Բառարանի վերաբերեալ:</p> <p>ԲԱՌԱՅԱՆԿ, գ. Համառօտ բառարան մի գրքի մէջ պատահող բառերի:</p> <p>ԲԱՌԱՅԻ, ած. 1. Անուանի: 2. ած. մկ. Բառը բառի դէմ դնելով, ճշտիւ հետեւելով բնագրին:</p> <p>ԲԱՌԱՓՈՒՍԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. (լեզվբ.) Բառի փոխառութիւն:</p> <p>ԲԱՌԳԻՐՔ, գ. Բառարան:</p> <p>ԲԱՌԳՐՔՈՅԿ, գ. Փոքր՝ համառօտ բառարան:</p> <p>ԲԱՌՆԱԼ, նբ. Վեր բարձրացնել:</p> <p>ԲԱՍՏԵՌՆ, գ. Փափուկ տախտ:</p> <p>ԲԱՍՐԱՆՔ, գ. Պարսաւանք:</p> <p>ԲԱՍՐԵԼ, նբ. Պարսաւել:</p> <p>+ ԲԱՐ, գ. Առհասարակ պտուղ:</p> <p>+ ԲԱՐԱԹԱՓ, ած. Բարը՝ պտուղը թափած:</p> <p>1. ԲԱՐԱԿ, ած. մկ. Քիչ հաստութիւն ունեցող: Լուրբ:</p> <p>2. ԲԱՐԱԿ, գ. Որսկան շուն:</p> <p>ԲԱՐԱԿԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարակ գործելը:</p>
--	---

ԲԱՐԱԿԱՍՏԷՉՔ, ան. Բարակ մեջք ունեցող:
ԲԱՐԱԿԱՇՈՒՐԹՆ, ան. Բարակ շըրթունքներ ունեցող:
ԲԱՐԱԿԱՎԻՉ, ան. Բարակ վիզ ունեցող:
 + **ԲԱՐԱԿԱՑԱԻ**, գ. Հիւանդութիւն:
ԲԱՐԱԿԵԼ, չբ. Բարակ դառնալ:
 ԲԱՐԱԿԻԿ } ան. Շատ բարակ:
 * ԲԱՐԱԿՈՒԿ }
ԲԱՐԱԿՆԱԼ, Տ. Բարականալ:
ԲԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարակ լինելը:
 * **ԲԱՐԱՊԵՏ**, գ. Դրան պահապան:
ԲԱՐԱՊԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարապան լինելը:
ԲԱՐԱԻՈՐ, գ. Տան դրան շրջանակի վերի սեւը:
ԲԱՐԲԱՋԱՆՔ, **ԲԱՐԲԱՋԱՆՔ**, գ. Վայրիվերոյ՝ արեղցիեղ խօսք:
ԲԱՐԲԱՋԵԼ, **ԲԱՐԲԱՋԵԼ**, նբ. Վայրիվերոյ՝ արեղցիեղ խօսել:
ԲԱՐԲԱՌ, գ. 1. Մարդկային ձայն:
 2. Լեզուի տարածքային տարբերակ:
ԲԱՐԲԱՌԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարբառների գիտութիւն:
ԲԱՐԲԱՌԵԼ,
ԲԱՐԲԱՌԻԼ, ն. չբ. Մարդկային ձայն արտասանել:
ԲԱՐԲԱՐՈՍ, ան. գ. Անուն, որ տալիս էին հին յոյներն ու հռոմայեցիները ուրիշ ազգերին: Վայրենի:
ԲԱՐԲԱՐՈՍԱԲԱՐ, մկ. Բարբարոսի պէս, անգթաբար:
ԲԱՐԲԱՐՈՍԱՆԱԼ, չբ. Բարբարոս դառնալ:
ԲԱՐԲԱՐՈՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարբարոս լինելը:
ԲԱՐԳԱԻԱՃ,
 * **ԲԱՐԳԱԻԱՃԱԿԱՆ**, ան. Պերճ, փառաւոր, անուանի:
ԲԱՐԳԱԻԱՃԱՆԱԼ, Տ. Բարգաւաճել:
ԲԱՐԳԱԻԱՃԵԼ, նբ. Փառաւորել, պատ-

ուել:
 * **ԲԱՐԳԱԻԱՃՈՒՆ**, ան. Բարգաւաճ, ծաղկած, յառաջադէմ:
 + 1. **ԲԱՐԴ**, գ. 1. Չորացրած խոտի դեղ:
 + 2. Մի երեսնեակ:
 2. **ԲԱՐԴ**, ան. Դիզուած, կուտակուած, խրթին: Հկո. Պարզ:
ԲԱՐԴԱՍԱՆՑ, ան. (Քրկն.) Բարդուած էւ ածանցուած միաժամաակ:
ԲԱՐԴԱԿԱՋԱՍ, ան. Խրթին ձեւ, կառուցուածք ունեցող:
ԲԱՐԴԱՀԻՄ, գ. (փխբ.) Բարդ հիւսուածք՝ կառուցուածք ունեցող:
ԲԱՐԴԱՆԱԼ, չբ. Բարդ դառնալ:
ԲԱՐԴԵԼ, նբ. 1. Դիզել, կուտակել, դարսել: 2. (Քրկն.) Պարզ բառերից բարդ բառ կազմել:
ԲԱՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարդ՝ խառնուած՝ խճճուած՝ դժուարալոյծ լինելը:
ԲԱՐԵԱՑԱԿԱՍՍ, ան. Մէկին բարիք կամեցող:
ԲԱՐԵԱՑԱԿԱՍՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեացակամ լինելը:
ԲԱՐԵԲԱՆՍ, ան. Բարի բախտ ունեցող, բախտատր:
ԲԱՐԵԲԱՆՍԱԲԱՐ, մկ. Բարի բախտից, բախտի յաջողելով:
ԲԱՐԵԲԱՆՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեբախտ լինելը:
ԲԱՐԵԲԱՆԵԼ, նբ. Բարին՝ լաւը ասել:
ԲԱՐԵԲԱՇԽ, ան. Բարիք բաշխող:
ԲԱՐԵԲԱՐՈՑ, ան. Բարի բարք ու վարք ունեցող:
 * **ԲԱՐԵԲԵՂՈՒՆ** } ան. Լաւ բերք բերող:
 ԲԱՐԵԲԵՐ }
ԲԱՐԵԲԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեբեր լինելը:
ԲԱՐԵԲՈՅՍ, ան. Լաւ բուսած:
ԲԱՐԵԲՈՅՐ, ան. Անուշաբոյր:
 * **ԲԱՐԵԲՈՒՑ**, ան. Լաւ կերակրուող:
ԲԱՐԵԳԵՂ, ան. Շատ գեղեցիկ:
ԲԱՐԵԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեզուք լինելը:
ԲԱՐԵԳՈՐԾ, ան. Նա որ բարի բան է անում:

ԲԱՐԵԳՈՐԾԱԿԱՆ, ան. Բարեգործության վերաբերեալ:
ԲԱՐԵԳՈՐԾԵԼ, չբ. Բարի գործ անել:
ԲԱՐԵԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարի գործ անելը:
ԲԱՐԵԳՈՒԹ, ան. Շատ գթած, գթասիրտ:
ԲԱՐԵԳՈՒՇԱԿ, ան. Լուս բան գուշակոյ:
ԲԱՐԵԴԱԻԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. (Կրօն.) Բարի ճշմարիտ դասանք ունենալը:
ԲԱՐԵԴԷՄ, ան. Բարի դէմք ունեցող, գեղեցկադէմ:
ԲԱՐԵԴԷՊ, ան. Յարմար, տեղին:
ԲԱՐԵԴԻՐ, ան. Լուս դիրք ունեցող:
ԲԱՐԵԶԱՐԴ, ան. Լուս զարդարում:
ԲԱՐԵԶԱՐԴԵԼ, նբ. Չարդարել. վայելչացնել:
ԲԱՐԵԶԱՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեզարդ լինելը:
ԲԱՐԵԶԱՐԻԱԿ, ան. Բարի զուակներ ունեցող:
*** ԲԱՐԵԶԳՕՆ**, ան. Շատ զգօն:
ԲԱՐԵԶՈՒԱՐԹ, ան. Շատ զուարթ:
ԲԱՐԵԺԱՄ
*** ԲԱՐԵԺԱՄԱՆԱԿ** } ան. Յարմար ժամանակին:
ԲԱՐԵԺՊԻՏ, ան. Քաղցր ժպիտ ունցող:
ԲԱՐԵԼԱԻ, ան. Շատ լուս:
ԲԱՐԵԼԱԻԵԼ, նբ. Բարուրքել:
ԲԱՐԵԼԱԻՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարելու լինելը:
ԲԱՐԵԼԱԻՈՒԻՄ, գ. Բարելուելը:
ԲԱՐԵՆԱՌՆ, ան. Ոչ շատ տաք:
ԲԱՐԵՆԱՌՆԵԼ, նբ. Բարեխառն դարձնել:
ԲԱՐԵՆԱՌՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեխառն լինելը:
ԲԱՐԵՆԻՂՃ, ան. Բարի խիղճ ունեցող, խղճմտանքով վարուող:
ԲԱՐԵՆԻՂՃՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեխիղճ լինելը:
ԲԱՐԵՆՆԱՄ, ան. Լուս խնամք տանող:

ԲԱՐԵՆՆԱՄԵԼ, նբ. Լուս խնամել:
ԲԱՐԵՆՈՐՀՈՒՐԴ, ան. Բարին մտածող:
ԲԱՐԵՆՐԱՏ, ան. Բարին խրատող:
ԲԱՐԵՆՐԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեխրատ լինելը:
ԲԱՐԵՆՈՂ, ան. Խոհեմ, խելացի:
ԲԱՐԵՆՈՍ, ան. Բարի քաղցր խօսող:
ԲԱՐԵՆՈՍԱԿԱՆ, ան. Բարեխօսության վերաբերեալ:
ԲԱՐԵՆՈՍԵԼ, չբ. Բարեխօսութիւն անել:
ԲԱՐԵՆՈՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեխօս լինելը:
ԲԱՐԵՏՆԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեծնունդ՝ ազնուատոհմ լինելը:
ԲԱՐԵՏՆՈՒՆԴ, ան. Ազնիւ ծագումից:
ԲԱՐԵԿԱԶՄ, ան. Նուրբ՝ գեղեցիկ կազմուածք ունեցող:
ԲԱՐԵԿԱԶՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեկազմ լինելը:
ԲԱՐԵԿԱԹ, ան. Մաքուր կաթ տուող:
ԲԱՐԵԿԱՄ, ան. Բարիք կամեցող մէկին:
ԲԱՐԵԿԱՄԱԲԱՐ, մկ. Իբրեւ բարեկամ, բարեկամի պէս:
ԲԱՐԵԿԱՄԱԿԱՆ, ան. Բարեկամին յատուկ:
ԲԱՐԵԿԱՄԱՆԱԼ, չբ. Բարեկամ դառնալ:
ԲԱՐԵԿԱՄԱՊԷՄ, Տ. Բարեկամաբար:
ԲԱՐԵԿԱՄԱՑՆԵԼ, անց. ձեւ Բարեկամանալի:
*** ԲԱՐԵԿԱՄԵՑՈՒԹԻՒՆ**, գ. Բարիք կամենալը:
ԲԱՐԵԿԱՄՈՒՇԻ, գ. Կին բարեկամ:
ԲԱՐԵԿԱՌՈՅՑ, ան. Լուս կառուցում:
ԲԱՐԵԿԱՐԳ, ան. Լուս կարգեր ունեցող:
ԲԱՐԵԿԱՐԳԵԼ, նբ. Բարեկարգ դարձրնել:
ԲԱՐԵԿԱՐԳԻՉ, ան. Նա որ բարեկարգում է, բարեկարգող:
ԲԱՐԵԿԱՐԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեկարգ

<p>լինելը: ԲԱՐԵԿԱՐԳՈՒՄ, գ. Բարեկարգելը: ԲԱՐԵԿԵՆԴԱՆ, գ. (Եկեղ.) 1. Լաւ ապրելու օր: 2. Յատկապէս մեծ պասին նախընթաց շարաթը: ԲԱՐԵԿԵՆԴԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Լաւ՝ առողջ կեանք: ԲԱՐԵԿԵՐՊ, ած. Վայելչատես: ԲԱՐԵԿԵՐՊՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեկերպ լինելը: ԲԱՐԵԿԵՐՏ, ած. Գեղեցիկ՝ սիրուն շինուած: ԲԱՐԵԿԵՏԻԿ, ած. Լաւ ապրող: ԲԱՐԵԿԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեկեցիկ կեանք: ԲԱՐԵԿԻՐԹ, ած. մկ. Լաւ կրթուած: ԲԱՐԵԿԻՐԹՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեկիրթ լինելը: ԲԱՐԵԿԻՐԹՈՐԷՆ, մկ. Բարեկիրթ կերպով: ԲԱՐԵԿՐՕՆՈՒԹԻՒՆ, գ. (Կրօն.) Բարեկրօն՝ բարեպաշտ լինելը: ԲԱՐԵՀԱՃ, ած. Նա որ լաւ է տրամադրուած: ԲԱՐԵՀԱՃԵԼ, ջբ. Բարեհաճ՝ լաւ տրամադրուած լինել: ԲԱՐԵՀԱՃՈՅ, ած. Շատ հաճելի: ԲԱՐԵՀԱՃՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեհաճ լինելը: ԲԱՐԵՀԱՍ, ած. Ախորժեղի համ ունեցող: ԲԱՐԵՀԱՍԲԱԻ, ած. Լաւ համբաւ ունեցող: ԲԱՐԵՀԱՍԲԱԻԵԼ, նբ. Բարի համբաւ տարածել: ԲԱՐԵՀԱՍԲԱԻՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեհամբաւ լինելը: ԲԱՐԵՀԱՍԲՈՅՐ, ած. Քաղցր, հաճելի: * ԲԱՐԵՀԱՆԴԵՍ, ած. Գովելի: ԲԱՐԵՀԱՍԱԿ, ած. Վայելուչ հասակով: ԲԱՐԵՀԱԻԱՆ, ած. Շուտ հաւանող: ԲԱՐԵՀՆՉԻՒՆ, ած. Լաւ հնչող:</p>	<p>ԲԱՐԵՀՈԳԱԲԱՐ, մկ. Բարեհոգի կերպով: ԲԱՐԵՀՈԳԻ, ած. Հոգով բարի, բարեմիտ: ԲԱՐԵՀՈԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեհոգի լինելը: ԲԱՐԵՀՈԶԱԿ, ած. Լաւ հոշակող կմ հոշակուած: ԲԱՐԵՀՐԱԻԷՐ, ած. Դեպի բարին հրաւիրող: * ԲԱՐԵՀՐԵՇՏԱԿ, ած. գ. (Կրօն.) Բարու հրեշտակ: ԲԱՐԵՁԱՅՆ, Տ. Քաղցրաձայն: ԲԱՐԵՁԵԻ, ած. Լաւ ձեւ՝ կերպարանք ունեցող: ԲԱՐԵՁԵԻԵԼ, նբ. Բարեձեւ դարձնել: ԲԱՐԵՍԱՂԹԱՆՔ, գ. Բարեմաղթութիւն: ԲԱՐԵՍԱՂԹԵԼ, նբ. Մէկի համար բարիք մաղթել: ԲԱՐԵՍԱՍՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Լաւ վիճակ ունենալը: ԲԱՐԵՄԻՏ, ած. Միտքը բարի: ԲԱՐԵՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեմիտ լինելը: ԲԱՐԵՄՏԱԲԱՐ } մկ. Բարեմիտ կերպով: ԲԱՐԵՄՏՕՐԷՆ } ԲԱՐԵՑԱՂԹ, ած. Քաջայայղթ: ԲԱՐԵՑԱՁՈՂ, ած. Յաջող: ԲԱՐԵՑԱՐՄԱՐ, ած. Լաւ յարմարած: ԲԱՐԵՑԻՇՍԱԿ, ած. Լաւ յիշատակ թողած: ԲԱՐԵՑՈՅՍ, ած. Լաւ յոյս՝ յոյսեր ունեցող: ԲԱՐԵՑՈՒՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեյոյս լինելը: ԲԱՐԵՅՕՂ, ած. Բարեձեւ: ԲԱՐԵՅՕԺԱՐ, ած. Բարի բանին յօժարող: ԲԱՐԵՅՕԺԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարի յօժարութիւն: ԲԱՐԵՆԱԽԱՆՁ, ած. Բարի բանի նախանձող: * ԲԱՐԵՆԻՇ, ած. Լաւ նիշ:</p>
--	---

ԲԱՐԵՆՈՐՈՎԵԼ, նբ. Նորոզել՝ լաւացնելու նպատակով:
ԲԱՐԵՆՈՐՈՎԵԼԻ, ած. Ինչ որ պէտք է կմ կարելի է բարենորոզել:
ԲԱՐԵՆՈՐՈՎԻՉ, ած. գ. Բարենորոզող:
ԲԱՐԵՆՈՐՈՎՈՒԹԻՒՆ, գ. Նորոզուած՝ լաւացրած կարգը՝ դրութիւնը:
ԲԱՐԵՆՈՐՈՎՈՒՄ, գ. Բարենորոզելը:
ԲԱՐԵՆՈՐՈՎՉԱԿԱՆ, ած. Բարենորոզութեան վերաբերեալ:
ԲԱՐԵՆՊԱՍՍ, ած. Լաւ եւ նպաստաւոր:
ԲԱՐԵՆՊԱՍՏԱԿ, ած. Բարի նպատակ ունեցող:
ԲԱՐԵՇԱՏ, ած. Բարիքներով առատ:
ԲԱՐԵՇԷՆ, ած. Լաւ շինուած:
ԲԱՐԵՇԻՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեշէն լինելը:
ԲԱՐԵՇՆՈՐՉ, ած. Բարիք շնորհող:
ԲԱՐԵՇՐՁԵԼ, նբ. Բարեշրջում առաջ բերել:
ԲԱՐԵՊԱՇՏ, ած. (Կրօն.) Նա որ բարի ուղիղ՝ ճշմարիտ պաշտամունք ունի:
ԲԱՐԵՊԱՇՏԱԲԱՐ, մկ. (Կրօն.) Իբրեւ բարեպաշտ:
ԲԱՐԵՊԱՇՏԱԿԱՆ, ած. (Կրօն.) Բարեպաշտին կմ բարեպաշտութեան յատուկ:
ԲԱՐԵՊԱՇՏՈՒԹԻՒՆ, գ. (Կրօն.) Բարեպաշտ լինելը:
ԲԱՐԵՊԱՏԵՉ, ած. Շատ պատեհ:
ԲԱՐԵՊԱՏԵՉՈՒԹԻՒՆ, գ. Պատեհ՝ յարմար առիթ:
*** ԲԱՐԵՊԱՏՃԱՆ**, ած. Լաւ պատճառ ունեցող:
ԲԱՐԵՊՏՈՒՂ, ած. Առատ պտղաբերող, արգասաւոր:
ԲԱՐԵՋԱՆ, ած. Ջանքով՝ ջանասիրութեամբ կատարուած:
*** ԲԱՐԵՍԱՅՈՒԹԻՒՆ**, Բարեխօսութիւն:
ԲԱՐԵՍԷՐ, ած. Բարութիւնը սիրող:
ԲԱՐԵՍԻՐԱԲԱՐ, մկ. Իբրեւ բարեսէր:
ԲԱՐԵՍԻՐԱԿԱՆ, ած. Բարեսէր:
ԲԱՐԵՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեսէր լինելը:

ԲԱՐԵՍԻՐՏ, ած. Սիրտը բարի:
ԲԱՐԵՍՆՈՒՆՂ, ած. Լաւ սնուցանող:
ԲԱՐԵՍՏՈՒԵՐ, ած. Լաւ ստուեր ունեցող:
ԲԱՐԵՍՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեսիրտ լինելը:
ԲԱՐԵՎԱԽՃԱՆ, ած. Բարի վախճան ունեցող:
ԲԱՐԵՎԱՅԵԼՈՒՉ, ած. մկ. Շատ վայելուչ, բարեձեւ:
ԲԱՐԵՎԱՅԵԼՉՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեվայելուչ լինելը:
ԲԱՐԵՎԻՃԱԿ, ած. Լաւ վիճակի մէջ գտնուող:
ԲԱՐԵՏԵՍ, ած. Գեղեցիկ:
ԲԱՐԵՏԵՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեսէս լինելը:
ԲԱՐԵՏՈՉՄ, ած. Լաւ տոհմի սերունդ:
ԲԱՐԵՏՈՉՄԻԿ, S. Բարեսոհմ:
ԲԱՐԵՐԱՐ, ած. Նա՝ որի արածը բարիք է:
ԲԱՐԵՐԱՐԱԿԱՆ, ած. Բարերարին յատուկ:
ԲԱՐԵՐԱՐԵԼ, չբ. Իբրեւ բարերար լաւութիւն անել մէկին:
ԲԱՐԵՐԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարերար լինելը:
ԲԱՐԵԻ, մկ. միջ. Ողջոյնի եւ բարեմաղթութեան խօսք:
+ ԲԱՐԵԻԱԳԻՐ, ԲԱՐՈՎԱԳԻՐ, գ. Ընտանեկան նամակ:
ԲԱՐԵԻԵԼ, նբ. Բարեւ տալ:
ԲԱՐԵԻԷՏ, ած. Բարիքներով լեցուն:
*** ԲԱՐԵՓԱՐԹԱՄ**, ած. Ճոխ, շատ հարուստ:
ԲԱՐԵՓՈՒՍԱԿԱՆ, ած. Բարեփոխութիւն պարունակող:
ԲԱՐԵՓՈՒՆԵԼԻ, ած. Ինչ որ կարելի է կմ պէտք է բարեփոխել:
ԲԱՐԵՓՈՒՆՈՒՄ, գ. Բարեփոխելը:
ԲԱՐԻ, ած. 1. Լաւ, գովելի: 2. Օգտակար: 3. Հկո. Չար:

ԲԱՐԻԱՆԱԼ, չբ. *Բարի դասնայ*:
ԲԱՐԻ-ԲԱՐԻ, ած. գ. *Ինչ որ Բարի լաւ է*:
 + **ԲԱՐԻՆՈՒՍ**, գ. *Առաւօտեան լուսա-
 քաղք*:
ԲԱՐԻՈՆ, գ. (քիմ.) *Պարզ մետաղ ոսկե-
 դեղին գոյնով*:
 + **ԲԱՐԽԱՆԱ**, գ. (Բուս.) *Բաղադրեալ-
 ների ընտանիքին պատկանող խոտ*:
ԲԱՐԿ, ած. *Կրքոտ, զայրացկոտ*: *Բորբ*:
ԲԱՐԿԱՃԱՅԹ, ած. *Բարկ թունդ ճայ-
 թող*:
ԲԱՐԿԱՆԱԼ, բ. *Չայրանայ*:
ԲԱՐԿԱՍԻՐՏ, ած. *Բարկ՝ բորբոքուող
 սիրտ ունեցող*:
ԲԱՐԿԱՑԱՅՑ, ած. *Սաստկապէս ցայ-
 տող*:
ԲԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. *Թունդ լինելը*: *Չայ-
 բոյթ*:
ԲԱՐԿՕՂԻ, S. *Կոնեակ*:
ԲԱՐՁ, գ. *Կտակ պարկ*: *Տոսարակ*:
 * **ԲԱՐՁԱԳՈՐԾ**, ած. գ. *Բարձեր եւ ընդ-
 հանրապէս անկողնի պարագաներ
 պատրաստող (արհեստաւոր)*:
 + **ԲԱՐՁԱԿԱԼ**, գ. *Բարձր պահող*:
ԲԱՐՁԱԿԻՑ, գ. *Աթոռակից, սեղանա-
 կից*:
ԲԱՐՁԱՊԱՆ, գ. *Զինուորի երանքը
 պահպանող զրահ*:
ԲԱՐՁԸՆԿԵՐ, գ. *Ամուսին*:
 * **ԲԱՐՁԸՆՏԻՐ**, ած. *Ընտրուած առաջին
 բարձի համար*:
ԲԱՐՁԻԹՈՂԻ, ած. մկ. *Կիսատ թերի
 թողնուած*:
ԲԱՐՁՈՂԱԿԱՆ, ած. *(Օանրութիւն)
 վերցնելու, վերցնող*:
ԲԱՐՁՈՄԿՐ, գ. (Կազմախ.) *Բարձի
 ազդրի՝ սրունքի վերեւի ոսկրը*:
ԲԱՐՁՈՒՄ, գ. *Վեր վերցնելը*:
ԲԱՐՁՈՒՆՔ, գ. *Բարձրադիր տեղ*:
ԲԱՐՁՐ, ած. *Ինչ որ զգալի տարածու-
 թիւն ունի զագաթնահայեաց ուղղու-
 թեամբ*:

* **ԲԱՐՁՐԱԲԱՆ**, ած. մկ. *Բարձր խօսող*:
ԲԱՐՁՐԱԲԱՐԲԱՌ, ած. մկ. *Բարձր
 բարբառով, բարձր ձայնով*:
ԲԱՐՁՐԱԲԵՐՁ, ած. *Բարձր-բարձր,
 շատ բարձր*:
ԲԱՐՁՐԱԲՆԱԿ, ած. *Բարձր տեղերում
 բնակուող*:
ԲԱՐՁՐԱԲՈՒՆ, ած. *Բարձր բուն ունե-
 ցող*:
ԲԱՐՁՐԱԳԱԳԱԹ, ած. *Բարձր զագաթ
 ունեցող*:
ԲԱՐՁՐԱԳԱՀ, ած. *Բարձրադիր*:
ԲԱՐՁՐԱԳԵՂ, ած. *Վայելչագէղ*:
ԲԱՐՁՐԱԳՈՅՆ, բաղդ. աստ. *Բարձրի 1.
 Աւելի բարձր*:
ԲԱՐՁՐԱԳՈՉ, ած. մկ. *Բարձր գոչող*:
ԲԱՐՁՐԱԴԷԶ, ած. *Բարձր դիզուած*:
ԲԱՐՁՐԱԴԵՏԱԿ, ած. *Բարձրից դիտող,
 վերեւից նայող*:
ԲԱՐՁՐԱԴԻՐ, ած. *Բարձր դիրք ունե-
 ցող*:
ԲԱՐՁՐԱԹՈՒԶ, ած. *Բարձր՝ դէպի
 բարձրը թռչող*:
ԲԱՐՁՐԱԹՈՒԶՈՒԹԻՒՆ, *Թռչող սարքի
 գտնուելու կէտի հետաւորութիւնն ուղ-
 դածիզով գրոյական հարթութիւնից*:
ԲԱՐՁՐԱԽՕՍ, ած. *Բարձր ձայնով
 խօսող*:
ԲԱՐՁՐԱԾՍԱՅՐ, ած. *Բարձրակատար*:
ԲԱՐՁՐԱԾՆՈՒՆՂ, ած. *Բարձր՝ ազնը-
 ուական ծագում ունեցող*:
ԲԱՐՁՐԱԿԱԿԱՆ, ած. մկ. *Բարձրաձայն
 ողորով*:
ԲԱՐՁՐԱԿԱՌՈՅՑ, ած. *Բարձր կա-
 ռուցուածք ունեցող*:
ԲԱՐՁՐԱԿԷՏ, գ. *Բարձրագոյն կէտը*:
ԲԱՐՁՐԱԿՈՀԱԿ, ած. *Ալիքները բարձր*:
ԲԱՐՁՐԱԿՐՈՒՆԿ, ած. *Բարձր կրունկ
 ունեցող*:
ԲԱՐՁՐԱՀԱՅԵԱՑ, ած. *Դէպի վեր նայող*:
ԲԱՐՁՐԱՀԱՍԱԿ, ած. *Բարձր հասակ
 ունեցող*:

ԲԱՐՁՐԱՀԱՍՈՒԹԻՒՆ, Առաւելագոյն բարձրութիւնը, որին կարող է հասնել սարքը:

ԲԱՐՁՐԱՀՈՎԻ, ած. Վսեմ հոգու տէր:

ԲԱՐՁՐԱՀՈՉԱԿ, ած. Բարձր ձայնով հռչակուող:

ԲԱՐՁՐԱԶԱՅՆ, ած. մկ. Բարձր ձայնով:

ԲԱՐՁՐԱԶԱՅՆԵԼԻ, ած. Բարձրաձայն ասուելու ենթակայ:

ԲԱՐՁՐԱԶԱՅՆՈՒՄ, գ. Բարձրաձայնելը:

ԲԱՐՁՐԱՂԱՂԱԿ, մկ. Բարձր աղաղակով:

ԲԱՐՁՐԱՃԱԿԱՍ, ած. Բարձր ճակատ ունեցող:

ԲԱՐՁՐԱՄԻՏ, ած. Մեծամիտ:

ԲԱՐՁՐԱՍՈՒՐ, ած. Անառիկ:

ԲԱՐՁՐԱՍՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարձրամիտ լինելը:

ԲԱՐՁՐԱՅԱՐԿ, ած. Բարձր յարկ կմ յարկեր ունեցող:

ԲԱՐՁՐԱՆԱՆ, չբ. Դէպի վեր շարժուել:

ԲԱՐՁՐԱՆԻՇ, ած. Բարձրութեամբ նշանաւոր:

ԲԱՐՁՐԱՇԵՆ, ած. Բարձր շինուած:

ԲԱՐՁՐԱՇՆՈՐՀ, ած. Բարձր շնորհ ունեցող:

ԲԱՐՁՐԱՉԱՓ, գ. (Ֆիզ.) Գործիք, որով չափում են մի տեղի բարձրութիւնը ծովի մակերէնոյթից:

ԲԱՐՁՐԱՊԱՍ, ած. Բարձր պատեր ունեցող:

ԲԱՐՁՐԱՊԱՍԻԻ, ած. Բարձր պատի ունեցող:

ԲԱՐՁՐԱՊԱՐԻՄՊ, ած. Բարձր պարիսպ ունեցող:

ԲԱՐՁՐԱՍԱՂԱՐԹ, ած. Բարձր ճիւղեր ու տերեւներ ունեցող:

ԲԱՐՁՐԱՍՏԻՃԱՆ, ած. Պատուի բարձր աստիճան ունեցող:

ԲԱՐՁՐԱՍՐՈՒՆՔ, ած. Բարձր սրունքներ ունեցող:

ԲԱՐՁՐԱՎԻՋ, ած. Վիզը բարձր երկար:

ԲԱՐՁՐԱՐԺԱՆ, ած. Բարձր արժանիքի տէր:

ԲԱՐՁՐԱՐԺԷՔՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարձրարժէք լինելը:

ԲԱՐՁՐԱՑԱՏԿԵԼ, չբ. Բարձրացատկ կատարել:

ԲԱՐՁՐԱԻԱՆՂԱԿ, ած. գ. Բարձր դիրք ունեցող:

ԲԱՐՁՐԱՔԱՆՂԱԿ, գ. Բարձր քանդակ:

* **ԲԱՐՁՐԱՔԻԹ**, ած. Բարձր քիթ ունեցող:

ԲԱՐՁՐԵԱԼ, ած. գ. (Կրօն.) Բարձր կմ բարձր եղող:

+ **ԲԱՐՁՐԿԵԿ**, ած. Քիչ բարձր:

ԲԱՐՁՐՈՐԱԿ, ած. Բարձր որակի:

ԲԱՐՁՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարձր լինելը:

ԲԱՐՁՐՈՒՂԷՇ, ած. Բարձրասաղարթ:

ԲԱՐՁՐՕՁԻՔ, ած. Բարձր օձիք ունեցող:

ԲԱՐՁՐԻՆՔ, գ. Բարձր վայր:

ԲԱՐՈՑԱՐՆԱՆԵԿԱՆ, ած. Բարոյական եւ բնտանկան:

ԲԱՐՈՑԱԻՐԱՎԱԳԻՏԱԿԱՆ, ած. Բարոյական եւ իրաւագիտական:

ԲԱՐՈՑԱԽՕՍ, ած. Նա որ խօսում է կենդանիների բարքերի ու բնութեան մասին:

ԲԱՐՈՑԱԽՕՍԱԿԱՆ, ած. Բարոյախօսութեան վերաբերեալ:

ԲԱՐՈՑԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Գիտութիւն կանոնների բարին գործելու:

ԲԱՐՈՑԱԼԻ } ած. Առաքինի:
ԲԱՐՈՑԱԼԻՑ }

ԲԱՐՈՑԱԿԱՆ, ած. Ինչ որ համապատասխան է բարոյականութեան:

ԲԱՐՈՑԱԿԱՆԱՑՆԵԼ, անց. բ. Բարոյական դարձնելը:

ԲԱՐՈՑԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ամբողջութիւնը այն զգացումների, որոնք տուեալ հասարակութեան մէջ ճանաչուում են իբրեւ հասարակական բարի եւ որոնք հասարակութեան անդամը երեւան են բերում ազատ կամքով:

<p>ԲԱՐՈՅԱԿԻՑ, ան. Միեւնոյն բարքի տէր:</p> <p>ԲԱՐՈՅԱՒՐԱՒԱԳԻՏԱԿԱՆ, ան. Բարոյական եւ իրաւագիտական:</p> <p>ԲԱՐՈՅԱՀԱՐՑ, գ. Բարոյականութեանը վերաբերող հարց:</p> <p>ԲԱՐՈՅԱՀՈԳԵԲԱՆԱԿԱՆ, ան. Բարոյական եւ հոգեբանական:</p> <p>ԲԱՐՈՅԱՊԱՀԱՆՁ, գ. Բարոյականութեան՝ բարոյական կանոնների պահանջ:</p> <p>ԲԱՐՈՅԱՊԷՍ, մկ. Ըստ բարոյականի:</p> <p>ԲԱՐՈՅԱՍԷՐ, ան. Բարոյականութիւն սիրող:</p> <p>ԲԱՐՈՆ, գ. (ֆրնս.) Կարուածատէր ազնուական:</p> <p>ԲԱՐՈՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարոնի աստիճանը:</p> <p>ԲԱՐՈՎԱԳԻՐ, Տ. Բարեւագիր:</p> <p>ԲԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարի լինելը:</p> <p>ԲԱՐՈՒՆԱԿ, ան. (արմ. Բար), գ. Խաղողի որթի երկայն ուշը:</p> <p>ԲԱՐՈՒՐ, գ. Խանձարուր:</p> <p>ԲԱՐՏԻ, գ. (Բուս.) Ուռեհիների կարգին պատկանող բարձր ծառ:</p> <p>ԲԱՐԻՈՔ, ան. Լաւ, բարելաւ:</p> <p>ԲԱՐԻՈՔԵԼ, նբ. Բարիք անել մեկին:</p> <p>ԲԱՐԻՈՔՈՒՄ, գ. Բարութիւն:</p> <p>ԲԱՐՔ, գ. Ամբողջութիւն անհատի սովորութեան եւ աւանդական կմ ժառանգական հոգեկան յատկութիւնների:</p> <p>ԲԱՐՕՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Բարօր լինելը:</p> <p>ԲԱՅ, ան. Բացուած դրութեան մէջ, չծածկուած:</p> <p>ԲԱՅԱԳԱՆՉԱԿԱՆ, ան. Բացազանչութեան վերաբերեալ:</p> <p>ԲԱՅԱԳԱՆՉԵԼ, նբ. Բարձր ձայն արձակել:</p> <p>ԲԱՅԱԳԼՈՒԽ, ան. մկ. Գլուխը բաց:</p> <p>ԲԱՅԱԳՆԱՅ, ան. Հեռու տեղ գնացած: :</p> <p>ԲԱՅԱՉԱՏՈՒՄ, Երթային վիճակից արհեստագիտական միջոցի բերում</p>	<p>աշխատանքային վիճակի:</p> <p>*ԲԱՅԱԽՕՍ, ան. Հրապարակով խօսող:</p> <p>ԲԱՅԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Բաց՝ հրապարակով խօսելը:</p> <p>ԲԱՅԱԿԱՅԵԼ, չբ. Հեռու կանգնել:</p> <p>ԲԱՅԱԿԱՅ, ան. Ոչ ներկայ գտնուող:</p> <p>ԲԱՅԱԿԱՆՉԵԼ, Տ. Բացազանչել:</p> <p>* ԲԱՅԱՉԵՈՆ, ան. Չեռքը բաց:</p> <p>ԲԱՅԱՅԱՅՑ, ան. մկ. Բաց եւ յայտնի, պարզ, որոշ:</p> <p>ԲԱՅԱՅԱՅՑԵԱԼ, ան. Բացատրուած, պարզաբանուած:</p> <p>ԲԱՅԱՅԱՅՑԵԼ, նբ. Բաց յայտնել: Լուսաբանել:</p> <p>ԲԱՅԱՅԱՅՑԻՉ, Այն որ բացայայտում է:</p> <p>ԲԱՅԱՌԱԿԱՆ, ան. (Քրկն.) Հայերէնի հոլովներից մէկը:</p> <p>ԲԱՅԱՌԱՊԷՍ, մկ. Իբրեւ բացառութիւն:</p> <p>ԲԱՅԱՌԻԿ, ան. Բացառութիւն կազմող:</p> <p>ԲԱՅԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Ինչ որ կատարուում է սովորական կարգից դուրս:</p> <p>ԲԱՅԱՄԱԲԱՐ, մկ. Բացասելով:</p> <p>ԲԱՅԱՄԱԿԱՆ, ան. Բացասութիւն պարունակող:</p> <p>ԲԱՅԱՄԵԼ, նբ. Բաց՝ յայտնի ասել:</p> <p>ԲԱՅԱՄՏԱՆ, գ. Անտառի մէջ անձատարածութիւն:</p> <p>ԲԱՅԱՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Բաց ասելը:</p> <p>ԲԱՅԱՎԱՅՐ, գ. Բացաստան:</p> <p>ԲԱՅԱՅ, գ. Բաց՝ ազատ տեղ:</p> <p>ԲԱՅԱՅԵԼ, նբ. Իրարից հեռացնել:</p> <p>ԲԱՅԱՏՐԱԳՐՔՈՅԿ, գ. Բացատրութիւններ պարունակող գրքոյկ:</p> <p>ԲԱՅԱՏՐԵԼԻՈՒԹԻՒՆ, գ. Բացատրելի լինելը:</p> <p>ԲԱՅԱՏՐԱԿԱՆ, ան. Բացատրող:</p> <p>ԲԱՅԱՏՐԵԼԻ, ան. Ինչ որ կարելի է բացատրել:</p> <p>ԲԱՅԱՏՐԻՉ, ան. Նա որ բացատրում է:</p> <p>ԲԱՅԱՏՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Պարզելը:</p> <p>ԲԱՅԱՐՉԱԿ, ան. Բաց եւ արձակ, անխափան:</p>
--	---

ԲԱՅԱՐՉԱԿԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, Միապետական կառավարման ձև:
ԲԱՅԱՐՉԱԿԱՊԷՍ, մկ. Բացարձակ կերպով:
ԲԱՅԱՐՉԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Բացարձակ լինելը:
+ ԲԱՅԲԵՐԱՆ, ած. մկ. 1. Բերանը բաց:
 2. Բերանը միշտ բաց պահող:
ԲԱՅԲԵՐԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Բացբերան լինելը: Գաղտնիք չպահող:
+ ԲԱՅԳԱՈՒ, գ. (Բուս.) Անորոշ տեսակի մշտադալար ծառ միջակ մեծությամբ:
ԲԱՅԳՂՈՒՄ, ած. մկ. Գլուխը բաց:
ԲԱՅԵՐԵՍ, ած. մկ. Երեսը բաց:
ԲԱՅԵՐԱՆ, ած. Երախը բաց:
ԲԱՅԷ Ի ԲԱՅ, Տ. Բացի տակ:
+ ԲԱՅԷՆ, ած. մկ. Դրսի, օտար:
ԲԱՅԸՆԿԵՐԱԿԻՑ, ած. Լքում:
ԲԱՅԻԼ, գ. (լատ.) Մանրադիտական միաբջիջ մարմիններ:
ԲԱՅԻԿ, ած. գ. Նամակային քարտ:
+ ԲԱՅՈՎԻ, ած. Ինչ որ կարող է բացուել:
ԲԱՅՈՐՈՇ, ած. մկ. Յայտնի, պարզ:
ԲԱՅՈՒԱԾՔ, գ. Բացուելը:
ԲԱՅՈՒՄ, գ. Բանալը:
ԲԱՅՈՒՍՏ, Ի **ԲԱՅՈՒՍՏ**, մկ. Հեռուից, հեռուանց:
ԲԱՅՕՐԵԱՅ, (արմ. Օր), ած. մկ. Բաց օդում:
ԲԱՅՕԹԵԱՅ, ած. մկ. Բաց տեղ:
ԲԱԻ, գ. Սահման՝ ծայր, վերջ:
ԲԱԻԱԿԱՆ, ած. Որքան որ պետք է:
ԲԱԻԱԿԱՆԱՆԱԼ, չբ. Բուական լինել:
ԲԱԻԱԿԱՆԱՉԱՓ, ած. Բուական կերպով:
ԲԱԻԱԿԱՆԻՆ, մկ. Ըստ բուականի:
ԲԱԻԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Բուական լինելը:
ԲԱԻԱՐԱՐ, ած. Բուական եղող:
ԲԱԻԱՐԱՐԵԼ, նբ. Բուականություն

տալ, գոհացնել:
ԲԱԻԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Բուարարելը, գոհացում տալը:
ԲԱԻԵԼ, չբ. Բուական լինել:
ԲԱԻԴՂ, Տ. Լարիւրինթոս:
ԲԱՔՈՍ, գ. Հին հռոմայեցիների դիցաբանության մէջ՝ զինու եւ խրախճանքի աստծոյ անունը:
ԲԱՔՈՍԱԿԱՆ, ած. Բաքոսին յատուկ:
ԲԲՈՒԿ, գ. 1. Փետուր: 2. Փոխ. Թեթեւամիտ, խելքից թեթեւ:
ԲԴԵՇԱ, գ. Հին Հայաստանում՝ չորս մեծ նախարարությունների պետեր:
ԲԴԵՇԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Բդեշխի աստիճանը, իրատունքը:
ԲԵԱԶ, գ. Բամբակեայ ամուր գործըլածք:
ԲԵԴՎՈՒՆԱԲԱԿ, ած. Որտեղ բեդվուններն են բնակում:
ԲԵԺ, ած. Բաց դարչնագոյն:
ԲԵԺԱՆԳ, գ. (Բուս.) Հրանունկազգիներից թունաւոր խոտ:
ԲԵԼԻԱՐ, գ. Ապստամբ: Մատանայ:
ԲԵԼՈՒՈՒՄ, ած. գ. Բելոռուսիայի քաղաքացի:
ԲԵՆ, **ԲԵՂ**, գ. Խիտ մազեր վերին շքրթունքների վրայ:
ԲԵՆԱԻՈՐ, ած. Բեխեր ունեցող:
ԲԵԿ, ած. Կոտրած, ջարդած:
*** ԲԵԿԱԲՈՅԺ**, ած. գ. Կոտրածը բժշկող, բժիշկ:
*** ԲԵԿԱԲՈՒԺՈՒԹԻՒՆ**, գ. Բեկաբոյժ լինելը:
ԲԵԿԱԿԱԼ, գ. Կոտրուած որեւէ բանի՝ օրգանի եւ մասերի շարժունակությունը կանխելու համար նրանց ամրացնող բան:
 1. **ԲԵԿԱՐ**, գ. Հին ժամանակ հարկի տեսակ:
 2. **ԲԵԿԱՐ**, գ. (Երած.) Նախորդող դիեզի կամ բեմօլի ներգործությունը ոչնչացնող:

ԲԵՎԱՆԵԼ, նբ. 1. Կոտրել, կոտորել:
 2. (Իրարբ.) Վճիռը քանդել:
ԲԵՎԲԵՎԵԼ, (կրկն.) նբ. Կոտրատել, կտորկտոր անել:
ԲԵՎԲԵՎՈՒՄ, գ. Բեկբեկելը, կոտորտելը:
ԲԵՎԵԱԼ, ած. Կոտորուած:
ԲԵՎԵԼ, նբ. Բեկանել, կոտրել:
ԲԵՎՆԻ, գ. (Բուս.) Վայրի պիստակ:
ԲԵՎՈՐ, գ. Կոտորուած կարծր առարկայի կտոր:
ԲԵՎՈՒՄ, գ. Կոտրելը:
ԲԵՎՈՒՆ, ած. Բեկուող, կոտորուող:
ԲԵՎՈՒԱԾՔ, ած. գ. Կոտորուելը, կոտորուածը:
ԲԵՆԵՁ, գ. Վուշի բարակ թել:
 * **ԲԵՆԵՁԱՎԱՃԱՍ**, ած. գ. Բեհեզ վաճառող:
ԲԵՆԵՁԱՏԻՊ, ած. Բեհեզի նման:
ԲԵՂ, S. Բեխ:
ԲԵՂՄՆԱԿԱՅԱՆ, գ. Այն տեղը, ուր տանում են ընտանի էզ կենդանիները:
ԲԵՂՄՆԱԻՈՐ, ած. Բեղմնաւորող:
ԲԵՂՄՆԱԻՈՐԵԼ, նբ. Արուի սերմը միատրել էզի ձուիկի հետ, զաւակ գոյացնելու:
ԲԵՂՄՆԱԻՈՐԻՉ, ած. Բեղմնաւորող:
ԲԵՂՄՆԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Բեղմնաւոր լինելը:
ԲԵՂՄՆԱԻՈՐՈՒՄ, գ. Բեղմնաւորելը:
ԲԵՂՄՆԱՓՈՇԻ, գ. (Բուս.) Արու ծաղիկների փոշին:
 1. **ԲԵՂՈՒՆ**, գ. 1. Ծննդաբերող սերմ:
 2. ած. Արգասայից:
ԲԵՄ, գ. Բարձր տեղ, որտեղից ճառախօսները խօսում են ժողովրդի հետ:
ԲԵՄԱՂԱԿԱՆ, ած. Բեմադրութեան վերաբերող:
ԲԵՄԱՂԱՊԱՏՈՒՄ, գ. Բեմադրուող պատում:
ԲԵՄԱԳԷՏ, ած. գ. Բեմին, բեմադրութեանը զիտակ:
ԲԵՄԱԳԻՐ, ած. Բեմի համար գրուած:
ԲԵՄԱՂԵԼ, նբ. Թատերական զորուածքը ներկայացնել:
ԲԵՄԱՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Բեմադրելը:
ԲԵՄԱԶԳԵՍՏ, գ. Թատերական, բեմական զգեստ:
ԲԵՄԱԽՕՍ, գ. Ճառախօս:
ԲԵՄԱԿԱՆ, ած. 1. (Եկեղ.) Նա որ իրաւունք ունի բեմ բարձրանալու: 2. Բեմին յատուկ:
ԲԵՄԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Յատկութիւններ, որոնցով բեմադրութիւն կարող է բեմի վրայ յաջողութիւն գտնել:
ԲԵՄԱՃԵՂՔ, գ. Բեմի ձեղք:
 * **ԲԵՄԱՍԱՑ**, ած. Բեմից խօսող:
ԲԵՄԱՍԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Բեմից ձայնելը:
ԲԵՄԲԱՍԱՑ, գ. Հռետոր, քարոզիչ:
ԲԵՄԲԱՍԱՑԱԿԱՆ, ած. Բեմբասացութեան յատուկ:
ԲԵՄԵՁՐ, գ. Բեմի եզրային մասը:
ԲԵՄՈՒ՛, գ. (Երած.) Չայնանիշ:
ԲԵՆ, Հայերէն այբուբենի երկրորդ գրի անունը:
ԲԵՆԳԱԼԵԱՆ, ած. Բենգալիային բնորոշ:
ԲԵՆԶԻՆ, գ. (զերմ.) (Քիմ.) Անգոյն հեղանիւթ, վառելիք: Բնակնդրուկ:
ԲԵՆԶՈՒԼ, գ. (Քիմ.) Հեղուկ ածխաջրածին:
ԲԵՆ, S. Բենն:
ԲԵՆ, գ. Ծանրութիւն, որ դրուում է անասունների կմ մարդու թիկունքին:
ԲԵՆՆԱԲԱՇԽ, գ. Այն պաշտօնեան, որ եկած բեռները բաժանում է տերերին:
ԲԵՆՆԱԲԱՐՉ, ած. գ. Բեռ կրող, բեռնակիր:
ԲԵՆՆԱԳԻՆ, գ. Բեռը նստով փոխադրելու համար զին:
ԲԵՆՆԱԳԻՐ, գ. Արձանագրութիւն, որի մէջ նշանակուում է փոխադրութեան համար ընդունուած ապրանքը:
ԲԵՆՆԱԹՍՓ, ած. Բեռը թափող, բեռը

ԲԵՄԱԳԻՐ, ած. Բեմի համար գրուած:
ԲԵՄԱՂԵԼ, նբ. Թատերական զորուածքը ներկայացնել:
ԲԵՄԱՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Բեմադրելը:
ԲԵՄԱԶԳԵՍՏ, գ. Թատերական, բեմական զգեստ:
ԲԵՄԱԽՕՍ, գ. Ճառախօս:
ԲԵՄԱԿԱՆ, ած. 1. (Եկեղ.) Նա որ իրաւունք ունի բեմ բարձրանալու: 2. Բեմին յատուկ:
ԲԵՄԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Յատկութիւններ, որոնցով բեմադրութիւն կարող է բեմի վրայ յաջողութիւն գտնել:
ԲԵՄԱՃԵՂՔ, գ. Բեմի ձեղք:
 * **ԲԵՄԱՍԱՑ**, ած. Բեմից խօսող:
ԲԵՄԱՍԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Բեմից ձայնելը:
ԲԵՄԲԱՍԱՑ, գ. Հռետոր, քարոզիչ:
ԲԵՄԲԱՍԱՑԱԿԱՆ, ած. Բեմբասացութեան յատուկ:
ԲԵՄԵՁՐ, գ. Բեմի եզրային մասը:
ԲԵՄՈՒ՛, գ. (Երած.) Չայնանիշ:
ԲԵՆ, Հայերէն այբուբենի երկրորդ գրի անունը:
ԲԵՆԳԱԼԵԱՆ, ած. Բենգալիային բնորոշ:
ԲԵՆԶԻՆ, գ. (զերմ.) (Քիմ.) Անգոյն հեղանիւթ, վառելիք: Բնակնդրուկ:
ԲԵՆԶՈՒԼ, գ. (Քիմ.) Հեղուկ ածխաջրածին:
ԲԵՆ, S. Բենն:
ԲԵՆ, գ. Ծանրութիւն, որ դրուում է անասունների կմ մարդու թիկունքին:
ԲԵՆՆԱԲԱՇԽ, գ. Այն պաշտօնեան, որ եկած բեռները բաժանում է տերերին:
ԲԵՆՆԱԲԱՐՉ, ած. գ. Բեռ կրող, բեռնակիր:
ԲԵՆՆԱԳԻՆ, գ. Բեռը նստով փոխադրելու համար զին:
ԲԵՆՆԱԳԻՐ, գ. Արձանագրութիւն, որի մէջ նշանակուում է փոխադրութեան համար ընդունուած ապրանքը:
ԲԵՆՆԱԹՍՓ, ած. Բեռը թափող, բեռը

դատարկող:
 * **ԲԵՌԱԹԱՓԱՐԱՆ**, գ. Մթերանոց (նաւահանգիստներում):
ԲԵՌԱԹԱՓԵԼ, նր. Բեռը դատարկել:
ԲԵՌԱԹԱՓՈՒԹԻՒՆ, գ. Բեռը թափելը:
ԲԵՌԱՍՑԻԿ, գ. Բեռ դնելու խցիկ:
ԲԵՌԱՍԿԱՌՔ, գ. Բեռ փոխադրող կարք
ԲԵՌԱՍԿԻՐ, ած. Բեռ կրող:
 * **ԲԵՌԱՍԿՐԵԼ**, նր. Բեռ կրել:
ԲԵՌԱՍԿՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Բեռնակիր լինելը:
ԲԵՌԱՆԱՐԹԱԿ, գ. Բեռ պարզելու հարթ վայր:
ԲԵՌԱՍՓՈՓ, գ. Բազմաշրջանառու չափաւոր հարմարանք:
ԲԵՌԱՍՓՈՓՍԱՐ, գ. Բեռը ամփոփող եւ տանող սարք:
ԲԵՌԱՆԱԻ, գ. Նաւ, որ ապրանքներ է կրում:
ԲԵՌԱՊԱՐԿ, գ. Բեռան պարկ:
ԲԵՌԱՌԱՔ, գ. Բեռն ուղարկողը:
ԲԵՌԱՌԱՔՈՒՄ, գ. Բեռ ուղարկելը:
ԲԵՌԱՍԱՐ, ած. գ. Բեռ տանող:
ԲԵՌԱՏԵՂԱՀԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. (քղք.) Բռնի տեղահանելը, բռնատեղահանում:
ԲԵՌԱՏԵՐ, գ. Բեռան տէրը:
ԲԵՌԱԻՈՐԵԼ, նր. Ծանրաբեռնել:
ԲԵՌՆԵԼ, նր. Բեռը գրաստի վրայ կմ վազոնի կմ նաւի մէջ դարսել, տեղաւորել, բառնալ:
 * **ԲԵՌՆՈՐ**, գ. Բեռը բարձող:
ԲԵՌՆՈՒՍՔ, գ. Բեռնելու եղանակը:
ԲԵՌՆՈՒՍԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Բեռնատար կարողութիւն:
ԲԵՏՈՆ, գ. Շաղախ, որ պատրաստում են ցեմենտից:
ԲԵՏՈՆԵԼ, նր. Բետոնով պատել:
1. ԲԵՐ, գ. 1. Բերելը: 2. Տ. Բերք:
2. ԲԵՐ, եգ. հրամ. Բերել*ի:
ԲԵՐԱՍՈՑ, ած. Ջրի հոսանքով բեր-

ում:
ԲԵՐԱՆ գ. 1. Խոռոչ մարդու երեսի ստորին մասում: 2. Ճաշակելիքի գործարան: 3. Ամանի վերելի չփակուած մասը:
ԲԵՐԱՆԱԲԱՑ, ած. մկ. Բերանը բաց, գաղտնիք չպահող:
 * **ԲԵՐԱՆԱԲԱՑԵԼ**, նր. Բերան բանալ:
ԲԵՐԱՆԱԲԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Բերանբաց, բերանը բաց լինելը:
 + **ԲԵՐԱՆԱՆԵՂՃ**, ած. Բերանի կողմից խեղճ, ուտելիքի նկատմամբ անժուժկալ:
ԲԵՐԱՆԱԿԱԼ, գ. Որեւէ կտոր կմ իր, որով ամանի բերանը կալնում՝ խցում են:
ԲԵՐԱՆԱԿԱՊ, ած. մկ. 1. Բերանը կապած: 2. Փոխ. Բերանը փակուած:
ԲԵՐԱՆԱՅԻՆ, ած. Բերանի վերաբերեալ յատուկ:
 * **ԲԵՐԱՆԱՊԱՐԿ**, գ. (Կենդ.) Մի քանի կենդանիների ծնօտի երկու կողմերում պարկ կամ քսակ:
ԲԵՐԱՆԱՏԱՊ, գ. (Ախտաբ.) Բերանի խլնային թաղանթի բորբոքում:
ԲԵՐԱՆԱՑԻ, ած. մկ. 1. Բերանով, բերանի միջոցով: 2. Հկո. Գրաւոր: 4. Անզիր սովորած, բերան արած:
ԲԵՐԱՆԱԻՈՐ, ած. Բերան ունեցող: Հկո. Անբերան:
 + **ԲԵՐԱՆԱԲԱՑ**, ած. Ապուշի պէս բերանը բաց պահող:
ԲԵՐԱՆԱԲԱՑԷՔ}
ԲԵՐԱՆԱԲԱՑՈՒԿ}գ. Այն ընծան, որ տալիս էին նորահարսին ազգականները:
ԲԵՐԱՆԱԲԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Բացբերանութիւն:
 + **ԲԵՐԱՆԱԿԱՊ**, գ. Թաշկինակ, որով կանայք բերանները կապում են:
ԲԵՐԱՆՈՒՆ, գ. (Քրկն.) Ըստ բերման դրուած անուն:
 + **ԲԵՐԱՆԱՍՏՈՒՄ**, ած. Պատուած բերան, վայրահաց:

+ԲԵՐԱՆՔՍԻՎԱՅՐ, մկ. *Բերանը (ամանի) դէպի ներքեւ դարձած:*
ԲԵՐԱՆՓԱԿ, ած. մկ. *Բերանը փակած:*
ԲԵՐԴ, գ. *Անուր պարիսպներով շրջապատուած կառոյց:*
ԲԵՐԴԱԿԱՆ, գ. *Բերդի իշխանը:*
ԲԵՐԴԱԿԱՍԱՐ, գ. *Բերդի կամար:*
ԲԵՐԴԱՍԷՋ, գ. *Բերդի միջին մասը:*
ԲԵՐԴԱՍՈՒՏ, ած. *Բերդ մուտքը:*
ԲԵՐԴԱՅԻՆ, ած. *Բերդին պատկանող:*
ԲԵՐԴԱՆԿԱ, գ. *Հրացան, որ առաջնորդում գործածում էին բանակում:*
ԲԵՐԴԱՊԱՆ, ած. գ. *Բերդը պահպանող:*
ԲԵՐԴԱՊԱՐԻՍՊ, գ. *Բերդը շրջապատող պարիսպ:*
ԲԵՐԴԱՏԵՐ, գ. *Բերդի տէրը:*
ԲԵՐԴԱՐԳԵԼ, ած. *Բերդում արգելուած:*
ԲԵՐԴԱՐԳԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. *Կալանաւորութիւն բերդում:*
ԲԵՐԴԱՔԱՂԱՔ, գ. *Բերդ ունեցող քաղաք:*
ԲԵՐԵԼ, նբ. 1. Կրել: 2. Դիմանալ: 3. Պըտտուղ տալ: + 4. Ծնել, աշխարհ բերել:
ԲԵՐԵՆԿԵ, գ. (Բուս.) *Կնճիթակերպների կարգին պատկանող բոյս:*
ԲԵՐԵՏ, գ. (Ֆրնս.) *Տղամարդու փափուկ հովարատը գլխարկի նման:*
ԲԵՐԹՈՒԼԷՏԵԱՆ ԱՂ, (Բերթոլլէտ քիմիկոսի անունից), գ. (Քիմ.) *Քիմիական բաղադրութիւն:*
***ԲԵՐԿՐԱԲԵՐ**, ած. *Բերկրութիւն՝ ուրախութիւն բերող, բերկրալի:*
ԲԵՐԿՐԱԼԻ } ած. *Բերկրութեամբ լի:*
ԲԵՐԿՐԱԼԻՅ }
ԲԵՐԿՐԱՅԱՐՈՅՅ, ած. *Բերկրածին:*
ԲԵՐԿՐԱՆՔ, գ. *Այն՝ ինչ որ բերկրութիւն՝ խնդրութիւն է պատճառում:*
ԲԵՐԿՐԱՌԹ, ած. *Բերկրութիւն պատճառող:*
ԲԵՐԿՐԵԼ, չբ. *Հոգեկան մեծ բաականութիւն ստանալ: Յնծալ:*

ԲԵՐԿՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Հոգեկան մեծ բաականութիւն:*
+ ԲԵՐԱԿԱԼԻՉ, գ. *Ամանի բերանը կալելու իր, խցիչ:*
ԲԵՐՆԻԿ, գ. *Փոքր բերան:*
+ԲԵՐՈՂՉԷՔ, գ. *Այն վարձը, որ տրուում է բեռնակրին:*
+ԲԵՐՈՎԻ, ած. 1. *Բերուած:* 2. *Հկր. Բնական:*
ԲԵՐՈՒՆԱԿ, ած. *Բերք ունեցող:*
ԲԵՐՈՒՆԻ, ած. *Դրսից բերուած եւ փոդոցներում ձեռքից ծախսող:*
ԲԵՐՐԻ, ած. *Բերք ունեցող, բեղուն:*
ԲԵՐՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Բերրի լինելը: Պըտտաբերութիւն:*
ԲԵՐՔ, գ. 1. *Ինչ որ հողը բերում է, պըտտաբերում է:*
ԲԵՐՔԱՀԱՄԱՔ, գ. *Երկրի բերքը հաւաքելը, հունձ:*
ԲԵՐՔԱՏՈՒ, ած. *Բերք տուող:*
ԲԵՐՔԱՏՈՒՈՒԹԻՒՆ, գ. *Բերքատու լինելը:*
ԲԵԻԵԿԱԳՈՅՆ, ած. *Բեւեկնի՝ սոճինէրու գոյնի:*
ԲԵԻԵՆ, գ. 1. *Մետաղի բարակ ձող:* 2. (Տիեզեր.) *Երկրի հասարակածի հարթութեանը ուղղահայեաց տրամագծի (առանցքի) ամէն մի ծայրը:*
ԲԵԻԵՆԱԲԱԿ, ած. գ. *Բեւեռներում բնակրող:*
ԲԵԻԵՆԱԳԷՏ, գ. *Ատրագէտ: Սեպագրի մասնագէտ:*
ԲԵԻԵՆԱԳԻՐ, ած. գ. *Սեպագիր:*
ԲԵԻԵՆԱՆՈՅՉ, ած. գ. *Բեւեռային գօտին հետազօտող:*
ԲԵԻԵՆԱԿԱՆ, ած. *Բեւեռի վերաբերեալ:*
ԲԵԻԵՆԱԿԱՊ, ած. *Մեխուած: Գամուած:*
ԲԵԻԵՆԱՉԵՒ, ած. *Բեւեռի ձեւ ունեցող:*
ԲԵԻԵՆԱՅԻՆ, ած. *Բեւեռներին պատ-*

<p>կանոնող: ԲԵՒԵՆՈՒՍԱՆԱԼ, չբ. (Ֆիզ.) Բեւեռացման ենթարկուել: ԲԵՒԵՆՈՒԵԼ, նբ. Բեւեռ խփելով երկու առարկայ իրար հետ կցել: Գամել: ԲԵՔ, ԲԷՔ, ած. Աւագ: ԲԶԲԶԱԼ, չբ. Բզզոցի ձայն հանել: + ԲԶԲԶԵԼ, նբ. Սրան նրան կմ յաճախակի բզել: ԲԶԵՁԱՆՄԱՆԱԼ, ած. Բզեզի նմանող՝ տեսք ունեցող: ԲԶՁԱՆ, Տ. Հով: ԲԶՁՈՅ, գ. Բզզալու ձայնը: ԲԶՁՈՒՆ, ած. Բզզացող: ԲԶԻԶ, գ. (Կենդ.) Պատենաթեւ միջատների մի ցեղ: Բզեզ, ճճի: + ԲԶԻԿ, գ. Օուկն, պատառ: Բզիկ-բզիկ, Պատառ-պատառ: ԲԶԿՏԵԼ, նբ. Բզիկ-բզիկ անել: ԲԶՂՈՒԿ, գ. (Բուս.) Հաւաղիքների կարգին պատկանող բոյսերի սեռ: ԲԷԿ, գ. (Տաճկ.) Յարգական տիտղոս ազնուականի: ԲԷԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Բէկի տիտղոս, աստիճան: ԲԷՇ, ԲԷՇ, գ. (Բուս.) Հնդկաստանում աճող անտրոշ տեսակի մի խիստ թունաւոր խոտ: ԲԹԱԳՈՅՆ, բաղդ. աստ. Աւելի բուր: Ապուշ: ԲԹԱՄԻՏ, ած. Բուր միտք ունեցող: ԲԹԱՄՏԱԲԱՐ ԲԹԱՄՏՈՒԵՆ } մկ. Բթամտի պէս: ԲԹԱՄՏԵԼ, չբ. Բթամիտ դառնայ: ԲԹԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Բթամիտ լինելը: ԲԹԱՆԱԼ, չբ. Սրութիւնը կորցնել: ԲԹԱՆՇԱՆ, գ. Բուրի նշանը: ԲԹԱՑՈՒՄ, գ. Բթանայը: ԲԹԵԼ, նբ. Բուր մատով հրել, բոթել: ԲԹՈՒԹԻՒՆ, գ. Բուր լինելը: * ԲԺԺԱԳՈՐՄ, գ. Կախարդ: ԲԺԺԱՆՔ, գ. Հին բուժական միջոց. յու-</p>	<p>ռուրթ: ԲԺԻԺ, գ. Փոքր զանգակ: ԲԺԻՇԿ, գ. Նա որ բժշկում է: ԲԺՇԿԱԲԱՐ, մկ. Իբրեւ բժիշկ՝ բժշկի նման: ԲԺՇԿԱԿԱՆ, ած. Բժշկի վերաբերեալ՝ յատուկ: ԲԺՇԿԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Բժշկելու արուեստը: ԲԺՇԿԱՊԵՏ, գ. Բժիշկների գլխատրը: ԲԺՇԿԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Բժշկապետ լինելը: ԲԺՇԿԱՐԱՆ, գ. Բժշկանոց: ԲԺՇԿԵԼ, նբ. Իբրեւ բժիշկ խնամել հիւանդին: ԲԺՇԿԵԼԻ, ած. Ինչ որ կարելի է բժշկել: ԲԺՇԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Բժիշկ լինելը, բժշկի արհեստը: ԲԺՇԿՈՒՂԻ, գ. Բժիշկ իզական սեռից: ԲԺՈԺ, գ. Շերամի պատեան, թել: ԲԻԲ, գ. (Կազմալս.) Աչքի միջավայրում, ծիածանի միջի ծակը: + ԲԻԲԻ, գ. Հօրաքոյր: ԲԻԴՈՆ, գ. Թիթեղից աման: * ԲԻԶ, Տ. Հերոն: ԲԻԶՈՆ, գ. (Յուն.-լատ.) (Կենդ.) Մնամէջ եղջիրներով, որոճող կենդանիների ցեղին պատկանող վայրի ցուլ: ԲԻԺ, գ. Իւղային դեղնորակ թանձր հիւթ: ԲԻԼ, ած. Երկնագոյն կապոյտ, լուրթ: ԲԻԼԵԱՐ, գ. Սեղան, որի վրայ գնդակներով խաղում են յատուկ խաղ: ԲԻԼԻՈՆ, գ. Երկիլիոն: ԲԻՇ, գ. Մորթի գոյնից տարբեր գոյնով փոքրիկ նշան: Արատ: + ԲԻՃ, ած. գ. (Տաճկ.) Ապօրինի կենակցութիւնից ծնուած զաւակ: ԲԻՆՈՄ, գ. (Մաթ.) Հանրահաշուական արտայայտութիւն: ԲԻՏ, գ. Աքաղաղի սուր ճանկը: ԲԻՐ, գ. Հաստ գաւազան, մահակ:</p>
---	--

ԲԻՐՏ, ան. 1. Չոր, կարծր: 2. Կռայիտ:
ԲԻԻՋԱՆԴԱԿԱՆ, ան. Բիզանդիայի վերաբերեալ:
ԲԻԻՋԱՆԴԱՑԻ, ան. գ. Բիզանդիայում ծնունդ:
ԲԻԻԴ, ան. գ. Տաք հազար:
 * **ԲԻԻՐԱԳՈՅՆ**, ան. մկ. Շատ գոյներ ունեցող:
 * **ԲԻԻՐԱԴԵՄ**, ան. Բազմադէմ:
ԲԻԻՐԱԿԱՆ, Շատ աղբիւրներ ունեցող:
ԲԻԻՐԱԿԵՐՊ, ան. Բազմակերպ:
ԲԻԻՐԱԿՆ, ան. Շատ ակունքներ:
 * **ԲԻԻՐԱՊԱՏԱՀԱՐ**, գ. Շատ պատահարներ:
ԲԻԻՐԱՊԱՏԻԿ, ան. Բազմապատիկ:
ԲԻԻՐԱՊԱՏԿԵԼ, նբ. Բիր անգամ շատացնել:
ԲԻԻՐԱՍՔԱՆՉ, ան. Շատ սքանչելի, շատ հրաշալի:
ԲԻԻՐԱՆՈՐ, ան. Բիրեր պարունակող:
ԲԻԻՐԵՂ, գ. ան. (Հանք.) 1. Թանկագին քար: 2. Փոխ. Մաքուր, պարզ:
ԲԻԻՐԵՂԱՔԱՆ, գ. Մասնագետ, որ պարապում է բիրեղաբանութեամբ:
ԲԻԻՐԵՂԱՔԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Գիտութիւն, որ ուսումնասիրում է բիրեղների յատկութիւնները:
ԲԻԻՐԵՂԱԳՈՐԾ, ան. գ. Բիրեղ շինող վարպետ:
ԲԻԻՐԵՂԱԳՈՐԾԱՐԱՆ, գ. Գործարան, որտեղ բիրեղներ են շինում:
ԲԻԻՐԵՂՈՒԹԻՒՆ, Բիրեղ լինելը:
 * **ԲԻԻՐՈՏԱՆԻ**, ան. Բիր շատ ոտներ ունեցող:
ԲԼԱՆԴԵԼ, նբ. Բլանդի անել: Ասեղը հեռու-հեռու՝ նախակարել:
ԲԼԱՆՈՒԿ, գ. (Բուս.) Թունաւոր բոյս:
ԲԼԲԼԱԼ, չբ. Արագ-արագ խօսել:
 + **ԲԼԲԼԱՆ**, ան. Շատախօս, շաղակրատ:
ԲԼԲԼԱՑՆԵԼ, չբ. Բլբլալ, լեզուին տալ:
 + **ԲԼԲԼՈՑ**, գ. Շատախօսութիւն:
ԲԼԲՈՒԼ, գ. Սոխակ: Քաղցրախօս:

+ **ԲԼԴԴԱՆ**, գ. (Բուս.) Քեղի տեսակ, հովանոցաւորների ընտանիքից:
ԲԼԹԱԿ, գ. 1. (Կազմախ.) Մարդու ականջի ներքեւի կակուղ մասը:
ԲԼԹԱԿԱՒՈՐ, ան. (Բուս.) Բլթակ ունեցող:
ԲԼԹԵԼ, չբ. Բլթ դառնալ:
 + **ԲԼԹԵՄ**, գ. (Բուս.) Անորոշ տեսակի անծաղիկ խիստ հոտաւէտ բոյս:
ԲԼԹԵՆԻ, գ. (Բուս.) Տրիգոնների ցեղից միամեայ ընդաբեր բոյս:
ԲԼԻԹ, գ. Կրոր ու հաստ փափուկ հաց:
ԲԼՂՈՒԴ, գ. (Տաճկ.) Ճակած խաղողի թաց մնացորդը, չէչը: Թեփահատ մանրացած, չորցուած ցորեն:
ԲԼՈՒԶ, գ. (Ֆրանս.) Կրայի լայն ու կարճ զգեստ:
 + 1. **ԲԼՈՒԼ**, գ. Չորացրած խոտի կլ որանի փոքրիկ կոյտ արտում:
 + 2. **ԲԼՈՒԼ**, գ. Հովուական սրինգ:
ԲԼՈՒԴ, գ. Բարձրութիւն գետնի երեսին:
ԲԼՉԵԼ, չբ. Փուլ գալ:
ԲԼՐԱՔԱՐ, մկ. Բլրի պէս:
ԲԼՐԱԿ, գ. Փոքր բլուր. թումբ:
ԲԼՐԱՉԵՐ, ան. Բլուրի ձեւով:
ԲԼՐԱՇԱՏ, ան. Որտեղ բլուրներ շատ կան:
ԲԼՐԱՇԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Բլրաշատ լինելը:
ԲԼՐԱՏԻՊ, ան. Բլրի նմանութիւն ունեցող:
ԲԼՐԱՓՈՍ, գ. Բլրակի վրայի փոս:
ԲԼՐԱՔԱՐ, գ. Բլուրի նմանուող քար:
ԲԽԵԼ, բ. Դուրս հոսել:
ԲԽԿԱԼ, չբ. Ստամոքսից օդ բաց թողնել բերանով:
ԲԽԿՈՑ, գ. Բխկալը, բխկալու ձայնը:
ԲՇԱՆԱՆՈՆ, ան. Որի մէջ բիծ՝ արատ կայ խառնուած:
ԲՇԱՆՆԴԻՐ, ան. Բիծ՝ արատ փնտռող:
 2. Չափազանց ուշադիր եւ բարեխիղճ լինել:
ԲՇԱՆՆԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Բժախնդիր

<p>լինելը: ԲՕԱՌԱՏ, ած. Շատ բծեր ունեցող: ԲՕԱԻՈՐ, ած. Բծեր՝ նշաններ ունեցող: ԲՕԻԾ, գ. (Բուս.) Վայրի կոճղեզաւոր բոյս: ԲՕՈՏԵԼ, նբ. Բծերով ծածկել: ԲԿԱՆՆԵՂԴ, ած. Կոկորդը սեղմելով խեղդած: ԲԿԱՅԱԻ, գ. Ընդհանրապէս՝ բկի ցաւ, բկի հիւանդութիւն: Կոկորդացաւ: + ԲԿԼԻԿ, ած. Ուտելու մէջ ագահ: ԲԿՈՒՌՈՒՅ } գ. Թեթեւ բկացաւ, ԲԿՈՒՌՈՒՅՔ } սովորաբար մրսելուց առաջ եկած: ԲՂԱԼ, չբ. Ճշայլ գոռայլ: ԲՂԱԻԵԼ, չբ. Բարձր ձայնով խօսել: ԲՂԱԻՈՑ, գ. Բղաւելը: ԲՂԲՂԱԼ, չբ. Ճշայլ: ԲՂԲՂՈՑ, գ. Բղաւոց-ճղաւոց, աղմուկ, ճիչ: + ԲՂՂԱԼ, չբ. Ոչխարի՝ գառան մայելը: ԲՂՁԱՆՈՂ, ած. Մարմնական ցանկութեան անձնատուր, ցանկասէր: ԲՂՁԱՆՈՂՆԱԿԱՆ, ած. Բղջախտիին յատուկ: ԲՂՁԱՆՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Բղջախտի լինելը: Ցանկասիրութիւն: + ԲՃՆԱԿ, ած. գ. Բիճ ծնուած, կենդանիների ձագ, հորթ: ԲՍԲԼԱՅԱՆ, ած. Բմբուլը հանած: + ԲՍԲԼԵԼ, նբ. Բմբուլահան անել: ԲՍԲՈՒԼ, գ. Թռչունների մանր՝ թեթեւ՝ մագերով փետուր: ԲՍԲՈՒԽ, ած. Փափուկ՝ կակուղ: ԲՍԲՈՒՆՏԵԼ, չբ. Երեսի՝ մարմնի վրայ մանրիկ բշտիկներ առաջանալ քրտնխաշից: ԲՆԱԲԱՆ, գ. Բուն խօսք: Նշանաբան: ԲՆԱԲԱՆԵԼ, Տ. Բնախօսել: ԲՆԱԲՈՅԺ, գ. Բնական միջոցներով դարմանող: * ԲՆԱԲՈՅՍ, ած. Բնածին, ընդաբոյս: ԲՆԱԳԱԻԱՌ, գ. Բնիկ՝ հայրենական</p>	<p>գաւառ: ԲՆԱԳԵՐԱՆ, գ. Շինութեան գլխաւոր՝ բուն գերանը: ԲՆԱԳԷՏ, գ. Բնագիտութեան մասնագէտ: ԲՆԱԳԻԾ, գ. (Ռազմ.) Տեղ, որ բնական յարմարութիւններ ունի դիրք գրաւելու պատերազմական գործողութիւնների համար: ԲՆԱԳԻՏԱԿԱՆ, ած. Բնագիտութեան վերաբերեալ: ԲՆԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Տիզիկա: ԲՆԱԳԻՐ, գ. Բուն գրուածք: * ԲՆԱԳՈՅՆ, ած. Բուն, իսկական: ԲՆԱԳՈՒՇԱԿ, գ. Բնութեան երեւոյթների միջոցով գուշակութիւն անող: ԲՆԱԳՐԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Բնագրերու մասնագիտութիւն: ԲՆԱԳՐԱՊԱՇՏ, ած. Բնագիրը պաշտող: ԲՆԱԳՐԱՔՆԱԿԱՆ, ած. Բնագրաբնութեան վերաբերեալ: * ԲՆԱԶԱՆՑ } ած. մկ. Բնականցական կերպով: ԲՆԱԶԱՆՑԱԿԱՆ } ած. Բնականցութեան վերաբերեալ: ԲՆԱԶԱՆՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Բնականից այն կողմ եղածը: ԲՆԱԶԱՆՑՈՐԷՆ, մկ. Իբրեւ բնականց: ԲՆԱԶՂ, գ. Բնական ազդում. կենդանիների մէջ սերնդէ սերունդ անցնող բնածին ընդունակութիւն: ԲՆԱԶՂԱԲԱՐ, մկ. Բնազդով, բնազդի միջոցով: ԲՆԱԶՂԱԿԱՆ, ած. Բնազդային: ԲՆԱԼՈՒԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Քիմիա: ԲՆԱԼՈՒԾԱՐԱՆ, գ. Տարրալուծարան: ԲՆԱՆՈՑԶ, ած. գ. Բնութիւնը խուզարկող՝ ուսումնասիրող: * ԲՆԱՆՐԱՏԱԿԱՆ, ած. Ի բնէ խրատուած: ԲՆԱՆՕՍ, գ. Նա որ խօսում է զգալի էակների բնութեան մասին:</p>
--	--

ԲՆԱԽՕՍԱԿԱՆ, ած. *Բնախօսության վերաբերեալ:*
ԲՆԱԽՕՍԱՊԷՍ, մկ. *Բնախօսության համաձայն:*
ԲՆԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, գ. *Գրուածք կմ խօսք՝ էակաների բնութեան մասին:*
ԲՆԱՍԻՆ, ած. *Ի ծնէ ստացուած:*
ԲՆԱՍԻՆԱԹԹՈՒ, գ. (Քիմ.) *Անգոյն եւ գրեթէ անհոտ գազ:*
ԲՆԱՍՈՒԻՆ, գ. (Քիմ.) *Քիմիական պարզ մարմին:*
ԲՆԱԿԱԶՍ, ած. *Բնիկ:*
+ ԲՆԱԿԱԼ, գ. *Մէկի բուն դրած տեղը:*
ԲՆԱԿԱԼԵՆ, չբ. *Մի տեղ բուն դնել:*
ԲՆԱԿԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. *Միասին բնակուելը:*
ԲՆԱԿԱՆ, ած. *Բնութեան օրէնքներին համապատասխան:*
ԲՆԱԿԱՆԱԲԱՐ, մկ. *Ինչպէս որ բնական է:*
ԲՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Բնական՝ ոչ արուեստական՝ ոչ կեղծ լինելը:*
ԲՆԱԿԱՎԱՅՐ, գ. *Բնակութեան տեղ, բնակատեղի:*
ԲՆԱԿԱՏԵՂԻ, գ. *Որտեղ մարդ բնակուում է:*
ԲՆԱԿԱՐԱՆ, գ. *Բնակուելու տեղ, բնակավայր:*
ԲՆԱԿԱՐԱՆԱՍՈՒՑ, գ. *Նորաբնակութիւն:*
ԲՆԱԿԱՐԱՆԱՅԻՆ, ած. *Բնակարաններին յատուկ:*
ԲՆԱԿԱՐԱՆԱՏԵՐ, գ. *Բնակարանի տէրը:*
ԲՆԱԿԱՐԱՆԱՔԱՆԴՈՒՄ, գ. *Բնակարանը քանդելը:*
*** ԲՆԱԿԱԻԷՏ**, ած. *Բնակուելու յարմար:*
ԲՆԱԿԱԻՈՐ, ած. *Բնակուած, մնայուն:*
*** ԲՆԱԿԱՓՈՒՆԵՆ**, չբ. *Բնակութեան տեղը փոխել:*
ԲՆԱԿԵՆ, չբ. *Բնակութիւն հաստատել:*
ԲՆԱԿԵՆԻ, ած. *Որտեղ կարելի է բնակ-*

ուել:
ԲՆԱԿԵՐՏ, ած. *Բնական:*
ԲՆԱԿԵՐՊ, ած. *Բնութեան կերպ, ձեւ ունեցող:*
ԲՆԱԿԻՉ, գ. *Մի երկրի կմ տեղի բնիկ:*
ԲՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. *Բնակելը:*
ԲՆԱԿՉՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ժողովրդի ամբողջութիւնը:*
ԲՆԱԿՉՈՒՇԻ, գ. *Բնակիչ՝ իգական սեռի:*
+ ԲՆԱՀԱՆ, ած. *Բոյնից՝ տեղից դուրս հանած:*
ԲՆԱԶԱՅՆ, ած. *Բնական կմ բնութեան մէջ լսուող ձայնից կազմուած:*
ԲՆԱԶԻՐ, ած. *Բնութիւնից շնորհուած, բնական:*
+ ԲՆԱՂՈՒՆ, գ. *Տանը մաքրուած ցորեն:*
ԲՆԱՃԱՐՊ, գ. (Քիմ.) *Բոլոր տեսակ ճարպերի հիմնական բաղադրիչ մասը:*
ԲՆԱՇԽԱՐՀ, գ. *Մայր երկիր:*
ԲՆԱՇԽԱՐՀԻՎ, ած. *Բուն երկրին պատկանող:*
ԲՆԱՇՈՒՆՉ, ած. *Բնութեան շունչ ունեցող:*
ԲՆԱՊԱՆԻՐ, գ. (Քիմ.) *Կաթի սպիտակուցային նիւթը:*
ԲՆԱՊԱՇՏ, ած. գ. *Նա որ բնութիւնը եւ բնութեան երեւոյթները պաշտում է իբրեւ աստուած:*
ԲՆԱՊԱՇՏԱԿԱՆ, ած. *Բնապաշտին եւ բնապաշտութեան վերաբերեալ:*
ԲՆԱՊԱՇՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Բնութիւնը եւ բնութեան երեւոյթները իբրեւ աստուած պաշտելը:*
ԲՆԱՊԱՏՈՒՄ, գ. *Մասնազէտ բնական պատմութեան:*
ԲՆԱՋԻՋ, ած. *Բունից՝ հիմքից ջնջում:*
ԲՆԱՋԻՋՈՒՄ, գ. *Բնաջինջ անելը:*
ԲՆԱՍ, գ. *Անորոշ ցեղի խիստ վնասակար օձ:*
*** ԲՆԱՎԱՅՐ**, գ. *Բնաշխարհ:*
ԲՆԱՎԱՐՉ, գ. *Աշխատավարձ:*

ԲՆԱՏԵՍԱՐԱՆԱՅԻՆ, ան. *Բնութեան տեսարաններին վերաբերող:*
ԲՆԱՏԻՊ, գ. *Նախատիպ, մայր օրինակ:*
ԲՆԱՏՈՒՐ, ան. *Բնութիւնից տրուած, ի բնէ:*
ԲՆԱԻ, մկ. *Երբեք, տակնվտեղով. բոլորովին:*
+ ԲՆԱԻԵՐ, ան. *Բոյնն աւերուած, տունը՝ օջախը քանդուած:*
ԲՆԱԻՈՐԱԿԱՆ, ան. *Բնական, բնութեան յատուկ:*
ԲՆԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Մարդու հոգու եւ սրտի յատկութիւններին ամբողջութիւնը:*
ԲՆԱՓՈՒՍ, ան. *Բնութիւնը փոխած:*
ԲՆԴԵՌՆ } գ. (Կենդ.) *Պատենաթէւ միջատների մի տեսակ, բզեզ:*
ԲՆԻԿ, ան. գ. *Բուն, իսկական, հարազատ: Տեղաբնակ:*
ԲՆԻԿՈՒՂԻ, գ. *Տեղաբնակ կին:*
ԲՆԿԱՅՈՒՄ, գ. *Բնիկ դառնալը:*
ԲՆԿՈՒԹԻՒՆ, գ. *Բնիկ՝ տեղացի լինելը:*
ԲՆՈՅԹ, գ. *Առանձնայատկութիւն:*
ԲՆՈՐ, ան. *Բնիկ, մի տեղի ծնունդ:*
ԲՆՈՐՈՇ, ան. *Բնութիւնը՝ բնատրութիւնը որոշող:*
ԲՆՈՐՈՇԵԼ, նբ. *Բնութիւնը՝ առանձնայատկութիւնը որոշել:*
ԲՆՈՐՈՇՈՒԹԻՒՆ, գ. *Առանձնայատկութիւն:*
ԲՆՈՒԹԱԳԻՐ, գ. *Բնոյթի՝ բնատրութեան նկարագրութիւն:*
ԲՆՈՒԹԱԳՐԵԼ, նբ. *Բնոյթը՝ բնատրութիւնը նկարագրել:*
ԲՆՈՒԹԵՆԱԿԱՆ, ան. *Բնութիւնից ստացուած:*
ԲՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ամբողջութիւնը այն բոլորի, ինչ որ տեսանելի է կմ ենթակայ է մեր զգայարաններին:*
ԲՆՈՒԹԻՒՆԱՍԵՐ, ան. *Բնութիւնը սիրող:*
+ ԲՇՏԲՇՏՈՐԵԼ, (կրկն. ձև Բշտելի),

նբ. Բօթել, բօթբթել:
+ ԲՇՏԵԼ, նբ. *Բօթել, խթել:*
ԲՇՏԻԿ, գ. *Փոքր բուշտ: Ջրայից պալար:*
ԲՈՍ, գ. (Կենդ.) *Օձերի մի տեսակ:*
ԲՈԲՈԶ, ան. *Ուռած, դուրս ընկած:*
ԲՈԳ, գ. (Բուս.) *Բոգերի կարգին պատկանող բոյս:*
ԲՈԶ, գ. *Անտառակ կին, պոռնիկ կին:*
ԲՈԶԱԲԱՐ, մկ. *Բոգի նման:*
ԲՈԶԱԲԱՐՈՅ, ան. *Բոգի բարք ու վարք ունեցող:*
ԲՈԶԱԲՈՅԾ, ան. *Բոգ պահող:*
*** ԲՈԶԱԾԻՆ**, ան. *Բոգից ծնած:*
ԲՈԶԱՆԱԼ, չբ. *Բոգ դառնալ:*
ԲՈԶԱՊԵՏ, գ. *Բոգերի գլխաւորը:*
*** ԲՈԶԱՍԵՐ**, ան. *Բոգ սիրող:*
*** ԲՈԶԱՍՊԱՆ**, ան. *Բոգ սպանող:*
ԲՈԶԱՏՈՒՆ, գ. *Բոգի բնակած տուն:*
ԲՈԶԱՐԱՄ, ան. գ. *Բոգ պահող:*
ԲՈԶԱՐԱՄՈՒԹԻՒՆ, գ. *Բոգարած լինելը:*
+ ԲՈԶԲԱՇ, գ. *Գառան մտով ու թթու լաւաշով ջրայի կերակուր:*
ԲՈԶԼԱՅ, գ. *Բոգի լաց:*
ԲՈԶՈՐԻ, գ. *Բոգի որդի:*
ԲՈԶՈՒԹԻՒՆ, գ. *Բոգ լինելը:*
ԲՈԺՈՃ, ԲԺՈՃ, գ. (Կենդ.) *Մետաքսաթելից փայտոյթ: Փոքր զանգակ:*
+ ԲՈԼԻ, գ. (Բուս.) *Անորոշ տեսակի վայրի բանջար:*
ԲՈԼՈՐ, ան. 1. *Շրջանաձէւ, կլոր:* 2. *Շրջապատ: Ամբողջ:*
*** ԲՈԼՈՐԱԲՆԱԿ**, ան. *Շուրջ բոլորը բնակող:*
ԲՈԼՈՐԱԳԻՐ, գ. *Բոլոր: Հայ տառերու տեսակ սր:*
*** ԲՈԼՈՐԱԴԵԶ**, ան. *Կլոր դեզ:*
ԲՈԼՈՐԱԴԵՄ, ան. *Բոլոր կլոր դեմք ունեցող:*
*** ԲՈԼՈՐԱԶԱՐ**, ան. *Ամբողջապէս՝ չորս բոլորը զարդարուած:*
ԲՈԼՈՐԱԾԻՐ, գ. *Շրջագիծ:*

ԲՈՒՆԻ, գ. (Բուս.) Բաժակաբերների կարգին պատկանող խոշոր ծառ:
ԲՈՒՆԻ ԻՄԿԱԿԱՆ, գ. (Բուս.) Հովանոցաւորների ընտանիքից բոյս:
ԲՈՒՆՆԱՆ, չբ. Ոտքերը մերկացնել, կօշիկները հանել:
ԲՈՒՆՆԵՐ, գ. Կրոր կմ մանեկաձէ փափուկ հաց:
*** ԲՈՒՆՈՒ**, ած. Ճարտարապետ, լեզուանի:
ԲՈՒՆՈՒՆ, ած. մկ. Ոտքերը բոպիկ:
ԲՈՒՆՆԱՆ, ած. մկ. Ոտքերը բոպիկ:
ԲՈՒՆՆԱՆ 1, նբ. Տապակի մէջ խորովել առանց իւղի կմ հեղուկի:
*** ԲՈՒՆՆԱՆ 2**, նբ. Խաբել:
ԲՈՒՆՆԱՆՍ, գ. Բոհրելը:
ԲՈՒՆՆԱՆՍ 1, գ. 1. Մերմի դէպի վեր արձակած առաջին ծիլը: 2. Փոխ. Մերունը:
ԲՈՒՆՆԱՆՍ 2, ած. Որի բողբոջները թափուել են:
ԲՈՒՆՆԱՆՍ 3, չբ. Ծլել:
ԲՈՒՆՆԱՆՍ 4, Բող, Բոխ: Մի տեսակ համեղ ձուկ:
ԲՈՒՆՆԱՆՍ 5, գ. (Բուս.) Բոյս՝ կծուահամ արմատով:
ԲՈՒՆՆԱՆՍ 6, գ. Բողկի նման թաղելը:
ԲՈՒՆՆԱՆՍ 7, գ. Բողկի համ:
ԲՈՒՆՆԱՆՍ 8, գ. (Բուս.) Կայրի բողկ, շաղգամուկ:
+ ԲՈՒՆՆԱՆՍ 9, գ. Պատենատը միջատ:
ԲՈՒՆՆԱՆՍ 10, գ. 1. Բարձրաձայն աղաղակ, ճիչ: 2. Տրտունջ:
ԲՈՒՆՆԱՆՍ 11, գ. Բողոք պարունակող գրութիւն:
ԲՈՒՆՆԱՆՍ 12, ած. գ. Բողոքող:
ԲՈՒՆՆԱՆՍ 13, գ. Բողոքականի դասանանքը:
ԲՈՒՆՆԱՆՍ 14, ած. գ. Բողոք բարձրացնող:
ԲՈՒՆՆԱՆՍ 15, գ. Բողոք բարձրացնելը, բողոք տալը:
ԲՈՒՆՆԱՆՍ 16, ած. գ. Բողոք ունեցող,

ԲՈՒՆՆԱՆՍ 17, ած. Երջանի ձէ ունեցող, կլոր:
ԲՈՒՆՆԱՆՍ 18, ած. Բոլորակ՝ կլոր ձէ ունեցող:
ԲՈՒՆՆԱՆՍ 19, ած. Դէպի շրջագիծը ձգուող:
ԲՈՒՆՆԱՆՍ 20, ած. մկ. Բոլորը մի կամք եղած, միակամ:
ԲՈՒՆՆԱՆՍ 21, Տ. Կլորացնել:
*** ԲՈՒՆՆԱՆՍ 22**, գ. մկ. Շուրջ բոլորը:
ԲՈՒՆՆԱՆՍ 23, գ. Բոլորակ լինելը:
ԲՈՒՆՆԱՆՍ 24, ած. Բոլորակաձէ, բոլորշի:
*** ԲՈՒՆՆԱՆՍ 25**, ած. Ողջամիտ:
ԲՈՒՆՆԱՆՍ 26, ած. Բոլորակաձէ նիստ՝ հիմք ունեցող:
ԲՈՒՆՆԱՆՍ 27, ած. Ամբողջապէս նուիրուած:
ԲՈՒՆՆԱՆՍ 28, գ. (փխր.): Ամբողջական շրջան, փուլ, ամբողջականութիւն:
ԲՈՒՆՆԱՆՍ 29, ած. Բոլորաձէ տնկընուած:
ԲՈՒՆՆԱՆՍ 30, ած. Պտուղը գոհ բերուած:
ԲՈՒՆՆԱՆՍ 31, ած. Ամբողջապէս փայլող:
*** ԲՈՒՆՆԱՆՍ 32**, ած. Շատ փառատը:
ԲՈՒՆՆԱՆՍ 33, գ. Քանդակի տեսակ:
ԲՈՒՆՆԱՆՍ 34, Տ. Բոլորագիր:
ԲՈՒՆՆԱՆՍ 35, նբ. Ոլորելով բոլորակի ձէ տալ:
ԲՈՒՆՆԱՆՍ 36, մկ. Շուրջ-բոլորը:
ԲՈՒՆՆԱՆՍ 37, ած. Բոլորակի ձէ ունեցող:
ԲՈՒՆՆԱՆՍ 38, մկ. Բոլոր մասերով: Բնաւ: Ամբողջովին:
ԲՈՒՆՆԱՆՍ 39, մկ. Չորս կողմը պատելով, շուրջանակի:
ԲՈՒՆՆԱՆՍ 40, գ. մկ. Շուրջը, չորս կողմը:
ԲՈՒՆՆԱՆՍ 41, գ. (Բուս.) Հովանոցաւորների կարգին պատկանող բոյս:
+ ԲՈՒՆՆԱՆՍ 42, չբ. Ծլել:

բողոքող:
ԲՈՂՈՔԵԼ, չբ ճիչ՝ աղաղակ բարձրացնել: Գանգատի:
ԲՈՂՈՔԻՉ, գ. Նա որ բողոքում է կմ բողոքել է:
ԲՈՃԱԿ, գ. Սեւանի լճում որսացուող ձուկ:
+ ԲՈՃԻ, գ. Շան լակոտ. շնիկ:
ԲՈՍԲ, գ. Բռունցք, բռունցքով հարուած:
ԲՈՍԲԻՒՆ, գ. Խուլ աղմուկ, թնդիւն:
ԲՈՍՓԵԼ, Տ. Բոնցքել:
ԲՈՅԹՆ, Տ. Բութ (մատ):
ԲՈՅԺ, գ. Բժշկութիւն, դեղ, դարման:
ԲՈՅԼ, գ. Խումբ:
ԲՈՅՑ, գ. Բուծանելը:
ԲՈՅՆ, գ. 1. Փոքրիկ շէնք, որ շինում են թռչունները: + 2. (Օածկ.) Տուն: Բնակարան:
ԲՈՅՍ, գ. (Բուս.) Ամէն մի բուսական մարմին: Տունկ:
ԲՈՅՐ, գ. Անուշ հոտ, մանաւանդ ախորժեղի:
+ ԲՈՆԴ, գ. Թելից հիւսուած օղակ:
ԲՈՆԴԵԼ, նբ. Կոճակը բոնդի մէջ գցել, կոճկել:
ԲՈՇՆՈՒՏ, գ. Որտեղ շատ բռշխ՝ ճահճարոյս է աճում:
ԲՈՊԻԿ, ած. Մերկ ոտքով, բոկոտն:
ԲՈՈՒՆ, գ. Գիշամեղու:
ԲՈՍՈՐԱԳԵՂ, ած. Գեղեցիկ կարմիրով զարդարում:
ԲՈՍՈՐԱԴԷՍ, ած. Կարմրադէմք:
ԲՈՍՈՐԱՇԱՐՇ, ած. Կարմիր շղարշով:
ԲՈՎԱՆԴԱԿԱԿԻՐ, ած. Բովանդակութիւն կրող:
ԲՈՎԱՆԴԱԿԱՆԱՑՈՒՄ, գ. Բովանդակելը:
ԲՈՎԱՆԴԱԿԱՓՈՒՆՈՒԵԼ, բ. Բովանդակութիւնը փոխուել:
ԲՈՐԱԿԱԿԱԵԼ, չբ. Բորակով հազեւնալ:

ԲՈՐԱԿԱՑԻՆ, գ. Աղոտ:
ԲՈՐԲՈՍԱԿԱԵԼ, չբ. Բորբոս բռնել, բորբոսնել: Մզլոտել:
ԲՈՐԲՈՍԱԳՈՑՆ, ած. Բորբոսի գոյն ունեցող:
ԲՈՐԲՈՍԱՀԱՍ, գ. Բորբոսի համ, մզլահամ:
ԲՈՐԲՈՍԱՀՈՏ, գ. Բորբոսի հոտ:
ԲՈՐԲՈՍԱՅԻՆ, ած. Բորբոս ունեցող:
ԲՈՐԲՈՍՆԵԼ, չբ. Բորբոս պատել վրան: Մզլոտիլ:
ԲՈՐԲՈՔ, գ. Բոցավառութիւն, բորնկում:
ԲՈՐԲՈՔԵԼ, բ. Կրակը արծարծել, վառ պահել:
ԲՈՐԲՈՔԵԼԻ, ած. Ինչ որ կարելի է կմ պէտք է բորբոքել:
ԲՈՐԲՈՔԻՉ, ած. Բորբոքող:
ԲՈՐԲՈՔՈՒՄ, գ. Բորբոքելը:
*** ԲՈՐԷ**, գ. (Կենդ.) Բորենիների ընտանիքին պատկանող զագան:
ԲՈՐԷԱԶ } գ. Հիւսիսային քամի:
ԲՈՐԷԱՍ }
ԲՈՐՈՏ, ած. գ. Բոր ունեցող, բորով հիւսանդ: Քոտտ:
ԲՈՐՈՏԱՆՈՑ, գ. Բորոտների սպաստարան:
1. ԲՈՐՈՏԵԼ, չբ. Բորով հիւսանդանալ:
ԲՈՐՈՏԻԿ, գ. (Բուս.) Բորակայնիների ընտանիքից, տերեւների վրայ սայիտակ բշտիկներով:
ԲՈՐՈՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Բորոտ լինելը:
ԲՈՑ, գ. Թեթեւ լուսատը եւ այրող գոյացութիւն:
ԲՈՅԱԳՈՑՆ, ած. Բոցի գոյնով:
ԲՈՅԱԶԱՐԴ, ած. Բոցով զարդարում:
*** ԲՈՅԱԼԵԶՈՒ**, ած. Հրեղէն լեզուով:
ԲՈՅԱՆԱՈՆ, ած. Բոցոտ. Այրող:
+ ԲՈՅԱՆՈՐՈՎ, ած. Բոցով միայն արտաքուստ խորովում:
ԲՈՅԱՍՄԱԵԼ, ած. Շուրջը բոց ծաւալող սփռող:
ԲՈՅԱԿԵՐՊ, ած. Բոցի կերպարանք՝

տեսք ունեցող:

ԲՈՑԱԿԷԶ, ած. Բոցի պէս կիզող՝ այրող:

ԲՈՑԱԿԻԶԵԼ, նբ. Բոցակէզ անել:

ԲՈՑԱՀԱՄ, ած. Բոցի համ ունեցող. Խանձած:

ԲՈՑԱՃԱՃԱՆՉ, ած. Բոցի պէս ճաճանչող՝ փայլող:

ԲՈՑԱՄԱՐԻՉ, գ. Բոցը մարող սարք:

ԲՈՑԱՄՈՒՂԻ ԾԱՅՐԱՓՈՂԱԿ, Այրման խցիկ, որը արտահոսող շիթին ուղղութիւն եւ արագութիւն է հաղորդում:

ԲՈՑԱՆԱԼ, չբ. Բոց դառնալ:

ԲՈՑԱՆՄԱՆ, ած. Բոցի նման:

* **ԲՈՑԱՇԱՐԺ**, ած. Բոցի նման շարժուն:

ԲՈՑԱՇՈՒՆՉ, ած. Բոց արտաշնչող, բոց արձակող:

ԲՈՑԱՊԱՏ, ած. Բոցով պատած:

ԲՈՑԱՎԱՌ, ած. Բոցի պէս վառուող, պայծառ:

ԲՈՑԱՎԱՌԵԼ, նբ. Բոցով վառել:

ԲՈՑԱՏԵՐԵՒ, ած. Բոցի պէս վառվորուն տերեւներ ունեցող:

ԲՈՑԱՐՁԱԿ, ած. Բոց արձակող:

ԲՈՑԵՂԷՆ, ած. Բոցից շինուած, բոցանիւթ:

ԲՈՑՓԵՏՈՒՐ, ած. Բոցագոյն փետուրներ ունեցող:

ԲՈՒ, գ. (Կենդ.) Գիշերային գիշատիչ թռչուն:

+ **ԲՈՒԱԼ**, չբ. Բուի ճչալը:

1. **ԲՈՒԲՈՒ**, գ. Ժողովրդական անուն Յոպրայի:

+ 2. **ԲՈՒԲՈՒ**, գ. (Բուս.) Դաշտային խոտ դեղին ծաղիկներով:

+ **ԲՈՒԲՈՒԼ**, գ. Նորածին երեխային փաթաթելու խանձարուր:

ԲՈՒԷՃ, գ. (Կենդ.) Բուի մի խոշոր տեսակը:

1. **ԲՈՒԹ**, ած. 1. Ծայրը հաստ, գուլ:

2. Փոխ. Դժուարութեամբ ըմբռնող:

2. **ԲՈՒԹ**, ած. գ. Մարդու ձեռների եւ ոտների կարճ ու հաստ մասը: Կէտա-

դրութեան նշան:

ԲՈՒԹԱԿ, գ. Լարաւոր նուագարանի ականջը:

* **ԲՈՒԹԱՄԱՏ**, գ. Բութը, բութ մատ:

ԲՈՒԹԱՆԿԻՒՆ, ած. (Երկրաչ.) Բութ անկիւն ունեցող:

ԲՈՒԹԱՆԿԻՆԻ, գ. (Երկրաչ.) Երկրաչափական ձեւ:

ԲՈՒԹԱԿ, գ. Երկրորդական բժշկող:

ԲՈՒԹԱԿԱՆ, ած. Դարմանական բժըշկող:

ԲՈՒԹԱՏԵՂ, գ. Առողջարար կլիմայ կլ հանքային ջրեր ունեցող տեղ:

ԲՈՒԹԱՐԱՆ, գ. Հիմնարկ, ուր դիմում են հիւանդները բժշկական օգնութիւն գտնելու համար:

ԲՈՒԹԱՐԱՆԱՅԻՆ, ած. Բուժարանին վերաբերող:

ԲՈՒԹԵԼ, նբ. Բժշկել: Դարմանել:

ԲՈՒԹԵԼԻ, ած. Ինչ որ կարելի է բժշկել:

ԲՈՒԹԻՉ, ած. Բժշկող:

ԲՈՒԹՈՒՄ, գ. Բժշկուելը:

ԲՈՒԹՅՈՒՑՈՒՄ, ած. Բուժելու կերպ:

* **ԲՈՒԻՃԱԿ**, գ. (Կենդ.) Բուի մի տեսակը:

ԲՈՒԼԼԱ, գ. (լատ.) Հոսմէական պապի պաշտօնական գրութիւնը:

ԲՈՒԼԳԱՐ } ած. գ. Բուլղարիայի բնակիչ:

ԲՈՒԼԳԱՐԱԿԱՆ, ած. Բուլղարների յատուկ:

ԲՈՒԼԳԱՐԵՂԷՆ, ած. գ. մկ. Բուլղարների լեզուն:

+ **ԲՈՒԼԴԻ**, գ. Հովի նման խաղալիք, որ պտտցնում են բութ մատով:

+ **ԲՈՒԼՔ**, գ. Բուլ: 2. Մեծ Արջի աստեղատունը:

+ 1. **ԲՈՒԽԱՐԻ**, գ. Պատի մէջ շինուած վառարան:

2. **ԲՈՒԽԱՐԻ**, ած. գ. Ընտիր մորթ:

ԲՈՒԽԵՐԻԿ, գ. Վառարանի ծխնելոյզ պատի միջով:

ԲՈՒՆԵՐԻՎ, ԲՈՒՆԱՐԻՎ, Տ. Բուխարի:
ԲՈՒՆՏԱՆ, գ. Չարախուսութին:
ԲՈՒԾԱՐԱՆ, գ. Որտեղ արուեստական կերպով բուծում՝ բազմացնում են կենդանիներ:
ԲՈՒԾԱՐԱՆԱՅԻՆ, ած. Բուծարանին վերաբերող:
ԲՈՒԾԵԼ, նբ. Բուծանել:
ԲՈՒՋ, գ. Բարձրագոյն ուսումնական հաստատութիւն:
ԲՈՒՎ, գ. Կերակրափողի վերի գլուխը:
 + **ԲՈՒՂ,** գ. Շոգի:
ԲՈՒՂԱՅ, Յուլ:
 + **ԲՈՒՍԲ,** գ. Սրունքի փափուկ միսը:
 1. **ԲՈՒՆ,** գ. Ծառի մասը հողի երեսից մինչև այն տեղը, ուր սկսում են ստեղներ ու ճիւղերը:
 2. **ԲՈՒՆ,** ած. Բնիկ: Իսկական:
 3. **ԲՈՒՆ,** Տ. Բոյն:
 + **ԲՈՒՆԱՎ,** գ. Ծների երկարատեւ խմբովին հաջոցը:
ԲՈՒՐՆՈՒՃ, ած. Նա՝ որ ման գալիս ռտները ուղիղ չի դնում:
ԲՈՒՐՄՈՒՆՔ, գ. Անուշահոտ:
ԲՈՒՐՈՒՄ, գ. Բուրելը:
ԲՈՒՐՎԱՌ, գ. (Եկեղ.) Մետաղեայ խունկ դնելու եկեղեցական անօթ:
ԲՈՒՐՎԱՌԱԿԻՐ, ած. գ. (Եկեղ.) Նա որ բուրվառ է ձգում:
ԲՈՒՔ, գ. Սաստիկ քամի:
ԲՈՔՈՆ, գ. Կսկուծ թիած կլոր հաստ հաց: Հմմտ. Բոկեղ:
ԲՋՋԱՅԻՆ, ած. Բջիջին յատուկ:
ԲՋՋԱԻՈՐ, ած. Բջիջներ ունեցող:
ԲՈՒԳՈՐԾ, ած. գ. Բուռ պատրաստող արհեստաւոր:
ԲՈՒՍԵՓ, ած. Կրով ձեփում:
 + **ԲՈՒՎԱԼ,** ած. Կոպիտ, կոշտ:
ԲՈՒՅԻՆ, ած. Բուռ պարունակող:
ԲՈՒՔԱՐ, գ. Չայրուած բուռի քար:
ԲՈՒԵԼ, նբ. Բուռով ձեփել:
 + **ԲՈՒԻ,** ած. Կոպիտ, կոշտ:

ԲՈՒՆԱԲԱՐ, մկ. Բռնի կերպով:
 * **ԲՈՒՆԱԲԱՐԱՎԱՆ,** ած. Բռնադատող:
ԲՈՒՆԱԲԱՐԲԱՌ, ած. (Քրկն.) Բռնի երկբարբառ համարում:
ԲՈՒՆԱԲԱՐԵԼ, նբ. Բռնութիւն՝ ոյժ գործ դնելով մի բան անել: Լլկել:
ԲՈՒՆԱԲԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Բռնաբարելը:
ԲՈՒՆԱԲԱՐՈՒՄ, գ. Բռնաբարելը: Պըղծում:
ԲՈՒՆԱԳԱՆՁԵԼ, նբ. Պարտքը իշխանութեան միջոցով ստանալ:
ԲՈՒՆԱԳԱՆՁՈՒՄ, գ. Բռնագանձելը:
ԲՈՒՆԱԳՐԱԻՆԵԼ, նբ. Դատարանի վճռով կմ իշխանութեան կմ յեղափոխական մարմնի կարգադրութեամբ գրաւել պետական կմ հասարակական կմ մասնաւոր սեփականութիւնը:
ԲՈՒՆԱԳՐԱԻՈՒՄ, գ. Բռնագրաւելը:
ԲՈՒՆԱՂԱՍԵԼ, նբ. Բռնութեամբ ուժով ստիպել:
ԲՈՒՆԱՂԱՍԻՉ, ած. գ. Նա որ բռնադատում է:
ԲՈՒՆԱԶԲՈՍ, ած. Ոչ կամովին կատարւած:
ԲՈՒՆԱԶԲՈՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Բռնադատութիւն:
ԲՈՒՆԱԿԱԼ, ած. գ. Բռնի ուժով իշխանութիւնը յափշտակող:
ԲՈՒՆԱԿԱԼԱԲԱՐ, մկ. Բռնակալի պէս:
ԲՈՒՆԱԿԱԼԱԿԱՆ, ած. Բռնակալին յատուկ:
ԲՈՒՆԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Բռնակալ լինելը:
ԲՈՒՆԱՀԱՆՈՒԱԾ, ած. գ. Բռնութեամբ տեղահանում:
ԲՈՒՆԱՀԱՐՈՒԱԾ, ած. գ. Բռնութեան ենթարկում:
ԲՈՒՆԱՄԱՀ, ած. Բռնի՝ ուժով մահացած:
ԲՈՒՆԱՄԱՐՏ, գ. Բռունցքներով կռիւ:
ԲՈՒՆԱՄԱՐՏԻՎ, ած. գ. Բռնամարտի հմուտ, ըմբիշ:
ԲՈՒՆԱՅՆԱԳ, ած. Ոտանաւոր, որ յօրին-

ուած է՝ նախապէս ուրիշի տրուած յանգերով:

ԲՈՒՆԱՆԱԼ, չբ. Բոնութեամբ՝ ուժով տիրել:

ԲՈՒՆՇԱՊԻԿ, գ. Պինդ կտորից շապիկ երկայն թելերով, որ կաշկանդում է ձեռքերի շարժումը:

ԲՈՒՆՇԱՍՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Բոնի աշխատանք:

ԲՈՒՆՇՈՒՆՉ, գ. ած. Բոնութեան շունչ ունեցող:

ԲՈՒՆԱՊԵՏ, **ԲՈՒՆԱՊԵՏԱԿԱՆ**, Տ. Բոնատր, բոնատրական:

ԲՈՒՆԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Յափշտակուած եւ ապօրինի ծայրագոյն իշխանութիւն:

ԲՈՒՆԱՊԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Բոնի սպանութիւն:

ԲՈՒՆԱՎԱՐԵԼ, նբ. Բոնաբար՝ ուժով վարել, քշել:

ԲՈՒՆՏԵՂ, գ. Կոթ:

ԲՈՒՆՏԵՂԱՀԱՆՈՒԵԼ, գ. Բոնի կերպով տեղահանուել:

ԲՈՒՆՏԵՂԱՀԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. (քղբ.) Բոնի տեղահանելը, բոնատեղահանում:

ԲՈՒՆՏԵՂԱՀԱՆՈՒՄ, գ. (քղբ.) Բոնի տեղահանելը:

ԲՈՒՆԻՈՐ, ած. գ. Նա որ բոնի ուժով յափշտակել է:

ԲՈՒՆԻՈՐԱԲԱՐ, մկ. Բոնատրի պէս, իբրեւ բոնատր:

ԲՈՒՆԵԼ, նբ. 1. Բոնի՝ ձեռքի մէջ առնել եւ մատնէրով հուպ տալ: 2. Ձերբակալել: 3. Գրաւել: 4. Ձեռնարկել:

ԲՈՒՆԻ, ած. մկ. Բոնութեամբ:

ԲՈՒՆԿԵԼ, չբ. Բոց առնել:

ԲՈՒՆԿԻՉ, ած. գ. Ինչ որ բոնկեցնելու յատկութիւն ունի: Այրող:

ԲՈՒՆՏԵԼ, նբ. Մէկը միւսից յետոյ՝ շատերին՝ այստեղ եւ այնտեղ բռնել:

ԲՈՒՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Բոնոն՝ սաստիկ լինելը, սաստկութիւն:

ԲՈՒՆՉԻ, գ. (Բուս.) Այծատերեւազգինե-

րի կարգին պատկանող թուփ:

ԲՈՒՑԱՀԱՐ, ած. Բռունցքով խփող:

ԲՈՒՑԱՀԱՐԵԼ, նբ. Բռունցքով խփել՝ ծեծել:

ԲՈՒՍԹԱՄԱՆ, գ. Քթախտտի տուփ:

ԲՈՒՍԹԻ, գ. Ծխախտտի փոշի:

ԲՈՒՍՐԵՆ, մկ. Բոնութեամբ:

ԲՈՌՈՒՆՅՔ, գ. Ձեռքի թաթ՝ մատները արհուլ հուպ տուած, կրուփ:

ԲՈՌՈՒՆՅՔԱԿՈՒԻ, գ. Բռունցքներով կռիւ:

+ **ԲՍՐԱՆՔ**, գ. Դէս ու դէնից հաւաքուած գրոյցներ:

+ **ԲՍՐԵԼ**, նբ. Տնդաբանել:

ԲՐԱԲԻՈՆ, գ. Պսակ յաղթութեան՝ դափնուց:

ԲՐԱՄԵՇ, ած. Բրով՝ գաւազանով ծեծուած:

ԲՐԱՄՈՅ, ած. Ինչ որ բրած է, յորինուած է բրելու միջոցով:

ԲՐԱՀՄԱՅԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Կրօնական եւ քաղաքական կազմակերպութիւն Հնդկաստանում:

ԲՐԱՀՄԱՆ, գ. Բրահմայական կազմակերպութեան մէջ՝ ընտրելագոյն դասակարգին պատկանող անձ:

ԲՐԱԶԱՐԴ, ած. Բրով ջարդած:

ԲՐԱԻՈՐ, ած. Բիր կրող: Գաւազանակիր:

ԲՐԳԱՉԵԻ, ած. Բրգի ձեւ ունեցող:

ԲՐԱԶԳԵՍ, ած. Բուրդ հագնող՝ հագած:

ԲՐԱԶՈՒԴԿ, ած. Բրդից գուրկ:

ԲՐԱԹՈՂ, ած. Բուրդը թողած:

ԲՐԱԼԻ } ած. Բրդով լիքը:
ԲՐԱԼԻՅ }

+ **ԲՐԱՀԱՆ**, ած. Բուրդը հանած:

ԲՐԱՀԻՍ, ած. Բրդից բրդի թելերից հիւսուած:

ԲՐԱՎԱՃԱՌ, ած. գ. Բուրդ վաճառող:

ԲՐԱՎԱՃԱՌԱՆՈՅ, գ. Շուկայ, որտեղ բրդի առեւտուր է տեղի ունենում:

ԲՐԲՐԵԼ, նբ. Հրել, հրմշտկել:

ԲՐԴԵԱՑ, Բրդե, ան. Բրդից պատ-
րաստուած:
ԲՐԴԵԼ, նբ. Կտոր-կտոր, պատառպա-
տառ անել: Հացը մանրել:
ԲՐԴԵՂ, Տ. Բրդոտ:
ԲՐԴԵՂԷՆ, ան. Բրդից պատրաստուած՝
գործուած, բրդեայ:
+ **ԲՐԴՈՆ**, գ. Բրդած հաց:
ԲՐԴՈՏ, ան. Բուրդը կմ մազը առատ:
ԲՐԴՈՏՈՒԵԼ, չբ. Առատ բրդով կմ
մազով ծածկուել:
+ **ԲՐԴՈՒՃ**, գ. Կտոր՝ պատառ որելէ
բանի:
ԲՐԵԼ, նբ. Բրիչով հողը քանդել: Փորել:
ԲՐԻՆՁ, գ. (Պրակ.) Պղինձ: Արմտիքի
սպիտակ տեսակ:
***ԲՐԻՆՁՕՂԻ**, գ. Բրնձից պատրաս-
տրուած ոգելից ըմպելիք:
+ **ԲՐԻՇԱԿ**, ան. Աւերակ, աւերուած:
ԲՐԻՉ, գ. Հողը փորելու երկաթէ գործիք,
փետատ:
ԲՐԻՏԱՆԱԿԱՆ, ան. Բրիտանիային
պատկանող՝ յատուկ:
+ **ԲՐՆՁԱԼԻ**, ան. Բրնձով լիքը:
ԲՐՆՁԱՆԻՒՄ, գ. Բրնձի խիւս, մածուկ:
ԲՐՆՁԱՆԱԻԱՔ, գ. Բրնձի բերքահաւաք:
ԲՐՆՁԵՓ, գ. Բրնձ եփող՝ եփելու սարք:
ԲՐՈՍ, գ. (Քիւմ.) Պարզ հանքային մար-
մին:
ԲՐՈՆՁ, (Բրինդիզի քաղաքի անունից),
գ. Մետաղ, խառնածոյլ պղնձից, անա-
զից, զինկից:
ԲՐՈՆՁԱՆԵՐԿ, ան. Բրոնզով ներկը-
ւած:
ԲՐՈՆՁԵԱՑ, ան. Բրոնզից շինուած:
ԲՐՈՑ, ան. Ռամկական, ժողովրդական:
ԲՈՒԺԳՈՐԾՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Բուժական
գործողութիւն:
ԲՈՒԺՀԱՍՏԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Բժշկական
հիմնարկ՝ հաստատութիւն, բուժհիմ-

նարկ:
ԲՈՒԺՍԱՐՔԱՒՈՐՈՒՄ, գ. Բժշկական
սարքատրում:
ԲՈՒՍԱՂԵՂ, գ. Բոյսերից ստացուած՝
պատրաստուած դեղ:
ԲՈՒՍԱԹԵՑ, գ. Բոյսերից պատրաստը-
ւող ըմպելիք:
ԲՈՒՍԱՍՏԱԳՈՒՄ, գ. Բուսական ծա-
գում ունենալը:
ԲՈՒՍԱՍՄԱՅԻՆ, ան. Բուսային եւ
մսային:
ԲՐՈՒՏ, գ. Արհեստաւոր, որ կաւից
ամաններ է շինում:
ԲՐՏԱՆԱԼ, չբ. Բիրտ՝ կոշտ, կոպիտ
դառնայ:
1. **ԲՐՏՈՒԹԻՒՆ**, գ. Բրուտի արհեստը:
2. **ԲՐՏՈՒԹԻՒՆ**, գ. Բիրտ լինելը:
ԲՔԱԼԻՑ, ան. Բուքի ձիւնով լցուած:
ԲՔԱՄԱՆՆ, ան. Որի մէջ բուք է խառ-
նուած:
ԲՔԱՄԵՂԻ, ան. Բուքից խեղդուած:
ԲՔԱՇՈՒՆՉ, ան. Բուք փչող, բքաբեր:
*** ԲՔԱՐԱՐ**, ան. Բուք առաջացնող:
ԲՔԱՐԳԵԼ, ան. Բուքից արգելուած,
ճանապարհին բուքի բռնուած:
1. **ԲՔՆԵԼ**, բ. Օխամորձով արագ-արագ
ծուխ քաշել:
ԲՔՈՒԵԼ, չբ. Գազեր հաւաքուելուց փորը
ուռչել:
+ **ԲՕ՝**, միջ. Բացազանչութիւն, որով
զարմանք են արտայայտում:

+ **ԲՕԶ**, ան. Գորշ, գորշագոյն:
ԲՕԹ, գ. Վատ լուր: Գոյժ:
ԲՕԹԱԲԵՆ, ան. գ. Բօթ բերող, վատ լուր
հաղորդող: Գուժական:
ԲՕԹԱԼԻ, ան. Բօթով լիքը:
1. **ԲՕԹԵԼ**, նբ. Վատ լուր հաղորդել:
+ 2. **ԲՕԹԵԼ**, նբ. Հրել, մշտել, բրդել:
+ **ԲՕԼ**, ան. (Տաճ.) Առատ:

Գ, գ

Գ, գ, գիմ: Հայկական այբուբենի երրորդ տառը:

ԳԱԲ, (Բուս.) Բազմանկիւնիների ընտանիքին պատկանող խոտեղէն բոյս:

+ ԳԱԲԱՆԱԿ, գ. Հովիւների թաղիքէ երկայն վերարկու:

ԳԱԳԱԹ } գ. 1. Մարդու գլխի ամենագուգուծ } 2. Լեռան կատար:

ԳԱԳԱԹՆԱԿԷՏ, գ. Զենիթ:

ԳԱԳԱԹՆԱՀԱՅԵԱՅ, ած. գ. Ուղղահայեաց հորիզոնական մակարդակին:

ԳԱԳԱԹՆԱՅԻՆ, ած. Գազաթի վերաբերեալ:

1. ԳԱԶ, գ. Լեռնային փշոտ թուփ:

2. ԳԱԶ, գ. Ծակուած բոժոժից ստացուած մետաքսը:

3. ԳԱԶ, գ. Երկարութեան չափ:

4. ԳԱԶ, գ. (Ֆիզ. եւ Քիմ.) Օդանման մարմին, անգոյն:

ԳԱԶԱԶԵԼ, բ. Մաստիկ գայրանայ:

ԳԱԶԱԶԵՐՇՈՒՄ, Թունատր նիւթերի հեռացման նպատակով իրագործուող միջոցառումներ:

ԳԱԶԱԶՈՒՄ, գ. Գազագելը:

ԳԱԶԱԼՅԱԿԱՅԱՆ, գ. Փոխադրամիջոցները գազով լիցքաւորելու կայան:

ԳԱԶԱԿԾԿՈՒՄ, գ. Գազեր առաջանալու պատճառով աղիների կծկում:

ԳԱԶԱՀԱՄԱԿԱՐԳ, գ. Գազամատակարարման համակարգ:

ԳԱԶԱԶԵՒԱՒՈՐՈՒՄ, գ. Աղիներում գազեր առաջանալը:

ԳԱԶԱՄԱՍԿԱՐԱՐ, ած. Գազ մատակարարող:

ԳԱԶԱՅԻՆ, ած. Գազի յատկութիւն ունեցող:

ԳԱԶԱՆ, գ. Վայրի չորքոտանի:

ԳԱԶԱՆԱԲԱՐ, մկ. Գազանի պէս:

ԳԱԶԱՆԱԲԱՐՈՅ, ած. Բարքով՝ բնաւորութեամբ գազանի նման:

ԳԱԶԱՆԱԲՆԱԿ, ած. Որտեղ գազաններ են բնակում:

*** ԳԱԶԱՆԱԲՈՅԾ,** ած. Գազան սնուցանող:

ԳԱԶԱՆԱԳԷՏ, գ. Գազանների մասնագէտ:

ԳԱԶԱՆԱԴԷՄ, ած. Գազանի դէմքով:

ԳԱԶԱՆԱԿԵՐ, ած. Գազանից կերուած:

ԳԱԶԱՆԱԿԵՐՊ, ած. մկ. Գազանի կերպարանք ունեցող:

ԳԱԶԱՆԱԿԵՐՊՈՒԹԻՒՆ, գ. Գազանակերպ լինելը:

ԳԱԶԱՆԱԶԵԻ, Տ. Գազանակերպ:

ԳԱԶԱՆԱՄԱՐՏ, գ. Մարտակրի գազանների հետ:

ԳԱԶԱՆԱՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Գազանամարտ լինելը:

ԳԱԶԱՆԱՅԻՆ, ած. Գազանին յատուկ:

ԳԱԶԱՆԱՆՈՅ, գ. Տեղ, որտեղ փակուած պահում են գանազան գազաններ:

ԳԱԶԱՆԱՄԻՐՏ, ած. Գազանի սիրտ ունեցող:

ԳԱԶԱՆՄԱՆ, ած. Գազի նմանութիւն ունեցող:

ԳԱԶԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Գազան լինելը:

ԳԱԶԱՆՕՐԴԷՆ, Տ. Գազանարար:

ԳԱԶԱՀԱՓ, ած. Մի գազի չափ:

ԳԱԶԱՊԱՍՏԱՐԱՆ, գ. (Ռեզվմ.) Յատուկ կառուցուածք, որտեղ օդաքիմիական յարձակման ժամանակ մարդիկ պատուպարում են:

ԳԱԶԵԼ, գ. Ոտանաւորի տեսակ:

ԳԱԹԱՅ, գ. Խմորեղէն ուտելիք:

ԳԱԹԱՅՈՒ, ած. Գաթայի յարմար:

<p>1. ԳԱԼ, չբ. 1. Վրայ հասնել: 2. Տեղալ: + 2. ԳԱԼ, ած. Առաջիկայ: ԳԱԼԱՐ, գ. Կոր պտուտակաձև ուղղու- թիւն: Խոպոպ: ԳԱԼԱՐԱԳԻԾ, գ. Գալարներ ունեցող գիծ: ԳԱԼԱՐԱԳԱՍՑ, ած. Գալարներով գնացող: ԳԱԼԱՐԱԹԱՓ, ած. Գալար-գալար թափուող: ԳԱԼԱՐԱԺԱՊԱԻԷՆ, գ. Ողորուն ժա- պաւէն: ԳԱԼԱՐԱԺԱՊԱԻԷՆԷ, ած. Գալարա- ժապաւէնից սարքած: ԳԱԼԱՐԱԶԵԻ, ած. մկ. Գալարուն՝ ոլո- րուն ձեւ ունեցող: ԳԱԼԱՐԱՇԵՓՈՐ, գ. Գալարաձեւ շեփոք: ԳԱԼԱՐԱՓՈՂ, գ. Երաժշտական գոր- ծիք: ԳԱԼԱՐՈՒՄ, գ. Գալարուելը: ԳԱԼԱՐՈՒՆ, ած. Գալարուելու ընդու- նակ: + ԳԱԼԻՔ, ած. Բնչ որ գալու է: ԳԱԼԻՈՆ, գ. (Քիմ.) Հազուագիւտ մե- տաղական պարզ մարմին: ԳԱԼԼՈՆ, գ. Հեղուկների չափ: ԳԱԼՈՒՍՏ, գ. Գալը, ժամանելը: ԳԱՀԱՀՐԱԺԱՐՈՒՄ, գ. Գահից հրաժա- րուելը: ԳԱՂԱՓԱՐ, գ. Հասկացութիւն: Միտք: ԳԱՂԱՓԱՐԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Գաղա- փարի գովաբանութիւն: ԳԱՂԱՓԱՐԱԳԻՐ, ած. Գաղափարներ դնող՝ սահմանալ: ԳԱՂԱՓԱՐԱԴՐՈՅԹ, գ. Գաղափա- րական՝ գաղափարների դրոյթ՝ հի- մունք, ելակետային սկզբունք: ԳԱՂԱՓԱՐԱՎԱՆ, գ. Բտեալ, տեսլա- կան: ԳԱՂԱՓԱՐԱՎԻՑ, ած. Համայնի, հա-</p>	<p>մակարծիք: ԳԱՂԱՓԱՐԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Զանա- զան գաղափարներու դաւանում, գա- ղափարաբանութիւն: ԳԱՂԱՓԱՐԱԽՍԱՍՏԱՄԻՐԱԿԱՆ, ած. Գաղափարական եւ իմաստասիրական: ԳԱՂԱՓԱՐԱԿԻՐ, գ. ած. Որոշակի գաղափարներ կրող: ԳԱՂԱՓԱՐԱԿՈՒՄԱՆ, գ. Գաղափա- րական կրուան, հենարան: ԳԱՂԱՓԱՐԱՀԵՆՔ, գ. Գաղափարական հենք: ԳԱՂԱՓԱՐԱՄԱՐՏ, գ. Մտքի, տեսու- թեան պայքար: ԳԱՂԱՓԱՐԱՊԱՇՏ, ած. Բտեալապաշտ, գաղափարի հաւատացող: ԳԱՂԱՓԱՐԵԼ, նբ. Օրինակել, ձեւել, ըմբռնել: ԳԱՂԹ, գ. Զանգուածային տեղափոխու- թիւն հայրենիքից: ԳԱՂԹԱԿԱՅԱՆ, գ. Աքտրավայր, գաղ- թականութեան վայր: ԳԱՂԹԱԿԱՆ, ած. գ. Գաղթած (անձ): ԳԱՂԹԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Գաղթականի վերաբերող: ԳԱՂԹԱԿԱՆՈՒՀԻ, գ. Կին գաղթական: ԳԱՂԹԱՃԱՍԲԱՐ, գ. Գաղթականների ճամբար: ԳԱՂԹԱՇԽԱՐՀ, գ. Գաղթականներ կապրին սփիւք: ԳԱՂԹԱՎԱՅԻՐ, գ. Գաղթականութեան վայր: ԳԱՂԹԵԼ, չբ. Ծննդավայրը լինելով օ- տար երկիր փոխադրուիլ, չուել: ԳԱՂԹՕՃԱՆ, գ. Գաղութային կեդրոն: ԳԱՂՈՒԹԱՅԻՆ, ած. Գաղութի վերա- բերեալ յատուկ: ԳԱՂՈՒԹԱՅՆԵԼ, նբ. Գաղութ դարձնել: ԳԱՂԶ, ած. Տուքի եւ պաշի միջեւ թոյլ, հեղգ: ԳԱՂԶԱՀՈՏ, ած. գ. Գաղջութեան հոտ:</p>
---	--

<p>ԳԱՂՋԱՆԱԼ, չբ. Գաղջ դառնալ: ԳԱՂՋՈՒԹԻՒՆ, գ. Գաղջ լինելը: ԳԱՂՏ, S. Գաղտնի: ԳԱՂՏԱԳՈՂԻ, մկ. Գողի նման գաղտունը: ԳԱՂՏԱԿՈՒՐ, գ. (Կենդ.) Մարգարտաբեր խեցեմորթերի ցեղին պատկանող երկպատեան բոլորչի խեցեմորթ: ԳԱՂՏԱՍԱՐՏ, ած. Գաղտնասպէս կըռուռնդ: ԳԱՂՏԻՎՈՐ } գ. (Բուս.) Ջրախտերի կարգին պատկանող բոյս: ԳԱՂՏԱԲԱՌ, գ. (իմ. նորբ.) Գաղտնի բառ կամ արտայայտութիւն, որն օգտագործուում է անձնական կաթէջ մտնելու համար: ԳԱՂՏԱԳԻՐ, գ. Ծածկագիր: ԳԱՂՏԱԳՈՐԾ, ած. Գաղտնի գործեր կատարող: ԳԱՂՏԱԳՐԱՆԻԹ, գ. Գաղտնի գրութիւն: ԳԱՂՏԱԴԵՏ, ած. Գաղտնի դիտող: ԳԱՂՏԱԴՈՒՌ, գ. Գաղտնի դուռ: ԳԱՂՏԱԽՕՍ, գ. Գաղտնի խօսող: ԳԱՂՏԱԽՕՍԵԼ, չբ. Իրար հետ գաղտնի խօսակցութիւն ունենալ: ԳԱՂՏԱՍՏՈՒՎ, ած. Գաղտնի եւ ծածուկ: ԳԱՂՏԱՍՏՐԱՐ, գ. Գաղտնի ծրար: ԳԱՂՏԱՂԲԻՐ, ած. Գաղտնի, ոչ բացայայտ պատճառ՝ աղբիւր ունեցող: ԳԱՂՏԱՀԱԲԱՔ, գ. Գաղտնի հաւաք: ԳԱՂՏԱՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Խիստ գաղտնասպահութիւն: ԳԱՂՏԱՊԱՀ, ած. Գաղտնիքը պահող: ԳԱՂՏԱՊԱՀՈՑ, Լրտեսական գաղտնասպահող: ԳԱՂՏԱՊԱՀՈՒԹԻՒՆ, գ. Գաղտնասպահ լինելը: ԳԱՂՏԱՊԷՍ, մկ. Գաղտնի՝ ծածուկ կերպով: ԳԱՂՏԱՍԵՆԵԱԿ, գ. Գաղտնի սեն-</p>	<p>եակ: ԳԱՂՏԻ, ած. Ինչ որ ծածուկ է մնում: ԳԱՂՏԻՔ, գ. Ինչ որ պէտք է գաղտնի՝ ծածուկ մնայ: ԳԱՂՏՈՒՎ, ած. մկ. Գաղտնի: ԳԱՂՈՒԹ, գ. Գաղթավայր: ԳԱՂՈՒԹԱԲՆԱԿ, գ. ած. Գաղութի բնակիչ: ԳԱՂՈՒԹԱՅԻՆ, ած. Գաղութին վերաբերող: ԳԱՂՈՒԹԱՏԵՐ, ած. Գաղութ ունեցող պետութիւն: ԳԱՃ, գ. (Հանք.) Ծծմբաթթուային կրից եւ ջրից բաղկացած հանք: ԳԱՃԱԳՈՐԾ, ած. գ. Գաճ շինող: ԳԱՃԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Գաճ շինելը: ԳԱՃԱՃ, ած. գ. Սովորականից շատ պակաս հասակ ունեցող: ԳԱՃԱՅԻՆ, ած. Գաճին յատուկ: ԳԱՃԱՎԱՃԱՌ, ած. գ. Գաճ վաճառող: ԳԱՍ, գ. Բեւեռ, մէխ: Սեպ: ԳԱՍՄԱՍՏ, ած. Գամերով պատած: ԳԱՍԵԼ, նբ. Գամով ամրացնել, բեւեռել, մեխել: ԳԱՍՈՒՄ, գ. Գամելը: ԳԱՍՈՒՍԱՇ, գ. (Բուս.) Անորոշ տեսակի խոտ: ԳԱՍՓՈ, գ. (Կենդ.) Խոշոր տեսակի ուժեղ շուն: ԳԱՅԹ, ած. Խոյ, խուրթ, սայթաքում: ԳԱՅԹԱԿՂԱԿԱՆ, ած. Գայթակղութիւն պատճառող: * ԳԱՅԹԱԿՂԱԿԻՑ, ած. Գայթակղութեան պատճառ դարձող: ԳԱՅԹԱԿՂԵԼԻ } ած. Նա որ գայթակղեցնում է: ԳԱՅԹԱԿՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Խոյ, խուրթ: ԳԱՅԹԱԿՂՈՒՄ, գ. Գայթակղուելը: Սայթաքել, ԳԱՅԹԵԼ, չբ. Ոտքը խոյի դէմ ընկնել: ԳԱՅԹՈՒՄ, գ. Գայթելը, անկում: ԳԱՅԻՍՈՆ, գ. Կարճ մական:</p>
---	--

<p>ԳԱՅԼ, գ. (Կենդ.) <i>Գիշատիչ գազան:</i> ԳԱՅԼԱԲԱՐ, մկ. <i>Գայլի պէս:</i> ԳԱՅԼԱԲԱՐՈՅ, ան. <i>Գայլի բարք ու բնատրուծին ունեցող:</i> *ԳԱՅԼԱԲԵՐԱՆ, ան. <i>Գայլի բերան ունեցող:</i> ԳԱՅԼԱԲՈՅՆ, գ. <i>Որջ:</i> ԳԱՅԼԱԳՈՅՆ, ան. <i>Գայլի մորթի գոյն ունեցող:</i> ԳԱՅԼԱՄԱՋ, գ. (Հանք.) <i>Կարծր քար քաւարգի ցեղից:</i> + ԳԱՅԼԱՄՈՏ, գ. (Բուս.) <i>Անորոշ տեսակի թունաւոր թուփ:</i> ԳԱՅԼԱՄՈՒՍԲ, գ. <i>Գայլերի ռիմակ:</i> ԳԱՅԼԱԿԵՐ, ան. <i>Գայլից կերուած:</i> ԳԱՅԼԱԿԵՐՊ, ան. <i>Գայլի կերպարանք ունեցող:</i> ԳԱՅԼԱՋԱԳ, գ. <i>Գայլի ձագ:</i> ԳԱՅԼԱՋՈՒԿ, գ. <i>Գետաձուկ:</i> ԳԱՅԼԱՄԱՐՏ, գ. <i>Գայլերի կրիւ:</i> ԳԱՅԼԱՇՈՒՆ, գ. <i>Շնագայլ:</i> ԳԱՅԼԱՍՈՒՆԿ, գ. (Բուս.) <i>Մտուտ սունկերի կարգին պատկանող սունկ:</i> ԳԱՅԼԱՍԱՄ, գ. 1. <i>Գայլի ատամ:</i> 2. <i>Գայլի ատամի նմանողութիւն ունեցող:</i> ԳԱՅԼԵՆԻ, ան. <i>Գայլային, գայլին յատուկ:</i> ԳԱՅԼԻԿՈՆ, գ. <i>Մետաղէայ գործիք:</i> ԳԱՅԼԻՈՏ, գ. (Բուս.) <i>Գաղձի մի տեսակը:</i> + ԳԱՅԼԿԱՊ, գ. <i>Սնտիիապաշտական ատոյթ:</i> ԳԱՅԼՈՐՄ, գ. <i>Գայլի որսորդ:</i> ԳԱՅԼՈՐՍՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Գայլ որսալը:</i> * ԳԱՅՌԱԹԱԹԱՆ, ան. <i>Գայրի՝ կեղտի մէջ թայթախուած:</i> 1. ԳԱՆ, գ. <i>Ծեծ:</i> 2. ԳԱՆ, գ. <i>Ֆիզիկական զգուանք:</i> ԳԱՆԱԿՈՇԵԼ, նբ. <i>Գաւազանով բռունցքով յիստ ծեծել:</i> ԳԱՆԱԿՈՇՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Գանակոծելը:</i> ԳԱՆԳԱՏ, գ. <i>Տրտունջ, բողբոջ:</i></p>	<p>+ ԳԱՆԳԱՏԱԲԱՆ, գ. <i>Գանգատի նիւթը, վեճի առարկան:</i> ԳԱՆԳԱՏԱԼԻՑ, ան. <i>Գանգատով լիքը:</i> ԳԱՆԳԱՏԱՒՈՐ, գ. <i>Գանգատող:</i> ԳԱՆԳԱՏԱՐԿԵԼ, բ. <i>Բողոքարկել:</i> ԳԱՆԳՈՒՂԵՂ, գ. <i>Գլխուղեղ:</i> ԳԱՆԳՈՒՐ, ան. <i>Ոլորտող, ալիքանման ծալծրտող:</i> ԳԱՆԳՐԱԳԵՂ, ան. <i>Գեղեցիկ գանգուրներ ունեցող:</i> ԳԱՆԳՐԱՀԵՐ, ան. <i>Գանգուր մագերով:</i> ԳԱՆԳՐԱՆԱԼ, չբ. <i>Գանգուր դառնալ:</i> 1. ԳԱՆԵԼ, նբ. <i>Ծեծել:</i> + 2. ԳԱՆԵԼ, չբ. <i>Ֆիզիկական զգուանք զգալ:</i> ԳԱՆԵԼԻ, ան. <i>Ինչից որ մարդ գանում է, զգուանք՝ նողկանք պատճառող:</i> ԳԱՆԿ, գ. (Կազմախ.) <i>Գլխի ոսկրեղէն ստուփը:</i> ԳԱՆԿԱԲԱՆ, գ. <i>Նա՝ որի մասնագիտութիւնն է գանկաբանութիւնը:</i> ԳԱՆԿԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Ուսմունք, որ պնդում էր, թէ գանկի ձեւի եւ խորշերի ուսումնասիրութիւնից կարելի է ճանաչել մարդուն:</i> ԳԱՆԿՈՄԿՐ, գ. <i>Գանկի ոսկոր:</i> ԳԱՆՁ, գ. <i>Ոսկու՝ արծաթի՝ թանկագին իրերի քանակ:</i> ԳԱՆՁԱԳՈՂ, գ. <i>Գանձ գողացող:</i> ԳԱՆՁԱԳՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Գանձագող լինելը:</i> ԳԱՆՁԱՀԱՍՈՑԹ, գ. <i>Գանձարանի հասանելիքը:</i> ԳԱՆՁԱՀԱՏ, ան. <i>Գանձը կմ գանձարանը կողոպտող՝ կտրող. գանձի գող:</i> ԳԱՆՁԱՅԻՆ, գ. <i>Գանձին վերաբերող:</i> ԳԱՆՁԱՆԱԿ, գ. <i>Գանձ՝ դրամ պահելու արկղ:</i> ԳԱՆՁԱՇԱՏ, ան. <i>Գանձը՝ դրամը շատ, հարուստ:</i> ԳԱՆՁԱՊԱՀ, ան. գ. <i>Գանձը պահող. գանձի պահապան:</i></p>
---	--

<p>ԳԱՆՁԱՊԱՀԵՍՏ, գ. Գանձի պահպանման տեղ:</p> <p>ԳԱՆՁԱՊԱՀՈՑ, գ. Գանձերի պահոց՝ պահելու տեղ:</p> <p>ԳԱՆՁԱՊԱՀՈՒԹԻՒՆ, գ. Գանձապահի պաշտօնը:</p> <p>ԳԱՆՁԱՊԵՏ, գ. Գանձապահ:</p> <p>ԳԱՆՁԱՍԵՐ, ած. Արծաթասեր:</p> <p>ԳԱՆՁԱՏՈՒՆ, գ. Գանձի տուն, շինություն, որի մէջ պահուում են ոսկի, արծաթ եւ այլ դրամական արժէքներ:</p> <p>ԳԱՆՁԱՐԱՆ, գ. Գանձատուն:</p> <p>ԳԱՆՁԱՐԿՂ, գ. Արկղ, որի մէջ գանձապահը պահում է դրամը:</p> <p>ԳԱՆՁԵԼ, նբ. Գանձ դիզել, գանձ ժողովել:</p> <p>ԳԱՆՁԵԼԻ, ած. գ. Ինչ որ գանձարանը պէտք է դէռ գանձի:</p> <p>ԳԱՌԱԳԻՂ,</p> <p>* ԳԱՌԱԳԻՌ, գ. Երկաթէ վանդակ՝ զագաններ պահելու:</p> <p>ԳԱՌՆ,</p> <p>ԳԱՌ(Ը), գ. Ոչխարի նորածին ձագ:</p> <p>ԳԱՌԱԳԵՂ, գ. Գագանների արգելարան:</p> <p>ԳԱՌԱԲԱՐՈՑ, ած. Գառան բարք ունեցող: Գառնուկի նման:</p> <p>ԳԱՌԱՂՄԱԿ, գ. (Բուս.) Թանձրատերեւուկների կարգին պատկանող բոյս:</p> <p>ԳԱՌԱՍԵՁՈՒ, գ. (Բուս.) Ջրախոտերի կարգին պատկանող բոյս:</p> <p>ԳԱՌԱՎԱՆՋԻԿ, գ. (Բուս.) Թթուատունյտների կարգին պատկանող փոքր տունկ:</p> <p>ԳԱՌԱՂԱՄ, գ. Գառներ արածեցնող:</p> <p>ԳԱՌՆԵՆԻ, ած. գ. Գառան մորթ:</p> <p>ԳԱՌՆԻԿ, գ. Փոքրիկ գառ:</p> <p>ԳԱՐԵՀԱՏ, գ. Գարիի հատիկ:</p> <p>ԳԱՐԵՀԱՅ, գ. Գարու ալիւրից պատրաստուած հաց:</p> <p>ԳԱՐԵՀՄԱՅ, ած. գ. Գարի ձգելով հմա-</p>	<p>յութիւն անող:</p> <p>ԳԱՐԵՀՄԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Գարեհմայի արուեստը:</p> <p>ԳԱՐԵՁՈՒՐ, գ. Գարու ջուր, ոգելից ըմպելիք:</p> <p>ԳԱՐԵՁՐԱԳՈՐԾ, գ. Գարեջուր պատրաստող վարպետ:</p> <p>ԳԱՐԵՁՐԱԳՈՐԾԱՐԱՆ, գ. Գարեջուր պատրաստելու գործարան:</p> <p>ԳԱՐԵՁՐԱՏՈՒՆ, գ. Խանութ, որտեղ գարեջուր են ծախում:</p> <p>ԳԱՐԸՆԿԷՑ, Տ. Գարի գցող:</p> <p>ԳԱՐԻ, գ. (Բուս.) Հասկատրների կարգին պատկանող տարեկան բոյս:</p> <p>ԳԱՐՆԱՆԱԲՈՅՍ, ած. Գարնանը բուսող:</p> <p>ԳԱՐՆԱՆԱԳԵՂ, ած. Գարնան նման գեղեցիկ:</p> <p>* ԳԱՐՆԱՆԱԳՈՒՇԱԿ, ած. Գարունը գուշակող:</p> <p>ԳԱՐՆԱՆԱՍՏԱՂԻԿ, գ. (Բուս.) Գարնանածաղիկների կարգին պատկանող բոյս:</p> <p>ԳԱՐՆԱՆԱՀԱՍ, ած. Գարնանը հասնող (պտուղ):</p> <p>ԳԱՐՆԱՆԱՍՈՒՏ, գ. Գարնան եղանակը մտնելու օրը:</p> <p>ԳԱՐՆԱՆԱՅԻՆ, ած. Գարնանը յատուկ:</p> <p>* ԳԱՐՆԱՆԱՇԱՐԺ, ած. Գարնանը շարժուող, գարնանը յորդացող:</p> <p>ԳԱՐՆԱՆԱՇՈՂ, ած. Գարնանային, գարնանաշունչ, գարնանաբոյր:</p> <p>ԳԱՐՇ, ած. Ջրուանք յարուցանող:</p> <p>ԳԱՐՇԱԲԱՆ, ած. Գարշաբանութիւն սիրող:</p> <p>ԳԱՐՇԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անպարկէշտ՝ կեղտոտ բաներ խօսելը:</p> <p>ԳԱՐՇԱԿՈՅՏ, գ. (դիպվ.) Գարշահոտ վերնակոյտ:</p> <p>ԳԱՐՇԱՀՈՑ, ած. Գարշելի հոտ ունեցող:</p> <p>ԳԱՐՇԱՀՈՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Գարշելի հոտ:</p> <p>ԳԱՐՇԱՆԱԼ, չբ. Կեղտոտուել:</p>
---	---

<p>ԳԱՐՇԱՆՔ, գ. Գարշելի գործ: ԳԱՐՇԱՊԱՐ, գ. 1. Ոտքի կրունկ: 2. Ոտքի յետևի կէտը: ԳԱՐՇԱՊԻՂԾ, ած. Գարշ եւ պիղծ: ԳԱՐՇԱՍԷՐ, ած. Գարշելի բաներ սիրող: ԳԱՐՇԵԼ, նբ. Գարշելի համարել, զըզուել: ԳԱՐՇԵԼԻ, ած. Ինչից որ մարդ գարշում, զգում է: ԳԱՐՇՈՒԹԻՒՆ, գ. Գարշելի բան: ԳԱՐՈՒՆ, գ. Տարուայ չորս եղանակներից մէկը: ԳԱԻ, գ. Գինի պահելու կաւէ աման: * ԳԱԻԱԶ, գ. Բազէի էզը: ԳԱԻԱԶԱՆ, գ. 1. Ծառի ոտ, կլոր ու երկար ձող: 2. Յուպ, ձող: 3. Յուպ, մական: ԳԱԻԱԶԱՆԱԳԻՐ, գ. Նա որ գրում է կազմում է թագաւորների, հայրապետների գաւազաններ: ԳԱԻԱԶԱՆԱԳԻՐՔ, գ. Աղիւսակ թագաւորների կմ հայրապետների յաջորդութեան: ԳԱԻԱԶԱՆԱԿԻՐ, ած. գ. Հոգեւորական անձ, որ կաթողիկոսի գաւազանը կը պահէ: ԳԱԻԱԶԱՆԱԶԵՎ, ած. Գաւազանի ձեւ ունեցող: ԳԱԻԱԶԱՆԱՄԱՍ, ած. Գաւազանով սաստուած: ԳԱԻԱԹ, գ. Տ. Բաժակ: ԳԱԻԱԹԱԿԱՆ, գ. Գաւաթը զետեղելու արծաթէ փոքրիկ կիսագնդաձեւ աման: ԳԱԻԱԹԱԿԵՂՊ, ած. Գաւաթի կերպ ունեցող, գաւաթանման: ԳԱԻԱԹԱԶԵԻ, ած. Գաւաթի ձեւ ունեցող, գաւաթանման: ԳԱԻԱԿ, գ. Ձիու յետևի կողմը: ԳԱԻԱՌ, գ. Երկրի մեծ կմ փոքր մաս: ԳԱԻԱՌԱԲԱՆ, գ. Նա որի մասնագիտութիւնն է գաւառաբանութիւնը: ԳԱԻԱՌԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Գաւառա-</p>	<p>կան բարբառների ուսումնասիրութիւն գիտութիւն: ԳԱԻԱՌԱԲԱՐԲԱՌ, գ. Այս կմ այն գաւառում խօսուող կենդանի ժողովրդական լեզուն: ԳԱԻԱՌԱԲՆԱԿ, ած. Գաւառում բնակող: ԳԱԻԱՌԱԳԻՏԱԿԱՆ, ած. Գաւառագիտութեանը յատուկ: ԳԱԻԱՌԱԿԱՆ, ած. Գաւառին յատուկ: ԳԱԻԱՌԱՊԵՏ, գ. Գաւառի պետ: ԳԱԻԱՌԱՊԵՏԱԿԱՆ, ած. Գաւառապետին յատուկ: ԳԱԻԱՌԱՅԻ, ած. գ. Գաւառի բնակիչ: ԳԱԻԻԹ, գ. 1. Նախասենեակ: 2. Ոչխարների փարախ: Նախարահ: ԳԲԱՅԻՆ, ած. Գուրին յատուկ: ԳԳՈՒՆԱՔ, գ. Գգուելը, փայփայելը: ԳԳՈՒՍԱԵՐ, ած. Գգուանք սիրող: ԳԳՈՒԵԼ, նբ. Միրով ու քնքշութեամբ շօշափել: ԳԳՈՒՈՂԱԿԱՆ, ած. Գգուելուն յատուկ: ԳԴԱՆ, գ. Սեղանի կերակուրի յարմարանք: + ԳԴԱԼԻԿ, գ. Փոքր գդալ: ԳԴԱԿ, գ. Գլխարկ: ԳԴԱԿԱԳՈՐԾ, գ. Գլխարկագործ: ԳԴԱԿԱԳՈՐԾԱԿԱՆ, ած. Գլխարկագործական: ԳԴԱԿԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Գլխարկագործութիւն: ԳԴԱԿԱՎԱՃԱՌ, գ. Գլխարկավաճառ: + ԳԵԱՂԱ, գ. (Պարս.) Հասարակ ծառայ, մանաւանդ փոքրահասակ: ԳԵԱՂԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Գեաղա լինելը: ԳԵԼԱՐԱՆ, գ. Գործիք, որով պրկում ճնշում՝ ճմլում են: + 1. ԳԵՂ, գ. Ոչխարների հօտ: + 2. ԳԵՂ, գ. Ապառաժից կմ հողից ձեւացած դժուարանցանելի բարձրութիւններ: ԳԵՂԵՆ, գ. (Կրօն.) Անշէջ հնոց, դժոխք:</p>
--	--

ԳԵՆԵՆԱԲՈՐԲՈՔ, ան. *Գեհեանի պէս բորբորում*՝ այրուող:
*** ԳԵՆԵՆԱԺԱՌԱՆԳ**, ան. *Դժոխքում այրուելու արժանի*:
ԳԵՂԱԳԷՏ, ան. գ. *Նա որ գիտէ գեղեցիկը*:
ԳԵՂԱԳԻՏԱԿԱՆ, ան. *Գեղազէտին ու գեղագիտութեան վերաբերեալ*:
ԳԵՂԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Գեղազէտ լինելը*:
ԳԵՂԱԳԻՐ, ան. գ. *Գեղեցիկ գրող*:
ԳԵՂԱԳՐԱԿԱՆ, ան. *Գեղագրութեան վերաբերեալ*:
ԳԵՂԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Գեղեցիկ գրութիւն, վայելչագրութիւն*:
ԳԵՂԱԴԷՄ, ան. *Գեղեցիկ դէմքով*:
ԳԵՂԱԴԻՏԱԿ, ան. *Գեղեցիկ տեսարան ունեցող*:
ԳԵՂԱԶԱՐ, ան. *Գեղեցիկ զարդարում*:
ԳԵՂԱԶԱՐԵԼ, նբ. *Գեղեցիկ զարդարել*:
ԳԵՂԱԶՄԱՅԼ, ան. *Զմայլեցուցիչ*:
ԳԵՂԱԺՈՒՏ, ան. *Գեղեցիկ ժպիտ ունեցող*:
ԳԵՂԱԼԱՋ, ան. *Գեղեցիկ լանջ ունեցող*:
ԳԵՂԱԼԻՐ, ան. *Գեղեցկութեամբ լի*:
ԳԵՂԱԾԻԾԱՂ, ան. *Գեղեցիկ ծիծաղկոտ երեսով*:
ԳԵՂԱԿԱԶՄ, ան. *Գեղեցիկ կազմուածքով*:
ԳԵՂԱԿԵՐՏ, ան. *Գեղեցիկ կերտում*՝ *յօրինում*:
ԳԵՂԱԿԵՐՏԵԼ, բ. *Գեղեցիկ կառուցել*:
ԳԵՂԱԿԵՐՏՈՒՄ, գ. *Գեղակերտելը*:
ԳԵՂԱՀԱՍՍԿ, ան. *Սլացիկ*:
ԳԵՂԱՀՐԱՇ, ան. *Հրաշալի գեղեցկութեամբ, չքնաղ*:
ԳԵՂԱԶԱՅՆ, ան. *Գեղեցիկ ձայն ունեցող*:
ԳԵՂԱԶԵԻ, ան. *Գեղակազմ*:
*** ԳԵՂԱՃԵՄԵԼ**, չբ. *Գեղեցիկ ճեմել*:

ԳԵՂԱՍՄԱՐԶԱՆՔ, գ. *Գեղեցիկ ընտիր մարզանք*:
ԳԵՂԱՆԻ, ան. *Շատ գեղեցիկ, շատ սիրուն*:
ԳԵՂԱՆԿԱՐ, ան. *Նկարչական գործ*:
ԳԵՂԱՊԱՅԾԱՌ, ան. *Պայծառ գեղեցկութեամբ*:
ԳԵՂԱՊԱՆԾ, ան. *Գեղեցիկ եւ պանծալի*:
ԳԵՂԱՊԱՇՏ, գ. *Գեղեցկազէտ*:
ԳԵՂԱՊԱՏԻՒ, ան. *Գեղեցիկ եւ պատւական*:
ԳԵՂԱՊԱՏՇԱՃ, ան. *Գեղեցիկ պատշաճած*:
ԳԵՂԱՊԱՐՈՅՐ, ան. *Գեղեցկութեամբ պարուրում*:
ԳԵՂԱՍՍԱՀՔ, գ. *Զեւատր չմշկասահք, մարզաձեւ*:
ԳԵՂԱՍՍՂԱՐԹ, ան. *Գեղեցիկ սաղարթով*:
ԳԵՂԱՏԵՄ } ան. *Գեղեցիկ՝ սիրունիկ*
ԳԵՂԱՏԵՄԻԼ } *դէմքով*:
ԳԵՂԱՏԻՊ, ան. *Գեղեցիկ տպում*:
ԳԵՂԱՐԴ } գ. *Հին ժամանակի պատերազմական գործիք*: *Նիզակ, տէգ*:
ԳԵՂԱՐԴՆԱԽՈՐ, ան. *Գեղարդով զինուած, գեղարդ կրող*:
ԳԵՂԱՐՈՒԵՍՏ, գ. *Գեղեցիկը պատկերացնող արուեստ*:
ԳԵՂԱՐՈՒԵՍՏԱԳԷՏ, գ. *Գեղարուեստը գիտցող*:
ԳԵՂԱՐՈՒԵՍՏԱԳՈՑԱԲԱՆԱԿԱՆ, ան. *Գեղարուեստական եւ գոյաբանական*:
ԳԵՂԱՐՈՒԵՍՏԱԿԱՆ, ան. *Գեղարուեստին յատուկ*:
ԳԵՂԱՐՈՒԵՍՏԱՄԵՐ, գ. *Նա որ սիրում է գեղարուեստը*:
ԳԵՂԱՐՈՒԵՍՏՕՐԷՆ, մվ. *Գեղարուեստական կերպով*:
ԳԵՂԱՐՔՈՒՆԻ, գ. *Կարմրախայտ ձկան տեսակ. համեղ ձուկ*:

ԳԵՂԱՔԱՆՆԱԿ, ան. Գեղեցիկ՝ գեղարուեստորեն քանդակուած:
ԳԵՂԳԵՂ } Գ. Երգեցողութիւն՝ ձայնը կլկլացնելով:
ԳԵՂԳԵՂԱՆՔ, ան. Գեղգեղող՝ դայլայլող ձայն ունեցող:
ԳԵՂԳԵՂԵԼ, նբ. Գեղգեղանքով երգել:
ԳԵՂԵՐԵՄԵԼ, նբ. Երեսը գեղեցկացնել:
ԳԵՂԵՑԻԿ, ան. Այքի համար դուրեկան:
ԳԵՂԵՑԿԱԲԱՆ, ան. Գեղեցիկ խօսող:
ԳԵՂԵՑԿԱԲԱՆԵԼ, չբ. Գեղեցկաբան լինել:
ԳԵՂԵՑԿԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Գեղեցիկ խօսելու ընդունակութիւն:
ԳԵՂԵՑԿԱԲԱՐ, մկ. Գեղեցիկ կերպով:
ԳԵՂԵՑԿԱԲԱՐԲԱՆ, ան. Գեղեցիկ խօսող:
ԳԵՂԵՑԿԱԳԷՏ, Տ. Գեղազէտ:
ԳԵՂԵՑԿԱԳԻԾ, ան. Գեղեցիկ գծուած:
ԳԵՂԵՑԿԱԳԻՐ, ան. Վայելչագիր:
ԳԵՂԵՑԿԱԳԻՐՏ, ան. Ճարտարահնար:
ԳԵՂԵՑԿԱԳՈՅՆ, բաղդ. աստ. Գեղեցիկի՛ն, Աւելի գեղեցիկ:
ԳԵՂԵՑԿԱՂԷՄ, ան. Գեղեցիկ դէմք ունեցող:
ԳԵՂԵՑԿԱՂԷՊ, ան. Տեղին, յարմար:
ԳԵՂԵՑԿԱՂԻՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Գեղեցկադէմ լինելը:
ԳԵՂԵՑԿԱՂԻՏԱԿ, ան. Գեղեցիկ կերպարանք ունեցող:
ԳԵՂԵՑԿԱՂԻՐ, ան. Գեղեցիկ դիրք ունեցող:
ԳԵՂԵՑԿԱԶԱՐԴ, Տ. Գեղազարդ:
*** ԳԵՂԵՑԿԱԹՈՅՐ**, ան. Գեղեցիկ գոյն ունեցող:
ԳԵՂԵՑԿԱԹՈՎ, ան. Գեղեցկութեամբ դիւթող:
ԳԵՂԵՑԿԱԿԱԶՍ, ան. Գեղեցիկ կազմումով ունեցող:
ԳԵՂԵՑԿԱԿԵՐՊ, ան. Գեղեցիկ կերպարանք ունեցող:
ԳԵՂԵՑԿԱԿԵՐՏ, ան. Գեղեցիկ շինուած:

ԳԵՂԵՑԿԱՀԱՅԵԱՑ, ան. 1. Գեղեցիկ կերպարանք ունեցող: 2. Գեղեցիկ տեսարան ունեցող:
ԳԵՂԵՑԿԱՀԱՍՍԱԿ, ան. Գեղեցիկ հասակ ունեցող:
ԳԵՂԵՑԿԱՀԵՐ, ան. Գեղեցիկ մազեր ունեցող:
ԳԵՂԵՑԿԱՀԻՄ, ան. Գեղեցիկ հիւսուած:
ԳԵՂԵՑԿԱՀՐԱՇ, ան. Հրաշալի գեղեցկութեամբ:
ԳԵՂԵՑԿԱԶԱՅՆ, ան. Գեղեցիկ ձայն ունեցող:
ԳԵՂԵՑԿԱԶԵԻ, ան. Գեղեցիկ ձեւ ունեցող:
ԳԵՂԵՑԿԱԿԱՇԱԿ, ան. Լաւ ճաշակ՝ համ ունեցող:
ԳԵՂԵՑԿԱԿԱԿԱՏ, ան. Գեղեցիկ ճակատ ունեցող:
*** ԳԵՂԵՑԿԱԿԵՄ**, ան. Գեղեցիկ քայլուածք ունեցող:
ԳԵՂԵՑԿԱՍԱՐՄԻՆ, ան. Գեղեցիկ մարմին ունեցող:
*** ԳԵՂԵՑԿԱՍԻՏ**, ան. Խելացի:
ԳԵՂԵՑԿԱՍՕՐՈՒՄ } ան. Գեղեցիկ
ԳԵՂԵՑԿԱՍՕՐՈՒՔ } մօրութիւն ունեցող:
ԳԵՂԵՑԿԱՅԱՐՄԱՐ, ան. Գեղեցիկ յարմարեցրած:
ԳԵՂԵՑԿԱՆԱԼ, չբ. Գեղեցիկ դառնալ:
ԳԵՂԵՑԿԱՆԻՍՏ, ան. Լաւ նիստ՝ դիրք ունեցող:
ԳԵՂԵՑԿԱՆՈՒԱԳ, ան. Գեղեցիկ եղանակով:
ԳԵՂԵՑԿԱՆՈՒՆ, ան. Գեղեցիկ անուն ունեցող:
ԳԵՂԵՑԿԱՇԱՐ, ան. Գեղեցիկ շարուած:
ԳԵՂԵՑԿԱՇԷՆ, ան. Գեղախառոյց:
ԳԵՂԵՑԿԱՇՈՒՔ, ան. Գեղեցիկ եւ փառատր:
ԳԵՂԵՑԿԱՊԱՃՈՅՃ, ան. Գեղեցիկ պաճուածուած՝ պճնուած, զարդարուած:
ԳԵՂԵՑԿԱՊԱՏԻՐ, ան. Գեղեցիկ պատ-

<p><i>բանք ունեցող:</i> ԳԵՂԵՑԿԱՊԷՍ, մկ. <i>Գեղեցիկ կերպով:</i> * ԳԵՂԵՑԿԱՎԷՊ, ան. <i>Գեղեցիկ պատմը- նուած:</i> ԳԵՂԵՑԿԱՏԻՊ, ան. <i>Գեղեցիկ տիպար:</i> ԳԵՂԵՑԿԱՐՈՒԵՍՏ, ան. <i>Գեղեցիկ արուեստ ուեցող:</i> ԳԵՂԵՑԿԱՔԱՆԴԱԿ, ան. <i>Գեղեցիկ քան- դակուած:</i> ԳԵՂԵՑԿՈՏՆ, ան. <i>Գեղեցիկ ոտներ ունեցող:</i> ԳԵՂԵՑԿՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Գեղեցիկ լինելը:</i> ԳԵՂԵՑԿՈՒՂԻ, գ. <i>Գեղեցկութեամբ աչքի ընկնող կին կմ աղջիկ:</i> 1. ԳԵՂՁ, գ. (Կազմախ.) <i>Հիւթ արտադ- րող մարմնի գործարան:</i> 2. ԳԵՂՁ, գ. (Բուս.) <i>Պատատուկ բոյս:</i> ԳԵՂՁԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. (Կազմախ.) <i>Գեղձերի նկարագրութիւն՝ զիտութիւն:</i> ԳԵՂՁԱՄՏ, գ. (Ախտաբ.) <i>Հիւանդութիւն, որ արտայայտուում է գեղձերի ուռելով:</i> ԳԵՂՁԱՄՏԱՒՈՐ, ան. <i>Գեղձայտ ունե- ցող:</i> ԳԵՂՁԱՅԻՆ, ան. <i>Գեղձին յատուկ:</i> ԳԵՂՁԱՏԱՊ, գ. <i>Գեղձերի բորբոքում:</i> ԳԵՂՁԻԿ, գ. <i>Փոքր գեղձ:</i> ԳԵՂՈՒՂԻ, Տ. <i>Գեղեցկուհի:</i> ԳԵՂՁԿԱԿԱՆ } ան. <i>Գեղջուկին յատուկ:</i> ԳԵՂՁԿԱՅԻՆ } ԳԵՂՁԿԱՁԱՅՆ, ան. <i>Գեղջկական ձայ- նով:</i> ԳԵՂՁԿՈՒՂԻ, գ. <i>Գիւղացի կին կմ աղ- ջիկ:</i> ԳԵՂՁԿՕՐԷՆ, մկ. <i>Գիւղացու պէս:</i> ԳԵՂՁՈՒԿ, ան. գ. <i>Գիւղի բնակիչ:</i> ԳԵՂՕՆ, գ. <i>Գեղգեղանք, երգ ու նուագ: Գովերգութիւն:</i> ԳԵՍ, գ. <i>Ջրակէկտրակայարան:</i> ԳԵՏ, գ. <i>Հոտող ջրի մեծ քանակ:</i> ԳԵՏԱԲԵՐԱՆ, գ. <i>Այն տեղը, որտեղ գետը խառնուում է ծովին:</i> ԳԵՏԱԲԵՐՈՒԿ, ան. գ. <i>Գետի բերած (գերան, կոճղ):</i></p>	<p>ԳԵՏԱԳՆԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Գետի վրայով հաղորդակցութիւն նաւերով:</i> ԳԵՏԱԴԱՐՁ, ան. <i>Գետի հոսանքը յետ դարձնող:</i> ԳԵՏԱԽԱՌՆՈՒՄՔ, գ. <i>Երկու գետերի միախառնման վայր:</i> * ԳԵՏԱՄԻՆ, ան. <i>Գետում ծնած:</i> ԳԵՏԱԿ, գ. <i>Փոքր գետ:</i> ԳԵՏԱՀՈՍ, ան. <i>Գետի նման հոսող:</i> ԳԵՏԱՁԻ, գ. (Կենդ.) <i>Խոշոր, մինչեւ 4 մետր երկայնութեամբ, լերկամարմին կճղակաւոր անասուն:</i> ԳԵՏԱՄԵՌ, ան. <i>Գետի մէջ մեռած:</i> ԳԵՏԱՄԷՋ, գ. <i>Երկու գետի մէջ եղած տարածութիւնը:</i> ԳԵՏԱՄՈՅՆ, ան. <i>Գետի մէջ ընկղմած:</i> ԳԵՏԱՅԻՆ, ան. <i>Գետին յատուկ:</i> ԳԵՏԱՆԱԻ, գ. <i>Գետի վրայ երթելու կողմ նաւ:</i> ԳԵՏԱՋՈՒՐ, գ. <i>Գետի ջուր:</i> ԳԵՏԱՌ, գ. <i>Գետի ափի այն մասը, որ գետի վարարած ժամանակ ծածկուում է ջրով:</i> ԳԵՏԱՌԱՔԵԼ, բ. <i>Լուղարկել:</i> ԳԵՏԱՌԱՔՈՒՄ, գ. <i>Գետառաքելը, լու- ղարկելը: Գետով ապրանք ուղարկել:</i> ԳԵՏԱՄՈՅՁ, ան. <i>Գետի մէջ սուզում:</i> ԳԵՏԱՍՈՒՆ, ան. <i>Գետում ապրող:</i> ԳԵՏԱՎԷԺ, ան. <i>Գետի մէջ վիժած:</i> ԳԵՏԱՏԱՐ, ան. <i>Գետից տարուած:</i> ԳԵՏԱՐՄՈՒԻ, գ. (Կենդ.) <i>Ջրային թըռ- չուն:</i> ԳԵՏԱՓ, գ. <i>Գետի ափ:</i> ԳԵՏԱՓՆԵԱՅ, ան. <i>Գետի ափին եղած:</i> ԳԵՏԵՁԵՐՔ, գ. <i>Գետեզր:</i> ԳԵՏԸՆԹԱՅ, ան. <i>Գետից եկող, ընթա- ցող:</i> ԳԵՏԻՆ, գ. <i>Յամաք:</i> ԳԵՏՆԱԳՆԱՅ, ան. <i>Գետնի երեսին ման եկող:</i> ԳԵՏՆԱԹԱԻԱԼ, ան. մկ. <i>Գետնի վրայ թաւալուող:</i></p>
--	--

<p>ԳԵՏԱԱԼԵՂԻ, գ. (Բուս.) Բոգերի կարգին պատկանող բոյս:</p> <p>ԳԵՏԱԱԽՆՁՈՐ, գ. (Բուս.) Մորմագգիների կարգին պատկանող՝ հատապտուղ ունեցող բոյս:</p> <p>ԳԵՏԱԱԽՇՏԻ, ան. Որի անկողինը գետինն է:</p> <p>ԳԵՏԱԱՄՈՐՇ, գ. Գետնի մէջ եղած փոս:</p> <p>ԳԵՏԱԱՄՍԿՈՅԹ, ան. Որի ծածկոյթը՝ վերարկուն գետինն է:</p> <p>ԳԵՏԱԱՀԱՅԵԱՅ, ան. մկ. Դէպի գետինը նայող:</p> <p>ԳԵՏԱԱՀԱՐԿ, գ. Առաջներում գետնի համար վճարուող հարկ:</p> <p>ԳԵՏԱԱՍՈՍ, գ. (Հանք.) Մեղրամուխ նման կակուղ, նիւթ:</p> <p>ԳԵՏԱԱՍՈՒՏ, ան. Գետնի մէջ կմ տակ մտնող:</p> <p>ԳԵՏԱՅԱՐԿ, ան. գ. Յարկ, որի յատակը գետնի վրայ է դրուած:</p> <p>ԳԵՏԱՄՆՅՈՒՄ, գ. Գետնուղի, գետնի տակով անցնելու ուղի:</p> <p>ԳԵՏԱՄՇԱՐԺ, գ. S. Երկրաշարժ:</p> <p>ԳԵՏԱՄՇԱՐԺՈՒԹԻՒՆ, S. Երկրաշարժ ութին:</p> <p>ԳԵՏԱՉԱՓՈՒԹԻՒՆ, գ. Երկրաչափութիւն:</p> <p>ԳԵՏԱԱՌԻԾ, գ. Քամելիոն, գոյն փոխող մողէզագգի:</p> <p>ԳԵՏԱՄԿԻՒՌ, գ. Մկան պէս կրծող կենդանի:</p> <p>ԳԵՏԱՄՈՂ, ան. Գետնի վրայ սողացող:</p> <p>ԳԵՏԱՄՈՒՆԿ, գ. (Բուս.) Սնկի մի տեսակ:</p> <p>ԳԵՏԱՍՏԿ, ան. Գետնի տակ:</p> <p>ԳԵՏԱՍՏԱՆՁ, գ. (Բուս.) Չամբիւղատրների կարգից խոպոպատրների խմբին պատկանող բոյս:</p> <p>ԳԵՏԱՍՏԱՐԱՍ, ան. Գետնի վրայ տարածող:</p> <p>ԳԵՏԱՍՏՈՒՆ, գ. Գետնի մէջ շինուած</p>	<p>տուն:</p> <p>ԳԵՏԱՓՈՇԻ, գ. Գետնի փոշին:</p> <p>ԳԵՏԱՓՈՐ, ան. Գետնի մէջ փորուած:</p> <p>ԳԵՏԱՔԱՐՇ, ան. Գետնի վրայ քարշէկող:</p> <p>ԳԵՏՆԵԼ, բ. Ձգետնել:</p> <p>ԳԵՏՆԿՈՅՁ, գ. (Բուս.) Թիթեռնածաղիկների կարգին պատկանող ծառ:</p> <p>ԳԵՆ, ան. Վերին, բարձր:</p> <p>ԳԵՐԱԳԱՀ, ան. (Եկեղ.) Բարձրագոյն՝ նախապատիւ գահը գրաւող:</p> <p>ԳԵՐԱԳԱՀՈՒԹԻՒՆ, գ. (Եկեղ.) Գերագահ լինելը:</p> <p>ԳԵՐԱԳՈՅ, ան. Շատ եւ շատ յարգելի:</p> <p>ԳԵՐԱԳՈՅ, ան. (Կրօն.) Գերագոյն՝ ծայրագոյն գոյութիւն ունեցող:</p> <p>ԳԵՐԱԳՈՅՆ, ան. Ամենավերին, ամենաբարձր:</p> <p>ԳԵՐԱԳՐԳԻՌ, ան. Մաստիկ դիրազըր-գիւր:</p> <p>ԳԵՐԱԳՐԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Գերագրգիւր լինելը:</p> <p>ԳԵՐԱԴԱՍ, ան. Աւելի բարձր դասուած, աւելի ընտրելի:</p> <p>ԳԵՐԱԴԱՍԵԼ, նբ. Նախապատիւ՝ ընտրելի համարել:</p> <p>ԳԵՐԱԴԱՍԵԼԻ, ան. Ինչ որ պէտք է գերադասել:</p> <p>ԳԵՐԱԴԱՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Գերադաս լինելը:</p> <p>ԳԵՐԱԴՐԱԿԱՆ, ան. Ամենաբարձր դրուած: (Քերկն.) Որակական ածականի այն ձեւը, որ արտայայտում է որակի ամենաբարձր կմ շատ բարձր աստիճանը:</p> <p>ԳԵՐԱԴՐԵԼ, նբ. Գերազանց համարել:</p> <p>ԳԵՐԱԶԱՆՑ, ան. մկ. Լաւ յատկութիւններով բոլորից անցնող:</p> <p>ԳԵՐԱԶԱՆՑԵԼ, ն. Չբ. Որեւէ (մեծ մասամբ՝ լաւ) յատկութեամբ բոլորից անցնել:</p> <p>ԳԵՐԱԶԱՆՑԻԿ, ան. գ. Գերազանց սո-</p>
--	---

<p>վորող: ԳԵՐԱԶԱՆՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Գերազանց լինելը: ԳԵՐԱԶԱՆՑՈՒՄ, գ. Գերազանցելը: ԳԵՐԱԶԱՆՑՕՐԷՆ, մկ. Գերազանց կերպով: ԳԵՐԱԶԱՐԴ, ած. Չափազանց զարդարուած: ԳԵՐԱԶԳԵՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Չափազանց շատ ազդեցութիւն: ԳԵՐԱԶՆԻՒ, ած. Շատ ազնիւ: ԳԵՐԱԶՆՈՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Գերազնիւ լինելը: ԳԵՐԱԶՕՐ, ած. Բարձրագոյն զօրութեամբ: ԳԵՐԱՇԱԽՍ, գ. Ծախս, որ գերազանցում է սահմանուած չափը: ԳԵՐԱԿԱՅ, ած. Ամենից բարձր կանգնած: ԳԵՐԱԿԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Գերակայ լինելը: ԳԵՐԱԿԱՏԱՐ, ած. 1. Բարձրագոյն կատարելութեան հասած: 2. (Քրկն.) Բայերի ձեւը: ԳԵՐԱԿԱՏԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Գերակատար լինելը: ԳԵՐԱԿԱՏԱՐՈՒՄ, գ. Գերակատարելը: ԳԵՐԱԿՇԻՌ, ած. Բարձր, անկշռելի: ԳԵՐԱԿՇՈՒՄ, չբ. Գերակշիռ լինել: ԳԵՐԱԿՇՈՒԹԻՒՆ, գ. Գերակշիռ լինելը: ԳԵՐԱՀԱՆՃԱՐ, ած. Բարձր հանճարի տէր: ԳԵՐԱՀՈՉԱԿ, ած. Շատ հոչակուած: ԳԵՐԱՀՐԱՇ, ած. Աւելի քան հրաշալի: ԳԵՐԱՃԱՃԱՆՉ, ած. Շատ ճաճանչող: ԳԵՐԱՃԵԼ, չբ. Աւելի մեծանայ: ԳԵՐԱՄԵՇԱՐ, ած. Շատ մեծարելի, շատ յարգելի: ԳԵՐԱՄԵՇԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Գերամեծար լինելը: ԳԵՐԱՄԻՏ, ած. Շատ խելացի:</p>	<p>*ԳԵՐԱՅԱՂԹ, ած. Կատարեալ յաղթութիւն տանող: ԳԵՐԱՆ, գ. Կտրած մեծ ծառ, ճիւղերը հատած եւ կեղեւից ազատած: * ԳԵՐԱՆԱԼԻՐ } ած. Գերաններով * ԳԵՐԱՆԱԼԻՑ } լցուած: ԳԵՐԱՆԱԶԵԻ, ած. Գերանի ձեւ ունեցող: ԳԵՐԱՆԴԱՒՈՐ, ած. Գերանի ունեցող՝ բանեցնող: ԳԵՐԱՆԻ, գ. Երկրագործական խոտ կտրելու գործիք: ԳԵՐԱՆՍԱՆՕԹ, ած. Բոլորովին անծանօթ: ԳԵՐԱՇԽԱՐՀ, գ. Այս աշխարհից բարձր: ԳԵՐԱՇԽԱՐՀԻԿ, ած. Այս աշխարհից բարձր: ԳԵՐԱՇՆՈՐՀ, ած. Երկնային շնորհով լի: ԳԵՐԱՊԱՅՍԱՌ, ած. Յարգական տիտղոս իշխանների եւ բարձրաստիճան կաթողիկէ հոգեւորականների: ԳԵՐԱՊԱՅՍԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Գերապայծառ լինելը: ԳԵՐԱՊԱՏԻՒ, ած. Բարձրագոյն պատուի արժանի: ԳԵՐԱՊԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Գերապատիւ լինելը: ԳԵՐԱՍՏԻՃԱՆ, ած. Գերագոյն՝ բարձրագոյն աստիճանի հասած: ԳԵՐԱՍՏՈՒԱԾ, ած. գ. (Կրօն.) Գերագոյն ըստ աստուածութեան: ԳԵՐԱՎԱԽՃԱՆ, ած. գ. Կատարեալ վախճան՝ վերջ ունեցող: ԳԵՐԱՐԱԳԱՆԱԼ, բ. Շատ արագանայ, գերարագ ընթանայ: ԳԵՐԱՐԺԱՆ } ած. Բարձր արժանիք ԳԵՐԱՐԺԱՆԻ } ունեցող:</p>
--	--

<p>ԳԵՐԱՐԴԻԱԿԱՆ, ան. <i>Խիստ արդիական:</i> ԳԵՐԱՐԺԵՒՈՐՈՒՄ, գ. <i>Չափից աւելի արժեւորելը:</i> * ԳԵՐԱՐՏՕՍՐ, գ. <i>Մեծ լացու կոծ:</i> ԳԵՐԱՓԱՌ, ան. <i>Գերագոյն փառք ունեցող:</i> ԳԵՐԲ, գ. <i>Պայմանական պատկեր՝ պետութեան զինանշան:</i> ԳԵՐԲԱԶՄԱԳՈՐԾՈՆ, ան. <i>Չափազանց շատ գործեր ունեցող:</i> ԳԵՐԲՆԱԲԱՐ } մկ. <i>Ըստ կրօնական</i> ԳԵՐԲՆԱՊԷՍ } <i>հաւատալիքի գերբնական կերպով:</i> ԳԵՐԲՆԱԿԱՆ, ան. <i>Բնականից վեր:</i> ԳԵՐԲՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Գերբնական լինելը:</i> ԳԵՐԲՆՈՒԹԵԱՆ, գ. <i>Բնութենէ բարձր:</i> ԳԵՐԳԱՂՏԻ, ան. <i>Չափազանց գաղտնի:</i> ԳԵՐԴԱՍՏԱՆ, գ. <i>Հայր, մայր եւ երեխաներ, որ բնակուում են մի յարկի տակ:</i> ԳԵՐԴԱՍՏԱՆԱԿԱՆ } ան. <i>Գերդաստանի նիւ վերաբերեալ:</i> ԳԵՐԴԱՍՏԱՆԱՅԻՆ } ԳԵՐԱՊԱՍՏԱՆԱՀԱՅՐ, գ. <i>Տոհմի նահապետ:</i> ԳԵՐԱՊԱՍՏԱՆԱՄԱՅՐ, գ. <i>Գերդաստանի մայր:</i> ԳԵՐԱՊԱՐՁ, գ. <i>Գերութիւնից դառնալը:</i> ԳԵՐ-ԱՐՏԱՐԻՉ, ան. գ. <i>Շատ արտադրող:</i> ԳԵՐԳԱՂՏԻՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Խիստ գաղտնիութիւն:</i> ԳԵՐԴԻՊՈՒԿ, ան. <i>Անվրէպ:</i> ԳԵՐԱՊԱՐՁ, գ. <i>Գերիների վերադարձը:</i> ԳԵՐԵԶՄԱՆ, գ. <i>Գետնի մէջ փորուած փոս՝ մեռելը թաղելու համար:</i> ԳԵՐԵԶՄԱՆԱԲԼՈՒՐ, գ. <i>Ղամբանաթումբ:</i> ԳԵՐԵԶՄԱՆԱԳԻՐ, գ. <i>Գերեզմանի քարի կլ մահարձանի վրայ եղած մակագրու-</i></p>	<p><i>թիւնը:</i> ԳԵՐԵԶՄԱՆԱԹԱՂ, գ. <i>Գերեզմանում թաղուելը:</i> ԳԵՐԵԶՄԱՆԱՅԱՐԴԱՐ, գ. <i>Գերեզմանը յարդարող խնամող:</i> ԳԵՐԵԶՄԱՆԱՅԻՆ, ան. <i>Գերեզմանի վերաբերեալ:</i> ԳԵՐԵԶՄԱՆԱՀԱՏ, Տ. <i>Գերեզմանակրկիտ: Գերեզման քրքրող:</i> ԳԵՐԵԶՄԱՆԱՊԱՀ, գ. <i>Գերեզմանատան պահակ:</i> ԳԵՐԵԶՄԱՆԱՏԵՂ, գ. <i>Գերեզմանի համար տեղ:</i> ԳԵՐԵԶՄԱՆԱՏՈՒՆ, գ. <i>Այն տեղը, որ յատկացուած է ննջեցեալները թաղելու:</i> ԳԵՐԵԶՄԱՆԱՓՈՍ, գ. <i>Մեռել թաղելու փոս:</i> ԳԵՐԵԶՄԱՆԱՓՈՐ, ան. գ. <i>Գերեզման փորող:</i> ԳԵՐԵԶՄԱՆԱՔԱՐ, գ. <i>Գերեզմանի վրայ ձգուած սալաքարը:</i> ԳԵՐԵԶՄԱՆԵԼ, նբ. <i>Թաղել:</i> ԳԵՐԵԶՄԱՆՕՐՀՆԵՔ, (Եկեղ.) գ. <i>Կրօնական ծէս, որ կատարում է քահանան ննջեցեալի գերեզմանի վրայ:</i> ԳԵՐԵԼ, նբ. <i>Գերի վերցնել:</i> ԳԵՐԵԿԻՑ, ան. <i>Գերութեան ընկեր:</i> ԳԵՐԵՐԵԻԱԿԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Չափազանցուած երեսակայութիւն:</i> ԳԵՐԵՎԱՃԱՌ, ան. գ. <i>Գերի վաճառող:</i> ԳԵՐԵՎԱՃԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Գերեվաճառ լինելը:</i> ԳԵՐԵՎԱՐ, ԳԵՐԵՎԱՐ, ան. <i>Գերի վարող:</i> ԳԵՐԵՎԱՐԵԼ, բ. <i>Գերութեան տանել:</i> ԳԵՐԵՎԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Գերի վարելը՝ տանելը:</i> ԳԵՐԵՎԱՐՈՒՄ, գ. <i>Գերեվարելը:</i> ԳԵՐԵՐԶԱՆԻԿ, ան. <i>Վերին երջանկութեան հասած:</i> ԳԵՐԶՊՈՒՇԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Գերըզուտուոր լինելը:</i></p>
---	--

ԳԵՐՐՆՏԻՐ, ան. Ամենաընտիր:
ԳԵՐԹԱՆԿ, ան. Չափազանց թանկ:
ԳԵՐԹԱՆԿԱՐԺԷՔ, ան. Արտակարգ թանկ:
ԳԵՐԹԵԹԵԻՔԱՇԱՅԻՆ, ան. (մարգ.)
 Գերթեթեւ քաշ ունեցող:
ԳԵՐԻ, գ. Այն մարդը, որ պատերազմի դաշտում ընկել է թշնամու ձեռքը:
ԳԵՐԻՄԱՍՏ, ան. Գերագոյն իմաստութիւն ունեցող:
ԳԵՐԻՄԱՍՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Գերիմաստ լինելը:
ԳԵՐԻՄԱՑԱԿԱՆ, ան. Չափազանց բարձր:
ԳԵՐԻՇՆԱՆ, ան. գ. Ծայրագոյն իշխանութիւն ունեցող:
ԳԵՐԻՇՆԱՆԱԿԱՆ, ան. Գերիշխանին յատուկ:
ԳԵՐԻՇՆԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Գերիշխան լինելը:
ԳԵՐԻՇՆԵԼ, չբ. Գլխաւոր ազդեցութիւն ունենալ:
ԳԵՐԻՇՆՈՒՄ, գ. Գերիշխելը:
ԳԵՐԻՉ, ան. Գերող:
ԳԵՐԼՅՈՒՄ, գ. Չափազանց լցնել:
ԳԵՐԽՏԱՅՈՒՄ, գ. Գերխտանալը, չափազանց՝ ծայրայեղ խիտ բովանդակութիւն ստանալը:
ԳԵՐՄԵԼ, նբ. Ածելիով մազերը հեռացնել: Սափրել:
ԳԵՐՀՐԱԲՄԱՅԻՆ, ան. Չափազանց հրաբխային:
ԳԵՐՀՐԱՊՈՒԻՐՉ, ան. Խիստ հրապուրիչ:
ԳԵՐՄԱԿԵԼ, նբ. Մանրել:
ԳԵՐՄԱՆ, ան. Գերմանական:
ԳԵՐՄԱՆԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Գերմաներէն լեզուի յատկաբանութիւն:
ԳԵՐՄԱՆԱԳԷՏ, ան. Գիտնական, որ հմուտ է գերմանական լեզուին, գրականութեան, ազգագրութեան, ուսումնասիրում է գերմաներէնը:

ԳԵՐՄԱՆԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Գերմանական լեզուի, գրականութեան ուսումնասիրութիւն:
ԳԵՐՄԱՆԱԳԻՐ, ան. Գերմաներէն ըստեղծագործող:
ԳԵՐՄԱՆԱԽՕՍ, ան. Գերմաներէն խօսող:
ԳԵՐՄԱՆԱԿԱՆ, ան. Գերմանիային եւ գերմանացուն յատուկ, վերաբերեալ:
ԳԵՐՄԱՆԱՄԷՐ, ան. գ. Նա որ սիրում է Գերմանիան:
ԳԵՐՄԱՆԱՑԻ, ան. գ. Նա որ ծննդեամբ գերմանական ժողովրդին է պատկանում:
ԳԵՐՄԱՆԵՐԷՆ, ան. Գերմանական լեզուի մասին:
ԳԵՐՄԱՍՏ } գ. Այծատերեւազգիների
ԳԵՐՄԱՍՏԻ } գ. Այծատերեւազգիների
 կարգին պատկանող թուփ:
ԳԵՐՄԱՐԴ, գ. Ըստ Նիցչէի ֆիզիկապէս ու մտաւորապէս ուժեղ մարդ:
ԳԵՐՄԱՐԿԱՅԻՆ, ան. Մարդկային ուժից՝ կարողութիւնից վեր:
ԳԵՐՆՊԱՏԱԿ, գ. Այլ նպատակներին գերազանցող նպատակ:
ԳԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Գերի լինելը՝ գերիի դրութիւնը:
ԳԵՐՏՏՈՐԱԿԱՅ, ան. Ստորիններից շատ բարձր եղող:
ԳԵՐՈՒՀԻ, գ. Գերի կին:
ԳԵՐՈՒՄ, գ. Գերելը:
ԳԵՐՈՒՇԱԳՐԱԻ, ան. Չափազանց ուշագրաւ:
ԳԵՐՈՒՌՃԱՅՈՒԵԼ, բ. Խիստ ուռճացուել:
ԳԵՐՈՒՌՃԱՅՈՒՄ, գ. Չափազանց ուռճացում:
ԳԵՐՓԱՆՔ, գ. Կողոպուտ:
ԳԵՐՓԱՌՈՒՆԱԿ, ան. մկ. Շատ փառաւոր, մեծ փառքով:
ԳԵՐՓԵԼ, նբ. Գերութեամբ մաշել, փչացնել:
ԳԵՐՕՐԻՆԱԿԱՆ, ան. Օրէնքից բարձր

<p>եղող:</p> <p>ԳԵՐՔԱՂԱՔԱԿԱՆԱՑՈՒԱԾ, ան. Չափազանց քաղաքականացում:</p> <p>ԳԶԱԾ, գ. Գզել*ի:</p> <p>ԳԶԱՐԱՆ, գ. Բուրդը գզելու արհեստանոց:</p> <p>ԳԶԳԶԵԼ, նր. Շատ անգամ գզել:</p> <p>+ ԳԶՈՒԶ, ան. Գզզում:</p> <p>ԳԶՎՈՏՈՒՎ, գ. Իրար հետ գզուելը:</p> <p>ԳԶՐԱՐ, գ. Բամբակ գզող արհեստաւոր:</p> <p>ԳԶՐԱՆՈՑ, գ. Շէնք, որտեղ բուրդ կը բամբակ են գզում:</p> <p>ԳԶՐԱՐ, գ. ան. Բուրդ կամ բամբակ գզող:</p> <p>ԳԶՐԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Գզրարի արհեստը, գործը:</p> <p>ԳԶՐՈՑ, գ. Տուփ, արկղիկ, պահարան:</p> <p>ԳԷԹ, շղկ. Գոնէ, առնուազն:</p> <p>ԳԷԼ, Տ. Գայլ:</p> <p>ԳԷԼԽԵՂԴ, ան. Տ. Գայլսեղդ:</p> <p>ԳԷԼՎԱՊ, գ. Կախարդական աղօթք, որով իբր թէ կապում են գայլի բերանը:</p> <p>ԳԷՄ, շղկ. Որ հաստատում է խօսքը:</p> <p>ԳԷՇ, գ. 1. Մեռած մարդու կը անասունի դիակ: 2. Յոռի, անպիտան, վատթար:</p> <p>ԳԷՇ-ԱՂԷՎ, մկ. Լաւ թէ վատ:</p> <p>ԳԷՇԱՆԱԼ, չր. Վատանալ:</p> <p>ԳԷՇ-ԲԵՐԱՆ, ան. Բերանը գէշ: Վատ բերան:</p> <p>ԳԷՇՈՒԹԻՒՆ, գ. Գէշ լինելը:</p> <p>ԳԷԶ, ան. Թաց, խոնաւ:</p> <p>ԳԷՍ, գ. Գլխի երկայն մագ:</p> <p>ԳԷՏ, ան. 1. Գիտցող, հասկացող: 2. գ. Գիտուն:</p> <p>ԳԷՐ, ան. Ճարպոտ, պարարտ:</p> <p>ԳԸՄԱՆԴԱՎ, գ. (Բուս.) Յարգի բանջար թթու դնելու համար:</p> <p>ԳԹԱԲԱՐ, մկ. Գթալով:</p> <p>ԳԹԱԳԻՆ, ան. Գթով, գթութեամբ լի:</p> <p>ԳԹԱԼ, չր. Կարեկցութիւն զգալ դէպի մէկը:</p> <p>ԳԹԱԼԻՐ } ան. Գթութեամբ լի:</p> <p>ԳԹԱԼԻՑ }</p>	<p>ԳԹԱԾ, ան. Գթացող:</p> <p>ԳԹԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Գթած լինելը:</p> <p>ԳԹԱՇԱՐԺ, ան. Գուլթ շարժող:</p> <p>ԳԹԱՇԱՐԺԵԼ, բ. Գուլթ շարժել:</p> <p>ԳԹԱՇԱՐԺՈՒԹԻՒՆ, գ. Գուլթը, կարեկցութիւնը շարժել</p> <p>ԳԹԱՌԱՏ, ան. Գուլթը առատ:</p> <p>ԳԹԱՌԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Գթառատ լինելը:</p> <p>ԳԹԱՍԷՐ, ան. Գուլթ սիրող:</p> <p>ԳԹԱՍԻՐԱԲԱՐ, մկ. Մարդասիրաբար:</p> <p>ԳԹԱՍԻՐԱԿԱՆ, ան. Գթասիրութեան յատուկ:</p> <p>ԳԹԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Գթասէր լինելը:</p> <p>ԳԹԱՍԻՐՏ, ան. Գթոտ սիրտ ունեցող:</p> <p>ԳԹԱՍՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Գթասիրտ լինելը:</p> <p>ԳԹՈՏ, ան. Գուլթ ունեցող:</p> <p>ԳԹՈՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Գթասիրտ լինելը:</p> <p>ԳԹՈՒԹԻՒՆ, գ. Գուլթ՝ կարեկցութիւն ունենալը:</p> <p>ԳԺԱՆՈՑ, գ. Գժերի հիւանդանոց:</p> <p>ԳԺԱՎԱՐԻ, ան. Գժի պէս:</p> <p>ԳԺՈՒԹԻՒՆ, գ. Գժ լինելը:</p> <p>ԳԺՏԱՅՆՈՒԹԻՒՆ, Գժտուող լինելու յատկութիւն:</p> <p>ԳԺՏԵԼ, նր. Խոժոռեցնել, բարկացնել:</p> <p>ԳԺՏՈՒԵԼ, չր. Մէկի հետ խռովել:</p> <p>ԳԺՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Գժտուելը:</p> <p>ԳԻԶԱՆՈՂ, գ. (Բուս.) Թունաւոր մի խոտ:</p> <p>ԳԻԹԱՌ, գ. (Յուն. Ֆրիանս.) Լարաւոր երաժշտական գործիք:</p> <p>ԳԻԺ, ան. գ. Խէլքը կորցրած:</p> <p>1. ԳԻԼ, արմ. Գլորել*ի:</p> <p>2. ԳԻԼ, գ. (Պարս.) Մի տեսակ հող կը փխտը քար:</p> <p>ԳԻԾ, գ. Երկայնութեամբ ձգուած նշան:</p> <p>2. (Երկրաչ.) Երկայնութեան տարածութիւն: 3. (Աշխգր.) Միջօրէական գիծ:</p> <p>ԳԻՉԻ, գ. (Բուս.) Նոճիների կարգին պատկանող փշատերեւ թուփ:</p> <p>ԳԻՄ, գ. (Բուս.) Հողի տակ բուսնող մի քաղցարահամ պտուղ:</p>
--	--

ԳԻՆ, գ. Արժեքի դրամական արտա-
յայտություն:

ԳԻՆԻՏԵԱՅ, ան. Գինին ատող:

ԳԻՆԱԲՈՒ, ան. Խմած, գինի խմող:

ԳԻՆԱԲՈՒԿ, գ. (Բուս.) Դաշտային
բոյս, որ աճում է ճախճախուտ տեղե-
րում:

ԳԻՆԱԲՈՒՔ, գ. Կերուխում, խրախ-
ճանք:

ԳԻՆԻ, գ. Օղակաձև փոքրիկ ճարմանդ:

ԳԻՆԵԲԱՇԽ, գ. Գինի բաժանող:

ԳԻՆԵԲԵՐ, **ԳԻՆԵԲԵՐ**, ան. Գինի բերող:

ԳԻՆԵԲՈՅՐ, ան. Գինու բոյր ունեցող:

ԳԻՆԵԲՈՒՐՄՈՒՆՔ, գ. Գինու բուր-
մունք:

ԳԻՆԵԳՈՐՄ, գ. Գինի պատրաստող:

ԳԻՆԵԳՈՐՄԱԿԱՆ, ան. Գինեգործու-
թեան վերաբերեալ:

ԳԻՆԵԳՈՐՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Գինի պատ-
րաստելու արհեստը:

ԳԻՆԵԶԷՆ, ան. Գինիով գինուած:

ԳԻՆԵԹՈՅՐ, ան. Գինու գոյնի:

ԳԻՆԵԺՈՒԺԿԱՆ, ան. Գինին չափաւոր
խմող, օգտագործող:

ԳԻՆԵԼ, **ԳԻՆԵԼ**, գ. (Բուս.) Անորոշ տե-
սակի դաշտային բանջար:

ԳԻՆԵԼԻՑ, ան. Գինիով լիքը:

ԳԻՆԵՆՈՒՄ, գ. Գինի խմելը:

ԳԻՆԵՍԱՆ, գ. Գինեվաճառ:

ԳԻՆԵՍԱՂԻԿ, գ. (Բուս.) Ջրային խոտե-
ղէն բոյս:

ԳԻՆԵՉԱՄ, ան. Գինու համ ունեցող:

ԳԻՆԵՉԱՆ, ան. գ. Գինի հանող:

ԳԻՆԵՄՈԼ, ան. Չափազանց գինեսէր:

ԳԻՆԵՄՈԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Գինեմոլ լինելը:

ԳԻՆԵՉԱՓ, գ. Փոքրիկ սպակեայ խողո-
վակաձէ սրուակ, որով չափում են գի-
նու ոյժը:

ԳԻՆԵՊԱՆ, Տ. Գինեվաճառ:

ԳԻՆԵՍԷՐ, ան. Գինի սիրող:

ԳԻՆԵՆԿՈՒՂ, գ. Գինի պահելու նկուղ:

ԳԻՆԵՎԱՃԱՌ, ան. գ. Գինի վաճառող:

ԳԻՆԵՎԱՃԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Գինեվաճառ
լինելը:

ԳԻՆԵՍՊԱՍՔ, գ. Գինու սպասք:

ԳԻՆԵՏՈՒ, ան. Գինի տուող:

ԳԻՆԵՏՈՒՆ, գ. Խանութ, որտեղ գինի են
վաճառում:

ԳԻՆԵՐԳ, գ. Խրախճանքի երգ:

ԳԻՆԵՔՐՏԱՆՈՏ, ան. Գինու եւ քրտին-
քի հոտ տարածող ունեցող:

ԳԻՆԻ, գ. Ալկոհոլ պարունակող ըմպե-
լիք:

ԳԻՆՁ, գ. (Բուս.) Հովանոցաւորների
կարգին պատկանող բոյս:

ԳԻՆՈՎ, ան. Գինուց հարբած:

ԳԻՆՈՎՈՒԹԻՒՆ, գ. Գինով լինելը:

ԳԻՆՈՏ, ան. Գինով թաթախում:

ԳԻՆՈՏԵԼ, բ. Գինու մէջ թաթախել:

ԳԻՇԱԽՈՏ, գ. (Բուս.) Կնիւնների ցեղին
պատկանող բոյս:

ԳԻՇԱԿԵՐ, ան. Գէշ՝ սատկած մարմին
ուտող:

ԳԻՇԱԿԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Գիշակեր լինելը:

ԳԻՇԱՆՈՏ, ան. Գէշի հոտ ունեցող:

ԳԻՇԱՏԵԼ, գ. Գէշագէշ պատառել, բզրկ-
տել:

ԳԻՇԱՏԵՍԻԼ, ան. Այլանդակ տեսք ու-
նեցող:

ԳԻՇԱՏԻՉ, ան. Գիշատող: Բզկտող:

ԳԻՇԵՐ, գ. Օրուայ այն ժամանակը, երբ
արեգակը թաքնուած է հորիզոնի տակ:

ԳԻՇԵՐԱԳՆԱՅ, ան. Գիշերները գնա-
ցող՝ քայլող:

ԳԻՇԵՐԱԳՈՉ, ան. Գիշերները գոչող:

ԳԻՇԵՐԱԴԷՄ, ան. Մութ ուղեքով:

ԳԻՇԵՐԱԵՓ, ան. Գիշերները եփուող:

ԳԻՇԵՐԱԶԳԵՍ, գ. Գիշերուայ զգեստ:

ԳԻՇԵՐԱԹՈՒՉ, ան. Գիշերները թռչող:

ԳԻՇԵՐԱԺԱՄ, գ. Գիշեր ժամանակ:

ԳԻՇԵՐԱԺՈՂՈՎ, գ. Հարբածութիւնից
սթափուել, լրջանալ, զգաստանալ:

ԳԻՇԵՐԱԽԱԼԱԹ, գ. Գիշերային խա-
լաթ:

<p>ԳԻՇԵՐԱՆԱՌՆ, մկ. Մուրթն ու լոյսը իրար խառնուելիս:</p> <p>ԳԻՇԵՐԱԿԱՑԱՐԱՆ, գ. Գիշերելու տեղ՝ վայր՝ կացարան:</p> <p>* ԳԻՇԵՐԱՀԱՆՐԵՐՁ, գ. Գիշերազգեստ:</p> <p>ԳԻՇԵՐԱՀԱՉ, գ. Գիշերուայ հաչոց:</p> <p>ԳԻՇԵՐԱՀԱԻ, Տ. Չղջիկ:</p> <p>ԳԻՇԵՐԱՀԱԻԱՍԱՐ, գ. Տարուայ այն ժամանակը, երբ ցերեկն ու գիշերը հաւասար տեւողութիւն են ունենում:</p> <p>ԳԻՇԵՐԱՅԻՆ, ած. Գիշերուան յատուկ՝ վերաբերեալ:</p> <p>ԳԻՇԵՐԱՆԱԼ, չբ. Գիշեր դառնալ:</p> <p>ԳԻՇԵՐԱՆԿԱՐ, գ. Գիշերային պատկեր տեսարան:</p> <p>ԳԻՇԵՐԱՆՄԱՆ, ած. Գիշերի նմանող:</p> <p>ԳԻՇԵՐԱՌՁ, գ. Գիշերային հաւաքավայր:</p> <p>ԳԻՇԵՐԱՊԱՀ, ած. գ. Գիշերը պահպանութիւն անող:</p> <p>ԳԻՇԵՐԱՊԱՀՈՒԹԻՒՆ, գ. Գիշերապահ լինելը:</p> <p>ԳԻՇԵՐԱՊԱՇՏՈՆ, գ. (Եկեղ.) Եկեղեցական պաշտամունք:</p> <p>ԳԻՇԵՐԱՍԵՂԱՆ, գ. Ննջասենեակի փոքրիկ սեղան:</p> <p>ԳԻՇԵՐԱՍԷՐ, ած. Գիշերը սիրող:</p> <p>ԳԻՇԵՐԱՎԱՐ, ած. Գիշերն ընթացող:</p> <p>ԳԻՇԵՐԱՎԱՐԺ, ած. Գիշերը վարժութիւն անող:</p> <p>ԳԻՇԵՐԱՏԵՍ, ած. Գիշերները լաւ տեսնող:</p> <p>ԳԻՇԵՐԱՏԵՍՈՒԹԻՒՆ, գ. (Ախտաբ.) Աչքերի հիւանդութիւն:</p> <p>ԳԻՇԵՐԵԼ, չբ. Գիշերը մնալ:</p> <p>ԳԻՇԵՐԵՐՁ, ած. Գիշերը երգող:</p> <p>ԳԻՇԵՐԸԹԱՑ, ած. Գիշերն ընթացող:</p> <p>ԳԻՇԵՐՀԱԻ, Տ. Չղջիկ:</p> <p>ԳԻՇԵՐՓԱՍ, ած. Գիշերը փախչող:</p> <p>ԳԻՇԵՐՐԹԵԼ, չբ. Գիշերը մնալ:</p> <p>ԳԻՇԵՐՐԹԻԿ, ած. Նա որ գիշերն էլ մնում է (դպրոցում):</p>	<p>ԳԻՇԵՐՐԹԻԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Գիշերօթիկ լինելը:</p> <p>ԳԻՋԱԳՈՐԾ, ած. Գիջուրին անող:</p> <p>ԳԻՋԱԿԱՆ, ած. Գիջուրեան յատուկ:</p> <p>ԳԻՋԱՀԱՄ, ած. Մզլածի համ ունեցող:</p> <p>ԳԻՋԱՄՈՒԼ, ած. Մաստիկ վաւաշոտ:</p> <p>ԳԻՋԱՆԱԼ, չբ. Գիջուրին անել, անառակել:</p> <p>ԳԻՋԱՍԷՐ, ած. Անառակութիւն սիրող:</p> <p>ԳԻՋՈՒԹԻՒՆ, գ. Վաւաշոտութիւն, անառակութիւն:</p> <p>ԳԻՍԱՆՈՒԻ, ած. Գզգուած՝ խառնակ մազերով:</p> <p>ԳԻՍԱԿ, գ. Մազերի հիւս, ծամեր:</p> <p>ԳԻՍԱԿԱԳԵՂ, ած. Գիսակներով գեղեցկացած:</p> <p>ԳԻՍԱՐՁԱԿ, Տ. Հերարձակ:</p> <p>ԳԻՍԱԻՈՐ, ած. 1. Երկայն մազեր ունեցող: 2. ած. եւ գ. (Աստղաբ.) Երկնային մարմին:</p> <p>ԳԻՏ, Գէտ արմատի անշեշտ ձեւը:</p> <p>ԳԻՏԱԳԵՂԱՐՈՒԵՍՏԱԿԱՆ, ած. Գիտական եւ գեղարուեստական:</p> <p>ԳԻՏԱԽՈՀ, գ. Գիտական խոհ, մտորում:</p> <p>ԳԻՏԱԿ, ած. Գիտցող:</p> <p>ԳԻՏԱԿԱՆ, ած. Գիտցնող, բացատրող: Գիտութեան:</p> <p>ԳԻՏԱԿԱՆԱՊԷՍ, մկ. Գիտական կերպով:</p> <p>ԳԻՏԱԿԻՐԱՌԱԿԱՆ, ած. Գիտական եւ կիրառական:</p> <p>ԳԻՏԱԿԻՑ, ած. Նա որ գիտակցում է, գիտակցող:</p> <p>ԳԻՏԱԿՑԱԲԱՐ, Տ. Գիտակցորէն:</p> <p>ԳԻՏԱԿՑԱԿԱՆ, ած. Գիտակցութեամբ կատարում: Հկր. Անգիտակցական:</p> <p>ԳԻՏԱԿՑԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Գիտակից լինելը:</p> <p>ԳԻՏԱԿՑԵԼ, նբ. 1. Լաւ ճանաչել, գիտնալ: 2. Զգալ, ուշքը վրան լինել:</p> <p>ԳԻՏԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Գիտակցելը, լաւ զգալը:</p>
--	---

<p>ԳԻՏԱԿՅՈՒՄ, գ. Գիտակցելը: ԳԻՏԱԿՅՈՐԷՆ, մկ. Գիտակցելով, գիտակցութեամբ: ԳԻՏԱՀՆԱՐՔ, գ. Գիտական հնարք: ԳԻՏԱՊԱՇԱՐ, գ. Գիտելիքների պաշար: ԳԻՏԱՅՈՒՑԱԴՐԱԿԱՆ, ած. Նիւթերի գիտական ուսումնասիրութեան եւ ցուցադրման համար նախատեսուած: ԳԻՏԱՓԱՌԱՍՕՆ, գ. Գիտական փառատօն: ԳԻՏԱՓԻԼԻՍՈՓՈՍՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Գիտական փիլիսոփայութիւն: ԳԻՏԱՔՆՆԱԿԱՆ, ած. Գիտական եւ քրննական: ԳԻՏԵՆԱԼ } սահմ. Ներկայ Գիտել: 1.Տեղեկանայ: 2. Համոզուած լինել: ԳԻՏԵԼԻՔ, գ. Գիտնայու հարկաւոր բան: ԳԻՏԵԼԻՔԱՀԵՆՔ, ած. Գիտելիքի վրայ հենուած: ԳԻՏՆԱԿԱՆ, ած. 1. Գիտունին յատուկ: 2. Գիտութիւն ունեցող, գիտութիւնների հմուտ: ԳԻՏՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Գիտնական լինելը: ԳԻՏՆԱԿԱՆՕՐԷՆ, մկ. Գիտնականի պէս: ԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Գիտենայը: 2. Տեղեկութիւն, հմտութիւն: 2. Գիտելիքների համակարգ: 6. (Փիլ.) Գիտակցութեան գործունէութիւնը: ԳԻՏՈՒՆ, ած. Գիտնական: ԳԻՐ, գ. 1. Այբուբենի ամէն մի նշանը: 2. Գրերի ամբողջութիւնը: Տառ: ԳԻՐԱՆԱԼ, չբ. Գէր դառնալ, չաղանալ: ԳԻՐԱՅՈՒՑԻՉ, ած. Գիրացնող: ԳԻՐԳ, ած. Փափուկ, խնամուած: ԳԻՐԿ, գ. Մարդկային մարմնի մասը: Գոգ, ծոց: ԳԻՐԿԱՊ, գ. Հեզելը: ԳԻՐԿՐՈՒՄԱՌՆ, ած. մկ. Իրար գրկած, իրար փաթաթուած: ԳԻՐԿՐՈՒՄԱՌՆՈՒԵԼ, չբ. Իրար փա-</p>	<p>թաթուել: ԳԻՐՆԱԼ, Տ. Գիրանալ: ԳԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Գէր՝ պարարտ՝ չաղ լինելը: ԳԻՐՈՒԿ, ած. Չափաւոր գիրութիւն ունեցող: ԳԻՐՈՒՑ, գ. Ճարպ: ԳԻՐՔ, գ. 1. Տպագրուած կմ ձեռքով գրուած թերթեր, որոնք միացած են իրար հետ ու կազմուած: 2. Փոխ. Ուսուցանող աղբիւր: 3. Տ. Աստուածաշունչ: ԳԻՐՂ ԳԵՕՂ, գ. Մարդկային բնակութիւն քաղաքից փոքր, գեղ, շէն: ԳԻՐՂԱԲՆԱԿ, ած. Գիւղում բնակող: ԳԻՐՂԱԲՆԱԿԵՑՈՒՄ, գ. Բնակեցում գիւղում՝ գիւղական վայրերում: ԳԻՐՂԱԳՆԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Ամառը գիւղ գնալը՝ օդափոխութեան համար: ԳԻՐՂԱԿԱՆ, ած. Գիւղի վերաբերեալ՝ յատուկ: ԳԻՐՂԱՄԷՋ, գ. Գիւղի միջին՝ կենտրոնական մասը: ԳԻՐՂԱՆԿԱՐ, գ. Գիւղի նկար: ԳԻՐՂԱՊԵՏ, գ. Նա որ կառավարում է գիւղի գործերը: ԳԻՐՂԱՏԵՂ, գ. Այն տեղը, որտեղ գիւղ պիտի հիմնուի: ԳԻՐՂԱՏՆԵՍ, գ. Նա որ պարապում է գիւղատնտեսութեամբ: ԳԻՐՂԱՏՆԵՍԱԿԱՆ, ած. Գիւղատնտեսութեան վերաբերեալ: ԳԻՐՂԱՏՆԵՍՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Գիւղական տնտեսութիւն: 2. Գիտութիւն, որ ուսումնասիրում է հողի մշակութեան բազմաթիւ ճիւղերը: ԳԻՐՂԱՑԻ, գ. Գիւղի բնակիչ: ԳԻՐՂԱՑԻԱԿԱՆ, ած. Գիւղացիների վերաբերեալ: ԳԻՐՂԱԻԱՆ, գ. Մեծ գիւղ: ԳԻՐՂԱՔԱՂԱՔ, Տ. Քաղաքագիւղ: ԳԻՐՏ, գ. 1. Գտնելը: 2. Բնչ որ գտնուում է, ճարուում է մի տեղ:</p>
---	---

ԳԻՖՏԱՐԱՐ, ան. գ. *Գիտեր անող:*
ԳԻՖՏԽԱԶ, գ. (Եկեղ.) *Եկեղեցական սուն ի յիշատակ Քրիստոսի խաչափայտի գիտի:*
ԳԼԱԲ, գ. *Մտտ գլուխ:*
ԳԼԱԴԻԱՏՈՐ, գ. (Լատին.) *Հին Հռոմում՝ զինուած մարտիկ:*
ԳԼԱՆ, գ. (Երկրաչ.) *Մարմին: Կլոր ձող:*
ԳԼԱՆԱԳԻՐ, գ. *Ծածկագրության մի ձև:*
ԳԼԱՆԱԿ } գ. *Փոքր գլան, ծխախոտ:*
ԳԼԱՆԻԿ }
ԳԼԱՆԱԶԵԻ, ան. *Գլանի ձև ունեցող:*
ԳԼԱՆԱՓԱԹԱԹՈՒԱԾ, բ. *Գլանաձև փաթաթում:*
ԳԼԱՔԱՐԷ, ան. *Գլաքարով սալարկունած:*
ԳԼԳԼԱԼ, չբ. *Գլգլ ձայն հանել:*
ԳԼԳԼԱՅՆԵԼ, նբ. *Գր լգր լ ձայն հանել:*
ԳԼԴՈՆ, գ. *Փայտի կոճղ՝ չորս անկիւնի տաշած գլանաձև քար կամ փայտ:*
ԳԼԴՈՆԱԶԵԻ, ան. *Գլրոնի ձև ունեցող:*
ԳԼԴՈՐ-ԳԼԴՈՐ, մկ. *Թաւալ(ու)ելով:*
ԳԼԷԻԶԻԱ, գ. (Բուս.) *Թիթենածաղիկների կարգին պատկանող գեղեցիկ ծառ:*
ԳԼԵԼ, նբ. *Տ. Գլորել:*
ԳԼԹԻԿ, գ. *Զկոտոց:*
ԳԼՄԱԲԱԾԻՆ, գ. *Գլխին քսելու դեղ՝ մագերը լաւացնելու համար:*
ԳԼՄԱԲԱՐՁ, գ. *Գլխի տակ դնելու բարձ:*
ԳԼՄԱԲԱՅ, ան. մկ. *Գլուխը բաց չծածկած:*
ԳԼՄԱԳԻՆ, գ. *Մարդու տրուող աղջկայ գլխի գինը:*
ԳԼՄԱԳԻՐ, ան. գ. *Սովորական գրից աւելի խոշոր եւ առանձին ձևի գիր:*
ԳԼՄԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Գլխագրերով գրութիւն:*
ԳԼՄԱԴԻՐ, գ. *Գլուխը դնելու ծածկոյթ:*
ԳԼՄԱԴԻՆԵԼ, նբ. *Դրամագլուխ դնել որելիցէ առետրական ձեռնարկի մէջ, առանց գործի վարման մասնակցելու:*

ԳԼՄԱԶԱՐԴ, գ. *Գլխի զարդ:*
ԳԼՄԱԾԱԾԿ, ան. մկ. *Գլուխը ծածկած:*
ԳԼՄԱԿԱԼ, ան. գ. *Գլուխը պահող ինչպէս բարձ:*
ԳԼՄԱԿԱՆ, ան. մկ. *Գլուխը կախած:*
ԳԼՄԱԿԱՊ, գ. *Գլխի կապ:*
ԳԼՄԱԿԱՐԳ } գ. *Գրքի ցանկ:*
ԳԼՄԱԿԱՐԳՈՒԹԻՒՆ }
ԳԼՄԱԿԱՐԳԵԼ, նբ. *Գրուածքը գլուխների բաժանել:*
+ ԳԼՄԱԿԵՐ, ան. *Գլուխ ուտող:*
ԳԼՄԱԿՈՂՄ, գ. *Գլխի կողմ:*
ԳԼՄԱԿՈՐ, ան. մկ. *Գլուխը կորցրած, քաշ արած:*
ԳԼՄԱՀԱԿ, ան. *Գլուխը ծածկ՝ հակած:*
ԳԼՄԱՀԱՐԿ, գ. *Պետական հարկ ամէն (անձի) վրայ, շնչահարկ:*
ԳԼՄԱՄԱՇԿ, գ. *Գլխի մաշկ:*
ԳԼՄԱՆԻ, գ. 1. *Գլուխներ:* 2. ան. *Գլուխ ունեցող:*
ԳԼՄԱՆՈՑ, գ. *Գլխի ծածկոց:*
+ ԳԼՄԱՆՑ, մկ. *Սկզբից:*
ԳԼՄԱՇՈՐ, գ. *Գլխի շոր՝ ծածկոց:*
ԳԼՄԱՉԱՓ, ան. գ. *(Գործիք)՝ որով չափում են գլխի տրամագիծը:*
ԳԼՄԱՉԱՓՈՒԹԻՒՆ, գ. *Գլխի տրամագիծը չափելը:*
*** ԳԼՄԱՊԱՀ**, Տ. *Թիկնապահ:*
ԳԼՄԱՊԱՏԱՌ, մկ. *Գլուխը պատռած: Շտապ:*
ԳԼՄԱՊԱՐՏ, ան. *Գլխով պարտական:*
*** ԳԼՄԱՊԻՆԴ**, ան. *Գլուխը պինդ:*
ԳԼՄԱՎԵՐԵԻ, գ. մկ. *Գլխի վերելք:*
+ ԳԼՄԱՏԱԿ, գ. մկ. *Գլխի տակը:*
ԳԼՄԱՏԱՌ, գ. ան. *Մեծատառ:*
ԳԼՄԱՏԵԼ, նբ. *Գլուխը կտրել:*
ԳԼՄԱՏԵՂ, գ. *Գլխի տեղը:*
ԳԼՄԱՏԻՉ, ան. *Գլխատող:*
ԳԼՄԱՏՈՒԹԻՒՆ } գ. *Գլխատելը:*
ԳԼՄԱՏՈՒՄ }
ԳԼՄԱՏՈՒՆ, գ. *Գիւղական տան գլխատը սենեակը:*
ԳԼՄԱՐԿ, գ. *Գլխի դնելու ծածկոյթ:*

ԳԼԽԱՐԿԱԳՈՐԾ, ած. գ. Գլխարկներ շինող:
ԳԼԽԱՐԿԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Գլխարկագործ լինելը:
ԳԼԽԱՐԿԱՆԻՇ, Համագգեստի գլխարկի վրայ տեղադրուող տարբերանշան:
ԳԼԽԱՐԿԱՎԱՃԱՌ, ած. գ. Գլխարկներ վաճառող:
ԳԼԽԱՐԿԱՏՈՒՓ, գ. Տուփ, որի մեջ պահում են գլխարկը:
ԳԼԽԱՐԿԱԻՈՐ, ած. Գլխարկ ունեցող:
ԳԼԽԱՑԱԻ, գ. Գլխի ցաւ:
ԳԼԽԱՑԱԻԱՆՔ, գ. Նեղութիւն:
ԳԼԽԱԻՈՐ, ած. 1. Գլուխ ունեցող: 2. գ. Առաջնորդողը, ղեկավարողը:
ԳԼԽԱԻՈՐԱԲԱՐ, Տ. Գլխաւորապէս:
ԳԼԽԱԻՈՐԱՊԷՍ, մկ. Գլխաւոր կերպով:
ԳԼԽԱԻՈՐԵԼ, նբ. Գլուխ բերել:
ԳԼԽԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Գլխաւոր լինելը:
ԳԼԽԱՓԱԹԱԾ, գ. Գլխի փաթաթան:
ԳԼԽԱՔԱՐ, գ. Գերեզմանի վրայ մեռելի գլխի կողմը դրուած քարը:
ԳԼԽԵԿԵԼ, ած. Գլուխ ուտող:
ԳԼԽԵԿԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Գլխեկեր լինելը:
ԳԼԽԻԿՈՐ, մկ. Գլուխը կախած:
ԳԼԽԻՎԱՅԸ, մկ. Գլուխը դէպի վար:
ԳԼԽԻՎԵԼ, մկ. Գլուխը դէպի վեր:
ԳԼԽՈՎԻՆ, մկ. Իր գլխով, իր անձով: Ամբողջովին:
ԳԼԽՈՏՈՒՆՔ, գ. (Կենդ.) Ծովային կենդանի:
ԳԼՃՂՈՒԿ, գ. (Բուս.) Ծառաձէւ փոքրիկ բոյս:
ԳԼՈՐ, արմ. Թաւալզոր:
*** ԳԼՈՐԱՄԷԸ**, ած. Նա, որ սիրում է զորուել:
ԳԼՈՐ-ԳԼՈՐ, մկ. Գլորուելով:
ԳԼՈՐԵԼ, նբ. 1. Մի առարկայ տեղից շարժել: 2. Գետին տապալել: Թաւալել: + **ԳԼՈՒԼ**, գ. (Բուս.) Դաշտային բոյս՝ լորիի նման պատեանով:

ԳԼՈՒԽ, գ. 1. Մարդու մարմնի վերին մասը: 2. Ամբողջ անձ: 3. Նման. Առարկայի վերի ծայրը: 4. Ժամանակի վերաբերմամբ՝ ծայր: Գարնան գլուխ:
ԳԽՏՈՐ, գ. Անորոշ տեսակի խոտ:
ԳԾԱԳԻՐ, գ. Գծերով արտայայտուած նմանութիւն՝ պատկեր:
ԳԾԱԳՐԱԹՈՒՂԹ, գ. Գծագրելու թուղթ:
ԳԾԱԳՐԱԿԱՆ, ած. Գծագրով կլ գծագրութեամբ կատարուած:
ԳԾԱԳՐԱՄԵՂԱՆ, գ. Գծագրութեան սեղան:
ԳԾԱԳՐԵԼ, նբ. Գծերով արտայայտել մի առարկայի պատկերը՝ օրինակը:
ԳԾԱԳՐԻՉ, ած. գ. Նա որ գծագրում է:
ԳԾԱԳՐՈՂ, գ. Գծագիր անող մասնագէտ:
ԳԾԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Գծագրելը:
ԳԾԱԾԱԻԱԼԱՅԻՆ, ած. Գծային եւ ծաւալային:
ԳԾԱՆԱԻ, գ. (Ռեզմ.) Պատերազմական զրահակիր նաւ:
ԳԾԱՆԿԱՐ, գ. Գծերով արտայայտուած նկար:
ԳԾԱՆԿԱՐԱՅԻՆ, ած. Գծանկարին վերաբերող:
ԳԾԱՆՇԱՆ, գ. Գծանշում:
ԳԾԱՏԷԸ, գ. Երթուղին սպասարկող փոխադրամիջոցներու սեփականատեր:
ԳԾԱՏԻՐԱԿԱՆ, ած. Երթուղին սպասարկող փոխադրամիջոցների սեփականատերերին բնորոշ:
ԳԾԱԻՈՐ, ած. Գծեր ունեցող:
*** ԳԾԱԻՈՐԵԼ**, նբ. Գծեր քաշել:
ԳԾԵԼ, նբ. Գիծ քաշել:
ԳԾԻԿ, գ. Փոքր գիծ:
ԳԾՈՂ, ած. գ. Նա որ գծում է:
ԳԾՈՒԾ, ած. Անշուք, նուաստ: Չնչին: Ժլատ:
ԳՂԳԻՂ, գ. (Բուս.) Մի անորոշ բոյս:
ԳՂԹՈՐ, գ. Փոքր ընկոյզի մեծութեամբ պինդ նիւթ:

ԳՂԹՈՐԱԲԵՐ, ան. *Գղթոր բերող:*
ԳՂԹՈՐԱՀԱՄ, ան. *Գղթորի համ ունեցող:*
ԳՂԱՔԱՐ, գ. (Հանք.) *Խաւարաւոր սպառած կմ թերթաքար:*
ԳՃԵԼ, չբ. *Ծունկ չոքել: Կքել:*
*** ԳՃՈՒՄ**, գ. *Գճելը:*
ԳՄԲԵԹ,
ԳՄԲԵԹ, գ. *Վարանաձէ կմ կէսկամարաձէ տանիք:*
ԳՄԲԵԹԱԶԱՐԴ, ան. *Գմբեթով զարդարուած:*
ԳՄԲԵԹԱՍՏՈՄ, ան. *Գմբեթով ծածկընուած:*
*** ԳՄԲԵԹԱԿԻՐ**, ան. *Գմբեթ կրող:*
ԳՄԲԵԹԱԶԵՒ, ան. *Գմբեթի ձէ ունեցող:*
ԳՄԲԵԹԱՅԻՆ, ան. *Գմբեթին յատուկ:*
ԳՄԲԵԹԱՐԴ, ան. *Գմբեթի նման:*
ԳՄԵԼ, նբ. *Ջարդել:*
ԳՄՈՒԿ, գ. (Բուս.) *Թփաձէ բանջար:*
+ ԳՄՈՇԵԼ, չբ. *Հպարտօրէն նստել:*
+ ԳՄՓԱԼ, չբ. 1. *Բարձր տեղից վեր ընկնել՝ թնդիւն հանելով:* 2. Փոխ. *Դիրքից ընկնել:*
ԳՆԱԳՈՅԱՑՈՒՑԻՉ, ան. *Սպրանքի գինը ձէւաւորող՝ ճշտող:*
ԳՆԱԹՈՒՉՔ, գ. *Գների աճ:*
ԳՆԱԼ, (արեւմտահայ լեզուով նաեւ *գացի*), չբ. 1. *Շարժուել:* 2. *Քայլել:* 3. *Հեռանալ մի տեղից:*
ԳՆԱԼԻ } ան. *Ուր որ կմ որտեղով որ*
ԳՆԱԼԻՔ } *պէտք է գնալ:*
ԳՆԱՏՈՑ, ան. *Գնուած:*
ԳՆԱՀԱՏԱԼԻՑ, ան. *Գնահատելի, գնահատանքի արժանի:*
ԳՆԱՀԱՏԱԿԱՆ, ան. *Գնահատութեան վերաբերեալ, գնահատութիւն կատարող: Նիշ:*
ԳՆԱՀԱՏԵԼ, նբ. *Գին կտրել, գինը որոշել:*
ԳՆԱՀԱՏԵԼԻ, ան. *Գնահատութեան ար-*

ժանի:
ԳՆԱՀԱՏԻՉ } ան. *Նա որ գնահատում է:*
ԳՆԱՀԱՏՈՂ }
ԳՆԱՀԱՏՈՒԹԻՒՆ } գ. *Գնահատելը:*
ԳՆԱՀԱՏՈՒՄ }
ԳՆԱՅՈՒՆ, ան. *Գնալու ընդունակութիւն ունեցող:*
ԳՆԱԿՈՒՄԱՅԻՆ, ան. *Գների անկմանը վերաբերող:*
+ ԳՆԱՆՈՑ, ան. *Գին՝ արժէք ունեցող:*
ԳՆԱՑԱԿԱՆ, ան. *Գնայուն:*
ԳՆԱՑԱԿԻՑ, ան. *Միասին գնացող:*
ԳՆԱՑՔ, գ. *Գնալը:*
ԳՆԱՑՔԱՅԻՆ, ան. *Գնացքի վերաբերեալ:*
ԳՆԴԱԽԱՂ, գ. *Խաղ, որի ժամանակ գործ են ածում գնդակ:*
ԳՆԴԱԿ, գ. *Փոքր գունդ:*
ԳՆԴԱԿԱԴԻՄԱՅԿՈՒՆ,
ԳՆԴԱԿԱԴԻՄԱՅԿՈՒՆՈՒԹԻՒՆ,
Որեւէ առարկայի յատկութիւնը դիմանալու գնդակի հարուածին առանց էական քայքայման:
ԳՆԴԱԿԱԼ, գ. *Օդ, որից կախուած է գինդը:*
ԳՆԴԱԿԱԿԵՐՊ, ան. *Գնդակի տեսք ունեցող:*
ԳՆԴԱԿԱՀԱՐ, ան. *Գնդակով զարնուած (հրացանի):*
ԳՆԴԱԿԱՀԱՐԵԼ, նբ. *Գնդակով զարնել, հրացանով սպաննել:*
ԳՆԴԱԿԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Գնդակահար անել:*
ԳՆԴԱԿԱՀԱՐՈՒՄ, գ. *Մահապատիժ հրազենի միջոցով:*
ԳՆԴԱԿԱՆ, ան. *Գնդի վերաբերեալ՝ յատուկ:*
ԳՆԴԱԿԱՑԻՐ, Տ. *Գնդացիր:*
ԳՆԴԱԿԵՐՊ, ան. *Գնդի տեսք ունեցող:*
ԳՆԴԱԿԻԿ, գ. *Շատ փոքր գնդակ:*
ԳՆԴԱԿԻՑ, ան. *Միեւնոյն դասակից:*
ԳՆԴԱԿՈՇԵԼ, նբ. (Ռազմ.) *Գնդակներ տեղալ մի բանի վրայ: Ռմբակոծել:*

ԳՆԴԱԿՈՇՈՒԹԻՒՆ, գ. *Գնդակոծելը:*
ԳՆԴԱՁԵՒ, ան. *Գնդի ձեռ ունեցող:*
ԳՆԴԱՁԵՒՈՒԹԻՒՆ, գ. *Գնդաձեռ լինելը:*
ԳՆԴԱՁՈՂ, գ. *Գնդախաղի գնդակները շարժող ձող:*
*** ԳՆԴԱՍՈՒՂ**, գ. *Խաղ, որ խաղում են փղոսկրեայ գնդակներով կանաչ մահուրով ծածկած հարթ սեղանի վրայ:*
ԳՆԴԱՆԱԼ, չբ. *Գունդ դառնալ:*
ԳՆԴԱՆՄԱՆ, ան. *Գունդի նման:*
ԳՆԴԱՉԱՓ, ան. գ. *Գնդի կմ գնդակի մեծությունը չափելու գործիք:*
ԳՆԴԱՊԱՃՈՅՃ, ան. *Գինդերով պաճուճուած՝ զարդարուած:*
ԳՆԴԱՊԵՏ, գ. *Գնդի պետ, գնդի հրամանատար:*
ԳՆԴԱՊԵՏԱԿԱՆ, ան. *Գնդապետին յատուկ:*
ԳՆԴԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Գնդապետ լինելը:*
ԳՆԴԱՍԵՂ, S. *Քորոց: Գունզլխով ասեղ:*
ԳՆԴԱՍԵՂԱՍԳՈՐԾ, ան. *Գնդասեղներ շինող:*
ԳՆԴԱՐՄԱԻ, S. *Գնդընկնյոց:*
ԳՆԴԱՅԻՐ, գ. (Ռագմ.) *Արագածից հրազեն:*
ԳՆԴԱՅՐԱՅԻՆ, ան. (Ռագմ.) *Գնդացրին յատուկ:*
ԳՆԴԱՅՐՈՐ, գ. *Գնդացրից կրակող (գինուտր):*
ԳՆԴԵԼ, S. *Գնտել:*
ԳՆԴԻԿ, ան. *Փռքը գունդ:*
ԳՆԵԼ, նբ. *Մի առարկայ ձեռք բերել՝ արժէքը դրամով վճարելով:*
ԳՆԵԼԻՔ, գ. *Ինչ որ պէտք է գնել:*
ԳՆՈՂԱԿԱՆ, ան. *Գնելու:*
ԳՆՈՂԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Գնողունակություն:*
*** ԳՆՁԱՀԱՏ**, գ. *Գինձի հատիկ:*
*** ԳՆՁԱՋՈՒՐ**, գ. *Գինձի ջուր:*
ԳՆՈՐ, գ. *Գնող:*
ԳՆՈՐՈՒՅԻ, գ. *Կին գնորդ, գնորդ կին:*

ԳՆՈՑ, ան. *Բարձր զին ունեցող, արժէքատր:*
ԳՆՈՒԱԾՔ, գ. *Գնուած իր:*
ԳՆՈՒՄ, գ. *Գնելու գործողություն:*
1. ԳՆՉՈՒ, ան. *Թլուատ, թոթովախօս:*
2. ԳՆՉՈՒ, գ. *Թափառական ցեղ:*
ԳՆՉՈՒՅԻ, գ. *Գնչու կին:*
+ ԳՆՏԵԼ, նբ. *Գունտ դարձնել:*
ԳՈԳ, գ. *Փոս տեղ: Գիրկ, ծոց:*
*** ԳՈԳԱՄ**, գ. *Գոգ ընկած տեղ:*
*** ԳՈԳԱԿԻՑ**, ան. *Ուրիշի հետ միասին նոյն գոգում նստող:*
ԳՈԳԱՁԵՒ, ան. *Փոս ընկած:*
ԳՈԳԱՁԵՒՈՒԹԻՒՆ, գ. *Գոգաձեռ լինելը:*
ԳՈԳԱՆԱԼ, չբ. *Գոգ դառնալ, փոս ձեռանալ:*
ԳՈԳԱԻՈՐ, ան. *Գոգ ունեցող:*
ԳՈԳԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Գոգատր լինելը:*
ԳՈԳԵԼ, նբ. *Ներսի կողմից փոս ձեռացնել:*
+ ԳՈԳՆՈՑ, գ. 1. *Լաթի կտոր, որ գործի ժամանակ կապում են մարմնի առջեւները:* 2. *Կանանց զգեստի մասը:*
ԳՈԳՈՇ, գ. *Մարդու յետոյքի կիսագնդերից ամէն մէկը:*
ԳՈՂԵՆԱԼ, չբ. 1. *Գողի դառնալ:* 2. *Վերքերով լցուել:*
ԳՈՂԵՆՈՑ, գ. *Ուրկանոց:*
+ ԳՈՂԵՑՈՒԿ, ան. *Թոքախտատր:*
+ ԳՈՂԵՆ, գ. (Ախտաբ.) *Վտանգատր՝ յաճախ մահացու ուռոյց:*
ԳՈՂԻ, S. *Բորոտ:*
ԳՈՂՈՒԹԻՒՆ, S. *Բորոտություն:*
+ ԳՈՂՈՒԷՃ, ան. *Շատ ծերացած:*
ԳՈԶ, գ. S. *Մէզ:*
ԳՈԶ(Ա)ՀՈՑ, *Գոզի հոտ: Միզահոտ:*
ԳՈԶԱՄԱՆ, S. *Միզաման:*
ԳՈԶԱՑԱՒՈՒԹԻՒՆ, գ. *Գոզելիս՝ միզելիս ցալ զգալը:*
ԳՈԶԵԼ, S. *Միզել:*

ԳՈԶԻՆԱՂ, Ընկոյգ, գ. Քաղցրաւենի ընկոյգից:
 + **ԳՈԶԿԱՊ**, գ. Գոզը՝ մէզը կապուելը:
ԳՈԶՈՏ, ած. Գոզով ապականում:
ԳՈԶՈՏԵԼ, ած. Գոզով թրջել, գոզոտ դարձնել: Միգոտել:
ԳՈԹԱԿԱՆ, ած. Գոթերին յատուկ:
 + **ԳՈԹԻ**, ած. Ծոյլ, անգործ:
ԳՈԼ, գ. 1. Տաքութիւն: 2. ած. Ոչ շատ տաք:
ԳՈԼ, գ. (Անգլ.) Գնդակի անցնելը հակառակորդի դարպասով:
ԳՈԼԱԶՈՒՐԿ, ած. (մարգ.) Առանց գոլերի:
ԳՈԼԱՄԱՌՆ, ած. Տաք գոլորշիով խառն:
ԳՈԼ(Ա)ՆԱԼ, չբ. Տաքանալ:
ԳՈԼԱԶՍՓ, գ. Տաքութիւնը չսփռող սարք:
ԳՈԼԱԶՍՓՈՒԹԻՒՆ, գ. (Ֆիզ.) Գոլաչափով որոշել զանազան մարմինների ջերմութեան տարողութիւնը:
ԳՈԼԻ-ԳՈԼԻ, ած. (Մանկ.) Գլտոր-գլտոր, գլորուել:
ԳՈԼՈՐՇԱՄԱՌՆ, ած. Որի մէջ գոլորշի է խառնում:
ԳՈԼՈՐՇԱԶԵԻ, ած. մկ. Գոլորշիի՝ շոգիի տեսք ունեցող:
ԳՈԼՈՐՇԱՅԻՆ, ած. Գոլորշուն յատուկ:
ԳՈԼՈՐՇԱՆԱԼ, չբ. 1. Գոլորշի դառնալ: 2. փոխ. Անհետանալ:
ԳՈԼՈՐՇԱՆՄԱՆ, ած. Գոլորշիի նման:
ԳՈԼՈՐՇԱՅՈՒՄ, գ. Գոլորշանալը:
ԳՈԼՈՐՇԱՒՈՐ, ած. Գոլորշի ունեցող:
ԳՈԼՈՐՇԻ, գ. Գազ, շոգի որ առաջացել է հեղուկից՝ ջերմութեան ազդեցութեամբ:
ԳՈԼՈՐՇԻՄԱՆԱԼ, Տ. Գոլորշանալ: Շոգիանալ:
ԳՈԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Գոլ լինելը:
ԳՈՄԿԼՏԱԼ, Տ. Զկոտալ:
ԳՈՆ, ած. Նա որ բաւականանում է ունեցածով կմ եղածով:

ԳՈՆԱԲԱՆ, ած. Իր գոհութիւնը խօսքով արտայայտող:
ԳՈՆԱԲԱՆԱԿԱՆ, ած. Գոհաբանութիւն պարունակող:
 * **ԳՈՆԱԲԱՆԱԿԻՑ**, ած. Ուրիշի հետ միասին գոհաբանութիւն արտայայտող:
ԳՈՆԱԲԱՆԵԼ, չբ. Գոհաբան լինել:
ԳՈՆԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Գոհութեան խօսք:
 * **ԳՈՆԱԲԱՐ**, մկ. Գոհութեամբ:
ԳՈՆԱՆԱԼ, չբ. Գոհ լինել:
ԳՈՆԱՐ, գ. Թանկագին՝ ազնիւ քար:
ԳՈՆԱՐԱԳՈՐԾ, Տ. Ակնագործ:
ԳՈՆԱՐԱԶԱՐԴ, ած. Գոհարներով զարդարում:
ԳՈՆԱՐԱՎԱՃԱՌ, ած. գ. Նա որ գոհարների առետուր է անում:
ԳՈՆԱՐԱՎԱՃԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Գոհարավաճառի գործը:
ԳՈՆԱՐԱՏՈՒՓ, գ. Փոքր տուփ, որի մէջ պահում են գոհարները:
ԳՈՆԱՐԵՂԷՆ, ած. գ. Գոհարներից պատրաստուած իր:
ԳՈՆԱՑՆԵԼ, անց. ձեռ Գոհանալ*ի:
ԳՈՆԱՅՈՂԱԿԱՆ, ած. Գոհութիւն արտայայտող:
ԳՈՆԱՅՈՒՄ, գ. Բաւարարութիւն:
ԳՈՆԱՅՈՒՑԻՉ, ած. Ինչ որ գոհացնում է:
ԳՈՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Գոհ լինելը:
ԳՈՆՈՒՆԱԿ, ած. Գոհ, գոհութիւն զգացող:
 * **ԳՈՆՈՒՆԱԿԵԼ**, գ. Շնորհակալ լինել:
ԳՈՆՈՒՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Գոհութեան զգացում ունենալ:
ԳՈՂ, գ. Նա որ գաղտնի կերպով վերցնում է ուրիշին պատկանող իրը:
ԳՈՂԱԲԱՐ, մկ. Գողի նման:
ԳՈՂԱԴԱՐԱՆ, գ. Գողերի դարան:
 * **ԳՈՂԱԼԵԶՈՒ**, գ. Գողի լեզու:
 + **ԳՈՂԱԾՈՒՐԻԿ**, ած. Գողունի:
ԳՈՂԱԿԻՑ, ած. գ. Գողութեան մասնակից:

<p>ԳՈՂԱԿՑԵԼ, չբ. Գողակից լինել:</p> <p>ԳՈՂԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Գողակից լինելը:</p> <p>ԳՈՂԱՀԱՆ, ած. Գողի տարածք:</p> <p>* ԳՈՂԱՍԻՒՏ, ած. Որի միտքը գողանալն է:</p> <p>ԳՈՂԱՍՈՒ, ած. գ. Նա որ գողութեան ախտ ունի:</p> <p>ԳՈՂԱՍՈՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Գողանալու հիւանդագին դրութիւն: Գողանալու տենչ:</p> <p>ԳՈՂԱՅԻՆ, ած. Գողին յատուկ:</p> <p>ԳՈՂԱՆԱԼ, նբ. Ուրիշին պատկանող իրը գաղտուկ վերցնել: Խորամանկութեամբ յափշտակել:</p> <p>ԳՈՂԱՆՔ, Տ. Գողօնք:</p> <p>ԳՈՂԳՈՂԻ, Տ. Գողիգող:</p> <p>* ԳՈՂԵԱՆ, գ. Գողերի խումբը:</p> <p>ԳՈՂԵԼ, նբ. Թաքցնել, պահել:</p> <p>ԳՈՂ Ի ԳՈՂ, մկ. Գողի պէս:</p> <p>ԳՈՂԿԱՊ, գ. Կախարդական գիր գողերը կապելու:</p> <p>ԳՈՂՆԱԼ, Տ. Գողանալ:</p> <p>* ԳՈՂՈՐՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Գողունի որսորդութիւն:</p> <p>ԳՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Գողանալը:</p> <p>ԳՈՂՈՒՀԻ, գ. Գող կին:</p> <p>ԳՈՂՈՒԴԻ, գ. Գողի ճանապարհը:</p> <p>ԳՈՂՈՒՆԻ, ած. գ. Գողացուած:</p> <p>+ ԳՈՂՊԱՐՏԱԿ, ած. գ. Գողին պարտակող:</p> <p>ԳՈՂՏՈՒԿ,</p> <p>ԳՈՂՏՈՒՑ,</p> <p>ԳՈՂՏՈՒՑԻ, Տ. Գաղտուկ:</p> <p>* ԳՈՂՏՐԱԲԱՐԲԱՌ, ած. Քաղցրախօս:</p> <p>ԳՈՂՏՐԻԿ, ած. Քնքոյշ, փափուկ, ախորժեկի:</p> <p>ԳՈՂՏՆԵԼ, Գողանալ*ի:</p> <p>ԳՈՂՕՆ,</p> <p>ԳՈՂՕՆՔ, ած. գ. Գողացուած իր, գողունի բան:</p> <p>ԳՈՂՕՆԱԹՄՔՈՅՑ, ած. Գողօնը թաքցնող:</p>	<p>* ԳՈՂՕՐԷՆ, մկ. Գողի պէս:</p> <p>+ ԳՈՂՃԱԿ, գ. Մեղուի փեթակ:</p> <p>+ ԳՈՂՃԱՍՄՅՐ, գ. Գոճի ունեցող խոզ:</p> <p>ԳՈՂՃԱՍՈՐՈՒ, գ. (Բուս.) Գայլախոտի կմ դաղձի մի տեսակը:</p> <p>1. ԳՈՂՃԻ, գ. Խոզի ձագ, խոճկոր:</p> <p>2. ԳՈՂՃԻ, գ. Ձկան մի տեսակ:</p> <p>ԳՈՂՃՄԱԿ, գ. (Բուս.) Մատիտեղի կարգին պատկանող թուփ: Տերեւտ:</p> <p>ԳՈՍ, գ. Ընտանի անասուններ պահելու տեղ, ախոռ:</p> <p>* ԳՈՍԱԿԵՐՏ, գ. Գոմ շինող:</p> <p>ԳՈՍԱՍՈՒՏ, ած. Գոմը մտած:</p> <p>ԳՈՍՏԱՐԱԾՔ, գ. Գոմի տարածքը:</p> <p>+ ԳՈՍՏԵՐ, գ. Գոմի տէրը:</p> <p>+ ԳՈՍԲ, գ. Բռունցք:</p> <p>ԳՈՍԲԵԼ, նբ. Բռունցքով խփել:</p> <p>ԳՈՍԵԼ, նբ. Գոմը տանել:</p> <p>ԳՈՍԵՁ, գ. Կովի մէզ:</p> <p>ԳՈՍԵՇ, գ. (Կենդ.) Սնամէջ եղջիրաւորների ցեղին պատկանող աւելի խոշոր կենդանի:</p> <p>+ ԳՈՍՇԱԿ, գ. Գոմի առջեւ բացուած ծակ:</p> <p>ԳՈՍՇԱԿՈՎ, գ. Էզ գոմէջ:</p> <p>ԳՈՍՇԱՁԱԳ, գ. Գոմշի ձագ:</p> <p>ԳՈՍՇԱՆԱՆԻՐ, գ. Գոմէշների նախիր:</p> <p>+ ԳՈՍՇԱՍՍՅԼ, գ. Սայլ, որին մի գոյգ գոմէջ է լծուած:</p> <p>ԳՈՍՇԱՍՅԼԱՒՈՐ, ած. Գոմշասայլ վարողը:</p> <p>+ ԳՈՍՇԱՎԱՐԻ, ած. մկ. Գոմէջի պէս:</p> <p>ԳՈՍՇԱՏԵՐ, գ. Գոմշի տէրը:</p> <p>+ ԳՈՍՇԱՐԱՇ, ած. գ. Գոմէշներ արածող:</p> <p>ԳՈՍՇՈՒԿ, գ. (Փաղաքշ.) Միրելի՛ ազիգ գոմէջ:</p> <p>+ ԳՈՍՓՈՎԷՆ, ած. գ. Ծիրանի ամենախոշոր տեսակը:</p> <p>ԳՈՍՓՑՆԵԼ, յճխ. ձեւ Մի քանի անգամ հարուածել:</p> <p>ԳՈՅ, գ. Ինչ որ կայ:</p>
---	--

ԳՈՅԱԿԱՆ, ան. 1. Գոյութիւն ունեցող:
 2. (Քրկն.) Ընդհանուր անուն նիւթակա-
 նի:
ԳՈՅԱԿԱՆԱԲԱՐ, մկ. Իբրեւ գոյական:
*** ԳՈՅԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Գոյական
 լինելը:
ԳՈՅԱԿԱՆՕՐԷՆ, Տ. Գոյականաբար:
ԳՈՅԱԿԵՐՊ, Տ. Գոյութիւն ունեցողի
 նման:
ԳՈՅԱԿԻՑ, ան. Միասին գոյութիւն
 ունեցող:
ԳՈՅԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Գոյակից լինելը:
ԳՈՅԱՄՔԱՌՈՒՄ, գ. Գոյութեան կոհի,
 մաքառում:
ԳՈՅԱՆԱԼ, չբ. Գոյ դառնալ, գոյութիւն
 ստանալ:
ԳՈՅԱՊԱՅՔԱՐ, գ. Գոյութեան համար
 պայքարող:
ԳՈՅԱՊԱՅՔԱՐՈՂ, ան. Գոյութեան հա-
 մար պայքար մղող:
*** ԳՈՅԱՊԵՏ**, գ. (Կրօն.) Գոյութեան՝ գո-
 յացութիւնների պետ՝ արարչապետ:
*** ԳՈՅԱՊԷՄ**, մկ. Էապէս, իսկապէս:
ԳՈՅԱՌՈՂ, ան. Գոյութիւն առնող:
ԳՈՅԱԿԵՐԼՈՒՄԱԲԱՆ, գ. Գոյութեան
 օրինաչափութիւններ վերլուծող փիլի-
 սոփայ:
*** ԳՈՅԱՎԻՃԱԿ**, գ. Տնտեսական, քաղա-
 քական կմ պատերազմական այն վի-
 ճակը, որ գոյութիւն ունի ներկայումս:
*** ԳՈՅԱՐԱՆ**, գ. Գոյութեան տեղ:
*** ԳՈՅԱՐԱՐ**, գ. (Կրօն.) Գոյացնող:
*** ԳՈՅԱՅԱԲԱՐ**, մկ. Ըստ գոյացութեան,
 էապէս:
*** ԳՈՅԱՅԱԿԱՆ**, ան. Գոյացած:
ԳՈՅԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. (Կրօն.) Ինչ որ
 ինքնին գոյութիւն ունի:
ԳՈՅԱՑՈՒՄ, գ. Գոյանալը, ստեղծուելը:
ԳՈՅԱՑՈՒՑԻՉ, ան. գ. Գոյացնող, բաղ-
 կացնող:
ԳՈՅԱՓՈԽՈՒԹԻՒՆ, գ. (Ածբ.) Գոյա-
 փոխելը:

*** ԳՈՅԵՂԱԿԱՆ**, ան. Իրապէս գոյութիւն
 ունեցող:
ԳՈՅԵՂԱԲԱՐ, մկ. Էապէս:
ԳՈՅԸԹԱՑ, գ. Գոյութեան ընթացքը:
ԳՈՅԺ, գ. Լուր՝ տեղեկութիւն մի աղէ-
 տի՝ չարիքի մասին: Բօթ:
 1. **ԳՈՅՆ**, գ. Այն տպաւորութիւնը, որ
 ստանում է աչքը՝ որեւէ առարկայի
 վրայից արտացոլուած լոյսի ճառագայ-
 թից:
 2. **ԳՈՅՆ**, Որակական ածականների
 վերջը դրուելով տալիս է նրանց բաղ-
 դատական (նաեւ գերադրական) աւ-
 տիճանի նշանակութիւն: Թոյր երանգ:
ԳՈՅՆԱԳՈՅՆ,
ԳՈՅՆԶԳՈՅՆ, ան. Զանազան գոյների:
ԳՈՅՈՒԹԵՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Լինե-
 լութիւն:
ԳՈՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Լինելը, կայանալը:
ԳՈՅՈՒՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Գոյութիւն
 ունենալը:
ԳՈՅՔ, գ. Ինչ որ կայ-չկայ: Ստացուածք:
ԳՈՅՔԱԳԻՐ, գ. Գոյքագրման ցուցակ:
ԳՈՆԳ, գ. Անծանօթ ջրային բոյս:
 + **ԳՈՆԳՈՑ**, ան. Տձեւ:
ԳՈՆԴՈՒԼ, գ. Երկայն ու տափակ մակոյկ
 թիւրով:
ԳՈ՛ՆԷ, (մի անծանօթ բայի հրամ. եղ.)
 շղկ. Որ ցոյց է տալիս, թէ խօսողը զի-
 ջում է առաջին նախադասութեան մէջ
 ասուածը:
 + **ԳՈՆԶ**, ան. Մեծ գլուխ ունեցող:
 + **ԳՈՆԶԱԳԼՈՒԽ**, ան. Մեծագլուխ:
*** ԳՈՆԶԱԿ**, գ. Փոքր՝ դեռահաս խոյ:
ԳՈՆԶ, ան. Խեղանդամ, հաշմանդամ:
ԳՈՆԶԱՆԱԼ, չբ. Խեղել, քոստուել:
ԳՈՆԶԱՐԱՆ, գ. Հիւանդանոցի բաժան-
 մունք, որտեղ խնամում են գոնջերը,
 քոստոները:
ԳՈՆԶՈՒԹԻՒՆ, գ. Գոնջ լինելը, բորո-
 տութիւնն:
ԳՈՇ, **ԳՕՇ**, ան. Նա, որի մօրուքը

<p>դժուար է բուսնում:</p> <p>ԳՈԶ, գ. Գոչեղու ձայնը, գոչիւնը:</p> <p>ԳՈԶ-ԳՈԶ, մկ. Գոչգոչալով:</p> <p>ԳՈԶԳՈԶԱՆ, ան. Մեծ գոչիւն հանող, կարկաչող:</p> <p>ԳՈԶԳՈԶԱՆ, չբ. Բարձր գոչիւն հանել:</p> <p>ԳՈԶԵԼ, չբ. Բարձր ձայն արձակել:</p> <p>ԳՈԶԻՒՆ, գ. Գոչեղու ձայնը:</p> <p>* ԳՈԶՈՂ, ան. Գոչիւն առաջացնող:</p> <p>ԳՈԶՈՒՄ, գ. Գոչելը:</p> <p>1. ԳՈՌ, գ. Աղմուկ, կռիւ:</p> <p>2. ԳՈՌ, գ. Մահմեդականի գերեզման:</p> <p>ԳՈՌ, չբ. Աղմկալից ձայն հանել:</p> <p>ԳՈՌԱՆ, բ. Բղաւել: Ահաւոր պոռայ:</p> <p>ԳՈՌԳՈՌԱՆ, չբ. Շարունակ կմ յաճախ գոռայ:</p> <p>ԳՈՌԳՈՌՈՑ, գ. Գոռգոռալու ձայն:</p> <p>+1. ԳՈՌԵԼ, նբ. Թաղել:</p> <p>+2. ԳՈՌԵԼ, գ. Մահմեդականի կմ հրէայի գերեզման:</p> <p>+ ԳՈՌԵԼՆՈՑ, գ. Մահմեդականների գերեզմանատուն:</p> <p>ԳՈՌԵԼՍ } ԳՈՌԵՂ } գ. (Կենդ.) Վայրի ճանձերի գեղից միջատ:</p> <p>ԳՈՌՈԶ, գ. 1. Բոնաւոր, բոնակալ: 2. ան. Խրոխտ, բուռն, ամբարտաւան:</p> <p>ԳՈՌՈԶԱԲԱՐ, մկ. Գոռոզի բոնաւորի նման:</p> <p>ԳՈՌՈԶԱԲԱՐՈՑ, ան. Գոռոզի բարբունեցող:</p> <p>ԳՈՌՈԶԱԿԱՆ, ան. Գոռոզին յատուկ:</p> <p>* ԳՈՌՈԶԱՀԱՐ, ան. Գոռոզութեամբ բոնուած:</p> <p>ԳՈՌՈԶԱՄԻՏ, ան. Հպարտամիտ, մեծամիտ:</p> <p>ԳՈՌՈԶԱՆԱՆ, չբ. Բոնակալել, բոնութիւն անել:</p> <p>* ԳՈՌՈԶԱՄԻՐՏ, ան. Սրտով գոռոզ:</p> <p>* ԳՈՌՈԶԱՄՊԱՆ, ան. Գոռոզին սպանող:</p> <p>ԳՈՌՈԶՈՒԹԻՒՆ, գ. Գոռոզ լինելը:</p>	<p>ԳՈՌՈՒՆ, գ. Գոռեխ: Բշամեղու:</p> <p>ԳՈՌՈՑ, գ. Գոռալու ձայն:</p> <p>+ԳՈՌՈՒՄ-ԳՈԶՈՒՄ, գ. Աղաղակ:</p> <p>ԳՈՌՈՒՄ, գ. Գոռալը:</p> <p>* ԳՈՍ, ԳՈՍԵՐ, գ. Մեծ թմբուկ: Չոր:</p> <p>* ԳՈՍԱԿ, ան. (Պրսկ.) Քարձ, գոշ:</p> <p>ԳՈՎ, Գովասանք:</p> <p>ԳՈՎԱԲԱՆ, ան. գ. Գովարանող:</p> <p>ԳՈՎԱԲԱՆԱԿԱՆ, ան. Գովեստի խօսք պարունակող:</p> <p>ԳՈՎԱԲԱՆԵԼ, նբ. Գովեստի խօսք ասել:</p> <p>ԳՈՎԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Գովարանելը:</p> <p>ԳՈՎԱԶՆԱՏՈՒ, գ. Գովազդի հասցէատէր:</p> <p>ԳՈՎԱԶՆԱՔԱՐՏԵԶ, գ. Քարտէզի միջոցով գովազդ:</p> <p>ԳՈՎԱԿԱՆ, ան. Գովեստի:</p> <p>ԳՈՎԱՆ, Տ. Գովելի:</p> <p>ԳՈՎԱՆՆ, գ. Հայկական շուրջապարի տեսակ:</p> <p>* ԳՈՎԱՇԱՏ, ան. Շատ գովելի:</p> <p>ԳՈՎԱՍԱՆ, ան. Գովեստ՝ գովութիւն ասող: Ներբողող:</p> <p>ԳՈՎԱՍԱՆԱԳԻՐ, գ. Աշակերտներին տրուող գովեստի վկայական:</p> <p>ԳՈՎԱՍԱՆԱԿԱՆ, ան. Գովեստ պարունակող: Ներբող:</p> <p>ԳՈՎԱՍԱՆԵԼ, նբ. Գովասանքը ասել:</p> <p>ԳՈՎԱՍԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Գովասան լինելը:</p> <p>ԳՈՎԱՍԱՆՔ, գ. Գովեստ պարունակող խօսք:</p> <p>* ԳՈՎԱՍԱՑ, Տ. Գովասան:</p> <p>ԳՈՎԱՍԱՑՈՒԹԻՒՆ, Տ. Գովասանութիւն:</p> <p>ԳՈՎԱՐԺԱՆ, ան. Գովելու արժանի:</p> <p>ԳՈՎԵԼ, նբ. Մէկի կմ մի բանի արժանիքը հոշակել: Պանծացնել:</p> <p>ԳՈՎԵԼԻ, ան. Գովութեան արժանի:</p> <p>ԳՈՎԵՍՏ, գ. Գովութեան խօսք, գովք:</p> <p>ԳՈՎԵՍՏԱԲԱՆ, ան. Գովարան:</p>
---	--

<p>ԳՈՎԵՍՏԱԲԱՆԵԼ, Տ. <i>Գովաբանել:</i> ԳՈՎԻՉ, ած. գ. <i>Գովող:</i> ԳՈՎՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Գովող լինելը:</i> ԳՈՎՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Գովելը, գովեստ տալը:</i> +ԳՈՎՔ, գ. <i>Գովեստի խօսք: Ներբող:</i> ԳՈՐԳ, գ. <i>Բրդէ գործուածք:</i> ԳՈՐԳԱԳՈՐՄ, գ. <i>Գորգ գործող:</i> ԳՈՐԳԱԳՈՐՄԱՐԱՆ, գ. <i>Գորգ գործելու արհեստանոց:</i> ԳՈՐԳԱԳՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Գորգ գործելու արհեստը:</i> ԳՈՐԳԱԳՈՐՈՒՅԻ, գ. <i>Գորգագործ կին:</i> ԳՈՐԳԱԶԱՐԴ, ած. <i>Գորգերով զարդարուած:</i> ԳՈՐԳԱՍՏՍՅ, ած. <i>Գորգերով ծածկուած:</i> ԳՈՐԳԱՅԻՒՍ, ած. <i>Գորգ հիւսող՝ գործող:</i> ԳՈՐԳԱՆԿԱՐ, գ. <i>Գորգի վրայի նկարը:</i> ԳՈՐԳԱՊԱՏ, ած. <i>Գորգով պատած:</i> ԳՈՐԳԱՊԱՏԵԼ, բ. <i>Գորգերով ծածկել:</i> ԳՈՐԳԱՎԱՃԱՌ, գ. <i>Գորգերի վաճառական:</i> ԳՈՐԳԱՎԱՃԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Գորգի առեստուր:</i> ԳՈՐԳԵՂԵՆ, ած. գ. <i>Գորգեր:</i> ԳՈՐԳՈՒՂԻ, գ. <i>Ուղեզարդ: Ուղեգորգ:</i> ԳՈՐԴԵԱՆ ՀԱՆԳՈՅՑ, գ. <i>Գորդիոսի հանգոյց:</i> ԳՈՐԻԼԼԱ, գ. (Կենդ.) <i>Մարդատեսակ կապիկների ամենախոշոր ցեղը:</i> ԳՈՐՄ, գ. 1. <i>Ինչ որ մարդ անում է: 2. Աշխատանք: 3. Պաշտօն: 4. Ասեղնագործութիւն: 5. Դատական վէճ:</i> ԳՈՐՄԱԲԵՎ, ած. <i>Գործը փչացնող:</i> ԳՈՐՄԱԴԱՂԱՐ, գ. <i>Գործից հանգստանալու ժամանակ:</i> ԳՈՐՄԱԴԻՐ, ած. <i>Գործադրող՝ իրականացնող:</i> ԳՈՐՄԱԴԻՐԵԼ, բ. <i>Ի կատար ածել:</i> ԳՈՐՄԱԴԻՐԵԼԻ, ած. <i>Իրագործելի:</i></p>	<p>ԳՈՐՄԱՂՈՒԼ, գ. <i>Աշխատանքի խմբովին դադարեցում:</i> ԳՈՐՄԱԴԻՐԵԼ, նբ. <i>Գործով իրականացնել:</i> ԳՈՐՄԱԴԻՐԵԼԻ, ած. <i>Ինչ որ կարելի է գործադրել:</i> * ԳՈՐՄԱԴԻՐՉ, ած. <i>Նա որ գործադրում է:</i> ԳՈՐՄԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Գործադրելը:</i> ԳՈՐՄԱԴՐՈՒՄ, գ. <i>Գործադրելը:</i> ԳՈՐՄԱՂՈՒԼ, գ. <i>Աշխատանքի դադարեցում, որպէս բողոքի ձև:</i> ԳՈՐՄԱԶՈՒԿ, ած. գ. <i>Բանուոր: Գործչունեցող:</i> ԳՈՐՄԱԶԿՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Գործազուրկ լինելը: Անգործութիւն:</i> ԳՈՐՄԱՍ, (անց. դերբ. <i>Գործելի</i>), գ. <i>Հիւսուածք:</i> ԳՈՐՄԱՍԿԱՆ, ած. <i>Գործածուող:</i> ԳՈՐՄԱՍԵԼ, նբ. <i>Կիրարկել:</i> ԳՈՐՄԱՍԵԼԻ, ած. <i>Ինչ որ կարելի է գործածել:</i> ԳՈՐՄԱՍՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Գործ ածելը:</i> ԳՈՐՄԱՍՈՒՄ, գ. <i>Գործ ածելը:</i> ԳՈՐՄԱՍՈՒՍՍ, ած. <i>Բանեցրած:</i> ԳՈՐՄԱՎԱԼ, գ. հնձ. <i>Պաշտօնեայ, որ կատարում է զանազան յանձնարարութիւններ:</i> ԳՈՐՄԱՎԱԼԱԿԱՆ, ած. <i>Գործակալին յատուկ:</i> ԳՈՐՄԱՎԱԼԱՑԱՆՑ, գ. <i>Գործակալների ցանց:</i> ԳՈՐՄԱՎԱԼՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Գործակալական բաժանմունք:</i> ԳՈՐՄԱՎԱՆԵԼ, նբ. <i>Գործ առաջ բերել: Գործիչ:</i> ԳՈՐՄԱՎԱՍԱՐ, գ. <i>Առեստրական հիմնարկի մէջ բռնիկով ծառայող պաշտօնեայ:</i> ԳՈՐՄԱՎԱՍԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Գործակատար լինելը:</i> ԳՈՐՄԱՎԱՐԳԱՎԱՐԱԿԱՆ, ած. <i>Աշխատող:</i></p>
--	--

<p>տանըր նախապէս կարգաւորող: ԳՈՐՄԱԿԻՑ, գ. Միասին գործ անող: ԳՈՐՄԱԿՑԱԲԱՐ, ած. Գործակցելով: ԳՈՐՄԱԿՑԱԿԱՆ, ած. Գործակցին յատուկ: ԳՈՐՄԱԿՑԵԼ, նբ. Գործակից: ԳՈՐՄԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Գործակից լինելը: ԳՈՐՄԱՍՈՒԽ, ած. Գործին միջամուխ եղած: ԳՈՐՄԱՍԷՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Գործամէտ լինելը: * ԳՈՐՄԱՅԻՆ, ած. Գործող: ԳՈՐՄԱՆՈՑ, Տ. Գործատուն: ԳՈՐՄԱՊԵՏ, գ. Գործի՝ աշխատանքի պետ: ԳՈՐՄԱՌՆԱԿԱՆ, ած. Գործառնու- թեան վերաբերեալ: ԳՈՐՄԱՌՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Գործառ- նական լինելը: ԳՈՐՄԱՌՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Գործ առնելը: ԳՈՐՄԱՌՈՒԹՅՈՒՆ, ած. Գործառնութիւն վերաբերող: ԳՈՐՄԱՌՔ, գ. Տ. Գործառնութիւն: ԳՈՐՄԱՍԵՂԱՆ, գ. Մեղան, որի վրայ աշխատում են: ԳՈՐՄԱՍԷՐ, ած. Գործ՝ աշխատանք սիրող: ԳՈՐՄԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Աշխատասէր լինելը: ԳՈՐՄԱՎԱՐ, գ. Գործի վերակացու: ԳՈՐՄԱՎԱՐԱԿԱՆ, ած. Գործավարին յատուկ: ԳՈՐՄԱՎԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Գործավարի պաշտօնը: ԳՈՐՄԱՏԵԱՑ, ած. Ծոյլ: ԳՈՐՄԱՏԵՂ } գ. Գործի՝ աշխատանքի ԳՈՐՄԱՏԵՂԻ } տեղ: ԳՈՐՄԱՏԵՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Գործատեաց լինելը: ԳՈՐՄԱՏԷՐ, ած. գ. Գործի տէր, նա որ</p>	<p>մի գործ է առաջարկում ուրիշին: ԳՈՐՄԱՏՈՒ, ած. գ. Գործ տուող: ԳՈՐՄԱՏՈՒՆ, գ. Աշխատանքի տուն: ԳՈՐՄԱՐԱՆ, գ. Ընդարձակ աշխատա- նոց: ԳՈՐՄԱՐԱՆԱԿԱՆ, ած. Գործարանին յատուկ: ԳՈՐՄԱՐԱՆԱՊԵՏ, գ. Գործարանի պետ: ԳՈՐՄԱՐԱՆԱՏԷՐ, գ. Գործարանի տէր: ԳՈՐՄԱՐԱՆԱԻՈՐ, ած. Գործարան ունեցող: ԳՈՐՄԱՐԱՐ, ած. Գործ անող: ԳՈՐՄԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Գործ անելը: ԳՈՐՄԱՐԱՐՉԷՔ, գ. Յանձնակատարին տրուող վարձատրութիւն: ԳՈՐՄԱՐԿՈՒՄ, Շահագործման յանձ- նում, գործի գցում: ԳՈՐՄԱԻՈՐ, ած. գ. Գործ անող: ԳՈՐՄԱԻՐՉԷՔ, գ. Գործաւորի օրա- կան աշխատավարձը: ԳՈՐՄԵԼ, նբ. Աշխատանք կատարել: ԳՈՐՄԵԼԱՄԱՌՆ, ած. Հետը գործելի: ԳՈՐՄԵԼԱԿԵՐՊ, գ. Գործելու՝ մի բան անելու եղանակ: ԳՈՐՄԵԼԱՌՃ, գ. Գործելու եղանակը, աշխատառճ: ԳՈՐՄԵԼԻՔ, գ. Ինչ որ պէտք է գործել: ԳՈՐՄԸՆԿԷՑ, ած. Գործը ձգող: ԳՈՐՄԻԱԿԱՆ, ած. 1. Գործարանաւոր: 2. (Քրկն.) Հոլով, որով դրուած բառը հանդիսանում է գործիք: ԳՈՐՄԻՉ, ած. գ. Գործող, շինող: ԳՈՐՄԻՔ, գ. 1. Մետաղից, փայտից կմ այլ նիւթերից կազմած պարզ սարք՝ մեքենայ, սարած: 2. Նուագարան: ԳՈՐՄԻՔԱԿԱՉԱՍ, Տուեալ ոլորտում կիրառուող միջոցների, եղանակների, հնարների ամբողջութիւնը: ԳՈՐՄՆԱԿԱՆ, գ. Գործով կատարուող: ԳՈՐՄՆԱԿԱՆԱՊԵՍ, սկ. Գործնական կերպով:</p>
--	---

ԳՈՐՄԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Գործնական լինելը:
ԳՈՐՄԱԿԱՆՈՐԷՆ,
ԳՈՐՄԱՊԷՍ, Տ. Գործնականապես:
ԳՈՐՄՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Որեւէ գործ՝ արարք կատարելը:
ԳՈՐՄՈՂՉԷՔ, Տ. Բանողէք:
ԳՈՐՄՈՒԱԾՔ, գ. Ինչ որ գործուած է:
ԳՈՐՄՈՒՂՈՒՍ, գ. Աշխատակցին ժամանակաւորապէս մի ուրիշ տեղ ուղարկելը:
ԳՈՐՄՈՒՂԵԼ, նբ. Աշխատակցին ժամանակաւորապէս մի ուրիշ տեղ ուղարկել:
ԳՈՐՄՈՒՆԵԱՅ, ած. Գործ անող, աշխատող:
ԳՈՐՄՈՒՆԷՈՒԹԻՒՆ, գ. Լարում ֆիզիկական կմ մտաւոր ոյժերի:
ԳՈՐՄՕՆ, ած. Գործունեայ, ներգործող:
ԳՈՐՇ, ած. Գոյն, որ ստացում է սպիտակ եւ սեւ գոյների խառնուրդից:
ԳՈՐՇԱԿԱՆԳՈՒՐ, ած. Գորշ եւ գանգուր:
ԳՈՐՇԱԳՈՅՆ, ած. Գորշ գոյն ունեցող:
ԳՈՐՇԱԽԱՅՏ, ած. Գորշագոյն:
ԳՈՐՇԱԽԱՌ, ած. Որի մէջ խառնուած է գորշ գոյն:
ԳՈՐՇԱՍՈՒԽ, գ. (Հանք.) Ստորին տեսակի քարածուխ:
ԳՈՐՇԱԿԱՐՄԻՐ, ած. Գորշատոււն կարմիր:
ԳՈՐՇԱՆԱԼ, չբ. Գորշ դառնալ:
ԳՈՐՇԱՊՂԻՆՁ, գ. (Հանք.) Հրաքարերի կարգին պատկանող:
ԳՈՐՇԵՐԱՆՔ, ած. Գորշագոյն:
ԳՈՐՈՎ, գ. Բուռն սիրոյ եւ գթութեան զգացմունք: Գուրգուրանք:
ԳՈՐՈՎԱԲԱՐ, մկ. Գորովանքով:
ԳՈՐՈՎԱԳԻՆ, ած. Շատ գորովական:
ԳՈՐՈՎԱԳՈՒԹ,
ԳՈՐՈՎԱԼԻ, ած. Գորովով եւ սիրով լի:
ԳՈՐՈՎԱԿԱՆ, ած. Գորովայի:

ԳՈՐՈՎԱԶԱՅՆ, ած. Գորովը շարժող ձայն:
*** ԳՈՐՈՎԱՍԵՐ**, ած. Մեծ գորովով:
ԳՈՐՈՎԱՆՔ, գ. Գորովելը:
ԳՈՐՈՎԱՇԱՐԺ, մկ. Գորով շարժող:
ԳՈՐՈՎԱՍԷՐ, ած. Գորովանքով՝ գուրգուրանքով սիրող:
ԳՈՐՈՎԵԼ, ն. բ. Գորով շարժել: Գուրգուրել:
+ ԳՈՐՍՈՑ, գ. Սաստիկ ծեծ:
ԳՈՐՏ, գ. (Կենդ.) Երկակենցաղ զեռուն:
ԳՈՐՏԱԶԳԻՆԵՐ, գ. (Կենդ.) Պոչատ երկակենցաղների կարգին պատկանող զեռունների ցեղ:
+ ԳՈՐՏԱԼՈՂ, գ. Գորտի նմանութեամբ լող:
ԳՈՐՏԱԲՈՒՐԴ, գ. Ճահիճների երեւին բռնած լպրծուն կանաչ մամուռը:
+ ԳՈՐՏԻԿ, գ. Երկաթէ կմ փայտէ փոքր տախտակ:
ԳՈՐՏՈՒԿ, գ. Մարմնի, մանաւանդ ձեռների կաշու վրայ բուսած ոսպածէ փոքրիկ միւ. կոծիծ:
ԳՈՐՏՈՒԿ-ԽՈՏ, գ. Մի անորոշ խտտի անուն:
ԳՈՐՏՆՅՈՑՅ, Տ. Գորտնուկ:
ԳՈՑ, ած. 1. Տ. Փակ: 2. Գոց անել:
+ ԳՈՑԱՍԵՐ, ած. Խիտ հիւսուած, սերտ: Հկր. Բացասել:
ԳՈՒԲ, գ. Խորունկ փոս:
*** ԳՈՒԶ-ԳՈՒԶ**, մկ. Կուզէկուզ:
ԳՈՒԹ, գ. Կարեկցութեան զգացմունք դէպի տկարը:
ԳՈՒԹԱՆ, գ. Երկրագործական գործիք:
+ ԳՈՒԹԱՆԱԿԱՊ, ած. գ. Գութան կապող, արհեստաւոր:
ԳՈՒԹԱՆԱՎԱՐ, ած. Գութանով վարած:
ԳՈՒԹԱՆԱԻՈՐ, ած. գ. Գութանի վրայ բանող:
ԳՈՒԹԱՆԵԼ,
ԳՈՒԹՆԵԼ, նբ. Գութանով հերկել:

<p>վարել:</p> <p>+ ԳՈՒԹՆՀԵՐԿ, ան. Գութանով հերկած:</p> <p>ԳՈՒԺԱԲԵՐ, ան. Գոյժ՝ բոթ բերող:</p> <p>* ԳՈՒԺԱՊԱՐՏ, ան. Գուծելու արժանի:</p> <p>ԳՈՒԺԱՏԱՐ, ան. Գոյժ տանող:</p> <p>ԳՈՒԺԱՏՈՒ, ան. Գուծաբեր:</p> <p>ԳՈՒԺԱՐԿՈՒ, ան. Բողոք բարձրացնող:</p> <p>ԳՈՒԺԵԼ, չբ. Գոյժի ձայն բարձրացնել:</p> <p>ԳՈՒԺԿԱՆ, ան. Գոյժ՝ վատ լուր բերող մարդ:</p> <p>1. ԳՈՒԼ, Գ. Ճրագի պատրոյզը:</p> <p>2. ԳՈՒԼ, ան. Բուր, ոչ սուր:</p> <p>+ ԳՈՒԼԱԿ, Գ. Հինած թել:</p> <p>+ ԳՈՒԼԳԼՈՒԽ, ան. Բթամիտ:</p> <p>+ ԳՈՒԼԳՈՒԵԼ, նբ. Օրարել:</p> <p>ԳՈՒԼՊԱՅ, Գ. Ոտքի սրունքը ծածկող հաքուելիք:</p> <p>+ ԳՈՒԼՊԱԹԵԼ, Գ. Բրդէ թել:</p> <p>ԳՈՒԼՊԱՅԱԳՈՐՄ, ան. Գ. Գուլպայ գործող:</p> <p>ԳՈՒԼՊԱՅԱԳՈՐՄՈՒԹԻՒՆ, Գ. Գուլպայ գործելը:</p> <p>ԳՈՒԼՊԱՅԱԶԵՐՄ, ան. Գուլպայից ազատ: Առանց գուլպայի:</p> <p>ԳՈՒԼՊԱՅԱԶՈՒՐԿ, ան. Գուլպայից զրկուած:</p> <p>+ ԳՈՒԼՊԱԻՈՐ, ան. Գուլպայ հագած:</p> <p>* ԳՈՒԶ, ԳՈՒՉ, Գ. Մի բուռ:</p> <p>ԳՈՒԴՁ,</p> <p>ԳՈՒԴՁ, Գ. Հողի կոշտ:</p> <p>ԳՈՒԴՁԱՊԱՍ, ան. Գուղձերով պատած:</p> <p>ԳՈՒԻՃ, Գ. Օռնիկ:</p> <p>+ ԳՈՒԻՃԵԼ, չբ. Օնկան վրայ գալ, փոխ. խոնարհել:</p> <p>ԳՈՒՄ, ԳՈՒՆ, Տ. Զրահ:</p> <p>ԳՈՒՄԱՐԱԶՍՓ, Գ. Գումարի չափը, արժոյթի քանակը:</p> <p>ԳՈՒՄԱՐԱՊԱՆԱԿ, Գ. Դրամապանակ:</p> <p>ԳՈՒՄԱՐԵԼ, նբ. Հաւաքել, համախմբել մի տեղ:</p> <p>ԳՈՒՄԱՐԵԼԻ, ան. Գ. Ինչ որ պէտք է գումարուի:</p>	<p>ԳՈՒՄԱՐՈՒԹԻՒՆ, Գ. Գումարելը:</p> <p>ԳՈՒՄԱՐՈՒՄ, Գ. Տ. Գումարութիւն:</p> <p>ԳՈՒՄԱՐՏԱԿ, ան. Խմբուած, հաւաքուած: Զինուորական խումբ:</p> <p>* ԳՈՒՄԱՐՏԱԿԱՆ, ան. Խմբական:</p> <p>ԳՈՒՄԻՍ, Գ. Զիւ կաթից պատրաստած սննդարար ըմպելիք:</p> <p>ԳՈՒՆ, Գ. Զանք, ճիգ:</p> <p>ԳՈՒՆԱԳԵՂ, ան. Գեղեցիկ գոյներով, երփներանգ:</p> <p>ԳՈՒՆԱԳԵՂԵԱՆ, ան. Երփներանգ:</p> <p>ԳՈՒՆԱԳԵՂԵԼ, նբ. Գոյներով գեղեցկացնել:</p> <p>ԳՈՒՆԱԳԵՂՈՒԹԻՒՆ, Գ. Գունագեղ՝ երփներանգ լինելը:</p> <p>ԳՈՒՆԱԴԻՏԱԿ, Գ. (փխբ.): Բազմապիսի գոյներ արտացոլող դիտակ, գեղատիտակ:</p> <p>ԳՈՒՆԱԶԱՐԴԵԼ, նբ. Գոյներով զարդարել:</p> <p>ԳՈՒՆԱԹԱՓ, ան. Գոյնը թափած:</p> <p>ԳՈՒՆԱԹԱՓՈՒԹԻՒՆ, Գ. Գունաթափ լինելը:</p> <p>ԳՈՒՆԱԹԱՓՈՒԵԼ, չբ. Գոյնը թափելը:</p> <p>ԳՈՒՆԱԽԱՌ, ան. Խառը գոյներով:</p> <p>ԳՈՒՆԱԽԱՌՆՈՒՐ, Գ. Գոյների խառնուրդ:</p> <p>ԳՈՒՆԱԿ, 1. Գ. Գոյն: 2. Տեսակ:</p> <p>* ԳՈՒՆԱԿԻՑ, ան. Գոյնով նման:</p> <p>ԳՈՒՆԱՆԱԽՇԱԶԱՐԴ, ան. Գունաւոր նախշերով զարդարուած:</p> <p>ԳՈՒՆԱՊԱՃՈՅՃ, ան. Գոյներով պաճուճուած՝ պճնուած:</p> <p>* ԳՈՒՆԱՊԱՅՍԱՌ, ան. Գոյներով պայծառ:</p> <p>* ԳՈՒՆԱՊԱՆԱԿ, Գ. Նուրբ տախտակ, որի վրայ ներկերը բաց են անում:</p> <p>ԳՈՒՆԱՍԱԼԻԿ, Գ. Գունաւոր սալիկ:</p> <p>ԳՈՒՆԱՍԱՆԴՂԱԿ, Գ. (փխբ.): Գոյների սանդղակ:</p> <p>ԳՈՒՆԱՍՊԱՌ, ան. Գոյնը նետած:</p> <p>ԳՈՒՆԱՍ, ան. Գոյնը նետած:</p>
--	--

ԳՈՒՆԱՏԻՊ, ան. Գոյնէրով տպուած:
ԳՈՒՆԱՏՈՒԵԼ, չբ. Գոյնը նետել:
ԳՈՒՆԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Գունատ լինելը:
ԳՈՒՆԱՏՈՒՄ, գ. Գունատուելը:
ԳՈՒՆԱԻՈՐ, ան. Գոյն ունեցող:
ԳՈՒՆԱԻՈՐԵԼ, նբ. Գունատը դարձնել:
ԳՈՒՆԱԻՈՐԻՉ, ան. Գունատրող:
ԳՈՒՆԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Գունատը լի-
 նելը:
ԳՈՒՆԱԻՈՐՈՒՄ, գ. Գունատրելը:
ԳՈՒՆԱՓՈՒՆ, ան. Գոյնը փոխող:
ԳՈՒՆԱՓՈՒՆՈՒԵԼ, չբ. Գունափոխ լի-
 նել:
1. ԳՈՒՆՆ, գ. 1. Խմորի մի կտոր, որ ձեռ-
 քով գնդում կլորացնում են: 2. (Երկրաչ.)
 Մարմին, որի մակերևոյթի ամէն մի
 կէտը հաւասար հեռաւորութեան վրայ է
 գտնուում մարմնի մէջ գտնուած մի
 կէտից, որ կոչւում է կենտրոն:
1. ԳՈՒՆՆ, գ. 1. Կազմակերպուած զօրք:
 2. (Կրօն.) Առհասարակ բազմութիւն,
 խումբ:
ԳՈՒՆԴ-ԳՈՒՆԴ, ան. Գնդէրով:
+ ԳՈՒՆԴԳԼՈՒՄ, ան. Հաստազուխի:
 + ԳՈՒՆԴՈՒԼ
 + ԳՈՒՆԴՈՒԼԻԿ
 + ԳՈՒՆԴՈՒԼՈՒԿ } ան. Կլոր ձեւ
 ստացած:
+ ԳՈՒՆԴՈՒԿԾԻԿ, ան. Անփոփումած՝
 կուչ եկած:
+ ԳՈՒՆԴՈՒՄԻՄ, ան. Ոտ ու ձեռքը
 կծկուած:
ԳՈՒՆԵՐԱՆՁ, ան. Գոյնզգոյն երանգ
 ունեցող:
ԳՈՒՆԸԿԱԼՈՒՄ, գ. Գունաըմբռնում:
+ ԳՈՒՆՁԱԼ, գ. Գունդ՝ խմորի կմ հողի,
 գուղձ:
+ ԳՈՒՆՈՎ, ան. Գոյնը տեղը:
ԳՈՒՆՏ, S. Գունդ:
ԳՈՒՇ, գ. Միակտուր փայտից բոլորշի
 աման:

ԳՈՒՇԱԿ, ան. գ. Լաւատեղեակ, գէտ,
 գիտացող: Նախատեսող:
*** ԳՈՒՇԱԿԱԿԱՆ**, ան. Գուշակութիւն
 պարունակող:
ԳՈՒՇԱԿԵԼ, նբ. Լինելիքը նախապէս
 գիտենալ:
ԳՈՒՇԱԿԻՉ, ան. Նա որ գուշակում է,
 գուշակող:
ԳՈՒՇԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Գուշակ լինելը:
ԳՈՒՇԱԿՈՒՄ, գ. Գուշակելը: Նախա-
 տեսում:
ԳՈՒՊԱՐ, գ. Կռիւ, պատերազմ:
ԳՈՒՊԱՐԱԴԻՐ, ան. գ. Մենամարտի
 հանդէսի կարգադրող:
ԳՈՒՊԱՐԱՄ, գ. Կռիւ, մրցութիւն, գու-
 պար:
ԳՈՒՊԱՐԱՅԱՂԹ, ան. Մրցութեան մէջ
 յաղթանակ տանող:
ԳՈՒՊԱՐԵԼ, չբ. Կռուի բռնուել:
ԳՈՒՌ, գ. Քարէ կմ փայտէ փոքր
 աւազան:
ԳՈՒՌՁ, գ. Ծանր մահակ, զաւազան:
ԳՈՒՍԱՆ, գ. Ժողովրդական երաժիշտ,
 երգող կմ նուագող:
ԳՈՒՍԱՆԱԿԱՆ, ան. Գուսանին յա-
 տուկ:
*** ԳՈՒՍԱՆԵՐԳՈՒԹԻՒՆ**, S. Գուսանա-
 կան երգեցողութիւն:
ԳՈՒՏԱՊԵՐՉ, գ. Առաձգական հիւթ:
+ ԳՈՒՏԻ, գ. Գտակ, գլխարկ:
ԳՈՒՐԳԱՍԱՐ, ան. Գայլազլուխ:
+ ԳՈՒՐ-ԳՈՒՐ, ան. մկ. Յորդ, յորդա-
 ռատ:
ԳՈՒՐԳՈՒՐԵԼ, նբ. Խանդաղատանք՝
 գորովել զգալ:
ԳՈՒՐԳՈՒՐԱՆՔ, գ. Խանդաղատանք՝
 գորով, փաղաքշանք:
*** ԳՈՒՐՇ**, գ. Մեծ թմբուկ:
ԳՈՒՑԷ, մկ. Կարող է լինել որ, թերեւս:
+ ԳՈՒՓԻԿ, ան. Փոքրիկ, կոկիկ:
ԳՉԻՐ, ԳՉՐԻ, գ. Պողպատէ գործիք:
ԳՉՐԵԼ, նբ. Ծակել:

<p>+ ԳՋԼԵԼ, նբ. Ուժով մի բան մի տեղից դուրս պոկելի:</p> <p>* ԳՌԱՅ, գ. Պատիժ կմ նախատիներ:</p> <p>+ ԳՌԳՍԵԼ, նբ. Կարծր բան ատամներով կոտորտելով ուտելի:</p> <p>+ ԳՌԵԼ, նբ. Դիզելի:</p> <p>ԳՌԵԼ-ԳՌՓԵԼ, Տ. Գջլելի:</p> <p>+ ԳՌԵՆ, գ. Ժահր, թարախ:</p> <p>+ ԳՌԵՆՈՏԵԼ, նբ. Գռելիով՝ թարախով ապակահանել:</p> <p>ԳՌԵՆՆ, գ. Փողոց, հրապարակ:</p> <p>ԳՌԵՆԻԿ, ած. գ. Փողոցային, անճաշակ: Անպատկառ:</p> <p>ԳՌԵՆԿԱՐԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Փողոցային անպատկառ բառեր գործածել:</p> <p>ԳՌԵՆԿԱՐԱՐ, մկ. Գռեհիկի նման:</p> <p>ԳՌԵՆԿԱՐԱՆ, ած. Գռեհիկին յատուկ:</p> <p>ԳՌԵՆԿԱՆԱԼ, չբ. Գռեհիկ դառնալ:</p> <p>ԳՌԵՆԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Գռեհիկ լինելը:</p> <p>* ԳՌԵՆԿՕՐԵՆ, ած. մկ. Փողոցային կերպով:</p> <p>ԳՌՁԱԲՈՒՐԴ, ած. Գանգուր բուրդ ունեցող:</p> <p>ԳՌՁԻ, գ. (Բուս.) Երկտարեւոր բոյս եղեգների ցեղից:</p> <p>ԳՌՁԻԿ, գ. (Բուս.) Դաշտերում, մանաւանդ չոր տեղերը բուսնող բոյս:</p> <p>+ ԳՌԹԱԼ, չբ. Թուխս նստած հաւի ձայն հանելը:</p> <p>+ ԳՌԹԱՆ, ած. գ. Թուխս նստած հաւ, թուխս:</p> <p>* ԳՌԻՃ, գ. Աղքարի կտոր՝ բեկոր:</p> <p>ԳՌԼԱՓ, ած. Անյագ:</p> <p>+ ԳՌԼԱՓԵԼ, նբ. Լափելի:</p> <p>+ ԳՌԼԿՈՑ, գ. Լխլխկոց:</p> <p>+ ԳՌԿՈՏ, ած. Քոտտ:</p> <p>* ԳՌԴԵԼ, չբ. Կուչ գալ:</p> <p>+ ԳՌՄՈՒՆ, չբ. Գռնոց հանել:</p> <p>+ ԳՌՄՈՒՑ, գ. Շան հանած ձայնը բարկացած ժամանակ:</p> <p>ԳՌՇՏԵԼ, Տ. Բոթելի:</p> <p>+ ԳՌՈՏ, ած. Քոտտ:</p>	<p>+ ԳՌՈՏԵԼ, չբ. Քոտ ընկնել:</p> <p>* 1. ԳՌՈՒԳ, գ. Ընկոյզի միջուկը:</p> <p>2. ԳՌՈՒԳ, ած. Խիստ գանգուր ու կոշտ:</p> <p>ԳՎԳՎԱԼ, չբ. Աղանիների ձայն հանել:</p> <p>ԳՎԻՇ, գ. (Բուս.) Ոզնի:</p> <p>ԳՏԱԿ, գ. Տղամարդկանց գլխի ծածկոց:</p> <p>+ ԳՏԱԿԱԾԱԼ, գ. Ծայք գտակի՝ փափախի մէջ:</p> <p>ԳՏԱԿԱՎԱՃԱՌ, գ. Գտակ վաճառող:</p> <p>ԳՏԱԿԱՒՈՐ, ած. Գտակ կրող:</p> <p>* ԳՏԱՆՔ, գ. Գիւտ, հնարուածք:</p> <p>ԳՏԻՉ, ած. գ. Գտնող, հնարող:</p> <p>ԳՏԵԼ, նբ. Կորած կմ փնտրած բանը տեսնել կմ ձեռք բերել:</p> <p>+ ԳՏԵՆՆԵՔ, գ. Գտնողի վարձատրութիւն:</p> <p>+ ԳՏԵՆՎԻ, ած. Գտնուած:</p> <p>* ԳՐԱԲԱՆԱԿԱՆ, ած. Գրաւոր:</p> <p>* ԳՐԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Գրաւոր խօսք:</p> <p>ԳՐԱԲԱՐ, մկ. Գրքի կմ հին գրական լեզուով:</p> <p>ԳՐԱԲԱՐԱԲՈՅՐ, ած. Գրաբարի հատկանիշներ ունեցող՝ տարրեր պարունակող:</p> <p>ԳՐԱԲԱՐԱԳԵՏ, ած. Գրաբարը՝ հին լեզուն գիտցող:</p> <p>ԳՐԱԲԱՐԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Գրաբարագէտ լինելը:</p> <p>ԳՐԱԲԱՐԱՀՈՒՆՉ, ած. Գրաբար հնչող:</p> <p>ԳՐԱԲԱՐԱՍՈԼ, ած. Գրաբարը չափազանց սիրող:</p> <p>ԳՐԱԲԱՐԱՍՈԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Գրաբարամոլ լինելը:</p> <p>ԳՐԱԲԱՐԱՍԷՐ, ած. Գրաբարը սիրող:</p> <p>ԳՐԱԲԱՐԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Գրաբարասէր լինելը:</p> <p>ԳՐԱԲԱՐԵԱՆ, ած. գ. Գրաբարը իբրեւ մատենագրութեան լեզու գործածելու կողմնակից:</p> <p>ԳՐԱԲԵՐ, ած. գ. Գիրը՝ նամակը բերող՝ տեղ հասցնող: Նամակաբեր:</p> <p>ԳՐԱԳԵՂԱՐՈՒԵՍԱԿԱՆ, ած. գ.</p>
--	---

<p>Գրական եւ գեղարուեստական: ԳՐԱԳԷՏ, ան. Կարդալ-գրել գիտցող: ԳՐԱԳԻՏԱԿԱՆ, ան. Գրագիտութեան վերաբերեալ: ԳՐԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Գրագէտ լինելը: ԳՐԱԳԻՐ, ան. գ. Գրագրութիւն վարող պաշտօնէայ: ԳՐԱԳՈՂ, Տ. Բանագող: ԳՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Գրագիր լինելը: ԳՐԱԴԱՏ, Տ. Գրախօս: Քննադատ: ԳՐԱԴԱՐԱՆ, գ. Շինութիւն, որի մէջ պահուում են գրքերի ժողովածուներ՝ որոշակի համակարգով դասատրուած, մատենադարան: ԳՐԱԴԱՐԱՆԱՅԻՆ, ան. Գրադարանին յատուկ, վերաբերեալ: ԳՐԱԴԱՐԱՆԱՊԵՏ, գ. Գրադարանի կառավարիչ: ԳՐԱԴԱՐԱՆԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Գրադարանապետ լինելը: ԳՐԱԴԱՐՁ, Տ. Տողադարձ: + ԳՐԱԶ, գ. Պայման երկու անձի մէջ: ԳՐԱԶՈՒԿ, ան. Գրել-կարդալուց գուրկ մնացած: * ԳՐԱԹԱՓ, ան. Գիր թափող: ԳՐԱՒԱՆՈՒԹ, գ. Խանութ, որտեղ գրքերի առեւտուր են անում: ԳՐԱՒՕՍ, գ. Նա ով գրախօսում է, գրախօսութիւն է գրում: ԳՐԱՒՕՍԱԿԱՆ, ան. գ. Գրախօսութիւն պարունակող: ԳՐԱՒՕՍԵԼ, նբ. Գրախօսութիւն գրել մի գրքի մասին: ԳՐԱՒՕՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Գրատր գեկուցում դուրս եկած նոր գրքի: ԳՐԱԿԱԶՍ, Տ. Կազմարար: ԳՐԱԿԱԼ, Տ. Գրքակալ: ԳՐԱԿԱՆ, ան. Գրականութեամբ զբաղուող: ԳՐԱԿԱՆԱԳԷՏ, ան. գ. Գրականութեան հմուտ: ԳՐԱԿԱՆԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Գրակա-</p>	<p>նութեան գիտութիւն: ԳՐԱԿԱՆԱԿԱՆ, Տ. Գրական: ԳՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ինչ որ մարդ ստեղծում է գիրք գրելով: ԳՐԱԿԱՐԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Հեղինակելը: * ԳՐԱՀԱՅԵԱՑ, ան. Գրքին նայող: ԳՐԱՇԱՐՈՒՆԱԿԱՆ, գ. Գրութեան շարունակութիւն: ԳՐԱՀԱՇԻՒ, Տ. Հանրահաշի: ԳՐԱՁԵՒ, ան. Գրի ձեւ ունեցող: ԳՐԱՄ } գ. Տասնորդական չափերի ԳՐԱՄՍ } մէջ ծանրութեան քաշի հիմնական միատրը: ԳՐԱՄՇԱԿՈՒԹԱՅԻՆ, ան. Գրական եւ մշակութային: ԳՐԱՄՈՒ, ան. Չափազանց գրասէր: ԳՐԱՄՈՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Գրամոլ լինելը: ԳՐԱՆԻՏ, գ. (Հանք.) Շատ պինդ բիրե-դային քար: ԳՐԱՆԻՏԵԱՅ } ան. (Իտալ.) Որի նիւթը ԳՐԱՆԻՏԷ } որձաքար է: ԳՐԱՆՑԱՀԱՄԱՐ, գ. Գրանցումի թիւ: ԳՐԱՆՑԱՄՍԵՄԱՆ, գ. Գրանցումի գիրք: ԳՐԱՇԱՐ, գ. (Տպագր.) Տպարանի արհեստատր, բանուոր: ԳՐԱՇԱՐԱՆՈՑ, գ. Տպարանի այն բաժանմունքը, որտեղ աշխատում են գրաշարները: ԳՐԱՇԱՐԱՊԵՏ, գ. Աւագ գրաշար: ԳՐԱՇԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Գրաշարի արհեստը: ԳՐԱՇԽԱՐՀ, գ. Գրքերի աշխարհ: ԳՐԱՊԱՀ, ան. գ. Գրադարանում ծառայող պաշտօնէայ: ԳՐԱՊԱՇՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Գիրը պաշտելը: ԳՐԱՊԱՏՄԱԿԱՆ, ան. Գրական եւ պատմական: ԳՐԱՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Գրականութեան պատմութիւն: ԳՐԱՊԵՏ, Տ. Գրադարանապետ: ԳՐԱՋԵՐՄԱԶՍՓ, գ. Ջերմաչափ, որ գրի</p>
---	--

է ատնում՝ նշանակում է ջերմութեան աստիճանները:
ԳՐԱՄԵՂԱՆ, գ. Սեղան, որի վրայ գրում են:
ԳՐԱՄԵՆԵԱԿ, գ. Սենեակ, որի մէջ որելէ առեւտրական հաշիւները վարում են:
ԳՐԱՄԵՆԵԿԱՅԻՆ, ան. Գրասենեակին յատուկ:
ԳՐԱՄԷՐ, ան. Գրքեր սիրող:
ԳՐԱՄԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Գրասեր լինելը:
ԳՐԱՄՏ, գ. Հեծնելու, մանաւանդ բեռ բառնալու անասուն:
*** ԳՐԱՍՏԱՄԻՏ**, ան. Գրաստի միտք ունեցող:
ԳՐԱՍՏԱՎԱՐ, ան. Գրաստը քշող:
ԳՐԱՎԱՃԱՌ, ան. գ. Գիրք վաճառող:
ԳՐԱՎԱՃԱՌԱՄԱՆՈՅ } Տ. Գրախանութ:
ԳՐԱՎԱՃԱՌԱՍՈՒՆ }
ԳՐԱՎԱՃԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Գրավաճառ լինելը:
ԳՐԱՎԱՐԺ, ան. մկ. Անսայթաք գրելու վարժ:
ԳՐԱՎԱՐԺՈՒԹԻՒՆ, գ. Գրավարժ լինելը:
ԳՐԱՎԵՐԼՈՒԾԱԿԱՆ, ան. Գրութեան վերլուծութիւնը:
ԳՐԱՎԵՐԼՈՒԾՈՂ, գ. Գրութիւն վերլուծող:
ԳՐԱՏ, գ. Զինուորական վերարկու:
ԳՐԱՏԱՆՏԱԿ, գ. Դպրոցական գրելու տախտակ:
ԳՐԱՏԻՐԱԿԱՆ, գ. Գրերի տիրակալ:
ԳՐԱՏՈՒՆ, Տ. Գրադարան:
ԳՐԱՐԺԱՆ, ան. Գրելու արժանի:
ԳՐԱՅՈՒՑԱԿ, գ. Մատեան, որի մէջ մուծուած են տուեալ գրադարանի գրքերը:
ԳՐԱԻ, գ. 1. Շարժական կմ անշարժ իր, որ փոխառուն տալիս է փոխատուին իբրեւ ասպահովութիւն իր ստացած գումարի վճարման. գրաւական: 2. Նախավճար:

ԳՐԱԻԱՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Գրաւ դնելը:
ԳՐԱԻԱԹԱՓԵԼ, նբ. Գրաւից ազատել:
ԳՐԱԻԱԹԱՓՈՒԹԻՒՆ, գ. Գրաւը թափելը:
ԳՐԱԻԱԿԱՆ, ան. գ. Գրաւ դրուած. այն իրը, որ գրաւ է դրուած: 2. Երաշխաստութիւն:
*** ԳՐԱԻԱՀԱՐԿ**, ան. Հարկադիր, բռնագանձող:
*** ԳՐԱԻԱՊԱՀ**, Տ. Գրաւառու:
ԳՐԱԻԱՌՈՒ, գ. Գրաւն առնող:
ԳՐԱԻԱՏՈՒ, գ. Գրաւը տուողը, գրաւով պարտք վերցնողը:
ԳՐԱԻԱՏՈՒՆ, գ. Մասնաւոր կմ պետական հիմնարկ:
ԳՐԱԻԵԼ, նբ. 1. Գրաւ վերցնել մի բան: 2. Տեղ բռնել: 3. Հրապուրել: Տիրանալ:
ԳՐԱԻԵԼԻ, ան. Ինչ որ ենթակայ է գրաւման:
ԳՐԱԻԻՉ, ան. Ինչ որ ընդունակ է գրաւելու: Ատիւքնող:
ԳՐԱԻՈՐ, ան. Գրուած, գրութեան միջոցով:
ԳՐԱԻՈՒՄ, գ. Գրաւելը: Տիրանալը:
ԳՐԱԻՉՈՒԹԻՒՆ, գ. Գրաւիչ լինելը:
ԳՐԱՔԱՐ, Տ. Գրաֆիտ:
ԳՐԱՔՆՆԱԿԱՆ, ան. Գրաքննութեան վերաբերեալ:
ԳՐԱՔՆՆԵԼ, նբ. Գրուածքը քննել:
ԳՐԱՔՆՆԻՉ, գ. Գրաքննող պաշտօնեայ:
ԳՐԱՔՆՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Հիմնարկ, որին յանձնուում է քննել գրուածքները:
ԳՐԲԱՑ, ան. գ. (Մնախ.) Կախարդական գիրը բացող:
ԳՐԳԱԼ, չբ. Գուրգուրալ, սիրով՝ գթով:
ԳՐԳԱԼԻ, ան. Գրգանքով լի:
ԳՐԳԱՆՔ, գ. Գգուանք, փափկացում:
ԳՐԳԵԼ, նբ. Գուրգուրանքով՝ փաղաքշանքով պահել:
ԳՐԳԻՈՒ, գ. Ոյժ, որ ազդում է նեարդերի վրայ:
ԳՐԳՈՍԱԿԱՆ, ան. Գրգռուելու ընդու-

<p>նակ:</p> <p>ԳՐԳՈՍԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Գրգռական լինելը:</p> <p>ԳՐԳՈՒՅԵԼ, նբ. Նեարդերի վրայ ազդելով որևէ գործողություն առաջ բերել:</p> <p>ԳՐԳՈՒԴՁ, ած. Ով կմ ինչ որ ընդունակ է գրգռելու:</p> <p>ԳՐԳՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Գրգիռ: 2. Վեճ:</p> <p>ԳՐԴԱԼ, չբ. Խանչել: Խոզի ձայն հանել:</p> <p>ԳՐԵԱՆՔ, գ. 1. Գրեր, այբուբեն: 2. Գրքեր:</p> <p>ԳՐԵԹԷ, մկ. Համարեայ թե:</p> <p>ԳՐԵԼ, նբ. 1. Գրերը որևէ միջոցով դրոշմել: 2. Փոխ. Համարել, ընդունել:</p> <p>ԳՐԵԼԱՑԱԻ, գ. Գրելու հիւանդություն:</p> <p>ԳՐԵԼԻՔ, ած. Գրելու, ինչ որ պետք է գրել:</p> <p>ԳՐԵՆՍ, գ. Գործիք, որով որևէ հեղուկ են ներարկում աղիքների մէջ:</p> <p>ԳՐԵՆԱԿԱՆ, ած. Գրելու համար հարկաւոր:</p> <p>ԳՐԻԳՈՐԵԱՆ ՏՈՍԱՐ, գ. Այն տումարը, որ մշակուեց Գրիգոր ԺԳ պապի հրամանով:</p> <p>ԳՐԻԶ, գ. Գրելու վարժություն ունեցող:</p> <p>ԳՐԻՉԿՏՐԻԶ, գ. Գրիչ կտրելու դանակ:</p> <p>* ԳՐԿԱՔԱՐԶ, ած. Գիրկն առնող:</p> <p>ԳՐԿԱՔԱՑ, ած. մկ. Գիրկը բացած:</p> <p>ԳՐԿԱԼԻՐ, ած. Լիքը գրկով:</p> <p>ԳՐԿԱՆՍԱՆ, ած. մկ. Գրկելով իրար խառնուած՝ միացած:</p> <p>ԳՐԿԱՆՍԱՆՈՒԹԵԼ, չբ. Իրար գրկել:</p> <p>ԳՐԿԱՆՍԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Գրկախառնուելը:</p> <p>ԳՐԿԱՆՈՑ, ած. Գրկելու, երեխայ:</p> <p>ԳՐԿԱՉԱՓ, գ. Երկայնութեան չափ:</p> <p>ԳՐԿԱՉԱՓՈՒԹԻՒՆ, գ. Գրկաչափով չափելը:</p> <p>* ԳՐԿԱՊԻՆԴ, ած. մկ. Պինդ գրկով:</p> <p>ԳՐԿԱՏԱՐԱԾ, ած. Գիրկը բացած:</p> <p>+ ԳՐԿԱՓԱԿ, գ. Դրան յետեւի փայտէ կմ երկարթէ ձողը, նիզը, որով փակում են դուռը:</p>	<p>ԳՐԿԵԼ, նբ. Գիրկն առնել:</p> <p>ԳՐԿԸՆԴԻՍԱՆՆ, Տ. Գիրկընդիսառն:</p> <p>ԳՐՃԱԿ, գ. (Բուս.) Մարդենու ցեղից թուփ՝ մի մետր բարձրութեամբ:</p> <p>ԳՐՈՂ, գ. Խուժում, յարձակող խուժան:</p> <p>ԳՐՈՂԵԼ, չբ. Բազմութեամբ արշաւակի դիմել մի բանի վրայ:</p> <p>1.ԳՐՈՂ, ած. գ. Նա որ գրում է կմ գրել է:</p> <p>2. ԳՐՈՂ, գ. Երեւակայական չար ոգի կմ չար հրեշտակ:</p> <p>ԳՐՈՂԱԿԱՆ, ած. Գրելուն վերաբերող:</p> <p>ԳՐՈՇ, գ. Ռուսական դրամ կես կոպէկի արժողութեամբ:</p> <p>ԳՐՈՇԱՆՈՑ, ած. Չնչին արժէք ունեցող:</p> <p>ԳՐՈՏԵԼ, նբ. Այս եւ այնտեղ գրել:</p> <p>ԳՐՈՑ, գ. Պողպատէ սրածայր գործիք:</p> <p>ԳՐՈՑ (ՈՒ) ԲՐՈՑ (Գիր եւ Բիր), ած. Գրքից եւ արտաքին՝ ժողովրդական կեանքից:</p> <p>ԳՐՈՒԱԾՔ, գ. Գրելու ձեւը, եղանակը:</p> <p>ԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Գրելը: 2. Գրուած, արձանագրուած հաստուած:</p> <p>ԳՐՉԱԳԻՐ, ած. գ. Գրչով կմ ձեռքով գրուած:</p> <p>ԳՐՉԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Գրքերը գրչով՝ ձեռքով գրելը:</p> <p>ԳՐՉԱՍՍՅՐ, գ. Գրիչի գրող մետաղէ ծայրը:</p> <p>ԳՐՉԱԿ, գ. Աննշան գրող:</p> <p>ԳՐՉԱԿԱԼ, գ. Գրիչը պահող:</p> <p>ԳՐՉԱԿԱՆ, ած. Գրելու արուեստի վերաբերեալ:</p> <p>ԳՐՉԱԿՈԹ, գ. Փայտից կմ այլ նիւթից գլանաձեւ ձողիկ, որի մի ծայրի ձեղքուածքի մէջ հազցում է պողպատեայ գրիչը:</p> <p>ԳՐՉԱՄԱՆ, գ. Տուփ, որի մէջ պահում են գրիչ, գրչակոթ, մատիտ են:</p> <p>ԳՐՉԱՆՑՈՒՄ, գ. Գրի առնելը:</p> <p>ԳՐՉԱՆՈՒՆ, գ. Գրողի, հեղինակի անունը:</p> <p>ԳՐՉԱՊԱՅՔԱՐ, գ. Գրաւոր պայքար:</p>
---	---

ԳՐՉԱՓՈՐՁՈՒԹԻՒՆ, գ. Գրիչը փոր-
 ձեղը:
ԳՐՉԵՂԲԱՅՐ, գ. Գրչակից:
ԳՐՉԸՆԿԵՐՈՒՄ, գ. Գրչակից ընկերու-
 հի:
ԳՐՉՈՒԹԻՒՆ, գ. Գրելու արուեստը:
ԳՐՊԱՆ, գ. Փոքրիկ քսակ, որ կարում են
 զգեստի տակից կմ երեսից:
ԳՐՊԱՆԱՀԱՏ, ան. գ. Գրպան կտրող
 գող:
ԳՐՊԱՆԱԿ, **ԳՐՊԱՆԻԿ**, գ. Փոքրիկ
 գրպան:
ԳՐՊԱՆԵԼ, նբ. Գրպանը դնել, սեփա-
 կանել:
ԳՐՏԱԿԵԼ, նբ. Գլանաձեւ փայտով՝
 գրտնակով թխելու խմորը տափակաց-
 նել:
ԳՐՔԱԿԱԼ, գ. Եկեղեցիներում գոր-
 ծածուող շարժական ծալովի գիրք դնե-
 լու սեղան:
ԳՐՔԱՐՈՒԵՍՏ, գ. Գրքի տպագրութեան
 արուեստ:
ԳՐՔՈՅԿ, գ. Փոքր գիրք:
ԳՅՈՎԻ, ան. Գցած, ձեռքով տնկած:
ԳՕՇԵԼ, նբ. Յօշուտել:
ԳՕՍ, ան. Դալարութիւնը կորցրած:

*** ԳՕՍԱԿԱՆ**, ան. Գօսանալու ընդու-
 նակ:
ԳՕՍԱՆԱԼ, չբ. Չորանալ:
ԳՕՏԵԱՐՁԱԿ, մկբ. Գօտին արձակած:
ԳՕՏԿԱՏԵՂԱՅԻՆ, ան. Գօտկատեղին
 վերաբերող:
ԳՕՏԵՄԱՐՏ, ան. գ. Ձեռքի կռիւ, ձեռնա-
 մարտ: Գիրկի կռուիչ:
ԳՕՏԵՄԱՐՏԵԼ, չբ. Ձեռքի կռիւ անել
 մէկի հետ: Ընթշամարտիլ:
ԳՕՏԵՄԱՐՏԻԿ, ան. գ. Գօտեմարտ ա-
 նել, ըմբիշ:
ԳՕՏԵՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Ձեռնակռիւ:
ԳՕՏԵՊԻՆԴ, ան. Գօտին պինդ կապած:
*** ԳՕՏԵՊԻՆԵԼ**, նբ. Գօտին պինդ կապել:
ԳՕՏԵՒՈՐ, ան. Գօտի ունեցող:
ԳՕՏԵՒՈՐԵԼ, նբ. Գօտի կապել:
ԳՕՏԻ, գ. Կաշուց կմ գործուածքներից
 պատրաստուած մէջքի երիզ կմ կապ:
 + **ԳՕՏԿԱՍՏԱԼ**, գ. Մի քանի տակ փա-
 թաթուած գօտու ծալքը:
 + **ԳՕՏԿԱՀԱՐ**, ան. Մինչեւ գօտին հաս-
 նող:
 + **ԳՕՏԿԱՏԵՂ**, գ. Գօտի կապելու տեղը,
 մէջքը:
 + **ԳՕՏԿԱԻՈՐ**, ան. Գօտի ունեցող:

Դ, Դ

ԴԱ, Գոյական ցուցական դերանուն
 երկրորդ դեմքի:
ԴԱԳ, Հրապուրիչ, կեղծաւոր:
ԴԱԳԱՂ, գ. Ահռելի սնտուկ:
*** ԴԱԳԱՂԱԲԱՐՁ**, ան. Դագաղը վերց-
 նող:
ԴԱԳԱՂԱԳՈՐԾ, գ. Դագաղ շինող:
ԴԱԳԱՂԱԿԱԼ, գ. Պատուանդան, որի
 վրայ դնում են դագաղը:
ԴԱԳԱՂԱԿԱՌՔ, գ. Սգոյ կառք, որի մէջ
 դնում են դագաղը:

ԴԱԳԱՂԱԿԻՐ, ան. գ. Դագաղը ձեռ-
 ներով տանող:
ԴԱԳԱՆԱԿ, Տ. Գաւազան:
ԴԱԴԱՐ, գ. Հանգստի պահ, ընդմիջում:
ԴԱԺԱՆ, ան. Անգուր:
ԴԱԺԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Վայրագութիւն:
ԴԱԼ, գ. Սօր առաջին կաթը:
ԴԱԼԱՐ, ան. Թարմ, մատղաշ:
ԴԱԼԱՐ, գ. Խոտ, բուսականութիւն:
ԴԱԼԱՐԱՍԵՁՔ, ան. Դալար մէջք ունե-
 ցող:

ԴԱՉԻՐԱՅ, գ. Երաժշտական գործիք:
ԴԱՉԼԻՃ, գ. Հանդիսասարահ, արարողու-
 թիւնների սրահ:
ԴԱՉԱՊԵՏ, գ. Դահիճների պետ:
+ ԴԱՉՈՒԿ, գ. 1. Մառոյցի վրայ սահելու
 սարք: 2. Մեծ խզակ՝ ձմեռը սարից խոտ
 կրելու:
+ ԴԱՂ, գ. (Պարս.) Տ. Խարուածք, խա-
 րան:
+ ԴԱՂԵԼ, նբ. Տ. Խարկել:
ԴԱՂԶ } գ. (Բուս) 1. Վայրի անանուխ:
ԴԱՂԶՆ } 2. Խնկածաղիկ:
ԴԱՂՁԱԼԻ, ան. Դաղձով լիքը:
ԴԱՂՁԱՆԱՌ, ան. Դաղձի մեջ խառ
 նուած, տարածուած:
ԴԱՃԵԼ, (արեւմտ.) գ. Դաջել: Որոգայթ:
ԴԱՄ, գ. (Երթ.) Արեւելեան երաժշտու-
 թեան մէջ ցած ձայնով երգեցողութեան
 ներդաշնակութիւն:
+ ԴԱՄԲ, գ. Չկնորսական ցանց:
ԴԱՄԲԱՆ, գ. Շիրիմ, տապան:
ԴԱՄԲԱՆԱԳԻՐ, Տ. Տապանագիր:
ԴԱՄԲԱՆԱՌՈՒՄԲ, գ. (հնգտ.) Դամ-
 բանների՝ գերեզմանների խումբ:
ԴԱՄԲԱՆԱՌՕՈՒԹԻՒՆ, գ. Թաղելու
 ժամանակ ննջեցեալի վրայ դամբանա-
 կան ասելը:
ԴԱՄԲԱՆԱԿԱՆ, ան. Դամբանի եւ
 թաղման վերաբերեալ:
ԴԱՄԲԱՆԱՍՈՒՏՔ, գ. (հնգտ.) Դամ-
 բանի մուտք:
ԴԱՄԲԱՆԱՍՐԱՆ, գ. (հնգտ.): Դամբանի
 սրահը:
ԴԱՄԲԱՐԱՆ, գ. Դամբան:
ԴԱՄԲԱՐԱՆԱՇԱՐՔ, գ. Դամբարան-
 ների շարք:
ԴԱՄԻԱ, (արեւել.) ան. գ. Չոռոգուող
 վարելահող:
ԴԱՄՈՎԷԱՆ ՍՈՒՐ, Դամոկլէսի
 գլխին կախուած սուր:
ԴԱՄՈՆ, գ. Սալորի մի տեսակը:

+ ԴԱՄՈՆԱՉԻՐ, գ. Դամոնի չիր:
ԴԱՄՈՆԵՆԻ, գ. Դամոնի ծառ:
ԴԱՄՔԱՇ, (արեւել.) գ. Եղանակ
 նուագող գուռնայի դամբը քաշողը:
ԴԱՅԵԱԿ, գ. Ծծի կաթով կերակրող կին:
 2. Ընդհանրապէս սնուցիչ:
ԴԱՅԵԱԿՈՐ, Տ. Դայեկորդի:
ԴԱՅԵԿԱԲԱՐ } մկ. Դայեակի պէս:
ԴԱՅԵԿԱՊԵՍ }
ԴԱՅԵԿԵԼ, նբ. Կերակրել ծծի կաթով:
ԴԱՅԵԿՈՐԻ, գ. Դայեակի որդի:
ԴԱՅԵԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Դայեակ՝ ծծմայր
 լինելը:
ԴԱՅԼԱՅԼ, Տ. Դայլայլիկ: Գեղգեղանք:
ԴԱՅԼԱՅԼԵԼ, չբ. Երգելիս ձայնը խա-
 դացնել: Թռչունի ձայն հանել:
ԴԱՆ, գ. Հատիկ (ցորենի):
ԴԱՆԱԿ, գ. Կտրելու գործիք:
ԴԱՆԱԿԱԳՈՐԾ, գ. Դանակ շինող ար-
 հեստատոր:
ԴԱՆԱԿԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Դանակ
 շինելու արհեստը:
ԴԱՆԱԿԱՎԱՃԱՌ, գ. Դանակ վաճա-
 ռող:
ԴԱՆԱԿԱԽՈՐ, ան. Դանակ ունեցող:
+ ԴԱՆԴԱԼՈՇ, ան. Դանդուլ, ապուշ,
 յիմար:
ԴԱՆԴԱՂ, ան. մկ. Ծանր շարժուող,
 յամր, յամրընթաց:
ԴԱՆԴԱՂԱԲԱՐ, մկ. Դանդաղ կերպով:
ԴԱՆԴԱՂԱՄԻՏ, ան. Դանդաղ մտածող:
ԴԱՆԴԱՂԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Դանդաղա-
 միտ լինելը:
ԴԱՆԴԱՂԱՆՔ, Տ. Դանդաղութիւն:
ԴԱՆԴԱՂԱՇԱՐԺ, ան. Դանդաղ շարժ-
 ուող, ծանրաշարժ:
ԴԱՆԴԱՂԱՇԱՐԺՈՒԹԻՒՆ, գ. Դանդա-
 ղաշարժ լինելը:
ԴԱՆԴԱՂԱՔԱՅԼ, ան. Դանդաղ քայլող:
ԴԱՆԴԱՂԵԼ, չբ. Դանդաղ շարժուել:
ԴԱՆԴԱՂԱՅՆԵԼ,
ԴԱՆԴԱՂԵՑՆԵԼ,

ԴԱՆԴԱՂԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, անց. ձեռ. *Դանդաղելի*:
ԴԱՆԴԱՂԿՈՏ, անծ. *Ծանրաշարժ*:
ԴԱՆԴԱՂԿՈՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Դանդաղկոտ լինելը*:
ԴԱՆԴԱՂՈՒԹԻՒՆ, գ. *Դանդաղ լինելը*:
ԴԱՆԴԱՂՈՒՄ, գ. *Դանդաղելը*:
ԴԱՆԴԱՂՕՐԷՆ, մկ. *Դանդաղ կերպով*:
ԴԱՆԴԱՋ, գ. *Տատանում, երերում*:
ԴԱՆԴԱՋԱՆՔ, գ. *Տատանուող շարժում*:
ԴԱՆԴԱՋԵԼ, չբ. *Երերալ, տատանուել*:
*** ԴԱՆԴԱՉԿՈՏ**, անծ. *Երերուն*:
*** ԴԱՆԴԱՉՈՒՆ**, անծ. *Դանդաչող*:
ԴԱՆԴԻՌ, գ. *Մթութիւն, խաւար*:
ԴԱՆԴՈՒՌ(Ն), Տ. *Փրփրեմ*:
ԴԱՆԻԱՑԻ, անծ. գ. *Դանիայում ապրող ժողովուրդ*:
ԴԱՇ-ԴԱՇԻ, (արեւել.) միջ. *Խրախուսական բացազանչութիւն պարի ժամանակ*:
ԴԱՇՆ, գ. *Ակորդ*:
ԴԱՇՆՆՔ, գ. 1. *Ուխտ, պայման, պայմանադրութիւն*: 3. Փոխ. *Երաժշտական ձայների համաձայնութիւն*:
ԴԱՇՆԱԳԻՐ, գ. *Դաշինքի գիր, գրաւոր համաձայնութիւն՝ պայմանագիր, դաշինք*:
ԴԱՇՆԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Դաշինք գրելը*:
ԴԱՇՆԱԴԻՐ, անծ. գ. *Իրար հետ դաշն դնող*:
ԴԱՇՆԱԴՐԵԼ, նբ. *Դաշինք դնել*:
ԴԱՇՆԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Դաշն դնելը*:
1. ԴԱՇՆԱԿ, գ. *Եղանակ, երգ, ներդաշնակութիւն*: *Դաշնամուր*:
2. ԴԱՇՆԱԿ, Տ. *Դաշնակցական*:
ԴԱՇՆԱԿԱԳԷՏ, անծ. գ. *Երաժշտական ներդաշնակութեան կանոններին հըմուտ*:
ԴԱՇՆԱԿԱՀԱՐ, անծ. գ. *Դաշնակ նուագող*:
ԴԱՇՆԱԿԱՀԱՐԵԼ, նբ. *Դաշնակի վրայ նուագել*:

ԴԱՇՆԱՆՈՒԱԳ, գ. *Դաշնակով նուագած*:
ԴԱՇՆԱԿԱՎԱՃԱՌ, անծ. գ. *Դաշնակներ վաճառող*:
ԴԱՇՆԱԿԵԼ, նբ. *Ներդաշնակել*:
ԴԱՇՆԱԿԻՑ, անծ. գ. *Դաշինքով մէկի հետ կապում*:
*** ԴԱՇՆԱԿՈՐՈՑՄ**, անծ. *Դաշինքը կորցնող*:
ԴԱՇՆԱԿՑԱԿԱՆ, անծ. 1. *ՀՅԴ-ի անդամ*: 2. *Դաշինքին՝ դաշնակցութեան վերաբերեալ*:
ԴԱՇՆԱԿՑԵԼ, չբ. *Երգողին ձայնակցել*:
ԴԱՇՆԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. *Ազգային կուսակցութիւն*: 2. *Նուագարանի դաշնակցութիւն երգողին*: *Անկախ պետութիւններու գործակցութիւն*:
ԴԱՇՆԱՍՈՒՐ, գ. *Մետաղեայ լարերով ստեղնաւոր մեծ նուագարան*:
ԴԱՇՆԱՍՈՒՐԱՆՈՒԱԳ, գ. *Դաշնամուրի նուագ*:
ԴԱՇՆԱՅՆԱՑՈՒՄ, գ. (քրք.) *Պետութեան վերասերումը դաշնային միաւորման*:
ԴԱՇՆԱԻՈՐ, Տ. *Դաշնակից*:
ԴԱՇՆԵՐԳ, գ. *Երգի ներդաշնակութիւն*:
ԴԱՇՈՑՆ, գ. *Երկսայրի եւ սրածայր սուր*: * **ԴԱՇՈՒՆԱԿԱԼ**, անծ. *Սուսերաւոր*:
ԴԱՇՈՒՆԵԼ, նբ. *Դաշոյնով հարուածել*:
1. ԴԱՇՏ, գ. 1. *Ցած դիրքով հարթ տարածք*: 2. *Արտ, արօտատեղ*: 3. Փոխ. *Ասպարէզ որեւէ գործունէութեան*:
2. ԴԱՇՏ, գ. *Շարականի հին երաժշտական խազերից մէկի անունը*:
ԴԱՇՏԱԲԵՐԱՆ, գ. *Դաշտի բերանը*:
ԴԱՇՏԱԲՆԱԿ, անծ. *Դաշտում բնակող*:
*** ԴԱՇՏԱԳԵՏԻՆ**, անծ. *Հարթավայր*:
ԴԱՇՏԱԿԵՆՏՐՈՆ, գ. *Դաշտի կենտրոնը*:
ԴԱՇՏԱԿՏՐՈՒԿ, անծ. *Դաշտը՝ ճանապարհները կտրող, դրսերում աւագա-*

<p>կութիւն անող: ԴԱՇՏԱՀԱՐԹ, անծ. Դաշտի պէս հարթ: ԴԱՇՏԱՀԱՆԴԷՍ, գ. Բացօթեայ հանդէս, զբօսանք: ԴԱՇՏԱԶԵԻ, անծ. մկ. Դաշտի ձեւ ունեցող: ԴԱՇՏԱՍՈՒԿ, գ. (Կենդ.) Դաշտերում բնակող մուկ: ԴԱՇՏԱՅԻՆ, անծ. Դաշտի յատկութիւն ունեցող: ԴԱՇՏԱՆ, գ. Կանանց ամսականը՝ որդեծնութեան հասակում: ԴԱՇՏԱՆԱՄ, ջր. Դաշտ դառնայ: ԴԱՇՏԱՆԱՅԻՆ, անծ. Դաշտանի վերաբերեալ: ԴԱՇՏԱՆԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Դաշտանի խափանումը՝ դաղորումը: ԴԱՇՏԱՆԻԿ, անծ. Դաշտան ունեցող: ԴԱՇՏԱՆԿԱՐ, գ. Նկար, որ պատկերում է դաշտային տեսարան: ԴԱՇՏԱՆԿԱՐԻՉ, գ. Նկարիչ, որ առաւելապէս դաշտային տեսարաններ է նկարում: ԴԱՇՏԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Դաշտան ունենալը: ԴԱՇՏԱՍԱՐԴ, գ. (Կենդ.) Սարդերի մի տեսակ: ԴԱՇՏԱՎԱՅԻՆ, անծ. գ. Դաշտային տեղ: ԴԱՇՏԱԻԷՏ, անծ. Շատ դաշտեր ունեցող: ԴԱՇՏԱՔԱՐ, գ. (Հանք.) Ֆէլդշպատի մի տեսակը: ԴԱՇՏԵՅԻ, անծ. գ. Դաշտում բնակող: ԴԱՇՏԽՕՍ, անծ. Դատարկաբան: ԴԱՇՏՈՐԱՅՔ, (հզդ.) գ. Դաշտեր: + ԴԱՇՕՆ, գ. Պղնձէ կլայեկած աման: ԴԱՋԱՆԱԽՇ, գ. Դաջուած նախշ: + ԴԱՋԵԼ, նբ. Տպել, դրոշմել: ԴԱՋՈՒԱԾՍԱԴԷՍ, գ. Դաջուածքով պատած դէմք: ԴԱՋՈՒՄ, գ. Դաջելը: ԴԱՌՆ, անծ. Անախորժ՝ ճաշակելիքի համար: Լեղի:</p>	<p>ԴԱՌՆԱԲԱՐ, մկ. Դառն կերպով: ԴԱՌՆԱԲԱՐՈՅ, անծ. Դժնդակ բարք ունեցող: ԴԱՌՆԱԲԵՐ, անծ. Դառնութիւն բերող: ԴԱՌՆԱԲՈՅՐ, գ. Դառը բոյր: ԴԱՌՆԱԳՈՅՆ, բաղդ. աստ. Դառն՝ի, Աւելի դառն: * ԴԱՌՆԱԴԷՍ, անծ. Դառն՝ խիստ՝ ժանտ դէմքով: ԴԱՌՆԱԹՈՐՄԻ, անծ. Լեղիով խառն: + ԴԱՌՆԱԺԱՍ, անծ. Կէս գիշերուայ: ԴԱՌՆԱՄ, ջր. 1. Ինքն իր շարժման ուղղութիւնը փոխել: 2. Շարժուել առաջինին հակառակ ուղղութեամբ: 3. Փոխել ընթացքը: ԴԱՌՆԱՄԻ, անծ. Դառնութեամբ լի: ԴԱՌՆԱՄՈՐՀՈՒՐԴ, անծ. Դառն՝ չար խորհուրդ: * ԴԱՌՆԱՄՕՍ, անծ. Դառն՝ կսկծեցնող լեզուով խօսող: * ԴԱՌՆԱԿՕՇ, անծ. Դառն կոծով: ԴԱՌՆԱԿՈՐԻՉ, անծ. Դառն կորիզ ունեցող: ԴԱՌՆԱԿՄԿԻՇ, անծ. Դառն կսկիծ պատճառող: Սրտաճմլիկ, ցաւագին: ԴԱՌՆԱՀԱՍ, անծ. Դառն համ ունեցող: * ԴԱՌՆԱՀԱՅԵԱՅ, անծ. Դառն՝ դաժան հայեացքով: ԴԱՌՆԱՀՆՉԻՒՆ, անծ. Դառն հնչիւն ունեցող: ԴԱՌՆԱՀՈՍ, անծ. Դառնութիւն հոսող: ԴԱՌՆԱՀՈՏ, անծ. Դառն հոտ ունեցող: ԴԱՌՆԱՃԱՇԱԿ, անծ. Դառնահամ: ԴԱՌՆԱՄԱՀ, անծ. մկ. Չարաչար մահով մեռած: * ԴԱՌՆԱՅՈՐՁԱՆ, անծ. Սաստիկ, ահագին յորձանքներ ունեցող: ԴԱՌՆԱՆԱՄ, ջր. Դառն՝ լեղի համ ստանալ: * ԴԱՌՆԱՆՄԱՆ, Տ. Դառն: * ԴԱՌՆԱՇՇՈՒԿ, անծ. Վատ բան շշնջացող:</p>
---	---

<p>ԴԱՌԱՇՈՒՆՉ, ան. Չարաշունչ: ԴԱՌԱՊԷՍ, Տ. Դառնաբար: ԴԱՌԱՊՏՈՒՂ, ան. Դառն պտուղ բերող: *ԴԱՌԱՍԻՐՏ, ան. Դառնացած սրտով: * ԴԱՌԱՏԱԳՆԱՊ, ան. Դառնապէս տազնապէցնող: + ԴԱՌԱՏԵՍԻԼ, ան. Սոսկում պատճառող: ԴԱՌԱՐՄՍԱՏ, ան. Դառն արմատ ունեցող: ԴԱՌԱՅՈՒՑԻՉ, ան. Դառնացնող: + ԴԱՌԱԻՈՒՆ, ան. Դառնի նման: * ԴԱՌԱԵՐԵՍ, ան. Դառն՝ դաժան դէմքով: ԴԱՌԱԻՃ, գ. (Բուս.) Զամբիւղատրների կարգին պատկանող տարեկան բոյս: ԴԱՌԱՃԻ, գ. Դառնիճ խնձորի ծառ: ԴԱՌԱՈՐՄԿ, ան. Յատկութեամբ դառն: *ԴԱՌԱՈՐՈՃՈՂ, ան. Չարութիւն մտածող՝ մեքենայող: ԴԱՌԱՈՒԹԻՒՆ, գ. Դառն լինելը: ԴԱՌԱՈՒԹԻՒՆԱԲԱՐ, ան. Դառնութիւն բերող: ԴԱՌԱՕՐԷՆ, Տ. Դառնաբար: ԴԱՍ, գ. Բազմութիւն անձերի, որ խմբուած են բոլորի համար ընդհանուր յատկութիւնների տեսակետով: 2. Ազնուականների դասը: (Կրօն.) Առաքեալների՝ մարգարէների՝ վարդապետների դասեր: 3. Նման. Խրատ: ԴԱՍԱԳԻՆ, գ. Վարձատրութիւն, որ տրուում է ուսուցչին տարուայ ընթացքում շարաթուայ ամէն մի դասի հաշուով: ԴԱՍԱԳԻՐՔ, գ. Որեւէ առարկայ ուսանելու համար գրուած գիրք. դպրոցական ձեռնարկ: ԴԱՍԱԳՐՔԱՍՏԵՂԾ, ան. Դասագրքեր ստեղծող: ԴԱՍԱԴԱՍ, ան. մկ. Դաս-դաս, խումբ-խումբ:</p>	<p>* ԴԱՍԱԴԱՍԵԼ, ջբ. Դասադաս լինել, խումբ-խումբ լինել: ԴԱՍԱԴՈՒՆ, գ. Դպրոցական պարապմունքի գործադրուի: ԴԱՍԱԼԻՔ, ան. գ. Զինուորական, որ իր դասը (շարքը) լքում՝ թողնում փախչում է: ԴԱՍԱԼՔՈՒԹԻՒՆ, գ. Դասալիք լինելը: * ԴԱՍԱԽՍԲՈՒԹԻՒՆ, գ. Դաս-դաս խմբուելը: ԴԱՍԱԽՕՍ, ան. գ. Դաս տուտող, դաս պատմող: ԴԱՍԱԽՕՍԵԼ, նբ. 1. Որեւէ առարկայի մասին դասախօսութիւն կարդալ (բարձրագոյն դպրոցներում): 2. Հրապարակային զեկուցում կարդալ: ԴԱՍԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Դասախօսելը: ԴԱՍԱԿ, գ. Զինուորական խումբ: * ԴԱՍԱԿԱԳԵՂ, գ. Գեղեցիկ խումբ: ԴԱՍԱԿԱՆ, ան. 1. Դաս-դաս կանգնող: 2. Փոխ. Ընտիր: Ընդհանուրէն ընդունուած, տիպային: Կատարեալ: ԴԱՍԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Դասական լինելը: ԴԱՍԱԿԱՐԳ, գ. (Քաղ.) Ազգաբնակչութեան բաժանումը՝ շերտաւորումը խրմբերի: ԴԱՍԱԿԱՐԳԱՅԻՆ, ան. Դասակարգին յատուկ, վերաբերեալ: ԴԱՍԱԿԱՐԳԵԼ, Տ. Դասել, Տ. Դասաւորել: ԴԱՍԱԿԱՐԳՈՒԹԻՒՆ } Տ. Դասում, Դասաւորութիւն: ԴԱՍԱԿԻՑ, ան. Նոյն դասին պատկանող: ԴԱՍԱԿՑԵԼ, նբ. Դասակից դարձնել: ԴԱՍԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Դասակից լինելը: ԴԱՍԱՄԻՉՈՑ, գ. Դպրոցներում ամէն մի դասից յետոյ կարճ ընդմիջում: ԴԱՍԱՅԻՆ, Տ. Դասակարգային: ԴԱՍԱՊԱՆՆԵՐ, գ. Դասաւանդման պահեր:</p>
---	--

ԴԱՍԱՊԱՏԻԺ, գ. Դասերին իրականաց-
նող պատիժ:
ԴԱՍԱՊԵՏ, գ. Որեւէ դասի պետ՝ գլուխ:
ԴԱՍԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Դասապետ
լինելը:
ԴԱՍԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Դաս առնելը:
ԴԱՍԱՍՏԻՃԱՆ, գ. Պետական պաշտօ-
նեաների աստիճան:
ԴԱՍԱՏՈՒ, գ. Որոշ առարկայ դպրո-
ցում աւանդող:
ԴԱՍԱՏՈՒՈՒԹԻՒՆ, Տ. Դասաւանդու-
թիւն:
ԴԱՍԱՐԱՆ, գ. Դպրոցական շինութեան
մէջ սենեակ, որտեղ պարապում են:
ԴԱՍԱՐԱՆԱԿԱՆ, ած. Դասարանի
վերաբերեալ:
ԴԱՍԱՑԱՆԿ, գ. Դասերի ցանկ:
ԴԱՍԱԻՆԱԴԵԼ, նբ. Որեւէ առարկայ
դաս տալ:
ԴԱՍԱԻՆԱԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Դասաւան-
դելը:
ԴԱՍԱԻՈՐԵԼ, նբ. Որեւէ դասի մէջ
մտցնել, տեղադրել: Կարգաւորել:
(Ժղխակ.) Գլուխ բերել:
ԴԱՍԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Դասաւորելը:
ԴԱՍԵԼ, նբ. Որեւէ դասում դնել:
ԴԱՍԸՆԹԱՑ } գ. Ամբողջ ծաւալը մի ա-
ԴԱՍԸՆԹԱՑՔ } ռարկայի կմ առարկաների, որ աւանդ-
նում է որեւէ դպրոցում:
ԴԱՍԸՆԿԵՐ, գ. Դասի ընկեր, միեւնոյն
դասարանից:
ԴԱՍԸՆԻՐ, ած. Դասական ընտիր,
օրինակելի:
ԴԱՍՍԱԿ, գ. 1. Ձեռքի վերելի մասը:
2. (Կազմախ.) Ձեռքի այն մասը, որ թա-
թը կապում է բազուկի հետ:
ԴԱՍՍԱԿԵՐՏ, գ. Ձեռքով շինուած:
ԴԱՍՍԱԿԱՂ, գ. Ոստայնանկի գործիք:
ԴԱՍՍԱՇՂԹԱՅ, գ. Թէթեւ շղթայ երկա-
թից կմ թոկից:
ԴԱՍՍԱՊԱՆ, գ. Սրի կոթ:

ԴԱՍՍԱՌԱԿ, գ. Թաշկինակ: Սրբիչ:
ԴԱՍՏԻԱՐԱԿ, գ. Երեխաներին
խնամող:
ԴԱՍՏԻԱՐԱԿԵԼ, նբ. Խնամք տանել
երեխայի վրայ: Կրթել:
ԴԱՍՏԻԱՐԱԿԻՉ, ած. գ. Դաստիարա-
կող, կրթող:
ԴԱՍՏԻԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Դաստիարա-
կելը, կրթելը:
ԴԱՍՏԻԱՐԱԿՈՒՇԻ, Տ. Դաստիարակ-
չուհի:
ԴԱՍՏԻԱՐԱԿՉԱԿԱՆ, Տ. Դաստիարա-
կելու յատուկ:
ԴԱՍՏԻԱՐԱԿՉՈՒԹԻՒՆ, գ. Դաստիա-
րակիչ լինելը:
ԴԱՍՏԻԱՐԱԿՉՈՒՇԻ, գ. Կին-դաստիա-
րակ:
ԴԱՐԱԻԱՐՏ, գ. Դարավերջ:
ԴԱՏ, գ. (Իրաւբ.) Օրէնքի պաշտպանու-
թիւն սպօրինութեան դէմ: Դատա-
տան:
* **ԴԱՏԱԳԻՐ**, գ. Արձանագրութիւն մի
նիստի՝ ատեանի մի գործողութեան մա-
սին:
ԴԱՏԱԶԱՆՑ, ած. գ. (Իրաւբ.) Դատարա-
նից խուսափող:
* **ԴԱՏԱԶԱՆՑԵԼ**, չբ. Դատազանց լինել:
ԴԱՏԱԶԱՆՑՈՒԹԻՒՆ, գ. (Իրաւբ.) Դա-
տազանց լինելը:
ԴԱՏԱԽԱԶ, գ. (Իրաւբ.) գ. Պետական
արդարադատ: Պաշտօնեայ ամբաստա-
նող:
ԴԱՏԱԽԱԶԵԼ, չբ. Ամբաստանել:
1. **ԴԱՏԱԽԱԶՈՒԹԻՒՆ**, գ. Դատախազի
պաշտօնը:
2. **ԴԱՏԱԽԱԶՈՒԹԻՒՆ**, գ. Ամբաստան-
ութիւն, բողոք:
ԴԱՏԱԽՆԴԻՐ, ած. Դատ յարուցանող:
ԴԱՏԱԿԱԶՍՈՒԹԻՒՆ, գ. (Իրաւբ.) Դա-
տական ատեանների կազմակերպու-
թիւնը, դատաւորների կազմը:
ԴԱՏԱԿԱՆ, ած. (Իրաւբ.) Դատի եւ դա-

<p>տարանի վերաբերեալ:</p> <p>* ՂԱՏԱԿԻՑ, ան. Միասին դատուող:</p> <p>ՂԱՏԱԿՆՔ, գ. Դատավճիռ:</p> <p>* ՂԱՏԱԿՆՔԵԼ, նբ. Դատարանով վճռել:</p> <p>ՂԱՏԱՊԱՐՏ, ան. Դատապարտեալ:</p> <p>ՂԱՏԱՊԱՐՏԵԱԼ, ան. Նա որ դատարանի վճռով դատապարտուած է:</p> <p>ՂԱՏԱՊԱՐՏԵԼ, նբ. (Իրարբ.) Դատարանում պատժի վճիռ արձակել մէկի դէմ:</p> <p>ՂԱՏԱՊԱՐՏԵԼԻ, ան. Դատապարտութեան արժանի:</p> <p>ՂԱՏԱՊԱՐՏԻՉ, ան. գ. Նա որ դատապարտում է:</p> <p>ՂԱՏԱՊԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. (Իրարբ.) Դատարանի վճիռ:</p> <p>ՂԱՏԱՍՏԱՆ, գ. Դատավճիռ: Պատիժ: Օրինական վճիռ:</p> <p>ՂԱՏԱՍՏԱՆԱԳԻՐՔ, գ. Օրէնագիրք. Միխթար Գօշի յօրինած գիրքը:</p> <p>ՂԱՏԱՍՏԱՆԱԿԱՆ, ան. Դատաստանի վերաբերեալ:</p> <p>ՂԱՏԱՍՏԱՆԱՒՈՐ, ան. Դատաստան դիմող:</p> <p>* ՂԱՏԱՎԱՐ, ան. գ. Դատ վարող:</p> <p>ՂԱՏԱՎԱՐԱԿԱՆ, ան. Դատավարութեան վերաբերեալ:</p> <p>ՂԱՏԱՎԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. (Իրարբ.) Կարգ եւ կանոններ, որով դատերը քննուում ու վճռուում են դատական ատեաններում:</p> <p>ՂԱՏԱՎՃԻՌ, գ. (Իրարբ.) Դատաւորի կմ դատարանի արձակած վճիռ: *</p> <p>ՂԱՏԱՐԱՆ, գ. (Իրարբ.) Պետական դատական ատեան:</p> <p>ՂԱՏԱՐԱՆԱԿԱՆ, ան. Դատարանի վերաբերեալ:</p> <p>ՂԱՏԱՐԿ, ան. 1. Որի մէջ ոչինչ չկայ (բացի օղից): Պարայ: 2. Անմարդ: 3. Ապարդիւն: 4. Չուրկ:</p> <p>ՂԱՏԱՐԿԱԲԱՆ, ան. Դատարկ՝ անշահ բաներ խօտող:</p> <p>ՂԱՏԱՐԿԱԲԱՆԵԼ, չբ. Դատարկ՝ ան-</p>	<p>շահ բաներ խօտել:</p> <p>ՂԱՏԱՐԿԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Դատարկ՝ անշահ խօսակցութիւն:</p> <p>ՂԱՏԱՐԿԱԳԼՈՒԻՄ, ան. Գլուխը դատարկ, անխելք:</p> <p>* ՂԱՏԱՐԿԱԽՈՅՁ, ան. Դատարկ բաներ փնտռող:</p> <p>ՂԱՏԱՐԿԱԿԵԱՑ, ան. Պարայ սպրող:</p> <p>ՂԱՏԱՐԿԱՀՆՉԻՒՆ, ան. Լոկ (պարայ) հնչին պարունակող:</p> <p>ՂԱՏԱՐԿԱՁԵՈՆ, ան. մկ. Ձեռքը դատարկ, դատարկ՝ պարայ ձեռքով:</p> <p>ՂԱՏԱՐԿԱՄԷՁ, ան. Մէջը դատարկ, սնամէջ:</p> <p>ՂԱՏԱՐԿԱՄԻՑ, ան. Անմիտ:</p> <p>ՂԱՏԱՐԿԱՆՁՆ, ան. Պարայ: Ինքնաւարութիւն:</p> <p>ՂԱՏԱՐԿԱՇՐՁԻԿ, ան. Պարայ շրջող:</p> <p>ՂԱՏԱՐԿԱՇՐՁՈՒԹԻՒՆ, գ. Դատարկաշրջիկ լինելը:</p> <p>ՂԱՏԱՐԿԱՊՈՐՏ, ան. Չաշխատող ու ձրիակեր:</p> <p>ՂԱՏԱՐԿԱՊՈՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Դատարկապորտ լինելը:</p> <p>ՂԱՏԱՐԿԵԼ, նբ. Դատարկ դարձնել. մէջը եղածը դուրս ածել:</p> <p>ՂԱՏԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Դատարկ լինելը:</p> <p>ՂԱՏԱԻՈՐ, գ. 1. Դատողութիւն անող: 2. (Իրարբ.) Պետական պաշտօնեայ, որի պարտաւորութիւնն է քննել դատերն ու վճռել:</p> <p>ՂԱՏԱԻՈՐԱԿԱՆ, ան. Դատաւորին յատուկ:</p> <p>ՂԱՏԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Դատաւոր լինելը:</p> <p>ՂԱՏԱՓԵՏԵԼ, նբ. Խիստ քննադատել, սաստիկ դատապարտել:</p> <p>ՂԱՏԱՓԵՏԻՉ, ան. գ. Նա որ դատափետում է: Խիստ քննադատող:</p> <p>ՂԱՏԱՓԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Սաստիկ դատապարտութիւն:</p> <p>ՂԱՏԱՔՆԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. (Իրարբ.) Դա-</p>
--	--

<p>տաստանական քննություն:</p> <p>1. ԴԱՏԵԼ, նբ. 1. Իբրեւ դատաւոր քննել:</p> <p>2. Ջննել:</p> <p>+ 2. ԴԱՏԵԼ, չբ. Աշխատել, գործ անել:</p> <p>ԴԱՏՈՂԱԲԱՐ, մկ. Դատելով:</p> <p>ԴԱՏՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Դատող լինելը:</p> <p>2. Կարծիք:</p> <p>ԴԱՏՔ, գ. Շահ, վաստակ:</p> <p>1. ԴԱՐ, գ. 1. Անորոշ, երկար ժամանակաշրջան: 2. Հարիւր տարուայ ժամանակ:</p> <p>2. ԴԱՐ, գ. 1. Բարձրաւանդակ: 2. Դաշտ:</p> <p>3. ած. Բարձր:</p> <p>3. ԴԱՐ, ած. Ձոյգ (թիւ), ջուխտ:</p> <p>ԴԱՐԱԳԼՈՒԻՄ, գ. Դարի գլուխ, սկիզբ:</p> <p>* ԴԱՐԱԴԱՐՁ, գ. Դարի նոր սկզբնաւորութիւնը:</p> <p>ԴԱՐԱԼԻՑ, գ. Այն օրը կմ տարին, որով դարը լրանում է:</p> <p>ԴԱՐԱԿ, Տ. Գորոց:</p> <p>ԴԱՐԱԿԵՍ, գ. Դարի կէս:</p> <p>ԴԱՐԱՆ, գ. Պահարան:</p> <p>ԴԱՐԱՆԱԲԱՐ, մկ. Դարան դնելով:</p> <p>ԴԱՐԱՆԱԳՈՐԾ, ած. Դարան պատրաստող:</p> <p>ԴԱՐԱՆԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Դարան պատրաստելը:</p> <p>ԴԱՐԱՆԱԿԱԼ, ած. Դարան նստած:</p> <p>ԴԱՐԱՆԱԿԱԼԵԼ, Տ. Դարանել:</p> <p>ԴԱՐԱՆԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Դարանակալ լինելը:</p> <p>ԴԱՐԱՆԱՊԱՆ, ած. գ. Դարանը հսկող:</p> <p>* ԴԱՐԱՆԱՊԵՏ, գ. Դարան նստող զօրամասի պետ:</p> <p>ԴԱՐԱՆԵԼ, չբ. Դարան դնել, դարանում նստել:</p> <p>ԴԱՐԱՇՈՒՆՉ, գ. Դարի շունչը:</p> <p>ԴԱՐԱՇՐՁԱՆ, գ. Երկրագնդի կէտանքի կմ ազգերի պատմութեան մէջ անորոշ ժամանակի տեւողութիւն:</p> <p>* ԴԱՐԱՊԱՆ, գ. Դռնապան:</p> <p>ԴԱՐԱՊԵՏ, գ. Գլխաւոր դռնապան,</p>	<p>պահապան:</p> <p>ԴԱՐԱՍԿԻՉՔ, Տ. Դարագլուխ:</p> <p>ԴԱՐԱՍՏԱՆ, գ. Ծառատան:</p> <p>ԴԱՐԱՎԵՐՁ, գ. Դարի վերջը:</p> <p>ԴԱՐԱՎԵՐՁԻԿ, ած. Դարավերջին յատուկ:</p> <p>ԴԱՐԱԻԱՆԴ, գ. Բարձր տեղ:</p> <p>ԴԱՐԱԻՈՐ, ած. Դարեր տեւող:</p> <p>ԴԱՐԱՓ(Ն), գ. Բարձրացող ափ:</p> <p>ԴԱՐԲՆԱԿԱՆ, ած. Դարբնին յատուկ:</p> <p>ԴԱՐԲՆԱԿԵՐՊ, ած. Դարբնին բնորոշ տեսքով:</p> <p>* ԴԱՐԲՆԱՍԱԼ, գ. Դարբնի սալ:</p> <p>ԴԱՐԲՆԱՔԱՐ, գ. Դարբնի քար:</p> <p>ԴԱՐԲՆԵԼ, նբ. Մուրճի եւ քուրայի միջոցով երկաթից իրեր շինել: Կոփել:</p> <p>ԴԱՐԲՆԵԼԻ, ած. Ինչ որ պէտք է կմ կարելի է դարբնել:</p> <p>ԴԱՐԲՆՈՑ, գ. Դարբնի արհեստանոց:</p> <p>ԴԱՐԲՆՈՑԱՅԻՆ, ած. Դարբնոցին յատուկ:</p> <p>ԴԱՐԲՆՈՑԱՊԵՏ, գ. Դարբնոցի պետ:</p> <p>ԴԱՐԲՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Դարբնի արհեստը:</p> <p>ԴԱՐԴ, Տ. Վիշտ, վշտահար:</p> <p>ԴԱՐԴԱՍԱԸ, ած. Դարդից վշտից մահացած՝ մեռած:</p> <p>ԴԱՐԴԻՄԱՆԴ, ած. Ձեռքը առատ, սիրտը բաց:</p> <p>* ԴԱՐԵՀԱԿԱՆ, ած. Դարեհեան:</p> <p>ԴԱՐԻԿ, գ. Խեցեղէն լայնաբերան ջրաման մի կանթով:</p> <p>ԴԱՐԻՃԱԿ, գ. Արծաթագործների, պղնձագործների եւն կաղապար:</p> <p>ԴԱՐԻՃԵՆԻ, գ. (Բուս.) Դափնիների ցեղին պատկանող ծառ:</p> <p>ԴԱՐԻՎԱՅՐ, Դարիվար:</p> <p>ԴԱՐՁ, արմ. Դառնալի, գ. 1. Միսալ քնթացքից հրաժարուելը: 4. Հին հաւատից նոր հաւատի անցնելը:</p> <p>ԴԱՐՁԱԲԵԻԵՆ, գ. Մետաղի կմ փայտի միջով անց կացրած հեղոյսի կմ բեւեռի (սուր) ծայրը:</p>
---	---

ԴԱՐՉԱԴԱՐՉ, գ. Կրկին եւ կրկին անգամ դառնալը:
ԴԱՐՉԱԿԵՏ, գ. Դարձի որոշ կէտը:
ԴԱՐՉԱՀԱՐԻՆՔ, գ. (Ախտաբ.) Հարինքի մի տեսակը:
*** ԴԱՐՉԴԱՐՉԵԼ**, չբ. Դարձադարձ անել:
ԴԱՐՉԵԱԼ, դերբ. Դառնալի:
ԴԱՐՉԵՐԵՄ, գ. Հակառակ երես:
ԴԱՐՉԿԱՐ, գ. Կարի մի տեսակ:
ԴԱՐՉՈՒԱԾ, գ. Յետ դառնալը:
*** ԴԱՐՉՈՒԹԻՒՆ**, գ. Դարձ, դարձում:
ԴԱՐՉՈՒԿԱՅԻՆ, Պտտոտող, դարձուող:
+ ԴԱՐՉՈՒՆ, ած. Գլխիվայր դարձող:
ԴԱՐՄԱՆ, գ. 1. Դեղ, ճար: 2. Փոխ. Հնարք, ճար:
ԴԱՐՄԱՆԱԳԵՏ, գ. Բժիշկ, որի մասնագիտությունն է դարմանագիտությունը:
ԴԱՐՄԱՆԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. (Բժշկ.) Բժշկության ճիւղը:
ԴԱՐՄԱՆԱԳՈՂ, ած. Դարման՝ յարդ գողացող:
*** ԴԱՐՄԱՆԱԿԱՆ**, ած. Դարմանի՝ խնամքի վերաբերեալ:
ԴԱՐՄԱՆԱՏՈՒՆ, գ. Հիմնարկ, որտեղ հիւանդներն ապրում են բժշկական խնամքի տակ:
ԴԱՐՄԱՆԵԼ, նբ. Հիւանդի խնամք տանել:
ԴԱՐՄԱՆԵԼԻ, ած. Ինչ որ կարելի է դարմանել:
ԴԱՐՄԱՆԻՉ, ած. Նա որ դարմանում է:
ԴԱՐՄԱՆՈՒՄ, գ. Դարմանելը:
ԴԱՐՇԻՇԱՆ,
ԴԱՐՇԻՇԵԱՆ, գ. (Բուս.) Փշոտ թուփ՝ դեղին ծաղիկներով:
+ ԴԱՐ ՈՒ ԴԱԴԱՐ, գ. Հանգստություն, խաղաղություն:
ԴԱՐ ՈՒ ՓՈՍՍ } գ. Բարձր ու ցած (տեղ):
ԴԱՐՈՒՓՈՍ }
ԴԱՐՊԱՍ, գ. Մեծ դուռ (ապարանքի, պալատի):
ԴԱՐՍԵԼ, նբ. Շարել՝ կարգին տեղա-

ւորել:
ԴԱՐՍՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Դարսելը:
ԴԱՐՍՈՒԱԾՔ, գ. Դարսելու եղանակը:
ԴԱՐՎԻՆԱԿԱՆ, ած. Դարվինին եւ դարվինականութեան յատուկ:
ԴԱՐՎԻՇ, գ. 1. Մահմեդականների կրօնաւոր: 2. Փոխ. Անհասկացող:
ԴԱՐՎԻՇԱԿԱՆ, ած. Դարվիշին յատուկ:
+ ԴԱՐՔ, գ. Արկած, փորձանք:
ԴԱԲ, գ. Թշնամական աղտոնի մտածուած գործունէություն:
ԴԱԲԱԴԻՐ, ած. գ. Դաւ դնող:
ԴԱԲԱԴՐԱԿԻՐ, գ. Դաւադրական գրութիւն:
ԴԱԲԱԴՐԱԿԱՆ, ած. Դաւադրութեան յատուկ:
ԴԱԲԱԴՐԵԼ, չբ. Դաւ դնել, որոգայթ լարել մի անձի դէմ:
ԴԱԲԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Կազմակերպուած դաւ մէկի կողմից:
ԴԱԲԱՄԱՌՆ, ած. Որի մէջ դաւ կայ խառնած:
ԴԱԲԱՄՍՍ, ած. Խօսքի մէջ դաւադրութիւն պարունակող:
ԴԱԲԱԿԻՑ, ած. գ. Դաւին մասնակից:
ԴԱԲԱԿՑԵԼ, չբ. Դաւակից լինել:
ԴԱԲԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Դաւակից լինելը:
ԴԱԲԱՃԱՆ, ած. գ. Իրայինների դէմ դաւ լարող:
ԴԱԲԱՃԱՆԱԲԱՐ, մկ. Բբրեւ դաւաճան, դաւաճանի պէս:
ԴԱԲԱՃԱՆԵԼ, չբ. Հաւատարմութեանը նենգել:
ԴԱԲԱՃԱՆԻՉ, ած. գ. Նա որ դաւաճանում է, դաւաճանող:
*** ԴԱԲԱՃԱՆՈՂՈՒԹԻՒՆ**, գ. Դաւաճանող դաւաճան լինելը:
ԴԱԲԱՃԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Դաւաճան լինելը:
ԴԱԲԱՃԱՆՕՐԴԵՆ, մկ. Դաւաճան կերպով:

ԴԱԻԱՆԱԲԱՆ, գ. Դաւանաբանութեան մասին գրող:
ԴԱԻԱՆԱԲԱՆԱԿԱՆ, ած. Դաւանաբանութեան վերաբերեալ:
ԴԱԻԱՆԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ուսում՝ գիտութիւն որեւէ կրօնի դաւանութեան. ամփոփում գիտելիքների:
ԴԱԻԱՆԱԿԻՑ, ած. Նոյն դաւանութեան պատկանող:
ԴԱԻԱՆԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Դաւանակից լինելը:
ԴԱԻԱՆԱՍՈՒ, ած. Իր դաւանութեան մէջ մոլեռանդ:
ԴԱԻԱՆԱՆՔ, գ. Բմաստասիրական կմ բարոյական հիմնական սկզբունք:
ԴԱԻԱՆԱՓՈԽ, ած. Նա որ փոխում է իր դաւանութիւնը, կրօնը:
ԴԱԻԱՆԱՓՈԽԱԿԱՆ, ած. Դաւանափոխութեան վերաբերեալ:
ԴԱԻԱՆԱՓՈԽՈՒԹԻՒՆ, գ. Դաւանափոխ լինելը:
ԴԱԻԱՆԵՆ, նբ. Յայտարարել իր համաձանութիւնը մի բանի:
ԴԱԻԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ինչ որ մարդ դաւանում է, ինչ բանի խորապէս համոզուած է:
ԴԱԻԱՆՈՒՄ, գ. Դաւանելը:
ԴԱԻԵՆ, նբ. Դաւ դնել:
ԴԱԻԻՆ, գ. Մուրհակ, պայմանագիր:
ԴԱՓ, Տ. Դահիրայ:
ԴԱՓ ԴԱՐՏԱԿ, Տ. Դատարկ:
ԴԱՓՆԵԱՅ, ած. Դափնիից պատրաստուած:
ԴԱՓՆԵՊՍԱԿ, ած. Դափնիով պսակուած: 2. գ. Դափնիից պատրաստած պսակ:
ԴԱՓՆԵՏԵՐԵԻ, ած. Դափնիի նման տերեւներ ունեցող:
ԴԱՓՆԻ, գ. (Բուս.) Դափնիների ցեղին պատկանող կարճ ծառ:
ԴԱՓՆԻԱԶԱՐԴ, ած. Դափնիներով զարդարուած:

ԴԴՄԱԶԳԻ, ած. գ. (Բուս.) Տարեւոր տունկերի կարգ:
+ ԴԴՄԱԿ, գ. Մի տեսակ երկայնաձեւ դդում:
+ ԴԴՄԱՍՊԱՍ, գ. Սպաս կմ ապուր, որի մէջ դդում է ձգած:
ԴԴՄԱՏԵՍԱԿ, ած. գ. 1. Տ. Դդմագգի:
 2. Դդմի նման:
ԴԴՄԵՆԻ, գ. (Բուս.) Դդմագգիների կարգին պատկանող տարեւոր տունկ:
ԴԴՈՒՄ, գ. Դդմենու պտուղը:
 1. **ԴԵԳ**, գ. 1. Աղբի մանրուք: 2. (Կագմախ.) Թաղանթ, որի մէջ զարգանում է սաղմը մօր արգանդում:
 2. **ԴԵԳ**, ած. Խենթ, զայրացկոտ:
ԴԵԳԵՐԵՆ, չբ. Մի տեղ մնալ: Թափառիլ, սքտալ:
ԴԵԴԵԻԵՆ, չբ. Այս եւ այն կողմը շարժուել, տատանուել:
ԴԵԴԵԻԵՆ, նբ. Այս եւ այն կողմը շարժել:
ԴԵԴԵՎԿՈՏ, ած. Տատանուող:
ԴԵԴԵՎՈՒՄ, գ. Դեղեւելը, տարութերուելը:
ԴԵԼՓԵԱՆ, ած. Հին Յունաստանում Դելփիս քաղաքում կար Պիթիա պատգամախօսը, որ գուշակութիւններ էր անում:
ԴԵԼՓԻՆ, գ. (Կենդան.) Ծովային կաթնասուն, կէտերի ցեղից:
ԴԵԿՏԵՄԲԵՐ, գ. Տարուայ վերջին՝ տասներկուերորդ ամիսը:
ԴԵԿՏԵՄԲԵՐԵԱՆ, ած. Դեկտեմբերին յատուկ:
ԴԵՀ, գ. Գիւղ:
ԴԵՂ, գ. 1. Խոտ: 2. Ընդհանուր անուն բժշկական, քիմիական նիւթերի: 3. Սպեղանի: 5. Փոխ. Միջոց, ճար, դարման:
ԴԵՂԱԲԱԺԻՆ, գ. Դեղի որոշեալ քանակ:
ԴԵՂԱԲԱՆ, ած. գ. Նա՝ որի մասնագիտութիւնն է դեղաբանութիւնը:

ԴԵՂԱԲԱՆԱԿԱՆ, ան. Դեղաբանության վերաբերեալ:
ԴԵՂԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Գիտություն, որ ուսումնասիրում է բժշկության մեջ գործածուող նիւթերի (դեղերի) յատկությունը:
ԴԵՂԱԳԻՐ, գ. Բժշկի գրաւոր պատուէրը:
ԴԵՂԱԳԻՐՔ, գ. Գիրք, որ պարունակում է դեղագրեր:
ԴԵՂԱԳՈՐԾ, գ. Նա որ դեղարանում դեղեր է պատրաստում:
ԴԵՂԱԳՈՐԾԱԿԱՆ, ան. Դեղագործին եւ դեղագործության վերաբերեալ:
ԴԵՂԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Դեղագործի արհեստը:
ԴԵՂԱԿԱԹԻՆ, գ. Դեղի կաթիլ:
ԴԵՂԱԿՈՒՐ, ան. Դեղ՝ թոյն ընդունած, թունաւորում:
ԴԵՂԱՀԱՏ, S. Դեղիատ: Հատի ձեւով դեղ:
*** ԴԵՂԱՀԱՐԵԼ**, նբ. Դեղով թունաւորել:
ԴԵՂԱՀՈՏ, գ. Դեղի հոտ:
ԴԵՂԱՄԱՆ, գ. Աման՝ արկղ, որի մեջ դեղեր են պահում:
ԴԵՂԱՅԻՆ, ան. Դեղին յատուկ:
ԴԵՂԱՆԵՆՔ, գ. Դեղը խարդախող:
ԴԵՂԱՆԻԹ, գ. Նիւթ, որից դեղ է պատրաստում:
ԴԵՂԱՊԱՏ, ան. Դեղով պատած:
ԴԵՂԱՊԱՐԿՈՒԹՅՈՒՆ, գ. Դեղի պարկուճ՝ պատիճ, դեղապատիճ: Դեղապատեան:
ԴԵՂԱՋՈՒՐ, գ. Ջրալի՝ հեղուկ դեղ:
ԴԵՂԱՎԱՃԱՆ, գ. Դեղ վաճառող:
ԴԵՂԱՎԱՃԱՆԱՆՈՑ, գ. Դեղավաճառի խանութ:
ԴԵՂԱՎԱՃԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Դեղավաճառի արհեստը:
ԴԵՂԱՏՈՄՍ, S. Դեղագիր:
ԴԵՂԱՏՈՒՆ, S. Դեղարան:
ԴԵՂԱՐԱՆ, գ. Հիմնարկ, որտեղ բժշկա-

կան դեղագրերով դեղեր են պատրաստում եւ որոշ պատրաստի դեղեր վաճառում:
ԴԵՂԱՐԱՐ, գ. Դեղ պատրաստող:
ԴԵՂԱՐԿՂԻԿ, գ. Փոքր դեղարկղ:
ԴԵՂԱՐՏԱԴՐՈՂ, գ. ան. Դեղամիջոցների արտադրութեամբ զբաղուող:
ԴԵՂԱՓՈՇԻ, գ. Դեղ՝ փոշիի նման:
ԴԵՂԵԼ, նբ. 1. Դեղով բժշկել: 2. Կախարդել:
*** ԴԵՂԸՄՈՒՆ**, ան. գ. Բժշկական դեղ խմող:
ԴԵՂԹԱՓ, գ. Դեղը՝ թոյնը թափող:
ԴԵՂԻՆ, գ. Այն գոյնը, որ ունի լիւմոնը:
+ ԴԵՂԻՆԿԵԿ, ան. Մի քիչ աւելի դեղին:
+ ԴԵՂԻՆՓԱՆ, ան. Դեղնորակ:
ԴԵՂԿՈՇԵԼ, նբ. Մեծ քանակութեամբ զանազան դեղերով հիւանդին ուժասպառ անել, թուլացնել:
ԴԵՂՀԱՏ, գ. Փոքրիկ գնդակի ձեւով պատրաստած դեղ:
ԴԵՂԶ, գ. Դեղձենու պտուղը:
ԴԵՂԶԱՆ, ան. Բաց դեղնագոյն, խարտեաշ:
ԴԵՂԶԱՆԱՄԱՋ, ան. Դեղձան մազերով:
ԴԵՂԶԱՆԻԿ, գ. 1. (Կենդան.) Փոքրիկ երգեցիկ թռչուն:
ԴԵՂԶԱՏՕՆ, գ. Դեղձի տուն:
ԴԵՂԶԵՆԻ,
ԴԵՂԶԻ, գ. (Բուս.) Կորիզապտուղների կարգին պատկանող փոքր ծառ:
ԴԵՂԶՕՂԻ, գ. Դեղձից պատրաստած ոգելից ըմպելիք:
ԴԵՂՆԱՄՐՕՄԱԹԱԳՈՅՆ, ան. Դեղնին տուող արծաթագոյն:
ԴԵՂՆԱԳՈՅՆ, բաղդ. աստ. Դեղին՝, Աւելի դեղին: Դեղին ֆոն ունեցող:
ԴԵՂՆԱԳՈՒՆԵԱՆ, ան. Դեղին գոյնի նման:
ԴԵՂՆԱԳՈՒՆԵԼ, չբ. Գոյնը դեղինի փոխուել:

* **ԴԵՂԱՄԴԵՄ**, ան. Դեղին՝ դեղնած դեմքով:
ԴԵՂԱԹՈՅՐ, ան. Տ. Դեղնագոյն:
 + **ԴԵՂԱԾԵՆ**, ան. Բաց դեղին:
ԴԵՂԱՄՈՒՆԿ, գ. Դեղին խունկ:
ԴԵՂԱՄՏ, Տ. Դարով: Մորթը դեղնագոյն դառնող ախտ:
ԴԵՂԱՄՍ, ան. Դեղին գոյն ստացած
 + **ԴԵՂԱՄՍԱՂԻԿ**, գ. Դեղին ծաղիկ ունեցող բոյս:
ԴԵՂԱԿԱԹՆԱԳՈՅՆ, ան. Դեղին եւ կարծնագոյն:
ԴԵՂԱԿԱՆԱՍՁ, ան. Դեղինի եւ կանաչի մէջ գոյն:
ԴԵՂԱՍՈՐԹ, ան. գ. Դեղին մորթ ունեցող:
ԴԵՂԱՏԵՐԵԻ, ան. Տերեւները դեղնած:
ԴԵՂԱՑԱԻ, Տ. Դեղնութիւն:
ԴԵՂԱԻՌԻՆ, ան. Դեղինի զարնող, քիչ դեղին:
ԴԵՂԱՓՈՅՆ, ան. Դեղին գոյնով փայլող:
 + **ԴԵՂԱՓՈՐ**
 + **ԴԵՂԱՓՈՐԻԿ** } գ. Ճնճողիկի մեծութեամբ թռչուն:
ԴԵՂՆԵԼ, չբ. Դեղին գոյն ստանալ:
ԴԵՂՆԵՐԱԳ } ան. Դեղինի զարնող:
ԴԵՆՈՐԱԿ }
ԴԵՂՈՑ, գ. Ծառերի տերեւների դեղնելը աշնան ժամանակ:
ԴԵՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Դեղին լինելը:
 + 1. **ԴԵՂՈՒԿ**, ան. Դեղնաւուն, դեղնորակ:
 2. **ԴԵՂՈՒԿ**, գ. (Կենդ.) Թիթեռների մի տեսակ:
ԴԵՂՈՒՑ, գ. Թռչունների ձուի միջի դեղին մասը:
ԴԵՂՈՐՈՐ, ան. (բնատ.) Դեղնագոծ՝ աշնանային:
ԴԵՂՈՏ, ան. Վրան դեղ կպած, դեղի դիպած:
ԴԵՂՈՐԱՅԶ, գ. Դեղեր, բուժական

միջոցներ:
ԴԵՂՁՈՒՐ, գ. Դեղաջուր, պանրի մակարդ:
ԴԵՆ, գ. Կրօն, հաւատ:
 * **ԴԵՆԱԴԱՐՁ**, ան. Ուրիշ հաւատի դարձող:
ԴԵՆԱՐ, գ. Հռոմէական արծաթի դրամ:
 + **ԴԵՆԼԻԿ**, ան. Յիմար:
ԴԵՆԼԻԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Յիմարութիւն:
ԴԵՆ, մկ. Յոյց է տալիս այն ներկայ ժամանակը, երբ խօսուում է բայց կապելով այդ ներկան անցեալի կմ ապառնիի հետ: Տակաւին:
ԴԵՆԱԲՈՂԲՈՋ, ան. Նոր բողբոջած:
ԴԵՆԱԲՈՅՍ, ան. Դեռ նոր բուսած:
ԴԵՆԱԲՈՒՄԻԿ, ան. Փոքր եւ դեռաբոյս:
ԴԵՆԱԳԻՒՏ, ան. Նոր գտնուած:
 * **ԴԵՆԱԳՈՑ**, ան. Դեռ գոյութիւն ունեցող:
ԴԵՆԱԽՍՍ, ան. Նոր խօսել սկսող:
ԴԵՆԱԽՍՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Դեռախօս լինելը:
ԴԵՆԱՍՍԱՂԻԿ, ան. Նոր ծաղկած:
ԴԵՆԱՍԻՆ, ան. Նոր ծնուած:
ԴԵՆԱԿԻԹ, ան. Նոր կթած: Նուազ կրթութեամբ:
ԴԵՆԱԿԻՐԹ, ան. Նոր կրթուած:
ԴԵՆԱՀԱՍ, ան. Նոր հասնող: Shuu:
ԴԵՆԱՀԱԻՍ, ան. Նոր հաւատացած: Հաւատը պակաս:
 * **ԴԵՆԱՃԻՉ**, ան. Նոր ճչացող:
ԴԵՆԱՍՈՒՏ, ան. Նոր մտած (գործի մէջ):
 * **ԴԵՆԱՌՈՂՁ**, ան. Նոր առողջացած:
ԴԵՆԱՎԱՐԺ, ան. Նորավարժ, դեռակիրթ: Անվարժ:
ԴԵՆԱՏԻ, ան. Ջահել: Անչափահաս:
ԴԵՆԱՏՈՒՆԿ, ան. Նոր տնկած:
ԴԵՆԱՓԵՏՈՒՐ, ան. Որի փետուրները նոր են բուսնում:
ԴԵՆԱՓԹԻԹ, ան. Նոր փթթող:
 * **ԴԵՆԵԿ**, ան. Նոր եկած:

* ԴԵՈՒՐԹԱՑ , ան. Նոր վազել սկտող:	ԴԵՐԱՍԱՆՈՒԹԻՒՆ , գ. Դերասանի գործը:
* ԴԵՈՒՐՏԻՐ , ան. Նոր ընտրում:	ԴԵՐԱՏԵՍԱԿ , գ. Դերի տեսակը:
ԴԵՍՊԱԿ , գ. Հին ժամանակի կառք:	* ԴԵՐԱՐԿԵԼ , նբ. Փոխարկել:
ԴԵՍՊԱՆ , գ. Պատգամաւոր, պատուիրակ:	ԴԵՐԲԱՑ , գ. (Քրկն.) Բայի մի քանի ձեւեր, որոնք ունեն ժամանակ, բայց չեն խնարհուում:
ԴԵՍՊԱՆԱԳՆԱՅ , ան. Իբրեւ դեսպան գնացող:	ԴԵՐԲՈՒԿ , գ. Խորտուրորտ վայր:
ԴԵՍՊԱՆԱԺՈՂՈՎ , գ. Մի երկրում եղած դեսպանների ժողով:	ԴԵՐԵՒ , ան. Անպտուղ:
ԴԵՍՊԱՆԱԿԱՆ , ան. Դեսպանի վերաբերեալ:	* ԴԵՐԵՒԱԿԱՆ , ան. Ի գուր անցած:
ԴԵՍՊԱՆԱՏՈՒՆ , գ. 1. Տուն, որտեղ բնակուում է դեսպանը: 2. Դեսպանի պաշտօնատունը:	ԴԵՐԵՒԱՆԱԼ , չբ. Անպտուղ՝ ամայի դառնալ:
ԴԵՍՊԱՆՈՒԹԻՒՆ , գ. Դեսպան լինելը:	ԴԵՐԸՆՏՐՈՒԹԻՒՆ , գ. Դեր ընտրելը:
ԴԵՍՊԱՆՈՒՉԻ , գ. Դեսպանի կին: Կին դեսպան:	ԴԵՐԾՈՎԱԿԱԼ , Տ. Փոխծովակալ:
ԴԵՐ , Մասնիկ, նշանակելով փոխարեն, փոխանակ:	ԴԵՐՉԻՊԱՏՈՍ , Տ. Փոխհիւպատոս:
ԴԵՐԱԿԱՏԱՐ , գ. Թատերական անձնաւորում: Նա որ բեմի վրայ կատարում է որոշ դեր:	ԴԵՐՉԱԿ , գ. Կար անող, զգեստներ ձեւող ու կարող արհեստաւոր:
ԴԵՐԱԿԱՏԱՐՈՒԹԻՒՆ , գ. Դերը կատարելը:	ԴԵՐՉԱԿՈՒԹԻՒՆ , գ. Դերձակ լինելը:
ԴԵՐԱԿԵՐՊԱՐ , գ. Դերի կերպար:	ԴԵՐՉԱԿՈՒՉԻ , գ. Կին դերձակ:
ԴԵՐԱԿԵՐՏՈՒՄ , գ. Դերեր կերտելը:	ԴԵՐՉԱՆ , գ. Թել:
ԴԵՐԱԿՈՍՍ , գ. Կալուածատէր ազնուական:	ԴԵՐՉԱՆԵԼ , չբ. Թելի նման բարակել:
ԴԵՐԱՆՈՒՆ , գ. (Քրկն.) Խօսքի ութ մասերից մէկը:	ԴԵՐՆԱԽԱԳԱՇ , Տ. Փոխնախագահ:
ԴԵՐԱՆՈՒՆԱԲԱՐ , մկ. Ինչպէս դերանուն:	ԴԵՐՕՁԻՔ , գ. Շարժական (օպայտող) օձիք:
ԴԵՐԱՆՈՒՆԱԿԱՆ , ան. Դերանունին յատուկ:	ԴԵՒ , գ. Ըստ սնահաւատութեան սկզբնապէս՝ ոգի:
ԴԵՐԱՆՈՒՆՈՒԹԻՒՆ , գ. (Ճարտաս.) Խօսքի ձեւ, երբ յատուկ անունը գործ է ածուում իբրեւ հասարակ կմ ընդհակառակը:	ԴԵՒԱՊԱՇՏ , Տ. Դիւապաշտ:
ԴԵՐԱՍԱՆ , գ. Դերակատար:	ԴԵՒՈՏ , Տ. Դիւահար:
ԴԵՐԱՍԱՆԱԿԱՆ , ան. Դերասանի յատուկ:	+ ԴԵՓ-ԴԵՂԻՆ , ան. Դեղին՝ի սաստկականը. բոլորովին դեղին:
	+ ԴԵՓ-ԴԵՂՆԵԼ , չբ. Բոլորովին դեղնել:
	ԴԶՂԱԼ , Կրկն. ձեւ Դզգալ՝ի:
	+ ԴՁԵԼ , նբ. 1. Ծուռ առարկային ուղիղ ձեւ տալը: 2. Մի գործ հարթել:
	ԴԶՕՏ , գ. Ռազմ. Ժամանակաւոր շինութիւն:
	+ ԴԷԳ , ան. Կոշտ, կոպիտ:
	ԴԷԳՈՒԹԻՒՆ , գ. Նենգաւոր հնարագիտութիւն:
	ԴԷԶ , գ. Իրար վրայ ածած՝ կուտակած կմ շեղած իրեր:

<p>ԴԵՋԱԴԵՋ, ան. մկ. <i>Դեզ դեզի վրայ, դեզերով:</i></p> <p>ԴԷԼ, Գործածություն միայն <i>Դելը տալ ձեռում.</i> չք. <i>Ջառանցել:</i></p> <p>ԴԷՆ, միջ. <i>Յորդորական խրախուսական բացազանչություն:</i></p> <p>ԴԷՄ, գ. 1. <i>Տ.</i> <i>Դելը:</i> 2. <i>Այն կողմը, դեպի ուր դարձած է մարդ դելքով:</i> 3. <i>Փոխարեն, իբրև հատուցում:</i> 4. <i>Հակառակ, ընդդեմ:</i> 5. <i>Հակառակ վարուել:</i></p> <p>ԴԷՄԱԴԵՄ, մկ. <i>Ճիշտ դելը՝ դիմացը:</i></p> <p>+ ԴԷՄՈՒԴԱՐՁ, <i>Տ.</i> <i>Դիմադարձ:</i></p> <p>ԴԷՄՈՒԴԵՄ, մկ. <i>Ճիշտ դելը:</i></p> <p>ԴԷՄՔ, գ. 1. <i>Մարդու գլխի առաջակողմը:</i> 2. <i>(Քրկն.) Փոխադարձ դրություն իրերի կլ անձերի՝ խօսելու ժամանակ:</i> 3. <i>Յանձին:</i></p> <p>ԴԷՊ, ան. <i>Դիպող, յարմար:</i></p> <p>ԴԷՊՔ, գ. 1. <i>Անցք, եղելություն:</i> 2. <i>Յարմար առիթ ներկայանալ:</i> <i>Պատահար:</i></p> <p>ԴԷՊՔԱՇԱՏ, ան. <i>Դեպքերով հարուստ:</i></p> <p>ԴԷՊԻ, նախդր. <i>Որ ցոյց է տալիս շարժման ուղղությունը:</i></p> <p>ԴԷՊՈՒԴԻՂ, մկ. <i>Ուղղակի:</i></p> <p>+ ԴԷՍ, ԴԷՂ, ԴԷՆ, <i>(Կրճատուած՝ ընդ այս, ընդ այդ, ընդ այն՝ից), մկ. 1. Դեպի այս՝ այդ՝ այն կողմը:</i> 2. <i>Այս եւ այն կողմը:</i> <i>Դեպէն ման է գալիս:</i> 3. <i>Պատկերատ ընկնել:</i> 4. <i>Ջանազան կողմերից:</i> <i>Դեսից-դէնից ձայն տուին:</i></p> <p>ԴԷՏ, գ. <i>Դիտող:</i></p> <p>ԴԷՐՎԻՇ, <i>Տ.</i> <i>(Արաբ.) Դարվիշ: Մահմետական կրօնաւոր:</i></p> <p>ԴԷՐՎԻՇԱԿԱՆ, ան. <i>Դերվիշին յատուկ, վերաբերեալ:</i></p> <p>ԴԷՐՎԻՇՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Դերվիշի վիճակը, դրությունը:</i></p> <p>* ԴՃԱԲԱՆ, ան. <i>Վայրենախօս:</i></p> <p>ԴՃԱԿԱՆ, ան. <i>Վայրենի, բարբարոսական:</i></p> <p>ԴՃԲԱՆՏ, ան. <i>Վատարախտ, բախտից հալածուած: Թշուստ:</i></p>	<p>ԴՃԲԱՆՏԱԲԱՐ, մկ. <i>Դժբախտ պատահարով:</i></p> <p>ԴՃԲԱՆՏԱՆԱԼ, չք. <i>Դժբախտ դատնալ:</i></p> <p>ԴՃԲԱՆՏԱՑՆԵԼ, անց. <i>ձեւ Դժբախտանալի:</i></p> <p>ԴՃԲԱՆՏԱՑՈՒՄ, գ. <i>Դժբախտանալը:</i></p> <p>ԴՃԲԱՆՏՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Դժբախտ լինելը:</i> <i>Հկո. Բախտ. բախտաւորություն:</i></p> <p>ԴՃԳՈՂ, ան. <i>Դժգոհություն զգացած:</i></p> <p>ԴՃԳՈՂԱՆՔ, գ. <i>Դժգոհ լինելը:</i></p> <p>ԴՃԳՈՂԵԼ, չք. <i>Դժգոհ լինել:</i> <i>Տրտնջալ:</i></p> <p>ԴՃԳՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Դժգոհ՝ անբաւական լինելը:</i></p> <p>ԴՃԳՈՅՆ, ան. <i>Գոյնը նետած, գունատ:</i></p> <p>ԴՃԳՈՒՆԱԿ, ան. <i>Քիչ դժգոյն:</i></p> <p>ԴՃԳՈՒՆԵԼ, չք. <i>Գոյնը նետել, գունատուել:</i></p> <p>ԴՃԳՈՒՆՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Դժգոյն՝ գունատ լինելը:</i></p> <p>ԴՃԺԱԼ, չք. <i>Ականջի մէջ աղմուկ լսուել:</i></p> <p>ԴՃԺՈՑ, գ. <i>Ականջի մէջ գրգռման հետեւանքով զգացող ձայնը:</i></p> <p>ԴՃԽԵՄ, ան. <i>Չարաբարոյ, դժնեայ, ժանտ:</i></p> <p>ԴՃԽԵՄՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Դժխեմ՝ չարաբարոյ լինելը:</i></p> <p>* ԴՃԿԱՄ, <i>Ջայրացած, վատ տրամադրուած:</i></p> <p>ԴՃԿԱՄԱԿ, ան. <i>Առանց կամենալու:</i></p> <p>ԴՃԿԱՄԱԿԵԼ, չք. <i>Դժկամակություն՝ անհաճություն ցոյց տալ:</i></p> <p>ԴՃԿԱՄԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Տհաճություն, անբաւականություն:</i></p> <p>ԴՃԿԱՄԱՆՔ, գ. <i>Դժկամություն:</i></p> <p>ԴՃՆԱԴԵՄ, ան. <i>Դաժան դելք ունեցող:</i></p> <p>ԴՃՆԱՀԱՅԵԱՑ, ան. <i>Չար՝ դժնեայ նայուածք ունեցող:</i></p> <p>ԴՃՆԱՄԻՏ, ան. <i>Դժնեայ մտքով:</i></p> <p>ԴՃՆԱՏԵՄԻԼ, <i>Տ.</i> <i>Դժնէատեսիլ:</i></p> <p>ԴՃՆԴԱԿ, ան. <i>Խիստ, չարաչար անգուր:</i></p> <p>ԴՃՆԴԱԿԱԲԱՐ, մկ. <i>Դժնդակ՝ չարաչար</i></p>
--	--

կերպով:
ԴՅՆԱԿԱԲԱՐՈՑ, Ս. Դաժանաբարոյ:
ԴՅՆԱԿԱԼՈՒՐ, ած. Ինչ որ խիստ ծանր է լսել:
 * **ԴՅՆԱԿԱԿԻՐ**, ած. Շատ դժուար տանելի:
ԴՅՆԱԿԱՊԷՍ, Ս. Դժնակաբար:
ԴՅՆԱԿԱՍԵՍԻԼ, ած. Դժնակ՝ դաժան կերպարանք ունեցող:
ԴՅՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Դժնակ լինելը:
ԴՅՆԵՍՑ, Ս. Դժնակ: Դաժան:
 * **ԴՅՆԻ**, ած. Չար, տաժանելի:
ԴՅՆԿԱԶԳԻՆԵՐ, գ. (Բուս.) Բոյսերի կարգ աստղածաղիկների դասից:
 * **ԴՅՈՒՍԱԲԱՐ**, մկ. (Կրօն.) Դժոխքի պէս, ինչպէս դժոխք:
ԴՅՈՒՍԱԲԱՐՈՑ, ած. Ծանր՝ անտանելի բնատրուրեանք:
ԴՅՈՒՍԱԲԱՍԿ, ած. Դժոխային պայմաններում ապրող:
ԴՅՈՒՍԱԼՈՒՐ, ած. Լսելու համար դժուար, ծանր, անախորժ:
ԴՅՈՒՍԱՆՈՐ, ած. Մաստիկ խոր, մինչեւ դժոխքը հասնող խորութեամբ:
 * **ԴՅՈՒՍԱԿԷՋ**, ած. (Կրօն.) Դժոխքի կրակում այրող կմ այրուող:
 * **ԴՅՈՒՍԱԿՈՒԼ**, ած. (Կրօն.) Դժոխքի կուլ տուած:
 * **ԴՅՈՒՍԱԶԵԻ**, ած. Դժոխքի նման:
ԴՅՈՒՍԱՅԻՆ, ած. (Կրօն.) Դժոխքի վերաբերեալ յատուկ:
ԴՅՈՒՍԱՇՈՒՆՉ, ած. Գարշելի:
ԴՅՈՒՍԱՊԱՐՏ, ած. (Կրօն.) Դժոխքի դատապարտուած:
 * **ԴՅՈՒՍԱՏԱՆՁ**, ած. Տանջալից:
 * **ԴՅՈՒՍԱՏԻՊ**, ած. Դաժան տեսքով, տձեւ:
 * **ԴՅՈՒՍԱՐՄԱՏ**, ած. (Կրօն.) Որի արմատը դժոխքում է:
ԴՅՈՒՍԱՔԱՐ, գ. (Քիմ.) Բորակատ արծաթի, լսալիս:
ԴՅՈՒՍԵՐԱՍԱՆ, ած. Դժուար սանձելի:

* **ԴՅՈՒՍԵՐԵՍ**, ած. Խոժոռ դէմքով:
ԴՅՈՒՍԸՆԿԱԼ, ած. Անգուսպ, անսաստ:
ԴՅՈՒՍՔ, գ. 1. Ըստ քրիստոնէական կրօնի եւ շատ հին ազգերի հասկացողութեամբ՝ տեղ (ստորերկրեայ), որտեղ անզեղջ մեղատորները դատապարտուում են մշտնջենատր տանջանքների:
 2.Փոխ. Անտանելի՝ չարչարալից վիճակ:
ԴՅՈՒՍԱՐ, ած. Շատ աշխատանք եւ ոյժերի լարում պահանջող, աշխատալից:
ԴՅՈՒՍԱՐԱԲԱՆՏ, ած. Չարաբախտ:
ԴՅՈՒՍԱՐԱԲԱՐՈՑ, ած. Ծանր բնատրութեան տէր, անհամբոյր:
ԴՅՈՒՍԱՐԱԲԱՍՑ, ած. Դժուարութեամբ բացուող:
ԴՅՈՒՍԱՐԱԲԱՅԺ, ած. Դժուար բժշկուող:
ԴՅՈՒՍԱՐԱԳԻՒՅՑ, ած. Դժուար գտնուելու:
ԴՅՈՒՍԱՐԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Դժուարագիտ լինելը:
ԴՅՈՒՍԱՐԱԳՆԱՍՑ, ած. Որտեղ կմ որտեղով գնալը դժուար է:
ԴՅՈՒՍԱՐԱԳՈՅՑ, բաղդ. աստ. Դրժուարին, Աւելի դժուար:
ԴՅՈՒՍԱՐԱԴԱՐՁ, ած. Դժուարութեամբ դարձող:
ԴՅՈՒՍԱՐԱԴԵՊ, Ս. Դժուարապատահ:
 * **ԴՅՈՒՍԱՐԱԹԱՐԳՄԱՆ**, ած. Թարգմանութեան անհմուտ:
 * **ԴՅՈՒՍԱՐԱԹԱՓ**, ած. Որից դժուար է ազատուել:
ԴՅՈՒՍԱՐԱԼՈՅԾ, ած. Դժուար լուծելի:
ԴՅՈՒՍԱՐԱԼՈՒՐ, ած. Լսելու համար դժուար:
ԴՅՈՒՍԱՐԱՆՁԵԼԻ, ած. Դժուար խզելի, պինդ:
ԴՅՈՒՍԱՐԱՆԻԼ, ած. Ինչ որ դժուարութեամբ է խլուում՝ պոկուում արմատից:
ԴՅՈՒՍԱՐԱՆՈՆ, ած. Դժուար մտածելի, անհասանական:
ԴՅՈՒՍԱՐԱԾԻՆ, ած. Դժուարութեամբ

<p>ծնող:</p> <p>ԴԺՈՒԱՐԱՐԱՆՈՒԹՅՈՒՆ, գ. Դժուարածին լինելը:</p> <p>* ԴԺՈՒԱՐԱԿԱԼ, ած. Դժուար բռնուող:</p> <p>* ԴԺՈՒԱՐԱԿԱՍ, ած. Դժուարություններ կամեցող:</p> <p>ԴԺՈՒԱՐԱԿԱՍԱՐ, ած. Դժուար կատարող:</p> <p>ԴԺՈՒԱՐԱԿԱԿՔ, ած. Դժուարություններ արող:</p> <p>ԴԺՈՒԱՐԱԿԱԿՅՈՒՄ, ած. Դժուարություններ կրող:</p> <p>ԴԺՈՒԱՐԱԿԱԿՅՈՒՄ, ած. Ինչ որ դժուար է կրել:</p> <p>ԴԺՈՒԱՐԱԿԱԿՅՈՒՄ, ած. Որտեղ դժուար է ոտք կոխել:</p> <p>ԴԺՈՒԱՐԱԿԱԿՅՈՒՄ, ած. Ինչ որ դժուար է կրել՝ քաղել: Դժուարակույթ պտուղ:</p> <p>ԴԺՈՒԱՐԱԿԱԿՅՈՒՄԻՆ, գ. Դժուարակիր լինելը:</p> <p>ԴԺՈՒԱՐԱԿԱԿՅՈՒՄ, ած. Ինչ որ դժուար է հարուստ:</p> <p>ԴԺՈՒԱՐԱԿԱԿՅՈՒՄԻՆ, գ. Դժուար հարուստ:</p> <p>ԴԺՈՒԱՐԱԿԱԿՅՈՒՄ, ած. Ինչ որ դժուար կարող է հաճելի լինել:</p> <p>* ԴԺՈՒԱՐԱԿԱԿՅՈՒՄԻՆ, ած. Դժուար ընտելացող:</p> <p>* ԴԺՈՒԱՐԱԿԱԿՅՈՒՄԻՆ, ած. Հազուադեպ:</p> <p>ԴԺՈՒԱՐԱԿԱԿՅՈՒՄԻՆ, ած. 1. Որին դժուար է հասնել: 2. Որին դժուար է հասու լինել:</p> <p>ԴԺՈՒԱՐԱԿԱԿՅՈՒՄԻՆ, S. Դժուարահաճ:</p> <p>ԴԺՈՒԱՐԱԿԱԿՅՈՒՄԻՆ, ած. Դժուարությամբ հալատացող:</p> <p>ԴԺՈՒԱՐԱԿԱԿՅՈՒՄԻՆ, ած. Ինչ բանի դժուար է հալատալ:</p> <p>ԴԺՈՒԱՐԱԿԱԿՅՈՒՄԻՆ, ած. Ինչ որ դժուարությամբ է հալատում:</p> <p>ԴԺՈՒԱՐԱԿԱԿՅՈՒՄԻՆ, ած. Ինչ որ դժուար է հնչել:</p>	<p>ԴԺՈՒԱՐԱԿԱԿՅՈՒՄԻՆ, ած. Դժուար ճաշակելու:</p> <p>* ԴԺՈՒԱՐԱԿԱԿՅՈՒՄԻՆ, ած. Դժուարությամբ կաշոտող:</p> <p>ԴԺՈՒԱՐԱԿԱԿՅՈՒՄԻՆ, ած. Որին կմ ինչ բանի դժուար է մոտենալ:</p> <p>ԴԺՈՒԱՐԱԿԱԿՅՈՒՄԻՆ, ած. Ինչ որ դժուար է մարտուում: Հկր. Դիրամարս:</p> <p>ԴԺՈՒԱՐԱԿԱԿՅՈՒՄԻՆ, գ. Դժուարամարս լինելը:</p> <p>ԴԺՈՒԱՐԱԿԱԿՅՈՒՄԻՆ, գ. Դժուար միզելը:</p> <p>ԴԺՈՒԱՐԱԿԱԿՅՈՒՄԻՆ, ած. Որտեղ դժուար է մտնել:</p> <p>ԴԺՈՒԱՐԱԿԱԿՅՈՒՄԻՆ, ած. Ինչ որ դժուար է անոթել:</p> <p>ԴԺՈՒԱՐԱԿԱԿՅՈՒՄԻՆ, ած. Որին դժուար է յարթել:</p> <p>ԴԺՈՒԱՐԱԿԱԿՅՈՒՄԻՆ, ած. Դժուար յուսալի:</p> <p>ԴԺՈՒԱՐԱԿԱԿՅՈՒՄԻՆ, չբ. Դժուար դառնալ:</p> <p>ԴԺՈՒԱՐԱԿԱԿՅՈՒՄԻՆ, ած. Դժուար նկատելու:</p> <p>ԴԺՈՒԱՐԱԿԱԿՅՈՒՄԻՆ, ած. Դժուար անցնելու:</p> <p>ԴԺՈՒԱՐԱԿԱԿՅՈՒՄԻՆ, գ. Դժուարաշարժ լինելը:</p> <p>ԴԺՈՒԱՐԱԿԱԿՅՈՒՄԻՆ, ած. Դժուար շինուելու:</p> <p>ԴԺՈՒԱՐԱԿԱԿՅՈՒՄԻՆ, գ. (Ախտաբ.) Շնչելու դժուարություն:</p> <p>ԴԺՈՒԱՐԱԿԱԿՅՈՒՄԻՆ, ած. Ինչ որ դժուար է շնչել:</p> <p>ԴԺՈՒԱՐԱԿԱԿՅՈՒՄԻՆ, ած. Ինչ որ դժուար է պահուում:</p> <p>ԴԺՈՒԱՐԱԿԱԿՅՈՒՄԻՆ, ած. Դժուար պատահող:</p> <p>ԴԺՈՒԱՐԱԿԱԿՅՈՒՄԻՆ, ած. Որը դժուար է պատմել:</p> <p>ԴԺՈՒԱՐԱԿԱԿՅՈՒՄԻՆ, ած. Դժուարությամբ սանձող:</p> <p>ԴԺՈՒԱՐԱԿԱԿՅՈՒՄԻՆ, S. Դժուարապատում:</p> <p>ԴԺՈՒԱՐԱԿԱԿՅՈՒՄԻՆ, ած. Դժուար վարելու՝ մշակելու:</p>
--	---

ԴԺՈՒԱՐՍՏԱՐ, ան. Ինչ որ դժուար է տանել կրել:
*** ԴԺՈՒԱՐԱՐԳԵԼ**, ան. Ինչ որ դժուար է արգելել:
*** ԴԺՈՒԱՐԱՐԹՈՒՆ**, ան. Դժուար արթնանալու:
ԴԺՈՒԱՐԱՐԶԱԿ, ան. Ինչ որ դժուար է արձակել:
ԴՈՒԱՐԱՐՏԱՍՍՆԵԼԻ, ան. Դժուար արտասանելու:
ԴԺՈՒԱՐԱՓԱԿ, ան. Ինչ որ դժուար է փակել:
ԴԺՈՒԱՐԱՓՈՒՑ, ան. Դժուարությամբ փտող:
ԴԺՈՒԱՐԱՔԱԿ, ան. Դժուար քակելու, քանդելու, լուծուող:
ԴԺՈՒԱՐԱՔԱՅԼ, ան. Քայլելու համար դժուար:
ԴԺՈՒԱՐԱՔՆԻՆ, ան. Ինչ որ դժուար է քննել:
ԴԺՈՒԱՐԵԼԱՆԵԼԻ, ան. Որտեղից դժուար է դուրս ելնել:
ԴԺՈՒԱՐԸՐԲՈՆԵԼԻ, ան. Որին դժուար է ըմբռնել, հասկանալ:
ԴԺՈՒԱՐԸՆԴՈՒՆԵԼԻ, ան. Ինչ որ դժուար է ընդունել:
ԴԺՈՒԱՐԸՆԿԱԼ, ան. Դժուար ըմբռնելի:
ԴԺՈՒԱՐԻՍԱՆԱԼԻ, ան. Դժուար հասկանալի:
ԴԺՈՒԱՐԻՍԱՑ, ան. Մուր, խրթին, բարդ:
ԴԺՈՒԱՐԻՍԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Դժուարիմաց լինելը:
ԴԺՈՒԱՐԻՆ, Տ. Դժուար:
ԴԺՈՒԱՐՈՑ, ան. Որոշ դժուարություն ունեցող:
ԴԺՈՒԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Դժուար լինելը:
ԴԺՈՒԱՐՈՒՑ, ան. գ. Քայլելու անցնելու համար դժուար (տեղ):
ԴԺՊԱՐԻՇՏ, Տ. Ամբարշտություն:
ԴԺՊԷ, ան. Դժկամակություն շարժող:

ԴԺՊՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Դժպի՛ անհաճոյ լինելը:
ԴԻ, գ. Մեռածի մարմին:
ԴԻԱԲԵՄ, Տ. Դիասեղան:
ԴԻԱԳՈՂ, ան. գ. Դիակ գողացող:
ԴԻԱԶԱՐԴ, ան. գ. Դիակը զարդարող զմռսող:
ԴԻԱԶԱՐԴԵԼ, նբ. Դիակը զարդարել:
ԴԻԱԶԱՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Դիազարդելը:
ԴԻԱԶՆԱԿԱՆ, ան. Դիազննության վերաբերեալ:
ԴԻԱԶՆԵԼ, նբ. Դիակը զննել:
ԴԻԱԿ, գ. Մեռած մարդու կմ անասունի մարմին:
ԴԻԱԿԱՆՍԱՆ, ան. մկ. Դիակի նման:
ԴԻԱԿԱՊՈՒՑ, ան. գ. Դիակը կապտող կողոպտող:
ԴԻԱԿԱՈՔ, գ. Սզի կառք:
ԴԻԱԿԵՐ, ան. Դի՛ մեռած մարմին ուտող:
ԴԻԱԿԻԶԱԿԱՆ, ան. Դիակիզության յատուկ:
ԴԻԱԿԻԶԱՐԱՆ, գ. Շինություն եւ սարք՝ դիակները կիզելու: Դիակ այրելու վայր: ԴԻԱԿԻԶՈՒԹԻՒՆ } գ. Դիակը կիզելը՝ ԴԻԱԿԻԶՈՒՄ }
 այրելը:
ԴԻԱԿԻՐ, Տ. Դիակառք:
ԴԻԱԿՈՅՏ, գ. Դիակների կոյտ:
ԴԻԱՀԱՆՔ, գ. Դիակը տանից հանելը:
ԴԻԱՀԱՏԵԼ, նբ. Դիակը կտրտել՝ ուսումնասիրելու համար:
ԴԻԱՀԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Դիակ կտրտելը:
*** ԴԻԱՊԱՀ**, ան. գ. Դիակը պահող:
ԴԻԱՍԵՂԱՆ, գ. Սեղան, որի վրայ եկեղեցում դնում են ննջեցեալը, դագաղով:
ԴԻԱՐԱՆ, գ. Շինություն որտեղ առժամանակ պահում են անձանօթ դիակները:
ԴԻԵԼ, նբ. Սօր (կմ դայեակի) կաթը ձծելը:
ԴԻԵՑԻԿ, ան. Օիծ ուտող, ձծկեր:

ԴԻՋԵԼ, նր. Իրերը իրար վրայ ածելով
 դեզ գոյացնել:
ԴԻՄԱԲԱԽ, գ. Թեթեւ ընդհարում հա-
 կառակորդների մէջ:
ԴԻՄԱԲԱՆ, Տ. Ընդդիմարան:
ԴԻՄԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Հակաճառու-
 թիւն:
ԴԻՄԱԳԷՏ, ած. գ. Դէմք գիտցող:
ԴԻՄԱԳԻԾ, գ. Դէմքի գծագրութիւն:
ԴԻՄԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Դիմագէտ լի-
 նելը:
ԴԻՄԱԳԻՔ, գ. Դիմատետր, օգտա-
 տետր:
ԴԻՄԱԳՐԱԻ, ած. Համարձակ ասոջ
 նետուող:
ԴԻՄԱԳՐԱԻՅԵԼ, չբ. Դիմագրաւ լինել:
ԴԻՄԱԴԱՆՈՒԹԻՒՆ, Տ. Դիմադար-
 ձութիւն:
ԴԻՄԱԴԱՆՁ, ած. գ. Դէմ դարձող:
ԴԻՄԱԴԱՆՁԵԼ, չբ. Դիմադարձ գրտ-
 նուել:
ԴԻՄԱԴԱՐՁՈՒԹԻՒՆ, գ. Դիմադարձ
 լինելը:
ԴԻՄԱԴԻՐ, ած. գ. Դիմադրող:
ԴԻՄԱԴԻՎԱՆ, ած. Դիմադրութեան
 վերաբերեալ:
ԴԻՄԱԶՈՒՐԿ, ած. Դէմքից գուրկ:
+ ԴԻՄԱԼՈՅՍ, մկ. Դէպի լոյս:
ԴԻՄԱԾՈՒԹԻՒՆ, Տ. Ծամածռութիւն:
ԴԻՄԱԿ, գ. 1. Դէմք. Կերպարանք:
 2. Փոխ. Սրտաքին կեղծ երեւոյթ:
ԴԻՄԱԿԱԶԱՐԴ, ած. Դիմակներով զար-
 դարուած:
ԴԻՄԱԿԱԶԵՐԾ, ած. Դիմակը հանած:
ԴԻՄԱԿԱԶԵՐԾԵԼ, բ. Իսկական դէմքը
 երես հանել:
ԴԻՄԱԿԱԶԵՐԾՈՒՄ, գ. Դիմակագեր-
 ծելը:
ԴԻՄԱԿԱԺՊԻՏ, գ. Կեղծ ժպիտ:
ԴԻՄԱԿԱԼ, Տ. Դիմադիր:
ԴԻՄԱԿԱՀԱՆԴԷՍ, գ. Պարահանդէս:
ԴԻՄԱԿԱՅԵԼ, Տ. Ընդդիմակայել:

ԴԻՄԱԿԱԻՈՐ, ած. Դիմակ կրող,
 երեսին դիմակ ծածկած:
ԴԻՄԱԿԱԻՈՐԵԼ, նր. Դիմակ դնել մէկի
 երեսին:
*** ԴԻՄԱԿԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Դիմակա-
 տր լինելը:
ԴԻՄԱԿՆՃԻՌ, գ. Դէմքի կնճիռ:
ԴԻՄԱՀԱՅԵԼԻ, գ. Ինքնաշարժի դիմ-
 ապակուն մօտ հայելին:
ԴԻՄԱՀԱՐ, ած. Նեցուկ, ուղիղ նշանա-
 կութեամբ: Ընդդիմահար:
ԴԻՄԱՀԱՐԴԱՐԱՆՔ, գ. Դէմքի շպար:
*** ԴԻՄԱՀԱՐԵԼ**, չբ. Ուղիղ նշանակու-
 թեամբ հարուածել:
ԴԻՄԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Դիմահար լի-
 նելը:
*** ԴԻՄԱԶԱՅԵԼ**, չբ. Մէկի դէմ ձայն
 հանել:
*** ԴԻՄԱՅԼԱԿ**, գ. Այլանդակ դէմք:
+ ԴԻՄԱՆ, նախադր. Դէմ յանդիման,
 դիմաց:
ԴԻՄԱՆԱԼ, չբ. 1. Տ. Ընդդիմանալ:
 2. Դիմացկուն լինել, տոկալ:
ԴԻՄԱՆԿԱՐ, գ. Դէմքի նկար:
ԴԻՄԱՊԱԿԻ, գ. Դիմացի ապակի:
ԴԻՄԱՊԱՏԿԵՐԵԼ, բ. Դիմանկարել:
*** ԴԻՄԱՌ**, ած. գ. Նա որ խօսում է
 ուրիշի բերանից:
ԴԻՄԱՌԱԿԱՆ, ած. Դիմառնութեամբ
 յօրինուած:
ԴԻՄԱՌՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ճարտասանա-
 կան ձեւ:
ԴԻՄԱՍՏՈՒԵՐ, գ. Դէմքի ուրուագիծ:
ԴԻՄԱՍՐԱՀ, գ. Սրահ ուր գետեղուած
 են (նկարչի) ստեղծած բոլոր դիմա-
 նկարները:
ԴԻՄԱՏԵՏՐ, գ. Օգտատետր:
ԴԻՄԱՏԻՊ, ած. Տեսողութեան դէմը
 գտնուող:
ԴԻՄԱՅ, նխ. մկ. Դէմ ու դէմ, հանդէպ:
ԴԻՄԱՅԻ, ած. Դէմը՝ հանդէպը եղած:
ԴԻՄԱՅԿԱՆ,

ԴԻՄԱՑԿՈՏ, ան. Դիմացող, տոկուն:
 Դիմացկուն:
ԴԻՄԱՑԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Դիմացկուն՝
 տոկուն լինելը:
ԴԻՄԱԻՈՐ, ան. Դեմք ունեցող, դեմք
 առած:
ԴԻՄԱԻՈՐԵՆ, նբ. Դիմաւոր դարձնել:
ԴԻՄԱՓՈՅՑ, գ. Դիմահարդարման հա-
 մար նախատեսուած՝ փայլ ունեցող
 շպար:
ԴԻՄԵՆ, չբ. 1. Դեմքը մի կողմ դարձնել:
 2. Խօսքը ուղղել:
ԴԻՄԵՆԻՈՒԹԻՒՆ, գ. Դիմելու յաճախա-
 կանութիւնը եւ քանակը:
+ ԴԻՄՂԱՐ, գ. Նեցուկ:
ԴԻՍՈՐՈՇ, ան. (Քրկն.) Դեմքերը
 որոշող:
ԴԻՍՈՐՈՇՈՒՄ, գ. Դեմքի որոշում:
ԴԻՍՈՒՄՆԱՅԻՆ, ան. Դիմում՝ կոչ ար-
 տայայտող:
ԴԻՊԱԿ, գ. 1. Մետաքսեայ ոսկեթել
 զգեստ: 2. Կտոր:
ԴԻՊԱԿԱԳՈՐԾ, ան. Դիպակից գործ-
 ուած:
ԴԻՊԱԿԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Դիպակ
 գործելը:
ԴԻՊԱԿԱԶԳԵՍ, ան. Դիպակ հագած:
ԴԻՊԱՇԱՐ, գ. Դեպքերու շարան:
ԴԻՊԱՇԱՐԱՅԻՆ, ան. Միժետային:
ԴԻՊԿԵՂԷՆ, ան. գ. Դիպակից պատ-
 րաստուած:
ԴԻՊԵՆ, չբ. Դեպք լինել:
ԴԻՊՈՂ, ան. Տեղին, ի դեպ:
ԴԻՊՈՂԱԲԱՐ, մկ. Պատշաճաւոր
 կերպով:
ԴԻՊՈՒԱՍՏ, գ. Անցք, պատահական
 դեպք:
ԴԻՊՈՒԱՍՏԱԲԱՐ, մկ. Դիպուածով:
ԴԻՊՈՒԱՍՏԱԿԱՆ, ան. Պատահական:
ԴԻՊՈՒԱՍՏԱՇԱՐ, գ. Իրադարձութիւն-
 ների՝ դեպքերի ընթացք:
ԴԻՊՈՒԿ, ան. Դիպող, յարմար:

ԴԻՊՈՒԿԱՂԱՐ, Յատուկ ուսումնա-
 վարժուած հրաձիգ, որը տիրապետում
 է դիպուկ կրակելու վարպետութեանը:
ԴԻՊՉԵՆ, չբ. 1. Ընդհարուել՝ բախուել:
 2. Շօշափել: Կպչիլ:
ԴԻՏԱԽՈՐՇ, գ. Դիրքերի դիտարկմանը
 յարմարեցուած խորշ, դիտանցք:
ԴԻՏԱԿ, գ. Դիտող, դէտ: Դիտելու գոր-
 ծիք:
ԴԻՏԱՂԱՐԹԱԿ, գ. Շրջապատը դիտելու
 համար կառուցուած բարձրադիր հար-
 թակ:
ԴԻՏԱԿԱԳՈՐԾ, ան. գ. Դիտակ եւ առ-
 հասարակ տեսողական գործիքներ շի-
 նող:
 * ԴԻՏԱՆ } գ. Բարձր տեղ, աշտարակ,
 ԴԻՏԱՆՈՑ }
 որտեղից պահապանները դիտում են
 շրջակայքը:
*** ԴԻՏԱՊԱՍՏ**, ան. Իբրեւ դիակ տա-
 պալուած:
ԴԻՏԱՍԱՐՔ, գ. Դիտելու գործիք:
ԴԻՏԱՐԱՆ, գ. Շինութիւն, որտեղից
 գործիքների միջոցով զննում են երկ-
 նային մարմինները:
ԴԻՏԱՐԺԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Դիտարժան
 լինելը:
ԴԻՏԱԻՈՐԵԱՆ, ան. Դիտաւորութեամբ
 եղած: Հկո. Պատահական:
ԴԻՏԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Միտումնաւոր
 լինելը:
ԴԻՏԵՆ, նբ. Իբրեւ դէտ նայել, ուշադիր
 լինել:
+ ԴԻՏԵՒԱՆ, գ. Ռազմական դիտանոց,
 բարձր աշտարակ:
ԴԻՏՈՂ, ան. գ. Նա որ դիտում է:
*** ԴԻՏՈՂԱԳԻՐ**, գ. Գրութիւն, որ պարու-
 նակում է դիտողութիւններ:
ԴԻՏՈՂԱԿԱՆ, ան. Դիտելու յարմար:
ԴԻՏՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Տեսածի՝ լսածի
 մասին կարծիք յայտնելը՝ նկատողու-
 թիւն անելը:

ԴՖՏՈՒՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, Սակաւ նկատելի մանրամասնութիւնները տեսնելու ունակութիւն:

ԴԻՐՏ, գ. 1. Գինու կարասի տակ նստած կեղտ: 2. Առհասարակ հեղուկի տակ նստած աղտ:

ԴԻՐՔ, գ. 1. Դրուածք, դրուելու՝ զե- տեղուելու ձեւը: 2. Կեցուածք, ձեւ:

ԴԻՐՔԱՏԵՂ, գ. (բնստ.): Ռազմական դիրքի վայրը:

ԴԻՑԱԱՌԱՍՊԵԼԱԿԱՆ, ած. Դիցարա- նական եւ առասպելական:

* **ԴԻՑԱԲԱՆ**, ած. գ. Դիցարանութեան մասնագէտ:

ԴԻՑԱԲԱՆԱԿԱՆ, ած. Դիցարանութեան վերաբերեալ:

ԴԻՑԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Հին Աստ- ուածների առասպելախառն պատմու- թիւն: 2. Գիտութիւն, որ ուսումնասի- րում է ազգերի դիցարանութիւնները:

* **ԴԻՑԱԲԱՆՕՐԷՆ**, մկ. Դիցարանական կերպով:

ԴԻՑԱՀՄՍՅԱԿԱՆ, ած. Դիցահմայու- թեան յատուկ:

ԴԻՑԱՀՄՍՅՈՒԹԻՒՆ, գ. (Կրօն.) Հմա- յուութիւն, որ կատարում է հաղորդակ- ցութեամբ ոգիների հետ:

ԴԻՑԱՍՈՒ, ած. Չափից դուրս դիցասեր:

ԴԻՑԱՍՈՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Դիցամոլ լինելը:

ԴԻՑԱՆՅԵ, գ. Դիքի իգական սեռը:

ԴԻՑԱՆՈՒԷՐ, ած. Հին աստուածներին նուիրում:

ԴԻՑԱՍԷՐ, ած. Հին աստուածներին սիրող:

ԴԻՑԱՅԱՆԿ, գ. Դիքերի՝ աստուածների ցանկ, ցուցակ:

ԴԻՑԵՐԳԱԿԱՆ, ած. (բնստ.): Դիցական շունչ ունեցող:

ԴԻՑՈՒՀԻ, գ. Իգական սեռի դիք, կուռք:

* **ԴԻՑՈՒՔ**

* **ԴԻՑՈՒՔ ԹԷ** (Դնելի՛ ապ. յոգն. ա. դէմք), մկ. Դնենք թէ, ենթադրենք թէ:

ԴԻԻԱԲԱՐՈՅ, ած. (սնտտ.) Դելի բարք ունեցող, չար:

ԴԻԻԱԲԵՐԱՆ, ած. (Մնտտ.) Դելի բերան ունեցող:

ԴԻԻԱԲՆԱԿ, ած. Որտեղ, ըստ սնահա- ւատութեան, դէեր են բնակուում:

ԴԻԻԱԳԻՆ, ած. մկ. Սոլեզին, կատաղի:

ԴԻԻԱԳՈՒՆԴ, ած. (սնտտ.) Դէերի գնդի նմանող:

* **ԴԻԻԱԳԳԻՌ**, ած. (սնտտ.) Դէերից գրգռում:

+ **ԴԻԻԱԴԱՂԱՐ**, ած. Անհանգիստ:

ԴԻԻԱԴԷՄ, ած. (սնտտ.) Դելի դէմք՝ կերպարանք ունեցող. փոխ. զգուելի դէմք ունեցող:

* **ԴԻԻԱԶԳԻ**, ած. (սնտտ.) Դէերի ցեղից:

* **ԴԻԻԱԽԱՌՆ**, ած. (սնտտ.) Որտեղ դէեր են խառնում:

* **ԴԻԻԱԽՕՍ**, ած. (սնտտ.) Դելի ազդեցութեամբ խօսող:

* **ԴԻԻԱԿԱՄԱՐԴ**, ած. գ. (սնտտ.) Դելի զօրութեամբ կախարդութիւն անող. կա- խարդ:

ԴԻԻԱԿԱՆ, ած. Դելին յատուկ:

* **ԴԻԻԱԿՈՉ**, ած. (սնտտ.) Դէեր կանչող:

* **ԴԻԻԱԿՈՉՈՒԹԻՒՆ**, գ. Դիւահարցու- թիւն:

ԴԻԻԱՀԱԼԱԾ, ած. (սնտտ.) Դէերին հալածող:

ԴԻԻԱՀԱԼԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Դիւահալած լինելը:

* **ԴԻԻԱՀԱՂՈՐԴ**, ած. (սնտտ.) Դէերին հաղորդակից:

+ **ԴԻԻԱՀԱՆ**, ած. Խելյազարում:

ԴԻԻԱՀԱՐԵԼ, չբ. Դիւահար դառնալ:

ԴԻԻԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Դիւահար դառնալը:

ԴԻԻԱՀԱՐՅ, ած. (սնտտ.) գ. Նա որ կախարդութեամբ դէեր է կանչում:

ԴԻԻԱՀԱՐՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Դէերին կա- խարդութեամբ կանչելը:

ԴԻԻԱՀՄԱՅ, ած. (սնտտ.) Դիւահարց:

Դեւերի օգնութեամբ հմայութիւն ընող:
*** ԴԻՒԱՀՈՏ**, գ. Որտեղից դեւի հոտ է գալիս:
*** ԴԻՒԱԶՕՆ**, ած. Դեւերին ձօնուած:
*** ԴԻՒԱՄԱՐՏ**, ած. (սնտտ.) Դեւերի հետ կռուող կմ դիւահար:
ԴԻՒԱՍՈՒՏ, ած. (սնտտ. Որի մէջ դեւ է մտած, դիւահար:
*** ԴԻՒԱՅՈՐԴՈՐ**, ած. (սնտտ.) Դեւից յոր-դորուած:
ԴԻՒԱՆ, գ. 1. Արքունի ատեան: 2. Դիւանատուն: 3. Ժողովածու: 4. Ազգային կմ հասարակական ժողովի նախագահութիւն:
ԴԻՒԱՆԱԳԷՏ, գ. Նա որ պաշտօն է վարում դիւանագիտութեան բաժնում:
ԴԻՒԱՆԱԳԻՏԱԿԱՆ, ած. Դիւանագիտութեան վերաբերեալ:
ԴԻՒԱՆԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Հմտութիւն միջազգային յարաբերութիւնների:
ԴԻՒԱՆԱԳԻՏՕՐԷՆ, մկ. Դիւանագիտական կարգով:
ԴԻՒԱՆԱԳԻՐ, ած. Դիւանում գրող:
ԴԻՒԱՆԱԴՊԻՐ, S. Ատենադպիր:
ԴԻՒԱՆԱԿԱՆ, ած. Դիւանի վերաբերեալ:
ԴԻՒԱՆԱՊԱՀ, ած. Դիւանում պահուած:
ԴԻՒԱՆԱՊԱՆ, գ. Դիւանը պահող:
ԴԻՒԱՆԱՊԵՏ, գ. Դիւանի պետ:
ԴԻՒԱՆԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Դիւանապետի պաշտօնը գործը:
ԴԻՒԱՆՏՈՒՆ, գ. Որեւէ հիմնարկի կմ պաշտօնական անձի մօտ բաժանմունք կմ սենեակ, որտեղ կատարում է այդ հիմնարկի կմ անձի վարած գործերի գրագրութիւնը:
ԴԻՒԱՆՄԱՆ, ած. Դեւի նման:
ԴԻՒԱՆՈՒԷՐ, ած. (Սնտտ.) Դեւերին նուիրուած ձօնուած:
ԴԻՒԱՆՈՒՆ, ած. Դեւի անուն կրող:
ԴԻՒԱՊԱՇՏ, ած. Դեւ պաշտող:

ԴԻՒԱՊԱՇՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Դիւապաշտ լինելը:
*** ԴԻՒԱՊԱՏԻՐ**, ած. (Սնտտ.) Դիւախար:
*** ԴԻՒԱՍԱՐՍԱՓ**, ած. Դիւական սարսափ ձգող:
ԴԻՒԱՍՈՒՆԿ, գ. (Բուս.) Հովանոցաւոր սունկերի կարգին պատկանող խիստ թունաւոր սունկ:
ԴԻՒԹ, գ. Նա որ գուշակութիւններ է անում, կախարդ: Հմայող:
*** ԴԻՒԹԱԲԱՆ**, ած. Խօսքով դիւթող:
ԴԻՒԹԱԿԱՆ, ած. Դիւթին յատուկ վերաբերեալ:
ԴԻՒԹԱՆԱՆ, չբ. Դիւթութեամբ կապուել: Հմայուիլ:
ԴԻՒԹԵԼ, չբ. Դիւթութիւն անել, հմայել:
ԴԻՒԹԻՉ, ած. Գրաւող, հրապուրող:
ԴԻՒԹՈՒԹԻՒՆ, գ. Դիւթելը, դիւթելու արուեստը:
+ԴԻՒՈՏԵԼ, չբ. (Սնտտ.) Դեւից զարկուել:
*** ԴԻՒՈՒԹԻՒՆ**, գ. (Սնտտ.) Դեւ լինելը, դեւի յատկութիւն ունենալը:
ԴԻՒՐ, ած. Դիւրին, հեշտ:
ԴԻՒՐԱԲԱՐ, մկ. Դիւրութեամբ:
ԴԻՒՐԱԲԱՐՈՅ, ած. Փափուկ բնաւորութեան տէր:
ԴԻՒՐԱԲԵԿ, ած. Հեշտ կոտորուող:
ԴԻՒՐԱԲԵԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Դիւրաբեկ լինելը:
ԴԻՒՐԱԲԵԿՈՒՄ, գ. Հեշտօրէն փրշրուելը:
*** ԴԻՒՐԱԲԵՐ**, ած. Դիւրաւ ձեռք բերուող:
ԴԻՒՐԱԲՈՅԺ, ած. Հեշտ բժշկուող:
ԴԻՒՐԱԲՈՅՍ, ած. Հեշտ բուսնող:
 * ԴԻՒՐԱԲՈՐԲ } ած. Հեշտ բորբոք-
 ԴԻՒՐԱԲՈՐԲՈՔ } նուող:
*** ԴԻՒՐԱԳԻՄ**, ած. Հեշտ գծուող:
ԴԻՒՐԱԳԻՆ, ած. մկ. Էժանագին:
ԴԻՒՐԱԳԻՏ, ած. մկ. Հեշտ գտնուող:

<p>ճարտուող: ԴԻԻՐԱԳԼՈՐ, ան. Հեշտութեամբ գլորուող: * ԴԻԻՐԱԳԼՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Դիրագլոր լինելը: ԴԻԻՐԱԳԼԱՑ, ան. Հեշտ գնալու: ԴԻԻՐԱԳԼԻ, մկ. Էժան գնով: ԴԻԻՐԱԳՈՐԾ, ան. Հեշտ գործելու՝ կատարելու: ԴԻԻՐԱԳՈՐԾԵԼԻ, ան. Դիրաւ իրա- գործելի: * ԴԻԻՐԱԳՈՐԾՈՂ, ան. Դիրագործ: * ԴԻԻՐԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Դիրագործ լինելը: * ԴԻԻՐԱԳՈՒՃ, ան. Հեշտ կորացող: ԴԻԻՐԱԳՐԳԻՌ, ան. Հեշտ գրգռուող: ԴԻԻՐԱԳՐԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Դիրագրգիռ լինելը: ԴԻԻՐԱԴԱՐՁ, ան. Հեշտ յետ դարձող: ԴԻԻՐԱԴԱՐՁՈՒԹԻՒՆ, գ. Դիրադարձ լինելը: * ԴԻԻՐԱԴԵՏ, ան. մկ. Հեշտ դիտող: * ԴԻԻՐԱԴՐԾԵԼԻ, S. Դիրախաբ: ԴԻԻՐԱԶԳԱՍ, ան. Շատ զգայուն: ԴԻԻՐԱԶԳԱՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Դիրազգած լինելը: ԴԻԻՐԱԹԱՈՍԱՍ, ան. Հեշտ թառամող: ԴԻԻՐԱԹԱԻԱԼ, ան. Հեշտութեամբ թա- ւալուող: * ԴԻԻՐԱԹԱՓԱՆՑ, ան. Որի մէջ հեշտ է թափանցել: ԴԻԻՐԱԹԱՓԱՆՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Դիրա- թափանց լինելը: ԴԻԻՐԱԹԵՔ, ան. Ինչ որ հեշտութեամբ է թեքում, ծռում: ԴԻԻՐԱԹԵՔՈՒԹԻՒՆ, գ. Դիրաթեք լինելը: ԴԻԻՐԱԼՈՅԾ, ան. 1. Հեշտ քակուող՝ կործանուող: 2. (Քիմ.) Հեշտ լուծուող: ԴԻԻՐԱԼՈՒՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Դիրալոյծ լինելը: ԴԻԻՐԱԼՈՒՐ, ան. Հեշտ լսող, անսացող:</p>	<p>ԴԻԻՐԱԼՍԵԼԻ, ան. Հեշտ լսուող: ԴԻԻՐԱԽԱՐ, ան. Հեշտ խաբուող: ԴԻԻՐԱԽՈՐԾԵԼԻ, ան. Դուրեկան էւ հաճոյական: ԴԻԻՐԱՍԱԼ, ան. Հեշտ ծալուող: ԴԻԻՐԱՍԱԽ, ան. Ինչ որ հեշտ կմ շուս ծախուում է: ԴԻԻՐԱՍԱՍԱՆ, ան. (բնստ.) Հեշտ ծա- ծանուող: ԴԻԻՐԱՍԱԻԱԼ, ան. Հեշտ ծաւալուող: ԴԻԻՐԱՍԱԻԱԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Դիրածա- ւալ լինելը: * ԴԻԻՐԱՍԻՆ, S. Հեշտածին: ԴԻԻՐԱՍՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Դիրածին լի- նելը: * ԴԻԻՐԱԿԱԶՍ, ան. Հեշտ կազմուող: * ԴԻԻՐԱԿԱՊՈՒՏ, ան. Հեշտ կապուող- ւող: ԴԻԻՐԱԿԱՍԱՐ, ան. Հեշտ կատարուող: ԴԻԻՐԱԿԵԱՑ, ան. Հեշտ սայրող: ԴԻԻՐԱԿԵՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Դիրակեաց՝ ունեւոր լինելը: ԴԻԻՐԱԿԷԶ, ան. Հեշտ կիզուող՝ այր- ւող: * ԴԻԻՐԱԿԻՐ, ան. Հեշտ կրելի: * ԴԻԻՐԱԿԻՐԹ, ան. Հեշտ կրթող: * ԴԻԻՐԱԿԵՐՈՒ, ան. Հեշտ կշռուող: ԴԻԻՐԱԿՈՒ, ան. Որտեղ հեշտ է ոտք կոխել: * ԴԻԻՐԱԿՈՂՊՈՒՏ, ան. Դիրակա- պուտ: ԴԻԻՐԱԿՈՐ, ան. Ինչ որ հեշտ է կորանում՝ ծռում: ԴԻԻՐԱԿՈՐԾԱՆ, ան. Հեշտ կործան- ւող: ԴԻԻՐԱԿՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Դիրակոր լի- նելը: ԴԻԻՐԱԿՐԵԼԻ, ան. Հեշտ կրելու: * ԴԻԻՐԱԿՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Դիրակրելի լինելը: ԴԻԻՐԱՀԱԼ, ան. Հեշտ հալուող: ԴԻԻՐԱՀԱԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Դիրահալ լի-</p>
--	--

<p>նելը:</p> <p>* ԴԻՒՐԱՀԱԿ, ան. Հեշտ հակոռոդ:</p> <p>ԴԻՒՐԱՀԱՂՈՐԴ, ան. Հեշտ հաղորդակցող:</p> <p>ԴԻՒՐԱՀԱՃ, ան. Դիրաւ հաճող՝ համաձայնող:</p> <p>ԴԻՒՐԱՀԱՃՈՒԹԻՒՆ, գ. Դիրահաճ լինելը:</p> <p>ԴԻՒՐԱՀԱՍԲՈՅՐ, ան. Քաղցրահամբոյր:</p> <p>ԴԻՒՐԱՀԱՇՏ, ան. Հեզ, անսացող:</p> <p>ԴԻՒՐԱՀԱՍ, ան. Բնչ բանի կարելի է հասու լինել:</p> <p>ԴԻՒՐԱՀԱՍԱՆԵԼԻ, Տ. Դիրահաս:</p> <p>ԴԻՒՐԱՀԱՍԿԱՆԱԼԻ, ան. Հեշտ հակացող:</p> <p>* ԴԻՒՐԱՀԱՍՈՒ, ան. Դիրահասկանալի:</p> <p>ԴԻՒՐԱՀԱԻԱՆ, ան. Դիրաւ հաւանող:</p> <p>ԴԻՒՐԱՀԱԻԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Դիրահաւան լինելը:</p> <p>ԴԻՒՐԱՀԵՐՔԵԼԻ, ան. Բնչ որ հեշտ է հերքել:</p> <p>ԴԻՒՐԱՀԱՐ, ան. Դիրին:</p> <p>ԴԻՒՐԱՀԱՉԵԼԻ, ան. Բնչ որ դիրին է հնչում:</p> <p>* ԴԻՒՐԱՀՈՍԵԼ, չբ. Հեշտութեամբ հոսել:</p> <p>* ԴԻՒՐԱԶԵՈՆ, ան. Դիրաւ ձեռք բերւող:</p> <p>ԴԻՒՐԱՃԱՇԿ, ան. Ախորժելի համով:</p> <p>ԴԻՒՐԱՄԱՍ, ան. Հեշտ կպչող:</p> <p>ԴԻՒՐԱՄԱՇ, ան. Դիրաւ մաշող:</p> <p>ԴԻՒՐԱՄԱՇՈՒԹԻՒՆ, գ. Դիրամաշ լինելը:</p> <p>ԴԻՒՐԱՄԱՏՈՅՑ, ան. Որին հեշտ է մօտենալ:</p> <p>* ԴԻՒՐԱՄԱՐԶ, ան. Հեշտ մարգող կմ մարգոռող:</p> <p>ԴԻՒՐԱՄԱՐՍ, ան. Հեշտ մարսող:</p> <p>ԴԻՒՐԱՄԱՐՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Դիրամարս լինելը:</p>	<p>* ԴԻՒՐԱՄԵՈ, ան. Դիրաւ մեռնող:</p> <p>ԴԻՒՐԱՄԷՏ, ան. Հեշտ միտող:</p> <p>ԴԻՒՐԱՄՈՌԱՅ, ան. Հեշտ մոռացող:</p> <p>ԴԻՒՐԱՄՈՒՏ, ան. Որտեղ դիրին է մտնել:</p> <p>ԴԻՒՐԱՄՈՔԵԼԻ, ան. Դուրեկան եւ ամոքիչ:</p> <p>* ԴԻՒՐԱՅԱՂԹ, ան. Հեշտ յաղթող:</p> <p>ԴԻՒՐԱՅՈՅԶ, ան. Հեշտ յուզող:</p> <p>ԴԻՒՐԱՅՐԵԱՅ, Տ. Դիրակէզ:</p> <p>ԴԻՒՐԱՆԱԼ, չբ. Դիր հանգիստ գտնել:</p> <p>Հեշտանալ:</p> <p>ԴԻՒՐԱՆԱՄԱՆԶ, ան. Հեշտութեամբ նախանձող:</p> <p>* ԴԻՒՐԱՆՇՄԱՐ, ան. Հեշտ նկատելի:</p> <p>ԴԻՒՐԱՆՄԱՅ, ան. Հեշտ լսող:</p> <p>ԴԻՒՐԱՆՑԻԿ, ան. Որտեղով հեշտ կարելի է անցնել:</p> <p>ԴԻՒՐԱՆՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Դիրանց(իկ) լինելը:</p> <p>* ԴԻՒՐԱՇԱՀՈՒԹԻՒՆ, գ. Դիրանալ՝ հարստանալ, վաստակիլ:</p> <p>ԴԻՒՐԱՇԱՐԺ, ան. Հեշտ շարժող, ճկուն:</p> <p>ԴԻՒՐԱՇԱՐԺԵԼԻ, Տ. Դիրաշարժ:</p> <p>ԴԻՒՐԱՇԱՐԺՈՒԹԻՒՆ, գ. Դիրաշարժ լինելը:</p> <p>* ԴԻՒՐԱՇԷՆ, ան. Բնչ որ դիրին է շինել:</p> <p>ԴԻՒՐԱՇԷԶ, ան. Բնչ որ հեշտ է հանգչում:</p> <p>ԴԻՒՐԱՇՓՈԹ, ան. Հեշտութեամբ շփոթող:</p> <p>ԴԻՒՐԱՉԱՓ, ան. Բնչ որ հեշտ է չափելը:</p> <p>* ԴԻՒՐԱՊԱԿԱՆ, ան. Դիրաւ ապականող:</p> <p>ԴԻՒՐԱՊԱՏՈՒՍ, ան. Հեշտ՝ բացայայտ կերպով պատմող:</p> <p>ԴԻՒՐԱՊԱՐՏԵԼԻ, ան. Դիրաւ պարտող:</p> <p>ԴԻՒՐԱՊԷՍ, մկ. Դիրին կերպով:</p> <p>ԴԻՒՐԱԶԻՆԶ, ան. Բնչ որ հեշտութեամբ</p>
--	---

<p>ջնջումում է:</p> <p>* ԴԻԻՐԱՌՈՒ, ան. Հեշտ առնուող:</p> <p>ԴԻԻՐԱՍԱՀ, ան. Հեշտ սահող:</p> <p>ԴԻԻՐԱՍԱՀՈՒԹԻՒՆ, գ. Դիրասահ լինելը:</p> <p>ԴԻԻՐԱՍԱՅԹԱՔ, ան. Հեշտությամբ սայթաքող:</p> <p>* ԴԻԻՐԱՍԵՐ, ան. Իր անձի դիրու-թիւնը՝ հանգիստը սիրող:</p> <p>* ԴԻԻՐԱՍՈՒՆ, ան. Հեշտ սնուող:</p> <p>ԴԻԻՐԱՍԱՑ, ան. Ինչ որ հեշտ է ստա-նալ:</p> <p>ԴԻԻՐԱՍՏԵՂԾ, ան. Հեշտությամբ ստեղծուող:</p> <p>* ԴԻԻՐԱՎԱԽԱՆ, ան. Դիրաւ վերջա-ցող:</p> <p>ԴԻԻՐԱՎԱԽԱՆ, ան. Հեշտ վաճառուող:</p> <p>ԴԻԻՐԱՎԱՆ, ան. Հեշտ վառուող:</p> <p>ԴԻԻՐԱՎԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Դիրավառ լինելը:</p> <p>ԴԻԻՐԱՎԱՏՆԵԼԻ, ան. Հեշտությամբ վատնուող:</p> <p>ԴԻԻՐԱՎԱՐ, ան. Դուրեկան՝ ախորժելի կեանք վարող:</p> <p>ԴԻԻՐԱՎԱՐԺ, ան. Հեշտությամբ վարժուող:</p> <p>* ԴԻԻՐԱՎԱՐ, ան. Հեշտությամբ վճարող:</p> <p>ԴԻԻՐԱՎԱՍ, ան. Ինչ որ հեշտությ-եամբ է վնասուում:</p> <p>ԴԻԻՐԱՏԱՐ, ան. Հեշտ տանելու:</p> <p>ԴԻԻՐԱՏԵՍ, ան. Հեշտ տեսնելու:</p> <p>ԴԻԻՐԱՏԻՊ, ան. Որի վրայ հեշտու-թեամբ տպուում է:</p> <p>ԴԻԻՐԱՐՈՒԵՍ, ան. Քաջարուեստ:</p> <p>ԴԻԻՐԱԻ, սկ. Դիրին կերպով:</p> <p>* ԴԻԻՐԱԻԱԶ, ան. Ախորժելի ձայնով:</p> <p>ԴԻԻՐԱՓԱԿ, ան. Հեշտ փակուող:</p> <p>ԴԻԻՐԱՓԽՈՒՐ, ան. Հեշտ փխրուող:</p> <p>ԴԻԻՐԱՓԽՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Դիրափխուր լինելը:</p> <p>ԴԻԻՐԱՓՇՐԵԼԻ, ան. Հեշտ փշրուող:</p>	<p>ԴԻԻՐԱՓՈՓՈՒՆ, ան. Հեշտ փոփոխուող:</p> <p>ԴԻԻՐԱՓՈՓՈՒԹԻՒՆ, գ. Դիրա-փոփոխ լինելը:</p> <p>ԴԻԻՐԱՔԱԿ, ան. Հեշտ քակուող:</p> <p>ԴԻԻՐԱՔԱՅԼ, ան. Ինչ որ դիրին է քայլելով անցնել:</p> <p>ԴԻԻՐԱՔԱՐՇ, ան. Ինչ որ հեշտ է քար-շել:</p> <p>ԴԻԻՐԱՔՆԻՆ } ան. Ինչ որ հեշտ է ԴԻԻՐԱՔՆՆԵԼԻ }</p> <p>քննել:</p> <p>* ԴԻԻՐԵՂԾ, ան. Ինչ որ հեշտ է եղծա-նել:</p> <p>ԴԻԻՐՄԲՈՆԵԼԻ, ան. Հեշտ որսա-ցուող: Դիրին ըմբռնելի:</p> <p>ԴԻԻՐՄԲՈՆԵԼԻՈՒԹԻՒՆ, գ. Դիրըմ-բռնելի լինելը:</p> <p>ԴԻԻՐՆԹԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Դիրընթաց լինելը:</p> <p>ԴԻԻՐՆԹԵՈՒՆԼԻ, ան. Հեշտ կարդա-ցուող:</p> <p>* ԴԻԻՐԻՄԱՆԱԼԻ, ան. Հեշտ հասկա-նալի:</p> <p>ԴԻԻՐԻՄԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Դիրիմաց՝ հասկանալի լինելը:</p> <p>ԴԻԻՐԻՆ, ան. գ. Հեշտ:</p> <p>ԴԻԻՐԻՆԱԼ, չբ. Դիրին դառնալ:</p> <p>* ԴԻԻՐԶԱԻԱՆ, Տ. Դիրահաւան:</p> <p>ԴԻԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Դիրին՝ հեշտ լինելը:</p> <p>ԴԻԻՐՈՒՍՈՅՑ, ան. Հեշտ սովորեցնելու ձեռնարկ:</p> <p>ԴԻԻՐՈՒՍՈՒՄ, ան. Մտավարժ, ընդու-նակ:</p> <p>ԴԻԻՑԱԶՆ, գ. Աստուածների ցեղից սերուած:</p> <p>ԴԻԻՑԱԶՆԱԲԱՐ, սկ. Դիցազնի պէս:</p> <p>ԴԻԻՑԱԶՆԱԿԱՆ, ան. Դիցազնին յատուկ:</p> <p>* ԴԻԻՑԱԶՆԱՀԱՍԱԿ, ան. Դիցազնի հասակ ունեցող:</p> <p>ԴԻԻՑԱԶՆԱՆԱԼ, չբ. Դիցազն դառնալ:</p> <p>ԴԻԻՑԱԶՆԱՑՈՒ, ան. Դիցազնեղու</p>
--	---

<p>վերաբերող:</p> <p>ԴԻԻՑԱԶՆԵՐԳԱԿ, ան. գ. Դիւցազներ- գութեան հեղինակ:</p> <p>ԴԻԻՑԱԶՆԵՐԳԱԿԱՆ, ան. Դիւցազներ- գութեան յատուկ:</p> <p>ԴԻԻՑԱԶՆԵՐԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Տաղաչա- փական քերթուած հին դիւցազունների մասին:</p> <p>ԴԻԻՑԱԶՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Դիւցազն լինելը:</p> <p>ԴԻԻՑԱԶՆՈՒՇԻ, գ. Դիւցազն իգական սեռի:</p> <p>ԴԻԻՑԱԽԱՆ, ան. Ազգականութեամբ աստուածների հետ խառն:</p> <p>* ԴԻԻՑԱԿԱՆ, ան. Աստուածների վե- րաբերեալ:</p> <p>* ԴԻԻՑԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Աստուած- ների հետեւող լինելը:</p> <p>ԴԻԻՑԱԿՐՕՆ, ան. Աստուածներ պաշ- տող:</p> <p>ԴԻՔ, յոգն. գ. Հեթանոսական աստուած- ներ:</p> <p>ԴԼՓՐՆ, գ. Տե՛ս ԴԵԼՓՐՆ:</p> <p>ԴԿՈՒՆ, գ. (Բուս.) Թիթեռնաձաղկների կարգին պատկանող ուտելի ընդէղէն:</p> <p>+ ԴՆՈՒ, գ. Երաժշտական գլանաձեւ գործիք:</p> <p>ԴՂԵԱԿ, գ. Ամրոց, բերդ:</p> <p>ԴՂՅԱԿԱՇԻՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Դղեակներ կառուցելը:</p> <p>ԴՂԴԱՆ, չբ. Դղրդոց՝ դղրդին առաջ գալ: Թնդալ:</p> <p>* ԴՂԴԻՉ, ան. Դղրդոց: Թնդոց:</p> <p>ԴՂԴԻՒՆ, գ. Սաստիկ խուլ աղմուկ:</p> <p>ԴՄԱԿ, գ. Ոչխարի լայն՝ ճարպալի պոչը:</p> <p>+ ԴՄԱԿԱԼԻ, ան. Մէջը դմակ խառնած:</p> <p>+ ԴՄԱԿԱԶՈՒՐ, գ. Խաշած դմակի ջուր:</p> <p>ԴՄԱԿԵՂ, գ. Դմակի իւղ:</p> <p>+ ԴՄԲԱԼ, ԴՄՓԱԼ, չբ. Խուլ ձայն առաջ գալ:</p> <p>+ ԴՄԲԱԿ, գ. Երաժշտական գործիք մաղի ձեւով:</p>	<p>+ ԴՄԲՁԵԼ, նբ. Կռուփով՝ դմբուզով՝ բռունցքով խփել:</p> <p>+ ԴՄԲԼԱՉԻ, ան. գ. Թմբուկ զարնող:</p> <p>+ ԴՄԲԼՈՑ, ան. Անշնորհ, բթամիտ:</p> <p>+ ԴՄԲՈՑ, գ. Խուլ ձայն:</p> <p>+ ԴՄԲՈՒՉ, գ. Կռուփ:</p> <p>ԴՄԲՐԵԼ, Տ. Թմբել:</p> <p>+ ԴՄՇԽԻ, ան. Մատղաշ:</p> <p>ԴՄՓԱՑՆԵԼ, անց. ձեւ Դմբալի, նբ. Բռունցքի հարուածը հնչեցնել:</p> <p>+ ԴՄՕ, ան. Խոժոռ, անհամբոյր:</p> <p>+ ԴՆԳՍՏԵԼ, Տ. Դմբգել:</p> <p>ԴՆԴԵՂ, ան. գ. Փափուկ՝ առանց ոսկորի միս:</p> <p>ԴՆԴԵՐՔ, յոգն. գ. Փափուկ, անոսկոր միս:</p> <p>ԴՆԴԵՐԱՅԻՆ, Տ. Մկանային:</p> <p>ԴՆԴԴԵԼ, չբ. Ծանր ու թեթեւ անել: (Այլ է Տնտղել):</p> <p>+ ԴՆԴԵԱԼ, չբ. Դանդաղ շարժուել:</p> <p>+ ԴՆԴՈՒՉ, գ. Սագի եւ այլ թռչունների յետեւի դուրս ցցուած ճարպոտ մասը:</p> <p>+ ԴՆԴՕՇ, ան. Խենթուկ, ցնդած:</p> <p>ԴՆԵԼ, նբ. 1. Մի բան գետեղել: 2. Մուծել: 3. Նշանակել: 4. Սահմանել:</p> <p>+ ԴՆԹԵԼ, նբ. Քնած մարդուն հրել:</p> <p>ԴՆՈՎԻ, ան. Դրուած:</p> <p>+ ԴՆՉԿԱԼ, Տ. Քնթկալ, Քթկալ:</p> <p>ԴՆՔՍԵԼ, Տ. Դմբոց:</p> <p>ԴՇԽՈՑ, գ. Թագաւորոց կին: Թագուհի:</p> <p>ԴՇԽՈՑԱԿԵՐՊ, ան. մկ. Դշխոյի նման:</p> <p>ԴՇԽՈՑԱՀԱԻ, գ. (Կենդ.) Վայրի թռչուն:</p> <p>ԴՇԽՈՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Դշխոյ լինելը:</p> <p>+ ԴՈՂՈՒ, ան. Պատուած աղջիկ, պա- ռու կին:</p> <p>ԴՈՃ,</p> <p>ԴՈՃԻՆՔ, գ. Երեխաների եւ շների բե- րանից վազող ջրանման հեղուկը:</p> <p>ԴՈԼԱՐԱՅՆԱՑՈՒՄ, գ. Դոլարային դառնալը:</p> <p>ԴՈԼԱՐԱՊԱՇՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Դոլարի պաշտամունք:</p>
--	---

1. **ԴՈՂ**, գ. 1. Մասանում, ցնցում: 2. Մարտում:

+ 2. **ԴՈՂ**, գ. Երկաթէ շրջանակ, որ անց են կացնում անիւի շուրջը:

ԴՈՂԱԼ, չբ. Մասանուել:

* **ԴՈՂԱԼԻ**, ան. Սոսկալի: Մարսափելի:

+ **ԴՈՂԱՀԱՐ**, ան. Երկիւղից սաստիկ դողը բռնած:

ԴՈՂԱՀԱՐԵԼ, չբ. Դողահար լինել:

ԴՈՂԴՂԱԼ, կրկն. ձեւ Դողալ*ի:

ԴՈՂԴՈՋԵԼ, չբ. Դողողալ:

ԴՈՂԴՈՋՈՒՆ, ան. Դողողացող:

+ **ԴՈՂԷՐՈՅՔ**, գ. Դող եւ ջերմ: Տ. Տենդ:

+ 1. **ԴՈՂԻՎ**, ան. Շուտ դող էլնող:

+ 2. **ԴՈՂԻՎ**, գ. Նուազական Դող*ի:

+ **ԴՈՂՈՏ**, ան. Որտեղ դող տենդ շատ կայ:

+ **ԴՈՂՈՒՎ**, գ. Շատ դողացող:

ԴՈՂՑԵԼ, չբ. Դող հիւանդութեամբ տառապել:

+ **ԴՈՍՓՍԴՈՍՓ**, գ. Թնդիւն, բումբիւն:

ԴՈՅՋ, ան. մկ. Քիչ, փոքր ինչ:

ԴՈՅԼ, գ. Ջրի աման, սափոր:

ԴՈՅՆ, Տ. Սոյն:

ԴՈՅՆԱՆՄԱՆ, ան. Դրա նման:

ԴՈՅՆՉԱՓ, մկ. Այդչափ:

ԴՈՅՆՊԵՍ, մկ. Այդպէս:

ԴՈՅՆՊԻՄԻ, ան. Այդպիսի:

+ **ԴՈՆԳԻ**, ան. Ապուշ, էշ:

ԴՈՆԴՈՂ, ան. 1. Մածուցիկ եւ թանձր ու դողողացող: 2. գ. Կակուղ նիւթ:

ԴՈՆԴՈՂԱԿԱՆ, ան. Դոնդողին յատուկ:

ԴՈՐ, մկ. 1. Ո՛ւր, դէպի ո՛ւր: 2. Որտեղ որ:

ԴՈՒ, Անձն. դեր. բ. դէմքի:

ԴՈՒԲ, գ. (Բուս.) Վայրի մեկոն, վայրի խաշխաշ,..... տեսակներից (Ս.):

+ **ԴՈՒԴԱՅ**, գ. Խոզի կնճիթ:

ԴՈՒԴԵԼ, նբ. Դու-ով խօսել մէկի հետ:

+ **ԴՈՒԴՈՒՎ**, գ. Փոքրիկ՝ հասարակ սրինգ:

* **ԴՈՒՋՆԱԲԱՆ**, ան. Կարճատու խօ-

սող:

ԴՈՒՋՆԱՔԵԱՅ, ան. Փոքր, թեթեւ, չնչին:

ԴՈՒԺ, ան. Բարքով եւ լեզուով օտար:

ԴՈՒԼ, գ. Դադար, հանգիստ:

ԴՈՒԽՏ, գ. Տ. Դուստր: Գործ է ածուած միայն յատուկ անունների մէջ:

1. **ԴՈՒՆ**, գ. բրբռ. Գետնանուշ:

2. **ԴՈՒՆ**, Տ. Դու: Գործ է ածուում կմ ձայնաւորով սկսուող բառից առաջ կմ առանձնապէս շեշտելու համար բառը: Դուն ալ=դու էլ:

ԴՈՒՆՉ, գ. 1. Անասունների կզակ: 2. Քրթից վար:

ԴՈՒՌ, գ. 1. Բացուածք՝ որեւէ պարբուպած կմ ցանկապատած տեղ մտնելու էլնելու համար: 2. Ելք: 3. Արքունի պալատ կմ ատեան: 4. Փոխ. Միջոց, հնար:

+ **ԴՈՒՌԲԱՅ**, գ. Դուռը բանալու ընծայ:

+ **ԴՈՒՌԲՈՆԵԼԱՅ**, գ. Դրամական նուէր, որ տրուում է հարսի տան ծառային, որպէսզի բացի իր փականդուտը:

ԴՈՒՍՏ, գ. Բզական սեռի զաւակ:

1. **ԴՈՒՐ**, գ. Հիւանի երկաթի գործիք:

+ 2. **ԴՈՒՐ**, գ. ան. Ախորժ, ախորժելի:

ԴՈՒՐԱԼԻ, Տ. Դուրեկան:

ԴՈՒՐԱՆ, ան. Տափարակ:

ԴՈՒՐԵԿԱՆ, ան. Ինչ որ դուր է գալիս:

ԴՈՒՐՃ, գ. Արկղի խորշ:

ԴՈՒՐՄ, գ. 1. Ինչ որ մի բանի մէջը չէ: 2. Բաց՝ չպատասպարուած տեղ:

3. (Նախոր.) Որեւէ բանի սահմանից այն կողմը: 4. Սահմանի մէջ չմտնող:

ԴՈՒՐՄԱՐՈՒՄ,

ԴՈՒՐՄՇՊՐՏՈՒՄ, գ. Դուրս քշուելը:

+ **ԴՈՒՓ-ԴՈՒՐ**, ան. Բռնողովին դուրան:

ԴՈՒՔՍ, գ. Բշխանական կոչում:

ԴՈՓԱՊԱՐԵԼ, բ. 1. Դոփապար պարել: 2. Դոփելով պարել:

ԴՈՓԱՊԱՐՈՂ, գ. Դոփապար պարող:

ԴՈՓԵԼ, չբ. Ուտքով գետինը բախել:
ԴՈՓԻՆ } գ. Դոփելու ձայնը:
ԴՈՓՈՒՄ }
ԴՊԻՐ, Քարտուղար, գ. Գրագետ: Տիրացու
+ ԴՊՆԵԼ, Տ. Դիպչել:
ԴՊՐԱՆՈՑ, Տ. Դարատուն,
ԴՊՐԱՊԵՏ, գ. Դպիրների՝ աստենադր-պիրների պետ:
ԴՊՐԵՎԱՆՔ, գ. Վանքին կից հոգևոր դպրոց:
ԴՊՐՈՑ, գ. 1. Դպրութիւն՝ կարդալ-գրել սովորելու տեղ: 2. Շէնք, որի մէջ դասաւանդուում է: 3. Փոխ. Որեւէ յայտնի վարպետի վարդապետութիւնը կամ ուղղութիւնը:
ԴՊՐՈՑԱԿԱՆ, ան. Դպրոցին յատուկ՝ վերաբերեալ:
ԴՊՐՈՑԱԿԻՑ, ան. Ուրիշի հետ միասին նոյն դպրոցում սովորող կամ սովորած:
ԴՊՐՈՑԱԿԹԱԿԱՆ, գ. Դպրոցի կրթական ծրագիր:
ԴՊՐՈՑԱՊԱՏԿԱՆ, ան. Դպրոցին պատկանող:
ԴՊՐՈՑԱՍԵՐ, ան. Դպրոց՝ ուսում կրթութիւն սիրող:
ԴՊՐՈՑԱՒԱՐՏ, ան. գ. Դպրոցը՝ դպրոցի դասընթացն աւարտած:
ԴՊՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Գրագիտութիւն: 2. Մատենագրութիւն:
+ ԴՈՂՇ, ան. Խորշումած՝ անդուր երեսով:
+ ԴՈՒ, ան. Քիչ եփած:
+ ԴՈՒԿ ԴՈՒԿ ԽԱՂԱՑՆԵԼ, Չարչարել, նեղել:
+ ԴՈՒԿ, գ. Բանջարեղէնի ցանք:
ԴՈՒՆՃ, գ. Մի անորոշ տեսակի բոյս:
+ ԴՈՍԷՋ, գ. Դրան մէջտեղը:
ԴՈՆԱԲԱՑ, ան. գ. Դուռը բացող:
ԴՈՆԱԲԱՑՔ, Տ. Դոնաբացէք:
ԴՈՆԱՍՏԱՍԿ, գ. Դրան ծածկը:

ԴՈՆԱԿ, գ. Փոքր դուռ:
ԴՈՆԱՀԱՐ, գ. Դրան վրայ կախած երկաթի մուրճ: Դուռը զարնելու:
ԴՈՆԱՊԱՆ, գ. Դոնան պահապան:
ԴՈՆԱՊԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Դոնապանի պաշտօնը:
ԴՈՆԱՓԱԿ, գ. Դուռը ներսից փակելու յարմարանք զանազան ձեւի:
ԴՈՆԲԱՑ, ան. Բաց դռներով, մուտքը ազատ:
ԴՈՆԲԱՑԷՔ, գ. (Եկեղ.) Ծաղկազարդի երեկոյեան եկեղեցու վարագոյրը բանալու արարողութիւնը:
ԴՈՆԹԱԿ, գ. Դրան թակ, դուռը ծեծելու երկաթէ փոքր մուրճ:
ԴՈՆՉԱՆ, գ. Շոգիի մեծ սուլիչ:
ԴՈՆՉԵԼ, ն. չբ. Թնդացնել:
ԴՈՆՉԻՒՆ, գ. Դոնչելու՝ դոնչանի ձայնը:
ԴՈՆՓԱԿ, ան. Փակ դռներով, կողմնակի մարդկանց մուտքն արգելուած: Հկր. Դոնբաց:
ԴՈՆՑ, գ. 1. Խուտն ամբոյս: 2. Խուտնեքում շարժում: Գրոհ:
ԴՍԵՐՄԳԻՐ, ան. Որդեգրուած աղջիկ:
ԴՍԻԿՈՆ, գ. Տան կտուր:
ԴՍՏԻԿ, գ. նուագ. Դուստր*ի: Փոքր դուստր:
ԴՍՐՈՎ, գ. Պարսաւ, նախատինք:
ԴՍՐՈՎԱԿԱՆ, ան. Պարսաւական:
ԴՍՐՈՎԱՆՔ, գ. Պարսաւ:
ԴՍՐՈՎԵԼ, նբ. Պարսաւել:
ԴՍՐՈՎԵԼԻ, ան. Պարսաւելի:
*** ԴՐԱԶԱՐԿՈՒ**, ան. Դուռը զարնող, դուռը բախող:
ԴՐԱԽՏ, գ. 1 Ծառ: 2. Ծառատունկ, պարտէզ: 3. (Կրօն.) Ըստ Աստուածաշնչի աւանդութեան՝ պտղալից պարտէզ երկրի երեսին:
*** ԴՐԱԽՏԱԲԱՑ**, ան. (Կրօն.) Դրախտը բացող:
ԴՐԱԽՏԱԴՈՒՌ, գ. Դրախտի դուռ:
*** ԴՐԱԽՏԱԿԱՆ**, (Կրօն.) Տ. Դրախտային:

ԴՐԱՆՏԱՀԱԻ, գ. (Կենդ.) *Ճնճղուկների կարգին պատկանող թռչուն:*

ԴՐԱՆՏԱՅԻՆ, ան. (Կրօն.) *Դրախտին յատուկ:*

ԴՐԱՆՏԱՆԱԼ, չբ. *Դրախտ դառնալ:*

ԴՐԱՆՏԱՆՄԱՆ, ան. *Դրախտի նման:*

ԴՐԱՆՏԱՎԱՅՐ, ան. *Որի վայրերը տեղերը դրախտի են նման:*

ԴՐԱՆՏԱՎԱՐԴ, գ. (Բուս.) *Վարդերի բազմաթիւ տեսակներից մէկը:*

ԴՐԱՆՏԱՏՈՒԿ, ան. *Դրախտում տընկած, բուսած: Դրախտատունկ ծառ իսաղոդ:*

* **ԴՐԱՍԱԿ**, ան. *Դուրով ծակոդ (արհեստաւոր):*

ԴՐԱԿԱՆ, ան. 1. *Դրուած, դրուող:*
 2. (Քրկն.) *Ածականների (եւ մակբայների) այն ձեւը, երբ յատկութեան աստիճանը չի բաղդատուում կմ համեմատուում:* 3. (Մաթ.) *Թիւ կմ քանակ, որ նշանակում է իրօք եղածը: Հկր. Բացասական:*

ԴՐԱԿԱՆԱՊԷՍ, մկ. *Դրական:*

ԴՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Դրական իրական լինելը:*

ԴՐԱԿԱՆՕՐԷՆ, Տ. *Դրականապէս:*

ԴՐԱԿԻՑ, ան. գ. *Դռներով իրար մօտ:*

ԴՐԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. *Դրակից լինելը:*

* **ԴՐԱՀԱՅԵԱՑ**, ան. *Դէպի դուրս նայող:*

ԴՐԱՍ, գ. 1. *Օանրութեան չափ Հին Յունաստանում:* 2. *Թուղթ-դրամ (Տ. Թղթադրամ): Մանր դրամ:*

ԴՐԱՍԱԲԱՇԽՈՒԹԻՒՆ, գ. *Որեւէ ազգօգուտ գործի համար դրամ տրամադրելը՝ դրամաբաշխում:*

ԴՐԱՍԱԳԷՏ, գ. *Մասնագէտ հին դրամների ու մեդալների:*

ԴՐԱՍԱԳԻՏԱԿԱՆ, ան. *Դրամագիտութեան վերաբերեալ:*

ԴՐԱՍԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Գիտութիւն հին դրամների ու մեդալների:*

ԴՐԱՍԱԳԼՈՒԻՆ, գ. *Գումար, որ տըրուում է տոկոսով եւ շահ է բերում:*

ԴՐԱՍԱԳՈՐԾ, Տ. *Դրամահատ:*

ԴՐԱՍԱԹՈՒՂԹ, Տ. *Թղթադրամ:*

ԴՐԱՍԱԾՐԱՐ, գ. *Դրամ պարունակող ծրար:*

ԴՐԱՍԱԿԱՆ, ան. *Դրամի վերաբերեալ:*

ԴՐԱՍԱՀԱՏ, գ. *Վարպետ կմ բանուոր, որ աշխատում է պետական դրամահատութեան գործարանում:*

ԴՐԱՍԱՀԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Մետաղեայ դրամ կտրելը կմ պատրաստելը:*

ԴՐԱՍԱՀԱԻԱՔ, ան. գ. *Նա՝ որին յանձնըրած է հաւաքել կմ ստանալ պետական կմ հասարակական տուրքերը:*

ԴՐԱՍԱՆԵՆԳ, ան. գ. *Կեղծ դրամ շինող:*

ԴՐԱՍԱՆԵՆԳՈՒԹԻՒՆ, գ. *Մասնաւոր անձի՝ կեղծ մետաղեայ դրամ կմ պետական արժեթղթեր շինելը իր շահի համար:*

* **ԴՐԱՍԱՇԱՀ**, գ. *Շահ, որ ստանում են զանազան դրամների կմ արժեթղթերի առեւտրից:*

ԴՐԱՍԱՇԱՐՀԱՅԻՆ, ան. *Որպէս դրամաշնորհի հատկացում:*

ԴՐԱՍԱՇՈՐԹ, ան. գ. *Նա որ դրամաշորթութիւն է անում:*

ԴՐԱՍԱՇՈՐԹՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ապօրինի կերպով կմ խաբէութեամբ ուրիշից փող կորզելը:*

ԴՐԱՍԱՊԱՆԱԿ, գ. *Փող պահելու գրպանի քսակ:*

ԴՐԱՍԱՊԱՇՏ, ան. *Դրամը՝ փողը պաշտող:*

ԴՐԱՍԱՊԱՇՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Դրամապաշտ լինելը:*

* **ԴՐԱՍԱՍԵՂԱՆ**, գ. *Սեղանաւորի սեղան:*

ԴՐԱՍԱՍԷՐ, ան. *Դրամ՝ փող սիրող, փողասէր:*

ԴՐԱՄԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Դրամասեր լինելը:
ԴՐԱՄԱՏԷՐ, ած. գ. Դրամի տերը, փո-
 դատեր:
ԴՐԱՄԱՏԻՐԱԿԱՆ, ած. Դրամատե-
 րերին յատուկ:
ԴՐԱՄԱՏԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Դրութիւն՝ երբ
 իշխում է դրամագլուխը:
ԴՐԱՄԱՏՈՒՆ, Տ. Բանկ: Դրամապահե-
 լու տեղ:
ԴՐԱՄԱՐԿՂ, գ. Արկղ, որի մէջ դրամ են
 պահում:
ԴՐԱՄԱՓՈՒՆ, Տ. Լումայափոխ:
ԴՐԱՄԱՓՈՐՁԵԼ, նբ. Դրամափորձ կա-
 տարել:
ԴՐԱՍՕԺԻՏ, գ. Կնոջ բերած օժիտը՝
 դրամով:
ԴՐԱՆԻԿ, գ. Պաշտպանական սպասա-
 տը՝ պահակ:
*** ԴՐԱՆԿ**, ած. Պալատական պաշտօն-
 եայ:
ԴՐԱՄԱՆԳ, գ. Թարմ ոստերի եւ ծաղիկ-
 ների հիւսակ:
ԴՐԱՄԱՆԳԵԼ, նբ. Դրասանգներով
 զարդարել:
ԴՐԱՅԻ, ած. Տ. Դրակից՝ հարեւան:
ԴՐԱՅԻԱԿԱՆ, ած. Դրացիներին եւ
 դրացութեան յատուկ
ԴՐԱՅԻՐՈՒԹԻՒՆ } գ. Դրացի լինելը:
ԴՐԱՅՈՒԹԻՒՆ }
ԴՐԱՔՄԱՅ } Տ. (Յուն.) Դրամ:
ԴՐԱՔՄԷ }
ԴՐԱՌԻԹ, գ. Շարժադիթ:
ԴՐԴԵԼ, նբ. Թեթեւակի բոթել:
ԴՐԴԶ, գ. Նա որ դրդում է սաղրիչ:
ԴՐԴՈՒԵԼ, նբ. Ուժով դրդել, բոթել:
ԴՐԴՈՒՄ, գ. Դրդելը:
ԴՐԸՆԿ, միջ. Այն ձայնը, որ լսուում է
 երկու պինդ մարմինների իրար ընդ-
 հարուելուց:
ԴՐԸՄՓ, միջ. Թնդիւն ձայն, որ լսուում
 է մի ծանր բայց կակուղ առարկայ պինդ
 մարմնի ընդհարուելուց:

ԴՐԺԱՆՔ, Տ. Դրժում: Ժխտում:
ԴՐԺԵԼ, նբ. Ուխտագանգ՝ ուխտադրուժ
 լինել:
*** ԴՐԺԵԼԻ**, ած. Խաբող:
*** ԴՐԺՈՂԱԲԱՐ**, մկ. Ուխտագանցու-
 թեամբ, նենգութեամբ: Ժխտողաբար:
*** ԴՐԺՈՂԱԿԱՆ**, ած. Նենգաւոր:
ԴՐԺՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Նենգութիւն՝
 ժխտում: Ուրացում:
*** ԴՐԻՃ**, գ. Հնայական յուռութի ծրար՝
 կապոց:
+ ԴՐԻՆԴ, գ. Ձեռքի ափը. ափի վերելի
 փափուկ թնթրուց միսը:
ԴՐԻՎԱԼ, չբ. Ընդհարուել՝ դրիկոց
 հանելով:
+ ԴՐԻՎԱՆ, գ. Հարուած դրիկոցով:
ԴՐԻՎԱՑՆԵԼ, նբ. Դրիկոցով հարուա-
 ծել, խփել:
+ ԴՐԿԻՑ, Տ. Դրացի:
ԴՐՍԲԱԼ, չբ. Դրմբոցի ձայն հանել:
ԴՐՍԲՈՑ, գ. Դրը մփ ձայնը, դրմբալու
 ձայնը:
ԴՐՆԴԵԼ, չբ. Ոտքը գետնին խփել (ձիու
 մասին):
ԴՐՈՅԹ, գ. 1. Գումար, որ դրուած է
 որեւէ հիմնարկի կմ ձեռնարկութեան
 մէջ:
 2. Տեսակէտ, կարծիք:
ԴՐՈՅՔԱԶՍՓ, գ. Դրոյթի չափը:
ԴՐՈՇՄ, գ. 1. Մետաղեայ հարթ մա-
 կերեւոյթի վրայ բարձրաքանդակ կմ
 խորաքանդակ ձեւ: 2. Դրոշմի թողած
 նշանը: 3. (Եկեղ.) Եկեղեցու եօթը խոր-
 հուրդներից մէկը:
ԴՐՈՇՄԱԹՈՒՂԹ, Տ. Դրոշմանիշ: Նա-
 մականիշ:
*** ԴՐՈՇՄԱԿԱՆ**, ած. Դրոշմուած:
ԴՐՈՇՄԱԿՆՔԵԼ, բ. Դրոշմակնիքով
 կնքել:
ԴՐՈՇՄԱՀԱՐ, գ. Դրոշմներ դնող:
ԴՐՈՇՄԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Դրոշմներ
 դնելը:

ԴՐՈՇՄԱՆԻՇ, գ. Պետական գինանշանը կրող փոքրիկ թուղթ:

ԴՐՈՇՄԱՊԻՏԱԿ, գ. Ապրանքների մասին որոշ կարգի տեղեկանք պարունակող յատուկ տիպի հսկիչ նշան:

ԴՐՈՇՄԱՊԻՏԱԿԱԻՈՐԵԼ, բ. Դրոշմապիտակով նշել:

ԴՐՈՇՄԱՊԻՏԱԿԱԻՈՐՈՒՄ, գ. Դրոշմապիտակաւորելը:

ԴՐՈՇՄԱԻՈՐ, ած. Վրան դրոշմ կրող:

ԴՐՈՇՄԱՏՈՒՐՔ, գ. Այն տուրքը, որ վճարում են պետութեան՝ գնելով դրոշմաւոր թղթեր:

ԴՐՈՇՄԵԼ, նբ. Դրոշմի պատկերը կմ գիրը ճնշման կմ այլ միջոցով հանել մի կակուղ առարկայի վրայ:

* **ԴՐՈՇՄԻՉ**, ած. գ. Նա որ դրոշմում է, դրոշմահար:

ԴՐՈՒԱԳ, գ. 1. Որեւէ նիւթ, որ ազուցւում է մի մակերեսի վրայ: 2. Գրութեան մէջ՝ գրուածքի մեծ բաժանում:

ԴՐՈՒԱԳԱՔԱՐ, մկբ. (փխբ.): Հատուածաբար, աստիճանաբար:

* **ԴՐՈՒԱԳԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ**, գ. Դրուագելու արհեստը:

ԴՐՈՒԱԳԱՆԱՆՇ, ած. Նախշերով դրուագում:

ԴՐՈՒԱԳԱՇԱՐ, գ. Դրուագների՝ անցքերի շարք:

ԴՐՈՒԱԳԱԻՈՐ, ած. Դրուագած:

ԴՐՈՒԱԳԵԼ, նբ. Դրուագներ ազուցանել մի մակերեսի վրայ:

ԴՐՈՒԱԳԻՉ, ած. գ. Արհեստաւոր:

ԴՐՈՒԱՏ, Միջ. Գովեստի բացազանչութիւն:

ԴՐՈՒԱՏԱԿԱՆ, ած. Դրուատանքի արժանի:

ԴՐՈՒԱՏԱՆՔ, Տ. Դրուատիք:

ԴՐՈՒԱՏԵԼ, նբ. Գովել:

ԴՐՈՒԱՏԵԼԻ, ած. Դրուատելու՝ գովասանքի արժանի:

ԴՐՈՒԱՏԻՔ, գ. Գովեստ, ներբող:

ԴՐՈՒԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Դրուատելը:

ԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Դրուած լինելը: 2. Անհատի վիճակը, կացութիւնը: 4. Համակարգութիւն, համակարգ:

ԴՐՈՒԺ, Բարդութիւնների երկրորդ մասում՝ խաբող՝ դաւաճանող իմաստով (օր. ուխտադրուծ):

ԴՐՈՒԺԱՆ, ած. Դրժող:

+ **ԴՐՈՒԿ**, ած. մկ. Դրուած:

* **ԴՐՈՒՆԱՋ**, գ. (Բուս.) Անորոշ բոյսի անուն:

ԴՐՍԵՑԻ, ած. գ. Դրսից եկած:

ԴՐՍԵՒ, գ. Դրսի կողմը:

ԴՐՍԵՒՈՐԵԼ, նբ. Ներսի երեսը դուրս դարձնել:

+ **ԴՐՍՈՒՑ**, ած. գ. Տանից դուրս գնալիս հազնելու զգեստ:

ԴՐՏԱՀԱՍ, ած. Դիրտի համ ունեցող, մրուրի համ:

ԴՐՕՇ, Տ. Դրօշակ:

* **ԴՐՕՇԱԳՈՐԾ**, ած. գ. Կուտքերի արձաններ քանդակող, դրօշակ շինող:

ԴՐՕՇԱԶԱՐԴԵԼ, նբ. Դրօշակներով զարդարել:

ԴՐՕՇԱԶԱՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Դրօշագար դելը, դրօշակներով զարդարելը:

ԴՐՕՇԱՊՕՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Դրօշակների միջոցով հեռաւորութեան վրայ հաղորդակցում:

ԴՐՕՇԱԿ, գ. Պետութեան խորհրդանշանը ծառայող կտաւ:

ԴՐՕՇԱԿ, գ. 1. Զգեստի քղանցք, փէշ: 2. Ձողի ծայրին կպցրած լաթ, որ կրում է որեւէ ազգի ազգային գոյները:

ԴՐՕՇԱԿԱԶԱՐԴ, ած. Դրօշակներով զարդարում:

ԴՐՕՇԱԿԻՐ, 1. ած. Դրօշակը կրող: 2. Փոխ. Առաջնորդ:

* **ԴՐՕՇԱԻՈՐ**, ած. Դրօշակ ունեցող:

ԴՐՕՇԵԼ, նբ. Արձան քանդակել, կուտք շինել:

ԴՔՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Դքսի աստիճանը՝

<p>պատիր:</p> <p>ԴՔՍՈՒՉԻ, գ. Դքսի կին:</p> <p>ԴՕ, գ. (Երաժ.) Սովորական ութնեակի առաջին ձայնաստիճանը:</p> <p>ԴՕԴ, գ. Կերակուր եփելու կաւէ մեծ աման:</p> <p>+ ԴՕԴԿ, գ. Պուլիկ, փոքր դող:</p> <p>ԴՕԴՕՇ, գ. (Կենդ.) Երկակենցաղ գորտի նման, առանց պոչի:</p>	<p>* ԴՕԴՕՇԱՆՈՑ, գ. Որտեղ շատ դողօշ- ներ են ապրում. փոխ. Կեղտոտ:</p> <p>ԴՕԼ, գ. 1. Դոյլ: 2. Կաշեայ պարկ:</p> <p>ԴՕԼՄԱ, Տ. (Թրք.) Լիցք, լցման, լցուկ:</p> <p>ԴՕՆՔԻՇՈՏՈՒԹԻՒՆ, գ. (փոխ.) Երեւա- կայոյ, թեթեւամիտ: Սերվանտէսի վէպի հերոսի քաջագործութիւն:</p>
---	--

Ե, Է

<p>Ե, ե, եչ: գ. Հայերէնի այբուբենի հինգեր- րորդ տառը եւ երկրորդ ձայնաւորը:</p> <p>ԵԱԹԱՂԱՆ, գ. Տաճկական թուր:</p> <p>+ ԵԱԽՈՒ, գ. (Տաճ.) Սպեղանի:</p> <p>* ԵԱՄԱՆԻ, գ. (Հանք.) Սարդիոն:</p> <p>+ ԵԱՅԼԻ, ԵԱԼԼԻ, գ. (Տաճ.) Կլոր պար:</p> <p>ԵԱՊՈՆԱԿԱՆ, Տ. Ճապոնական:</p> <p>+ ԵԱՐ, գ. (Պրս.) Սիրական, սիրուհի:</p> <p>ԵԱՓ(ՈՒ)ՋԻ, գ. Այծի մազից պատ- րաստած անթել հաստ վերարկու:</p> <p>ԵԲԵՆՈՍ, գ. (Բուս.) Փոշածաղիկների դասին պատկանող ծառ:</p> <p>ԵԲՐԱՅԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Եբրայերէն ոճի՝ դարձուածքների գործածութիւն:</p> <p>ԵԲՐԱՅԱԿԱՆ, ած. Եբրայեցիներին յա- տուկ՝ վերաբերեալ:</p> <p>* ԵԲՐԱՅԱԻՄԱՆ, ած. Եբրայեցիների մէջ աւանդուած:</p> <p>ԵԲՐԱՅԵՑԵՐԵՆ, ած. մկ. գ. Եբրայեցիներ- րի լեզուով:</p> <p>ԵԲՐԱՅԵՑԻ, ած. գ. Հրեաների հին ա- նունը:</p> <p>ԵԳԻՊՏԱԲԱՆ, ած. գ. Մասնագէտ եգիպ- տաբանութեան:</p> <p>ԵԳԻՊՏԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Հին Եգիպ- տոսի լեզուի ու հնութիւնների ուսում-</p>	<p>նասիրութիւն եւ գիտութիւն:</p> <p>ԵԳԻՊՏԱԲՆԱԿ, ած. Եգիպտոսում բնակութիւն հաստատած:</p> <p>ԵԳԻՊՏԱԳԷՏ, Տ. Եգիպտաբան:</p> <p>* ԵԳԻՊՏԱԿՈՐԾԱՆ, ած. Եգիպտոսը կործանող:</p> <p>ԵԳԻՊՏԱՀԱՅ, գ. Եգիպտոսում բնակ- ող հայ:</p> <p>ԵԳԻՊՏԱՅԻ, ած. գ. Եգիպտոսի բնակիչ:</p> <p>ԵԳԻՊՏԱՅՈՐԵ(Ա)Ն, գ. (Բուս.) Կողբա ւոր կուտազգիներին պատկանող բոյս:</p> <p>ԵԳԻՊՏՈՒՉԻ, ած. գ. Իգական սեռի եգիպտացի:</p> <p>ԵԳՈՒՑ, Տ. Էգուց:</p> <p>ԵԴԵՄ, գ. 1. Երջանկութեան վայր՝ պարտէզ՝ դրախտը: 2. Փոխ. Վայելչու- թեան տեղ: Երջանկութեան վայր՝ պար- տէզ:</p> <p>ԵԴԵՄԱԲՈՒ(Ղ)ՈՒ, ած. Եդեմից բխող:</p> <p>* ԵԴԵՄԱԾԻՆ, ած. Եդեմում ծնունդ առած:</p> <p>ԵԴԵՄԱԿԱՆ, ած. Եդեմին յատուկ:</p> <p>ԵԴԵՄԱՅԻՆ, ած. Եդեմի նման:</p> <p>1. ԵՁ, թվ. ած. Մի:</p> <p>2. ԵՁ, գ. (Կենդ.) Որոճող՝ կճղակա- բաշխ՝ եղջերաւոր չորքոտանի:</p>
---	--

ԵԶԱԿԱՆ, ան. Եզակի:
ԵԶԱԿԱՆԱՊԷՍ, մկ. (Քրկն.) Եզակի թռուով:
 * **ԵԶԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Եզական՝ միակ լինելը:
ԵԶԱԿԵՐՊ, ան. Եզան կերպ ունեցող:
ԵԶԱԿԻ, ան. (Քրկն.) Քերականական ձև:
 * **ԵԶԱՄԻՏ**, ան. Միամիտ:
ԵԶՐԻՄԵԼԱԿ, ան. Եզդիներով բնակեցնուած:
ԵԶՐԻՍՀԱԼԱՍՏ, ան. Եզդիներին հալածող:
ԵԶՐՈՒՉԻ, գ. Եզդի կին:
ԵԶԵՐԱԲԱԿ, ան. Ծովի՝ գետի եզերքում բնակուող:
ԵԶԵՐԱՍՏԻՆ, ան. Եզերքում՝ ավերի մօտ ծնուած՝ բուսած:
ԵԶԵՐԱԿԱՆ, ան. Եզր՝ սահման ունեցող:
ԵԶԵՐԱՊԱՀ, ան. Եզր կազմող, սահման կազմող:
ԵԶԻՂ, ան. գ. Քրտական մի ցեղ:
 + **ԵԶՆԱԳԻՆ**, գ. Եզան գինը:
 * **ԵԶՆԱԼՈՒԾ**, գ. Եզների լուծ:
ԵԶՆԱԿ, գ. Փոքր եզ:
ԵԶՆԱԿՆ, գ. Խաղողի մի տեսակ:
ԵԶՆԱՃԱՇԱԿ, ան. Եզ ուտող:
 + **ԵԶՆԱՅ**, գ. Քրոջ ամուսինը, քեռայր:
ԵԶՆԱԶՔ, S. Եզան աչք:
ԵԶՆԱՐԱՍՏ, գ. Եզներն արածացնող:
ԵԶՆԱՐԳԵԼ, գ. (Բուս.) Թիթեռնածաղիկների կարգին պատկանող կիսաթուփ:
ԵԶՆԱՐՈՏԻԿ, գ. Մի փոքր թռչուն ճնճողուկների ցեղից:
 + **ԵԶՆԱՑՈՒ**, ան. գ. Արու հորթ:
ԵԶՆԱՔԱՅԼ, մկ. ան. Եզան քայլերով, դանդաղաքայլ:
ԵԶՆԻԿ, գ. Փոքր եզ:
ԵԶՈՒԻՏ, ան. գ. 1. Նա որ պատկանում է Յիսուսեան կարգին: 2. Փոխ. Կեղծաւոր:

ԵԶՈՒԻՏԱԿԱՆ, ան. Եզուիտին յատուկ:
ԵԶՈՒԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Եզուիտի բարք:
ԵԶՐ, գ. 1. Ծայր: 2. Ափ: 3. Սահման: 4. (Մաթեմ.) Համեմատութեան մէջ՝ առաջին եւ չորրորդ անդամները եւ երկրորդ ու երրորդ անդամները:
ԵԶՐԱԳԻԾ, գ. Ջրի եւ ցամաքի միացման զիծը: Որեւէ առարկայի եզերքի զիծը:
ԵԶՐԱԳՈՐԾՍՏՈՒՄ, գ. Եզրի տերմինի գործածում:
ԵԶՐԱԹԵԼ, գ. Գործուածքի եզերն ազուցող թել:
ԵԶՐԱԿԱՊ, գ. Եզրի կապ:
ԵԶՐԱԿԱՐ, գ. Կար, որ կարուած է կտորի եզերքին:
ԵԶՐԱԿԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ինչ բանի որ յանգում են դատողութիւններից յետոյ: 2. (Տրամ.) Հաւաքարանութեան երրորդ եզրը:
ԵԶՐԱՍՏԻՐ, գ. Եզերքի ծիրը:
ԵԶՐԱՀԱՆ, գ. Հիւսնական գործիք:
ԵԶՐԱՅԱՆԳ, գ. Տողավերջի յանգը:
ԵԶՐԵՐԻ, գ. (Բուս.) Դափնի ցեղին պատկանող գեղեցիկ թուփ:
ԵԹԵՐ, գ. 1. Վերին օդ, բարձր երկինք: 2. (Քիմ.) Ցնդական հեղանիւթ:
ԵԹԵՐԱՅԻՆ, ան. Երկնային:
ԵԹԵՐԱՅԱՅՏ, ան. Եթերից ծագած:
ԵԹԵՐԱՅԱՆԿ, գ. Օրուայ հեռարձակուելիք հաղորդումների ցանկը:
ԵԹԵՐԱՑՈՒՄ, գ. Եթերացնելը:
ԵԹԷ, շղկ. Կապում է երկու նախադասութիւն այլ եւ այլ յարաբերութիւններով: 2. Եթէ ոչ, Հակառակ դէպքում:
ԵԹՈՎՊԱԿԱՆ, ան. Եթովպիային յատուկ:
ԵԹՈՎՊԱՅԻ, ան. գ. Եթովպիայի բնակիչ:
ԵԼԱԿ, գ. (Բուս.) Վարդածաղիկների կարգին պատկանող բոյս:
ԵԼԱԿԱՆՈՑ, գ. Բանջարանոց կմ պար-

տեղ, որտեղ էլակի բոյսն է մշակուում:
ԵԼԱԿԵՆԻ, գ. Ելակի բոյսը:
ԵԼԱԿԵՏ, գ. Կէտ, որտեղից սկսուում է էլք՝ շարժում:
ԵԼԱՆԵԼ, Տ. Ելնել:
ԵԼԵԿՏՐԱԲԱՐ, մկ. Ելեկտրականության միջոցով:
ԵԼԵԿՏՐԱԲԵՐ, ած. գ. Գործիք, որ երկար ժամանակ պահում է իր մէջ էլեկտրականությունը:
ԵԼԵԿՏՐԱԳԷՏ, ած. գ. Մասնագէտ էլեկտրական ոյժի եւ նրա բազմատեսակ կիրառությունների:
ԵԼԵԿՏՐԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Ելեկտրազէտ լինելը:
ԵԼԵԿՏՐԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. Ելեկտրական ոյժ մատակարարել մի տեղ:
ԵԼԵԿՏՐԱԼԱՍՊ, գ. Ելեկտրական լոյս տարածող ապակեայ գնդակաձեւ անօթ:
ԵԼԵԿՏՐԱԼԱՐ, գ. Ելեկտրական մետաղեայ լար:
ԵԼԵԿՏՐԱԼՈՅԾ, ած. գ. Ելեկտրալուծության ենթարկուած մարմին:
ԵԼԵԿՏՐԱԼՈՒՍԱԿԱՆ, ած. Ելեկտրալուծության յատուկ:
ԵԼԵԿՏՐԱՍՈՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Բնագիտության մասը:
ԵԼԵԿՏՐԱՄԵՆ, ած. Ելեկտրականություն ձեռող:
ԵԼԵԿՏՐԱԿԱՅԱՆ, գ. Կայարան, որտեղ աշխատում են էլեկտրական սարքերը:
ԵԼԵԿՏՐԱԿԱՆ, ած. Ելեկտրականության յատուկ:
ԵԼԵԿՏՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. (Ֆիզ.) Մարմինների այն յատկությունը, որ նրանք, որոշ պայմաններում, դէպի իրենց են ձգում շրջակայ թէթեւ նիւթեր:
ԵԼԵԿՏՐԱԶՈՂ, գ. Ելեկտրական ձող:
ԵԼԵԿՏՐԱՄԱԳՆԻՍ, գ. Երկաթէ ձող:
ԵԼԵԿՏՐԱՄԱԳՆԻՍԱԿԱՆ, ած. Գիտության մաս, որ ուսումնասիրում է մագնիսի եւ էլեկտրականության մէջ

եղած յարաբերությունը:
ԵԼԵԿՏՐԱՄԵՏԱՂԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. (Տեխն.) Մետաղների մշակություն էլեկտրականության միջոցով:
ԵԼԵԿՏՐԱՅԱՐԴԱՐ, ած. գ. Արհեստաւոր, որ յարդարում՝ կարգաւորում է էլեկտրական սարքերը:
ԵԼԵԿՏՐԱՅԵՆ, ած. Ելեկտրության միջոցով հիւսուած, շարուած յեռուած:
ԵԼԵԿՏՐԱՆԱԼ, չբ. Ելեկտրական ոյժ ստանալ:
ԵԼԵԿՏՐԱՆՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Ելեկտրական հոսանքը անցկացնելու յատկությունը:
ԵԼԵԿՏՐԱՇԱՐՇ, ած. Ելեկտրական ոյժով շարժուող:
ԵԼԵԿՏՐԱՇԱՐՇԻՉ, ած. Ինչ որ էլեկտրական ոյժ է արտադրում:
ԵԼԵԿՏՐԱՉԱՓ, գ. Գործիք, որ ցոյց է տալիս էլեկտրության այն քանակը, որով լարուած է մի մարմին:
ԵԼԵԿՏՐԱՉԱՓԱԿԱՆ, ած. Ելեկտրաչափության վերաբերեալ:
ԵԼԵԿՏՐԱՉԱՓՈՒԹԻՒՆ, գ. Ելեկտրաչափության ոյժն ու տեսակները:
ԵԼԵԿՏՐԱՏԻՊ, ած. գ. Տպարան, որի մեքենաներն աշխատում են էլեկտրական ոյժով:
ԵԼԵԿՏՐԱՅՈՅՑ, գ. Ելեկտրականություն ցոյց տուող գործիք:
ԵԼԵԿՏՐԱՔԱՐՇ, ած. գ. Ելեկտրական ոյժով աշխատող տրամվայ:
ԵԼԵԿՏՐԱՔԻՄԻԱ, գ. Քիմիայի այն մասը, որ ուսումնասիրում է քիմիական երեւոյթները, որոնց մէջ կարեւոր դեր է կատարում էլեկտրականությունը:
ԵԼԵԿՏՐՈՂ, գ. Մէկը երկու մետաղեայ լարերից, որոնք մի կողմից հաղորդուում են էլեկտրական երկու բեւեռների հետ:
ԵԼԵԿՏՐՈՆ, գ. 1. Մաթ. 2. (Ֆիզ.) Բացասական էլեկտրության ամենանուրբ անբաժանելի մասնիկ:

<p>ԵԼԵԻՋ, գ. Ելնել-իջնելը:</p> <p>ԵԼԵԻՍՈՒՏՔ, գ. Ելնել-մտնելը:</p> <p>ԵԼԵԻՍՏԱԳԷՏ, Տ. Ֆինանսագետ:</p> <p>ԵԼԵԻՍՏԱՅՑՈՅՑ, Տ. Եկամտուտի եւ ծախսի հուղեցոյց:</p> <p>ԵԼԼԱՂԱԿԱՆ, Տ. Հելլենական:</p> <p>ԵԼՏԱՍԳԻՏԱԿԱՆ, Տ. Ելեմուտքի տընտեսական վիճակ:</p> <p>ԵԼՆԵԼ, ԵԼԼԵԼ, չբ. 1. Ներսից դուրս փոխադրուել: 2. Հեռանալ: 3. Հանդէս գալ: 4. Առաջ գալ: 5. Բարձրանալ:</p> <p>ԵԼՈՅԹ, գ. Հանդէս՝ հրապարակ գալը:</p> <p>ԵԼՈՅԹԱՇԱՐ, գ. Ելոյթների շարք:</p> <p>ԵԼՈՒԶԱԿ, Տ. Յելուզակ: Աւազակ, կողոպտող:</p> <p>+ ԵԼՈՒՍՈՒՏ, գ. Գնալ-գալ, ելեմուտ:</p> <p>ԵԼՈՒՆԿ, գ. (Կալմ.) Մարմնի որեւէ տեղում ելած՝ դուրս եկած պինդ եւ անցաւ այտուց:</p> <p>ԵԼՈՒՍՏ, գ. Ելնելը, դուրս գալը:</p> <p>ԵԼՔ, գ. 1. Ներսից դուրս ելնելը: 2. Միջոց, հնար: 3. Վեր բարձրանալը: 4. Հանդէս, ելոյթ: 5. (Հաշուապ.) Հաշուապահական մատենանի այն երեսը, որտեղ մուծուում են բաց թողնուած գումարները:</p> <p>1. ԵՎ, գ. Դրսից եկած:</p> <p>2. ԵՎ, գ. Օտարական:</p> <p>ԵՎԱԿՈՉ, ած. Դատարան գալու կանչը:</p> <p>ԵՎԱԿՈՉԵԼ, նբ. Դատարան կանչելը:</p> <p>ԵՎԱՍՈՒՏ, ած. 1. Դրսից եկած մտած: 2. գ. Արդիւնք:</p> <p>ԵՎԱՍՏԱԲԱԺԻՆ, գ. Եկամտի բաժին՝ մաս:</p> <p>ԵՎԱՍՏԱԿԱՆ, Տ. Եկամտային:</p> <p>ԵՎԱՍՏԱՀԱՐԿ, գ. Հարկ, որ պետութիւնը գանձում է քաղաքացիներից՝ համապատասխան նրանց տարեկան եկամտուտների:</p> <p>ԵՎԱՍՏԱՅԻՆ, ած. Եկամտուտների վերաբերեալ:</p> <p>ԵՎԱՍՏԱՇԱՏ, ած. Ինչից շատ եկամուտ</p>	<p>է ստացուում:</p> <p>* ԵԿԵՂԵՑԱԲԱՐ, մկ. Եկեղեցու կարգով:</p> <p>ԵԿԵՂԵՑԱԶԱՐԴ, ած. Եկեղեցին զարդարող:</p> <p>ԵԿԵՂԵՑԱԿԱՆ, ած. Եկեղեցուն յատուկ:</p> <p>գ. Հոգեւորական:</p> <p>ԵԿԵՂԵՑԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Եկեղեցական կարգ: 2. Տ. Հոգեւորականութիւն:</p> <p>ԵԿԵՂԵՑԱԶԵԻ, ած. Եկեղեցու ձեւով շինուած:</p> <p>ԵԿԵՂԵՑԱՄԵՐՉ, ած. Եկեղեցուն մօտ գտնուող:</p> <p>ԵԿԵՂԵՑԱՆՈՒԷՐ, ած. Եկեղեցուն նուիրուած:</p> <p>* ԵԿԵՂԵՑԱՇՆՈՐՀ, ած. Եկեղեցուն շնորհուած:</p> <p>ԵԿԵՂԵՑԱՊԱՆ, գ. Եկեղեցու պահապան:</p> <p>ԵԿԵՂԵՑԱՊԱՏԿԱՆ, ած. Եկեղեցուն պատկանող:</p> <p>ԵԿԵՂԵՑԱՊԱՏՈՒՄ, ած. Եկեղեցու պատմութիւնը գրող:</p> <p>* ԵԿԵՂԵՑԱՊԵՏ, գ. Մի եկեղեցու պետը:</p> <p>ԵԿԵՂԵՑԱՍԷՐ, ած. Եկեղեցի՝ կրօնական արարողութիւններ սիրող, բարեպաշտ, ժամասէր:</p> <p>ԵԿԵՂԵՑԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Եկեղեցասէր լինելը:</p> <p>ԵԿԵՂԵՑԻ, գ. 1. Մարդկանց ժողով: 2. Առանձին քրիստոնէական եկեղեցի: 5. Շինութիւն, որտեղ հաւատացեալ քրիստոնէաները ժողովուում են կրօնական պաշտամունք կատարելու ժամ, տաճար:</p> <p>ԵԿԵՂԵՑՕՐՀՆԷՔ, գ. Նորաշէն եկեղեցին օրհնելու կարգ:</p> <p>ԵԿԵՍՑԷ, («Եկեսցէ» բառից, որով սկսուում է սաղմոսը, աղօթքի սկզբում), գ. Երեկոյեան աղօթք:</p> <p>ԵԿՈՂ, Նա որ գալիս է:</p> <p>ԵԿՈՒՈՐ, ած. գ. Օտար տեղից եկած:</p>
--	--

ԵՎՈՒՈՐՈՒՂԻ, գ. Եկուտր կին:
ԵՎՔԱՆԻԿ, գ. (Կենդ.) Ծտերի ցեղին պատկանող երգեցիկ թռչուն:
ԵՂ, գ. Լինեյը, ստեղծելը:
+ ԵՂԱԾ-ՉԵՂԱԾ, ած. գ. Ինչ որ կայ-չկայ:
ԵՂԱԿԱՆ, ած. Ստեղծում:
ԵՂԱԿԱՐԾ, Տ. Յեղակարծ:
ԵՂԱՆ, գ. Գործիք, երկրագործական գործիք:
ԵՂԱՆԱԿ, գ. 1. Կերպ, կարգ, ձև: 2. Միջոց, հնար: 3. Տարուայ չորս բաժիններից ամեն մեկը: 4. Օղի յատկությունը տուեալ ժամանակ: 5. (Քրկն.) Բայի ձև:
ԵՂԱՆԱԿԱԳԵՆ, նբ. Մի տաղաչափութեան համար եղանակ գրել:
ԵՂԱՆԱԿԱԿԱՆԵԱԼ, ած. Եղանակից կախում:
*** ԵՂԱՆԱԿԱԿԻՑ**, ած. Նոյն եղանակին մասնակից:
ԵՂԱՆԱԿԱՂԻՄ, ած. Եղանակ հիւտող:
ԵՂԱՆԱԿԱՒՈՐԵՆ, նբ. Եղանակը՝ կերպը փոփոխել:
ԵՂԱՆԱԿԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Եղանակատրելը, չափատրելը:
ԵՂԱՆԱԿԵՆ, նբ. Եղանակով երգել:
ԵՂԱՆԵՆ, չբ. Գոյություն ունենալ, լինել:
ԵՂԱՆԵՆԻ, ած. գ. Եղած, ստեղծում:
ԵՂԱՐ, գ. Անուանացած կին, անուսին:
ԵՂԱՐԿԵՆ, նբ. Եղ՝ իւղով օծել:
ԵՂԱՅՐ, գ. Միեւնոյն ձնողներից ծնած որդիներ:
ԵՂԱՅՐԱԲԱԺԻՆ, գ. Եղբոր բաժինը:
ԵՂԱՅՐԱԲԱՐ, մկ. Եղբոր պէս:
ԵՂԱՅՐԱԳԻՐ, գ. Ծածկագրի տեսակ:
*** ԵՂԱՅՐԱԳՈՅՆ**, ած. բաղդ. Աստ. Եղբոր նման:
ԵՂԱՅՐԱԴԱԻ, ած. Եղբորը դաւ դնող:
ԵՂԱՅՐԱԴԵՄ, ած. Եղբոր մտերիմի տեսքով:
ԵՂԱՅՐԱԿԱՆ, ած. Եղբորը յատուկ, վերաբերեալ: Բարեկամական:

ԵՂԱՅՐԱԿԻՆ, գ. Եղբոր կինը:
ԵՂԱՅՐԱԿԻՑ, ած. գ. Եղբոր նման մտերիմ:
ԵՂԱՅՐԱԿՅԵՆ, նբ. Միաբանակից դատնալ:
ԵՂԱՅՐԱԿՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Եղբայրակից լինելը:
ԵՂԱՅՐԱՆԱԼ, չբ. Իբրեւ եղբայր լինել:
ԵՂԱՅՐԱՇՈՒՆՉ, ած. Եղբայրասիրտ:
ԵՂԱՅՐԱՍԷՐ, ած. Եղբորը սիրող:
ԵՂԱՅՐԱՍՊԱՆ, ած. Եղբորն սպաննող:
ԵՂԱՅՐԱՍՊԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Եղբորն սպաննելը:
ԵՂԱՅՐԱՎԱՃԱՌ, ած. Եղբորը վաճառող:
ԵՂԱՅՐԱՏԵԱՑ, ած. Եղբորը ատող: Հկո. Եղբայրասէր:
ԵՂԱՅՐԻԿ, գ. (Փաղաքշ.) Փոքրիկ եղբայր:
ԵՂԱՅՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Եղբայր լինելը:
ԵՂԱՅՐԱՍԻՐԱԲԱՐ, մկ. Եղբայրասիրտութեամբ:
ԵՂԱՅՐԱՍԻՐԱԿԱՆ, ած. Եղբայրական սիրով եղած:
ԵՂԱՅՐԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Եղբայրասէր լինելը:
ԵՂԲՕՐԱԴՔԻԿ, գ. Եղբոր աղջիկը:
ԵՂԲՕՐՈՐԴԵԱԿ, գ. (Փաղաքշ.) Եղբորորդի:
ԵՂԲՕՐՈՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Եղբորորդի լինելը:
ԵՂԵԱՄ, գ. Առաւօտեան սառած ցող:
ԵՂԵԱՄԱՊԱՏ, ած. Եղեամով պատած՝ ծածկում:
ԵՂԵՐՈՐՈՍ, գ. (Բուս.) Գորտնուկների կարգին պատկանող բոյս:
ԵՂԵՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Եղած լինելը:
ԵՂԵՄԱՆԱՌՆ, ած. Եղեամի հետ յառն:
ԵՂԵՄԱԾԻՆ, ած. Եղեամ ծնող:
ԵՂԵՄԱՊԱՏ, ած. Եղեամով պատած՝

ծածկուած:

ԵՂԵՄՆԱՐԿՈՒԻ, ան. Եղեամբերող:

ԵՂԵՌՆ, գ. 1. Չարիք, աղէտ, փորձանք, ողբերգութիւն: Արհաւիրք:

ԵՂԵՌՆԱԲԱՆՏ, ան. Եղեռնի ենթարկուած:

ԵՂԵՌՆԱԲԱՆ, ան. գ. (Իրաւաբ.) Մասնագէտ՝ հեղինակ, որ ուսումնասիրում է եղեռնները:

ԵՂԵՌՆԱԳԻՏԱԿԱՆ, ան. Յեղասպանագիտական:

ԵՂԵՌՆԱԳՈՐԾ, Տ. Ոճրագործ:

ԵՂԵՌՆԱՂԱՏ, Տ. Քրէական (դատարան): Ոճիր դատողատեան:

* **ԵՂԵՌՆԱԼՈՒԻՐ**, ան. Չարը կմ չարիքը լսելու տրամադիր:

ԵՂԵՌՆԱԿԱՆ, ան. 1. Չարագործ: 2. Թշուառական:

ԵՂԵՌՆԱԿՈՇՈՒԵԼ, բ. Եղեռնի ենթարկուել՝ եղեռնագարկ լինել՝ եղեռնագարկուել:

* **ԵՂԵՌՆԱՀԱՄ**, ան. Չարահամ:

ԵՂԵՌՆԱՑԱԻ, գ. Եղեռնի պատճառած վիշտը՝ ցար:

ԵՂԵՌՆԱԲՈՐ, ան. Չար, ժանտ:

ԵՂԵՌՆԱՓՈՐՁ, գ. Եղեռն՝ ոճիր կատարելու փորձ:

ԵՂԵՄՊԱԿ, գ. (Բուս.) Շրթնածաղիկների կարգին պատկանող կիսաթուփ:

ԵՂԵՐԱԺԱՌԱՆԳ, գ. Եղեռնի հետեւանքները կրած՝ ժառանգած:

* **ԵՂԵՐԱՆՍԱՂ**, Տ. Ողբերգութիւն:

ԵՂԵՐԱԿԱՆ, ան. Սգալի, ողբալի, ողբերգական:

* **ԵՂԵՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Եղերական յատկութիւն:

ԵՂԵՐԱՄԱՅՐ, գ. Լալամայր: Վճարովի սգացող լացող կին:

ԵՂԵՐՆ, գ. Հագարի նման բանջար:

ԵՂԵՐԱԿ, գ. (Բուս.) Չամբիւղատրների կարգին պատկանող լեզուածէ՛ծաղիկներով բոյս:

ԵՂԵՐԵԼԻ, ան. Կսկծալի, սգալի:

ԵՂԵՐԵՐԳ, գ. Փոքրիկ բանաստեղծութիւն, որ արտայայտում է սուգ, տխրութիւն:

ԵՂԵՐԵՐԳԱԿ, ան. գ. Եղերերգ յորինող:

ԵՂԵՐԵՐԳԱԿԱՆ, ան. Եղերերգին յատուկ:

ԵՂԵՐԵՐԳՈՒԹԻՒՆ, Տ. Եղերերգ:

1. **ԵՂԵԻՒՆ**, գ. (Բուս.) Կոնաբերների կարգին պատկանող ծառ:

2. **ԵՂԵԻՒՆ**, գ. (Բուս.) Խոպոպաւորների խմբին պատկանող խոտ:

ԵՂԵԻՆԱԿԵՐ, գ. (Կենդ.) Թիթեռների մի տեսակ, որի թրթուրը ուտում է անտառը:

ԵՂԵԻՆԱՀԱՏ, գ. Եղեւնիին կտրող:

ԵՂԵԻՆԱՀՈՒՆՏ, գ. Եղեւնի սերմ:

ԵՂԵԻՆԱՀԻՒՍ, ան. Եղեւնու ճիւղերից հիւսած:

ԵՂԵԻՆԱՇԷՆ, ան. Եղեւնիներից շինուած, սարքուած:

ԵՂԵԻՆԱՓՈՅՑ, գ. Եղեւնի ծառի փայտ:

ԵՂԵԻՆԻ, ան. Եղեւնափայտից շինած՝ պատրաստած:

1. **ԵՂԷԳ**, գ. (Բուս.) Եղերդի տեսակներից բոյս:

2. **ԵՂԷԳ**,

ԵՂԷԳՆ, գ. (Բուս.) Յուրանաւոր խոտազգիների կարգին պատկանող տունկ:

* **ԵՂԷԳՆԱԲԵՐԱՆ**, գ. Եղեգնուտի բերանը, շամբի սկիզբը:

ԵՂԷԳՆԱԲՆԱԿ, ան. Եղեգնուտում՝ շամբում բնակող:

ԵՂԷԳՆԱԲՈՅՍ, ան. Որտեղ եղէգ է բուսնում:

ԵՂԷԳՆԱԿՈՒՆ, ան. Որտեղ եղէգը շատ է բուսել:

ԵՂԷԳՆԱՀԱՄ, ան. Եղեգնի համ ունեցող:

ԵՂԷԳՆԱՀԻՒՍ, ան. Եղէգից հիւսուած՝ շինուած:

ԵՂԵՂԱՋԵԻ, ան. մկ. Եղեղի ձևն ունեցող:

ԵՂԵՂԱՆՄԱՆ, ան. Եղեղի նմանող, եղեղնաձև:

ԵՂԵՂԱՇԱՔԱՐ, գ. Շաքարեղեղնից պատրաստուած շաքար:

ԵՂԵՂԱՊԱՏ, ան. Եղեղով պատած՝ ծածկուած:

* **ԵՂԵՂԱՍՐԻՆԳ**, գ. Եղեղից շինած հասարակ սրինգ:

ԵՂԵՂԱՑՈՒՊ, գ. Եղեղից պատրաստուած ցուպ, գաւազան:

ԵՂԵՂՆԻԿ, գ. Փոքր եղեգ:

ԵՂԵՂՈՒՏ, ան. Որտեղ շատ եղեգ է բուսած:

ԵՂԻ, գ. Նոր հասնող ցորեն:

ԵՂԻՄԿԱՆ, **ԻԼԻՄԿԱՆ**, ան. գ. Հումերոսի աշխարհահոշակ քերթողութիւնը:

ԵՂԻՃ, գ. (Բուս.) Եղիճագիների կարգին պատկանող խոտակերպ տունկեր:

+ **ԵՂԻՆ-ՂԵՂԻՆ**, ան. Խիստ դեղնած. փոխ. Նիհար, փոխտ:

ԵՂԻՆՁ, գ. Բրնձից կմ հաճարից կմ ձաւարից պատրաստած կերակուր:

* **ԵՂԻՑԻ**, **ԹԷ**, շղկ. Համարենք թէ, ենթադրենք թէ:

ԵՂՍԱԳՈՐՄ, ան. Եղծում կատարող, աւերիչ:

* **ԵՂՍԱԳՈՐՄԵԼ**, ն. եւ չբ. Եղծումներ կատարել, ապականել:

* **ԵՂՍԱԳՈՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Եղծագործ լինելը:

* **ԵՂՍԱԳՐԵԼ**, նբ. Սխալ կմ աղաւաղուած բան գրել:

* **ԵՂՍԱՄԻՏ**, Խեղաթիւրում:

* **ԵՂՍԱՄՏԵԱԼ**, ան. Եղծուած մտքով, փուչ:

ԵՂՍԱՆԵԼ, նբ. Փչացնել, աւերել: Խեղաթիւրել: Ապականել:

ԵՂՍԱՆԵԼԻ, ան. Փչացող:

* **ԵՂՍԱՆՔ**, գ. Եղծում: Ապականում:

ԵՂՍԵԼ, նբ. Փչացնել:

ԵՂՄԻՉ, ան. գ. Եղծող, փչացնող, ապականող:

ԵՂՄՄՈՒՆՔ, գ. Եղծելը, փչացնելը:

ԵՂԿ, ան. Գաղջ, գոլ:

ԵՂԿԱԳՈՅՆ, բաղդ. աստ. Աւելի եղկ:

ԵՂԿԱԿԱՆ, ան. (Քրկն.) Եղո լկ ասելու, ողբական:

ԵՂԿԱՆԱԼ, չբ. Եղկումեղկ դառնալ:

ԵՂԿԵԼԻ, ան. Որին արժանի է եղո լկ ասել:

ԵՂԿԵԼԻՕՐԷՆ, մկ. Ողորմելի կերպով:

1. **ԵՂԿՈՒԹԻՒՆ**, գ. Ողորմելի լինելը:

2. **ԵՂԿՈՒԹԻՒՆ**, գ. Գաղջ լինելը:

ԵՂՆԱԼՕՈՒ, գ. (Բուս.) Հիւսիսային երկրներին յատուկ բոյս:

ԵՂՆԱՍՏԱՐԻԿ ԴԱՇՏԻ, գ. (Բուս.) Հիպերիկոն:

ԵՂՆԱՍՏԱՐԻԿ ԻՄԿԱԿԱՆ, գ. (Բուս.) Հոտաւէտ ծաղիկ:

ԵՂՆԱՉԵԱՅ, ան. Եղնիկի աչքեր ունեցող:

ԵՂՆԳԱԻՈՐ, ան. Եղունգ ունեցող:

ԵՂՆԳՆԱՀԱՏ, գ. Եղունգ կտրելու գործիք:

ԵՂՆԳՆԵԱՅ ՔԱՐ, գ. (Հանքաբ.) Քաղկեդոն քարի տեսակ:

ԵՂՆԻԿ, գ. (Կենդ.) Վայրի կաթնասուն եւ որոճող կենդանիների ցեղ:

ԵՂՆԻՅԱՆ, ան. Նրբիրան:

ԵՂՆՃՄԱՅՐ, գ. (Բուս.) Շրթնածաղիկների կարգին պատկանող բոյս:

ԵՂՆՈՅԹ, գ. Եղնիկի հորթ:

ԵՂՆՈՑ, գ. Թիթեղեպ աման, որի մէջ պահում են հեղուկ օճանելիք:

ԵՂՈՒԱՐԴ, գ. (Բուս.) Անտառային փոքր ծառ:

1. **ԵՂՈՒԿ**, ան. Խղճալի, ողորմելի:

2. **ԵՂՈՒԿ**, Միջ. որ արտայայտում է ցաւակցութիւն:

* **ԵՂՈՒԿԵԼ**, նբ. Թշուառացնել:

ԵՂՈՒՆԳ, **ԵՂՈՒՆԳՆ**, գ. Եղջերանիւթի բարակ

շերտ:

ԵՂՈՒՐՁ, գ. Պնդացած ձիւնի մակերես:
ԵՂՋԵՐԱԲՈՅՍ, ան. Բուսած եղջիրներ
ունեցող:

* **ԵՂՋԵՐԱԿ**, գ. Փոքր եղջիր:

ԵՂՋԵՐԱԿՆՃԻԹ, ան. Եղջիրի նման
(պինդ) կնճիթ ունեցող:

ԵՂՋԵՐԱՀԱՏՈՒՄ, գ. Եղջերաթաղանթը
հատելը:

ԵՂՋԵՐԱՅԻՆ, ան. Եղջիրին յատուկ:

ԵՂՋԵՐԱՆԻԻԹ, գ. Նիւթ, որից բաղկա-
ցած է եղջիրը:

ԵՂՋԵՐԱՌՈՒՈՅՍ, գ. (Բուս.) Առուտյոյի
մի տեսակը:

ԵՂՋԵՐԱՍԱՀՆԱԿ, գ. Եղջերուներու
սահնակ:

ԵՂՋԵՐԱՒՈՐ, ան. Եղջիր ունեցող:

ԵՂՋԵՐԱՔԱՐ, գ. (Հանք.) Կվարցի մի
տեսակ:

ԵՂՋԵՐԲՁԶ, գ. (Կենդ.) Բզեզների մի
տեսակ:

ԵՂՋԵՐԵԱՅ, ան. Եղջիրից շինած:

ԵՂՋԵՐԵՆԻ, գ. (Բուս.) Թիթենածա-
ղիկների կարգին պատկանող ծառ:

ԵՂՋԵՐՈՅՍ, գ. (Բուս.) Չարխտաների
կարգին պատկանող բոյս:

ԵՂՋԵՐՈՒ, գ. (Կենդ.) Յեղ կաթնարոյծ
որոճող կենդանիների:

ԵՂՋԵՐՈՒԱՔԱՐ, գ. Երեսակայական
կենդանի:

ԵՂՋԵՐՈՒԿ, գ. (Կենդ.) Ագռաւի տեսակ:

ԵՂՋԻՐ, գ. 1. Պոզ, կոտոր: 2. Լուսնի
դուրս ցցուած ծայրերը:

ԵՂՋԻՐԱԲԱԺԱԿ, գ. Եղջիրէ բաժակ:

ԵՂՎՐԻ, գ. (Բուս.) Ուռի նման ծառ:

ԵՂՏԵՍ, գ. Բարակ փայտի կտոր:

ԵՂՏԻՐ, գ. Ջրարբի՝ ջրառատ տեղ:

ԵՂՏԻՐԻԿ, գ. (Կենդ.) Թռչունների ցեղ:

ԵՂՐԻ, գ. Անտառային անորոշ ծառ:

+ **ԵՂՐԻ**, գ. (Բուս.) Լաչիի նման թուփ
դեղին ծաղիկներով:

ԵՍ, Էական բայ:

ԵՍԻՓՈՐՈՆ, գ. (Եկեղ.) Երկայն եւ լայն
ուրար:

ԵՆԹ, Նախդիր, որով յունաբան հեղի-
նակները կազմել են մի շարք բառեր:

ԵՆԹԱԲՆԱԶՈՒՅԻՆ, ան. Բնագրական,
անգիտակցական:

ԵՆԹԱԳԱՆԿ, գ. (Կազմ.) Գանկի յետեւի
ստորին մասը:

ԵՆԹԱԳԱՆՁԱԿԱՆ, գ. Գանձակալի
օգնական:

ԵՆԹԱԳԻՏԱԿԻՑ, ան. Ոչ լրիւ գիտակից
դրութիւն:

ԵՆԹԱԳԻՏԱԿՑԱՊԱՏՈՒՄ, գ. Ենթա-
գիտակցականի նկարագիր, ներկայա-
ցում:

ԵՆԹԱԳԻՏԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Ոչ լրիւ
գիտակցուած պատկերացումների բնա-
գաւար:

ԵՆԹԱԳԼՈՒԻՆ, գ. Գրուածքի գլխի մաս:

ԵՆԹԱՂԱՍ, գ. Դասի ստորաբաժին:

* **ԵՆԹԱՂԱԲԱՐ**, մկ. Ենթադրելով,
կարծիքաբար:

ԵՆԹԱՂԱԿԱՆ, ան. Ինչ որ ենթա-
դրուում է:

ԵՆԹԱՂԵԼ, նբ. 1. Իբրեւ իրողութիւն
ընդունել մի բան, որ իրօք չկայ:
2. Կարծել:

ԵՆԹԱՂԵԼԻ, ան. Ինչ որ կարելի է
ենթադրել:

ԵՆԹԱՂՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ներքելը՝ տա-
կը դնելը: 2. (Մաթ.) Առաջարկ, կարծիք,
որ ընդունուում է իբրեւ ճշմարիտ:

ԵՆԹԱՂՈՍԵՒՈՐՈՒՄ, գ. Դրսեւորման
ենթաձեւ, ենթատեսակ:

ԵՆԹԱԶԻՆԱՄԹԵՐՔ, Յանկացած զինա-
մթերք, որն իր խնդիրը կատարելու
համար անջատուում է հիմնական զի-
նամթերքից:

ԵՆԹԱԼԵԶՈՒ, գ. Լեզուի տակի հաստ
նեարդ:

ԵՆԹԱԼԵԶՈՒԱՅԻՆ, ան. (Կազմ.) Լե-
զուի տակի:

ԵՆԹԱԾՕՍԲԱԿ կմ **ԵՆԹԱԾՕՍԲԻՏ**, գ. (Քիմ.) Ենթածծմբային թթուուտի աղ:
ԵՆԹԱԾՕՍԲԱՅԻՆ, ած. (Քիմ.) Թըթուուտ:
ԵՆԹԱԾՕՆՎԱՅԻՆ } **Տ. Ընդծովեայ:**
ԵՆԹԱԾՕՆՎԵԱՅ }
ԵՆԹԱԿԱՅ, ած. 1. Ենթարկուած՝ հարկադրուած մի բանի: 2. գ. Առարկայ, նիւթ, որի մասին դատում են, գրում են: (Իրաւաբ.) Իրաւունքի ենթակայ:
*** ԵՆԹԱԿԱՅԱԿԱՆ**, ած. 1. Բաղկացական, բաղկացուցիչ: 2. (Քրկն.) Գոյական:
ԵՆԹԱԿԱՅԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, Տ. Ենթակայ լինելը:
ԵՆԹԱԿԵՆԴՐՈՆ, գ. (Երկրաչ.) Մարմինների ծանրութեան կենտրոնի տակ եղած կէտը:
ԵՆԹԱԿԷՏ, Տ. Ստորակէտ:
ԵՆԹԱԿԶԱԿ, գ. Կզակի տակ առաջացած կզակը:
ԵՆԹԱՀԱՆՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Հանրութեան ենթախումբ:
ԵՆԹԱՀՈՂ, գ. Բուսական հողի տակ եղած հողը:
*** ԵՆԹԱՄՆԱԿԱՆ**, ած. Հաստատուն, մնացական:
ԵՆԹԱՄՆԱՅ, գ. Տողի վերջում կիսատ մնացած բառի տակ դրուած փոքրիկ գիծ:
ԵՆԹԱՄՇԱԿՈՅԹ, գ. Մշակութահամակարգի մասնաւոր դրսեւորում:
ԵՆԹԱՄՈՐԹԱՅԻՆ, ած. Մորթի տակ կատարուող:
ԵՆԹԱՅԱՆՁՆԱԺՈՂՈՎ, գ. Յանձնաժողով, որ ընտրուած է մի ուրիշ յանձնաժողովից եւ աշխատում է նրա տուած հրահանգով:
ԵՆԹԱՆՐԱԿԱՅԻՆ, ած. Անրակի տակի:
ԵՆԹԱՇՐՁԱՆ, գ. Շրջանի մի ինքնուրոյն վարչական մասը:
ԵՆԹԱՇՐՁԱՆԱՅԻՆ, ած. Ենթաշրջա-

նին վերաբերող:
ԵՆԹԱՊԱՏԱՄԽԱՆԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Պատասխանատուութեան ենթակայ:
ԵՆԹԱՊԱՏՈՒՄ, գ. Առանձին, մասնաւոր պատում:
ԵՆԹԱՍՊԱՅ, գ. (Ռազմ.) Կրտսեր սպայ:
ԵՆԹԱՍՊԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Ենթասպայի աստիճանը:
ԵՆԹԱՎԱՐԱԳՈՒՅՐ, գ. Բուն վարագոյրին օժանդակ մաս:
ԵՆԹԱՎԱՐՊԵՏ, գ. Վարպետի օգնական:
ԵՆԹԱՎԱՐՁԱԿԱՆ, գ. Նա որ նախապէս վարձու է վերցնում հող կմ բնակարան:
ԵՆԹԱՎԱՐՁԵԼ, նբ. Վարձակալից վարձու վերցնել:
*** ԵՆԹԱՏՈՀՄ**, գ. (Կենդ. Բուս.) Տոհմի ստորաբաժանում կենդանաբանութեան եւ բուսաբանութեան մէջ:
ԵՆԹԱՐԿԵԼ, նբ. 1. Իր տակը ձգել: 2. Դարձնել: Հպատակեցնել, նուածել:
ԵՆԹԱՐԿՈՒՄ, գ. Ենթարկելը: Նուածում:
ԵՆԹԱՎԵՐՆԱԳԻՐ, գ. Լրացուցիչ, երկրորդ վերնագիր:
ԵՆԹԱՏԵՍԱԿ, գ. Տեսակին ենթակայ տեսակ:
ԵՆԹԱՏԵՍՈՒՉ, գ. Փոխտեսուչ:
ԵՆԹԻՄԱՍՏ, գ. Լրացուցիչ իմաստ:
+ ԵՆԻՉԱՐԻ, գ. 1. Օսմանեան հին զինուոր եւ զօրք: 2. Փոխ. Վայրագ՝ անկարգ մարդ:
ԵՆՔԵՂԵՍ, Տ. Օձաձուկ:
ԵՇՆԵԼ, չբ. Բորբոսնել:
ԵՉ, գ. Ե գրի անունը:
*** ԵՊԱՐԽՈՍ**, Տ. (Հուն.) Եպարքոս:
ԵՊԱՐՔՈՍ, Իշխան, գ. Բարձր պաշտօնէայ:
ԵՊԱՐՔՈՍԱԿԱՆ, ած. Եպարքոսին յատուկ:
ԵՊԱՐՔՈՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Եպարքոս լի-

<p>ները:</p> <p>ԵՊԵՐԱԿԱՆ, ան. Պախարակող:</p> <p>ԵՊԵՐԱՆՔ, գ. Եպերելը:</p> <p>ԵՊԵՐԵԼ, նբ. Պարսաւել:</p> <p>ԵՊԵՐԵԼԻ, ան. Պարսաւելի:</p> <p>ԵՊԻՄԿՈՂՈՍ, գ. Հոգետր բարձր աստիճանաւոր:</p> <p>ԵՊԻՄԿՈՂՈՍԱԿԱՆ, ան. Եպիսկոպոսին յատուկ:</p> <p>ԵՊԻՄԿՈՂՈՍԱՆԱԼ, չբ. Եպիսկոպոս դառնալ:</p> <p>ԵՊԻՄԿՈՂՈՍԱՆԻՍ, ան. Որտեղ եպիսկոպոս է նստում:</p> <p>ԵՊԻՄԿՈՂՈՍԱՊԵՏ, գ. Եպիսկոպոսների պետ:</p> <p>ԵՊԻՄԿՈՂՈՍԱՐԱՆ, գ. Եպիսկոպոսի կացարան:</p> <p>ԵՊԻՄԿՈՂՈՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Եպիսկոպոսի աստիճանը:</p> <p>1. ԵՈ, գ. 1. Ջրի տաքութեան բարձրանալը: 2. Տաքութիւն, բորբոք: Եփ:</p> <p>2. ԵՈ, թուակ. ան. Երէք:</p> <p>ԵՈՒԲԱԺԻՆ, ան. Երէք բաժին արած:</p> <p>ԵՈՒԲԱՇԵՆ, ան. (Մաթեմ.) Երէք անդամից բաղկացած քանակութիւն:</p> <p>ԵՈՒԲԱՐԲԱՌ, ան. Որի մէջ մի բան էրէք անգամ կրկնուում է:</p> <p>ԵՈՒԲԼԹԱԿ, ան. (Բուս.) Երէք բլթակ ունեցող:</p> <p>ԵՈՒԳԻԾ, ան. Երէք գիծ ունեցող:</p> <p>1. ԵՈՒԳԻՐ, ան. Երէք գրից բաղկացած:</p> <p>2. ԵՈՒԳԻՐ, գ. Ծածկագրի մի տեսակ:</p> <p>ԵՈՒԳԼՈՒԽ, ան. Երէք գլուխ ունեցող:</p> <p>ԵՈՒԳՈՅՆ, ան. Երէք գոյն պարունակող:</p> <p>ԵՈՒԹԻ, ան. Երէք թիեր ունեցող (նաւ):</p> <p>ԵՈՒԹԻԻ, ան. Թուով երէք:</p> <p>ԵՈՒԺԱՆԻ, Տ. Երէք ժանիք ունեցող, երէք մաս ունեցող:</p> <p>ԵՈՒԱԼ, չբ. 1. Սաստիկ տաքանալուց պղպջակներով գոլորշի արձակել (ջրի մասին): 2. Նման. Բորբոքուել:</p>	<p>ԵՈՒԱԼԱՐ, ան. Երէք լար ունեցող:</p> <p>* ԵՈՒԱԼԻ, ան. Երէքալեան:</p> <p>ԵՈՒԱՆԱԻ, ան. Երէք խաւից բաղկացած:</p> <p>ԵՈՒԱԾԱՅՐ, ան. Երէք ծայր ունեցող:</p> <p>ԵՈՒԱԿԱՅՄ, ան. Երէք կայմ ունեցող:</p> <p>* ԵՈՒԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Երէք լինելը:</p> <p>ԵՈՒԱԿԻ, մկ. Երէք անգամ:</p> <p>ԵՈՒԱԿՈՂ, ան. Երէք կող ունեցող:</p> <p>ԵՈՒԱԿՈՂՄ, ան. Երէք կողմ ունեցող:</p> <p>ԵՈՒԱՀԱՏՈՐ, ան. Երէք հատորից բաղկացած:</p> <p>ԵՈՒԱՀԵՆԱՐԱՆ, ան. Երէք հենարան ունեցող:</p> <p>ԵՈՒԱՀՈԼՈՎ, ան. 1. Երէք կերպ փոփոխուող: 2. (Քրկն.) Երէք կերպ հոլովուող:</p> <p>* ԵՈՒԱՀՐԱՇ, ան. Երէք կերպ կմ տեսակետով հրաշալի. գերազանցապէս հրաշալի:</p> <p>ԵՈՒԱԶԱՅՆ, ան. 1. Եռահիւսակ: 2. (Երած.) Երէք ձայնով:</p> <p>ԵՈՒԱՍՄԱՐԴԱԿ, ան. Երէք տարբեր մակարդակների վերաբերող:</p> <p>ԵՈՒԱՍՄԱԿ, ան. 1. Երէք ժամանակ ունեցող: 2. (Քրկն.) Երէք ժամանակից բաղկացած:</p> <p>ԵՈՒԱՍՄԱՆ } ան. Երէք մաս ունեցող: ԵՈՒԱՍՄԱՆԵԱՅ }</p> <p>ԵՈՒԱՍԵԱԿ, գ. Երէք տարի տեւող:</p> <p>ԵՈՒԱՍԵԾ, ան. Երիցս մեծ:</p> <p>ԵՈՒԱՍԵԾԱՐ, ան. Երիցս մեծարելի:</p> <p>ԵՈՒԱՍԵԾԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Եռամեծար լինելը:</p> <p>* ԵՈՒԱՍՈՒՄԻՆ, ան. Երէք ամուսին ունեցած:</p> <p>ԵՈՒԱՍՍԵԱԿ, գ. Երէք ամիսը իբրեւ մի միութիւն վերցրած:</p> <p>ԵՈՒԱՍՍԵԱՅ, ան. Երէք ամիս տեւող:</p> <p>ԵՈՒԱՅԱՐԿ, ան. Երէք յարկ ունեցող:</p> <p>ԵՈՒԱՆԱԽԱԿԱՀԵԼ, բ. Երէք երկրների (կողմերի) որեւէ մարմնի (կազմակերպութեան) համատեղ ղեկավարումը:</p>
--	--

* **ԵՌԱՆԳ**, ած. Երեք ծայրով:
 ԵՌԱՆԴ }
 ԵՌԱՆԴՆ } Գ. 1. Եռայր: 2. Եռանդուն:
ԵՌԱՆԴԱԳԻՆ, մկ. Եռանդով:
 ԵՌԱՆԴԱԼԻՐ } ած. Եռանդով:
 ԵՌԱՆԴԱԼԻՑ }
ԵՌԱՆԴԱՄ, ած. (Մաթեմ.) Երեք ան-
 դամից բաղկացած քանակ:
ԵՌԱՆԴԱՇԱՍ, ած. Շատ եռանդ ունե-
 ցող:
ԵՌԱՆԴՆԱՍԷՐ, ած. Ջանասեր, եռան-
 դալից:
ԵՌԱՆԴՈՏ, Տ. Եռանդուն:
ԵՌԱՆԴՈՒՆ, ած. 1. Եռացած, եի եկած:
 2. Եռանդով կատարուած:
ԵՌԱՆԻՍՏ, ած. Նստեղու երեք տեղ
 ունեցող:
ԵՌԱՆԻԻ, ած. Երեք անի ունեցող:
ԵՌԱՆԿԻՆ, գ. (Երկրաչ.) Երկրաչա-
 փական ձև:
ԵՌԱՆԿԻՆԻ, գ. Եռանկիւն:
ԵՌԱՆԿԻՆԱՁԵԻ, ած. Եռանկիւնի ձև
 ունեցող:
ԵՌԱՆԿԻՆԱՉԱՓԱԿԱՆ, ած. Եռան-
 կիւնաչափութեան վերաբերեալ:
ԵՌԱՆԿԻՆԱՉԱՓՈՒԹԻՆ, գ. (Մա-
 թեմ.) Երկրաչափութեան մաս:
ԵՌԱՆԿԻՆԱՉԱՓՈՐԷՆ, մկ. Եռան-
 կիւնաչափական կարգով:
ԵՌԱՆԿԻՆԻ, ած. Երեքանկիւնանի,
 երեք անկիւն ունեցող:
 ԵՌԱՆՁՆԵՍՅ }
 ԵՌԱՆՁՆԵԱՆ } ած. (Կրօն.) Երեք ան-
 ձից բաղկացած (միութիւն):
ԵՌԱՆՁՆՈՒԹԻՆ, գ. (Կրօն.) Եռանձն-
 եայ լինելը:
ԵՌԱՆՈՒՆ, ած. Երեք անուն ունեցող:
 * **ԵՌԱՇԱՐԺ**, ած. Երեք անգամ կմ
 սաստիկ շարժուած:
 * **ԵՌԱՇՆՈՐՀ**, ած. Երեք շնորհք ունե-
 ցող:
ԵՌԱՉԱՓ, ած. 1. Տաղաչափութիւն, որի
 մէջ տողը բաղկացած է երեք չափից:

2. (Երկրաչ.) Երեք չափում ունեցող:
 * **ԵՌԱՉԱՓԵԱՆ**, ած. Երեք չափ ունե-
 ցող, երեք չափի մէջ պարունակուող:
ԵՌԱՊԱՏԻԿ, ած. գ. Երեք անգամ աւելի:
ԵՌԱՊԱՏԿԵԼ, նբ. Երեք անգամ մե-
 ծացնել:
ԵՌԱՊԵՏ, գ. Եռապետութեան երեք ան-
 դամներից ամէն մէկը:
ԵՌԱՊԵՏՈՒԹԻՆ, գ. Երկրի ծայրագոյն
 իշխանութիւն՝ կենտրոնացած երեք
 մարդու ձեռքին:
ԵՌԱՍԱՅՐ, ած. Երեք սայր՝ երեք սուր
 ծայր կմ բերան ունեցող:
ԵՌԱՍԵՐՄ, ած. Երեք սերմ ունեցող:
ԵՌԱՍԻՆ, ած. Երեք սիւն ունեցող:
ԵՌԱՍԻՆԱԿ, ած. (Տպագր.) Երեք սիւ-
 նակ ունեցող:
 * **ԵՌԱՍՈՅԶ**, ած. Եռ գալով սուզուող:
ԵՌԱՍՏԵՂԵԱՆ, ած. Երեք աստղ ունե-
 ցող:
ԵՌԱՍՏԻՃԱՆ, ած. Երեք աստիճան
 ունեցող:
ԵՌԱՍՏՈՒԱՇՈՒԹԻՆ, գ. Երեք աստ-
 ռուած լինելը կմ դաւանելը:
ԵՌԱՎԱԿ, ած. Երեք վանկից բաղկա-
 ցած:
ԵՌԱՏԵՍԱԿ, ած. Երեք տեսակի:
ԵՌԱՏԵՍՈՒԹԻՆ, գ. (Ախտաբ.) Աչքի
 հիւանդութիւն:
ԵՌԱՏԵՐԵՆ, ած. (Բուս.) Որի տերեւ-
 ները դասատրուած են երեք-երեք:
ԵՌԱՏՈՂ, ած. Երեք տողից բաղկացած:
ԵՌԱՏՐՈՀՈՒԹԻՆ, գ. Երեք հաւասար
 մասի բաժանելը:
ԵՌԱՏՕՆ, գ. Եռակի տօն:
ԵՌԱՅԿՈՒՆ, ած. Եռացող:
ԵՌԱՅՈՒՄ, գ. Եռայր:
ԵՌԱՅՈՒՑԻՉ, ած. Եռացնող:
ԵՌԱՓԵՂԿ, ած. Երեք փեղկ ունեցող:
ԵՌԱՓԵՂԿՈՒՄ, գ. Երեք մասի բաժա-
 նելը:
 * **ԵՌԵԻԵՓ**, , գ. Եռ գալ-էփուելը:

ԵՌՇՏՐԱՆՔ, գ. Ընտրություն՝ առաջարկուող երեք տարբերակներից:
ԵՌԻԼԻՈՆ, թու. ած. Միլիոնը երրորդ աստիճանի:
 + **ԵՌՄԱՆ**, ած. Եռացող:
ԵՌՑԱՐԿԱՆԻ, Տ. Եռայարկ:
ԵՌՈՏԱՆԻ, ած. գ. Երեք ոտք ունեցող:
ԵՌՈՒԶԵՆ, գ. Աշխոյժ շարժում: Խուճապ, իրարանցում:
ԵՌՈՒԶԵՆԵԼ, ջբ. Վիտայ, իրարանցումի մեջ լինել:
ԵՌՈՒՆ, ած. Եռացող, եռանդուն:
ԵՌՑՆԵԼ, Տ. Եռացնել:
ԵՌՔՈՏ, ած. Մարմնի վրայ եռք ունեցող:
ԵՌՕՐԵԱՅ, ած. Երեք օրուայ:
ԵՍ, Անձ. դեր. Ա դերի:
ԵՍԱԿԱՆ, ած. Ինչի մեջ կմ որի մեջ կայ եսականություն:
ԵՍԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Իր եսին հետելելը:
ԵՍԱՄԵԾԱՐ, ած. Եսը մեծարող:
ԵՍԱՄՈՒ, ած. գ. Ինչի մեջ կմ որի մեջ կայ եսամոլություն:
ԵՍԱՄՈՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Ծայրայեղության հասած եսականություն:
ԵԻՐԱԳՕՏԻ, գ. Երամիտության մեջ ընդգրկուած երկրները:
ԵԻՐԱՈՒՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Երոպական ուղղություն:
ԵԻՐԱԶԱՓՈՐՈՇԻՉ, գ. Երոպական չափորոշիչ:
ԵԻՐԱՊԱՇՏՈՆԵԱՅ, գ. Երամիտության պաշտօնեայ:
ԵԻՐԱՄԻԱԿԱՆԱՑՈՒՄ, գ. Երոպականացում եւ ասիականացում:
ԵԻՐԱՄԻԱՄԵՏ, ած. Երամիային միտուած:
ԵԻՐԱՏԵՄԼԵԱՆ, ած. Երատեսիլին ներկայացուող:
ԵԻՐԱՐԺՅՈՅԹ, գ. Երամիտության գործող արժոյթ:

ԵԻՐՈԿԱՌՈՅՑ, գ. Երոպական կառոյց:
ԵԻՐՈԿՈՂՄՆՈՐՈՇՈՒՄ, գ. Երոպական կողմնորոշում:
ԵԻՐՈՊԱՄԵՐ, ած. Երոպան սիրող:
ԵԻՐՈՊԱՄԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Երոպան եւ Երոպականը սիրելը:
ԵՏԵԻ, գ. 1. Այն կողմը: 2. Յետոյք: 3. Տ. Յետոյ: 4. Հետամուտ լինել:
 + **ԵՏԵԻԱՆՑ**, մկ. Ետեից:
 + **ԵՏԵԻԵՐԵՍ**, ած. Ետեից ուրիշ կերպ, երեսանց ուրիշ կերպ:
ԵՏԵԻԻ, ած. Ետեւն եղած:
ԵՏ ԸՆԴ ԵՏ, մկ. Նոյնհետայն:
 + **ԵՏԻՆՔ**, գ. Իրիկնապահ:
ԵՏԻՄ, **ԵՏԻԴ**, **ԵՏԻՆ**, Տ. Ետեւ:
 + **ԵՏԻՏԵՍ**, ած. Յանկարծ հարստացած կմ բարձր աստիճանի հասած:
ԵՏՀՈՍՔ, գ. Դէպի ետ հոսող:
ԵՏՆԱԳՐՊԱՆ, գ. Յետեւի գրպան:
 + **ԵՏՆԱՓԱԿ**, գ. Փակած դրան ետեւից ամբողջեան համար դրուող հաստ փայտ:
ԵՏՆԿԻԹ, գ. Կովի վերջին կիթը:
 + **ԵՏՈՒԱՌԱՋ**, գ. Մի տեսակ արեւելեան պար:
ԵՏՐՈՒՄԱԿԱՆ, ած. Ետրուկներին կմ ետրուրացիներին յատուկ:
ԵՏՐՈՒՄԿՆԵՐ, յոզն. գ. Արիական ծագումով հին ժողովուրդ:
ԵՏՔԸ, Տ. Յետոյ:
ԵՐԱԳ, **ԵՐԱԳԱ...**, Տ. Արագ, Արագա...
 * **ԵՐԱԳԱԾԱԳ**, ած. Արագ ծագող:
 * **ԵՐԱԳԱԾԻՆ**, ած. Արագ՝ շուտ ծնող:
ԵՐԱԳԱՀԱՍ, ած. Արագ հասնող:
 * **ԵՐԱԳԱՓՈՅԹ**, ած. Իսկոյն՝ արագութեամբ վրայ հասնող:
ԵՐԱԳԵԼ, Տ. Արագել: Արագացնել:
ԵՐԱԶ, գ. 1. Քունի մեջ տեսիլք՝ անորոշություն շփոթ ու անհեթեթ: 2. Փոխ. Պատրողական, երեւակայական:
ԵՐԱԶԱԲՆԱԿ, գ. (փխբ.) Երագնէրով սպրող:

ԵՐԱԶԱԳԷՏ, ան. Երազ մեկնող:
ԵՐԱԶԱԳԻՐՔ, Տ. Երազահան:
ԵՐԱԶԱԳՈՒՇԱԿՈՒՄ, գ. Երազի միջոցով գուշակելը:
*** ԵՐԱԶԱԴԱՏ**, ան. Նա որ դատում է ըստ երազների:
ԵՐԱԶԱԽԱԲ, Տ. Երազափորձ:
ԵՐԱԶԱԽԱՌՆ, ան. Երազներով հիւսուած:
*** ԵՐԱԶԱԽՕՍ**, ան. Երազական բաներ խօսող:
ԵՐԱԶԱՄԻՆ, ան. Երազներ բերող:
ԵՐԱԶԱԿԱՆ, ան. Երազում տեսած:
+ ԵՐԱԶԱԿՈՒՄ, ան. Երազում վախենալուց հիւանդացած:
ԵՐԱԶԱՀԱՆԱՍ, ան. Երազի բովանդակությամբ հալածուած:
ԵՐԱԶԱՀԱՆ, ան. գ. Երազի նշանակություն դրուս հանող:
ԵՐԱԶԱՀԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Երազահան լինելը:
*** ԵՐԱԶԱՀՄԱՅ**, ան. Երազներով հմայություն անող:
ԵՐԱԶԱՄԻՏ, ան. Երազկոտ, երազող:
*** ԵՐԱԶԱՄՈՒ**, գ. Երազների մէջ ընկրդման:
*** ԵՐԱԶԱՄՈՅՆ**, ան. Երազային, երազուն:
ԵՐԱԶԱՅՈՅՍ, ան. Պատիբ, սնտոի:
ԵՐԱԶԱՆՔ, գ. Անիրագործելի փափագներով տարուելը:
ԵՐԱԶԱՇԽԱՐՀ, գ. Երազանքների աշխարհ:
*** ԵՐԱԶԱՊԱՏՈՒՄ**, ան. Երազներ պատմող:
ԵՐԱԶԱՏԵՍ, ան. Երազ տեսնող:
*** ԵՐԱԶԱՑՆՈՐ**, ան. Երազկոտ:
ԵՐԱԶԱՓՈՐՁ ԼԻՆԵԼ } չբ. Երազափորձություն ունենալ:
ԵՐԱԶԱՓՈՐՁԵԼ }
ԵՐԱԶԱՓՈՐՁՈՒԹԻՒՆ, գ. Սերմնահոսություն երազի մէջ:

ԵՐԱԶԳԻՐՔ, գ. Երազները մեկնելու գիրք:
ԵՐԱԶԵԼ, նբ. Երազում տեսնել:
ԵՐԱԶԸՆԴՈՍ, մկ. Երազում վախենալուց վեր թռչելով:
ԵՐԱԶԿՈՏ } ան. Երազանքի մէջ ընկած:
ԵՐԱԶՈՒՆ }
ԵՐԱԺԻՇՏ, գ. 1. Երաժշտական նուագարան ածող: 2. Նա որ գիտէ, երաժշտության մասնագետ:
ԵՐԱԺՇՏԱԳԵՏ, ան. գ. Երաժշտության մասնագետ:
ԵՐԱԺՇՏԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Երաժշտության գիտությունը:
ԵՐԱԺՇՏԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Երաժշտագրում:
ԵՐԱԺՇՏԱԿԱՆ, ան. Երաժշտության յատուկ:
ԵՐԱԺՇՏԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Երաժշտական արուեստ:
ԵՐԱԺՇՏԱՀԱՆԴԵՍ, գ. Հանդէս, որտեղ կատարում է երաժշտություն:
ԵՐԱԺՇՏԱՍՈՒ, ան. Երաժշտություն չափազանց սիրող:
ԵՐԱԺՇՏԱՍՈՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Երաժշտամոլ լինելը:
*** ԵՐԱԺՇՏԱՆԱԼ**, չբ. Երաժիշտ դառնալ:
ԵՐԱԺՇՏԱՆՈՑ, գ. Երաժշտության բարձրագոյն դպրոց:
ԵՐԱԺՇՏԱՊԵՏ, գ. Երաժշտական երկերի յայտնի հեղինակ:
ԵՐԱԺՇՏԱՍԵՆԵԱԿ, գ. Երաժշտության սենեակ, սենեակ, որտեղ զբաղում են երաժշտութեամբ:
ԵՐԱԺՇՏԱՍԷՐ, ան. Երաժշտություն սիրող:
ԵՐԱԺՇՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Երգ, նուագ: 2. Գիտություն, որ աւանդում է կանոնաւոր երաժշտութեան կանոնները:
ԵՐԱԺՇՏՕՐԷՆ, մկ. Երաժշտութեան կանոնների համաձայն:

<p>1. ԵՐԱԽ, գ. Բերան:</p> <p>1. ԵՐԱԽ, գ. (Եկեղ.) Քահանայական հանդերձի պճղնատր:</p> <p>ԵՐԱԽԱԿԱԼ, գ. Սուրբ բռնելու տեղը:</p> <p>* ԵՐԱԽԱԶԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Ձիու բերանի սանձը ձգելը:</p> <p>ԵՐԱԽԱՅ, գ. Սանիկ: Մանկիկ:</p> <p>ԵՐԱԽԱՅՐԻՔ, գ. Առաջին բերք:</p> <p>ԵՐԱԽՏԱԳԷՏ, ած. Ստացած բարիքը՝ երախտիքը գիտցող՝ ճանաչող:</p> <p>ԵՐԱԽՏԱԳԻՏԱԿԱՆ, ած. Երախտագէտին յատուկ:</p> <p>ԵՐԱԽՏԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Երախտիքը գիտենալը:</p> <p>ԵՐԱԽՏԱԳԻՏ, ած. Նա որ երախտիք է գտել:</p> <p>ԵՐԱԽՏԱԳՈՐԾ, ած. Երախտիք գործող:</p> <p>ԵՐԱԽՏԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Երախտիք գործելը:</p> <p>ԵՐԱԽՏԱԿՈՐՈՒՅՍ, ած. Երախտիքը կորցնող:</p> <p>ԵՐԱԽՏԱՀԱՏՈՅՑ, ած. Երախտիքը հատուցանող:</p> <p>ԵՐԱԽՏԱՄՈՌ, ած. Երախտիքը մոռացող:</p> <p>ԵՐԱԽՏԱՄՈՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Երախտամոռ լինելը:</p> <p>* ԵՐԱԽՏԱՆԱԼ, չբ. Երախտիք գտնել:</p> <p>* ԵՐԱԽՏԱՊԱՐԳԵԻ, ած. Երախտիք պարգեւող:</p> <p>ԵՐԱԽՏԱՊԱՐՏ, ած. Նա որ պարտական է մնում մէկին՝ նրանից գտած երախտիքի համար:</p> <p>ԵՐԱԽՏԱՊԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Երախտապարտ լինելը:</p> <p>ԵՐԱԽՏԱԻՈՐ, ած. գ. Երախտիք անող:</p> <p>ԵՐԱԽՏԻՔ, գ. Բարի գործ, որ մարդ անում է ուրիշի համար, առանց փոխարինութեան:</p> <p>ԵՐԱԽՏՈՒՐԱՑ, ած. Երախտիքն ուրացող, երախտամոռ: Ապերախտ:</p> <p>ԵՐԱԿ, գ. 1. Անցք՝ խողովակ: 2. (Կազ-</p>	<p>մախ.) Մարմնի մէջ եղած նուրբ զլանաձեւ խողովակ, որ արիւնը տանում է դէպի սիրտը:</p> <p>ԵՐԱԿԱԼԻՑ, ած. Շատ երակներ պարունակող, երակներով լի:</p> <p>ԵՐԱԿԱՀԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Երակ կտրելը:</p> <p>ԵՐԱԿԱՅԻՆ, ած. Երակին յատուկ:</p> <p>ԵՐԱԿԱԻՈՐ, ած. Երակներ ունեցող:</p> <p>ԵՐԱՄ, գ. 1. Խումբ, բազմութիւն, հող: 2. Մարդկանց խումբ:</p> <p>ԵՐԱՄԱԲԱՐ, մկ. Երամով:</p> <p>ԵՐԱՄԱԿ, գ. Խումբ չորքոտանիների՝ ընտանի կենդանիների:</p> <p>ԵՐԱՄԱԿԱՆ, ած. Երամ կազմող:</p> <p>ԵՐԱՄԱԿ(Ա)ՊԱՆ, գ. Երամակի պահապան:</p> <p>ԵՐԱՄԱՆԱԼ, չբ. Երամ կազմել:</p> <p>ԵՐԱՄԱՊԵՏ, գ. Երամի պետ:</p> <p>ԵՐԱՄԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Երամապետ լինելը:</p> <p>ԵՐԱՄԱՍԷՐ, ած. Երամ սիրող:</p> <p>ԵՐԱՆԱԳՈՅՆ, բաղդ. աստ. Աւելի երանելի:</p> <p>ԵՐԱՆԱԼԻՑ, Տ. Երանաւէտ:</p> <p>ԵՐԱՆԱԿԱՆ, ած. Երանութիւն պարունակող:</p> <p>* ԵՐԱՆԱՀՐԱՇ, ած. Երանելի եւ հրաշալի:</p> <p>ԵՐԱՆԱՇՆՈՐՀ, ած. Նա որ երանելութեան շնորհ է գտել:</p> <p>* ԵՐԱՆԱՊԵՏ, ած. Երանելիների մէջ առաջին:</p> <p>ԵՐԱՆԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Կրօնական կարգ կաթողիկ եկեղեցու մէջ:</p> <p>ԵՐԱՆԱԻՔՏ, ած. Կատարելապէս երանելի:</p> <p>ԵՐԱՆԳ, գ. 1. Հիմնական գոյնի նուրբ աստիճան դէպի բացը: 2. Նման. Առանձին նուրբ նշանակութիւն:</p> <p>ԵՐԱՆԳԱԿԱԼ, գ. Նկարչական դանակ:</p> <p>* ԵՐԱՆԳԱՆԵՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Գոյնեւորով՝ ներկերով ներկելը:</p>
---	---

<p>ԵՐԱՆԳԱՒՈՐՈՒՄ, գ. Երանգաւորելը:</p> <p>ԵՐԱՆԳԵԼ, բ. Երանգաւորել:</p> <p>ԵՐԱՆԳԻՉ, ած. գ. Ներկող:</p> <p>* ԵՐԱՆԵԱՆ, ած. Երանելի:</p> <p>ԵՐԱՆԵԼ, նբ. Երանի տալ:</p> <p>ԵՐԱՆԵԼԱԳՈՅՆ, բաղդ. աստ. Երանելիի:</p> <p>ԵՐԱՆԵԼԻ, ած. Որին արժանի է երանի տալ:</p> <p>ԵՐԱՆԻ՛, միջ. Որով խօսողն արտայայտում է իր բարեացակամ զգացմունքը մէկին:</p> <p>ԵՐԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Երանելի վիճակ:</p> <p>ԵՐԱՆՈՒՂԻ, ած. Երանելի կին:</p> <p>ԵՐԱՆՔ, գ. Ազուէջ, զիստ:</p> <p>ԵՐԱՇԽԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Երաշխատրութիւն:</p> <p>ԵՐԱՇԽԱԳԻՐ, գ. Ապահովութիւն:</p> <p>ԵՐԱՇԽԱՒՈՐ, գ. (Իրաւաբ.) Նա որ յանձն է առնում երաշխատրութիւն ուրիշի համար:</p> <p>ԵՐԱՇԽԱՒՈՐԱԳԻՐ, գ. Երաշխատրի տուած թուղթը:</p> <p>ԵՐԱՇԽԱՒՈՐԵԼ, նբ. Երաշխատր լինել:</p> <p>ԵՐԱՇԽԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. (Իրաւաբ.) Պատասխանատրութիւն:</p> <p>ԵՐԱՇՏ, գ. Անձրեւի պակասութիւն:</p> <p>ԵՐԱՇՏԱՀԱՐ, ած. Երաշտից զարկուած:</p> <p>ԵՐԱՇՏԱՀԱՐԵՐ, յոգն. գ. (Կենդ.) Երգեցիկ թռչունների կարգին պատկանող թռչունների ցեղ:</p> <p>ԵՐԱՇՏԱՅԻՆ, ած. Երաշտին յատուկ:</p> <p>ԵՐԱՇՏԱՆԱԼ, չբ. Երաշտից ցամաքել:</p> <p>ԵՐԱՄԱՆ, գ. Առասան, սանձ:</p> <p>ԵՐԱՄՏ, գ. Համախմբում:</p> <p>ԵՐԱՄՏԱՆ, գ. Նստուկ տեղ, յետոյք:</p> <p>ԵՐԲ, մկ. Ժամանակ ցոյց տուող: Քանի որ, մերթ:</p> <p>ԵՐԲԵՄ, մկ. Որ ցոյց է տալիս գործողութեան ժամանակը անորոշ կերպով:</p> <p>ԵՐԲԵՄԱԿԻ, ած. Երբեմն -երբեմն տեղի ունեցող:</p>	<p>ԵՐԲԵՄՆԻ, ած. Երբեմն՝ մի ժամանակ եղած:</p> <p>ԵՐԲԵՔ, մկ. Ցոյց է տալիս ենթադրական գործողութեան ժամանակը: Բնաւ, ամենեւին:</p> <p>+ ԵՐԲՈՐ, մկ. Երբ որ, որ ժամանակ որ: Մինչդեռ:</p> <p>ԵՐԲՈՒՆ, գ. Անասունի կուրծք:</p> <p>ԵՐԳ, գ. Հնչիւնների կարգաւորում ելեւէջ:</p> <p>* ԵՐԳԱԲԱՆ, ած. գ. Երգ յորինող, երգ երգող, երգահան:</p> <p>ԵՐԳԱԽԱՌՆ, ած. Որի մէջ խառնուած կայ երգ՝ երգեցողութիւն:</p> <p>ԵՐԳԱԿԻՑ, ած. Միասին երգող:</p> <p>ԵՐԳԱՀԱՆ, ած. գ. Երգ հանող՝ յորինող:</p> <p>ԵՐԳԱԶԱՅՆԱԶՈՒՐԿ, ած. (Լեզուաբ.) Երգաձայնական չեղող:</p> <p>ԵՐԳԱԶԱՅՆԱԿԱՆ, ած. (Լեզուաբ.) (Բաղաձայն հնչիւն), որ կարելի է բարձր ձայնով ու երկար արտասանել:</p> <p>ԵՐԳԱՄՈԼ, ած. Չափազանց սիրող երգերի:</p> <p>ԵՐԳԱՄՈԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Երգամոլ լինելը:</p> <p>* ԵՐԳԱՆԻՇ, Տ. Չայնանիշ:</p> <p>ԵՐԳԱՊԱՏՈՒՄ, գ. Բանահիւսական պատում՝ երգով:</p> <p>ԵՐԳԱՄՍՑ, ած. Երգող, խաղ ստող:</p> <p>ԵՐԳԱՄՍՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Երգ ասելը, երգելը:</p> <p>ԵՐԳԱՄԵՐ, ած. Երգ սիրող:</p> <p>ԵՐԳԱՄԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Երգասէր լինելը:</p> <p>ԵՐԳԱՄՏԵՂԾՈՒՄ, գ. Երգեր ստեղծելը:</p> <p>ԵՐԳԱՐԱՆ, գ. Երգելու եւ նուագելու գործիք:</p> <p>ԵՐԳԵԼ, նբ. Բերանով հնչիւնների կարգաւորում ելեւէջներ արտասանել, երգ՝ խաղ ասել:</p> <p>ԵՐԳԵՀՈՆ, գ. Երաժշտական նուագարան:</p> <p>ԵՐԳԵՀՈՆԱՀԱՐ, ած. գ. Երգեհոն նուագող:</p>
--	---

ԵՐԳԵՆՈՒՆԱՆՐՈՒՇԻ, գ. Կին երգե-
հոնահար:
ԵՐԳԵՑԻՎ, ած. գ. Երգող, երգելու ընդու-
նակ:
ԵՐԳԵՅՈՂ, ած. Երածիշտ:
ԵՐԳԵՅՈՂԱԿԱՆ, ած. Երգելու եւ նուա-
գելու վերաբերեալ:
ԵՐԳԵՅՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Երգելու ար-
ուեստը:
ԵՐԳԻՏԱԲԱՆ, ած. գ. Նա որ գրում է
երգիծարանութիւն, կատակախառն
գրութիւն:
ԵՐԳԻՏԱԲԱՆԱԿԱՆ, ած. Երգիծարա-
նութիւն պարունակող:
ԵՐԳԻՏԱԲԱՆԵԼ, նբ. Երգիծարանու-
թիւն անել:
ԵՐԳԻՏԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Երգիծանք:
Կատակախառն խայթող՝ վիրատրոդ:
ԵՐԳԻՏԱԲԱՆՕՐԷՆ, մկ. Երգիծարա-
նելով:
ԵՐԳԻՏԱԿԱՆ, ած. Կծող, խայթող,
երգիծանք:
ԵՐԳԻՏԱՆՔ, գ. Երգիծական խօսք:
ԵՐԳԻՉ, գ. Երգելու մասնագէտ: Երգա-
սաց, գուսան:
ԵՐԳՈՂ, գ. Դաւիթ մարգարէի մակդի-
րը: Երգիչ:
ԵՐԳՈՒՍՏՔ, գ. Երգելու եղանակը:
ԵՐԳՉԱԿԱՆ, ած. Երգչին յատուկ:
ԵՐԳՉՈՒՇԻ, գ. Կանացի սեռից երգիչ:
ԵՐԴ, գ. (Փոխ.) Օտիս, օջախ, տուն:
ԵՐԴԻՎ
ԵՐԴԻՔ } գ. 1. Հին ճարտարապետու-
թեամբ շինուած տների տանիքում թո-
ղած բացուածք: 2. Հողէ կտուր: 3. Փոխ.
Գլուխ:
ԵՐԴՄՆԱԳԻՐ, գ. Երդման գրութիւն՝
թուղթ:
ԵՐԴՄՆԱԴՐՈՒԺ, S. Երդմնագանգ:
ԵՐԴՄՆԱԶԱՆՑ, ած. Իր երդումը գանգ
անող, խախտող:
ԵՐԴՄՆԱԶԱՆՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Երդմնա-
գանգ լինելը:

ԵՐԴՄՆԱՊԱՆ, ած. Երդումը պահող,
երդմանը հաստատ մնացող:
ԵՐԴՄՆԱՍԷՐ, ած. Նա որ սիրում է
երդուել:
ԵՐԴՄՆԱԻՈՐ, ած. Երդուած:
ԵՐԴՄՆԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Պաշտօնի ըս-
տանձնման հանդիսատր արարողու-
թիւն:
ԵՐԴՄՆԻ, գ. Երդուող:
*** ԵՐԴՄՆՈՒՐԱՅ**, ած. Երդումն ուրա-
ցող:
ԵՐԴՆՈՒԼ, S. Երդուել:
ԵՐԴՈՒԵԱԼ, ած. Երդուած:
ԵՐԴՈՒԵԼ, չբ. Որեւէ պարտականու-
թիւն յանձն առնելիս կմ որեւէ բանի մա-
սին վկայելիս՝ իր խօսքի հաստատութեան
վկայ կանչել այն, ինչ որ նուի-
րական է խօսողին:
ԵՐԴՈՒԵՑՆԵԼ, անց. ձեւ Երդուելի:
ԵՐԴՈՒՄ, գ. Հանդիսատր յանձնառու-
թիւն:
*** ԵՐԴՈՒՄՍԱՃԱՔ**, ած. Երդումների շա-
տութիւնից ճաքուող:
ԵՐԴՈՒՄՆԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, S. Երդմնա-
սիրութիւն:
ԵՐԵՆԱԶՈՒՐԿ, ած. Երեխայ չունեցող:
ԵՐԵՆԱՍԱՅՐ, գ. Երեխաներ ունեցող
մայր:
ԵՐԵՆԱՅ, գ. Վաղ հասակի տղայ կամ
աղջիկ: Մանկիկ:
ԵՐԵՆԱՅԱԲԱՐ, մկ. Երեխայի պէս:
ԵՐԵՆԱՅԱԿԱՆ, ած. Երեխային յատուկ:
ԵՐԵՆԱՅԱՄԻՏ, Երեխայի պէս մտածող:
ԵՐԵՆԱՅԱՍՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Երեխայա-
միտ լինելը:
ԵՐԵՆԱՅԱՆԱԼ, չբ. Երեխայ դառնալ:
ԵՐԵՆԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Այն հասակը՝ երբ
մարդ երեխայ է:
ԵՐԵՆԱՅԱՊԱՇՏ, ած. Երեխայ պաշտող:
ԵՐԵՆԱՎԱՐԻ, մկ. Երեխայի պէս:
ԵՐԵՆԱՏԷՐ, ած. Երեխաների կմ երե-
խայի տէր:

<p>1. ԵՐԵՎ, գ. 1. Երեկոյ: 2. Արեւմուտք: 3. Երեկոյեան աստղ: 2. ԵՐԷՎ, գ. Այն օրը, որին յաջորդել է այսօրուայ օրը: ԵՐԵՎԵԱՆ, ան. Երեկուայ: ԵՐԵՎԻՆՔ, գ. (Բուս.) Մի տեսակ մացառ: ԵՐԵՎՈՅ, գ. Մուրն ընկնելու ժամանակը: ԵՐԵՎՈՅԱՆԱԼ, չբ. Երեկոյ դառնալ: ԵՐԵՎՈՅԵԱՆ, ան. մկ. Երեկոյի վերաբերեալ: ԵՐԵՎՈՅԹ, գ. Երեկոյի կազմակերպւած հանդէս: ԵՐԵՍ, գ. 1. Մարդու եւ կենդանիների գլխի առաջակողմը: 2. Անձ, ամբողջ մարդը: 3. Զգեստի դրսի կողմը: 4. Արտաքին ցոյց, երեսպաշտութիւն: 5. Հկր. Խոր: ԵՐԵՍԱՄԱՈՐ, մկ. Երեսով մէկ: ԵՐԵՍԱՎԱԼ, գ. Դէմքը ծածկող շոր: ԵՐԵՍԱՊՕՍ, ան. Երեսին՝ դէմ առ դէմ խօսող: ԵՐԵՍԱՆՑ, մկ. Երեսից: + ԵՐԵՍԱՊԻՆՆ, ան. Երեսը պինդ: + ԵՐԵՍԱՏԵՂ, գ. 1. Յարգանք: 2. Համարձակութիւն: + ԵՐԵՍԲԱՑ, ան. մկ. 1. Երեսը բաց, առանց քողի: 2. Փոխ. Շատ համարձակութիւն գտած: ԵՐԵՍԴԱՐՁՈՒԹԻՒՆ, գ. Երես դարձնելը: ԵՐԵՍԵԼ, չբ. Երեսանալ: ԵՐԵՍԻՎ, գ. Փոքրիկ երես: + ԵՐԵՍԼՈՒԱՅ, մկ. Երեսը չլուացած: ԵՐԵՍԼԱՎԱՆ, ան. Ասէն մէկին երեսուն: ԵՐԵՍԼԱՄԵԱՎ, գ. Երեսուն տարին՝ իբրեւ մի ամբողջութիւն: ԵՐԵՍԼԱՊԱՏԻՎ, ան. մկ. գ. Երեսուն անգամ աւելի: ԵՐԵՍԵԱՎ, գ. Երեսուն միաւորից</p>	<p>բաղկացած ամբողջութիւն: ԵՐԵՍԼՈՐԵԱՎ, գ. Երեսուն օրուայ տեւողութիւն: ԵՐԵՍԼՈՐԵԱՅ, ան. Երեսուն օր տեւող: ԵՐԵՍՈՒՆ, ան. Երեք անգամ տասը: ԵՐԵՍՈՒՆԱՆՈՅ, Տ. Երեսուննոց: + ԵՐԵՍՊԱՀՏ, ան. Անէրես, լիբբ: ԵՐԵՍՊԱՀՏ, ան. Հաճոյանալու համար կողմնապահութիւն անող, կեղծաւոր: ԵՐԵՍՊԱՀՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Երեսպաշտ լինելը: ԵՐԵՍՊԱՐՁ, ան. Երեսը պարզ: ԵՐԵՍՍԻՐԲԻՉ, գ. Լայթի կտոր, որով լուացուելուց յետոյ սրբում են երեսը: ԵՐԵՍՓՈՒՄԱՆ, գ. Անձի փոխանորդ տեղակալ, փոխանորդ: * ԵՐԵՍՓՈՒՄԱՆԱԲԱՐ, մկ. Իբրեւ երեսփոխան: * ԵՐԵՍՓՈՒՄԱՆԱՎԱՆ, ան. Երեսփոխանին յատուկ: ԵՐԵՍՓՈՒՄԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Երեսփոխան լինելը: ԵՐԵՍՔԱՇ, գ. Սեղանի՝ այրոնների ծածկոց: ԵՐԵՍՔՕՂ, գ. Հարսի երեսի քողը: ԵՐԵՐ, գ. ան. Երերուն, խախուտ, շարժուն: ԵՐԵՐԵԼԻՑ, ան. մկ. Երերացող: ԵՐԵՐԱԼ, չբ. Սեղօրէն այս եւ այն կողմ շարժուել: ԵՐԵՐԱՆՔ, Տ. Երերում: ԵՐԵՐՈՒՄ, գ. Երերալը: ԵՐԵԻՎ, գ. (Աստղաբ.) Արեգակի մոլորակներից մէկը: ԵՐԵԻՎԱԿԱՅԱՎԱՆ, ան. Ինչ որ իրօք չկայ: Անիրական, անբջային: ԵՐԵԻՎԱԿԱՅԵԼ, նբ. 1. Իր մտքի առաջ պատկերացնել մի առարկայ: 2. Մտքում ստեղծել որեւէ պատկեր կմ դրութիւն: * ԵՐԵԻՎԱԿԱՅԵԼԻ, ան. Ինչ որ կարելի է երեւակայել: ԵՐԵԻՎԱԿԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Մտքով պատ-</p>
--	--

<p>կերացնելու կարողություն:</p> <p>ԵՐԵՒԱԿԵԱՆ, ած. Երեւակ մոլորակին յատուկ:</p> <p>ԵՐԵՒԱՆԱՇՈՒՆՉ, ած. (փխբ.): Երեւանին բնորոշ:</p> <p>ԵՐԵՒԵԼ, չբ. 1. Յայտնուել: 2. Պարզուել: 3. Արտայայտուել:</p> <p>ԵՐԵՒԵԼԻ, ած. Երեւացող: Նշանաւոր:</p> <p>ԵՐԵՒԵՎ, գ. (Իրարբ.) Գալ-երեւելը, գալ-ներկայանալ:</p> <p>ԵՐԵՒՈՅԹ, գ. Ինչ որ արտաքուստ երեւում է:</p> <p>ԵՐԵՒՈՒԹԱԲԱՐ, մկ. Առերեւոյթ կերպով:</p> <p>ԵՐԵՒՈՒԹԱԿԱՆ, ած. Աչքի երեւացող:</p> <p>ԵՐԵՒՈՒԹԱՆԱԼ, չբ. Իբրեւ երեւոյթ երեւալ:</p> <p>* ԵՐԵՒՈՒԹԱՊԷՍ, մկ. Երեւացող:</p> <p>ԵՐԵՒՈՒՄՆ, գ. Երեւելը:</p> <p>ԵՐԵՒՑԵԼ, անց. ձեւ Երեւելի՛ր, 1. Յոյց տալ: 2. Ձեւացնել:</p> <p>ԵՐԵՔ, թու. ած. Երկու եւ մէկ:</p> <p>ԵՐԵՔԱԿԱՆ, ած. Ամէն մէկը կմ ամէն մէկին երեք:</p> <p>ԵՐԵՔԱՆՈՑ, S. Երեքնոց:</p> <p>ԵՐԵՔԱՉՔԱՆԻ, ած. Երեք աչք ունեցող:</p> <p>ԵՐԵՔԱՈՒԳԱՍՏԵԱՆ, ած. Երեք առագաստ ունեցող:</p> <p>ԵՐԵՔԱՍՏՈՒԱԾԵԱՆ, ած. Երեք աստուած կմ աստուածութիւն ընդունող:</p> <p>* ԵՐԵՔԱՐՄԱՏԵԱՆ, ած. Երեք արմատ ունեցող:</p> <p>ԵՐԵՔԱՐԲԱՈ, ած. (Քրկն.) Երեք ձայնաւորից բաղկացած հնչիւն:</p> <p>ԵՐԵՔԲԵՐԱՆ, S. Երեքսայրի:</p> <p>ԵՐԵՔԳԼԽԵԱՆ, ած. Երեք գլուխ ունեցող:</p> <p>ԵՐԵՔԳՍԱՆԻ, ած. Երեք գիծ տրամագծով:</p> <p>ԵՐԵՔԳՐԵԱՆ, ած. Երեք գրից բաղկացած:</p> <p>* ԵՐԵՔՂԱՐԵԱՆ, ած. Երեք դար տեւող:</p>	<p>ԵՐԵՔ-ԵՐԵՔ, մկ. Երեք հաստ միասին վերցրած:</p> <p>ԵՐԵՔԹԵՒԵԱՆ, ած. Երեք թեւ ունեցող:</p> <p>ԵՐԵՔԺԱՍՏԵԱՑ, ած. Երեք ժամ տեւող:</p> <p>ԵՐԵՔԺԱՆԻ, ած. Երեք ժանիք կմ ատամ ունեցող. երեք ատամով գործիք:</p> <p>ԵՐԵՔԼԱՐԵԱՆ, ած. Երեք լար ունեցող:</p> <p>ԵՐԵՔԼԵԶՈՒԵԱՆ, ած. Երեք լեզուով գրուած:</p> <p>ԵՐԵՔԿԱՐԳԵԱՆ, ած. Երեք կարգ կմ շարք պարունակող:</p> <p>ԵՐԵՔԿԻՆ, ած. Երեք անգամ աւելի:</p> <p>ԵՐԵՔԿՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Երեքկին լինելը:</p> <p>ԵՐԵՔԿՈՒՄԻ, ած. Երեք կողմ ունեցող:</p> <p>ԵՐԵՔՄԱՏԻ, ած. Երեք մատ ճիւղ ունեցող:</p> <p>ԵՐԵՔՅԱՐԿԱՆԻ, S. Եռայարկ:</p> <p>ԵՐԵՔՆՈՑ, ած. գ. Երեք միութիւն (գրամի, կշեռքի, չափի եւ) պարունակող:</p> <p>ԵՐԵՔՆՈՒԿ, գ. (Բուս.) Առուոյտի մի տեսակը:</p> <p>ԵՐԵՔՇԱԲԱԹԵԱՑ, ած. Երեք շաբաթ տեւող:</p> <p>ԵՐԵՔՇԱԲԹԻ, ած. գ. Շաբաթուայ երրորդ օրը:</p> <p>ԵՐԵՔՈՏԱՆԻ, ած. Երեք ոտք ունեցող:</p> <p>ԵՐԵՔՈՐԵԱԿ, ած. գ. Երեք զաւակ միասին ծնած:</p> <p>ԵՐԵՔՈՒԹԻՒՆ, գ. Երեք հոգի լինելը:</p> <p>* ԵՐԵՔՉԱՓԵԱՆ, S. Եռաչափ:</p> <p>ԵՐԵՔՊԱՏԻԿ, S. Եռապատիկ:</p> <p>ԵՐԵՔՍԱՅՐԻ, S. Եռասայր:</p> <p>ԵՐԵՔՍՐԲԵԱՆ, ած. Մակդիր երրորդութեան իբրեւ երեք սրբից կմ անձից բաղկացած:</p> <p>ԵՐԵՔՎՏԱԿԵԱՆ, ած. Երեք վտակ՝ օժանդակ ունեցող:</p> <p>ԵՐԵՔՏԱԿ, ած. մկ. Երեք թելից կմ շարքից բաղկացած:</p> <p>ԵՐԵՔՏԱԿԵԼ, նբ. Երեքտակ դարձնել:</p> <p>ԵՐԵՔՏԱՄԱՆՈՐԵԱՑ, ած. Տասներեք</p>
--	---

օրական:

ԵՐԵՔՓՇԵԱՅ, ան. (Բուս.) Որի փշերը դասատրուած են երեք-երեք:

ԵՐԵՔՓՈՂԵԱՆ, ան. Երեք փող ունեցող:

* **ԵՐԵՔՔԱՐԵԱՆ**, ան. Երեք քար ունեցող:

ԵՐԵՔՐԵԱՅ, ան. Երեք օր տեւող:

ԵՐԷ, գ. Վայրի խոտաճարակ կենդանի:

ԵՐԷԿ, Տ. Երեկ (1,2):

* **ԵՐԷՍՈՐՄ**, գ. Երէ որսալու տեղ:

ԵՐԷՑ, ան. Տարիքով աւելի մեծը:

ԵՐԷՑԿԻՆ, Տ. Երիցակին:

ԵՐԷՑՓՈՒՆ, Տ. Երեցփոխ:

1. **ԵՐԹ**, արմ. Երթալ՝ի:

2. **ԵՐԹ**, չբ. հրմ. եղ. Երթալ՝ի:

ԵՐԹԱԼ, չբ. Տ. Գնալ բոլոր նշ:

ԵՐԹԱԿԱՐԳ, Զինձառայողների կանոնադրութեամբ սահմանուած տեղաբաշխում:

ԵՐԹԵԻԿԿԱԳԻԾ, գ. Երթելեկը նշող զիծը:

* **ԵՐԹԵԻՂԱՐԶ**, գ. Գնալ ու դառնալը:

ԵՐԹԵԻԿ, գ. Գնալ-գալը, անց ու դարձ:

ԵՐԹԵԻԿԿԵԼ, չբ. Երթելեկ կատարել:

ԵՐԹԵԻԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Երթելեկելը:

ԵՐԹ-ԶՕՐԱՇԱՐԺ, Զօրքերի վերախրմբավորման տեսակ:

+ **ԵՐԹՈՒԳԱԼ**, գ. Երթելեկ:

ԵՐԹՈՒՂԱԻՈՐՈՒՄ, Տեղեկոյթը, բեռները, ուղեւորներին տեղ հասցնելու համար առաւել նպատակայարմար ուղու որոշումը՝ ընտրութիւնը:

ԵՐԻ, գ. Ոչխարի եւ առիասարակ չորքոտանիների առաջին ոտների ազդրերի վերին մասը:

ԵՐԻԶ, գ. Երկայն ու նեղ կտաւ՝ լաթ:

ԵՐԻԶ, գ. Զայներիգ:

ԵՐԻԶԵԼ, բ. Սահմանագծել:

ԵՐԻԶՈՐՆ, գ. (Կենդ.) Երիզաձեւ ճճի-

ների ընտանիքին պատկանող ճիճու:

ԵՐԻՇԱԿ, գ. (Բուս.) Վարդենիների ցեղին պատկանող բոյս:

ԵՐԻԿԱՍ, եգ. ձեւ Երիկամունք՝ի:

* **ԵՐԻԿԱՄՆԱԲՈՐԲ**, Տ. Երիկամնատապ:

* **ԵՐԻԿԱՄՆԱԽԹ**, գ. Ծակոց երիկամունքներում:

ԵՐԻԿԱՄՆԱՅԻՆ, ան. Երիկամունքին յատուկ:

ԵՐԻԿԱՄՆԱՏԱՊ, գ. (Ախտաբ.), Երիկամունքի տապ:

ԵՐԻԿԱՄՆԱՑԱԻ, գ. Երիկամունքի ցաւ:

ԵՐԻԿԱՄՆԱՔԱՐ, գ. (Ախտաբ.) Երիկամի կմ երիկամունքների մէջ առաջացած քար:

ԵՐԻԿԱՄՈՒՆՔ, գ. (Կազմախ.) Արիւնի գտելով մէզ կազմող մարմնի գոյգ գործարան, տափակ-ձուածեւ:

ԵՐԿՐԱՏԵՂԵԿԱՏՈՒԱԿԱՆ, ան. Երկրատեղեկատուութեանը վերաբերող:

ԵՐԻՆԶ, գ. Երրորդ տարու մէջ մտած էգ հորթ:

ԵՐԻՎԱՐ, գ. Հեծնելու կմ լծելու ձի:

* **ԵՐԻՎԱՐԱԲՈՅՑ**, Տ. Զիարոյծ:

* **ԵՐԻՎԱՐԱԿԱՆ**, ան. Երիվարին յատուկ:

* **ԵՐԻՎԱՐԱՇԱՍ**, ան. Շատ երիվար՝ ձի ունեցող:

ԵՐԻՎԱՐԵԼ, **ԵՐԻՎԱՐՈՒԹԻՒՆ**, Տ.

Զիավարել:

* **ԵՐԻՎԱՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Զի կառավարելը:

ԵՐԻՏԱՍԱՐՆ, ան. Կտրիճ, ջահել: 30 տարեկան մարդ:

ԵՐԻՏԱՍԱՐՆԱԲԱՐ, Տ. Երիտասարդապէս:

ԵՐԻՏԱՍԱՐՆԱԿԱՆ, ան. Երիտասարդին յատուկ:

ԵՐԻՏԱՍԱՐՆԱՆԱԼ, չբ. Երիտասարդ դառնալ:

ԵՐԻՏԱՍԱՐՆԱՎԱՐԻ, մկ. Երիտասարդի պէս:

ԵՐԻՏԱՍԱՐՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Մարդու հասակը՝ պատանեկութիւնից մինչեւ

<p>այրությունը:</p> <p>ԵՐԻՑ, Փյակ. Երիցս: Քահանայ:</p> <p>ԵՐԻՑԱԳՈՅՆ, բաղդ. ան. Աւելի երեց՝ աւագ:</p> <p>ԵՐԻՑԱԿԱՆ, ան. Նա որ կողմնակից է երիցականության:</p> <p>ԵՐԻՑԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. (Եկեղ.) Բողո- քական եկեղեցու մի հատուած:</p> <p>ԵՐԻՑԱԿԻՆ, գ. Երեցի՝ քահանայի կին:</p> <p>ԵՐԻՑԱՆՈՒԿ, գ. (Բուս.) Անուշահոտ եւ անուշահամ բանջար:</p> <p>ԵՐԻՑԱՊԵՏ, գ. Երեցների պետ:</p> <p>ԵՐԻՑԱՊԵՏԱԿԱՆ, ան. Երիցապետին յատուկ:</p> <p>ԵՐԻՑԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Երիցապետի աստիճանը:</p> <p>ԵՐԻՑԱՏՈՒՆ, գ. Երեցի բնակած տունը:</p> <p>+ ԵՐԻՑԱՅՈՒ, Տ. Տէրտէրացու:</p> <p>ԵՐԻՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Երեց՝ աւագ լինելը:</p> <p>ԵՐԻՑՈՒԿ, գ. (Բուս.) Ջամբիւղատրների կարգին պատկանող խիստ հոտաւետ բոյս:</p> <p>ԵՐԻՑՍ, մկ. Երեք անգամ:</p> <p>ԵՐԿ, գ. Աշխատակից յոգնեցնող գործ, աշխատանք:</p> <p>ԵՐԿԱԲԱՆԵԼ, բ. Շարաղրէլ:</p> <p>ԵՐԿԱԲՆԱԿ, ան. 1. Երկու տեղ բնակող: 2. (Ածբ.) Նա որ Քրիստոսի մէջ դաւա- նում է երկու բնություն:</p> <p>ԵՐԿԱԳԼՈՒՆ, ան. Երկու գլուխ ունե- ցող:</p> <p>ԵՐԿԱԳՄԲԷԹ, ան. Երկու գմբէթ ունեցող:</p> <p>ԵՐԿԱԳՈՐԾԵԼ, Տ. Երկասիրելի:</p> <p>ԵՐԿԱԴԱԻԱՆ, ան. Քրիստոսի մէջ երկու դէմք դաւանող:</p> <p>ԵՐԿԱԴՈՒՆ, ան. Երկու դուռ ունեցող:</p> <p>ԵՐԿԱԶՆ } ան. Երկու տեսակի: ԵՐԿԱԶՆԻ }</p> <p>ԵՐԿԱԹ, գ. Մետաղ, կարծր, ծանր: Մեւ գոյնի:</p> <p>ԵՐԿԱԹԱԲԵՆ, ան. Երկաթ բերող:</p>	<p>ԵՐԿԱԹԱԳԱՍ, ան. Երկաթի գամերով՝ մէխերով պնդացրած:</p> <p>ԵՐԿԱԹԱԳԻԾ, ան. Երկաթեայ գծեր ունեցող:</p> <p>ԵՐԿԱԹԱԳԻՐ, ան. 1. Երկաթի գրչով գրած: 2. գ. Հայերէն գրերի հին ձեւը:</p> <p>ԵՐԿԱԹԱԳՈՐԾ, ան. 1. Երկաթից շինած, երկաթեայ: 2. ան. գ. Երկաթ գործող:</p> <p>ԵՐԿԱԹԱԳՈՐԾԱՐԱՆ, ան. գ. Գործա- րան՝ որտեղ երկաթից կերտուածքներ են պատրաստուում:</p> <p>ԵՐԿԱԹԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Երկաթա- գործի արհեստ:</p> <p>ԵՐԿԱԹԱԶԷՆ, ան. Երկաթեայ զէնքերով զինուած:</p> <p>ԵՐԿԱԹԱԺԱՆԳ, գ. Երկաթի ժանգ:</p> <p>ԵՐԿԱԹԱԽԱՆՆ, ան. Որի մէջ երկաթի նիւթ կայ խառնուած:</p> <p>ԵՐԿԱԹԱԾԱՅԻՐ, ան. Երկաթե ծայրով:</p> <p>ԵՐԿԱԹԱԿԱՆ ԹԹՈՒՈՒԿ, գ. (Քիմ.) Երկաթի քիմիական բաղադրութիւն թթուածնի հետ:</p> <p>ԵՐԿԱԹԱԿԱՊ, ան. Երկաթով կապած:</p> <p>ԵՐԿԱԹԱԿՈՅՏ, գ. Երկաթի կոյտ:</p> <p>ԵՐԿԱԹԱԿՈՒՌ, ան. Կոսած երկաթից:</p> <p>ԵՐԿԱԹԱՀԱԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Երկաթը հալելը:</p> <p>* ԵՐԿԱԹԱՀԱՆ, ան. գ. Երկաթ հանող:</p> <p>ԵՐԿԱԹԱՀԱՆՔ, գ. Երկաթի հանք:</p> <p>ԵՐԿԱԹԱԶՈՂ, գ. Երկաթի ձող:</p> <p>ԵՐԿԱԹԱՅԻՆ, ան. Երկաթին յատուկ:</p> <p>ԵՐԿԱԹԱՊԱՏ, ան. Երկաթով պատած:</p> <p>ԵՐԿԱԹԱԶՈՒՐ, գ. Հանքային ջուր:</p> <p>ԵՐԿԱԹԱՍԱՅԻՐ, ան. Երկաթե սայր, շեղը:</p> <p>ԵՐԿԱԹԱՎԱՃԱՆ, ան. գ. Երկաթի եւ երկաթեղէնի առետրական:</p> <p>ԵՐԿԱԹԱՓԵՂԿ, գ. Երկաթեայ փեղկ:</p> <p>ԵՐԿԱԹԱՓՈՇԻ, գ. Երկաթի փոշի:</p> <p>ԵՐԿԱԹԱՔԱՐ, գ. (Հանք.) Կարմրաքա- րի տեսակներից մէկը:</p>
--	---

<p>ԵՐԿԱԹԵԱՅ } ած. Երկաթից շինուած: ԵՐԿԱԹԷ }</p> <p>ԵՐԿԱԹԵՂԷՆ, ած. Որի նիւթը երկաթ է, երկաթեայ:</p> <p>ԵՐԿԱԹՈՒՂԱԳԻՐ, գ. Երկաթուղի, երկաթուղու զիծ:</p> <p>ԵՐԿԱԹՈՒՂԱՅԻՆ, ած. Երկաթուղուն յատուկ:</p> <p>ԵՐԿԱԹՈՒՂԻ, գ. Ճանապարհ, որի երկայնութեամբ ձգուած են զոյգ եւ զուգահեռ զծեր:</p> <p>ԵՐԿԱՍՕՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Տրամախօսութիւն:</p> <p>* ԵՐԿԱՕԻՆ, ած. (Ածբ.) Երկու առանձին ծնունդ եղող:</p> <p>ԵՐԿԱՎ, գ. Երկուսը. երկուսն էլ:</p> <p>* ԵՐԿԱՎԵՆԴԱՆ, ած. գ. Երկու տեսակ կեանք վարող:</p> <p>ԵՐԿԱՎԻ, ած. Երկու:</p> <p>ԵՐԿԱՎԻՆ, ած. Երկու կին ունեցող:</p> <p>ԵՐԿԱՎՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Երկակին լինելը:</p> <p>ԵՐԿԱՎՈՒՆՔ, ած. Երկու ակունք ունեցող:</p> <p>ԵՐԿԱՎՈՂՄ, ած. Երկու կողմ ունեցող:</p> <p>* ԵՐԿԱՂԻ, ած. Երկու լար ունեցող (նուագարան):</p> <p>ԵՐԿԱՄԱՆԱՎ, ած. Երկու ամանակ ունեցող:</p> <p>ԵՐԿԱՄԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Երկու մաս ունենալը:</p> <p>ԵՐԿԱՄԵԱՅ, ած. Երկու տարուայ:</p> <p>ԵՐԿԱՄՈՒՄԻՆ, ած. Երկու ամուսին ունեցող:</p> <p>ԵՐԿԱՄՈՒՄՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Երկամուսին լինելը:</p> <p>ԵՐԿԱՄՍԵԱՎ, գ. Երկու ամուսայ շրջան:</p> <p>ԵՐԿԱՄՍԵԱՅ, ած. Երկու ամիս տեւող:</p> <p>ԵՐԿԱՅՆ, ած. 1. Որի երկու ծայրերը շատ կմ քիչ հեռացած են իրարից: 2. Հկր. Լայն:</p> <p>ԵՐԿԱՅՆԱԲԱԶՈՒՎ, Տ. Երկայնաձեռն:</p> <p>ԵՐԿԱՅՆԱԲԱՆ, ած. Խօսքը երկարաց-</p>	<p>նող, շատ խօսող, երկարաբան:</p> <p>ԵՐԿԱՅՆԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Երկայնաբան լինելը:</p> <p>ԵՐԿԱՅՆԱԲԱՇ, ած. Երկայն բաշ ունեցող:</p> <p>ԵՐԿԱՅՆԱԲԵՆ, ած. Երկայն բեխեր ունեցող:</p> <p>ԵՐԿԱՅՆԱԲՈՒՆ, ած. Երկայն բուն ունեցող:</p> <p>ԵՐԿԱՅՆԱԲՈՒՐ, ած. Երկայն բուրդ ունեցող:</p> <p>ԵՐԿԱՅՆԱԳԱՆԳ, Տ. Երկայնագլուխ:</p> <p>ԵՐԿԱՅՆԱԳԻ, ած. Երկայն ազի պոչ ունեցող:</p> <p>ԵՐԿԱՅՆԱԳԼՈՒՄ, ած. Երկայն գլուխ ունեցող:</p> <p>ԵՐԿԱՅՆԱԳՆԱՅ, ած. Երկար ծամանակ գնալու:</p> <p>ԵՐԿԱՅՆԱԹԵՒ, ած. Երկայն թեւեր ունեցող:</p> <p>ԵՐԿԱՅՆԱԹԵՔՈՒԹԻՒՆ, Նուագնացութեան մէջ, նաւի, ծանրութեան կենտրոնով անցնող հորիզոնական հարթութեան նկատմամբ նրա երկայնական առանցքի շեղումաձեւիւնը:</p> <p>* ԵՐԿԱՅՆԱՇՆՕՏ, ած. Երկայն ծնօտներ ունեցող:</p> <p>ԵՐԿԱՅՆԱՎԵԱՅ, ած. Երկարատեւ կեանք ունեցող, երկար տարիներ ապրող:</p> <p>ԵՐԿԱՅՆԱՎԵՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Երկայնակեաց լինելը:</p> <p>ԵՐԿԱՅՆԱՎՈԹ, ած. Երկայն կոթ ունեցող:</p> <p>ԵՐԿԱՅՆԱՎՏՈՒՑ, ած. Երկայն կտուց ունեցող:</p> <p>ԵՐԿԱՅՆԱՀԱՆԴԵՐՁ, ած. Երկայն զգեստ հագնող:</p> <p>ԵՐԿԱՅՆԱՀԱՄԱՎ, ած. Հասակը երկայն, բարձրահասակ:</p> <p>ԵՐԿԱՅՆԱՀԵՆ, ած. Մազերը երկայն:</p> <p>ԵՐԿԱՅՆԱՁԵՈՆ, ած. Երկայնաբազուկ:</p>
---	--

<p>ԵՐԿԱՅՆԱԶԵԻ, ած. Երկայն ձեւ ունեցող:</p> <p>ԵՐԿԱՅՆԱԶԻԳ, ած. Երկայն ձգուած՝ տարածուած, երկայն:</p> <p>ԵՐԿԱՅՆԱՍԱԳԻԼ, ած. Երկայն՝ ճանկ, ճիրան, մագիլներ ունեցող:</p> <p>ԵՐԿԱՅՆԱՍԱԶ, ած. Երկայն մագեր ունեցող:</p> <p>ԵՐԿԱՅՆԱՍԱՏ, ած. Երկայն մատներ ունեցող:</p> <p>ԵՐԿԱՅՆԱՍԻՏ, ած. Երկար համբերող:</p> <p>ԵՐԿԱՅՆԱՍՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Երկայնամիտ լինելը:</p> <p>ԵՐԿԱՅՆԱՍՕՐՈՒՄ } ած. Երկայն մօ- ԵՐԿԱՅՆԱՍՕՐՈՒՔ } րուք ունեցող:</p> <p>ԵՐԿԱՅՆԱՊԱՏՈՒՄ, ած. Երկար ու բարակ պատմող:</p> <p>ԵՐԿԱՅՆԱՊՈՂ, ած. Երկայն պոչ ունեցող:</p> <p>ԵՐԿԱՅՆԱՍՐՈՒՆՔ, ած. Երկայն սրունքներ ունեցող:</p> <p>ԵՐԿԱՅՆԱՎԱՆԿ, ած. Երկայն վանկ պարունակող:</p> <p>ԵՐԿԱՅՆԱՎԻԶ, ած. Երկայն վիզ ունեցող:</p> <p>ԵՐԿԱՅՆԱԻՈՒԻՑ, ած. Երկայն օրեր ապրող:</p> <p>ԵՐԿԱՅՆԱՓԵՏՈՒՐ, ած. Երկայն փետուր ունեցող:</p> <p>+ ԵՐԿԱՅՆԱՓԷՇ, ած. Երկայն փեշեր ունեցող:</p> <p>ԵՐԿԱՅՆԱՓՈՂ, ած. Երկայն փող ունեցող:</p> <p>ԵՐԿԱՅՆԱՔԻԹ, ած. Երկայն քիթ ունեցող:</p> <p>+ ԵՐԿԱՅՆ-ԲԱՐԱԿ, ած. մկ. Երկայն ու բարակ:</p> <p>ԵՐԿԱՅՆՍՏՈՒԹԻՒՆ, S. Երկայնամտութիւն:</p> <p>ԵՐԿԱՅՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Երկայն լինելը: Հկր. Լայնութիւն:</p>	<p>ԵՐԿԱՅՆՔ } գ. Երկայնութիւն գծի եւ ԵՐԿԱՅՆՔՍ } տարածութեան, հակադրութեամբ լայնքի:</p> <p>ԵՐԿԱՅՆՕՐԵԱՅ, ած. Շատ օրեր տեւող:</p> <p>ԵՐԿԱՆՔ, գ. Մի գոյգ տափակ բոլորշի տաշած քար:</p> <p>ԵՐԿԱՆԱՁՈՒԿ, գ. (Կենդ.) Ոսկրոտ ձկների մի տեսակ:</p> <p>ԵՐԿԱՆԱՔԱՐ, գ. Երկանքի քար:</p> <p>* ԵՐԿԱՆԱԳԱՍ, մկ. Երկու անգամից:</p> <p>ԵՐԿԱՆԻՍ, ած. գ. (Երկարչ.) Երկու մակարդակների հատումից առաջացած (անկիւն):</p> <p>ԵՐԿԱՆԻԻ, ած. Երկու անիւ ունեցող:</p> <p>ԵՐԿԱՆՈՒՆ, ած. Երկու անուն ունեցող:</p> <p>+ ԵՐԿԱՆԱՁՈՒԿ, ած. Երկայնաձեւ:</p> <p>ԵՐԿԱՆՔ, S. Երկան:</p> <p>ԵՐԿԱՂԵԱՅ } ած. Երկու աչք ունեցող: ԵՐԿԱՂԵԱՆ }</p> <p>* ԵՐԿԱՊԱՆԾ, ած. Երկու բանով պանծալի:</p> <p>ԵՐԿԱՊԱՏԵԱՆ, ած. (Կենդ.) Երկու պատեան ունեցող:</p> <p>ԵՐԿԱՁՈՂԱԿ, ած. Երկու ձեռքով էլ յաջողակ:</p> <p>ԵՐԿԱՌԷՋ, ած. (Բուս.) Երկու առէջ ունեցող:</p> <p>ԵՐԿԱՍՏԱՊԱՏ, ած. (Կենդ.) Երկու սապատ՝ կուզ ունեցող:</p> <p>ԵՐԿԱՍԻՐԱՔԱՐ, մկ. Աշխատասիրաբար:</p> <p>ԵՐԿԱՍԻՐԵԼ, S. Աշխատասիրել:</p> <p>ԵՐԿԱՍՏԻՃԱՆ, ած. Երկու աստիճան ունեցող:</p> <p>ԵՐԿԱՎԱՆԿ, ած. գ. Երկու վանկից բաղկացած: Երկվանկ:</p> <p>ԵՐԿԱՏԱՈ, ած. Երկու տառից բաղկացած:</p> <p>ԵՐԿԱՏԵԼ, նբ. Երկուսի բաժանել:</p> <p>1. ԵՐԿԱՐ, ած. Երկայն:</p> <p>2. ԵՐԿԱՐ, գ. (Քրկն.) Առողանութեան նշան:</p>
---	--

ԵՐԿԱՐԱԲԱՆ, Տ. Երկայնաբան:
ԵՐԿԱՐԱԴՈՒՆՉ, ած. Երկայն դունչ
 ունեցող:
ԵՐԿԱՐԱԽՕՍ, Տ. Երկարաբան:
ԵՐԿԱՐԱԿԱՆՉ, գ. Տեւականօրէն հնչող
 կանչ:
ԵՐԿԱՐԱԿԱՆՁ, ած. գ. Երկայն ականջ-
 ներ ունեցող:
ԵՐԿԱՐԱԿԵՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Երկար
 ապրելը:
ԵՐԿԱՐԱԶԳԵԼ, նբ. Ժամանակը ձգել:
ԵՐԿԱՐԱԶԳՈՒՄ, գ. Երկարաձգելը:
ԵՐԿԱՐԱԶԻԳ, ած. Երկար ու ձիգ:
ԵՐԿԱՐԱՄԱՁ, Տ. Երկայնամազ:
ԵՐԿԱՐԱՄԵԱՅ, ած. Երկար շատ տա-
 րիներ տեւող:
ԵՐԿԱՐԱՆԱԼ, չբ. Երկարել:
ԵՐԿԱՐԱՇԴԹԱՅ, ած. (փխբ.) Երկար
 շղթայ ունեցող:
ԵՐԿԱՐԱՊԱՏՈՒՄ, ած. Ինչ որ պատ-
 մելը երկար կլինի:
ԵՐԿԱՐԱՎԻԶ, Տ. Երկար վզով:
ԵՐԿԱՐԱՏԵԻ, ած. Երկար ժամանակ
 տեւող:
ԵՐԿԱՐԱՏԵԻՈՒԹԻՒՆ, գ. Երկարատեւ
 լինելը:
ԵՐԿԱՐԵԼ, նբ. Երկարացնել:
ԵՐԿԱՐԱՄԱՏԵԱՆ, ած. Երկու արմատ՝
 երկու սկզբունք (չարի եւ բարու)
 ընդունող:
ԵՐԿԱՐԱՔԻԹ, ած. Երկար քիթ ունեցող:
ԵՐԿԱՐ-ԲԱՐԱԿ, մկ. Մանրակրկիտ:
ԵՐԿԱՐԱՊԱՏՈՒՄ, ած. Ընդարձակ,
 երկար պատմուածք:
ԵՐԿԱՐԱՊՈՉ, ած. Երկար պոչ ունեցող:
ԵՐԿԱՐՈՒԹԻՒՆ, Տ. Երկայնութիւն:
ԵՐԿԱՐՕՐԵԱՅ, ած. Երկար՝ շատ օրեր
 տեւող:
ԵՐԿԱՐՕՐԷՆ, մկ. Երկար կերպով:
ԵՐԿԱՒՈՒՐՄ, մկ. Երկու օրով:
ԵՐԿԲԱՅ, ած. գ. Երկբայական:
ԵՐԿԲԱՅԱԲԱՐ, մկ. Տարակուսանքով:

ԵՐԿԲԱՅԱԿԱՆ, ած. Տարակուսական:
ԵՐԿԲԱՅԵԼ, չբ. Երկու բան ասել:
ԵՐԿԲԱՇԽ, Տ. Երկանդամ:
ԵՐԿԲԱՐԲԱՌ, ած. գ. (Քրկն.) Միա-
 տրութիւն երկու ձայնատրի:
ԵՐԿԲԵՐԱՆ, ած. Երկու բերան ունեցող:
ԵՐԿԲԼԹԱԿ, ած. (Բուս.) Երկու բլթակ
 ունեցող:
ԵՐԿԲՈՎԱՆՂԱԿ, ած. Երկակի բովան-
 դակութիւն ունեցող:
ԵՐԿԳԼԽԱՆԻ, ած. Երկու գլուխ ունե-
 ցող:
ԵՐԿԳՈԳ } ած. (Ֆիզ.) Որի երկու
ԵՐԿԳՈԳԱԻՈՐ } երեսն էլ գոգաւոր են:
ԵՐԿԳՈՅՆ, ած. Երկու գոյն ունեցող:
*** ԵՐԿԴԱՍ**, գ. Եկեղեցու երկու դասը
 միասին:
ԵՐԿԴԱՍԵԱՆ, ած. Երկու դասարան
 ունեցող:
ԵՐԿԴԱՐԵԱՆ, ած. Երկու դար տեւող:
ԵՐԿԴԵՂԱՈՒՑ, ած. Երկու դեղնուց
 ունեցող:
ԵՐԿԴԻՄԻ, ած. 1. Երկու դէմք՝ կերպա-
 րանք ունեցող: 2. Փոխ. Երկերեսանի:
 3. Անորոշ: Երկիմաստ:
ԵՐԿԴԻՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Երկդիմի լինելը:
ԵՐԿԴԻՄՕՐԷՆ, մկ. Երկդիմի կերպով:
ԵՐԿԴԱՍԵԱՆ, ած. գ. Երկու դրամի
 քաշ ունեցող:
ԵՐԿԵԱԿ, գ. Երկուութիւն:
ԵՐԿԵՂՁԻՐ, ած. Երկու եղջիր
 ունեցող:
ԵՐԿԵՐԳ, գ. Երաժշտական գրուածք
 երկու ձայնի կմ երկու նուագարանի
 համար:
ԵՐԿԵՐԵՄԱՆԻ, ած. Երկու երես ունե-
 ցող: Երկդիմի:
ԵՐԿ-ԵՐԿՈՒ, ած. մկ. Երկու-երկու, եր-
 կուական:
ԵՐԿԵԻԱՆՔ, գ. Երկմտութիւն՝ երկբա-
 յութիւն:

ԵՐԿՐԱՏՈՒՄ, գ. Երկուսից մեկի ընտրություն

ԵՐԿԹԵՐԹ } ած. (Բուս.) Երկու ԵՐԿԹԵՐԹԵԱՆ } թերթ ունեցող:

ԵՐԿԹԵՒԵԱՆ, ած. Երկու թեւ ունեցող: Երկթեւ թռչուններ: Ճանձերը երկթեւեան:

ԵՐԿԹԻ, ած. Երկու թի ունեցող:

ԵՐԿԻԼԻՈՆ, թւ. ած. Միլիոն անգամ միլիոն:

ԵՐԿԻՄԱՍՏ, ած. Երկու իմաստ՝ նշանակություն ունեցող:

ԵՐԿԻՆ, գ. (Բուս.) Անորոշ տեսակի մանրուստ թուփ:

ԵՐԿԻՆՔ, գ. 1. Անսահման տարածություն: 2. Աստուած, նախախնամություն: Մեր աշխարհը կամարող անջրպետ:

ԵՐԿԻՐ, գ. 1. Մոլորակ, որի վրայ ապրում են մարդիկ: 2. Հայրենիք: 3. Գաւառ:

ԵՐԿԻՑՄ, **ԵՐԿԻՑՄ ԱՆԳԱՍ**, մկ. Երկրորդ անգամ:

ԵՐԿԻԻՂ, գ. Վախ, պատկառանք, սարսափ:

ԵՐԿԻԻՂ, գ. Վախ, պատկառանք, սարսափ:

ԵՐԿԻԻՂԱԳԻՆ, ած. մկ. Ահաբեկ: Վախով:

ԵՐԿԻԻՂԱԼԻ, ած. Երկիւղ ազդող:

ԵՐԿԻԻՂԱԼԻՐ } ած. մկ. Երկիւղով լիքը: **ԵՐԿԻԻՂԱԼԻՑ** }

ԵՐԿԻԻՂԱՆԱՈՆ, ած. Որի մէջ խառնուած է երկիւղ:

ԵՐԿԻԻՂԱՄ, ած. Երկիւղ զգացող:

ԵՐԿԻԻՂԱՄԱԲԱՐ, մկ. Երկիւղածություն, բարեպաշտաբար:

ԵՐԿԼԵԶՈՐ } ած. Երկու լեզու **ԵՐԿԼԵԶՈՐԱՆԻ** } ունեցող, երկու կերպ խօսող, երկդիմի:

ԵՐԿԼԵԶՈՒԵԱՆ, ած. Երկու լեզուի վերաբերեալ:

ԵՐԿԼԵԶՈՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Երկլեզու լինելը:

• ԵՐԿԵՈՐՈՂՆՈՒՐԴ, ած. Երկու տարբեր խորհուրդ ունեցող:

ԵՐԿԵՈՓԱՆԻ, ած. Երկու խոփ ունեցող:

ԵՐԿԾԱԼ, ած. Երկու ծալք արած:

ԵՐԿԾԻՐ, ած. Երկու ծիր՝ երկու ուղի ունեցող:

ԵՐԿԿԱՅՄ, ած. Երկու կայմ ունեցող:

ԵՐԿԿԱՐԳ, ած. Երկու կարգով:

ԵՐԿԿԵԼՑԱՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Երկու կենցաղ ունենալը:

ԵՐԿԿԵՐՊ, ած. մկ. Երկու կերպ կմ կերպարանք ունեցող:

ԵՐԿԿՈՂՄԱՆԻ, ած. Երկու կողմի՝ երկու պետության մէջ կնքուած:

ԵՐԿՂԱԶԱՐԵԱԿ, գ. Երկու հազարը իբրեւ մի ամբողջություն:

ԵՐԿՂԱԶԱՐԵԱՆ, ած. Երկու հազար պարունակող:

ԵՐԿՂԱՍ, ած. Երկու համ ունեցող:

ԵՐԿՂԱՏՈՐ, ած. Երկու հատորից բաղկացած:

ԵՐԿՂԱՐԻՐԵԱԿ, ած. Երկու հարիւր տարին իբրեւ մի ամբողջություն:

ԵՐԿՂՈՂՎ, ած. Երկու կերպ հորովուող (բառ):

ԵՐԿՂԱՅՆ, ած. 1. Երկու տարբեր ձայն ունեցող: 2. (Քրկն.) Երկու ձայնից բաղկացած, երկբարբառ:

ԵՐԿՁԻ, ած. Երկու ձի ունեցող:

ԵՐԿՄԱՆԵԱՅ, ած. Երկու մաս ունեցող:

ԵՐԿՄԱՏԱՆԻ } ած. Երկու մատ ունեցող: **ԵՐԿՄԱՏՆ** }

• ԵՐԿՄԱՐՄԻՆ, ած. Երկու մարմին ունեցող, խառնակ, հրէշ:

ԵՐԿՄԻԼԻՈՆ, S. Միլիարդ:

ԵՐԿՄԻՑ, ած. Երկու մտքի, երկիմաստ:

ԵՐԿՄՏԱԲԱՐ, մկ. Երկմիտ կերպով:

ԵՐԿՄՏԱԿԱՆ, ած. Երկմիտ:

ԵՐԿՄՏԱՆԻ, ած. Երկմիտ:

ԵՐԿՄՏԱՆՔ, գ. Երկմտություն:

ԵՐԿՄՏԵԼ, չբ. Երկու մտքի լինել:

ԵՐԿՄՏԵԼԻ, ած. Ինչից որ պէտք է երկմտել:
ԵՐԿՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Երկմտ լինելը:
ԵՐԿՄՏՕՐԷՆ, մկ. Երկմտելով:
ԵՐԿՆԱԲԱՐՁ, ած. Երկինքը իր վրայ կրող:
 ԵՐԿՅԱՐԿ } ած. Երկու յարկ ունեցող:
 ԵՐԿՅԱՐԿԱՆԻ }
ԵՐԿՆԱԲԵՐՁ, ած. Մինչեւ երկինք բարձրացած:
 * **ԵՐԿՆԱԲԻՒՐ**, ած. (Կրօն.) Երկնքում բնակող բիրատրներ:
ԵՐԿՆԱԲՆԱԿ, ած. Երկնքում բնակող:
ԵՐԿՆԱԲՈՅՐ, ած. Երկնքի հոտ բուրրող:
ԵՐԿՆԱԳԵՆ, ած. Երկնային գեղեցկութեամբ:
ԵՐԿՆԱԳՆԱՑ, ած. Դէպի երկինք գնացող:
ԵՐԿՆԱԳՈՅՆ, ած. Երկնքի գոյնով:
ԵՐԿՆԱԳՈՉ, ած. Դէպի երկինք բարձրացող (ձայն):
 * **ԵՐԿՆԱԳՈՒՇԱԿ**, ած. Երկնային բաները գուշակող:
ԵՐԿՆԱԴՂՈՐԴ, ած. Երկինքը դղրդացնող:
ԵՐԿՆԱԶԴԵՑԻԿ, ած. Բարձրից ներշնչում:
ԵՐԿՆԱԹՈՒԹՅՈՒՆ, ած. Դէպի երկինք թռչող, երկնասլաց:
ԵՐԿՆԱՆԱՌՆ, ած. Երկնքի հետ խառնուող:
 ԵՐԿՆԱՆՈՂ } ած. Երկնքի եւ երկնայինի մասին մտածող:
 ԵՐԿՆԱՆՈՐՉ }
ԵՐԿՆԱՆՈՐ, ած. Երկնքի խորքից:
ԵՐԿՆԱՍՏԱԳ, ած. Երկնքից ծագած:
ԵՐԿՆԱՍՏԱՅՐ, ած. Ծայրը երկինքը հասնող:
ԵՐԿՆԱՀՈՒՆՁ, ած. Երկնային հնչողութիւն ունեցող:

ԵՐԿՆԱՃԱՍՓՈՐԴ, գ. Երկնաճանապարհորդ՝ դէպի երկինք ճանապարհորդող՝ դէպի երկինք դիմող՝ մահկանացու:
 * **ԵՐԿՆԱԿԱՃԱՌ**, ած. Երկնքի կաճառը կազմող:
ԵՐԿՆԱԿԱՍԱՐ, ած. 1. Կամարածէ: 2. գ. Կամարածէ երեւացող երկինքը:
ԵՐԿՆԱԿԱՊՈՅՑ, ած. Երկնքի կապուտակութիւնն ունեցող:
ԵՐԿՆԱԿԱՌՈՅՑ, ած. Երկնքում կառուցում շինում:
ԵՐԿՆԱԿԵՐՊ, ած. Երկնքի նման:
 * **ԵՐԿՆԱԿԵՐՏ**, ած. Երկնքի նման կերտում:
ԵՐԿՆԱԿՈՒՍ, ած. Երկնագնաց:
ԵՐԿՆԱՀԱՃՈՅ, ած. Երկնքին հաճելի:
ԵՐԿՆԱՀԱՅԵԱՑ, ած. Դէպի երկինք նայող:
 * **ԵՐԿՆԱՀԱՆՃԱՐ**, ած. Երկնային իմաստութեամբ լցում:
ԵՐԿՆԱՀԱՍ, ած. Մինչեւ երկինք հասնող:
ԵՐԿՆԱՀՈՅԼ, ած. գ. Երկնային բազմութիւն:
 * **ԵՐԿՆԱՀՈՒՊ**, ած. Երկնքին մօտեցող:
 * **ԵՐԿՆԱՀԻԳ**, S. Երկնատարած:
ԵՐԿՆԱՀԻՐ, ած. Երկնքից շնորհում:
ԵՐԿՆԱՃԵՍ, ած. Երկնքում ձեւող:
ԵՐԿՆԱՅԻՆ, ած. Երկնքին յատուկ:
ԵՐԿՆԱՍԻՏ, ած. Երկնային մտքի՝ բանականութեան կրողը:
ԵՐԿՆԱՆՄԱՆ, ած. Երկնքի նման:
ԵՐԿՆԱՇՆՈՐՉ, S. Երկնաձիր:
ԵՐԿՆԱՉԱՓ, ած. Երկնքի չափ:
ԵՐԿՆԱՊԱՐԳԵԻ, ած. (Կրօն.) Երկնքից պարգետում:
ԵՐԿՆԱՌԱՍ, ած. Երկնքից առատութեամբ եկած:
 * **ԵՐԿՆԱՍԵՐ**, ած. Երկնքից սերում, երկնային:

ԵՐԿՆԱՍՄԱՑ, ած. Դեպի երկինք սլացող:

ԵՐԿՆԱՍՏԵՂԾ, ած. (Կրօն.) Երկինքն ստեղծող:

* **ԵՐԿՆԱՎԱՅԵԼՈՒՉ**, ած. Ինչ որ վայել է երկնքին:

ԵՐԿՆԱՏԱՐԱՄԾ, ած. Երկնքի նման լայնածալ:

ԵՐԿՆԱՏՈՒՐ, ած. Երկնքից տրուած, երկնաշնորհ:

ԵՐԿՆԱԻՐ, ած. (Կրօն.) Երկնքում եղող՝ բնական:

ԵՐԿՆԱԻՐԱՊԷՍ, մկ. (Կրօն.) Ինչպէս երկնատր, երկնատրի նման:

ԵՐԿՆԱՅԱԻ, գ. Երկունքի ցաւ:

ԵՐԿՆԱՔԱՂԱՔԱՑԻ, ած. (Կրօն.) Երկնքի քաղաքացի:

ԵՐԿՆԱՔԱՐ, գ. (Հանք.) Ծծմբատների կարգին պատկանող կարմիր գոյնով սպաթ:

ԵՐԿՆԵԼ, նբ. 1. Ցաւեր զգալ ճննդաբերութեան ժամանակ: Ծննդաբերել: 2. Ստեղծագործել:

ԵՐԿՆԵՐԱԳ, ած. Երկնագոյն երանգով:

ԵՐԿՆԵԱԼ, Երկնցնել, Տ. Երկայնանալ:

ԵՐԿՆՈՂՈՐՏԱՅԻՆ, ած. Երկնային ուղորտին վերաբերող:

* **ԵՐԿՆՈՒՂԵՇ**, ած. Երկնային ուղեշունեցող, երկնային պտուղ տուող:

ԵՐԿՆՈՒՂԻ, գ. Ուղի երկնքի վրայ:

ԵՐԿՆՈՒՄ, գ. Երկնելը:

ԵՐԿՆՉԵԼ, Տ. Վախենալ:

ԵՐԿՇԱՔԱԹԱԹԵՐԹ, գ. Երկու շաբաթը մի անգամ հրատարակուող պարբերական թերթ:

ԵՐԿՇԱՔԱԹԵԱՅ, ած. Երկու շաբաթ տեւող:

ԵՐԿՇԱՐ, ած. մկ. Երկու շաբթով:

ԵՐԿՇԱԻՐ, ած. Երկու շափղ ունեցող:

* **ԵՐԿՇՈՒՐԹՆ**, ած. Երկու շրթունք ունեցող:

ԵՐԿՈՏԱՆԻ, ած. գ. Երկու ոտք ունեցող:

ԵՐԿՈՏԱՍԱՆԻՑՍ, մկ. Տասներկու անգամ:

ԵՐԿՈՒ, թու. ած. 1. Մէկ եւ մէկ: 2. գ. Երկու թիւը: 3. մկ. Երկրորդ:

ԵՐԿՈՒԱԿԱՆ, Տ. Երկ-երկու:

+ **ԵՐԿՈՒԱՉՔԱՆԻ**, ած. Երկու աչք ունեցող:

+ **ԵՐԿՈՒՀՈԳՍԱՆԱԼ**, բ. Յղանալ:

ԵՐԿՈՒՆԿ(Ն), ած. Երկու ունկ ունեցող:

ԵՐԿՈՒՆՔ, գ. Ծննդական ցաւ:

ԵՐԿՈՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Երկու լինելը:

ԵՐԿՈՒՊԱՏԻԿ, ած. մկ. Տ. Կրկնապատիկ:

ԵՐԿՈՒՍՏԵՔ, մկ. ած. Երկու կողմից էլ:

ԵՐԿ(ՈՒ)ՏԱԿԵԼ, նբ. Երկու տակ անել:

ԵՐԿՈՒՔՆՈՑ, Տ. Երկու(ա)նոց:

ԵՐԿՉՈՏ, ած. 1. Երկնչող, վախկոտ: 2. Անվտանգ:

ԵՐԿՉՈՏԱՔԱՐ, մկ. Երկչոտի պէս:

* **ԵՐԿՉՈՏԵԼ**, չբ. Վախվիւել:

ԵՐԿՉՈՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Երկչոտ լինելը:

ԵՐԿՊԱԼԱՏԵԱՆ, ած. Երկու պալատ երկու օրէնադրական մարմին ունեցող:

ԵՐԿՊԱՌԱԿ, ած. Երկուսի պառակտում:

ԵՐԿՊԱՌԱԿԵԼ, բ. Պառակտել:

ԵՐԿՊԱՌԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Երկպառակ լինելը:

ԵՐԿՊԱՏԿԵԼ, նբ. Կրկնապատկել:

Քաշը՝ քանակութիւնը երկպատկել:

ԵՐԿՊԱՐՄՊԵԱՆ, ած. Երկու պարիսպ ունեցող:

ԵՐԿՄԱՅՐ, ած. Երկսայրի: Երկու կողմը տուր:

ԵՐԿՄԱՅՐԻ, ած. գ. Երկու կողմից էլ կտրող:

ԵՐԿՄԱՊԱՏ } ած. Երկու կուզ՝
ԵՐԿՄԱՊԱՏԱՆԻ } սապատ ունեցող:

ԵՐԿՄԵՈ, ած. (Բուս.) Երկու սեռի, թէ՛ արական եւ թէ՛ իգական:

ԵՐԿՄԵՈՒԹԻՒՆ, գ. Երկսեռ լինելը:

ԵՐԿՍԻՒՆ, ան. Երկու սին ունեցող:
ԵՐԿՍԻՒՆԱԿ, ան. Մի երեսում երկու սիննակ պարունակող:
ԵՐԿՎԱՅՐԿԵԱՆ, գ. Ըոպէի մի վայր-տուներորդ մասը:
 ԵՐԿՎԱՆԿ } S. Երկավանկ:
 ԵՐԿՎԱՆԿԱՆԻ }
ԵՐԿՎԱՆԿԵԼ, նբ. Երկվանկ բառ դարձնել:
ԵՐԿՏԵՍԱԿ, ան. Երկու տեսակ:
ԵՐԿՏԵՐԵՒ, ան. Երկու տերեւ ունեցող:
ԵՐԿՏՈՂ, գ. Երկու տող. համառօտ գրութիւն:
ԵՐԿՏՈՂԵԱՆ, ան. Երկու կմ մի քանի տողից բաղկացած:
ԵՐԿՏՈՒՆ, ան. (Բուս.) Այսպէս են կոչուում այն բոյսերը, որոնց ծննդական գործարանները միեւնոյն տնկի վրայ չեն գտնուում:
ԵՐԿՐԱԲԱՆ, գ. Որի մասնագիտութիւնն է երկրաբանութիւնը:
ԵՐԿՐԱԲԱՆԱԿԱՆ, ան. Երկրաբանութեան յատուկ:
ԵՐԿՐԱԲԱՆԱՀԱՆՔԱԲԱՆԱԿԱՆ, ան. Երկրաբանական եւ հանքաբանական:
ԵՐԿՐԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Գիտութիւն, որ ուսումնասիրում է երկրագունդը:
ԵՐԿՐԱԲԱՆՕՐԴԵՆ, մկ. Ըստ երկրաբանների:
ԵՐԿՐԱԲԱՇԵՍԱԿԱՆ, ան. Երկրաբաշխութեան յատուկ:
ԵՐԿՐԱԲԱՇԵՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Գիտութիւն երկրի մակերեսային չափման վերաբերեալ:
ԵՐԿՐԱԲՆԱԿ, ան. Երկրի վրայ բնակող:
ԵՐԿՐԱԲՈՒ(Ղ)Խ, ան. Երկրից հողից բխող:
ԵՐԿՐԱԳԷՏ, գ. Երկրագիտութեան մասնագէտ:
ԵՐԿՐԱԳԻՏԱԿԱՆ, ան. Երկրաբանական:
ԵՐԿՐԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Երկրաբանու-

թեան մի մասը:
ԵՐԿՐԱԳՈՐՑ, ան. գ. Նա որ գործում՝ մշակում է երկիրը:
ԵՐԿՐԱԳՈՐՑԱԿԱՆ, ան. Երկրագործութեան յատուկ:
ԵՐԿՐԱԳՈՐՑԵԼ, չբ. Երկրագործութիւն անել:
ԵՐԿՐԱԳՈՐՑՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Երկրագործի արհեստը: 2. Գիտութիւն, որ ուսումնասիրում է հողի մշակութեան պայմանները:
ԵՐԿՐԱԳՈՒՆԴ, գ. Երկրի գունդը:
 * **ԵՐԿՐԱԼԻՐ**, ան. Երկիրը լցնող:
 * **ԵՐԿՐԱՄՈՅՁ**, ան. Երկիրը խուզարկող:
ԵՐԿՐԱՄՈՒՁԱԿԱՆ, ան. Երկրախուզութեան վերաբերեալ:
ԵՐԿՐԱՄՈՒՁՈՒԹԻՒՆ, գ. Երկրի հետազօտութիւն:
ԵՐԿՐԱՄԻՆ, S. Հողածին:
ԵՐԿՐԱԿԱՆ, S. Աշխարհակալ:
ԵՐԿՐԱԿԵՆԴՐՈՆ, ան. (Աշխարհայեացք), որ դիտում էր երկիրն իբրեւ տիեզերքի կենտրոն:
ԵՐԿՐԱԿՈՐԾԱՆ, ան. Երկիրը կործանող:
 * **ԵՐԿՐԱՀՄԱՅ**, ան. (Անստ.) Երկրա-հրմայութիւն անող:
ԵՐԿՐԱՁԵՒ, ան. Երկրի ձեւ ունեցող:
ԵՐԿՐԱՁԵՒԱԲԱՆ, գ. Երկրաձեւաբանութեան մասնագէտ:
ԵՐԿՐԱՁԵՒԱԲԱՆԱԿԱՆ, ան. Երկրագրնդի ստորգետնեայ շերտերի ուսումնասիրութեանը վերաբերող:
ԵՐԿՐԱՁԵՒԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Երկրագրնդի ստորգետնեայ շերտերի ուսումնասիրութեամբ զբաղուող գիտութիւն:
ԵՐԿՐԱՄԱՍ, ան. Գետնին կալը:
ԵՐԿՐԱՄԵՐՁ, ան. Երկրին գետնին մօտեցող:
ԵՐԿՐԱՅԻՆ, ան. Երկրին իբրեւ մոլորակի, յատուկ:

ԵՐԿՐԱՇԱՐԺ, ան. *Երկիրը շարժող:*
ԵՐԿՐԱՇԱՐԺՈՒԹԻՒՆ, S. *Երկրաշարժ:*
ԵՐԿՐԱՉԱՓ, ան. գ. *Գետինը՝ հողը չափող:*
ԵՐԿՐԱՉԱՓԱԿԱՆ, ան. *Երկրաչափին՝ հողաչափին յատուկ:*
ԵՐԿՐԱՉԱՓՈՒԹԻՒՆ, գ. *Երկիրը՝ հողը չափելը:*
ԵՐԿՐԱՉԱՓՈՐԷՆ, մկ. *Ըստ երկրաչափության:*
ԵՐԿՐԱՊԱՐՓԱԿ, ան. *Երկիրը պարփակող:*
ԵՐԿՐԱՏԱՐԱՍԾ, ան. *Երկրի վրայ տարածում:*
ԵՐԿՐԱՑԻ, ան. *Միեւնոյն երկրից, համաերկրացի:*
ԵՐԿՐԱՑԻՈՒԹԻՒՆ, գ. *Երկրացի լինելը:*
ԵՐԿՐԱՒՈՐ, ան. *Երկրի վրայ գտնուող:*
ԵՐԿՐԱՔԱՐ, գ. *(Հանքաբ.) Ծակոտկէն կակուղ քար:*
ԵՐԿՐԱՔԱՐՇ, ան. *Գետնի վրայ քար չեկող:*
ԵՐԿՐՈՐ, ան. 1. *Առաջինին անմիջապէս յաջորդող:* 2. գ. *Պաշտօնէայի կմ պետի փոխանորդ:*
ԵՐԿՐՈՐԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Կրկնութիւն:*
ԵՐԿՐՈՐԱԲԱՐ, մկ. *Իբրեւ երկրորդ:*
*** ԵՐԿՐՈՐԱԳՈՅՆ**, բաղդ. աստ. *Երկրորդի:*
ԵՐԿՐՈՐԱԿԱՆ, ան. *Առաջինին յաջորդող:*
ԵՐԿՐՈՐԻՆ, նբ. *Երկրորդ անգամ նոյն բանն ասել:*
ԵՐԿՐՈՐԻՅՑԻ, ան. գ. *Երկրորդ (դասարանում) եղող:*
*** ԵՐԿՐՈՍԳԱԿԱՆ**, ան. *Երկրպագութեան վերաբերեալ:*
ԵՐԿՐՈՍԳԵԼ, չբ. *Երկիրը համբուրել՝ պաշտել մէկի առաջ:*
ԵՐԿՐՈՍԳԵԼԻ, ան. (Կրօն.) *Որին պէտք է երկրպագել:*

ԵՐԿՐՈՍԳՈՒ, ան. *Նա որ պաշտող երկրպագում է:*
ԵՐԿՐՈՍԳՈՒԹԻՒՆ, գ. (Կրօն.) *Երկրպագելը:*
ԵՐԿՓԵՂԿ, ան. *Երկու փեղկ ունեցող:*
ԵՐԿՓԵՂԿԵԼ, նբ. *Երկու փեղկ անել:*
Երկու մասի բաժանել:
ԵՐԿՓԵՂԿՈՒՄ, գ. *Երկփեղկուելը:*
ԵՐԿՓՈՂ
 ԵՐԿՓՈՂ } ան. *Երկու փող ունեցող:*
 ԵՐԿՓՈՂԱՆԻ }
ԵՐԿՔԱՂԱՔԱՑԻ,
ԵՐԿՔԱՂԱՔԱՑԻՈՒԹԻՒՆ, գ. *Երկու երկրի քաղաքացի լինելը:*
ԵՐԿՔՂԱՑՔ, ան. *Երկու քղանցք ունեցող:*
ԵՐԿՕՐԵԱՑ, ան. *Երկու օրուայ:*
+ ԵՐՆԵԼ, նբ. *Երան անել:*
ԵՐՆՁԱԿ, գ. (Բուս.) *Հովանոցաւորների կարգին պատկանող բոյս:*
ԵՐՆՁԱԿԱՇՈՒԷ, ան. *Երնջի կաշից կարում:*
+ ԵՐՆՁԱՆՈՒԿ, գ. (Բուս.) *Գորշագոյն բոյս փշփշոտ ցողունով:*
*** ԵՐՇ**, գ. *Երշիկի մի տեսակ:*
ԵՐՇԻԿ, գ. *Աղիքի մէջ լեցում՝ ծեծած միս:*
ԵՐՇԻԿԱԳՈՐԾ, ան. գ. *Երշիկ պատրաստող:*
ԵՐՇԻԿԱՎԱՃԱՈ, գ. *Առետրական՝ որ երշիկ է վաճառում:*
ԵՐՁԱՆԻԿ, ան. *Նա որ ունի այն ամէնը՝ ինչ որ բաւարարում է նրա բոլոր հոգեկան եւ ֆիզիկական պահանջները:*
ԵՐՁԱՆԿԱԲԱՐ, մկ. *Երջանիկ կերպով, բարեբախտութեամբ:*
ԵՐՁԱՆԿԱԲԵՐ, ան. *Երջանկութիւն՝ բարեբախտութիւն բերող:*
ԵՐՁԱՆԿԱՆՈՍՏՈՒՄ, ան. *Երջանկութեան խոստում պարունակող:*
ԵՐՁԱՆԿԱՅԻՇԱՏԱԿ, ան. *Երանելի*

անձ, բարեյիշատակ:
ԵՐՋԱՆԿԱՆԱԼ, չբ. Երջանիկ դառնալ:
ԵՐՋԱՆԿԱՏԱՐ, ած. Երջանկացնող:
ԵՐՋԱՆԿԱԻՔ, ած. Շատ երջանիկ:
ԵՐՋԱՆԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Երջանիկ լինելը, երջանիկի յատկությունը:
ԵՐԴԱԿԻ, ած. մկ. Երեք կերպ:
ԵՐԴԵԱԿ, ած. Երեք միատրից բաղկացած:
*** ԵՐԴՈՂԱԲԱՐ**, մկ. Իբրև երրորդություն:
ԵՐԴՈՂԵԼ, նբ. Երրորդ անգամ նոյն բանն ասել:
ԵՐԴՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Երեքով մի խումբ մի ամբողջություն կազմելը:
 ԵՐՓ } գ. Գոյն, երանգ:
 ԵՐՓՆ }
ԵՐՓՆԱԳԵՂ, ած. Գեղեցիկ գոյնով:
ԵՐՓՆԱԳՈՅՆ, ած. Գունաւոր:
*** ԵՐՓՆԱԿԱՆ**, ած. Գոյնզգոյն:
ԵՐՓՆԱՀԻՒՍ, ած. Գունազեղ հիւսուած:
*** ԵՐՓՆԱՆԿԱՐ**, ած. Գոյներով նկարնուած:
ԵՐՓՆԱԻՈՐ, ած. Գունաւոր:
ԵՐՓՆԱՓԱՅԼ, ած. Գեղեցիկ գոյներով փայլող:
ԵՐՓՆԵՐԱԼԳ, ած. Գոյնզգոյն, գեղեցիկ:
ԵԻ, եւ, շղկ.:
ԵԻԵԹ, S. Եւ ՚ի տակ:
ԵԻԿԱԼԻՊՏ(ՈՍ), գ. (Բուս.) Մրտենիների կարգին պատկանող ծառ:
ԵԻՍ, մկ. Աւելի, աւելի քան:
ԵԻՐՈՂԱԿԱՆ, ած. 1. Երոպային, իբրև աշխարհամասի, վերաբերեալ: 2. Երոպայում ընդունուած:
ԵԻՐՈՂԱԿԱՆԱՆԱԼ, չբ. Երոպական դառնալ:
ԵԻՐՈՂԱԿԱՆԱՑՆԵԼ, անց. ձեւ Երոպականանալի:
ԵԻՐՈՂԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Երոպայի պատկանիլը:
ԵԻՐՈՂԱՑԻ, ած. գ. Երոպայի բնակիչ:

ԵԻՐՈՂՈՒՇԻ, գ. Երոպայի բնակչուհի:
ԵՓ, գ. 1. Հեղուկի գոլորշի արձակելը: 2. Փոխ. Ներքին տաքություն: 3. ած. Եփուող, եռացող:
ԵՓԱՄ, ած. Անց. դերբ. Եփելի: 2. Փոխ. Գործի մէջ փորձուած:
ԵՓԵԼ, նբ. Ջրի մէջ եռացնել:
+ ԵՓՈՂ-ԹԱՓՈՂ, ած. Տնային գործերի մէջ վարժ:
+ ԵՓՈՂՉԷՔ, գ. Եփելու վարժ:
+ ԵՓՈՒԿ, ած. Եփուած:
+ ԵՓՈՒՆ, ած. Լաւ եփուած:
ԵՓՈՒԵԼ, **ԵՓԵԼ**, չբ. Եռ գալ, եփ գալ:
ԵՕՂ, գ. (Հանք.) Պարզ անմետաղական տարր, կապուտակ կապարանման գոյնով:
ԵՕԹ, **ԵՕԹԸ**, S. Եօթն:
ԵՕԹԱՆԱՍՆԱՄԵԱԿ, գ. Եօթնասուն տարին իբրև մի միութիւն:
ԵՕԹԱՆԱՍՆԵՐՈՂ, ած. Վայթուն էլ իննից յետոյ եկող:
ԵՕԹԱՆԱՍՈՒՆ, ած. գ. Եօթն անգամ տասը:
ԵՕԹՆ, թւ. Վեցից մէկով ասել: Թաղման եօթներորդ օրը ննջեցեալի գերեզմանն օրհնել տալ:
ԵՕԹՆԱԲԵՐԱՆ, ած. Եօթը բերան ունեցող:
ԵՕԹՆԱԳԼԽԵԱՆ } ած. Եօթը գլուխ
ԵՕԹՆԱԳԼԽԻ } ունեցող:
ԵՕԹՆԱՂՈՒՌՆ, ած. Եօթը դուռ ունեցող:
*** ԵՕԹՆԱԶԳԻ**, ած. Եօթը տեսակ:
ԵՕԹՆԱԼԱՐԵԱՆ, S. Եօթնաղի: Եօթը լար ունեցող:
ԵՕԹՆԱԾԻՆ, ած. Եօթը գաւակ ծնող:
ԵՕԹՆԱԿԻ, ած. Բազմատեսակ:
ԵՕԹՆԱՂԻ, ած. Եօթն աղիք:
ԵՕԹՆԱՄԵԱԿ, գ. Եօթը տարին վերցրած իբրև մի միութիւն: Եօթերորդ տարելից:
ԵՕԹՆԱՄԵԱՑ, ած. Եօթը տարի տեւող:

ԵՕԹՆԱՍՄԵԱՅ, ան. Եօթը ամիս տե-
ւող: Եօթը ամսական:
ԵՕԹՆԱՅԱՐԿ, ան. Եօթը յարկ ունեցող:
ԵՕԹՆԱՆԻՍՏ, գ. (Երկրաչ.) Մարմին, որ
ունի եօթը մակարդակ կմ երես:
ԵՕԹՆԱՆԿԻՒՆ, գ. (Երկրաչ.) Ձեւ, որ
ունի եօթը անկիւն:
ԵՕԹՆԱՇԵՐՏ, գ. Եօթը շերտ ունեցող:
* **ԵՕԹՆԱՇՆՈՐՀ**, ան. Եօթը շնորհք
ունեցող:
ԵՕԹՆ ԱՉՔ } ան. Եօթը այք՝ եօթը
ԵՕԹՆԱՉՔԱՆԻ }
բաժանմունք կմ սենեակ ունեցող:
ԵՕԹՆԱՊԱՏԻԿ, ան. մկ. Եօթն անգամ
աւելի:
ԵՕԹՆԱՊԱՏԿԵԼ, նբ. Եօթն անգամ
աւելացնել:
ԵՕԹՆԱՍՏԵՂՆ, ան. Եօթը աստեղն
ունեցող:
ԵՕԹՆԱՍՏԻՃԱՆԵԱՆ, ան. Եօթն աս-
տիճան ունեցող:
ԵՕԹՆԱՎՏԱԿԵԱՆ, ան. Եօթը վտակ
ունեցող:
ԵՕԹՆԱԻՈՐ, ան. Եօթը թիւը պարու-
նակող:
ԵՕԹՆԵՐՈՐ, ան. Վեցերորդին անմի-
ջապէս յաջորդող:
ԵՕԹՆԵՐՈՐԵԼ, նբ. Եօթն անգամ
կրկնել:
ԵՕԹՆԵՐՈՐԵՏԻ, ան. գ. Եօթներորդ

դասարանում եղող, եօթներորդ դասա-
րանցի:
ԵՕԹՆԻՑՄ, մկ. Եօթն անգամ:
* **ԵՕԹՆԿԱՇԵԱՆ**, ան. Եօթը կաշի ունե-
ցող:
ԵՕԹՆՀԱՐՈՒՍԵԱՆ, ան. Եօթն ան-
գամ խփող՝ արձակուող:
ԵՕԹՆՈՑ, գ. Խաղաթղթի մէջ այն թուղ-
թը, որ եօթը այք ունի:
ԵՕԹՆՊԱՏԻԿ, Տ. Եօթնապատիկ: Եօթը
անգամ:
* **ԵՕԹՆԱՊԱՐՈՒՆԱԿ**, ան. Եօթը շրջա-
նակով:
ԵՕԹՆՏԵՐԵՌԻԿ, գ. (Բուս.) Վարդենի-
ների կարգից խոտեղէն բոյս՝
մատնաձեւ տերեւներով:
ԵՕԹՆՕՐԵԱՅ, ան. Եօթն օր տեւող:
+ **ԵՕԹՆՕՐԵ(Ն)Ք**, գ. Թաղման եօթնե-
րորդ օրը:
ԵՕԹՈՒՆԿԱՆԻ, ան. Եօթը ունկ՝ եօթը
կանթ՝ բնիչ ունեցող:
+ **ԵՕԹՏՐԱՔԱՆԻ**, Տ. Եօթնհարուածեան:
ԵՕԹՓԱԿԱՆԻ, ան. Եօթը կղպանք ունե-
ցող:
ԵՕԼԱՅ ԳՆԱԼ, չբ. (Թրք.) Մի կերպ
կառավարել, մի կերպ ապրել: Ճամբայ
երթալ:
ԵՕԼԱՅ ՏԱՆԵԼ, նբ. (Թրք.) Մի կերպ
կարգադրել: Ճամբայ ուղղել:

Զ, զ

Զ. գ. զայ: 1. Հայերէն այբուբենի վեցե-
րորդ տառը եւ չորրորդ բաղաձայնը:
ԶԱԶԱ, ան. գ. Քրտական մի ցեղի եւ
բարբառի անունը:
ԶԱԶԱՅԱԳԻՏԱԿԱՆ, ան. Զազայագի-
տութեանը վերաբերող:
ԶԱԶԱՅԱԽՕՍ, ան. Զազայերէն խօսող:

ԶԱԶԻՐ, ան. Գարշանք՝ զգուանք առա-
ջացնող, զարշելի:
ԶԱԶՐԱԲԱՆ, ան. Աղտոտ՝ լպիրշ բաներ
խօսող: Զգուելի:
* **ԶԱԶՐԱԲԱՆԵԼ**, նբ. Զազարբան լինել:
ԶԱԶՐԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Զազարբան
լինելը:

<p>ՋԱԶՐԱԲԱՐ, մկ. <i>Չազիր կերպով:</i> ՋԱԶՐԱԲԵՐԱՆ, ած. <i>Կեղտոտ-բերան:</i> ՋԱԶՐԱԳՈՐԾ, ած. <i>Պղծագործ:</i> ՋԱԶՐԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. <i>Չազրագործ լինել:</i> ՋԱԶՐԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Չազրագործ լինելը:</i> ՋԱԶՐԱԴԷՄ, ած. <i>Չազրելի դեմքով:</i> ՋԱԶՐԱԼԻ, ՋԱԶՐԱԼԻՅ, ած. <i>Չազրութեամբ լի, գարշելի:</i> ՋԱԶՐԱԼՈՒՐ, ած. <i>Որը լսելը զգուելի է:</i> ՋԱԶՐԱՄՕՍ, Տ. <i>Չազրաբան:</i> ՋԱԶՐԱՄՕՍԵԼ, բ. 1. <i>Լկտի խօսքեր ասել:</i> 2. <i>Բամբասել:</i> ՋԱԶՐԱԿԵՐ, ած. գ. <i>Չազրերի բաներ ուտող:</i> ՋԱԶՐԱԿԵՐՊ, ած. <i>Չգուելի՝ գարշելի կերպարանքով:</i> ՋԱԶՐԱԿԵՐՊՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Չազրակերպ լինելը:</i> ՋԱԶՐԱՀՈՏ, ած. <i>Չազրելի՝ զգուելի հոտ ունեցող:</i> *ՋԱԶՐԱՀՈՏԵԼ, չբ. <i>Չազիր՝ գարշելի հոտ արձակել:</i> ՋԱԶՐԱՀՈՏՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Չազրահոտ՝ գարշահոտ լինելը:</i> *ՋԱԶՐԱՉԱՅՆ, ած. <i>Չազիր ձայն ունեցող:</i> ՋԱԶՐԱՆԱԼ, բ. <i>Ապականուել, գարշել:</i> ՋԱԶՐԱՆՔ, գ. <i>Անհաճոյ զգացմունք, նողկանք:</i> ՋԱԶՐԱՊԷՄ, մկ. <i>Չազիր՝ գարշելի կերպով:</i> ՋԱԶՐԱՍԷՐ, ած. <i>Չազրալի բաներ սիրող:</i> ՋԱԶՐԱՏԵՄԻԼ, ած. <i>Չազիր՝ զգուելի տեսքով:</i> ՋԱԶՐԱՒԷՏ, ած. <i>Շատ զազրալի:</i> ՋԱԶՐԵԼԻ, ած. <i>Որից կմ ինչից մարդ նողկում է:</i> ՋԱԶՐՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Չազիր՝ զգուելի՝ գարշելի լինելը:</i></p>	<p>ՋԱԿԱՏԵԼ, չբ. <i>Մոլութեամբ մի բանի հետամուտ լինել:</i> <i>Խիստ բաղձալ:</i> ՋԱՀԱՆԴԵԼ, չբ. <i>Ահահար լինել:</i> ՋԱՀՐԱՅ, գ. (Բուս.) <i>Վայրի մեխակ:</i> ՋԱՂՓՈՒՂՓՈՒՆ, ած. <i>Վտիտ, տկար:</i> ՋԱՍԲԿ, գ. <i>Մատակ ձի:</i> ՋԱՍԲԿԱՀՈՏ, գ. <i>Չամբիկի հոտ:</i> ՋԱՍԲԻՂ, գ. <i>Կողով:</i> ՋԱՍԲԻՂԱԳՈՐԾ, ած. <i>Չամբիղ գործող՝ հիսող:</i> ՋԱՍԲԻՂԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Չամբիղագործ լինելը:</i> ՋԱՍԲԻՂԱՋԱՐԴ, ած. <i>Չամբիղներով զարդարում:</i> ՋԱՍԲԻՂԱԿ, գ. <i>Փոքր զամբիղ:</i> ՋԱՍԲԻՂԱՀԻՄ, Տ. <i>Չամբիղագործ:</i> ՋԱՍԲԻՂԱՒՈՐ, ած. <i>Չամբիղ կմ զամբիղի ձեռ ունեցող:</i> ՋԱՍԲՈՒՌ, գ. (արեւմտ.) <i>Իշամեղու:</i> ՋԱՍԲՈՒՌ, գ. (Բուս.) <i>Մի տեսակ խոտ:</i> ՋԱՍՊ, գ. <i>Ձեան հաստ շերտ:</i> <i>Թմբուած ալիւրի շերտ:</i> ՋԱՅՐԱԳԻՆ } ած. մկ. <i>Խիստ զայրացած:</i> ՋԱՅՐԱԳՆԱԲԱՐ } ՋԱՅՐԱԳՆԵԼ, չբ. <i>Շատ զայրանալ, կատաղել:</i> ՋԱՅՐԱԴԷՄ, ած. մկ. <i>Ցասումնալից դեմքով:</i> *ՋԱՅՐԱԼԻ, ած. <i>Չայրոյթով լի:</i> ՋԱՅՐԱԼԻՅ, ած. մկ. <i>Չազրալի:</i> ՋԱՅՐԱՄՕՍ, ած. <i>Չայրոյթով խօսող:</i> ՋԱՅՐԱՀՈԳԻ, ած. <i>Չայրալից հոգով:</i> ՋԱՅՐԱՆԱԼ, չբ. <i>Վիրատրիչ կմ անհաճոյ բանից սաստիկ զրգռուել:</i> ՋԱՅՐԱՆՔ, յոգն. գ. Տ. <i>Չայրոյթ:</i> ՋԱՅՐԱՅԿՈՏ, ած. <i>Յաճախ զայրացող:</i> ՋԱՅՐԱՅԿՈՏՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Չայրացկոտ լինելը:</i> ՋԱՅՐԱՅՈՒՅԻԶ, ած. <i>Ինչ որ զայրացնում է:</i> ՋԱՅՐՈՅԹ, գ. <i>Վիրատրիչ, ցասում:</i></p>
---	--

ՋԱՆԱՋԱՆ, ան. Տեսակ-տեսակ, այլե-
այլ կերպի:
*** ՋԱՆԱՋԱՆԱԲԱՆ**, ան. Տարբեր կեր-
պով խօսող:
*** ՋԱՆԱՋԱՆԱԳՈՅՆ**, մկ. Տեսակ-տեսակ:
ՋԱՆԱՋԱՆԱԿ, ան. Տ. Չանազան:
ՋԱՆԱՋԱՆԱԿԵՐՊ, ան. Չանազան կեր-
պի:
ՋԱՆԱՋԱՆԱԿԵՐՊԵԼ, նբ. Պեսպես
դարձնել:
ՋԱՆԱՋԱՆԱԿԵՐՊՈՒԹԻՒՆ, գ. Չանա-
զանակերպ լինելը:
ՋԱՆԱՋԱՆԱՁԵԻ, ան. Չանազան ձեռի:
*** ՋԱՆԱՋԱՆԱՆԱՄ**, չբ. Չանազան՝ տար-
բեր դառնալ:
ՋԱՆԱՋԱՆԱՓՍՅԼ, ան. Չանազան
կերպ, փայլող:
ՋԱՆԱՋԱՆԱՓԹԻԹ, ան. Գոյնզգոյն
ծաղկած:
ՋԱՆԱՋԱՆԵԱԼ, ան. Աչքի ընկնող:
ՋԱՆԱՋԱՆԵԼ, նբ. Չգայարանքներով՝
մտքով մի բան միսից որոշել, ջոկել:
ՋԱՆԱՋԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Չանազան՝
տարբեր լինելը:
ՋԱՆԱԿ, գ. (արեւմտ.) Մասնիկ (գործ է
ածուած ոսկու եւ արծաթի մասին):
ՋԱՆԳ, գ. Չանգակ:
ՋԱՆԳԱՐ, գ. Չանգային ազդարարում:
ՋԱՆԳԱԼԱՐ, գ. Չանգի լեզուակին
կապուած լար:
ՋԱՆԳԱԿ, գ. Պղնձէ գործիք, մեծ կմ
փոքր, մէջը փոքրած:
*** ՋԱՆԳԱԿԱՍՏՈՂԻՎՆԵՐ**, գ. (Բուս.) Բոյ-
սերի առանձին կարգ:
ՋԱՆԳԱԿԱՀԱՐ, ան. գ. Չանգակը զար-
նող՝ հնչեցնող:
ՋԱՆԳԱԿԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ, Տ. Չանգակա-
հարուծիւն:
ՋԱՆԳԱԿԱՋԱՅՆ, ան. Չանգակի ձայ-
նով:
ՋԱՆԳԱԿԱՋԵԻ, ան. Չանգակի ձեռ
ունեցող:

ՋԱՆԳԱԿԱԿԱՆՉ, գ. Չանգակ հնչեց-
նելը:
ՋԱՆԳԱԿԱՏՈՒՆ, գ. Բարձր՝ աշտարա-
կաձեռ շինուածք եկեղեցիներին կից,
որտեղ կախում են զանգակները:
ՋԱՆԳԱԿԱԽՈՐ, ան. Չանգակ ունեցող:
ՋԱՆԳԱԿԻԿ, գ. Փոքր զանգակ:
ՋԱՆԳԱՀԱՐ, գ. Չանգ հնչեցնող անձ:
ՋԱՆԳԱՀԱՐԵԼ, նբ. եւ չբ. Չանգակը՝
զանգակները զարնել: Հեռախօսով զան-
գահարել: Հեռաձայնել:
ՋԱՆԳԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Չանգը հնչեց-
նելը:
ՋԱՆԳԱՆՄԱՆ, գ. Չանգի նմանութիւն՝
տեսք ունեցող:
ՋԱՆԳԱՊԱՆ, գ. Չգեստի մաս, որ ծած-
կում է սրունքները:
ՋԱՆԳԵԼ, բ. Հեռախօսով զանգահարել:
*** ՋԱՆԳԻՏԱԿ**, ան. Վախկոտ:
ՋԱՆԳԻՏԵԼ, չբ. Անգէտ՝ անտեղեակ
լինելու պատճառով զգուշանալ մի բան
անելուց:
ՋԱՆԳՈՒԱՏ, գ. 1. Ալիւրի խառնուրդ՝
խմոր: 2. Նիւթի քանակ: Կոյս:
ՋԱՆԳՈՒԱՏՍՅՆ, ան. Չանգուածին
յատուկ:
ՋԱՆԳՈՒԼԱԿ, գ. Փոքր զանգակ:
ՋԱՆՑ, գ. Մի բանից դէնը անցնելը:
ՋԱՆՑ ԱՆԵԼ,
ՋԱՆՑ ԱՌՆԵԼ, չբ. Մօտովն անցնել:
Նկատի չունենալ: Անտեսել:
*** ՋԱՆՑ ԱՌՆՈՒԼ**, չբ. Փախչել:
ՋԱՆՑ ԼԻՆԵԼ, չբ. Անտես լինել:
ՋԱՆՑԱՌՈՒ, ան. Նա որ զանց է անում:
ՋԱՆՑԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Չանցառու լի-
նելը:
ՋԱՌԱՍԵԼ, նբ. 1. Առնել-տանել, մի
կողմ ձգել: 2. Ծայրայեղութեան մէջ
ընկնել:
ՋԱՌ, գ. Ոսկի, ոսկեթել:
ՋԱՌԱՄ, ան. Խոֆածերացած:
ՋԱՌԱՄԵԱԼ, ան. Տարիքն անց կաց-

<p><i>րած, խիստ ծերացած:</i> ՋԱՌԱՍՍԱԻՈՐ, գ. Ծերություն հիանալի <i>դուրսին:</i> ՋԱՌԱՍՍԱՏԵՍ, ած. Ջառամեալ ծերու- <i>նու տեսք ունեցող:</i> ՋԱՌԱՍՏԵԼ, չբ. Տարիքն առնել: <i>Խոֆիլ:</i> ՋԱՌԱՍՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Ջառամած լինելը: ՋԱՌԱՆՑԱՆՑ, գ. Ջառանցելու հիանա- <i>լի դուրսին:</i> ՋԱՌԱՆՑԱԿԱՆ, ած. Ջառանցանքի ժա- <i>մանակ կատարուող:</i> ՋԱՌԱՆՑԱՆՔ, գ. Ջառանցելը: ՋԱՌԱՆՑԱՆՔԱՅԻՆ, ած. Ջառանցան- <i>քին յատուկ զառանցական:</i> ՋԱՌԱՆՑԵԼ, չբ. Ջառամածի պէս ան- <i>կապ կցկտուր խօսել:</i> * ՋԱՌԵԿ, գ. Ոսկու կմ արծաթի բարակ <i>թերթ:</i> ՋԱՌԵԿԵԼ, նբ. Ջառեկով պատել: <i>Ոսկե-</i> <i>զօծել:</i> ՋԱՌ Ի ԹԱՓ, Ջառիթալի: <i>Ջառիվար:</i> ՋԱՌԻԿԱՆԻՃ, գ. (Հանք.) Ջառիկ պա- <i>րունակող խիճ կմ քար:</i> ՋԱՌԻԿԱԿԵՐ, ած. Ջառիկ ուտող: ՋԱՌԻԿԱԿԵՐՊ, ած. Ջառիկի նման: ՋԱՌԻԿԱՅԻՆ, ած. Ջառիկից առաջա- <i>ցած:</i> ՋԱՌԻԿԱՍ, գ. (Քիմ.) Աղ՝ կազմուած <i>թթուուտից եւ աղկազմից:</i> ՋԱՌԻԿԱՔԱՐ, գ. (Հանք.) Ջառիկատա- <i>ցած բնական կիր:</i> ՋԱՌԻԿԵՂԵՆ, ած. Ինչ որ զառիկի հետ <i>կապ ունի:</i> ՋԱՌԻԿՈՒԹԻՒՆ, գ. (Ախտաբ.) Հիւան- <i>դութեան նշաններ:</i> ՋԱՌԻՎԱՅՐ, ած. մկ. Դէպի վար թեք- <i>ւած, դարիվար:</i> ՋԱՌԻՎԵՐ, ած. մկ. Դէպի վեր թեքուած, <i>դարիվեր:</i> ՋԱՌՔԱՇ, ած. Ոսկեթելով բանուած: ՋԱՏ, ած. Ջատուած, բաժան, առանձին: ՋԱՏԱԳՈՅՆ, ած. Աւելի հեռացած, հե-</p>	<p><i>ռաւոր:</i> + ՋԱՏԱՇ, գ. Ժամանակամիջոց, որ <i>ընկնում է երկու անցքի մէջ. միջոց:</i> ՋԱՏԱԿԵԼ, նբ. Գետնին զարնել: ՋԱՏԱՆԱԼ, չբ. Ջատուել, ջոկուել: ՋԱՏԵԼ, նբ. Կտրել-բաժանել: ՋԱՏ-ՋԱՏ, մկ. Առանձին-առանձին: ՋԱՏԸՆՏԻՐ, ած. Ջոկովի: ՋԱՏԸՆՏՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Հատընտիր լի- <i>նելը:</i> 1. ՋԱՏԻԿ, գ. (Եկեղ.) Հրէական տօնի յի- <i>շատակ նրանց եգիպտացիներու</i> <i>ստրկութիւնից դուրս գալուն: Քրիս-</i> <i>տոսի յարութեան տօնը:</i> 2. ՋԱՏԻԿ, ՋԱՏԻԿ ԸԻՃՈՒ, գ. (Կենդ.) <i>Փոքր կարծրաթել միջատ:</i> ՋԱՏԻՉ, ած. Ջատող: ՋԱՏԿԱԿԱՆ, ած. Ջատկի վերաբերեալ: ՋԱՏԿԱՇԱԲԱԹ, գ. Ջատկի շաբաթ ՋԱՏԿԱՏՈՄԱՐ, գ. Տոմար, աղիւսակ: ՋԱՏՈՐՈՇ, ած. Տարորոշ: Ջատուած, <i>անջատ, ջոկ:</i> ՋԱՏՈՒՄ, գ. Ջատելը, բաժանելը: ՋԱՐ, գ. (Թրք.) Նարդու քար: 2. Փոխ. <i>Բախտ, բախտի բերմունք:</i> ՋԱՐԳԱՆԱԼ, չբ. 1. Մեծանալ, աճել: <i>2. Մտաւորապէս աճել: 3. Կատարելա-</i> <i>գործուել:</i> ՋԱՐԳԱՑԱՇ, ած. Գիտելիքներով <i>հարստացած:</i> ՋԱՐԳԱՑԵԱԼ, ած. Ջարգացած: ՋԱՐԳԱՑՈՒՄ, գ. 1. Ջարգանալը: 2. Մի <i>դրութիւնից մի ուրիշ աւելի կատարեալ</i> <i>դրութեան անցնելու գործընթացը:</i> <i>3. Մտաւոր եւ հոգեկան հասունութեան</i> <i>դրութիւն:</i> ՋԱՐԳՈՒՆ, ած. Չափահաս: ՋԱՐԴ, գ. 1. Ինչ որ կրում են մարմնի՝ <i>զգեստի վրայ զեղեցկութեան, աչքի հա-</i> <i>ճելի լինելու համար: 2. Առհասարակ՝</i> <i>ինչ որ ծառայում է զեղեցկացնելու, աչ-</i></p>
--	--

քի համար հաճոյական դարձնելու:
ԶԱՐԴԱՐԱՆՔ, գ. Չարդարանքներով
 ձեւաւորուած բազրիք՝ ձեռքի յենարան:
ԶԱՐԴԱԲԵՐ, ած. Չարդ բերող:
ԶԱՐԴԱԳԵՂ, ած. Չարդերով գեղեցկաց-
 (ր)ած:
ԶԱՐԴԱԳԻՐ, գ. Չանագան իրերի (թըռ-
 չունների, բոյսերի եւն) ձեւով գրուած:
 * **ԶԱՐԴԱԳԻՐ**, ած. Չարդարուն լեզուով
 ու ոճով գրուած:
ԶԱՐԴԱԳՈՐԾ, գ. Արուեստագէտ:
ԶԱՐԴԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. Քանդակներով
 զարդարել:
ԶԱՐԴԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Չարդագոր-
 ծելը:
ԶԱՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Չարդագրերով
 գրելը:
ԶԱՐԴԱԼԻՑ, ած. Չարդերով լցուած:
ԶԱՐԹՈՒՑԻՉ, գ. Արթնացնող ժամա-
 ցոյց:
 * **ԶԱՐԴԱՆՈՒՑ**, գ. Կանանց արդուզար-
 դի փոքր սենեակ:
 * **ԶԱՐԴԱՆՈՍ**, ած. Չարդարուն կեր-
 պով խօսող:
ԶԱՐԴԱՍՏԱՂԻԿ, գ. Փողոցները եւ այլն
 զարդարող ծաղիկ:
ԶԱՐԴԱՍՏԱՌ, գ. Բնակավայրերը ձեւա-
 ւորող ծառ:
ԶԱՐԴԱԿԱՐ, գ. Չարդաձեւ կար:
ԶԱՐԴԱԿԱՐ, ած. Նկարներով զար-
 դարուած:
ԶԱՐԴԱԿԱՐՉԱԿԱՆ, ած. Չարդա-
 նկարչութեան վերաբերող:
ԶԱՐԴԱՇԱՍ, ած. Շատ զարդ ունեցող:
ԶԱՐԴԱՇԱՐԱՆ, գ. Ուլունք:
ԶԱՐԴԱՇՂԹԱՅ, գ. Չարդ հանդիսացող
 շղթայ:
ԶԱՐԴԱՇՈՒՔ, ած. Չարդարուած եւ
 շքեղ:
 * **ԶԱՐԴԱՍԵՆԵԱԿ**, գ. Կանանց արդու-
 զարդի սենեակ:
ԶԱՐԴԱՊԱՍՏԱՌ, գ. Սենեակը զարդա-

րելու համար օգտագործուող պաստառ:
ԶԱՐԴԱՊԱՏԿԵՐ, գ. Չարդանկար:
ԶԱՐԴԱՊՆԱԿ, գ. Չարդանախշուած
 ափսէ:
ԶԱՐԴԱՊՍԱԿ, գ. Իբրեւ զարդ ծառայող
 պսակ:
 * **ԶԱՐԴԱՍԵՂ**, գ. Ոսկեղէն զարդով քո-
 բոց: Կանացի կրծքազարդ:
ԶԱՐԴԱՍԷՐ, ած. Չարդ սիրող:
ԶԱՐԴԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Չարդասէր լի-
 նելը:
ԶԱՐԴԱՍԱՌ, գ. Տպագրութեան մէջ գոր-
 ծածուող զարդագիր:
 * **ԶԱՐԴԱՐԱՆ**, գ. Չարդարուելու տեղ:
ԶԱՐԴԱՐԱՆՔ, գ. Չարդարելը, զար-
 դարուելը:
ԶԱՐԴԱՐԵԼ, նբ. 1. Չարդերով գեղեց-
 կացնել: 2. Փոխ. Հաճոյական դարձնել:
ԶԱՐԴԱՐՈՒՄ, գ. Չարդարելը, զար-
 դարուելը:
ԶԱՐԴԱՐՈՒՆ, ած. Չարդարուած:
ԶԱՐԴԱՓՅՅԸ, ած. Վկ. Չարդերով փայ-
 լող:
ԶԱՐԴԱՔԱՆՂԱԿ, գ. Քանդակներով
 զարդարած:
ԶԱՐԵՇ, գ. (Բուս.) Ծովային բոյս ան-
 ծանօթ ցեղի:
 + **ԶԱՐԶԱՆԻ**, գ. Չարհուրանք:
 + **ԶԱՐԶԱՆԻԵԼ**, չբ. Չարհուրել:
 + **ԶԱՐԶԱՆԻԵԼԻ**, ած. Չարհուրելի:
ԶԱՐԹՈՒՄ, գ. Արթնութիւն:
ԶԱՐԹՈՒՑԻՉ, ած. 1. Չարթեցնող: 2. գ.
 Չանգակաւոր ժամացոյց:
ԶԱՐԹՕՆՔ, գ. Ծաղկում, վերածնունդ:
 * **ԶԱՐԻՐ**, գ. Դեղին կոճ բոյս:
ԶԱՐԿ, գ. 1. Չարնելը, հարուած: 2. Չար-
 կերակների բաբախումը:
ԶԱՐԿԱՄ, գ. Չարկուածք:
ԶԱՐՆԵԼ, նբ. 1. Ուժով մի բան մի բանի
 դիպցնել: 2. Մի բանով խփել: 3. Ձէնքի
 հարուածով սպաննել: 4. Թեթեւ հար-
 ուածով կմ մածուցիկ նիւթով կպցնել,

փակցնել: 5. Ձեռացնել, ցոյց տալ իբրև թէ: 5. Նմանութիւն բերել:

ԶԱՐԿԱՉ, գ. (Բուս.) Գորտնուկների կարգին պատկանող թունաւոր բոյս:

ԶԱՐԿԵՐԱԿ, գ. (Կազմախ.) Խողովակաձեւ անօթ, որ արիւնը սրտից տանում է մարմնի զանազան մասերը:

ԶԱՐԿԵՐԱԿԱՅԻՆ, ան. Չարկերակին յատուկ, վերաբերեալ:

ԶԱՐԿՈՒՄՕՔ, գ. Չարկելը:

ԶԱՐՀՈՒՐԱԳԻՆ, ան. մկ. Չարհուրելի՝ զարհուրած կերպով: Սարսափազոր:

ԶԱՐՀՈՒՐԱԿԱՆ, ան. Չարհուրեցնող:

ԶԱՐՀՈՒՐԱՆՔ, գ. Չարհուրելը:

ԶԱՐՀՈՒՐԵԼ, նբ. Տ. Չարհուրեցնել:

ԶԱՐՀՈՒՐԵԼԻ, ան. Ինչից մարդ զարհուրում է: Սոսկայի:

ԶԱՐՀՈՒՐԵՑՈՒՑԻՉ, ան. Չարհուրեցնող: Սարսափեցնող:

ԶԱՐՄ, գ. 1. Մի գոյգ ծնողներից ծնուած սերունդ: 2. Առանձին ազգութիւն: Շառաւիղ:

ԶԱՐՄԱՆԱԳԵՂ, ան. Չարմանայի գեղեցկութեամբ:

ԶԱՐՄԱՆԱԳՈՅՆ, բաղդ. ան. Աւելի զարմանայի:

ԶԱՐՄԱՆԱԳՈՐՄ, ան. 1. Չարմանայի բաներ գործող: 2. Չարմանք պատճառող:

ԶԱՐՄԱՆԱԳՈՐՄԵԼ, նբ. Չարմանայի գործ կատարել:

ԶԱՐՄԱՆԱԳՐԵԼ, նբ. Չարմանայի կերպով գրել:

ԶԱՐՄԱՆԱՉԱՆ, ան. Չարմանայի եւ զանազան:

ԶԱՐՄԱՆԱՉԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Չարմանազան լինելը:

ԶԱՐՄԱՆԱԼ, չբ. 1. Հոգեպէս ցնցուել, այլայլուել: 2. Մի բան անսովոր գտնել:

ԶԱՐՄԱՆԱԼԻ, ան. Չարմանք պատճառող:

ԶԱՐՄԱՆԱԿԵՐՏ, ան. Չարմանայի կերտուածքով:

ԶԱՐՄԱՆԱՀԱՐ, ան. Չարմանքից ապշած:

ԶԱՐՄԱՆԱՀՐԱՇ, ան. Չարմանայի եւ հրաշալի, սքանչելի:

* **ԶԱՐՄԱՆԱՍՔԱՆՉ**, ան. Չարմանայի եւ սքանչելի:

* **ԶԱՐՄԱՆԱՏԻՊ**, ան. Չարմանայի տիպով:

* **ԶԱՐՄԱՆՈՒՇԻ**, գ. Չարմանայի՝ հիացմունք պատճառող կին՝ հարս:

ԶԱՐՄԱՆՔ, գ. 1. Չարմանայը, զարմացում: 2. ան. Չարմանայի:

ԶԱՐՄԱՑԱԿԱՆ, ան. Չարմացնող:

ԶԱՐՄԱՑԿՈՏ, ան. Ամէն բանի վրայ զարմացող:

ԶԱՐՄԱՑՈՒՄ, գ. Չարմանայը, զարմանք: Սքանչացում:

ԶԱՐՄԱՑՈՒՑԻՉ, ան. Ինչ որ զարմացնում է:

ԶԱՐՄԱՑՔ, գ. Չարմանք:

ԶԱՐՄԻԿ, ան. Տոհմիկ, բարեձնունդ:

ԶԱՐՆԵԼ, **ԶԱՐՆՈՒԵԼ**, (արեւմտ.) Տ. Չարկել, Չարկուել:

ԶԱՐՆՈՒԵԼ, կր. չ. ձեւ Չարկելի՛:

+ **ԶԱՐՈՒՆ-ԶԱՐՂԱՐՈՒՆ**, ան. մկ. Լաւ զարդարուած:

ԶԱՐՏՈՒՂԵԼ, չբ. 1. Ուղուց դուրս գալ: 2. Փոխ. Մոլորուել:

ԶԱՐՏՈՒՂԻ, ան. մկ. 1. Ճանապարհից դուրս: 2. Փոխ. Մխայ: 3. (Քրկն.) Մովորական կանտնից շեղուող:

ԶԱՐՏՈՒՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Շեղում ուղիղ ճանապարհից:

ԶԱՐՏՈՒՂՈՒՄ, գ. Չարտուղելը:

* **ԶԱՐԻՆ ԴՐԱՆՏ**, գ. (Բուս.) Թուրինջի ծառ:

ԶԱԻԱԿ, գ. Ծնունդ, որդի:

ԶԱԻԱԿԱԲԱՐ, մկ. Իբրեւ զաւակ:

* **ԶԱԻԱԿԱՍԵՐ**, ան. Չաւակ սերող:

*** ԶԱԻԱԿԱՍԷՐ**, ան. Իր զուակներին սիրող, որդեսեր:
ԶԱԻԱԿԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Զուակներին սիրելը:
ԶԱԻԱԿԱՏԵԱՑ, ան. Իր զուակներին ստող:
ԶԱԻԵՇ, գ. Որեւէ խօսք կմ գործողութիւն, որ նպատակ ունի ծիծաղեցնել:
ԶԱԻԵՇՏԱԲԱՆ, ան. Զուէշտներով խօսող:
ԶԱԻԵՇՏԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Զուէշտաբան լինելը:
ԶԱԻԵՇՏԱԹԵՐԹ, (արեւմտ.) գ. Պարբերական հրատարակութիւն, որ պարունակում է զուէշտ:
ԶԱԻԵՇՏԱԽԱՂ, Տ. Զուէշտ:
ԶԱԻԵՇՏԱԽՕՍ, Տ. Զուէշտաբան:
ԶԱԻԵՇՏԱՊԱՏԿԵՐ, գ. Զուէշտական պատկեր:
ԶԱԻԵՇՏԱՊԱՏՈՒՄ, գ. Զուէշտական պատմութիւն:
*** ԶԱԻԵՇՏԱՍԱՑ**, Տ. Զուէշտախօս:
+ ԶԱԻԹԵԼ, նբ. Գրաւել, տիրապետել:
ԶԱԻԹՈՂԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, Ռազմական զինուած ճանապարհով օտար տարածքների բռնագրաւում:
ԶԲԱՂԱՔ, Տ. Զբաղմունք:
ԶԲԱՂՈՒՄ,
ԶԲԱՂՍՈՒՆՔ, գ. 1. Թեթեւ գործ: 2. Երկրորդական լրացուցիչ գործ՝ աշխատանք:
ԶԲԱՂՈՒԵԼ, չբ. 1. Ժամանակը կմ ուշադրութիւնը գործ դնել դատարկ բաների վրայ: 2. Պարսպ ժամանակը լցնել մի երկրորդական գործով:
ԶԲԼԹՈՐԵԼ, նբ. Ճարպկութեամբ՝ սուտումուտ պատճառաբանութեամբ ուրիշի ունեցածը սեփականել:
ԶԲՕՍԱԼԻ }
ԶԲՕՍԱԼԻՐ } ան. Զբօսանք պարունակող:
ԶԲՕՍԱԿԱՆ, ան. Զբօսանքի վերա-

բերեալ:
ԶԲՕՍԱՀԱՆԴԵՍ, գ. Հրապարակական հանդիսատր զբօսանք:
ԶԲՕՍԱՆԱԻ, գ. Առագաստատր կմ շոգենաւ, որ շինել են տալիս բաւականութեան համար ծովային զբօսանքներ կատարելու նպատակով:
ԶԲՕՍԱՆՔ, գ. 1. Զուարճութիւն, նուիրուած դադար: 2. Թափառում մտքի: 4. Նման. Ման գալը:
*** ԶԲՕՍԱՇՐՁԻԿ**, գ. Զբօսնող: Զուարճանալու համար պրպտող:
ԶԲՕՍԱՇՐՁԻԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Զբօսաշրջիկ լինելը:
ԶԲՕՍԱՍԷՐ, ան. Զբօսանք՝ բաւականութիւն սիրող:
ԶԲՕՍԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Զբօսաւեր լինելը:
ԶԲՕՍԱՍՐԱՀ, գ. Ճեմարահ:
ԶԲՕՍԱՎԱՅՐ }
ԶԲՕՍԱՏԵՂ(Ի) } գ. Զբօսնելու տեղ:
ԶԲՕՍԱՎԱՐ, գ. Զբօսանքը՝ զբօսաշրջիկները կառավարող:
ԶԲՕՍԱՎԱՐՈՒՅԻ, գ. Կին զբօսավար:
ԶԲՕՍԱՐԱՆ, գ. Զբօսավայր:
ԶԲՕՍԱՐՇԱԻ, գ. Էքսկուրսիա: Զբօսաշրջողութիւն:
ԶԲՕՍԵՑՈՒՑԻՉ, ան. Զբօսեցնող:
ԶԲՕՍՆԵԼ, բ. Զբօսանք կատարել:
 Հաճոյքի համար շրջիլ՝ պտտիլ:
ԶԲՕՍՆՈՒՆ, (արեւմտ.) չբ. Ման գայ, շրջագայել:
ԶԳԱԼ, նբ. 1. Որեւէ զգայարանքով ըմբռնել՝ ընդունել մի բան: 2. Հոգով ըմբռնել:
 3. Գիտակցել, հասկանալ:
ԶԳԱԼԱԲԱՐ }
ԶԳԱԼԱՊԷՍ } մկ. Զգալի կերպով:
ԶԳԱԼԻ, ան. 1. Ինչ որ կարելի է զգայ: 2. Բաւական: 4. Բաւականաչափ:
ԶԳԱԼԻՔ, ան. Ինչ որ մարդ պիտի զգայ:
ԶԳԱԼԻՕՐԵՆ, մկ. Բաւականաչափ: Նկատելիորէն:
ԶԳԱՇՈՒԵԼ, չբ. Պարուրուել, համակ-

<p>ուել:</p> <p>ԶԳԱՅԱԶԻՐԿ } ած. Զգալու կարողու- ԶԳԱՅԱԶՈՒՐԿ } թինից գուրկ: * ԶԳԱՅԱԶՐԿԵԼ, չբ. Զգայագուրկ դառ- նալ: ԶԳԱՅԱԶՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Զգայագուրկ լինելը: ԶԳԱՅԱՉԱՓ, գ. Մաշկի զգայունությունը չափող գործիք: ԶԳԱՅԱԿԱՆ, ած. Զգայություն ունեցող. զգացող: ԶԳԱՅԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Զգայական լինելը: Հկո. Անզգայություն: ԶԳԱՅԱԿԻՑ, ած. Միասին զգացող: ԶԳԱՅԱՊԱՇՏ, ած. Հետևող կմ ընդունող զգայապաշտությունը: ԶԳԱՅԱՊԱՇՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Փիլիսոփա- յական համակարգ: ԶԳԱՅԱՊԷՍ, մկ. Զգալի կերպով: ԶԳԱՅԱՄԷՐ, ած. Զգայական հաճոյքներ սիրող: ԶԳԱՅԱՄԻՐԱԿԱՆ, ած. Զգայաւերին եւ զգայասիրութեան յատուկ: ԶԳԱՅԱՄԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Զգայաւեր լինելը: ԶԳԱՅԱՐԱՆ, ԶԳԱՅԱՐԱՆՔ, գ. (Կազմախ.) Գործա- րաններ, որոնց միջոցով մարդը եւ կեն- դանիները տպաւորություններ են ստա- նում արտաքին աշխարհից: ԶԳԱՅԱՅՈՒՆՑ, ած. Զգայությունները ցնցող: ԶԳԱՅԱՉԱՓ, գ. Զգայութեան չափը: ԶԳԱՅՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Զգայուն լինելը: Զգալու կարողությունը: ԶԳԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Ինքն իրեն գալը: ԶԳԱՅՈՒՆ, ած. 1. Ինքն իրեն եկած՝ ուշաբերուած: Հկո. Անզգայ: 2. Դիւրագ- զաց: Յուզուող: ԶԳԱՅՈՒՆԱԿ, գ. Զգայելու ունակ: ԶԳԱՅՈՒՆԵԼ, նբ. 1. Գայող դուրս վիժել, ապականել, կեղտոտել: 2. Փոխ. Ափեղ-</p>	<p>ցփեղ դուրս տալ: ԶԳԱՍՏ, ած. 1. Ինքն իրեն եկած, խելքը զլուխն եկած: 2. Պարկեշտ: 4. Չհարբած: ԶԳԱՍՏԱԲԱՐ, մկ. Զգաստութեամբ: ԶԳԱՍՏԱԽՕՍ, ած. Զգաստութեամբ խօսող: ԶԳԱՍՏԱՄԻՏ, ած. Մտքով զգաստ: ԶԳԱՍՏԱՆԱԼ, չբ. Զգաստ դառնալ: ԶԳԱՍՏԱՅՈՒՑԻՉ, ած. Ինչ որ զգաս- տացնում է: ԶԳԱՍՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Զգաստ լինելը: 2. Խոհականություն: 3. Պարկեշտություն: ԶԳԱՑՄՈՒՆՔ, գ. Ինչ որ մարդ զգում է հոգու մէջ: ԶԳԱՑՄՈՒՆՔԱՌԱՏ, ած. Զգացմունք- ներով լի: ԶԳԱՑՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Զգացող լինելը: ԶԳԱՑՈՒՄ, գ. Զգալը, զիտակցելը: ԶԳԵՆԼԻ, ած. Ինչ որ կարելի է հագնել: ԶԳԵՆՈՒՆ, նբ. Զգեստ կրել: ԶԳԵՏՏ, գ. Հագուստ, շոր: ԶԳԵՏՏԱԿԱՆ, գ. Պատին ամրացրած ձող՝ կետերով, որոնցից կախում են վերարկուները: ԶԳԵՏՏԱԿԵՐՊԱՐԱՆԱՓՈԽՈՒԹԻՒՆ, գ. Այստեղ՝ կրկեսային ներկայացման ժանր: ԶԳԵՏՏԱՍԷՐ, ած. Զգեստ սիրող: ԶԳԵՏՏԱՎԱՃԱՌ, ած. Զգեստների առեւտուր անող: ԶԳԵՏՏԱՐԱՆ, գ. Զգեստները պահելու եւ զգեստ հագնելու սենեակ: ԶԳԵՏՏԱՅՈՒՆ, գ. Զգեստի համար նա- խատեսուած կտոր: ԶԳԵՏՏԱՓՈԽԵԼ, բ. Ծպտել: ԶԳԵՏՏԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ } գ. (Եկեղ.) ԶԳԵՏՏԱԻՈՐՈՒՄ } Զգեստաւորելը, զգեստաւորուելը: ԶԳԵՏՏԵՂԵՆ, գ. Զգեստի վերաբերեալ ամէն ինչ: ԶԳԵՏՆԵԼ, նբ. Գետնին խփել: * ԶԳԼԽԵԼ, (արեւմտ.) չբ. Գլուխը գար- նել:</p>
--	---

<p>* ԶԳԼԽԻՉ, (արեւմտ.) ան. Գլուխը զարնոյ, հարբեցնոյ:</p> <p>ԶԳՈՅՇ, ան. 1. Ականջները սրած, լսողութիւնը լարած: 2. Փոխ. Ուշադիր: 3. մկ. Զգուշաբար: 4. միջ. Զգուշացէ՛ք:</p> <p>ԶԳՈՒՇԱԲԱՐ, մկ. Զգոյշ կերպով:</p> <p>ԶԳՈՒՇԱԳՈՅՆ, բաղդ. աստ. Աւելի զգոյշ:</p> <p>ԶԳՈՒՇԱԼԻ, ան. Որից կ'մ ինչից հարկատր է զգուշանալ:</p> <p>* ԶԳՈՒՇԱԿ, ան. Ազդարարոյ:</p> <p>ԶԳՈՒՇԱԿԱՆ, ան. Զգուշութեան վերաբերեալ:</p> <p>ԶԳՈՒՇԱՀԱՅԵԱՑ, ան. Զգուշութեամբ հսկող՝ նայող:</p> <p>ԶԳՈՒՇԱՆԱԼ, չբ. 1. Լսողութիւնը սրել: 2. Շրջահայեաց լինել:</p> <p>ԶԳՈՒՇԱՑՆԵԼ, անց. ձեւ Զգուշանալի:</p> <p>ԶԳՈՒՇԱՑՈՒՄ, գ. Մէկին մի բանից զգուշացնելը:</p> <p>ԶԳՈՒՇԱԲՈՐ, ան. 1. Զգուշացուած, զգուշութեամբ պահպանուած: 2. Զգուշացող:</p> <p>ԶԳՈՒՇԱԲՈՐԻՉ, ան. Զգուշացնող:</p> <p>ԶԳՈՒՇԱԲՈՐ Զգուշատր լինելը:</p> <p>ԶԳՈՒՇՈՒԹԻՒՆ, գ. Զգոյշ լինելը:</p> <p>ԶԳՕՆ, ան. 1. Ինքն իրեն զգացող՝ խոհեւ, խելօք: 2. Խելօք, հանդարտ:</p> <p>ԶԳՕՆԱԲԱՐ, մկ. Զգօն կերպով:</p> <p>ԶԳՕՆԱԲԱՐՈՑ, ան. Զգօն բարք ունեցող:</p> <p>ԶԳՕՆԱՆԱԼ, չբ. 1. Զգօն դառնալ: 2. Ուշադիր լինել, զգոյշ լինել:</p> <p>ԶԳՕՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Զգօն լինելը, աչալրջութիւն:</p> <p>ԶԵԿՈՑ, գ. Տեղեկութիւն որեւէ գործի մասին:</p> <p>ԶԵԿՈՑ-ՆԱՍՄԱԿ, գ. Զեկոյց պարունակող նամակ:</p> <p>ԶԵԿՈՒՑԱԲԵՐ, գ. Դասախօս:</p> <p>ԶԵԿՈՒՑԱԳԻՐ, գ. Գրութիւն, որ պարունակում է զեկոյց:</p>	<p>ԶԵԿՈՒՑԱՆԵԼ, բ. Իմաց տալ:</p> <p>ԶԵԿՈՒՑԵԼ, բ. Զեկուցում տալ, զիտական ելոյթ ունենալ:</p> <p>ԶԵԿՈՒՑԻՉ, ան. գ. Նա որ զեկուցանում է, զեկուցում տուող:</p> <p>ԶԵԿՈՒՑՈՒՄ, գ. Գրատր եւ բանատր տեղեկութիւն:</p> <p>ԶԵՂԱ, ան. Լպրծուն, սայթաքուն:</p> <p>ԶԵՂԱՄԱՆԱԼ, չբ. Զեղիս դառնալ:</p> <p>ԶԵՂԱՄԱՍԷՐ, ան. Զեղխութիւն սիրող, շուայտ:</p> <p>ԶԵՂԱՄԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Զեղիսատր՝ մսխող լինելը:</p> <p>ԶԵՂԱՈՒԹԻՒՆ, գ. Զեղիս լինելը:</p> <p>ԶԵՂԱՕՐԷՆ, մկ. Զեղիս կերպով: Շոայլօրէն:</p> <p>ԶԵՂՄ, ան. 1. Եղծուած, փշացած: 2. գ. Անհոգութիւն:</p> <p>ԶԵՂՄԱԳՈՐՄ, ան. Զեղծող:</p> <p>ԶԵՂՄԱՐԱՐ, ան. գ. Զեղծում կատարող:</p> <p>ԶԵՂՄԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Զեղծարար լինելը:</p> <p>ԶԵՂՄԵԼ, նբ. Փշացնել, ապականել:</p> <p>* ԶԵՂՄԻՉ, ան. Զեղծող, փշացնող:</p> <p>ԶԵՂՄՈՒԹԻՒՆ, Զեղծ լինելը:</p> <p>ԶԵՂՄՈՒՑԻՉ, ան. Ապականող:</p> <p>ԶԵՂՈՒԼ, նբ. Ածել, լիքը լցնել:</p> <p>ԶԵՂՈՒՄ, գ. Լիութիւն, յորդութիւն:</p> <p>ԶԵՂՈՒՆ, ան. Լիքը, լեփ-լեցուն:</p> <p>ԶԵՂՉ, գ. 1. Պարտքի գումարից պակասեցրած որոշ քանակութիւն: 2. Որոշ զիջում սպրանքի գնից:</p> <p>ԶԵՂՉԱԿԱՆ, ան. Մուրհակ զեղչելու վերաբերեալ:</p> <p>ԶԵՂՉԵԼ, նբ. 1. Վարագուրել, մթնեցնել: 2. Ապրանքի գնից որոշ զիջում անել:</p> <p>ԶԵՂՉՈՒՄ, գ. (Քրկն.) Խօսքի երկրորդական մասերը կրճատելը:</p> <p>ԶԵՂՋ, գ. Տ. Զղջումն:</p> <p>ԶԵՂՈՒԵԼ, կր. չբ. 1. Լիքը լցուել, լեփ-լեցուն լինել:</p> <p>ԶԵՆԱԳՈՐՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Մորթելը, գո-</p>
---	---

<p><i>հագործություն:</i> ՋԵՆԱԲԱՆ, գ. <i>Չոհաբերություն տեղ:</i> ՋԵՆՆ, գ. <i>Չենդական կրօնը:</i> ՋԵՆՆԱԿԱՆ, ան. <i>Ջրադաշտական:</i> ՋԵՆՆԵՐԵՆ, գ. <i>Միջին պարսկերեն:</i> ՋԵՆՆԹ, գ. (Աստղաբ.) <i>Երկնքի այն կետը, որ գազաթնահայեաց ուղղությամբ գտնուում է դիտողի գլխի վրայ: Հկո. Նադիր: Հասարակածի մօտ արեգակը:</i> ՋԵՆՆԹԱՅԻՆ, ան. <i>Չենիթին մօտ գտնուող:</i> ՋԵՆՆԻ, գ. <i>Մորթելու անասուն:</i> ՋԵՆՈՒԼ, նբ. <i>Մորթել:</i> ՋԵՆՈՒՆ, ան. <i>Չեռացող, եփ եկող: Մոդուն:</i> ՋԵՏԵՂ, գ. <i>Չետեղում: Տեղադրում:</i> ՋԵՏԵՂԵԼ, նբ. 1. <i>Տեղադրել, մի տեղում կարգով դնել: 2. Դասադրել, կարգով շարել:</i> ՋԵՏԵՂՈՒԱԾ } գ. <i>Չետեղելու կմ գե-</i> ՋԵՏԵՂՈՒԱԾՔ } <i>տեղուելու եղանակը:</i> ՋԵՐԴ, ՋԵՐԹ, նախադր. <i>Ինչպես, ինչպես</i> <i>որ, նման:</i> ՋԵՐԾ, ան. <i>Ազատ՝ ապահով:</i> ՋԵՐԾԱԾ, ան. <i>Ազատ՝ ապահով մնացած:</i> ՋԵՐԾԱՆԵԼ, նբ. <i>Ազատել: Ապահովել:</i> ՋԵՐԾԵԼ, չբ. 1. <i>Ազատուել փորձանքից: 2. Չեռքից պրծնել:</i> ՋԵՐԾՈՒՑԻՉ, ան. <i>Չերծուցանող:</i> ՋԵՓԻՌ, գ. <i>Միք, մեղմ հով:</i> ՋԵՓԻՌՈՍ, գ. 1. <i>Արեւմտեան քամի: 2. Թեթեւ՝ ախորժելի քամի:</i> ՋՋՈՒՄԱՔ, գ. <i>Ջզուելը: Գանիլը, նողկանք:</i> 1. ՋՋՈՒԵԼ, նբ. <i>Անարգել, արհամարհել:</i> 2. ՋՋՈՒԵԼ, չբ. 1. <i>Բարոյական խորշանք զգալ: 2. Ֆիզիկական խորշանք զգալ:</i> ՋՋՈՒԵԼԻ, ան. <i>Ջզուանք՝ գարշանք պատճառող, գարշելի:</i> ՋՋՈՒԵՅՆԵԼ, գ. <i>Նողկանք առաջացնել:</i></p>	<p>ՋՋՈՒԵՑՈՒՑԻՉ, ան. <i>Ինչ որ զզուեցնում է, զզուանք է բերում:</i> ՋԷԲՈՒ, գ. (Կենդ.) <i>Կաթնասուն որոճող կենդանի:</i> ՋԷՀ, գ. 1. <i>Երկու իրար բեկող հարթությունների բեկման գծում կազմուած կատարը: 2. Ջգեստի ափերին կարուած երիգ:</i> ՋԷՀՈՏ, ան. <i>Չեռ ունեցող:</i> ՋԷՆՔ, գ. 1. <i>Գործիք՝ թշնամու վրայ յարձակուելու կմ թշնամուց պաշտպանուելու: 2. Փոխ. Բարոյական միջոց:</i> ՋԷՆԸՆԿԵՑ, ան. <i>Չենքը վայր ձգող:</i> ՋԷՆԸՆԿԵՑՈՒԹԻՆ, գ. <i>Չենընկէց լինելը:</i> ՋԷՐՕ, Տ. <i>Ջրօ:</i> ՋԸՄԿ, Տ. <i>Ջխկոց:</i> + ՋԸՄՓ-ՋԸՄՓ, միջ. <i>Խուլ արձագանգ քարանձախ մէջ:</i> + 1. ՋԸՈ, ան. մկ. <i>Բոլորովին, իսպառ:</i> 2. ՋԸՈ, ան. <i>Կոպիտ, անտաշ:</i> + ՋԸՈԹ, միջ. <i>Արհամարհական բացազանչություն:</i> ՋԸ, շրկ. 1. <i>Որովհետեւ: 2. Որպէսզի:</i> ՋԻԳՋԱԳ, գ. 1. <i>Գծերի շարք: 2. Կոր գիծ:</i> ՋԻԳՋԱԳԵԼ, բ. <i>Ջիզզագաձեւ անցնել:</i> ՋԻԳՋԱԳԸՆԹԱՅ, ան. <i>Ջիզզագնեղում ընթացող:</i> ՋԻԳՆ, գ. (Կենդ.) <i>Շնամկան մի տեսակը:</i> + ՋԻՋԻ, ան. մկ. 1. (Մանկ.) <i>Միրուն, գեղեցիկ:</i> + ՋԻՋԻ - ԲԻՋԻ } գ. <i>Չետեղելու կմ գե-</i> + ՋԻՋԻ - ՊԻՋԻ } <i>տեղուելու եղանակը:</i> ՋԻԼ, ան. 1. <i>Բարձր եւ սուր ձայն: 2. Սրածայր: 3. գ. Լարաւոր նուագարանի լարը:</i> ՋԻՂՋ, Տ. <i>Չեղջ:</i> + ՋԻՄՊԻԼԱԿ, գ. (Բուս.) <i>Բազմաձիւղ մի թուփ մորենիի ընտանիքից:</i> ՋԻՆԱԳԵՏ, գ. <i>Չենք գործածելու մեծ մասնագէտ:</i></p>
--	---

- ԶԻՆԱՆՉՆԱԿԱԶՍ**, գ. (հպվ.): *Զինուորական անձնակազմ:*
- ԶԻՆԱԳՈՐԾ**, գ. *Զենք շինող արհեստաւոր:*
- ԶԻՆԱԳՈՐԾԱՐԱՆ**, գ. *Զենքերի գործարան:*
- ԶԻՆԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Զենք շինելու արհեստը:*
- ԶԻՆԱԳՐԱԻՇԼ**, նբ. (Ռազմ.) *Զենքի ոյժով գրաւել:*
- ԶԻՆԱԳՐԱԻՈՒՄ**, գ. *Զինագրաւելը. զենքով ուրիշ պետութեան երկիրը գրաւելը:*
- ԶԻՆԱԴԱԴԱՐ**, **ԶԻՆԱԴՈՒՆ**, գ. *Պատերազմի ժամանակ պատերազմական գործողութիւնները առ ժամանակ դադարեցնելը երկու կողմերի փոխադարձ համաձայնութեամբ:*
- ԶԻՆԱԴԱՇՏ**, գ. *Ռազմական գործողութիւնների վայր:*
- ԶԻՆԱԴՐՕՇ**, Տ. *Զինանշան:*
- ԶԻՆԱԴՐՈՒՆ**, գ. *Զինադարար:*
- ԶԻՆԱԶԱՐԴԵԱՆ**, ած. *Զենքերով զարդարում:*
- ԶԻՆԱԶԵՐԾ**, ած. *Զենքը ոչնչացրած:*
- ԶԻՆԱԶԵՐԾԵԼ**, բ. *Զինազերծ դարձնել:*
- ԶԻՆԱՉՈՒՐԿ**, ած. *Զենք չունեցող:*
- ԶԻՆԱԹԱԳԱՐԱՆ**, գ. *Զենք եւ ռազմական նմուշների թանգարան:*
- ԶԻՆԱԹԱՓ**, ած. *Զենքը թափած:* 2. Փոխ. *Հերքել:*
- ԶԻՆԱԹԱՓԵԼ**, Տ. *Զինաթափ անել:*
- ԶԻՆԱԹԱՓՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Հակառակորդի ստիպմամբ զենքը վայր դնելը:*
- * ԶԻՆԱԼԻՑ**, ած. *Զենքով լիքը:*
- ԶԻՆԱՆՈՒՄԲ**, գ. *Զինուորների խումբ:*
- ԶԻՆԱԿԱՆ**, ած. *Զենքի վերաբերող:*
- ԶԻՆԱԿԻՐ**, ած. *Զենք կրող, զենք ունեցող:*
- ԶԻՆԱԿԻՑ**, ած. գ. *Զենքի ընկեր, պատերազմակից:*
- * ԶԻՆԱԿՆԻՔ**, Տ. *Զինադրոշմ, զինանշան:*
- ԶԻՆԱԿՑԵԼ**, չբ. *Զինակից՝ մարտակից՝ դաշնակից լինել:*
- ԶԻՆԱԿՐԱՊԵՏ**, գ. *Զինակիրների պետ:*
- ԶԻՆԱԿՑՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Զինակից դաշնակից լինելը:*
- ԶԻՆԱՀԱՆԴԵՐՉԱՆՔ**, *Զինուորականի հանդերձանքի այն առարկաները, որոնք նախատեսուած են զենք, զինամթերք կրելու համար:*
- ԶԻՆԱՀԱՐ**, ած. մկ. *Զենքով զարկում:*
- ԶԻՆԱՄԱՐԶ**, գ. *Զինուոր մարզող:*
- ԶԻՆԱՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Զինում կրուելը:*
- ԶԻՆԱՄԹԵՐՔ**, գ. *Ռազմամթերք:*
- ԶԻՆԱՆՇԱՆ**, գ. *Որեւէ պետութեան, քաղաք կմ նշանաւոր տոհմի յատկացրում նշան:*
- ԶԻՆԱՆՇԱՆԱԿԻՐ**, գ. *Զինանշան կրող՝ ունեցող:*
- * ԶԻՆԱՆՇԱՆԵԼ**, նբ. *Մի իր զարդարել զինանշանով:*
- ԶԻՆԱՆՈՑ**, գ. *Զենք պահելու տեղ:*
- ԶԻՆԱՇԱՐԾ**, Տ. *Զինամարզ:*
- ԶԻՆԱՊԱՆ**, ած. գ. *Արքունական կմ պետական զենքերի պահպանութեան պաշտօնէայ:*
- ԶԻՆԱՊԱՐՏ**, ած. գ. *Նա որ ենթակայ է զինուորական պարիակի, զինուորական ծառայութիւն կատարել:*
- ԶԻՆԱՊԱՐՏՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Զինուորական ծառայութիւն կատարելու պարտականութիւն:*
- * ԶԻՆԱՊԵՏ**, գ. *Զենքերի պետ:*
- ԶԻՆԱՄԱՐՔ**, գ. *Զենք ու գրահ:*
- ԶԻՆԱՎԱՃԱՌ**, գ. *Զենք վաճառող:*
- ԶԻՆԱՎԱՃԱՌՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Զենքի առուտուր:*
- ԶԻՆԱՎԱՐԾ**, Տ. *Զինամարզ:*
- ԶԻՆԱՏԵԱՑ**, ած. *Զենքը ատող:*

ԶԻՆԱՐԱՆ, գ. Հիմնարկ, որտեղ պատրաստում կմ պահում են հրազեններ:
ԶԻՆԱՓՈՐՉԱՐԱՆ, Ցամաքի կամ ջրային տարածքի առանձնացրած եւ յատուկ սարքաւորուած հաստուած, նախատեսուած ռազմական սարքի նմուշների փորձարկման համար:
+ ԶԻՆԳ, գ. Տաւարի ծունկը:
ԶԻՆԵԼ, նբ. 1. Ձէնք տալ մէկի ձեռքը: 2. Փոխ. Գրգռել, լարել մէկին մէկի դէմ:
ԶԻՆԹՂԹԱԿԻՑ, գ. Զինուորական թրդթակից:
ԶԻՆԿ, գ. (Հանք.) Պարզ մետաղական մարմին:
ԶԻՆԿԱԳՈՐԾ, գ. Արհեստաւոր, որ զինկի վրայ է աշխատում:
ԶԻՆԿԱԳՐԱՏՈՒՆ, գ. Արհեստանոց, որտեղ զինկագրութիւն է կատարում:
ԶԻՆԿԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Մի տեսակ վիմագրութիւն:
ԶԻՆՈՒՈՐ, 1. ած. Ձէնք ունեցող: 2. Առհասարակ զօրքի մէջ ծառայող:
ԶԻՆՈՒՈՐԱԲԱՐ, մկ. Զինուորի պէս:
ԶԻՆՈՒՈՐԱԳՐԵԼ, նբ. Զօրքի կազմը լրացնել:
ԶԻՆՈՒՈՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Զինուորագրելը:
ԶԻՆՈՒՈՐԱԶԳԵՍ, գ. Զինուորական համազգեստ:
ԶԻՆՈՒՈՐԱԿԱՆ, ած. Զինուորին յատուկ, վերաբերեալ:
ԶԻՆՈՒՈՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Զինուորական դասը:
ԶԻՆՈՒՈՐԱԿԱՆՕՐԵԼ, մկ. Իբրեւ զինուորական:
ԶԻՆՈՒՈՐԱԿԻՑ, ած. Միասին զինուորութիւն անող:
ԶԻՆՈՒՈՐԱԿՈՉ, Տ. Զօրակոչ:
ԶԻՆՈՒՈՐԵԼ, նբ. Զինուոր դարձնել:
ԶԻՆՈՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Զինուոր լինելը:
ԶԻՆՈՒՈՐՅՈՒ, գ. Ան որ զինուոր պիտի ըլլայ:

ԶԻՆՁԱՐԱԿ, գ. (Հանք.) Հանքային բաղադրութիւն:
ԶԻՁԱԽԱՂ, գ. Շաշկի խաղի տեսակ:
ԶԻՁԱԿԱՆ, ած. Զիջմանը վերաբերող:
ԶԻՁԱՆԵԼ,
ԶԻՁԵԼ, չբ. 1. Ցած ներքեւ իջնել: 2. Տեղի տալ մէկի ցանկութեան: 3. նբ. Համաձայնել: 4. Գնից պակասեցնել, զեղծել:
ԶԻՁՈՂ, ած. Նա որ զիջում է, ընդառաջ է գնում ուրիշի խնդրին:
ԶԻՁՈՂԱԲԱՐ, մկ. Զիջելով:
ԶԻՁՈՂԱԿԱՆ, ած. Զիջում պարունակող:
ԶԻՁՈՂԱՄԻՏ, ած. Զիջելու տրամադրութիւն ունեցող, մեղմ:
ԶԻՁՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Զիջող լինելը, զիջելը:
ԶԻՁՈՒՄ, գ. Իջնելը, ցածանալը:
ԶԻՍՏ, գ. Տ. Ազոր:
ԶԻՍՏՈՄԿՐ, **ԶՍՏՈՄԿՐ**, Տ. Ազորուսկը:
ԶԼԱՆԱԼ, նբ. Զրկել, չտալ:
+ ԶԼԵԼ, նբ. Զիլ դարձնել:
ԶՆՁՆԿԱԼ, կրկն. ձեւ Զխկալի:
ԶՆԿԱԼ, Տ. Զխկալ:
+ ԶՆԿԵԼ, նբ. Բռունցքով հարուածել լարել:
ԶՆՈՒՐ, գ. Կերակրի տեսակ:
+ ԶՆՏՈՒԵԼ, Ուտել, լափել (անարգական):
ԶԿԵՆ, գ. Զկեռիի պտուղը:
+ ԶԿԵՆԱԶՈՒՐ, գ. Զկեռի ջուր:
ԶԿԵՆԻ, գ. (Բուս.) Մրգաւորների կմ կտաւորների կարգին պատկանող ծառ:
ԶԿԵՆՄԱԾՈՆ, Տ. Զկեռաջուր:
ԶԿՈՏԱԼ, **ԶԿՐՏԱԼ**, Տ. Զգոտալ:
ԶՂԶԱԼ,
ԶՂԶԱՆԱԼ, չբ. Ափսոսալ, ցաւ զգալ:
ԶՂԶԵԼԻ(Ց)
ԶՂԶԱԽՈՉ } ած. Զղջումով լի, զղջում պարունակող:
*** ԶՂԶԱԿԱՆԱԲԱՐ**, մկ. Զղջումով:
ԶՂԶԱՄԻՐՏ, ած. Զղջացող սրտով:

<p>* ԶՂՋԱԻՈՐ, ան. <i>Ձղջացող</i>: ԶՂՋՈՒՄ, գ. <i>Ձղջալը</i>: * ԶՄԱՅ, ԶՄԱՅՆ, Տ. <i>Շնչարգելություն</i>: ԶՄԱՅԼ, ան. <i>Զմայլելի</i>: ԶՄԱՅԼԱԿԱՆ, Տ. <i>Զմայլեցուցիչ</i>: ԶՄԱՅԼԱՆՔ, Տ. <i>Զմայլում</i>: <i>Հիացում</i>: ԶՄԱՅԼԵԼ, չբ. 1. <i>Հաճոյք զգալ</i>: 2. <i>Մի հաճոյական բանով սաստիկ գրաւուել</i>: <i>(Արեւելահայ գրական լեզուում աստուում է նաեւ՝ Զմայլուել, վեցի)</i>: <i>Հիանալ</i>: ԶՄԱՅԼԵՅՈՒՑԻՉ, ան. <i>Զմայլեցնող</i>: ԶՄԱՅԼՈՒՄ, գ. <i>Զմայլելը, հիանալը</i>: ԶՄԱՅԼՈՒՆ, ան. <i>Զմայլմունքով լի, զմայլած</i>: + ԶՄԲԹՈՐՈՍ, ան. <i>Ոչինչ, դատարկ, անպէտք մարդ</i>: ԶՄԵԼԻՆ, գ. <i>Գրպանի փոքրիկ դանակ</i>: * ԶՄԵՂԿԻ, ան. <i>Մեղկացած, թուլամորթ</i>: ԶՄԻՒՌՆԵԱՆ } գ. <i>(Կենդ.) Ընդհանուր</i> ԶՄԻՒՌՆԻԱ } անուն միապատեան իւեցեմորթների զանազան տեսակների: <i>Քաղաքի անուն</i>: + ԶՄՆՈՐԵԼ, նբ. <i>Շշպրել, յանդիմանել</i>: ԶՄՈՒՌ, Տ. <i>Կնքամու</i>: ԶՄՈՒՌՍ, գ. <i>Ռետին կմ խեժ, անուշահոտ, դառնահամ</i>: * ԶՄՈՒՆԱԼ, չբ. <i>Զմուռտով անուշահոտուել</i>: ԶՄՈՆԵՆԻ, գ. <i>(Բուս.) Բեւեկների կարգին պատկանող ռետնային ծառ</i>: ԶՄՈՆԻՏ, գ. <i>(Հանք.) Մետաղակերպ օքսիդների կարգին պատկանող կարծր հանք</i>: ԶՄՈՍԵԼ, նբ. <i>Դիակը զմուռտով անուշահոտել</i>: ԶՄՈՍՈՒՄ, գ. <i>Զմուռելու գործողությունը</i>: ԶՄՐԻՏԱԿԱՊ, ան. <i>Զմրուխտներով զարդարուած՝ շուրջը կապած</i>: ԶՄՐԻՏԻ, ան. <i>Զմրուխտից շինուած</i>:</p>	<p>ԶՄՐԻՏԵՂԷՆ, ան. գ. <i>Զմրուխտից՝ կանաչագոյն յարգի քարով շինած</i>: ԶՄՐՈՒԽՏ, գ. <i>(Հանք.) Կայծաքարատների կարգին պատկանող կանանչագոյն բիրեղաքար</i>: ԶՆԳԱԼ, չբ. 1. <i>Ձր՝նգ ձայն հանել</i>: 2. <i>Զանգակի հնչելը</i>: ԶՆԳԱՑՆԵԼ, անց. <i>ձեւ Զնգալի</i>: ԶՆԳՁՆԳԱԼ, չբ. <i>Շարունակ կմ շատ զնգալ</i>: + ԶՆԳՁՆԳԱԼԻ, մկ. <i>Զնգնգալով</i>: + ԶՆԳՁՆԳԱՆ, ան. <i>Զնգնգացող</i>: ԶՆԳՁՆԳԱՑՆԵԼ, անց. <i>ձեւ Զնգնգալի</i>: ԶՆԳՁՆԳՈՑ, կրկն. <i>ձեւ Զնգոցի</i>: + ԶՆԳԼԱԿ, գ. <i>Խաղողի ողկոյց</i>: ԶՆԳՈՑ, գ. <i>Զնգալու ձայնը</i>: ԶՆԳՈՒՆ, ան. մկ. <i>Լաւ զնգացող, գրքնգուն</i>: + 1. ԶՆԴԱՆ, Տ. <i>Սալ (դարբնոցի)</i>: 2. ԶՆԴԱՆ, գ. <i>Նեղ խաւար բանտ</i>: * ԶՆԴԱՆԱՒՈՐ, ան. <i>Զնդանի դատապարտուած</i>: ԶՆԴԱՆԵԼ, նբ. <i>Զնդանը ձգել</i>: + ԶՆԶԱԼ, չբ. <i>Ձրերի խոխոջելը</i>: + ԶՆԿՐՈՒՑՆԿՐՈՒ, գ. <i>Զնգնգալու ձայնը, զնգնգոց</i>: + ԶՆՃԼՈՒԿ, գ. <i>Անորոշ տեսակի ուտելի բոյս</i>: ԶՆՆԱԲԱՐ, մկ. <i>Զննելով</i>: ԶՆՆԱԿԱՆ, ան. 1. <i>Զննութեամբ կատարուող</i>: 2. <i>Զննութեան ենթակայ</i>: ԶՆՆԱԶՈՂ, գ. <i>Զննութեան ձող</i>: ԶՆՆԱՍԵՆԵԱԿ, գ. <i>Զննման համար յատկացուած սենեակ</i>: * ԶՆՆԱՐԱՐ, գ. <i>Զննութիւն կատարելու տեղ</i>: ԶՆՆԵԼ նբ. <i>Զգայարանների միջոցով քննել, դիտել</i>: ԶՆՆԵԼԻ, ան. <i>Բնչ որ պէտք է զննել՝ ենթակայ է զննութեան</i>: ԶՆՆԻՉ, գ. <i>Նա որ զննում է, զննող</i>: ԶՆՆՈՂԱԲԱՐ, մկ. <i>Զննողական հայեաց</i></p>
---	---

քով:
ԶՆՆՈՂԱԿԱՆ, *Տ. Զննական:*
ԶՆՆՈՂՈՒԹԻՒՆ, *գ. Զննելու ընդունակություն:*
ԶՆՆՈՒԹԻՒՆ, *գ. 1. Զննելը: 2. Զննելու գործողությունը:*
ԶՆՆՈՒՄ, *գ. Զննելը:*
ԶՈՒՄԱԿՈՍ, *Տ. Կենդանականար:*
ԶՈՒՄԱԿԱՅԻՆ, *ած. Զողիակին յատուկ:*
+ ԶՈԹ, *գ. Առնանդամի զլուխը:*
+ ԶՈԼ, *գ. 1. Կաշու եւ կտորեղէնի նեղ ու երկայն շերտ: 2. Մէջքի վրայ երկայնաձեւ ուռէցք: 3. Փոփոխամիտ:*
+ ԶՈԼԵԼ, *նբ. Մի բանի վրայ երկայն-երկայն գծեր քաշել:*
+ ԶՈՒՄ, *գ. Բանջարների ցողունը:*
ԶՈՎԵՐԵՆ, *ած. մկ. Զոկերի կմ ագուլէ-ցոց բարբառը:*
ԶՈՂ, *գ. 1. (Կրոն.) Նուէր, որ մատուցանուում էր Աստծուն կմ աստուածներին: 2. Նման. Մարդ, որ խոշտանգուում կմ մեռնում է՝ ենթարկուելով բռնութեան կմ անարդարութեան: 3. Տ. Զոհաբերություն:*
ԶՈՂԱԲԵՐԵԼ, *նբ. Զոհ բերել: Զոհել:*
ԶՈՂԱԲԵՐՈՒԹԻՒՆ, *գ. Զոհ մատուցանելու կրօնական արարողությունը:*
ԶՈՂԱԼ, *Տ. Երեւակ:*
ԶՈՂԱՄԵՂԱՆ, *գ. Մեղան, որի վրայ գոհ են մատուցում:*
ԶՈՂԱՄԻՒՆ, *գ. Միւն, որի վրայ գոհեր են մատուցուել:*
ԶՈՂԱԿԱՆ, *ած. Զոհի վերաբերեալ:*
ԶՈՂԱԿԵՆՂԱՆԻ, *գ. Զոհելու համար նախատեսուած՝ որպէս գոհ սպանուած կենդանի:*
ԶՈՂԱՆՈՒԷՐ, *գ. Զոհ, գոհի նուէր:*
ԶՈՂԱՏՈՒՆ, *գ. (Կրօն.) Զոհ մատուցանելու տուն:*
ԶՈՂԱՐԱՆ, *գ. (Կրօն.) Զոհ մատուցանելու տեղ:*
*** ԶՈՂԱՐԱՐ**, *գ. Զոհ անող, գոհող:*

*** ԶՈՂԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ**, *գ. Զոհարար լինելը:*
*** ԶՈՂԱՒՈՐ**, *ած. Զոհով կատարուող:*
ԶՈՂԵԱԼ, *ած. գ. Զոհուած:*
ԶՈՂԵԼ, *նբ. (Կրօն.) Զոհ մատուցանել աստծուն կմ Աստուածներին:*
*** ԶՈՂԻՉ**, *գ. Նա որ գոհում է, մոռթում է գոհը:*
ԶՈՂՈՂՈՒԹԻՒՆ, *գ. Զոհ, գրկանք կմ մահ, որ մարդ յանձն է առնում մի լաւ բանի համար:*
ԶՈՂՈՒՄ, *գ. Զոհելը:*
ԶՈՂԱԼ, *գ. Հաստ ձեռնափայտ, մահակ:*
+ 1. ԶՈՍԲ, ԶՈՍՓ, *գ. Երկայթէ երկայն ու կլոր ձող:*
ԶՈՍԲԻՎ, *գ. Քարտաշների մեծ մուրճը:*
+ ԶՈՍՓԵԼ, *նբ. Զովով երկայթը ծեծել:*
ԶՈՅԳ, *գ. 1. Երկու կենդանի: 2. Նման. Առհասարակ երկու կենդանի: 3. Մասնաւորապէս՝ ամուսնացած մարդ ու կին: * 4. Երկաթ կշեռք: 5. Երկու իրար նման իրից բաղկացած: 6. մկ. Երկուսը միասին: 7. Հկր. Հաստ-հաստ:*
ԶՈՇՈՏ, *ած. Վատ, զազիր:*
ԶՈՊԱՅ, *գ. (Բուս.) Շրթնածաղիկների կարգին պատկանող խնկաբեր բոյս:*
+ ԶՈՊԱՏԱՅԻ, *ած. Կոշտ-կոպիտ:*
ԶՈՎ, *ած. Ախորժելի պաղութիւն ունեցող: Հկր. Տաք, Շոգ:*
ԶՈՎԱԲԵՐ, *ած. Զովութիւն բերող:*
ԶՈՎԱԳԻՆ, *ած. Զովալից, զով:*
ԶՈՎԱԼԻՑ, *ած. Զովաշատ:*
ԶՈՎԱՅԻՆ, *ած. Զով յատկութեամբ, զով:*
ԶՈՎԱՆԱԼ, *չբ. Շոգից յետոյ զով զգալ:*
ԶՈՎԱՇՈՒՆՉ, *ած. Զով շնչող, ախորժելի ցրտութեամբ:*
ԶՈՎԱՍՈՒՆ, *ած. Զով տեղերում սնուած, զովի ընտելացած:*
ԶՈՎԱՍՓԻՒՌ, *ած. Զովութիւն սփռող:*
ԶՈՎԱՐԱՐ, *Տ. Զովացուցիչ:*
ԶՈՎԱՑՈՒՄ, *գ. Զովանալը:*
ԶՈՎԱՑՈՒՑԻՉ, *ած. Զովացնող:*

<p>ԶՈՎՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Ձով լինելը:</i> ԶՈՐ ՕՐԻՆԱԿ, (Որ օրինակի), մկ. <i>Ինչ օրինակով որ:</i> ԶՈՒԱՐԱԿ, գ. <i>Արջառ:</i> ԶՈՒԱՐԹ, ած. 1. <i>Ուրախություն արտա-յայտող:</i> 2. <i>Աշխոյժ:</i> 3. <i>Առոյգ:</i> <i>Խնդուն:</i> ԶՈՒԱՐԹԱԲԱՐ, մկ. <i>Ձուարթ կերպով:</i> ԶՈՒԱՐԹԱԲԱՐՈՅ, ած. <i>Ձուարթ բնա-ւորություն ունեցող:</i> ԶՈՒԱՐԹԱԳԻՆ, ած. <i>Ձուարթ եւ ուրախ:</i> ԶՈՒԱՐԹԱՂԵՍ, ած. մկ. <i>Ձուարթ դէմք ունեցող:</i> <i>Խնդուներես:</i> ԶՈՒԱՐԹԱԼԻ(Ց), ած. <i>Ձուարթութեամբ լի:</i> ԶՈՒԱՐԹԱՀԱՅԵԱՅ, ած. <i>Ձուարթ տեսք ունեցող:</i> ԶՈՒԱՐԹԱՄԻՏ, ած. <i>Ձուարթ մտքով:</i> ԶՈՒԱՐԹԱՍՏՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Ձուարթա-միտ լինելը:</i> ԶՈՒԱՐԹԱՆԱԼ, չբ. <i>Ուրախ-գուարթ լի-նել:</i> ԶՈՒԱՐԹԱՆՈՒՆ, ած. <i>Ձուարթություն բերող անունով:</i> ԶՈՒԱՐԹԱՂԵՍ, մկ. <i>Ձուարթաբար:</i> ԶՈՒԱՐԹԱՏԵՍ, ած. <i>Ձուարթ՝ ուրախ տեսքով:</i> ԶՈՒԱՐԹԱՏԵՐԵԻ, ած. <i>Ձուարթ՝ առոյգ՝ առողջ տերեւներով:</i> ԶՈՒԱՐԹԱՅՈՒՑԻՉ, ած. <i>Ձուարթաց-նող:</i> ԶՈՒԱՐԹԵՐԵՍ, ած. <i>Երեսը ուրախ-գուարթ:</i> ԶՈՒԱՐԹՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Ձուարթ լինելը:</i> ԶՈՒԱՐԹՈՒՆ, ած. <i>Արթուն, ուշքը վը-րան:</i> ԶՈՒԱՐԹՕՐԵՆ, Տ. <i>Ձուարթապէս:</i> ԶՈՒԱՐՃԱԳՈՅՆ, բաղդ. ած. <i>Աւելի գուարձալի:</i> ԶՈՒԱՐՃԱԼԻ, ած. <i>Ձուարձացնող:</i> ԶՈՒԱՐՃԱԼԻՑ, ած. <i>Ձուարձութեամբ լի:</i> <i>Հաճոյալի:</i> ԶՈՒԱՐՃԱԼԻՔ, գ. <i>Ինչ որ գուարձաց-</i></p>	<p><i>նում է:</i> ԶՈՒԱՐՃԱԽԱՌՆ, ած. <i>Ձուարձութեան հետ խառն:</i> ԶՈՒԱՐՃԱԽՕՍ, ած. <i>Ձուարձալի կեր-պով խօսող:</i> <i>Հաճոյախօս:</i> ԶՈՒԱՐՃԱԽՕՍԵԼ, չբ. <i>Ձուարձախօսու-թիւն անել:</i> ԶՈՒԱՐՃԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Ձուարձա-խօս լինելը:</i> ԶՈՒԱՐՃԱԿԱՆ, ած. <i>Ձուարձալի:</i> ԶՈՒԱՐՃԱԿԻՑ, ած. <i>Ձուարձութեան մասնակից:</i> ԶՈՒԱՐՃԱԶԱՅՆ, ած. <i>Ձուարձացնող:</i> ԶՈՒԱՐՃԱՆԱԼ, չբ. <i>Ձուարձություն ըզ-գալ:</i> <i>Հաճոյանալ, ուրախանալ:</i> * ԶՈՒԱՐՃԱՆՔ, Տ. <i>Ձուարձություն:</i> ԶՈՒԱՐՃԱՍԷՐ, ած. <i>Ձուարձություններ սիրող:</i> <i>Հաճոյասէր:</i> ԶՈՒԱՐՃԱՎԱՅՐ, գ. <i>Տեղ՝ հիմնարկ, ուր մարդ գնում է գուարձանալու:</i> ԶՈՒԱՐՃԱՏԵՍԻՆ, ած. <i>Ինչ որ իր տես-քով գուարձացնում է:</i> ԶՈՒԱՐՃԱՐԱՐ, ած. <i>Ձուարձացնող:</i> ԶՈՒԱՐՃԱՅՈՒՍ, գ. <i>Ձուարձանալը:</i> ԶՈՒԱՐՃԱՅՈՒՑԻՉ, ած. <i>Ձուարձացնող:</i> ԶՈՒԱՐՃԱՆՏԱՅ, ած. <i>Ձուարձություն ընծայող՝ բերող:</i> ԶՈՒԱՐՃՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Հոգեկան ուրա-խություն:</i> ԶՈՒԳԱԲԱՆ, ած. <i>Ուրիշի նման կմ հա-մաձայն խօսող:</i> ԶՈՒԳԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Ձուգարան լի-նելը:</i> * ԶՈՒԳԱԳԻՇ, գ. <i>Ձոյգ գիծ:</i> ԶՈՒԳԱԴԱՍ } ած. <i>Ձոյգ՝ միասին</i> ԶՈՒԳԱԴԱՍԱԿԱՆ } <i>դասուելու:</i> ԶՈՒԳԱԴԱՍԵԼ, նբ. <i>Իրար մօտ կմ հետ դասել:</i> ԶՈՒԳԱԴԱՐՁԵԼ, նբ. <i>Փոխադարձաբար ստուել:</i> ԶՈՒԳԱԴԵՊ, ած. <i>Իրար գուգաղիպող:</i></p>
---	--

ԶՈՒԳԱՂԻՊԵԼ, չբ. Մի քանի անցք՝ հանգամանք՝ դեպք միաժամանակ պատահել դիպուածով:

ԶՈՒԳԱՂԻՊՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ձուգադիպելը*:
ԶՈՒԳԱՂԻՐ, ած. Միասին դրուած:
ԶՈՒԳԱՂԻՐԵԼ, նբ. *Ձոյգ իրար մօտ դնել*:
ԶՈՒԳԱՂՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. *Ձոյգ իրար մօտ դնելը*: 2. (Քրկն.) (Գլխատր) նախադասութիւնների իրար հետ միանալը:
ԶՈՒԳԱԹԻ, ած. *Ձոյգ թի ունեցող*:
ԶՈՒԳԱԹԻՒ, ած. *Հաւասար, համապատիւ*:
ԶՈՒԳԱԹՈՒ, ած. (Եկեղ.) *Աթոռով հաւասար*:
ԶՈՒԳԱՄԱՌՆԵԼ, նբ. *Իրար հետ խառնել*:
ԶՈՒԳԱՄՈՏՈՐ, ած. *Հաւասարաչափ խտտորոտող*: *Մոլորած, ծռած*:
ԶՈՒԳԱՄՈՏՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ձուգախտտոր լինելը*:
ԶՈՒԳԱՄՈՐՀՈՒՐՂ, ած. *Միեւնոյն խորհրդի*:
ԶՈՒԳԱՍՏ, **ԶՈՒԳՈՒՍՏ**, ած. *Չարդարուած*:
ԶՈՒԳԱՍԻՆ, ած. *Երկուորեակ*:
*** ԶՈՒԳԱՎԱՊ**, S. *Շաղկապ*:
ԶՈՒԳԱՎԱՐԳԵԼ, նբ. *Իրար կողքի դնել*:
ԶՈՒԳԱՎԵՐՊ, ած. (Քիմ.) *Միեւնոյն ձեռով քիմիկացող*:
ԶՈՒԳԱՎԵՐՊՈՒԹԻՒՆ, գ. *Նմանակերպ լինելը*:
*** ԶՈՒԳԱՎԻՐ**, ած. *Միասին կրող*:
ԶՈՒԳԱՎԾՈՒ, ած. *Նոյն կշիռը՝ ծանրութիւնն ունեցող*:
ԶՈՒԳԱՎԾՈՒԹԻՒՆ, նբ. *Համեմատել*:
ԶՈՒԳԱՎԾՈՒԹԻՒՆ, գ. *Իրար հետ հաւասարեցնելը*: *Հաւասարակշռել*:
ԶՈՒԳԱՎՅՑԱԲԱՐ } վկ. *Հաւասարապէս*:
ԶՈՒԳԱՎՅՑԱՊԷՍ }
ԶՈՒԳԱՎՅՑԵԼ, նբ. *Ձուգակից անել*:
ԶՈՒԳԱՎՅՑՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ձուգակից լինելը*:
ԶՈՒԳԱՆԱԻԱՆ, ած. *Համամիտ, համա-*

ձայն, միարան:
ԶՈՒԳԱՆԱԻԱՍԱՐ, ած. *Ամէն բանով հաւասար*:
ԶՈՒԳԱՆԱԻԱՍԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ձուգահաւասար լինելը*:
ԶՈՒԳԱՆԵՌ, գ. *Գիծ, որ զուգահեռական է միւս գծին*: *Նոյն հեռաւորութիւն ունեցող*:
ԶՈՒԳԱՆԵՌԱԲԱՐ, վկ. *Ձուգահեռական* դրութեամբ:
ԶՈՒԳԱՆԵՌԱԳԻԾ, գ. (Երկրաչ.) *Քառանկյունի*:
ԶՈՒԳԱՆԵՌԱԿԱՆ, ած. (Երկրաչ.) *Հաւասար հեռաւորութեան վրայ գտնուող*:
ԶՈՒԳԱՆԵՌԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, S. *Ձուգահեռութիւն*:
ԶՈՒԳԱՆԵՌԱԿԻ, վկ. *Ձուգահեռական կերպով*:
ԶՈՒԳԱՆԵՌՈՒԹԻՒՆ, գ. (Երկրաչ.) *Երկու գծի կամ մակարդակի զուգահեռական լինելը իրարու*:
*** ԶՈՒԳԱՆՉԻՒՆ**, ած. *Նոյն հնչիւնն ունեցող*:
ԶՈՒԳԱՃԱՆԱՊԱՐՀ, ած. *Նոյն ճանապարհն ունեցող*:
ԶՈՒԳԱՃԱՆԱՊԱՐՀՈՐԴՈՒԹԻՒՆ } գ.
ԶՈՒԳԱՃԱՆԱՊԱՐՀՈՒԹԻՒՆ }
Ձուգաճանապարհ լինելը:
*** ԶՈՒԳԱՃԱՌՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Նոյն բանը ձառելը*:
ԶՈՒԳԱՄԵՐՁ, ած. *Հաւասարապէս մերձեցող*:
ԶՈՒԳԱՄԵՏ } ած. *Հաւասարապէս*
ԶՈՒԳԱՄԵՏՈՒՄ }
միտուած:
*** ԶՈՒԳԱՅԱՐԵԼ**, նբ. *Կցել, միացնել*:
ԶՈՒԳԱՅԱՐՄԱՐ, ած. *Իրար յարմարած՝ պատշաճ*:
ԶՈՒԳԱՆԿԻՒՆ, ած. *Հաւասարանկիւն*:
ԶՈՒԳԱՆՈՒՆ, S. *Ձոյգանուն*:
*** ԶՈՒԳԱՆՈՒՆԱՊԷՍ**, վկ. *Համանուն կերպով*:
ԶՈՒԳԱՇԱՐ, գ. *Կողք կողքի շարուած*:

<p>* ԶՈՒԳԱՇՈՒՐԹ, ան. Շրթունքներն իրար պես բացող: ԶՈՒԳԱՇՐՁԱՆԱԿ } ան. (Երկրաչ.) Հա- ԶՈՒԳԱՇՐՁԱՓԱԿ } ան. (Երկրաչ.) Հա- ւասար շրջանակ կ՛մ շրջափակ ունեցող: ԶՈՒԳԱՋԱՓ, ան. Հաւասարաչափ: ԶՈՒԳԱՋԱՓՈՒԹԻՒՆ, գ. Ձուգաչափ լի- նելը: ԶՈՒԳԱՋԱՓՕՐԷՆ, մկ. Ձուգաչափ կեր- պով: ԶՈՒԳԱՊԱՍՏԻՒ, ան. Նոյն պատինն ունեցող: ԶՈՒԳԱՊԱՍՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Ձուգապատի լինելը: * ԶՈՒԳԱՊԱՐԵԼ, չբ. Պարակից՝ դասա- կից լինել: Միասին պարել: ԶՈՒԳԱՊԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ձուգապա- րելը: ԶՈՒԳԱՊԷՍ, մկ. Ձոյգ-զոյգ: ԶՈՒԳԱՋԵՐՄ, ան. Հաւասար ջերմու- թիւն ունեցող: * ԶՈՒԳԱՏՈՒՍՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Ձուգաս- տուած լինելը: ԶՈՒԳԱՎԱՆԿ, ան. Հաւասար վանկեր ունեցող: * ԶՈՒԳԱՏԱՐԱՍՏ, ան. Հաւասարապէս տարածուած: * ԶՈՒԳԱՏԵՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Հաւասար տեսողութիւն: ԶՈՒԳԱՏԻՊ, ան. Միեւնոյն տիպի, իրար նման: * ԶՈՒԳԱՏՈՒՆ, ան. (Աստղ.) Միեւնոյն աստեղատունն ունեցող: ԶՈՒԳԱՒՈՐԵԼ, նբ. Ձոյգ դարձնել: ԶՈՒԳԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ձուգաւորած լինելը: ԶՈՒԳԱՓՈՒՅԼ, ան. Միասին փայլող: ԶՈՒԳԱՓՅՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ձուգա- փայլելը: ԶՈՒԳԵՐԳ, Տ. Դուէտ: 2 հոգի միատեղ երգելը: </p>	<p>ԶՈՒԳԵՐԳԱՆՔ, Տ. Ձուգերգութիւն: ԶՈՒԳԵՐԳԵԼ, նբ. Նուագարանով երգե- ցողութեան ձայնակցել: ԶՈՒԳԵՐԳԻՉ } ան. Միասին երգող, ԶՈՒԳԵՐԳՈՂ } ան. Միասին երգող, երգակից, ձայնակից: ԶՈՒԳԵՐԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Միասին երգելը: ԶՈՒԳԸՆԹԱՆԱԼ, չբ. Ձոյգ՝ միասին ընթանալ: ԶՈՒԳԸՆԹԱՑ, ան. Ձոյգ՝ միասին ընթա- ցող: ԶՈՒԳԸՆԹԱՑԱԲԱՐ, մկ. Ձուգընթաց կերպով: ԶՈՒԳԸՆԹԱՑՕՐԷՆ, Տ. Ձուգընթացա- բար: ԶՈՒԳՈՐԴ, գ. (Երկրաչ.) Երկրաչափա- կան ձեւ: ԶՈՒԳՈՐԴԱԿԱՆ, ան. Ձուգորդին յատուկ: ԶՈՒԳՈՐԴԱԿԵՐՊ } ան. Ձուգորդի նը- ԶՈՒԳՈՐԴԱՋԵՒ } ան. Ձուգորդի նը- ման: 2. (Երկրաչ.) Երկրաչափական ձեւ: ԶՈՒԳՈՐԴԵԼ, նբ. 1. (Տրամ.) Իրար հետ կապակցել (գաղափարներ, պատկեր- ներ): ԶՈՒԳՈՐԴՈՒԹԻՒՆ } գ. Կապակցու- ԶՈՒԳՈՐԴՈՒՄ } թիւն, միացում: ԶՈՒԳՕՐԵԱՑ, ան. Որտեղ օր ու գիշեր զոյգ հաւասար են: ԶՈՒԶԱԿ, գ. Բարակ խողովակ: + ԶՈՒԶԱՑ, գ. Ոռնոց: + ԶՈՒԼՈՒՄ, գ. Աղէտ: ԶՈՒԿ, գ. (Բուս.) Ռետնաբեր ծառի անուն: ԶՈՒՌԱՑ, գ. Արեւելեան սրինգի մի տեսակ: + ԶՈՒՌԱՑ-ԴՆՈՒ, գ. Ասիական երա- ժըշտութիւն գոտնայով եւ դիտլով: ԶՈՒՄՊ, ան. 1. Չսպուած: 2. Ամփո- փուած, սեղմուած: ԶՈՒՏ, ան. 1. Չտուած: 2. Իսկական: </p>
---	---

ԶՈՒՐ, ան. 1. Արդիւնք՝ հետեւանք չունեցող: 2. Անպէտք: 3. Արժէքից զուրկ:

ԶՈՒՐԿ, ան. Զրկուած, անմասն մնացած:

ԶՈՔԱՆՉ, գ. Կնոջ մայրը:

+ **ԶՈՔԱՆՉԱՏԵՍ**, գ. Հարսանիքից յետոյ փեսայի առաջին անգամ տեսութեան գնալը գոքանչին:

+ **ԶՈՔԱՆՉԱՅՈՒ**, գ. Ապագայ գոքանչ:

+ **ԶՈՔԱՆՉՊԱՊ**, գ. Զոքանչի հայրը:

+ **ԶՈՒՏՈՒՅԼ**, չբ. Պճնուել, գուգուել-գարդարուել:

+ **ԶՈՒՏԻՉ**, ան. Բարձրահասակ:

+ **ԶՈՒԳԼՈՒԽ**, ան. Հաստազլուխ, բթամիտ:

ԶՈՒԱԼ, չբ. Խանչել, իշու ձայն հանել:

+ **ԶՈՒԱՆ**, ան. Շատ կլ յաճախ գրացող:

ԶՈՒՑԵԼ, անց. ձեռ. Զռայլի:

ԶՈՆՉԱԼ,

ԶՈՆՉԵԼ, S. Զռայ, Զոգռայ:

ԶՈՌՑ, գ. Բշու գռալու ձայնը:

ԶՍՊԱԿԱՆ, ան. 1. Զսպելու համար կիրարկուող: 2. Զսպուող:

ԶՍՊԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Զսպական լինելը:

ԶՍՊԱՆԱԿ, գ. Մետաղեայ թիթեղ կլ պարուրածէ լար, առածգական յատկութեամբ, որ ճնշման ազդեցութեան տակ ձեւը փոխում է:

* **ԶՍՊԱՆԱԿԱԳՈՐՇ**, ան. գ. Զսպանակներ շինող:

ԶՍՊԱՆԱԿԱԽՈՐ, ան. Զսպանակ ունեցող:

ԶՍՊԱՆԱԿԻԿ, գ. Փոքր զսպանակ:

ԶՍՊԵԼ, նբ. Հուպ տալ, սեղմել:

ԶՍՊՈՂԱԿԱՆ, ան. Զսպելու յարմար:

ԶՍՊՈՒՄ, գ. Զսպելը:

* **ԶՍՏԱՑԱԻ**, գ. Զիստի ցաւ:

ԶՍՏՈՄԿ, գ. (Կազմախ.) Զիստի կլ բարձի ոսկոր:

ԶՎԱՐՃԱԳԼԱՑՔ, գ. Զուարճանքների գնացք:

ԶՏԱԹՈՒՂԹ, գ. Զուտ թուղթ:

ԶՏԱՐԱՆ, գ. Տեղ, որտեղ գտում են:

ԶՏԵԼ, նբ. 1. Մաքրել, կեղտը սրբել: 2. Հեղուկի միջից հեռացնել օտար նիւթերը:

ԶՏԻՉ, ան. Զտող:

ԶՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Մաքրութիւն:

ԶՏՈՒՄ, գ. Զտելը:

ԶՐԱԲԱՆ, ան. Զուր եւ աւելորդ բաներ խօսող:

ԶՐԱԲԱՆԵԼ, չբ. Զուր եւ աւելորդ բաներ խօսել:

ԶՐԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Զրաբանելը:

ԶՐԱԴԱՇՏԱԿԱՆ, ան. Զրադաշտ մոզին յատուկ:

ԶՐԱԴԱՇՏԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Զրադաշտական վարդապետութիւն՝ կրօն:

ԶՐԱԴԱՇՏԵԱՆ, S. Զրադաշտական:

ԶՐԱԴԱՏ, մկ. Անհիմն, անիրաւ:

ԶՐԱԴԱՏԵԼ, նբ. Զուր՝ յանիրաւի դատել:

ԶՐԱԴԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Զրադատելը:

ԶՐԱԽՕՍ, ան. Զրաբան:

ԶՐԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Զրաբանութիւն:

ԶՐԱՉ, գ. Մետաղէ պահպանակ, որ հազնում էին զգեստի վրայից:

* **ԶՐԱՉԱԲԱՐՉ**, ան. Զրահը կրող:

ԶՐԱՉԱԶԳԵՍՏ, ան. Զրահներ հագած:

ԶՐԱՉԱԿԻՐ, ան. Կրան գրահ կրող:

ԶՐԱՉԱՉԱՐ, ան. (Ռազմ.) Զրահը գարնող:

ԶՐԱՉԱՉԱՐՈՒԹԻՒՆ, Զրահը ծակելու, նրա մէջ թափանցելու խոցիչ տարրի յատկութիւնը:

ԶՐԱՉԱՍՈՐԹ, ան. Որի մորթը գրահի նման է:

ԶՐԱՉԱՆԴԵՐՉԱՆՔ, Պաշտպանութեան գրահատր միջոցների հաւաքական անունումը:

ԶՐԱՉԱՊԱՏ, ան. Զրահով պատած:

ԶՐԱՉԱՊԱՏԵԼ, նբ. Զրահով պատել:

ԶՐԱՉԱՎԱՌ, ան. Զրահներով լաւ զինուած:

ԶՐԱՀԱԻՈՐ, ան. *Ջրահ ունեցող*:
ԶՐԱՀԱԻՈՐԵԼ, նբ. *Ջրահ հագցնել*:
ԶՐԱՀԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ջրահատր լի-
 նելը*:
ԶՐԱՀԱԻՈՐՈՒՄ, գ. *Ջրահատրելը*:
ԶՐԱՀԱՓՈՆԱՂՐԻՉ, *Ջրահատր մար-
 տական մեքենայ*:
ԶՐԱՀԵԼ, նբ. *Ջրահով պատել*:
+ ԶՐԶԱՅ, գ. *Դռնափակի մի տեսակ,
 փայտե ձող*:
+ ԶՐԽԿԱԼ, չբ. *Թափով՝ ուժով ընկնել*:
+ ԶՐԽԿԱԼԻ, մկ. *Ջրիկալով*:
ԶՐԿԱՆՔ, գ. 1. *Անիրաւացի կերպով
 զրկուելը*: 2. *Նեղութիւն*:
ԶՐԿԵԼ, նբ. *Չուրկ թողնել*: 1. *Իբրեւ պա-
 տիժ՝ մէկից խլել մի կարեւոր բան, մի
 արտօնութիւն*: 2. *Արգելք դնել*:
ԶՐԿԻՉ,
ԶՐԿՈՂ, ան. գ. *Նա որ զրկում է, զրկանք
 է պատճառում մէկին*:
ԶՐԿՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ջրկելու գործողու-
 թիւն*:
ԶՐԿՈՒՍՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ջրկուած լինելը*:
ԶՐՄԲԱՏ, գ. (Բուս.) *Հնդկական մի հա-
 մեւ*:
ԶՐՈՅԱՅՆԵԼ, բ. *Ջրոյի վերածել*:
ԶՐՈՅՑ, գ. 1. *Բերնէ բերան շրջող խօսք*:
 2. *Խօսք, ասույիս*:
ԶՐՈՅՑԱՄԵՐ, ան. *Ջրուցել սիրող*:
ԶՐՈՒՑԱՎԷՊ, գ. *Աւանդավէպ*:
ԶՐՈՒՑԱՏԱՂԱԻԱՐ, գ. *Տաղաւար գրոյ-
 ցի համար*:
ԶՐՈՒՑԱՏՐԵԼ, նբ. *Պատմել, ճառել*:
ԶՐՈՒՑԱՐԱՆ, գ. *Ջրոյց անելու տեղ,
 գրուցատեղ*:
ԶՐՈՒՑԵԼ, նբ. *Բերնէ բերան պատմել*:
ԶՐՈՒՑԸՆԿԵՐ, գ. *Ջրոյցի՝ խօսակցու-
 թեան ընկեր*:
ԶՐՈՒՑՈՒՍՏՔ, գ. *Ջրուցելու ձեւը*:
ԶՐՈՒՑՏԱԲԱՐ, մկ. *Ջրպարտութեան
 միջոցով*:
*** ԶՐՈՒՑՏԱՆՔ**, գ. *Ջրպարտելը*:

ԶՐՈՒՑՏԵԼ, նբ. 1. *Չուր՝ անիրաւ կեր-
 պով մէկի վրայ պարտք դնել*: 2. *Սուտ
 ամբաստանել*:
ԶՐՈՒՑՏԻՉ, ան. *Նա որ զրպարտում է*:
ԶՐՈՒՑՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Չուր կերպով
 մեղադրանք դնել մէկի վրայ*:
ԶՐՕ, գ. (Թուաբ.) *Տասը թուանշաններից
 մէկը, որ, ինքնըստինքեան, ոչ մի քա-
 նակութիւն չի արտայայտում*:
ԶՐԴ, գ. *Յողելը, կցելը. կցուածք, կապ*:
ԶՐԿԱԿԱՊ, (Կազմախ.) *Տ. Ակնագօղ*:
ԶՐԿԵԼ, նբ. *Կցել, միատրել*:
ԶՐԿՈՅ, գ. *Երկայթէ գործիք*:
ԶՐԿՈՒՄ, գ. *Չօղելը*:
ԶՐԽՕ, գ. (Բուս.) *Մի տեսակ կաթոտ
 բոյս*:
*** ԶՐՇ**, ան. *Վատ, անպարկէշտ*:
ԶՐՇԱՔԱՂ, ան. *Ապօրինի կերպով փող
 գրփող, չարաշահ, ազահ*:
ԶՐՇԱՔԱՂՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ապօրինի մի-
 ջոցնէրով փող կորզելը*:
ԶՐՇՈՏՈՒԹԻՒՆ,
*** ԶՐՇՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Անյազ ցանկութիւն*:
+ ԶՐՈՆ, գ. *Ոյժ, գօրութիւն*:
+ ԶՐՈՆԲԱՅ, ան. *Չօրատր, ձեռքին ոյժ
 ունեցող*:
+ ԶՐՈՆԲԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ոյժ, բռնութիւն*:
+ ԶՐՈՆԵԼ, չբ. *Ոյժ գործ դնել*:
ԶՐԸ, գ. *Չօրութիւն*:
ԶՐԸԱԲԱԺԻՆ, Տ. *Չօրամաս*:
ԶՐԸԱԲԱՆԱԿ, գ. (Ռազմ.) *Միութիւն մի
 քանի զօրամարմինների*:
ԶՐԸԱԳԼԽԱԿԱՆ, ան. *Չօրազլխին յա-
 տուկ*:
ԶՐԸԱԳԼՈՒԽ, գ. *Չօրքի գլխատր, հրա-
 մանատար*:
ԶՐԸԱԳՈՒՆԴ, գ. (Ռազմ.) *Չօրքի բաժա-
 նում*:
ԶՐԸԱՂԱՍԱԻՈՐՈՒՄ, գ. *Չօրքերի
 դասատրում*:
ԶՐԸԱԹԵՒԱՅԻՆ, ան. *Չօրքի թելին վե-
 րաբերող*:

<p>ԶՕՐԱԺՈՂՈՎ, գ. <i>Զօրք ժողովելը:</i> ԶՕՐԱԽԱՂ, <i>Տ. Զօրաշարժ.</i> ԶՕՐԱԽԱՂԱՑ, գ. <i>Զօրքով շարժուել- գնալը մի գործի:</i> ԶՕՐԱԽՈՒՄԲ, գ. (Ռազմ.) <i>Զօրքի մաս:</i> * ԶՕՐԱԿԱՆ, գ. <i>Զօրքի կառավարիչ:</i> ԶՕՐԱԿԱՆ, ած. <i>Զօրքին՝ զինուորին յա- տուկ, վերաբերեալ:</i> * ԶՕՐԱԿԻՑ, <i>Տ. Զինուորակից:</i> ԶՕՐԱԿՈՉ, գ. (Ռազմ.) <i>Զինուորական ծառայության կոչելը:</i> ԶՕՐԱԿՈՉԱԿԱՆ, ած. <i>Զօրակոչի վերա- բերեալ:</i> ԶՕՐԱԿՈՉԻԿ, <i>Տ. Նորակոչիկ:</i> ԶՕՐԱՀԱՆԴԵՍ, գ. <i>Հանդես, որի ժամա- նակ դիտում են զօրքի մի որոշ կազմ:</i> ԶՕՐԱՀԱԻԱՔ, գ. <i>Զօրակոչ:</i> ԶՕՐԱՀԱԻԱՔԱՅԻՆ, <i>Զօրահաւաքին վե- րաբերող:</i> * ԶՕՐԱՀՐԱՄԱՆԱՏԱՐ, գ. <i>Զօրքի հրա- մանատար:</i> ԶՕՐԱՄԱՍ, գ. <i>Զօրքի մաս:</i> ԶՕՐԱՆԱԼ, չբ. <i>Զօրութիւնը աւելանալ:</i> 2. <i>Մաստկանալ:</i> ԶՕՐԱՆԻՍՏ, ած. գ. <i>Որտեղ զօրքը նըս- տում է, զօրքի կայան:</i> ԶՕՐԱՆՈՑ, գ. <i>Զօրքի բնակավայր:</i> ԶՕՐԱՆՈՑԱՅԻՆ, ած. <i>Զօրանոցին յա- տուկ:</i> ԶՕՐԱՇԱՐՇ, գ. (Ռազմ.) 1. <i>Զօրքի շար- ժողովիւն:</i> 2. <i>Զօրքի փորձնական վար- ժութիւն:</i> ԶՕՐԱՇԱՐՔ, գ. (Ռազմ.) <i>Զօրքի շարք:</i> ԶՕՐԱՊԵՏ, <i>Տ. Զօրագլուխ:</i> ԶՕՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Զօրապետ լինե- լը:</i> ԶՕՐԱՄԻՒՆ, գ. (Ռազմ.) <i>Զօրքի խումբ, որ դասաւորուած է շարքերով:</i></p>	<p>ԶՕՐԱՎԱՐ, գ. <i>Զօրքի վարիչ:</i> ԶՕՐԱՎԱՐԱԿԱՆ, ած. <i>Զօրավարին յատուկ:</i> ԶՕՐԱՎԱՐԵԼ, չբ. <i>Զօրքը վարել, զօրքին առաջնորդել:</i> ԶՕՐԱՎԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Զօրավար լի- նելը:</i> ԶՕՐԱՎԱՐՈՒՄ, <i>Զօրավարական ար- ուեստ՝ զօրքերը պատեհաժամօրէն ռազմաճակատի վայր հասցնելու, հա- կառակորդի նկատմամբ դիրքային առաւելութեան ապահովմամբ զօրքը շարելու զօրավարի վարպետութիւնը:</i> ԶՕՐԱՎԻԳ, գ. <i>Զօրացնող, ոյժ տուող:</i> ԶՕՐԱՑՆԵԼ, ԶՕՐԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, անց. <i>ձեռն Զօրանալի:</i> ԶՕՐԱՑՈՒՑԻՉ, ած. <i>Զօրացնող:</i> ԶՕՐԱՑՐՈՒՄ, գ. <i>Զօրքը զինուորական ծառայութիւնից արձակելը:</i> ԶՕՐԱԻՈՐ, ած. 1. <i>Զօրութիւնը շատ, հը- զօր:</i> 2. <i>Զօրեղ:</i> Հկր. <i>Թող:</i> ԶՕՐԱԻՈՐԱՊԵՍ, սկ. <i>Զօրաւոր կերպով:</i> ԶՕՐԵՂ, ած. <i>Զօրաւոր:</i> ԶՕՐԵՂԱՆԱԼ, չբ. <i>Զօրեղ դառնալ:</i> ԶՕՐԵՂԵՆ, ած. <i>Զօրաւոր:</i> ԶՕՐԵՂՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Զօրեղ լինելը:</i> ԶՕՐՈՒԹԵՆԱԿԱՆ, ած. 1. <i>Տարժու նակ:</i> 2. (Ֆիզ.) <i>Զօրութենական ոյժ:</i> ԶՕՐՈՒԹԵՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Զօրու- թենական լինելը:</i> ԶՕՐՈՒԹԵՆԱՊԵՍ, սկ. <i>Զօրութեամբ:</i> ԶՕՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. <i>Ներգործելու՝ ազդե- լու կարողութիւն:</i> 2. (Ածբ.) <i>Անմարմին էակներ:</i> 3. ած. սկ. <i>Իրականապէս շե- ղող:</i> ԶՕՐՔ, գ. <i>Զինուորական ոյժը:</i></p>
--	--

Է, Է

1. **Է, է, Է**, գ. Հայերեն այբուբենի եօթներորդ տառը:

2. **Է** («էս»բայի սահմ. ներկ. եզ. գ. դեմքը):

3. **Է՛**, միջ. Դրուում է կոչական բառերից առաջ իրրեւ բացազանչութիւն:

ԷԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Իմաստասիրութեան ճիւղ:

ԷԱԿ, գ. Ինչ որ է:

ԷԱԿԱԲԱՆ, ած. գ. Որի մասնագիտութիւնն է էակաբանութիւնը:

ԷԱԿԱԲԱՆԱԿԱՆ, ած. էակաբանութեան վերաբերեալ:

ԷԱԿԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Գիտութիւն էութեան եւ էակների, որ ուսումնասիրում է ֆիզիկական եւ հոգեկան աշխարհի հիմունքները:

ԷԱԿԱՆ, ած. գ. 1. (Կրօն.) Նա որ է՛, կայ, գոյութիւն ունի: 2. (Քրկն.) Էական բայ:

* **ԷԱԿԱՆԱԼ**, չբ. Բնական լինել:

ԷԱԿԱՆԱՊԷՍ, Տ. Էապէս:

ԷԱԿԻՑ, ած. (Կրօն.) Միասին գոյութիւն ունեցող:

ԷԱՆԱԼ, չբ. Է դառնալ, էութիւն ստանալ:

ԷԱՊԷՍ, մկ. Ըստ էութեան:

ԷԱՅՈՒՑԻՉ, ած. Էացնող:

ԷԳ, ած. գ. Իզական սեռին պատկանող:

+ **ԷԳԵՂԷՆ**, ած. գ. Իզական սեռին պատկանողներն ամբողջութեամբ:

+ **ԷԳՆԱՀՈՂ**, գ. Հողը դնելու (թաղելու) այգ. կրօնական արարողութիւն:

+ **ԷԺԱՆ**, ած. Քիչ արժէք ունեցող:

ԷԺԱՆԱԳԻՆ, Տ. Էժան:

ԷԺԱՆԱՆԱԼ, չբ. Էժան դառնալ, գինը պակասել:

ԷԺԱՆ(Ա)ՆՈՑ, ած. Էժան գին ունեցող:

ԷԺԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Էժան լինելը:

ԷԼ, ած. Տ. Այլ, եւս:

ԷԾԻ ԼՈՒԲԻ, գ. (Բուս.) Թունաւոր բոյս:

Է՛Ղ, միջ. Բացազանչութիւն:

ԷՀԷ՛, միջ. Բացազանչութիւն զարմանքի եւ ծաղրի:

ԷՄԻՐ, գ. (Արաբ.) Մահմետական երկիրներում՝ ցեղապետների տիրոջ:

+ **Է՛Յ**, միջ. Չայնարկութիւն՝ մէկի ուշադրութիւնը գրաւելու համար:

ԷՇ, (Կենդ.) Միամբակ չորքոտանների ցեղին պատկանող կենդանի, ձիուց փոքր:

+ **ԷՇԱՐԱՍՏ**, գ. Էջ արածացնող:

ԷՈՒԹԵՆԱԿԱՆ, ած. Էութեան վերաբերող:

ԷՈՒԹԻՒՆ, գ. Է լինելը, գոյացութիւն:

* **ԷՈՒԹԻՒՆԱԳՈՑ**, ած. Էութիւն՝ գոյացութիւն ունեցող:

ԷՈՒԹԵՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Էութենականութիւն, բնոյթ:

ԷՊՈՍԵՐԳՈՒ, ած. Էպոս երգող, ասացող: Դիցազներգու:

ԷՋ, գ. Իջնելը, իջուածք: Գրքի թերթի երես:

ԷԶՍԱՐԱՍՏՔ, գ. Էջի սահմաններում:

ԷԶՄԻԱՍԻՆ, գ. Հայոց կաթողիկէ եկեղեցին Վաղարշապատում:

ԷԶՄԻԱՍՆԱԿԱՆ, ած. Էջմիածնին յատուկ:

ԷԶՄԻԱՍՆԱՊԱՏԿԱՆ, ած. Էջմիածնի վանքին կմ աթոռին պատկանող:

ԷԶՔ, գ. Իջնելը:

+ **ԷՏ**, գ. Յօտելը, յատանելը:

+ **ԷՏԵԼ**, նբ. Յօտել, յատանել:

ԷՏՈՑ, գ. 1. Էտելու մկրատածեւ գործիք: 2. Սուր դանակ էտելու համար:

+ **ԷՏՈՒՈՐ**, գ. Վազերն էտող բանուոր:

+ **ԷՐԱՆ**, ած. Մեղմ փչող, թեթեւ (քամու մասին):

ԷՐԱՆ-ՎԵՐԱՆ, ան. մկ. Աւերակ, քա-
րուքանդ:
+ **ԷՐԱՆԵԼ, ԷՐՆԵԼ**, նբ. Թեղը հոսելիով
թեթեւ քամուն տալ՝ ցորենը յարդից բա-
ժանելու համար:
ԷՐԳ, գ. (Ֆիգ., Մեխ.) Աշխատանքի կմ
ոյժի միութեան չափ:
+ **ԷՐԷԹԻՎ**, (Ախտաբ.) գ. Որքինի մի
տեսակը:
+ **ԷՐԻՎ**, գ. Կնոջ ամուսինը, տղամարդ

ամուսին:
ԷՐԻՎՄԱՐԴ, Ս. Տղամարդ:
ԷՐԻՇՏԱՅ, Ս. Դիմած:
+ **ԷՐՆԷՎ, ԵՐՆԵՎ**, Ս. Երանի:
ԷՐՆԵԼ, նբ. Յորենը յարդից բաժանել:
+ **ԷՐՈՑՔ, ԷՐՈՒՑՔ**, գ. Ջերմ հիւանդու-
թիւնը:
+ **ԷՔՍԸ**, ան. մկ. Յաջորդ օրը:

Ը, Զ

Ը, գ. 1. Հայերէն այբուբենի ութերորդ
տառը: 2. (Քրկն.) Նոր լեզուի մէջ
բաղաձայնով վերջացած բառերի
վերջում, որոշ դէպքերում փոխարինում
է դիմորոշ եւ որոշիչ ն յօդը:

ԸԼԼԱԼ,

ԸԼԼԻԼ, Ս. Լինել:

ԸՀ, միջ. Արհամարհանքի բացազանչու-
թիւն:

ԸՀԸ, միջ. 1. Տ. Վա՜յ: 2. Բացազանչու-
թիւն զարմանքի՝ մի անակնկալ եւ հա-
ճոյական բան լսելիս:

ԸՂԵՂ, Ս. Ուղեղ:

ԸՂԱԳՈՑ, բաղդ. աստ. Աւելի ըղձալի՝
փափագելի:

ԸՂԱՍ, ն. չբ. Բղձ՝ փափագ ունենալ:

ԸՂԱՍԻ, ան. Բնչ բանի որ մարդ ըղձում
է:

ԸՂԱՍԼԻՐ } ան. Մեծ փափագով. փա-
ԸՂԱՍԼԻՑ } փագով լի:

ԸՂԱՍՕՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Նուիրական
իղձերի՝ երազանքների մասին խօսք:

ԸՂԱՎԱՆ, ան. 1. Բղձ՝ փափագ արտա-
յայտող: 2. Ստորադասական եղանակը:

ԸՂԱՎԵՐՏ, ան. Փափագելի:

* **ԸՂԱՎԵՏ**, գ. Ըղձացած՝ փափագած
կէտը:

ԸՂԱՆՈՅՇ, գ. Յաւերժահարս:

ԸՂԱՎԱՌ, ան. Տենչերով տոչորուած:

* **ԸՂԱՓՈՓԱԳ**, ան. Շատ ըղձալի եւ
փափագելի:

* **ԸՄԲԵՐԵԼ, ԸՄԲԵՐՈՒԹԻՒՆ**, Ս. Համբե-
րել, համբերութիւն:

ԸՄԲԵՇ, գ. Ուժեղ մարդ, որ գօտեմար-
տում է ախոյեանի հետ:

ԸՄԲԵՍՄԱՐՏ, գ. Ըմբիշների մարտ:

ԸՄԲԵՍՄԱՐՏԵԼ, չբ. Բբրեւ ըմբիշ
մարտնչել:

ԸՄԲԵՍՄԱՐՏԻՎ, գ. Նա որ մարտնչում
է իբրեւ ըմբիշ:

ԸՄԲԵՍՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Ըմբշական
մարտ:

ԸՄԲՈՇԽԵԼ, բ. Ճաշակել, վայելել:

ԸՄԲՈՍ, ան. Դիմադարձութիւն անող:

ԸՄԲՈՍՏԱԲԱՐ, մկ. Բբրեւ ըմբոստ:

ԸՄԲՈՍՏԱՎԱՆ, ան. Ըմբոստի՝ ապրս-
տամբի վերաբերող:

ԸՄԲՈՍՏԱՀՈԳԻ, ան. Ըմբոստ, անհնա-
զանդ [հոգի ունեցող]:

ԸՄԲՈՍՏԱՄԻՏ, ան. Ըմբոստ մտքով:

ԸՄԲՈՍՏԱՆԱԼ, չբ. Ապստամբիլ:

<p>ԸՄԲՈՍՏԱՑՈՒՄ, գ. <i>Ըմբոստանայր</i>: ԸՄԲՈՍՏՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Ըմբոստ լինելը</i>: ԸՄԲՈՆԵԼ, նբ. <i>Հասու լինել</i>: ԸՄԲՈՆԵԼԻ, ած. <i>Ինչ որ կարելի է ըմբռնել</i>: ԸՄԲՈՆՈՂԱԿԱՆ, ած. <i>Ըմբռնելու ընդունակ</i>: ԸՄԲՈՆՈՂԱՊԷՍ, Տ. <i>Ըմբռնողաբար</i>: ԸՄԲՈՆՈՒՄ, գ. Փոխ. <i>Ըմբռնելը</i>: ԸՄՊԱՆ, գ. <i>Ընկանակ</i>: ԸՄՊԱՆԱԿ, գ. <i>Խմելու բաժակ</i>: <i>Աման</i>: ԸՄՊԵԼ, Տ. <i>Խմել</i>: ԸՄՊԵԼԻ, ած. <i>Ինչ որ պէտք է խմել</i>: ԸՆԲԵՐԱՆԵԼ, ԸՆԲՈՆԵԼ, ԸՆԳԵՂՁԱՆԵԼ, Տ. <i>Ըմբերանել</i>: ԸՆ, նախդր. <i>Գործ էր ածուում բոլոր թեք հոլովների հետ</i>: ԸՆԱԲԵՐ, ած. <i>Հունդ բերող</i>: ԸՆԱԲՈՑՄ, ած. <i>Միասին բուսած</i>: ԸՆԱՍԾԻՆ, Տ. <i>Ընդարոյս</i>: ԸՆԱՄԿԱՂԱՍԲ, գ. (Բուս.) <i>Կաղամբի մի տեսակ</i>: ԸՆԱՄԿԵՐ, ած. <i>Ընդեղենով կերակրումուող</i>: ԸՆԱ ԱՍԷՆԸ, ԸՆԱՍԷՆԸ, մկ. <i>Բոլորը միասին</i>: ԸՆԱ ԱՌԱՋ, մկ. <i>Դէպի առաջ դիմաւորելու</i>: ԸՆԱԱՌԱՋԵԼ, չբ. <i>Ընդ առաջ ելնել</i>: ԸՆԱՍԷՐ, ած. <i>Ունդ ընդեղէն սիրող</i>: ԸՆԱՎԱՃԱՌ, ած. գ. <i>Ընդեղէն վաճառող</i>: ԸՆԱՎԱՃԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Ընդավաճառ լինելը</i>: ԸՆԱՐՁԱԿ, ած. 1. <i>Արձակ, լայնարձակ</i>: 2. Փոխ. <i>Չսահմանափակուած, չնեղուած</i>: 3. Հկո. <i>Համառօտ</i>: 4. Հկո. <i>Կրճատուած</i>: ԸՆԱՐՁԱԿԱԲԱՆ, ած. <i>Մանրամասն խօսող</i>: ԸՆԱՐՁԱԿԱԳՈՑՆ, բաղդ. աստ. <i>Ընդարձակի</i>: </p>	<p>ԸՆԱՐՁԱԿԱԾԱԻԱԼ, ած. <i>Ընդարձակ ծաւարուած</i>: ԸՆԱՐՁԱԿԱՊԷՍ, Տ. <i>Ընդարձակաբար</i>: ԸՆԱՐՁԱԿԱՍՐԱՀ, ած. <i>Ընդարձակ սրահ ունեցող</i>: ԸՆԱՐՁԱԿԵԼ, նբ. <i>Ընդարձակ լայն մեծ դարձնել</i>: ԸՆԱՐՁԱԿԵՑՆԵԼ, Տ. <i>Ընդարձակել</i>: ԸՆԱՐՁԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Ընդարձակ լինելը</i>: ԸՆԱՐՁԱԿՈՒՄ, գ. <i>Ընդարձակելը</i>: ԸՆԱՐՁԱԿՕՐԷՆ, մկ. <i>Ընդարձակ կերպով</i>: ԸՆԱՐՄԱՆԱԼ, չբ. 1. <i>Սաստիկ գարմանքից ապշել</i>: 2. <i>Անզգայանայ</i>: ԸՆԱՐՄԱՑՈՒՄ, գ. <i>Ընդարմանայր</i>: ԸՆԱՐՄԱՑՈՒՑԻՉ, ած. <i>Ընդարմացնող</i>: ԸՆԱԳԾԵԼ, բ. <i>Որեւէ բանի տակ գծել, շեշտել</i>: ԸՆԱԳԾՈՒՄ, գ. <i>Ընդգծելը</i>: ԸՆԱԳՐԿԵԼ, Տ. <i>Ընկրկել</i>: ԸՆԱԳՐԿՈՑԹ, <i>Մեկի իշխանութեան տակ գտնուող տարածք, երկիր, կալուածք</i>: ԸՆԱԳՐԿՈՒՄ, գ. <i>Ընդգրկուելը</i>: ԸՆԱԴԷՍ, ած. <i>Դիմացը դէմը եղած</i>: ԸՆԱԴԻՄԱԲԱՆ, Տ. <i>Ընդդիմախօս</i>: ԸՆԱԴԻՄԱԲԱՆԵԼ, բ. <i>Դիմադարձել</i>: ԸՆԱԴԻՄԱԴԱՐՁ, Տ. <i>Դիմադարձ</i>: ԸՆԱԴԻՄԱԴԻՐ, ած. <i>Դիմադրող, դէմ հակառակ կանգնող</i>: ԸՆԱԴԻՄԱԴՐԱԿԱՆ, ած. <i>Ընդդիմադրին յատուկ</i>: ԸՆԱԴԻՄԱԽՕՍ, ած. գ. <i>Մեկի խօսածին հակառակ խօսող</i>: ԸՆԱԴԻՄԱԽՕՍԱԿԱՆ, ած. <i>Ընդդիմախօսութիւն պարունակող</i>: ԸՆԱԴԻՄԱԽՕՍԵԼ, չբ. <i>Ընդդիմախօսութիւն անել</i>: ԸՆԱԴԻՄԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Մեկի խօսածին հակառակ խօսելը</i>: </p>
--	--

ԸՆԴԴԻՄԱԿ, ան. Հակառակ, իրար հակառակորդ:
ԸՆԴԴԻՄԱԿԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Ընդդիմակաց լինելը:
*** ԸՆԴԴԻՄԱԿՑԵԼ**, չբ. Հակառակել:
ԸՆԴԴԻՄԱՀԱՐ, ան. Դեմ առ դեմ բախուող:
ԸՆԴԴԻՄԱՍԱՐՏ, ան. Դեմ առ դեմ կրոնուող:
*** ԸՆԴԴԻՄԱՍԱՐՏԱԲԱՐ**, մկ. Ընդդիմամարտ լինելով:
ԸՆԴԴԻՄԱՍԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Դեմ առ դեմ կռուիլը:
ԸՆԴԴԻՄԱՍՈՒ, գ. (դիպվ.): Ընդդիմադիր լինելու մոլուցք ունեցող:
ԸՆԴԴԻՄԱՆԱԼ, չբ. Դեմ կանգնել, դիմադրել:
ԸՆԴԴԻՄԱՊԱՏՆԷՇ, գ. Պատնեշի դեմ կառուցուած պատնեշ:
*** ԸՆԴԴԻՄԱՓԱՌ**, ան. Ուղղափառ վարդապետութեան հակառակ եղող, չարափառ:
*** ԸՆԴԴԻՍՈՐՈՇԵԼ**, չբ. Ջոկուել իբրև հակառակորդ:
ԸՆԴԴԻՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Բշխող կարգի հակառակ գործողներ:
ԸՆԵԼՈՒԶԱՆԵԼ,
ԸՆԵԼՈՒԶԵԼ, նբ. Դուրս հանել, վեր հանել: Կպցնել: Իրար հիւսել:
*** ԸՆԵԼՈՒՆ**, նբ. Բաժին հանել:
ԸՆԵՂԷՆ, ան. Ունդից՝ հունդից բաղկացած: Կեղեւուած հունդեղէն:
ԸՆԵՐԱԿԱՆ, ան. Ընդերքի վերաբերեալ:
ԸՆԵՐԱՀՄԱՑ, ան. գ. Քուրմ, որ հին ժամանակ հռոմայեցիներին մօտ գուշակութիւններ էր անում:
ԸՆԵՐԿԱՐ, մկ. Երկար ժամանակով, երկար ժամանակ:
*** ԸՆԵՐԿԱՐԱՆԱԼ**, չբ. Երկար ժամանակ տեսել:
ԸՆԵՐԿՐԵԱՅ, S. Ստորերկրեայ:

ԸՆԵՐՔ, գ. 1. Փորոտիք: 2. Փոխ. (Երկրի) խորքերը:
ԸՆԵՐՔԱԳՈՂ, գ. Ընդերքի հարստութիւնը իւրացնող:
ԸՆԵՐՔՕԳՏԱԳՈՐԾՈՂ, գ. Ընդերքը օգտագործող:
ԸՆԵՐՔՕԳՏԱԳՈՐԾՈՒՄ, գ. Ընդերքի օգտագործում:
*** ԸՆԶԱՐՄԱՆԱԼ**, չբ. Մի բանի վրայ զարմանալ:
*** ԸՆԻԿ**, գ. Փոքր ունդ: Հունդ, արմտիք:
ԸՆԴԱՑՆԱԿԱՆ, ան. Լայնակի, լայնքով կատարուող:
ԸՆԴԱՑՆԵԼ, նբ. Լայնացնել:
ԸՆԴԱՑՆՈՒՄ, գ. Ընդլայնելը:
ԸՆԴԵՁՈՒԵԱՆ, ան. Լեզուի տակ գտնուող:
ԸՆԻԱՌՆ, ան. Խառն:
ԸՆԾՈՎԵԱՅ, ան. Ծովի տակ եղող, ծովի տակի: Սուզանալ:
*** ԸՆԿԱՐԿԵԼ**, նբ. Բերանը փակել:
ԸՆՀԱԿԱՍԿԸ, մկ. Մէկին կմ մի բանի հակառակ:
1. ԸՆՀԱՆՈՒՐ, մկ. Ամէն տեղ:
2. ԸՆՀԱՆՈՒՐ, ան. 1. Ամէնքի վերաբերեալ: 2. Հիմնական, գլխաւոր: 3. Միասին՝ խմբով կատարուող: 4. Անորոշ, մութ: 5. (Քրկն.) Ընդհանուր գոյական անուն:
ԸՆՀԱՆՐԱԳՈՅՆ, բաղդ. աստ. Ընդհանուր ի:
ԸՆՀԱՆՐԱԿԱՆ, ան. Ամէն տեղ տարածում:
ԸՆՀԱՆՐԱՊԷՍ, մկ. 1. Ընդհանուր կերպով: Հկո. Մասնաւորապէս: 2. Առհասարակ, միշտ:
ԸՆՀԱՆՐԱՆԱԼ, չբ. Ընդհանուր դառնալ:
*** ԸՆՀԱՆՐԱՍՓԻՒՌ**, ան. Ամէն տեղ սփռում:
ԸՆՀԱՆՐԱՑՈՒՑԻՉ, ան. Ընդհանրացնող:

ԸՆԴՆԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ընդհանուր հասարակաց լինելը:*
ԸՆԴՆԱՏ, ած. *Ընդհատուած, կտրուած:*
ԸՆԴՆԱՏԱԲԱՐ, մկ. *Ընդհատ կերպով:*
ԸՆԴՆԱՏԱԿ, գ. *Գաղտնի պայմաններում կատարուող գործ:*
ԸՆԴՆԱՏԱԿԱՆ, ած. *Կտրատուած:*
ԸՆԴՆԱՏԱԿԵԱՅ, ած. *Գաղտնի:*
ԸՆԴՆԱՏԵԼ, նբ. *Մի բանի շարունակութիւնը դադարեցնել:*
ԸՆԴՆԱՏԻՉ, ած. գ. *Նա որ ընդհատում է:*
ԸՆԴՆԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ընդհատ ոչ շարունակ լինելը:*
ԸՆԴՆԱՏՈՒՄ, գ. *Ընդհատելը, ընդհատուելը:*
*** ԸՆԴՆԱՐԿԵԼ**, նբ. *Հարկի տակ դնել:*
ԸՆԴՆԱՐՈՒՄ, գ. 1. *Երկու առարկայի ուժով իրար դիպչելը:* 2. *Երկու անձի մէջ տեղի ունեցած բանակօրի, տարածանութիւն: Բախում:*
ԸՆԴՆԱՐՈՒԵԼ, չբ. *Ընդհարում ունենալ:*
ԸՆԴՆՈՒՄ, մկ. *Անմիջապէս, իսկոյն:*
ԸՆԱՄԻՇՏ, մկ. *Մշտապէս:*
ԸՆԱՄԻՋԱՐԿԵԼ, նբ. *Ընդմիջարկութիւն անել:*
ԸՆԱՄԻՋԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. *Մի բան մէջ ներմուծում, յաւելում շարադրանքի մէջ:*
ԸՆԱՄԻՋԱՐԿՈՒՄ, գ. *Ընդմիջարկելը:*
ԸՆԱՄԻՋԵԼ, նբ. *Ընդհատել:*
ԸՆԱՄԻՋՈՒՄ, գ. *Ժամանակաւոր դադար:*
*** ԸՆԱՄԻՇԵԼ** չբ. *Հակամիտել:*
ԸՆՅԱՏԱԿ, գ. *Յատակի տակը:*
ԸՆՅԱՏԱԿԵԱՅ, ած. *Ընդյատակում կատարուող:*
ԸՆԻՆՇՄԱՐԵԼ, նբ. *Ուրիշ բաների մէջ կմ միջով նշմարել:*
ԸՆՈՒՄ, **ԸՆՏՈՒՄ**, ած. գ. *Տան մէջ ծնած ու մեծացած: Ծառայ, սպասաւոր:*
ԸՆՈՍՏ, ած. մկ. *Յանկարծ տեղից վեր թռած:*
*** ԸՆՈՍՏԱԽՕՍ**, ած. *Մեծ-մեծ խօսող:*

ԸՆՈՍՏՈՒՄ, գ. *Յանկարծ վեր թռչելը:*
*** ԸՆՈՍՏԵԼ**, նբ. *Ոտքի տակ տալ:*
ԸՆՈՒՆԱԿ, ած. *Ընդունող, ընդունիչ: Ատակ, խելամիտ:*
ԸՆՈՒՆԱԿԱՆ, ած. *Տ. Ընդունակ:*
ԸՆՈՒՆԱՅՆ, ած. *Ունայն, դատարկ, գուր:*
*** ԸՆՈՒՆԱՅՆԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Ընդունայնագործ լինելը:*
ԸՆՈՒՆԱՅՆԱԽՕՍ, ած. *Դատարկ բաներ խօսող:*
ԸՆՈՒՆԱՅՆԱՆԱԼ, չբ. *Դատարկ բաների հետեւել:*
ԸՆՈՒՆԱՅՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ձուր՝ անօգուտ լինելը:*
ԸՆՈՒՆԱՏԵՂԻ, գ. *Ժամանողներին առաջարկուող տեղ՝ հանգրուան:*
ԸՆՈՒՆԱՐԱՆ, գ. 1. *Նա որ իր մէջ ընդունում է:* 2. *Շինութեան մէջ սենեակ, որտեղ ընդունում են այցելուներին՝ հիւրերին:*
ԸՆՈՒՆԵԼ, նբ. 1. *Իր մէջ առնել, իր մէջ տեղաւորել:* 2. *Թոյլ տալ մէկին իր մօտ գալ, հիւրընկալել:* 3. *Յարգել, նկատի առնել:* 4. *Համարել, մի բանի տեղ դնել:*
ԸՆՈՒՆԵԼԻ, ած. *Ինչ որ կարելի կմ պէտք է ընդունել:*
ԸՆՈՒՆԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. *Հյուրասիրութիւն, ընդունելի՝ հաճելի լինելը:*
ԸՆՈՒՆԻՉ, ած. *Հաղորդումներ ընդունող սարք, նա որ ընդունում է:*
ԸՆՈՒՆՈՒՄ, գ. *Ընդունելը. ընդունակութիւն:*
ԸՆՋՐԵԱՅ, ած. *Ջրի տակ եղած, ընդծովեայ:*
*** ԸՆԿԱՅՐԱԲԱՆ**, ած. *Դատարկախօս, ունայնախօս:*
*** ԸՆԿԱՅՐԱԳՈՐԾ**, ած. *Դատարկ բանով զբաղուող:*
ԸՆԿԱՅՐԱՏՈՒՆ, ած. *Իզուր ծախսըլող:*
*** ԸՆԿԱՅՐԱՀՈԳ**, ած. *Ձուր տեղը իր վրայ հոգսեր վերցնող:*

* **ԼՆԴՎԱՅՐԱՃԱՆՈՒ**, ան. Աւելորդ տեղը ճառող խօսող:
 * **ԼՆԴՎԱՅՐԱՊԱՐ**, ան. Դատարկ՝ պարայ թափառող:
ԼՆԴՎԱՅՐԸՆԿԵՑԻՎ, ան. Արհամարհուած:
1. ԼՆԴՎՁԵԼ, նբ. Վիզը տակն ուղրել:
2. ԼՆԴՎՁԵԼ, Չսանձահարուել: Ընթուտանայ, ապստամբիլ:
ԼՆՊՐԻՆԱԿԵԼ, նբ. Որեւէ բնագրի օրինակով գրել:
ԼՆՊՐԻՆԱԿԻՉ, ան. Նա որ ընթորինակում է, ընթորինակել է:
ԼՆՊՐԻՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Ընթորինակումած գրութիւն:
ԼՆՊՐԻՆԱԿՈՒՄ, գ. Ընթորինակելը:
ԼՆԵԼ, Տ. Անել: + Ընել-ըլլայ: + Կընէ կըլլայ:
ԼՆԹԱՆԱԼ, չբ. Քայլելով անցնել, երթայ:
ԼՆԹԱՆԱԼԻ, ան. Որտեղով կարելի է ընթանալ:
 * **ԼՆԹԱՅԱԲԱՐ**, մկ. Յառաջխաղացումով:
ԼՆԹԱՅԱԳԻՐ, գ. Ուղեգիր, բեռնագիր:
ԼՆԹԱՅԱԿԱՆ, ան. Ընթացքի՝ երթի վերաբերեալ:
ԼՆԹԱՅԱԿԱՐԳ, գ. Գործունէութեան կարգը:
ԼՆԹԱՅԱՍՍԱՍ, գ. Գործունէութեան մի մասը:
ԼՆԹԱՅԱՊԱՇԱՐ, Այն առաւելագոյն ճանապարհը, որն առանց լրալիցքաւորման կարող է անցնել տուեալ ինքնաշարժ մեքենան:
ԼՆԹԱՅԱՐԱՆ, գ. Ընթանալու՝ վազքի տեղ, ասպարեզ, մարզադաշտ:
ԼՆԹԱՅԱԻԱՐՏ, ան. գ. Ուսման ընթացքն աւարտած:
ԼՆԹԱՅԻՎ, ան. 1. Ընթացող: 2. Ներկայում կատարուում է:
ԼՆԹԱՅՈՒԹԻՒՆ, Տ. Ընթացք:

ԼՆԹԱՅՔ, գ. Ընդհանրապէս ընթանալը:
 1. Հոսանք, հոսում: 2. Շարժում:
 3. Շարունակութիւն:
ԼՆԹԵՌՆԼԻ, ան. 1. Ընթերցող, կարդացող: 2. Ինչ որ կարելի է կարդալ:
ԼՆԹԵՐԱԿԱՅ, ան. Դասախօսի օգնական, կողքին՝ մօտը՝ առընթեր գտնուող:
ԼՆԹԵՐԱԿԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Ընթերակայ լինելը:
ԼՆԹԵՐՑԱԿԱՆ, ան. Ընթեռնելի:
ԼՆԹԵՐՑԱՆԵԼԻ, ան. Կարդացուող:
ԼՆԹԵՐՑԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ընթերցում:
ԼՆԹԵՐՑԱՍԷՐ, ան. Նա որ սիրում է կարդալ:
ԼՆԹԵՐՑԱՍԻՐԵԼ, նբ. Ընթերցման սերունենալ:
ԼՆԹԵՐՑԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ընթերցանութիւն սիրելը:
ԼՆԹԵՐՑԱՍՐԱՆ, գ. Սրահ կմ դահլիճ՝ ընթերցանութեան յատկացրած:
ԼՆԹԵՐՑԱՏՈՒՆ, Տ. Ընթերցարան:
ԼՆԹԵՐՑԱՐԱՆ, գ. Հիմնարկ, ուր գնում են գրքեր կարդալու:
 * **ԼՆԹԵՐՑԱԻԱՐՏ**, ան. Ընթերցումն աւարտած:
ԼՆԹԵՐՑՈՂ, գ. ան. Նա որ կարդում է, կարդացող:
ԼՆԹԵՐՑՈՂԱԿԱՆ, ան. Ընթերցողի վերաբերող:
ԼՆԹԵՐՑՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Ընթերցող լինելը:
ԼՆԹԵՐՑՈՒԱՄ, գ. Ընթերցում, կարդալը:
ԼՆԹԵՐՑՈՒԹԻՒՆ } գ. Կարդալու գործողութիւնը:
ԼՆԹԵՐՑՈՒՄ }
 * **ԼՆԹՐԱՐԱՆ**, գ. Ընթրելու տեղ:
ԼՆԹՐԵԼ, չբ. Ընթրիք ուտել, երեկոյեան կերակուր ուտել:
ԼՆԹՐԻՔ, գ. Երեկոյեան կերակուր՝ հացկերոյթ:
ԼՆՄԱԽՈՏ, **ԼՆՁԱԽՈՏ**, գ. (Բուս.)

Գորտնուկների կարգին պատկանող բոյս:

ԸՍՍՅ, գ. 1. Ինչ որ ձրիաբար տրոուում է: 2. Նուէր: 3. Կաշառք:

* **ԸՍՍՅԱԲԱՐ**, մկ. Բրբեւ ընծայ:

ԸՍՍՅԱԲԵՐ, ած. Ընծայ բերող:

ԸՍՍՅԱԲԵՐԵԼ, նբ. Մի բան ընծայ բերել, ընծայ տալ:

ԸՍՍՅԱԲԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ընծայ բերելը:

ԸՍՍՅԱԳԻՐ, գ. Ընծայման գիր, թուղթ:

ԸՍՍՅԱԿԱՆ, ած. Մակագրութիւն, Ընծայի կմ ընծայելու վերաբերեալ, ընծայման:

* **ԸՍՍՅԱՆԱԼ**, չբ. Ընծայուել, մատակարարուել:

ԸՍՍՅԱՏԱՐ, ած. Ընծայ տանող:

ԸՍՍՅԱՏՈՒՐ } ած. Ընծայ տուող:

ԸՍՍՅԱՐԱՆ, գ. Ընծան դնելու կմ պահելու տեղ, ընծայանոց: Դպրեվանք:

ԸՍՍՅԱՐՈՐ, ած. Նա որ ընծայ ունի մատուցանելու:

ԸՍՍՅԵԼ, նբ. 1. Ընծայ տալ: 2. Պարզելել:

ԸՍՍՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Ընծայելը:

ԸՄԱԼԱԳԻՐ, գ. Ընդունման գիր. գրութիւն, որով մէկը հաւաստում է, թէ ընդունել ստացել է այսինչ բանը:

ԸՄԱԼԵԱԼ, ած. Ընդունուած:

ԸՄԱԼՈՒՉ, ած. Ընդունող, ընկալող: Հեռախօսի լսելի մասը՝ ընդունիչ:

ԸՄԱԼՈՒՄ, գ. Ընկալելը:

ԸՄԱԼՈՒՄԿ, ած. Ընկալուն:

+ 1. **ԸՄԱՍՏ**, ած. Ունկ փոքրիկ օղակ ունեցող

+ 1. **ԸՄԱՍՏ, ԴՈՒ(Ր)Ս ԸՄԱՍՏ**, ած. Ընկած-էլած, եփուած, փորձառու:

ԸՄԵՐ, գ. 1. Հացակից, սեղանակից: 2. Միասին աշխատող: 3. Ուղեկից: 4. Յարգական խօսք: 5. Ուրիշի հետ գոյգ կազմող: Բարեկամ:

ԸՄԵՐԱԲԱՆ, Տ. Հասարակագէտ:

ԸՄԵՐԱԲԱՐ, մկ. Բրբեւ ընկեր:

ԸՄԵՐԱԳԻՐ, Տ. Բաժանորդ:

ԸՄԵՐԱԴԱԻ, ած. Ընկերոջը դաւաճանող:

ԸՄԵՐԱԶՈՂ, ած. Ընկերոջ համար կեանքը տուող:

ԸՄԵՐԱԿԱՆ, ած. Ընկերոջը յատուկ:

ԸՄԵՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ընկերական լինելը: Ընկերական վարքագիծ:

ԸՄԵՐԱԿԻՑ, գ. Նա որ ուրիշի կմ ուրիշների հետ միացած է որեւէ ընդհանուր նպատակով:

ԸՄԵՐԱԿՅԱԲԱՐ, մկ. Բրբեւ ընկերակից:

ԸՄԵՐԱԿՅԵԼ, չբ. Ընկերակից դառնալ:

ԸՄԵՐԱԿՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Ընկերակից լինելը:

ԸՄԵՐԱՅԻՆ, Տ. Ընկերական:

ԸՄԵՐԱՆԱԼ, չբ. Ընկեր մտերիմ բարեկամ դառնալ:

ԸՄԵՐԱՍԵՐ, ած. Ընկերոջը սիրող:

ԸՄԵՐԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, Տ. Ընկերասիրութիւն:

* **ԸՄԵՐԱՎԱՐ**, Տ. Սոցիալիստ: Մարդկային ընկերութիւնը վարելու տեսութիւն մը:

ԸՄԵՐԱՏԵԱՑ, ած. Ընկերոջն ասող:

ԸՄԵՐԱՏԵՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Ընկերատեաց լինելը:

ԸՄԵՐՈՎԻ, ած. մկ. Ընկերութեամբ, միասին:

ԸՄԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ընկեր լինելը: 2. Միութիւն:

ԸՄԵՐՈՒՉԻ, գ. Բզական սեռի ընկեր:

ԸՄԵՐՔ, (Կազմախ.) Պարկաձեւ հիւսուածք, որ գոյանում է յղիացած կնոջ արգանդում:

ԸՄԵՑԻԿ, ած. 1. Ընկած, դուրս ձգուած ու լքուած: 2. գ. Գործ էր ածուում երբեմն վիրատրական մտքով:

ԼՆԿՂՄԱԿԱՆ, ան. *Ընկղմելու միջոցով կատարուող:*
ԼՆԿՂՄԵԼ, նբ. 1. Կոխել՝ իջեցնել հեղուկի մեջ: 2. Ջրասոյգ անել: 3. Ծովահեղձ անել: 4. Փոխ. *Խոր իջեցնել:*
ԼՆԿՂՄԻՉ, ան. *Նա որ ընկղմուում է:*
ԼՆԿՂՄՈՒՄ, գ. *Ընկղմելը:*
ԼՆԿՂՄՈՒԱԾՔ, Ջրում նաւի թաղւածքը:
ԼՆԿՃԵԼ, նբ. 1. Ծունկ չոգեցնել: 2. Խոնարհեցնել:
ԼՆԿՃՈՒՄ, գ. *Ընկճելը:* Նուաճում:
+ ԼՆԿՆԱԻՈՐ, ան. գ. *Ընկնատրութեամբ հիւանդ:*
ԼՆԿՆԱԻՈՐ(ՈՒ)ԵԼ, չբ. 1. *Ընկնատրութիւնը բռնել, ընկնատրութեամբ հիւանդանալ:* 2. *Խելագարուել:*
ԼՆԿՆԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Երկարատեւ նեարդային հիւանդութիւն:*
ԼՆԿՆԵԼ, չբ. 1. *Շարժուել բարձրից ցած իր ծանրութեան ուժով:* 2. Փոխ. *Բարձր վիճակից խոնարհ վիճակի հասնել:* 3. *Վերջանալ:* 4. *Գործածութիւնից դուրս գալ:* 5. *Վարակուել, հիւանդանալ:*
ԼՆԿՆԵԼ-ԵԼՆԵԼ, բ. *Շատ նեղութիւններից ազատուել, փորձառութիւն ձեռք բերել:*
ԼՆԿՈՂՄԱՆԵԼ, չբ. *Կողքի վրայ ընկնել:*
ԼՆԿՈՅՁ, ԼՆԳՈՅՁ, գ. *Ընկոյզի կմ ընկուզենու պտուղը:*
ԼՆԿՈՒՋԱԲԵՐ, ան. *Ընկոյզ բերող:*
ԼՆԿՈՒՋԱՋԱՐԴ, ան. գ. *Ընկոյզի ձեւով զարդարուած:*
ԼՆԿՈՒՋԱԽԱՂ, գ. *Կակալ իւաղալը:*
ԼՆԿՈՒՋԱՉԱՓ, ան. *Ընկոյզի մեծութեամբ:*
ԼՆԿՈՒՋԱՎԱՃԱՆ, ան. գ. *Ընկոյզի առեւտուր անող:*
ԼՆԿՈՒՋԵՆԻ, գ. (Բուս.) *Ընկուզագիւնների կարգին պատկանող յաղթանդամ գեղեցիկ ծառ:*
ԼՆԿՈՒՋԱՆՑ, ան. գ. *Որտեղ շատ*

ընկուզենի է բուսնում:
ԼՆԿՐԿԵԼ, նբ. *Արգելքի հանդիպելով կանգնել, նահանջել:*
*** ԼՆԿՐԿԻՉ**, ան. *Ընկրկող:* Նահանջող:
ԼՆՁԱՌԻԾ, գ. *Գիշատիչ կենդանի:*
ԼՆՁԵՆԱԻՈՐ, ան. *Ընձենի կրող:*
ԼՆՁԵՆԻ, գ. *Ընձի մորթ:*
ԼՆՁԵՌԵԼ, նբ. *Մէկի ձեռքը մի բան տալ:*
ԼՆՁԻՐ, ԼՆԾԻՐ } գ. *Շլած սերմի արձակած ծիր:*
ԼՆՁԻՐԱԲԵՐ, ան. *Ընձիւղներ տուող:*
ԼՆՁՈՒՂՏ, գ. (Կենդ.) *Կաթնասուն որոճող կենդանի, մինչեւ 7 մետր բարձրութեամբ:*
ԼՆՁՈՒՂՏԱՋԵԻ, ան. *Ընձուղտի ձեւ ունեցող:*
ԼՆՁԱՋՈՒՐԿ, ան. *Ինչից՝ գոյքից՝ ստացւածքից զրկուած:* Չքաւոր:
ԼՆՁԱՋՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ընչագուրկ լինելը:* Աղքատանալ:
ԼՆՁԱՍԷՐ, ան. *Ինչք՝ ստացուածք սիրող. Արծաթասէր:*
ԼՆՁԱՊԱՇՏ, ան. *Ընչաքաղց:*
*** ԼՆՁԱՍԻՐԵԼ**, չբ. *Ընչասէր լինել:*
ԼՆՁԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ընչասէր լինելը:*
*** ԼՆՁԱՎԱՃԱՌՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Մանրըմունք բաներ ծախելը:*
ԼՆՁԱՏԵԱՅ, ան. *Հարստութիւն ատող:*
*** ԼՆՁԱՏԷՐ**, ան. գ. *Ինչքի՝ հարստութեան տէր, ունեւոր:*
ԼՆՁԱՅՔ, Տ. Բէխ:
ԼՆՁԱԻԷՏ, ան. *Ինչք՝ հարստութիւն շատ ունեցող:*
ԼՆՁԱԻՈՐ, ան. *Ունեւոր, ընչաւէտ, ընչեղ:*
ԼՆՁԱՔԱՂՑ, ան. *Սաստիկ ընչասէր, արծաթապաշտ:* Շատ ազահ:
ԼՆՁԱՔԱՂՑՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ընչաքաղց լինելը:*
ԼՆՁԵՐ, ան. *Հարուստ:*
*** ԼՆՁԵՂԵՆ**, ան. *Նիւթեղէն:*

ԸՆՏԱՆԵՔԱՐ, մկ. *Իբրեւ ընտանի, իբրեւ մերձատր:*
*** ԸՆՏԱՆԵՔՈՅԱ**, ած. *Ընտանի, բնական:*
ԸՆՏԱՆԵՉՈՒՐԿ, ած. *Ընտանիքից զրկուած. առանց ընտանիքի:*
ԸՆՏԱՆԵՎԱՆ, ած. *Ընտանի, ընտել:* Հկր. *Պաշտօնական:*
ԸՆՏԱՆԵՎԻՑ, ած. *Միեւնոյն ընտանիքին պատկանող:*
ԸՆՏԱՆԵՆԱԼ, չք. *Ընտանեկան կապով կապուել:*
ԸՆՏԱՆԵՄԷՐ, ած. *Իր ընտանիքը սիրող:*
ԸՆՏԱՆԵՄԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ընտանեւեր լինելը:*
ԸՆՏԱՆԵՑՈՒՄ, գ. *Ընտանեցնելը, ընտանենայր:*
ԸՆՏԱՆԻ, ած. 1. *Տան մէջ եղող:* 2. *Ընտել, բնիկ:* Հկր. *Վայրի, վայրենի:*
ԸՆՏԱՆԻՔ, գ. *Մի տան մէջ միասին ապրող:* 2. *Տան անդամները:* 3. *(Կենդ., Բուս.) Գիտական խմբաւորում կենդանիների բոյսերի:* 4. *(Լեզուաբ.) Գիտական խմբաւորում մի քանի լեզուների:*
ԸՆՏԱՆԻՔԱՌՈՐ, ած. *Ընտանիք ունեցող:*
ԸՆՏԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ընտանի լինելը:*
ԸՆՏԵԼ, ած. *Մէկին վարժուած. սովորած:*
ԸՆՏԵԼԱՔԱՐ, մկ. *Ընտելութեամբ:*
ԸՆՏԵԼԱԳՈՅՆ, բաղդ. աստ. *Ընտել՝ի. Աւելի ընտել:*
ԸՆՏԵԼԱՎԻՑ, ած. *Նա որ ընտելացած է ուրիշի հետ:*
ԸՆՏԵԼԱՆԱԼ, չք. *Ծանօթութեան շնորհիւ մտերմանալ:*
ԸՆՏԵԼԱՄԷՐ, ած. *Ընտելութիւն սիրող:*
ԸՆՏԵԼԱՑՈՒՄ, գ. *Ընտելանալը:*
ԸՆՏԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ընտել՝ վարժ՝ սովոր լինելը:*
ԸՆՏԻՐ, ած. 1. *Ընտրուած՝ ջոկուած նմանների միջից:* 2. *Լատրակ:* Հկր. *Յոռի, վատ:*

ԸՆՏՐԱԳՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ընտրութեան արդիւնքների կեղծում:*
ԸՆՏՐԱԳՈՅՆ, Տ. *Ընտրելագոյն:*
ԸՆՏՐԱՉԱՆԳՈՒԱԾ, գ. *Ընտրողների բազմութիւն:*
ԸՆՏՐԱՉԱՏԵԼ, գ. *Առանձնացում:*
ԸՆՏՐԱԹԵՐԹ, գ. *Քուէաթերթ:*
ԸՆՏՐԱԹԵՐԹԻՎ, գ. *Քուէաթերթիկ:*
ԸՆՏՐԱԽԱՒ, գ. *Ընտրողների մի խաւը:*
ԸՆՏՐԱԿԱՆ, ած. *Ընտիր, լաւ:*
ԸՆՏՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ընտրական լինելը, լաւութիւն:*
ԸՆՏՐԱՆԱԽԱԳԻԾ, գ. *Ընտրական նախագիծ:*
ԸՆՏՐԱՆԻ, գ. *Այլեւայլ խմբերից ընտրուած կազմ:*
ԸՆՏՐԱՆՔ, գ. *Ընտրելը, ջոկելը:*
ԸՆՏՐԱՆՔԱՅԻՆ, ած. *Ընտրանքին վերաբերող:*
ԸՆՏՐԱՇՈՒԿԱՅ, գ. *Ընտրական շուկայ:*
ԸՆՏՐԱՇՐՁԱՆ, գ. *Ընտրական շրջան:*
ԸՆՏՐԱՊԱՅՔԱՐ, գ. *Ընտրութեան համար մղուած պայքար:*
ԸՆՏՐԱՊԷՄ, մկ. *Ընտրութեամբ:*
ԸՆՏՐԱՏԱՐԱԾՔԱՅԻՆ, ած. *Ընտրութեան՝ քուէարկութեան համար նախատեսուած տարածքին վերաբերող:*
ԸՆՏՐԱՏԵՂԱՄԱՍ, գ. *Ընտրելու տեղը:*
ԸՆՏՐԱՏՈՒՓ, գ. *Քուէաարկը:*
ԸՆՏՐԱՑՈՒՑԱԿ, գ. *Ընտրութեան ցուցակ:*
ԸՆՏՐԵԱԼ, ած. *Ընտրուած ընտրութեամբ մի պաշտօնի հասած:*
ԸՆՏՐԵԼ, նք. 1. *Իրար մօտ դնելով համեմատել:* 2. *Նման բաներից ջոկել:*
ԸՆՏՐԵԼԱԳՈՅՆ, բաղդ. աստ. *Ընտրելի՛:*
ԸՆՏՐԵԼԻ, ած. *Ընտրուած:* Ինչ որ հարկատր է ընտրել:
ԸՆՏՐԵՆԻ, ած. *Ընտրովի, ընտրած:*
ԸՆՏՐԵԼԻՈՒԹԻՒՆ } գ. Ընտրեալ՝ ըն-
ԸՆՏՐԵԼՈՒԹԻՒՆ }

տիր լինելը:
ԸՆՏՐՈՂԱԲԱՐ, մկ. Ընտրելով, ընտրութիւն անելով:
ԸՆՏՐՈՂԱԿԱՆ, ած. Տ. Ընտրական:
ԸՆՏՐՈՂԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ընտրողի յատկութիւն:
ԸՆՏՐՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Ընտրող լինելը:
ԸՆՏՐՈՎԻ, ած. մկ. Իբրեւ լուսագոյն ընտրուած՝ ջոկուած, ընտիր-ընտիր:
ԸՆՏՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ընտրելը: ջոկելը: 2. Նման իրերի միջից ընտրել: 3. Մէկին պաշտօնի կոչելը:
ԸՄԵԼ, **ԸՍՈՒԵԼ** (արեւմտ. բարբ.), Տ. Ասել, ասուել:

+ **ԸՄԿՈՒԵԼ**, չբ. Հետանալ, անհետանալ:
ԸՍՏ, նախորդ. 1. Գործ էր ածուում մի քանի թեք հոլովների հետ: 2. Համաձայն: 3. Նման: Համեմատ:
ԸՍՏ ԱՄԵՆԱՅՆԻ, մկ. Ամէն բանով, բոլորովին:
ԸՍՏԱՆՁՆԵԼ, նբ. Իր վրայ վերցնել:
ԸՍՏ ԻՍ, մկ. Իմ կարծիքով:
ԸՍՏ ՄԱՍՆԵԱՅ, ած. մկ. Մասնակի (կերպով):
ԸՍՏ ՈՐՈՒՄ, մկ. 1. Ինչպէս որ, համաձայն այն բանին որ...:
ԸՍՏ ՕՐԵԱՅ, ած. Օրուայ հաշուով:

Թ, թ

1. **Թ, թ:** Թոյ, գ. Հայերէն այբուբենի իններորդ տառը: Ինն, իններորդ:
 2. **Թ:** Թիւ, թուահամար:
 + ԹԱԲԱՆՍ } գ. Ծանծաղ արհեստ կամ պրեսակ:
 + ԹԱԲԱՆՍ }
ԹԱԳ, գ. 1. Գլխի զարդարուն խորանաձեւ ծածկոց: 2. Քահանայի գլխի ծածկոցը:
 * **ԹԱԳԱԳԼՈՒԻՄ**, ած. Գլխին թագ ունեցող:
ԹԱԳԱՂԻՐ, ած. գ. Թագ դնող:
ԹԱԳԱՂԱՄ, գ. Չանազան երկրների ոսկեայ եւ արծաթեայ դրամներ, որոնք կրում էին թագաւորի պատկերը:
ԹԱԳԱՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Թագ դնելը:
ԹԱԳԱՂՈՒՄ, գ. Թագադրելը:
ԹԱԳԱՁԱՐԴ, ած. Թագով զարդարուած:
ԹԱԳԱՁՈՒՐԿ, ած. Թագից՝ թագաւորութիւնից գրկուած:
ԹԱԳԱԺԱՌԱՆԳ, գ. Թագի ժառանգ:

ԹԱԳԱԺԱՌԱՆԳՈՒԻՉԻ, գ. Թագածառանգ իգական սեռի, թագաւորի աղջիկը:
ԹԱԳԱԿԱՊ, ած. Նա որ թագ է կապում ուրիշի գլխին:
ԹԱԳԱԿԻՐ, ած. Թագ կրող:
ԹԱԳԱԿԻՑ, ած. գ. Միաժամանակ թագաւորող անձերից ամէն մէկը:
ԹԱԳԱԿՈՒԻՒ, գ. Պայքար թագի համար:
ԹԱԳԱԿՑԵԼ, չբ. Թագակից լինել:
ԹԱԳԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Թագակից լինելը:
ԹԱԳԱՆՄԱՆ, ած. Թագի նմանող:
ԹԱԳԱՊԱՀ, ած. Նա որ պահում է թագը:
ԹԱԳԱՊԱՀԱՆՁ, ած. գ. Թագը պահանջող:
ԹԱԳԱՊՄԱԿ, ած. Թագով պսակուած, թագակիր:
 * **ԹԱԳԱՌՈՒ**, ած. Թագ առնող:
 * **ԹԱԳԱՏՈՒ**, ած. Թագ տուող:
ԹԱԳԱԻՈՐ, գ. Թագ ունեցող, թագ կրող:
 1. Նման. Նորափեսան՝ պսակի եւ հար-

սանիքի ժամանակ: 2. Ամենամեծը:
 3. Ուժեղ, յաղթանդամ: 4. Շախմատի
 մէջ զլիսաւոր քարը:
ԹԱԳԱԻՈՐԱԲԱՐ, մկ. Թագաւորի պէս:
ԹԱԳԱԻՈՐԱԲԱՐՈՅ, ած. Թագաւորի
 նման վարմունքով:
ԹԱԳԱԻՈՐԱԲԱՐԱԿ, ած. Որտեղ թագա-
 ւորն է բնակում:
ԹԱԳԱԻՈՐԱԴԱՍ, ած. Թագաւորին
 դասող:
 * **ԹԱԳԱԻՈՐԱԴԵՍ**, ած. Թագաւորի
 կերպարանք ունեցող:
ԹԱԳԱԻՈՐԱԶԱՐԴ, ած. Թագաւորի
 պէս զարդարում:
ԹԱԳԱԻՈՐԱԶՈՒՆ, ած. Թագաւորա-
 կան ցեղից՝ տոհմից:
ԹԱԳԱԻՈՐԱԶՈՒՐԿ, ած. Թագաւորից
 գրկում:
ԹԱԳԱԻՈՐԱԿԱՆ, ած. Թագաւորին յա-
 տուկ, վերաբերեալ:
ԹԱԳԱԻՈՐԱԿԱՅՏ, S. Թագաւորանիստ:
ԹԱԳԱԻՈՐԱԿԵՐՊ, ած. Թագաւորի
 կերպարանք ունեցող:
 + **ԹԱԳԱԻՈՐԱԿԻՆ**, գ. Թագաւորի կին,
 թագուհի:
ԹԱԳԱԻՈՐԱԿԻՑ, ած. Միասին թագա-
 ւորող:
ԹԱԳԱԻՈՐԱՀԱՅՐ, գ. Թագաւորի
 հայրը:
ԹԱԳԱԻՈՐԱՍՄՅՐ, գ. Թագաւորի
 մայրը:
ԹԱԳԱԻՈՐԱՍԷՏ, ած. Թագաւորին՝
 թագաւորութեանը միտում:
ԹԱԳԱԻՈՐԱՆԱԳՈՒ, ած. գ. Թագա-
 ւորին անարգող:
ԹԱԳԱԻՈՐԱՆԻՍՏ, ած. Որտեղ նստում
 է թագաւորը:
ԹԱԳԱԻՈՐԱՍՊԱՆ, ած. Թագաւորին
 սպաննող:
ԹԱԳԱԻՈՐԱՍՊԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Թա-
 գաւորին սպաննելը:
ԹԱԳԱԻՈՐԱՎԱՅԵԼ, ած. Ինչպէս վայել

է թագաւորին:
ԹԱԳԱԻՈՐԵԼ, չբ. Թագաւոր դառնալ:
ԹԱԳԱԻՈՐԻԿ, գ. Մասուր:
ԹԱԳԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Կառավար-
 ութեան ձեւ: 2. Ժամանակը, որի
 ընթացքում թագաւորը կառավարում է:
 3. Փոխ. Ընդհանրապէս՝ իշխանութիւն,
 տիրապետութիւն:
ԹԱԳԱԻՈՐՕՐՀՆԷՔ, գ. Եկեղեցական
 արարողութիւն թագաւորի օծման եւ
 օրհնութեան:
ԹԱԳՐԱԿԷՑ, ած. Թագից հրաժարուող:
ԹԱԳՈՒՀԻ, գ. 1. Թագաւորի կին: 2. Կին-
 թագաւոր: 3. Փոխ. Իշխող, տիրապե-
 տող: 4. (Մեղուար.) Փեթակի միակ էգ
 մեղուն: 5. Շախմատի խաղի մէջ՝ ամե-
 նաուժեղ քարը:
 1. **ԹԱԹ**, գ. Իրանական ծագման ժողո-
 վուրդ:
 2. **ԹԱԹ**, գ. 1. Ձեռք՝ մինչեւ դաստակը:
 2. Յատկապէս՝ մարդու ոտքի առաջին
 մասը: 3. Գուլպայի առաջի մասը:
 4. Կշեռքի նժար:
ԹԱԹԱԳՆԱՑ, ած. (Կենդ.) Թաթերի
 վրայ գնացող:
ԹԱԹԱՆ, ած. 1. Թաթախում: 2. Թրջը-
 ւած:
 + **ԹԱԹԱՆԱՂ**, գ. Թաթերով խաղալը:
ԹԱԹԱՆԵԼ, նբ. Հեղուկ կմ լոյծ նիւթի
 մէջ մի բան կոխել կմ քսել:
ԹԱԹԱՆՈՒՄ, գ. 1. Թաթախելը:
 2. Չատկի կմ Ծննդեան ճրագալոյցնե-
 րին պասը լուծելը:
ԹԱԹԱՀԱՏ, ած. Ձեռքերի կմ ոտքերի
 թաթերը կտրտած:
ԹԱԹԱՀԱՏԵԼ, բ. Թաթերը կամ թաթը
 հատել:
ԹԱԹԱՀԵՐՁՈՒԹԻՒՆ, գ. Թաթահերձ
 լինելը:
 + **ԹԱԹԱՀՈՐ**, գ. Թաթի շոր:
ԹԱԹԱՈ, գ. Ոլորապտոյտ ուժեղ քամի:
ԹԱԹԱՐ, ած. գ. Թաթարների ցեղին

<p>պատկանող անձ: ԹԱԹԱՐԱԿԱՆ, ան. Թաթարների յատուկ: ԹԱԹԱՐԵՐԷՆ, ան. մկ. գ. Թաթարական լեզու: ԹԱԹԱՐՆԵՐ, յոզն. գ. Ազգաբանական անուն, որ գործ է ածուում զանազան նշանակութեամբ: ԹԱԹԱԻ, գ. Յորդ անձրել: ԹԱԹԱԻԵԼ, չբ. Ընկղմել, մխրձել, թա- թախել (հեղուկի մէջ): ԹԱԹԱԻՈՒՄ, գ. Թաթաւելը: ԹԱԹԵԼ, բ. Թաթով խփել: + 1. ԹԱԹԻԿ, գ. Փոքրիկ թաթ: + 2. ԹԱԹԻԿ, գ. (Բուս.) Երիքովի վարդ կոչուած բոյսը: ԹԱԹԻՈՒՄ, ան. Թաթախող: ԹԱԹԻՆԵԼ, բ. Թաթախել: + ԹԱԹՄԱՆ, Տ. Թաթպան: ԹԱԹՈՒԼ, գ. Կենդանիների առաջին ոտների (փափուկ) թաթը: + ԹԱԹՊԱՆ, գ. Տանու ձեռնոց բրդից կմ կաշուց: ԹԱԹՊԱՆՍԱԳՈՐԾ, գ. Թաթպան շինող արհեստաւոր: ԹԱԹՕ, ԹԱԹՕՆ, (Մանկ.), գ. Թաթ, թաթիկ: ԹԱԼԱԹՈՍՈՒՄ} ԹԱԼԱԹՈՍՈՅ գ. Թալաթոսելը, կիսատ- պոստ մի բան անելը: ԹԱԼԱԼ, Տ. Թալանալ: + ԹԱԼԱԼԵԼ, չբ. Թալանալ, թուլանալ, ուշաթափուել: + ԹԱԼԱԿ, գ. Թակարդ: + ԹԱԼԱՆ, գ. (Պրսկ.) Կողոպուտ, աւա- րառութիւն: + ԹԱԼԱՆԵԼ, նբ. Կողոպտել, աւար առ- նել: ԹԱԼԻԱ, գ. Նարդի խաղի մէջ՝ մի քանի խաղ: ԹԱԼԼԵԼ, Տ. Թալանել:</p>	<p>ԹԱԼԼԻՈՆ, (լատ. Thallium), գ. (Քիմ.) Մպիտակաւուն պարզ մետաղական մարմին: ԹԱԼԽԵԼ, չբ. Գոյնը նետել: ԹԱԼԿԱՆԱԼ, չբ. Ուշաթափուել, նուա- դել: Գունատիլ: * ԹԱԼԿԱՑՈՒՑԻՉ, ան. Թալկացնող: ԹԱԼՍՈՒԴ, գ. Հրէաներից ռաբբիական ընդարձակ գրականութիւն: ԹԱԼՍՈՒԴԱԳԷՏ, ան. Թալմուդը ու- տումնասիրող, թալմուդի մասնագէտ: ԹԱԼՍՈՒԴԱԿԱՆ, ան. Թալմուդին յա- տուկ: ԹԱԽԱՆՁ, գ. 1. Տ. Թախանձանք: 2. Թա- խիծ, տխրութիւն: Աղերս, խնդրանք: * ԹԱԽԱՆՁԱԲԱՐ, մկ. Տաղտկալի՝ ան- ախորժ կերպով: Աղերսելով: ԹԱԽԱՆՁԱԳԻՆ, մկ. Թախանձանքով, մեծ աղաչանքով: ԹԱԽԱՆՁԱԼԻՑ, ան. Թախիծով լի, շատ տխրալի: Աղաչալից: ԹԱԽԱՆՁԱՆՔ, գ. Թախանձելը, ժտելը: ԹԱԽԱՆՁԵԼ, նբ. Մաստիկ աղաչել: * ԹԱԽԱՆՁԵԼԻ, ան. Թախանձագին, խիստ աղաչական: + ԹԱԽԹՓԵԼ, նբ. 1. Թախի տայ, ցնցել: 2. Թափել: ԹԱԽԻԾ, գ. Տեւական խիստ տխրութիւն: ԹԱԽԾԱԳԻՆ, ան. Թախիծ արտայայ- տող: ԹԱԽԾԱԳՈՐՈՎ, ան. Թախծոտ եւ գորովալից: ԹԱԽԾԱԴԷՄ, ան. Որի դէմքի վրայ թա- խիծ է երեւում: { ԹԱԽԾԱԼԻ } ան. Թախիծով լի: Տխրա- թԱԽԾԱԼԻՑ } լի: ԹԱԽԾԱՍԴՍՈՒՆՁ, ան. (բնստ.): Թախ- ծալի մրմունջով: ԹԱԽԾԱՆՔ, Տ. Թախծութիւն: ԹԱԽԾԱՆՈՅՇ, ան. Քաղցր թախիծով լեցուն:</p>
---	---

ԹԱԽԾԱՇԱՏ, ան. Թախծագին:
ԹԱԽԾԱՊԱՏ, ան. Թախծոնվ պատած, վշտահար:
ԹԱԽԾԵԼ, չք. Թախծոնվ բռնուած լինել:
ԹԱԽԾԵՐԵՍ, Տ. Թախծադէմ:
ԹԱԽԾՈՏ, ան. Թախծոնվ պատած: Տխրութիւն:
ԹԱԽԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Թախծոնվ բռնուած լինելը:
ԹԱԽԾՈՒՆ, ան. Սկ. Թախծել սիրող:
ԹԱԽՎ, բնաւ. Թխկարու ձայնը:
+ ԹԱԽՏ, գ. (Պարսկ.) 1. Թագաւորական գահ: 2. Գահաւորակ: Փայտէ մահճակալ:
ԹԱԽՏԱՎ, գ. Փոքրիկ թախտ:
ԹԱԽՏԻՎ, գ. (Բուս.) Վայրի բանջար:
ԹԱՎ, գ. Փայտէ ձող: Ուռնակ:
ԹԱՎԱՂ, գ. Փայտէ փոքր թակ:
ԹԱՎԱՂԴ } գ. 1. Ցանցաձէ կմ վանդա-
ԹԱՎԱՂԹ } կաձէ սարքած՝ գործիք, անասուններ որսալու համար.: 2. Փոխ. Որոգայթ:
ԹԱՎԱՂԱԳՈՐԾ, գ. Թակարդ պատ-րաստող արհեստաւոր:
ԹԱՎԱՂԱԴԻՐ, ան. Թակարդ դնող լարող:
ԹԱՎԱՂԵԼ, նբ. 1. Թակարդով պատել:
 2. Փոխ. Պաշարել:
ԹԱՎԱՂՈՒՄԾ, ան. Թակարդ լարւած:
ԹԱՎԵԼ, նբ. Թակով հարուածներ տալ:
ԹԱՎԻՉ, գ. Փոքր թակ՝ միս, բուրդ թակելու համար:
+ ԹԱՎՈՎԻ, ան. մկ. Նարդախաղի այն տեսակները, որտեղ կարելի է հակառակորդի կենտ քարը զարնել. խփովի:
ԹԱՎՈՒՂ(Ի), գ. Կոճի ձէտով թակ:
+ ԹԱՎՈՒՉԱՎ, գ. Ուրագաձէ գործիք:
ԹԱՎՉԱԻՈՐ, ան. Թակիչ:
1. ԹԱՂ, գ. Այգու որթերը ձմեռուայ դէմ թաղելը:
2. ԹԱՂ, գ. Քաղաքի ամէն մի մաս:
3. ԹԱՂ, գ. Գետնատարած բոյսերի

ճիւղերը:
4. ԹԱՂ, գ. Պատի կամարաձէ շարուած մասը:
ԹԱՂԱԳԱԳԱԹ, գ. Կամարակապ ծածկի գագաթային մասը:
ԹԱՂԱՍՍՎ, գ. Քարակապ ծածկ:
ԹԱՂԱԿԱՆ, ան. Թաղին վերաբերեալ:
ԹԱՂԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Թաղականի պաշտօնը:
ԹԱՂԱԿԻՑ, ան. Միասին թաղուած:
ԹԱՂԱՄԱՍ, գ. Թաղի մաս:
+ ԹԱՂԱՄԷՉ, ան. գ. Թաղի միջին եղած:
ԹԱՂԱՆԹ, գ. (Կազմախ.) Նուրբ՝ կակուղ՝ տափակ գործարանային հիւսւածք մարմնի մէջ կմ դուրսը:
ԹԱՂԱՆԹԱԹԵՒ, ան. Որի թելերը թաղանթներից են բաղկացած:
ԹԱՂԱՆԹԱՅԻՆ, ան. Թաղանթի վերաբերեալ:
ԹԱՂԱՆԹԱՊԱՏ, ան. Թաղանթով պատած:
ԹԱՂԱՆԹԱՊԱՏՆԵՇ, գ. Տեսողական համակարգի ֆիզիկական տարր, որը կարգաւորում է համակարգի մէջ թափանցող լոյսի քանակը:
ԹԱՂԱՆԹԱԻՈՐ, ան. Թաղանթ ունեցող:
ԹԱՂԱՊԵՏ, գ. Թաղի պէտ, վարչական կառավարիչ:
ԹԱՂԱՊԵՏԱՎԱՆ, ան. Թաղապետութեան վերաբերեալ:
ԹԱՂԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Թաղը իբրեւ մի վարչական միութիւն:
ԹԱՂԱՊԵՏԱՐԱՆ, գ. Թաղի վարչական մարմնի նստավայրը:
+ ԹԱՂԱՏԵՂ, գ. Այգում այն տեղը որտեղ թաղում են:
ԹԱՂԱՐ, գ. (Պարսկ.) 1. Կաւէ աման գոգաւոր կմ կոնքաձէ: 2. Տ. Ջրաման բոյս աճեցնելու:
ԹԱՂԱԻՈՐ, Տ. Թաղեցի:
ԹԱՂԵԳՈՐԾ, գ. Թաղիք շինող:

ԹԱՂԵԳՈՐՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Թաղիք շինելը:
ԹԱՂԵԼ, նբ. Հողի մէջ դնել եւ հողով ծածկել:
ԹԱՂԵԿԻՑ, ան. գ. Միեւնույն թաղում բնակող:
 ԹԱՂԹ } գ. (Բուս.) 1. Տ. Արջտակ:
 ԹԱՂԹԻԿ }
 2. Մագախտերի կարգին պատկանող բոյս:
ԹԱՂԹԱՂՈՒԿ, ան. գ. Ճախճախուտ տեղ:
ԹԱՂԻՔ, գ. Բրդից կմ մազից շինուած հաստ կմ բարակ կտոր:
 ԹԱՂԻՔԵԱՅ } ան. Թաղիքից պատ-
 ԹԱՂԻՔԷ } րաստուած:
ԹԱՂԿԵԼ, չբ. Խիտ առ խիտ իրար կըպչել:
ԹԱՂԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Թաղկած լինելը:
 + **ԹԱՂՍԱՆՉԷՔ**, գ. Վարձ, որ տրուում է քահանային՝ ննջեցեալը թաղելու համար:
ԹԱՂՈՂՉԷՔ, Տ. Թաղմանչէք:
ԹԱՂՈՐԱՅՔ, գ. Թաղեր:
ԹԱՂՈՒՄ, գ. Թաղելը:
 1. ԹԱՍ, գ. Թշնամի:
 + 2. ԹԱՍ, ան. Մտաղիք:
ԹԱՍԴԱՅ,
ԹԱՍԴԱՆ, գ. Կերուխումի սեղանի աւագ կառավարիչ:
ԹԱՍԴԱՅԱԿԱՆ, ան. Թամաղային վերաբերող:
ԹԱՍԴԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Թամաղայի պաշտօնը:
ԹԱՄԲ, գ. Նստարանի նման մի կազմած, որ դնում են ձիու մէջքին ու վրան հեծնում:
ԹԱՄԲԱԳՕՏԻ, գ. Թամբակայ:
ԹԱՄԲԱԳՈՐՄ, ան. գ. Թամբ շինող:
ԹԱՄԲԱԳՈՐՄԱԿԱՆ, ան. Թամբագործութեան վերաբերող:

ԹԱՄԲԱԳՈՐՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Թամբագործ լինելը:
ԹԱՄԲԱԹՈԿ, գ. Թամբը ամրացնող թուկ:
ԹԱՄԲԱՁԵՒ, ան. Մկ. Թամբի ձեւ ունեցող:
ԹԱՄԲԵԼ, նբ. 1. Ձիու վրայ թամբը դնել:
 2. Նման. Մէկին իւր կամքին ենթարկել:
ԹԱՄԲՈՎԻ, մկ. Թամբը հետը:
ԹԱՄԲՈՒՄ, գ. Թամբելը:
ԹԱՄՈՒՋ, գ. (Բուս.) Հրանունկների ցեղին պատկանող գեղեցկատեսիլ նուրբ բոյս:
ԹԱՆ, գ. Մածունով պատրաստուած ըմպելիք:
ԹԱՆԱԲԱՆՁԱՐ, Տ. Թանապուր:
ԹԱՆԱԲՐՈՒՉ, գ. Թանի մէջ հաց բըրդած ուտելիք:
ԹԱՆԱԳՈՂ, ան. գ. Հասարակ գող:
ԹԱՆԱԳՈՂ, ան. Թան գողացող:
ԹԱՆԱԹԱԹԱՆ, ան. Թանի մէջ թաթախուած:
 + **ԹԱՆԱՄԱՇՈՒ**, գ. Տ. Թանապուր:
ԹԱՆԱԿԵՐ, ան. Թան ուտող:
ԹԱՆԱՀԱՏ, ան. Թանից կտրուած:
 + **ԹԱՆԱՄԱՆ**, գ. Աման, որի մէջ պահում են թանը:
ԹԱՆԱՊՈՒՐ, գ. Ապուր՝ պատրաստուած թանից:
ԹԱՆԱՔ, գ. Գունաւոր հեղուկ, որի մէջ գրիչը թաթախելով գրում են: Մէլան:
ԹԱՆԱՔԱԲԾ, գ. Թանաքի նշան:
ԹԱՆԱՔԱԳԻՐ, գ. ան. Թանաքով գրուած:
ԹԱՆԱՔԱԳՈՅՆ, ան. Թանաքի գոյն ունեցող:
ԹԱՆԱՔԱՄԱՆ, գ. Փոքրիկ սրուակ, որի մէջ պահում են թանաքը:
ԹԱՆԱՔՄԱՔՐԻՉ, գ. Թանաքը մաքրող իր՝ յարմարանք:
ԹԱՆԱՔՈՏ, ան. Վրան թանաք քսուած:

ԹԱՆԱՔՈՏԵԼ, նբ. Թանաք քսել, թանաք-քով կեղտոտել:
ԹԱՆԳԱՐԱՆ, գ. 1. Թանկ՝ մեծարժեք իրերի մթերանոց, գանձարան: 2. Նման. Անուն գանազան գրքերի:
ԹԱՆԳԱՐԱՆԱԳԷՏ, գ. Թանգարանի մասնագետ:
ԹԱՆԳԱՐԱՆԱՅԻՆ, ած. Թանգարանին յատուկ:
ԹԱՆԳԱՐԱՆԱՅՈՒՄ, գ. Թանգարան դարձնելը, թանգարանի վերածելը:
ԹԱՆԹ, գ. Նուրբ մաշկ, աչքի վարագոյր:
ԹԱՆԹԱՆԱՅ, գ. Խնամք, հոգացողութիւն:
ԹԱՆԹՈՒՆԻՎ, գ. (Բուս.) Թանձրատերևուկների կարգին պատկանող բոյս:
ԹԱՆԹՈՒՆԵՆԻ, գ. (Բուս.) Այծատերև-ւազգիների կարգին պատկանող թուփ:
+ ԹԱՆԻ ԲԱՆՁԱՐ, գ. (Բուս.). Մի անորոշ բոյս:
+ ԹԱՆԻ ԾԱՂԻՎ, գ. (Բուս.) Գորտնուկների կարգին, հրանուկների ճեղին պատկանող բոյս:
ԹԱՆԿ, **ԹԱՆԳ**, ած. Արժեքատր, սուղ:
ԹԱՆԿԱԳԻՆ, ած. Բարձր գին ունեցող:
ԹԱՆԿԱՆԱԼ, չբ. Գինը բարձրանալ:
ԹԱՆԿԱՐԺԷՔ, ած. Բարձր արժեքի:
ԹԱՆԿԱՅՆԵԼ, անց. ձեռն կանաչալի:
ԹԱՆԿԱՆՈՑ, ած. Թանկ արժեցող:
ԹԱՆԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Թանկ լինելը:
ԹԱՆՀԱՏ, S. Շաժիկ:
1. ԹԱՆՁԲ, ած. 1. Որի կազմիչ մասերը խիտ առ խիտ դասաւորուած են իրար մօտ: 2. Հաստամարմին: Հկո. Թեթեւ, փափուկ:
*** 2. ԹԱՆՁԲ**, գ. (Կենդ.) Անորոշ տեսակի ջրային թանձրամարմին թռչուն:
ԹԱՆՁՐԱԲԱՆԵԼ, չբ. Թանձր կերպով՝ դ-ի նման արտասանել ո, ր հնչիւնները:
*** ԹԱՆՁՐԱԲԱՐԲԱՆ**, ած. Թանձր լեզու ունեցող, ծանրալեզու:
ԹԱՆՁՐԱԳԻ, ած. Հաստ՝ ծանր պոչ ու-

նեցող:
ԹԱՆՁՐԱԴԱՆԱԿ, ած. Թանձր եւ դանդաղ:
ԹԱՆՁՐԱԼԱՐ, ած. Թանձր՝ հաստ լարեր:
ԹԱՆՁՐԱԼԵՁՈՒ, ած. Որի լեզուն թանձր է:
ԹԱՆՁՐԱՆԻՏ, ած. Թանձր եւ խիտ:
ԹԱՆՁՐԱՆՈՐ, ած. Թանձր եւ խոր:
ԹԱՆՁՐԱՆՈՒՌՆ, ած. Թանձր խոնուած:
ԹԱՆՁՐԱՄՈՐ, ած. Թանձր ծորող:
ԹԱՆՁՐԱՄՈՒԽ, ած. Թանձր ծուխ արձակող, շատ ծխացող:
ԹԱՆՁՐԱՇԻԹ, գ. Թանձր՝ պինդ հիւթով:
ԹԱՆՁՐՈՒՎ, գ. Հաստարուն ծառ, բոյս:
ԹԱՆՁՐԱԿԱՁՍ, ած. Թանձրամարմին:
ԹԱՆՁՐԱԿԵՂԵՒ, ած. Թանձր՝ հաստ կեղև ունեցող:
ԹԱՆՁՐԱԿՏՈՒՑ, ած. Թանձրակտուց՝ պնդակտուց թռչուններ:
ԹԱՆՁՐԱԿՈՒՌ, ած. Հաստ ու ամուր շինուած:
ԹԱՆՁՐԱՄԱՍ, ած. Թանձրութեամբ մածուղ՝ պատող:
*** ԹԱՆՁՐԱՄԱՍՈՒԹԻՒՆ**, գ. Թանձրամած լինելը:
ԹԱՆՁՐԱՄԱՐՍԻՆ, ած. Թանձր մարմին ունեցող, թանձր նիւթից:
ԹԱՆՁՐԱՄԻՍ, ած. Թանձր՝ պինդ միս ունեցող:
ԹԱՆՁՐԱՄԻՏ, ած. Միտքը թանձր, բուրբ. մտաւոր կարողութիւնը թոյլ:
ԹԱՆՁՐԱՄՈՐԹ, ած. Թանձր՝ հաստ մորթ ունեցող:
ԹԱՆՁՐԱՄՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Թանձրամիս լինելը:
ԹԱՆՁՐԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Թանձրամիտ լինելը:
ԹԱՆՁՐԱՄՐՈՒՐ, ած. Թանձր տականք ունեցող:

<p>ԹԱՆՁՐԱՍՕՐՈՒԿ } ան. Թանձր՝ խիտ ԹԱՆՁՐԱՍՕՐՈՒՔ } մտնող մտնող: ԹԱՆՁՐԱՅՕՆ, ան. Թանձր՝ խիտ յօնքեր ունեցող: ԹԱՆՁՐԱՆԱԼ, չբ. 1. Կազմիչ մասնիկ- ները խիտառիտ դասաւորուել: 2. Հկո. Նրբանայ: 3. Խստանայ, ուժեղանայ: ԹԱՆՁՐԱՆԻՍՏ, ան. Թանձր շերտով նստած: ԹԱՆՁՐԱՆԻԹ, ան. Թանձր նիւթից բաղկացած: ԹԱՆՁՐԱՇՈՒԹ(Ն), ան. Թանձր՝ հաստ շրթունքներ ունեցող: ԹԱՆՁՐԱՊՏՈՐ, ան. Թանձր եւ պրդ- տոր: ԹԱՆՁՐԱՍՍՂԱՐԹ, ան. Խիտ առ խիտ սաղարթով: ԹԱՆՁՐԱՍՓԻՒՆ, ան. Թանձրութեամբ սփռուած: ԹԱՆՁՐԱՏԱՐԱՓ, ան. Տարափի թանձ- րութեամբ: ԹԱՆՁՐԱՏԵՐԵԻ, ան. Թանձր՝ հաստ տերեւ ունեցող: ԹԱՆՁՐԱՏԵՐԵՒՈՒՎՆԵՐ, գ. (Բու.) Բոյսերի կարգ: ԹԱՆՁՐԱՑԵԱԼ, ան. անց. դերբ. Թանձ- րանայի: ԹԱՆՁՐԱՑՆԵԼ, անց. ձեւ Թանձրանայի: ԹԱՆՁՐԱՑՈՒՄ, գ. Թանձրանայը: ԹԱՆՁՐԱՓՈՒՇ, ան. Թանձր՝ խիտ փշերով, փշոտ: ԹԱՆՁՐԵԼ, նբ. Տ. Թանձրացնել: ԹԱՆՁՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Թանձր լինելը: ԹԱՆՏ, ան. Թան կպած: ԹԱՆՁ, գ. (Ախտաբ.) Հաստ աղիքների ծանր վարակիչ հիւանդութիւն: + ԹԱՆՂՈՑ, գ. Հեւայը: ԹԱՇԿԻՆԱՎ, գ. Փոքրիկ նուրբ կտոր քթի, քրտինքի մաքրութեան համար: 1. ԹԱՆ, գ. Փայտի բարակ ձող, որի</p>	<p>վրայ հաւերը թառում են: 2. ԹԱՆ, գ. Արեւելեան երաժշտական լարաւոր գործիք: + ԹԱՌԱԿԵԼ, չբ. Մէկի օձիքից կպչել, աներեսութիւն անել: ԹԱՌԱՀԱՆ, ան. Թառից հանած՝ իջած: ԹԱՌԱՄ, ան. Թառամած: ԹԱՌԱՄԵԼ, նբ. Տ. Թառամեցնել: Թօշ- նիլ: ԹԱՌԱՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Թառամած՝ խամ- րած լինելը: ԹԱՌԱՄՈՒՄ, գ. Թառամելը՝ թօշնիլը: ԹԱՌԱՆՁ, գ. Խոր՝ ուժգին հառաչանք: ԹԱՌԱՆՉԱՆՔ, գ. Թառանչելը, թառան- չելու՝ շառաչելու ձայնը: ԹԱՌԱՆՉԵԼ, չբ. Խոր հառաչանք ար- ձակել: ԹԱՌԱՓ, գ. (Կենդ.) Ճարպաթեփ ձկնե- րի կարգին պատկանող ձուկ: ԹԱՌԵԼ, չբ. (Թռչունների մասին) Թառի վրայ տեղաւորուել: ԹԱՌԼԱՆ, ան. Չքնաղ, գեղեցիկ: ԹԱՍ, Լայնաբերան ու տափակ աման: Բաժակ: ԹԱՍԱՁԵԻ, ան. Թասի՝ բաժակի ձեւ ու- նեցող: ԹԱՍԵԼ, չբ. Հոգալ, տիրել, նեղուել: Դժուար շնչել, հեւայ: ԹԱՍԻՎ, գ. Փոքր թաս: ԹԱՏԵՐԱԲԵՍ, գ. 1. Թատրոնի բեմ: 2. Նման. Տեղ՝ ասպարէզ: ԹԱՏԵՐԱԳԷՏ, գ. Թատերական արուես- տի մասնագէտ: ԹԱՏԵՐԱԳԻՏԱԿԱՆ, ան. Թատերար- ուեստին վերաբերող: ԹԱՏԵՐԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Գիտութիւն թատրոնի եւ թատերական արուեստի մասին: ԹԱՏԵՐԱԳԻՐ, ան. գ. Թատրոնական շարադրութիւն գրող: ԹԱՏԵՐԱԳՐԵԼ, չբ. Թատերական գործ գրել:</p>
--	---

<p>ԹԱՏԵՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Թատերագիր լինելը:</p> <p>ԹԱՏԵՐԱԴԵՐՁԱԿ, գ. Թատրոնական հազուստներ կարող դերձակ:</p> <p>ԹԱՏԵՐԱԴԻՏԱԿ, գ. Թատրոնի փոքրիկ հեռադիտակ:</p> <p>ԹԱՏԵՐԱԶԳԵՍՏ, գ. Թատերական զգեստ:</p> <p>ԹԱՏԵՐԱԶՈՒՐԿ, ան. Թատրոն չունեցող:</p> <p>ԹԱՏԵՐԱԺՈՂՈՎ, գ. Թատերական գործիչների հաւաք:</p> <p>ԹԱՏԵՐԱՍԱՂ, գ. Թատրոնական ներկայացում:</p> <p>ԹԱՏԵՐԱՍԱՂԱՈՃ, ան. Թատերախաղի ոճ ունեցող:</p> <p>ԹԱՏԵՐԱՍՈՒՄԲ, S. Թատրոնական խումբ:</p> <p>ԹԱՏԵՐԱՍՕՍ, գ. Թատերական երկի քննադատ:</p> <p>ԹԱՏԵՐԱՍՕՍԵԼ, Բ. Թատերախաղ գրախօսել:</p> <p>ԹԱՏԵՐԱԿԱՆ, S. Թատրոնական:</p> <p>ԹԱՏԵՐԱՀԱՍՏԵՐԳԱՅԻՆ, ան. Թատերական եւ համերգային:</p> <p>ԹԱՏԵՐԱՍԵՐ, S. Թատրոնասեր:</p> <p>ԹԱՏԵՐԱՍՐԱՀ, գ. Թատրոնի սրահ:</p> <p>ԹԱՏԵՐԱՏՕՆ, գ. Թատերական տուն:</p> <p>ԹԱՏԻ, S. Թատրոն:</p> <p>ԹԱՏԵՐԳԱԿ, S. Թատերագիր:</p> <p>ԹԱՏԵՐԳՈՒԹԻՒՆ, S. Թատերագրություն:</p> <p>ԹԱՏՐՈՆ, գ. Շինություն, որտեղ խաղում են թատերական ներկայացումներ:</p> <p>ԹԱՏՐՈՆԱԿԱՆ, ան. Թատրոնին յատուկ:</p> <p>ԹԱՏՐՈՆԱՊԱՇՏ, ան. Թատրոնը պաշտոնող:</p> <p>ԹԱՏՐՈՆԱՍԵՐ, ան. գ. Թատրոն թատրոնական ներկայացումներ սիրող:</p> <p>ԹԱՏՐՈՆԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Թատրոնասեր լինելը:</p>	<p>ԹԱՐԱՆ, գ. Վերքի վրայ առաջացող թանձր հեղուկ:</p> <p>ԹԱՐԱՆԱԲՇՏԻԿ, գ. Փոքրիկ թարախուռուցք:</p> <p>ԹԱՐԱՆԱԲՈՐԲ, գ. Թարախային բորբոքում:</p> <p>ԹԱՐԱՆԱԲՈՒՄ, ան. Թարախածոր:</p> <p>ԹԱՐԱՆԱԼԻՑ, ան. Թարախով լցուած, շատ թարախոտ:</p> <p>ԹԱՐԱՆԱՇԻՆ, ան. Թարախ ծնող:</p> <p>ԹԱՐԱՆԱՇՈՐ, ան. Որտեղից թարախ է ծորում:</p> <p>ԹԱՐԱՆԱԿԱՆ, ան. Թարախով պատուած:</p> <p>ԹԱՐԱՆԱԿԱՆԵԼ, չբ. Թարախ բռնել կապել:</p> <p>ԹԱՐԱՆԱԿԱՆՈՒՄ, գ. Թարախակալելը:</p> <p>ԹԱՐԱՆԱՀՈՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Թարախ ծորելը:</p> <p>ԹԱՐԱՆԱՅԻՆ, ան. Թարախի վերաբերեալ:</p> <p>ԹԱՐԱՆԱՇՍՏ, ան. Շատ թարախ պարունակող:</p> <p>ԹԱՐԱՆՈՏ, ան. Թարախ պարունակող:</p> <p>ԹԱՐԱՆՈՏԵԼ, նբ. Թարախով կեղտոտել:</p> <p>ԹԱՐԱՔ(Ե)ԱՄԱՑ, գ. Թարախական մի թափառական ցեղ:</p> <p>ԹԱՐԳ, գ. Թողնելը:</p> <p>ԹԱՐԳՄԱՆ, գ. 1. Թարգմանող անձը: 2. Փոխ. Արտայայտող:</p> <p>ԹԱՐԳՄԱՆԱԲԱՐ, մկ. Բացատրելով, մեկնելով հանդերձ:</p> <p>ԹԱՐԳՄԱՆԱԿԱՆ, ան. Թարգմանություն եղած:</p> <p>ԹԱՐԳՄԱՆԵԼ, նբ. Մի լեզուով ասուածը կմ գրուածը ուրիշ լեզուով ասել, կմ գրել:</p> <p>ԹԱՐԳՄԱՆԵԼԻ, ան. Ինչ որ պետք է թարգմանուի:</p> <p>ԹԱՐԳՄԱՆԻՉ, գ. Նա որ մի գրուածք</p>
---	---

թարգմանում է կմ թարգմանել է մի լեզ-
ւից ուրիշ լեզուի:

ԹԱՐԳՄԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Թարգմանե-
լը: 2. Մեկնություն:

ԹԱՐԳՄԱՆՉԱԳԻՐ, ան. Թարգմանիչ-
ների ձեռքով գրուած:

ԹԱՐԳՄԱՆՉԱԿԱՆ, ան. Թարգմանչին
յատուկ:

ԹԱՐԳՄԱՆՉՈՒՇԻ, գ. Թարգմանիչ իգա-
կան սեռի:

1. ԹԱՐԹԱՓ, գ. Այքի կոպերի արագ
շարժումը:

+ **2. ԹԱՐԹԱՓ**, գ. Փորձանք, պատու-
հաս:

1. ԹԱՐԹԱՓԱՆՔ, գ. Թարթափելը:

+ **2. ԹԱՐԹԱՓԱՆՔ**, գ. Պաշարի կմ գոյքի
վերջին մնացորդը:

ԹԱՐԹԱՓԵԼ, նբ. Ս. Այքերը թարթել:

ԹԱՐԹԱՓՈՒՆ, ան. Թարթափող:

ԹԱՐԹԻՉ, Ս. Թերթերունք: Կոպերու
շուրթերուն բուսած մազեր:

ԹԱՐԹՈՒՄ, գ. Թարթելը:

* **ԹԱՐԽ**, գ. Գծագիր, ուրուագիծ:

ԹԱՐԽԱՆ, գ. Ազնուականութեան տիտ-
ղոս հոնների մէջ:

+ **ԹԱՐԽԱՆԱԿԱՆ**, ան. Թարխանին
յատուկ:

ԹԱՐԽԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Թարխանի կո-
չումը:

ԹԱՐԽՈՒՆ, գ. (Բուս.) Բարձմենեակ-
ների ցեղին պատկանող բազմամեայ
բոյս:

ԹԱՐԿ, գ. Աղամանդի ամէն մի տաշ-
ուած երեսը:

ԹԱՐՄ, ան. Դեռահաս, առոյգ: Նոր: Հկր.
Քարթու:

ԹԱՐՄԱԲԵՐ, ան. Թարմութիւն բերող:

ԹԱՐՄԱԳԵՂ, ան. Թարմ եւ գեղեցիկ:

ԹԱՐՄԱԳԵՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Թարմ եւ գե-
ղեցիկ լինելը:

ԹԱՐՄԱՆԱԼ, չբ. Թարմ դառնալ:

ԹԱՐՄԱՍԱՐ, ան. 1. Յետին, անպիտան,
փուչ: 2. (Քրկն.) Համարում էին «խմն»,
«ինչ», «ապաքէն», կմ «թէ», «եթէ», «իբր»,
«զի», «որ» եւն բառերը:

ԹԱՐՄԱՏԻ, ան. Դեռահաս: Երիտա-
սարդ:

ԹԱՐՄԱՑՆԵԼ, անց. ձեւ Թարմանալ ի:

ԹԱՐՄԵՐԱՄ, ան. Նոր երամ կազմած:

ԹԱՐՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Թարմ լինելը:

ԹԱՐՄՕՐԵՆ, մկ. Թարմ կերպով:

ԹԱՐՓ, գ. Լայն բերանով ու նեղ տակը
ծակ կողով:

ԹԱՐՔ, գ. Չիու գաւակ:

ԹԱՑ, ան. Որի վրայ ջուր կմ այլ հեղուկ
է ածած:

+ **ԹԱՑԱՆ**, գ. Կաթնեղէն:

ԹԱՑԱՆԵԼ, չբ. Թաց լինել:

ԹԱՑԵԼ, չբ. Ջրով թրջել:

+ **ԹԱՑԻԿ**, ան. Թեթեւալիկ:

+ **ԹԱՑ-ԽՆՈՒՄ**, ան. մ. Թաց եղած:

ԹԱՑԿԵԿ } ան. մկ. Փոքր ինչ թաց, խո-
ԹԱՑՈՏ } նաւ:

ԹԱՑՈՏԵԼ, նբ. Քիչ թաց անել:

ԹԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Թաց լինելը:

+ **ԹԱՑ ՈՒ ԹՕՆ**, գ. Խոնաւ անձրեւային
եղանակ:

1. ԹԱԻ, ան. 1. Խիտ առ խիտ բուսած:
Հկր. Լերկ: 2. (Քրկն.) Խիստ արտա-սան-
ուող: Հկր. Նուրբ: 3. (Երած.) Հայկական
երաժշտութեան մէջ տեւողութեան
նշան: Հաստ ձայն:

2. ԹԱԻ, գ. Երբայական այբուբենի վեր-
ջին տառի անունը:

3. ԹԱԻ, գ. Բուն յարմար ժամանակը՝ մի
բան անելու:

ԹԱԻԱԼ, գ. Թաւալելը:

ԹԱԻԱԼԱԳԼՈՐ, ան. մկ. Թաւալուելով-
գլտորուելով:

ԹԱԻԱԼԳԼՈՐ, Ս. Թաւալագլոր: Գլխի-
վար:

ԹԱԻԱԼԵԼ, նբ. Մի բան ինքն իր վրայ պտոյտ տալով գլորել ներքեւ:
ԹԱԻԱԼՈՒԿ, գ. Մետաղեայ փոքր անիւ:
ԹԱԻԱԼՈՒՄՆ, գ. Թաւալելը, թաւալ-
 ուելը: Գլորում:
ԹԱԻԱԼՈՒՆ, ած. Թաւալումը:
ԹԱԻԱԼՈՒԵԼ, կր. չբ. Ինքն իւր շուրջը՝
 իր առանցքի շուրջը պտոյտ գործել:
ԹԱԻԱՆԻՏ, ած. Թաւ եւ խիտ:
ԹԱԻԱՍԱԶ, ած. Թաւ՝ խիտ մազերով,
 բրդոտ:
ԹԱԻԱՍԱԶՈՒԹԻՒՆ, գ. Թաւամազ լի-
 նելը:
ԹԱԻԱՅՕՆ, ած. Թաւ՝ խիտ յօնքեր ունե-
 ցող:
ԹԱԻԱՆԱԼ, չբ. Խտանալ, թանձրանալ:
ԹԱԻԱՆՇԱՆ, գ. Թաւ արտասանու-
 թեան նշան:
ԹԱԻԱՐՄԻ, ած. Թաւ մազերով ծած-
 կուած, բրդոտ:
ԹԱԻԱՓԵՏՈՒՐ, ած. Խիտ փետուրներ
 ունեցող:
+ԹԱԻԻԼ-ԹԱԻԻԼ ԳԱԼ, Տ. Թաւալ (տալ):
ԹԱԻԻՇ, գ. Մետաքսէ կմ բամբակէ փա-
 փուկ գործուածք:
ԹԱԻՇԱԿԵՐՊ, ած. Թաւիշի նման:
ԹԱԻՇԱՊԱՏ, ած. Թաւիշով պատած:
ԹԱԻՇԵԱՅ, ած. Թաւիշից պատրաս-
 տած:
ԹԱԻՇԵՂԷՆ, ած. գ. Թաւիշից պատրաս-
 տուած իրեր:
ԹԱԻՈՒԹԻՒՆ, գ. Թաւ լինելը:
ԹԱԻՈՒՏ, ած. Խիտ առ խիտ բուսած:
ԹԱԻՐԶՆԱԿ } գ. (Բուս.) Գարնանա-
ԹԱԻՐԸՆՁՈՒԿ }
 ծաղիկների կարգին պատկանող բոյս:
+ ԹԱԻՐԻԶԵԼԻ, ած. գ. Խաղողի մի տե-
 սակ:
1. ԹԱՓ, գ. 1. Ներսի դին, մէջը: 2. Բայերի
 հետ իբրեւ մկ. Միջով, ներսը, խորը:
2. ԹԱՓ, գ. 1. Մի բան անելու կարողու-
 թիւն: 2. Զարկերակ: 3. + Թափ-թափ, ա-

րագ-արագ, շուտ-շուտ: Եռանդ, սլացք:
+ ԹԱՓԱՑ, Տ. Ձուլածոյ:
ԹԱՓԱՀԱՐԵԼ, նբ. Թափ տալով շարժել:
ԹԱՓԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ } գ. Թափահարելը:
ԹԱՓԱՀԱՐՈՒՄ }
ԹԱՓԱՄԵՂՍՈՒՄ, Հարուածի, ցնցում-
 ների ուժի նուազեցում:
ԹԱՓԱՆ, գ. Ուղիղ աղիք, որտեղ կղկը-
 դանքը հաւաքուում է:
ԹԱՓԱՆԻԻ, գ. (Մեքեւ.) Մեծ ու ծանր
 անիւ:
ԹԱՓԱՆՑ, ած. Թափ անցնող:
ԹԱՓԱՆՑԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Թափան-
 ցական լինելը:
ԹԱՓԱՆՑԵԱԼ, ած. Միջով անցած:
ԹԱՓԱՆՑԵԼ, չբ. 1. Թափ անցնել, միջով
 անցնել: 2. Նման. Խորամուխ լինել:
ԹԱՓԱՆՑԵԼԻ, ած. Որի մէջ կմ միջով
 կարելի է թափանցել:
ԹԱՓԱՆՑԻԿ, ած. 1. Տ. Թափանցանց: 2.
 (Ֆիզ.) Որի միջով լոյսը անցնում է:
ԹԱՓԱՆՑԻՉ } ած. Թափանցող:
ԹԱՓԱՆՑԿՈՏ }
ԹԱՓԱՆՑԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Թափանցիկ լի-
 նելը:
ԹԱՓԱՆՑՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Թափանցող՝
 թափանցիչ լինելը:
ԹԱՓԱՆՑՈՒՄ, գ. Թափ անցնելը, միջով
 անցնելը: Ներագրում:
+ ԹԱՓԱՆ-ՓՍՈՐ, Տ. Թափան-թրիք:
*** ԹԱՓԱՌ**, մկ. Թափառումով:
ԹԱՓԱՌԱԿԱՆ, ած. 1. Թափառող. այս-
 այն կողմը շրջող: 2. գ. Աստանդական
 կեանք վարող ժողովուրդ: 3. մկ. Թա-
 փառելով: Դեզերող:
ԹԱՓԱՌԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Թափառա-
 կան լինելը: Դեզերում:
ԹԱՓԱՌԱՍՈՒԿ, Տ. Շիկամուկ:
ԹԱՓԱՌԱՅԱՑ, ած. մկ. Աննպատակ՝
 աստանդական թափառող:
ԹԱՓԱՌԱՇԶԻԿ, ած. Անգործ եւ ան-
 նպատակ թափառող:

ԹԱՓԱՌԱՇՐՉՈՒԹԻՒՆ, գ. Թափառաշրջիկ լինելը:
ԹԱՓԱՌԵԼ, չք. Այս ու այն կողմը շրջել աննպատակ: Դեզերիլ:
ԹԱՓԱՌԻՎ, Տ. Թափառական:
ԹԱՓԱՌՈՒՄ, գ. Թափառելը:
ԹԱՓԵԼ, նբ. 1. Թափով՝ ուժով խլել: 2. Թափով՝ ուժով շարժել: 3. Մի բան դատարկել: 4. Հեղուկը ամանից դուրս ածել:
 + **ԹԱՓԷԹԱՓ**, մկ. Մեծ թափով, շտապով:
 + **ԹԱՓԷՍՍՓ ՏԱԼ**, Թափահարել, ցնցել, շարժել:
 * **ԹԱՓԸԼԹԱՑ**, ած. Թափով ընթացող՝ վազող, սրընթաց:
 + **ԹԱՓ-ԹԱՑ**, ած. Բոլորովին թաց:
 + **ԹԱՓԹԱՓԱՆՔ**, Տ. Թափթփուք:
 * **ԹԱՓԹԱՓԵԼ**, չք. Բարխսել:
 + **ԹԱՓԹՓԱՍ**, ած. Այստեղ եւ այնտեղ թափած: Անխնամ:
ԹԱՓԹՓԵԼ, նբ. Այստեղ եւ այնտեղ թափել:
 + **ԹԱՓԹՓՈՒՎ**, ած. մկ. Այստեղ-այնտեղ թափած, հատ-հատ: Աւելցուկ:
ԹԱՓԹՓՈՒՎ, Արտադրութեան ժամանակ նիւթի մանրուքը:
 + **ԹԱՓԻՎ**, գ. Չեռքի կէս թաթ:
ԹԱՓԻՉ, գ. Գործուածքը թակելով՝ տոփելով լուացող:
ԹԱՓՕՈՒ, ած. Թափած, ձուլածոյ:
 * **ԹԱՓՈՑ**, ած. մկ. Արագ, արագաբար:
ԹԱՓՈՒՄ, գ. Դուրս թափելը:
 1. **ԹԱՓՈՒՐ**, գ. Փայտէ տափակ սկուտեղ:
 2. **ԹԱՓՈՒՐ**, ած. 1. Դատարկ, ամայի:
 2. Չբռնուած, ազատ:
 * **ԹԱՓՈՒՐԵԼ**,
ԹԱՓՈՒՐԱՆԱԼ, չք. Թափուր մնալ, դատարկուել:
ԹԱՓՈՒՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Թափուր՝ դատարկուած՝ ամայի լինելը:

+ **ԹԱՓՉԱԿ**, գ. Բահի կոթի վրայ հազցըրած փայտէ փոքրիկ թել:
 * **ԹԱՓՉՈՒԹԻՒՆ**, գ. Թափիչի արհեստը:
ԹԱՓՕՆ(Ք), գ. Թափթփուած մասեր:
ԹԱՓՕՆԱԿՈՅՏ, գ. Թափօնների կոյտ: Հանքի աւելցուք:
ԹԱՓՕՐ, գ. 1. Եկեղեցական հանդէս: 2. Ընդհանրապէս հանդիսատր երթ:
ԹԱՓՔ, գ. Սայլի երեսի կազմածը՝ ցցերով, առանց լիսեռի եւ անիւների. Թամբ:
ԹԱՓՔԱԳՈՐՄ, ած. գ. Թափք պատրաստող մասնագէտ:
ԹԱՓՔԱԳՈՐՄԱԿԱՆ, ած. Թափքագործին վերաբերող:
ԹԱՓՔԱՅԻՆ, ած. Թափքին վերաբերող:
ԹԱՔ, գ. Թաքնուել, Թաքցնել:
ԹԱՔԹԱՔՈՒՐ } ած. մկ. Թաքնուելով,
ԹԱՔԹԱՔՈՒՐ } պահուրտելով:
ԹԱՔՆԱԲԱՐ, մկ. Թաքուն կերպով:
 Գաղտնի:
ԹԱՔՆԱԳՐՈՒԹԵԱՆ, գ. Թաքուն գրուած:
ԹԱՔՆԱՆՈՐՀՈՒՐ, ած. Թաքուն խորհուրդներ ունեցող:
ԹԱՔՆԱՄԻՏ, ած. Ծածկամիտ:
ԹԱՔՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Թաքուն՝ ծածուկ լինելը:
ԹԱՔՆՈՒԵԼ, չք. Ծածկուել ուրիշի տեսողութիւնից: Պահուրտիլ:
 + **ԹԱՔՆԻՎ**, ած. Թաքնուած:
ԹԱՔՆԻՆ, ած. մկ. 1. Թաքնուած, թաքցրած: 2. Մութ, անյայտ:
ԹԱՔՆԻՍ, գ. Թաքնուելը, թաք կենալը:
ԹԱՔՉԵԼ, Տ. Թաքնուել: Պահել:
 * **ԹԱՔՍՈՅ**, ած. Թաքնուած, թաք կացած:
ԹԱՔՍՈՅ, գ. Թաք կենալու՝ պահուրտելու տեղ:
ԹԱՔՏԵԼ, անց. ձեւ. Թաքնուելի:
ԹԵԶԱՆ, գ. Գործուածքի լայնքսի թելը:

* **ԹԵԶԱՆԱՏ**, ան. Թեզանիք չունեցող:
ԹԵԶԱՆԻՔ, գ. Հագուստի երկայն թել:
 Հագուստի բազուկը ծածկող մաս:
 * **ԹԵԶՆԵԲԵՐԱՆ**, գ. Թեզանիքի բերանը:
ԹԵԹԵԻ, ան. 1. Փոքր քաշ ունեցող:
 2. Թոյլ կերպով արտայայտուող, մեղմ:
 3. Արագաշարժ, արագ: 4. Աննշան, փոքր:
 5. մկ. Թեթել կերպով:
ԹԵԹԵԻԱԲԱՐ, մկ. Թեթել կերպով:
ԹԵԹԵԻԱԲԱՐՈՅ, ան. Թեթել վարք ու բարքի տեր:
ԹԵԹԵԻԱԲԱՐՈՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Թեթելաբարոյ լինելը:
ԹԵԹԵԻԱԲԵՆՈՆ, ան. Թեթել բեռնած:
ԹԵԹԵԻԱԳԻՆ, ան. Շատ թեթել:
ԹԵԹԵԻԱԳՆԱՅ, ան. Թեթել՝ արագ գրնացք ունեցող:
ԹԵԹԵԻԱԳՆԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Թեթելագրնաց լինելը:
ԹԵԹԵԻԱԳՆԻ, ան. մկ. Թեթել՝ էժան գնով, էժանագին:
ԹԵԹԵԻԱԳՈՅՆ, բաղդ. աստ. Թեթել՝ի, Աւելի թեթել:
ԹԵԹԵԻԱԶԳԵՍ, ան. մկ. Թեթել հագնուած:
ԹԵԹԵԻԱԶԷՆ, ան. Թեթել կերպով զինւած:
ԹԵԹԵԻԱԹՈՒՉ, ան. Թեթել թոխք ունեցող:
ԹԵԹԵԻԱՎԻ, Տ. Թեթելաբար:
ԹԵԹԵԻԱՀԱՆԴԵՐՉ, Տ. Թեթելազգեստ:
ԹԵԹԵԻԱՉԵՆՆ, ան. (դրձվ.): Թեթել ձեռքով:
ԹԵԹԵԻԱՄԻՏ, ան. Նա որ շտապով մի բան անում է՝ առանց կարգին մտածելու: Թեթելատլիկ, շփացած:
ԹԵԹԵԻԱՍՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Թեթելամիտ լինելը:
ԹԵԹԵԻԱՆԱԼ, չբ. 1. Քաշը պակասել:
 2. Լրջութիւնը կորցնել:
ԹԵԹԵԻԱՆՂԱՍ, ան. Թեթել անղամներ

ունեցող:
ԹԵԹԵԻԱՇԱՐՇ, ան. Դիւրաշարժ:
ԹԵԹԵԻԱՇԱՐՇՈՒԹԻՒՆ, գ. Թեթելաշարժ լինելը:
ԹԵԹԵԻԱՍԱՀ, ան. Արագ սահող:
 * **ԹԵԹԵԻԱՍԻՐՏ**, ան. Թեթելամիտ, թոխվոյ:
ԹԵԹԵԻԱՎԱՐՔ, ան. Թեթել վարքի տեր, թեթելաբարո:
ԹԵԹԵԻԱՔԱՅՆ, ան. Թեթել քայլեր ունեցող: Արագաքայլ:
ԹԵԹԵԻՆԸԹԱՅ, ան. մկ. Թեթել ընթացք՝ քայլուածք ունեցող:
ԹԵԹԵԻՆԸԹԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Թեթելընթաց լինելը:
ԹԵԹԵԻՆԱԼ, Տ. Թեթելանալ:
ԹԵԹԵԻՈՒԹԻՒՆ, գ. Թեթել լինելը: 1. Մեղմութիւն: 2. Արագաշարժ լինելը: 3. Աննշան լինելը: 4. Անպարկեշտութիւն:
 + **ԹԵԹԵԻՈՒՎ**, ան. Թեթել, թեթելիկ:
 + **ԹԵԹԵԻՍՈՒՎ**, ան. Թեթելամիտ:
ԹԵԹԵԻՍՈՒՎՈՒԹԻՒՆ, գ. Թեթելատլիկ՝ անամօթ լինելը:
ԹԵԹԵԻՕՐԷՆ, մկ. Թեթելաբար:
ԹԵԹԻՅԵՆ, նբ. (Աքաղաղի) զուգաւորուել (հաւի հետ):
ԹԵՆ, գ. 1. Երկայն՝ բարակ՝ կակուղ՝ մազանման նիւթ: 2. Հեռագրական թել:
 3. Տեւողութիւն, ընթացք: Կեանքի թելը խզուեց:
ԹԵՆԱԴԻՐ, Տ. Թելադրող:
ԹԵՆԱԴՐԱՆՔ, Տ. Թելադրութիւն:
ԹԵՆԱԴՐԵՆ, նբ. 1. Յիշեցնել, խրատել:
 2. Բերանացի ասել:
ԹԵՆԱԴՐՈՉ, գ. Խորհուրդ տուող, դըրդող:
ԹԵՆԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Յուշարարութիւն, յիշեցնելը: 2. Բերանացի մի բան ասելը, որպէսզի ուրիշը գրի առնի:
ԹԵՆԱՏՈՅՐ, գ. Թելի ծայրը:
ԹԵՆԱԿԱՐ, գ. Կարի նախափորձ:

ԹԵԼԱՀԱՅՍ, գ. Թելի նման կտրտած ու բոհրած խմոր:

ԹԵԼԱՆՍԱՆ, ած. Թելի նման:

ԹԵԼԱԻՈՐ, ած. Թել ունեցող:

ԹԵԼԵԼ, նբ. Թելը ասեղի ծակն անցկացնել:

ԹԵԼ-ԹԵԼ, ած. մկ. 1. Թելերի բաժանում: 2. Նման. Քրքրում:

ԹԵԼԹԵԼԵԼ, չբ. Բարակ թելերի բաժանում:

+ **ԹԵԼԻԿ**, գ. Բարակ թել:

+ **ԹԵԼԻԿ-ՄԵԼԻԿ**, ած. Փոքր, տկարակազմ:

+ **ԹԵԼԽՍՈՐ**, գ. Խմորեղեն կերակուրի մի տեսակ:

ԹԵԼՈՐՈՒԿ, գ. (Կենդ.) Բարակ կլոր երկայնաձև թելանման որդերի ցեղ:

ԹԵԼՈՒՄ, գ. Թելելը, թելը ասեղի ծակով անցկացնելը:

ԹԵԼ-ՊԱՆԻՐ, գ. Քաշած կաթից պատրաստած պանիր:

ԹԵԼՓԻՆ, Տ. Դլփին:

ԹԵԿՆ, գ. Ուսազրուխ, կռնակ:

ԹԵԿՆԱՍՈՒ, գ. Այն անձը, որ նկատի է առնում ընտրություն:

2. Գիտութիւնների թեկնածու:

ԹԵԿՆԱՍՈՒԹԻՆ, գ. Թեկնածու լինելը:

ԹԵԿՆԱԿԻՑ, ած. գ. Թիկունք եղող:

ԹԵԿՆԱՄԻՄ, գ. Թիկունքի մսի շերտ:

+ **ԹԵՂ**, գ. Յարդախատն ցորեն կմ գարի:

+ **ԹԵՂԵԼ**, նբ. Յարդախատն հացահատիկի երկայնաձև ղեգ:

ԹԵՂԻ, գ. (Բուս.) Կնձնիների կարգին պատկանող ծառ:

+ **ԹԵՂՈՒՑ**, գ. Թեղիներ տնկում կմ բուսած տեղ:

ԹԵՂՕՇ, գ. (Բուս.) Կաղնիի ցեղին պատկանող գեղեցիկ ծառ:

ԹԵՄ, գ. Գալատ կմ շրջան, որ յանձնըւում է մի եպիսկոպոսի կառավարութեան:

ԹԵՄԱԿԱԼ, ած. Թեմ ունեցող, թեմի կառավարիչ:

ԹԵՄԱԿԱՆ, ած. Թեմին յատուկ:

ԹԵՄԱԿԱՆԱԻԱՐՏ, ած. Թեմական հոգևոր դպրոցն աւարտած:

ԹԵՅԱԴԵՂԱՏ, գ. Թելի խտից պատրաստած դեղատ:

ԹԵՅԱՓՈՇԻ, գ. Թեյախտի փոշի:

* **ԹԵՊԵԿ**, գ. Կապկի մի տեսակ:

+ **ԹԵՊՈՒՐ**, Տ. Փետուր:

+ **ԹԵՊՈՒՐՓՈՒՆ**, գ. Թռչունների փետուր փոխելը:

ԹԵՊՈՒՍՕ, **ԹԵՊՈՒԵԼ**, Տ. Թեպրած: Փիտրած:

ԹԵՊՐԱՍՕ ՀԱԻ, գ. Թեպրահան արած, փետուրները քաշած հաւ:

ԹԵՊՐԱՀԱՆ, ած. Թեպրած: Փետրահան:

1. **ԹԵՐ**, գ. Կողմ, կոյս:

+ 2. **ԹԵՐ**, գ. Օաղկի թերթ:

3. **ԹԵՐ**, Թերի՛ի արմատ:

* **ԹԵՐԱԲԱՆ**, ած. Խօսքը կիսատ՝ անկատար:

ԹԵՐԱԲԱՆԵԼ, ն. եւ չբ. Կիսատ-պռատ խօսել:

ԹԵՐԱԲԱՑ, ած. Թերի՛ կիսատ բացում:

ԹԵՐԱԳԼՈՒԽ, ած. Թերի՛ անկատար գլուխ ունեցող:

ԹԵՐԱԳՆԱՀԱՏԵԼ, նբ. Թերի՛ գնահատել, իրական արժեքից պակաս գնահատել:

ԹԵՐԱԳՆԱՀԱՏՈՒՄ, գ. Թերագնահատելը:

* **ԹԵՐԱԳՐԵԼ**, նբ. Թերի՛ եւ թիր գրել, աղաւաղել խօսքը:

ԹԵՐԱԹԱՓ, ած. Կիսով չափ թափում:

ԹԵՐԱԹԱՓԵԼ, չբ. Հարբեցութիւնից կիսով չափ սթափուել:

ԹԵՐԱԹԻՈՒ, Իրադրութիւն, երբ թռչող մարմինը, շարժուելով դէպի թիրախ, դրան չի հասնում՝ շուտ է վայր ընկնում

<p>կամ պայթում:</p> <p>* ԹԵՐԱԼՈՒՐ, ան. Կիսատ-պռատ լսող, անուշադիր:</p> <p>* ԹԵՐԱԼՍԵԼ, նբ. Կիսատ-պռատ լսել, անուշադիր լինել:</p> <p>ԹԵՐԱՆՈՒՄ, ան. Կիսատ խմած:</p> <p>ԹԵՐԱԽՕՍ, ան. Խօսուածքը թերի՝ կակազ:</p> <p>ԹԵՐԱԾԱՆՕԹ, ան. Ոչ լիովին ծանօթ:</p> <p>* ԹԵՐԱՄԻՆ, ան. Օրպակաս ծնուած:</p> <p>ԹԵՐԱԿԱԶՍ, ան. Թերի կազմուած:</p> <p>ԹԵՐԱԿԱՏԱՐ, ան. Աւբողջապէս չկատարուած:</p> <p>ԹԵՐԱԿԱՏԱՐԵԼ, նբ. Թերի կատարել:</p> <p>ԹԵՐԱԿԱՏԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Թերակատար լինելը:</p> <p>ԹԵՐԱԿԱՏԱՐՈՒՄ, գ. Թերակատարելը:</p> <p>* ԹԵՐԱԿԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Պակաս ուտելը:</p> <p>ԹԵՐԱԿԴԶԱՅԻՆ, ան. Թերակդուն յատուկ:</p> <p>ԹԵՐԱԿԴՁԻ, գ. Հողամաս, որ շրջապատուած է ծովով, բացի մի կողմից:</p> <p>* ԹԵՐԱԿԹՈՒԹԻՒՆ, Տ. Կիսակրթութիւն:</p> <p>ԹԵՐԱՀԱԼ, ան. Թերի՝ կիսատ հալուած:</p> <p>ԹԵՐԱՀԱՇՈՒԱՐԿ, գ. Թերի հաշուարկ:</p> <p>ԹԵՐԱՀԱՍ, ան. Տիաս, անփորձ, կէս հասուն:</p> <p>ԹԵՐԱՀԱԻԱՏ, ան. 1. Որի հաւատը թերի է: 2. Անվստահ:</p> <p>ԹԵՐԱՀԱԻԱՏԵԼ, չբ. Թերի հաւատալ:</p> <p>ԹԵՐԱՀԱԻԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Թերի հաւատ ունենալը:</p> <p>ԹԵՐԱՀՄՈՒՏ, ան. Նա որ թերի հմտութիւն ունի:</p> <p>ԹԵՐԱՃ, ան. Քիչ զարգացած, յետամընաց:</p> <p>* ԹԵՐԱՄԻՏ, ան. Պակասամիտ:</p> <p>* ԹԵՐԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Թերամիտ լինելը, պակասամտութիւն:</p> <p>ԹԵՐԱՅԱՆԳ, ան. գ. Յանգ, որի նմանա-</p>	<p>ձայնութիւնը թերի է:</p> <p>ԹԵՐԱՅԱՆԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Թերայանգ լինելը:</p> <p>ԹԵՐԱՅՈՅՍ, ան. Կատարելապէս չուսացող: Նուազ յոյսով:</p> <p>ԹԵՐԱՆԱԼ, չբ. 1. Թերի կմ անկատար գտնուել:</p> <p>* ԹԵՐԱՆԴԱՍ, ան. Որեւէ անդամը պակաս:</p> <p>* ԹԵՐԱՆՈՒՆ, գ. Թերի անուն:</p> <p>* ԹԵՐԱՆՈՒՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Թերի անուանադրութիւն:</p> <p>ԹԵՐԱՍԱՌՈՅՅ, ան. Կիսատ սառած:</p> <p>ԹԵՐԱՍՏՈՒԵՐ, ան. (Ֆիզ.) Որտեղ աղօտ լոյս է ընկնում: 2. գ. (Աստղաբ.) Աղօտ լոյս: Կիսաստուեր:</p> <p>ԹԵՐԱՎԱՐԺ, ան. Որի վարժութիւնը դեռ թերի է: Կիսավարժ:</p> <p>ԹԵՐԱՎԱՐԺՈՒԹԻՒՆ, գ. Թերավարժ լինելը:</p> <p>ԹԵՐԱՍ, ան. Թերի, անկատար, պակասաւոր:</p> <p>ԹԵՐԱՍԵԼ, նբ. Թերատ դարձնել:</p> <p>ԹԵՐԱՍԵՍ, ան. Թերի տեսնող:</p> <p>ԹԵՐԱՍԵՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Թերատես լինելը:</p> <p>ԹԵՐԱՐԺԵՒՈՐՈՒՄ, գ. Թերարժեւորելը, ըստ արժանուոյն չգնահատելը, թերարժէքաւորում:</p> <p>ԹԵՐԱՅՈՒՄ, գ. Պարտականութեան անտեսում, զանցառութիւն:</p> <p>ԹԵՐԱԻԱՐՏԻԱԾ, ան. Կիսաւարտ:</p> <p>ԹԵՐԱՓ, Եբբ. trafim, Մարդակերպ տընային կուռք:</p> <p>ԹԵՐԱՔԱՍ, ան. Կիսով չափ, անկատար: Լաւ չքանում:</p> <p>ԹԵՐԱՔԱՍԵԼ, նբ. Կիսով չափ կոխել պատեանի մէջ: Խաղողը կիսով չափ քամել:</p> <p>* ԹԵՐԱՔԱՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Թերաքամ լինելը, անկատարութիւն:</p> <p>ԹԵՐԲԵՆՆՈՒԱԾՔ, գ. Նուազ բեռնուած:</p>
---	---

ԹԵՐԵՒՄ, մկ. Որ արտայայտում է կարելիություն, յոյս, ենթադրություն: Գուցէ:
 + **ԹԵՐԵՓ**, ած. Թերի եփած: Կիսաեփ:
 + **ԹԵՐԵՓՈՆ(Շ)ՓՈՇ**, ած. Անփութություն էր կիսատ-պռատ կատարում:
ԹԵՐԶՒՆՈՒՄ, գ. Բաւարար չափով զինուած չլինելը:
ԹԵՐԶՒՆՈՒՅԵԼ, բ. Բաւարար չափով զինուած չլինել:
ԹԵՐԹ, գ. 1. Որեւէ լայն, տափակ ու բարակ իր: 2. Միածալ թուղթ: 3. Գրքի մէջ ամէն մի թուղթ: 4. Լրագիր:
ԹԵՐԹԱՆՈՒԿՆԵՐ, գ. (Կենդ.) Փափկամորթների ստորին դասը:
ԹԵՐԹԱԿԵՐՊ, ած. (Օաղկի) թերթի նման:
ԹԵՐԹԱՍԵՐ, գ. Թերթ սիրող:
ԹԵՐԹԵՒՈՐ, ած. Թերթեր ունեցող:
ԹԵՐԹԱՔԱՐ, գ. (Հանք.) Մրաքարերի կարգին պատկանող ապառաժային քարեր:
ԹԵՐԹԵԼ, նբ. Գրքի թերթերը այս եւ այն կողմը դարձնել:
ԹԵՐԹԵՐՈՒՆՔ, գ. Աչքի արտեւանունքի (կոպերի) ծայրերին բուսած կարճ ու կարծր մազերի շարքը:
 + **ԹԵՐԹԵՐՈՒԿ**,
 + **ԹԵՐԹԵՐՈՒՏ**, գ. Խմորեղէն թխուածքի մի տեսակ:
ԹԵՐԹԻԿ, գ. Փոքր չափով կտրած թերթ:
ԹԵՐԹՈՒԿ, գ. Լրագիր:
ԹԵՐԹՕԼ, գ. Գրական կմ գիտական բովանդակութեամբ երկ: Թերթի մէջ մաս-մաս հրատարակուած վէպ:
 1. **ԹԵՐԻ**, ած. 1. Կիսատ, չամբողջացած:
 2. Պակասատը: 3. Անկատար:
 + 2. **ԹԵՐԻ**, գ. 1. Սայլի երկու կողքի չորս գերաններից վերելի ամէն մէկը, թառ:
 + **ԹԵՐԻՄԱՇ**, ած. Կիսատ խաշած:
 + **ԹԵՐԻՇՈՒԿ**, ած. Գողտրիկ, քաղցրահոս:
ԹԵՐԻՄՈՐՈՎ, ած. Թերխաշ:

* **ԹԵՐԻՍՕՍ**, Տ. Կակագ:
ԹԵՐԶԱԻԱՔԱԳՐՈՒՄ, գ. Թերի հաւաքագրելը:
 + **ԹԵՐՄԱՇ**, ած. Կիսամաշ:
ԹԵՐՄԱՅՔ, ած. Մէկի կերածի կմ խմածի մնացորդը:
ԹԵՐՈՐՈՇ, ած. Լրիւ չորոշում:
ԹԵՐՈՒԴԵՍ, Տ. Թերուղէմ վիճաբանություններ:
ԹԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Թերի կիսատ լինելը: 2. Պակասություն:
ԹԵՐՈՒՂԻՂ, ած. Ոչ ամբողջապէս ուղիղ շիտակ:
ԹԵՐՈՒՄ, ած. Որի ուսումը թերի է, թերի ուսած:
ԹԵՐՈՒՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Թերուս լինելը:
ԹԵՐՍԼՈՒԱՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Թերսնուած լինելը՝ թերասնում՝ թերասնութիւն:
ԹԵՐՔԱՍ, ած. Թերաքամ, կիսաքամ:
ԹԵՒ, գ. 1. Թռչունների մարմնի փետրաւոր թռչելու անդամը: 2. Մարդու բազուկ, ձեռք: 3. Մակոյկի երկու կողմերի ամբողջը գցուած զոյգ փայտիկները: 4. Զգեստի մասը: 5. Ընտանի թռչուն: 6. Շինութեան մասեր: 7. Փոխ. Հովանաւորություն, պաշտպանություն:
ԹԵՒԱԶՈՒՐԿ, ած. Թեւ(եր)ից զրկուած:
ԹԵՒԱԹԱՓ, ած. Թեւերը թափած՝ պոկած՝ կախած, յոգնած:
ԹԵՒԱԹԱՓԵԼ, չբ. Թեւերը թափել, թեւերը կորցնել:
ԹԵՒԱՄԵԼ, չբ. Թեւերը շարժել, թափահարել թռչելու համար:
ԹԵՒԱԿ, գ. Փոքր թեւ, թեւիկ:
 * **ԹԵՒԱԿԻՑ**, ած. (Բանակի) թեւ կազմող:
ԹԵՒԱԿՈՒՅԵԼ, չբ. 1. Թեւերին ոյժ տալ:
 2. Փոխ. Ջանալ:
ԹԵՒԱԿՈՏՈՐ, ած. Թեւ(եր)ը կտրած:
 * **ԹԵՒԱԿՈՒՌ ԼԻՆԵԼ**, Տ. Թեւակոխել:
ԹԵՒԱԿՑԵԼ, չբ. Թեւը թեւին կցուել:

ԹԵԻԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Աջակցություն:
ԹԵԻԱՀԱՐԵԼ, ն. եւ չբ. Թեւերը թափ տալ:
 * **ԹԵԻԱՀԵՐԶ**, ած. Հերձած՝ ճեղքած թեւեր ունեցող:
ԹԵԻԱԶԱՅՆ, գ. Թեւերի թափահարման ձայնը:
ԹԵԻԱԶԵՆՆԻ, ած. գ. (Կենդ.) Ընդհանուր անուն կաթնասուն եւ մսակեր կենդանիների:
ԹԵԻԱՍՍՍՆ, գ. (Կենդ.) Բրածոյ մողեսի մի տեսակ:
 + **ԹԵԻԱՆԻ**, ած. Թեւ, թեւեր ունեցող (զգեստ):
ԹԵԻԱՆՍԱՆ, ած. Թեւի նմանուող:
ԹԵԻԱՆՑ, գ. (Ռազմ.) Անցում հակառակորդի զորքի թեւերի կողմից դէպի թիկունք:
ԹԵԻԱՆՑԵԼ, նբ. (Ռազմ.) Անցնել հակառակորդի թեւի կողմը:
ԹԵԻԱՆՑՈՒԿ, ած. մկ. Թեւ թեւի տուած:
ԹԵԻԱՊԱՇՏՊԱՆ, գ. (Ռազմ.) Բանակի թեւերը պաշտպանող զորամիասորում:
ԹԵԻԱՊԱՐԵԼ, չբ. Թեւերի շարժումով վերանայ, թռչել, սլանալ:
ԹԵԻԱՊԱՐՓԱԿ, ած. Թեւերով պարփակուած՝ պատսպարուած:
ԹԵԻԱՊԵՏ, գ. Բանակի թեւի պետ:
ԹԵԻԱՍՔՕՂԵԼ, նբ. Թեւերով երեսը սքողել:
ԹԵԻԱՏ, ած. Թեւը կտրած:
ԹԵԻԱՏԱՐԱԾ, ած. Թեւերը տարածած:
ԹԵԻԱՏԵԼ, նբ. Թեւերը կտրտել:
ԹԵԻԱԻՈՐ, ած. 1. Թեւեր ունեցող:
 2. Փոխ. Թոխք ունեցող, սլացող:
ԹԵԻԱԻՈՐԵԼ, նբ. Թեւ տալ:
ԹԵԻԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Թեւատր լինելը:
ԹԵԻԱԻՈՐՈՒՄ, գ. Թեւատրուելը:
ԹԵԻԵԼ, չբ. Թեւերը շարժելով թռչել:
 + **ԹԵԻՇԼԿԵՐ**, գ. Աշխատանքի մէջ օժանդակող, ընկեր:

ԹԵԻԻԿ, ած. Փոքր թեւ:
 + **ԹԵԻԼԻԿ**, գ. Բազպան, որ կանայք կրում են թեւերի վրայ:
 + **ԹԵԻԽԱՂ**, գ. Պար, որի ժամանակ բացած թեւերը շնորհալի կերպով շարժում են այս եւ այն կողմ:
ԹԵԻՃԱԿ, գ. Թի, թիակ:
 + **ԹԵԻՆՈՑ**, գ. Տղամարդկանց շապկի թեւի վարի մասը, որ ծածկում է դաստակը:
ԹԵԻՇՈՐ, Տ. Թելաթ, Թաթաշոր:
ԹԵԻՈՏՈՒՆՔ, գ. (Կենդ.) Փափկամորթների դաս:
ԹԵՓ, գ. 1. Յորենի հատիկը պատող նուրբ կեղեւը: 2. Որոշ ծաղիկների նուրբ կմ կարծր պատեաններ:
ԹԵՓԱԶԵՐՄ, ած. Թեփից ազատուած:
ԹԵՓԱԹԵԻ, ած. գ. (Կենդ.) Միջատների դաս:
ԹԵՓԱԽԱՆՆ, ած. Որի մէջ թեփ է խառնուած:
ԹԵՓԱԾԱՌ, գ. (Բուս.) Այժմ սպառուած բրածոյ ծառ:
ԹԵՓԱՀԱՆ, ած. Թեփը հանող:
ԹԵՓԱՍՈՐԹ, ած. գ. (Կենդ.) Ձկների տեսակներ:
ԹԵՓԱՄԱՆ, ած. Թեփի նման:
ԹԵՓԱՇԱՏ, ած. Շատ թեփ պարունակող:
ԹԵՓԱԻՈՐ, ած. Թեփ ունեցող:
ԹԵՓԱՔԱՐ, գ. (Հանք.) Փայլատի մի տեսակը:
ԹԵՓՈՏ, ած. Շատ թեփ ունեցող:
 + **ԹԵՓՈՏԵԼ**, նբ. Թեփ խառնել, քսել:
ԹԵՓՈՏՈՒԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Թեփոտուած լինելը՝ թեփոտութիւն՝ թեփոտում:
ԹԵՓՈՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Թեփոտ լինելը:
ԹԵՓՈՏՈՒՄ, գ. Թեփոտուելը:
ԹԵՔ, ած. մկ. Դէպի մի կողմը կախուած:
 * **ԹԵՔԱԿՆ**, ած. Թեք աչքեր ունեցող, շիլ:
ԹԵՔԱՀԱՐԹԱԿ, գ. Սայլակների համար

հարմարեցուող թեք ճանապարհ ուղի:
ԹԵՔԵԼ, նբ. 1. (Մետաղէ գործիքը) ծե-
 ծել, կռանել, ծռել: 2. Ծռել:
ԹԵՔՈՒԱԾՔ, գ. Թեք դրուծիւնը, թե-
 քուծեան աստիճանը:
ԹԵՔՈՒԹԻՒՆ, գ. Թեք լինելը:
ԹԵՔՈՒՄ, գ. Թեքելը, ծռելը:
ԹՉԱԲԵՐ, ւծ. Թուզ բերող:
 * **ԹՉԱՆԱԼ**, չբ. Թուզ դառնալ:
ԹՉԱՉԱՓ, ւծ. Մի թզի չափ:
 + **ԹՉԱՉԻՐ**, գ. Թզի չիր:
ԹՉԱՍՏԱՆ, գ. Որտեղ թուզ շատ է բուս-
 նում:
ԹՉԱՎԱՃԱՌ, գ. Թուզ վաճառող:
ԹՉԱՔԱՂ, ւծ. Թուզ քաղող:
ԹՉԵՆԱՊԱՍ, ւծ. Թզենու տերեւով պա-
 տած:
ԹՉԵՆԻ, գ. (Բուս.) Հացապտղիների
 կարգին պատկանող ծառ:
ԹՉԻ, ւծ. Թզի ծառ, թզենի:
 + **ԹՉԻԿ**, ւծ. Մի թզի չափ:
 + **ԹՉԿԱԼ**, չբ. Թոյլ վառուել:
ԹՉԿԵԼ, չբ. Ճլորել, կուչ գալ:
ԹՉՈՒԿ, գ. Կարճահասակ մարդ:
ԹԷ, շղկ. Կապում է գլխատր նախա-
 դաստի ինը երկրորդական նախադա-
 ստի թեան հետ: Եթէ, որ, արդեօք:
ԹԷԱԲԱՐ,
ԹԷԱՊԷՄ, մկ. Թէութեամբ, եթէ ասելով:
ԹԷԱԿԱՆ, ւծ. Թէաբար ասում:
ԹԷԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, Տ. Թէութիւն:
ԹԷ ԵՒ, **ԹԷԵՒ**, Տ. Թէպէտ, թէպէտեւ:
 + **ԹԷԺ**, ւծ. մկ. Սաստիկ տաք:
ԹԷԺԱՆԱԼ, չբ. Սաստիկ տաքանալ,
 բորբոքուել:
ԹԷԺԱՑՆԵԼ, անց. ձեւ Թէժանալ ՚ի:
ԹԷԿՈՒԶ, շղկ. 1. Եթէ ուզում ես: 2. Զի-
 ջումն:
ԹԷՄ, Տ. Թեմ:
ԹԷՑ, գ. 1. (Բուս.) Թէյազգիների կարգին
 պատկանող թուփ: 2. Ընկելիք:
ԹԷՅԱԿԵՐՊ, ւծ. Թէյի նման:

ԹԷՅԱՄԱՆ, գ. Աման, որի մէջ թէյ են
 պահում:
ԹԷՅԱՆՈՑ, Տ. Թէյարան:
ԹԷՅԱՎԱՃԱՌ, գ. Թէյ վաճառող:
ԹԷՅԱՎԱՃԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Թէյի վա-
 ճառականութիւն:
ԹԷՅԱՐԱՆ, գ. Խանութ, որտեղ խմելու
 թէյ են ծախում:
 * **ԹԷՅԱՐԲՈՒՆՔ**, գ. Թէյ խմելը:
ԹԷՅԱՐԿՂ, գ. Խոնաւ կաշիով պատած
 արկղ, որի մէջ ածում են թէյը:
 + **ԹԷՅԱՔԱՍԻ(Չ)**, գ. Քամիչ:
ԹԷՅԵԼ, չբ. Թէյ խմել:
ԹԷՅԻՆ,
ԹԷՅԻՏ, գ. (Քիմ.) Կալաքարածէւ (ալկա-
 լոյիդ):
ԹԷՆ, գ. Կովի բունց:
ԹԷՈՒԹԻՒՆ, գ. Թէ՛նով կմ եթէ՛նով
 ասում խօսք:
 ԹԷՊԷՏ } շղկ. Կապում է մի նախա-
 ԹԷՊԷՏ ԵՒ } դաստի ին (սահմանական եղանակով)՝
 իբրեւ ներհակ մի ուրիշ նախադասու-
 թեան: Հակառակ որ:
 + **ԹԸԸ-ՎԸԸ**, գ. Հեծեծանք:
ԹԸ ՇԸ, գ. միջ. Չայն:
ԹԸ Ռ, **ԹԸ ՌՌ**, գ. մկ. Թռչելու ժամանակ
 լսում ձայնը:
ԹԸՄ, **ԹԸՄՄ**, գ. միջ. Այն ձայնը, որ
 լսում է, երբ մի նեղ անցքով օդը ուժեղ
 հոսանքով դուրս է գալիս:
 + **ԹԸՄ-ՎԸՄ**, գ. Ծանր ու բարակ անելը:
ԹԸՓ-ԹԸՓ, գ. միջ. Ընդհատ-ընդհատ
 լսող ձայն:
ԹԸՔ-ԹԸՔ, գ. միջ. Ընդհատ-ընդհատ
 լսող կանոնատր խուլ ձայն:
ԹԹԱՉԻՐ, գ. Չորացրած թուփ:
ԹԹԱՍՏԱՆ, գ. Որտեղ թթենիներ շատ
 են բուսում:
ԹԹԱՏՕՆ, գ. Թթի տօն:
ԹԹԵՆԻ, գ. (Բուս.) Կանեփազգիների
 կարգին պատկանող ծառ:

+ **ԹԹԽՄՈՐ**, գ. *Խաշ, որ դնում են նոր շաղուած ալիւրի մէջ՝ թթուեցնելու համար:*
ԹԹԽՄՈՐԱՄԱՆ, գ. *Աման, որի մէջ թթխմորը պահում են:*
ԹԹՈՒ, ած. 1. *Քացախի համ ունեցող:*
 2. գ. *Բանջարեղէն:* 3. Փոխ. *Դառնութիւն, վիշտ, ծեծ:* 4. (Քիմ.) *Տ. Թթուութիւն:*
ԹԹՈՒԱԲԱՐ, մկ. *Թթու կերպով:*
ԹԹՈՒԱԳՈՅՆ, բաղդ. *աստ. Թթու՛ի, Աւելի թթու:*
ԹԹՈՒԱՂԷՄ, ած. մկ. *Թթու՛ թթուած դէմքով:*
ԹԹՈՒԱՄԻՆ, գ. (Քիմ.) *Անգոյն՝ անհոտ՝ անհամ գազ:*
ԹԹՈՒԱՍՆԱԽԱՌՆ, ած. *Որի մէջ թըթուածին կայ խառնուած:*
ԹԹՈՒԱՍՆԱՔԱՂՑ, գ. *Թթուածնային քաղց:*
ԹԹՈՒԱՍՆԵԼ, նբ. (Քիմ.) *Որեւէ նիւթ թթուածնի հետ բաղադրել:*
ԹԹՈՒԱՎԱՐԱՄԲ, գ. (Բուս.) *Կաղամբի մի տեսակ:*
 * **ԹԹՈՒԱՎԵՆՅԱՂ**, ած. *Խիստ՝ չարքաշ կեանք վարող:*
ԹԹՈՒԱՂԱՍՄ, ած. *Թթու համ ունեցող:*
ԹԹՈՒԱՇ, ած. *Բնական՝ ախորժելի՝ թէթէ թթուութիւն ունեցող:*
ԹԹՈՒԱՇԱՂԱՍՄ, ած. *Թթուաշ համ ունեցող:*
ԹԹՈՒԱՇԱՅՈՒՄ, գ. *Թթուաշանալը:*
ԹԹՈՒԱՇՈՒԹԻՒՆ, գ. *Թթուաշ լինելը:*
ԹԹՈՒԵԼ, չբ. *Թթու դառնալ:*
 * **ԹԹՈՒԵՆԻ**, ած. *Թթու կմ թթուաշ բերք բերող:*
 * **ԹԹՈՒԻՎ**, ած. գ. *Մի փոքր թթու բան:*
ԹԹՈՒՈՒԹԻՒՆ, գ. *Թթու լինելը:*
ԹԹՈՒՈՒՏ, ած. 1. *Թթուաշ:* 2. *Թթու դըրած:*
ԹԹՈՒՈՒՏԵԼ, նբ. (Քիմ.) *Թթուութիւն կմ թթու դարձնել:*
ԹԹՈՒՎԵՎ, ած. *Մի քիչ թթու:*

+ **ԹԹՈՒՏ**, գ. *Թթաստան:*
 + **ԹԹՈՒՇԵԼ**, չբ. *Խմորը թթուել, լիւ գալ:*
 + **ԹԹՈՒՊ**, գ. *Սաստիկ թթու ռուպ:*
ԹԻ, գ. *Նաւարկելու փայտեայ գործիք, որ գործ է ածուում զանազան դէպքերում:*
ԹԻԱԲԵՐԱՆ, գ. *Նաւի, նաւակի կողքին ամրացրած հարմարանք:*
ԹԻԱԲՈՒՆ, գ. *Նաւակի ափին ամրացրած երկաթէ կմ փայտէ սեւ:*
ԹԻԱՎ, գ. 1. *Փոքր թի:* 2. (Կազմախ.) *Լայն՝ տափակ՝ նուրբ եւ եռանկյունի ոսկոր ուսի յետեւ:*
ԹԻԱՎԱՆԱԻ, գ. *Թիանաւ:*
ԹԻԱՎՈՅ, գ. *Թիւ երկայն կոթը:*
ԹԻԱՎՈՍԿ, գ. *Թիակաձէ ոսկոր:*
ԹԻԱՊԱՐՏ, ած. գ. *Թի քաշելու պարտաւոր, տաժանակիր աշխատանքների դատապարտում:*
ԹԻԱՊԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Թիապարտ լինելը:*
ԹԻԱՎԱՐ, ած. գ. *Նաւակի կմ մակոյկի վրայ թի քաշող:*
ԹԻԱՎԱՐԵԼ, չբ. *Թի վարել, թի քաշել:*
ԹԻԱՎԱՐԺ, ած. *Թիավարութեան վարժում:*
ԹԻԱՎԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Թիավարելը:*
ԹԻԱՐԱՆ, գ. *Տաժանակիր աշխատանքի վայր:*
ԹԻԱՒՈՐ, ած. *Թի ունեցող:*
ԹԻԱՔԱՐՇ, ած. գ. *Թի քաշող:*
ԹԻԶ, գ. *Երկարութեան չափ:*
 + **ԹԻԶՈՒՎԷՄ**, ած. *Թիզուկէս հասակ ունեցող:*
 + 1. **ԹԻԹԵՂ**, գ. *Մի տեսակ որդ ոչխարների լեարդում:*
 2. **ԹԻԹԵՂ** } գ. *Մետաղեայ շատ բարակ*
ԹԻԹԵՂՆ } *շերտ:*
ԹԻԹԵՂԵԱՅ, ած. *Թիթեղից շինում:*
ԹԻԹԵՂ(Ն)ԱԳՈՐՇ, գ. *Թիթեղ շինող:*

ԹԻԹԵՂ(Ն)ԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Թիթե-
ղագործի արհեստը:
ԹԻԹԵՂ(Ն)ԱՊԱՏ, ան. Թիթեղով պա-
տած:
ԹԻԹԵՈՒ,
ԹԻԹԵՈՆ,
ԹԻԹԵՈՆԻԿ, գ. Ընդհանուր անուն
թռչող միջատների: 2. Փոխ. Թեթեա-
միտ մարդ:
ԹԻԹԵՈՆԱՀԱԻԱՔ, գ. Թիթեռ հաւաքող:
ԹԻԹԵՈՆԱՍՕՂԻԿՆԵՐ, գ. (Բուս.)
Աստղածաղիկների դասին պատկանող
տունիկների կարգ:
ԹԻԹԵՈՆԱԿԵՐՊ } ան. Թիթեռի նման:
ԹԻԹԵՈՆԱՁԵԻ }
ԹԻԹԵՈՆԻԿ, Տ. Թիթեռ:
+ **ԹԻԹԻԼ-ԲԻԹԻԼ ԱՆԵԼ**, Փաղաքշել:
+ **ԹԻԹԻՆՈՏԵԼ**, չբ. Ոչխարների հիւան-
դանալը:
* **ԹԻԼԱՅ**, գ. Անորոշ տեսակի թանկա-
զին քար:
ԹԻԼ-ԹԻԼ, ան. Բարակ-մարակ:
ԹԻԼԻԿ-ՄԻԼԻԿ, Տ. Թելիկ-մելիկ:
ԹԻԿՆ, Տ. Թեկն, թիկունք:
ԹԻԿՆԱԲԱՐՁ, գ. Թիկնելու բարձ:
ԹԻԿՆԱԴԵՏ, ան. գ. Թիկունքի ոսկորը
նայող:
ԹԻԿՆԱԶՕՐ, գ. (Ռազմ.) Գլխատր ուժե-
րի հետեւից գնացող զորք, որը պաշտ-
պանում է թիկունքը:
ԹԻԿՆԱՅՈՈՒ, գ. Աթոռ, որ յետեւի կող-
մից յենարան ունի թիկն տալու համար
ԹԻԿՆԱԼԻ, Տ. Թիկնաւէտ:
ԹԻԿՆԱԼՈՂ, գ. Թիկունքի վրայ ընկած
դրոթեամբ լող:
ԹԻԿՆԱՄԱՈՆ, ան. մկ. Թիկնի հետ
խառն, թիկունքի՝ ուսի հետ միասին:
* **ԹԻԿՆԱԿԻՑ**, ան. Թիկունք թիկունքի
տուող, կռնակ կռնակի տուող:
ԹԻԿՆԱՄԷՁ, գ. Թիկունքի՝ կռնակի
միջավայրը՝ մէջ տեղը:
* **ԹԻԿՆԱՅԵՑ**, գ. Աթոռի թիկունքը:

ԹԻԿՆԱՊԱՀ, ան. գ. Թիկունքը կմ թի-
կունքից պահպանող:
ԹԻԿՆԱՊԱՀԱԿԱՆ, ան. Թիկնապահին
վերաբերող:
ԹԻԿՆԱՊԱՀԱՊԵՏ, գ. Թիկնապահա-
կան զորամասի ղեկավար:
ԹԻԿՆԱՊԱՀՈՒԹԻՒՆ, . Թիկնապահ
լինելը:
ԹԻԿՆԱՊԱՆԱԿ, գ. Թիկունքը պաշտ-
պանող գրահ:
* **ԹԻԿՆԱՑԱԻ**, Տ. Թիկունքի ցաւ:
ԹԻԿՆԱԻԵՏ, ան. Լայն թիկունքով:
* **ԹԻԿՆԱԻՈՐ**, ան. Թիկունք՝ պաշտ-
պան ունեցող:
* **ԹԻԿՆԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Թիկնաւոր
լինելը:
ԹԻԿՆԱՏԵՂ, գ. Թիկնակ:
ԹԻԿՆԵԼ, նբ. Թիկունքով յենուել, թիկն
տալ:
ԹԻԿՆԵՂ, Տ. Թիկնաւէտ:
ԹԻԿՆՈՑ, գ. Թիկունքի վրայ ձգելու
զգեստ:
ԹԻԿՆՈՑԱԻՈՐ, ան. Թիկնոց կրող:
ԹԻԿՆՈՑԱԻՐԱՆ, գ. Անջրանցիկ թիկ-
նոց:
ԹԻԿՈՒՆՔ, գ. 1. Մարմնի այն մասերը,
որտեղ թիակներն են գտնուում: 2. Փոխ.
Օգնութիւն, պաշտպանութիւն:
ԹԻԿՈՒՆՔԱՄԱՈՆ, ան. մկ. Թիկնա-
խառն՝ ուսն ու կռնակը միասին:
ԹԻՆԴ, գ. Թնդիւն:
ԹԻՆԹԻՆ, ան. Ծերացած, մաշուած,
ուժասպառ եղած:
* **ԹԻՈՒ**, 1. Տ. Թը՝ n: 2. Թոխջ:
1. **ԹԻՍ**, գ. Գարշահոտ գագ:
+2. **ԹԻՍ**, գ. Աքաղաղի սեռական ան-
դամը:
+ **ԹԻՐ**, գ. Տանիքի մէջտեղի մեծ գերանը:
ԹԻՐԱՄ, գ. Նետաձգութեան նշաւակ:
ԹԻՐԱՄԱՅԻՆ, ան. Ընտրողական՝
որեւէ
սկզբունքով ընտրուած:

ԹԻՐԱՆԱՊԱՏՆԷՇ, գ. Թիրախի առաջադրում և պատնեշ:
ԹԻՐԱՆԱԻՈՐԵԼ, բ. (փխբ.): Որպես նշանակետ՝ թիրախ ընդունել:
1. ԹԻԻ, գ. 1. Մի քանակի յարաբերությունը մի ուրիշ քանակի: 2. Հաշի, համար: 3. Չափ, քանակություն: 4. Բազմություն: 5. Թուանշան: 6. (Քրկն.) Լեզուի յատկություն:
2. ԹԻՒ (թիւ), միջ. որով արտայայտում են զգուանք, նողկանք:
*** 1. ԹԻՒՆԻ**, գ. (Բուս.) Մի տեսակ ծառ:
+ 2. ԹԻՒՆԻ, ած. Խեղճ ու կրակ:
ԹԻՒՆԻԿ, գ. (Կենդ.) Փշաթեւ ձկների մի տեսակ:
ԹԻՒՆՆՈՍ, գ. (Կենդ.) Թինիկների ցեղից ձուկ:
ԹԻՒՐ, ած. Ծուռ, իսկական ուղղությունից շեղում:
*** ԹԻՒՐԱԲԱՆ**, ած. Թիր՝ սխալ խօսող:
ԹԻՒՐԱԿԵ, գ. Ղեղթափ կամ դեղ թոյնի դեմ:
*** ԹԻՒՐԱԿԱՆ**, ած. Թիր՝ ծուռ աչքով, շիլ:
*** ԹԻՒՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Աչքի ծուռություն, շլուրթին:
ԹԻՒՐԱՇԱՐԺ, ած. Ծուռ ու մուռ շարժում:
ԹԻՒՐԱՊԱՇՏ, ած. Թիր՝ սխալ պաշտամունք ունեցող:
ԹԻՒՐԱՍՐՈՒՆՔ, ած. Ծուռ սրունքներ ունեցող:
ԹԻՒՐԵԼ, նբ. Ծռել, բուն ուղղությունից շեղել:
ԹԻՒՐԸԼԹԱՑ, ած. Ծուռ ընթացող:
ԹԻՒՐԻՄԱՑ, ած. Ծուռ՝ սխալ հասկացում:
ԹԻՒՐԻՄԱՑԱԲԱՐ, մկ. Թիրիմաց կերպով:
ԹԻՒՐԻՄԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Մխալ՝ ծուռ հասկանալը:
ԹԻՒՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Թիր լինելը, ծուռություն:

ԹԻՒՐՈՒՄ, գ. Թիրելը:
ԹԻՒՐՔ, ած. գ. Թաթարական ցեղի ժողովուրդ:
ԹԻՒՐՔԱՀԱՑ, ած. գ. Թիրքիայում բնակող հայ. թիրքահայատակ հայ:
ԹԻՒՐՔԱՀՊԱՏԱԿ, ած. Թիրք պետության հայատակ:
ԹԻՒՐՔԱՆԱԼ, չբ. Թուրք դառնալ:
ԹԻՒՐՔԱՍԵՐ, ած. գ. Թիրքերին սիրող:
ԹԻՒՐՔԱՍԻՐԱԿԱՆ, ած. Թիրքասերին յատուկ:
ԹԻՒՐՔԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Թիրքասեր լինելը:
ԹԻՒՐՔԱՍՏԱՑ, ած. գ. Թիրքերին առող:
ԹԻՒՐՔԱՍՏՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Թիրքատեաց լինելը:
ԹԻՒՐՔԱՑՆԵԼ, անց. ձեռ. Թիրքանալ՝ի:
ԹԻՒՐՔԵՐԵՆ, մկ. ած. գ. Թիրքի լեզու:
ԹԻՒՐՔԻԱԲՆԱԿ, ած. Թիրքիայում բնակող:
ԹԻՒՐՔՄԵՆ, գ. Թիրքական ցեղերից մեկը:
+ ԹԻՓԻ, S. Բուք, բորան:
ԹԻՖԼԻՍԱԲՆԱԿ, ած. Թիֆլիսում բնակող:
ԹԻՖԼԻՍԱՀԱՑ, գ. Թիֆլիսում բնակող հայ:
ԹԻՖԼԻՍԱՀԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Թիֆլիսահայերի ամբողջությունը:
ԹԻՖԼԻՍԵՑԻ, ած. գ. Թիֆլիսի բնակիչ:
+ ԹԼՓԵԼ, չբ. Թուլանալ:
+ ԹԼԹԵԼ, չբ. Անճարակ դառնալ:
+ ԹԼԻԿ, S. Թղուատ:
+ ԹԼՈՂ } S. Թղուատ:
+ ԹԼՈՐ }
ԹԼՈՒՍ, ած. Նա որ որոշ հնչյուններ չի կարող արտասանել:
ԹԼՈՒՍԲԵՐԱՆ, ած. Բերանը՝ խօսքը թղուատ:
ԹԼՈՒՍԵԼ, չբ. Թղուատի պես խօսել:
ԹԼՈՒՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Թղուատ լինելը:

+ **ԹԼՉԵԼ**, չբ. Թուլանալ:
 + **ԹԼՄՍՈՐԵԼ**, նբ. Խելքը հաճեցնել, խաբելով համոզել:
ԹԼՓԱՏԵԼ, նբ. Թղիփը՝ առնանդամի ծայրի մորթը կտրել:
ԹԼՓԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Թղիատելը:
ԹԼՓԱՏՈՒՄ, գ. Թղիատելը, թըլփատուելը:
ԹԽԱԳՈՅՆ, ած. Թուխ գոյն ունեցող:
ԹԽԱՂԷՍ, ած. Թուխ դեմք ունեցող:
ԹԽԱԶԳԵՍ, ած. Թուխ գոյնի հազուստ հազած:
ԹԽԱԹՈՅՐ, ած. Թուխ երանգով:
ԹԽԱԾԱՍ, ած. Թուխ ծամեր ունեցող:
ԹԽԱԿԵՐՊ, Տ. Թխատեսակ:
ԹԽԱԿՆ, ած. Թուխ աչքեր ունեցող:
ԹԽԱԿՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Թխակն լինելը:
 ԹԽԱՀԵՐ } ած. Թուխ մազեր ունեցող:
 ԹԽԱՄԱԶ }
ԹԽԱՄԱՐՄԻՆ, ած. Մարմնի թուխ գոյն ունեցող:
ԹԽԱՄՈՐԹ, ած. Մորթի թուխ գոյն ունեցող:
ԹԽԱՆԱԼ, չբ. Թուխ դառնալ:
 ԹԽԱՏԵՍԱԿ } ած. Թուխ կերպ՝ տեսք ունեցող:
 ԹԽԱՏԻՊ }
 + **1. ԹԽԵԼ**, նբ. 1. Խփել՝ զարնել մի բան մի բանի: 2. Հաց եփել:
 2. ԹԽԵԼ } նբ. Խցկել:
 ԹԽՄԵԼ }
ԹԽԵՆԻ, գ. (Բուս.) Թուփ կեռասենիների ցեղից:
 + **ԹԽԹԽԱԼ**, չբ. կրկն. ձև Թխկալի:
ԹԽԹԽԱՑՆԵԼ, անց. ձև Թխթխկալի:
ԹԽԹԽԿՈՅ, գ. Թը խ-թը խ կրկնուող խուլ ձայն:
 + **ԹԽԻԿ**, գ. Նման, ընկեր:
ԹԽԻՏ, գ. Թղթենի կմ թխտենի ծառի կեղևից հանուած խեժ կմ ձիւթ:
 + **ԹԽԿԱԼ**, չբ. Թը խ կմ թը խկ խուլ ձայն հանել:

ԹԽԿԱՏԱՐ, ած. Թուխ կատար՝ գլուխ ունեցող:
ԹԽԿԱՑՆԵԼ, անց. ձև Թխկալի:
 + **ԹԽԿԵԼ**, նբ. Թակել, ծեծել:
ԹԽԿԹԽԱՑՆԵԼ, **ԹԽԿԹԽԿՈՅ**, Տ. Թխթխկացնել, թխթխկոց:
 + **ԹԽԿՈՅ**, գ. Թը խ խուլ ձայն:
ԹԽՈՎԻ, ած. Թխած, շինուած, հնարուած:
ԹԽՈՐԱԿ, ած. Թուխին տուող:
ԹԽՈՒԱԾՔ, գ. Ամէն տեսակ խմորեղէն ուտելիք:
ԹԽՈՒԱԾՔԱՃԱՇ, գ. Խմորից պատրաստուած ճաշ, ճաշատեսակ:
ԹԽՈՒԹԻՒՆ, գ. Թուխ լինելը:
 + **ԹԽՈՒԿ**, ած. Թխուած, եփուած:
 + **ԹԽՊԱՇ**, ած. Թուխպով պատած, ամպակալած:
ԹԽՊԱՀՈՇ, ած. Խիտ թուխպով պատած:
ԹԽՊԱՄԱՇ, ած. Ամպամած:
 ԹԽՍԱՄԱՅՐ } գ. Թուխս նստած եւ ձագ հանած հաւ:
 + ԹԽՍԱՄԵՐ }
 + **ԹԽՍԱՏԵՂ**, գ. Թուխս նստելու տեղ:
ԹԽՍԱՐԱՆ, գ. Մարած, որի մէջ պատշաճաւոր ջերմութիւն եւ խոնաւութիւն պահպանելով՝ ձուերից ձագեր են հանում:
ԹԽՍԵԼ, նբ. Թուխս նստելով ձագ հանել:
 ԹԽՍԿԱՆ } Տ. Թխամայր:
 ԹԽՍՈՒ ՄԱՅՐ }
 + **ԹՂԵՆԻ**, գ. Հասարակ խնձորի մի տեսակ:
ԹՂԹԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Գրագրութեամբ զբաղուելու մոլութիւն:
ԹՂԹԱԲԱՇԽ, գ. Թղթեր նամակներ հասցէատերերին բաժանող, թղթաբեր:
ԹՂԹԱԲԱՅ, ած. գ. Թուղթ բաց անող:
ԹՂԹԱԲԵՐ, գ. Նամակատար:
ԹՂԹԱԳՈՐՇ, գ. Թուղթ շինող:

ԹՂԹԱԳՈՐԾԱՆՈՑ }
ԹՂԹԱԳՈՐԾԱՐԱՆ } Գ. Թուղթ շինելու գործարան:
ԹՂԹԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Թուղթ շինելը, թուղթ շինելու արհեստը:
ԹՂԹԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, S. Նամակագրություն:
ԹՂԹԱՂԱՍ, գ. Պետության կմ պետական բանկի բաց թողած անտոկոս տոմս որոշ դրամական արժեքի, փոխանակ մետաղէ դրամի:
ԹՂԹԱՂԱՍ, գ. Փողի տեսքով թողարկուած տոմս:
ԹՂԹԱՂԱՍՄԱԿԱՆ, ած. Թողադրամին վերաբերող:
*** ԹՂԹԱՂՈՇ**, S. Նամակադրոշմ:
ԹՂԹԱԹԵՆԻ, գ. (Բուս.) Թթենու մի տեսակը:
ԹՂԹԱԽԱՂ } Գ. Թուղթ խա-
ԹՂԹԱԽԱՂՈՒԹԻՒՆ } դալը:
ԹՂԹԱԾԱԼ, ած. գ. Թուղթ ծալելու սարած:
ԹՂԹԱԾԱԿ, ած. գ. Մետաղէ սարած:
ԹՂԹԱԿԱՋՍ, ած. Թերթերն իրար հետ կարած եւ թղթէ շապկի մէջ դրած:
ԹՂԹԱԿԱՋՍԵԼ, նբ. Թղթակազմ անել:
ԹՂԹԱԿԱՋՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Թղթակազմելը:
ԹՂԹԱԿԱԼ, ած. գ. Թուղթերու վրայ դրուած որեւէ զարդի ձեւով ծանր իր:
ԹՂԹԱԿԵՂՊ, ած. Թղթի նման:
ԹՂԹԱԿԻՑ, ած. գ. Նա որ նամակագրութեամբ յարաբերութիւն ունի: Մամուլի աշխատակից:
ԹՂԹԱԿԵՒՌ, գ. Թուղթ կշռելու փոքրիկ կշէռք:
ԹՂԹԱԿՑԵԼ, չբ. Նամակագրութեամբ յարաբերութիւն ունենալ մի անձի կմ հիմնարկի հետ:
ԹՂԹԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Նամակներ եւ նամակների միջոցով յարաբերութիւն

երկու անձերի կմ հիմնարկների միջեւ:
ԹՂԹԱՀԱՏ, ած. գ. Փայտէ, փղոսկրէ կմ մետաղէ դանակ, բուրբ բերանով, որով թուղթ են կտրում:
*** ԹՂԹԱՀՄԱՑ**, ած. գ. Նա որ թուղթ բանալով գուշակութիւններ է անում:
ԹՂԹԱՍՈԼ, ած. Թղթախաղ չափազանց սիրող:
ԹՂԹԱՍՈԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Թղթամուլ լինելը:
ԹՂԹԱՇԵՐՏ, գ. Թղթերի շերտ:
ԹՂԹԱՇԻՆՈՒԹԻՒՆ, S. Թղթագործություն:
ԹՂԹԱՊԱՀ } Գ. Պաշտօնէայ, որ պահում է թղթերը գործերը քարտուղար:
ԹՂԹԱՊԱՆԱԿ, գ. Կաշուց կմ պինդ կտորից պատրաստուած առարկայ մի քանի բաժանմունքներով, որ ծալուում է գրքի նման եւ որի մէջ դնում են թղթեր եւ կրում են ձեռքով:
ԹՂԹԱՎԱՃԱՌ, գ. Թղթի վաճառական:
ԹՂԹԱՎԱՃԱՌԱՆՈՑ, գ. Խանութ, որտեղ վաճառում են թուղթ եւ գրագրութեան այլ պիտոյքներ:
ԹՂԹԱՎԱՃԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Թուղթ վաճառելը:
ԹՂԹՍԱՐ, գ. Թուղթ կմ նամակ տանող բերող, սուրհանդակ:
ԹՂԹՍԱՐԱԿԱՆ, S. Նամակադրային:
ԹՂԹՍՏԵԼ, նբ. Գրքի թղթերը հատ-հատ շուռ տալ:
ԹՂԹԵԱՑ, ած. Թղթից շինուած, թղթէ:
ԹՂԹԵՂԵՆ, ած. գ. Ինչ որ թղթից է:
ԹՂԹԻԿ, գ. Փոքր թուղթ:
+ ԹՍԲԵԼ, չբ. Խփել, թմփացնել:
ԹՍԲԻ, գ. (Բուս.) Ընդհանուր գիտական անուն մի քանի տեսակ ծառերի:
ԹՍԲԻԿ, գ. Փոքր թումբ:
ԹՍԲԻՉ, գ. Փայտիկ, որով զարնում են թմբուկին:
ԹՍԲԻՐ, գ. Թմբուկիւն: Քննանալու

սկիզբը:
ԹՄԲԻՐԱՆՍԱՆ, ան. (փխբ.): Թմբիրի նմանություն:
 + **ԹՄԲԼԻԿ**, Տ. Թմնպուլ:
ԹՄԲԿԱԹԱՂԱՆԹ, գ. (Կազմախ.) Ականջի միջին եւ ներքին մասերի սահմանում նուրբ բոլորակաձեւ առաձգական թաղանթ:
ԹՄԲԿԱՆՈՐՇ, գ. (Կազմախ.) Ականջի միջին մասում խորշ:
ԹՄԲԿԱԿԱՆ, ան. Թմբուկին յատուկ վերաբերեալ:
ԹՄԲԿԱԿՈՉ, գ. Կոչ՝ ազդանշան թմբուկ զարնելով:
ԹՄԲԿԱՀԱՐ, ան. գ. Թմբուկ զարնող:
ԹՄԲԿԱՀԱՐԵԼ, ն. եւ չբ. Թմբուկ զարնել:
***ԹՄԲԿԱՀԱՐԻԿ**, գ. ան. Փոքրիկ թմբկահար:
ԹՄԲԿԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Թմբուկ զարնելը:
ԹՄԲԿԱՁԱՅՆ, ան. Թմբուկի ձայն ունեցող:
ԹՄԲԿԱՊԵՏ, գ. Թմբուկ զարնող զինուորական պաշտօնեայ:
ԹՄԲԿԱՓԱՅՑ, գ. Թմբուկ զարկելու փայտ:
ԹՄԲՈՒԼ, գ. (Բուս.) Տանձենիների ցեղից բոյս:
ԹՄԲՈՒԿ, գ. 1. Հարուածային երաժշտական գործիք: 2. (Կազմախ.) Թմբկաթաղանթ: 3. (Ճարտրպ.) Եկեղեցու զմբէթի վարի զլանաձեւ մասը:
ԹՄԲՐԱԲԵՐ, ան. Թմբրութիւն՝ թմբութիւն բերող:
ԹՄԲՐԱԴԵՂ, գ. Թմբրութիւն բերող դեղ:
ԹՄԲՐԱԾ, ան. Թմբրութեան մէջ գտնուվող:
ԹՄԲՐԱՁՈՒԿ, գ. (Կենդ.) Ձուկ կատուաձկների տեսակից:
ԹՄՐԱԳԼԱՆԱԿ, գ. Թմրամիջոց պարունակող զլանակ:

ԹՄՐԱԴԵՂԱՎԱՃԱՆ, գ. Թմրադեղեր վաճառող:
ԹՄՐԱԴԵՂԵԼ, բ. Թմրադեղ տալ:
ԹՄՐԱԽՕՍ, ան. Չանձրալի խօսող:
ԹՄՐԱԾ, ան. 1. Ընդարմացած: 2. Թոյլ:
ԹՄՐԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Թմրած լինելը:
ԹՄՐԱԿԱՆՈՒԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Թմրանիւթից կախուած բլլալը:
ԹՄՐԱՍՈՂՈՒՀԻ, գ. Կին թմրամոլ:
ԹՄՐԱՎԱՃԱՆՔ, գ. Թմրանիւթերի վաճառք:
***ԹՄՐԱՑԱԻ**, գ. Հիւանդութիւն, որի ժամանակ մարդ ընկնում է թմրութեան մէջ:
ԹՄՐԱՓԱԹԵԹ, գ. Թմրանիւթի փաթեթ:
ԹՄՐԵԼ, չբ. Ընդարմանալ: Անզգայանալ:
ԹՄՐԵՑՆԵԼ, չբ. Թմրութիւն պատճառել:
ԹՄՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, անց. ձեւ Թմրելի՛ր:
ԹՄՐԵՑՈՒՑԻՉ, ան. Թմրեցնող:
ԹՄՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Մարմնի որեւէ մասի առժամանակեայ ընդարմացում: 2. Զգայականութեան պակասելը:
 + **ԹՄՓՈՑ**, գ. Թք՝ մփ ձայն հանելը:
ԹՆԱՀԱՏ, գ. Խաղողի կորիզ:
ԹՆԱՏ, ան. Թին կորիզ չունեցող:
ԹՆԴԱԼ, չբ. Մաստիկ եւ խուլ աղմուկ հանել:
ԹՆԴԱՆԱԼ, չբ. Թունդ՝ թէժ՝ խիստ ազդու դառնալ:
ԹՆԴԱՆՕԹ, գ. (Ռեզմ.), Պատերազմական մետաղեայ (ներկայումս պողպատեայ) հրաձիգ գործիք:
ԹՆԴԱՆՕԹԱԶԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Թնդանօթ ձգելը, թնդանօթներից կրակելը:
ԹՆԴԱՆՕԹԱՉԻԳ, ան. Թնդանօթ արձակող:
ԹՆԴԱՆՕԹԱՄԱՐՏ, գ. Մարտ, որ վարուում է թնդանօթներով:
ԹՆԴԱՆՕԹԱՅԻՆ, ան. Թնդանօթին յատուկ:
*** ԹՆԴԱՆՕԹԱՊԵՏ**, գ. Թնդանօթն սպա-

սարկոդ գինուորականների պետքը:
ԹՆԱՍՈՐԱՍԱՅԼ, գ. Սայլ, որի վրայ
 գետեղուում է թնդանօթը:
ԹՆԱՍՈՐԱՐԱՆ, գ. Տեղ, որտեղ գե-
 տեղուում ու պահուում են թնդանօթ-
 ներն ու նրանց պարագաները:
ԹՆԱՉԱՓ, գ. (Բժշկ.) Գործիք, որով չա-
 փում են երակի զարկի արագությունը:
ԹՆԱՑՆԵԼ, անց. ձև թնդալի:
ԹՆԻԻՆ, գ. Սաստիկ եւ խուլ աղմուկ
 իբրեւ արձագանգ:
ԹՆԻՈՒԹԻՆ, գ. Թունդ լինելը:
 + **ԹՆԾԿԱԼ**, **ԹՆՁԿԱԼ**, **Թնթնալ**,
 թնկթնկալ:
ԹՆԿԹՆԿԱԼ, **ԹՆԿԹՆԿՈՏԱԼ**, **ԹՆԿԹՆ-
 ԿՈՑ**, Տ. Թնթնալ, Թնծկալ:
 + **ԹՆՁԵԼ**, չբ. Թանչել, հեւալ:
ԹՆՁԻԿ, Տ. Թնջուկ:
 + **ԹՆՁԿԱՀԱՆ**, ան. գ. Թնջուկը հանող:
ԹՆՁԿԵԼ, չբ. Թնջուկ գոյանալ:
1. ԹՆՁՈՒԿ, գ. 1. Երար խառնուած, խը-
 ճճուած: 2. Փոխ. Խճճուած՝ խառն գործ,
 հանգոյց:
2. ԹՆՁՈՒԿ, գ. (Բուս.) Հովանոցաւոր
 սունկերի կարգին պատկանող սունկ:
 + **ԹՇԱԿԱԼ**, գ. Թուշը կապելու լաչակ,
 երեսկալ:
 + **ԹՇԱՆ**, ան. Նա որ թշում է, որկրամուլ:
 + **ԹՇԵԼ**, նբ. Լիքը բերանով ուտել:
ԹՇԵՂ, ան. Լիքը՝ ուտած թշեր ունեցող:
 + **ԹՇԹԱԼԻ**, մկ. Թշթալով ձայն հանել:
ԹՇԻԿ, գ. Փոքրիկ թուշ:
ԹՇՆԱՍԱԲԱՐ, մկ. Իբրեւ թշնամի, թըշ-
 նամու նման:
ԹՇՆԱՍԱԳՈՑ բաղդ. ան. Աւելի թըշ-
 նամալից:
ԹՇՆԱՍԱԳՐԱԻ, ան. Թշնամուց գրաւ-
 ուած:
ԹՇՆԱՍԱԴԻՐ, ան. Թշնամանքներ դը-
 նող:
ԹՇՆԱՍԱԿԱՆ, ան. Թշնամուն յատուկ,
 վերաբերեալ:

ԹՇՆԱՍԱՆԱԼ, չբ. Թշնամի դառնալ մե-
 կին:
ԹՇՆԱՍԱՆԱԼԻՑ, ան. Թշնամանքով լի,
 նախատալից:
ԹՇՆԱՍԱԼԻ } ան. Ատելութեամբ
ԹՇՆԱՍԱԼԻՑ }
 լցուած:
ԹՇՆԱՍԱՆԵԼ, նբ. Նախատել, անար-
 գել:
ԹՇՆԱՍԱՆԵԼԻ, ան. Նա որ թշնամա-
 նում է:
ԹՇՆԱՍԱՆԵՐ, գ. Նախատինք, նախա-
 տական խօսք:
ԹՇՆԱՍԱՍԻՐԱԲԱՐ, մկ. Թշնամութիւն
 սիրելով:
ԹՇՆԱՍԱՑՆԵԼ, անց. ձև Թշնամանա-
 լի:
ԹՇՆԱՍԻ, ան. գ. 1. Նա որ ատում է մե-
 կին եւ աշխատում է նրան վնասել:
 2. Հակառակորդ:
ԹՇՆԱՍՈՒԹԻՆ, գ. Թշնամի լինելը:
ԹՇՈՒԱՌ, ան. 1. Ողորմելի, կարեկցու-
 թիւն շարժող: 2. Չքաւոր:
 * **ԹՇՈՒԱՌԱԲԱՆ**, ան. Թշուառի պէս
 խօսող:
ԹՇՈՒԱՌԱԲԵՐ, ան. Թշուառութիւն բե-
 րող, աղէտաբեր:
ԹՇՈՒԱՌԱԼԻ } ան. Թշուառութեամբ
ԹՇՈՒԱՌԱԼԻՑ }
 լի:
ԹՇՈՒԱՌԱԿԱՆ, ան. գ. Թշուառ:
ԹՇՈՒԱՌԱՍԻՑ, ան. Մտքով թշուառ,
 խեղճ, անմիտ:
ԹՇՈՒԱՌԱՑԵՂՑ, ան. Թշուառութեամբ
 լի:
ԹՇՈՒԱՌԱՆԱԼ, չբ. Թշուառ դառնալ:
ԹՇՈՒԱՌԱՊԷՍ, մկ. Թշուառի պէս:
ԹՇՈՒԱՌԵԼԻ, ան. Թշուառ կոչուելու
 արժանի:
ԹՇՈՒԱՌՈՒԹԻՆ, գ. Թշուառ լինելը,
 թշուառի յատկութիւնը:
 * **ԹՈՐԵԿ**, Տ. Թեպէկ: Կապկի մի տեսակ:

ԹՈՒԹՈՒԼ } ան. Փափիլիկ, սիրունիկ:
 + ԹՈՒԹՈՒԼԻԿ }
ԹՈՒԹՈՎ, ան. մկ. Նա որ որոշ ենչիններ
 չի կարող արտասանել:
ԹՈՒԹՈՎԱՆՕՍ, ան. Թոթով լեզուով խօսող, թոթովող:
ԹՈՒԹՈՎԱՆՕՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Թոթովախօս լինելը:
ԹՈՒԹՈՎԱՆԱԼ, չբ. Թոթով դատնայ:
ԹՈՒԹՈՎԱՆՔ, գ. Թոթովելով ասուած խօսք:
ԹՈՒԹՈՎԵԼ, չբ. Թոթով լեզուով խօսել:
ԹՈՒԹՈՎՈՒԹԻՒՆ, գ. Թոթով լինելը:
ԹՈՒԹՈՎՈՒՆ, ան. Թոթովող:
ԹՈՒԺԱՆ, գ. Մածուն քամելու կաշեայ պարկ:
*** ԹՈՒԺԻՒՆ**, գ. Արջի ձագ:
ԹՈՒԼ, գ. Շագանակի արտաքին պատեան:
ԹՈՒՆԻ, Տ. Թոխը: Բրիչ:
 + **ԹՈՒՆԸ**, գ. Երկայթեայ գործիք սուր ծայրով:
 + **ԹՈՒԿ**, Չուան:
 + **ԹՈՒԿԵԼ**, նբ. Թոկով կապել:
ԹՈՆ ԵՒ ԲՈՆ, ան. Աներեւոյթ եւ անպարաստ: 2. գ. Քասու, խառնաշփոթութիւն, իրարանցում:
ԹՈՂ, հրմ. եղ. Թողուլի:
ԹՈՂԱՆԱԼ, չբ. Թող սրուել, թոյլատրուել:
ԹՈՂԱՐԱՆ, գ. Չիարշաի ասպարեզում այն դուռը, վանդակը եւն, որ բաց անելով թոյլ են տալիս ձիերին արշան սկսել:
ԹՈՂԱՐԿԵԼ, նբ. Բաց թողնել, դուրս բերել:
ԹՈՂԱՐԿՈՒՄ, գ. Թողարկելը:
ԹՈՂԼԻ, ան. Ինչ որ կարելի է թողնել: Հկո. Անթողլի:
ԹՈՂԼՔՈՒԱԾ, ան. Լքում, անպաշտպան:
ԹՈՂՆԵԼ, նբ. 1. Չարգելել, թոյլ տալ:

2. Արգելքը վերացնել: 3. Արտօնել: 4. Չզել: 5. Յանձնել: 6. Հրաժարուել մի բանից: 7. Չանց անել:
ԹՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ներում, ներողութիւն: 2. Ազատութիւն, արտօնութիւն:
ԹՈՂՈՒԼ, Տ. Թողնել:
ԹՈՂՈՒՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, Միավոր ժամանակում որոշակի քանակութեամբ իրեր բաց թողնելու կարողութիւն:
 + **ԹՈՍԱՌ**, ան. Բոլորը միասին խըմբուած:
ԹՈՍԱՌԻ, ան. մկ. Ամբողջ քանակութեամբ: Հկո. Մանրածախ:
 + **ԹՈՍՊՈՒԼ** } ան. Գիրգ, փափուկ,
 + **ԹՈՍՊՈՒԼԻԿ** } փափիլիկ:
ԹՈՅ, գ. Թ գրի անունը:
ԹՈՅԼ, ան. Իրերի մասին: 1. Արձակ, չբ-ձգում: 2. Կակուղ: Հկո. Պիւն: 3. Ոչ ազդու: Հկո. Թունը: 4. Նուազ չափով արտայայտուող: Ոչ ամուր:
ԹՈՅԼԱՆԿԱՍ, ան. Թոյլ՝ անզօր անդամներ ունեցող:
ԹՈՅԼԱՏՈՒԱԿԱՆ, ան. Թոյլատրող:
ԹՈՅԼԱՏԸԵԼ, նբ. Թոյլ տալ, չարգելել:
ԹՈՅԼԱՏԸՈՂԱԿԱՆ, ան. Թոյլատրական, թոյլտուութիւն պարունակող՝ արտայայտող:
ԹՈՅԼԱՏՈՒՈՒԹԻՒՆ } գ. Թոյլ տալը:
ԹՈՅԼՏԻՈՒԹԻՒՆ }
ԹՈՅՆ, գ. 1. Որեւէ նիւթ, որ կարճում է կեանքը: 2. Փոխ. Խիստ վիրատրական կծու:
ԹՈՅՐ, գ. Գոյն, երանգ:
*** ԹՈՅՐԱԹՈՒՆ**, ան. Թուխ գոյնով:
ԹՈՅՐԻԹՈՅՐ, Տ. Գոյնզգոյն:
ԹՈՆԿԻՐ, Տ. Թոնիր:
ԹՈՆԿՐԱՏՈՒՆ, Տ. Թոնրատուն:
ԹՈՆԹՈՐ, Տ. Թոնթորանք:
 + **ԹՈՆԹՈՐԱԼ**, չբ. եւ նբ. Քրթմնջայ, քթի տակ մրթմրթայ:
 + **ԹՈՆԹՈՐԱՆՔ**, գ. Քրթմնջիւն:
ԹՈՆԻՐ, գ. 1. Գլանաձէ, դէպի ներքեւ

լայնացող կաւէ վառարան: 2. Գետնի մէջ փորուած հաց եփելու կրակարան:
 + **ԹՈՆՐԱՄԱՌՆԻ**, գ. Երկայն ձող, մի ծայրը երկաթապատ, որով խառնում են թոնրի կրակը:
ԹՈՆՐԱԿ, գ. Թոնրի ակը:
ԹՈՆՐԱՏՈՒՆ, Տ. Թոնրտուն:
 + **ԹՈՆՐԻԿ**, գ. Փոքր թոնիր:
 + **ԹՈՆՐՄԻՆ**, գ. Թոնրի մուխ:
 + **ԹՈՆՐՏՈՒՆ**, գ. Տան այն մասը՝ այքը, որտեղ թոնիրն է թաղած:
1. ԹՈՇ, գ. Մանր սառոյցի կմ ձիւնի խաւ:
2. ԹՈ՛Շ, միջ. Էշերը կանգնեցնելու ձայնարկութիւն:
ԹՈՇԱԿ, գ. 1. Պարէն, ուտելիք: 2. Զօրքի ապրուստ: 3. Դրամական նպաստ ապրուստի համար: 4. Վարձ ծառայութեան համար: 5. Նման. (Կրօն.) Հոգեւոր պաշար:
ԹՈՇԱԿԱՂԱՍՍ, գ. Թոշակի դրամ, ուսման վարձ:
ԹՈՇԱԿԱԿԵՐ, ած. Թոշակ ուտող, թոշակով ապրող:
ԹՈՇԱԿԱՌՈՒ, ած. Թոշակ՝ նպաստ ստացող:
ԹՈՇԱԿՍԱՐ, ած. Թոշակը տանող՝ տեղ հասցնող:
ԹՈՇԱԿՍՈՒ, ած. Թոշակ տուող:
 * **ԹՈՇԱԿՍՈՒՆ**, գ. Տուն, որտեղ ապրում են թոշակաւորներ:
ԹՈՇԱԿԱՐԿՂ, գ. Գանձարկղ:
ԹՈՇԱԿԱՒՈՐ, ած. Որին թոշակ կմ տոճիկ՝ ապրուստ է նշանակուած:
 * **ԹՈՇԱԿԵԼ**, նբ. Պարենաւորել, նպարակել:
ԹՈՊ, գ. Գործիք, որով թոպում են: Մահակ, գաւազան:
ԹՈՊԱՄԱՆ, ած. Մահակով կմ թոպելով սպանուած:
ԹՈՊԵԼ, նբ. Ծանր առարկայով հարուածել: Մահակով ծեծել:

ԹՈՊԻՐՆ }
 ԹՈՊՈՒՄ } գ. Թոպելը, ծեծելը:
1. ԹՈՌ, 1. ած. Թաց, խոնար: 2. գ. Անձրէ:
 + **2. ԹՈՌ**, գ. Ականջի խղունջի ծայրի կակուղ միսը:
 + **3. ԹՈՌ**, գ. Քող:
 + **4. ԹՈՌ**, ած. մկ. Փուչ-փուչ, ուռած (հացի մասին):
5. ԹՈՌ, **ԹՈՌՆ**, գ. 1. Որդու կմ աղջկայ որդին կմ աղջիկը: 2. Յետագայ սերունդ:
 + **ԹՈՌԱԿԱՄԵԼ**, չբ. Ամպակալել:
 + **ԹՈՌԱՅԻՆ**, ած. Անձրեւային:
 + **ԹՈՌԱՋՈՒՐ**, գ. Անձրեւաջուր:
 + **ԹՈՌԱՐԵՒ**, գ. Անձրեւ եւ արեւ:
 + **ԹՈՌԵԼ**, նբ. Թեթեւ թրջել:
 + **ԹՈՌԱՍՏԵՐ**, ած. Թոռան տէր:
ԹՈՌՆԻԿ, գ. Փոքրիկ թոռն (Փաղաք2):
ԹՈՌՆՈՐԻ, գ. Թոռան որդի, ծոռ:
 + **ԹՈՌՈՒԹԱՅ**, ած. Թրջուած:
ԹՈՌՉԻ, ած. գ. Թոռով ձուկ որսացող:
ԹՈՌՉԻՈՒԹԻՆ, գ. Թոռչի լինելը, թոռով ձուկ որսալը:
ԹՈՎԵԼ, նբ. 1. Կախարդական միջոցներով, երգով կմ որոշ խօսքերով զգոնացնել օձը, հնազանդեցնել: 2. Միրսը գրակել: 3. Դիւթել:
ԹՈՎԻՉ, ած. Թովոդ, գրաւիչ, յափշտակող: Դիւթիչ:
ԹՈՎՉԱՆՔ, գ. Թովչութիւն: Հրապոյր:
ԹՈՎՉՈՒԹԻՆ, գ. Թովիչ լինելը:
ԹՈՐ, գ. Թորելը, ծորելը:
 * **ԹՈՐԱԳՈՐԾԱՐԱՆ**, գ. Գործարան, որտեղ հեղուկը թորեցնում են:
 + **ԹՈՐԱԼ**, չբ. Կաթկթել:
ԹՈՐԱԾ, ած. գ. Հեղուկ, որ կաթկթում է մի ծակից:
 + **ԹՈՐԱՄԱՆ**, ած. Ամրակազմ, խոշոր:
ԹՈՐԱՆՈՅ, գ. Գործիք, որով թորում կմ թորեցնում են որեւէ նիւթ:
ԹՈՐԳՈՍԱԾԻՆ }
ԹՈՐԳՈՍԱԿԱՆ } ած. Թորգովից ծնած:
ԹՈՐԳՈՍԵԱՆ }

+ **ԹՈՐԴԻԿ-ՍՈՐԴԻԿ**, մկ. Անգարդ:
ԹՈՐԵԱԼ, ած. Թորանոցից թորած:
ԹՈՐԵԼ, չբ. Կաթկթել: Շոքիացումով
 ջուրը գտել:
 + **ԹՈՐԹԱՓ**, ած. Սոված, քաղցած:
 + **ԹՈՐԹԻԿ**, գ. (Բուս.) Վայրի բանջար
 բոլորածեւ տերեւներով:
ԹՈՐԹՈՇ, ած. Բերրի:
 + **ԹՈՐԹՈՒԿ**, գ. Անորոշ տեսակի բոյս:
ԹՈՐԻՍ, գ. Ծակ՝ ծակուածք ականջի
 բլթակում:
 * **ԹՈՐԻՉ**, գ. Թորեցնող:
ԹՈՐՄԵԼ, նբ. Գերանի գլխին ուրագով
 թորիծ՝ ծակ կտրել:
 + **ԹՈՐՈՍ**, գ. Տղամարդու սերմ:
ԹՈՐՈՒՄ, գ. Կաթկթելը, կաթկթոց:
ԹՈՒԱԲԱՆ, գ. Թուաբանութիւն գիտցող
 ու գործադրող:
ԹՈՒԱԲԱՆԱԿԱՆ, ած. Թուաբանու-
 թեան յատուկ վերաբերեալ:
ԹՈՒԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Մաթեմատի-
 կայի մի ճիւղը:
ԹՈՒԱԲԱՆՕՐԷՆ, մկ. Ըստ թուաբանու-
 թեան, թուաբանական կանոններով:
ԹՈՒԱԳԷՏ, Տ. Թուաբան:
 1. **ԹՈՒԱԳԻՐ**, ած. Տ. Համարագիր:
 2. **ԹՈՒԱԳԻՐ**, գ. Ծածկագրի մի տեսակ:
ԹՈՒԱԳՐԵԼ, Տ. Համարագրել:
ԹՈՒԱԼ, չբ. Համարուել, կարծուել:
ԹՈՒԱԿԱՆ, ած. 1. Թուի եւ թուերի վե-
 րաբերեալ: 2. Թուերով արտայայտուող:
 3. Թուանշան: 4. Ժամանակի մի կէտ:
 * **ԹՈՒԱԿԱՆԱԳԻՐ**, ած. գ. Փաստաթղթ-
 թերի վրայ թուականները գրող (պաշ-
 տօնեայ):
ԹՈՒԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Թուաբանու-
 թիւն: 2. Ընդհանրապէս՝ հաշիւ, համ-
 բանք:
ԹՈՒԱԿԱՐԳ, գ. Թուերի կարգ:
 * **ԹՈՒԱԿԱՐԳԵԼ**, նբ. Թուել՝ դասել
 որեւէ շարքում:
ԹՈՒԱԿԻՐ, ած. Թիւ՝ թուական կրող:

Հկո. Անթուական:
ԹՈՒԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Թուակից լինելը,
 ուրիշների հետ մի շարքում դասուելը:
ԹՈՒԱՀԱՄԱՐ, գ. Թիւ կմ թուանշան, որ
 դրուում է մի առարկայի վրայ:
ԹՈՒԱՆՇԱՆ, գ. 1. Գիր կմ նշանախեց,
 որ արտայայտում է որեւէ թիւ: 2. Գնա-
 հատական:
ԹՈՒԱՆՇԱՆԱՅԻՆ, ած. Թուանշաննե-
 րին յատուկ:
ԹՈՒԱՉԱՓ, գ. Գործիք, որ մեքենայօրէն
 կատարում է թուաբանական գործողու-
 թիւներ:
ԹՈՒԱՐԿ, գ. Թուարկելը:
ԹՈՒԱՐԿԵԼ, նբ. Թուի՝ համրանքի տակ
 ձգել:
ԹՈՒԱՐԿՈՒԹԻՒՆ } գ. Թուարկելը:
ԹՈՒԱՐԿՈՒՄ }
ԹՈՒԱԽՈՐ, ած. Թիւ ունեցող:
ԹՈՒԵԼ, նբ. 1. Համարել: 2. Դասել:
 * **ԹՈՒԵԼԱԿԱՆ**, ած. Թուելու վերաբեր-
 եալ:
ԹՈՒԵՑԵԱԼ, ած. գ. Ինչ որ մեկին
 թուացել է:
ԹՈՒԶ, գ. Թզենի ծառի պտուղը:
ԹՈՒԹ, գ. Թթենի ծառի պտուղը:
ԹՈՒԹԱԿ, գ. 1. (Կենդ.) Մազցողների
 ցեղին պատկանող թռչուն: 2. Փայտէ
 սրինգ:
ԹՈՒԹԱԿԱԲԱՐ,
ԹՈՒԹԱԿՕՐԷՆ, մկ. Թուլթակի պէս:
ԹՈՒԹԱԿԱՅԻՆ, ած. Թուլթակին յա-
 տուկ:
ԹՈՒԹԻ, գ. Աչքի դեղ:
ԹՈՒԹՈՒՇ } ած. Սիրուն, սիրունիկ:
ԹՈՒԹՈՒՇԻԿ }
 + **ԹՈՒԼԱԲԵՐԱՆ**, ած. Թոյլ բերանով,
 թոյլ ձայնով:
 * **ԹՈՒԼԱԴԱՇԱՇ**, ած. Թոյլ եւ մեղմ:
 * **ԹՈՒԼԱԴԱՇԱՅԵԼ**, նբ. Թուլացած
 ձայնով նուագել:
 + **ԹՈՒԼԱԹԱՓԵԼ**, չբ. Նուաղել, մարել:

ԹՈՒԼԱԿԱԶՍ, ած. Թոյլ կազմուածք ունեցող:

ԹՈՒԼԱՍԻՏ, ած. Թոյլ միտք ունեցող, պակասամիտ:

ԹՈՒԼԱՍՈՐԹ, ած. Թոյլ մտրթ ունեցող. փափկութեան՝ մեղկ կեանքի՝ սովորած: Վախկոտ, երկչոտ:

ԹՈՒԼԱՍՈՐԹՈՒԹԻՒՆ, գ. Թուլամտրթ լինելը:

ԹՈՒԼԱՍՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Թուլամիտ լինելը: Պակասամտութիւն:

ԹՈՒԼԱՆԱԱ, չբ. Թոյլ դառնալ: Հկր. Զօրանալ: 1. Կակղանալ: Հկր. Պնդանալ:

ԹՈՒԼԱՆԵԱՐԴ, ած. Թոյլ նեարդեր ունեցող:

ԹՈՒԼԱՍԻՐՏ, ած. Թոյլ սիրտ ունեցող:

ԹՈՒԼԱՍՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Թուլասիրտ լինելը:

ԹՈՒԼԱՑՈՒՄ, գ. Թուլանալը. թուլացնելը:

+ **ԹՈՒԼԻԿ** } ած. մկ. Թոյլ կերպով:
+ **ԹՈՒԼԿԵԿ** }

ԹՈՒԼԿՈՂ, S. Թուլակողը:

ԹՈՒԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Թոյլ լինելը: 1. Ֆիզիկական կլմ մտատր պակասութիւն: Հկր. Ուժեղութիւն: 2. Ընդունակութեան պակասութիւն:

1. ԹՈՒԻՆ, ած. Սեւին շատ մօտեցող մուրթ, թանձր:

2. ԹՈՒԻՆ, գ. Հաց թխելու նշանակութեամբ գործ է ածուում եփ-թուխ, հաց-թուխ բառերում:

+ **ԹՈՒԻՆԱՉՈՒԻ**, ած. Թուխ աչքեր ունեցող, սեւաչեայ:

+ **ԹՈՒԻՆ-ԹԱՆԱՔ**, ած. Թանաքի նման թուխ:

+ **ԹՈՒԻՆ-ԹԽԵՆԻ**, ած. Թուխ գոյնի:

ԹՈՒԻՆՄԱՍ, ած. Թուխ ծամեր ունեցող:

+ **ԹՈՒԻՆԿԵԿ**, ած. Մի քիչ թուխ:

* **ԹՈՒԻՆՄԱՑՈՒԹԻՒՆ**, գ. Որկրամտրութիւնից հիւանդանալը:

ԹՈՒԻՆՄԱՐ, գ. Մի անորոշ ծաղկի ա-

նուն:

ԹՈՒԻՆՈՒ, գ. (Կենդ.) Թառափ ձկան մի տեսակը:

ԹՈՒԻՆՍ, գ. Թռչունների բնական զըրգոուած՝ ջերմացած դրոթիւնը, երբ նրանք ձգտում են ձուերի վրայ նստելու:

ԹՈՒՂԲ, գ. Մատախտղ:

ԹՈՒՂԹ, գ. 1. Որեւէ գրութիւն՝ ուղղուած մէկից միւսին: 2. Անցաթուղթ: 3. Արժեթուղթ: 4. Խաղաթուղթ: Դրոշմատր թուղթ: 5. Աւետարան: 6. Առհասարակ որեւէ գիրք:

+ **ԹՈՒՂԹ-ԳԻՐ**, **ԹՈՒՂԹՈՒԳԻՐ**,

գ. Աղօթքներ եւ կախարդական բանաձեւեր՝ գրուած ժապաւինաձեւ երկայն թղթի վրայ:

ԹՈՒՍԱՆ, ած. Պարսկական դրամ:

ԹՈՒՍԲ, գ. Բնական կլմ արուեստական հողաբլուր:

+ **ԹՈՒՍԲԱԿ**, գ. Փոքր հողաթումբ, թմբիկ:

+ **ԹՈՒՍԲՈՒԼ**, ած. Գէր, կլորիկ:

+ **ԹՈՒՍՕ**, գ. Անորոշ տեսակի մի թրոչուն:

ԹՈՒՆԱԲԱՆ, գ. Թունագէտ:

ԹՈՒՆԱԲԱՆԱԿԱՆ, գ. ած. Թունագիտական:

ԹՈՒՆԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Գիտութիւն թոյների մասին:

ԹՈՒՆԱԲԵՐ, ած. Թոյն բերող:

ԹՈՒՆԱԲՈՒ(Ղ)ԻՆ, ած. Որ թոյն է բխեցնում:

ԹՈՒՆԱՂԵՂ, գ. Դեղթափ:

ԹՈՒՆԱՉՈՒՐԿ, ած. Թոյն չպարունակող:

ԹՈՒՆԱԹԱՓ, ած. Թոյնը թափող:

+ **ԹՈՒՆԱԹԱՓԵԼ**, չբ. Թոյնը թափել:

ԹՈՒՆԱԼԻ } ած. Թոյնով լի, թունատր:
ԹՈՒՆԱԼԻՑ }

ԹՈՒՆԱՀԱՐՈՅՑ, ած. Թոյն առաջացնող:

ԹՈՒՆԱՄԱՀ, գ. Թունատրման հետեւանքով մահ:

* **ԹՈՒՆԱՏՈՒՌՈՒԹԻՒՆ**, գ. Թոյն տալը, թունաւորելը:
ԹՈՒՆԱՒՈՐ, ած. Թոյն ունեցող:
ԹՈՒՆԱՒՈՐԵԼ, նբ. 1. Թունաւոր դարձրնել: 2. Փշացնել:
ԹՈՒՆԱՒՈՐԻՉ, ած. Թունաւորելու յատկութիւն ունեցող:
ԹՈՒՆԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Թունաւոր լինել:
ԹՈՒՆԱՒՈՐՈՒՄ, գ. Թունաւորելը:
ԹՈՒՆԱՑԱՅՑ, ած. Թոյն ցայտող:
 + ԹՈՒՆԳ } գ. Գինու `օղու եւ այլ հեղուկների չափ:
 + ԹՈՒՆԳԻ }
ԹՈՒՆԳԻԱՆՈՑ, ած. Մի թունգիի տարողութիւն ունեցող:
1. ԹՈՒՆԷ, գ. Թնդալու ձայնը:
2. ԹՈՒՆԷ, 1. Խիստ ազդու, բարկ: Հկո. Մեղմ: 2. մկ. Սաստկապէս:
 + **1. ԹՈՒՇ**, գ. Այտ, երեսի երկու կողմի ուտուցիկ մասերից ամէն մէկը:
 + **2. ԹՈՒՇ**, մկ. Ուղիղ դէպի, ուղղակի:
ԹՈՒՇԻԿ, գ. (Փաղաքշ.) Փոքր սիրուն թուշ:
 + **ԹՈՒՋ, ԹՈՒՋԻ**, գ. Երկաթի տեսակ, որ պարունակում է 2-6% ածխածին:
 + **ԹՈՒՋԷ**, ած. Թուջեայ, թուջից պատրաստուած:
ԹՈՒԲ, գ. 1. Պողպատեայ գէնք: 2. Սայլի ճախարակի երկու թելերը:
ԹՈՒԲԻՆՁ, գ. (Բուս.) Նարնջենու մի տեսակը:
ԹՈՒԲԻՆՁ ԽՈՏ, գ. (Բուս.) Շրթնածաղիկների կարգին պատկանող խոտեղէն բոյս:
ԹՈՒԲԻՆՁԱՉՈՒԲ, գ. Այստեղ թուրինջից պատրաստուած օճանէլիք:
ԹՈՒԲԻՆՁՇԱՆ, գ. (Բուս.) Մի անորոշ ծաղկի անուն:
ԹՈՒԲՄ, ած. Թրջած, թաց:
ԹՈՒԲՆԵՆԻ } **Տ. Թուրինջ:**
ԹՈՒԲՆԻ }

ԹՈՒՐՔ, ած. գ. Տաճկաստանի բնիկ ժողովուրդ, օսմանցի: 2. գ. (Բուս.) Հացհամեմ:
ԹՈՒՐՔԱԲԱՐՈՑ, ած. Թուրքերին բնորոշ:
ԹՈՒՐՔԱԳԷՏ, գ. Թուրքագիտութեան մասնագէտ:
ԹՈՒՐՔԱԽՕՍ, ած. Թուրքերէնով խօսող:
ԹՈՒՐՔԱԿԱՆ, ած. Թուրքերին վերաբերող:
+ԹՈՒՐՔԱՍՈՐԹ, ած. Թուրքի մորթած:
ԹՈՒՐՔԱՆԱԼ, չբ. Տ. Թիւրքանալ:
ԹՈՒՐՔԱՑՆԵԼ, անց. ձեւ Թուրքանալի:
ԹՈՒՐՔԻԱՅԻ, ած. գ. Թրքաբնակ:
ԹՈՒՐՔՄԵՆ, Տ. Թիւրքմէն:
ԹՈՒՓ, գ. (Բուս.) Փոքր ծառ:
ԹՈՒՔ, գ. 1. (Կազմախ.) Բերնէն արտադրուած անհոտ անհամ թափանցիկ փոքր ինչ մածուցիկ հեղուկ: 2. Փոխ. Նախատիւնք:
 * **ԹՈՓԷԿ**, գ. Կենդանիների ձագ:
ԹՈՔ, գ. (Կազմախ.) Շնչառութեան գործարան:
ԹՈՔԱԲՈՐԲ, Տ. Թոքատապ:
ԹՈՔԱԲՈՐԲԱՅԻՆ, ած. Թոքաբորբին վերաբերող:
ԹՈՔԱԹԱՂԱՆԹ, գ. Թոքերը պատող թաղանթ:
ԹՈՔԱԺԱՆՏԱՆՏ, գ. Թոքերի ժանտախտ հիւանդութիւն:
ԹՈՔԱԼԻԲ, ած. մկ. Թոքերը օղով լիքը:
ԹՈՔԱԽՈՏ, գ. (Բուս.) Խոտատերեւների կարգին պատկանող բոյս:
ԹՈՔԱԽՏ, գ. (Ախտաբ.) Թոքերի հիւանդութիւն:
ԹՈՔԱԽՏԱՒՈՐ, ած. գ. Թոքախտ ունեցող:
ԹՈՔԱԽՏՈՏ, ած. Թոքախտ ունեցող:
ԹՈՔԱՅԻՆ, ած. Թոքերին յատուկ:
ԹՈՔԱՉՍՓ, ած. գ. Գործիք, որով չա-

փում են օդի այն քանակը, որ ներշնչում է և արտաշնչում են թոքերը:
ԹՈՔԱՌԱՋՔ, գ. (Կազմախ.) Շնչափողի երկու խոշոր ճիւղատրամները:
ԹՈՔՍՏԱՊ, գ. Թոքերի բորբոքում:
ԹՈՔՍՅԱԻ, գ. Թոք(եր)ի ցաւ հիւանդութիւն:
 + **ԹՈՔԻ**, ած. Լիրբ, աներես:
ԹՈ՛ՔՇ, միջ. Էշերը կանգնեցնելու ձայն:
ԹՊՐՏԱԼ, բ. Ցնցումներ գործել: Տրոփել:
 * **ԹՈՒՍ**, ած. Թռչող, թռչան:
 + **ԹԻԹՈՒՆԵՎ**, գ. Թիթեռնիկ: 2. ած. փոխ. Թեթեւամիտ, խելքը պակաս:
ԹԻԹՈՒՅՑ, գ. Թոթռալը:
 + **ԹԻԹՈՒՄՎ**, գ. Մանր՝ չոր պզուկներ:
ԹՈՒՂՔ, գ. Թռչելը:
ԹՈՒՂՔԱԳՕՏԻ, գ. . Օդանաւի թռիչքի գօտի:
ԹՈՒՂՔԱՂԱՄՇ, գ. Օդանաւակայանի օդանաւների թռիչքի եւ վայրէջքի տարածքը:
ԹՈՒՂՔԱԶՆՈՒՄ, Թռիչքի տեղանքի որոշակի հատուածի ուսումնասիրումը հետախուզական, որոնումամփրկարարական կամ այլ նպատակներով:
ԹՈՒՂՔԱՍՕՏԵՑՈՒՄ, Թռչող օդանաւի մօտեցում նախապէս որոշուած կէտի:
ԹՈՒՂՔԱՅԻՆ, ած. Ինքնաթիռով թռչելուն յատուկ:
ԹՈՒՂՔԱՅՈՒՄ, Օդով տեղափոխութիւն մի կէտից միւսը:
ԹՈՒՂՔԱՇԵՂՈՒՄ, Արկի, գնդակի եւ այլ պինդ մարմնի անդրադարձուած թռիչքը որեւէ պատնէշի բախուելուց յետոյ:
ԹՈՒՂՔՈՒՂԻ, Յատուկ սարքաւորուած գօտի՝ նախատեսուած թռչող օդանաւի անվտանգ թռիչքի եւ զգեսնման համար:
 + **ԹՈՒՎՈՒՄ**, ած. Թեթեւսլիկ, թեթեւամիտ:
 + **ԹՈՒԼԱՍ**, ած. Թռչկոտոտ:

ԹՈՒՆՈՒԼ, Տ. Թռչել:
 + **ԹՈՒՆՆՉՔ**, գ. Պանրի մէջ գոյացած որդ:
ԹՈՒՆՑԻՎ, ած. 1. Թռչող, անցնող, ոչ տեւական: 2. գ. Ընդհանուրին ուղղուած յայտարարութիւն:
ԹՈՉԱԿԱՆ, ած. Թռչող, ցնդող:
ԹՈՉԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Թռչական լիւնելը:
ԹՈՉԱՆ, ած. Թռչելու ընդունակ:
ԹՈՉԱՐԱՆ, գ. Հարթ տարածութիւն, որտեղից օդանաւերը, վազք առնելով, թռիչք են գործում:
ԹՈՉԵԼ, չբ. 1. Թեւերի օգնութեամբ օդի միջով գնալ, առանց ոտքերով գետինը շօշափելու: 2. Նման. Արագութեամբ գնալ: 3. Ցատկել, ուստիւն գործել:
 + **ԹՈՉԿԱՆ**, ած. Թռչկոտոտ:
ԹՈՉԿՈՏԱԼ,
ԹՈՉԿՈՏԵԼ, չբ. Փոքր տարածութեան վրայ թռիչքներ գործել:
ԹՈՉՆԱԲԱՆ, ած. գ. Մասնագէտ, որ պարապում է թռչնաբանութեամբ:
ԹՈՉՆԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Կենդանաբանութեան մի ճիւղը:
ԹՈՉՆԱԲՈՑԾ, ած. գ. Նա որ պարապում է թռչնաբանութեամբ:
ԹՈՉՆԱԲՈՑՆ, գ. Թռչունի բոյն:
ԹՈՉՆԱԲՈՒՄԱԿԱՆ, ած. Թռչնաբանութեան յատուկ:
ԹՈՉՆԱԲՈՒՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Ընտանի թռչուններ բազմացնելը արդիւնաբերական նպատակով:
ԹՈՉՆԱԳԻՐ, գ. Չարդագիր, որի մէջ ամէն մի գիր ձեւացրած է թռչունի ձեւով:
ԹՈՉՆԱԹԵՒ, ած. Թռչունի նման թեւեր ունեցող:
ԹՈՉՆԱՎ, գ. Փոքր թռչուն:
ԹՈՉՆԱՎԵՐ, ած. Թռչուններ ուտող:
ԹՈՉՆԱՂԲ, գ. Թռչունի ծիրտ:
ԹՈՉՆԱՃԱՆՃ, գ. (Կենդ.) Կոլիբրիների

կարգին պատկանող շատ փոքր թռչուններ:
ԹՈՂԱՅԻՆ, ած. Թռչունին յատուկ:
ԹՈՂԱՇՈՒԿԱՅ, գ. Թռչուններ վաճառելու շուկայ:
ԹՈՂԱՊԱՐ, գ. Թռչունների ճախը:
ԹՈՂԱՎԱՃԱՌ, ած. գ. Թռչուն վաճառող:
ԹՈՂԱՎԱՆԴԱԿ, գ. Վանդակ՝ մեջք թռչուն պահելու համար:
ԹՈՂԱՐԱՆ, գ. Թռչուն պահելու տեղ:
ԹՈՂԱՑԵՂ, գ. Թռչունների ցեղ:
ԹՈՂԱՓԵՏՈՒՐ, ած. Թռչունի փետուր ունեցող:
ԹՈՂԱՔԱՇՏ, գ. (Կենդ.) Արծիւների ցեղին պատկանող գիշատիչ թռչուն:
ԹՈՂԱՔԱՐ, գ. (Հանք.) Քարացած թռչուն:
ԹՈՂԱԵՐԱՍ, գ. Թռչունների երամ:
ԹՈՂԱԻՎ, գ. Փոքր թռչուն:
ԹՈՂԱՈՐՍ, գ. Թռչուն որսացող:
ԹՈՂԱՈՐՍԱԿԱՆ, ած. Թռչնորսի եւ թռչնորսութեան յատուկ:
ԹՈՂԱՈՐՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Թռչնորս լինելը:
ԹՈՂՈՒՆ, ած. 1. Նա որ թռչում է: 2. գ. (Կենդ.) Ողնաշարաւոր կենդանիների երկրորդ դասակարգը:
ԹՈՂՏՈՒՆ, գ. Թռչուն պահելու կառոյց:
ԹՈՂՏՈՒՔ, գ. Թռչտելը, թռչկոտելը:
 + **ԹՈՒԱՆ**, չբ. Արագ սլացքով՝ թըռն ձայն հանելով թռչել անցնել:
 + **ԹՈՒԱՆԻ**, մկ. Թռռալով, արագ սլացքով, արագաբար:
 + **ԹՈՒՎՈՒՆ**, չբ. 1. Վեր ու վեր թռչել: 2. Նման. Ուրախութիւնից թռչկոտել:
 + **ԹՈՒՎՈՒՆ**, ած. Թռվոացող:
ԹՈՅՆԵԼ, անց. ձեւ Թռչելի: 1. Ստիպել որ թռչի:
ԹՍԱՀՈՏ, գ. Թսի հոտ:
 + **ԹՍԹԸՍ**, ած. Թսթսացող:
 + **ԹՍԹՍԱԼ**, չբ. Ծանր գործ անել: Տընտնայ:

+ **ԹՍԹՍՈՑ**, գ. Թսթսալը: Տնտնոց:
 + **ԹՍԿԵԼ**, չբ. Թոսկել. խոնաւութիւնից փչանալ:
 + **ԹՍՈՏԵԼ**, չբ. Յաճախ թսել:
ԹՍՍՈՑ, գ. Թսսալու ձայն:
ԹՍԵԼ, չբ. Թստել:
ԹՍՏԵԼ, չբ. Յետոյքից զարշահոտ զագ արձակել:
ԹՍՏԵՆԻ, գ. (Բուս.) Կաղանջանների կարգին պատկանող ծառ:
ԹՐԱԹԱՓ, գ. Սուսերամարտութիւն:
ԹՐԱՍԱՂ, Տ. Թրեքով զինամարզ:
 + **ԹՐԱՍՈՐՈՎ**, ած. Թրով կտրտուած՝ սպանուած:
ԹՐԱՍԵՐ, ած. Թրով ծեծուած:
ԹՐԱԿԱՊ, գ. Գօտի, որով թուրը կապում են մէջքին:
ԹՐԱՁՈՒԿ, գ. (Կենդ.) Թիւնիկների ընտանիքին պատկանող մեծ ձուկ:
ԹՐԱՍԵՐԿ, ած. Թուրը մերկացրած:
ԹՐԱՆՍԱՆ, ած. Թրի նմանուող, թրաձեւ:
ԹՐԱՇՈՒՇԱՆ, Տ. Հիրիկ:
 + **ԹՐԱՏԵԼ**, նբ. Թրով կտրտել, կոտորել:
ԹՐԱՏԵՐԵԻ, ած. Որի տերեւները երկայն են եւ թրի են նմանուում:
ԹՐԱՏԵԼ, բ. Թրատելը:
ԹՐԵԼ, նբ. Այլիւր ջրով շաղել, հունցել:
ԹՐԸՄՓ, միջ. Մի ծանր, բայց կակուղ բանի ընկած ժամանակ հանած ձայնը:
 + **ԹՐԸՍ-ԹՐԸՍ**, մկ. Ոտները գետնին քսելով:
ԹՐԹԻՌ, Տ. Թրթռոց, Թրթռում:
ԹՐԹԸՉԱԿԱՆ, ած. (Քիմ.) Թրթնջուկից հանած, թրթունջիկի:
ԹՐԹԸՁՈՒԿ, գ. (Բուս.) Մատիտեղի կարգին պատկանող բոյս:
ԹՐԹՈՒՐ, գ. (Կենդ.) Միջատների դասին պատկանող թեփաթեւ որդ:
ԹՐԹՈՒՆ, չբ. Արագ-արագ այս ու այն կողմ շարժուել: Բարախել:
ԹՐԹՈՒԿ, գ. (Կենդ.) Մանրացուցական

մանր կենդանի:
ԹԹՈՍԱՋԱՅՆ, ած. Թրթռուն ձայն ունեցող:
ԹԹՈՍԱՄԵՂԱԽՉ, գ. ած. Թրթռումը մեղմացնող:
ԹԹՈՍԱՑՆԵԼ, անց. ձև Թրթռալ'ի:
ԹԹՈՍԱՑՈՒՄ, գ. Թրթռացնելը: Բարախում:
ԹԹՈՒՈՑ, գ. Առաձգական մարմնի թրթռալը:
ԹԹՈՒՈՒՆ, ած. Թրթռացող: Բարախում:
ԹԹԹԹԱԿԵՐ, ած. Թրթռուրից կերուած՝ վնասուած:
ԹԹԹԹԱՔԱՂ, ած. գ. Նա որ քաղում՝ հաւաքում է թրթուրները ծառերից, ոչնչացնում է թրթուրները:
ԹԹԹԹԱՔԱՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Ծառերից թրթուրները քաղելը:
 + **ԹԹՓԱԼ**, չբ. Սրտի թրթռալ:
 + **ԹԹՓԵԼ**, նբ. Ջարնել, ծեծել, ձաղկել:
 + **ԹԹԻՄ**, գ. (Օսական) Չեռնաշարժութիւն, Օսականություն:
ԹԹԻՔ, գ. Բշու, ձիու եւ գոմէշի աղբ:
ԹԹԻՔԱՂԱՍ, ած. Թրիքով պատուած:
ԹԹԻԿԱԼ,
ԹԹԹԹԹԻԿԱԼ, **ԹԹԹԹԹԹԹԻԿԱԼ**, Տ. Թրիկալ:
ԹԹՈՒՒՆ, ած. Փայլուն:
ԹԹՆԵԼ, նբ. Կաւեղէն ամանը կրակի մէջ եփել: Հնոցի միջոցով պնդացնել նկարագիր կռանել:
ԹԹՈՑ, գ. Փուռ կմ վառարան:
ԹԹՈՒՄ, գ. Թրծելը:
ԹԹՈՒՆ, ած. Թրծում: Ամրացած, կռանում:
ԹԹԱՐՈՅԼ, գ. Թրմախառնուրդ:
ԹԹԱՍԱՆ, գ. (փխբ.): Թրմելու աման:
ԹԹՆԵԼ, նբ. Շաղուել: Կակղեցնել:
ԹԹՓԱԼ, Փափուկ առարկայ կարծր բանի վրայ իյնալով հանած թըմփ ձայնը:

ԹԹՄՓՈՑ, Տ. Թմփալ:
ԹԹՆՁԵՆԻ } Տ. Թուրնջենի, Թուրնջի:
ԹԹՆՁԻ }
 * **ԹԹՈՒՇԱՑ**, գ. Կեղծ մարգարիտ, ուլունք:
ԹԹՂՈՒՏ, **ԹԹՂՈՒԹ**, գ. (Բուս.) Հարաւային Ասիայի բոյս:
ԹԹՋԱՄ, գ. 1. Ջուր, որի մէջ մի բան թրջուած է: Թաց: 2. Փոխ. Ողորմելի:
ԹԹՋԵԼ, նբ. 1. Հեղուկի մէջ դնելով կմ վրան հեղուկ շաղ տալով թացացնել: 2. Միգելով թաց անել: 3. Մի նոր զգեստ կմ այլ իր շնորհատրելու համար խմել:
 + **ԹԹՋՈՑ**, գ. Հեղուկի մէջ դնելը թրջուելու համար:
 + **ԹԹՋՈՒՄ**, ած. Թրջում:
 * **ԹԹՋՈՒՄ**, գ. Թրջելը:
 + **ԹԹՓԱԼ**, ացի, չբ. Թրք փ ձայն հանելով ընկնել գետին:
ԹԹՓԱՆԿ, գ. (Բուս.) Խաչածաղկատրների ընտանիքից բանջար:
 + **ԹԹՓՕՇ**, Տ. Թփոռչ:
ԹԹՔԱԲԱՄԿ, ած. Թուրքաբնակ:
ԹԹՔԱԹԱԹԱՆ, ած. Թրիքի մէջ թաթախում:
 + **ԹԹՔԱԹԱՂ**, գ. Քաղաքի այն թաղը, որտեղ թուրքերն են բնակուում:
 * **ԹԹՔԱԺՈՂՈՎ**, ած. Թրիք ժողովող:
 * **ԹԹՔԱՄ**, ած. գ. Աղբ իբրեւ անէրող դուրս նետուելու, կղկղանք:
 * **ԹԹՔԱՆԱԼ**, չբ. Թրիք աղբ դառնալ:
ԹԹՔԱՇԵՐՏ, գ. Թրիքի շերտ:
ԹԹՔԱԿԵՐՊ, ած. Այստեղ թուրքերէնին նմանուող:
 + **ԹԹՔԵԼ**, չբ. Թրիքը վեր ածել:
 + **ԹԹՔՆՈՑ**, գ. Թրիքը թափելու կողով:
 + **ԹԹՔՈՑ**, ած. Կրան թրիք քում:
 + **ԹԹՔՈՑԵԼ**, նբ. Թրիք քսելով կեղտոտել:
ԹՓԱԿԱԼԵԼ, չբ. Յողուններ արձակել:
ԹՓԱՍՈՒՏ, ած. Թփերի մէջ մտնող:
 * **ԹՓԱՆՈՑ**, գ. Թփուտ:

<p>ԹՓԱՊԱՍ, ան. Թփերով պատած:</p> <p>ԹՓԱՌԱՍ, ան. Առատ թփեր ունեցող:</p> <p>ԹՓԱՍԷՐ, ան. Թփեր սիրող: 2. գ. (Կենդ.) Ճնճողուկների ցեղից մի թռչուն:</p> <p>* ԹՓԱՍՍԱՆ, գ. Թփանոց:</p> <p>ԹՓԱՏԵՍԱԿ, ան. Թփանման:</p> <p>ԹՓԱՏՈՒ, ան. Թուփ տուող:</p> <p>+ ԹՓԹՓԱԼ, չբ. Տրոփել: Բաբախել:</p> <p>+ ԹՓԹՓՈՑ, գ. Թփթփալը, սրտի ձայնը:</p> <p>ԹՓԻԿ, գ. Փոքր թուփ:</p> <p>+ ԹՓԼԻՔ, գ. Խաղողի թուփեր:</p> <p>ԹՓՈՏ, ան. Որտեղ թփեր շատ կան:</p> <p>ԹՓՈՒՏ, ան. Թփերով ծածկուած:</p> <p>+ ԹՓՊՈՑ, գ. Թը փ ձայնը:</p> <p>ԹՓՈՏԱԼ, ան. Բաբախել:</p> <p>+ ԹՓՈՕՇ, ան. գ. Գէր, գիրացած:</p> <p>+ ԹՓՈՈՒՆ, ան. Թփակալած:</p> <p>+ ԹՓՈՈՇ(Ա)ՆԱԼ, չբ. Թփակալել, զօրանալ, փարթամանալ:</p> <p>ԹՔԱԳԵՂՁ, գ. Թուք արտադրող զեղծ:</p> <p>ԹՔԱԼԻՑ, ան. Թքով լցուած:</p> <p>+ ԹՔԱՆՍԱՌՆ, ան. Թքով խառնած:</p> <p>ԹՔԱՄԱՆ, գ. Աման, որի մէջ թքում են:</p> <p>ԹՔԱՆԵԼ, Տ. Թքնել:</p> <p>+ ԹՔԱՆՔԱՏԵՂ, գ. Անձ, որի վրայ թք-քում են:</p> <p>ԹՔԵԼ, նբ. 1. Բերանից թուքը դուրս ձգել: 2. Նախատել: 3. Հրաժարուել:</p> <p>ԹՔԸՆ-ԹՔԸՆ, գ. միջ. Հեծնելու անասունի ոտների ձայնը:</p> <p>* ԹՔԹՔԵԼ, ն. եւ չբ. Յաճախակի թքոտել:</p>	<p>ԹՔՆԵԼ,</p> <p>ԹՔՆՈՒԼ, Տ. Թքել:</p> <p>ԹՔՈՏ, ան. Թուք դիպած, թքով կեղտոտած:</p> <p>ԹՔՈՏԵԼ, նբ. Թուք քսել, թքով թրջել:</p> <p>ԹՕ՝, միջ. որով արտայայտոււմ է զարմանք:</p> <p>* ԹՕԹԱՓՈՒՄ, գ. Թօթափելը: Թօթուել:</p> <p>* ԹՕԹՈՎ, ան. գ. Ակնթարթ: Թօթափ:</p> <p>ԹՕԹՈՒԵԼ, (արեւմտահայ լեզուով), նբ. Թափ տալ:</p> <p>+ ԹՕԹՎՈՒՔ, գ. Թափ տալը:</p> <p>+ ԹՕԹՎՏԵԼ, նբ. Չանազան իրեր թափ տալ:</p> <p>+ ԹՕԼ, գ. Թաւալելը, գլորելը:</p> <p>ԹՕՆ, գ. Յորդ անձրեւ:</p> <p>ԹՕՆԱՅԻՆ, ան. Երբ յաճախ թօն է գալիս, անձրեւային, խոնաւ:</p> <p>+ ԹՕՆԵԼ, չբ. Անձրեւել:</p> <p>+ ԹՕՆԹՆԵԼ, չբ. Երբեմն երբեմն կարճատեւ անձրեւ գալ:</p> <p>ԹՕՇԱԿ, Տ. Թոշակ:</p> <p>* ԹՕՇԿՕՇԻԿ, ան. Կօշիկները ոտներին թոյլ:</p> <p>ԹՕՇՆԵԼ, չբ. Թուլանալ, ոյժից ընկնել: Թառամել: Խամրիլ:</p> <p>ԹՕՇՆԵՑՆԵԼ, անց. ձեւ Թօշնել՝ի, այնպէս անել, որ թօշնի, թօշնել տալ:</p> <p>* ԹԸՇՈՒՄ, գ. Թուլանալը:</p> <p>* ԹՕՍԵԼ, (փիսկ. Թագել): Տ. Թագել:</p> <p>ԹՕՓԼՏԵԼ, Կաղ ի կաղ ման գալ:</p> <p>ԹՕՔՇ, Տ. Թո 2, Թո քշ:</p>
---	--

Ժ, ժ

ժ, ժ, ժե, գ. 1. Հայերեն այբուբենի տասներորդ տառը եւ վեցերորդ բաղաձայնը:

2. Թուարկութեան մէջ՝ տասներորդ:

+ 1. **ԺԱԺ** գ. Ընդհանրապէս շարժում:

* 2. **ԺԱժ**, գ. Խոյի, ցախ:

ԺԱԺ ԳԱԼ, չք. 1. Շարժուել: 2. Արտորայ, աշխոյժ՝ փութկոտութիւն ցոյց տալ:

+ **ԺԱժ ՏԱԼ**, նք. Շարժել:

+ **ԺԱժԱՀԱՐԵԼ**, նք. Ժաժ տալ, թափահարել:

+ **ԺԱժԵԼ**, նք. Շարժել, ցնցել:

+ **ԺԱժԻԿ**, գ. Պանրանման նիւթ:

ԺԱժԻԿԱԲԼԻԹ, գ. Կարկանդակ:

+ **ԺԱժԿԱՆ**, ած. Շարժուող:

ԺԱժՄՈՒԿՔ, յոգն. գ. Կախարդական խօսք կմ գրուածք. բժժանք:

+ **ԺԱժՄՈՒՆՔ**, գ. Շարժմունք:

+ **ԺԱժՔ**, գ. Ժաժ, երկրաշարժ:

1. **ԺԱԽ**, (Բուս.) Տ. Բոյի:

+ 2. **ԺԱԽ**, գ. Տան աղբ:

ԺԱԽՈՒԿ, գ. (Բուս.) Խաչաբերների կարգին պատկանող բոյս:

* **ԺԱՀԱԲՈՅՐ**, ած. Գարշահոտ:

ԺԱՀԱԴԵՄ, ած. Գարշելի՝ զգուելի դէմք ունեցող:

ԺԱՀԱԴԵՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Ժահադէմ լինելը:

* **ԺԱՀԱՀՈԳԻ**, ած. Կեղտոտ հոգով:

ԺԱՀԱՀՈՏ, ած. Գարշահոտ՝ զգուելի հոտ ունեցող:

ԺԱՀԱՀՈՏԵԼ, չք. Գարշելի հոտ ստանալ:

ԺԱՀԱՀՈՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Ժահահոտ լինելը:

ԺԱՀԻՆ, **ԺԱՀԻՐ**, գ. 1. Թոյն: 2. Գարշահոտ թարախ: Մանրէն շատ աւելի փոքր ախտածին մարմին (Վիրուս):

ԺԱՀԻՆԻՑ, ած. Ժահրով լցուած:

ԺԱՀԻՆՇԻԹ, ած. Ժահրի շիթ ունեցող:

ԺԱՀՐՈՏ, ած. Ժահր պարունակող

ԺԱՀՐՈՏԵԼ, նք. Ժահրով կեղտոտել:

ԺԱՀՐՈՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Ժահրոտ լինելը:

1. **ԺԱՍ**, գ. 1. Անորոշ կարճ ժամանակ:

2. Օրուայ մէջ մի որոշ ժամանակ, կէտ:

3. Ժամացոյցի երեսի նշանները: 4. Պարապմունք, դասախօսութիւն: 5. Ընդհանրապէս եկեղեցական պաշտօն, ժամերգութիւն:

2. **ԺԱՍ**, Տ. Ժում:

ԺԱՍԱԲԱԿ, գ. Ժամի՝ եկեղեցու բակ:

ԺԱՍԱԳԻՐՔ, գ. (Եկեղ.) Գիրք, որ պարունակում է եկեղեցում պաշտամունքի ժամանակ կատարուող ու երգուող աղօթքները:

ԺԱՍԱԳՈՐԾ, գ. Արհեստաւոր, որ կարգի ու սարքի է բերում անսարք կմ վնասուած ժամացոյցները:

ԺԱՍԱԳՈՐԾԱԿԱՆ, ած. Ժամագործին յատուկ:

ԺԱՍԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Ժամագործի արհեստը:

ԺԱՍԱԴԵՏ, գ. Մէկի ծննդեան ժամանակ աստղերի դիրքին նայելով գուշակութիւն:

ԺԱՍԱԴԵՏԱԿ, գ. Աստղերի շարժումը դիտելու գործիք:

ԺԱՍԱԴԵՏԱԿԱՆ, ած. Աստղերի շարժումը դիտելու վերաբերեալ:

ԺԱՍԱԴԻՐ, ած. գ. Ժամադրուած (անձ):

ԺԱՍԱԴԻՐԱԿԱՆ, ած. Ժամադրութեան վերաբերեալ:

ԺԱՍԱԴԻՐԱՎԱՅՐ } գ. Այն տեղը, որ-

ԺԱՍԱԴԻՐԱՏԵՂ(Ի) } գ. Այն տեղը, որ-

տեղ պայմանաւորուել են իրար հանդիպել:

ԺԱՍԱԴԻՐԱՏՈՒՆ, գ. Միրային տեսակցութիւնների տուն:

ԺԱՍԱԴԻՆԵԼ, նք. Ժամանակ եւ տեղ նըշանակել:

ԺԱՍԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Պայմանաւորուած՝ դրուած ժամանակ:

ԺԱՍԱԾԵՍ, գ. Եկեղեցական ծէս:

* **ԺԱՄԱԿ**, գ. *Զարդ*:
ԺԱՄԱԿԱՐԳՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ժամերի՝ ժամանակի կարգաւորութիւն:*
ԺԱՄ(Ա)ԿՈՉ, գ. *Եկեղեցու սպասաւոր:*
ԺԱՄԱԿՈՉՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ժամակոչի պաշտօնը:*
ԺԱՄԱՀԱՐ, գ. *Կոչնակ, որը հնչեցնելով եկեղեցի էին հրաւիրում հին ժամանակ:*
+ ԺԱՄԱՀԱՅ, գ. *Մեռելի յիշատակին ճաշկերոյթ, հոգու հաց: Հոգեճաշ:*
ԺԱՄԱՅԻՆ, ած. *Ժամին վերաբերող:*
ԺԱՄԱՆԱԿ, գ. 1. *Իրերի գոյութեան տեւողութիւն:* 2. *Ժամանակաշրջան, դա-րեր:* 3. *Սահմանուած կէտ:* 4. *Կեանքի որոշ տարիներ:* 5. *Ազատ միջոց:* 6. *(Քրկն.) Բայի ձեւեր, որոնք ցոյց են տալիս ներկայ, անցեալ եւ ապանի գործողութիւններ:*
*** ԺԱՄԱՆԱԿԱԲԱՆ**, *S. Ժամանակա-իւս:*
ԺԱՄԱՆԱԿԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Օժան-դակ պատմական գիտակարգ:*
ԺԱՄԱՆԱԿԱԳԻՐ, ած. գ. *Նա որ գրում կմ գրել է ժամանակագրութիւն:*
ԺԱՄԱՆԱԿԱԳԼՈՒԻՆ, գ. *Մի նշանաւոր կէտ, որից սկստում է որեւէ թուական:*
ԺԱՄԱՆԱԿԱԴԱՇՏ, գ. *Որոշ ժամանա-կատեւութեան սահմանը:*
ԺԱՄԱՆԱԿԱԳՐԱԿԱՆ, ած. *Ժամա-նակագրութեան վերաբերեալ:*
ԺԱՄԱՆԱԿԱԳՐԵԼ, նբ. *Ժամանակա-գրական կարգով գրել պատմութիւն:*
ԺԱՄԱՆԱԿԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պատմա-կան դէպքերի նկարագրութիւն:*
ԺԱՄԱՆԱԿԱԳԻՏԱԿ, գ. *Ժամանակը չափելու սարք (քրոնոսկոպ):*
*** ԺԱՄԱՆԱԿԱԶԱՆՑ**, ած. *Ժամանակն անցած, զառամած:*
ԺԱՄԱՆԱԿԱՆԿԱԼՈՒՄ, գ. *Ժամա-նակի ընկալում:*
ԺԱՄԱՆԱԿԱՆԱԽՏՈՒՄ, գ. *Ժամանա-*

կալրիպութիւն:
*** ԺԱՄԱՆԱԿԱԽՈՅՑ**, ած. *Ժամանակը քննող:*
ԺԱՄԱՆԱԿԱԿԱՆ, ած. *Ժամանակ նշանակող:*
ԺԱՄԱՆԱԿԱԿԷՏ, գ. *S. Ժամակէտ:*
ԺԱՄԱՆԱԿԱԿԻՑ, ած. 1. *Միեւնոյն ժամանակ ապրող:* 2. *Այժմեան ժամա-նակին պատկանող:*
ԺԱՄԱՆԱԿԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ժամա-նակակից լինելը:*
ԺԱՄԱՆԱԿԱՄԻՁՈՑ, գ. *Ժամանակի երկու կէտի միջեւ եղած տեւողութիւնը:*
ԺԱՄԱՆԱԿԱՑԱՐՄԱՐ, ած. *Ժամա-նակին յարմար:*
ԺԱՄԱՆԱԿԱՇՐՁԱՆ, գ. *Ժամանակի որոշ տեւողութիւն:*
ԺԱՄԱՆԱԿԱԶԱՓ, ած. *Ժամանակը չափող:*
*** ԺԱՄԱՆԱԿԱԶԱՓԱԿԱՆ**, ած. *Ժամա-նակաչափութեան վերաբերեալ:*
ԺԱՄԱՆԱԿԱԶԱՓՈՒԹԻՒՆ, գ. *(Ֆիզ.) Ֆիզիկայի մաս:*
*** ԺԱՄԱՆԱԿԱՊԱՏՈՒՄ**, ած. *Նա որ պատմում է ըստ ժամանակի յաջորդու-թեան:*
ԺԱՄԱԿԱՐԳԱԻՈՐԻՉ, *Յարմարանք, որը գործարկում է որեւէ գործընթաց կամ երեւոյթ նախապէս որոշուած պա-հին:*
ԺԱՄԱՆԱԿԱԶԱՓ, գ. *Ժամանակ չափող սարք՝ ժամացոյց:*
ԺԱՄԱՆԱԿԱՑՈՅՑ, ած. *Ժամանակը ցոյց տողող:*
ԺԱՄԱՆԱԿԱՓՈՒԼ, գ. *Ժամանակի փուլ, ժամանակահատուած:*
ԺԱՄԱՆԱԿԱԻՈՐ, ած. *Նա որ տեւում է եւ վերջանում է ժամանակի ընթացքում:* Հկր. *Մշտնջենաւոր:*
ԺԱՄԱՆԱԿԱԻՈՐԱՊԷՍ, մկ. *Ժամանա-կաւոր կերպով, կարճ ժամանակով:*
ԺԱՄԱՆԱԿԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ժամա-*

նակատր՝ առժամանակեայ լինելը:
ԺԱՄԱՆԱԿԱՎՐԷՊ, ած. Ժամանակի
 անպատեհ պահանջները չբավարարող:
ԺԱՄԱՆԱԿԱՑՈՅՑ, գ. Առօրեայ գոր-
 ծերի նշումը ըստ օրուայ ժամերի:
ԺԱՄԱՆԱԿԱՓՈՓՈՒՆՈՒԹԻՒՆ, գ.
 (դիպվ.): Ժամանակները փոխուելը:
ԺԱՄԱՆԱԿԵԼ, նբ. Ժամանակ նշանա-
 կել:
ԺԱՄԱՆԵԼ, չբ. 1. Նշանակուած ժամին
 հասնել: 2. Վրայ հասնել:
ԺԱՄԱՆՈՑ, գ. (Եկեղ.) Փոքրիկ անօթ:
ԺԱՄԱՆՈՒԹԻՒՆ } գ. Ժամանելը:
ԺԱՄԱՆՈՒՄ }
ԺԱՄԱՆՑ, գ. Ժամանակ անցկացնելը,
 ժամանակ անցկացնելու միջոց:
ԺԱՄԱՆՑԱՅԻՆ, ած. Ժամանցին վերա-
 բերող:
ԺԱՄԱՇԱՊԻԿ, գ. Երկայն շապիկ, սպի-
 տակ կմ ծաղկեայ կտորներից, որ եկե-
 դեցու սպասաւորները հագնում են:
ԺԱՄԱՉԱՓ, գ. Որեւէ սարք՝ որով չա-
 փում են ժամերը, ժամանակը:
ԺԱՄԱՊԱՆ, ած. 1. Ժամը՝ ժամանակը
 լաւ պահող՝ դիտող: 2. Զինուորական
 հերթապահ պահակ:
ԺԱՄԱՊԱՆՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ժամապահ
 լինելը:
ԺԱՄԱՊԱՏԿԱՆ, Տ. Եկեղեցապատկան:
ԺԱՄԱՍԱՑ, ած. Եկեղեցական արա-
 րողութիւն՝ ժամերգութիւն կատարող:
ԺԱՄԱՍԱՑՈՒԹԻՒՆ, (Եկեղ.), Տ. Ժամ-
 երգութիւն:
ԺԱՄԱՍԵՐ, ած. Նա որ սիրում է ժամ
 գնալ, եկեղեցասեր:
ԺԱՄԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ժամասեր լի-
 նելը:
ԺԱՄԱՍՐԱՆ, գ. Եկեղեցու այն մասը,
 ուր ժողովուրդն է կանգնում:
ԺԱՄԱՎԱՃԱՆ, ած. Ժամանակը չնչին
 բաների վրայ կմ անպէտք տեղը վատ-
 նող:

ԺԱՄԱՎԱՃԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ժամավա-
 ճառ լինելը:
*** ԺԱՄԱՎԱՅՐ**, Տ. Ժամադրավայր:
ԺԱՄԱՏԵՂ,
ԺԱՄԱՏԵՂԻ, գ. (Եկեղ.) Ժամ ասելու
 տեղ:
ԺԱՄԱՏՈՒՆ, գ. (Եկեղ.) Եկեղեցուն մօտ
 շինած եւ նրան պատկանող տուն:
 2. Այն տունը, որտեղ ննջեցեալի յիշա-
 տակին հոգեհաց են բաժանում:
ԺԱՄԱՐԱՐ, ած. գ. Պատարագիչ քահա-
 նայ:
ԺԱՄԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ժամարար լի-
 նելը:
ԺԱՄԱՑՈՅՑ, գ. Սարած կմ գործիք, որ
 ցոյց է տալիս օրուայ ժամանակը:
ԺԱՄԱՑՈՒՑԱԿ, գ. Ժամացոյցի բողո-
 րակ երեսը կմ տախտակը:
ԺԱՄԱԻՈՐ, ած. գ. Ժամ եկեղեցի գնա-
 ցող:
+ԺԱՄԱՔԱՐ, գ. Ժամի՝ եկեղեցու դրան
 մօտ դրուած քարը:
ԺԱՄԵՐԳ, գ. Եկեղեցական երգ:
ԺԱՄԵՐԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Եկեղեցական
 ամէն տիպի արարողութիւն:
+ ԺԱՄԶԱՐԿՈՑ, գ. Երեկոյեան զանգերը
 զարնելու ժամանակը:
ԺԱՄԿԵՏ, գ. Ժամանակամիջոցի վերջին
 կէտը:
ԺԱՄԿԵՏԱՅԻՆ, ած. Ժամկէտ ունեցող:
ԺԱՄԿԵՏԱՆՑ, ած. Վճարման, գործա-
 ծույթեան ժամկէտը անցած:
ԺԱՄՈՑ } գ. (Եկեղ.) Դրամական
ԺԱՄՈՒՑ } նուէր:
ԺԱՄՍՏՈՒԳԻՉ, ած. Ժամը՝ ներկայա-
 նալու պահը ստուգող եւ գրանցող:
*** ԺԱՅԹ**, գ. Ուռոյց:
ԺԱՅԹԵԼ, նբ. Ուժգին կերպով դուրս
 մղել (հեղուկներ եւն): 2. Նման. Ործկալ:
ԺԱՅԹՔՈՒՄ, գ. Ժայթքելը:
ԺԱՅԹՔԻՉ, բ. (արեւմտ.) Ժայթքել:

ԺԱՅՈՒ, գ. *Գետնից սեպածու բարձրացած միապաղաղ պինդ քար:*
ԺԱՅՈՒԱԲԼՈՒՐ, գ. *Ժայռե կազմուած բլուր:*
ԺԱՅՈՒՍՏՍՕՎ, ան. *Ժայռերով ծածկուած:*
ԺԱՅՈՒՍՏՍՕՎՈՅԹ, գ. *Ժայռազանգուած:*
ԺԱՅՈՒՍՏԻՆ, ան. *Ժայռից ծնուած:*
ԺԱՅՈՒՊԱՍ, ան. *Ժայռերով պատած:*
ԺԱՅՈՒՊԱՍԿԵՐՈՒՄ, գ. *Ժայռապատկեր ստեղծելը:*
ԺԱՅՈՒՄԻՐ, ան. *Ժայռի պէս ցցուած, սեպացած:*
ԺԱՅՈՒՓՈՍ, գ. *Ժայռի մէջ գոյացած փոս:*
ԺԱՅՈՒՔԱՐ, գ. *Ժայռակոյտ:*
ԺԱՅՈՒՑ, ան. *Որտեղ ժայռեր շատ կան:*
ԺԱՆԱԻԱՐ, Ս. *Ժանուար:*
ԺԱՆԳ, գ. (Քիմ.) *Երկայթի թթուուկ. մուգ կարմիր նուրբ փոշի: 2. Հիւանդութիւն: 3. Փոխ. Մոլոր ուսմունք: 4. Անէծք հայհոյանք:*
*** ԺԱՆԳԱԲԵՐ**, ան. *Ժանգ բերող:*
ԺԱՆԳԱԲԻՇ, գ. *Ժանգի բիծ:*
*** ԺԱՆԳԱԲՈՒ(Ղ)ԻՍ**, ան. *Ժանգ՝ մոլորութիւն բխող:*
ԺԱՆԳԱԳՈՅՆ, ան. *Ժանգի՝ կեղցաւի կմ ժանտախտի նման:*
ԺԱՆԳԱՁԵՐՇ, ան. *Ժանգից մաքրուած:*
ԺԱՆԳԱՁԵՐՇՈՒՄ, գ. *Ժանգազերծելը:*
ԺԱՆԳԱԼԻՑ, ան. *Ժանգով լցուած:*
ԺԱՆԳԱՎԱԼԵԼ, չբ. *Ժանգոտել:*
ԺԱՆԳԱՎԵՆ, ան. *Ժանգից կերուած, ինչ որ ժանգը կերել է:*
*** ԺԱՆԳԱՎԻՐ**, ան. *Ժանգ կրող:*
ԺԱՆԳԱՀԱՍ, ան. *Ժանգի համ ունեցող:*
ԺԱՆԳԱՀԱՐ, ան. *Ժանգակեր:*
ԺԱՆԳԱՀԵՏՔ, գ. *Ժանգի հետք:*
ԺԱՆԳԱՀՈՑ, ան. *Ժանգի հոտ ունեցող:*
ԺԱՆԳԱՁԱՅՆ, ան. *Ժանգոտ իրի ձայն ունեցող:*

*** ԺԱՆԳԱՆԱԼ**, չբ. *Ժանգոտել, ժանգակալել:*
ԺԱՆԳԱՋՈՒՐ, գ. *Ժանգախառն ջուր:*
ԺԱՆԳԱՌ, ԺԱՆԳԵԱՌ, Ս. *Ժանգառած, ժանգակեր:*
ԺԱՆԳԱՌԱԳՈՅՆ, ան. *Ժանգառի գոյնով:*
+ ԺԱՆԳԱՌԻ, ան. գ. *Ժանգառի գոյն, բաց կանաչ գոյն:*
ԺԱՆԳԱՌՈՑԱՄ, ան. *Ժանգառի գոյն ստացած:*
ԺԱՆԳԱՌՈՒ, ան. *Ժանգ վերցնող:*
+ ԺԱՆԳԱՌՔ, գ. *Երեկոյեան մութն ընկած ժամանակը, մութն ընկնելը:*
*** ԺԱՆԳԱՏԵՄԻԼ**, ան. *Ապականուած վնասակար:*
ԺԱՆԳՈՑ, ան. *Վրան ժանգ ունեցող:*
ԺԱՆԳՈՑԵԼ, նբ. *Ժանգոտ դարձնել:*
ԺԱՆԳՈՑՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ժանգոտ լինելը:*
ԺԱՆԵԱԿ, գ. *Թեթեւ ծակոտկէն ցանցատեսակ ասեղնագործութիւն:*
ԺԱՆԵ(Ա)ԿԱԳՈՐՇ, ան. գ. *Ժանեակ գործող:*
ԺԱՆԵԿԱՋԱՐԴ, ան. *Ժանեակով զարդարուած:*
ԺԱՆԵԿԱՋԵԻ, ան. *Ժանեակի նման:*
ԺԱՆԵ(Ա)ԿԱՎԱՃԱՌ, ան. *Ժանեակի առետրական, ժանեակ վաճառող:*
ԺԱՆԵԿԱՇԱՐ, գ. *Ժանեակների շար:*
ԺԱՆԻՔ, գ. (Կազմ.) *Սրածայր ատամ:*
+ 2. ԺԱՆԻՔ, գ. *Դառնացած բարկացած դէմք:*
ԺԱՆԻՔԱԻՈՐ, ան. *Ժանիքներ ունեցող:*
ԺԱՆԻՔԵԼ, բ. *Ժանիքով հարուածել:*
+ ԺԱՆԻՔՈՑ, ան. *Ժանիք ունեցող, խոժոռ:*
*** ԺԱՆՈՒԱՐ**, գ. *Բազմոց կմ գահաւորակ:*
ԺԱՆՍ, ան. 1. *Չար, չարաբարոյ: 2. Զագրելի: 3. Գարշելի: 4. Վատ տեսակի:*
*** ԺԱՆՍԱԲԱՐ**, մկ. *Գարշելի կերպով:*
ԺԱՆՍԱԳՈՐՇ, ան. *Չարագործ:*

ԺԱՆՏԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Չարագործ-
 ութին:
ԺԱՆՏԱԴԷՄ, ան. Խոժոռ, դաժան դեմ-
 քով:
ԺԱՆՏԱԹՁԵՆԻ, գ. Վայրի թռչուն:
ԺԱՆՏԱԹՁԵՆԻ, S. Մոլաթզենի:
ԺԱՆՏԱԹՈՒԶ, գ. Ժանտաթզենու պը-
 տուղը:
ԺԱՆՏԱԺԱՆՏ, ան. Չափազանց ծանր:
 ԺԱՆՏԱԼԻՑ } ան. Ապականիչ:
 ԺԱՆՏԱԽԱՌՆ }
ԺԱՆՏԱԽՈՂՈՐԻ, գ. (Բուս.) Կաղանջա-
 նազգիների կարգին պատկանող ծառ:
ԺԱՆՏԱԽՈՂՆՈՒՐԻ, ան. Չարամիտ:
ԺԱՆՏԱԽՏ, գ. Համաճարակ հիւանդու-
 թիւն (քոլերա):
ԺԱՆՏԱԽՏԱԻՈՐ, ան. Ժանտախտ
 ունեցող:
*** ԺԱՆՏԱԽՕՍ**, ան. Յիմարական:
ԺԱՆՏԱԿԵՐՊ, ան. Վատ կերպարանք
 ունեցող:
ԺԱՆՏԱԿՈՒԶ, գ. (Կենդ.) Կուզի մի տե-
 սակը:
ԺԱՆՏԱՀԱԼԱՍՏ, S. Ախտահանական,
 Ախտահանիչ:
*** ԺԱՆՏԱՀԱՍ**, ան. Ժանտ՝ վատ համ
 ունեցող:
ԺԱՆՏԱՀԱՅԵԱՑ, ան. Չար հայեացքով:
*** ԺԱՆՏԱՀԱՐ**, ան. Ժանտից զարկուած:
ԺԱՆՏԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ժանտահար
 լինելը:
ԺԱՆՏԱՀՈՏ, ան. Գարշելի հոտ ունեցող:
ԺԱՆՏԱՀՈՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Ժանտահոտ
 լինելը:
ԺԱՆՏԱՄԱՀ, գ. Ժանտ մահ:
*** ԺԱՆՏԱՄԻՏ**, ան. Դաժան՝ չար մտքով,
 չարամիտ:
ԺԱՆՏԱՆԱԼ, չբ. Վատանալ, փչանալ:
ԺԱՆՏԱՆԻԹ, գ. Քիմիական նիւթ:
*** ԺԱՆՏԱՊԱՇՏՈՆ**, ան. Ժանտ՝ չար
 պաշտամունք ունեցող:
ԺԱՆՏԱԶՈՒՐ, S. Արքայաջուր:

ԺԱՆՏԱՍԱԼՈՐԻ, գ. (Բուս.) Մալորենու
 մի վայրենի տեսակ:
ԺԱՆՏԱՏԵՄԻԼ, ան. Ժանտ՝ վատ՝ զար-
 շելի՝ զգուելի տեսք կմ կերպարանք
 ունեցող:
ԺԱՆՏԱՓՈՒՇ, գ. 1. Մի տեսակ խայթող
 փուշ: 2. (Բուս.) Դժնիկների կարգին
 պատկանող փշոտ ծառ:
ԺԱՆՏԱՔԻՍ, գ. (Կենդ.) Կուզի եւ ժան-
 տակուզի նման գիշակեր կաթնասուն:
ԺԱՆՏԲԵՐԱՆ, ան. Զազրախօս:
ԺԱՆՏԵՐԵՍ, ան. Նոյնն է Ժանտաղէմ:
ԺԱՆՏԸՆԿՈՅԶ, S. Արջընկոյգ:
*** ԺԱՆՏԻՄԱՑ**, S. Ժանտամիտ:
ԺԱՆՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Ժանտ՝ չար լինելը:
ԺԱՊԱԻԷՆ, գ. Տափակ՝ նեղ՝ նուրբ գործ-
 ուածք:
ԺԱՊԱԻԷՆԱՀԻՍ, ան. Ժապաւէններով
 հիւսուած:
ԺԱՊԱԻԻՆԱԳՈՐԾ, ան. գ. Ժապաւէն
 գործող:
ԺԱՊԱԻԻՆԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Ժապա-
 ւէն գործելը:
ԺԱՊԱԻԻՆԱԶԵԻ, ան. Ժապաւէնի ձե-
 տով՝ նման:
ԺԱՊԱԻԻՆԵԼ, նբ. Ժապաւէն կարել
 (զգեստի շուրջը):
ԺԱՌԱԳ, գ. 1. Նա որ մէկի մահից
 յետոյ նրա ստացուածքին տէր է դառ-
 նում: 2. Յաջորդ սերունդ:
ԺԱՌԱԳԱԲԱՐ, մկ. Ժառանգութեան
 կարգով:
ԺԱՌԱԳԱԳԵՏ, գ. Ժառանգիտութեան
 մասնագէտ:
ԺԱՌԱԳԱԶՈՒՐԿ, ան. Ժառանգու-
 թիւնից զրկուած:
*** ԺԱՌԱԳԱԶՐԿԵԼ**, նբ. Ժառանգու-
 թիւնից զրկել:
*** ԺԱՌԱԳԱԶՐԿՈՒԹԻՒՆ**, գ. Ժառան-
 գութիւնից զրկելը:
ԺԱՌԱԳԱԿԱՆ, ան. Ժառանգութեան
 վերաբերեալ:

ԺԱՌԱՆԳԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ժառանգական լինելը:

ԺԱՌԱՆԳԱԿԻՑ, ած. Նա որ ուրիշի հետ միասին ժառանգում է մի ժառանգություն. ժառանգության ընկեր:

ԺԱՌԱՆԳԱԿՑԵԼ, նբ. Ժառանգակից դարձնել:

ԺԱՌԱՆԳԱՀԱՐԿ, գ. Ժառանգության վրայ դրուող հարկ:

***ԺԱՌԱՆԳԱՊԱՀ**, ած. Ժառանգությունը պահող:

***ԺԱՌԱՆԳԱՌՈՒ**, ած. գ. (Իրար.) Նա որ կտակով մի ժառանգություն է առնում:

ԺԱՌԱՆԳԱՏՈՒ, ած. 1. Ժառանգություն տուող:

ԺԱՌԱՆԳԱԻՈՐ, գ. Ժառանգության իրատունքի տեր: Հոգևոր վարժարանի սան:

***ԺԱՌԱՆԳԱԻՈՐԱՊԷՍ**, մկ. Իբրև ժառանգալոր:

ԺԱՌԱՆԳԵԼ, նբ. Մէկի ժառանգը լինել:

ԺԱՌԱՆԳՈՐ, գ. Ժառանգող, ժառանգ:

ԺԱՌԱՆԳՈՐԱՅԻՆ, ած. Ժառանգորդական:

ԺԱՌԱՆԳՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ժառանգ լինելը: 2. (Եկեղ.) Եկեղեցական աստիճան, կղերականություն:

ԺԱՌԱՆԳՕՐԷՆ, մկ. Իբրև ժառանգ, ժառանգի իրատունքով:

ԺԵՆ, Տ. Ժախ: Տան աղբ:

ԺԵՆՈՑ, Տ. Աղբահար:

ԺԵՍ, Տ. Ժում:

1. **ԺԵՆ**, **ԺԷՆ**, **ԺԻՆ**, Տ. Ժայռ:

2. **ԺԵՆ**, գ. Թթի թռչուն:

+ 3. **ԺԵՆ**, ած. Մուրթ, խոր մուրթ:

+ 4. **ԺԵՆ**, Գոյն ցոյց տուող բառերի բարդությունների վերջում՝ նշանակում է բաց գոյնի:

ԺԵՆՈՒՏ, ած. Ժայռոտ:

ԺԷ, գ. Հայերեն այբուբենի տասներորդ տառի անունը:

+ **ԺԷԺ**, ած. 1. Թարմ: 2. Նորածին:

+ **ԺԷՆ**, գ. Ատամ:

* **ԺԷՏ**, Ջարկուած: (Նշանակում է այստահար):

ԺԺԱՆ, գ. Թափթփում՝ ցիրուցան ընկած այրելի նիւթեր:

ԺԺՄՈՒՆՔ, գ. Ամէն տեսակ ճճի, միջատ:

+ **ԺԺՆԵԼ**, նբ. Խառնել:

+ **ԺԺՆՈՒԿ**, ած. Խառնում:

ԺԻԺ, գ. (Բուս.) Անձանօթ մի բոյս. մկնստիս:

ԺԻԼԱԻՊ, գ. (Բուս.) Անորոշ մի բոյս:

ԺԻՇՏ, ած. 1. Դժուարաշարժ: 2. Հակառակող:

ԺԻՊԱԿ, Տ. Մնդիկ: + 2. ած. Դժգոյն:

ԺԻՏ, ած. 1. Հետաքրքիր, հետաւում: 2. Յանդուգն, լիրբ:

ԺԻՐ, 1. Աշխոյժ: 2. Աջքաբաց, եռանդուն:

ԺԻՐԱԺԻՐ, ած. Շատ ժիր. ժիրժիր:

ԺԻՐԱԿ, գ. Չամանի նման մի բոյս:

ԺԼԱՏ, ած. Ագահ, զօշաբաղ:

ԺԼԱՏԱԲԱՐ, մկ. Ժլատի՝ ագահի նման:

ԺԼԱՏԱՆԱԼ, չբ. Ժլատ դառնալ, ագահել:

ԺԼԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Ժլատ լինելը, ժլատի յատկությունը:

ԺԽՈՐ, գ. Մաստիկ՝ խառնաշփոթ աղմուկ:

ԺԽՈՐԱՅԻՆ, ած. Ժխորի յատկություն ունեցող:

ԺԽՈՐԵԼ, նբ. Աղմկել:

ԺԽՏԵԼ, նբ. Ուրանալ, յանձն չառնել:

ԺԽՏՈՂԱԲԱՐ, մկ. Ժխտելով, բացասելով: Մերժողաբար:

ԺԽՏՈՂԱԿԱՆ, ած. Ժխտող:

ԺԽՏՈՂՈՒԹԻՒՆ } գ. Ապերախտություն. անզգամություն: Մերժելը:

ԺԽՏՈՒՄ, գ. Ժխտելը: Մերժում:

* **ԺՂԱՆՔ**, գ. Մանր-մունր գիտելիք:

2. Ջրասնք:

+ **ԺՂԼԵԼ**, չբ. *Ջրոյց անելով ժամանակ անցկացնել:*
ԺՂՈՒԼ, գ. *Ջբուսանք, զբաղմունք:*
 + **ԺՄԱԺԱՆՔ**, գ. *Երեկոյեան ժամի ժամանակ:*
 * **ԺՄԵՐՏ**, ած. *Լիրք, յանդուզն:*
 * **ԺՄԵՐՏԵԼ**, չբ. *Յանդգնել, ժպրհել:*
 + **ԺՇԽԵԼ**, նբ. *Տանել-բերել:*
ԺՈՒՅ, գ. *Մորենու պտուղը:*
ԺՈՒՅԵՆԻ, Տ. *Մորենի ազնիւ, Արքայամորենի:*
ԺՈՒՆՈՒՐ, գ. *Խաղողի մի տեսակ:*
 * **ԺՈՂԻՅ**, ած. *Ապականուած, նեխած:*
ԺՈՂԻՅԵԼ, չբ. *Քայքայուել, լիկել:*
ԺՈՂՈՎ, գ. 1. *Մարդկանց գումարուելը մի տեղում որեւէ նպատակով:* 2. *Հաւաքուած բազմութեան նիստը:* 3. *(Եկեղ.) Կրօնակիցների միաբանութիւն, եղբայրութիւն:*
ԺՈՂՈՎԱԾՈՅ } ած. 1. *Այստեղից-այնտեղից ժողովուած, հաւաքածոյ:* 2. գ. *Գիրք, որի մէջ ընտրութեամբ զետեղուած են զանազան հեղինակներից քաղուածքներ:*
ԺՈՂՈՎԱԿԱՆ, ած. 1. *Ժողովով կատարուած:* 2. *Ժողովի մասնակից:*
ԺՈՂՈՎԱԿԻՑ, ած. գ. *Ուրիշի հետ միասին մի ժողովի մասնակցող:*
 * **ԺՈՂՈՎԱԿՅՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Ժողովակից լինելը:*
ԺՈՂՈՎԱՊԵՏ, գ. *Գլխատր ժողովող:*
 * **ԺՈՂՈՎԱՍԷՐ**, ած. *Ժողովներ սիրող:*
ԺՈՂՈՎԱՍԻՐԱՆ, գ. *Սրահ, դահլիճ, որտեղ գումարուում է ժողովը:*
ԺՈՂՈՎԱՏԵՂԻ, գ. *Ժողովի տեղը, ժողովը գումարուելու տեղը:*
ԺՈՂՈՎԱՐԱՆ, գ. *Այն տեղը, ուր ժողովուում են:*
ԺՈՂՈՎԱՐԱՐ, ած. գ. *Ժողով անող՝ գումարող:*
ԺՈՂՈՎԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ժողովա-*

րար լինելը:
ԺՈՂՈՎԱՑԱԻ, գ. *Ժողովներ գումարելու՝ ժողովներին մասնակցելու չափազանց սեր մոլութիւն:*
ԺՈՂՈՎԵԼ, նբ. 1. *Հաւաքել՝ մի տեղ բերել ցրուած միատեսակ բաները:* 2. *Գանձել:* 3. *Հանգանակել:* 4. *Հաւաքել:*
ԺՈՂՈՎՈՂ, ներկ. դերբ. *Ժողովելի բոլոր նշ.:*
ԺՈՂՈՎՈՒՄ, գ. *Ժողովելը:*
ԺՈՂՈՎՈՒՐ, գ. 1. *Մի տեղ ժողովուած մարդկանց բազմութիւն:* 2. *Մի ազգութեան պատկանող անհատների ամբողջութիւնը:* 3. *Մի տեղում ապրող ազգաբնակչութիւնը:*
 * **ԺՈՂՈՎՐԱԲՆԱԿ**, ած. *Որտեղ ժողովուող է բնակուում:*
ԺՈՂՈՎՐԱԿԵՏ, ած. *Ժողովուողը գիտցող ճանաչող:*
ԺՈՂՈՎՐԱԿԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ժողովըրդագետ լինելը, ժողովրդի կեանքին ու հոգեբանութեանը լաւ ծանօթ լինելը:*
ԺՈՂՈՎՐԱԳՐԱԿԱՆ, ած. *Ժողովըրդագրութեան վերաբերեալ:*
ԺՈՂՈՎՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վիճակագրութիւն տուեալ երկրի կմ տեղի ժողովրդի մասին:*
ԺՈՂՈՎՐԱԽՆԱՄ, ած. *Ժողովրդին խնամող:*
ԺՈՂՈՎՐԱԿԱՆ, ած. 1. *Ժողովրդի վերաբերեալ:* 2. *Ժողովրդի կողմից գնահատուած:* 3. *Ժողովուողի իրատունք պաշտպանող:*
ԺՈՂՈՎՐԱԿԱՆԱՑՈՒՄ, գ. *Ժողովըրդական դատնալը:*
ԺՈՂՈՎՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ժողովըրդական լինելը:*
ԺՈՂՈՎՐԱԿԵՐ, ած. *Ժողովրդին ուստող:*
ԺՈՂՈՎՐԱՅՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ժողովըրդային լինելը:*
ԺՈՂՈՎՐԱՊԵՏ, գ. *Ժողովրդի պետ:*

2. (Կրօն.) Հրեաների ժողովրդանոցի սինագոգայի պետը:
ԺՈՂՈՎՐԴԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, S. Ծուխ (ծխական համայնք):
ԺՈՂՈՎՐԴԱՍԷՐ, ած. Ժողովրդին սիրող:
ԺՈՂՈՎՐԴԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ժողովրդը դասեր լինելը:
ԺՈՂՈՎՐԴԱՍՊԱՆ, ած. Ժողովրդին սպանող:
ԺՈՂՈՎՐԴԱՎԱՐ, ած. Կատավարության ձև ուր ժողովուրդը կը կատավարէ:
ԺՈՂՈՎՐԴԱՎԱՐԱՎԱՆ, S. Ժողովրդավար կատավարութիւն:
ԺՈՂՈՍՏԳԱՍՍԱՒՈՐ, գ. Ժողովրդական պատգամատր:
ԺՈՅԺ, գ. Համբերելու՝ դիմանալու՝ տոկալու ոյժ:
ԺՈՐԻ, գ. Ծիրանագոյն նարինջի տեսքով քաղցր պտուղ (կակի):
ԺՈՒԺԱԼ,
ԺՈՒԺԵԼ, չբ. Ոյժ ունենալ: Դիմանալու, տոկալ:
*** ԺՈՒԺԱԼԻ**, ած. Ինչ բանի կարելի է դիմանալ:
ԺՈՒԺԿԱԼ, ած. Նա որ ոյժ ունի դիմադրելու մի բանի: Ինքնագապում:
ԺՈՒԺԿԱԼԱՔԱՐ, մկ. Ժուժկալութեամբ:
*** ԺՈՒԺԿԱԼԱԿԻՑ**, ած. Ժուժկալութեան ընկեր:
ԺՈՒԺԿԱԼԵԼ, չբ. 1. Համբերել: 2. Ինքն իրեն զսպել:
*** ԺՈՒԺԿԱԼՈՑ**, ած. Ժուժկալող:
ԺՈՒԺԿԱԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Ոյժ ունենալը՝ մի բանի համբերելու:
ԺՈՒԺԿԱԼՈՒՄ, գ. Ժուժկալելը. ժուժկալութիւն:
+ ԺՈՒԿ, գ. Կարճ ժամանակ:
ԺՈՒՄ, գ. Անգամ:
+ 1. ԺՈՒՌ, ած. Կարգին չհասած, դեռ խակ: մկ. Դեռ չհասած:

+ 2. ԺՈՒՌ, մկ. Շուրջ, այս եւ այն կողմը:
+ 3. ԺՈՒՌ, ած. Շփոթուած, շուարած, շշկլուած: Ինձի ժուր արաւ: Խելքը ժուր է գալիս:
ԺՈՒՌԵԿԱՆ, ած. գ. Ժուր եկող:
+ ԺՈՒՌՈՒՄՈՒՆ, ած. Տակնուկայ:
+ ԺՈՒՐ, գ. Մենդարար հիւթ կերակրի մէջ:
ԺՊԻՏ, գ. Անձայն ծիծաղ:
ԺՊԻՐՀ, ած. Լիրք, անամօթ:
ԺՊՏԱԳԻՆ, ած. մկ. Ժպիտով, ժպտալով:
ԺՊՏԱԼ, չբ. 1. Անձայն ծիծաղել: 2. Նըման. Ախորժելի՝ դուրեկան երեսալ:
ԺՊՏԱԼԻՑ, ած. Ժպիտով լի: Ժպտուներես:
*** ԺՊՏԱՆՈՅՇ**, ած. մկ. Անոյժ՝ քաղցր ժպիտով:
ԺՊՏԱՇՈՒՐԹՆ, ած. Ժպտացող շքր-թունքներով:
ԺՊՏՈՒՆ, ած. Ժպտացող, զուարթերես:
ԺՊՐՀԱՔԱՐ, մկ. Լրբարբար:
ԺՊՐՀԵԼ, չբ. Յանդգնել, համարձակել:
*** ԺՊՐՀԵՐԵՍ**, ած. Լիրք երեսով:
ԺՊՐՀՈՒԹԻՒՆ, գ. Լրբութիւն, անզգամութիւն:
+ 1. ԺՌԱԼ, չբ. Սարեակի եւ նրա ձագերի ձայն հանելը:
+ ԺՌԱԶՈՒՐ, գ. Ժուռի՝ ազոխի ջուր:
+ ԺՌԻԿ, գ. Թելի կրճ:
+ ԺՌԻՆՔ, գ. Քթից կախուած խլիւք:
ԺՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Ժուռ խակ լինելը:
+ ԺՎԸՈ-ԺՎԸՈ, մկ. Արագ-արագ:
ԺՏԱՆՔ, գ. Թախանձանք, աղաչանք-պաղատանք:
ԺՐԱԳԼՈՒԻՆ, ած. Ժիր, աշխատասէր, գործունէայ:
ԺՐԱԳՈՅՆ, բաղդ. աստ. Աւելի ժիր:
*** ԺՐԱՀԱՐ**, գ. Մի անձանօթ առասպելական ջրային թռչուն:
ԺՐԱՋԱՅՆ, մկ. Ժիր ձայնով:
ԺՐԱՆԱԼ, չբ. Ժիր՝ աշխոյժ՝ արի լինել:
ԺՐԱՊԷՍ, մկ. Ժիր կերպով:

ԺՐԱԶԱՆ, ան. Ժիր:
ԺՐԱԶԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ժրաջան լինելը,
 ջանասիրություն:
 + **1. ԺՐԵԼ**, չբ. Ուժի զայլ:

+ **2. ԺՐԵԼ**, նբ. Պինդ փաթաթել, կապել:
 * **ԺՐՄԱԿ**, ան. Ճահճային, խոնավ:
ԺՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ժիր լինելը:
ԺՕՈՒՍ, ան. Ատամները թափած:

Ի, ի

Ի, ի, Ինի, գ. Հայերեն այբուբենի տասներեմեկերորդ տառը եւ հինգերորդ ձայնատրր: Քսան, քսաներորդ: Թուարկություն 20-ի համապատասխան:
Ի ԲԱՑ, մկ. Բաց դրությունը:
ԻԲԸ, Նախդր. Ինչպէս, որպէս, նման:
ԻԲՐԵԻ, Նախդր. Տ. Իբր:
ԻԳԱԲԱՐ, մկ. Էզի նման. Կանանցաբար:
ԻԳԱԲԱՐՈՑ, ան. Էզի բարք ու վարք՝ զարմանք ունեցող:
ԻԳԱԲՈՅԸ, ան. (դիպվ.): Բզականություն բուրդը:
ԻԳԱԿԱՆ, ան. Էզին յատուկ: 2.(Քրկն.) Բառ, որ նշանակում է իզական սեռին պատկանող անհատ:
ԻԳԱԿԱՆԱՅՈՒՑԻՉ, ան. (Քրկն.) Տառ կմ վերջաւորություն, որ բառի վերջից դրուելով նրան դարձնում է իզական սեռի: Հայերենի մէջ՝ ուիի:
ԻԳԱԿԵՐՊ, ան. Էզի՝ կանացի կերպարանքով:
ԻԳԱՀԱՃՈՑ, Տ. Կնահաճոյ:
ԻԳԱՍՈՒԻ, ան. Կնամոլ:
ԻԳԱՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Բզամոլ լինելը:
 * **ԻԳԱՅԻՆ**, ան. Էզին յատուկ:
ԻԳԱՆԱԼ, չբ. Էզ դառնալ, մեղկանալ:
ԻԳԱՉԱՐՉԱՐ, ան. Կիներու չարչարող:
 * **ԻԳԱՊԷՍ**, մկ. Էզի պէս:
ԻԳԱՍԷՐ, ան. Կին սիրող, ցանկասէր:
ԻԳԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Բզասէր լինելը:

ԻԳԱՏԵԼՉ, Տ. Բզամոլ:
ԻԳԱՅՈՒԹԻՒՆ } գ. Բզանալը:
ԻԳԱՅՈՒՄՆ }
ԻԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Էզի յատկություն, կանացիություն:
ԻԳՎԱՆ, գ. (Կենդ.) Երկակենցաղ:
Ի ԴԵՐԵԻ, Ի ԴԷՊ, Ի ԴԷՊՍ, Ի ԴՈՒՐՍ, Տ. Դերեւ, Դէպ, Դուրս:
ԻԶ(Ա)ԿՈՐՈՒՍՏ, ան. Հետքը կորած կմ կորցնող:
ԻԺ, գ. (Կենդ.) 1. Թունատր օձի մի տեսակ: 2. Փոխ. ան. Չարասիրտ:
ԻԺԱԲԱՐ, մկ. Իժի նման, չարութեամբ:
ԻԺԱԲԱՐՈՑ, ան. Չարաբարոյ:
ԻԺԱԹՈՅՆ, ան. Իժի նման թոյն ունեցող:
ԻԺԱԽՈՑ, գ. (Բուս.) Խոտատերեւների կարգին պատկանող բոյս:
ԻԺԱԿԱՆ, ան. Իժին յատուկ:
ԻԺԱԿՈՐԻՒՆ, գ. Իժի ձագ:
ԻԺԱՀԱՐ, ան. Իժից զարնուած:
 * **ԻԺԱՆԱԼ**, չբ. Իժ դառնալ:
ԻԼԱՉԵԻ } ան. Իլիկի ձեւ ունեցող:
ԻԼԱՆՄԱՆ }
ԻԼԵՆԻ, գ. (Բուս.) Իլենիների կարգին պատկանող թուփ:
ԻԼԻԿ, գ. Թել մանելու ձեռքի գործիք:
 + **ԻՇԱՊՏՈՒԿ**, գ. Խաղողի մի տեսակ:
ԻՊՉ, գ. Մրտի փափագ, բաղձանք:
ԻՄԱՍ, գ. (Արաբ.) Մահմետական կրօնի հոգեւորական:
ԻՄԱՆԱԼ, նբ. 1. Մտքով ըմբռնել: 2. Գըլ-

խի ընկնել: 3. Կարծել: 8. Գիտենալ, տեղեակ լինել:
ԻՄԱՆԱԼԱՊԷՍ, մկ. Իմանալի կերպով:
ԻՄԱՆԱԼԻ, ած. Ինչ որ մտքով կարելի է իմանալ:
ԻՄԱՆԱԼԻՈՒԹԻՒՆ, գ. Իմանալի հասկանալի լինելը:
ԻՄԱՍՏ, գ. 1. Միտք, բովանդակություն: 2. Նշանակություն:
ԻՄԱՍՏԱԲԱՆ, ած. Իմաստությամբ կմ իմաստություն խօսող:
 * **ԻՄԱՍՏԱԲԱՇԽ**, ած. Իմաստություն բաշխող:
 * **ԻՄԱՍՏԱԲԵՐ**, ած. Իմաստություն բերող:
ԻՄԱՍՏԱԼԻ, ած. Իմաստությամբ լի:
ԻՄԱՍՏԱԽՆԴԻՐ, ած. Իմաստություն փնտռող:
ԻՄԱՍՏԱԽՈՂ, S. Իմաստախորհ:
ԻՄԱՍՏԱԽՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Իմաստախոհ լինելը:
 ԻՄԱՍՏԱԽՈՐՀ } ած. Իմաստուն
 ԻՄԱՍՏԱԽՈՐՀՈՒՐԴ }
 մտածողությամբ:
ԻՄԱՍՏԱԿ, գ. Կեղծ իմաստուն՝ սովիեստոս: Փիլիսոփայ-հոետոր:
 * **ԻՄԱՍՏԱԿԱԲԱՆԵԼ**, S. Իմաստակել:
ԻՄԱՍՏԱԿԱՆ, ած. Իմաստ պարունակող:
ԻՄԱՍՏԱԿԻՐ, ած. Իմաստություն պարունակող:
ԻՄԱՍՏԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Իմաստակ լինելը:
ԻՄԱՍՏԱԿՕՐԷՆ, մկ. Իմաստակի պէս:
 * **ԻՄԱՍՏԱՀԱՆՃԱՐ**, ած. Իմաստուն եւ հանճարեղ, իմաստությամբ լի:
 * **ԻՄԱՍՏԱՊԱՏՈՒՄ**, ած. Իմաստությամբ պատմուած:
 * **ԻՄԱՍՏԱՊԱՐԳԵՒ**, ած. Իմաստություն պարզեւող:
ԻՄԱՍՏԱՊԷՍ, մկ. Իմաստուն կերպով:

ԻՄԱՍՏԱՍԷՐ, ած. գ. Իմաստություն սիրող:
ԻՄԱՍՏԱՍԻՐԱԲԱՐ, մկ. Իմաստասերի պէս:
ԻՄԱՍՏԱՍԻՐԱԿԱՆ, ած. Իմաստասիրութեան վերաբերեալ:
ԻՄԱՍՏԱՍԻՐԱԿԱՆՕՐԷՆ, ած. Իմաստասիրականապէս:
 * **ԻՄԱՍՏԱՍԻՐԱԿԻՑ**, ած. Իմաստասիրութեան մասնակից:
ԻՄԱՍՏԱՍԻՐԵԼ, նբ. Իբրեւ իմաստասեր քննել:
ԻՄԱՍՏԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Իմաստասեր լինելը: 2. Գիտություններին ուսումնասիրություն:
 * **ԻՄԱՍՏԱՍԻՐՕՐԷՆ**, S. Իմաստասիրաբար:
 * **ԻՄԱՍՏԱՏԵԱՑ**, ած. Իմաստությունը ստող:
 ԻՄԱՍՏԱՏՈՒՐ } ած. Իմաստություն
 ԻՄԱՍՏԱՐԱՐ }
 ստող:
ԻՄԱՍՏԱԲԱՐ, մկ. Իմաստունի պէս:
ԻՄԱՍՏԱԳԻՑ, ած. Հնարագէտ:
 * **ԻՄԱՍՏԱԳՈՐԾ**, ած. Իմաստնացնող:
 * **ԻՄԱՍՏԱԶՕՐ**, ած. Իմաստությամբ զօրացած:
ԻՄԱՍՏԱՆԱԼ, չբ. Իմաստուն դառնալ:
ԻՄԱՍՏԱՑՈՒՑԻՉ, ած. Իմաստնացնող:
ԻՄԱՍՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Իմաստուն լինելը:
ԻՄԱՍՏՈՒՆ, ած. Ողջամիտ, զիտուն, մտաւոր, դաստղ, հասկացող:
ԻՄԱՑ, գ. 1. Իմաստ, խորհուրդ: 2. Գործ է ածուում բաղադրեալ բայերի մէջ:
 * **ԻՄԱՑԱԳՈՅՆ**, ած. Մտքով իմանալի:
ԻՄԱՑԱԿԱՆ, ած. Մտքով իմանալի:
ԻՄԱՑԱԿԱՆԱՊԷՍ, մկ. Իմացական իմանալի կերպով:
ԻՄԱՑԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Իմացական՝

իմանալի լինելը:
ԻՄԱՑԱՊԱՇՏ, ած. Իմացութիւնը պաշտոնը:
ԻՄԱՑԱՊԷՍ, ած. Իմաստի վերաբերուող:
ԻՄԱՑՈՂ, ներկ. դերբ. Իմանալի, Նա որ իմանում է:
ԻՄԱՑՈՂԱԲԱՐ, մկ. Իմանալի կերպով:
ԻՄԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Իմացում: Ըմբռնում:
ԻՍՈՎՍԱՆՆ, մկ. Իմ կողմից, իմ կարողացածի չափ:
+ ԻՍՓՐԱՅ, գ. Անորոշ տեսակի վայրի խոտ:
ԻՆԳՈՒՇՆԵՐ, յոգն. գ. Կովկասեան ժողովուրդներից մէկը:
ԻՆԸ, S. Ինն:
ԻՆՁ, գ. (Կենդ.) Կատուների ցեղին պատկանող գիշատիչ կենդանի:
ԻՆՆ, թւ. ած. Անգոյգ թիւ մէկով ութից աւելի կմ մէկով տասից պակաս:
ԻՆՆԱԳՆՈՒԽ, ած. Ինը զլուխ ունեցող:
ԻՆՆԱՄԵԱԿ, գ. Ինը տարին վերցրած իբրեւ մի միութիւն:
ԻՆՆԱՄԵԱՅ,
ԻՆՆԱՄԵԱՆ, ած. մկ. Ինը տարի տեւող:
ԻՆՆԱՄԵԱԿ, գ. Ինը ամիսը վերցրած իբրեւ մի միութիւն:
ԻՆՆԱՄԵԱՆ, ած. մկ. Ինը ամիս տեւող:
ԻՆՆԱԿԻՒՆ, գ. (Երկրաչ.) Երկրաչափական ձեւ:
ԻՆՆԱԿԻՒՆԻ, ած. Ինը անկիւն ունեցող:
ԻՆՆԳՕՏԵԱՆ, ած. Ինը զօտի ունեցող:
ԻՆՆԵՐՈՂ, ած. 1. Ութերորդին անմիջապէս յաջորդող: 2. (Թուաբ.) Ինը հաւասար մասից մի մասը:
ԻՆՆԵՐՈՂԵՑԻ, ած. գ. Իններորդում եղող. իններորդ դասարանի աշակերտ:
ԻՆՆԱՐԻՒՄԵԱԿ, գ. Ինն հարիւր տարուայ շրջան:

ԻՆՆՊԱՏԿԵԼ, նբ. Ինն անգամ աւելացնել:
ԻՆՆՍՈՒՆ, թւ. ած. Ինը տասնեակ պարունակող:
ԻՆՆՍՈՒՆԱՄԵԱԿ, գ. Իննսուն տարուայ ժամանակաշրջան:
ԻՆՆՍՈՒՆԱՄԵԱՅ, ած. մկ. Իննսուն տարեկան:
ԻՆՆՍՈՒՆԵՐՈՂ, դաս. թւ.:
ԻՆՆՕՐԵԱՅ, ած. մկ. Ինը օր տեւող:
1. ԻՆՉ, 1. Գոյականաբար. Որ բանը:
 2. միջ. որով արտայայտուում է զարմանք, հիացմունք: Ի նչ. մի շաբաթում այնքան ալիւրը վերջացրիք:
2. ԻՆՉ, գ. Մի բան, մի եղած բան:
ԻՆՉՉԱՓ, S. Որչափ:
ԻՆՉՊԷՍ, նախդր. Նման:
ԻՆՉՊԻՄԻ, ած. Ինչ տեսակ: միջ. Չարմանքի բացազանչութիւն:
ԻՆՉՊԻՍՈՒԹԻՒՆ, S. Որպիսութիւն:
ԻՆՉՔ, գ. Գոյք, ստացուածք:
ԻՆՔԸ } Անձն. դեր. երրորդ դեմքի:
ԻՆՔՆ }
ԻՆՔՆԱՆԴՐԱՂԱՐՉ, գ. Ինքն իրեն անդրադառնալը:
*** ԻՆՔՆԱԲԱՆԱԿԱՆ**, ած. Սեփական խօսքերով:
ԻՆՔՆԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, S. Ինքնախօսութիւն:
ԻՆՔՆԱԲԱՆՏԵԼ, նբ. Ինքն իրեն բանտային վիճակի մէջ դնել, արգելափակել, կաշկանդել:
*** ԻՆՔՆԱԲԱՐՁՈՂ**, ած. Ինքն իրեն բարձող վերցնող, բեռցնող:
ԻՆՔՆԱԲԱԻ, ած. Ինքն իրեն բաւականացնող:
ԻՆՔՆԱԲԱԻԱԿԱՆ, ած. Ինքնաբաւ:
ԻՆՔՆԱԲԱԻԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ինքնաբաւական լինելը:
ԻՆՔՆԱԲԵՐ, ած. Ինքն իրեն առաջ եկող:
ԻՆՔՆԱԲԵՐԱԲԱՐ, մկ. Ինքն իրենից:

ԻՆՔՆԱԲԵՐԱԿԱՆ, ան. Ինչ որ լինում է ինքնաբերաբար:
ԻՆՔՆԱԲԵՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ինքնաբերաբար լինելը:
ԻՆՔՆԱԲՈՑՍ, ան. Ինքն իրենից բուսած:
ԻՆՔՆԱԲՈՐԲՈՔ, ան. Ինքն իրենից բորբոքող:
ԻՆՔՆԱԲՈՒ(Ղ)Խ, ան. Ինքն իրենից բխող:
*** ԻՆՔՆԱԳԷՏ**, ան. մկ. Ինքն իր կողմից գիտնալով, ինքն իր կողմից գիտցող:
ԻՆՔՆԱԳԵՐԱԶԱՆՑՈՒՄ, գ. Ինքն իրեն գերազանցելը:
*** ԻՆՔՆԱԳԻՏԱԿԻՑ**, ան. Գիտակից:
ԻՆՔՆԱԳԻՏԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Ինքն իրեն գիտակցելը:
ԻՆՔՆԱԳԻՐ, ան. Իր գրած, իր ձեռքով գրած: Ինքնաձեռագիր՝ ստորագրություն:
ԻՆՔՆԱԳԻՏ, ան. Իր գտած, իր հնարած:
ԻՆՔՆԱԳԼՈՒՄ, ան. Ինքն իր գլխի տեր:
ԻՆՔՆԱԳՆԱՀՍԱԿԱՆ, գ. Մարդու կողմից սեփական անձին տրուող գնահատական:
ԻՆՔՆԱԳՆԱՑ, ան. Ինքն իրեն՝ առանց դրսի ոյժի գնացող, ինքնաշարժ:
*** ԻՆՔՆԱԳՈՒ**, չբ. Ինքն իրեն գոյություն ունենալ:
ԻՆՔՆԱԳՈՂ, ան. Ինքն իրենից գոհ:
ԻՆՔՆԱԳՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Ինքնագոհ լինելը:
ԻՆՔՆԱԳՈՑ, ան. Ինքն իրենից գոյություն ունեցող:
ԻՆՔՆԱԳՈՑԱԿ, ան. Ինքնագոյ:
ԻՆՔՆԱԳՈՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Ինքնագոյ լինելը:
ԻՆՔՆԱԳՈՎ, ան. Ինքն իրեն գովող:
ԻՆՔՆԱԳՈՎԱԿԱՆ, ան. Ինքնագովություն պարունակող:
ԻՆՔՆԱԳՈՎԵՍ, գ. Ինքն իրեն գովելը:
ԻՆՔՆԱԳՈՎՈՒԹԻՒՆ, գ. Ինքն իրեն

գովելը:
ԻՆՔՆԱԳՈՐԾ, ան. Ինքնին գործող, ինքնիշխան:
ԻՆՔՆԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. Ինքնին գործել:
ԻՆՔՆԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Ինքնագործելը:
ԻՆՔՆԱԳՈՐԾՈՒՆԵՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Մեփական կմ անձնական գործունեություն, անձնական ջանք:
ԻՆՔՆԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ինքն իր ձեռքով գրելը:
ԻՆՔՆԱԴԱՍ, ան. Ինքն իրեն դատող:
*** ԻՆՔՆԱԴԱՍԱՊԱՐՏԵԱԼ**, ան. Ինքն իրենից դատուած ու դատապարտուած:
ԻՆՔՆԱԴԱՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Ինքն իրեն դատել-քննադատելը:
ԻՆՔՆԱԴԷՏ, ան. Ինքնին՝ անձամբ դիտող:
ԻՆՔՆԱԴԻՐ, ան. Իր դրած:
ԻՆՔՆԱԴՐՄԵՒՈՐԵԼ, բ. Ինքն իրեն դրսեւորել:
ԻՆՔՆԵՆ, գ. Մետաղէ՝ մեծ մասամբ պղնձէ անօթ ջուր եռացնելու:
ԻՆՔՆԱԶԱՍԱԳՐՈՒԵԼ, գ. Ինքն իրեն ազատագրել:
ԻՆՔՆԱԶԱՐԳԱՑՈՒՄ, գ. Ինքն իր աշխատանքով (առանց դպրոց գնալու) զարգանալը:
*** ԻՆՔՆԱԶԱՐԴ**, ան. Ի բնէ զարդարուն:
ԻՆՔՆԱԶԷՆ, ան. Ի բնէ զինուած:
ԻՆՔՆԱԶՂՁՈՒՄ, գ. Ինքնազղջալը:
ԻՆՔՆԱԶՆԱԿԱՆ, ան. Ինքնազննություն վերաբերեալ:
ԻՆՔՆԱԶՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ինքն իրեն զննելը:
ԻՆՔՆԱԶՈՒՄ, ան. Ինքզինք զսպող:
ԻՆՔՆԱԶՐԿՈՒՄ, գ. Ինքն իրեն զրկելը:
ԻՆՔՆԱԶՐՊԱՐՏՈՒՄ, գ. Ինքն իրեն զրպարտելը:
ԻՆՔՆԱԶՕՐ, ան. Ինքն իր մէջ զօրություն կրող:
ԻՆՔՆԱԶՕՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ինքնագօր

<p>լինելը: ԻՆՔՆԱԹԻՈՍԱՐԱՆ, գ. Ինքնաթիռի սրահ: * ԻՆՔՆԱԹՈՅՆ, ած. Իր մեջ թոյն կրող, ի բնէ թունաւոր: ԻՆՔՆԱԹՈՒՂԹ, գ. Անձնաթուղթ: ԻՆՔՆԱԼՈՅՍ, ած. Ինքն իրեն լուսաւորող: ԻՆՔՆԱԼՈՒԾԱՐՈՒԵԼ, բ. Ինքնուրոյն, առանց արտաքին միջամտութեան լուծարուել: ԻՆՔՆԱԼՈՒԾԱՐՈՒՄ, գ. Ինքն իրեն լուծարուելը: ԻՆՔՆԱՆԱԲ, ած. Ինքն իրեն խաբող: ԻՆՔՆԱՆԱԲԵԼ, բ. Ինքն իրեն խաբել: ԻՆՔՆԱՆԱԲԷԱԿԱՆ, ած. Ինքնախարեւոթիւն պարունակող: ԻՆՔՆԱՆԱԲԷՈՒԹԻՒՆ, գ. Ինքն իրեն խաբելը: ԻՆՔՆԱՆՁՈՒՄ, գ. Ինքն իրեն խզող: ԻՆՔՆԱՆՈՂ, ած. Իր մտածած, մտքի հնարած: ԻՆՔՆԱՆՈՅՁ, ած. Ինքնապրպտում: ԻՆՔՆԱՆՈՍՏՈՎԱՆԱՆՔԱՅԻՆ, ած. Ինքնախոստովանութեան, ինքնախոստովանքի բնոյթ ունեցող: ԻՆՔՆԱՆՈՍՏՈՒՄ, Ինքն իրեն տրուած խոստում: * ԻՆՔՆԱՆՈՐԺ, ած. Իր ախորժելով, իր կամքով: ԻՆՔՆԱՆՈՐՀՈՒՐՊ, ած. Ինքն իր խորհրդով՝ իր խելքով: ԻՆՔՆԱՆՈՒՓ, ած. Ինքն իրեն խփուող: ԻՆՔՆԱՆՍՕՍ, ած. Իր խօսած, ինչ որ ինքն է խօսել: ԻՆՔՆԱՍՏԱՆՕԹՈՒԹԻՒՆ, գ. Ինքնաճանաչութիւն: ԻՆՔՆԱԿԱԶՍԱԿԵՐՊՈՒՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Ինքնուրոյն կազմակերպուելը: * ԻՆՔՆԱԿԱԶՍՈՒԹԻՒՆ, գ. (Բուժ.) Վիրարուժական մի գործողութիւն: ԻՆՔՆԱԿԱՆ, ած. Ինքն իր տէր, ինքնիշ-</p>	<p>խան, միահեծան թագաւոր: ԻՆՔՆԱԿԱԼԱԿԱՆ, ած. Ինքնակալին յատուկ: ԻՆՔՆԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Ինքնակալ լինելը: ԻՆՔՆԱԿԱՍ, ած. մկ. Իր կամքով, իր յօժարութեամբ: ԻՆՔՆԱԿԱՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Ինքնակամ՝ յօժարակամ լինելը: ԻՆՔՆԱԿԱՍՕՐԷՆ, մկ. Ինքնակամ կերպով: ԻՆՔՆԱԿԱՅ, ած. Ինքն իրենից եղող՝ գոյութիւն ունեցող: ԻՆՔՆԱԿԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Ինքնակայ լինելը: ԻՆՔՆԱԿԱՆՈՆ, ած. Ինքն իր կանոնն ունեցող: * ԻՆՔՆԱԿԱՆՈՅՑ, ած. Իր կառուցած, իր շինած: ԻՆՔՆԱԿԱՍԱՐ, ած. Ինքն իր մեջ կատարելայ: ԻՆՔՆԱԿԱՍԱՐԵԼԱԳՈՐԾՈՒԵԼ, բ. Ինքն իրեն կատարելագործուել: * ԻՆՔՆԱԿԱՍԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ինքնակատար լինելը: ԻՆՔՆԱԿԵԼՍԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Որեւէ անձի կենսագրութիւն՝ նոյն այդ անձից գրուած: ԻՆՔՆԱԿԵՐՊ, ած. Իր բուն կերպարանքով: ԻՆՔՆԱԿԷՁ, ած. Ինքն իրեն այրող: ԻՆՔՆԱԿԻՐԹ, ած. Ինքն իրեն կրթութիւն ստացած: * ԻՆՔՆԱԿՇԱՍԲԵԼԻ, ած. Ինքն իրեն կշտամբող: ԻՆՔՆԱԿՈՉ, ած. Ինքն իրեն կանչող՝ հրաւիրող: ԻՆՔՆԱԿՈՉՈՒԹԻՒՆ, գ. Ինքնակոչ լինելը: ԻՆՔՆԱԿՈՐԾԱՆ, ած. Ինքն իրեն կործանող: ԻՆՔՆԱԿՊՉՈՒՆ, ած. Ինքն իրեն ամրա-</p>
---	---

ցող, կպչող:
ԻՆՔՆԱԿՏՏԱՆՔ, գ. Ինքնախոշտանգում, ինքնատանջանք, ինքը իրեն տանջելը՝ սաստիկ ցաւ պատճառելը:
*** ԻՆՔՆԱԿՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մի բան իր վրայ յօժարութեամբ կրելը:
ԻՆՔՆԱԿՐԹԱԿԱՆ, ած. Ինքնակրթութեան յատուկ:
ԻՆՔՆԱԿՐԹՈՒԹԻՒՆ, գ. Կրթութիւն, որ մարդ ձեռք է բերում իր անձնական աշխատանքով:
*** ԻՆՔՆԱԿՐԹՈՒԵԼ**, չբ. Ինքն իրեն կրթել:
ԻՆՔՆԱՀԱԼԱՍԾ, ած. Ինքն իրեն հալածող:
ԻՆՔՆԱՀԱԼԱՍԾԱՆՍ, գ. Ինքզինք հալածելու հիւանդութիւն:
*** ԻՆՔՆԱՀԱԿԱՌԱԿ**, ած. Ինքն իրեն հակառակող:
ԻՆՔՆԱՀԱՃ, ած. Ինքն իրեն հաճած՝ հաւանած:
ԻՆՔՆԱՀԱԿԱՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Ինքզինք հակառող:
ԻՆՔՆԱՀԱՃՈՅ, ած. Ինքնահաճ, ինքնահաւան:
ԻՆՔՆԱՀԱՃՈՒԹԻՒՆ, գ. Ինքնահաճ՝ ինքնահաւան լինելը:
ԻՆՔՆԱՀԱՄԱԽՄԲՈՒՄ, գ. Ինքնահամարմբուելը:
ԻՆՔՆԱՀԱՅԵԱՑ, ած. Ինքն իրեն դիտող:
ԻՆՔՆԱՀԱՍ, ած. Ինքն իրեն՝ բնական կերպով հասած:
ԻՆՔՆԱՀԱՏՈՒՄ, գ. Ինքն իր մարմնի մի մասի կտրելը:
ԻՆՔՆԱՀԱՐՈՒՄԾ, ած. Ինքն իրեն հարուածող՝ ծեծող:
ԻՆՔՆԱՀԱԻԱՆ, ած. Ինքն իրեն հաւանող:
ԻՆՔՆԱՀԱԻԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ինքնահաւան՝ ինքնահաճ լինելը:
ԻՆՔՆԱՀԱԻԱՆՈՐԵՆ, մկ. Ինքնահաւան կերպով:

ԻՆՔՆԱՀԵԳՆԱՆՔ, գ. Ինքն իրեն հեգնելը:
ԻՆՔՆԱՀԻՄՆ, ած. Հէնց իրենից հիմնը ուսած:
ԻՆՔՆԱՀԻՄ, ած. Իր ձեռքով հիւսած:
*** ԻՆՔՆԱՀԻՄԵԼ**, նբ. Ինքնին՝ անձամբ հիւսել:
ԻՆՔՆԱՀՆԱՐ, ած. Իր հնարած:
ԻՆՔՆԱՀՈԳԵԲՈՒԺՈՒԹԻՒՆ, գ. Ինքզինք բուժող:
ԻՆՔՆԱՀՈՍ, ած. մկ. Ինքն իրեն՝ արանց կողմնակի ոյժի հոսող:
ԻՆՔՆԱՅԱՏԱԿ, ած. Ինքնատիպ:
ԻՆՔՆԱՅՕՇՈՏՈՒՄ, գ. Ինքզինք յօշոտումը:
ԻՆՔՆԱՀՐԱԺԱՐՈՒՄ, Ինքն իրեն հրածարիլը:
ԻՆՔՆԱՀՐԱՄԱՆ, ած. Ուրիշից կախում չունեցող:
ԻՆՔՆԱՀՐԿԻԶՈՒԵԼ, բ. Ինքն իրեն հըրկիզել:
ԻՆՔՆԱԶԵՌԱԳԻՐ, գ. ած. Իր սեփական ձեռքով գրուած:
ԻՆՔՆԱԶԵՌՆ, ած. մկ. Իր սեփական ձեռքով:
ԻՆՔՆԱՃԱՆԱԶ, ած. Ինքն իրեն ճանաչող:
ԻՆՔՆԱՃԱՆԱԶՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Ինքն իրեն ճանաչելը՝ ինքնաճանաչութիւն՝ ինքնաճանաչում:
ԻՆՔՆԱՃԱՆԱԶՈՒԹԻՒՆ, գ. Ինքն իրեն ճանաչելը:
ԻՆՔՆԱՄԱՏՈՅՑ, ած. Ինքն իրեն մատուցանող:
*** ԻՆՔՆԱՄԱՐՏ**, ած. Ինքն իր հետ մարտնչող:
*** ԻՆՔՆԱՄԵՌ**, ած. Ինքն իրեն՝ բնական մահով մեռնող:
ԻՆՔՆԱՄԵՐՁ, ած. (բնատ., դիպվ.): Ինքն իրեն մերձեցնող:
*** ԻՆՔՆԱՄՈԼՈՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Ինքն իրեն մոլորեցնելը:

ԻՆՔՆԱՍՈՈՒՑ, ած. Ինքն իրեն մոռացած:
ԻՆՔՆԱՍՈՈՒՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Ինքն իրեն մոռանալը:
 * **ԻՆՔՆԱՍՈՒՒՄ**, ած. Ինքն իրեն ներս մխող:
ԻՆՔՆԱՍՓՈՓ, ած. Ինքն իր մէջ ամփոփուած:
ԻՆՔՆԱՍՓՈՓՈՒԹԻՒՆ, գ. Ինքն իրեն ամփոփելը:
 * **ԻՆՔՆԱՅԱՅՏՆԵԱԼ**, ած. Ինքն իր կողմից անմիջապէս յայտնուած:
ԻՆՔՆԱՅԱՆՉՆԱՐԱՐԱԿԱՆ, գ. Յանձնարարական ինքն իրեն:
ԻՆՔՆԱՅԱՐԳԱՆՔ, գ. Յարգանք ինքն իր նկատմամբ:
ԻՆՔՆԱՅՈՐՊՈՐ, ած. մկ. Ինքն իրենից յորդորուած:
ԻՆՔՆԱՅՕԺԱՐ, ած. մկ. Իր յօժարութեամբ եղած:
ԻՆՔՆԱՅՕԺԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ինքնայօժար լինելը:
ԻՆՔՆԱՄԱՏՈՒՑՈՒԹԻՒՆ, բ. Ինքն իրեն մատուցել:
ԻՆՔՆԱՆԱՄԱՍ, ած. Ինքն իրեն նախատող:
ԻՆՔՆԱՆԵՏԻՉ, Նստատեղ ինքնաթիռի մէջ, որը հնարատրութիւն է տալիս օդաչուին լքելու վնասուած ինքնաթիռը:
 * **ԻՆՔՆԱՆԵՐԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ**, գ. Ինքնաներգործ լինելը:
ԻՆՔՆԱՆՄԱՆԱԿ, գ. Իր կրկնակը, ինքնակրկնակը: Ինքնօրինակը:
 * **ԻՆՔՆԱՆՄԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Ինքնանման լինելը:
ԻՆՔՆԱՆՑՆԱԿԱՆԱՑՈՒՄ, գ. Սեփական ինքնութեան նոյնականացում:
ԻՆՔՆԱՈՉՆՉԱՑՆԵԼ, բ. Ինքն իրեն ոչնչացնելը:
ԻՆՔՆԱՈՒԷՐ, ած. Ինքն իրեն նուիրող:
ԻՆՔՆԱՇԱՐԺ, ած. Ինքն իրեն շարժող, փոխադրամիջոց:

ԻՆՔՆԱՇԱՐԺԱԲԱՐ, մկ. Ինքնաշարժ կերպով:
ԻՆՔՆԱՇԱՐԺԱԿԱՆ, ած. Ինքնաշարժին յատուկ:
ԻՆՔՆԱՇԱՐԺՈՒԹԻՒՆ, գ. Ինքն իրեն շարժելը:
ԻՆՔՆԱՇԽԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Անձնական աշխատանք:
ԻՆՔՆԱՈՉՆՉԱՑՆԵԼ, բ. Ինքն իրեն ոչնչացնելը:
ԻՆՔՆԱՉԱՐ, ած. Ինքնին ի բնէ չար. բնութեամբ չար:
ԻՆՔՆԱՉԱՐՉԱՐԱՆՔ, գ. Ինքն իրեն չարչարելը:
 * **ԻՆՔՆԱՊԱՀԱՆՁ**, ած. Ինքն իր գլխի պահանջող:
 ԻՆՔՆԱՊԱՀՈՒԹԻՒՆ } գ. Ինքն
 ԻՆՔՆԱՊԱՀՊԱՆՈՒԹԻՒՆ } իրեն պահպանելը:
ԻՆՔՆԱՊԱՀՊԱՆՈՒՄ, գ. Ինքն իրեն պահպանելը:
ԻՆՔՆԱՊԱՅԹՈՒՑԻԿ, ած. Ինքն իրենից պայթող:
ԻՆՔՆԱՊԱՆՍ, S. Ինքնապարծ:
ԻՆՔՆԱՊԱՇՏՊԱՆԱԿԱՆ, ած. Ինքնապաշտպանութեան յատուկ:
ԻՆՔՆԱՊԱՇՏՊԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ինքն իրեն պաշտպանելը:
ԻՆՔՆԱՊԱՏԱՄԻՄԱՆԻՉ, գ. Պատասխանը վերարտադրող սարք:
ԻՆՔՆԱՊԱՏԻՐ, S. Ինքնախաբ:
ԻՆՔՆԱՊԱՏՐԱՍՏ, ած. Ինքն իրենից պատրաստող:
ԻՆՔՆԱՊԱՐԾ, ած. Ինքն իրենով պարծեցող:
ԻՆՔՆԱՊԱՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Ինքնապարծ լինելը:
ԻՆՔՆԱՍԱՆՁ, ած. Ինքն իրեն սանձող:
ԻՆՔՆԱՍԱՑ, ած. Իր ասած, իր բերանով ասած:
ԻՆՔՆԱՍԷՐ, ած. Ինքն իրեն սիրող:
ԻՆՔՆԱՍԻՐԱԿԱՆ, ած. Ինքնասէրին յատուկ:

<p>ԻՆՔՆԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ինքնասեր լինելը:</p> <p>ԻՆՔՆԱՍՈՍՆՁՈՒՈՂ, ած. Ինքն իրեն սոսնձուող:</p> <p>ԻՆՔՆԱՍՈՒՆ, ած. (Կենդ.) Նա որ մօր արզանդից դուրս գալուց յետոյ առժամանակ սնուում է իր մարմնից ելած հիւթերով:</p> <p>ԻՆՔՆԱՍՊԱՆ, S. Անձնասպան:</p> <p>ԻՆՔՆԱՍՏԵՂԾ, ած. Իրենից ստեղծած:</p> <p>ԻՆՔՆԱՍՏԵՂԾՈՒՄ, ած. Ինքզինքը ստեղծող:</p> <p>* ԻՆՔՆԱՍՏՈՐԱԿԱՅ, ած. Հստ ինքեան գոյութիւն ունեցող:</p> <p>ԻՆՔՆԱՍՏՈՒՄԾՈՒԹԻՒՆ, գ. (Կրօն.) Ինքնաստուածանայլը:</p> <p>ԻՆՔՆԱՎԱՅԵԼՈՒՉ, ած. Ինչ որ վայելուչ է իրեն:</p> <p>ԻՆՔՆԱՎԱՌ, ած. Ինքն իրենից վառուող:</p> <p>ԻՆՔՆԱՎԱՐ, ած. Ինքնավարութիւն ունեցող:</p> <p>ԻՆՔՆԱՎԱՐԱԿԱՆ, ած. Ինքնավարի յատուկ:</p> <p>ԻՆՔՆԱՎԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. (Իրաւբ.) Իրաւունք, որ տրուում է մի շրջանի հիմնարկի:</p> <p>ԻՆՔՆԱՎԱՐԺ, ած. Ինքն իրենից վարժուած:</p> <p>ԻՆՔՆԱՎԱՐԺՈՒԹԻՒՆ, գ. Ինքնավարժ լինելը:</p> <p>ԻՆՔՆԱՎԵՐԱՓՈԽՈՒՄ, բ. Ինքն իրեն վերափոխուել:</p> <p>ԻՆՔՆԱՎԿԱՅ, ած. Ինքն իր համար վկայ եղած:</p> <p>ԻՆՔՆԱՎՆԱՍՈՒՄ, գ. Ինքն իրեն վնասելը:</p> <p>ԻՆՔՆԱՎՍՍԱՀ, S. Անձնավստահ:</p> <p>ԻՆՔՆԱՎՍՍԱՀԱԲԱՐ, մկ. Ինքնավրստահ կերպով:</p> <p>ԻՆՔՆԱՏԵՍ, ած. Ինքը՝ անձամբ տեսնող:</p>	<p>* ԻՆՔՆԱՏԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ինքնատեր լինելը:</p> <p>ԻՆՔՆԱՏԻՊ, ած. Իր յատուկ տիպն ունեցող:</p> <p>ԻՆՔՆԱՏԻՊՈՒԹԻՒՆ, գ. Ինքնատիպ լինելը:</p> <p>ԻՆՔՆԱՏԻՊՈՐԷՆ, մկ. Ինքնատիպ՝ առանձնայատուկ կերպով:</p> <p>* ԻՆՔՆԱՏՈՒ, S. Անձատու:</p> <p>ԻՆՔՆԱՐԱՐ, ած. Իր ձեռքով շինած՝ արածը:</p> <p>ԻՆՔՆԱՐԺԷՔ, գ. Ինչ որ արժեցել է մի իր:</p> <p>ԻՆՔՆԱՐՁԱԿ, ած. Ինքն իրեն արձակած:</p> <p>* ԻՆՔՆԱՐՄԱՏ, գ. Բուն արմատ, սկիզբ:</p> <p>ԻՆՔՆԱՐՏԱՅԱՅՏՈՒՄ, բ. Ինքն իրեն արտայայտել:</p> <p>ԻՆՔՆԱՅՈՒՑԱՐԱՔ, գ. Ինքն իրեն ցուցադրելը:</p> <p>ԻՆՔՆԱԻԱՐՏ, ած. Ինչ որ մարդ ինքն է աւարտում:</p> <p>ԻՆՔՆԱՓԱՅԼ, ած. Ինքն իրենից փայլող:</p> <p>ԻՆՔՆԱՔԱՐԾ, ած. մկ. Ինքն իրեն քարշոռ:</p> <p>ԻՆՔՆԱՔՆԱՐԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Ինքն իրեն քննադատելը:</p> <p>ԻՆՔՆԱՔՆՈՒՄ, գ. Ինքն իրեն քննելը:</p> <p>ԻՆՔՆԵԿ, ած. Ինքն իր գլխի՝ իր կամքով եկած:</p> <p>ԻՆՔՆԵՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Ինքն իրեն, բնական գոյացած:</p> <p>ԻՆՔՆԵՓ, ած. Ինքնին եփուող, ինքն իրենից եփուող:</p> <p>* ԻՆՔՆԻՄԱՅ, ած. Ինքն իրենից իմացուող՝ հասկանալի:</p> <p>ԻՆՔՆԻՆ, անձն. դեր. Անձամբ: 2. մկ. Ինքն իրեն:</p> <p>ԻՆՔՆԻՇՄԱՆ, ած. Անձնիշխան: Ուրիշից անկախ:</p> <p>ԻՆՔՆԻՇՄԱՆԱԲԱՐ, մկ. Ինքնիշխան կերպով:</p>
--	--

ԻՆՔՆԻՇԽԱՆԱԿԱՆ, ան. Անձնիշխանական:

ԻՆՔՆԻՇԽԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ինքնիշխան լինելը:

ԻՆՔՆԻՐԱՑՈՒՄ, գ. Ինքն իրեն իրացնելը:

ԻՆՔՆՅՕԺԱՐ, S. Ինքնայօժար:

ԻՆՔՆՈՐՈՇՈՒՄ, գ. Ինքն իրեն որոշելը, իր ազատ կամքով որոշելը:

ԻՆՔՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ինքնագոյություն:

ԻՆՔՆՈՒՂՈՐՈՒՈՒՂ, գ. Ինքն իրեն ուղղորդող:

ԻՆՔՆՈՒՄ, ան. գ. Ինքն իրեն՝ առանց դայրոցի եւ ուսուցչի սովորած:

ԻՆՔՆՈՒՍՈՅՑ, S. Ինքնուս:

ԻՆՔՆՈՒՐՈՅՆ, ան. Ինքն իր համար առանձին:

ԻՆՔՆՈՒՐՈՅՆԱԲԱՐ, մկ. Ինքնուրոյն կերպով:

ԻՆՔՆՈՒՐՈՅՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ինքնուրոյն լինելը:

ԻՆՔՍՕԳՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ինքն իրեն օգնել:

ԻՆՔՍՕՐԻՆԱԿ, ան. Իր տեսակի, առանձին տեսակի, ինքնատիպ:

ԻՇ, միջ. Վշտի ավստասանքի բացազանչություն:

ԻՇ, միջ. Բացազանչություն, որով կանգնեցնում են եզները:

ԻՇԱԲԵՈ, գ. Իշու վրայ բարձած բեռ:

ԻՇԱԳԻՆ, գ. Իշու գին:

+ **ԻՇԱԳԼՈՒԽ**, ան. գ. Իշի գլուխ:

+ **ԻՇԱԹՈԿ**, գ. Թոկ, որով էշը վզից կապում են:

+ **ԻՇԱԽԱՂՈՂ**, գ. Մի անորոշ բոյս:

+ **ԻՇԱԽԱՌԱՆՉ**, գ. (Կենդ.) Մի տեսակ թունատր սեւ բզեզ:

ԻՇԱԽՈՌՆ, գ. (Բուս.) Թիթեռնածաղիկների կարգին պատկանող բոյս:

ԻՇԱԿԱՆԿԱՌ, գ. (Բուս.) Խոշոր փուչ:

ԻՇԱԿԱՆՁ, գ. Ակքանագրիների ընտանիքին պատկանող բոյս:

ԻՇԱՀԱՍ, գ. (Կենդ.) Մի տեսակ թռչուն:

ԻՇԱՄԵՂՈՒ, գ. Վայրի մեղուի մի տեսակ:

ԻՇԱՅՐ, գ. Արու էշ:

ԻՇԱՆ, գ. Էշեր, էշերի խումբ:

ԻՇԱՆԱԼ, չբ. էշ կտրել:

ԻՇԱՆԴԱՍ, ան. Իշու նման անդամ ունեցող:

ԻՇԱՊԱՆ, ան. գ. էշը պահող, էշը քշող:

ԻՇԱՌՈՒՅՑ, գ. (Բուս.) Թիթեռնածաղիկների կարգին պատկանող բոյս:

ԻՇԱՎԱՅՐԻ, գ. Վայրի էշ:

ԻՇԱՎԱՐ, ան. էշ վարող, էշ քշող:

ԻՇԱՎԱՐԵԼ, չբ. էշը վարել, էշը քշել:

+ **ԻՇԱՎԱՐԻ**, ան. մկ. Իշու նման յիմար:

ԻՇԱՎԱՐՈՒՆԳ, գ. (Բուս.) Վայրի վարունգ:

ԻՇԱՏԷՐ, գ. Իշու տեր:

ԻՇԱՐԱՍ, ան. գ. էշեր արածեցնող:

ԻՇԱՑՈՒԼ, գ. Երեւակայական հրէշ:

ԻՇԱՒՈՐ, ան. գ. էշ ունեցող:

ԻՇԱՔԵՂ, գ. (Բուս.) Լիբանանում եւ Ասորիքում աճող բոյս:

ԻՇԱՔՈՒՆԱԿ, գ. Իշու քուռակ:

ԻՇԵԱՆ, յոզն. գ. Իշան, էշեր:

ԻՇԻԱՍ, գ. (Յոն.) (Ախտար.) Մէջքէն ցաւ, սուր ջղացաւություն:

ԻՇԽԱՆ, գ. Իշխող, տիրող, կառավարիչ:

ԻՇԽԱՆԱԲԱՐ, մկ. Իրրեւ իշխան:

* **ԻՇԽԱՆԱԳՈՅՆ**, բաղդ. ան. Աւելի մեծ իշխող:

ԻՇԽԱՆԱՂՈՒՍՏՐ, գ. Իշխանի դուստր՝ աղջիկ:

ԻՇԽԱՆԱԶԱՆՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Իշխանութեան սահմանից դուրս գալը:

ԻՇԽԱՆԱԶՈՒՆ, ան. Իշխանական ծագում ունեցող, իշխանի որդի:

* **ԻՇԽԱՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Իշխանութիւն ունենալը:

ԻՇԽԱՆԱԿԱՆ, ան. Իշխանին յատուկ:

ԻՇԽԱՆԱԿԵՆՏՐՈՆ, ան. Իշխանութեան շահերի առաջնայնությունը ար-

<p>տայայտող:</p> <p>*ԻՇԽԱՆԱԿԻՐ, ած. Բշխանության ձրգտող, կրող:</p> <p>ԻՇԽԱՆԱԿԻՑ, ած. գ. Բշխանի ընկեր:</p> <p>ԻՇԽԱՆԱԿՑԵԼ, չբ. Բշխանակից լինել:</p> <p>ԻՇԽԱՆԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Բշխանակից լինելը:</p> <p>ԻՇԽԱՆԱՁՈՒԿ, գ. Բշխան ձուկը:</p> <p>ԻՇԽԱՆԱՆԱԼ, չբ. Բշխան դառնալ:</p> <p>ԻՇԽԱՆԱՆԻՍ, ած. Որտեղ նստում է իշխանը:</p> <p>* ԻՇԽԱՆԱՇՈՒՔ, ած. Բշխանական շուք պատիւ ունեցող:</p> <p>* ԻՇԽԱՆԱՊԱՆՍ, ած. Բշխանութեամբ պանծացող:</p> <p>ԻՇԽԱՆԱՊԵՏ, գ. Բշխանների պետ:</p> <p>* ԻՇԽԱՆԱՊԵՏԱԿԱՆ, ած. Բշխանապետին յատուկ:</p> <p>* ԻՇԽԱՆԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Բշխանապետի աստիճանը:</p> <p>* ԻՇԽԱՆԱՊԵՏՔ, ած. Բշխանական շուքով:</p> <p>ԻՇԽԱՆԱՍԱՍ, ած. Բշխանական սաստ պարունակող:</p> <p>ԻՇԽԱՆԱՍԷՐ, ած. Բշխանութիւն սիրող:</p> <p>ԻՇԽԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ, ած. Բշխանասերին յատուկ:</p> <p>ԻՇԽԱՆԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Բշխանասեր լինելը:</p> <p>ԻՇԽԱՆԱՎԱՅԵԼ, ած. Բշխանին վայելուչ:</p> <p>ԻՇԽԱՆԱՎԱՐՈՒՄ, գ. Բշխանութիւնը վարելը:</p> <p>ԻՇԽԱՆԱՏԵՆՉՈՒԹԻՒՆ, գ. Բշխանութեան ձգտելը:</p> <p>ԻՇԽԱՆԱՐԱՐ, ած. Բշխանացող:</p> <p>ԻՇԽԱՆԱԻՈՐ, ած. Իր վրայ իշխանութիւն ունեցող: Առհասարակ իշխանութեամբ օժտուած:</p> <p>* ԻՇԽԱՆԱՓՈՒՍ, ած. Բշխաններին թազատրներին պետերին փոփոխող:</p>	<p>ԻՇԽԱՆԻԿ, գ. Փոքրիկ իշխան:</p> <p>ԻՇԽԱՆՈՐԴԻ, գ. Բշխանի որդի:</p> <p>ԻՇԽԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Բշխան լինելը, իշխանի աստիճանը: 2. Տէրութիւն, տիրապետութիւն: 3. (Կրօն.) Հրեշտակների դասերից մէկը:</p> <p>ԻՇԽԱՆՈՒՅԻ, գ. Բշխանի կին:</p> <p>ԻՇԽԱՆՕՐԷՆ, Տ. Բշխանաբար:</p> <p>ԻՇԽԵԼ, չբ. Իբրեւ իշխան կառավարել:</p> <p>ԻՇԽՈՂ, ած. գ. Նա որ իշխում է:</p> <p>ԻՇԽՈՒՆ, գ. (Բուս.) Խաւարծիլ:</p> <p>ԻՇԿԱԹՆՈՒԿ, գ. (Բուս.) Անորոշ տեսակի խոտ:</p> <p>ԻՇԿՈՑ ՎԱՐՈՒՆԳ, գ. (Բուս.) Վարունգի մի տեսակ:</p> <p>ԻՇՈՏՆՈՒԿ, գ. Առանց թիկնակի նստարան:</p> <p>ԻՇՈՐԴԻ, գ. 1. Բշու քուռակ: 2. Բշուց սերուած:</p> <p>ԻՇՈՒԹԻՒՆ, գ. Բշու յատկութիւն, անհասկացողութիւն:</p> <p>ԻՇՈՒԿ, գ. Փոքր էջ:</p> <p>ԻՇՏ, միջ. Խրոխտական բացազանչութիւն:</p> <p>ԻՇՈՒ ՏՏՈՒԿ, գ. (Բուս.) Շուշանբանջարի (մանդակի) շատ նման բոյս:</p> <p>ԻՊԻՆԵՆ, գ. (Բուս.) Ուտենիների կարգին պատկանող գեղեցիկ բարձր ծառ:</p> <p>ԻՋԱԳՐԵԼ, նբ. Գրքի կմ տետրակի երեսների վրայ յաջորդական թուանշաններ դնել:</p> <p>ԻՋԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Իջագրելը:</p> <p>ԻՋԱՁՕՐ, Հակառակորդի տարածք իջեցուած նախանշանակուած գորք:</p> <p>ԻՋԵՅՈՒՄ, գ. Իջեցնելը:</p> <p>ԻՋԵԻԱՆ, գ. 1. Իջնելու կայարան: 2. Հանգստանալու զիջերելու տեղ:</p> <p>ԻՋԵԻԱՆԱՏԵՂ } գ. Իջեանելու տեղ ԻՋԵԻԱՆԱՏՈՒՆ }</p> <p>տուն, իջեան:</p> <p>ԻՋԵԻԱՆԵԼ, չբ. Մի տեղ իջնել հանգրտանալու:</p>
--	---

ԻՋՆԵԼ, չբ. Բարձր տեղից գալ ցած տեղ:
 2. Հեծած տեղից վեր գալ: 3. Ցածանալ, նստել: 4. Տաքութիւնը պակասել: 5. Արժեքը պակասել: 6. Գնից զեղչել:
ԻՋՈՒԱՄՔ, գ. (Ախտաբ.) 1. Տ. Կաթուած: 2. Հիւանդութիւն:
ԻՌԼԱՆԴԱԿԱՆ, ած. Իռլանդիային եւ իռլանդացիներու վերաբերեալ:
ԻՌԼԱՆԴԱՅԻ, ած. գ. Իռլանդիայի բնակիչ:
ԻՌԼԱՆԴԵՐԷՆ, ած. գ. մկ. Իռլանդացիների լեզուն:
ԻՍԼԱՄԱԴԱԻԱՆ, ած. Իսլամ դաւանող:
ԻՍԼԱՄԱԿԱՆ, ած. Իսլամին յատուկ:
ԻՍԼԱՄԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. (Կրօն.) Իսլամ կրօնի յատկութիւնը:
ԻՍԼԱՄԱՆԱԼ, չբ. Իսլամ դառնալ:
ԻՍԼԱՄԱՑՆԵԼ, անց. ձեւ. Իսլամանալի:
ԻՍԼԱՄԱՑՈՒՄ, գ. Իսլամանալը:
ԻՍԼԱՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Իսլամ դաւանութիւն, մահմետական կրօն:
 1. **ԻՄԿ**, ած. Ճշմարիտ, իրական, բուն:
 2. **ԻՄԿ**, շղկ. Կապում է երկու նախադասութիւն կմ նախադասութեան անդամներ:
ԻՄԿԱԲԱՆԵԼ, նբ. Ճշտաբանել:
ԻՄԿԱԿԱՆ, ած. 1. Էական, բուն: 2. Բուն, ուղիղ, շիտակ: Հկր. Արուեստական:
ԻՄԿԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Իսկական լինելը:
 * **ԻՄԿԱՃԵՄ**, ած. (Կրօն.) Դէպի իսկը ձեւնող:
ԻՄԿԱՊԷՄ, մկ. Ստուգապէս, իրօք:
 * **ԻՄԿԱՔԱՆՉ**, Աղաւաղութիւնից առաջացած աննշանակ հնչիւն:
ԻՄԿՈԹ, գ. (Բուս.) Բանջար, որ գործ են ածում կերակրի մէջ:
ԻՄԿՈՅՆ, մկ. Անմիջապէս:
ԻՄԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Բուն էութիւն, եղելութիւն:

ԻՄԿՈՒՇԻ, ած. Տիրուհի, թագուհի:
ԻՄԿՕՐԷՆ, մկ. Իսկապէս:
ԻՄՊԱՌ, մկ. 1. Մինչեւ սպառուելը, մինչեւ վերջանալը՝ վերջը: 2. Բոլորովին:
ԻՍՏԱԿ, ած. մկ. Յստակ:
ԻՍՏԱԿԵԼ, նբ. Մաքրել:
ԻՍՐԱՅԷԼ, գ. Հրէական ժողովուրդի երկիր:
ԻՍՐԱՅԷԼԱԲՆԱԿ, ած. Իսրայէլում բնակուող:
 * **ԻՍՐԱՅԷԼԱՆԱԼ**, չբ. Իսրայէլ դառնալ:
ԻՍՐԱՅԷԼԱՅԻ, ած. գ. Հրէական ցեղին պատկանող:
ԻՍՐԱՅԷԼԵԱՆ, Տ. Իսրայէլական:
ԻՏԱԼԱԿԱՆ, ած. Իտալիային յատուկ:
ԻՏԱԼԱՀՊԱՏԱԿ, ած. Իտալիայի հպատակ:
ԻՏԱԼԱՅԻ, գ. Իտալիայի բնակիչ:
ԻՏԱԼԵՐԷՆ, ած. գ. մկ. Իտալացիների լեզու, իտալացիների լեզունով:
ԻՏԱԼՈՒՇԻ, գ. Իտալացի՝ իգական սեռի:
ԻՐԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, Տ. Իրագննութիւն:
ԻՐԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. 1. Գործել մի բան: 2. Իրականացնել:
ԻՐԱԳՈՐԾԵԼԻ, ած. Ինչ որ կարելի է իրագործել:
ԻՐԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Մի բան գործելը:
ԻՐԱԳՈՐԾՈՒՄ, գ. Իրականացնելը:
ԻՐԱԴԱՐՉԱՅԻՆ, ած. Եշանակալի՝ կարեւորութիւն ներկայացնող:
ԻՐԱԴԱՐՉՈՒԹԻՒՆ, գ. Իրերի ընթացք:
ԻՐԱԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Համախմբում մի շարք պայմանների:
ԻՐԱԶԳԱԾ } ած. Իրերին՝ հանգամանք-
ԻՐԱԶԳԱՅ } ներին ծանօթ:
ԻՐԱԶԵԿ, ած. Որին զեկուցուած են իրերը:
ԻՐԱԶԵԿԻՉ, Լրտես:
ԻՐԱԶԵԿՈՒՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Տեղեկա-

<p><i>ցուածութիւն:</i> ԻՐԱԶԵԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Բրազէկ լինելը: ԻՐԱԶՆԱԿԱՆ, ած. Բրազնութեան երաբերեալ: ԻՐԱԶՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Բրէրը՝ առարկաները զննելը: ԻՐԱԽՆԴԻՐ, ած. Բրականութիւնը որոնող: * ԻՐԱԽՈՅՁ, ած. Բրեր խուզարկող: ԻՐԱԿԱՆ, ած. 1. Ինչ որ իրօք կայ: 2. Հաւաստի: ԻՐԱԿԱՆԱՆԱԼ, չբ. Բրական դատնալ: ԻՐԱԿԱՆԱՑՈՒՄ, գ. Բրականանալը: ԻՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Բսկական եղելութիւն: ԻՐԱԿԱՆՕՐԷՆ, մկ. Բսկապէս: * ԻՐԱԿԱՐԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Բրերի կարգաւորում: * ԻՐԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Գործողութիւն, գործ: ԻՐԱՅԻՆ, ած. Բրով՝ նիւթով արտայայտուող: 1. ԻՐԱՆ, գ. Մարդու ամբողջ մարմինը, գլխից մինչեւ ոտները: 2. ԻՐԱՆ, անձն. դեր.: * ԻՐԱՆԱԼ, չբ. Բր դատնալ. Բրականանալ: * ԻՐԱՊԱՇՏ, ած. Արուեստի մէջ՝ հետեւող իրապաշտութեան: * ԻՐԱՊԱՇՏԱԿԱՆ, ած. Բրապաշտին եւ իրապաշտութեան յատուկ: ԻՐԱՊԱՇՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Բրականութիւնը մտքի կընկալի արուեստի մէջ՝ որպէս սահմանում գործելակերպի, առանց գաղափարականի: ԻՐԱՊԷՍ, մկ. Բրական կերպով: + ԻՐԱՍԱԾԻ, ած. Բր ասածի վրայ պընդող: + ԻՐԱՍԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Բրասածի լինելը: ԻՐԱՐ, անձն. դեր. սեռ. եւ հայց. հոլ.:</p>	<p><i>Մէկգմէկ:</i> ԻՐԱՐԱՆՑՈՎ ԼԻՆԵԼ, Տ. Բրար անցնել: ԻՐԱՐԱՆՑՈՒՄ, գ. Բրար անցնելը: ԻՐԱՅՆԵԼ, չբ. Բրականացնել: ԻՐԱՅՈՒՄ, Տ. Բրականացում: ԻՐԱԻ, մկ. Բրօք, իրապէս: ԻՐԱԻԱԲԱՆ, ած. Բրաւացի խօսող, արդարախօս: Բրաւագէտ: ԻՐԱԻԱԲԱՆԱԿԱՆ, ած. Բրաւաբանութեան յատուկ: ԻՐԱԻԱԲԱՆԵԼ, ն. չբ. Բրաւունքը եւ իրաւացին ասել: ԻՐԱԻԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Բրաւաբան լինելը: ԻՐԱԻԱԲԱՆՕՐԷՆ, մկ. Ըստ իրաւաբանութեան: ԻՐԱԻԱԲԱՐ, մկ. Բրաւացի կերպով: ԻՐԱԻԱԳԷՏ, Տ. Բրաւաբան: ԻՐԱԻԱԴԱՏ, ած. Բրաւացի դատող: ԻՐԱԻԱԶԱՆՑ, ած. Բրաւունքը զանց անող խախտող: ԻՐԱԻԱԶԱՆՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Բրաւագանց լինելը: ԻՐԱԻԱԶԻՐԿ } ած. Բրաւունքներից ԻՐԱԻԱԶՈՒՐԿ } գրկուած: ԻՐԱԻԱԶԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Բրաւագուրկ լինելը: ԻՐԱԻԱԶՕՐ, ած. Լիակատար իրաւունք ունեցող: ԻՐԱԻԱԶՕՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Բրաւագօր լինելը: ԻՐԱԻԱԽԱՆՏՈՒՄ, գ. Այնպիսի արարք, որ օրէնքով արգելուած է: ԻՐԱԻԱԽՆԴԻՐ, ած. Բրաւունք եւ արդարութիւն խնդրող: ԻՐԱԻԱԽՈՂ, ած. Նա որ մտածում է արդարի եւ իրաւի մասին: ԻՐԱԻԱԽՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Բրաւախոտ լինելը: ԻՐԱԻԱԽՈՂՆՈՒՐ, Տ. Բրաւախոտ: ԻՐԱԻԱԽՈՂՆԱՏՈՒ, գ. Բրաւաբա-</p>
--	---

նական խորհուրդներ տուող անձ:
ԻՐԱԻԱԿԱՆ, ան. Արդար, իրաւացի:
ԻՐԱԻԱԿԱՐԳ, գ. Մի երկրում գոյութիւն ունեցող կարգ:
ԻՐԱԻԱԿԱՐԳԱԻՈՐՈՒՄ, գ. (իրավ.)
 Իրաւական կարգավորում:
ԻՐԱԻԱԿԻՐԱՌՈՒՄ, Կազմակերպա- իրաւական ձեւի պետական գործու- նեութիւն՝ նպատակաւորուած իրա- ւական յանձնարարականների կենսա- գործմանը:
ԻՐԱԻԱԿՇԻՌ, ան. Արդարակշիռ:
ԻՐԱԻԱՀԱԻԱՍԱՐ, ան. Ուրիշին հա- ւասար իրաւունքներ վայելող:
ԻՐԱԻԱՀԱԻԱՍԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Իրա- ւահաւասար լինելը:
ԻՐԱԻԱՍԲ, մկ. Իրաւունքով ճշտօրէն:
 * **ԻՐԱԻԱՍԵՐԺ**, ան. Իրաւացի կերպով մերժում:
ԻՐԱԻԱՆԱ, չբ. Արդար դուրս գալ:
ԻՐԱԻԱՊԷՍ, մկ. Իրաւաբար:
 * **ԻՐԱԻԱՌՈՒ**, ան. գ. Նա որ առնում՝ ստանում է ուրիշի իրաւունքը:
ԻՐԱԻԱՍԱԿԱՆ, ան. Իրաւասութեան վերաբերեալ:
ԻՐԱԻԱՍԷՐ, ան. Իրաւը՝ իրաւունքը սիրող:
ԻՐԱԻԱՍՈՒ, ան. գ. Նա՝ որին իրաւունք է տրուած որոշ գործեր քննելու եւ վճռե- լու:
ԻՐԱԻԱՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Որոշ իրաւունք- ներ՝ տուեալ գործերը քննելու:
ԻՐԱԻԱՍԷՐ, գ. Իրաւունքի տէրը:
ԻՐԱԻԱՏԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Իրաւունք- ներին տէր կանգնելը:
ԻՐԱԻԱՏՈՒ, ան. գ. Նա որ իր իրա- ւունքը տալիս է ուրիշին:
ԻՐԱԻԱՏՐԻ ՈՅԺ, գ. Ուրիշին տրուած իրաւունքի ոյժը:
ԻՐԱԻԱՐԱՐ, ան. գ. Իրաւունք եւ արդա- րութիւն անող: Խաղի դատաւոր:
ԻՐԱԻԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Իրաւաբար

լինելը:
ԻՐԱԻԱՏԻ, ան. Իրաւունքով եւ արդա- րութեամբ եղած:
ԻՐԱԻԱՏԻՈՒԹԻՒՆ, գ. Իրաւացի՝ ար- դար լինելը:
 * **ԻՐԱԻԱՏԻՕՐԷՆ**, մկ. Իրաւացի կեր- պով:
ԻՐԱԻԱՕՐԵՆՍԴԻԱԿԱՆ, ան. (իրաւբ.) Իրաւական եւ օրէնսդրական:
 * **ԻՐԱԻՐՆԻՐ**, ան. Իրաւունքն ընտրող:
ԻՐԱԻՈՒՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. (Իրաւբ.) Ան- ձի իրաւունքը որոշ իրաւաբանական գործառնութիւնների, որոնք որոշուած են օրէնքով:
ԻՐԱԻՈՒՆՔ, գ. 1. Ինչ որ արդար եւ իրաւ է: (Իրաւբ.) Ամբողջութիւնը պետութիւ- նից սահմանուած կանոնների կամ պե- տութիւնից հաստատուած սովորոյթ- ների, որոնք վերաբերում են մարդկանց կենցաղավարութեան եւ հարկադրա- բար գործադրուում են պետութեան միջոցով:
 2. Իրաւացի գտնել, արդարացնել:
ԻՐԱԻՑՆԵԼ, նբ. Իրաւացի դուրս բերել:
ԻՐԱԻՑՆԵ, (արեւմտահայ լեզուով), մկ. Յիրաւի, արդարեւ:
 * **ԻՐԱՓԱՌ**, ան. Շատ փառաւորում:
ԻՐԱՔԱՀԱՅ, գ. Իրաքում ապրող հայ:
ԻՐԱՔԱՀԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Իրաքում ապ- րող հայութիւն:
ԻՐԵՂԷՆ, գ. Ինչ իր որ կայ:
ԻՐԵՐԱԳՈՎ, ան. Իրար՝ մէկը միսին գովող:
ԻՐԵՐԱՀԱՂՈՐԴ, ան. Իրար հետ հա- դորդակցող:
ԻՐԵՐԱՀԱՇՏ, ան. Իրարու հետ հաշտ:
ԻՐԵՐԱՀԱՍԿԱՑՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Իրար հասկանալը:
ԻՐԵՐԱՅԱԶՈՐԴ, ան. Իրար յարջորդող:
ԻՐԵՐԱՎԱՐԺ, ան. Ընտելացած:
ԻՐԻԿՆԱԴԷՍ, գ. մկ. Այն ժամանակը,

երբ օրը դէպի երեկոյ է դառնում:
ԻՐԻՎԱՏԱՄԱՍ, գ. Երեկոյեան ժամեր-
 գութինն:
ԻՐԻՎԱՍԼՈՅՍ, գ. Երեկոյեան լոյս:
ԻՐԻՎԱՍՀԱՅ, գ. Երեկոյեան հաց, ընթ-
 րիք:
ԻՐԻՎԱՍԼՈՅՍ, գ. Երեկոյեան լոյս:
ԻՐԻՎԱՍՀԱՅ, գ. Երեկոյեան հաց, ընթ-
 րիք:
ԻՐԻՎԱՍՀՈՎ, գ. Երեկոյեան հով:
 + **ԻՐԻՎԱՍՆԱՍ**, չք. Երեկոյեանալ:
ԻՐԻՎԱՍՊԱՀ, գ. Երեկոյեան պահ:
 + **ԻՐԻՎՈՒՆ**, գ. Երեկոյ:
ԻՐՈՂԱՔԱՐ, մկ. Իրապէս, իրօք:
 * **ԻՐՈՂԱԿԱՆ**, ած. Իրական, արդիւնա-
 կան:
ԻՐՈՂԱՊԷՍ, մկ. Իրապէս:
ԻՐՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Իրական դէպք:
 * **ԻՐՕՐԷՆ**, մկ. Իրապէս, իրօք:
ԻՐՕՔ, մկ. Իրապէս, ստուգիւ:
ԻԻՂ, գ. Ճարպային կակուղ նիւթ:
ԻԻՂԱԳՈՐԾԱԿԱՆ, ած. Բւղազործու-
 թեան վերաբերեալ:
ԻԻՂԱԳՈՐԾԱՐԱՆ, գ. Կաթից իւղ պատ-
 րաստելու գործարան:
ԻԻՂԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Բւղազործի
 արհեստը:
ԻԻՂԱԴԵՂ, գ. Դեղ, որի մէջ մտնում է
 որեւէ իւղ:
ԻԻՂԱԹԱԹԱՆ, ած. Բւղի մէջ թաթախ-
 ւած:
 ԻԻՂԱԹՈՐՄ } ած. Բւղի մէջ թաթախը-
 ԻԻՂԱԹՈՒՐՄ }
 նւած:
ԻԻՂԱԼԻ, ած. Բւղը շատ՝ աստատ:
 ԻԻՂԱԼԻՐ } Տ. Բւղալի:
 ԻԻՂԱԼԻՅ }
 + **ԻԻՂԱՍԱՂԻԿ**, գ. Անորոշ տեսակի
 ծաղիկ:
ԻԻՂԱՄԻՆ, ած. Բւղ ծնող:
ԻԻՂԱՎԱԼԵՆ, չք. Բւղ կապել, իւղ բռնել:
ԻԻՂԱԿԵՂ, ած. Բւղի նման:

ԻԻՂԱՃՃԻ, գ. (Կենդ.) Բզէզի տեսակ:
ԻԻՂԱՃՐԱԳ, գ. Բւղով՝ իւղ վառելով
 աշխատող ճրագ:
ԻԻՂԱՍԱՆ, գ. Աման, որի մէջ իւղ են
 դնում:
ԻԻՂԱՅԻՆ, ած. Բւղին յատուկ, վերա-
 բերեալ:
ԻԻՂԱՆԵՐԿ, գ. Ներկ որ կազմուած է
 բուսական իւղով:
ԻԻՂԱՆԿԱՐ, գ. Բւղաներկով նկարուած
 պատկեր:
ԻԻՂԱՇԵՐՏ, գ. Բւղի շերտ:
 + **ԻԻՂԱՇՈՈ**, գ. Կաթնեղէն մթերք:
ԻԻՂԱՉԱՓ, գ. Սարած:
ԻԻՂԱՎԱՃԱՆ, գ. Բւղի առետուր անող:
ԻԻՂԱՐԱՐ, Տ. Բւղագործ:
 * **ԻԻՂԱՐԿԵԼ**, նբ. Բւղ ածել մի բանի
 վրայ:
 * **ԻԻՂԱՐԿՈՒԹԻՒՆ**, գ. Բւղ ածելը մի
 բանի վրայ:
ԻԻՂԵԼ, նբ. Բւղով օծել, իւղ քսել:
ԻԻՂԵՂԵՆ, ած. գ. Բւղով պատրաստ-
 ւած եւ իւղային կերակուրներ:
ԻԻՂԻԶ, գ. Արհեստաւոր կմ բանուոր,
 որոնք իւղում են վագոնների եւ այլ մե-
 քենաների լիսեռները:
ԻԻՂՈՏԵԼ, նբ. Բւղ քսել, իւղով կեղտո-
 տել:
ԻԻՂՈՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Բւղոտ լինելը:
 1. **ԻԻՐ**, անձն. դեր. 3-րդ դէմքի, սեռ.
 հոլով.:
 2. **ԻԻՐ**, ստաց. ած. դեր. 3-րդ դէմքի,
 յոգն. իրենց:
ԻԻՐԱՔԱՐՈՅ, ած. Իր յատուկ բնա-
 տրութեան:
ԻԻՐԱՔՆԱԿ, ած. Իր բնակութեան հա-
 մար սահմանուած:
 + **ԻԻՐԱԳՈՐԾ**, ած. Իր գործած:
ԻԻՐԱՄԻՆ, ած. Իր ծնած, հէնց իրանից
 ծնուած:
ԻԻՐԱԿԵՐՏ, ած. Իր կերտած, ինքնա-
 կերտ:

<p>ԻՐԱՆԱՐ, ան. <i>Իր հնարած:</i> ԻԻՐԱՅԻՆ, ան. <i>Իրեն յատուկ, իր սեփական:</i> ԻԻՐԱՆԱԼ, չբ. <i>Իրենը դառնալ, սեփական դառնալ:</i> ԻԻՐԱՆՄԱՆ, ան. <i>Իրեն նման:</i> ԻԻՐԱՇԷՆ, ան. <i>Իր շինած:</i> ԻԻՐԱՍԵՂԾ, ան. <i>Իր ստեղծած:</i> ԻԻՐԱՏԵՍԱԿ, ան. <i>Իր տեսակի, մի առանձին տեսակի:</i> * ԻԻՐԱՏՈՒՐ, ան. <i>Իր տուած:</i></p>	<p>ԻԻՐԱՑՈՒՄ, գ. <i>Իւրացնելը եւ իւրացունելը:</i> ԻԻՐԱՔԱՆՉԻՒՐ, ան. <i>Ամէն ոք:</i> ԻԻՐՈՎԻ } մկ. <i>Ինքն անձամբ:</i> ԻԻՐՈՎԻՆ } ԻԻՐՈՎՄԱՆՆ, մկ. <i>Իր կողմից:</i> ԻԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. <i>Իրենը լինելը:</i> ԻՔ, <i>Բբբեւ բայ. Կայ, գոյութիւն ունի:</i> ԻՔԵՆՔ, գ. <i>Փոխարինում է մի ընտանիքի անուն:</i> ԻՔՄԻՆ, ան. գ. <i>Մի բան, մի զատ, որեւէ բան:</i></p>
--	---

Լ, Լ

Լ, Լ, լին, + լիվոն, գ. *Հայերէն այբուբենի տասներկուերորդ տառը եւ եօթներորդ բաղաձայնը: Երեսուն, երեսուներորդ: Թուարկութեան 30-ի համապատասխան:*
ԼԱԲԻՐԻՆԹՈՍ, ԼԱԲԻՐԻՆԹ(ՈՍ), գ. *Շինութիւն՝ բազմաթիւ սենեակներով, որոնք էապէս մանուածապատ էին դասաւորուած:*
ԼԱԲՐԱԿ, գ. (Կենդ.) *Չողածկան նման ձուկ:*
ԼԱՐ, գ. (Երաժշտ.) *Երաժշտութեան մէջ հնչիւնաշարքի կառուցման եղանակը:*
ԼԱՐԱՅԻՆ, ան. *Լաղին վերաբերող:*
1. ԼԱՁ, գ. *Կովկասեան ցեղերին պատկանող մի ժողովուրդ:*
+ 2. ԼԱՁ, ան. *Համր, թլուատ:*
ԼԱՁՈՒՐ, գ. *Բաց կապոյտ գոյն:*
ԼԱՁՈՒՐԱԳՈՅՆ, ան. *Լազուրի գոյն ունեցող:*
ԼԱՁՈՒՐԱՆԱԼ, բ. *Լազուր դառնալ:*
ԼԱԹ, արեւմտահայ, գ. **1.** *Գործուած կտոր, կտաւեղէն:* **2.** *Ձգեստ, հագուստ:*

ԼԱԹԱԳՕՏԻ, գ. *Գործուած կտորից պատրաստուած գօտի:*
ԼԱԹԱԿԱԶՍ, ան. *Լաթով՝ շորով՝ կտորով կազմած (գիրք):*
ԼԱԹԱԿՏՈՐ, գ. *Լաթի կտոր:*
ԼԱԹԵՂԷՆ, ան. գ. *Որքան որ լաթ կայ:*
+ ԼԱԹՕՐԶՆԷՔ, *S. Հալաւօրհնէք:*
1. ԼԱԼ, գ. *Թանկագին քար:*
2. ԼԱԼ, չբ. *Արտասուք թափել:*
+ 3. ԼԱԼ, *S. Համր:*
ԼԱԼԱԳԻՆ, ան. *Արտասուալից:*
+ ԼԱԼԱԶԱՐ, գ. *Խիստ կարմիր եւ գեղեցիկ ծաղիկ:*
ԼԱԼԱՆԱՌՆ, ան. *Լացի հետ խառն:*
ԼԱԼԱԿԱՆ, ան. *Լացի՝ ողբի վերաբերեալ:*
ԼԱԼԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, *S. Լալկանութիւն:*
ԼԱԼԱԿԻՑ, ան. գ. *Միասին լացող:*
+ ԼԱԼԱԶԱՅՆ, գ. *Լացի ձայն:*
*** ԼԱԼԻ**, ան. *Լացող կմ լալու, լալու արժանի:*
ԼԱԼԻՔ, գ. *Աւագ ուրբաթ գիշերուայ սուգը:*

ԼԱԼԿԱՆ, ան. Շարունակ լացող:

ԼԱԼԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Լալկան լինելը:

+ **ԼԱԼՈՇ**, ան. Հակառակություն անելով պատուէրը չկատարող:

+ **ԼԱԼՈՒՇ**, գ. Շների եւ գայլերի խմբով ռոնալը, ռոնոց:

ԼԱԽ, գ. Ծառի ճիւղ, ոստ:

+ **ԼԱԽԼԱԽ**, ան. Լիլիացող, թոյլ:

ԼԱԽՏ, գ. Կոպալ, մահակ՝ ծայրը գնդաձեւ:

ԼԱԽՏԱՆԱՂԱՑ, գ. Լախտ խաղացող:

ԼԱԽՏԱԿԵՐՊ, ան. Լախտի ձեւ ունեցող:

ԼԱԽՏԱԿԻՐ, ան. Լախտ կրող: գ. (Բուս.)

Սէգերի կարգին պատկանող բոյս:

ԼԱԽՏԱՀԱՐ, ան. Լախտով խփող կմ խփուող:

* **ԼԱԽՏԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Լախտահար լինելը:

+ **ԼԱԽՏԻ**, գ. Խաղ, որի ժամանակ լախտիով իրար ծեծում են:

ԼԱԿ, գ. Ջրալի կերակուր, որ շունը, կատուն լակում են:

+ **ԼԱԿԱՄԱՆ**, գ. Աման, որի մէջ լակ են ածում շների համար:

+ **ԼԱԿԱՆԱԼ**, չբ. Լակ դառնալ:

ԼԱԿԵԼ, նբ. 1. Հեղուկ կերակուրը լեզուով բերանն ածել: 2. Ոգելից խմիչք խմել:

ԼԱԿԵՑ, գ. Տերերի-պարոնների տնային ծառայ, սպասատր:

ԼԱԿՄՈՒՍ, գ. (Քիմ.) Բաց-մանուշակագոյն ներկ:

ԼԱԿՈՆԱԲԱՆ, ան. Լակոնական ոճով խօսող: Սեղմարան:

ԼԱԿՈՆԱԲԱՐ, մկ. Լակոնական՝ կարճ-ու կտրուկ խօսելով կերպով:

ԼԱԿՈՆԱԿԱՆ, ան. Լակոնացուն յատուկ:

ԼԱԿՈՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Լակոնական լինելը:

ԼԱԿՈՆԱՑԻ, ան.գ. Լակոնիայի (Սպարտայի) բնակիչ:

ԼԱԿՈՑ, գ. Շան ձագ:

ԼԱԿՈՑ-ԼՈՒԿՈՒՑ, գ. Լակոտներ. փոքր երեխաներ:

ԼԱԿՈՑՈՒԹԻՒՆ, գ. *Shasu* վարմունք՝ արարք:

1. **ԼԱՃ**, Տ. Լակ:

+ 2. **ԼԱՃ**, գ. Մանչ տղայ:

+ **ԼԱՃԻԿ**, գ. Փոքր լաճ:

1. **ԼԱՄԱՅ**, գ. (Կենդ.) Որոճող չորքոտանի ուղտերի ընտանիքից:

2. **ԼԱՄԱՅ**, (թիբետերէն պետ, կմ երկնային մայր), գ. Հոգեւոր անձ, կրօնաւոր:

ԼԱՄԱՅԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Բուդդայականութեան մի ճիւղ:

ԼԱՄԲԱԿ } գ. Քթոցի, կովկիթի եւն

ԼԱՄԲԱՅ } չուանը:

+ **ԼԱՄԲԻԿ**, գ. Բնչ-որ կենդանի:

+ **ԼԱՄՈՒԿ**, գ. Տղայ, որդի. յատկապէս՝ թուրքի կմ քրդի երեխայ:

ԼԱՄՊ, գ. Ջանազան ձեւի եւ յօրինուածքի անօթ՝ բնակարանները լուսաւորելու համար:

ԼԱՄՊԻԿ, գ. Փոքր լամպ:

+ **ԼԱՄՓՈՒՇ**, ան. Հաստ ու կոպիտ:

+ **ԼԱՅԼԱՅ**, Օրօր, օրօրոցի երգ:

ԼԱՅՆ, ան. Երկայնութեան հակառակ ուղղութեամբ տարածուած:

ԼԱՅՆԱԲԱՐ, մկ. Լայն կերպով:

ԼԱՅՆԱԲԱՅ, ան. Լայն բացուած:

ԼԱՅՆԱԲԵՐԱՆ, ան. Բերանը լայն:

ԼԱՅՆԱԳԼՈՒԽ, ան. Լայն գլխով:

ԼԱՅՆԱԴԵՄ, ան. Դէմքը լայն:

ԼԱՅՆԱԴԻՐ, ան. Լայն դիրքով:

ԼԱՅՆԱԹԱԹ, ան. Լայն թայթերով:

ԼԱՅՆԱԹԱՓ, ան. Մեծ թափ ունեցող:

ԼԱՅՆԹԵՒ, ան. Լայն թելերով:

ԼԱՅՆԱԹԻԿՈՒՆՔ, ան. Լայն թիկունքով, թիկնաւէտ:

ԼԱՅՆԱԼԱՆՁ, ան. Լանջը լայն:

ԼԱՅՆԱԼԻՃ, ան. Որի աղէղի երկու ծայրն իրարից շատ են հեռացած:

* **ԼԱՅՆԱԼԻՐ**, ան. Լայն տարածուած:

<p>* ԼԱՅՆԱՆՈՐՀՈՒՐԴ, ած. Երկայնա- միտ:</p> <p>ԼԱՅՆԱՍՏԻԱԼ, ած. Ընդարձակ:</p> <p>ԼԱՅՆԱՍՏԻՐ, ած. Լայն ծիր ունեցող:</p> <p>ԼԱՅՆԱԿԱԶՄ, ած. Լայն կազմուածքով՝ կազմուածք ունեցող:</p> <p>ԼԱՅՆԱԿԱՍԱՐ, ած. Լայն գօտի ունե- ցող:</p> <p>ԼԱՅՆԱԿԱՆ, S. Լայն:</p> <p>ԼԱՅՆԱԿԶԱԿ, ած. Կզակը լայն:</p> <p>ԼԱՅՆԱԿՈՎՈՐԴ, ած. Լայն կոկորդ ունեցող:</p> <p>ԼԱՅՆԱԿՈՂ, ած. Լայն՝ ուժեղ կողեր ունեցող:</p> <p>ԼԱՅՆԱԿՏԱԻ, ած. Մեծ կտաւի վրայ արուած (նկար):</p> <p>ԼԱՅՆԱԿՏՈՒՅ, ած. Լայն կտուց ունե- ցող:</p> <p>ԼԱՅՆԱԿՕՍ, ած. Որի ախօսը լայն է:</p> <p>ԼԱՅՆԱՀԱՆՃԱՐ, ած. Լայն հանճար ունեցող:</p> <p>* ԼԱՅՆԱՁԻԳ, ած. Լայն ձգուած, տա- րածուած:</p> <p>ԼԱՅՆԱՃԱԿԱՍ, ած. Լայն ճակատ ունե- ցող:</p> <p>ԼԱՅՆԱՄԱՐՄԻՆ, ած. Լայն մարմին ունեցող:</p> <p>ԼԱՅՆԱՆԱԼ, չբ. Լայն՝ ընդարձակ դառ- նայ:</p> <p>ԼԱՅՆԱՆԻՍ, ած. Լայն նստուածք ու- նեցող:</p> <p>* ԼԱՅՆԱՇՈՒՐԹ, ած. Շրթունքը լայն:</p> <p>* ԼԱՅՆԱՊԱՏԱՌ, ած. Լայն պատառ- ուածք ունեցող:</p> <p>ԼԱՅՆԱՊԱՐԱՆՈՑ, ած. Լայն պարանոց ունեցող:</p> <p>ԼԱՅՆԱՍԱՂԱՐԹ, ած. Լայն սաղարթ ունեցող, սաղարթախիտ:</p> <p>ԼԱՅՆԱՍԵՐՄԱՆԻ, ած. Լայն սերմ ու- նեցող:</p> <p>ԼԱՅՆԱՍՓԻՒՌ, ած. Լայն սփռուած:</p> <p>ԼԱՅՆԱՏԱՐԱՍ, ած. Լայն տարածուած՝</p>	<p>բացուած:</p> <p>ԼԱՅՆԱՏԱՐԱՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Լայնատա- րած լինելը:</p> <p>ԼԱՅՆԱՏԱՐԸ, ած. Լայն տարրերով, լայն, ընդարձակ:</p> <p>ԼԱՅՆԱՏԵՂ, ած. Լայն նստելատեղ(եր) ունեցող:</p> <p>ԼԱՅՆԱՏԵՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Շրջահայեա- ցութիւն:</p> <p>ԼԱՅՆԱՏԵՐԵԻՒ, գ. (Բուս.) Լայն տերեւ- ներ ունեցող, լայնասաղարթ ծառ:</p> <p>ԼԱՅՆԱՐՁԱԿ, ած. մկ. Լայն, ընդարձակ լայնատարած:</p> <p>ԼԱՅՆԱՐՁԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Լայնարձակ լինելը:</p> <p>ԼԱՅՆԱՅՈՒՄ, գ. Լայնանայր, լայնաց- նելը:</p> <p>ԼԱՅՆԱՓՈՂՈՑ, ած. Լայն փողոցներ ունեցող:</p> <p>ԼԱՅՆԵԶՐ, ած. Լայն եզրեր ունեցող:</p> <p>ԼԱՅՆԵԼ, նբ. Լայնացնել:</p> <p>ԼԱՅՆԵՂՈՒՆԳ, ած. Լայն եղունգ ունե- ցող:</p> <p>ԼԱՅՆԵՐԵՍ, S. Լայնաղէմ:</p> <p>+ ԼԱՅՆԿԵԿ, ած. Աւելի լայն:</p> <p>* ԼԱՅՆՈՂՆ, ած. Լայն ողն կմ ողեր ունեցող:</p> <p>* ԼԱՅՆՈՏՆ, ած. Լայն ոտք ունեցող:</p> <p>* ԼԱՅՆՈՐՈՎԱՅՆ, ած. Լայն որովայն՝ փոք ունեցող:</p> <p>ԼԱՅՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Լայն լինելը:</p> <p>* ԼԱՅՆՈՒՄ, գ. Լայնելը:</p> <p>+ ԼԱՅՆՈՒԵՆ, ած. Լայն ռելս ունեցող, լայնաբերան:</p> <p>ԼԱՅՆՄԻՐՏ, ած. Միրտը լայն:</p> <p>+ ԼԱՅՆՈՒՍԾՔ, գ. Բաւականաչափ լայնութիւն: Հկր. Նեղուածք:</p> <p>ԼԱՅՆՕՐԷՆ, մկ. Լայն կերպով:</p> <p>ԼԱՆԹԱՆ, գ. (Քիմ.) Պարզ մետաղական հողային մարմին:</p> <p>+ ԼԱՆԿՈՒ-ԼԱՆԿՈՒ, մկ. Կաղիկաղ:</p> <p>ԼԱՆԶ, գ. Կուրծք:</p>
---	---

ԼԱՆՋԱԲԱՑ, ան. մկ. Կուրծքը բաց:
ԼԱՆՋԱԳԵՂ, ան. Կուրծքը գեղեցկացնող:
*** ԼԱՆՋԱԶԳԵՍՏ**, գ. Կանացի զգեստ, որ ծածկում է լանջը:
ԼԱՆՋԱԽԱՉ, գ. Ականակուռ խաչ՝ որը հոգեւորականները կրում են լանջի վրայ:
ԼԱՆՋԱԿԱՆ, ան. Լանջին յատուկ:
*** ԼԱՆՋԱԿԻՑ**, ան. Լանջ լանջի կցած, գրկախառնում:
ԼԱՆՋԱԿՈՂՄ, գ. Լերան լանջ՝ կուրծք:
ԼԱՆՋԱՉԻՒՆ, գ. Սարի լանջի ձինը:
ԼԱՆՋԱՄԱՇԿ } S. Լանջաթաղանթ:
ԼԱՆՋԱՄԻՉ }
ԼԱՆՋԱՆՇԱՆ, գ. Կուրծքի վրայ կրելու պատուանշան:
ԼԱՆՋԱՊԱՆԱԿ, գ. Լանջը պահպանելու գրահ, կուրծքի պահպանակ:
*** ԼԱՆՋԱՏԵՍԻՆ**, ան. Լանջի տեսք նմանութիւն ունեցող:
ԼԱՆՋԱՓԱԿ, ան. Լանջը փակ՝ փակող:
ԼԱՆՋԱՓՈՍ, գ. Լանջերի փոսերը:
+ ԼԱՆՋԻԿ-ԼԱՆՋԻԿ, մկ. Կամացուկ՝ զգոյշ:
ԼԱՆՋԻՎԱՅՐ, մկ. Լերան լանջով դէպի վար:
+ ԼԱՆՋԻՎԵՐ, մկ. Լերան լանջով դէպի վեր:
ԼԱՇԻ, գ. (Բուս.) Գետնի վրայ տարածուող բոյս:
+ ԼԱՉԱԿ, գ. Սպիտակ նուրբ կտոր:
ԼԱՉԱԿԱՒՈՐ, ան. Լաչակ կապոյ:
+ ԼԱՉԱՌ, ան. Լկտի, բացբերան:
+ ԼԱՉԻՆ, ան. Բարձրահասակ:
ԼԱՊՏԵՐ, գ. Լուսաւորման ապակեայ անօթ:
ԼԱՊՏԵՐԱԳՈՐԾ, գ. Լապտեր շինող:
ԼԱՊՏԵՐԱԿԱՆ, գ. Չող, սիւն եւն, որ պահում է լապտերը:
ԼԱՊՏԵՐԱԿԻՐ, ան. գ. Լապտերը կրող:
ԼԱՊՏԵՐԱՇԱՏ, ան. Որտեղ շատ լապտերներ կան:

ԼԱՊՏԵՐԱՄԻՒՆ, գ. Լապտերը պահող սիւն:
ԼԱՊՏԵՐԱՎԱՌ, ան. գ. Լապտերը՝ լապտերները վառող:
ԼԱՊՏԵՐԱՒՈՐ, ան. Լապտեր ունեցող:
ԼԱՋՈՒԱՐԴ, գ. Ընտիր կապոյտ ներկ:
+ 1. ԼԱՍՏ, գ. Բահի՝ խոփի քանդած հողի երկայն շերտ: 2. Առհասարակ շերտ:
2. ԼԱՍՏ, գ. Մի քանի գերան՝ կողք կողքի իրար հետ կապուած, որը ջրով փոխադրում են մի տեղից ուրիշ տեղ:
ԼԱՍՏԱԳՈՐԾ, ան. գ. Լաստ շինող արհեստաւոր:
ԼԱՍՏԱԽԱՂԱՑ, ան. Որի վրայով կարելի է լաստեր փոխադրել:
ԼԱՍՏԱԿ, գ. Տախտակամած:
ԼԱՍՏԱԿԱՍՈՒՐՁ, գ. Լաստանման՝ կամուրջ կազմող հարմարանք:
*** ԼԱՍՏԱԿԵԼ**, նբ. Լաստակ շինել:
*** ԼԱՍՏԱԿԵՐՏ**, գ. Լաստի եւ լաստակի շինութիւն:
ԼԱՍՏԱՉԵՒ, ան. Լաստի ձեւ ունեցող:
ԼԱՍՏԱՆԱԻ, գ. Լաստաձեւ տախտակամած:
ԼԱՍՏԱՎԱՐ, գ. Լաստը ջրի վրայող տանող:
ԼԱՍՏԱՓՈՅՑ, գ. Լաստ, յատկապէս աւանդական Նոյի տապանը:
ԼԱՍՏԵՆԻ, գ. (Բուս.) Ցարասիների կարգին պատկանող ծառ:
+ ԼԱՍՏԻԿ, գ. Բրդէ կմ բամբակէ գործուածք:
+ ԼԱԻԱՇ, գ. Տափակ ու բարակ հաց:
ԼԱԻԱՇԱԲՈՅՐ, գ. Լավաշի բոյր:
ԼԱՏԱՆ, գ. Մեծ եւ երկայն փայտ:
ԼԱՏԻՆ, ան. Հռոմէական ազգ:
ԼԱՏԻՆԱԲԱՆ, ան. Որի լեզուի մէջ լատիներէնի ոգի՝ ոճ է նկատուում:
ԼԱՏԻՆԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Լատինական լեզուի ոգի եւ ոճ:
ԼԱՏԻՆԱԳԷՏ, ան. գ. Հնուտ լատիներէն լեզուի եւ գրականութեան:

ԼԱՏԻՆԱԾԷՍ, ան. Որի եկեղեցական ծեսերը նման են լատին եկեղեցու ծեսերին
ԼԱՏԻՆԱԿԱՆ, ան. Լատին կամ հռոմեական ազգին յատուկ:
ԼԱՏԻՆԱՀԱՅ, ան. գ. Լատին դաւանութեամբ հայ:
ԼԱՏԻՆԱՍՈՒ, ան. Չափազանց սիրող լատին դաւանութեան, լեզուի եւն:
ԼԱՏԻՆԱՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Լատինամուլ լինելը:
ԼԱՏԻՆԱՄԵՐ, ան. Լատին դաւանութիւնը, լեզուն եւն սիրող:
ԼԱՏԻՆԱՄԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Լատինասեր լինելը:
ԼԱՏԻՆԵՐԷՆ, ան. գ. մկ. Հին լատինների կամ հռոմեացիների լեզուով:
ԼԱՏԻՎԱԿԱՆ, ան. Լատուկային վերաբերող:
1. ԼԱՐ, գ. 1. Տ. Պարան, չուան: 2. Որոգայթ, թակարդ:
2. ԼԱՐ, գ. Երկայն ու նեղ արտ՝ ցանած տեղ:
ԼԱՐԱԲԱԺԻՆ, ան. Լարով բաժանում:
ԼԱՐԱԳԻՐ, ան. Լարով չափելով գրում:
ԼԱՐԱԳՆԱՅ, Տ. Լարախաղաց:
ԼԱՐԱՆԱՐԱՅ, ան. գ. Նա որ օղի մէջ պիրկ ձգուած լարի (թոկի) վրայ ման է գալիս եւ խաղում է:
ԼԱՐԱՆԱՐԱՅԱԿԱՆ, ան. Լարախաղացին յատուկ:
ԼԱՐԱՆԱՐԱՅՈՒԹԻՒՆ }
ԼԱՐԱՆԱՐՈՒԹԻՒՆ } գ. Լարախաղացի արհեստը:
ԼԱՐԱՆԵՂԴ, ան. Լարով թոկով խեղդում:
ԼԱՐԱԿԱՆ, ան. գ. Լարը պահող:
ԼԱՐԱԿԵՐՊ, ան. Լարի նման:
ԼԱՐԱԿԻՐ, ան. Լարը կրող:
ԼԱՐԱՀԱՅ, ան. գ. Լարը կտրող:
ԼԱՐԱՀԱՐ, ան. գ. Լարը խփող:

ԼԱՐԱԶԻԳ, ան. Լարը չուանը ձգող:
*** ԼԱՐԱՆՈՅ**, գ. Թռչունի վանդակ:
ԼԱՐԱՉԱՓ, ան. Լարով չափող:
ԼԱՐԱՉԱՓՈՒԹԻՒՆ, գ. Լարաչափ լինելը:
ԼԱՐԱՊԻՆԴ, ան. մկ. Լարերը թոկերը պնդած:
ԼԱՐԱՊՆԴԵԼ, նբ. Լարերով պնդել:
ԼԱՐԱԻՈՐ, ան. Լարեր ունեցող:
ԼԱՐԱՓԱԿՈՅ, գ. (Ռագմ.) Մի կամ մի քանի շարք երկաթալարեր, որոնք ձրգուտւմ են որոշ տարածութեամբ՝ հակառակորդի առաջխաղացումը խափանելու համար:
ԼԱՐԵԼ, նբ. 1. Նետը աղեղի լարի վրայ դնելով լարը պինդ քաշել: 2. Ընդհանրապէս՝ սարքել, գործելու պատրաստ վիճակի մէջ դնել: 3. Նման. Բոլոր ոյժը գործ դնել: 4. Յետեւից ընկնել:
ԼԱՐԻՉ, գ. Յարմարանք, որով լարում են ժամացոյցները եւն:
+ ԼԱՐՇԵՍ, գ. Թակիչ, որով գգրարը խփում է աղեղի լարին բամբակ կամ բուրդ գգելու ժամանակ:
ԼԱՐՈՒԱՍՔ, գ. Լարելու կամ լարուելու եղանակը:
ԼԱՐՈՒԱՍՏԱԿԵՏ, գ. Լարման բարձրակէտ:
ԼԱՐՈՒԱՍՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Լարում լինելը:
ԼԱՐՈՒԿ, գ. Մանածը լարելու գործիք:
ԼԱՐՈՒՄ, գ. Լարելը:
1. ԼԱՐՔ, գ. Պարանոցի ջիլեր կամ ողնայար:
2. ԼԱՐՔ, գ. Լարումը, լարուելու աստիճանը:
+ ԼԱՐՕՂԱԿ, գ. Գգրարի աղեղ:
ԼԱՅ, գ. 1. Լարու գործողութիւնը: 2. Կոծ, սուգ:
+ ԼԱՅԱՆԵՂԴ ԼԻՆԵԼ, Մաստիկ լարուց շունչը կապուել:
+ ԼԱՅԱԿԱԼԱՍ,

+ **ԼԱՅԱԿՆՔԱԾ**, ան. մկ. *Լալու պատ-
րաստում*:
ԼԱՅԽՈՒՆԵԼ, չբ. *Լաց եւ խնդութիւն ի-
րար խառնել*:
ԼԱՅԿԱՆ, Տ. *Լալկան*:
ԼԱՅ ՈՒ ԿՈՍ, գ. *Հոլովում է միայն
երկրորդ բարը*:
+ **ԼԱՅՈՒԿՈՍԵԼ**, չբ. *Լացու կոծ անել,
լայ, ողբալ*:
ԼԱԻ, ան. *Ընդհանրապէս ինչ որ օգտա-
կար է*: 1. *Բարի*: 2. *Խելօք, հանճարեղ*:
3. *Նպաստաւոր*: 4. *Ախորժելի*: 5. *Հաւա-
նութեան արտայայտութիւն*:
ԼԱԻԱԲԱՐ, մկ. *Իբրեւ լաւ*:
ԼԱԻԱԲԱՐՈՑ, ան. *Լաւ՝ բարի վարք ու
բարքի տէր*:
ԼԱԻԱԲԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Լաւարարոյ
լինելը*:
* **ԼԱԻԱԲԵՌՆԵԼ**, չբ. *Լաւ բեռնատրուել*:
ԼԱԻԱԳՈՅՆ, բարդ. աստ. *Լաւ՝ի. Աւելի
լաւ*:
* **ԼԱԻԱԶԳԻ**, ան. *Տոհմիկ, ազնուական*:
ԼԱԻԱԽՕՍ, ան. *Լաւ խօսող*:
ԼԱԻԱՍԱՆՈԹ, ան. *Լաւութիւնը կմ
լաւերին ճանաչող*: *
ԼԱԻԱՍԱՆՈԹՈՒԹԻՒՆ, գ. *Լաւ ծանօթ՝
յայտնի լինելը*:
ԼԱԻԱՍԱՐ, ան. գ. *Նա որ աշխատում
է լաւ մարդ՝ բարեկամ՝ բարեացակամ
երեւալ*:
ԼԱԻԱՍԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Լաւամարդ
լինելը*:
ԼԱԻԱՅ, գ. (Երկրաբ.) *Թանձր հեղուկ, որ
հրաբուխների ժայթքումի ժամանակ
դուրս է վիժում*:
ԼԱԻԱՆԱԼ, չբ. 1. *Քաջանալ, արիանալ*:
2. *Լաւ դառնալ*:
ԼԱԻԱՆՆ, գ. (Բուս.) *Շրթնածաղիկների
կարգին պատկանող թուփ*:
ԼԱԻԱՏԵՂԵԱԿ, ան. *Լաւ տեղեակ, քա-
ջատեղեակ*:
* **ԼԱԻԱՏԵՂԵ(Ա)ԿՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Լաւա-*

տեղեակ լինելը:
ԼԱԻԱՏԵՍ, ան. *Լաւատեսութեան կողմ-
նակից*:
ԼԱԻԱՏԵՍԱԲԱՐ, մկ. *Իբրեւ լաւատես*:
ԼԱԻԱՏԵՍԱԿԱՆ, ան. *Լաւատեսին
յատուկ*:
ԼԱԻԱՏԵՍՈՒԹԻՒՆ, գ. *Աշխարհա-
եացք՝ ըստ որում այս աշխարհը ամե-
նալաւ եւ կատարեալ ստեղծագործու-
թիւնն է*:
ԼԱԻԱՑՈՒՍ, գ. *Լաւանալը, բարւոք-
ուելը*:
ԼԱԻԴԱՆՈՆ, գ. (Բուս.) *Հաւամրգիների
կարգին պատկանող թուփ*:
ԼԱԻԻԿ, ան. գ. *Սիրունիկ, գեղեցիկ*:
ԼԱԻԻՄԱՅ, ան. *Լաւ իմացող*:
ԼԱԻԻՄԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. *Լաւիմաց լինելը*:
ԼԱԻՈՐԱԿ, ան. *Լաւ որակ ունեցող*:
ԼԱԻՈՐԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. *Լաւորակ լի-
նելը*:
ԼԱԻՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. *Լաւ լինելը*: 2. *Բարի
գործ, բարեգործութիւն*:
+ **1. ԼԱՓ**, գ. *Հեղուկ ուտելիք շան՝ կովի
են*:
+ **2. ԼԱՓ**, մկ. *Բոլորովին, ամբողջապէս*:
3. ԼԱՓ, ԼԱՓԻՆ, գ. *Գետի յորձանքը, որ
բախում է ավերին*:
ԼԱՓԱԿԵՐ, ան. *Լափ ուտող*:
ԼԱՓԵԼ, նբ. 1. *Առանց ծամելու ուտել*:
2. *Նման. Սպառել, ոչնչացնել*:
+ **ԼԱՓ-ԼԱՓ**, մկ. *Աչքերը լայն-լայն բա-
ցած*:
ԼԱՓԻՉ, ան. *Լափող*:
+ **ԼԱՓԼԷՉ**, գ. *Ծանծաղ արիւտ, որից
հեշտութեամբ կարելի է լիզել կերա-
կուրի մնացորդները*:
ԼԱՓԼԻՉԵԼ, նբ. *Լափել-լիզել, ամէն ինչ
կլանել*:
ԼԱՓԼԻՉՈՂ, ան. *Լափող-լիզող*:
ԼԱՓՈՑ, ան. *Լափ քսում*:
ԼԱՓՈՑԵԼ, նբ. *Լափով կեղտոտել*:
+ **ԼԱՓՈՒ**, գ. (Բուս.) *Փշոտ ծառ*:

* **ԼՍՓՐԻ**, գ. Մի անորոշ բոյս:
 + 1. **ԼԱՔ**, գ. Թռչունների կգր:
 + 2. **ԼԱՔ**, գ. Բանջարանոցի մէջ բաժանմունք, ածու, մարգ:
 3. **ԼԱՔ**, գ. Ընդեղէնի չափ:
 4. **ԼԱՔ**, գ. Թանձր՝ եղունգները ծածկելու մածուցիկ հեղուկ:
ԼԱՔԵԼ, նր. Լաքով օձել:
 + **ԼԲԼԲԱՅՆԵԼ**, չր. Արագ եւ անհասկանալի կերպով խօսել:
ԼԵԱՈՒՆ, Ս. Լեռ:
ԼԵԱՐՆ, գ. (Կազմ.) Լեղի արտադրող մարմնի կախուղ գործարան:
ԼԵԳՈՐԻ }
ԼԵԳՈՒՐԻ } ած. գ. Կովկասեան պար:
ԼԵԶՈՒ, գ. 1. (Կազմախ.) Մարմնի գործարան: 2. (Նման.) Մետաղէ մուրճ, որով խփում են զանգի շրթին: 3. Երկայն ձեւի բոց: 4. Լեզուն իբրեւ խօսելու գործարան: 5. (Ռեզմ.) Պատերազմի դաշտում բռնուած գերի, որին հարց ու փորձի են ենթարկում: Դասագիրք, որով աւանդում են մայրենի լեզուի դասերը:
ԼԵԶՈՒԱԲԱՆ, գ. Նա՝ որի մասնագիտութիւնն է լեզուաբանութիւնը:
ԼԵԶՈՒԱԲԱՆԱԿԱՆ, ած. Լեզուաբանութեան յատուկ:
ԼԵԶՈՒԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Գիտական ուսումնասիրութիւն հին եւ նոր լեզուների:
ԼԵԶՈՒԱԳԱՆՁԱՐԱՆ, գ. Լեզուի ամբողջ բառագանձը պարունակող բառարան:
ԼԵԶՈՒԱԳԱՐ, ած. Խօսելացաւ ունեցող:
ԼԵԶՈՒԱԳԱՐԵԼ, չր. Լեզուագարի պէս խօսել:
ԼԵԶՈՒԱԳԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Լեզուագար լինելը: 2. Շատախօսութիւն:
ԼԵԶՈՒԱԳԷՏ, գ. Լեզու գիտցող:
ԼԵԶՈՒԱԳԻՏԱԿ, գ. Լեզուն իմացող:
ԼԵԶՈՒԱԳԻՏԱԿԱՆ, ած. Լեզուագետին

յատուկ:
ԼԵԶՈՒԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Լեզուագետ լինելը:
 * **ԼԵԶՈՒԱԶԳԵԱՅ**, ած. Լեզուների տիրապետող:
ԼԵԶՈՒԱԽՕՍ, Ս. Լեզուագէտ:
ԼԵԶՈՒԱՄԱՅՐ, գ. Լեզուի ծայրը:
ԼԵԶՈՒԱԿ, գ. Փոքր լեզու: Փական:
ԼԵԶՈՒԱԿԱՊ, գ. Լեզուի կապ:
ԼԵԶՈՒԱԿԵՐՊ, գ. Լեզուաւած, արտայայտչաձեւ, արտայայտման եղանակ:
 + **ԼԵԶՈՒԱԿՈՒԻ**, գ. Լեզուով կռիւ, վիճաբանութիւն:
ԼԵԶՈՒԱՀԱՏ, ած. Լեզուն կտրող:
ԼԵԶՈՒԱԶՈՒԿ, գ. (Կենդ.) Տափակաձրկնիկների ցեղին պատկանող ծովային ձուկ:
ԼԵԶՈՒԱՃԱՆԱԶՈՂԱԲԱՆ, գ. (լեզվբ.): Ճանաչողական լեզուաբանութեամբ զբաղող մասնագէտ:
ԼԵԶՈՒԱՄՇԱԿՈՒԹԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. (լեզ.): Միջգիտակարգ՝ լեզուաբանութեան եւ մշակութաբանութեան տիրոջութիւն:
ԼԵԶՈՒԱՅԻՆ, ած. Լեզուին յատուկ, վերաբերեալ:
ԼԵԶՈՒԱՆԻ, ած. Շատախօս, շաղփաղփ: Շաղակրատ:
ԼԵԶՈՒԱՆՈՒԹԻՒՆ, Ս. Լեզուագարութիւն:
ԼԵԶՈՒԱՇԻՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Լեզուաշինարարութիւն:
ԼԵԶՈՒԱՊԱՇՏ, ած. Լեզուն պաշտող:
ԼԵԶՈՒԱՊԱՏԿԵՐ, գ. Լեզուական պատկեր:
ԼԵԶՈՒԱՏ, ած. Լեզուից գուրկ:
ԼԵԶՈՒԱՔՐԻՆ, Ս. Լեզուաբան:
ԼԵԼԱԶՈՒՐ, ած. Լեզտ՝ տղմտ ջուր:
ԼԵՆԵԼ, նր. Ջարդել, մանրել:
ԼԵՂ, ած. գ. Լեհաստանի բնիկ:
ԼԵՂԱԿԱՆ, ած. Լեհերին յատուկ:
ԼԵՂԱՀԱՅ, ած. գ. Լեհաստանում բնա-

<p>կողմ հայ:</p> <p>ԼԵՉԵՐԷՆ, ան. մկ. գ. Լեհերի ազգային լեզուն:</p> <p>ԼԵՂԱԳՈՑԱՑՈՒՄ, գ. Լեղուգոյացումը, լեղազատում:</p> <p>ԼԵՂԱԿ, գ. Կապոյտ ներկանիւթ:</p> <p>ԼԵՂԱԿԱԲԵՐ, ան. Լեղակ բերող:</p> <p>ԼԵՂԱԿԱՆՈՑ, գ. Գործարան, որտեղ պատրաստում են լեղակը:</p> <p>ԼԵՂԱԿԱՋՈՒՐ, գ. Ջուր, որի մէջ լուծուած է մի փոքր լեղակ:</p> <p>ԼԵՂԱԿԵՆԻ, գ. (Բուս.) Թիթեռնածաղիկների կարգին պատկանող ընդաբեր բոյսեր:</p> <p>+ ԼԵՂԱՃԱՔ, ան. Սարսափահար եղած, լեղապատառ:</p> <p>ԼԵՂԵՊՏԱՌ, ան. Սարսափահար եղած:</p> <p>ԼԵՂԻ, գ. (Կազմ.) Կանաչաւուն դեղին դառնահամ հեղուկ նիւթ:</p> <p>ԼԵՂԻՋ, S. Լեղակ:</p> <p>ԼԵՂՈՒԱՀԱՄ, գ. 1. Լեղի համ: 2. ան. Լեղի համ ունեցող: Դառնահամ:</p> <p>ԼԵՂՎՈՂԱԿ, գ. (Բուս.) Դառն սալատ:</p> <p>ԼԵՍՈՆ, S. Լիմոն: Կիտրոն:</p> <p>ԼԵՊ, գ. Լեզուի վրայ բռնած կեղտ:</p> <p>ԼԵՌ, գ. Երկրի մակերէւոյթի վրայ բարձրացած բնական բարձր կոյտ:</p> <p>ԼԵՌԱՆ ԽՆՁՈՐ, գ. Անորոշ տեսակի ծաղիկ:</p> <p>ԼԵՌՆԱԲԱՋՈՒԿ, գ. Գլխաւոր լեռնաշղթայից ճիւղատրուած մի այլ փոքր շղթայ:</p> <p>ԼԵՌՆԱԲԱՇ, գ. Լեռնակատար:</p> <p>ԼԵՌՆԱԲԵՐ, ան. Լեռներից բերուած:</p> <p>ԼԵՌՆԱԲԵՐՁ, ան. Լեռան պէս բարձր:</p> <p>ԼԵՌՆԱԲԵՐՁՈՒԹԻՒՆ, Օոպի մակերէւոյթից 2500 մ-ից բարձր գտնուող տեղանք:</p> <p>ԼԵՌՆԱԲՆԱԿ, ան. Լեռներում բնակող՝ ապրող:</p>	<p>ԼԵՌՆԱԲՈՒՆ, ան. Լեռներից բխող:</p> <p>ԼԵՌՆԱԳԱԳԱԹ, գ. Լեռան գագաթ:</p> <p>ԼԵՌՆԱԳԱԻԱՌ, գ. Լեռնային գաւառ:</p> <p>ԼԵՌՆԱԳՆԱՑ, ան. Լեռներ գնալու համար նախատեսուած՝ հարմար: Լեռ բարձրացող:</p> <p>ԼԵՌՆԱԳՆԱՑ, ան. Լեռներով գնացող:</p> <p>ԼԵՌՆԱԳՈՐՄ, գ. ան. Լեռնային հանքագործ:</p> <p>ԼԵՌՆԱԳՐԱԿԱՆ, ան. Լեռնագրութեան վերաբերեալ:</p> <p>ԼԵՌՆԱԴԱՀՈՒԿՈՒՂԻ, գ. Լեռնադահուկորդների համար մարզուղի:</p> <p>ԼԵՌՆԱԴԱՇՏ, գ. Դաշտ, որ շրջապատուած է լեռներով:</p> <p>ԼԵՌՆԱԼԱՆՁ, գ. Լեռան լանջը:</p> <p>ԼԵՌՆԱՄՈՑՁ, ան. Լեռները խուզարկող:</p> <p>ԼԵՌՆԱՄՈՑՍ, ան. Խուսափելով լեռները փախչող, փախստական:</p> <p>ԼԵՌՆԱՄՈՒՄԱՐ, ան. (բնաստ.): Լեռներում ծուարած:</p> <p>ԼԵՌՆԱԿԱՆ, ան. Լեռան վերաբերեալ, լեռնային:</p> <p>* ԼԵՌՆԱԿԱՐԿԱՌ, ան. Լեռան պէս կուտակուած:</p> <p>ԼԵՌՆԱԿԵԱՑ, ան. Լեռներում ապրող:</p> <p>ԼԵՌՆԱԿԵՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Լեռներում ապրելը:</p> <p>ԼԵՌՆԱԿՈՂՍ, գ. Կողմ՝ տեղ՝ վայր, որտեղ լեռներն են:</p> <p>ԼԵՌՆԱԿՈՒՏԱԿ, ան. Լեռան չափ մեծ, հսկայական:</p> <p>ԼԵՌՆԱՀԱՅԵԱՑ, ան. Դէպի լեռը նայող:</p> <p>ԼԵՌՆԱՀՈՎԻՏ, գ. Հովիտ լեռների մէջ:</p> <p>ԼԵՌՆԱՁԵԻ, ան. Լեռան ձեւ ունեցող:</p> <p>ԼԵՌՆԱՁՈՐ, գ. Ձոր լեռների մէջ:</p> <p>ԼԵՌՆԱՄԵՐՁ, ան. Լեռան մօտ եղած:</p> <p>ԼԵՌՆԱՄԷՁ, ան. գ. Լեռների մէջ եղած:</p> <p>ԼԵՌՆԱՄՈՒՏ, ան. Լեռները մտած:</p> <p>ԼԵՌՆԱՅԻՆ, ան. Լեռան յատուկ:</p> <p>* ԼԵՌՆԱՅՆԿՈՑՍ, ան. Լեռան այն</p>
---	---

կողմը գտնուած:

- ԼԵՌՆԱՆԱԼ**, չբ. Լեռ դառնայ:
- ԼԵՌՆԱՆՍԱՆ**, ած. Լեռան նման:
- ԼԵՌՆԱՇՂԹԱՅ**, գ. Լեռների շարք:
- ԼԵՌՆԱՇԽԱՐՀ**, գ. Լեռների աշխարհ:
- ԼԵՌՆԱՇՈՒՇԱՆ**, գ. (Բուս.) Շուշանագ-գիներին պատկանող բոյս:
- ԼԵՌՆԱՍՈՅՁ**, ած. Լեռների մէջ սուզ-նուող տարածուող:
- ԼԵՌՆԱՍՏԱՆ**, գ. Ամբողջապէս լեռնե-րից կազմուած:
- ԼԵՌՆԱՎԱՀԱՆ**, գ. Պաշտպանիչ լեռնա-գանգուած:
- ԼԵՌՆԱՎԱՅՐ**, գ. Լեռնոտ տեղ:
- ԼԵՌՆԱԲԱՐԴ**, գ. (Բուս.) Սրտավար-դերին շատ նման գեղեցիկ գոյներով ծաղիկ:
- * **ԼԵՌՆԱՏԱՐՄՓ**, ած. Լեռներից տարա-փի նման վայր գորուող (քարեր):
- ԼԵՌՆԱՓԱԿ**, ած. Լեռների մէջ փակ-ուած:
- ԼԵՌՆԱՔԱՄԻ**, գ. Լեռնային քամի:
- ԼԵՌՆՈՏ**, ած. Շատ լեռներ ունեցող, լեռ-նային:
- ԼԵՌՆՈՂԻ**, S. Լեռնցի:
- ԼԵՌՆՅԻ**, ած. գ. Լեռներում մշտական բնակութիւն ունեցող:
- ԼԵՍԱՆ**, գ. Քար, որի վրայ փոշիացնում են մի նիւթ:
- ԼԵՍՈՒԼ**, նբ. Լեսանի վրայ քսելով հարելով՝ տորելով մանրել, փոշիաց-նել:
- ԼԵՍՈՒՄ**, գ. Լեսելը, մանրել-փոշիաց-նելը:
- 1. **ԼԵՐԴ**, S. Լեարդ:
- 2. **ԼԵՐԴ**, գ. Հեղուկի թանձրանալը, մա-կարդուելը:
- ԼԵՐԴԱՄՈՏ**, գ. (Բուս.) Շրթնածաղիկնե-րի կարգին պատկանող, կարմիր ծի-րանի եւ դեղին ծաղիկներով բոյս:
- ԼԵՐԴԱՄ**, ած. Լեռդ ընկած:
- * **ԼԵՐԴԱՎՈՂՄ**, գ. Լեարդի կողմը:

- * **ԼԵՐԴԱՀՄԱՅ**, գ. Լեարդի վրայ հմայու-թիւն անող:
- ԼԵՐԴԱՄԱՍՈՒՌ**, գ. (Բուս.) Լեռդուկ-ների դասին պատկանող մամուռ:
- ԼԵՐԴԱՅԻՆ**, ած. Լեարդին յատուկ:
- ԼԵՐԴԱՆԱԼ**, չբ. Թանձրանայ, մակարդ-ուել:
- ԼԵՐԴԱՊԱՏԱՌ**, S. Լեղապատար:
- ԼԵՐԴԱՏԱՊ**, գ. Լեարդի բորբոքում:
- ԼԵՐԴԱՏՈՒՆԿ**, գ. (Բուս.) Գորտնուկ-ների կարգին պատկանող բոյս:
- ԼԵՐԴԱՅԱԻ**, գ. Լեարդի հիւանդութիւն:
- ԼԵՐԴԱՔԱՐ**, գ. 1. (Հանքաբ.) Թանկագին քար: 2. Լեարդ արտադրած քար:
- ԼԵՐԿԱՄԱՐՄԻՆ**, ած. Որի մարմինը կմ մորթը լերկ է:
- ԼԵՐԿԱՆԱԼ**, չբ. Լերկ՝ մերկ դառնայ:
- ԼԵՅՈՒՆ**, ած. Լիքը լցուած:
- ԼԵՓ-ԼԵՅՈՒՆ**, ած. Բոլորովին լիքը, բերնէ բերան:
- ԼԷՁ**, գ. Կեղտ:
- 1. **ԼԷ**, ած. Լցուած, լեցուն, լիքը:
- 2. **ԼԷ**, ած. Սովորական աշխատանքի օր:
- ԼԻԱԲԱԺԻՆ**, (գղտնտ.) 1. Սահմանուած քանակով, ինչքան անհրաժեշտ է որոշ-ուած նպատակին հասնելու համար: Լիարժին կերակրում: 2. գ. Սահման-ուած՝ անհրաժեշտ կերարժին:
- ԼԻԱԲԱԽՏ**, ած. Բարեբախտութեամբ լի:
- * **ԼԻԱԲԱՇԽ**, ած. Լիութեամբ բաշխող:
- ԼԻԱԲԵՐ**, ած. Բերքերով լի:
- ԼԻԱԲԵՐԱՆ**, ած. Լի բերանով:
- ԼԻԱԲՈՒՌ(Ն)**, ած. մկ. Բուրը լիքը:
- ԼԻԱԳԻՐԿ**, ած. Լրիւ գրկով, գիրկը լիքը, մի լրիւ գրկաչափ:
- ԼԻԱԶՕՐ**, ած. գ. Լիազօրութիւն ունեցող:
- ԼԻԱԶՕՐԱԳԻՐ**, գ. Գրութիւն, որով մէկը լիազօրուում է մի գործողութիւն կատա-րելու:
- ԼԻԱԶՕՐԵԼ**, նբ. Լիազօրութիւն տայ, արտօնել:

<p>ԼԻԱԶՕՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Իրաւունք, որ մէկը հաւաստագրով կ'մ բերանացի տալիս է ուրիշին:</p> <p>ԼԻԱԹՈՇԱԿ, ւծ. Ամբողջ թոշակ:</p> <p>ԼԻԱԹՈՔ, ւծ. մկ. Լի թոքերով:</p> <p>* ԼԻԱԼԻՃ, ւծ. Աղեղի լիճը լիովին բացուած:</p> <p>ԼԻԱԼՅՈՒՄ, գ. Ամբողջապէս՝ տարողութեան լրիւ ծաւալով լցնելը:</p> <p>ԼԻԱԼՈՅՍ, ւծ. Լուսով լի:</p> <p>ԼԻԱԼՈՒՄԻՆ, ւծ. Լուսնի լրման ժամանակի:</p> <p>ԼԻԱԽՈՐՏԻԿ, ւծ. Առատ խորտիկով, ճոխ սեղանով:</p> <p>ԼԻԱԿԱՍԱՐ, ւծ. Լի եւ կատարել:</p> <p>ԼԻԱԿԱՍԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Լիակատար լինելը:</p> <p>ԼԻԱՀԱՂՈՐ, ւծ. Լիովին տեղեակ:</p> <p>ԼԻԱՀԱՆՃԱՐ, ւծ. Հանճարով լի:</p> <p>ԼԻԱԶԱՅՆ, ւծ. Լի ձայն ունեցող: Ամբողջ ձայնով:</p> <p>ԼԻԱԶԵՆՆ, ւծ. մկ. Լիքը ձեռքով:</p> <p>ԼԻԱԶԻԳ, ւծ. Լիովին ձգուած:</p> <p>ԼԻԱՃՐԱԳ, ւծ. Ճրագներով լի:</p> <p>ԼԻԱՅՈՅՍ, ւծ. մկ. Յուսով լի:</p> <p>ԼԻԱՆ, գ. (Բուս.) Բոյս, որ արմատ է ձգում գետնի մէջ:</p> <p>ԼԻԱՆԱԼ, չբ. Լիովին բաւականութիւն գտնել:</p> <p>ԼԻԱՆԵՐՈՒՄԱՆՍՅԵՅՈՒՄ, գ. Ներդաշնակութեամբ լիանալը:</p> <p>ԼԻԱՇՈՂԻ, ւծ. մկ. Շոգով լիքը:</p> <p>* ԼԻԱՊԱՏՈՒՄ, ւծ. Լրիւ լիովին պատմելու:</p> <p>ԼԻԱՊԱՐԳԵԻ, ւծ. Լիապէս պարգեւող:</p> <p>ԼԻԱՊԷՍ, ւծ. գ. Լեցուն:</p> <p>ԼԻԱՊՏՈՒՂ, ւծ. Պտղով լի, պտղալից:</p> <p>ԼԻԱՌԱՏ, ւծ. Լի եւ առատ, ճոխ:</p> <p>ԼԻԱՌԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Լիութիւն եւ առատութիւն:</p> <p>* ԼԻԱՍԱՀՄԱՆ, ւծ. Ընդարձակ սահմաններով:</p>	<p>ԼԻԱՍԻՐՏ, ւծ. մկ. Ամբողջ սրտով:</p> <p>ԼԻԱՐԺԷՔԱՒՈՐՈՒԵԼ, բ. Լիովին արժեքաւորուել:</p> <p>ԼԻԱՒԱՐՏ, ւծ. մկ. Լրիւ վերջացրած:</p> <p>* ԼԻԱՐԱՐ, ւծ. Լիացնող:</p> <p>ԼԻԱՐԺԷ, ւծ. Լրիւ զին ունեցող:</p> <p>ԼԻԶԵԼ, ԼԻԶՈՒԼ, նբ. Լեզուն քսել մի բանի՝ սրբելու, մաքրելու համար:</p> <p>ԼԻԹՈՆ, գ. (Քիմ.) Պարզ մետաղական մարմին:</p> <p>ԼԻԼԻՊՈՒՅՏ, գ. Մտացածին երկիրը, ուր ընկնում է Գուլլիվերը:</p> <p>ԼԻՃ, գ. Ջրի ընդարձակ տարածութիւն:</p> <p>ԼԻՆԵԼ, չբ. 1. Գոյութիւն ունենալ, գոյ: 2. Գտնուել մի տեղում:</p> <p>ԼԻՆԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Լինելը:</p> <p>ԼԻՈՎԻՆ, մկ. Ամբողջապէս, լրիւ:</p> <p>ԼԻՈՒԹԻՒՆ, գ. Լի՝ անպակաս լինելը:</p> <p>ԼԻՈՒԼԻ, ւծ. մկ. Լիակատար չափով:</p> <p>1. ԼԻՍԵՆ, գ. Օղտաննեակ: 2. ԼԻՍԵՆ, գ. Ծնկան ոսկոր:</p> <p>ԼԻՍԵՆԻԿ, գ. Փոքր ճախարակ:</p> <p>* ԼԻՎՐ, գ. Մի տեսակ դրամ:</p> <p>ԼԻՏՎԱԿԱՆ, ւծ. Լիտվային եւ լիտվացիներին յատուկ:</p> <p>ԼԻՏՎԱՅԻ, ւծ. գ. Լիտվայի բնակիչ:</p> <p>ԼԻՏՐ, գ. Հեղուկի չափ:</p> <p>ԼԻՐ, գ. Լրում, լրութիւն:</p> <p>ԼԻՐԱՅ, գ. Մի քանի ազգերի մօտ՝ դրամի միաւոր:</p> <p>ԼԻՐԲ, ւծ. Անամօթ, անպատկառ: Լրբենի:</p> <p>ԼԻՅԲ, գ. 1. Լցուածք: 2. (Ռազմ.) Վառօղ կ'այլ պայթուցիկ նիւթ:</p> <p>ԼԻՅՔԱԿԱՅԱՆ, գ. Լեցնելու կայան:</p> <p>ԼԻՅՔԱՒՈՐՈՒՉ, գ. Լիցքաւորուող սարք, հարմարանք:</p> <p>ԼԻՅՔԱՒՈՐՈՒՄ, գ. Լեցնելը:</p> <p>ԼԻԻԼ, ւծ. Հարբած:</p> <p>ԼԻԻՆ, գ. Լ գրի անունը:</p> <p>ԼԻԻՅԵՐՆԱ, գ. (Բուս.) Պատիճաւոր խո-</p>
--	--

տեղէն բոյս փայլուն սերմերով:
ԼԻՔ, ԼԻՔԸ, ած. 1. Լցուած, լեցուն, լի:
 2. Գէր: 3. Առատութեամբ, մեծ քանակութեամբ:
ԼԼԿԱՆՔ, գ. Լիկելը, լլկուելը: Տանջանք:
ԼԼԿԵԼ, նբ. Վերուվայր զարնել, հարել, ցնցել: Է: 2. Չարչարել: 3. Բռնաբարել:
2. ԼԼԿԵԼ, չբ. 1. Մեծ բեռ: 2. Մարմինը շատ քորելուց միսը քերծուել:
ԼԼԿԻՉ, ած. գ. Նա որ լլկում է:
ԼԼԿՈՒԹԻՒՆ, Տ. Լլկանք: Խոշտանք:
ԼԼԿՈՒՄ, գ. Լլկանք:
 * **ԼԼՈՒԿ**, գ. Լլկանք, նեղութիւն, չարչարանք:
+ ԼԽԻԿ, գ. Դռան վերի սեամի վրայ հաստատուած փայտ:
+ ԼԽԼԸՄ, ած. Լխլխացող, թոյլ, լայն, լայն:
+ ԼԽԼԽԱԼ, չբ. Թոյլ կմ խախուտ լինելուց շարժուել:
+ ԼԽԼԽԱԼԻ, մկ. Գիրութիւնից միսը վրան շարժուելով:
+ ԼԽԼԽԱՍ, ած. Ջարկուած, ցնորուած:
+ 1. ԼԽԿԵԼ, նբ. Թրջել, ջրի մէջ թաթաւել, տգկեցնել:
+ 2. ԼԽԿԵԼ, չբ. Երկար մնալուց փափկանալ: Փտիլ, ապականիլ:
+ ԼԽՄՈՐ, ած. Շատ հասած:
ԼԽՊԻԿ, ած. Շատ թրջուած:
+ ԼԽՏԻԿ, ած. Փափիլիկ, կակուղ:
ԼՍԱԴԻՐ, ած. Ուրիշի վրայ լուծ՝ պարտականութիւն դնող:
ԼՍԱԿ, գ. 1. Փոքր լուծ: 2. (Մեք.) Պարզ մեքենայ՝ ծանրութիւն բարձրացնելու համար: 3. Նման. Դրդիչ պատճառ:
ԼՍԱԿԱԻՈՐ, ած. Լծակ ունեցող:
ԼՍԱԿԻՐ, ած. Լծկան:
ԼՍԱԿԻՑ, ած. 1. Լուծը քաշելու մասնակից: 2. Նման. Անուսնացած զոյգից ամէն մէկը միւսի վերաբերմամբ:
ԼՍԱԿՑԱԿԱՆ, ած. Լծակցութեան յատուկ:

* **ԼՍԱԿՑԱՏՈՒՐ**, ած. Լծակցելով տըրուած:
ԼՍԱԿՑԵԼ, նբ. Լծակից դարձնել:
ԼՍԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Լծակից (լինելը):
ԼՍԱՁԳ, ած. Լուծը ձգող:
 * **ԼՍԱՆ**, Տ. Լծկան:
+ ԼՍԱՉԱՓ, գ. Մի լծի երկայնութեամբ:
ԼՍԱՌ,
ԼՍԱՌՔ, գ. Լուծն անող:
ԼՍԱՐՉԱԿ, ած. Լծից արձակ:
ԼՍԵԼ, նբ. 1. Լծի տակ դնել: 2. Նման. Կապել մի գործի հետ:
+ ԼՍԿԱՆ, ած. գ. Լծելու անասուն:
+ ԼՍՆԱՓԱՄ, ած. Լծից փայխող:
ԼՍՈՐ, ած. 1. Նոյն լուծը կրող: 2. (Քրկն.) Հնչիւն, որ նման է մի ուրիշ հնչիւնի:
 * **ԼՍՈՐԱՍԻՆ**, ած. Ծնունդով իրար հետ լծորդուած:
 * **ԼՍՈՐԵԼ**, նբ. 1. Տ. Լծել: 2. (Քրկն.) Նման հնչիւնները մէկը միւսի տեղ գործածել:
ԼՍՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Լծորդ լինելը:
+ ԼՍՈՒՈՐ, ած. գ. Վար անող մշակը, հերկող:
+ ԼՍՎԱՐ, ած. գ. Մի լուծ եզով մի օրում վարուած հողը:
ԼԿԱՄ, գ. Սանձ:
ԼԿԱՄԵԼ, նբ. Սանձը զարնել:
1. ԼԿԵԼ, նբ. Ջրալի կերակուրը լեզուով բերանն ածել-ուտել:
2. ԼԿԵԼ, չբ. (Մատոյցը) երեսից հալուել:
2. Տաքանալ:
+ ԼԿԵՆԻ, ած. գ. Գինու խաղողի մի տեսակ:
+ ԼԿԼԿՈՑ, գ. Հեւք, հեւալը:
+ ԼԿՈՑ, գ. Տաք եղանակ:
+ ԼԿՈ(Ա)ՉԱՋ, գ. Դատարկ խօսակցութիւն:
+ ԼԿՍՏՈՒԱՍ, ած. Շատ երես առած:
ԼԿՍՏԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Լկստ(ու)ած լինելը:

+ **ԼԿՍՏԵԼ**, նր. Շատ երես տալ. լրբացնել:

* **ԼԿՏԱԼ**, Տ. Լկտել:

* **ԼԿՏԱՆՈՑ**, գ. Բոզանոց:

ԼԿՏԷԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Լկտի խօսքեր:

* **ԼԿՏԷԶԱՐԴ**, ած. Լկտի կերպով զարդարում:

ԼԿՏԻ, ած. Լիբբ, անամօթ: Անատակ:

ԼԿՏԻԱՆԱԼ, չբ. Լկտի դառնալ:

ԼԿՏԻՈՒԹԻՒՆ, գ. Լկտի լինելը:

ԼԿՏԻՕՐԵՆ, մկ. Լկտի կերպով:

1. **ԼԴԱՐ**, Տ. Գործավար:

2. **ԼԴԱՐ**, Տ. Նիհար:

ԼԴԶԵԼ, նր. Մի առարկայ ուրիշ առարկայի քսելով մաշել ու հարթել, լեզել:

+ **ԼԴԼԴԱԾ**, ած. Համարձակ:

ԼԴՃԵԼ, նր. Մորթը պլոկել:

+ **ԼԴՃՈՐ**, ած. Ճվում, ճխլում:

+ **ԼԴՃՈՐԵԼ**, նր. Ճզվել:

+ **ԼԴՈԶԵԼ**, նր. Քսել, ծեփել, ապականել: Փոխ. Լալ յանդիմանել:

+ **ԼԴՊՈՐ**, ած. 1. Շատ հասունանալուց կակղացած: 2. Չուից նոր դուրս եկած: 3. Նիհար, վտիտ:

+ **ԼԴՊՈՐՈՒԵԼ**, չբ. Շատ հասունանալուց կակղանալ:

ԼԴՏՈՐ, ած. Տ. Տես: Մրիկայ:

+ **ԼԴՏՈՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մրիկայություն:

+ **ԼԴՐՃՈՒԿ**, ած. Կեղտոտ, վատ:

+ **ԼԴՐՏՈՒՔ**, գ. Անորոշ ձեռով խօսում: **ԼՃԱԾՈՎ**, գ. Ծովի նման մեծ լիճ:

ԼՃԱԿ, գ. Փոքր լիճ:

ԼՃԱՄԷՉ, գ. Լճի մեջտեղը:

ԼՃԱՆԱԼ, չբ. (Հեղուկը) մի տեղ հալաքուել, կուտակուել: 2. Փոխ. Անշարժություն մատնում լինել:

ԼՃԱՇԱՐ }
ԼՃԱՇԱՐՔ } գ. Լճերի շարք:

ԼՃԱՓ, գ. Լճի ափ՝ եզր:

+ 1. **ԼՄԱՆ**, ած. մկ. Ամբողջ, ամբողջապես: 2. Ճիշտ, ուղիղ:

+ 2. **ԼՄԱՆ**, ած. Նման:

+ **ԼՄԱՆՑՆԵԼ**, նր. Նմանեցնել:

ԼՄԵԼ, նր. Ճմռել:

+ **ԼՄԻԿ**, գ. Ճմռած:

ԼՄԼՄՈՐԵԼ, նր. Լնդերքով կակղացնել կերակուրը:

+ **ԼՄԿԵԼ**, նր. Խոշտանզել, տանջել, չարչարել:

ԼՄՆՆԱԼ, չբ. (արեւմտ.) Լման լինել, լրանալ:

* **ԼՄՈՒԹԻՒՆ**, գ. Ազահաբար ուտելը:

+ **ԼՄՓՕՇ** ած. Շատ գէր:

+ **ԼՆԳԱՀԱՐԵԼ**, նր. Ցնցել:

+ **ԼՆԳԵԼ**, նր. Լնգով մի ծանր բան տեղահան անել:

+ **ԼՆԳԼԳԱԼ**, չբ. Խախուտ դրում լինելով շարժուել: 2. Երկու ոտքով կաղալ:

+ **ԼՆԳԼԳԱՆ**, ած. Լնզվեցառող:

+ **ԼՆԳՈՒԼԱՆԳՈՒ ՏԱԼ**, Երկու կողմ օրօրուել:

ԼՆԴԱԳԱՐ, ած. Լնդագարություն հիւանդ:

ԼՆԴԱԳԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Համաճարակի բնոյթ ունեցող հիւանդություն:

ԼՆԴԱԽՏ, Տ. Լնդագարություն:

ԼՆԴԱՅԻՆ, ած. Լնդին վերաբերող:

ԼՆԴԱՅԱԻ, Տ. Լնդագարություն:

+ **ԼՆԿԱԼ**, չբ. Մի ոտքով կաղալ:

+ **ԼՆԿԻՆ ՏԱԼ**, Մի ոտի վրայ կաղալ:

ԼՆՈՒԼ, Տ. Լցնել:

+ **ԼՆՏՈՒՔ**, գ. Կերակրի ամանները լուսալուց մնացած կեղտոտ ջուրը:

+ **ԼՆՔՈՒԵԼ**, նր. Ազահաբար ծիծ ուտել (երեխաների եւ անասունների ձագերի):

+ **ԼՈԲԱԽԱՇՈՒ**, գ. Լոբիով ապուր:

+ **ԼՈԲԱՃԱՇ**, գ. Կերակուր, որ պատրաստում է կեղեք հանած լոբուց:

ԼՈԲԻ, գ. (Բուս.) Թիթեռնածաղիկների կարգին պատկանող տարեկան պատուտակ բոյս:

ԼՈԲԻԱԶՈՒԻՐ, Տ. Լոբախաշու:

ԼՈԳԱՆՑԻԿ, գ. Ցնցուղով լոզանք ընդունելու համար ծառայող խցիկ:

ԼՈՎԱԿՈՆՔ, գ. Լոզանքի տաշտակ, կոնք:
ԼՈՎԱՆԱԼ, Տ. Լոդանայ:
ԼՈՎԱՆՔ, գ. Տ. Լուացում:
ԼՈՎԱՐԱՆ, Տ. Լուացարան:
ԼՈՎԱՐԱՆԱԿՈՆՔ, գ. Նոյնն է՝ **ԼՈՎԱԿԱԿՈՆՔ**:
ԼՈՂ, գ. Վրայի զգեստ, կրկնոց:
ԼՈՂԲ, գ. Անբան:
 + 1. **ԼՈՁ**, ած. Առանց խաւի դեղձ:
 + 2. **ԼՈՁ**, գ. Կեռ բերանով մեծ դանակ:
 + **ԼՈՁԱԿ**, գ. Խակ կլմ կիսահասուն պըտտուղ:
ԼՈՁԵԼ, նբ. Լոզով կտրել:
 + **ԼՈՁՈՏ**, ած. Խաւ չունեցող:
ԼՈՁՔԻԹ, ած. Լոզի նման քիթ ունեցող՝ ծուռքիթ:
 + 1. **ԼՈԹ**, գ. Բերան:
 + 2. **ԼՈԹ**, գ. 1. Մսի անպէտք կտոր: 2. Փոխ. Կաշառք:
ԼՈԹԻ, ած. գ. Կերուխում սիրող, գուարթ:
 + **ԼՈԹԻ-ՓՈԹԻ**, ած. գ. Փողոցային սրիկայ:
 + **ԼՈԹՈՒԹԻԻՆ**, գ. Լոթի լինելը:
 + **ԼՈԹՈՒՄ**, ած. Շատակեր, ագահ:
 + **ԼՈՒԱՃ**, գ. Լաւաշ հացի կտոր:
 + 1. **ԼՈՒԻԿ**, Տ. Ոսկէխնձոր:
 + 2. **ԼՈՒԻԿ**, գ. Փոքրիկ՝ տափակ ու կլոր հաց:
 + 3. **ԼՈՒԻԿ**, ած. Շատ պտտուղ ունեցող:
 + **ԼՈՒԻԿՆԱԼ**, չբ. Հարբել:
 + **ԼՈՒՈՁ**, ած. Սրածայր:
 + 1. **ԼՈՒՈՁԵԼ**, նբ. Ձեռքի մէջ կակուղ նիւթը շաղուելով գլանակի ձեւ տալ:
 + 2. **ԼՈՒՈՁԵԼ**, նբ. Շոյելով համոզել, խելքը հաճեցնել:
ԼՈՒՕ, գ. Խարէական ձեւեր՝ մէկին համոզելու:
 + **ԼՈՒՊԵԼ**, նբ. Պլոկել, կողոպտել:
ԼՈԿ, ած. Սոսկ, միմիայն:
 * **ԼՈԿԱԻՈՐ**, ած. Ոչինչ չունեցող:

ԼՈՂ, գ. Լոդայը, ջրի երեսին մնալը:
 + **ԼՈՂԸ ԿՈՂՑՆԵԼ**, Խենթանալ:
ԼՈՂԱԹԱՂԱՆԹ, գ. (Կենդ.) Թաղանթ կլմ մաշկ:
ԼՈՂԱԼ, չբ. Ջրի երեսին մնալով ընթանալ:
ԼՈՂԱԿ, գ. Լոդացող կենդանի:
ԼՈՂԱԿԱՍՈՒԲՁ, գ. Լոդացող՝ լոդացող առարկաների վրա հենուող կամուրջ:
ԼՈՂԱԿԱՆ, ած. Լոդալու ընդունակ:
 + **ԼՈՂԱՆ**, գ. Լոդակ, ձուկ:
ԼՈՂԱՆԱԼ, չբ. Ջրի մէջ մտնել լուացուելու համար:
ԼՈՂԱՆՇԱՆ, գ. Լոդալու թոյլատրելի սահմանը ցոյց տուող նշան:
ԼՈՂԱՆՔ, գ. Լոդանալը, լոդանալու գործողութիւնը:
ԼՈՂԱՇԵՐՏ, գ. Ջրային տարածքի այն հատուածը, որի սահմաններում լոդալը թոյլատրուած է՝ չի արգելուում:
ԼՈՂԱՇԻՋԱՆ, գ. Պաշտօնապէս լոդալ թոյլատրելու ժամանակաշրջան:
ԼՈՂԱՐԱՆ, գ. Շինուածք լոդանալու համար:
ԼՈՂԱՔԱՐ, Տ. Լոդքար:
 + **ԼՈՂԼՈՂ**, ած. Երկայնահասակ:
ԼՈՂՈՒՆՈՒԹԻԻՆ, Ջրային միջավայրում տեղափոխուելու ունակութիւնը:
 + **ԼՈՂՄԱՆԻ**, ած. Մեկնիչ, գուշակ:
ԼՈՂՈՂԻ, Տ. Լուղորդ:
ԼՈՃԵԼ, նբ. Շփելով մաշել:
ԼՈՅՄ, ած. Հեղուկ դրույթեան մէջ եղող:
ԼՈՅՄ, գ. 1. Արեգակի, աստղերի եւ այլ լուսատու մարմինների ոյժը, որով առարկաները տեսանելի են դառնում մեր աչքին: 2. Ցերեկ ժամանակ: 3. Պարզութիւն:
 + **ԼՈՆԴԻ**, ած. Ահագին:
 + **ԼՈՆՔԵԼ**, չբ. Մեծ-մեծ քայլեր անել:
 + 1. **ԼՈՇ**, ած. մկ. Աղօտ, մութ կերպով:
 + 2. **ԼՈՇ**, Տ. Լաւաշ:

+ **ԼՈՇ-ԼՈՇ**, ան. Թող էլ անխոհեմ:
ԼՈՊԻ, գ. (Կենդ.) Լուի ցեղին պատկա-
 նող կիսաթեւ միջատ:
ԼՈՌ, գ. Պանրային կակուղ փտոր նիւթ:
ԼՈՍԴԻՆԵՐ, գ. (Կենդ.) Կակղաթեւ ձրկ-
 ների կարգին պատկանող ձկների ցեղ:
ԼՈՍԵԼ, նբ. 1. Մի պինդ բանի վրայ
 քսելով փոշիացնել: 2. Ճխլել, լղզել:
 + **ԼՈՍՈՒՔ**, գ. Մանրուք, փշրանք:
ԼՈՏՈՍ, գ. Արեւադարձային ջրային
 բոյս:
ԼՈՏՈՍԱՉԵԻ, ան. Լոտոսի ձեւ ունեցող:
ԼՈՐ, գ. (Կենդ.) Կաքաներու ընտանի-
 քին պատկանող փոքրիկ չուող թռչուն:
 * **ԼՈՐԱԽՆԴԻՐ**, ան. Լոր որսացող:
 * **ԼՈՐԱՆՈՑ**, գ. Լոր պահելու տեղ:
ԼՈՐԴ, գ. Ժառանգական տիտղոս Ան-
 գրլիայի բարձր ազնուականութեան:
ԼՈՐԴԱՎԱՐԻ, ան. մկ. Լորդանման,
 ինչպէս լորդը:
ԼՈՐԵՆԻ, S. Լորի:
ԼՈՐԻ, գ. (Բուս.) Թմբինների կարգին
 պատկանող ծառ:
ԼՈՐԻԿ, գ. (Փաղաք.) Փոքր լոր, լորի
 ձագ:
ԼՈՐԻՍ, գ. Կաշուց ոլորած թոկ:
ԼՈՐՁ } S. Լորձունք:
ԼՈՐՁ }
ԼՈՐՁԱՄՈՐԱՆՔ, գ. (Ախտ.) Լորձունքի
 հիւթը ծորելը:
ԼՈՐՁԱՄԲԵՐ, ան. Լորձունք բերող:
ԼՈՐՁԱՄԹԱՂԱՆԹ, գ. (Կազմախ.) Ող-
 նաշարատր կենդանիների մէջ լոր-
 ձունք արտադրող թաղանթ:
ԼՈՐՁԱՍՀՈՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Լորձունքի
 առատ հոսելը:
ԼՈՐՁԱՍՅԻՆ, ան. Լորձունքին յատուկ:
ԼՈՐՁԱՍՇՈՒՐԹՆ, ան. Չափազանց-
 ուած մեծարմամբ:
ԼՈՐՁԱՍՏԵՄԱԿ, ան. Լորձունքի տե-
 սակ:
ԼՈՐՁՈՒՆՔ, գ. Լորձ:

ԼՈՐՁՈՒՆՔՈՑ, ան. Որի բերանից շատ
 լորձունք է հոսում:
ԼՈՐՈՒՍՏ, գ. Անհամեստ երգեր երգող:
ԼՈՐՏՆՈՒԿ } գ. (Կենդ.) Խղունջ, որ չու-
ԼՈՐՏՈՒ } նի խեցի:
2. ԼՈՐՏՈՒ, գ. (Կենդ.) Անթոյն օձերի
 ցեղին պատկանող օձ:
1. ԼՈՒ, գ. (Կենդ.) Փոքրիկ անթեւ մի-
 ջատ:
 + **2. ԼՈՒ**, ան. գ. Հանգիստ:
ԼՈՒԱԼ, S. Լուանալ: Ջրով մաքրել:
ԼՈՒԱԽՈՑ, գ. (Բուս.) Խոտեղէն բոյս:
ԼՈՒԱՍԱԴԻԿ, գ. (Բուս.) Լուի ծաղիկ:
ԼՈՒԱՆՈՑ, գ. Որտեղ շատ լու կայ:
ԼՈՒԱՅԱՐԱՆ, գ. Լուացուելու տեղ:
ԼՈՒԱՅԱՐԱՐ, ան. գ. Լուացք անող:
ԼՈՒԱՅԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Լուացարար
 լինելը:
ԼՈՒԱՅԱՐԱՐՈՒՉԻ, ան. գ. Իզական
 սեռի լուացարար:
 + **ԼՈՒԱՅԳԻՆ**, գ. Վարձատրութիւն՝ զին,
 որ տալիս են մեռելը լողացնողին:
ԼՈՒԱՅՈՂԱԿԱՆ, ան. Լուացուելու
 յատկացրած:
ԼՈՒԱՅՈՒՄ, գ. Լուանալը:
ԼՈՒԱՅՔ, գ. Սպիտակեղէնը լուանալու
 գործողութիւնը:
ԼՈՒԱՅՔԱԼԱՐ, գ. Լուացքը վրան փռե-
 լու լար:
 + **ԼՈՒԱՅՔԱՇՈՐ**, գ. Լուացքի կեղտոտ
 սպիտակեղէն:
ԼՈՒԱՅՔԱՊԱՐԱՆ, գ. Լուացքի պարան:
 + **ԼՈՒԱՅՔԱՋՈՒՐ**, գ. Լուացքից յետոյ
 մնացած կեղտոտ ջուր:
ԼՈՒԱՅՔԱՏՈՒՆ, գ. Տուն՝ շինութիւն, որ
 յատկացուած է լուացք անելու:
ԼՈՒԲԻՍ, S. Լորի:
ԼՈՒԹԵՐԱԿԱՆ, ան. (Կրօն.) Լուիթերի
 վարդապետութեան վրայ հիմնուած:
ԼՈՒԹԵՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. (Կրօն.)
 Քրիստոնէական բարեփոխուած եկեղե-

<p>ցի:</p> <p>1. ԼՈՒԻՃ, գ. (Կենդ.) Միջատ մանր, կիսաթել:</p> <p>+ 2. ԼՈՒԻՃ, գ. (Բուս.) Անորոշ տեսակի բոյս:</p> <p>+ 1. ԼՈՒԻ, ած. Գինով, հարբած:</p> <p>2. ԼՈՒԻ, գ. Բամբակի դեռ չբացուած պտուղ:</p> <p>1. ԼՈՒԾ, գ. 1. Երկայն տափակ ձող պինդ փայտից, որը դնում են գոյգ եզների պարանոցին: 2. Միասին կենակցութիւն ամուսնացած գոյգի: 3. (Աստղաբ.) Կշիռ կենդանակերպի մի այլ անունը:</p> <p>2. ԼՈՒԾ, ած. գ. Ձոյգ, ջուխտ:</p> <p>ԼՈՒԾԱՆԵԼ, Տ. Լուծել, լուծուել:</p> <p>ԼՈՒԾԱԶՍՓ, գ. Գործիք, որով չափում են լուծուած նիւթերի քանակութիւնը մի հեղուկի մէջ:</p> <p>ԼՈՒԾԱՓԱՒ, ած. Լծից փախչող լծկան:</p> <p>ԼՈՒԾԱՐՔ, գ. Որեւէ ձեռնարկութեան գործերի դադարեցնելը, վերջ դնելը:</p> <p>ԼՈՒԾԵԼ, նբ. 1. Կապը՝ հանգոյցը քանդել: 2. Դրուած արգելքը քանդել: 3. Ամուսնութեան ուխտը խզել: 4. Վերացնել, փարատել: 5. Խճճուած բանը պարզել, որոշել:</p> <p>ԼՈՒԾԻՉ, ած. գ. (Բուժ.) Սպեղանի, խիւս են:</p> <p>ԼՈՒԾՍՈՒՆՔ, գ. Լուծում:</p> <p>ԼՈՒԾՈՂԱԿԱՆ, ած. գ. Դեղ, որ առաջ է բերում փորործութիւն:</p> <p>ԼՈՒԾՈՒՄ, գ. Լուծելը՝ լուծուելը:</p> <p>ԼՈՒՂԱԿ, գ. (Կազմախ.) Ձկների նուրբ թաղանթեայ գործարան:</p> <p>ԼՈՒՂԱՐԱՆ, գ. Տ. Լողարան:</p> <p>ԼՈՒՂՈՐ, գ. Լող տուղ:</p> <p>ԼՈՒՄԱՅ, գ. 1. Փոքր դրամ: 2. Փոխ. Կամաւոր նուիրատուութիւն:</p> <p>* ԼՈՒՄԱՅԱԳԻՐ, Տ. Պարտամուրհակ:</p> <p>* ԼՈՒՄԱՅԱՇԱՀ, գ. Շահ, որ ստացուում է դրամների փոխանակութիւնից:</p>	<p>ԼՈՒՄԱՅԱՓՈՒՆ, գ. Տ. Սեղանաւոր:</p> <p>ԼՈՒՆԴ } ԼՈՒՆՏ } գ. 1. Անտաշ քարի մեծ կտոր:</p> <p>2. Փոխ. Ոչինչ մարդ, անպիտան մարդ:</p> <p>ԼՈՒՌ, ած. Լռած:</p> <p>ԼՈՒՌ ՈՒ ՍՈՒՆՋ, ած. մկ. Բոլորովին լուռ:</p> <p>ԼՈՒՄԱԲԱՆԵԼ, նբ. Բացատրել, պարզ հասկանալի դարձնել:</p> <p>ԼՈՒՄԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Բացատրութիւն: Պարզաբանում:</p> <p>ԼՈՒՄԱԲԱՇԽ, ած. Լոյս բաժանող:</p> <p>ԼՈՒՄԱԲԱՅ, գ. Լոյսը բացուելու ժամանակը:</p> <p>ԼՈՒՄԱԲԵՎՈՒՄ, գ. Լուսաբեկելը:</p> <p>ԼՈՒՄԱԲԵՐ, ած. Լոյս բերող, լուսատու:</p> <p>* ԼՈՒՄԱԲԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Լոյս բխելը:</p> <p>ԼՈՒՄԱԲԱՍԿ, ած. Լոյսի մէջ բնակող:</p> <p>ԼՈՒՄԱԲՈՐԲ } ԼՈՒՍԱԲՈՐԲՈՔ } ած. Բորբոքուած՝ առատ՝ պայծառ լուսով:</p> <p>ԼՈՒՄԱԲՈՒԺՈՒԹԻՒՆ, գ. (Բժշկ.) Հիւանդութիւնների բժշկութիւն՝ լոյսի միջոցով:</p> <p>ԼՈՒՄԱԲՈՒԽ, ած. Լոյս բխող:</p> <p>ԼՈՒՄԱԳԱՋ, գ. Լուսաւորութեան գագ:</p> <p>* ԼՈՒՄԱԳԱՐԵԼ, չբ. Աչքի լոյսից զրկուել, կուրանալ:</p> <p>* ԼՈՒՄԱԳԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Կուրութիւն:</p> <p>ԼՈՒՄԱԳԵՂ, ած. Լուսով գեղեցկացած:</p> <p>ԼՈՒՄԱԳԻՆ, գ. Եկեղեցուն տրուած նուէր՝ իբրեւ լոյսի գին:</p> <p>ԼՈՒՄԱԳԱՑՑ, ած. Որի գնացքը կմանցքը լուսաւորուած է:</p> <p>ԼՈՒՄԱԳՈՎԱԶԳՈՒՄ, գ. Լուսագովագողելը, լուսագովագողուելը:</p> <p>ԼՈՒՄԱԴԵՄ, գ. Լուսանալու դէմ:</p> <p>ԼՈՒՄԱԶԱՐ, ած. Լոյսով զարդարուած:</p> <p>ԼՈՒՄԱԶԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Պայծառութիւն:</p> <p>ԼՈՒՄԱԶԳԱՇ, Տ. Լուսագեղաց:</p>
--	--

ԼՈՒՄԱԶԳԱՅՈՒՆ, ան. Լոյսի նկատմամբ զգայուն:
ԼՈՒՄԱԶԳԵԱՑ, ան. Լուսով պատած:
ԼՈՒՄԱԶԳԵՍ, ան. Լոյսն իբրև զգեստ հագած:
ԼՈՒՄԱԶԴԱՆՇԱՆ, գ. Ազդանշան՝ Լոյսի միջոցով:
ԼՈՒՄԱԶԵՐԾ, ան. Լոյսից գերծ:
ԼՈՒՄԱԶԵՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Լուսագերծ լինելը:
ԼՈՒՄԱԶԻՐԿ, ան. Լոյսից զրկում:
ԼՈՒՄԱԶՏԻՉ, գ. Լուսակի տարբեր մասերի նկատմամբ տարբեր թափանցիկություն ունեցող մարմին:
***ԼՈՒՄԱԶՈՒԱՐԹ**, ան. Լուսով զուարթացած:
*** ԼՈՒՄԱԹԵՒ**, ան. Լուսեղեն կմ լուսաւոր թելերով:
ԼՈՒՄԱԹՈՅԻՐ, ան. Շատ լուսաւոր:
ԼՈՒՄԱԹՈՒՉ, ան. (Կրօն.) Լուսեղեն թելերով թռչող, հրեշտակ:
ԼՈՒՄԱԼԻ } ան. Լուսով լի:
ԼՈՒՄԱԼԻՐ }
ԼՈՒՄԱՒԱՐ, գ. Լոյսերի խաղ:
ԼՈՒՄԱՒՕՍ, գ. (Ֆիզ.) Գործիք, որ ձայնը փոխադրում է Լոյսի ճառագայթի միջոցով:
ԼՈՒՄԱՍԳ, ան. Լոյս ծագող, Լոյսի պէս ծագող:
+ ԼՈՒՄԱՍԿ, գ. Փարախը լուսաւորելու համար բացուած ծակ:
ԼՈՒՄԱՍԻԼ, S. Լուսասփիւռ:
ԼՈՒՄԱՍԻՆ, ան. Լոյս ծնող:
ԼՈՒՄԱՍՆԱՅԻՆ, S. Տոսֆորային: Լուսատեսակ մետաղային:
ԼՈՒՄԱՍՆՈՒԹԻՒՆ, գ. (Կրօն.) Լուսածին՝ լուսածնունդ դառնալը մկրտուելով:
ԼՈՒՄԱՍՐԻՉ, Յատուկ սարք, որը հետազոտող դարձնում է տեսանելի:
ԼՈՒՄԱԿԱՍԱՐ, գ. Լուսեղեն կամար:
ԼՈՒՄԱԿԵՐՊ, ան. մկ. Լոյսի նման,

լուսաւորներին նմանող:
*** ԼՈՒՄԱԿԵՐՏ**, ան. Լոյսից կերտում:
*** ԼՈՒՄԱԿԷՉ**, ան. Լուսով այլում:
ԼՈՒՄԱԿԻՉ, ան. Լոյսի նման սպիտակ կիզով:
ԼՈՒՄԱԿԻՉՈՒՄ, գ. (Ֆիզ.) Լուսով վառուող հաստատուն մարմինների յատկությունը:
ԼՈՒՄԱԿԻՐ, ան. Իր մէջ կմ իր վրայ Լոյս կրող:
***ԼՈՒՄԱԿՈՐՈՅՍ**, ան. Լոյսը կորցրած:
ԼՈՒՄԱՀԱՐ, ան. Լոյսի հարած, Լոյսի ուժեղ ճառագայթների ազդեցութեան ենթարկում դրանցից վնասուած՝ փոփոխություն կրած:
ԼՈՒՄԱՀԵՈՍԿԻՐ, գ. Լուսային ալիքներով հաղորդուող հեռագիր:
ԼՈՒՄԱՀԵՈՍԿԻՐՉ, գ. Հաղորդագրման հարմարանք:
***ԼՈՒՄԱՀԵՐ**, ան. Լոյսի նման սպիտակած մագերով:
ԼՈՒՄԱՀՈՒՅԻ, ան. գ. Որի հոգին Լոյս է դարձել կմ արժանի է Լոյս դառնալու:
ԼՈՒՄԱՀՐԱՇ, ան. Հրաշալի Լուսով:
ԼՈՒՄԱՃԱՃԱՆՉ, ան. Լոյսի ճաճանչներ՝ շողեր արձակող:
ԼՈՒՄԱՃԵՍ, ան. Լոյսի մէջ ճեմող:
ԼՈՒՄԱՍՍԱՏԵԱՆ, գ. Լոյս տարածող մատեան:
ԼՈՒՄԱՍԻՏ, ան. Միտքը լուսաւորում:
ԼՈՒՄԱՍԵՐՉ, ան. Լոյսին՝ Լոյսի աղբիւրին մերձ՝ մօտ գտնուող՝ ընկած:
ԼՈՒՄԱՍՈՒՏ, ան. գ. Որտեղից Լոյս է մտնում շէնքի մէջ: Պատուհան:
ԼՈՒՄԱՍՓՈՓ, գ. Բոլորակ ծածկոց, որը հազգնում են լամպերի վրայ, որպէսզի լոյսը չցրուի:
ԼՈՒՄԱՅԻՆ, ան. Լոյսին յատուկ:
ԼՈՒՄԱՆ, գ. (Կենդ.) Կատուի ցեղից գիշակեր կենդանի:
ԼՈՒՄԱՆԱԼ, չբ. Լոյսը բացուել:
1. ԼՈՒՄԱՆԿԱՐ, ան. Լուսով նկար-

ուած:

2. ԼՈՒՍԱՆԿԱՐ, գ. Լուսանկարչութեան միջոցով նկարուած պատկեր:
ԼՈՒՍԱՆԿԱՐԱԶԱՐԴԵԼ, բ. Լուսանկարներով՝ լուսանկարներ փակցնելով զարդարել:
ԼՈՒՍԱՆԿԱՐԵԼ, նբ. Լուսանկարչութեամբ պատկերը հանել:
ԼՈՒՍԱՆԿԱՐԻՉ, գ. Լուսանկարող, լուսանկարչութեամբ պարապող արուեստագէտ:
ԼՈՒՍԱՆԿԱՐՉԱԿԱՆ, ած. Լուսանկարչութեան վերաբերեալ:
ԼՈՒՍԱՆԿԱՐՉԱՏՈՒՆ, գ. Շինութիւն կլ արհեստանոց, որտեղ լուսանկարներ են հանում:
ԼՈՒՍԱՆԿԱՐՉՈՒԹԻՒՆ, գ. Արուեստ՝ առարկայի նկարը լոյսի միջոցով դրոշմելու:
ԼՈՒՍԱՆՑԱԳՐԵԼ, նբ. Լուսանցքում բնագրի վերաբերեալ որեւէ բան գրել:
ԼՈՒՍԱՆՑԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Լուսանցքում բնագրի վերաբերեալ որեւէ բան գրելը:
ԼՈՒՍԱՆՑՁ, գ. Տ. Լուսանցոյց:
ԼՈՒՍԱՆՑՔԱՅԻՆ, ած. Երկրորդական, ոչ զլխաւոր, ոչ հիմնական:
ԼՈՒՍԱՆՑՔԱՅՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Երկրորդական՝ ոչ հիմնական բնոյթ:
ԼՈՒՍԱՇԱՂԵԼ, նբ. 1. Լոյս շաղել՝ սրփռել՝ տարածել: 2. (փխբ.): Պայծառանայ, երջանկութիւն՝ գոհութիւն բաւարարւածութիւն արտահայտել:
ԼՈՒՍԱՇԵՂԹ, գ. Լոյսի ճառագայթների նեղ ու երկար շերտ՝ խուրձ՝ շերտ:
ԼՈՒՍԱՉԱՓ, ած. գ. Գործիք, որով չափում են լոյսի սաստկութիւնը:
ԼՈՒՍԱՉԱՓԱԿԱՆ, ած. Լուսաչափութեան վերաբերեալ:
ԼՈՒՍԱՉԱՓՈՒԹԻՒՆ, գ. (Ֆիզ.) Լոյսի յատկութիւն չափել: Բնագիտութեան մաս:

ԼՈՒՍԱՊԱՅԾԱՌ, ած. Լուսաւոր եւ պայծառ:
ԼՈՒՍԱՊԱՏԿԵՐ, գ. (Ֆիզ.) Ամբողջութիւն գունաւոր ճառագայթների: Նման. Սպիտակ գոյնով եւ շատ գեղեցիկ:
ԼՈՒՍԱՊԱՏԿԵՐԱՅԻՆ, ած. Լուսապատկերի վերաբերող:
ԼՈՒՍԱՊԱՏԿԵՐԱՑՈՅՑ, գ. (Ֆիզ.) Գործիք, որ ցոյց է տալիս տուեալ առարկայի լուսապատկերը:
ԼՈՒՍԱՊԱՐԳԵԻ, ած. Լոյս պարզեւոր:
ԼՈՒՍԱՊԷՍ, մկ. Լոյսի պէս:
ԼՈՒՍԱՊՍԱԿ, ած. Լոյսի նման կլ լոյսից պսակ ունեցող:
ԼՈՒՍԱՋԱՆ, գ. Լուսաւորելու ջահ:
ԼՈՒՍԱՌԱՏ, ած. Որտեղ լոյսը առատ է:
ԼՈՒՍԱՍՊԻՏԱԿ, ած. Լոյսի պէս սպիտակ:
ԼՈՒՍԱՍՏԵՂԾ, ած. Լոյս ստեղծող:
+ ԼՈՒՍԱՍՏՂ, գ. Լուսոյ աստղ:
ԼՈՒՍԱՍՏՈՒԵՐ, գ. (Նկարչ.) Նկարելու եղանակ:
ԼՈՒՍԱՍՓԻՒՆ, ած. Լոյս սփռող՝ տարածող:
ԼՈՒՍԱՎԱՌ, ած. Որի լոյսը վառուած է:
ԼՈՒՍԱՎԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Լոյսեր՝ ճրքագներ վառելը:
ԼՈՒՍԱՎԻՍՏԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Լոյսի շողերով վիմագրել: Վիմագրութեան եղանակ:
ԼՈՒՍԱՏԱՐԱՓ, ած. Լոյս հեղեղող:
ԼՈՒՍԱՏԵԱՑ, ած. Լոյսը աստղ:
ԼՈՒՍԱՏԵՆՉԻԿ, ած. Լոյսի տենչացող:
ԼՈՒՍԱՏԵՍ, ած. Լոյս տեսնող:
ԼՈՒՍԱՏԵՄԱԿ, ած. Լոյսի տեսակ:
ԼՈՒՍԱՏԻՊ, ած. Լոյսի շողով տպել:
ԼՈՒՍԱՏՈՒ, ած. գ. 1. Լոյս տուող: 2. Փոխ. Լուսաւորող:
ԼՈՒՍԱՊԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Նկարներ տպագրելու եղանակ:
ԼՈՒՍԱՏՏԻԿ, Տ. Կայծորիկ:

ԼՈՒՍԱՐԱՐ, անծ. գ. 1. *Լոյս անող*: 2. Եկեղեցու լոյսերը վառող պաշտօնեայ:
ԼՈՒՍԱՐԱՐԱՊԵՏ, գ. *Աւագ լուսարար*:
ԼՈՒՍԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Լուսարար լինելը*:
ԼՈՒՍԱՐԳԵԼ, անծ. *Լոյսը արգելող*:
*** ԼՈՒՍԱՐԿՈՒ**, անծ. *Լոյսը իր վրայ ձգող*:
ԼՈՒՍԱՐՉԱԿ, անծ. գ. *Լոյս արձակող*:
Լուսարձակող սարք:
*** ԼՈՒՍԱՐՄԱՍ**, անծ. *Լուսեղէն արմատ ունեցող*:
ԼՈՒՍԱՐՓԻ, անծ. *Արփիական լոյս ունեցող*:
ԼՈՒՍԱՑԱՅՏ, անծ. *Լոյս ժայթքող*:
ԼՈՒՍԱՑՆՈՒՂ, անծ. *Լոյս շաղ տուող, սփռող*:
ԼՈՒՍԱՑՐԻՉ, անծ. գ. *Լոյս ցրող*:
ԼՈՒՍԱՒԷՏ, անծ. *Շատ լուսաւոր*:
ԼՈՒՍԱՒՈՐ, անծ. 1. *Սեփական լոյս ունեցող*: 2. *Հկո. Մոյթ, իսաւար*: 3. *Պայծառ, փայլուն*: 4. *Փոխ. Լոյս սփռող*: 5. *Զարգացած*: 6. *Դրական, լաւ*:
ԼՈՒՍԱՒՈՐԱԳՈՅՆ (ույ), անծ. մկ. *բաղդ. աստ. Լուսաւոր՝ի*:
ԼՈՒՍԱՒՈՐԱԿԱՆ, անծ. *Լուսաւորելու ընդունակ*:
ԼՈՒՍԱՒՈՐԱՊԷՍ, մկ. *Լուսաւոր կերպով*:
ԼՈՒՍԱՒՈՐԵԼ, նբ. *Լոյս տարածել*:
ԼՈՒՍԱՒՈՐԻՉ, անծ. գ. *Նա որ լուսաւորում է*:
ԼՈՒՍԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Լուսաւոր լինելը*:
ԼՈՒՍԱՒՈՐՈՒՄ, գ. *Լուսաւորելը*:
ԼՈՒՍԱՒՈՐՉԱԿԱՆ, անծ. *Հայաստանեայց եկեղեցու անուանակոչութիւնը*:
ԼՈՒՍԱՒՈՐՉԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Լուսաւորչական եկեղեցուն պատկանելը*:
ԼՈՒՍԱՒՈՐՉՈՒԹԻՒՆ, գ. *Լուսաւորչական գործունէութիւն*:
ԼՈՒՍԱՋԱՅԼ,

ԼՈՒՍԱՋԱՅԼԱԿ, անծ. *Լուսաւոր եւ փայլող*: 2. *Փոխ. Պայծառ, բացայայտ*:
ԼՈՒՍԱՓԱՅԼԵԼ, չբ. *Լուսափայլ դառնալ*:
ԼՈՒՍԱՓԱՅՏԱՓՈՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Լուսային ճառագայթների միջոցով կատարուող փորագրութիւն փայտի վրայ, լուսային փայտափորագրութիւն*:
ԼՈՒՍԱՓԱՅԼՈՒԹԻՒՆ, գ. *Լուսափայլ լինելը*:
ԼՈՒՍԱՓԱՆ, անծ. *Շատ լուսաւոր*:
*** ԼՈՒՍԱՓԱՓԱԳ**, անծ. *Լոյսի փափագող*:
*** ԼՈՒՍԱՓՈԹԹ**, անծ. *Լոյսով փթթած՝ ծաղկած*:
ԼՈՒՍԱՓՈՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Լոյսի շողերով պղնձի վրայ ստացուող փորագրութիւն*:
ԼՈՒՍԱՔԱՐ, գ. *Հանք. Հրաքարների մի տեսակը*:
ԼՈՒՍԱՔՈՂԱՐԿԵԼ, բ. *Լուսամուտները ծածկել, որ լոյսը չթափանցի*:
ԼՈՒՍԵՂԷՆ, անծ. *Լոյսից բաղկացած*:
ԼՈՒՍԵՐԱՆԳ, անծ. *Լոյսի երանգ ունեցող*:
+ ԼՈՒՍԵՐԵՍ, անծ. *Լոյսի նման փայլուն եւ սպիտակ երեսով*:
ԼՈՒՍԵՐԵՒՈՅԹ, գ. *Լուսեղէն երեւոյթ*:
ԼՈՒՍԸՆԹԱՅ, S. *Լուսաշաիդ*:
ԼՈՒՍԻԿ, գ. *Փոքրիկ՝ աղօտ լոյս*:
ԼՈՒՍԻՆ, գ. *Երկրագնդին ամենամեծաւոր մոլորակը*:
ԼՈՒՍՆ, գ. (Ախտաբ.) *Աչքի հիւանդութիւն*:
*** ԼՈՒՍՆԱԳԱՆՉ**, գ. *Խելեգարութիւն լուսնի ազդեցութեամբ*:
ԼՈՒՍՆԱԳՆԱՅ, անծ. գ. *Դէպի լուսին արձակուած հրթիռ, տիեզերանաւ*:
ԼՈՒՍՆԱԳԻՐ, գ. (Տոմար.) *Տոմարական գիր*:
ԼՈՒՍՆԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Լուսնի նկարագրութիւն*:
ԼՈՒՍՆԱԹԻՒ, գ. *Լուսնական ամսի*

թիւը:
ԼՈՒՄԱԽՈՏ, գ. (Բուս.) Խոտեղէն բոյս խմիւնների ցեղից:
ԼՈՒՄԱԾԱՂԻԿ, գ. (Բուս.) Բոզերի կարգին պատկանող ջրային բոյս:
ԼՈՒՄԱԿԱՆ, ան. Լուսնին յատուկ:
ԼՈՒՄԱԿԱՆՉ, գ. Լուսնի կանչ, լուսինը երեւալու՝ երեւացած ժամանակ շրնների հաչոցը երկնքում փայլող լուսնի վրայ:
+ ԼՈՒՄԱՀԱՉ, գ. Լուսնի վրայ հաչելը:
ԼՈՒՄԱՀԱՍ, ան. Լուսնին հասած, երբ հասել են լուսնին:
ԼՈՒՄԱՀԱՐ, ան. գ. Լուսնից զարկընուած. S. Լուսնոտ:
ԼՈՒՄԱՀՐԹԻՌ, գ. Դէպի լուսին թռչող հրթիռ:
ԼՈՒՄԱՁԵՒ, ան. Լոր լուսնի՝ մահիկի ձեւով:
ԼՈՒՄԱՍՈՒՏ, գ. Լուսնական ամսի ամսամուտ:
ԼՈՒՄԱՆՄԱՆ, ան. Լուսնի նման:
ԼՈՒՄԱՇԻՋԱՆ, գ. Լուսնի շրջան:
ԼՈՒՄԱՊԱՇՏ, ան. Եւ որ պաշտում է լուսինն իբրեւ աստուած:
ԼՈՒՄԱՊԱՇՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Լուսնապաշտ լինելը:
ԼՈՒՄԱՊԷՍ, մկ. Լուսնի պէս:
ԼՈՒՄԱՌԱՍ, ան. Լուսնի առատ լոյսով ողողում:
ԼՈՒՄԱՅՈՅՑ, գ. Լուսնի օրերը ցոյց տուող ցուցակ:
ԼՈՒՄԱՔԱՐ, գ. (Հանք.) Ֆելդսպաթի տեսակներից մէկը:
+ ԼՈՒՄԵԱԿ, գ. Լուսին:
ԼՈՒՄԹԱԳ, գ. (Աստղաբ.) Ամենամեծ մոլորակը:
ԼՈՒՄՈՍԿԻ, գ. Չժանգոտուող թանկարժէք մետաղ:
ԼՈՒՄՈՏ, ան. գ. Լուսնոտութեամբ հիւանդ:

ԼՈՒՄՈՏԵԼ, չբ. Լուսնոտութեան ենթարկուել:
ԼՈՒՄՈՏՈՒԹԻՒՆ, գ. (Ախտաբ.), 1. S. Ընկնաւորութիւն: 2. S. Քնաշրջութիւն:
ԼՈՒՏԱԼ, չբ. Նախատինք թափել մէկի վրայ:
*** ԼՈՒՏԱԼԻ**, ան. Պարսաւելի:
ԼՈՒՏԱԿԱՆ, ան. Նախատական, պարսաւելի:
ԼՈՒՏԱՆՔ, գ. Նախատինք, թշնամանք:
ԼՈՒՐ, գ. 1. Լսելը: 2. Հնչիւն: 3. Տեղեկութիւն: 4. Համբաւ:
ԼՈՒՐՁ, ան. 1. Բաց գոյնով, նուրբ, պայծառ: 2. Փոխ. Պայծառ, ուրախ: Հկո. Թեթեւ:
ԼՈՒՐԹ, ան. Երկնագոյն բաց կապոյտ:
ԼՈՒՑԱՆԵԼ, նբ. Ճրագ վառել:
ԼՈՒՑԿԻ, գ. Կրակ վառելու փայտ:
ԼՈՔ, գ. Լայն մեծ քայլ:
+ ԼՈՔԼՈՔԵԼ, S. Լոք-լոք անել:
ԼՊԻՐՇ, S. Լիրբ:
+ ԼՊՈՒՋ, ան. Երեսին դեռ մազ չբուսած:
ԼՊՊԵԼ, նբ. Անյազ կերպով կուլ տայ:
ԼՊԻՐՇ, ան. Խոնաւ ու սահուն, լպրըծուն:
ԼՊՏԱԼ, S. Լպգորայ, պլստել: Երեսառնել, շպարել:
ԼՊՏԱՐԵԼ, նբ. Լիզել, լիզելով ուտել:
*** ԼՊՐՄԱՄԱՀ**, ան. Լպրծուն եւ սահուն:
ԼՊՐՇԵԼ, չբ. Լպրծուն դառնալ:
ԼՊՐՇՈՒՆ, ան. Հեշտութեամբ սահող՝ սայթաքեցնող, դուրս թռչող:
ԼՊՐՇՈՒԹԻՒՆ, գ. Լպիրծ՝ լպրծուն լինելը:
ԼՊՐՇՈՒԹԻՒՆ, S. Լրբութիւն:
ԼՌԱԿԱՆ } ան. Լուռ մնացող:
ԼՌԱԿԱՑ }
ԼՌԱԿԵԱՑ, ան. մկ. Լուռ ապրող:
ԼՌԱԿԵՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Լուսկեաց լինելը:
ԼՌԱՊԱՀ, ան. Լռութիւն պահպանող:
ԼՌԱՊԱՀՈՒԹԻՒՆ, գ. Լռապահ լինելը:
ԼՌԱՍԵՐ, ան. Լռութիւն սիրող:

ԼՌԵԼ, չբ. Լուր լինելը:

ԼՌԵԼԵԱՅՆ, ած. մկ. Լուրթեամբ, լուր՝
անձայն կերպով:

ԼՌԻԿ, **ԼՌԻԿ-ՄԱՋԻԿ**, Տ. Լուր, Լուր ու
անխօս՝ մունջ:

+ **ԼՌՃՈՒԿ**, ած. Աներես, պնդերես:

ԼՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Լուր լինելը:

+ **ԼՄԱՆ**, ած. Շուտ լսող:

ԼՄԱՄԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Լսասեր լինելը:

ԼՄԱՐԱՆ, գ. 1. Լսողութեան գործարան:

2. Սենեակ, որ յատկացրած է դասախօ-
սութիւններ լսելու բարձրագոյն դպրոց-
ներում:

ԼՄԱՐԱՆԱԿԱՆ, ած. Լսարանին յա-
տուկ:

ԼՄԱՐԱՆՑԻ, գ. ած. Լսարանում ուսա-
նող:

ԼՄԱՐԺԱՆ, ած. Լսելու արժանի:

ԼՄԵԼ, նբ. 1. Լսողութեան գործարանի
միջոցով ձայն առնել: 2. Հաւանել: 3. Հնա-
զանդել: Ունկնդրել:

ԼՄԵԼԱՉԱՓ, գ. Գործիք, որով չափում
են մէկի լսողական կարողութիւնը:

ԼՄԵԼԱՅԱԲ, գ. Անչափ լսել սիրող:

ԼՄԵԼԱՓՈՂ, գ. Փող, որը գործ են ածում
ծանր լսողները:

ԼՄԵԼԻ, ած. Ինչ որ կարող է լսուել:

ԼՄԵԼԻՔ, գ. 1. Հինգ զգայարաններից
մէկը: 2. Գործարան, որով մարդ լսում է.
ականջ:

ԼՄԵՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Լսելը:

ԼՄԵՌԻԿ, գ. (Կենդ.) Փոքրիկ թռչուն:

ԼՄԱՄՍՇԿ, ած. Նա որ հիւանդ է
լսնամաշկութեամբ:

ԼՄԱՄՍՇԿՈՒԹԻՒՆ, գ. (Ախտաբ.) Հի-
ւանդութիւն, որով ախտացածի մաշկն
ու մազերը սպիտակ են լինում:

ԼՄԱՄՈՐԹ, Տ. Լսնամաշկ: Սպիտա-
կամորթ:

ԼՄԱՊՂԻՆՁ, գ. Բաղադրուած սպի-
տակին զարնող մետաղ, որի մէջ մըտ-
նում են պղինձ, նիկել, ցինկ եւն:

ԼՄՆՈՍԿԻ, Տ. Պլատին: Սպիտակ թան-
կարժէք յարգի մետաղ:

ԼՄՆՏՈՐԻ, գ. (Բուս.) Թուփ կմ փոքր
ծառ, որ տերեւների ձեւի պատճառով
կոչուում է նաեւ լուսնատերեւի:

ԼՄՈՂ, Նա որ լսում է: Հնազանդող:
Ունկնդիր:

ԼՄՈՂԱԿԱՆ, ած. Լսողութեան յատուկ:

ԼՄՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Լսելու ընդունակու-
թիւն:

ԼՄՈՒՐԴ, գ. Լսելը:

ԼՏՏԵՆԻ, գ. (Բուս.) Կնձիկների կարգին
պատկանող մեծ ծառ:

ԼՐԱԲԵՐ, ած. գ. Լուր բերող, համբաւա-
բեր:

ԼՐԱԲԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Լրաբեր լինելը:

ԼՐԱԳԻՐ, գ. Պարբերական հրատարա-
կութիւն:

ԼՐԱԳՐԱԿԱՆ, ած. Լրագրի յատուկ:

ԼՐԱԳՐԱՀԵՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Լրագրահէն
լինելը, լրագրահէն գործունէութիւնը՝
յատկութիւնը:

ԼՐԱԳՐԱՀՐՏԱՐԱԿԻՉ, գ. Լրագիր
հրատարակող, լրագրի հրատարակիչ:

ԼՐԱԳՐԱՀՐՏԱՐԱԿՉՈՒՇԻ, գ. Կին
լրագրահրատարակիչ:

ԼՐԱԳՐԱՊԵՏ, գ. Լրագրի խմբագրու-
թեան պետ:

ԼՐԱԳՐԱՏՈՒՆ, գ. Լրագրի խմբագրու-
թեան շէնքը՝ խմբագրատունը:

ԼՐԱԳՐԱՎԱՃԱՌ, ած. գ. Լրագրի հա-
մարները հատ-հատ վաճառող:

ԼՐԱԳՐՉԱԿ, գ. Լրագրութեամբ զբաղ-
ուող թերուս եւ անարհեստավարժ անձ:

ԼՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Լրագիրների ամ-
բողջութիւնը:

ԼՐԱԳՐՈՂ, ած. գ. Նա որ աշխատակ-
ցում է լրագրին:

ԼՐԱԳՐՈՂՈՒՇԻ, գ. Կին լրագրող:

ԼՐԱԳՐՉԱԿ, գ. Լրագրութեամբ զբաղ-
ուող թերուս եւ անարհեստավարժ անձ:

ԼՐԱՆՈՒՄ, գ. Լուրով լեցնել:

ԼՐԱԿՑԵԼ, ան. *Լուրով հաղորդակցիլ*:
ԼՐԱԿՑՈՒՄ, գ. *Լուրը միացնել*:
ԼՐԱՂԲԻՐ, գ. *Լրատուական աղբիւր*:
ԼՐԱԹԵՐԹ, գ. *Լրագիր*:
ԼՐԱՀԱՄԱՆԼՐՈՒՄ, գ. *Լրագրութիւնը ամբողջացնել*:
ԼՐԱՀԱԻԱՔ, գ. *Լրագրի աշխատակից*:
ԼՐԱՆԱԼ, չբ. *Աւարտիլ՝ լցուած լինել*:
ԼՐԱՏՈՒ, ան. գ. *Լուր հաղորդող*:
ԼՐԱՏՈՒԱԴԱՇՏ, գ. *Լրատուութեան միջոցների գործողութեան ոլորտ*:
ԼՐԱՏՈՒԱՄԻՋՈՑ, գ. *Լուր տանող միջոց, թերթ*:
ԼՐԱՏՈՒԱՇԽԱՐՀ, գ. *Լրատուամիջոցների ամբողջութիւն*:
ԼՐԱՏՈՒԱԿԱՅՔ, գ. *Լրատուական կայք*:
ԼՐԱՏՈՒԱՏԱՐԱՇՔ, գ. *Լրատուութեան տարածումն ընդգրկող վայր, տարածք, ամբողջութիւն*:
ԼՐԱՑՈՒՄ, գ. *Լրացնելը*:
ԼՐԱՑՈՒՑԻՉ, ան. *Լրացնող*: 2. գ. (Քրկն.) *Նախադասութեան մէջ որեւէ բառ, որ լրացնում՝ ամբողջացնում է ենթակայի*: 3. (Երկրաչ.) *Սուր անկիւն*:
ԼՐԱՔԱՂ, ան. գ. *Լրագիրներից քաղաքում արտադրելու լուրերը հաւաքող*:
ԼՐԲԱԲԱՆ, ան. *Լիրբ լեզու ունեցող*:
ԼՐԲԱԲԱՐ, մկ. *Լրբի պէս*:
ԼՐԲԱՆՈՍ, ան. *Լիրբ-լիրբ խօսող*:
ԼՐԲԱՆԱԼ, չբ. *Լիրբ անամօթ, դառնալ*:
ԼՐԲԱՆՈՑ, գ. *Որտեղ լիրբ կանայք են ապրում*:
ԼՐԲԵՆԻ, ան. *Լիրբ, անպատկառ*:
*** ԼՐԲԻՆ**, ան. *Լրբենի, լիրբ*:
ԼՐԲՈՒԹԻՒՆ, գ. *Լիրբ լինելը, անամօթութիւն*:
ԼՐԹԱԳՈՅՆ, ան. *Լուրթ գոյնով*:
ԼՐԹԱՆԱԼ, չբ. *Լուրթ գոյն ստանալ*:
ԼՐԻԿ, գ. *Մայր: Ճամփեզր, ճեմուղի*:
ԼՐԻԻ, մկ. *Լրութեամբ, ամբողջութեամբ*:
ԼՐՄԱՆ, մկ. *Լրիւ, ամբողջապէս*:
ԼՐՈՒԹԻՒՆ գ. *Լիրբ լինելը*:

ԼՐՈՒՄ, գ. 1. *Լիրբ լինելը*: 2. *Կատարեալ լինելը*:
ԼՐՁԱԲԱՐ, մկ. *Լուրջ կերպով*:
ԼՐՁԱԲՈՅՍ, (Բուս.) *Խաչաբերների կարգին պատկանող տարեւոր կմ երկտարեւոր բոյս*:
ԼՐՁԱԳՈՅՆ, ան. *Լուրջ՝ կապոյտ գոյնով*:
ԼՐՁԱԴԵՄ, ան. *Լուրջ սթափ դէմքով*:
ԼՐՁԱՆԱԼ, չբ. *Լուրջ դառնալ*:
ԼՐՁՄԻՏ, ան. *Խոհեմ, լրջամիտ*:
ԼՐՁՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Լրջմիտ լինելը*:
ԼՐՁՈՒԹԻՒՆ, գ. *Լուրջ սթափ լինելը*:
ԼՐՁՕՐԷՆ, մկ. *Լուրջ կերպով*:
ԼՐՏԵՍ, ան. գ. *Նա որ մտնում է թշնամու երկիրը կմ բանակի մէջ՝ դիտելու, տեղեկութիւններ հաւաքելու*:
ԼՐՏԵՍԱԲԱՐՈՑ, ան. *Լրտեսի բարք ունեցող*:
ԼՐՏԵՍԱՆՈՒՄԲ, գ. *Լրտեսներու խումբ*:
ԼՐՏԵՍԱԿԱՆ, ան. *Լրտեսին յատուկ, վերաբերեալ*:
ԼՐՏԵՍԵԼ, նբ. *Իբրեւ լրտես դիտել մի բան*:
ԼՐՏԵՍՈՒԹԻՒՆ, գ. *Լրտես լինելը*:
ԼՅԱԿԱՐ, գ. *Գործուածքի փոքրիկ պատռուածքը կամ անցքը ցանցի նման գործելով լցնելը՝ նորոգելը, լիցք*:
ԼՅԱԿԱՐԵԼ, բ. *Լցակար անել, լցակարի միջոցով պատռուածքը կամ անցքը փակել՝ նորոգել*:
ԼՅԱՄՈՑ, ան. *Որի մէջը լիքն է, դատարկ չէ*:
ԼՅԱՐԱՆ, գ. *Տեղ, ուր լցնում՝ ածում են իրեր*:
ԼՅՆԵԼ, նբ. 1. *Լիրբ դարձնել*: 2. *Ծաւալուել*: 3. *Ամբողջացնել*:
ԼՅՆՈՎԻ, ան. *Լցրած, ածած*:
ԼՅՈՒՄ, գ. *Լցնելը*:
ԼՅՈՒՆ, ան. *Լիրբ լցուած, լեցուն*:
ԼՅՈՒՑԻՉ, ան. գ. *Լցնող*:
ԼՅՈՒԵԼ, կր. չբ. 1. *Լիրբ դառնալ*: 2. *Գրաւել*: 3. *Ծաւալուել*:

<p>ԼՓՈՏՈՒՔ, Տ. Լիլիփոց: ԼՔԵԼ, Տ. Լքանել: Որեւէ տեղ թողնել, հեռանալ: ԼՔՈՒՄ, գ. 1. Թողնելը: 2. Անօգնական թողնելը: ԼՔՈՒՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Լքուն լինելը: ԼՔՈՒԱՍ, ած. Երեսի վրայ ձգուած: ԼՔՈՒԱՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Լքուած լինելը: ԼՕՒԻՎ, գ. Վրայից հագնելու զգեստ: + ԼՕԼԻՎ, գ. (Մանկ.) Սօլեր, կօշիկ: ԼՕՇ, Տ. Լաւաշ: + ԼՕՇԵԼ, նր. Ականջը պինդ քաշել: ԼՕՇՏԱՎ, գ. (Բուս.) Դդմազգիների կար- գին պատկանող բոյս: ԼՕՌԱԴԵՂ, գ. (Քիմ.) Կապոյտ մանու</p>	<p>շակագոյն գունաւորիչ նիւթ: ԼՕՌԱՄԴՊԻ, Տ. Հապալասի: ԼՕՌԱՍԵՐՄ, գ. (Բուս.) Շրթնածաղիկ- ների կարգից երկարակեաց բոյս: ԼՕՌԱԻՔՏ, ած. Որտեղ լօռ շատ է բուս- նում: ԼՕՐՆ, Տ. (Անգլ.) Լորդ: + ԼՕՐԻՎ, ած. Ձրի ուտող. մուրացկան: Անգլիական ազնուականի տիտղոս, տէր: ԼՕՐԿԵՐ, ած. Ձրիակեր: ԼՕՔՕ, գ. (Կենդ.) Խոշոր ձկան տեսակ: + ԼՖԻՎ, գ. (Պարսկ.) Կարծր եւ թանձր կտորից պարկաձէւ հարմարանք՝ մար- մինը շփելով կեղտը հանելու համար:</p>
---	--